

FLORILEGIUM

PROVERBIORUM UNIVERSAE LATINITATIS.

PROVERBIA,

PROVERBIALES SENTENTIAE GNOMAEQUE CLASSICAE,

MEDIAE ET INFIMAE LATINITATIS.

COLLEGIT ET IN NOVUM ORDINEM REDEGIT

Prof. Dr. EDUARDUS MARGALITS

DIRECTOR GYMNASII, INSPECTOR INTERNATUS CROATICI BUDAPESTIENSIS,

CRUCE AUREA »PRO PIIS MERITIS« DECORATUS

BUDAPESTINI IN HUNGARIA 1895

LUDOVICUS KÓKAI BIBLIOPOLA

Illustrissimo ac Reverendissimo

Domino

Emerico Bende

episcopo Nitriensi

viro doctissimo, amico mihi humillime colendissimo

D. D. D.

Eduardus Margalits.

Abba. Abba Pater. (Deus.) Ss.

Abbas. Inter vaccas bos est abbas. — Ludendum licite talos abbate ferente. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas taxillos: alea jacta placet! — Semel abbas, semper abbas.

Abbreviatus. Manus Dei non sunt abbreviatae. Ss.

Abdera. Abdera est. — Abdera pulchra Tejorum colonia. — Hic Abdera est. Cic. ad Attic. 4. 16. 6. — Abderitae. Vitruv. 7. 5. 6. — Abderitica mente est.

Abditus. Malevolus animus abditos dentes habet. Publ. Syr.

Abdomen. Natus abdomini suo. Cic. — Abdomen sursum praesentat coctile cursum. Inf. lat.

Abducere. Ab oculis abducere. — Abducito me in latomias. (Nolo adulari.)

Aberrare. A signo longe aberravit. — Aberravit a janua. — Aberravit a scopo. — Quis aberrat in janua?

Aberratio delicti. (Aliud malum voluit facere, quam quod fecit.)

Abesse. A derisu non procul abest risus. — A te sudor abest, saliva mucusque. — Ab oculis abesse. — Absint a mensa detractio, murmur et ira, ast cum laetitia sumatur potus et esca. — Absit. — Absit invidia dicto. — Absit invidia verbo. — Absit omen. — Curtae semper abest, nescio quid rei. Hor. carm. 3. 24. 64. — Dulce pomum, quum abest custos. — Est aliquid, magnis, crimen, abesse malis. Ov. — Fluvius, quae procul absunt irrigat, quae proxima sunt praeterit. — Longe absit propositum istud: potius amicum, quam dictum perdendi.

Quint. — Mens abest in popina. — Mus salit in stratum, quum scit abesse catum. — Perstrepunt ubi domini absunt. (Servi). Ter. Eun. 3. 5. 52. — Procul absit. Statius. — Quisquis abest oculis, fructu privatur amoris. — Quod absit. Apul. — Ubi ars ostenditur, ibi veritas abesse videtur.

Abhorrere. A studiis, venter nimium distentus, abhorret.

Abigere muscas. Cic. de orator. 2. 60.

Abire. Abiistis dulces carinae. — Abiistis dulces caricae. Petron. 64. (Sc. Finis fausti temporis. Caricae: genus fici dulcissimum.) — Abiit, excessit, evasit, erupit. Cic. de Catil. — Abiit jam et reverti debet. Tertull. de testim. anim. 4 (Sc. Longo tempore mortuus.) — Abiit in proverbium. — Abiit Morboviam. Sueton. Vespas. — Ad plures abire. — Aut bibat, aut abeat. Cic. Tusc. 5. 41. 118. — Consilium abeundi. — Fides nimia equum abegit. — Illuc, unde abiit, redeo. Hor. — In malam crucem abi. Plaut. Pseud. 1. 3. 101. — In malam rem abi. — Lanam petierat, ipseque tonsus abiit. — Latere tecto abiit. — Longius inde nefas abiit. Ov. — Nemo potest scire, quis primus debet abire. — Non tibi sic abibit. — Paulum a sole abi. Cic. — Quaelibet hora monet praesentia tempora labi; una venit serius, quae tibi dicet: abi! — Quod male quaesitum est, pejus abire solet. — Tu abi tuam viam. Plaut. Rud. 4. 3. 88. — Vasis non clamatis abiit.

Abjicere. Abjicere hastas. Cic. p. Mur. 21. 45. — Cum curru simul et lorum abjicere. — Scutum abjicere. Cic. ad Att. 15. 29. 1.

Abluere. Ablue, pecte canem, velut ante videbis inanem.

Abolescere. Non abolescit gratia facti. Verg.

Abolla. Facinus majoris abollae. Juv. 3. 115. (Abollae: pallium philosophorum, Ironice: opus magnum.)

Abominari. Quod abominor. Ov.

Abominatio. Abominatio Domini est omnis arrogans. Ss. Prov. 16. 5.

Abrasus. Qui fuit abrasus, emungitur illico nasus.

Abrumpere. Ex abrupto. — Funem abrumpere nimium tendendo. — Nimium tendendo funem abrumpis. — Pons a tergo abruptus est.

Abcondere. Aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior. Ss. Prov. 9. 17. — Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus. Ss. Prov. 27. 5. — Munus absconditum exstinguit iras. Prov. 21. 14. — Musica abscondita nullius est rei. Gell. 13. 30. 3. — Non agnoscetur in bonis amicus et non abscondetur in malis inimicus. Ss. Sirach. 12. 8. — Non potest civitas abscondi supra montem posita. Ss. Matth. 5. 14. — Omnes res potes in foro emere publico, sola sapientia est quaerenda in cubili abscondito. — Optime miseras ferunt, qui abscondunt. Curt. Alex. 5. 5. 11. — Sapientes abscondunt scientiam. Ss. Prov. 10. 14. — Sapientia abscondita et thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque? Ss. Sirach. 20. 32. — Veritas nihil erubescit, nisi abscondi. — Vilis amictus saepe abscondit spirituale jubar. Salutar. 25.

Absens. Absens, carens. — Absens heres non erit. — Absentem aggreditur. — Absentem blasphemat. Hieron. — Absentem laedit, cum ebrio qui litigat. Publ. Syr. — Absentem qui rodit amicum, caveto. — Absentes deos testes facit. (Mentitur.) — Absentes habentur pro mortuis. — Absenti non nocet anguis. Paling. 4. 769. — Desiderare absentem. — Dul-

cia poma absente custode. — Falsi homines praesentem videntur amare, absentem laedunt. — Me absentem percutiant. Diogenian. — Praesens absens est. (Corpore - animo). Ter. Eun. 192. — Quisquis amat dictis absentem rodere famam: hanc mensam vetitam noverit esse sibi. (Inscriptio mensae Augusti). — Te praesente absente. Terent.

Absentia. Doctor in absentia.

Absistere. Ne absiste. Verg.

Absolvere. Ab instantia absolvere. (Breviter, sine testibus). — Ardum conficit iter, qui absolvitur a scorto. — Brevis cantilena cito absolvitur. — Index damnatur, quum nocens absolvitur. Publ. Syr. — Nimium properat, serius absolvit. — Paucis absolvam. Sall. — Qui nimium properat, serius absolvit. — Quod egregium futurum est, serius absolvitur. — Sacra celerius absolvenda. Hom. — Se iudice nemo nocens absolvitur. Macrob. somn. Scip. 1. 10. 12. — Sutoris atramento absolvere. — (Suspendit se laqueo, sic effugit iudicium).

Absque. Absque aere mutuum est Apollinis oraculum. — Absque oleo pingit. — Absque pugna non est victoria. — Absque re qui vadit, res sibi nulla cadit. — Absque victoria non datur corona.

Absterrere. Canis a corio nunquam absterrebitur uncto. Hor. sat. 2. 5. 83.

Abstinencia. Ante annos robustae aetatis periculosa est teneris abstinencia gravis. Hier. — Multi morbi quiete et abstinencia curantur. — Per abstinenciam non caro, sed carnis vitia extinguenda sunt. S. Gregor.

Abstinere. Abstine, sustine. — Abstine Venere et vino. — Carnibus abstentum pie placat pisee parapsis. — Sustine et abstine. Gell.

Abstrusus. In abstruso situm est.

Absumere. Absumpta suilla, bubulam ne exspecta. (Caro).

Absurdum. Ad absurdum. — Credo, quia absurdum. — Ingenium haud absurdum. Sall. — Nec absurdus ingenio. — Nihil tam absurde dici potest, quod non ab aliquo philosopho defendatur.

Abundantia. Ex abundantia cordis os loquitur. Ss. Matth. 12. 34.

Abundare. Cautela abundans non nocet. — Habenti dabitur et abundabit. Ss. — Meretrix ut mare, nunquam abundat. Plant. Truc. 2. 7. 16. — Omnibus abundat. — Pipere abundans etiam oleribus immisceat. — Qui habet, dabitur ei et abundabit; qui autem non habet, et quod habet, auferetur ab eo. Ss. Matth. 13. 12. — Risus abundat in ore stultorum — Semper abundantes pariunt fastidia mensae. — Unusquisque abundat sensu suo. — Utere quaesitis parce cum sumptus abundat, labitur exiguo, quod partum est tempore longo. — Vix erit in mundo, qui tandem dicat: »abundo«.

Abunde. Mihi abunde est. — Pauca abunde mediocribus sufficiunt.

Abusus. Abusus non tollit usum. — Tollatur abusus, teneatur pristinus usus. — Usum propter abusum tollere. — Usus habet laudem, crimen abusus habet. — Usus propter abusum minime tollendus.

Abuti. Quousque tandem abutere patientia nostra? Cic. — Utendum est divitiis, non abutendum. Sen. de mor. no. 78. — Utere quaesitis, sed ne videaris abuti. Cato. 3. 22.

Abydos. Ne temere naviges Abydum.

Abyssus. Abyssus abyssum vocat. — Deus intuetur abyssus.

Academia. Conjugium: humanae, divina academia, vitae. (Nemo satis sapit in matrimonii jungendis).

Acanthis. Vincit acanthida cornix. Calpurn. ecl. 6. 6.

Accedere. Accessit patellae dignum operculum. Hieron. ep. 7. 5. — Antequam voceris, ne accesseris. Ps. Cato dist. 7. — Ilotis pedibus accedit. Gell. 17. 5. 14. — Ad concilium ne accesseris, antequam voceris. — Tam facile est, quam: »accede isthuc«. (Sc. dicere.) Petron. 57.

Accelerare. Mala senium accelerant. Hom. — Si quis ad inferni properat descendere manes, huc iter accelerant: balnea, vina, Venus.

Accendere. Accensa lucerna candelabrum quaerit.

Accessorium. Accessorium sequitur suum principale.

Accidere. Accidit in puncto, quod non contingit in anno. — Accidit in puncto, quod non speratur in anno. — Accidunt ex una scintilla incendia passim. Lucret. 5. 609. — Cuius potest accidere, quod cuiquam potest. Publ. Syr. — Inter os et offam multa accidere possunt. Gell. — Inter pocula res accidit. — Non contristabit iustum quidquid ei acciderit. Ss. Prov. 12. 21. — Speremus, quae volumus, sed quae acciderint, feramus. Cic.

Accipere. Ab improbo debitore quodvis accipe. — Accipe quale datur, si cupis esse satur. — Accipe quam primum, brevis est occasio lucri. — Accipere humanum est, inopi dare Deorum. — Accipere, quam facere, praestat injuriam. Cic. Tusc. 5. 19. 56. — Accipias paleam, si non vult solvere nequam. — Accepto damno januam claudere. Juv. 13. 129. — Beatius est dare, quam accipere. Ss. — Beneficii accepti nunquam oportet oblivisci, dati protinus. Sen. de mor. 67. — Beneficium accipere, libertatem est vendere. Publ. Syr. — Beneficium dando accepit, qui digno dedit. Publ. Syr. — Digna merces quam quis accipit. — Dives pauperibus imperat, et qui accipit mutuum, servus est foenerantis. Ss. Prov. 22. 7. — Fraus est accipere, quod non possis reddere.

Publ. Syr. — Gratis acceperistis, gratis date. Ss. Matth. 10. 8. — Id facillime accipiunt animi, quod agnoscunt. Quint. — Improbis est homo, qui beneficium scit accipere et reddere nescit. Plaut. Pers. 5. 1. 10. — In antecessum acceperisse. Sen. ep. 7. — Intrepidus, quaecunque datis mihi, numina, mortem, accipiam. Lucan. 5. 658. — Mens prava malorum, immemor accepti, non timet esse, boni. Anon. fab. Aesop. 8. 7. 8. — Multi currunt, sed unus accipit bravium. Ss. — Nec accipias munera, quae etiam exaceant prudentes. Ss. Exod. 23. 8. — Noluisses de manu illius panem accipere. Petron. 37. — Non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad dandum collecta. Ss. Sirach. 4. 36. — Omnis, qui acceperit gladium, gladio peribit. Ss. — Pro rebus verba, haud pro personis accipe. Publ. Syr. — Qui dedit beneficium taceat, narret, qui accepit. Sen. de benef. 2. 11. 2. — Qui gratus futurus est, statim dum accipit, de reddendo cogitet. Sen. de benef. 2. 25. 2. — Qui petit accipit et qui quaerit invenit. Ss. Matth. 7. 8. Saepe fit ingratus, qui accipere saepe paratus. — Si servo nequam palmus datur, accipit ulnam. — Utrique sunt fures et qui accipit, et qui furatur.

Accipiter. Accipiter avidus atque invidus. Plaut. Pers. 409. — Accipiter est. — Aves necat accipiter. Plaut. Pers. 3. 3. 5. — Terretur nimis pennae stridore columba, unguibus accipiter saucia facta tuis. Ov. trist. 1. 1. 75.

Accius. Idem Accii, quod Titii. Verg. — Idem Accii, quod Titii jus esto. Verg.

Acclamatio. Post acclamationem bellicam jacula volant.

Accommodare. Utilibus monitis prudens accommodat aurem.

Accrescere. Veteribus negotiis nova semper accrescunt. Plin. min.

Accusare. Accusare et judicare simul, fas non est. Menand. — Clodius accusat moechos, Catilina Cethegum. (Sc. malus malum.) — Cum accusas alium, propriam prius inspicere vitam. Cato monost. 41. — Deus judicat, cum nemo accusat. — Dum excusare credis, accusas. Hier. ep. 4. ad virg in exil. — Fortunas suas accusat. — Improbe Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. Publ. Syr. — Nemo tenetur se ipsum accusare. — Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. Publ. Syr. — Pulchrum est accusari ab accusandis. — Qui se excusat, accusat. — Senectutem, quam ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti. Cic. de sen. 2. 4.

Accusatio. Tempestiva sui excusatio est accusatio.

Acer. Acerior in stomacho furit aegra fames bene sano. — Aerius appetimus nova, quam parva tuemur. — Emungens acrius elicit sanguinem. — Macilentum pediculi acrius mordent. — Maledictum interpretando facies acrius. Publ. Syr. — Potentia cautis, quam acribus, consiliis tutius habetur. Tacit. ann. 11. 29. — Prima coitio est acerrima. Ter. Phorm. 346. — Quanto perditior quisque est, tanto acrius urget. Hor. serm. 1. 2. 15. — Quod licet ingratum est, quod non licet acrius urit (v. urget). Ov. am. 2. 19. 3. — Saepe acri, potior prudentia, dextra. Val. Flacc. Argon. 4. 622.

Acerbitas. Monitio acerbitate careat. Cic. de amic. 24. 89.

Acerbus. Acerba est uva. — Alienum aes homini ingenio acerba est servitus. P. Syr. — Fratrum ira acerbissima. — Fratrum inter se irae sunt acerbissimae. — Indoctum doctumque fugat recitator acerbus. — Luderia per verba res saepe notatur acerba. — Mors infanti felix, juveni acerba, sera nimis seni. Publ. Syr. — Nihil tam acerbum est, in quo non aequus animus solatium inveniat. Sen. de

tranq. 10. 4. — Siculus acerbas uvas legit. — Uva acerba. Phaedr.

Acervus. Adde parum parvo, magnus acervus erit. — Adde parum parvo et ex minimo magnus acervus erit. — Adde parum modico, modicum superadde pusillo: saepius hoc faciens magnum emulabis acervum. — Bos apud acervum. — De multis grandis acervus erit. Ov. rem. am. 424. — De stipula grandis acervus erit. Ov. am. 1. 8. 90. — E granis acervus. — Ex multis grandis fit acervus. — Multos frugum acervos numerat. — Paryum addas parvo, magnus acervus erit. — Si paulo paulum adjicies faciesque ita erebro, magnum acervum habebis. — Suave est ex magno tellere acervo. Hor. serm. 1. 1. 51.

Acescere. Sincerum est nisi vas, quodcumque infundis, acescit. Hor. ep. 1. 2. 54.

Acetum. Acetum habet in pectore. Plaut. Bacch. 739. — Acetum vini proles. — Equid habet aceti in pectore? — Miseris obsoniorum loco est sal cum aceto. — Prandere cum aceto et sale. — Risus habet fletum, nectarque molestat acetum.

Achates. Fidus Achates.

Acheron. Acherontis pabulum. (Senex.) Plaut. Casin. 2. 1. 14. — Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo. Verg. — Paene ex Acheronte excitatus. — Perrupit Acheronta Herculeus labor. Hor. carm. 1. 3. 36. — Quo die Oreus Acheronte mortuos amiserit. (Nunquam). Plaut. Poen.

Achilles. Achilles est. Plaut. mil. glori. 61. — Carius vendit, quam Achilles ullus.

Achivus. Pro beneficio Agamemnonem mulctarunt Achivi. — Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi. Hor. ep. 1. 2. 14.

Acia. Ab acia et acu omnia exponere. Petron. 76.

Acidus. Ubicunque dulce est, ibi et acidum invenies. Petron. 56.

Acies. Acies bene sit ordinata. — In acie novaculae.

Acinum. Sus acina dependet.

Aconitum. In limpha tacita, truciora latent aconita. — Nulla aconita bibuntur e fietilibus.

Acquaestus. Non est facilius aquaestus, quam qui dono paratur. — Non est facilius aquaestus, quam qui domo paratur. (Hereditas).

Acquiescere. Si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis. Ss. Prov. 1. 10.

Acquirere. Facilius conservatur, quod de novo acquiritur.

Actio. Actio in distans. (Attractio.) — Actio parit reactionem. — Secundae actiones. (Ruminare.) Arnob. adv. nat. 3. 6. — Secundae actiones infantium. Arnob. (Imitatio.) — Secundae actiones postulat. Arnob.

Actor. Nemo sine actore damnari potest. (Accusator.) R. j. — Qui est actor, non simul potest esse iudex. R. j.

Actum. Ad acta. — Actis testantibus. — Argumenta contra argumenta, et acta contra acta adferat, qui legitime concertare vult. — Exitus acta probat. Ov. her. 2. 85. — Jube acta proclivia, non enim inter centauros versaris. — Non prius in dulcem declinent lumina somnum, quam tua transacti discusseris acta diei. — Te prius haud jaeta, quam cum probat exitus acta.

Actus. Consilium factum celerem mox postulat actum. — Boni poetæ est in extremo actu esse optimum. — Nec citus in lingua fueris, nec segnis in actu. Columb. 5. 182. — Supremum fabulae actum addere. — Vera virtus actibus exhibetur. Phaedr. — Virgarum tactus, pravos eliminat actus.

Actus (agere). — Acta agere. — Actum ne agas. Ter. Phorm. 419. — Actam rem agit. Plaut. Cist. 4. 2. 36. — Acti laboris comes est laetitia. —

Acti labores jucundi. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Conscientia bene actae vitae jucundissima est. Cic. de sen. 3. 9. — Danda merces acto opere. — Nil actum reputans, siquid superesset agendum. Lucan. 2. 667.

Acuere. Acuere dentes. — Etiam stultis acuit ingenium fames. Phaedr. append. 20. 7. — Ferrum ferro acuitur. Ss. Prov. 27. 17. — Ignaviam quoque necessitas acuit. Curt. 5. 16. — Ingenium studio si non acuatur, hebescit. — Vinum acuit ingenium.

Aculeus. Contumelia quaevis aculeum habet. — Etiam inter rosas aculei. — Infixo aculeo fugere. — Rex apum solus caret aculeo.

Acumen. Acumen pistillo retusius. — Calcitrat contra acumina. — In acumine res est. — Novaculae in acumine res est. — Ut Deus indumen, sic algoris dat acumen.

Acus. Ab acia et acu omnia exponere. Petron. 76. — Acu punctum. Hier. ep. 112. 13. — Acum invenisses. Plaut. Men. 238. — Mactat nil stomachum, visibus aptat acum. — Rem acu tetigisti. Plaut. — Si acum quaereres, acum invenisses. Plaut. — Tetigisti acu. Plaut. Rud. 1306.

Acutus. Cos sitiens rigidum ferum non reddit acutum. — Cum tua pervideas mala lippus inunctis, cur in amicorum vitiis tam cernis acutum? Hor. sat. 1. 3. 25. — Dolia vacua acutius resonant. — Linguae mulierum gladium acutum. — Ne fiat desides sicut canes muti, vobis non deficiant latratus acuti. — Non est sat tutum, morbum vi pellere acutum. — Tam cernis acutum, quam aquila. Hor. sat. 1. 3. 26. — Tam cernis acutum, quam serpens. Hor. sat. 1. 3. 26.

Adam. Adam fodiente, quis nobilior Eva nente? — Adam primus homo, bona perdidit omnia pomo. — Adam, Samsonem, Loth, Davidem, Salamonem femina decepit, — quis

modo tutus erit? — Si pater est Adam cunctis, si mater et Eva, non sumus an omnes nobilitate pares?

Adamantinus. Auro solent adamantinae etiam perfringi fores. Apul. met. 9. 18. — Adamantinis catenis innixae. S. Aug.

Adamare. Illic est oculus, quares est quam adamamus.

Adamas. Adamas licet alliget. Ov. trist. 1. 8. 45. — Adamante durior. Petr. Chrys. — Dives adamante durior. Petr. Chrysol. — Duritia ferrum superat adamantaque. Ov. her. 2. 137. — Duro ex adamante creatus est. Sil. silv. 1. 2. 69. — Et lacrimae prosunt; lacrimis adamantam movebis. Ov. art. am. 1. 659. — In pectore ferrum aut adamantam gerit. Ov. met. 9. 614. — Prendere quod desit vi durius est adamantis. — Tempus silices et adamantam terit.

Adaptari. Saccus adaptetur, porcellus cum tibi detur.

Addere. Adde parum parvo, magnus acervus erit. — Adde parum parvo et ex minimo magnus acervus erit. — Adde parum modico, modicum superadde pusillo; saepius hoc faciens magnam cumulabis acervum. — Adde, quod ingenuas didicisse fideliter artes, emollit mores, nec sinit esse feros. Hor. — Cornua addere. Hor. carm. 3. 21. 18. — Facile est inventis addere. — Ignem igni addere. — Parvum addas parvo, magnus acervus erit. — Ne ad malum addas malum. Caecil. vers. 125. — Precibus minas regaliter addit. — Quid folia arboribus addis? Ov. am. 2. 10. 13. — Sidera caelo addere. Ov. am. 2. 10. 13.

Addiscere. Addiscunt juvenes, quod cecinere senes. — Quod puer addiscit, senex deserere nescit. — Quotidie aliquid addiscens, senex fio. Cic. de sen. 8. 26. — Quum lupus addiscit psalmos, desiderat agnos. — Senesco semper multa addiscens.

Adesse. Aderit Adrastea Nemesis. — Imber adest soli, comitantur gaudia fletum. — Mala ultro adsunt. — Merce proba emptor adest. — Pestis adest propere, solet at deserpere sere (sc. sero.) — Si sapis utaris totis, amice, diebus, extremumque tibi semper adesse puta.

Adferre. Semper aliquid novi Africa adfert, Plin. Hist. nat. 8. 16.

Adhaerere. Dic homo quid spes, cum mundo totus adhaeres? — Quamobrem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae, et erunt duo in carne una, Ss. Genes. 2. 24.

Adhibere. A meridie lucernam adhibet. — Destitutus ventis remos adhibet.

Adhuc. Adhuc coelum volvitur. — Adhuc in herbis est, Gell. 13. 18. — Adhuc tua messis in herba est, Ov. her. 16. (17.) 263.

Adipatus. Inter lixata superemant adipata.

Adipisci. Perilli praemium adeptus est. — Senectus, quam ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti Cic. de sen. 2. 4. — Victoriam nondum adeptus, triumphum canis.

Aditus. Aditum nocendi perfido praestat fides, Sen. Oed. 686. — Difficiles aditus virtus habet, Paling. — Homo rari aditus, Liv. — Ubique mors est; mille ad hanc aditus patent, Sen. Phoen. 151.

Adjutor. Magna negotia magnis adjutoribus egent, Vell. Pat. Hist. Rom. 2. 127. 2.

Adjutorium. Adjutorium nostrum in nomine Domini, Ss.

Adjuvare. Audendum est, fortes adjuvat ipse Deus, Tibull. 1. 2. 16. — Deus operantem adjuvat. — Dii facientes adjuvant, Varro r. r. 1. 1. 4. — Fortes adjuvat ipsa Venus. — Fortes fortuna adjuvat, Ter. Phorm. 203. — Industriam adjuvat Deus. —

Qui monet, quasi adjuvat, Plaut. Cure. 460. — Solem adjuvare facibus, Gratian. caus. 6. 9. 1.

Adlatrare. Adlatrare lunae. — Me meae adlatrant canes, Plaut. Poen. 1234.

Admirari. Nil admirari, Hor. — Nil admirari prope res est una, Numici, solaque quae possit facere et servare beatum, Hor.

Admiscere. Ne te admisce.

Admittere. Admisso subdere calcar equo, Ov. ex Pont. 2. 6. 38. — Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes, Ov. trist. 5. 6. 13.

Admonere. Amicorum est admonere mutuum, Sen. Secreto amicos admone, lauda palam, Publ. Syr. — Adversae res admonent religionum, Liv.

Admonitio. Admonitio taedium facit, exprobratio odium, Sen. de benef. 2. 11. 6.

Adnare. Adnant thynni. (Occasio). — Plures adnant thynni, (Pisces), Hor. sat. 2. 5. 44.

Adnuere. Deo adnuente.

Adolescens. Adolescens juxta viam suam etiam cum senuerit, non recedet ab ea, Ss. Prov. 22. 6. — Deceat verecundum esse adolescentem, Plaut. Asin. 5. 16. — Dum Aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite. — Quem dii diligunt adolescens moritur, Plaut. Bacch. 816.

Adolescentia. Adolescentiae senectus obrepit. — Bonum est viro, si jam ab adolescentia portaverit jugum, Ss. lib. sapient. — Ignavia corpus hebetat, labor firmat; illa maturam senectutem, hic longam adolescentiam reddit, Cels. de medic. 1. 1. 3. — Literarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, Cic. pro Arch. poët. 6. 16. — Sensus et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua, Ss. Genes. 8. 21.

Adolescere. Qui nimium cultus curat, fit pauper adultus. — Saepe luet porci facinus porcellus adulti.

Adonai. O Deus Adonai! dona nobis plures Radonay. (Egregius episcopus Quinqueeclis.)

Adonis. Alter Adonis. — Praxillae Adonide stultior. Zenodot.

Adorare. Adorare omnem lapidem nitidum noli. — In lecto tua vota facis, resupinus adoras; quid mirum ignotas posse perire preces. Owen epigr. 3. 379. — Multi adorantur in ara, qui cremantur in igne. S. August. — Plures adorant solem orientem, quam occidentem. — Plus adoratur sol oriens, quam occidens. — Si male fecisti, mox vulnera respice Christi; flecte genu plora, numenque illius adora. — Vitulum aureum adorant.

Adornare. Aliis se coloribus adornat. Hieron.

Adrastea. Aderit Adrastea Nemesi.

Adsentire. Adsentendum est temporibus.

Adsimilare. Grandia si parvis adsimilare licet. Ov.

Adspicere. Cujus edis panem, illius adspice nutum. — Per transennam adspicere. Cic. — Rimula adspicere.

Adstare. Grana prior subdat pistrino, qui prior adstat.

Adstringere. In parvam adstringere muscam.

Adsuescere. Qui non adsuescit virtuti dum juvenescit, a vitiis nescit desciscere, quando senescit. — Quod puer adsuescit, senio dimittere nescit.

Adulari. Qui vult laudari, qui carus ubique vocari, discat adulari, nam tales sunt modo cari.

Adulatio. Adulatio maxima pestis est amicitiae. Cic. — Adulatio quam similis est amicitiae! non imitatur tantum illam, sed vincit et praeterit. Sen. ep. 45. 5. — In adulationem compositus est. Curt. 4. 7. — Melius est a sapiente corripri, quam stultorum adulatione decipi. Ss. Eccles. 7. 6. — Non est vera amicitia, ubi est fallax

adulatio. S. Ambros. — Semper magnae fortunae comes est adulatio. Vell. Patere. Hist. Rom. 2. 10. 2. 3.

Adulator. Ab hoste aperto tibi citius caveris, quam ab adulate. — Oleum peccatoris est laus adulatoris.

Adulter. Quaeritur Aegisthus quare sit factus adulter? In promptu causa est: desidiosus erat. Ov. rem. am. 161.

Adurere. Hoc salsum est, hoc adustum est. Terent. — Saepae Jovis teloqueus adusta viret. — Venus te adurit non erubescendis ignibus. Hor.

Advena. Advena inquilinum ejicit. — Advenam non contristabis, neque affliges eum, advenae enim et ipsi fuistis in terra Aegypti. Ss. Exod. 22. 21.

Advenire. Adveniunt macrae de pastu somnia serofae. — Cui advenit unum, non advenit solum. (Se. malum). De puteo asinus vix advenis et clamas.

Adventus. Lucrifacere forum solet adventus fatuorum. (Nundinae). — Plutus in adventu claudus, in recessu alatus. (Divitiai.)

Adversae res. Adversa magnos probant. Plin. paneg. 31. — Adversae res admonent religionum. Liv. hist. 5. 51. 8. — Adversarum impetus rerum viri fortis non vertit animum. Sen. de prov. 2. 1. — Amici in rebus adversis cognoscuntur. — Amicos secundae res parant, adversae probant. Sen. de mor. 51. — Conqueri fortunam adversam, non lamentari decet. Pacuv. trag. fr. 268. — Crescit in adversis virtus. Lucan. 3. 604. — Crudelis est in re adversa objurgatio. Publ. Syr. — Ingenium res adversae nudare solet, celare secundae. Hor. sat. 2. 8. 73. — Literarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfrugium ac solatium praebent. Cic. pro Arch. poet. 7. 16. — Prout ignis aurum, ita res adversae probant virum. — Rebus in adversis certa probanda fides

Owen. Monost. 2. — Rebus in adversis miseris succurrere disce. Cato. — Rebus in adversis melius sperare memento. — Rebus in adversis magnum munimen amici. Paling. 4. 507. — Rebus in adversis animum submittere noli: spem retine; spes una hominem nec morte relinquit. Cato. 2. 25. — Rebus in adversis facile est contemnere mortem. — Rebus in adversis patientia debet adesse: dum fortuna favet, debet adesse modus. — Rebus in tranquillis metuas adversa sub illis. — Sapienter cogitant, qui temporibus secundis casus adversos reformidant. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Spes est ultimum adversarum rerum solatium. Sen. exer. contr. 5. 1. 2.

Adversari. Diis adversatur.

Adversarius. Marcet sine adversario virtus. Sen. de prov. 2. 5. (4). — Nulla sine adversario corona victoriae. S. Ambros. ep. 18. 28.

Adversus. Adversis austris navigare. — Adverso Deo natare. — Adverso flumine. Fronto. — Adverso flumine natare. — Adverso flumine niti. — Adverso rumore est. — Adversum stimulum calces. Ter. Phorm. 77. — Adversus aërem pugnare. — Adversus aërem certare. S. Aug. de ag. Chr. 5. 5. — Adversus Phoenices Syri. (Malus adversus pejorem). — Adversus stimulum ne calcitres. — Et adversus et aversus. Cic. — Nil timet adversi, quem servat rector Olympi. — Rumore adverso est. Tac.

Advocatus. Advocatus Dei. — Advocatus diaboli. — Nil quidquam publicae mercis tam venale, quam advocatorum perfidia. Tac.

Adytum. Ex adyto cordis. Lucret.

Aedes. Aedibus in nostris, quae prava aut recta gerantur, videndum. Gell. 14. 6. — Aedibus in propriis canis est mordacior omnis. — An ne quis aedes auferat? (Domum vacuum custodire.) Plaut. Aul. 82. — Deviat a sede, non invitatus in aede. — Ne

quis aedes auferat. (Vacua domus.) Plaut. — Qui in pergula natus est, aedes non somniat. Petron. 74.

Aedificare. In aëre aedificare. S. Aug. serm. 8. — Diruit aedificat. Hor. — Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis. Hor. ep. 1. 1. 100. — Hic homo coepit aedificare et non potuit consummare. Ss. — Megarenses obsonant, quasi crastino die morituri; aedificant vero, quasi nunquam morituri. Tertull. apol. 39. — Qui in alieno fundo aedificat, non sibi aedificat. R. 1. — Qui in publico aedificat, multorum censuris patet. — Sapiens mulier aedificat domum suam, insipiens exstructam destruet. Ss. Prov. 14. 1. — Scientia sine caritate inflat; caritas sine scientia aberrat; scientia cum caritate aedificat. S. Bern. — Vivimus quasi altera die morituri, et aedificamus quasi semper in hoc saeculo victuri. Hier. ep. 128. 4.

Aedificia et lites pauperiem faciunt.

Aedilis trium cauneorum. (Ficus.) Petron. 44.

Aedilitas. Sine populi suffragio aedilitatem gerit. Plaut. Stich. 353.

Aeger. Aegri habent opus modico, non bene sani. — Aegri somnia Hor. — Aegrum prolixo, manet expiratio fixe. — Crudelem medicum intemperans aeger facit. Publ. Syr. — Deponere aegrum. — In medico non semper est relevetur ut aeger. Ov. — Ingemiscit aeger, ubi non est mulier. — Male secum agit aeger, medicum qui heredem facit. Publ. Syr. — Nihil magis aegris prodest, quam ab eo curari, a quo volunt. Sen. exc. contr. 4. 5. 3. — Non est in medico semper relevetur ut aeger, interdum docta plus valet arte malum. Ov. ex Pont. 1. 3. 17. — Nunquam crede mihi, a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen. monost. 69. — Plus aegri, quam voluptatis. Plaut. — Robustus fossor rege

est felicior aegro. — Turpe spectaculum praebet animus aeger. Sen. de mor. 89. Velut aegri somnia. Hor. — Sano non paret dolor aegro, quantus amaret.

Aegineta. Cretensis cum Aegineta. (Malus cum malo.)

Aegre formosam poteris servare puellam. Owen. Monost. 20. — Aegre rependas, quod sinis consuescere. Hier. ep. 128. 3.

Aegritudo. Dies adimit aegritudinem hominibus. Ter. Heaut. 421. — Gaudio intercedit aegritudo.

Aegrotare. Animo aegrotanti medicus est oratio. — Cum caput aegrotat, corpus simul omne laborat. — Oratio optimus medicus aegrotanti. — Qui non aegrotat, bene mingit, si bene potat. — Quo minus aegrotas, non extra tempora potes. (Bibere.)

Aegrotus. Aegroto, dum anima est, spes est. Cic. ad Att. 9. 10. 3.

Aegyptus. Canis in Aegypto. Macrobi. Saturn. — Canis in Aegypto: bibit et fugit. Phaedr. 1. 25.

Aemulatio contentionum mater. — Aemulatio contentionum comes. — Ingeniorum eos aemulatio.

Aemulus. Ejusdem Musae aemulus. Gell. praef. 19. — Stimulos dedit aemula virtus. Luc.

Aeneas. Nunc animis opus Aenea, nunc pectore firmo. Verg. — Tune ille Aeneas?

Aeneus. Jugum aeneum. Hor. carm. 1. 33. 10.

Aenigma. Sphingis aenigmata solvere.

Aequalis. Aequale pondus tolerabilius. — Aequalem tibi quaere uxorem. — Aequales fratres aequalia pallia gestant. — Aequalis aequalem delectat. — Aequalis divisio non conturbat fratres. — Aequalis non confringit sarcina dorsum. — Eligat aequalem sibi prudens quisque sodalem. — Hoc aequale omnium est, ut vitia sua excusare malint, quam effu-

gere. Sen. controuv. 3. 4. — Mala lucra aequalia damnis. — Malum lucrum aequale dispendio. Hes. — Sublata lucerna omnes mulieres aequales sunt.

Aequalitas concordiae mater. — Aequalitas non parit bellum. — Apud inferos est aequalitas.

Aequanimitas. Medicina calamitatis est aequanimitas. Publ. Syr.

Aequare. Aequat omnes cinis. Sen. ep. 91. 16. — Amphora persaepe data, si reddit aequat amorem. (Vinum.) — Mors aequabit, quos pecunia separavit. — Mors omnia aequat. — Mors sceptrum ligonibus aequat. — Omnia mors aequat. Claudian. rapt. Proserp. 2. 302. — Ut mors, sic somnus miseros felicibus aequat.

Aequae atque ex pictura adstitit. — Aequae ac si in puteum conjicias. — Aequae pars ligni curvi ac recti valet igni.

Aequiparare. Orco sive mari mens aequiparatur avari.

Aequitas. Simulata aequitas, duplex iniquitas.

Aequivalere. Per pompam phalerarum quit equo caper aequivalere. — Propria oris fassio centum testibus aequivalet.

Aequor. Aequore surdior. — Dionysum aequore mergendum. (Vinum, aqua.) Columella. — Omne solum forti patria est, ut piscibus aequor. Ov. fast. 1. 493. — Suave mari magno turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem. Lucret. 2. 1. — Turbari sine ventis non solet aequor. Anthol. lat. 726.

Aequus. Ad suum quaestum aequum est quemque callidum esse. Plaut. Asin 186. — Aequa lance. — Aequam memento rebus in arduis servare mentem. Hor. carm. 2. 2. 1. — Aequo animo exiipe necessaria. Sen. ep. 99. 20. — Aequo animo poenam, qui meruere, luant. — Aequo plus semper solent potare poëtae. —

Aequum atque iniquum regis imperium feras. Sen. Med. 195. — Aequum est a quo quid velis, ad eum currere. — Aequum est peccatis veniam poscentem, reddere rursum. Hor. sat. 1. 3. 74. — Ames parentem, si aequus est; si aliter feras. Publ. Syr. — Animus aequus optimum est aerumnae condimentum. Plaut. Rud. 187. — Callidum esse ad suum quemque quaestum aequum est. Plaut. — Cedit viribus aequum. Ov. trist. 5. 7. 47. — Cuncta gerenda nequis metiri lanciae aequis. — Deos maxime aequum est metuere. Plaut. Pseud. 1. 3. 35. — Dixerat hic aequum, sed tulit alter equum. — Divitiae grandes homini sunt: vivere parce aequo animo. Lucret. — Ex aequo da omnibus. — Haud facile est aequa, commoda, mente pati. — Iniquum petendum, ut aequum feras. Quint. 4. 5. 16. — Ipsa quoque utilitas justī prope mater est aequi. — Luxuriant animi rebus plerumque secundis, nec facile est aequa, commoda, mente pati. Ov. art. am. 2. 437. — Mors aequo pede pulsatur pauperum tabernas regumque turres. Hor. — Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda aequum est ferre. Ter. Heec. 5. 3. 42. — Multis major equi cura est, quam justī et aequi. — Nihil tam aerbum est, in quo non aequus animus solatium inveniat. Sen. de tranq. a. 10. 4. — Nil adeo dulce est, quod non videatur amarum, et non displiceat, si plus duraverit aequo. Paling. 2. 391. — Non est lex aequior ulla, quam necis artifices, arte perire sua. Ov. art. am. 1. 655. — Non facile est aequa, commoda, mente pati. Ov. — Omnibus ex aequo non dant sua munera divi. — Pallida mors aequo pulsatur pede pauperum tabernas regumque turres. Hor. carm. 1. 4. 13. — Pauci, quos aequus amavit. Plin. ep. 1. 2. 2. — Pauci, quos aequus amavit Jupiter. Verg. Aen. 6. 129. — Per aequa, per

iniqua. Liv. 2. 32. 7. — Plus aequo extolli, per prospera proelia noli. — Quod sors feret, feremus aequo animo. Terent. — Quod uni justum, alteri aequum. — Senes aequum est senibus obsequi.

Aër. Aedificare in aëre. S. Aug. — Adversus aërem certare. S. Aug. de ag. Chr. 5. 5. — Adversus aërem pugnare. — Aëre et rore pastus. — Boeotus in crasso aëre natus. Hor. ep. 2. 1. 244. — In aëre piscari. Plaut. Asin. 1. 1. 86. — Pugnis aërem verberare. Ss. Paul ad Cor. 1. 9. 26. — Vervecum in patria, crassoque sub aëre natus.

Aerarium. Hirudo aerarii. Cic. ad. Att. 1. 16. 11.

Aerugo mentis est: appetentia dignitatum. S. Ambros.

Aerumna. Animus aequus optimum est aerumnae condimentum. Plaut. — Fletus aerumnas levat. Sen. Troad. 765. — Herculis aerumnas patitur. — Homines ipsi hanc sibi molestiam ultro atque aerumnam offerunt: ducunt uxores. Lucil. sat. 21. 1. — Inter spinas, per aerumnas, duraturas quaero rosas. — Multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos: in dolore paries filios at sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui. Ss. Genes. 3. 16.

Aes. Absque aere mutuum est Apollinis oraculum. — Aeris alieni, comes miseria. — Aes debitorem leve, grave inimicum facit. Publ. Syr. — Aes mihi quando gero, ventre refectus ero. — Aes partum scelere, solet aera decem remove. — Alienum aes homini ingenuo acerba est servitus. Publ. Syr. — Bursa vacans aere, vetat inter vina sedere. — In aere meo est. (Debitor.) Cic. ad fam. 15. 14. 1. — In aes alienum incidere. Cic. — Meo sum pauper in aere. Hor. — Nec tamen ignorat quid distent aera lupinis. Hor. ep. 1. 7. 23. — Nescit quid distent aera lupinis. — Pulchrius est aere, moni-

menta favoris habere. — Qui nihil aeris habet, nihil aeris perdidit unquam. — Si non potest aere, solvat pelle. — Si tibi deficit aes, miser es et quingua non es. (Edere.) — Sicut adauctiva, sic aera fluunt fugitiva. — Vacillat in vetere aere alieno.

Aes. Aere Dodonaeo loquacior. — Dodonaeum aes. — Aere perennius. Ov. — Exegi monumentum aere perennius. Ov. — Monumentum aere perennius. Hor. — Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, omnibus unca cibus aera subesse putat. Ov. ex Pont. 2. 7. 9.

Aesernimus est. — Cum Aesernino Samnite Pacidianus comparatur. (Pessimus cum pessimo.) Cic. ad. Qu. fratr. 3. 4. 2.

Aesopus. Aesopi graculus. (Alienis coloribus ornatus.) Tertull. ad Valent. 12. — Aesopicus gallus. — Ne Aesopum quidem trivit. Suidas. — Asinus de Aesopi puteo. — Asinus de Aesopi puteo: modo venis et jam exclamas. Tertull. — De Aesopi puteo venit et jam exclamat.

Aestas. Aestate paenulam deterit. — Aestate laenam deterit. — Aestas non semper durabit, condite nidos. (Aves.) — Aestatem loquitur hirundo. — Alia aestate, alia hieme fiunt. — Non semper erit aestas. — Vere prius volucres tacent, aestate cicadae. Ov. ars. am. 1. 271.

Aestimare assis. Catull. 5. 3. — Magno ubique pretio virtus aestimatur. Val. Max. fact. dict. mem. 5. 4. 1. — Non assis aestimare. — Nunquam mens exitu aestimanda est. Quint. decl. 281. 135. — Sic est vulgus: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Cic. p. Rosc. com. 10. 29. — Stultus omnes stultos esse aestimat. Ss. Eccl. 10. 3. — Unius aestimare assis. Catull. 5. 3.

Aestimatio. Est felicibus difficilis miseriarum vera aestimatio. Quint. decl. 9. 6.

Aestus. Secundo aestu navigat. — Vere prius flores, aestu numerabis aristas. Ov.

Aetas. Ad omnia alia aetate sapiamus rectius. — Aetas haec jam despumavit. — Aetas nulla ad discendum sera. — Aetas Sibyllae. Prop. 2. 24. 33. — Aetas senilis, mala merx. — Aetas semper adportat aliquid novi. — Aetate rectius sapiamus. — Aetate reddimur prudentiores. — Aetate frugere, mobili cursu fugit. Sen. Hipp. 446. — Aliam aetatem alia decent. Plaut. Merc. 984. — Ante annos robustae aetatis periculosa est teneris abstinencia gravis. S. Hier. — Aurea aetas. Ov. — Dum aetas fert. — Dum primi floret tibi temporis aetas, utere! Tibull. 1. 8. 47. Declinata aetas. Quint. — Fastidit amictum aetas. — Fures privatorum furto in nervo atque compedibus aetatem agunt, fures publici in auro atque in purpura. M. Cato. orat. 70 fr. 1. — Habet aetatem, ipse loquatur: Ss. — Labitur occulte, fallitque volubilis aetas, et nihil est annis velocius. Ov. met. 10. 519. — Labitur occulte, fallitque volubilis aetas, ut celer admissis labitur amnis aquis. Ov. amor. 1. 8. 49. — Mus aetatem uni cubili nunquam committit suam. Plaut. — Mus sapiens aetatem non cubili uni unquam committit suam. Plaut. Truc. 868. — Nihil semper floret; aetas succedit aetati. Cic. Phil. 11. 15. 39. — Non aetate, verum ingenio adipiscitur sapientia. Plaut. Trin. 2. 2. 88. — Non omnis aetas ludo convenit. Plaut. Bacch. 1. 2. 21. — Omni aetate mors est communis. Cic. — Omnia fert aetas. Verg. ecl. 9. 52. — Per multum cras, cras, dilabitur aetas. — Pone gulae metas, ut sit tibi longior aetas. — Privatorum fures in nervo et compedibus aetatem agunt, publici in auro et purpura visuntur. — Quidquid sub terra est, in apricum proferet aetas. Hor. eq. 1. 6. 24. — Quod in juventute non

discitur, in matura aetate non scitur. Cassiod. Var. 1. 24. — Saturnia aetas. — Senescimus; effugit aetas: utere vere tuo. Auson. epigr. 13. 1. — Temeritas est florentis aetatis, prudentia senescentis, Cic. de sen. 6. 20. — Ubi peccat aetas major, male discit minor. Publ. Syr. — Utendum est aetate. Cito pede labitur aetas, nec bona tam sequitur, quam bona prima fuit. Ov. art. am. 3. 65. — Volat aetas. Cic. Tusc. 1. 31. 76.

Aeternitas. Non est vera beatitudo, de cujus aeternitate dubitatur. S. Aug.

Aeternus. Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur. Sall. Catil. 1. 4. — Domine, hic ure, hic seca, tantum in aeternum parcas. — In aeternum. Liv. — In aeternum, amen. — In omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis. Ss. Sirach. 7. 40. — Justus in aeternum non commovebitur. Ss. Prov. 10. 28. — Memorare novissima tua, et in aeternum non peccabis. Ss. — Pax (adsit) vivis, requies aeterna defunctis. — Requiem aeternam dona eis Domine. — Semper in aeternum nox obscurabit avernum; sunt ibi tortores serpentibus horridiores: deformes, nigri sed non ad verbera pigri. — Virtus clara aeternaque habetur. Sall.

Aether. Fama super aethera notus. Verg. — In aethere cervi. Verg. ecl. 1. 60. — Non gravis est adeo tam densis nubibus aether, quin soleat, pulsa nube, redire dies.

Aethiops est. Aethiops non dealbescit. — Aethiopem dealbat. — Aethiopem lavat. — Loripedem rectus derideat, Aethiopem albus. Juv. 2. 23.

Aetna gravius. Cic. — Aetnei ignes. Hier. ep. 54. 9. — Onus Aetna gravius. Cic. de sen. 2. 4. — Onus Atho aut Aetna gravius sustinet. Cic. de

sen. 2. 4. — Saevior ignibus Aetnae fervens amor ardethabendi. Boëth. de cons. phil. 2. 5. 25. — Senectus Aetnae gravior. Cic.

Aevum. Aevi crementis coalescit acutio mentis. — Bonum nomen permanebit in aevum. Ss. Eccl. 41. 16. — Candor in hoc aevo res est inter mortua paene. Ov. ex Pont. 2. 5. 3. — Esto memor, quam sis aevi brevis. Hor. sat. 2. 6. 97. — In aevum. Hor. — Ortus sit angelicus, aevo satanz iniquo. — Probitas perdurat in aevum. — Probitas longum perdurat in aevum. — Propria describit Deus officia, et aevum per suos ducit gradus. — Ut sapiens vivas, audi quae discere possis, per quae semotum vitiis deducitur aevum. — Vive memor, quam sis aevi brevis. Hor. sat. 2. 6. 97.

Affectare. Diligentiam in super vacuis affectat. — Noli affectare, quod tibi non est datum. Phaedr. 3. 18. 14.

Affectus. Ad omnes affectus impetu rapimur. — Affectus, luctus, generant in pectore fluctus. — Affectus non punitur, nisi sequatur effectus. R. j.

Affinis. Affines, quot habes, habes tot hostes.

Affirmare Affirmantis probatio. (Qui affirmat, probet.) — In discendo lupus nimis affirmans, — ait agnus. — Sapiens nihil affirmat, quod non probet.

Afflare. Deus afflavit et dissipati sunt. Ss.

Afflictio. Afflicto non est addenda afflictio. Ss. — Dubiam salutem qui dat afflicti, negat. Sen. Oed. 213. — Dum caput afflicti, languent simul omnia membra.

Afflictus. Se minus afflicti sentit, qui praevidet ictum. Cato.

Affligere. Advenam non contristabis, neque affliges eum: advenae enim et ipsi fuistis in terra Aegypti. Ss. Exod. 22. 21. — Spes, quae differtur, affligit animam. Ss. Prov. 13. 12.

Affluere. Carere justos video et affluere injustos. Lactant.

Africa. Frumenti quantum metit Africa. Hor. sat. 2. 3. 87. — Pejor serpentibus Afris. Hor. sat. 2. 8. 95. — Pulveris Africi subducet numerum. — Semper aliquid novi Africa adfert. Plin. Hist. nat. 8. 16.

Agamemnon. Mithaecus cum sit aut Thearion, Agamemnona simulat. — Pro meritis male tractarunt Agamemnona Graii. — Vixere fortes ante Agamemnona.

Ager imbecillior quam agricola esse debet. Columella 1. 3. 9. — Agri decumates. — Agris vix gliscit dissuescere sus quibus iscit. Inf. — Agro empto domus vendenda est. Plin. Hist. n. 18. 6. 35. — Agro, quo latitat, lupus agnum prendere vitat. — Agros alienos rigasti tuis sitientibus. — Agrum bene colere necessarium est, optime damnosum. Plin. H. n. 16. 8. 38. — Annus producit, non ager. — Capram immittere in agrum surcularium. — Conserit unus agrum, sed demetit agrum alter. — Considerate lilia agri, quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Ss. Matth. 6. 28. — Crescit ager, crescit ovile. Pers. sat. 2. 49. — Fertilior seges est alienis semper in agris, vicinumque pecus grandius uber habet. Ov. art. am. 1. 349. — Fungos concupiscit lapidosus ager. — Grex totus in agris unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. 2. 79. — Male subactus ager, qui satis frugibus occandus est. Colum. 2. 4. 2. — Ne gleba ei est agri ad locum sepulturae. — Neglectis urenda filix innascitur agris. Hor. sat. 1. 3. 37. — Nihil minus expedit, quam agrum optime colere. Plin. Hist. n. 18. 6. 36. — Oculi et vestigia domini res agro saluberrima. Colum. 4. 18. 1. — Oculus domini fertilissimus in agro. Plin. H. n. 18. 43. — Oportet agrum imbecilliore esse, quam agricolam. Colum. 1. 2. — Optimus est finus,

qui cadit de calceis domini in agrum. — Porcus edax flagris licet ictus, vix it ab agris. — Praesentia domini provectus est agri. — Qui bene habitant, saepius veniunt in agrum. — Qui bene vult habitare, saepius ventitet in agrum. Plin. H. n. 18. 31. — Sanum oportet modo ruri esse, modo in urbe, saepius in agro. Cels. — Strangulat segetes nimia laetitia agri. — Tempus in agrorum cultu consumere dulce est. Ov. ex. Pont. 2. 7. 69. — Veniam caligatus in agros. (Bene praeparatus.) Juv. 3. 322. — Vestigia domini res agro saluberrima. Colum. r. 4. 18.

Agere Acta ne agas. — Agas asellum. Cic. de orat. 2. 64. 259. — Age, si quid agis. Plaut. — Agens et consentiens eadem poena digni. — Communiter negligitur, quod communiter agitur. — Cum hominis consilium quaeris, ab asellis et porculis agendarum rerum sententias quaeris. Arnob. (Consilium a sapiente petendum.) — E syngrapha agere. Cic. p. Mur. 17. — Familiariter agere. — Hoc age. — Homines nihil agendo male agere discunt. — Id agas, tuo te merito ne quis oderit. Publ. Syr. — Id agendum, ut diligant amici. Plin. s. — In arduis cunctanter agendum. — Jucundi acti labores. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Magna pars vitae transit male agendo, major aliud agendo, maxima nihil agendo. Sen. — Maxima pars vitae elabitur male agentibus, magna nihil agentibus, tota vita aliud agentibus. Sen. ep. 1. 1. — Malus paterfamilias est, quisquis interdum facit, quod noctu posset, pejor qui profestis diebus agit, quod feriatis deberet, pessimus qui sereno die sub tecto potius operatur, quam in agro. Plin. Hist. n. 18. 6. 40. — Monitor capras age. — Multa agendo, nihil agit. — Nihil agendo homines male agere discunt. Colum. 11. 1. 26. — Nil bene pauper agit. — Nulla in agendo mora et sine fructu

nulla sit hora. — Nullus agenti dies longus est. Sen. ep. 122. — Omnia quaecunque agimus subjecta sunt mille casibus. Liv. 30. 31. 6. — Perinde sunt res, ut eas agis. — Potentes potenter agunt. — Praestat otiosum esse, quam male agere. Plin. s. — Qui male agit, odit lucem. — Quid quid agis, prudenter agas et respice finem. — Quidquid agit mundus, monachus vult esse secundus. — Quod per plurium manus agit, id eo magis intricatur. — Rem actam agis, Plaut. — Rem perpende prius, tunc age, quando libet. — Si quid agis, prudenter agas et respice finem. Anon. fab. Aes. 22. 5. — Stultus es, rem actam agis, Plaut. Pseud. 261. — Tabellis obsignatis agit, Cic. — Tamquam e syngrapha agit, Cic. — Tua res agitur, paries cum proximus ardet, Hor. ep. 1. 18. 84. — Vide quid agas, Terent.

Aggredi Absentem aggreditur. — Nemo potentes aggredi tutus potest. Sen. Med. 430.

Agilis. A tenui coena est agilis mens atque serena. — Oderunt agilem tristes gravemque remissi. Hor.

Agina. Mediae aginae. Tertull. adv. Hermog. 44. — Mediae aginae aequilibrato impetu.

Agmen. Nullum frustra cadit telum, quod in confertum agmen immissum est. Sen. ad. Marc. de Consol. 16. 5. — Simul intonuit, non noscitur ulli, agminibus comitum, qui modo cinctus erat, Ov. trist. 1. 4. 29.

Agna mollior. Mart. 5. 37. 2. — **Agna** pavet lupos, Hor. epod. 12. 26. — **Agnam** eripere lupo, Plaut. Pseud. 3. 5. 31.

Agnatus. Ad agnatos deducere. (Vesanus.) — Ad agnatos et gentiles deducendus. Varro r. r. 1. 2. 8. — **Mente** est captus atque ad agnatos et gentiles deducendus. Varro r. r.

Agninus. Canem fugitivam agninus alligare lactibus. Plaut. Pseud.

318. — Pelle sub agnina latitat mens saepe lupina. Phaedr. — Pelle sub agnina corda lupina latent. Salutar. Pelles agninae venales sunt ut ovinae.

Agnus Dei. — Agro, quo latitat lupus, agnum prendere vitat. — In discendo lupus nimis affirmans. — ait agnus. — Infra quod fluvium turbet, lupus arguit agnum. Phaedr. — Invenies multos, mores qui pelle sub agni celant luporum. Paling. 8. 943. — Lupo agnum eripere vult, Plaut. — Lupo agnum eripere postulat, Plaut. Pseud. 140. — Lupus et agnus. Phaedr. — Non tigris agni. Hor. Ars. p. 13. — Si lupus instruitur in numen credere magnum, semper dirigitur ab eo respectus ad agnum. — Vota dei discens lupus est agni remiscens.

Agnoscere. Amicitia vera in calamitate agnoscitur. — Ex fructu arbor agnoscitur. Ss. Matth. 12. 33. — Factum stultus agnoscit. Hor. — Furem fur agnoscit, et lupum lupus. — Id facillime accipiunt animi, quod agnoscunt. Quint. — Non agnoscitur in bonis amicus et non abscondetur in malis inimicus. Ss. Sirach. 12. 8. — Primus gradus emendationis est, culpam suam agnoscere.

Agon. In agone multi quidem currunt, sed unus accipit bravium. Ss. — Nunc agon est.

Agrestis. Concio grata brevis, longum farcimen agresti. — Fortunatus est ille, deos qui novit agrestes. Verg.

Agricola. Ager imbecillior, quam agricola esse debet. Colum. 1. 3. 9. — Agricolam annonae caritas erigit. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Agricolis optatissimum otium. Cic. ad Att. 7. 7. — Imbecillio rem agrum, quam agricolam esse debere. (Ager bene colendus.) Colum. 1. 3. 8. — O fortunatos nimium, sua si bona norint, agricolas. Verg. Georg. 2. 458. — Nequam agricolam esse, quisquis emeret, quod praestare ei fundus posset. Plin. Hist.

nat. 18. 6. 40. — Oportet agrum imbecilliores esse, quam agricolam. Colum. 1. 3. 9. — Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem, rectorem dubiae navita puppis amat. Ov. ex Pont. 2. 5. 61. — Semper agricola in novum annum dives. — Spes alit agricolae. Ss.

Ait. Ait latro latroni. — Ait latro ad latronem. Ss. — Ajunt, aio; nego.

Ala. Arundo alas verberat. — Cicadam ala corripere. — Fama repleta malis, velocius evolat alis. — Elephantum sub ala occultas. — Gallus alas suas submittit. — Nostris nos alis capimur. — Oratio sine malis est avis sine alis. — Pedibus timor addidit alas. — Quae sub alis fiunt (Abscondite). — Sub umbra alarum tuarum. — Unica ala plaudere. — Viperam sub ala nutrit. Petron. 77.

Alatus. Alata aetas. — Plutus in adventu claudus, in recessu alatus. (Divitiae.)

Alauda. Alauda non est sine crista. — Hospitium lauda, surgens, dum cantat alauda. (Non sis diu hospes.) Si rueret coelum, multae caperentur alaudae.

Albus. Alba et atra discernere non potest. — Alba ligustra cadunt, vacinia nigra leguntur. Verg. — Alba linea. Gell. — Alba linea signare. (Irritus labor.) — Albae gallinae filius. (Felix.) Juv. 13. 141. — Albam mazam pinso tibi. — Albis dentibus deridere. Plaut. Epid. 129. — Albo calculo notare. — Albo reti aliena captare bona. Plaut. Pers. 1. 2. 22. — Albus calculus. Porphy. — Album calculum adjicere. (Veniam dare.) Plin. ep. 1. 2. 5. — Album et nigrum novit. — Albus an ater sit nescio. Cic. Philipp. 2. 16. 41. — Albus aterne sis nescio. Hier. adv. Helvid. 16. — Avis alba. Cic. ad fam. 7. 28. 2. — Corvo rarior albo. Juv. 7. 202. — Corvus albus. — Equis albis praecurrere.

— Errori album calculum adjicere. Cic. — In albo lapide, alba amussis. — In albo lapide, alba linea. — Loricipedem rectus derideat, Aethiopem albus. Juv. 2. 23. — Nec scio utrum sis albus an ater homo. Catull. 93. 2. — Nec albus nec niger est. — Non eras in hoc albo. Plin. Hist. n. praef. 6. — Pallida luna pluit, rubicunda flat, alba serenat. — Persuadebit album esse nigrum. — Quadrigis praecurrere albis.

Alcedonia. Alcedonia sunt. (Magna tranquillitas.) Plaut. Casin. prol. 26. — Alcedonia sunt circa forum. Plaut.

Alcibiades est. — Silenus Alcibiades.

Alcinous. Alcinoi culina. Sidon. Apoll. carm. 12. 19. — Alcinoi dapes. Stat. Silv. 4. 2. 3. — Alcinoi mensa. Macrobi. sat. 7. 1. 14. — Alcinoi poma. Mart. — Alcinoi poma dare. Mart. — Antiquo ditior Alcinoi. Priap. 60. — Poma dare Alcinoi. Ov. am. 1. 10. 56. — Poma et Alcinoi silvae. (Magna divitiae.) Verg. Georg. 2. 87.

Alea jacta est. Sueton. Caes. 32. — Alea jacta esto. Sueton. — Alea, vina, Venus; tribus his factus sum egenus. — Aleam emere. (Nescio quid.) — Cadat alea fati. — Dives eram dudum, fecerunt me tria nudum: alea, vina, Venus, tribus his factus sum egenus. — Iudice fortuna cadat alea. Petron. 122. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas taxillos: alea jacta placet. — Omnem jacere aleam. — Periculosae plenum opus aleae. Hor. carm. 3. 1. 6. — Quocunque alea ceciderit. — Si damnosa senem juvat alea, ludit et heres bullatus. — Sua cuique alea subeunda est.

Aleator nullus est sapientior te. Plaut. Rud. 359. — Aleator quanto in arte est sapientior, tanto est nequior. Publ. Syr. — Aleator quanto in arte melior est, tanto est nequior. Publ. Syr.

Alere luporum catulos. Teocrit.

— Alitur vitium, vivitque tegendo. Verg. Georg. 3. 454. — Bellum se ipsum alet. Liv. 34. 9. 12. — Canes alens exteros, praeter funiculum nihil habet. — Cespitem natali, quilibet opat ali. — Duos fures non alit unus saltus. — Equus me portat, alit rex. Hor. ep. 1. 17. 20. — Hominis mens discendo alitur et cogitando. — Honos alit artes. Cic. Tusc. 1. 2. 4. — Ingenii vis praeceptis alitur et crescit. Sen. ep. 94. 30. — Laus alit artes. Sen. ep. 102. 16. — Monstrum alit. Ter. — Leonis catulum ne alas. — Nil ingrato terra pejus alit. Hor. — Nil terra ingrato pectore pejus alit. — Omnis terra alit peritum. — Otia corpus alunt, animus quoque pascitur illis. Ov. ex Pont. 1. 4. 21. — Otia corpus alunt. Ov. — Quaevis terra alit artificem. — Qui canem alit exterum, huic praeter lorum nil fit reliquum. — Qui spe aluntur, pendent, non vivunt. — Spes alit. — Spes alit et fallit. — Te ipsum non alens, canes alis. — Tutius et geminos anxia mater alit. (Quam unum.) Prop. 2. 22. 42. — Una domus non alit duos canes. — Unum arbustum non alit duos erithacos. — Viperam in sinu alit. (Vel fovet.) Cic. de harusp. r. 24.

Ales. Eventus quales praenoscit, oscinit ales. — Non est illa valens, quae nidum stercorat ales. — Primulus est ales prope fruges primitiales.

Alexander. Alexandri praestat forma.

Alga. Et genus et virtus, nisi cum re, vilior alga est. Hor. sat. 2. 5. 8. — Projecta vilior alga. — Vilior alga. Verg. ecl. 7. 42.

Algere. Multa tulit, fecitque puer, sudavit et alsit, abstinuit Venere et vino. Hor. Ars. p. 413. — Principium fervet, medium tepet, exitus alget. — Probitas laudatur et alget. Juv. 1. 74. — Quando caput albicat canis pruinis, tunc inferiora algent. — Scientiae modo algent.

Algor. Ut Deus indumen, sic algoris dat acumen.

Alibi medicamentum obligat. Fronto. — Cum fueris Romae, Romano vivito more, si fueris alibi, vivito sicut ibi.

Alienus. Aeri alieni comes miseria. — Agros alienos rigasti, tuis sitientibus. — Aliena capella gerit distentius uber. Hor. sat. 1. 1. 110. — Aliena homines melius vident et judicant, quam sua. Ter. Heaut. 503. — Aliena melius vident homines, quam sua. — Aliena ne cures. Ter. Heaut. 76. — Aliena negotia cura excussus propriis. Hor. sat. 2. 3. 19. — Aliena nobis, nostra plus aliis placent. Publ. Syr. — Aliena vitia in oculis habemus, a tergo nostra sunt. Sen. de ira 2. 28. 8. — Aliena vivit quadra. Juv. 5. 2. — Alienam metis messem. — Alieni appetens, sui profusus. — Alieni juris homo. — Alienis copiis Deos venerari. — Alienis se coloribus adornat. S. Hier. — Alieno choro pedem infert. — Alieno nutu vivit. — Alieno praesidio ferox. — Alieno vitulo arat. — Alienos irrigas agros, tuis sitientibus. — Alienum aes homini ingenuo acerba est servitus. Publ. Syr. — Alienum fundum arat. Plaut. — Amittit merito proprium, qui alienum appetit. Phaedr. 1. 4. 1. — Bonum est fugienda aspicere in alieno malo. P. S. — Bos alienus subinde foras prospectat. — Cibus alienus dulcior est. — Cito arescit lacrima, praesertim in alienis malis. Cic. de part. or. 17. 57. — De alieno corio ludit. Apul. met. 7. 11. — De alieno liberalis. Sen. de clem. 1. 20. 3. — Disce modum servare, alieno disce periculo. — Ex alienis cibariis liberaliter hospites tractare facile. — Ex alieno tergore lata secantur lora. — Ex pellibus alienis latae corrigiae proscinduntur. — Facilius est de alienis judicare quam de suis. Lactant. instit. 2. 3. 16. — Feliciter sapit, qui alieno periculo

sapit. Plaut. Merc. 4. 7. 40. — Felix quem faciunt aliena pericula cautum. — Fertiliior seges est alienis semper in agris, vicinumque pecus grandius uber habet. Ov. art. am. 1. 349. — Fovea profunda est meretrix, et puteus angustus aliena. Ss. Prov. 23. 27. — Fundum alienum arat. Plaut. Asin. 874. — Gemmas ex alieno litore petit. — Hereditas nostra versa est ad alienos. Ss. — Homines plus in alieno negotio vident, quam in suo. Sen. ep. 109. 16. — Homo sum, humani nil a me alienum puto. Ter. Heaut. 77. — Hortulos suos ex alienis fontibus irrigat. — In aes alienum incidere. Cic. — In alieno choro pedem ponere. Plutarch. — In alieno foro litigat. Mart. 12. praef. — In propriis vitiis talpae, in alienis lynceus sumus. — Inquirere de alieno. — Ita comparata est hominum natura aliena ut melius videant et dijudicent, quam sua. Ter. — Joci non alienus. Ov. — Largiri ex alieno. Cic. — Laudet te os alienum. — Laudet te alienus, non os tuum. Ss. Prov. 27. 2. — Liberalis de alienis. Sen. de clem. 1. 20. — Linque tuas sedes, alienaque litora quaere. Petron. 27. — Mala est voluptas alienis assuescere. Publ. Syr. — Malis alienis ridet. Hor. sat. 2. 3. 72. — Malum alienum ne feceris suum gaudium. Publ. Syr. — Miserum est alienae incumbere famae. — Mures edunt alienum cibum. Plaut. Pers. 1. 2. 6. — Ne depugnes in alieno negotio. — Ne des alienis honorem tuum. Ss. Prov. 5. 9. — Nec tua laudabis studia, aut aliena reprendes. Hor. ep. 1. 18. 39. — Nihil humani a me alienum esse puto. Terent. — Nulli ad aliena respicienti sua placent. Sen. de ira. 3. 31. 1. — Optimum est aliena insania frui. Plin. Hist. n. 18. 6. 31. — Papulas observastis alienas obsiti plurimis ulceribus. Sen. de vit. beat. 27. 4. — Patriae fumus igne alieno luculentior. — Peras im-

posuit nobis Jupiter duas: propriis repletam vitiis post tergum dedit, alienis ante pectus suspendit gravem. Phaedr. — Pudorem alienum qui eripit, perdit suum. Publ. Syr. — Quasi mures, alienum edit cibum. Plaut. Capt. 77. — Quasi mures, semper edimus alienum cibum. Plaut. — Quem alienum fidum invenies, si tui hostis fueris. Gell. — Qui alterum peccati arguit, ipse a peccato debet alienus esse. Ambros. de off. 3. 11. 72. — Qui genus jactat suum, aliena laudat. Sen. Herc. fur. 340. — Qui in alieno fundo aedificat, non sibi aedificat. — Quum in domum alienam veneris, et mutus et surdus esto. Omul. Antonin. Pius. 11. — Sic utere tuo, ut alienum ne laedas. — Soleis alienis utitur. — Sua multi amittunt, cupide dum aliena appetunt. — Sua satius est mala, quam aliena tractare. Sen. ep. 118. 2. — Suo ex ingenio alienos mores probat. — Sub alieno arbore fructum legit. Liv. 10. 24. — Tolerabilius est alieno gladio, quam nostro perire. S. Ambros. de off. 1. 4. 15. — Ut vites poenas, ne tangas res alienas. — Vacillat in vetere aere alieno. — Vita est nobis aliena magistra. Cato dist. 3. 13.

Alimentum. Caro roborat, pisces vero sunt parvi alimenti. — Crapula est alimentum morborum. — Diuturna quies vitiis alimenta ministrat. Cato. 12. — Lae infantiae deserentes solidiora capiamus alimenta. S. Hier. ep. 96. 14. — Virtutis uberrimum alimentum est honos. Val. Max. fact. dict. mem. 2. 6. 5.

Aliquando et insanire jucundum est. Sen. de tranq. an. 17. 10.

Aliquid. Praestat aliquid, quam nihil.

Aliter. Aliter catuli longe olent, aliter sues. Plaut. Epid. 579. — Aliter haec sacra non constant. Auson. id. 13. 14. epil. — Ames parentem, si aequus est, si aliter, feras. Publ.

Syr. — Longe aliter catuli olent, longe aliter sues. Plaut.

Alius. Ab alio expectes, alteri quod feceris. Publ. Syr. — Ad omnia, alia aetate, sapimus rectius. — Alia aestate, alia hieme fiunt. — Alia dicunt, alia faciunt. — Alia facies pectoris, alia pellis. — Alia res sceptrum, alia plectrum. — Alia vita, alia diaeta. Zenob. 1. 22. — Alia vita, alii mores. Ter. Andr. 189. — Alia vita alios mores postulat. Terent. — Alia voce psittacus, alia voce coturnix loquitur. — Aliam aetatem, alia decent. Plaut. Merc. 984. — Aliam excute quercum. — Aliena nobis, nostra plus aliis placent. Publ. Syr. — Alii dividunt propria et ditiores fiunt; alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt. Ss. Prov. 11. 24. — Alii sementem faciunt et alii metent. — Aliis alia placent. — Aliis aliunde est periculum. — Aliis leporem exagitat. Petron. 131. — Aliis ne feceris, quod tibi fieri non vis. — Aliis prodesse et sibi nocere stultitia est, non caritas. — Aliis prospiciens non sibi. — Aliis se coloribus adornat. S. Hier. — Aliorum medicus et ipse ulceribus scetet. — Alios vidi ventos. — Aliud alios deces. Quint. 11. 3. 177. — Aliud ex alio malum gignitur. Ter. Eun. 988. — Aliud est facere, aliud dicere. — Aliud homini, aliud bovi. Cic. de fin. 5. 9. — Aliud homini, aliud humanitati satis est. — Aliud in titulo, aliud in pixide. — Aliud legunt juvenes, aliud viri. — Aliud noctua sonat, aliud coturnix. — Aliud sceptrum, aliud plectrum. — Aliud stans, aliud sedens loquitur. — Aliud stans, aliud sedens sentit. — Alium silere quod voles, prius sile. Sen. Hipp. 876. — Alium spoliat, ut alium ditet. — Alius alia via. — Alius alio plura invenire potest, nemo omnia. Auson. id. 11. — Alius est clamor graculi, alius luscinae cantus. — Bella gerant alii, Protesilaus amet. Ov. — Bella

gerant alii, tu felix Austria nube: nam quae Mars aliis, dat tibi regna Venus. Stirling. — Caeci sunt oculi, quum animus alias res agit. Publ. Syr. — Cautis pericula aliorum prodesse solent. Phaedr. — Coctum ab alio edit. — Crebro victus erit, alium qui sternere quaerit. — Cum accusas alium, propriam prius inspicere vitam. Cato mon. 41. — Cum te aliquis laudat, iudex tuus esse memento; plus aliis de te, quam tu tibi credere noli. Cato dist. 1. 14. — Dat pira, dat poma, qui non habet alia dona. — De omni re scibili et de quibusdam aliis. — De rebus omnibus et de quibusdam aliis. — Deridens alium, non indersus abibit. — Disce puer virtutem ex me verumque laborem, fortunam ex aliis. Verg. — Doctus aliis inserviando consumitur. — Est enim proprium stultitiae: aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. Tusc. 3. 30. 73. — Ex vitio alius sapiens emendat suum. Publ. Syr. — Extollere in alium diem. — Fallacia alia aliam trudit. Ter. Andr. 778. — Fallacia alia aliam ludit. — Foenum alios esse oportet. (edere.) Cic. de orat. 2. 57. 233. — Funera quod huic, aliis dat tempora vitae. — Haec dies aliam vitam, alios postulat mores. — Haruspex risit, dum alium haruspitem vidit. — Hoc aliud longe est, inquit qui cepe serebat. (Cepe-allium.) Lucil. — Ignoscas aliis multa, nihil tibi. Auson. sap. sent. 3. 4. — Impium est ab uno exigere, quod ab alio debetur. — In alio peduculum vides, in te ricinum non vides. Petron. 57. — In alio sua quemque natura delectat. Plin. paneg. 45. 1. — In malo aliud malum. Ter. Phorm. 3. 3. 11. — Invenies aliam Galathea. Terent. — Ire in alia omnia. — Ita te aliorum miscrescat, ne alios tui misereatur. — Laedentes alios, laeduntur. — Litus ama, altum alii teneant. Verg. — Magister alius casus. Plin. — Magna pars

vitae transit male agendo, major aliud agendo, maxima nihil agendo. Sen. — Maxima pars vitae elabitur male agentibus, magna nihil agentibus, tota vita aliud agentibus. Sen. ep. 1. 1. — Malo cum Platone errare, quam cum aliis recte sentire. Cic. — Ne praesentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus. — Nihil tam facile, quam otiosum et dormientem de aliorum labore et vigiliis disputare. S. Hier. — Nec sibi, nec aliis utilis. Cic. — Nec scolum ipse ibis, nec alium sequeris euntem. — Non ut aliis plus, sed ut melius scias. Sen. — Nunquam aliud natura, aliud sapientia dicit. Juv. — Optimum est ex aliis facere periculum. — Periculum ex aliis faciendum. Ter. Heaut. 210. — Proprium est stultitiae: aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. — Prospiciens aliis, non sibi. — Quae dices aliis, tibi mox responsa remitti expectes. Owen. Mon. 93. — Quam arborem consevi, sub ea legit alius fructum. Liv. 10. 24. 5. — Qui dare vult aliis, non debet dicere: quid vis? — Qui dare vult aliis, non debet dicere: vultis? — Qui in alium paratus est dicere, omni culpa carere debet. — Qui non defendit, alio culpante, solutos caveto. — Qui per alium facit aliquid, id per se fecisse censendus est. — Qui sibi non prodest, aliis prodesse nequibit. — Qui sustinere non potest suum malum, alios inspicat et discat tolerantiam. Phaedr. app. 2. 1. 2. — Quicumque tendit fraudes alii subdolas, timere debet, ne ipse capiatur dolo. Phaedr. — Quicumque te angariaverit mille passus, vade cum illo et alia duo. Ss. Matth. 5. 41. — Quod aliis vitio vertis, ipse ne feceris. — Quod cibus est aliis, aliis est atre venenum. — Quod reticere voles alios, prius ipse taceto. Muret. Inst. — Quod tibi non fieri clamas, curato, vicissim feceris haud aliis. Loch. Nuth. 1. 59. — Quod tibi non optes, alii ne feceris ulli.

Columb. Mon. 85. — Quod tibi vis fieri, hoc aliis praestare memento. Columb. mon. 84. — Res serias extollo ex hoc die in alium diem. Plaut. Poen. 499. — Saepe fallimur ut nosmet ipsos et alios rectius noscere discamus. — Saepe intereunt aliis meditantes necem. Phaedr. app. 6. 11. — Saepe subactus erit, alium qui sternere quaerit. — Sardi venales, alius alio nequior. Cic. ad fam. 7. 24. 2. — Serinia aliorum compilat. — Sibi non cavere et aliis consilium dare stultum est. Phaedr. 1. 9. 1. — Sors bona, nihil aliud. — Stultitiae est proprium aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. Tusc. 3. 30. 73. — Stultitiam aliorum exsorbere oportet. — Tanti eris aliis, quanti tibi fueris. Cic. — Te de aliis, quam alios de te, suavius est fieri doctos. Plaut. Pers. 540. — Tunc alios culpa, cum tu sis sine culpa. — Turpe est aliud loqui, aliud sentire: quanto turpius est aliud scribere, aliud sentire. Sen. ep. 24. 18. — Ut moveas alios, tu moveare prius. — Ut quisque est vir optimus, ita difficillime alios esse improbos suspicatur. Cic. — Vetus est praeceptum, ne aliis de se quisquam plus, quam sibi, credat. Pers.

Allatrare. Canis allatrat lunam, non laedit. — Non curat luna allatrans.

Alleviare. Multorum manibus alleviatur onus. — Multorum manibus alleviatur opus.

Allicere. Allicit homines virtus ad diligendum. — Duleibus est verbis alliciendus amor. — Ferrum virum allicit. Verg. — Successus improborum plures allicit. Phaedr. 2. 3. 7.

Alligare. Adamas licet alliget. Ov. trist. 4. 8. 45. — Canem fugitivam agninus alligare lactibus. Plaut. Pseud. 318.

Allium et cepe sonat. — Ego tibi de alliis loquor, tu respondes de cepis.

Alloquium. Durus alloquiis.

Allubescere. Cum ludus allubescit, incidendus est.

Almus. Alma mater. (Universitas.)

Aloë. Aloës plus, quam mellis. (Fel.) Juv. 6. 180. — Virgo formosa plus aloës, quam mellis habet. — Voluptas plus aloës, quam mellis habet. Juv. 6. 181.

Alpha paenulatorum. (Primus, optimus.) Mart. 2. 57. 4. — Ego sum alpha et omega. — Mars alpha maiorum.

Altare spoliat, ut aliud operiat. — Altari serviens, de altari vivere debet. — Qui servit altari, de altari viva. Ss.

Alter. Ab altero expectes, alteri quod feceris. — Abiit ceu Jason alter, aureo vellere ditatus. — Alter ego. — Alter frenis eget, alter calcaribus. Cic. ad Att. 6. 1. — Alter Janus est. — Alter occidit apros, alter pulpamento fruitur. — Alter maxillae cui substat, nat levis ille. Inf. — Altera manu caduceum, hastam altera gestat. — Altera manu fert aquam, altera ignem. — Altera manu fert lapidem, panem ostentat altera. Plaut. Aul. 195. — Altera manu scabit, altera ferit. — Altera natura est habitus. — Alteri calcaria, alteri frenos adhibere. — Alteri potis est consulere et sibi. — Alteri semper ignoscito, tibi ipsi nunquam. Sen. mor. no. 111. — Alteri vivas oportet, si vis tibi vivere. Sen. ep. 48. 2. — Alterius non sit, qui suus esse potest. Owen. ad Henr. 1. 13. — Alterius poenis fit castigatio lenis. — Alterius qui vult oculis extergere labem: e propriis oculis eruat ante trabem. — Alterius vis esse mater, utriusque es noverca. Sen. rhet. exc. contr. 4. 6. — Alterum incusat probri, seipsum intueri oportet. Plaut. — Amicus est tamquam alter idem. Cic. de am. 21. 80. — Bis est mori, alterius arbitrio mori. Publ. Syr. — Bona fama est

alterum patrimonium. — Claudicat alterius nemo dolore pedum. — Conserit unus agrum, sed demetit alter. — Consuetudine quasi altera natura efficitur. Cic. de fin. 5. 25. 74. — Consuetudo efficitur quasi altera natura. — Consuetudo est altera natura. Cic. — Consuetudo in alteram naturam vertitur. — Consuetudo quasi altera natura. Cic. — Contigit: unus eget, alter vero ebrius est. — Cum tibi displiceat rerum fortuna tuarum: alterius specta, quo sit discrimine pejor. Cato. 4. 32. — Cum tu pravissima tentes, alterius censor ne vitiosa notes. Avian. fab. Aes. 3. 11. 12. — Damnum unius est gaudium alterius. — Dextra gerat gladium, panem manus altera monstret. — Dextra tenet calamus, strictum tenet altera ferrum. Ov. trist. 11. 3. — Dixerat hic aequum, sed tulit alter equum. — Dum alterum evitant, in alterum incidunt. — Ego semper apros occido, sed alter utitur pulpamento. Flav. Vopisc. Numer. 14. — Et alteri sapienter potest consulere et sibi. Plaut. mil. glor. 702. — Ex alterius incommodis sua commoda comparat. Ter. Andr. 4. 1. 3. — Falcem in alterius messem mittit. — Felix alterius cui sunt documenta flagella. Columb. mon. 79. — Festucam ex alterius oculo ejicere. — Hortus altera subsidia. Cic. de sen. 16. 56. — Hos ego versiculos feci, tulit alter honores. Donat. vit. Verg. — Ignoscito semper alteri, nunquam tibi. Publ. Syr. — In mensa residens et fercula non benedicens, sedet ibi quasi sus et surgit ut alter asellus. — In mortem alterius spem tu tibi ponere noli. Cato 1. 19. — Inclusio unius est exclusio alterius. — Indigne vivit, per quem non vivit alter. — Inimicum ulcisci, vitam accipere est alteram. Publ. Syr. — Invidus alterius macrescit rebus opimis. Hor. ep. 1. 2. 57. — Janus alter. — Lucrum sine

damno alterius fieri non potest. Publ. Syr. — Lucrum unius est alterius damnum. P. S. — Ludere de corio alterius. — Miserrimum est arbitrio alterius vivere. Publ. Syr. — Nec sibi, nec alteri potest consulere. Cic. de off. 2. 10. 36. — Nec sibi, nec alteri. Cic. — Nemo alteri imperium volens concedit. Ps. Sall. de ord. rep. 1. 1. 4. — Nemo ditescit nisi malo alterius. — Nemo plus juris in alterum transferre potest, quam ipse habet. — Non deficit alter. — Nulli, nisi ex alterius injuria, quaestus est. Sen. de ira 2. 8. 1. — Omnes sibi malunt melius esse, quam alteri. Plant. Andr. 2. 5. 16. — Omnes sibi malle melius esse, quam alteri. Ter. Andr. — Oscitante uno deinde oscitat et alter. — Post mortem raptas, alter habebit, opes. — Qui alteri exitium parat, eum scire oportet, sibi paratam pestem. Cic. Tusc. 2. 17. 39. — Qui alterum incusat probri, se ipsum intueri oportet. Plaut. Truc. 159. — Qui alterum peccati arguit, ipse a peccato debet alienus esse. S. Ambros. de off. 3. 11. 72. — Qui ruina laetatur alterius, non erit impunitus. Ss. Prov. 17, 5. — Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam. Cic. de div. 1. 58. 132. — Qui struit insidias alteri, sibi damna dat ipsi. — Quidquid alteri judicando adpingis, si bene examines, in te reperies. — Quod in te habes, hoc quaeris in altero. Ter. Eun. — Quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris. Ss. Matth. 7. 12. — Quod uni justum, alteri aequum. — Saepe prememente Deo, fert Deus alter opem. — Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter. Pers. 1. 27. — Sibi parat malum, qui alteri parat. Arist. — Spectare animum alterius ex suo. — Suave mari magno turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem. Lucr. 2. 1. — Tulit alter honores. Donat. — Una calamitas alteram ex-

cipit. — Unus consiliis, alter praestantior armis. — Usus in alteram naturam vertitur. — Usus est altera natura. — Verus amicus est, qui est tamquam alter idem. Cic. — Vivimus quasi altera die morituri, et aedificamus, quasi semper in hoc saeculo victuri. S. Hier. ep. 128. 4. — Vultu alterius regitur.

Altercari. Nimium altercando veritas amittitur. Publ. Syr. — Mulierum ritu altercatur. Liv.

Altercator bonus vitio iracundiae careat.

Alternare. Alternant spesque timorque fidem. Ov. her. 6. 38.

Alternus. Alternis facilis labor. Verg. Georg. 1. 79. — Amant alterna Camoenae. — Delectant alterna magis. Paling. 2. 393. — Plus sumus alterni, quam proprii silicerni.

Altitonans. Te suffragante salvaris ab altitonante.

Altus. Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore. — Alta, die solo, non est exstructa Corinthus. — Alta petens volueris, post escam quaerit in imis. — Altiora te ne quaesieris et fortiora te ne scrutatus fueris. Ss. Sirach. 3. 22. — Altissima quaeque flumina minimo sono labuntur. Curt. 7. 4. 13. — Altius praecepta descendunt, quae teneris imprimuntur aetatibus. Sen. de cons. ad Helv. 16. 16. — Altum silentium. — Asperius nihil est humili, quum surgit in altum. Claudian. Eutrop. 1. 181. — Cum clypeus splendet, super alto fornice pendet, ast cum nigrescit, sub scamno saepe quiescit. — Feriunt altos fulmina montes. — Humilis nec alte cadere, nec graviter potest. Publ. Syr. — Ima tenent pacem, perfluunt altissima venti. Ov. rem. 369. — In alto navem jube tu destitui ancoris. (Absurdum.) Naev. — In alto navem destituere ancoris. — Injusti nonnunquam tolluntur in altum, ut lapsu mox graviore ruant. Caudian. — Itur

in antiquam silvam, stabula alta ferarum. Verg. — Litus ama, altum alii teneant. Verg. — Manet alta mente repostum. Verg. — Minimo sono labuntur alta flumina. — Non potest amplius altum petere. — Qua flumen placidum est forsā latet altius unda. Cato 4. 31. — Quanto altior est ascensus, tanto durior descensus. Hier. regul. monach. 15. — Quanto altius ascendit homo, tanto altius cadit. — Qui altam facit domum suam, quaerit ruinam. Ss. Prov. 17. 16. — Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet. Ss. Eccl. 27. 28. — Qui petit alta nimis, retro lapsus ponitur imis. — Qui quaerit alta, is malum videtur quaerere. Plaut. Pseud. prol. 22. — Qui scandunt in altum, lapsu graviore ruunt. — Quidquid in altum fortuna tulit, ruitura levat. Sen. — Quo flumen placidum est, forsā latet altius unda. — Quo minus est murmur, plerumque est altior unda. — Rana petit saltum, quamvis ponatur in altum. — Securus ab alto spectator. Lucan. — Si gradus est altus, gravior fiet tibi saltus. — Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. — Vacuum vas altius pleno resonat. — Tolluntur in altum, ut lapsu graviore ruant. Claudian. 3. 22. — Turtior locus est in terra, quam in turribus altis.

Alumnus. Pacis alumna Ceres. Ov. — Saeva noverca suis fit alumnis, ut sal ocellis. (Oculis.) — Vir bonus est coeli, malus est telluris alumnus. Manth. Parth.

Alveus. Non est alvei culpa, sed fontis. — Si rivus tenuiter fluit, non est alvei culpa sed fontis. S. Hier. ep. 17. 2.

Alvus. Aranearum plena alvus.

Amare. Ama tamquam osurus, oderis tamquam amaturus. — Amans quid cupiat, scit, quid sapiat, non videt. Publ. Syr. — Amans, quod suspicatur vigilans, somniat. Publ. Syr. —

Amant alterna Camoenae. — Amantes, amantes. — Amantes de forma judicare non possunt. Quint. 6. 2. 6. — Amantis jusjurandum poenam non habet. Publ. Syr. — Amantium irae amoris integratio est. Ter. Andr. 555. — Amata res caecos amantes efficit. — Amicus mensae aprum amat non te. Mart. 9. 14. 1. — Aut amat, aut odit mulier, nihil est tertium. Publ. Syr. — Amare et sapere vix Deo conceditur. Publ. Syr. — Amare juveni fructus est, crimen seni. P. S. — Amare sine rivali. Cic. — Amare tamquam oculos. Plaut. mil. gl. 984. — Amat victoria curam. — Anima est amica amanti. Plaut. Bacch. 193. — Bella gerant alii, Protesilaus amet. Ov. — Bernardus valles, montes Benedictus amabat, oppida Franciscus, celebres Ignatius urbes. (Claustrum.) — Cantores amant humores. — Cantores amant liquores. — Catus amat piscem, sed non vult tingere plantam. — Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Cogas amantem irasci, amari si velis. Publ. Syr. — Compar amat similem, quod amatur amabit amantem. — Cum ames non sapias, aut cum sapias, non ames. Publ. Syr. — Deus quem amat, castigat. Ss. — Dii te ament. Plaut. — Dum pauper clamat, janua limen amat. — Ebrietas prodit, quod amat cor, sive quod odit. — Est oculo gratum speculari semper amatum. — Extrema linea amare. — Fac quae Christus amat, dum pauper ad ostia clamat. — Falsi homines praesentem videntur amare, absentem laedunt. — Falso plurima vulgus amat. Tibull. carm. 3. 3. — Felis amat piscem, sed aquas intrare recusat. — Felix se nescit amari. Lucan. 7. 727. — Hominum amare est, humanum autem ignoscere. Plaut. — Illicita amantur, excidit quidquid licet. Sen. Herc. oet. 357. — Illum nullus amat, qui sem-

per, da mihi, clamat. — Infans non clamat, si sibi des, quod amat. Inf. — Inops amat imitari potentem. Phaedr. — Ipse se amat sine rivali. Cic. — Ir petit angorem, cor gazas, visus amorem. Inf. (Ir-graece Cheir. Manus quaerit ubi dolet.) — Ita amare oportet amicum, ut si aliquando esset osurus. Cic. de amic. 16. 59. — Ita me dii ament. Plaut. — Jupiter ex alto perjuria ridet amantum. Ov. art. am. 1. 633. — Levis est labor omnis amanti. Paling. 10. 524. — Lingua fallax non amat veritatem. Ss. Prov. 26. 28. — Litus ama, altum alii teneant. Verg. — Medullitus amat. — Militat omnis amans. Verg. — Miser is est homo, qui amat. Plaut. Asin. 3. 3. 26. — Mittit et optat amans, quo mittitur ire, salutem. Ov. — Mulier cupido, quod dicit amanti, in vento et rapida scribere oportet aqua. Catull. 70. 3. (Jusjurandum.) — Mulier obcantata, vecors, amens, amans. Apul. de mag. 84. — Ne amare incipias, quem odisse olim possis. Publ. S. — Nemo hunc amat, qui verba nuntiat mala. Soph. — Nemo patriam, quia magna est amat, sed quia sua. Sen. ep. 66. 26. — Nihil amantibus durum. S. Hier. ep. 22. 40. — Nihil difficile amanti. Cic. or. 10. 33. — Nimis vile est vinum atque amor, si ebrio atque amanti impune facere, quod lubeat, licet. Plaut. Aul. 4. 10. 20. — Non amat hic puerum, qui raro corripit illum. — Non amatur anus uxor, nisi memoria. Quint. decl. 306. — Non juga taurus amat, quae tamen odit, habet. — Non omnes eadem mirantur amantque. Hor. ep. 2. 2. 58. — Non potes Thetidem simul et Galatheam amare. Lucian. — Non potes efficere imperio, ut vel amem, quem velis, vel oderim. Quint. decl. 376. — Nummus honoratur, sine nummo nullus amatur. — Nunquam peccares, si Christum semper amares. — Odero, si potero, si non, invitus amabo. Ov.

am. 3. 11. 35. — Omnes humanos sanat medicina dolores, solus amor, morbi non amat artificem. Prop. carm. 2. 1. 57. — Omnis amans amens, amor est insania sano. — Omnis amans caecus. — Otia quisquis amat, »vae!« multum postea clamat. — Pater filium, quem amat, castigat. — Pauci, quos aequus amavit. Plin. ep. 1. 2. 2. — Pauci, quos amavit Jupiter. — Pauci, quos aequus amavit Jupiter. Verg. Aen. 6. 129. — Pauci vident morbum suum, omnes amant. (Error.) — Pauper amet caute. Ov. art. am. 2. 167. — Pauper amet caute. Timeat maledicere pauper, multaque divitibus non patienda ferat. Ov. art. am. 2. 167. — Plus oculis suis amare. Catull. in luct. pass. 3. 4. — Proditionem amo, sed proditorem non laudo. — Qui amant, ipsi sibi somnia fingunt. Verg. ecl. 8. 108. — Qui amat periculum, peribit in illo. Ss. Sirach. 3. 27. — Qui bene amat, bene castigat. — Qui bona fide Deum amat, amat et sacerdotes. — Qui nolit fieri desidiosus, amet. Ov. amor. 1. 9. 46. — Qui non zelat, non amat. S. Aug. c. Adim. 13. 2. — Quis fallere possit amantem? Verg. — Quis famulus amantior domini, quam canis? Colum. — Quis legem det amantibus? Major lex amor est tibi. Boëth. 3. 12. 47. — Quisquis amat cervam, cervam putat esse Minervam. — Quisquis amat Christum, mundus non diligit istum. — Quisquis amat dictis absentum rodere famam, hanc mensam vetitam noverit esse sibi. Inscr. mensae Augusti — Quisquis amas mundum, tibi prospice, qua sit eundum. — Quisquis amat pueros, ferro praecordia duret. Nemes. ecl. 4. 56. — Quisquis amat ranam, ranam putat esse Dianam. — Rebus ab amatis dolor est discedere gratis. — Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem, rectorem dubiae navita puppis amat. Ov. ex. Pont. 2. 5. 61. — Sano non paret

dolor aegro quantus amaret. — Si non habes quod optas, ama quod habes. — Si quis amat Christum, mundus non diligit istum. — Si quis amat piscem, debet sua crura madere. — Si vis amari, ama. Sen. ep. 9. 4. — Sit procul omne nefas, ut ameris, amabilis esto. Ov. — Successore novo pellitur omnis amans. — Sui amans sine rivali. Cic. — Thetidem simul et Galateam amat. — Ulcus amant muscae, germina floris apes. — Unam semper amo, cujus non solvor ab hamo. — Ut ameris, ama. Mart. 6. 11. 10. — Ut ameris, amabilis esto. Ov. art. am. 2. 107. — Ut lupus ovem amat. — Verba dat omnis amans. — Vive Deo soli, quod amat caro, quae-rere noli.

Amaricinus Nihil cum amaricino sui. Gell. praef. 19. — Nihil cum fidibus graeco, nihil cum amaricino sui. Gell. — Quid sui cum amaricino?

Amarus. Amari aliquid in ipsis floribus angit. — Anima satuta calcabit favum, et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. Ss. Prov. 27. 7. — Carius est carum, si prae-gustatur amarum. — Doctor amarus erit discenti semper. — Dulce amarumque mixtum. Plaut. Pseud. 63. — Dulei amarum miscet. Cic. — Dulcia non meruit, qui non gustavit amara. — Litterarum radices amarae, fructus jucundiores. M. P. Cato. — Litterarum radices amarae sunt, fructus dulces. Diom. — Mel nimium saturo muri censetur amarum. — Melior est mors, quam vita amara. Ss. Ecl. 30. 17. — Ne attendas fallaciae mulieris: favus distillans labia ejus et nitidius oleo guttur ejus, novissima autem amara quasi absynthium et acuta, quasi gladius biceps. Ss. Prov. 5. 2. 5. — Necessitatis amarissimae leges. — Non dulces rivi ex fonte effunduntur amaro. Paling. 7. 76. — Nil adeo dulce est, quod non videatur amarum et non displiceat, si plus du-

raverit aequo. Paling. 2. 391. — Qui pectit raro, pectit cum pectine amaro. — Sardoniis amarior herbis. Verg. eel. 7. 41. — Sorice jam plena contingit amara farina.

Amaritare. Da (v. des) puero volutum, ne moeror amaritet illum.

Amaritudo. Nimia mellis dulcedo bilis amaritudinem contrahit. Apul. met. 2. 10.

Amabilis. Sapiens in verbis seipsum amabilem facit. Ss. Sirach. 20. 13. — Sit procul omne nefas; ut ameris amabilis esto. Ov. — Ut ameris, amabilis esto. Ov. art. am. 1. 107. — Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater. Ss. Prov. 18. 24. — Vita amabilior.

Amator caecus est. Hor. sat. 1. 3. 38. — Mens pia, mens hilaris studio-saque et artis amatrix: hae sunt divitiae, quas studiosus habet. — Temneris multis, si tui amator eris.

Ambages. Una per ambages, altera recta via est.

Ambiguus. Gaudia post luctus veniunt, post gaudia luctus: semper in ambiguo spei metusque sumus. Owen. epigr. — Passibus ambiguis fortuna volubilis errat. — Spargere voces in vulgum ambiguas. Verg.

Ambitio possidet omnium virtutum praemia. S. Aug. — Ambitio scenam desiderat. — Licet ipsa vitium sit ambitio, frequenter tamen causa virtutum est. Quint. inst. 1. 2. 22. — Non fames nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Sen. ep. 63. 3. — Quemvis media eripe turba, aut ab avaritia, aut misera ambitione laborat. Hor. sat. 1. 5. 25.

Ambitiosus. Ambitiosa vivit paupertate. Juv. — Fames non est ambitiosa. Sen. ep. 119.

Ambo. Ambas buccas inflat. Hor. sat. 1. 1. 20. — Caeci sunt et duces caecorum; caecus autem si caeco ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. Ss. Matth. 15. 14. — Caeco

si caecus ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. Ss. — Deficit ambobus, qui vult servire duobus. — Dives eget gemmis, Cereali munere pauper: sed quum egeant ambo, pauper egens minus est. Auson. epigr. 134. — Hic locus est partes ubi se via findit in ambas. Verg. — Ne iudex fueris partes n̄ audieris ambas. Phocyl. — Vagiebant ambo pariter.

Ambro. Talmo quam stomacho satiari vult prius ambro. (Oculo.)

Ambrosia. Nectar et ambrosiam, qui bene discit habet.

Ambulare. Porci cocti ambulant. Petron. 45. — Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter. Ss. Prov. 10. 9. — Qui ambulat simpliciter salvus erit. Ss. Prov. 28. 18. — Qui integre ambulat, secure ambulat. — Stultus in tenebris ambulat. Ss. Eccl. 2. 14.

Ambulatio. Jucundissima navigatio juxta terram, ambulatio juxta mare.

Amen, amen dico vobis. Ss. — Dum cantat flamen, respondet clericus: amen. — In aeternum, amen.

Amens, amansque. Plaut. Merc. 82. — Incurristi amens in columnas. Cic. orat. 67. 233. — Neque caecum ducem, neque amentem consultorem adhibeas.

Amentia. Di monerint meliora, atque amentiam averruncassint. Varro l. l. 7. 102. — Feminea vestis longa et longior amentia.

Amicitia. Ad calculos amicitiam vocare. Cic. — Adulatio maxima pestis est amicitiae. — Adulatio, quam similis est amicitiae! non imitatur tantum illam, sed vincit et praeterit. Sen. ep. 45. 5. — Amicitia ad calculum vocanda non est. Cic. — Amicitia aut pares invenit, aut facit. — Amicitia inter pocula contracta, plerumque vitrea. — Amicitia magis elucet inter aequales. — Amicitia obliterata. — Amicitia pares semper aut accipit

aut facit. Min. Fel. Oct. 4. 6. — Amicitia potius exstinguenda quam opprimenda. — Amicitia, quae desinere potuit, nunquam vera fuit. S. Hier. ep. 3. 6. — Amicitia vera in calamitate agnoscitur. — Amicitia vera, rara avis in terra. — Amicitiae dissuendae magis quam discindendae. Cic. de amic. 11. 76. — Amicitiae immortales, mortales inimicitiae esse debent. Liv. 40. 46. 12. — Amicitias immortales esse oportet. Liv. — Amicitias tibi junge pares. Ov. trist. 3. 4. 44. — Conglutinare amicitias. Cic. — Dat census honores, census amicitias. Ov. fast. 1. 217. — Dissuere amicitias. Cic. — Dum fervet olla, fervet amicitia. — Facile perit amicitia coacta. — Fervet olla, vivit amicitia. — Firmissima est inter pares amicitia. Curt. 7. 8. 27. — Gratia et amicitia liberant. Ss. Prov. 25. 10. — Habet vera amicitia nonnunquam objurgationem, sed adulationem nunquam. S. Bernard. — Idem velle, atque idem nolle, ea demum firma amicitia est. Sall. Catil. 20. 4. — Illud amicitiae sanctum ac venerabile nomen. Ov. — In amicitia unus quasi animus fit ex pluribus. Cic. de am. 25. 92. — In pretio nunc pretium est: dat census honores, census amicitias, pauper ubique jacet. Ov. fast. 1. 217. — Inimicitiae breves, amicitiae sempiternae. S. Aug. — Inter dominum et servum nulla amicitia est. Curt. 7. 8. 28. — Morum similitudo amicitiam conjugat. — Multas amicitias silentium diremit. — Multi modii salis simul edendi sunt, ut amicitiae munus expletum sit. Cic. de am. 19. 67. — Multorum amicitias silentium dimirit. — Nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest. Cic. — Non aqua, non igne pluribus locis utimur, quam amicitia. Cic. de am. 6. 22. — Non est vera amicitia ubi est fallax adulatio. S. Ambros. — Ollae amicitia. — Orestis et Pyladis amicitia. — Parietes amicitiae custodes. —

Post amicitiam credendum est, ante amicitiam iudicandum. Sen. — Praevidere amicitiam. — Praetextata amicitia. — Praestat amicitia propinquitati. Cic. — Pyladea amicitia. — Qui convitiatur amico, dissolvit amicitiam. Ss. Eccles. 22. 25. — Qui celat delictum, quaerit amicitias. Prov. 17. 9. — Solem e mundo tollunt, qui amicitiam e vita tollunt. — Sullae amicitia. — Utilitas efflorescit ex amicitia. — Verae amicitiae sempiternae sunt. Cic. de am. 9. 22. — Vinculum amicitiae: morum similitudo. Plin. ep. 4. 15. 2. — Virtus et conciliat amicitias et conservat. Cic. de am. 27. 100. — Vocat amicitiam ad calculos. Cic. — Vulgus amicitias utilitate probat. Ov. ex Pont. 2. 3. 7.

Amictus. Caecus inops dictus, quamvis variis sit amictus. — Fascibus excolitur, ut amictu quis redimitur. Inf. — Fastidit amictum aetas. — Quem mater amictum dedit, sollicite custodit. (Usus.) Quint. 5. 14. 31. — Ut vetus est dictum, vult filia matris amictum. — Vilis amictus saepe abscondit spirituale jubar. Salutaris. 25.

Amicus. Ab amicis justa sunt petenda. — Ab amico indiscreto libera nos Domine. — Ab amico reconciliato cave. — Ab amico reconciliato, a cibo bis cocto, libera nos Domine. — Ab inimicis tuis separare, et ab amicis tuis attende. Ss. Sirach. 6. 13. — Absentem, qui rodit amicum, cave. — Amice, ascende superius Ss. — Amici animum quaerunt. Lucil. sat. 27. — Amici, diem perdidisti. Titus. — Amici diffugiunt cadis cum faece siccatis. — Amici factis pensandi. — Amici fures temporis. — Amici in rebus adversis cognoscuntur. — Amici magnam partem cessatores sunt. — Amici mores noveris, non oderis. — Amici vitia si feras, facias tua. Publ. Syr. — Amicissima semper studiis solitudo et quies. — Amico

amicus. Plaut. mil. glor. 658. — Amico et inimico noli narrare sensum tuum, et si est tibi delictum, noli denudare. Ss. Sirach. 19. 8. — Amico fideli nulla est comparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius. Ss. Sirach. 6. 15. — Amico inimicoque bonum praebe consilium; qui amicus accipit, inimicus spernit. Greg. Tur. hist. 6. 32. — Amico laudanti et inimico detrahenti non est credendum. S. Aug. — Amicorum communia sunt omnia. Cic. de off. 1. 16. 51. — Amicorum communia inter se omnia. Ter. Andr. 803. — Amicorum est admonere mutuum. Sen. — Amicos secundae res parant, adversae probant. Sen. de mor. 51. — Amicum an nomen habeas, aperit calamitas. Publ. Syr. — Amicum in secreto mone, palam lauda. Sen. de mor. 12. — Amicum inimicum fuge. — Amicum veterem ne abnegato. — Amicus: alter ego. Ambr. de Sp. sanct. 2. 13. 154. — Amicus: alter idem. Cic. — Amicus animae dimidium. Hor. carm. 1. 3. 8. — Amicus certus in re incerta cernitur. Cic. de am. 17. 64. — Amicus cum vitiis ferendus. — Amicus est tamquam alter idem. Cic. de am. 21. 80. — Amicus fidelis medicamentum vitae, et qui metuunt Dominum invenient illum. Ss. Sirach. 6. 16. — Amicus fidelis protectio fortis: qui autem invenit illum, invenit thesaurum. Ss. Sirach. 6. 14. — Amicus mensae aprum amat, non te. Mart. 9. 14. 1. — Amicus ollaris. — Amicus Plato, sed magis amica veritas. — Amicus Plato, amicus Socrates, magis amica veritas. — Amicus ut oleum plantis. — Amicus verus, rara avis. — Anima est amica amanti. Plaut. — Anulis plus quam amicis creditur. Sen. de benef. 3. 15. — Aurora Musis amica. — Aurum et opes et rure frequens donabit amicus: qui velit ingenio cedere, rarus erit. Mart. 8. 18. 9. — Beatus qui invenit ami-

cum verum. Ss. Eccl. 25. 12. — Calles antiquos serves, veteres et amicos. — Calles antiquos, veteres amicos relinquere noli. — Callis et antiquus tibi non vilescat amicus. — Cave amicum credas, nisi si quem probaveris. P. S. — Clara pacta, boni amici. — Communia amicorum inter se omnia. Ter. Andr. 803. — Corripe amicum, saepe enim fit commissio. Ss. Sirach. 19. 15. — Creber mendicus vix ulli est gratus amicus. — Cum fortuna manet vultum servatis amici, cum cecidit, turpi vertitis ora fuga. Petr. 80. — Cum tibi vel socium vel fidum quaeris amicum, non tibi fortuna hominis, sed vita petenda. — Cum tua pervideas mala lippus inunctis, cur in amicorum vitis tam cernis acutum? Hor. sat. 1. 3. 25. — Cuncta manus avidas fugient heredis, amico quae dederis animo. Hor. carm. 4. 7. 19. — Damnaris nunquam post longum tempus amicum; mutavit mores, sed pignora prima memento. — Decima hora amicos plures prima reperiet. (Mensa.) P. S. — Diem amici perdi. Titus. — Diffugiunt cadis cum faece siccatis amici. Hor. carm. 1. 35. 26. — Divelli a caro res est durissima amico. — Dives amico Hercule. Hor. serm. 2. 6. 12. — Divitiae addunt amicos, a paupere autem et hi quos habuit, separantur. Ss. Prov. 19. 4. — Dixit laicus clero: nunquam amicus ero. — Domus amica, domus optima. — Donec eris felix multos numerabis amicos; tempora si fuerint nubila, solus eris. Ov. trist. 1. 9. 5. — Dulcis inexpertis cultura potentis amici; expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 86. — Est amicus solo nomine amicus. Ss. Eccl. 37. 1. — Etiam proximo suo pauper odiosus erit; amici vero divitum multi. Ss. Prov. 14. 20. — Ex factis, non ex dictis amici pensandi. Liv. — Extra fortunam est, si quid donatur amicis. (Non perit.) Mart. 5. 47. 42. 7. — Facile ex amico ini-

micum facies, cui promissa non redas. S. Hier. ep. 148. 30. — Fatuo non erit amicus. Ss. Sirach. 20. 17. — Felicitas multos habet amicos. — Femina veridica paucis censetur amica. — Fiei sunt modici, licet agglomerentur amici. (Avarus.) — Fortuna amica varietati, constantiam respuit. Cic. de nat. deor. 2. 16. 43. — Fortuna malis amica. Phaedr. — Habes amicos, quia amicus ipse es. Plin. pan. 85. — Herodes et Pilatus facti sunt amici. Ss. — Hirundines, prout falsi amici, aestivo tempore praesto sunt, frigore pulsae recedunt. — Hoc tibi sit argumentum semper in promptu situm: nequid exspectes amicos facere, quod per te queas. — Homo pudicus, animae suae amicus. — Hospes nullus tam in amici hospitium diverti potest, quin, ubi triduum continuo fuerit, jam odiosus sit. Plaut. — Hosti frontem, pectus amico. — Hostis aperte, ast clam nos falsus perdit amicus. — Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico. — Id agendum, ut diligant amici. Plin. — Idem amici semper velint. Cic. p. Plane. 2. 5. — In angustiis amici apparent. Petron. 61. — In bono hospite atque amico quaestus est, quod sumitur. Plaut. mil. glor. 3. 1. 80. — In galea Martis nidum fecere columbae: apparet Marti, quam sit amica Venus. — Infortunati procul amici. — Inopi nullus amicus. — Inspido, praestat sapiens inimicus, amico. — Inter amicos omnium rerum communitas. Cic. — Is est amicus, qui in re dubia re juvat, si re est opus. Plaut. Epid. 1. 2. 10. — Ita amare oportet amicum, ut si aliquando esset osurus, Cic. de am. 16. 59. — Ita amicum habeas, posse ut facile fieri hunc inimicum putes. Publ. Syr. — Levior est plaga ab amico, quam a debitore. Cic. — Longe absit propositum illud: potius amicum quam dictum perdendi. Quint. — Magni constant regum amicis bona

consilia. Sen. de ira. 3. 14. 7. — Magis cavenda amicorum est invidia, quam insidiae hostium. Publ. Syr. — Marti amica Venus. — Melle et placenta frui est amicos incolumes cogitare. — Mendico ne parentes quidem amici sunt. — Millibus e multis unus vix fidus amicus, hic albo corvo rarior esse solet. — Mores amici noviter non oderis. Cic. — Multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuentis. Ss. Prov. 19. 6. — Multi mensae non veritatis amici. — Nausielidis solitudo nec ver, nec amicos habet. (Pauper.) — Ne derelinquas amicum antiquum; novus enim non erit similis ille. Ss. Sir. 9. 14. — Ne dicas amico tuo: vade et revertere, cras dabo tibi, cum statim possis dare. Ss. Prov. 3. 28. — Ne quid expectes amicos, quod tute agere possis. Enn. satur. fr. 38. — Nec nullis amicus, nec multis. Cic. — Nemo sibi satis est, eget omnis amicus amico. — Nemo viam veterem vel amici spernat amorem. — Neque nulli sis amicus, neque multis. Hes. — Nequissimi hominis est prodere amicum. — Nihil homini amico est oportuno amicuius. Plaut. — Noli esse amicus homini iracundo. Ss. Prov. 22. 24. — Non agnoscetur in bonis amicus, et non abscondetur in malis inimicus. Ss. Sirach. 12. 8. — Non derelinquas amicum antiquum, novus enim non erit similis illi. — Non erit antiquo novus antefendus amicus. Columban. 61. — Non quisquam melior medicus, quam fidus amicus. Cato. 4. 13. — Non quisquis applaudit, idem et amicus est. — Non sunt amici, qui degunt procul. — Novos amicos dum paras, veteres cole. — Novos parando amicos, veterum obliviscere noli. — Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Cic. de am. 11. 37. — Nulla pusilla domus, quae multos captat amicos. — Nul- lum potentius satellitium, quam amici

fides. — Nullus ad amissas ibit amicus opes. Ov. trist. 1. 9. 9. — Nummis potior amicus in periculis. — Nutrit pax Cererem, pacis amica Ceres. Ov. — Obsequio dulces retinentur amici. Cato. 1. 32. — Obsequium amicos, veritas odium parit. Ter. Andr. 1. 1. 41. — Occasiones quaerit, qui vult recedere ab amico. Ss. Prov. 18. 1. — Odi fortunam, quia malis amica est. Phaedr. — Oh amici! vivite laeti, at non immemores Leti. — Omni tempore diligit, qui amicus est. Ss. Prov. 17. 17. — Omnia cum amico delibera, sed de te ipso prius. Sen. — Omnia, quae sensu voluntur vota diurno, pectore sopito reddit amica quies. Claudian. praef. cons. Honor. 2. — Omnibus amicis, quod mihi est, cupio esse item. Plaut. Trin. 1. 2. 16. — Omnibus hoc vitium est cantoribus inter amicos, ut nunquam inducant animum cantare rogati. Hor. — Optimus a tergo semper noscendus amicus. — Optimus medicus, fidus amicus. — Pauci ex multis sunt amici, homini, certi qui sint. Plaut. Pseud. 1. 3. 156. — Pectore sopito reddit amica quies. — Pereant amici, dum inimici una intercendant. Cic. p. Deiot. 9. 25. — Plerumque in calamitate ex amicis inimici existunt. Caes. bell. civ. 3. 104. 1. — Plures amicos mensa, quam mens, concipit. Publ. Syr. — Plures amicos re secunda comparas, paucos amicos rebus adversis probas. Auson. sept. sap. — Plus amici nocuimus, quam inimici. Quint. decl. 9. 1. — Potius amicum, quam dictum perdit. Quint. 6. 3. 28. — Quaeritur sit-ne aequum amicos cognatis anteferre? Cic. — Quantumcunque potes celato crimen amici. — Qui convitiatur amico, dissolvit amicitiam. Ss. Eccles. 22. 25. — Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit; amicus stultorum similis efficitur. Ss. Prov. 13. 20. — Qui dat mutuum, amicum vendit, inimicum

emet. — Qui fidelis est animi celat amici commissum. Ss. Prov. 11. 13. — Qui ne tuberibus propriis offendant amicum postulat, ignoscit verrucis illius. Hor. sat. 1. 3. 73. — Qui negligit damnum propter amicum, justus est. Ss. Prov. 12. 26. — Qui sibi amicus est, scito hunc amicum omnibus esse. Sen. — Qui socius mensae est, verum ne reris amicum. Owen. Mon. 43. — Quilibet invitus caro valedicit amico. — Quis amicior, quam frater fratri? Sall. Jug. 10. 5. — Quo nos fata trahunt, sequamur amici. Verg. — Quum falso laudas, tunc et amice nocces. Auton. sept. sap. 7. 6. — Quum fortuna manet vultum servatis amici: cum cecidit, turpi vertitis ora fuga. Petron. sat. 80. 9. 3. — Quum tibi sit conjux, ne res et fama laboret: vitandum ducas inimicum nomen amici. — Rarus amicus erit, qui plus tua, quam sua quaerit. — Rebus in adversis magnum munimen amici. Paling. 4. 507. — Res amicos invenit. Plaut. — Riduculus multis cunctis sit amicus oportet. (Qui cunctis est amicus.) — Risum teneatis amici. Hor. — Scilicet uxorem cum dote, fidemque et amicos et genus et formam regina pecunia donat. — Secreto amicos admone, lauda palam. Publ. Syr. — Si fortuna juvat, multi numerantur amici; si fortuna perit, nullus amicus erit. — Si res firma est, itidem firmi amici sunt: si res labat, itidem amici conlabascunt: res amicos invenit. Plaut. Stich. 521. — Si sapis, utaris totis, amice, diebus, extremumque tibi semper adesse puta. — Si tibi amicum, nec mihi inimicum. — Sibi quisque amicus est. — Sicuti aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat. — Sine anima corpus, hoc est sine amicis homo. Publ. Syr. — Simplicitas amica legibus. — Simulator ore decipit amicum. Ss. Prov. 11. 9. — Siren amicum nuntiat, apis hospitem. — Spectatum

admissi, risum teneatis amici. Hor. — Sors aspera monstrat amicum. Anon. fab. Aes. 60. 89. — Stultus cunctorum fit, qui amicus eorum. — Sus amica luto. Hor. — Tempore felici multi numerantur amici; si fortuna perit, nullus amicus erit. — Tempus arguit amicum. Aristot. — Thricelei amicus. — Tragoedos amicos imitatur. (Verbis amicus.) — Turpe sequi casum, fortunae cedere amicum, et nisi sit felix, esse negare suum. Ov. ex Pont. 2. 6. 23. — Ubi amici, ibi opes. Quint. 5. 11. 44. — Ubi amici, ibidem opes. Plaut. Truc. 885. — Ubi opes, ibi amici. — Ubi res inclinata est, amici de medio. Petron. 38. — Ubi semel res inclinata est, amici de medio. Petron. 38. — Una dies, qualis fuerit, ostendet, amicus. Cato. — Utilius regno est, meritis acquirere amicos. — Valeat amicus cum inimico. — Verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos. Ss. Sirach. 6. 5. — Veros amicos separare difficile est. — Verus amicus est, qui est tamquam alter idem. Cic. — Vetrerrimus homini optimus est amicus. Plaut. Truc. 1. 2. 71. — Vilis amicorum est annona, bonis ubi quid deest. (Quod bonis datur non perit.) Hor. ep. 1. 12, 24. — Vinum novum, amicus novus. Ss. Sirach. 9. 15. — Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater. Ss. Prov. 18. 24. — Vir vagus in vico, viso laetatur amico. — Viri infortunati, procul amici. — Viri infelicis, procul amici. — Vis tu nosse hominem, qualis sit, perspice amicos. Paling. 10. 32. — Visceratio sine amico, leonis et lupi vita est. — Vitandum ducas inimicum nomen amici. Cato. — Vos inopes nostis, quis amicus, quisve sit hostis. — Vox amici, vox Dei. — Vulgare amici nomen, sed rara est fides. Phaedr. 3. 9. 1.

Amittere. Amissis rebus nemo sapiens. — Amittit bonam famam,

qui se indignis comparat, Phaedr. — Amittit merito proprium, qui alienum appetit. Phaedr. 1. 4. 1. — Certa amittimus, dum incerta petimus. Plaut. Pseud. 685. — Clericus uxorem qui ducit perdit honorem: amittit florem, propter mulieris amorem. — Consilium simul cum re amisit. — Dimidium amittendarum est oblivio rerum. — Est jactura gravis, quae sunt, amittere damnis. — Grege amisso septa claudere. — Homo toties moritur, quoties amittit suos. Publ. Syr. — Laus nova nisi oritur etiam vetus amittitur. Publ. Syr. — Maxima pars pecore amisso praesepia claudit. Paling 9. 828. — Nullus ad amissas ibit amicus opes. Ov. trist. 1. 9. 9. — Occasio aegre offertur, facile amittitur. Publ. Syr. — Omnia si perdas, famam servare memento: qua semel amissa, postea nullus eris. — Nil juvat amisso claudere septa grege. — Nimium altercando veritas amittitur. Publ. Syr. — Nucleum amisi, reliquit pignori putamina. Plaut. Capt. 655. — Ploratur lacrimis amissa pecunia veris. Juv. 13. 134. — Qui turpi frande semel innotuit, etiamsi verum dicit, amittit fidem. Phaedr. — Quo die Oreus Acheronte mortuos amiserit. (Nunquam.) Plaut. Poen. 344. — Spem teneo, salutem amisi. Plaut. Merc. 592. — Sua multi amittunt, cupide dum aliena appetunt.

Amnis. Amnem parvorum facit unda frequens fluviorum. — Amnis cursum cogere. — Exspectat dum defluat amnis. Hor. — Labitur occulte fallitque volubilis aetas, ut celer admissis labitur amnis aquis. Ov. Amor. 1. 8. 49. — Rusticus exspectat, dum defluat amnis. Hor. ep. 1. 2. 42. — Secundo amne defluit.

Amoenus. Vespere laudari debet amoena dies.

Amor. Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore. — Amantium irae amoris integratio est. Ter. Andr. 555.

— Amor caecus. — Amor docet musicam. — Amor est inter duos et non inter tres. — Amor et melle et felle est fecundissimus. Plaut. Cist. 1. 1. 71. — Amor et potestas impatiens et consortis. — Amor fit ira jucundior. Plaut. — Amor incipit ab: ego. — Amor ingenii neminem unquam divitem fecit. Petron. sat. 83. 9. — Amor magister est optimus. Plin. ep. 4. 19. 4. — Amor non patitur corrivalem. — Amor non patitur socios. — Amor non vult fidibus extorqueri. — Amor, odium et proprium commodum saepe faciunt judicem non cognoscere verum. — Amor omnia vincit. — Amor omnibus haud idem. — Amor perennis conjugis castae manet. Sen. Octav. 192. — Amor res est credula. — Amor sceleratus habendi. — Amor sine onere portat. — Amor tam cito crescit, quam porrus. Laber. — Amor timere neminem verus potest. Sen. Med. 416. — Amor tussisque non celatur. — Amori amore respondere. — Amoris vulnus idem sanat, qui facit. Publ. Syr. — Amphora persaepe data, si redit, aequat amorem. (Vinum.) — Antiquus amor cancer est. Petron. 41. — Auri caecus amor ducit in omne nefas. Rutil. Namat. itin. 356. — Caecus amor prolis. — Caecus amor sui. Hor. carm. 1. 18. 14. — Cedit amor rebus, res age tutus eris. Ov. rem. am. — Certe non parvas animo dat gloria vires, et fecunda facit pectora laudis amor. Ov. trist. 5. 12. 37. — Clericus uxorem qui ducit, perdit honorem, amittit florem, propter mulieris amorem. — Consortes conjungit amor, socios idem labor. — Credula res amor est. Ov. her. 6. 21. — Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crevit. Juv. 13. 139. — Difficile est longum subito deponere amorem. Catull. 76. 13. — Donis vincitur omnis amor. Tibull. 1. 5. 60. — Dulcibus est verbis allicientus amor. — Duleis amor patriae,

dulce videre suos. — Ebrietas et amor cuncta produunt. Sen. ep. 6. — Ebrietas et amor secreta produunt. — Ex aspectu nascitur amor. Verg. — Expressae tacitum lacrimae testantur amorem; gignit amor lacrimas; quis putet? ignis aquas! — Fato junguntur, fato solvuntur amores. Paling. 4. 365. — Fraternus amor. — Impatiens socii est omnis amor. — In amore semper mendax iracundia est. Publ. Syr. — Injuria solvit amores. — Injuria tollit amores. — Insano nemo in amore videt. Prop. 2. 14. 18. — Intrat amor mentes usu, dediscitur usu. Ov. rem. am. 503. — Ir petit angorem, cor gazas, visus amorem. Inf. (Manus quaerit ubi dolet. Ir, cheir.) — Ira odium generat, concordia nutrit amorem. Cato. 1. 36. — Judicium rectum turbatur amore puellae. — Litem inferre cave cum quo tibi gratia juncta est: Ira odium generat, concordia nutrit amorem. Cato. — Magnus est amor, qui ex misericordia venit. Sen. exc. contr. 8. 6. 8. — Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus. Ss. Prov. 27. 5. — Mendaci specie amoris grassari. — Multum in amore fides, multum constantia prodest. Prop. carm. 2. 26. 27. — Nescit amor magnis cedere divitiis. Prop. carm. 1. 14. 8. — Nescit homo utrum amore an odio dignus sit. Ss. Eccl. 9. 1. — Nemo in amore videt. Prop. — Nemo viam veterem, vel amici spernat amorem. — Nil amori invium. — Nimis vile est vinum atque amor, si ebrio atque amanti impune facere, quod lubeat, licet. Plaut. Aul. 4. 10. 20. — Nobilitas sub amore jacet. Ov. her. 2. 847. — Non bene conveniunt, nec in una sede morantur, majestas et amor. Ov. met. 2. 847. — Non bene, si tollas proelia, durat amor. Ov. am. 1. 8. 96. — Non clamor, sed amor, clangit in aure Dei. — Non gaudebis amore coacto. — Nox et amor vinumque, nihil moderabile sua-

dent. Ov. am. 1. 6. 59. — Oblitus est vino, sed non oblitus amoris. — Obsequio plurima vincit amor. Tibull. carm. 1. 4. 40. — Oculi sunt in amore duces. Prop. 2. 15. 12. — Oderunt peccare boni virtutis amore. Hor. ep. 1. 16. 52. — Odit verus amor, ne patitur moras. Sen. Herc. fur. 588. — Omne in amore malum, si patiare leve est. Prop. 2. 5. 16. — Omnes humanos sanat medicina dolores: solus amor, morbi non amat artificem. Prop. 2. 1. 57. — Omnia vincit amor. Verg. ecl. 10. 69. — Omnia vincit amor, nos et cedamus amori. Verg. — Omnis amans amens, amor est insania sano. — Philtrum amoris amor. — Plurimus auro venit honos; auro conciliatur amor. — Plurimus in coelis amor est, connubia nulla; conjugia in terris plurima, nullus amor. — Quantum oculis, animo tam procul abit amor. Prop. 3. 21. 10. — Qui in amorem praecipitavit, perit, quasi de saxo saliat. Plaut. Trin. 2. 1. 29. — Quis legem det amantibus? major lex amor est sibi. Boëth. 3. 12. 47. — Quisquis abest oculis, fructu privatur amoris. — Quod non es, non esse velis, cupiasve videri: ipse sui nimium caecus amore perit. — Quos amor verus tenuit, tenebit. Sen. Thyest. 551. — Quot campo flores, tot sunt in amore dolores. — Res est solliciti plena timoris amor. Ov. her. 1. 12. — Saevior ignibus Aetnae fervens amor ardet habendi. Boëth. 2. 5. 25. — Saevit amor ferri et scelerata insania belli. — Si non intendes animum studiis et rebus honestis, invidia vel amore vigil torquere. Hor. ep. 1. 2. 35. — Simulatio amoris pejor odio est. Plin. — Sine amore jocisque nil est jucundum; vivas in amore jocisque. Hor. ep. 1. 6. 65. — Spicula amoris felle madent. — Sunt probata coram Deo et hominibus: concordia fratrum, amor proximorum et vir et mulier bene sibi consentientes. Ss. Eccles. 25. 1. 2. —

Turpe senex miles, turpe senilis amor. Ov. — Turpe senilis amor. Ov. — Turpis amor surdis auribus esse solet. Prop. 2. 16. 35. — Tussis amorque non celatur. — Urit amor caecus, non est amor arbiter aequus, nam deforme pecus, judicat esse decus. — Verus amor nullum novit habere modum. Prop. 2. 15. 30. — Vetus amor non sentit rubiginem.

Amovere. Amotae res. (Furatae.) — Amoto quaeramus seria ludo. — Promoveatur, ut amoveatur.

Amplecti. (Amplexus.) Nubem pro Junone amplecti. — Senis amplexus culta puella fugit. Tibull. 1. 9. 74.

Amplus. Amplis in domibus sunt amplae curae et opimae. — Bursa manet vacua, vox licet ampla tua. — Homines amplius oculis, quam auribus credunt: longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Homines quo plura habent, eo ampliora cupiunt. Just. — Hucusque nec amplius. — Nocere posse et nolle: laus amplissima est. Publ. Syr. — Quod satis est, cui contigit, is nihil amplius optet. Hor. ep. 1. 2. 46.

Amphora coepit institui, currente rota cur urceus exit? Hor. — Amphora sub veste, raro portatur honeste. — Amphora persaepe data, si redit aequat amorem. (Vinum.) — O monachi, vestri stomachi, sunt amphora Bacchi!

Ampulla. Projicit ampullas et sequepedalia verba. Hor. Ars p. 97.

Amputare. Multi manum palpant, quam amputatam vellent.

Amussis. Ad amussim. Lucret. 1. 657. — Ad amussim factum. — Ad amussim applica lapidem, non ad lapidem amussim. Plaut. — Ex amussi. Plaut. — In albo lapide, alba amussis.

Amyclae. Amyclas perdidit silentium. Pervig. Ven. 92. — Amyclas, qui silendo viceris. Auson. prof. 15.

6. — Amyclis ipsis taciturnior. Apoll. Sidon. ep. 8. 6. 9.

Anagyris. Commovere anagyrim.

Anarchia. Nullum anarchia majus est malum.

Anathema sit. — Anathema esto.

Anceps. Ancipiti plus ferit ense, gula. — Carpit iter Lachesis, licet anceps sit hora ejus.

Ancilla semel, nunquam hera. — Bibit hera, bibit herus, bibit miles, bibit clerus, bibit ille, bibit illa, bibit servus cum ancilla. — Pecunia si uti scias, ancilla est, si nescias, domina. Sen. — Quae semel ancilla, nunquam hera. — Quae velit ancillam concedere nupta marito: res est haec nostro tempore rara Sara. — Si non vult uxor, veniat ancilla.

Ancora. Ancoras tollere. Varro. r. r. 3. 17. 1. — Ancoris duabus niti bonum est. — Duabus ancoris fultus. — Duabus ancoris innititur. Pind. — In alto navem jube tu destitui ancoris. (Absurdum.) Naev. In alto navem destituere ancoris. — Sacram ancoramolvere. — Socius fidelis ancora tuta est. — Ultima ancora. — Valet ancora virtus.

Andabata. Andabatarum more pugnare. (Clausis oculis.) Hier. adv. Jovin. 1. 36. — More Andabatarum. S. Hier. — More Andabatarum gladium in tenebris ventilat. S. Hier. adv. Helvid. 5.

Andromache. Nihil ad Andromacham. (Nihil ad rem.) Tertull. de pudic. 8.

Angaria. Angariae causa fit legis habenula laxa. Inf.

Angariare. Si frater tuus te angariaverit, ut vadas cum eo mille passus, vade adhuc mille. SS.

Angelicus juvenis senibus satanizat in annis. — Fit puer angelicus doemon veniente senecta. — Ortus angelicus, senio satanizat iniquo. — Ortus sit angelicus, aevo satanizat iniquus.

Angere. Amari aliquid in ipsis flo-

ribus angit. — Multa senex plangit, quando mors instat et angit. — Quod te non tangit, non angit.

Anguilla est: elabitur. Plaut. Pseud. 747. — Anguillam cauda ligas. — Anguillam cauda tenes. — Anguillas captat. (Turbida aqua.) — Cauda tenes anguillam. — Folio ficulneo tenes anguillam. — In turbida aqua optima est anguillae captura. — Non habet anguillam, qui per caudam tenet illam. — Non tenet anguillam, ad caudam qui corripit illam.

Anguinus. Anguinos gestes oculos in corde columbae.

Anguis. Absenti non nocet anguis. Paling. 4. 769. — Anguibus est furvus quandoque latex taciturnus. Inf. — Cane pejus at angui vitare. Hor. — Frigidus latet anguis in herba. Verg. — Latet anguis sub herbis. — Non facile manibus vacuis occiditur anguis. — Odisse atque anguis. (Tamquam.) Plaut. Merc. 760. — Odit cane pejus et angue. Plaut. — Pejus cane et angui. Hor.

Angulus. A baculo ad angulum. (Syllogismus absurdus.) — Angulus vicini nostro pinguior. Pers. 6. 13. — Ille terrarum mihi, praeter omnes, angulus ridet. Hor. — Omnis angulus est oculatus. — Omnis nebulo angulum quaerit.

Angustiae. In angustis amici apparent. Petron. 61. — Nunquam sapiunt stulti, nisi in angustis.

Angustus. Fovea profunda est metretrix et puteus angustus aliena. Ss. Prov. 23. 27. — Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat res angusta domi. Juv. 3. 164. — In angustum coguntur copiae. — Multis res angusta domi, sed nulla pudorem paupertatis habet. Juven. 6. 357. — Nullum ad nocendum tempus angustum est malis. Sen. Med. 292. — Per angusta ad angusta. — Rebus angustis animosus atque fortis appare. Hor. carm. 2. 10. 21. — Rebus in angustis facile est continere vitam: fortiter ille fa-

cit, qui miser esse potest. Mart. 11. 56. 15. — Tutior angustos comitatur vitas penates. Muret. inst.

Anhelare. Perfice iter pedibus, sonipes dum fessus anhelat. (Equis.)

Anilis. Aniles fabulae. — Fabulae aniles. Cic. de nat. Deor. 2 (3). 5. 12. — Superstitiones aniles. Cic. de nat. 2. 28. 70. — Vult antiquari, nec anilis quisque vocari. Inf.

Anima. Aegroto dum anima est, spes est. Cic. ad Att. 9. 10. 3. — Amicus animae dimidium. Hor. carm. 1. 3. 8. — Anima data est suis proinde ac sal, quae servaret carnem. Varro r. r. 2. 4. 10. — Anima est amica amanti. Plaut. — Anima est ubi amat. — Anima saturata calcabit favum et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. Ss. Prov. 27. 7. — Anima virili, praesentique ut sis, para. Terent. — Animae scrinium est servitus. Dionys. Longin. — Animam debet. Ter. Phorm. 661. — Deponere animam. — Dixi et salvavi animam meam. — Dum anima est, spes est. — Fides, ut anima, unde abiit, eo nunquam redit. P. S. — Homo pudicus, animae suae amicus. — Imbecillitas corporis est fortitudo animae. S. Hieron. — In labris primis animam habet. Sen. nat. quaest. 5. praef. — Iustorum animae in manu Dei sunt. Ss. Sap. 3. 1. — Ordo est anima rerum. — Qui custodit os suum, custodit animam suam, qui autem inconsideratus est ad loquendum sentiet mala. Ss. Prov. 13. 3. — Sine anima corpus, hoc est sine amicis homo. Publ. Syr. — Sui anima data est pro sale. Varro r. r. 24.

Animal disputax. — Caudae parvae villosis animalibus. — Homo quandoque animal pertinax. Cic. — Omne animal post coitum triste excepto gallo. — Omne animal seipsum diligit. Cic. — Vina bibunt homines, cetera animalia fontes. — Vir bonus animal rarum. Mant. Parth. ecl. 6. 221.

Animatus. Bibliotheca animata. (Doctus.)

Animus. Adversarum impetus rerum viri fortis non vertit animum. Sen. de prov. 2. 1. — Animi sub vulpe latentes. Hor. Ars. p. 437. — Animo aegrotanti medicus est oratio. — Animo nunc huc, nunc fluctuat illuc. Verg. Aen. 10. 680. — Animum rege, qui nisi paret imperat. Hor. ep. 1. 2. 62. — Animus auctor culpae, caro vero ministra. S. Ambros. — Animus decidit in genna. — Animus decidit in pedes. — Animus est apud cauponem. — Animus facit nobilem. Sen. ep. 44. f. — Animus habitat in oculis. — Animus habitat in auribus. (Fama). — Animus hominis, quidquid sibi imperat, obtinet. — Animus magnus non curat injurias. — Animus solet excellere in rebus secundis. — Animus vereri qui scit, tuto scit ingredi. — Arcum intensio frangit, animum remissio. Sen. mor. no. 138. — Bonus animus in mala re, dimidium est mali. Plaut. Pseud. 452. — Bonus animus laesus, multo gravius irascitur. Publ. Syr. — Coelum, non animum mutant, qui trans mare currunt. Hor. ep. 1. 11. 27. — Caeci sunt oculi, cum animus alias res agit. Publ. Syr. — Concidere animo. Cic. — Contra verbosos noli contendere verbis: sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. Cato. — Contrahit et dimittit animum. (Dolor.) — Copia ciborum animi subtilitas impeditur. Sen. ep. 15. — Corpore Tydeus, animo Hercules. — Cum corpore animus simul deflorescit. — Cura invigilat animo. — Dediscit animus sero, quod didicit diu. Sen. Troad. 633. — Deficit animo. Caes. — Degeneros animos timor arguit. Verg. Aen. 4. 13. — Demissos animo et tacitos vitare memento. Cato. — Deus miserere animabus, dixit Oswald cadens in terram. (Semper orandum.) Beda hist. eccl. 3. 12. — Distincta vestis, distinctus animus. — Divitiae animos faciunt.

Liv. — Divitiae grandes homini sunt: vivere parca aequo animo. Lucret. — Dum vires animique sinunt, tolerate labores: jam veniet tacito curva se-necta pede. Ov. art. am. 2. 669. — Elue sordes animi. — Esto animo forti, quum sis damnatus inique; nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. — Fortuna opes auferre, non animum potest. Sen. Med. 176. — Frons animi janua. Qu. Cic. de petit. consul. 1. 44. — Generosos animos labor nutrit. Sen. ep. 31. 4. — Id facillime accipiunt animi, quod agnoscunt. Quint. — Imago animi, sermo est. Sen. mor. no. 72. — Imago animi, sermo est: qualis vir, talis oratio. Sen. — Imago animi vultus est, indicesque oculi. Cic. — In animis hominum multae latebrae sunt. Cic. — In exulcerato animo fictum crimen insidet. (Scrupulus.) — In rebus acerbis acius advertunt animos ad religionem. Lucret. 3. 53. — Index est animi sermo. Paling. 1. 192. — Influeri in animos hominum. — Inhiante auro saepius animi conjunguntur. — Invenilibus annis luxuriant animi corporaque ipsa vigent. Ov. fast. 5. 273. — Lupus pilum mutat non animum. — Luxuriant animi rebus plerumque secundis, nec facile est aequa commoda mente pati. Ov. art. am. 2. 437. — Magnam fortunam magnus animus decet. Sen. de clem. 1. 5. 4. — Magni animi est injurias despicere. Sen. de ira. 2. 32. 3. — Mala mens, malus animus. Ter. — Malevolus animus abditos dentes habet. Publ. Syr. — Nihil tam acerbum est, in quo non aequus animus solatium inveniat. Sen. de tranq. an. 10. 4. — Nil peccent oculi, si oculis animus imperet. Publ. Syr. — Nox animi. — Oculus animi index. — Oratio est index animi. — Ostendit sermo mores animumque latentem. Paling. 4. 625. — Parva leves capiunt animos. Ov. — Prospera animos efferunt. Sen. Agam. 252. — Quod in animo sobrii, id est in lingua

ebrii. — Sapientis animus nunquam turgescit. — Sermo animi est imago. Publ. Syr. — Sermo animi est imago, ut vir, sic oratio. Publ. Syr. — Spectare animum alterius ex suo. — Sub longis tunicis, brevis est animus mulieris. — Summo animo inhaeret. Sen. de ira 1. 19. 5. — Tu si animo regeris rex es, si corpore servus. — Turpe spectaculum praebebat animus aeger, Sen. mor. no. 89. — Tydeus corpore, Hercules animo. — Unus quasi animus fit ex pluribus. (Amicitia.) Cic. — Utendum est animis, dum spe calent. Curt. Alex. 4. 1. 29. — Vince animum, iramque tuam, qui cetera vincis. Ov. — Vincere vult animos, non satiari Venus. Aus. epigr. 39. 2. — Vinum animi speculum. — Vina dant animos. Ov. met. 12. 242. — Vina parant animos. Ov. art. am. 1. 237. — Vultus est index animi.

Animosus. Dum quis ditatur, animosior esse probatur. — Gallo molimen animosus est prope limen. — Rebus angustis animosus atque fortis appare. Hor. carm. 2. 10. 21.

Annectere. Feli tintinnabulum annectere. Phaedr.

Annona. Agricola annona caritas erigit. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Flagellat annonam.

Annosus. Annosa arbor non transplantatur. — Annosa vulpes haud capitur laqueo. — Annosa vulpes haud facile capitur laqueo. — Annoso leoni vel lepores insultant. — Annoso prospectandum latrante molosso. (Canis.) — Est annosa canis vix assuefacta catenis. — Parcito saepe cibis et sic annosior ibis.

Annus. A primis et nos pueriliter egimus annis. — Accidit in puncto, quod non contingit in anno. — Accidit in puncto, quod non speratur in anno. — Anni labuntur tacito pede. Hor. — Anni magnum os. — Anni superioris semper meliora. — Anno magno Platonis. (Nunquam.) — Anno

senior fio. — Annos indicat ruga. — Annus est. — Annus producit, non ager. — Ante annos robustae aetatis periculosa est teneris abstinentia gravis. S. Hier. — Canitiem sibi et longos annos promittit. Verg. — Consuetus vitio quisquis juvenilibus annis, crimina non senior linquere posse reor. — Cumaei anni. — Cura facit canos, quamvis homo non habet annos. — Dum moliantur, dum conantur annus est. (Mulieres.) Ter. Heant. 240. — Dum moliantur, dum comantur, annus est. (Mulieres.) — Eheu fugaces labuntur anni. Hor. — Eunt anni, homo it. — Eunt anni more fluentis aquae, nec quae praeteriit, iterum revocabitur unda. Ov. art. am. 3. 62. — Facies tua computat annos. Juv. 6. 199. — Filius ante diem patrios inquit in annos. Ov. — Grammaticam didici, multos docuique per annos: declinare tamen non potui tumulum. — Hoc facit una dies, quod totus genegat annus. — In Metonis annum differre. — Iuvenilibus annis luxuriant animi corporaque ipsa vigent. Ov. fast. 5. 273. — Labitur occulte fallitque volatilis aetas et nihil est annis velocius. Ov. met. 10. 519. — Laudamus veteres, sed nostris utimur annis. Ov. fast. 1. 225. — Magnum os anni. — Me coales anno, pascam te vero secundo. Inf. — Me hoc anno pascas, ego teque futuro. — Metonis annus. (Longus.) Cic. ad Att. 12. 3. 2. — Mulieres dum moliantur, dum comantur, annus est. — Multis annis jam peractis, nulla fides est in factis: mel in ore, verba lactis, fel in corde, fraus in factis. — Nestoris anni. — Non venit ante suos prudentia nobilis annos. — Nonum prematur in annum. Hor. — O mihi praeteritos referat si Juppiter annos. Verg. Aen. 8. 560. — Obsitus annis et pannis. — Praestat saepe dies, annus quod ferre recusat. — Perditur in puncto, quod non reparatur in anno. — Semper agricola in novum annum

dives. — Senectus non annorum numero computatur. Ss. — Serpens annos exuit. Tibull. el. 1. 4. 35. — Seris venit usus ab annis. Ov. met. 6. 29. — Si quis dat mannos, ne quaere in dentibus annos. (Equus.) — Si tibi do mannos, numeres ne dentibus annos. — Solet hora, quod multi anni abstulerint, reddere. Publ. Syr. — Tacitis senescimus annis. Hor. — Tempora labuntur, tacitisque senescimus annis. Ov. fast. 6. 771. — Timor Domini apponet dies, et anni impiorum breviabuntur. Ss. Prov. 10. 27. — Ver ex anno tollere. Herod.

Anser inter olores. (Cygnus.) — Anser strepit inter olores. Verg. ecl. 9. 36. — Anser tactus statim clamat. — Anseres in Capitolio. Cic. p. Rosc. 20. — Anseris medullula mollior. Catull. 25. 2. — Interstrepit anser olores. — Lampo jurat per anserem. — Sus menstruus, anserque trimenstris cibus optimus. — Tres feminae et tres anseres sunt: nundinae.

Ante. Ablue, pectē canem, velut ante videbis inanem. — Alterius qui vult oculis extergere labem: e propriis oculis eruat ante trabem. — Ante barbam doces senem. — Ante Dei vultum, clausum nihil est vel inultum. — Ante diem mortis, nullus laudabilis exstat. Columb. 83. — Ante fuit vitulus, qui jam fert cornua taurus. — Ante lentem augere ollam. — Ante leves pascentur in aequore cervi. — Ante lupus sibi junget ovem. — Ante mortem ne laudes hominem quemquam. Ss. Sirach. 11. 30. — Ante mortem nemo beatus. — Ante obitum nemo beatus. Herod. — Ante pilos venit praecox sapientia. Pers. 4. 4. — Ante quod extiterit nurus, socrus invida norit. Inf. — Ante sermonem non laudes virum; haec enim tentatio est hominum. Ss. Eccl. 27. 8. — Ante tubam trepidare. — Ante tubam tremor artus occupat. — Bubuleus ante (antea), nunc caprarius. — Filius ante diem patrios in-

quirir in annos. Ov. — Filius ante patrem. — Frustra jacitur rete ante oculos pennatorum. Ss. Prov. 1. 17. — In statu quo ante. — Nam levius laedit, quidquid praevidimus ante. Cato dist. 2. 24. — Necessitas ante rationem est. Curt. 7. 7. 10. — Nemo ante mortem beatus. Ov. — Nemo bene imperat, nisi qui ante paruerit imperio. — Nolite ante tempus judicare. Ss. — Non potest bene imperare, qui male ante servit. — Ovum ante gallinam. Macrobi. saturn. 7. 16. — Plus dolet quam necesse est, qui ante dolet quam necesse est. Cic. — Praevisus ante mollior ictus venit. — Prendes ante reum, quam cruciabis eum. — Prudentia non venit ante pilos. — Qui sapit ante pilos, non sapit ille diu. — Quidquid dicturus es, ante quam alii dixeris, dicito tibi. Sen. mor. no. 105. — Quod ante pedes est non videt. — Quod est ante pedes nemo spectat, coeli scrutantur plagas. Cic. — Quod fuit tege, quod ante, rege. Beza. — Vitulus ante portam. (Mirari.) — Vixere fortes ante Agamemnona.

Antecedere. In antecessum accipisse. Sen. ep. 7. — Raro antecedentem scelestum deseruit pede poena claudō. Hor. earm. 3. 2. 31. — Tonitru imbrem antecedit.

Anteferre. Amici cognatis anteferendi. Cic. — Iniquissimam pacem iustissimo bello antefero. Cic.

Antehesteria. Non sunt amplius antehesteria.

Antequam. Ad concilium ne accesseris, antequam voceris. — Antequam conteratur, exaltatur cor hominis, et antequam glorificetur, humiliatur. Ss. Prov. 18. 12. — Antequam incipias, consulto. — Antequam voceris, ne accesseris. Ps. Cato. dist. 7. — Utraque pars audienda, antequam sententia feratur.

Anticipare. Manes suos anticipare.

Anticus. Antica exclusum, postica

excipere. — Antica expulsum, postica excipere.

Anticyra. Eget Anticyra. — Naviget Anticyram. (Helleborus pro amantia.) Hor. sat. 2. 3. 166. — Tribus Anticyris caput insanabile. Hor.

Antidotum prius quam venenum adhibes. Hier. adv. Ruf. 2. 34. — Ne prius antidotum, quam venenum.

Antiquus. Antiqua debita pensat saepenumero stramen. — Antiqua non facile mutantur, nisi in pejus. — Antiquior quam Chaos et Saturnalia tempora. — Antiquus bonus est medicus tonsorque novellus. — Antiquus passer novit foramina templi. — Calles antiquos serves veteres et amicos. — Calles antiquos, veteres amicos relinquere noli. — Callis et antiquus tibi non vilescat amicus. — Dura est antiqua cum consuetudine pugna. — In antiquam silvam itur. Verg. — Inter finitimos vetus ac antiqua simulas. Juv. 15. 33. — In antiquam silvam, stabula alta ferarum. Verg. — Legibus utere antiquis, obsoniis novis. — Moribus antiquis res stat Romana virisque. S. Aug. de civ. Dei. 2. 21. — Necessitatis inventa antiquiora sunt, quam voluptatis. Cic. orat. 55. 185. — Ne derelinquas amicum antiquum, novus enim non erit similis illi. Ss. — Non erit antiquo novus antefendus amicus. Columb. 61. — O domus antiqua, quam dispari domino dominaris. Enn. — Vir antiquus. — Vir antiquae fidei.

Antrum. Dum felis dormit, mus gaudet et exsilit antro. — Est via qua petitur Styx atra facillime plane: nam clausis oculis itur ad antra Stygis. — Ex antro Trophonii prodiit. — Mus miser est, antro qui solum clauditur uno. — Miser est mus, antro qui clauditur uno. — Mus non uni fidit antro.

Anulus in digito subtertenuatur habendo. Lucr. 1. 312. — Anulis plus quam amicis creditur. Sen. de benef. 3. 15. — Consumitur anulus usu. Ov.

art. am. 1. 473. — Ferreus assiduo consumitur anulus usu. Ov. — Gutta cavat lapidem, consumitur anulus usu. Ov. ex Pont. 4. 10. 5. — Gygis anulum habet. — In anulo figuram Dei ne gestato. — Orci anulum habet.

Anus, anous. (*ανος*-demens.) — Anus ad armillam. Lucil. — Anus bacchatur. — Anus cum ludit, morti delicias facit. Publ. Syr. — Anus delira. Cic. Tusc. 1. 21. 48. — Anus hircisans. — Anus, quod vult somniat. Fest. — Anus rursus ad armillum. Lucil. — Anus tam delira. Cic. — Gestit anus satura pultes, vult plus ita plura. Inf. — Inter scamna duo, labitur anus humo. — Longius insidias cerva videbit anus. Ov. art. am. 1. 766. — Non audeat Stygius Pluto, quod anus. — Saepe necesse gravem currere cogit anum. — Succula dum stertit, siliquas per somnia vertit, somniatque, manus quod baculo det, anus.

Anxius. Anxia pressura compellit frangere jura. — Nos anxius omnia cogit, quae possunt fieri, facta putare, timor. — Tutius et geminos anxia mater alit. (Quam unum.) Prop. 2. 22. 42.

Apage Satana!

Apaturia Profectus ad Apaturia, rediit Majo.

Apella. Credat Judaeus Apella. Hor. serm. 1. 5. 100.

Apelles post tabulam.

Aper. A cane non magno saepe tenetur aper. Ov. rem. am. 422. — Alter occidit apros, alter pulpamento fruitur. — Amicus mensae aprum amat non te. Mart. — Aprum fluctibus appingit, delphinum silvis. Hor. Ars. p. 30. — Aper fulmen habet in dentibus. — Dum ille sectatur apros, ego retia servo. — Ego semper apros occido, sed alter utitur pulpamento. Flav. Vopisc. Num. 14. — Fluctibus aprum. Hor. — Fontibus apros immittere. Verg. — In saltu uno duos capere apros. Plant. Cas. 2. 8. 40.

Aperire. Aperientur oculi vestri

et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Ss. Genes. 3. 5. — Aperit praecordia Liber. Hor. — Clave findere ligna, securi aperire fores. — Claude os, aperi oculos. — Condita verax aperit praecordia Liber. (Vinum.) Hor. sat. 1. 4. 80. — Januam qui aperit, claudat. — Oculos tibi aperio. Fronto. — Petite et dabitur vobis, quaerite et invenietis, pulsate et aperietur vobis. Ss. Matth. 7. 7. — Pulsate et aperietur vobis. Ss. — Sol omnia aperit. — Theatrum simul aperit et claudit. — Verax aperit praecordia Liber. Hor. — Veritatem dies aperit. Sen. mor. no. 2. 22. 5.

Aperte. Aperte mala cum est mulier, tum demum est bona. Publ. Syr. — Indoctus et apertius. Gell. 12. 5. 6.

Apertus. Ab hoste aperto tibi citius caveris, quam ab adulatore tecto. — Aperta pugna configere. — Apertae Musarum januae. — Aperto capite. Plant. Capt. 475. — Apertum pectus. Cic. de am. 26. 97. — Hostis aperte ast clam falsus nos perdit amicus. — Pejora sunt tecta odia, quam aperta. Sen. mor. no. 52. — Tibiis apertis.

Apex senectutis est auctoritas.

Aphrodite. Aphrodisium iusjurandum. Ov. art. am. 1. 633.

Apicius est. Sen. ep. 120. 19.

Apinae tricaeque. — Sunt apinae tricaeque et siquid vilius istis. Mart. 14. 1. 7.

Apis. Apes debemus imitari. Sen. ep. 84. 2. — Apes fugat fumus. — Apes imitari. — Apibus nullus otio perit dies. — Aspera portat apum, qui dulcia sugat earum. — Hyblae apes. — Nec apes, nec mel. Hesiod. — Neque mel, neque apes. — Pessimae apes furto proveniunt. — Quot apes pascuntur in Hybla. Ov. art. am. 2. 517. — Rex apum solus aculeo caret. — Sic minuas mella, quod apum sit cum dape cella. — Sic vos non vobis mellificatis apes. Donat v. Verg. — Siren amicum nuntiat, apis

hospitem. — Ubi mel, ibi apes. — Ulcus amant muscae, germina floris apes.

Apium. Ne in apio quidem sunt.

Apluda est nequior. Naev. v. 117.

Apollo. Absque aere mutuum est Apollinis oraculum. — Apollini et Musis (Sacratum). — Apollinis magis verum atque hoc responsum est. Ter. — Eris mihi magnus Apollo. Verg. ecl. 3. 104. — Neque semper arcum tendit Apollo. Hor. — Non Apollinis magis verum atque hoc responsum est. Ter. Andr. 698. — Non semper laetus ridet Apollo. — Non semper ridet Apollo. — Sed ruit imbelles: Bacchus, Apollo, Venus. — Sic me servavit Apollo.

Apostata. Homo apostata, vir inutilis. Ss. Prov. 6. 12.

Apostatare. Initium superbiae hominis apostatare a Deo. Ss. Sirach. 10. 14. — Vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes. Ss. Sirach. 19. 2.

Apostolus. Per pedes apostolorum.

Apparatus. Persicus apparatus.

Apparere. Apparet rari nantes in gurgite vasto. Verg. — Apparet id quidem etiam caeco. Liv. 32. 34. 3. — Caeco apparet. — Deus ex improviso apparet. — In angustiis amici apparet. Petron. 61. — In discrimine apparet, qui vir. — Neque caput, neque pedes apparet. — Protinus apparet quem fructum planta datura est. — Quae nimis apparent retia vitat avis. — Rebus angustis animosus atque fortis appare. Hor. carm. 2. 10. 21. — Si sol apparuerit, stellas disparere necesse est. — Simplex qui apparet, simplicitate caret. Cato. — Tempore ipso tamen apparet veritas. Phaedr. app. 4. 24. — Ut apparuerit scorpius, illico conterendus est. S. Hier. — Vel caeco apparet. Quint. — Vir in necessitate apparet. Manut.

Apellare. Damnum appellandum est cum mala fama luerum. Publ. Syr.

— Scapham scapham appellat. — Vel optima nomina non appellando fiunt mala. Colum. r. r. 1. 7. 2.

Appellere. Ad eosdem scopulos navem appellere.

Appetentia. Aerugo mentis est appetentia dignitatum. S. Ambros. — Libido effrenata effrenatam appetentiam facit.

Appetere. Acrius appetimus nova, quam parta tuemur. — Alieni appetens, sui profusus. — Amittit merito proprium, qui alienum appetit. Phaedr. 1. 4. 1. — Canis percussa lapide, appetit lapidem. Pacuv. fr. 12. — Sequi gloria, non appeti debet. Plin. ep. 1. 8. 14. — Sua multi ammittunt, cupide dum aliena appetunt.

Appetitus. Appetitus inter edendum crescit. — Appetitus rationi obediatur.

Appingere. Aprum fluctibus appingit. Hor. Ars. p. 30.

Appius. Appii os habet. (Impudicus.)

Applicatio. Fiat applicatio. — Recta praxis est: recta rectae theoriae applicatio. R. jus.

Apricum. Quidquid sub terra est, in apricum proferet aetas. Hor. ep. 1. 6. 24.

Aprilis hominibus, Majus jumentis pluit.

Appropinquare. Appropinquavit regnum coelorum, Ss. Matth. 10. 7.

Aptare. Collo quod aptasti, tibi nendum. — Galeam tibiae aptas. — Herculis cothurnum aptare infanti. Quint. 6. 1. — Personam Herculis et cothurnos aptare infantibus. Quint. 6. 1. 36. — Sambucam aptare caloni. Pers. 5. 95. — Sambucam citius caloni aptaveris alto. Pers. — Tempori aptari decet. Sen. Med. 175.

Apte. Si cui vis apte nubere, nube pari. Ov. — Si qua voles apte nubere, nube pari.

Aptus. Asinus ad tibiam aptus. — Fac properes, nec te venturas differ

in horas: qui non est hodie, cras minus aptus erit. Ov. rem. am. 93. — Malum malo aptissimum. Liv. 1. 46. 7. — Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figurae, qui sapit innumeris moribus aptus erit. Ov. art. am. 1. 759. — Pro jucundis aptissima quaeque dabunt dii. Juv. 10. 349. — Qui non est hodie, cras minus aptus erit. Ov. — Quisque suae trieri solet apta profunda tueri. — Quod decet, id aptum est consentaneumque temporis et personae. — Quod verum, simplex sincerumque est, id naturae hominis est aptissimum. Cic. — Sata falceibus apta. — Uxorem nullus ducat me iudice vates: uxor obest studio, sit licet apta toro. — Vestis cunctis mulieribus aptissima: taciturnitas. — Vina faciunt animos, faciuntque caloribus aptos: cura fugit multo diluiturque mero. Ov. art. am. 1. 237.

Apua vidit ignem. (Cito. Piscis nomine apua; cito coctus.)

Aqua. A cane muto et aqua silente, tibi cave. — A puro pura defluit aqua. (Fons.) — Ad mensuram aquam bibere, sine mensura offam comedere. — Altera manu fert aquam, altera ignem. — Aqua aquae similis. Plant. Men. 1089. — Aqua dentes habet. (Nocet.) Petr. 42. — Aqua et igne interdictus. — Aqua et panis: vita canis. — Aqua haeret. (Quid faciam, nescio.) Cic. de off. 3. 33. 117. — Aqua pigro lapsu repens. (Profunda.) — Aquae furtivae dulciores. Ss. — Aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior. Ss. Prov. 9. 17. — Aquae potiores. (Mali poetae.) Hor. cp. 1. 19. 1. — Aquae potioribus. Hor. — Aquam a pumice postulat. Plant. Pers. 41. — Aquam aspergere. — Aquam ex caeno haurire. Afran. v. 187. — Aquam frigidam subdole suffundere. Plant. Cist. 1. 1. 37. — Aquam in aquis petis. — Aquam in mortario tundere. — Aquam plorat, quum lavat profundere. (Avarus.) Plant. Aul. 308. — Aquam plorat

profundere. — Aquas cineri infundere. — Aquas infundit in cinerem. (Sero.) Quint. decl. 11. 23. — Aquas infundere mari. — Ardea culpatur aquas, quia nescit nare per illas. — Aspergere alicui aquam. (Ad vitam, mentem revocare.) Plaut. Bacch. 247. — Bos ad aquam tractus, non vult potare coactus. — Cave tibi a silente aqua et muto cane. — Clam aquam frigidam subdole suffundere. Plaut. Cist. 1. 1. 37. — Contra aquam remigare. Sen. ep. 122. 19. — Cribro aquam haurire. Plaut. — Cum neque civitatis adhuc gustasset aquam. (Peregrinus.) Cassiod. hist. trip. 12. 4. — Dithyrambus non est, si bibat aquam. — Doctus vina, rudis zythum, pecus hauriat aquam. — Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae. — Elue pelliceam, nec aqua tamen imbue plane. Inf. — Felis amat pisces, sed aquas intrare recusat. — Flamma recens parva sparsa resedit aqua. Ov. Her. 16. (17.) 190. — Frigidam aquam suffundere. Plaut. — Fundamentum in aqua ponit. Cic. de fin. 2. 22. 72. — Fundamenta tamquam in aqua ponitis. Cic. — Gratus ex ipso fonte bibuntur aquae. Ov. ex Pont. 3. 5. 18. — Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro. — Hic haeret aqua. (Difficultas.) Cic. de off. 3. 33. — Humi aquam haurire. — Ignem ardentem exstinguit aqua, et elemosyna resistit peccatis. Ss. Sirach. 3. 33. — In aqua scribere. Catull. — In Pario frigida quidem est aqua, sed pulchrae mulieres. (Conclusio absurda.) — In flammam flammam, in mare fundis aquas. Ov. am. 3. 2. 34. — In flumine aquam quaerit. — In freta aquas addere. Ov. am. 2. 10. 4. — In freta collectas alta quid addis aquas. Ov. — In liquida nat tibi linter aqua. Tibull. 1. 5. 75. — In mare aquam defert. — In mari aquam quaerit. — In mare fundis aquas. Ov. am. 3. 2. 34. — In medio flumine aquam quaerit. Prop. 1. 9. 18. — In publico incendio aqua

unius hominis manu adgesta. — In turbida aqua optima est anguillae captura. — In vento et in aqua scribere. Catull. — Insanus medio flumine quaeris aquam. — Maledictus piscis in tertia aqua. — Mari aquam addere. — Medio in flumine quaeris aquam. Prop. 1. 9. 16. — Mulier cupido quod dicit amanti, in vento et rapida scribere oportet aqua. (Jusjurandum.) Catull. 70. 3. — Ne praesentem aquam effundas, prius quam aliam sis adeptus. — Nec tibi perpetuo serva bibatur aqua. Ov. — Nihil boni paries aquam bibens. — Non aqua, non igni pluribus locis utimur, quam amicitia. Cic. de am. 6. 22. — Non aqua aquae similior. — Non tam aqua similis aquae. Plaut. Men. 5. 9. 30. — Obsipare aquam. — Ollula tam fertur ad aquam, quod fracta refertur. — Perdere vinum infusa aqua. — Piscari in aqua turbida. — Quaerit aquas in aquis. Ov. am. 2. 2. 43. — Quaesitus juvenis viduam cur ducere nollet? — in qua quis perit, non bibo, dixit, aquam. — Quo plus sunt potae, plus sitiuntur aquae. Ov. fast. 1. 44. — Quod corvis natum est, non submergitur aquis. — Quum aqua fauces strangulet, quid jam opus est bibere? — Ranae aquam ministras. Diogenian. — Reti haurit aquam. — Reti subtili haurire cupit aquam. Ambros. — Secunda aqua navigat. — Sementem in aqua facit. — Servam bibere aquam. Ov. am. 1. 6. 26. — Si esurierit inimicus tuus, ciba illum, si sitierit da ei aquam, prunas enim congregabis super caput ejus. Ss. Prov. 25. 21. — Scribere in aqua. — Tantum proficit, quantum in publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. Amm. Marc. 19. 5. 2. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas. Ov. ex Pont. 2. 7. 8. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas, laesus ab igne puer timet illum postea semper. Ov. — Transivimus per ignem et aquam. — Turbida servetur aqua, do-

nec vitrea detur. — Unda prius flammās et dabit ignis aquas. Ov. trist. 1. 8. 4. — Ut piscis extra aquam, sic monachus extra cellam.

Aquila carbones reperit. Phaedr. — Aquila non columbam. Hor. od. 4. 4. 32. — Aquila non captat muscas. Apostolios. centur. 1. — Aquila non generat columbam, columba non generat aquilam. — Aquilae non progenerant columbas. — Aquilae senectus. (Robusta; plus bibit, quam comedit.) Ter. Heaut. 520. — Aquilam volare, delphinum natare doces. Hor. — Aquilam testudo vincit. — Aquilis similes noctuas? Mart. 10. 100. 4. — Aquilis similes facit noctuas. Mart. — Cornix aquilam docet. — Cypselus non generat aquilam. — Imbellem aquilae non generant columbam. — Jupiter aquilam elegit. — Nec imbellem feroces progenerant aquilae columbam. Hor. car. 4. 4. 31. — Scarabaeus aquilam quaerit. — Tam cernis acutum, quam aquila. Hor. — Ubi cadaver, ibi aquila.

Aquilinus. Aquilinae ungulae. — Aquilinis unguis. (Avide.) Hor. carm. 4. 4. 31.

Ara. Ad aram confugere. — Arae focique. — Cui nec ara, nec fides. — Junonis aram tangere. — Multi adorantur in ara, qui cremantur in igne. S. Aug. — Nec ara illi, nec fides. — Pro aris focisque dimicare. Liv. 5. 30. 1. — Pro aris et focis certamen. Cic. de nat. deor. 3. 40. 94. — Respublica non est in parietibus, sed in aris et focis. — Usque ad aras.

Arabicus tibicen. (Sine fine.) — Arabum gazae. Hor. carm. 1. 29. 1.

Aranea opus facit. (Domus neglecta.) Catull. 68. 49. — Araneorum cassiculi. Hier. adv. Ruf. 3. 20. — Araneorum plena alvus. — Ex se fingit, velut aranea. — Irretit muscas, transmittit aranea vespas. — Oppletus araneis. — Plenus sacculus est ara-

nearum. (Non habet pecunias.) Catull. 13. 7.

Arare. A bove majore discit arare minor. — Argenteo vomere aratum est hoc anno. — Alieno vitulo arat. — Alienum fundum arat. — Litus arare. Ov. — Male aratur arum, quod satis frugibus occandum est. Plin. Hist. n. 18. 179. — Optat ephippia bos, piger optat arare caballus. Hor. ep. 1. 14. 43. — Qui arat olivetum, rogat fructum, qui stercoret, exorat. Colum. 5. 9. 15. — Tibi aras, tibi eodem et metes. — Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi item metes. Plaut. Merc. 71.

Aratio. Citra arationem, citraque sementem. (Citra spem.)

Arator nisi incurvus praevaricatur. (Male arat.) Plin. Hist. n. 18. 19. 179. — De tauris narrat arator. Prop. — Ex aratore orator. — Multi qui tauros stimulant, sed rarus arator. — Multi sunt bouum stimulatōres, pauci aratores. — Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat miles vulnēra, pastor oves. Prop. 2. 1. 43. — Nauta de ventis, de bobus narrat arator, de equis narrat equitator, de armis miles, de navibus nauta.

Aratrum. Bos ultro ad aratrum venit. — Bovibus aratrum praeferre. — Coelum finditur aratro. Ov. trist. 1. 8. 3. — Dictator ab aratro. Flor. — Ense et aratro. Cincinn. — Equus in quadriga, in aratro bos. — Quam male inaequales veniunt ad aratra juveni. Ov. her. 9. 29. — Sic vos non vobis fertis aratra boves. Donat. v. Verg. — Terra prius stellas feret et findetur aratro coelum.

Arbiter. Ratio arbitra est bonorum ac malorum. Sen. ep. 66. 33. — Remotis arbitris. Cic. — Urit amor caecus, non est amor arbiter aequus; nam deforme pecus, judicat esse decus.

Arbitrium. Arbitria belli pacisque agit. (Potens.) — Arbitrii nostri non

est, quid quisque loquatur. Cato. 3. 3. — Arbitrium divinum. — Bis est mori, alterius arbitrio mori. P. S. — Male agitur cum illo, qui alieno nutritur arbitrio. — Miserrimum est abritio alterius vivere. P. S. — Nec mors humano subjacet arbitrio. Corn. Gall. el. 1. 124.

Arbor. A terra dicitur se tollere arbor; qualis terra, talis arbor. — An-nosa arbor non transplantatur. — Arbor bona fructus bonos facit. Ss. Matth. 7. 17. — Arbor honoretur, cujus nos umbra tuetur. — Arbor infelix. (Patibulum.) — Arbor naturam dat fructibus atque figuram. — Arbor per primum nequaquam corrumpitur ictum. — Arbor sit qualis, fas est cognoscere malis. — Arbore dejecta quivis colligit ligna. — Arbore quam ramus melior sit raro probamus. — Arbores loquuntur. (Passeribus notum.) — Arbores post folia cadent. Plant. Men. 375. — Arboribus folia addis. — Arborum sapientissima. (Morus.) — E (ex) fructu cognoscitur arbor. — Ex fructu arbor agnoscitur. Ss. Matth. 12. 33. — Fac nidum unum in una arbore. Cic. — Folia arboribus addere. Ov. am. 2. 10. 13. — Folia arborum ad solem oscitant. — Folia nunc cadunt, dein arbores in te cadent. — Fructibus ex propriis arbor cognoscitur omnis. — Generosioris arboris statim planta cum fructu est. Quint. 8. 3. 76. — Jam securis ad radicem arboris posita est. Ss. — Malo arboris nodo malus cuneus requirendus est. S. Hier. ep. 69. 5. — Non potest arbor mala fructus bonos facere. Ss. — Non uno ictu arbor cadit. — Nunc omnis parit arbor. — Omnis arbor quae non facit fructum bonum excidetur et in ignem mittetur. Ss. Matth. 7. 19. — Post folia cadunt arbores. Plant. — Primitas inflicta non corrumpit arbor ob ictum. — Quaelibet ex proprio fructu cognoscitur arbor. Columb. Monost. 82. — Qualis quaeque arbor, tales solet

edere fructus. Paling. 5. 543. — Quam arborem consevi, sub ea legit alius fructum. Liv. 10. 24. 5. — Quid folia arboribus addis. Ov. am. 2. 10. 13. — Rami arborum inter se rixantur. — Serit arbores, quae in altera saecula prosint. Stat. — Sub aliena arbore fructum legere. Liv. 10. 24. — Tandem fit sureculus arbor.

Arbusecula. Est arbusecula, non truncus curvandus in uncum.

Arbustum. Etiam vetus arbustum transferri potest. Sen. — Quale sit arbustum, talem dant arbusta fructum. Quale sit arbustum, talem dant arbusta gustum. — Quamvis vetus arbustum potest transferri. Sen. ep. 86. 13. — Unum arbustum non alit duos erithaeos. — Vetus arbustum difficile potest transferri. Sen.

Arca. A dextra parca turgebit plenior arca. — Non bene selecti iudicis arca patet. Ov. am. 1. 10. 38. — Opes arca flagellare. Mart. 2. 30. — Quantum quisque sua nummorum servet in arca, tantum habet et fidei. Juv. 3. 143.

Arcadia. Arcadiam me postulat. (Impossibile.) — Arcadiam petis, immensum petis, haud tribuam istud. Carm. de fig. 6. — Arcadiam promittit, nunquam daturus. — Et ego in Arcadia. — Et in Arcadia ego. — In Arcadia multi glandivori.

Arcadicus juvenis. (Simplex.) Juv. 7. 159.

Arcanum demens detegit ebrietas. Verg. — Etiam parietes timet arcanorum solos conscios. Amm. Marc. 14. 1. 7. — Non sit in arcanis mulier tibi conscia rebus. — Parietes arcanorum conscios time. — Prodigus arcani. — Regibus arcanum non est indicare tutum.

Arcere. Odi profanum vulgus et arceo. Hor.

Arcessere. Socratem ad disputandum arcessere.

Archilochus. Archilochum terit.

(Pessima lingua.) — Archilochium edictum. (Contumelia.) Cic. ad. Att. 2. 20. 6.

Archimedes non posset melius describere. Cic. — Non Archimedes potuit melius describere. Cic. p. Cluent. 32. 87. — Archimedeum problema.

Aretus. Militi tempora somnii actiora, quam noctes. Liv. — Rebus in aretis pudor absit.

Arcus. Arcum intensio frangit, animum remissio. Sen. mor. no. 138. — Arcum nimia frangit intesio. — Arcus nimium intensus rumpitur. Plut. — Cito rumpes arcum semper si tensum habueris. Phaedr. 3. 14. 10. — Fortius intensus frangetur saepius arcus. — Neque semper arcum tendit Apollo. Hor. — Non semper feriet, quodcumque minabitur arcus. Hor. A. p. 350. — Otia si tollas, periire cupidinis arcus. Ov. rem. am. 139.

Ardaria. »Phi« sonuit fuscum ridens ardaria furnum. Inf.

Ardea culpat aquas, quia nescit nare per illas. — Ardea culpavit undas, male quando natavit.

Ardere. Ardet de facili stramen cum jungitur igni. — Flamma a sapiente, ore in ardente, facilius opprimitur, quam bona dicta teneat. Inf. — Ignem ardentem exstinguit aqua et elemosyna resistit peccatis. Ss. Sirach. 3. 33. — Jam proximus ardet Ucalegon. Verg. Aen. 2. 311. — Nam tua res agitur paries cum proximus ardet. Hor. ep. 1. 18. 84. — Non aurum est quodcumque nitet, non gemma quod ardet. — Proximus ardet Ucalegon. Verg. — Saevior ignibus Aetnae fervens amor ardet habendi. Boëth.

Ardor. Justum ac tenacem propositi virum nec civium ardor prava jubentium, nec vultus instantis tyranni, mente quatit solida. Hor. carm. 3. 3. 1. — Juvenilis ardor impetu primo furit, languescit idem facile. Sen. Octav. 189. — Sirius ardor.

Arduus. Aequam memento rebus

in arduis servare mentem. Hor. carm. 2. 3. 1. — Ardua per praeceps gloria vadit iter. Ov. trist. 4. 3. 74. — Ardua res est regi carum esse simul et gregi. — Ardua virtus. — Arduum conficit iter, qui absolvitur a scorto. — Arduus rerum omnium modus. Tac. Hist. 1. 85. — De nuce fit corylus, de glande fit ardua quercus. — Ex nuce fit corylus, ex glande fit ardua quercus. — In arduis cunctanter agendum. — Nil mortalibus arduum est. Hor. — Nulla nisi ardua virtus. Ov. art. am. 2. 537. — Per aspera ad ardua. — Praeclarum: arduum. Cic. Tusc. 3. 34. 84. — Qui per ardua vadit, saepissime cadit. — Tendit in ardua virtus. Ov. ex Pont. 2. 2. 113.

Area. Palumbem ad aream usque adduximus. (Occasio lucri.) Plaut. Poen. 676. — Patet in curas area lata meas. — Quidquid de Libycis verritur areis. Hor. carm. 1. 1. 10.

Arena. Arenae semina mandare. Ov. her. 5. 115. — Arenas in litus fundere. Ov. trist. 5. 6. 43. — Arenas numerare. — Ex arena funis. — Gladiator in arena capit consilium. Sen. ep. 22. 1. — Ex arena consilium capit. — Ex arena funiculum nectis. — Ex incomprehensibili parvitate arenae funis effici non potest. Colum. 10 praef. 4. — Fortior in fulva novus est luctator arena. Ov. trist. 4. 6. 31. — Funem efficere ex arena. Gell. — Furari litoris arenas. — In arena mea. Plin. — In arenam descendit. — In litus arenas fundere. — Injuriae inscribuntur aeri et beneficia arenae. — Quam magnus numerus Libyssae arenae. Catull. 7. 3. — Tenuis citius numerabis arenas. Culpurn. ecl. 2. 73. — Vacuo furari litori arenas. (Rem sine valore.) Ov. am. 2. 19. 55.

Areopagita taciturnior.

Arescere. Cito arescit lacrima, praesertim in alienis malis. Cic. part. orat. 17. 57. — Lacrima nil citius arescit. Cic. de invent. 1. 56. — Nihil

enim lacrima citius arescit. Auct. ad Herenn. 2. 31. 50. — Primitiis cre-scens, urtica perurit arescens.

Argenteus. Argentea salus. (Pecuniam fert.) — Argenteis hastis pugnare. — Argenteo vomere aratum est hoc anno. — Hastis pugna argen-tatis atque omnia vinctes.

Argentum. Amico fideli nulla est comparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius. Ss. Sirach. 6. 15. — Argenti montes. Plaut. mil. glor. 1064. — Argento radiat hastae, sic cuncta domabis. — Argentum accepi, imperium vendidi. — Bacchus et argen-tum mutant mores sapientum. — In igne probatur aurum et argentum. Ss. Sirach. 2. 5. — Multos perdidit aurum et argentum. Ss. Sirach. 8. 3. — Qui caret argento, frustra utitur argu-mento; qui dare scit, non qui dicere, rhetor erit. Owen. epigr. 1. 39. — Quid non argento, quid non corrumpitur auro? qui maiora dabit munera victor erit. — Quid valet argentum, quidve annis vivere centum? post mortem fumus, pulvis et umbra sumus. — Si foret argentum, atque aurorum millia centum, protinus ad furcas possemus pellere Turcas. — Turpe est beatam vitam in auro et argento reponere. Sen. ep. 110. 17. — Vilius argentum est auro, virtutibus aurum. Hor. ep. 1. 1. 52. — Vinum et argen-tum mutant mores sapientum.

Argivus. Argiva calumnia. — Ar-giva oratio. — Gloriatum tamquam Ar-givum clypeum abstulerit.

Arguere. Arguitur dictis vir, velut ungue leo. — Infra quod fluvium turbet, lupus arguit agnum. Phaedr. — Qui desertor arguit militem. S. Aug. — Stylus virum arguit.

Argumentum. Apud bonum judi-cem argumenta plus quam testes va-lent. Cic. de rep. 1. 38. 59. — Argu-menta contra argumenta et acta contra acta adferat, qui legitime concertare

vult. — Argumentum ad hominem. — Argumentum baculinum. — Argumen-tum e concessis. — Argumentum e contrario. — Baculatoria argumenta. — Contra factum non datur argumen-tum. — Exempla adhuc non sunt argu-menta. — Non numeranda, sed ponderanda sunt argumenta. — Qui caret argento, frustra utitur argu-mento. Owen. epigr. 1. 39.

Argus. Argi oculis observare. S. Hier. ep. 54. 9. — Argo perspicacior. — Argus oculus. Plaut. Aul. 555. — In turpibus Argus, in disciplina talpa.

Argutare. Nec mu, nec ma ar-gutat. Petron. 57.

Argutiae. Temperatae suaves sunt argutiae; offendunt immodicae.

Ariadneus. Ariadneum filium.

Aridus. Arida sarmenta recreant incendia lenta. — Pumex non aequae est aridus. Plaut. Aul. 297. — Se fatue mergit, qui tempe per arida pergit. (Tempestate.) Inf.

Aries nutritionis mercedem per-solvit. (Ingratus.)

Arietare omnia.

Arista. Citius numerabis aristas. Ov. trist. 4. 1. 57. — Densius aristas. Catull. 48. 5. — Minus est in te, quam summa pondus arista. (Levis.) Ov. her. 5. 111. — Minus quam summa pon-dus arista. — Numerare aristas. — Quasi super aristas graditur. S. Hier. — Super aristas graditur. (Caute.) S. Hier. ep. 82. 5.

Aristarchus. Aristarchi obelo di-gnus est. (Increpatio.) — Aristarchi obelis jugulare librum.

Aristippus. Omnis Aristippum de-cuit color. Hor. ep. 1. 17. 23.

Aristophanes. Aristophanis lu-cernam lucubrare. (Nocte studiis in-cumbere.)

Aristoteles. Dat Galenus opes, dat Justinianus honores, solus Aristo-teles cogitur ire pedes.

Arma in armatos sumere iura si-nunt. Ov. art. am. 3. 492 — Arma

magis quam jura milites nosse debent. — Arma membra militis. Cic. Tusc. 2. 16. 41. — Arma non servant modum. Sen. fur. Herc. 403. — Arma procul jaceant; — tamen est fas sumere bellum, quando aliter pacis non licet arte frui. — Arma sint paria. — Armaque in armatos sumere jura sinunt. — Attila rex priusquam arma sumeret, arte pugnabat. Agnell. Langob. 37. — Bis interimitur, qui suis armis perit. Publ. Syr. — Cedant arma togae. Cic. — Cedant arma togae, concedat laurea laudi. Cic. Pis. 29, 30. — Consilio utilius quam viribus arma geruntur. — Dolo pugnandum est, dum quis par non est armis. Corn. Nep. Hann. 10. — Furentibus arma dare. Cic. de orat. 3. 14. 56. — Furor arma ministrat. — Haec arma sunt justis, ut cedendo vincat. S. Ambros. de off. 1. 4. 20. — Inter arma silent Musae. — Inter arma silent leges. Cic. p. Mil. 4. 10. — Jus est in armis, opprimat leges timor. Sen. Herc. fur. 253. — Jus silet inter arma. — Mars non concutit arma sua. — Mars sua ipsius arma non jactat. — Marti arma non sunt onera. — Marti arma non sunt oneri. — Melior est sapientia, quam arma bellica. Ss. — Miles sine armis. — Omnia prius experiri, quam armis sapientem decet. Ter. Eun. 4. 7. 49. — Pacem vult aliquis? — arma deponat. Cic. — Parvi sunt foris arma, nisi sit consilium domi. Cic. de off. 1. 22. 76. — Quaelibet iratis ipse dat arma dolor. Ov. her. 6. 140. — Quum victor arma posuit et victum decet desponere odia. Sen. Herc. fur. 409. — Roma caput mundi, quidquid non possidet armis: religione tenet. — Saevior armis luxuria. Juv. 6. 292. — Unus consilii, alter praestantior armis. — Virtuti, non armis fido.

Armare. Est pugnus sterilis, qui non caput armat asyilis. Inf. (Qui non defendit caput.)

Armatura. Armaturam in lingua habet.

Armatus. Arma in armatos sumere jura sinunt. Ov. — Praecepta armatae. (Donum.) Auson.

Armentum. Bos armentum sequitur. Cic. ad Att. 7. 7. 7. — Ut bos armenta, sic ego bonos viros sequar. Cic.

Armiger. Basiat armigerum femina propter herum. (Osculatur.)

Armillum. Anus rursus ad armillum. (Vas vinarium.) Lucil.

Arridere. Semel in omni vita cuique arridet fortuna.

Arrigere. Arrige aures. Ter. Andr. 933. — Arrectis auribus adstant.

Arripere. Arrepta candela candelabrum quaerit. — Auripiunt aurae, quidquid stolidi sonat aure. Inf. — Oblata arripere.

Arrogans. Abominatio Domini est omnis arrogans. Ss. Prov. 16. 5. — Melior est patiens arrogante. Ss. Eccl. 7. 9.

Arrogantia. Arrogantia facit stultum. Chrisosth. hom. 20 ad Rom. — Campanorum arrogantia. Cic. de leg. agr. 2. 33. 91. — Inscitia omnis arrogantiae mater est.

Arrosor. Fabarum arrosor. Suid.

Ars deluditur arte. — Ars est caput, quod nolis velle videri. Mart. 11. 55. 3. — Ars est levis portanti, uber ea sed egenti. — Ars longa, vita brevis. Hippocr. — Ars multa lupi. — Ars neminem gravat. — Ars optimum viaticum. — Ars portus inopiae. — Ars prima regni, posse invidiam pati. Sen. Herc. fur. 353. — Ars sterilis. — Ars sua cuique pro viatico est. — Arte corrigere. — Arte ut corrigas. Ter. Ad. 741. — Artem ne pudeat proloqui, quam factitas. Cic. orat. 43. 147. — Artem non odit nisi ignarus. — Artem quaevis alit terra. Suet. — Artem qui sequitur, raro pauper invenitur. — Artem scruteris, quamvis opulentus habetis. — Artes discuntur

peccando. — Artes honore nutriuntur. Symmach. ep. 1. 43. — Artes liberales. — Artes mendicant. — Artes omnes perdocet paupertas. Plaut. Stich. 178. — Artes post partes, veteres dixere poëtae: primum dictando et postea versificando. — Artibus ingenuis quaesita est gloria multis. Ov. ex Pont. 2. 7. 47. — Artis est desipere in loco. — Attila rex, priusquam arma sumeret, arte pugnabat. Agnellus Langobard. 37. — Aureum habet quaeque ars fundum. — Caput est artis, decere, quod facias. Quint. — Cauponium nullus tondendae nescius artis. — Confirmat artes usus. — Cordi et non chartae tradas, quae noveris arte. — Disce aliquid, nam cum subito fortuna recessit: ars remanet, vitamque hominis non deserit unquam. — Docui te urinandi artem et tu me vis demergere. — Doctum doces: ingenuas fideliter didicisse artes, emollit mores, nec sinit esse feros. Ov. — Duodecim artium homo. — Educit genitor, quos educat arte magister. — Egestas artes docet. — Ejus ego vellem viventis noscere nomen, qui non feminea lusus ab arte foret. — Exercitatio artem parat. Tac. Germ. 24. 1. — Fabianae artes. (Cunctatio.) Liv. 22. 34. — Fames artium magistra. — Haec quoque habent artes: quae jubentur, eunt. — Honos alit artes. Cic. Tusc. 1. 2. 4. — In dolio figuralem artem discere. — In vitium ducit culpa fuga, si caret arte. Hor. ep. 2. 3. 31. — Ingenuas didicisse fideliter artes, emollit mores, nec sinit esse feros. Ov. ex Pont. 2. 9. 47. — Inermis in arte. — Interdum docta plus valet arte malum. (Morbus.) — Laus alit artes. Sen. ep. 102. 16. — Madidus est artibus Minervae. — Magister artis ingenique largitor venter. Pers. sat. prol. 10. — Magister artium usus. Colum. 4. 11. 2. — Majori minor cedat in arte sua. Anon. fab. Aes. 50. 16. — Mater artium ne-

cessitas. — Marte, non arte. — Natura rerum, humana arte, non vincitur. — Necis artifices arte perire sua. Ov. ars. am. 1. 655. — Novit artes quibus Euerates. — Non dat natura virtutem: ars est bonum fieri. Sen. ep. 90. 45. — Nulla reparabilis arte laesa pudicitia est. Ov. her. 5. 103. — Omnis ars imitatio est naturae. — Paupertas docet artes. — Paupertas omnes artes perdocet. Plaut. Stich. 1. 3. 24. — Pelasgica arte. — Per varios usus artem experientia facit. Manil. 1. 61. — Peregrinatio non facit medicum, non oratorem: nulla ars loco discitur. Sen. ep. 104. 18. — Premor arte mea. Tibull. 1. 6. 10. — Quam quisque novit artem, in hac se exerceat. Cic. Tusc. 1. 18. 41. — Quando bibo vinum, loquitur mea lingua latinum, si bibo bis vel ter: sum qualibet arte magister. — Quam scit, libens exerceat artem. Hor. ep. 1. 14. 44. — Qui secundos optat eventus, dimicet arte, non casu. — Quidquid inoptatum cadit, hoc homo corrigit arte. Cato Mon. 69. — Ratio et consilium propriae ducis artes. Tac. — Res valet, ars praestat; si res perit, ars mihi restat. Cato. — Rustica gens, nulla genus arte domabile. Mant. Parth. 2. 66. — Saeculum ferax bonis artibus. — Si fueris quarum divisor particularum, hanc discas artem: meliorem sumito partem. — Si latet ars, prodest. Ov. art. am. 2. 313. — Si valeant homines, ars tua, Phoebe jacet. Ov. trist. 4. 3. 78. — Summi artificis est, dissimulare artem. — Ubique ars ostentatur, veritas abesse videtur. — Usus et experientia dominantur in artibus. Colum. r. r. 1. 1. — Vita brevis est, ars longa. Hippocr.

Arse verse. (Sus deque. Averte ignem.)

Artifex nemo nascitur. — Artificem commendat opus. — Artifici rusticitate. Aedificans habet artifices

prope compita plures. — Indicat artificem res operata suum. — Opus artificem probat. — Opus laudat artificem. — Quaevis terra alit artificem. — Solus et artifices qui facit, usus erit. Ov. art. am. 2. 676. — Summi artificis est, dissimulare artem.

Artificium. Artificia docet fames Sen. ep. 15. 9.

Articulus. In articulo mortis. — Molli articulo tractare. Quint. 11. 1. 70.

Artum. Beneficia in arta non mitto.

Artus. Ante tubam tremor artus occupat. — Febris depascitur artus.

Arundineus. Scipioni arundineo inniti.

Arundo alas verberat. Plaut. Bacch. 51. — Equitat in arundine longa. — Haeret lateri letalis arundo. (Amor.) Verg. — Innititur arundini. — Ludere par impar, equitare in arundine longa. — Non haeret lateri letalis arundo. Verg.

Arva. (Vox Hungarica : orbus.) — Árva fuisti Petre, árva eris et in Árva morieris. Inf. (Petrus Árva, eppisc.)

Arvinus. Indiget arvina saepe senex ocrea.

Arvum. Eva genus nostrum felibus expulit arvis. Manth. Parth. ecl. 4. 170. — Fertilior seges est alieno semper in arvo. Ov. — Male aratur arvum, quod satis frugibus occandum est. Plin. H. n. 18. 179.

Arx. Arcem facere ex cloaca. Cic. p. Planc. 40. 95. — Fit fragor ollarum, ruit arx si coelicalarum.

As. Ad assem perdere. Hor. ep. 2. 2. 27. — Assis aestimare. Catull. 5. 3. — Avarus in triviis fixus se demittit ob assem. Hor. ep. 1. 16. 63. — Deest egenti as, laquei pretium. Hor. sat. 2. 2. 98. — Deest as, laquei pretium. Hor. — In triviis fixum se demittit ob assem. — Liberior est avarus in triviis fixus, cum se demittit ob assem. Hor. — Non assis facio. Catull. — Non assis aestimare. Catull.

— Quod non opus est, asse carum est. Sen. ep. 94. 28. — Unius aestimare assis. Catull.

Ascendere. A socco ad cothurnum ascendere. Apul. met. 10. 2. — Amice ascende superius. Ss. — In Capitolium ascendere. Cic. — Quanto altius ascendit homo, lapsus tanto altius cadet. Petr. Chrysol. — Quanto altius ascendit homo, tanto altius cadit.

Ascensus. Non est ad magna facilis ascensus. Cypr. de hab. virg. 21. — Quanto altior est ascensus, tanto durior descensus. S. Hier. reg. mon. 15.

Ascia. Asciam mihi in crus impegi. Petr. — Ipse mihi asciam in crus impegi. Petron. 74. — Sibi asciam in crus impingere.

Ascribere. Singulorum vitia nemo urbibus ascribit. Sen. contr. 4. 25. 15.

Asellus. (Piscis delicatus). — Post asellum diaria non sumo. Petron. 24.

Asellus. (Asinus.) — Ab asellis et porculis sententiam quaerit. Arnob. adv. nat. 6. 9. — Ab asellis consilium quaerit. Arnob. — Agas asellum. (Si equum non possis.) Cic. de orat. 2. 64. 258. — Asello surdo fabulam narrare. Hor. — Conditus in palea a stupido comedetur asello. — Cum hominis consilium quaeris, ab asellis et porculis agendarum rerum sententias quaeris. Arnob. — Demittit aurículas, ut iniquae mentis asellus. Hor. sat. 1. 9. 20. — E verbis fatuos, ex aure tenemus asellum. — Est bellum bellum, cum culpatur asellus asellum. — Est mirum bellum, quum asellus culpatur asellum. — Fabellam narrare asello surdo. — Fabulam narrare surdo asello. Hor. — Festinans tardo non se committit asello. — In mensa residens et fercula non benedicens, sedet ibi quasi sus, et surgit ut alter asellus. — Narrare asello fabellam surdo. Hor. ep. 2. 1. 199. — Nosco te, mi aselle! Hor. — Nulla est gloria praeterire asellos. Mart. 12. 36. 13.

— O miserum bellum, dum tundit asellus, asellum! — Ob solum punctum caruit Robertus Asello. (Robertus perdidit abbatiam claustrum Aselli, qui inscriptionem portae: »Porta patens esto, nulli claudaris honesto«, sic immutavit: »Porta patens esto nulli, claudaris honesto.«) — Omnia castella expugnari posse, in quae modo asellus onustus auro posset ascendere. Cic. ad. Att. 1. 16. 12. — Semper asellus erit.

Asininus. Midas habet aures asininas. Ov. met. 11. 145. — Qui moritur minis, bombis tumuletur asininis.

Asinus. Ab asinis ad boves. Plaut. Aul. 235. — Ab asinis ad boves transcendere. Plaut. — Ab asino delapsus. Aristoph. Nub. — Ab asino lanam petere. — Ab asino lanam quaerere. — Ab equis ad asinos. — Ad res portandas asini vocitantur ad aulam. — Asini caput ne laves nitro. — Asini cauda non facit cribrum. — Asini mortes narrat. — Asino caput lavat. — Asino gramen et baculus. — Asino fabulam narrat. — Asino malo vehitur malo astro natus. — Asino paleas. Aristoph. Vesp. 1310. — Asino quippe lyra superflue canit. S. Hier. ep. 27. 1. — Asinos non euro. — Asinum literas docet. Cic. in Pis. 30. 73. — Asinum sub freno currere docet. — Asinum tondes. — Asinus ad lyram. Phaedr. — Asinus asino pulcherrimus. — Asinus asino et sus sui pulcherrimus. — Asinus asinum fricat. — Asinus avis. — Asinus balneatoris. (Portat aquam, sed non lavatur.) Asinus ad lapidem non bis offendit eundem. — Asinus ad tibiam aptus. — Asinus de Aesopi puteo. — Asinus de Aesopi puteo: modo venis ei jam exclamas. Tertull. adv. Marc. 4. 23. — Asinus est. — Asinus esuriens fustem negligit. — Asinus in aula fovetur solum propter saccos portandos. — Asinus in paleas incidit. — Asinus in pelle leonis. Avian.

5. — Asinus in tegulis! (Miraculum.) — Asinus in unguento. — Asinus inter apes. Krates. — Asinus inter simias. Gell. — Asinus portat mysteria. — Asinus stramenta mavult, quam aurum. — Auriculas asini assuere. — Auriculas asini Mida rex habet. Pers. 1. 121. — Auriculas asini quis non habet? Pers. 1. 121. — Cani paleas, asino ossa. Apostolios Centur. 10. 30. — Corium asini crassum. Apul. met. 6. 26. — Dat paleas cani, asino ossa. — De umbra asini rixari. Apul. met. 9. 42. — Ex auribus cognoscitur asinus. — Flagellum equo et camus asino, et virga in dorso imprudentium. Ss. Prov. 26. 3. — Homo asinus. Plaut. Pseud. 136. — Illuc quorsum asinus caedit calcibus. (Lucrum retro it.) Plaut. Poen. 683. — In quo nascetur asinus corio, morietur. — Litem movebit si vel canem asinus momorderit. (Absurda causa.) — Lumbos fractus, ut Mysius asinus. — Mala asina vehi. Hor. carm. 1. 15. 5. — Manet asinus, asinus, aurum gestans, etsi hoc pondere praestans. — Midas auricula: asinus. — Minarum strepitus, asinarum crepitus. — Mulum de asino (pingere.) Tertull. ad Valent. 19. — »Nescio«, — asinorum responsio. — Nux, asinus, mulier, nil recte faciunt, si verbera cessant. — Nux, asinus, mulier, simili sunt lege ligati: haec tria nil recte faciunt, si verbera cessant. — Nux, asinus, mulier, verbere opus habent. — Parisios si quis stolidum transmittet asellum: non ibi fiet equus, qui fuit hic asinus. — Pons asinorum. — Prospectus et umbra asini. — Qui asinum non potest, stratum caedit. Petron. 45. — Quid asinus de pipere. — Quorsum asinus caedit calcibus. (Retro.) — Rex aut asinus. Plato. — Scythia asinum videt. — Si bovem non habes, asinum agas. Zenob. cent. 3. 54. — Si omnia neganda forent, plus negaret asinus, quam probaret philosophus. — Sit

asinus, quemcunque asinum sors aspera fecit. — Stramen mavult asinus, quam aurum. — Summa rudes asini rerum fastigia scandunt. — Sunt asini multi, solum bino pede fulti. — Vadis asinus ad paleas bellariorum. — Vellera quaerit asini.

Asparagus. Citius quam asparagi coquuntur. Sueton. Octav. 87.

Aspectus. Ex aspectu nascitur amor. Verg.

Aspendius citharista. — Aspendius citharista intus canit. (Subdolos, fur.) Cic. in Verr. 1. 20. 53.

Asper equus duris contunditur ora lupatis. Ov. amor. 1. 2. 15. — Aspera portat apum, qui dulcia sugat earum. — Asperius nihil est humili, cum surgit in altum. Claudian. in Eutrop. 1. 181. — Dura et aspera bella. — In cavea fit atrox et aspera vulpes. — Monitoribus asper. Hor. — Nec aspera terrent. — Per aspera ad ardua. — Per aspera ad prospera. — Per aspera ad astra. — Sors aspera monstrat amicum. Anon. fab. Aes. 60. 89.

Aspergere. Aquam aspergere. Plaut. Bacch. 247. — Guttam aspergere. Cic. — Pulverem ob oculos aspergere. Gell. 5. 21. 4.

Asperitas odium saevaue bella movet. Ov. art. am. 2. 146. — Locorum asperitas hominum quoque ingenia durat. Curt. Alex. 7. 3. 6.

Aspicere. Bonum est fugienda aspicere in alieno malo. Publ. Syr. — Oculo obliquo aspicere. Ov. — Puras deus, non plenas, aspicit manus. Publ. Syr.

Aspis a vipera mutuatur venenum. Tertull. — Tigride quid pejus? Aspis. Quid aspide? Doemon. Doemone quid? Mulier. Quid muliere? Nihil.

Asportare. Quale quis asportet, quod tale reportet, oportet.

Assare. Assabis nidum, si non inveneris ovum. — Non tibi per ventos, assa columba venit. — Vescitur assa-

tis gallinis sedulus omnis, cum suibus vero, qui male discit erit.

Assecla. Consilii praecipitis assecla poenitentia. — Qui male rem reperit, fore furis ut assecla quaerit.

Assentatio. Vitium fuit, nunc mos est assentatio.

Assequi. Qui annitur ut auream quadrigam sibi comparet, unam certe rotam assequetur. — Una mercede duas res assequi. Cic. p. Rosc. 29. 80. — Velocem tardus assequitur. Hom.

Asserere. Asserentis est probare. — Asserenti incumbit proba.

Assidere. Assideat portae, non invitatus honeste. — Assideat valvae non invitatus honeste. — Semper graculus assidet graculo.

Assiduitas. Nulla est voluptas, quae non assiduitate fastidium pariat. Plin. H. n. 12. 17. 81.

Assiduus. Assidua eminentis fortunae comes est invidia. Vell. Pat. hist. Rom. 1. 9. 6. — Assidua stilla saxum excavat. — Assiduo vomer tenuatur ab usu. Ov. ex Pont. 2. 7. 43. — Assiduos deus ipse juvat. — Ferreus assiduo consumitur anulus usu. Ov. — Stilla assidua cavat lapidem. — Stultum est somno delectari, quum somnus assidua sit mortis imago. Sen. mor. no. 113.

Associare. Associat similes natura. Paling. 10. 93.

Assuefacere. Est annosa canis vix assuefacta catenis.

Assuescere. A puero duris opus est assuescere curis. — A teneris assuescere multum est. — Assuesce unus esse. — Assueta relinquere durum. — Colla canum veterum durum est assuescere loris. — Mala est voluptas alienis assuescere. Publ. Syr. — Quod puer assuescit, senior dimittere nescit.

Assuere. Si leonina pellis non satis est, assuenda vulpina. — Vulpina pellis assuenda, si leonina non sufficit.

Astare. Canterino ritu astans somniat. Plaut. Men. 395.

Astra. Asino malo vehitur malo astro natus. — Inclinant astra, non urgent. — Locum virtus habet inter astra. Sen. Herc. Oet. 1564. — Macte nova virtute puer, sic itur ad astra. Verg. — Non est ad astra mollis e terris via. Sen. Herc. fur. 437 (441.) — Non sic itur ad astra. — Pennis astra sequi. — Per aspera ad astra. — Sapiens dominabitur astris. (Fortuna.) Ptolom. Alexandr. — Sic itur ad astra. Verg. Aen. 9. 641. — Virtus in astra tendit, in mortem timor. Sen. Herc. Oet. 1971.

Astrangulus. In astrangulis nobilitatem gerit.

Astu. It quocunque libet, nummis instructus est, astu. (Urbs.)

Astus. Simplicibus praesens Deus est, offenditur astu. Mant. Parth. 7. 50. — Ubi deficiunt vires astu utendum. Phaedr.

Astutia. Virtute non astutia.

Astutus. Vulpes aetate fit astutior.

Ater. Alba et atra discernere non potest. — Albus an ater sit nescio. Cic. Philipp. 2. 16. 41. — Albus ater-ne sis nescio. S. Hier. adv. Helvid. 16. — Ater tamquam carbo. Ter. Ad. 849. — Atra patet janua Ditis. — Candida de nigris et de candentibus atra facere. Ov. met. 11. 313. — Cimmeriis tenebris atrior. Lactant. inst. 5. 3. 23. — Dies ater. Sen. de vit. beat. 25. — Fata manent omnes, metam properamus ad unam, omnia sub leges, mors vocat atra, suas. Inc. Auct. cons. ad Liviam. 4. 14. — In diem atrum incurrere. Lucian. — Nec scio, utrum sis albus an ater homo. Catull. 93. 2. — Niveo denticulo atrum venenum inspirat. Apul. met. 11. — Noctes atque dies patet atri janua Ditis. Verg. Aen. 6. 127. — Post equitem sedet atra cura. — Quod cibus est aliis, aliis est atre ve-

nenum. — Ut legis in sacris, sic res tua stabit in atris.

Athenae. Athenis dimidium licet, Atexandriae totum. (Jus matrimoniale. Alex. frater sorori nupsit.) — Nocuas Athenas portare. Cic. ep. ad fam. 6. 3. — Difficiles exitus Atheniensium.

Athleta. Nemo athleta sine sudore coronatur. S. Hier. ep. 14. 10. — Valet athletice. Plaut. — Vales pancratice atque athletic. Plaut. Bacch. 248.

Atracia ars. (Incantatio.)

Atramentum, Atramento sutorio absolutus est. (Suicidio effugit poenam.) — Ebur atramento candefacere. Plaut. Most. 259. — Sutorio atramento absolvere. — Una opera ebur atramento candefacere postules. Plaut.

Atrium. Atria sunt coeli menti patefacta fideli. — Plus valet exiguus quam nullus ad atria clavus. — Sualdae multae fabricabunt atria stulte.

Atrox. In cavea fit atrox et aspera vulpes. — Saepe dat atrocem scintilla minuscula torrem.

Attalicus. Attalicae conditiones. (Splendidae.) Hor. carm. 1. 1. 11. — Attalicae divitiae. Tertull.

Attendere. Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. Ss. Matth. 7. 15. — Esse dies plures gelimis, attendere cures. Inf. — Senectus nimium ad rem attenta. Ter. Adelph. 5. 1. 47. — Saepius offendit, qui lucem non attendit.

Attenuare. Cura longa est attenuanda mora. Ov. ex Pont. 1. 2. 25.

Atticus. Attica fides. (Certissima.) Vell. Paterc. 2. 23. 4. — Attica lex, (Sapiens.) — Atticus aspectus. (Atrox.) — Atticus in portu. (Fortis.) — Atticus moriens porrigit manum. (Avitus.) — Attici sales. — Mel Atticum.

— Sal Atticum. Cic. ad fam. 9. 15. 2.

Attila rex, priusquam arma sumeret, arte pugnabat. Agnellus Lango- bardus.

Attingere. Attingit solum Jovis. Hor. ep. 1. 17. 33. — Digito attingere. — Digito attingere rem non licet. Cic. — Digito coelum attingere. Cic. ad Att. 2. 1. 7. — Digito se coelum putat attingere. (Felix.) Cic. — Extremis digitis attingere. — Horum vix attigi paenulam, tamen remanse- runt. (Hospites.) — Melius putatur aliquam partem, quam nullam attingere. — Quidquid horum attigeris, ulcus est. Cic. de nat. Deor. 1. 27. 104.

Attrahere. Hic funis nihil attraxit. (Piscis.)

Auca. Ovum gallinae fert pauper, aut auferat aucae. Inf.

Auceps. In viscum volucres ducit cum cantibus auceps. — Fistula dulce canit volucrum dum decipit auceps. Dion. Cato. 1. 27. — Noli homines blando nimium sermone probare; fi- stula dulce canit volucrum dum decipit auceps. — Non avis aucupibus monstrat, qua parte petatur.

Auctim. Cui sopor est tractim, nec edenda lucrabitur auctim. Inf.

Auctor. Ad auctores redit sceleris coacti culpa. Sen. Troad. 870. — Auctor abit operis, sed tamen exstat opus. Inc. Auct. cons. ad Liviam. 238. — Auctor opus laudat. Ov. ex. Pont. 3. 9. 9. — Auctorem feriant tela retorta suum. Auson. epigr. 68. — Auctorem scelus repetit. Sen. Herc. fur. 735. — Fraus in auctorem recidit. — In auctorem poena redit suum. Anon. fab. Aes. 3. 1. 6. — In caput auctoris faci- nus plerumque redundat. — Qui sceptrum duro saevus imperio regit, timet timentes: metus in auctorem redit. Sen. Oed. 705. — Scelus ad auctorem redit. Sen. — Tela feriunt auctorem.

Auctoritas. Apex senectutis est auctoritas. — Cultus concessus atque

magnificus addit hominibus auctori- tatem. Quint. — Delitescere in ali- cujus auctoritate. — Quotidiano con- victu auctoritas minuitur.

Audacia habetur pro muro. Sall. — Crescit audacia experimento. Plin. ep. 9. 33. 6. — Criminis indultu se- cura audacia crescit. — Herculeae au- dacia. — In rebus dubiis plurimi est audacia. Publ. Syr. — Inops audacia tuta est. Lamprid. Alex. Sev. 52. 3. — Quod si deficient vires, audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6.

Audacter cum eo in tenebris mi- care potes. Petron. 44. — Calumniare audacter, semper aliquid haeret. Vol- taire.

Audax. Audaces fortuna juvat. Verg. — Audax est ad poculum sermo. — Contra audaces non est audacia tuta. — Cum iracundo ne facias ri- xam et cum audace non eas in deser- tum. Ss. Sirach. 8. 19. — Facinus audax incipit, qui cum opulento pau- per coepit rem habere aut negotium. Plaut. Aul. 3. 4. 1. — Paupertas im- pulsit audax. — Quid pejus est mu- liere aut audacius? Plaut. mil. glor. 2. 3. 36.

Audere. Audentes Deus ipse juvat. Ov. met. 10. 586. — Audentes for- tuna juvat. Verg. Aen. 10. 284. — Audendo magnus tegitur timor. Lucan. 4. 702. — Audendum est, fortes adju- vat ipse Deus. Tibull. 1. 2. 16. — Di- midium facti habet, qui fortiter audet. — Nausi lucratur, ausus cui nil fa- mulatur. Inf. — Neque mu facere au- dent. Varro l. l. 7. 101. — Non audet Stygius Pluto, quod anus. — Quam saepe forte temere eveniunt, quae non audes optare. Ter. Phorm. 5. 1. 30. — Quantum potes, tantum aude. — Pictoribus atque poetis quidlibet au- dendi semper fuit aequa potestas. Hor. A. p. 9. — Quid domini faciant audent cum talia fures? Verg. ecl. 3. 16. — Quod natura negat, nemo feliciter au-

det. Anon. fab. Aes. 17. 15. — Sapere aude. Hor. ep. 1. 2. 40. — Saepe cornuti non audent cornibus uti. Cato. Solem quis dicere falsum audeat. Verg. — Tu ne cede malis, sed contra audentior ito. Verg. Aen. 6. 95. — Turpe quid ausurus, te sine teste time. Auson. sept. sap. 7. 1.

Audire. Audi, cerne, tace, si vis cum vivere pace. Inf. — Audi, vide, sile. — Audi, vide, tace, si vis manere in pace. — Audiatur et altera pars. Sen. Med. 2. 2. 199. — Audiens sapiens sapientior erit. Ss. Prov. 1. 5. — Audit carnificem, spernens audire parentem. — Audit, quod non vult, qui pergit dicere, quod vult. Cato. mon. 10. — Audivi, sed non intellexi. — Bene audire est optimum patrimonium. (Bona fama.) Cic. — Clericus applaudit, cum pulsum funeris audit. — Cum dixeris, quae volueris, audies, quae nequaquam velis. S. Hier. adv. Pelag. 1. 25. — Cum dixeris quod vis, audies quod non vis. S. Hier. — Cura esse, quod audis. Hor. ep. 1. 16. 17. — Contumeliam si dicis, audies. Plaut. Pseud. 1173. — Discipulum, quam philosophum, audire malunt. Cic. de orat. 2. 5. — Dixerit insanum me quis, totidem audiet. Hor. serm. 2. 3. 298. — Durus est hic sermo, quis potest eum audire? Ss. — Est profecto Deus, qui quae nos gerimus auditque et videt. Plaut. Capt. 2. 2. 63. — Magistratum gerens audi et juste et injuste. Solon. — Male audit. Cic. — Male audit, qui maledictis certat. — Miserias properant suas audire miseri Sen. Herc. Oet. 744. — Ne iudex fueris, partes ni audieris ambas. Phocyl. — Nisi per te sapias, frustra sapientem audias. Publ. Syr. — Non meretur audire verum, qui fraudolenter interrogat. Reg. jus. — Optima mulierum, de qua nil plane auditur. — Pejora juvenes facile praecepta audiunt. Sen. Thyest. 309. — Priusquam audias, ne respondeas verbum. Ss. Sirach. 11. 8. —

Qui aures habet, audiat. Ss. — Qui habet aures audiendi, audiat. Ss. Matth. 11. 15. — Qui dixeris quod vis, audies, quod non vis. S. Hier. adv. Rufin. 3. 42. — Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat. Ss. Prov. 18. 13. — Qui quae vult dicit, ea quae non vult audiet. Ter. — Quorum voce audies me. — Si mihi perget, quae vult, dicere, quae non vult, audiet. Ter. Andr. 920. — Sus tubam audivit. Suid. — Ut nos pauca loqui plura autem audire moneret: linguam unam natura, duas dedit omnibus aures. Muret. inst. — Utraque pars audienda antequam sententia feratur. — Venter cibi avidus praecepta non audit. Sen. — Venter praecepta non audit. Sen. ep. 21. 1. 1. — Videntes non vident et audientes non audiunt. Ss. Matth. 13. 13.

Auditor. Excitat auditor studium. Ov. ex Pont. 4. 2. 35.

Auditus. Non satiatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Ss. Eccles. 1. 8.

Auferre. Ad scopulum e tranquillo auferri. — Aufer mothonem a remo. (Demens.) — An ne quis aedes auferat? (Custodire vacuum domum.) Plaut. Aul. 82. — Ne quis aedes auferat. Plaut. — Ovum gallinae fert pauper, ut auferat aucae. Inf. — Qui habet, dabitur ei et abundabit, qui autem non habet, et quod habet auferetur ab eo. Ss. Matth. 13. 12. — Quod differtur, non auferitur. Arnob. iun. — Sicut egressus est homo nudus de utero matris suae, sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo. Ss. Eccles. 5. 14.

Augere. Ante lentem augere ollam. — In majus auge fama. — Omnia orta occidunt et aucta senescunt. S. Hier. comm. Ezech. 3 praef. — Peculium re, non verbis, augetur. Manut. — Semper pauperies quaestum praevidit auge. — Viri est rem augere

domi, rem gnaviter auctam femina conservat.

Augias. Augiae bubile. — Augiae cloacas purgare. Sen. — Cloacas Augiae. Sen. de mort. Claud.

Augur. Dodona verior augur. Prop. 2. 21. 3. — Pessimus in dubiis augur timor.

Auguralis coena.

Augurium. Fallitur augurio spes bona saepe suo. Ov. her. 16. (17.) 234. — Spes saepe fallit augurio. Ov. — Unum augurium optimum: tueri patriam.

Augustinus. Si potuerunt hi et hae, quare non tu Augustine?

Augustus. Integra mens augustissima possessio. — Per angusta ad augusta.

Aula. Ad res portandas asini vocitantur ad aulam. — Asinus in aula fovetur solum propter saccos portandos. — Clauditur oranti, sed panditur aula ferenti. — E caula ad aulam. — Emunctae naris sit homo, qui degit in aula: regum ignara solent urere labra dapes. — Exeat aula, qui volet esse pius; virtus et summa potestates non coeunt. Lucan. 8. 493. — Fraus sublini regnat in aula. Sen. Hippol. 981. — In regis aula. — Jura, pudorque et conjugii sacrata fides fugiunt aulas. Sen. Agam. 79. — Retro sedet januam non invitatus ad aulam. — Stabit post valvam non invitatus ad aulam. — Stet quicunque volet aulae culmine lubrico.

Aulicus. Aulicorum vita, rara concordia. — Aulica vita splendida miseria. — Thus aulicum.

Auloedus sit, qui citharoedus fieri nequit. Cic. p. Mur. 13. 29. — Qui citharoedus esse non potest, auloedus sit. Cic.

Aura Aurae popularis avidus, raro beatus. — Dum flavit velis aura secunda meis. — Femina cara nimis, curarum copia et aurae pessima tempestas, luxuriansque gula: haec sunt

inceptae, quae rumpunt stamina vitae. — In auras tela jacere et sine hoste pugnare. Claud. Mamert. 3. 16. — Incerta populi aura. Quint. — Popularis aura. Liv. — Quisquis habet nummos, securo navigat aura. Petr. 137. — Rarae fumant felicibus auras. Sil. Ital. 7. 88. — Ridenti domino et coelo ne crede sereno: nam facili casu dominus mutatur et aura.

Aurarius. Verbum statera auraria pendere. Varro.

Aureus. Abiit ceu Jason alter aureo vellere ditatus. — Aurea aetas. Ov. — Aurea barba. — Aurea mediocritas. Hor. carm. 2. 10. 5. — Aurea ne credas, quaecunque nitescere cernis. — Aurea nunc vere sunt saecula. Ov. art. am. 2. 277. — Aurea promittit culmina, nulla dabit. — Aurea praxis, sterilis theoria. — Aurea Saturni saecula. Suet. Tib. 59. — Aureo hamo piscari. Suet. Octav. 25. — Aureos montes pollicetur. Plaut. — Aureum habet quaeque ars fundum. — Aureum saeculum. Ov. — Ex aurea sede in paludem rana resilit. — Lepus leonem trahit aureo laqueo. — Montes aurei. S. Hier. adv. Ruf. 3. 39. — Ovis aurea. — Ovis aureo vellere. — Persarum montes aurei. — Qui annititur ut auream quadrigam sibi comparet, unam certe rotam assequetur. — Rana in paludem ex aureo resilit throno. Publ. Syr. — Simia semper simia, etsi aurea gestet insignia. Lucian. adv. indoct. 4. — Sub laceris crebro virtus latet aurea pannis. Muret. inst. — Verba statera aurea pendere. — Vitulum aureum adorant.

Auricula. Auriculas asini assuere. — Auriculas asini Mida rex habet. Pers. 1. 121. — Auricula infima mollior. Cic. ad Qu. fr. 2. 15. — Midae auricula: asinus. — Midae auriculis dignus.

Aurifer Tagus. Catull. 29. 19. — Pactolus aurifer.

Aurifex. Aurificem futurum credebas.

Auriga. Aurigae somnia: currus. — Judicibus lites, aurigae somnia: currus. Claudian. cons. Honor. 6. praef. 5. — Currus auriga paterni. Ov.

Auris. Animus habitat in auribus. (Fama.) — Aurem vellere. (Admonere.) Verg. ecl. 6. 3. — Aures mihi tinnunt. (Fama.) — Aures non claudit mala sors, velociter audit. — Aures obstructae. Amm. Marc. 27. 11. 6. — Aures obturare. — Aures claudere. — Aures sunt nemoris oculi. — Aures sunt nemoris oculi campestribus oris. — Auribus frequentius quam lingua utere. Sen. de mor. no. 104. — Auribus tenet lupum. Ter. Phorm. 506. — Auris Batava. (Inculta.) Mart. 6. 82. 5. — Auris rimosa. (Oblivisc.) — Arrige aures. Ter. Andr. 933. — Arrectis auribus adstant. — Boeotica auris. — Camelus desiderans cornua, etiam aures amisit. — Dare auribus. — Demittit aurículas ut iniquae mentis asellus. Hor. sat. 1. 9. 20. — Dormit in utramvis aurem. Ter. — Gaudent praenomine molles aurículas. Hor. serm. 2. 5. 32. — Ex verbis fatuos, ex aure tenemus asellum. — Ex auribus cognoscitur asinus. — Fidas aures habet. — Fideliores sunt oculi auribus. — Homines amplius oculis, quam auribus credunt: longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 6. — Honos sit auribus. Curt. 5. 1. — In aurem utramvis dormias. Ter. Heaut. 341. — In aurem utramvis conquiescere. — In dextram aurem dormiens. Plin. ep. 4. 29. — Inde lupi speres caudam, cum videris aures. — Injuriam aures, quam oculi facilius ferunt. Publ. Syr. — Jovis auribus ista servare. Hor. ep. 1. 19. 43. — Lupum auribus tenet. — Midas habet aures asininas. Ov. met. 11. 145. — Multae regum aures et oculi. Lucian. — Multo plus intelligitur, quod

oculis videtur, quam quod aure percipitur. Hier. ep. 60. 10. — Ne ad aures quidem scalpendas mihi otium. — Nec aures me puto habere, nec tactum. — Non clamor, sed amor, clangit in aure Dei. — Non satiatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Ss. Eccles. 1. 8. — Nos alio mentes, alio divisimus aures. Catull. — Obturare aures. Hor. ep. 2. 2. 105. — Oculis magis habenda fides quam auribus. — Oleum in aurícula fert. (Laudat.) Mart. 5. 77. — Pauperis in causa, non auris sit tibi clausa. — Quatuor aures habenti ausculta. — Qui aures habet audiat. Ss. — Qui habet aures audiendi, audeat. Ss. Matth. 11. 15. — Qui bene consiliis in tempore porrigit aures, nec dolor a tergo corripit hunc stimulans. — Radere aures. — Respuere aliquem auribus. — Surdis auribus dictum. Liv. 3. 70. 7. — Tenere lupum auribus. — Tinnunt aures sono suo. Catull. 52. 10. — Turpis amor surdis auribus esse solet. Prop. 2. 16. 35. — Ut nos pauca loqui, plura autem audire moneret: linguam unam natura, duas dedit omnibus aures. Muret. inst. — Utilibus monitis prudens accommodat aurem. — Vana surdis auribus canere. — Venter caret auribus. Plut. — Venter non habet eures.

Auritus. Pluris est oculatus testis unus, quam auriti decem. Plaut. True. 490.

Aurora Musis amica. — Dum Aurora fulget moniti adolescentes flores colligite.

Aurum. Amico fideli nulla est comparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius. Ss. Sirach. 6. 15. — Asinus stramenta mavult, quam aurum. — Auri caecus amor ducit in omne nefas. Rutil. Namat. itin. 356. — Auri montes polliceri. Ter. Phorm. 68. — Auri sacra fames. Verg. — Auri sacra fames, quid non mortalia pectora cogis?

Verg. Aen. 3. 57. — Auro contra. — Auro loquente nihil pollet quaevis oratio. — Auro loquente omnis oratio inanis est. — Auro quaeque janua panditur. — Auro solent adamantinae etiam perfringi fores. Apul. met. 9. 18. — Auro venalia jura. — Aurum destructor vitae princepsque malorum. Ov. — Aurum fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Plaut. Poen. 1. 2. 88. — Aurum habet Tolosanum. (Injustum.) Cic. — Aurum igne probatur. — Aurum est stercore colligendum. (Agricola.) — Aurum et opes et rure frequens donabit amicus: qui velit ingenio cedere, rarus erit. Mart. 8. 18. 9. — Aurum lex sequitur. Prop. 3. 12. 51. — Aurum meum huic olet. (Sentit apud me.) Plaut. — Aurum monedulae committere. (Fur.) Cic. p. Flacc. 31. 76. — Aurum omnes victa jam pietate colunt. Ov. — Aurum probat ignis et miseria bonos viros. S. Hier. — Autolyco hospiti aurum credidi. (fur.) Plaut. Bacch. 275. — Beatus dives, qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Ss. Eccl. 31. 8. — Belliducum laurum discordia perdit et aurum. — Carior est auro juvenis. Tibull. 1. 8. 31. — Carius auro. Catull. — Carius est auro contra. Plaut. Epid. 411. — Congesto pauper in auro. — Defosso incubat auro. Verg. Georg. 2. 507. — Dicite pontifices: in sacro quid facit aurum? Pers. 2. 69. — Dira fames auri culpaque regina parensque. — Doctrinam magis quam aurum eligit. Ss. Prov. 8. 10. — Est dictum verum: privata domus valet aurum. (Propria.) — Est focus proprius multo pretiosior auro. — Ex auri plastro lumbestica fit cupienti. — Expugnare aliquem auro. — Expugnare aurum alicui. — Ferro nocentius aurum. Ov. — Fures privatorum furtorum in nervo atque compedibus aetatem agunt, fures publici in auro atque in

purpura. M. Cato orat. 70 fr. 1. — Habet auro soccis suppactum solum. (Ditissimus.) Plaut. Bacch. 332. — Hunc hominem decet auro expendi. Plaut. Bacch. 640. — In igne probatur aurum et argentum. Ss. Sirach. 2. 5. — In manu illius plumbum aurum fiebat. Petr. 43. — Ingenium quondam fuit pretiosius auro: at nunc barbaria est grandis, habere nihil. Ov. amor. 3. 8. 3. — Ignis aurum probat. Sen. — Ignis aurum probat, miseria fortes viros. Sen. de provid. 5. 8. — Inhiante auro animi conjunguntur. Greg. Tur. de glor. conf. 62. — Inhiante auro saepius animi conjunguntur. Greg. Tur. — Libertas fulvo pretiosior auro est. — Manet, asinus, aurum gestans, etsi hoc pondere praestans. — Montes auri polliceri. Ter. Phorm. — Multos perdidit aurum et argentum. Ss. Sirach. 8. 3. — Ne credas aurum, quidquid resplendet ut aurum. — Nec unguenta, aurum et margaritas quaerunt in luto. S. Hier. ep. 98. 22. — Non bene pro toto libertas venditur auro. Annon. fab. Aes. 54. 25. — Non omne, quod nitet, aurum est. — Non aurum est quodeunque nitet, non gemma quod ardet. — Non plus auri quam monedulae. Cic. p. Flacc. 31. — Non quod candet ebur, nec quod rubet omne aurum. — Nos solet immundus promissis fallere mundus: aurum promittit, stipulas pro munere mittit. — Omnia castella expugnari posse, in quae modo asellus onustus auro posset ascendere. Cic. ad Att. 1. 16. 12. — Pharmaca das aegroti, aeger tibi porrigit aurum: tu morbum curas illius, ille tuum. (Medicus.) — Plurimus auro venit honos; auro conciliatur amor. — Plus probo thesaurum docti, quam divitis aurum. — Privatorum fures in nervo et compedibus aetatem agunt, publici in auro et purpura visuntur. — Pro auro carbonem reperire. Phaedr. — Prout ignis aurum, ita res adversae

probant virum. — Quasi aurum igni, sic benevolentia fidelis periculo aliquo prespici potest. Cic. ad fam. 9. 16. 2. — Qui fingit sacros auro vel marmore vultus, non facit ille deos; qui rogat ille facit. — Qui putat usuras peccatum esse, is caret auro. — Quid non argento, quid non corrumpitur auro? Qui majora dabit munera, victor erit! — Quid non mortalia pectora cogis auri sacra fames? Verg. Aen. 3. 56. — Quod index auro, id aurum homini. — Quomodo mutatum est aurum, mutatus est color optimus. Ss. — Scilicet ut fulvum spectatur in ignibus aurum, tempore sic duro est inspicienda fides. Ov. trist. 1. 4. 25. — Si foret argentum atque aurorum millia centum: protinus ad furcas possemus pellere Turcas. — Sicuti aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat. — Stramen mavult asinus, quam aurum. — Turpe est beatam vitam in auro et argento reponere. Sen. ep. 110. 17. — Venenum in auro bibitur. (Divitiae.) Sen. — Vilius argentum est auro, virtutibus aurum. Hor. ep. 1. 1. 52.

Auscultare. Ausculta et perpende. — Auscultare discere, si nescis loqui. Pompon. com. fr. 12. — Surgentem auscultare avenam.

Ausonia. Graeca per Ausoniae fines sine lege vagantur. (Nomina.)

Auspicium. Bonis auspiciis. Ov. fast. 1. 513. — Bono auspicio. S. Hier.

Auster. Adversis austris navigare.

Austerus. Mortis ab austeris sibi quis scit falce cavere. — Laeta nisi austeribus mutantur, festa pro festis.

Austria erit in orbe ultima. (A. E. I. O. U.) — Bella gerant alii, tu felix Austria nube; nam quae Mars aliis, dat tibi regna Venus. Stirling.

Aut, aut. — Aut abi, aut exuere. — Aut Caesar, aut nihil. — Aut non tentaris, aut perface. — Aut in aere, aut in cute. (Solvere.) — Aut piscem

olet, aut florem. S. Ambros. Hexaem. 5. 2. 6. — Aut Plato philonizat, aut Philo platonizat. (Similis.) — Aut pluit, aut ningit, aut nostra pedissequa mingit. — Aut prodesse volunt, aut delectare poetae. Hor. ep. 2. 3. 333. — Aut quinque bibe, aut tres, aut ne quatuor. Athenaeos. de bibac. — Aut regem, aut fatuum nasci oportet. Sen. Apocol. 1. — Aut rex, aut asinus. — Aut vincere, aut mori.

Autolyco est. (Fur.) — Autolyco hospiti aurum credidi. (Fur.) Plaut. Bacch. 245.

Autumare. Autumat hoc in me, quod novit perfidus in se.

Autumnus. Pulchrorum etiam autumnus pulcher est.

Auxiliari. Foris sapit, sibi non potest auxiliari. Ter. Heaut. 923. — Frustra conatur, cui non Deus auxiliatur. — Onus tollenti auxiliare, deponenti nunquam. — Tollenti onus auxiliare, deponenti nequaquam.

Auxilium. Auxilio indigent, qui de novo emergunt. — Auxilium Christi venit ad nos tempore tristi. — Auxilia humilia firma consensus facit. Publ. Syr. — Consilium: auxilium. — Consilio subest auxilium. — Damnare est objurgare, quum auxilio est opus. Publ. Syr. — Ficulneum auxilium. — Gratissimum auxilium, preces praevinire. — Habet in adversis auxilia, qui in secundis commodat. Publ. Syr. — Non est auxilium flere. Ov. — Qui ex aliquo auxilio sustinetur, potest cadere. Sen. ep. 92. 2. — Qui fert malis auxilium, post tempus dolet. — Qui se committit homini tutandum improbo, auxilia dum requirit, exitium invenit. Phaedr. 1. 33. 1. — Qui spernit consilium, spernit auxilium. — Pereunt suis, qui auxilia dant hostibus. Phaedr. 1. 14. 1. — Post bellum auxilium. — Praeposterum auxilium ferre.

Avaritia. Avaritiae desunt omnia. — Avaritia est Charybdis et radix

omnium malorum. S. Hier. ep. 125. 2. — Avaritia est radix omnium malorum. S. Hier. — Avaritia omnia vitia habet. Cato de morib. fr. 1. 82. 10. — Avaritia senilis via deficiente auget viaticum. Sen. de mor. no. 18. — Cetera vitia senescente homine senescunt, sola avaritia juvenescit. S. Hier. — Corruptit avaritia bellicam laudem. — Crudelitatis mater est avaritia. Quint. 9. 3. 89. — Crudelitatis mater avaritia est, pater furor. Rutil. Lup. 2. 6. — Desunt inopiae pauca, avaritiae omnia. Publ. Syr. — Inopiae desunt multa, avaritiae omnia. P. S. — Luxuriae desunt multa, avaritiae omnia. P. S. — Maxima egestas: avaritia. — Pecunia non satiat avaritiam sed irritat: ideo semper indiget. Sen. de mor. n. 101. — Prima scelerum mater avaritia. Claudian. Stich. 2. 111. — Quae est maxima egestas? Avaritia. Sen. de mor. 101. 57. — Quemvis media eripe turba, aut ab avaritia aut misera ambitione laborat. Hor. sat. 1. 14. 25. — Radix omnium malorum avaritia. S. Hier.

Avarus. Avari pera inexplabilis. — Avaro nihil scelestius. Ss. Sirach. 10. 9. — Avaro tam deest, quod habet, quam quod non habet. — Avarus animus nullo satiatur lucro. Sen. ep. 94. 43. — Avarus congestis undique saccis indormit inhians. Hor. sat. 1. 1. 70. — Avarus est cui Deus non sufficit. — Avarum est mulierum genus. Tragic. Lat. inc. fab. 143. — Avarus in triviis fixus se demittit ob assem. Hor. ep. 1. 16. 63. — Avarus ipse miseriae causa est suae. Publ. Syr. — Avarus magnas inter opes inops. Hor. carm. 3. 16. 28. — Avarus nec sibi carus. — Avarus neque sibi bene esse patitur et illis, quibus est, invidet. — Avarus nisi cum moritur, nil recte facit. Publ. Syr. — Avarus non implebitur pecunia. Ss. Eccl. 5. 9. — Avarus nunquam habet, prodigus non habebit satis. — Avarus

semper eget. Hor. ep. 1. 2. 56. — Avarus semper plus expendit. — Caseus est bonus, quem dat avara manus. — Coelum avarus in caeno queritur. — Daps semel esa parum victum protelat avarum. Inf. — Dives est valde rarus, qui non sit avarus. — Dives rarus, qui non avarus. — In nullum avarus bonus est, in se pessimus. Publ. Syr. — In nullo avarus bonus est, in se pessimus. P. S. — Liberior est avarus in triviis fixus, cum se demittit ob assem. Hor. — Messis est rara, quam dextra sparsit avara. — Mulierum genus avarum est. Cic. de invent. 1. 60. 94. — Negandi causa avarum nunquam deficit. Publ. Syr. — Nemo tam gnarus, qui non sit laudis avarus. — Nulla ditari ratione potestis avari: vos faciunt inopes, quas cumulatis opes. — Nunquam negandi causa avaro deficit. P. S. — Omnia desunt avaro. — Orco sive mari mens equiparatur avari. — Par comes esse pari consuescit sic et avari. — Parcus discordat avaro. — Pecuniae: viscera sunt avari. — Quis dives? Qui nil cupiat. Quis pauper? Avarus. Auson. sept. sap. 1. 3. — Quum das avaro praemium, ut noceat rogas. Publ. Syr. — Semper avarus avet; nec finem sentit avendi: nunquam »Numme vale«. »Numme« sed inquit »Ave!« — Semper avarus eget; certum voto pete finem. Hor. ep. 1. 2. 56. — Tam deest avaro, quod habet, quam quod non habet. Publ. Syr. — Vatum genus avarum.

Ave Caesar, imperator! morituri te salutant. — Hostiles sedat »Ave« »Vale«-que minas. (Salutatio.)

Avellere. Avulsa causa, tollitur effectus. Reg. jus.

Avena. Infelix lolium et steriles dominantur avenae. Verg. — Surgentem auscultat avenam.

Avernus. Facilis descensus Averni. Verg. Aen. 6. 126. — Perpende »aeternum« — vites ut cautus Avernum. —

Semper in aeternum nox obscurabit avernum; sunt ibi tortores serpentibus horridiores, deformes, nigri, sed non ad verbera pigri. — Subtractum Christo lucrum fit Ditis averni.

Avertere. Avertat Deus hanc amentiam. S. Ambros. de fide. 1. 9. 60. — Quod Deus avertat. — Deus omen avertat.

Avia. Veteres avias revellere.

Aviditas. Est aviditas dives et pauper pudor.

Avidus. Accipiter avidus atque invidus. Plaut. Pers. 409. — Aurae popularis avidus, raro beatus. — Avidum esse oportet neminem, minime senem. Publ. Syr. — Cuncta manus avidas fugient heredis, amico quae dederis animo. Hor. carm. 4. 7. 19. — Hominum natura novitatis ac peregrinationis avida est. Plin. H. n. 17. 10. 66. — Venter cibi avidus praecepta non audit. Sen.

Avis. Amicitia vera, rara avis in terra. — Amicus verus, rara avis. — Asinus avis. (Auspicium.) — Aves necat accipiter. Plaut. Pers. 3. 3. 5. — Avi sinistra. Plaut. Epid. 2. 2. 2. — Avis a cantu dignoscitur. — Avis alba. Cic. ad fam. 7. 28. 2. — Avis ipsa sibi mortem creat. (Turdella visco.) Verg. — Avis malum sibi cacat. (Viscus.) Isid. orig. 12. 7. 71. — Avis squamosa, piscis pennatus. Plaut. Men. 919. — Bonis avibus. Ov. fast. 1. 513. — Canit avis quaevis, sicut restrum sibi crevit. Inf. — Cantat quaevis avis, sicut rostrum sibi crevit. Inf. — Cavea, ut-ut pulchra, non nutrit avem. — Concolores aves facillime congregantur. — Decipiuntur aves per cantus saepe suaves. — E cantu avis dignoscitur. — Ex cantu dignoscitur avis. — E plumis cognoscitur avis. — Est avis in dextra melior, quam quatuor extra. — Ex ovis pravis non bona venit avis. — Fici gratae avibus sunt, quae plantare recusant. — Ficus avibus gratae, at

plantare nolunt. — Homo ad laborem natus et avis ad volatum. — Ipsa sibi avis mortem cacat. (Viscus.) — Malis avibus. — Meliores nancisci aves. — Neque aves citius. Plaut. Bacch. 290. — Nidus testatur, qualis avis hic dominatur. — Non avis aucupibus monstrat, qua parte petatur. — Non tantum calamis, sed cantu, fallitur avis. Mart. 14. 218. — Nulla cantillat avis, quando esurit. — Oratio sine malis est avis sine alis. — Palamedis aves. — Per pisces et aves multi periery scholares. — Quae nimis apparent, retia vitat avis. — Rara avis. Pers. 1. 46. — Rara avis in terris nigro similima cygno. Juv. 6. 165. — Sic vos non vobis nidificatis aves. Donat. v. Verg. — Turpis avis, proprium qui foedat stercore nidum. — Una avis in laqueo plus valet octo vagis.

Avitus. Bonum avitum.

Avius a vera longe ratione vagare. Lucret.

Avus. Sic ibat pater, sic venerandus avus; operatur filius, qui videt patrem facientem.

Axis. Catilinam quocunque in populo vides, quacunque sub axe. Juv. 14. 41. — Quod si non ungitur axis, tardius incoceptum continuatur iter. — Stulti morantur, quocunque sub axe morantur. Inf. — Theoria sine praxi, est currus sine axi. — Utilis unguendis axis esse potes. Mart. 2. 77. 1.

Babys. Pejus Babys tibia canit.

Bacchanalia. Curios simulant et bacchanalia vivunt. Juv. 2. 3. — Linquito ruricolae sua bacchanalia turbae. — Non semper Bacchanalia.

Bacchari. Anus bacchatur.

Bacchus et argentum mutant mores sapientum. (Vinum.) — Bacchus, quam cyathus siccus, praestat tenuatus. — Cum Venere et Baccho lis est, sed juncta voluptas. — Nascitur ex Venere et Baccho, solventibus artus, filia, quae perdit membra, podagra,

virum. — Multi Thirsigeri, pauci Bacchi. — O monachi vestri stomachi sunt amphora Bacchi. — Sed ruit imbelles: Bacchus, Apollo, Venus. — Sine Cerere et Baccho friget Venus. Ter. Eun. 4. 5. 6. — Ubi Bacchus regnat, Venus saltat.

Baculus. A baculo ad angulum. (Conclusio absurda.) — Asino gramen et baculus. — Argumentum baculinum. — Baculatoria argumenta. — Baculus senectutis meae. Ss. — Crus sentit, dum in baculo equitamus, — Demonstratio de baculo ad angulum. — Laureum baculum gesto. (Malum me fugiet.) — Non desit baculus, si vult mordere catulus. — Si baculus sit equus, sentiet utique »Vach« crus. — Succula dum stertit, siliquas per somnia vertit, somniatque, manus quod baculo det, anus. — Suo baculo caeditur.

Baetylus. Etiam Baetylum devoraret.

Bajula linguarum non sit faux una duarum.

Balbus balbum rectius intelligit. — Balbus melius balbi verba cognoscit. S. Hier. ep. 50. 4.

Balbynus. Delectant veluti Balbynum popylus.

Balneator. Asinus balneatoris. (Aquam portat, non lavatur.)

Balneum. Balnea cornici non prosunt, nec meretrici. — Balnea, vina, Venus conservant corpora nostra; corrumpunt eadem: balnea, vina, Venus. — Balnea, vina, Venus, his tribus factus sum egenus. — Caput melancholicum, diaboli est balneum. — In balneis salus. — Quasi locum in balneis. — Quid canis in balneo? — Si quis ad inferni properat descendere manes: huc iter accelerant balnea, vina, Venus.

Balsamum. Quid pro quo: merda pro balsamo. (Quiproquo.)

Barach. Si Barach in proelium

processisset, Debora non vicisset. S. Hier.

Barathrum. In barathrum praecipitare.

Barba. Ante barbam doces senem. — Aurea barba. — Barba decet virum. — Barba non facit philosophum. — Barba virile decus, quam vix duo puncta notabunt. — Barbam vellere. — Barbam vellere mortuo leoni, Mart. 10. 90. 9. — Noli barbam vellere mortuo leoni, Mart. — Per rufam barbam poteris cognoscere nequam. — Vellunt tibi barbam. Hor. sat. 1. 3. 133. — Video barbam et pallium, philosophum non video. Gell. 9. 2. 4.

Barbaries grandis: habere nihil. Ov. am. 3. 8. 4.

Barbarus hic ego sum, quia non intelligor ulli. Ov. — Dummodo sit dives, barbarus ipse placet. Ov. am. 2. 276. — Ingenium quondam fuerat pretiosius auro, at nunc barbaria est grandis, habere nihil. Ov. — Phryx et barbarus.

Barbitos. Non facit ad lacrimas barbitos ulla meas. (Barbitos-lyra.) Ov. her. 157.

Basiliscus. Longius nocens ut basilisci serpentes. (Oculis.) Amm. Marc. 28. 1. 41.

Basire. (Osculari.) Basiat armigerum femina propter herum. — Basio saepe volam, cui plagam diligo solam. (Oscul. Judae.) Inf.

Basis. Cum basi illum sua metiris. (De statua.) Sen. ep. 76. 31. — Juxta plasma basis solet esse locatio vasis. Inf.

Batavus. Auris Batava. (Inculta.) Mart. 6. 82. 5.

Beari. Si quis salvari vult perpetuoque beari: Christo devotum studeat se tradere totum. — Totum laudatur, si finis laude beatur.

Beatitudo. Non est vera beatitudo, de cuius aeternitate dubitatur. S. Aug. — O beata solitudo, o sola beatitudo. S. Aug. — Bonus intellectus est ul-

tima beatitudo. Aristot. — Bonus intellectus magna beatitudo. Aristot.

Beatus. Ante mortem nemo beatus. Herod. — Ante obitum nemo beatus. — Aurae popularis avidus, raro beatus. — Beati possidentes. — Beati pauperes. Ss. — Beati mites. Ss. — Beati qui lugent, quoniam consolabuntur. Ss. — Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam. Ss. — Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Ss. — Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Ss. — Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. Ss. — Beatus dives, qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia est thesauris. Ss. Eccl. 31. 8. — Beatius est dare, quam accipere. Ss. — Beatus homo qui invenit sapientiam. Ss. Prov. 3. 13. — Beatus ille homo, qui habitat in sua domo. — Beatus ille, qui procul negotiis. Hor. — Beatus monoculus in terra caecorum. — Beatus non est, qui se esse nesciat. — Beatus qui habitat cum muliere sensata et qui lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis. Ss. Eccl. 25. 11. — Beatus, qui invenit amicum verum. Ss. Eccl. 25. 12. — Dicique beatus ante obitum nemo supremaque funera debet. Ov. met. 3. 136. — In mundo pauci beati. — Honesta vita beata. — Medium tenere beati. — Nec sunt beati quorum divitias nemo novit. Apul. met. 4. 10. — Nemo est ab omni parte beatus. — Nemo ante mortem beatus. — Nihil est ab omni parte beatum. Hor. carm. 2. 16. 27. — Nil admirari prope res est una, Numici, solaque, quae possit facere et servare beatum. Hor. — Non ille beatus, qui multa scit, sed qui facit, quae bona esse scit. Cyrill. Alexandr. — Nunc dii beati. — O beata paupertas. — O beata solitudo! o sola beatitudo! S. Hier. — Otium beatas perdidit urbes.

Cat. — Otium et reges prius et beatas perdidit urbes. Catull. 51. 15. — Qui sorte sua contentus est, ille beatus. — Qui sperat in Domino, beatus est. Ss. Prov. 16. 20. — Renuit oblatum sibi Bruno pontificatum, cernens: esse statum magnum raroque beatum. — Turpe est beatam vitam in auro et argento reponere. Sen. ep. 1. 10. 17. — Ultima semper exspectanda dies homini, dicique beatus ante obitum nemo supremaque funera debet. Ov. met. 3. 135. — Vel in Phalaridis tauro beatum esse.

Belial. Quae conventio Christi ad Belial?

Belisarius. Date obolum Belisario.

Bellare extra patriam proprium fuit Hungaris. — Cum diis bellare. — Est bellum bellum cum bellis bellare puellis.

Bellaria. A bellariis commendatur epulum. (Finis cenae.) — Vadis asinus ad paleas bellariorum.

Bellerophon. Bellerophontem me fecit. Plaut. Bacch. 810. — Bellerophontis tabulae. (Epistola infelix.) Plaut. Bacch. — Eques ipso melior Bellerophonte. Hor.

Bellicosus. Suevorum gens longe bellicosissima. Caes. bell. Gall. 4. 1.

Bellicus. Corruptit avaritia bellicam laudem. — Melior est sapientia quam arma bellica. Ss. — Post acclamationem bellicam jacula volant.

Bellidux. Belliducum laurum discordia perdit et aurum.

Bellona. In Bellonae hortis nascuntur semina mortis. (Bellum.)

Bellum. Aequalitas non parit bellum. — Arbitria belli pacisque agit. — Arma procul jaceant, tamen est fas sumere bellum, quando aliter pacis non licet arte frui. — Asperitas odium saevaue bella movet. Ov. art. am. 2. 146. — Bella gerant alii, tu felix Austria nube: nam quae Mars aliis, dat tibi regna Venus. Stirling. — Bella gerunt mures ubi cattum non

habet aedes. — Bella gerant reges, permittunt qualia leges. — Bella famem, pestemque fames mortalibus affert: est igitur bellum pejus utroque malum. — Bella movet citius cui desunt cornua taurus. — Bello peracto machinas adfert. — Bellum cauponari. (Pro pecunia.) — Bellum Cononi curae sit. — Bellum indicere ventri. (Jejunium.) — Bellum omnium pater. — Bellum omnium in omnes est vita hominis. Hobbes. — Bellum se ipsum alet. Liv. 34. 9. 12. — Bellum senum consilia, juvenum robur poscit. — Casus belli. — Diu apparandum est bellum, ut vincas celerius, Publ. Syr. — Domi bellique. Sall. — Dulce bellum inexpertis. — Dura et aspera bella. — Est bellum bellum bellis bellare puellis. — Est bellum bellum cum culpat asellus asellum. — Est mirum bellum cum asellus culpat asellum. — Fortuna belli artem victos quoque docet. Curt. Alex. 7. 7. 16. — Fortuna belli semper ancipiti loco est. Sen. Phoeniss. 629. — Ibis redibis non morieris in bello. — Ibis redibis nunquam per bella peribis. (?) — In bello non admittitur excusatio. — Incerti sunt exitus belli, Cic. — Incertus est exitus et anceps fortuna belli, Cic. p. Marcell. 5. 15. — Iniquissimam pacem justissimo bello antefero. Cic. — Longa belli praeparatio celerem facit victoriam. Sen. — Machinas post bellum adfert. — Miles bellum optat, si gloriam. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Nervus belli pecunia infinita. Cic. Philipp. 5. 2. 5. — Non licet in bello bis peccare. — Nulla salus belli (v. bello), — pacem te poscimus omnes. Verg. Aen. 11. 362. — Nullum bellum sine milite Gallo. Justin. 35. 2. — Nunquam bella piis, nunquam certamina desunt. — O miserum bellum, dum tundit asellus asellum. — Ostendite modo bellum, pacem habebitis. Liv. 6. 18. 7. — Pace suspecta tutius bellum. — Paritur pax bello. Corn.

Nep. Epam. 5. 4. — Pax pax clamatur, sed pax per bella paratur — Pax vel injusta utilior est justissimo bello. Cic. — Pecunia nervus belli. Cic. — Pigrum bellum. — Post bellum auxilium. — Post bellum tumultus. — Proelio victus, non bello. (Non ex integro.) — Prospicere in pace oportet, quod bellum juvet. Publ. Syr. — Qui desiderat pacem, praeparet bellum. Veget. de r. mil. 3 praef. — Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem, rectorem dubiae navita puppis amat. Ov. ex Pont. 2. 5. 61. — Saevit amor ferri et scelerata insania belli. — Semper erit paribus bellum, qui viribus aequant. Manil. 1. 343. — Si pace frui volumus bellum gerendum est. Cic. Philipp. 7. 6. 19. — Si vis pacem, para bellum. — Tempore pacis de bello cogitandum est.

Bellus. Bella res est vulpes uda. (Ironice.) Petron. 58. — Bellum pomum. (Ironice.) Petron. 57. — Domi manere oportet belle fortunatum. — Est bellum bellum bellis bellare puellis. — Est bellum bellum cum tradit asellus asellum. — Nemo gratis bellus est. (Felix.) Plaut. Aul. 18. 27.

Belua, non homo.

Bene. Acies bene sit ordinata. — Aegri habent opus medico, non bene sani. — Agrum bene colere necessarium est, optime damnosum. Plin. H. n. 18. 6. 38. — Avarus neque sibi bene esse patitur, et illis quibus est invidet. — Bene audire est optimum patrimonium. Cic. (Fama.) — Bene docet, qui bene distinguit. — Bene emo, bene vendo. — Bene est cui deus obtulit parca, quod satis est, manu. Hor. carm. 3. 16. 43. — Bene ferre magnam disce fortunam. Hor. carm. 3. 27. 74. — Bene oculis, bene scrinio. — Bene mori est effugere male vivendi periculum. Sen. ep. 70. 5. — Bene orat, qui bene vivit. S. Aug. — Bene orat, qui bene plorat. — Bene perdis

gaudium, ubi dolor pariter perit. Publ. Syr. — Bene perdit nummos iudici quos dat nocens. Publ. Syr. — Bene philosophatur, qui discit bene mori. — Bene qui coniciet, vatem hunc perhibebo optimum. Cic. de divin. 2. 5. 12. — Bene qui latuit, bene vixit. Ov. trist. 3. 4. 25. — Bene si amico feceris, ne pigeat fecisse: ut potius pudeat, si non feceris. Plaut. Trin. 2. 2. 66. — Bene vivit, qui bene orat. S. Aug. — Bene orat, qui bene vivit. S. Aug. — Bene vixit is, qui potuit, cum voluit mori. Publ. Syr. — Carnibus est dignus, qui bene mandit olus. — Conscientia bene actae vitae jucundissima est. Cic. de sen. 3. 9. — Conscientia mens recti scandit bene stramina lecti. — Cui procul est hostis, bene se munire potest is. — Cum sale panis latrantem stomachum bene leniet. Hor. sat. 2. 2. 17. — Dat bene, dat multum, qui dat cum munere vultum. — De mortuis nil nisi bene. — De mortuis non, nisi bene. — Dii bene vertant. Plaut. — Dii bene vertant, tene crumena. Plaut. — Dimidium facti, qui bene coepit habet. — Ebrius et satur nunquam bene philosophatur. — Ergo vivamus, dum licet esse bene. Petron. 34. — Et in sene ludunt venae, etsi raro tamen bene. — Est phrasis in puero bene consentanea vero. Inf. — Exemplo virtus alibi bene discitur atque docetur. — Fac bene dum visis, post mortem vivere si vis. — Gaudeant bene nati. — Gaudeat illa domus, bene providus est cui promus. — Gaudet uterque parens, dum filius est bene parens. — Herum nemo be (bene) gerit, nisi servierit bene. Inf. — Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico. — In cavea minus bene canit luscini. — Lascivit raro non bene pasta caro. — Leve fit, quod bene fertur, onus. Ov. am. 1. 2. 10. — Luxuriat raro non bene pasta caro. — Male parta rapiunt secum et bene parta. — Malo, quam bene olere, nil olere. Mart.

6. 55. 5. — Malum bene conditum, ne moveas. — Mulier bene olet, si nihil olet. — Musae quando sonant, sonitum bene tympana donat. — Nectar et ambrosiam, qui bene discit habet. — Nemo bene imperat, nisi qui ante paruerit imperio. — Neque tibi bene esse patere, et illis, quibus est, invides. (Avarus.) Plaut. Pseud. 1134. — Ni sit nota fides, ignoto non bene fides. — Nihil difficilium quam bene regnare. Dioclet. — Nihil prodest bene te didicisse, facere si cesses bene. Publ. Syr. — Nil bene pauper agit. — Non bene casta caro, si bene pasta caro. — Non bene coepisse, sed bene perfecisse laudis est. — Non bene conducti vendunt perjuriam testes. Ov. Amor. 1. 10. 37. — Non bene conveniunt, nec in una sede morantur, majestas et amor. Ov. met. 2. 847. — Non bene cum sociis regna Venusque manent. Ov. art. am. 3. 564. — Non bene dissimiles in eadem sede morantur. — Non bene imperat, nisi qui paruerit imperio. — Nobis bene, nemini male. — Non bene pro toto libertas venditur auro. Anon. fab. Aes. 54. 25. — Non bene olet, qui semper bene olet. Mart. — Non bene selecti iudicis arca patet. Ov. amor. 1. 10. 38. — Non bene si tollas proelia, durat amor. Ov. am. 1. 8. 96. — Non potest bene geri respublica multorum imperiis. Nepos. Dion. 6. — Non potest bene imperare, qui male ante servit. — Non quam diu, sed quam bene vixeris, refert. Sen. ep. 77. — Non qui bene coepit, sed qui bene finit, habet. — Non vivere bonum est, sed bene vivere. Sen. ep. 70. 2. — Nunquam sero, modo bene. — Officium taliter qualiter, sed cum patre guardiano semper bene esto. — Par bene comparatum. — Patria est ubicunque est bene. Cic. Tusc. 5. 37. 108. — Pauca male parta multa bene comparata perdunt. — Prendere maternam bene discit cattula praedam. Inf. — Proinde

ut diu vivitur, bene vivitur. — Quam bene vivas refert, non quam diu. Sen. ep. 101. 15. — Quandoque et in sene exardescunt venae, etsi raro, tamen bene. — Qui bene amat, bene castigat. — Qui bene carpentant, hi fragmina pauca minuant. Inf. — Qui bene consiliis in tempore porrigit aures, nec dolor a tergo corripit hunc stimulans. — Qui bene fecerunt, illos sua facta sequuntur. Owen. epigr. 3. 148. — Qui bene habitant, saepius veniunt in agrum. — Qui bene latuit, bene vixit. — Qui bene ligat, bene solvit. — Qui non aegrotat, bene mingit, si bene potat. — Qui bene vult fari, debet bene praemeditari. — Qui bene vult habitare saepius ventitet in agrum. Plin. H. n. 18. 31. — Qui nunquam male, nunquam bene. — Quidquid alteri iudicando adpingis, si bene examines, in te reperies. — Quod Deus bene vertat. — Quod volunt homines, se bene velle putant. — Re bene gesta. — Regula certa datur: bene qui stat, non moveatur. — Rem praecedentem bene prospice, cerne sequentem. — Rem bene provisam non verba invita sequuntur. — Saepius ignotis, bene nans, sepelitur in undis. — Sat celeriter fit, quidquid fit satis bene. Sueton. Aug. 25. — Sat cito, si sat bene. Cato. — Semper bene cadunt Jovis tesserae. — Scopat scopa, bene nova. Inf. — Si bene promittant, totidem promittite verbis. Ov. — Si bene quid facias, facias cito, nam cito factum, gratum erit. Auson. epigr. 83. 1. — Si bene vis dicere, caveas maledicere. — Suus cuique crepitus bene olet. — Tene, quod bene. — Ubi bene, ibi patria. Cic. — Ubi bonum, ibi patria. — Ubique bene, sed domi optime. — Ut bene vivitur, diu vivitur. — Ut diu vivitur, bene vivitur. Plaut. Trin. 62. — Vasa vacua sunt bene sonantia. — Vir bene vestitus pro vestibis esse peritus. (Creditor.) — Vivitur parvo bene. Hor. carm. 2.

16. 13. — Vixit, dum vixit, bene. Ter. Heeyr. 461.

Benedicere. Benedicamus Domino. — Benedicite. (Cena.) — In mensa residens et fercula non benedicens, sedet ibi quasi sus et surgit ut alter asellus. — Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria. — Te primo benedic, nam presbyter ipse facit sic.

Benedictio Domini divites facit. Ss. Prov. 10. 22. — Benedictio Domini super caput iusti. Ss. Prov. 10. 6. — Benedictio patris firmat domum filiorum: maledictio matris eradicat fundamentum. Ss. Sirach. 3. 11. — Felices faciet natos benedictio patris. Columb. Monost. 179.

Benefacere. Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos. Ss. Matth. 5. 44. — Malo benefacere tantundem est periculum, quantum bono malefacere. Plaut. Poen. 3. 3. 20. — Pulchrum est benefacere republicae. Sall.

Benefactor. Benefactorem laedit. **Benefactum.** Benefacta male locata malefacta habentur. Enn. tr. fr. 429. — Benefacta male locata malefacta arbitror. Enn. — Benefactis pensare delicta. Cic. — Labitur ex animo benefactum, injuria durat. — Labitur ex animo benefactum, injuria nunquam. Inc. Auc. Monost. 33. — Tempora transibunt, sed non, benefacta, peribunt.

Beneficere. Tarde beneficere nolle est; vel tarde velle, nolentis est. Sen.

Beneficium. Beneficia beneficiis pertextito, ne perpluant. — Beneficia in arta non mitto. — Beneficia meminisse debet is in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. Cic. — Beneficia nemo in calendario ponit. — Beneficia non obtruduntur. — Beneficia plura recipit, qui scit reddere. Publ. Syr. — Beneficii accepti, nunquam oportet oblivisci, dati protinus. Sen. mor. n. 67. — Beneficiorum novae tabulae. (Cito oblivise.) — Be-

necicium accipere, libertatem est vendere. Publ. Syr. — Beneficium beneficio provocatur. — Beneficium competentiae. (Necessaria ad vivendum.) — Beneficium dignis ubi das, omnes obligas. Publ. Syr. — Beneficium dando accepit, qui digno dedit. Publ. Syr. — Beneficium datur propter officium. — Beneficium inventarii. — Beneficium invito non datur. — Beneficium figere clavo trabali. (Ne oblivisc.) — Beneficium pluribus datum, nulli gratum. Sen. de benef. 2. 13. — Beneficium qui dedisse se dicit, petit. Publ. Syr. — Beneficium saepe dare docere est reddere. Publ. Syr. — Comedit beneficia. (Oblitus.) — Cum beneficio inventarii. — Dare beneficium est Deum imitari. Sen. mor. no. 47. — Gratitude est beneficiorum calcar. — Foenerare beneficia. — Immerito infert beneficia. — Improbus est homo, qui beneficium scit accipere et reddere nescit. Pl. ut. Pers. 5. 1. 10. — In senem beneficium. — In senem beneficium ne collocato. — Ingrata sunt beneficia quibus comes metus. Publ. Syr. — Injuriae inscribuntur acri et beneficia arenae. — Inopi beneficium bis dat, qui dat celeriter. Publ. Syr. — Intercedit gratia beneficii. — Malo si quid bene facias, beneficium interit. Plaut. Poen. 3. 3. 22. — Midae dare beneficium. — Memoria beneficiorum fragilis est. — Nemo accepta beneficia calendario inscribit. Sen. — Nemo beneficia in calendaria ponit. Sen. de benef. 1. 2. 2. — Pro beneficio Agamemnona muletantur Achivi. — Quada panis non est beneficium. Sen. de benef. 4. 29. — Qui dedit beneficium taceat, narret, qui accepit. Sen. de benef. 2. 11. 2.

Benevolentia. Captatio benevolentiae. — Intempestiva benevolentia nihil a similitudine differt. — Nullum est imperium tutum, nisi benevolentia munitum. Corn. Nep. Dion. 5. 4. —

Quasi aurum igni, sic benevolentia fidelis periculo aliquo perspicui potest. Cic. ad fam. 9. 16. 2.

Benevolus auditor.

Benignitas superat rigorem.

Benignus. Benignior pellace vulpe. — Benignus etiam dandi causam cogitat. Publ. Syr. — Nemo non benignus est sui iudex. Sen. de benef. 2. 26. 2. — Quam pateris digne poenam, patiari benigne.

Bernardus. Unde tam tarde, Sancte Bernarde?

Bestia. Ad bestias. — Bestia bestiam novit. — Bestiam cornutam petis. — Mala illa bestia est. Plaut. Poen. 1293. — Ne bestiae quidem ferre possent. Cic. in Verr. 3. 9. 23. — Quasi caeca bestia incassum haviit. Apul. apol. 97.

Bibere. Ad mensuram aquam bibit, sine mensura offam comedit. — Aut bibat, aut abeat. Cic. Tusc. 3. 41. 118. — Aut quinque bibe, aut tres aut ne quatuor. Athenaeus de bibac. — Bibe, si bibis. Plaut. — Bibere mandata. (Oblivisc.) Plaut. — Bibit hera, bibit herus, bibit miles, bibit clerus, bibit ille bibit illa, bibit servus cum ancilla. — Bibendum de Letheo gurgite. S. Hier. adv. Ruf. 1. 30. — Canis in Aegypto: bibit et fugit. Phaedr. 1. 25. — Claudite jam rivos pueri, sat praepra biberunt. Verg. — De mendico male meretur, qui ei dat, quod edat aut bibat. Plaut. Trin. 339. — Dithyrambus non est, si bibat aquam. — Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae. Ov. — Gallam bibat. — Graeco more bibere. Cic. — Gracius ex ipso fonte bibuntur aquae. Ov. ex Pont. 3. 5. 18. — Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Edite, bibite, collegiales. (Socii.) — Eodem poculo bibere. Plaut. Cas. 5. 2. 52. — Et sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere. Ss. Exod. 31. 6. — Ex amphiteto bibere. — Faecem bibat, qui vinum bibit. — Faex illi

placeat, qui bona vina bibit. — Lude bibe, comede; post mortem nulla voluptas. Epicur. — Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit. — Mandragoram bibit. Plin. H. n. — Nihil boni paries, aquam bibens. — Nomen alicujus bibere. (Quot literae in nomine, tot pocula.) — Nulla aconita bibuntur e fictilibus. — Nunc est bibendum, nunc pede libero pulsanda tellus. Hor. — O nec tibi perpetuo serva bibatur aqua. Ov. — Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo. — Parthi, quo plus bibunt, eo plus sitiunt. Plin. H. n. 14. 148. — Quando bibo vinum, loquitur mea lingua latinum, si bibo bis vel ter, sum qualibet arte magister. — Quod potu peccas, ignoscere tibi noli, nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis. Cato 2. 21. — Quum aqua fauces strangulet, quid jam opus est bibere? — Ranarum more bibit. — Sat prata biberunt. Verg. — Servam bibere aquam. Ov. am. 1. 6. 26. — Si esurierit inimicus tuus, ciba illum; si sitierit, da ei aquam bibere; prunas enim congregabis super caput ejus. Ss. Prov. 25. 21. — Siceram ejus quis bibit, hujus et carmen canat. — Titulus bibendi. — Tituli sunt quinque bibendi: hospitis adventus, praesens sitis, atque futura, aut vini bonitas, aut quaelibet alia causa. — Venenum in auro bibitur. — Vina bibunt homines, caetera animilia fontes.

Bibliotheca animata. (Doctus.) — Doctior est domino, bibliotheca, suo.

Bibulus in coelo est. Cic. ad Att. 2. 19. 2.

Bidens. Dum calidum sentis farcimen, mande bidentis. Inf.

Bifarius. Bifariam pulsatur.

Bifrons Janus.

Bilis. Et formica habet suam bilem. Aristoph. Aves. 82. — Et musca splenem habet et formica bilem. — Fames et mora bilem in nasum con-

ciunt. Plaut. Amph. — Formicae quoque sua bilis est. — Inest et formicae bilis. — Habet et musca suam bilem. — Latrante stomacho omnis mora bilem movet. — Nimia mellis dulcedo bilis amaritudinem contrahit. Apul. met. 2. 10.

Binus. Cernere plus uno lumine, bina queunt. (Oculus.) — Filiolae soli generos binos dare noli! — Nemo facit dominis servitia congrua binis. — Nil refert uno constringi vel pede bino. — Per testes binos quivis convincitur aptos. Reg. jus. — Qui binos lepores una sectabitur hora, non uno saltem, sed saepe carebit utroque. — Sunt asini multi solum bino pede fulti. — Taedet binorum medio residere rogorum.

Bipes. Bipedum nequissimus. Plin. ep. 1. 5. — Cum titubat quadrupes, labitur ergo bipes. — Omnium bipedum impurissimus. Cic. de domo. 18. 48.

Bis. Ab amico reconciliato, a cibo bis cocto libera nos Domine. — Asinus ad lapidem non bis offendit eundem. — Bis ac ter, quod pulchrum est. — Bis ad eundem scopulum naufragium facere. — Bis ad eundem lapidem offendere. Cic. ad fam. 10. 20. 2. — Bis dat, qui cito dat; nil dat, qui munere tardat. Publ. Syr. — Bis datur a superis hominum juvenescere nulli. — Bis eadem dicere, ridiculum est. — Bis gratum, quod ultro offertum. P. S. — Bis est gratum, quod opus est, si ultro offeras. Publ. Syr. — Bis interimitur, qui suis armis perit. P. S. — Bis peccare idipsum, haud sapientis est viri. — Bis pueri senes. — Bis repetita placent. Hor. — Bis repetita vilescent. — Bis vincit, qui se vincit. P. S. — Bis vincit, qui se vincit in victoria. P. S. — Hoc est vivere bis, vita posse priore frui. — Idem delictum non debet bis puniri. — In turpem rem peccare bis, delinquere est. P. S. — Inopi beneficium

bis dat, qui dat celeriter. P. S. — Ne bis in idem. — Non licet in bello bis peccare. — Qui cantat, bis orat. — Qui cito dat, bis dat. P. S.

Bithus contra Bachium. (Similes.)

Blandiri. Blandiendo decipiuntur homines. — Cauda blandiri. — Fortuna, quum blanditur, captatum venit. P. S. — Meretrix tantisper blanditur, dum illud, quod rapiat, videt. Plaut. Men. 1. 3. 11.

Blanditia, non imperio fit dulcis Venus. P. S. — Blanditiis et silices possunt cedere. Prop. 1. 9. 31. — Habent insidias hominis blanditiae mali. Phaedr. 1. 21. 1. — Nullis tutum credere blanditiis. Prop. 1. 15. 42.

Blandus. Blanda gulae prendi fit potio saeva rependi. Inf. — Blanda patrum reprobus facit indulgentia natos. Mant. Parth. ecl. 1. 169. — Blanda patrum segnes facit indulgentia natos. M. P. — Blandi post nubila soles. — Habet suum venenum blanda oratio. P. S. — Omnia blanda cave, latet hoc sub melle venenum. — Ora damis blanda lupus facit. Sen. Hippol. 2. 572. — Noli homines blando nimium sermone probare: fistula dulce canit volucrem dum decipit auceps. Cato. — Verbis blandus fraudem celat pectore. Phaedr.

Blasphemare. Absentem blasphemat. S. Hier. — Quod ignorant, blasphemant. Ss.

Blatta. Tamquam blatta in pelvim. Laberius v. 94.

Boeoticus. Boeotica auris. — Boeotica sus. — Boeoticum ingenium. — Boeotus. — Boeotus in crasso aëre natus. (Stupidus.) Hor. ep. 2. 1. 244.

Bolus. Bolum eripere e faucibus. Ter. Heaut. 673. — Tribus bolis. Plaut. Cure. 5. 2. 13. — Ne bolus quidem relictus.

Bombus. Est tarde nimium, post bombum claudere culum. — Silvis immissum solet echo remittere bombum. — Mingere cum bombis res est

dulcissima lumbis. — Qui moritur minis bombis tumuletur asininis.

Bonitas. Amico fideli nulla est comparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius. Ss. Sirach. 6. 15. — Duplex fit bonitas, si simul accesserit celeritas. Publ. S.

Bonus. A bonis bona discimus. — A radice mala non procedunt bona mala. (Fructus.) — Ad bonam frugem se recipere. — Ad villam bona magna trahit plaustrata voluntas. Inf. — Adam primus homo, bona perdidit omnia pomo. — Albo reti aliena captare bona. Plaut. Pers. 1. 2. 22. — Altercator bonus vitio iracundiae careat. — Amico inimicoque bonum semper praebe consilium; qui amicus accipit, inimicus spernit. Greg. Turc. h. fr. 6. 32. — Amittit bonam famam, qui se indignis comparat. Phaedr. — Ancoris duabus niti bonum est. — Antiquus bonus est medicus, tonsorque novellus. — Aperientur oculi vestri et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Ss. Genes. 3. 5. — Aperte mala cum est mulier, tum demum est bona. Publ. Syr. — Apud bonae fidei promissorem, non est opus flagitatione. — Apud bonum iudicem argumenta plus quam testes valent. Cic. de rep. 1. 38. 59. — Arbor bona fructus bonos facit. Ss. Matth. 7. 17. — Aurum fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Plaut. Poen. 1. 2. 88. — Aurum probat ignis et miseria bonos viros. S. Hier. — Bona comparat praesidia misericordia. P. S. — Bona consuetudo excutere debet, quod mala instruxit. Sen. de mor. n. 2. — Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas a Deo sunt. Ss. Sirach. 11. 14. — Bona existimatio, optimum patri-monium. — Bona existimatio praestat pecuniae. — Bona fama est alterum patrimonium. — Bona fama est ingens gloria. — Bona fide. — Bona fama in tenebris proprium splendo-

rem obtinet. P. S. — Bona merx facile emptorem invenit. — Bona mixta malis. — Bona mors est omnis, vitae quae exstinguit mala. P. S. — Bona nemini hora est, quin alicui sit mala. Publ. Syr. — Bona opinio homini tutior pecunia est. — Bona sua pro stercore habet. Plaut. Truc. 556. — Bona terra, mala gens. — Bona turpitudine est, quae periculum vindicat. Publ. Syr. — Bonae fidei possessor. — Bonae leges ex malis moribus procreantur. Macrob. sat. 3. 17. 10. — Boni ad bonorum convivia ultro accedunt. — Boni pastoris est tondere pecus, non deglubere. Sueton. Tiber. 32. — Boni poëtae est in extremo actu esse optimum. — Boni principii, bonus finis. — Bonis avibus. Ov. fast. 1. 513. — Bonis auspiciis. Ov. — Bonis nocet, quisquis pepercit malis. Publ. Syr. — Bonis, quod bene fit, haud perit. Plaut. Rud. 939. — Bono auspicio. S. Hier. — Bono justitiae proxima est severitas. P. S. — Bono melius inveniri qotest. — Bono vincere mala, est ad coelum scala. — Bonorum cessio. — Bonos corrumpunt mores congressus mali. Tertull. ad uxor. 1. 8. — Bonum avitum. — Bonum est fugienda aspicere in alieno malo. P. S. — Bonum est erigere domos cum vicinis. — Bonum est nos hic esse: faciamus hic tria tabernacula. Ss. Matth. 17. 4. — Bonum est viro, si jam ab adolescentia portaverit jugum. Ss. — Bonum nomen permanebit in aevum. Ss. Eccl. 41. 16. — Bonum quod est, supprimitur, nunquam exstinguitur. P. S. — Bonum sine ratione nullum est: sequitur autem ratio naturam. Sen. ep. 56. 36. — Bonum vinum hedera non indiget. — Bonus animus in mala re, dimidium est mali. Plaut. Pseud. 452. — Bonus animus laesus multo gravius irascitur. Publ. S. — Bonus cantor, bonus cupidarius. — Bonus condus, bonus promus. — Bonus dolus est, quo ma-

lus pellitur. — Bonus dux bonum reddit comitem. — Bonus est, sed mala habet latera. (Consuetud.) — Bonus eventus. — Bonus fruitur bona conscientia. Sen. mor. no. 134. — Bonus intellectus, magna beatitudo. Aristot. — Bonus intellectus est ultima beatitudo. Arist. — Bonus judex damnat improbanda, non odit. Sen. de ira. 1. 16. 6. — Bonus miles exponit caput. — Bonus pastor tondeat gregem suum, sed non glabret. Suet. Tiber. — Bonus pater familias postremus cubitum eat, et primus cubito surgat. — Bonus quilibet praesumitur in dubio. — Bonus vir semper tiro. — Caseus est bonus, quem dat avara manus. — Casus et fortuna etiam bonis dominantur. — Causa patrocinio non bona, pejor erit. — Clara pacta, boni amici. — Cognoscere personam in judicio non est bonum. Ss. Prov. 24. 23. — Corrumpunt bonos mores colloquia prava. — Cui bono? — Cui bonus est vicinus, felix illuxit dies. — Cum parvula est, bona videtur spina. — Dat Deus omne bonum, sed non per cornua taurum. — Deus solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Devorare bona. — Difficile est bonum stomachum habere. Mart. 12 praef. — Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. Ss. — Disce bonos mores et te comitentur honores. — Doctrina bona dabit gratiam. Ss. Prov. 13. 15. — Donec quis probetur malus, praesumendus bonus. — Dolus bonus est, quo malus pellitur. — Dulusus bonus est, ipsum dimittere fas est. — Ecce quam bonum, bonum et jucundum, habitare fratres, fratres in unum. — Eritis sicut Deus scientes bonum et malum. Ss. Moys. 1. 3. 5. — Est bonus is ludus, cum virgine ludere nudus. — Est virtus placitis abstinuisse bonis. Ov. her. 17. 98. — Esto bonus saltem, si non potes esse

peritus. Paling. 2. 363. — Et mala sunt vicina bonis. Ov. rem. a. 323. — Ex malis moribus fiunt bonae leges. — Ex ovis pravis non bona venit avis. — Ex pravo ovo pullus bonus non venit ullus. — Exiguum malum, ingens saepe bonum. Macar. — Facile est imperium in bonos. Plaut. mil. glor. 611. — Factum bonum. Plaut. — Faex illi placeat, qui bona vina bibit. — Fallitur augurio spes bona saepe suo. Ov. her. — Femina raro bona, sed quae bona digna corona. — Forma bonum fragile est. Ov. art. am. 2. 113. — Fortes creantur fortibus et bonis. Hor. carm. 2. 4. 49. — Fortiter malum qui patitur, idem post potitur bonum. Plaut. Asin. 2. 2. 58. — Fortuna immoderata in bono aequae atque in malo. Laber. com. fr. 113. — Frugalitas miseria est rumoris boni. Publ. Syr. — Glori bonorum. — Habet bonum stomachum. — Homo rufus, raro bonus. — Impetui proprio bona fit successio raro. Inf. — In bono hospite atque amico quaestus est, quod sumitur. Plaut. mil. gl. 3. 1. 80. — In bonum virum non cadit mentiri. Inf. — In nullo avarus bonus est, in se pessimus. P. S. — In nullum avarus bonus est, in se pessimus. P. S. — In re mala animo si bono utare, adjuvat. Plaut. Capt. 202. — In unoquoque virorum bonorum habitat Deus. Sen. — Inter bonos facile convenit. — Labitur ex mente heu cito res bona, sed mala lente. — Laboribus dii bona vendunt. Hesiod. — Laboribus vendunt dii nobis omnia bona. Hesiod. — Lueri bonus est odor ex re qualibet. Juven. 14. 204. — Ludus bonus non sit nimius. — Magni constant regum amicis bona consilia. Sen. de ira. 3. 14. 7. — Mala sunt vicina bonis. Ov. a. 323. — Mali principii raro bonus exitus. Ter. — Mali sunt homines, qui bonis dicunt male. Plaut. Bacch. 1. 2. 10. — Malitia ut pejor veniat, se simulat bonam. Publ. Syr.

— Malo benefacere tantumdem est periculum, quantum bono malefacere. Plaut. Poen. 3. 3. 20. — Malum quidem nullum est sine aliquo bono. Plin. H. n. 27. 3. 8. — Malus choraula, bonus symphoniacus est. (Ineptus, apertus.) S. Aug. ep. 60. 1. — Malus est vocandus, qui sua causa est bonus. P. S. — Malus ubi bonum se simulat, tunc est pessimus. P. S. — Maza etiam post panem bona. — Melius est nomen bonum, quam divitiae multae. Ss. Prov. 22. 1. — Memoria bona est ille paradysus deliciarum, ex quo nemo nos unquam expellere potest. — Mens bona regnum possidet. — Mens prava malorum immemor ascepti non timet esse boni. Anon. fab. Aes. 11. 7. 8. — Miser dici bonus vir non potest. Publ. Syr. — Mors homini summum bonum. — Multa praeter spem bona eveniunt. Plaut. Rud. 400. — Multae insidiae sunt bonis. Cic. p. Sest. 48. 102. — Nec micam quidem bonae mentis habet. — Nec ullum pilum viri boni, habet. Cic. p. Rose. com. 20. — Nemo bonus, nisi solus Deus. Ss. — Nemo est casu bonus. Sen. ep. 123. 15. — Nemo repente bonus, nemo repente malus. — Nihil boni paries aquam bibens. — Nihil est et humanum et perpetuum bonum. Plaut. Cist. 1. 3. 46. — Nimium boni est, cui nihil est mali. Eun. fr. — Non agnosceatur in bonis amicus et non abscondetur in malis inimicus. Ss. Sirach. 12. 8. — Non bonus est ulli, qui malus ipse sibi. — Non bonus est socius, qui devorat omnia solus. — Non est bonum esse hominem solum. Ss. Genes. 2. 18. — Non est bonum ludere cum diis. — Non dat natura virtutem: ars est bonum fieri. Sen. ep. 90. 45. — Non habet eventus sordida praeda bonos. Ov. am. 1. 10. 48. — Non ille beatus, qui multa scit, sed qui facit, quae bona esse scit. Cyrill. Alex. — Non licet facere malum, ut eveniat inde bonum. —

Non potest arbor mala fructus bonos facere. Ss. — Non vivere bonum est, sed bene vivere. Sen. ep. 70. 2. — Nulla tam bona fortuna, de qua nihil possis queri. Publ. S. — Nulli non magno constitit etiam bona noverca. Sen. de consol. ad. Helv. 2. 4. — Nul- lum, emptor difficilis, bonum edit obsonium. Jul. Pollux. — Nullum emptor difficilis bonum emit obso- nium. — Nunquam ex malo patre bo- nus filius. — O fortunatos nimium, sua si bona norint, agricolas. Verg. Georg. 2. 458. — Omne bonum est communicativum sui. — Omne bo- num quod habes, contaminat unica labes. — Omnis arbor, quae non fa- cit fructum bonum, excidetur et in ignem mittetur. Ss. Matth. 7. 19. — Oderunt peccare boni virtutis amore. Hor. ep. 1. 16. 52. — Omnia bonos viros decent. — Omnia probate, quod bonum est tenete. Ss. — Omnia tunc bona sunt, clausula quando bona est. (Testam.) — Ora et labora, dabit Deus omnia bona. — Pars bona, mul- tier bona. Ss. Eccl. 26. 3. — Pauca vel bona. — Pauperis in capite pe- reunt bona dogmata saepe. — Pecunia ingens generis humani bonum. Sen. ep. 115. 15. — Perdere est dignus bona, qui iis nescit uti. Sen. Hippol. 442. — Periculum subeun- dum ob bonum publicum. — Placere multis res est plena fortunae, placere nulli plena doloris, placere bonis ple- na voluptatis. — Plaustra bonorum. — Plus valent boni mores, quam bo- nae leges. — Plus vetustis favet in- vidia mordax, quam bonis praesenti- bus. Phaedr. — Porsennae bona. Liv. 2. 14. — Potest-ne aliquid boni ve- nire ex Nazareth? Ss. — Praesentem fortunam boni consule. — Praesumi- tur bonus de bono genere natus. — Prima fortuna nunquam fuit bona. — Principii boni, finis bonus. — Pro bono publico. — Promissio boni viri fit obligatio. — Propter bonum pacis.

— Prosperum ac felix scelus virtus vocatur; sontibus parent boni. Sen. Herc. fur. 251. — Prosunt inter se boni. Sen. ep. 109. 1. — Publicum bo- num privato est praeferendum. — Quam cara sint bona, homines ca- rendo intelligunt. — Quavis in terra sunt mala mixta bonis. — Qui bona fide Deum amat, amat et sacerdotes. — Qui bonum respuit consilium, sibi ipsi nocet. — Qui invenit mulierem bonam, invenit bonum. Ss. Prov. 18. 22. — Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo ejus. Ss. Prov. 17. 13. — Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit? Ss. Sirach. 14. 5. — Quid facis infelix? — perdis bona vota. Ov. — Quisque praesumitur bo- nus, donec probetur contrarium. Jus- tinian. — Quod adest boni, consule. Hom. — Quod boni est, id tacitus ta- ceas tute tecum et gaudeas. Plant. — Quod bonum, rarum. — Quod divini juris est, id nullius in bonis est. Jus- tinian. — Rari quippe boni. Juven. 13. 26. — Rari quippe boni, numero vix sunt totidem, quot Thebarum por- tae vel divitis ostia Nili. Juv. — Raro simul hominibus bona fortuna bona- que mens datur. Liv. 30. 42. 15. — Raro solet pronus impetus esse bonus. — Ratio arbitra est bonorum ac ma- lorum. Sen. ep. 66. 33. — Regnam occidere nolite timere bonum est (?). — Repente dives nemo factus est bo- nus. Publ. Syr. — Res bona conjici- tur, libitum quis quando sequetur. Inf. — Saeculum ferax bonis artibus. — Sanitas est bonum non cognitum, nisi deperditum. — Sapiens et bonum ferre potest modice et malum fortiter aut leviter. Varro sat. Men. 33. 4. — Sapiens sua bona secum fert. — Sat pulchra, sit sat bona. — Sat pulchram duxit sibi, cui bona contigit uxor. — Scelera impetu, bona consilia mora valescunt. Tac. hist. 1. 32. — Se ad bonam frugem recipere. Cic. — Sem- per bonus homo tiro est. Mart. ep. 12.

51. 2. — Semper propter rebus bonis deteriora commutant. Jul. Valer. 1. 13. — Sera nunquam est ad bonos mores via. Sen. Agam. 242. — Sera nunquam est ad bonos mores via: quem poenitet peccasse, paene est innocens. Sen. — Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona. S. Matth. 5. 16. — Sors bona, nihil aliud. — Summa boni: mens sibi conscia recti. Auson. sept. sap. 1. 1. — Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis. — Tandem bona, causa triumphat. — Thassus bonorum. — Ubi divitiae carae habentur, ibi omnia vitia bona sunt. — Ubi malos praemia sequuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est. Sall. fr. 1. 48. 9. — Ut bos armenta, sic ego bonos viros sequar. Cic. ad Att. 7. 7. 7. — Utendum est aetate. Cito pede labitur aetas, nec bona tam sequitur, quam bona prima fuit. Ov. art. am. 3. 65. — Ultro Deus suppetat bona. Strobæus. — Unus est bonus: Deus. Ss. — Uxor contenta est, quae bona est, uno viro. Plaut. Merc. 4. 6. 8. — Uxor bona, pars bona, dabitur viro pro factis bonis. Ss. — Vicem pro vice reddo tibi bone vicine. — Vigilandum est semper: multae insidiae sunt bonis. Cic. p. Plane. 24. 59. — Vilis amicorum est annona bonis ubi quid deest. (Non perit amicis datum.) Hor. ep. 1. 12. 24. — Vindicta bonum vita jucundius ipsa. Juv. 13. 180. — Vinum bonum laetificat cor hominis. Ss. — Vir bonus dicendi peritus. — Vir bonus in minimo peccans culpatur ab omni; vir malus enormi si peccat crimine, nunquam. — Virum bonum non decet simulatio. — Vir bonus est animal rarum. Mant. Part. ecl. 6. 221. — Vir bonus est coeli, malus est telluris alumnus. Mant. Parth. — Voluntas bona pro facto est. — Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum. Ss. Genes. 50. 20.

Bos. A bove majore discit arare minor. — Ab asinis ad boves transcendere. Plaut. — Ab asinis ad boves. Plaut. — Aliud homini, aliud bovi. Cic. de fin. 5. 9. — Bovem cornu trahit. S. Aug. de scal. parad. 11. — Bovi clitellas imponit. Cic. ad Att. 5. 15. — Bovibus aratrum praeferre. — Bos ad aquam tractus, non vult potare coactus. — Bos adversus seipsum pulverem movet. — Bos alienus subinde foras prospectat. — Bos apud acervum. — Bos armentum sequitur. Cic. ad Att. 7. 7. 7. — Bos bos dicitur, terris ubicunque videtur. — Bos clitellas portabat. Quint. — Bos Cyprius. (Verus.) — Bos hic non comedat, qui ferre jugum recusat. — Bos in civitate. (Gaudium rustic.) — Bos in lingua. (Donum.) — Bos lassus fortius figit pedem. S. Hier. ep. 102. 2. — Bos messem exspectat. — Bos non semper onus substat, licet ad jugum pronus. Inf. — Bos sub jugum. — Bos ultro ad aratrum venit. — Capram gestare (portare) non possum et vos imponitis mihi bovem. — Cauda bos iterum, quod eget, redit illa dierum. Inf. (Si perdidit caudam, tunc scit pretium ejus.) — Clitellas bovi imponere. Cic. ep. ad Att. 5. 15. — Clitellae bovi sunt impositae; plane non est nostrum onus. (Dicit bos.) Cic. ad Att. 5. 15. 3. — Cyprio bovi merendam. (Et ea contentus.) Fest. — Cyprius bos. — Cornu bos capitur, voce ligatur homo. — Currus bovem trahit. — Disparibus bubus nunquam trahitur bene currus. — Enecat ingentem vipera bovem. — Equus in quadriga, in aratro bos. — Ex ipso bove lora sumere. — Ex vitulo bos fit. — Exspecta bos olim herbam. — Facta boum. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108. — In tergo bovis desedit. — Institit plantam quasi Luca bos. (Elephant.) Plaut. Cas. 704. — Inter vaccas bos est abbas.

— Invitos boves plaustro inducere.
 — Jacet tamquam bos. Petron. 62.
 — Locrensis bos. — Lorum ex ipso bove desumere. — Multi sunt boum stimulatōres, pauci aratores. — Nautura plus trahit septem bobus. — Nauta de ventis, de bobus narrat arator, de equis narrat equitator, de armis miles, de navibus nauta. — Non nostrum, inquit, onus, bos, clitellas. Quint. 5. 11. 21. — O tempora, o mores! — O tempora, o mores; o pecora, o boves! — Opem perdit et impensas, qui bovem mittit ad ceroma. S. Hier. ep. 57. 12. — Optat ephippia bos, piger optat arare caballus. Hor. ep. 1. 14. 43. — Poterat bovem iratum tollere. Petron. 63. — Prius locusta bovem pariet, quam hoc fiat. Varro. l. l. 7. 3. 39. — Prius pariet locusta Lucam bovem. (Elephant.) Varro. l. l. — Quod licet Jovi, non licet bovi. — Rana rupta et ⁴bos. — Senescit bos. — Senescit bos et opera multa sunt bovis. — Senex bos non lugetur. — Si bovem non habes, asinum agas. Zenob. cent. 3. 54. — Si locusta bovem pariet. Varro. — Sic vos non vobis, fertis aratra boves. Donat. v. Verg. — Tot fore terga boum, quot habet pelles vitulorum. — Ut bos armenta, sic ego bonos viros sequar. Cic. ad Att. 7. 7. 7. — Utrouque cornu bovem. Strabo 8. — Valet bovem iratum tollere. — Vir is, bos est ejus, ad caudam se gerit hujus. Inf. — Vulpes bovem agit.

Botrus. Diligo cum botro vitem, cum prole parentem, et mihi cum concha virgine gemma placet. — Lunae radii non maturescit botrus. Plut.

Brachium. Brachia praebere sceleris. — Cum furor est Scyllae, tibi brachia cruraque cille. Inf. — Levi brachio agere. — Molli brachio tractare. Cic. ad Att. 2. 1. 6. — Molli brachio objurgare.

Bravium. In agone multi quidem currunt, sed unus accipit bravium. Ss.

— Multi currunt, sed unus accipit bravium.

Breviari. Timor Domini apponet dies, et anni impiorum breviabuntur. Ss. Prov. 10. 27.

Brevis. Accipe quam primum, brevitas est occasio lucri. — Ars longa, vita brevis. Hippocr. — Breve sit quod turpiter audes. Juv. 8. 165. — Breve sit quod turpiter ardes. Juv. — Breves dies hominis super terram. Ss. — Brevis manu. — Brevis cantilena cito absolvitur. — Brevis est occasio lucri. Mart. 8. 9. 3. — Brevis esse laboro, obscurus fio. Hor. — Brevis est magni favoris fortuna. — Brevis ipsa vita est, sed malis fit longior. Publ. Syr. — Brevis missa cito decantatur. — Brevis oratio penetrat coelos. — Brevissima ad divitias per contemptum divitiarum via est. Sen. ep. 62. 2. — Brevissimi docendo sunt optimi. — Claudii vicinus claudicat ipse brevis. — Concio grata brevis, longum farcimen agresti. — Consumatus in brevi explevit tempora multa. Ss. Sap. 4. 13. — Esto memor quam sis aevi brevis. Hor. sat. 2. 6. 97. — Exilis numerus brevem parit missam. — Ingenia quo illustriora, breviora sunt. Sen. de consol. ad Marc. 23. 3. — Inimicitiae breves, amicitiae sempiternae. S. Aug. — Inter pygmaeos non pudet esse brevem. — Ira furor brevis est. Hor. ep. 1. 2. 62. — Ira brevis insania. Sen. — Iter breve et efficax per exempla. Sen. — Laetitia in vita est rara hora, brevis mora. — Legem brevem esse oportet. Sen. ep. 94. 38. — Longa nostra desideria increpat vita brevis. S. Gregor. — Longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Malo cani brevis tendatur copula. — Non poterit pretio vel breve tempus emi. — O vitam misero longam, felici brevem. P. S. — Omne futurum despicitur suadentque brevem praesentia fructum. Claudian in Eutr. 2. 50. — Pygmaeo

brevior. Priap. 46. 3. — Quidquid praecipies esto brevis, ut cito dicta percipiant animi dociles, teneantque fideles. — Raro breves humiles vidi, rufosque fideles. — Recta linea est brevissima, recta via tutissima. — Saepe via, brevior recta, quae flexa videtur. — Sub longis tunicis brevis est animus mulieris. — Tanto brevius omne, quanto felicius tempus. Plin. ep. 8. 14. 10. — Ut sis nocte levis, sit tibi cena brevis. — Vita brevis est. Hippocr. — Vita ipsa brevis est. Sall. Catil. 1. 3. — Vita brevis est, ars longa. Hippocr. — Vita quam sit brevis, cogita. Plaut. Most. 3. 2. 37. — Vitae summa brevis. Hor. carm. 1. 4. 15. — Vive memor quam sis aevi brevis. Hor. sat. 2. 6. 97.

Brevitas. Brevitas delectat. — Laconica brevitatis. Symmach. ep. 1. 14. — Nemo silens placuit, multi brevitate loquendi. Auson. ep. 25. 44. — Nihil est in historia pura et illustri brevitate dulcius. Cic. Brut. 75. 262. — Omnis nimia potentia brevitate constringitur. Sen. cotrov. 20.

Breviter. Cum sunt matura, breviter pira sunt ruitura. — Iratum breviter vites, inimicum diu. Publ. Syr. — Quod breviter durat, quis prudens quaerere curat. — Si verba numeres breviter et absceise, si sensum aestimes copiose et valenter. Val. Max.

Bria. (Inf: cura.) — In cute non propria scinditur absque bria. Inf.

Bruma. Frigidior bruma. (Hieme.) Petron. 132.

Brutus. Et tu mi fili Brute! Caes. — Mucius et Brutus.

Brutus. Bruta fulmina.

Bubile. Augiae bubile.

Bubo. Bubo canit luscinae.

Bubulcus antea, nunc caprarius.

Bubulus. Absumpta suilla bubulum ne exspecta. (Caro.) Oculum bubulum vidi majorem. (Parvus.) Petron. 44.

Bucca. Ambas buccas inflat. Hor.

sat. 1. 1. 20. — Bucca facem vento vix pascit polline tento. Inf. — Buccas inflat. Plaut. — Inflatis buccis. S. Hier. — Non volat in buccas assa columba tuas. — Quod in buccam venit. Cic. ad Att. 1. 12. — Scribit quidquid in buccam venerit. Cic.

Buccella. Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena cum jurgio. Ss. Prov. 17. 1.

Bucco. Maccus et bucco. Naev.

Buccula. Buccula fit ejus, ad caudam se gerit hujus. Inf.

Buda. Procul Buda claudio.

Bulbus. Bulbus nihil profuerit.

Buligo. Stertere cui carum, marcet huic buligo poparum. Inf.

Bulla. Homo bulla. (Caducus.) Varro r. r. 1. 1. 1.

Bullatus. Si damnosa senem juvat alea, ludit et heres bullatus. Inf.

Bursa. Bursa manet vacua, vox licet ampla tua. — Bursa vacans aere vetat inter vina sedere. — Dum mea bursa sonat, hospes mihi ferecula donat. — Non eloy bursam minuit, nec missa diaetam. (Elemosyna.) Inf. — Si bursae parcas, fuge papas et patriarchas. — Bursula calcatur, dum grandis bursa paratur.

Butyrum. Cui butyri satis est, imbutirabit olus. Inf.

Caballus. Caballus in clivo. Petron. — Donato non sunt ora inspicienda caballo. — Exiguo caballo curta strigilis. — Ex oculis domini crassantur terga caballi. — Lassus tamquam caballus in clivo. Petron. 134. — Lux domini pulchrum facit ornatumque caballum. (Oculus.) — Olitoris age caballum. — Optat ephippia bos, piger optat arare caballus. Hor. ep. 1. 14. 43. — Sellam zona cito succingit soli caballo. Inf. — Sero subtractis reparas praesepe caballis.

Cacabus. Ecce quam niger es, sic dixit caccabus ollae. — Quid comunicabit cacabus ad ollam. Ss. Sirach.

13. 3. — Vae tibi nigrae! dicebat caccabus ollae.

Cacare. Avis malum sibi cacat. (Viscus.) Isid. orig. 12. 7. 71. — Cacatum non est pictum. — Digo docet podicem cacare. — Ipsa sibi avis mortem cacat. (Viscus.) — Libera Coreyra, caca ibi libet. — Sponsa ut nosceretur, cacavit in templo. — Turdus ipse sibi malum cacat.

Cachinnus. Damno concinnus consueverat esse cachinnus.

Cadaver. Si vultur es, cadaver expecta. — Ubi cadaver, ibi aquila. — Vile cadaver eris, crebro hoc ergo mediteris. — Vivum cadaver. Sophocl. — Vultur est, cadaver expectat. Sen. ep. 95.

Cadere. Absque re, qui vadit, res sibi nulla cadit. — Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur. — Arbores post folia cadent. Plaut. Men. 375. — Cadat alea fati. — Cadit in cursu. — Caeco si caecus ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. — Citius in navi cadens a ligno excuderit. — Contemnunt spinas cum cecidere rosae. Ov. fast. 3. 354. — Cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina ejus, ne exsultet cor tuum. Ss. Prov. 24. 16. — Cum fortuna statque caditque fides. Ov. ex Pont. 2. 3. 10. — Deus miserere animabus, dixit Oswald cadens in terram. (Semper orandum.) Beda hist. eccl. 3. 12. — Eminent, cadunt. — Facilius cadimus, quam resurgimus. — Fici cadunt in os comedentis. — Folia nunc cadunt, dein arbores in te cadent. — Grex totus unius scabie cadit ac porrigine porci. — Gutta cavat lapidem non bis, sed saepe cadendo. — Gutta cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo. — Humilis nec alte cadere nec graviter potest. P. S. — In foveam cecidit, quam foderat. — In foveam cecidit, quam fecerat ipse. Mant. Parth. 2. 138. — In laqueos, quos posuere, cadant. Ov. art. am. 1. 646. — In servitute ca-

dere de regno grave est. Sen. Phoen. 598. — Inter calicem et os multa cadunt. Gell. 13. 17. 5. — Is cadit ante senem, qui sapit ante diem. — Judice fortuna cadat alea. Petron. 122. — Justus in diem septies cadit. Ss. — Multa cadunt inter calicem supremamque labra. Gell. 13. 17. 3. — Non de ponte cadit, qui cum sapientia vadit. — Non de ponte cadit, qui cum prudentia vadit. — Non procul a proprio stemmate poma cadunt. — Non sibi felix pauper habetur, nisi felices cecidisse videt. Sen. Herc. Oct. 673. — Non uno ictu arbor cadit. — Nul- lum frustra cadet telum, quod in confertum agmen immissum est. Sen. ad Marc. de consol. 16. 5. — Optimus est fimus, qui cadit de calceis domini in agrum. — Post folia cadunt arbores. — Quadrupes in plano quandoque cadit pede sano. — Quanto altius ascendit homo, tanto altius cadit. — Quanto altius ascendit homo, lapsus tanto altius cadet. Petr. Chrysol. — Qui ex aliquo auxilio sustinetur, potest cadere. Sen. ep. 92. 2. — Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet. Ss. Eccl. 27. 28. — Qui jacet in terra, non habet unde cadat. — Qui per ardua vadit, saepissime cadit. — Qui stat, videat, ne cadat. Ss. — Quocumque alea ceciderit. — Quandoque etiam victis redit in praecordia virtus, victoresque cadunt Danai. Verg. Aen. 3. 367. — Quum fortuna manet, vultum servatis amici, quum ceciderit turpi vertitis ora fuga. Petr. sat. 80. 9. 3. — Saepe optime cogitata pessime cadunt. — Semper feliciter cadunt Jovis taxilli. — Septies cadet justus et resurget, impii autem corruunt in malum. Ss. — Si cadere necesse est, occurrendum discrimini. Tac. — Si sufflasset cecidisset. Petron. 45. — Semper bene cadunt Jovis tesserae.

Caduceus. Altera manu caduceum, hastam altera gestat.

Caducus. In caducum parietem inclinare. Ael. Ver. 6. — Verba puellarum foliis leviora caducis. Ov. am. 2. 16. 45.

Cadus. Amici diffugiunt cadis cum faece siccatis. Hor. carm. 1. 35. 26. — Vilis saepe cadus nobile nectar habet.

Caecias. Caecias nubes attrahens.

Caecus. Amata res caecos amantem efficit. — Amator caecus est. Hor. sat. 1. 3. 38. — Amor caecus. — Apparet id quidem etiam caeco. Liv. 32. 34. 3. — Auri caecus amor ducit in omne nefas. Rutil. Namat. itin. 356. — Beatus monocolus in terra caecorum. — Caeca est temeritas, quae petit casum ducem. Sen. Agam. 145. — Caeci sunt et duces caecorum; caecus autem si caeco ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. Ss. Matth. 15. 14. — Caeci sunt oculi, quum animus alias res agit. Publ. Syr. — Caecior talpa. — Caecis hoc clarum est. Quint. 12. 7. — Caeco apparet. — Caecorum in patria luscus est rex. — Caecorum in patria luscus rex imperat omnis. — Caecum adhibet ducem. Cic. Tusc. 5. 38. 112. — Caecus amor prolis. — Caecus amor sui. Hor. carm. 1. 18. 14. — Caecus caeco dux. — Caecus convitia jacet in luscum. — Caecus inops dictus, quamvis variis sit amictus. — Caecus vim lapidum spargens imprudens aliquando tangit metam. — Cupiditas caecos reddit homines. — De sole caecus judicat. — Emito die caeca vendito oculata. (Sine pecunia emere, pro pecunia vendere.) Plaut. Pseud. 301. — Et nummi caecos concinnisse docent. — Festinatio improvida est et caeca. Liv. 22. 39. 22. — Foris oculatus, domi caecus. — Fortuna caeca. Cic. Phil. 13. 5. 10. — Inter caecos regnat strabus. — Inter caecos luscus rex. — Invenit interdum caeca columba pisum. — Invenit interdum caeca gallina granum. — Maledictus qui errare facit

caecum in itinere. Ss. Deuter. 27. 18. — Neque caecum ducem neque amantem consultorem adhibeas. — Non solum ipsa fortuna caeca est. sed etiam eos plerumque efficit caecos, quos complexa est. Cic. de am. 15. 54. — Omnis amans caecus. — Plus ratio quam vis caeca valere solet. Gell. — Plutus caecus et judicii expers. (Divitiae.) — Quasi caeca bestia incasum hiavit. Apul. apol. 97. — Quid caeco cum speculo? Stob. — Quod non es, non esse velis cupiasve videri; sui nimium caecus amore perit. — Si caecus iter monstrare velit. Hor. ep. 1. 17. 3. — Thamyra caecior. — Tiresia caecior. — Ut si caecus iter monstrare velit. Hor. — Urit amor caecus, non est amor arbititer aequus; nam deforme pecus judicat esse deus. — Vel caeco apparet. Quint. — Velut caecus currit.

Caecutire. In media luce caecutire. — Malo strabo stare, quam caecuties titubare.

Caedere. Caedimus inque vicem praebeamus crura sagittis. Pers. 4. 42. — Caedimur et totidem plagis consumimus hostem. Hor. ep. 2. 2. 97. — Fabrum caedere cum ferias fullonem. Arnob. adv. nat. 6. 9. — Illuc it, quorum asinus caedit calcibus. (Lucrum retro.) Plaut. Poen. 683. — Inter caesa et porrecta. Cic. ad Att. 4. 18. 1. — Minari et caedere, non semper ejusdem. — Propria caedit vineta. Hor. ep. 2. 1. 220. — Qui asinum non potest, stratum caedit. Petr. 45. — Quorum asinus caedit calcibus. (Retro.) Plaut. — Si stimulos pugnibus caedis, manibus plus dolet. Plaut. Truc. 768. Suo baculo caeditur. — Vineta ego met caedam mea. Hor. ep. 2. 1. 220.

Caedes. Jamque non pugna, sed caedes erat. Liv.

Caenum. Aquam ex caeno haurire. Afran. v. 187. — Dum pirum maturuit decidit vel in caenum. — Coelum avarus in caeno queritur. —

De coelo in caenum. Tertull. — Ex caeno extrahere. — Ex caeno plebeio. Liv. 10. 15. 9. — In caenum projicere. Salvian. gub. Dei. 6. 8. 43. — In eodem caeno volutaris. S. Hier. ep. 1. 24. — Sus magis in caeno gaudet, quam fonte sereno. — Volvitur in caeno. Lucret.

Caerites. Caerites cera dignus.

Caesar. Ave Caesar imperator, morituri te salutant. — Aut Caesar, aut nihil. — Caesar ad Rubiconem. — Caesar citra Rubiconem. — Caesar non supra grammaticos. — Caesar qui muscis fuit infensissimus hostis: hostibus ille suis nonnisi musca fuit. — Candidati Caesaris. Vell. — Deceat timeri Caesarem, at plus diligere. Sen. Octav. 457. — Nec Caesar supra grammaticos. — Non facile Caesar, — sed nihil esse potes. — Ubi nihil est, Caesar jure suo excidit. — Sic petit tamquam Caesaris candidatus.

Calaber. Calabri hospitii xenia. (Vile donum.)

Calamitas. Ad calamitatem quilibet rumor valet. Publ. S. — Amicitia vera in calamitate agnoscitur. — Amicum an nomen habeas, aperit calamitas. P. S. — Calamitas nulla sola. — Calamitas virtutis occasio est. Sen. de prov. — Commode qui calamitatem fert, jam dimidio oneris levatus est. — Et calamitas querula est, et superba felicitas. Curt. Alex. 4. 10. 26. — Felix improbitas optimorum est calamitas. P. S. — Haurire calamitatem. — Longa vita, longa calamitas. — Medicina calamitatis est aequanimitas. P. S. — Nimia fiducia magnae calamitatis solet esse. Corn. Nep. Pelop. 3. 1. — Non novit virtus calamitati cedere. P. S. — Nulla calamitas sola. — Objurgari in calamitate gravius est quam calamitas. P. S. — Plurimumque in calamitate ex amicis inimici existunt. Caes. bell. civ. 3. 104. 1. — Quemcunque quaerit calamitas, facile invenit. P. S. — Raro ulla cala-

mitas sola venit. — Saepe calamitatis solatium est, nosse sortem suam. Curt. 4. 10. 26. — Saepe ingenia calamitate intercidunt. Phaedr. — Una calamitas alteram excipit.

Calamitosus. Homo, qui in homine calamitoso est misericors, meminit sui. Publ. S. — In calamitoso risus etiam injuria est. P. S.

Calamus. Dextra tenet calamus, strictum tenet altera ferrum. Ov. her. 11. 3. — Non tantum calamis, sed cantu fallitur avis. Mart. 14. 218. — Stultorum calami carbones, moenia chartae. — Ut calami resonant, sic est ducenda chorea.

Calcar. Admisso subdere calcar equo. Ov. ex Pont. 2. 6. 38. — Alter frenis eget, alter calcaribus. Cic. ad Att. 6. 1. — Alteri calcaria, alteri frenos adhibe. — Calcar addere currenti. — Calcaria spote currenti. Plin. ep. 18. — Gloria calcar habet. — Gratitude est beneficiorum calcar. — Equo currenti non opus est calcaribus. Publ. Syr. — Equo currenti ne calcar addas. — Immensum gloria calcar habet. Ov. ex Pont. 4. 2. 36. — Laudataque virtus crescit, et immensum gloria calcar habet. Ov.

Calcarea. Anima satura caleat favum. — Anima saturata calcabit favum, et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. Ss. Prov. 27. 7. — Bursula calcatur, dum grandis bursa paratur. — Calcanda semel via leti. Hor. earm. 1. 28. 16. — Calcarea jacentem. Ov. Ib. 29. — Calcari non potest nisi inferior. S. Aug. — Caleat jacentem vulgus, invisum opprimit. Sen. Octav. 455. — Non omnes sunt sancti, qui calcant limina templi. — Quidquid caleat, rosa fit. — Quin propriam calcans terram, quereeta teneto. — Ranula calcatur tantum quod vociferatur. — Sepes calcatur quo pronior esse putatur. — Seps saepe calcatur ubi pronior esse putatur. —

Tuam ipsius terram calca. — Tunc jus calcatur, violentia si dominatur.

Calcaria. De calcaria in carbonariam. Tertull. de carn. Chr. 6.

Calceolus. Dextrum in calceolo, laevum vero in podoniptro.

Calceus. Calceos mutavit. (Dominus est factus.) Cic. — Calceus si pede major erit, subvertet, si minor, uret. Hor. ep. 1. 10. 42. — Discolor est vetulus, si non est, calceus, unctus. — Eundem calceum omni pede induere. — Indignus est, qui illi calceos detrahat. — Ne supra pedem calceus. — Nemo scit, ubi calceus urat, nisi qui eum portat. — Non liberat podagra calceus. Plut. — Omni pede eundem calceum induere. — Non mihi tantillum est pensi, quo capiam calceos. — Optimus est fimus, qui cadit de calceis domini in agrum. — Pediculis calceos faceret. — Signatis calceis. (Velociter.) Amm. Marc. 14. 6. 16. — Tantillum, quo capiam calceos. (Omnia perdidit.) Plaut. Truc. 765. — Uxor, equus, vestis et calceamenta inhonestis dum conceduntur, cum damno restituntur.

Calcitrare. Adversus stimulum ne calcitres. — Calcitrat contra acumina. — Durum est contra stimulum calcitrare. Ss. — Contra stimulum calcitrare. S. Aug.

Calculus. Ad calculos amicitiam vocare. Cic. — Albo calculo notare. — Album calculum. Porph. — Album calculum adjicere. (Veniam dare.) Plin. ep. 1. 2. 5. — Amicitia ad calculum vocanda non est. Cic. — Calculum reducere. Cic. — Dies candidissimo calculo notandus. — Errori album calculum adjicere. Cic. — Minervae calculus. — Nigro calculo notare. — Non respondet opinioni calculus. — Par calculus aequata ratio est. — Parium calculus vincit. — Plurimorum calculus vincit. — Vocat amicitiam ad calculos. Cic.

Calendae. Ad Graecas calendas. Suet. Octav. 87.

Calendarium. Beneficia nemo in calendario ponit. Sen. — Nemo beneficium calendario inscribit. Sen. de benef. 1. 2. 2.

Calere. Calente sole tabescunt nives. Prudent. cath. 7. 207. — Calet tamquam furnus. Petron. 72. — Ferrum, dum calet, tundendum est. — Plus quam muscarum est, cum caletur maxime. — Qui torpescit dum calet, frigidus nihil valet. — Utendum est animis dum calent. Curt. 4. 1. 29.

Calescere. Propior igni, citius calescit.

Calidus. Calda potio vestiarius est. (Valet vestem.) Petron. 41. — Caldum mejere et frigidum potare. Petron. 67. — Calidas manus habet. (Fur.) — Calidum et frigidum ex eodem ore efflat. — Calidum optimum mendacium. (Recens.) Plaut. Most. 665. — Dum calidum sentis farcimen, mande bidentis. Inf. — Dum satis est calidum, debemus eudere ferrum. — Ex eodem ore calidum et frigidum efflat. — Ne nimium calidum hoc sit. Ter. Eun. 380. — Nec calidus, nec frigidus, sed tepidus. — Nimis calidum hoc est. Ter.

Caliga. Caliga Maximini. — Ad consulatum a caliga perductus. (C. Marius.) Sen. de benef. 5. 16. 2. — Veniam caligatus. Juv. — Veniam caligatus in agros. (Bene munitus.) Juv. 3. 322.

Caligare. Caligat in sole. (Caecus.) Sen. de benef. 5. 6. 3.

Caligo. Per caliginem vendere. — Videbam, quasi per caliginem. Cic. Philipp. 12. 2. 3.

Calix. Fecundi calices non faciunt sapientes. — Fecundi calices quem non fecerunt disertum. Hor. ep. 1. 5. 19. — Inter calicem et os multa cadunt. Gell. 13. 17. 5. — Multa cadunt inter calicem supremaque labra. Gell. 13. 17. 3. — Plus student in calicibus, quam in codicibus.

Callere. Omnes ad suum quaestum callent, nec fastidiunt. Plaut. Truc. 931. — Quot linguas calles, tot homines vales.

Calliditas. Ubi plurimum calliditatis, ibi minimum felicitatis.

Callidus. Ad suum quaestum callidus est. Plaut. Asin. 1. 3. 36. — Ad suum quaestum aequum est quemque callidum esse. Plaut.

Callipides. Callipides est. — Callipidem agit. — Callipides eruditus. (Nihil valet.) — Callipides cursor nunquam ad metam pervenit. Cic. ad Att. 13. 12. 3.

Callis. Calles antiquos serves veteres et amicos. — Calles antiquos, veteres amicos relinquere noli. — Callis et antiquis tibi non vilescat amicus. — Per callem grandem pondus leve fit grave tandem. — Qui miseros spernit, sibi callem ad tartara sternit. — Qui struit in callem, multos habet ille magistros.

Calo. Sambucam aptare caloni. Pers. 5. 95. — Sambucam citius caloni aptaveris alto. Pers.

Calor. Vere calor reddit ossibus.

Calumnia. Argiva calumnia. — Frustra Herculi calumniam struxeris. — Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Ss. Levit. 19. 13. — Non quivis sordet, quem calumnia mordet. — Non quivis sordet, quem dente calumnia mordet.

Calumniari. Calumniare audacter, semper aliquid haeret. — Domesticeum thesaurum calumniatur. Aristid.

Calvescere. Stultum caput nec canescit, nec calvescit.

Calvities. Canities, calvities, malae vitae indicies. Inf.

Calvus. A calvo ad calvum. (Omnes ad unum.) Suet. Calig. 27. — Calvum vellere. — Calvus comatus. Mart. 10. 83. — Cucurbita calvior. Apul. met. 5. 9. — Difficile est calvum evelere. — Fronte capillata, post est occa-

sio calva. Cato dist. 2. 26. — Mycon calva juvenus. Plin. H. n. 11. 47. — Myconius calvus. Plin. — Non minus molestum est calvis, quam comatis pilos evelli. Sen. de tranq. an. 7. — Post est occasio calva. — Si non vis falli, fugias consortia calvi.

Calx. A capite usque ad calcem. — A carcere ad calcem. — Ad calcem pervenire. (Finis vitae.) Cic. de amic. 27. 101. — Adversus stimulum calces. Ter. Phorm. 77. — Calcem calce terere. — Calcem impingit. Petron. 46. — Extra calcem decurrere. (Aber-rare.) Amm. Marc. 21. 1. 14. — Illuc (it lucrum), quorsum asinus caedit calcibus. Plaut. Poen. 683. — Quorsum asinus caedit calcibus. Plaut. — Pugnis calcibus. (Manu-pede.) Plaut. Poen. 819.

Calx. Multos calx celat, piper atque cucullus.

Camarina. Camarinam movet. Verg. Aen. 3. 700. — Camarinam ne move, immota enim melior. — Ne moveas camarinam, etenim non tangere praestat.

Camelus. Camelus desiderans cornua etiam aures amisit. — Camelus saltat. S. Hier. — Camelus saltitat. S. Hier. — Camelum vidimus saltitantes. (Ridendum.) S. Hier. adv. Helv. 18. — Culex in cribro deprehensus fuit, camelo transmissio.

Camillus. Camillus est. (Patriae servator.) Liv. 22. 14. 9.

Caminus. Non est oleum camino addendum. — Oleum addere camino. Hor. sat. 2. 3. 321.

Camoenae. Amant alterna Camoenae.

Campana. Campana sine pistillo.

Campanus. Campani superbi. Cic. lex. agr. 35. 95. — Campanorum arrogantia. Oic. — Campanorum lascivia. — Plus apud Campanos unguenti, quam apud ceteros olei. Plin. H. n. 18. 11. 111.

Campus. Equites in campum pro-

vocat. — Fors domina campi. — Hic est campus. (Oecasio.) — Quot campo flores, tot sunt in amore dolores. — Sors domina campi.

Camus. Flagellum equo et camus asino, et virga in dorso imprudentium. Ss. Prov. 26. 3. — Quam canus casus, equus est melior mala passus. Inf.

Cancer. Antiquus amor cancer est. Petron. 42. — Cancer leporem capit. — Cancer retro cedit. Macrobius. saturn. 1. 17. — In morem oetipedis, procedunt omnia cancri. — Inter Orci caneros haesisti. Apul. aur. as. 6. — Mensibus r-ratis cancrum ne comedatis. (Menses litera: R.) — Nunquam efficies, ut cancri recte incedant. — Transversus cedit, quasi cancer solet. Plaut. Pseud. 955.

Candela. Arrepta candela candelabrum quaeris. — Praevia lucidior multo candela sequente.

Candelabrum. Accensa lucerna candelabrum quaerit.

Candefacere. Ebur atramento candefacere. Plaut. Most. 259. — Una opera ebur atramento candefacere postules. Plaut.

Candere. Dum candet ferrum, velocius est feriendum. — Dum ferrum candet, eudendum est. — Dum ferrum candet, tundendum est. — Dum ferrum candet, tundito. — Dum ferrum candet, eudere quemque decet. — Ferrum, quum igni candet, tundendum. — Ferrum jam candet. — Non quod candet ebur, nec quod rubet omne aurum. Inf.

Candescere. Est Deus in nobis agitante candescimus illo.

Candidatus. Candidati Caesaris. (Felix.) Vell. — Sic petit, tamquam Caesaris candidatus.

Candidus. Candida de nigris et de candidibus atra facere. Ov. met. 11. 313. — Candida pax homines, trux decet ira feras. Ov. art. am. 3. 502. — Candidior cygno. Mart. 1. 115. 2. — Candidior lacte. Ov. am. 3. 5. 13.

— Candidior lilio. Mart. 1. 115. 2. — Candidior nive. Catull. 80. 2. — De nigris candida facere. Ov. — Dies candidissimo calculo notandus. — Est ubi pulchra caro, mens est ibi candida raro. — Facere candida de nigris. Ov. — Fato candidiore frui. — Lapide candidiore notare. (Diem.) Catull. 68. 148. — Nigrum in candida vertere. — Nube solet pulsa candidus ire dies. Ov. trist. 2. 142. — Os castum verbis et candida palma trahuntur. — Quem fortuna pinxerit nigrum, hunc non universum aevum candidum reddere potest. — Si quid nosti rectius istis, candidus imperti, si non his utere mecum. Hor.

Candor. Candor in hoc aevo res est intermortua paene. Ov. ex Pont. 2. 5. 3. — Praebet candoris lac, nigri vacca coloris. (Album.) Inf.

Canere. Addiscunt juvenes, quod cecinere senes. — Aspendius citharista intus canit. (Fur.) Cic. — Canendo musicam disces. — Canere surdo fabulam. Verg. eel. 10. 8. — Canere Telamonis cantonem. — Bubo canit luscinae. — Haud canit paternas cantiones. — Canit avis quaevis, sicut rostrum sibi crevit. Inf. — Cantilenam eandem canis. Ter. Phorm. 495. — Galli victi silent, canunt victores. Cic. de divin. 2. 26. — Fistula dulces canit, volucrum dum decipit auceps. Cato 1. 27. — Iliada post Homerum canit. — In cavea minus bene canit luscinia. — Intus canere. (Sibi.) — Ipse semet canit. — Lityersam cantionem canit. — Miranda canunt, sed non credenda poetarum. Cic. — Musas hortari, ut canant. — Ne canas triumphum ante victoriam. — Noli homines blando nimium sermone probare: fistula dulces canit, volucrum dum decipit auceps. Cato. — Paulo majora canamus. — Post festa canis. — Quid opus erat longis canere tibi? — Receptui canere. — Sibi canit. — Sibi canit et Musis. Cic. — Sibi tantum ca-

nit et Musis. Hor. ep. 50. 2. — Siceram ejus quis bibit, hujus et carmen canat. — Surdis canere. Ov. am. 3. 7. 61. — Surdo fabulam canere. — Tarde canis. — Tunc canent cygni, cum tacebunt graeculi. — Triumphum canit atque victoriam. — Vana surdis auribus canere.

Canescere. Stultum caput nec canescit, nec calvescit.

Caninus. Canino more possidet. (Non utitur et invidet.) — Caninum studium. (Advocati.) — Prandium caninum. (Sine vino.) Gell. — Canis caninam non est. (Edit.) Varro l. l. 7. 31. — Canis caninam non est pellem. (Mordet.) Mart. — Canina facundia. (Advocatorum.) Mart. — Canino dente rodere. (Calumnia.) S. Hier. ep. 50. 1. — Pellem caninam rodit. Mart. 5. 60. 8.

Canis. A cane non magno saepe tenetur aper. Ov. rem. a. 422. — Ablue, pecte canem, velut ante videbis inanem. — Ac si me canis memorderit. Gell. 6. 9. 2. — Aedibus in propriis canis est mordacior omnis. — Aqua et panis: vita canis. — Cane pejus et angue vitare. Hor. — Cane pejus vitare. S. Hier. ep. 1. 17. 30. — Cane pejus et angui odisse. — Cane vetulo latrante prospectandum. — Canem excoriatam excoriare. — Canem fugitivam agninis alligare lactibus. Plaut. Pseud. 318. — Canes alens axteros praeter funiculum nihil habet. — Canes compellunt in plagas Lycum. — Canes timidi vehementius latrant quam mordent. Curt. 7. 4. 13. — Cani paleas, asino ossa. Apostolios centur. 10. 30. — Canibus leporem. Verg. Georg. 3. 410. — Canibus ossa prodere. (Ubi sunt.) — Canis a corio nunquam absterrebitur uncto. Hor. sat. 2. 5. 83. — Canis ad intestina. Diog. Laërt. 6. 45. — Canis ad vomitum, sus ad volutabrum denuo revertitur. Ss. — Canis allatrat lunam, non laedit. — Canis caninam non est pellem. (Edere.) Varro.

l. l. 7. 31. — Canis caninam non est. Varro. — Canis canistri malus est custos. — Canis circum intestina. — Canis est. — Canis festinans caecos parit catulos. — Canis in Aegypto. Macrob. Saturn. 2. — Canis in Aegypto bibit et fugit. Phaedr. 1. 25. — Canis in Capitolio. Liv. 5. 47. — Canis in praesepe: (Invidus.) Lucian. — Canis mater! — Canis lapidem mordens. Plin. H. n. 29. 32. — Canis mutus. Ss. — Canis ossibus pascitur. Varro. r. r. 2. 9. 8. — Canis panes, sus siliquas somniat. Theocr. — Canis peccatum sus dependit. — Canis percussa tapide, appetit lapidem. Pacuv. frag. 13. — Canis qui mordet, mordetur. — Canis revertitur ad vomitum suum. Ss. Prov. 26. 11. — Canis saeviens in lapidem. — Canis sine dentibus latrat. Varro. l. l. 7. 32. — Canis tamquam Delum navigans. (Desidiosus.) — Canis timidus vehementius latrat, quam mordet. — Cattus gliscit herae, canis heroique placere. Inf. — Cave canem. Varro. — Cave tibi a silente aqua et a muto cane. — Colla canum veterum durum est assuescere loris. — Corvus oculos voret, canis intestina, cetera membra lupus. — Cum cane simul et lorum. (Periit.) — Dat paleas cani, asino ossa. — Difficile est invitis canibus venari. — Dum fugans canis mingit, fugiens lepus invadit. — Cum canis os rodit, socium quem diligit odit. — Est annosa canis vix assuefacta catenis. — Gaudet equis, canibus et aprici gramine campi. (Juvenis.) Hor. — Generosus equus non curat canum latratus. — Gustavit ut canis e Nilo. — Hac lupi, hac canes! Plaut. Cas. 810. — Hac urget lupus, hac canis. Hor. sat. 2. 2. 64. — Ignem flammis timet atque canem cane laesus. Inf. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertum. Sen. ep. 108. — Invitas canes venatum ducere. Plaut. Stich. 1. 2. 82. — Invitis canibus ve-

nator nil capit ullus. — Invitis canibus venari. — Intestina canem semel adgustasse, periculum est. — Irritare canem noli dormire volentem. — Jamque quiescebant voces hominumque canumque. (Sero.) Ov. — Lapidem a cane morsum. Plin. H. n. 29. 102. — Litem movebit, si vel canem asinus momorderit. — Malo cani brevis tendatur copula. — Me meae adlatrant canes. Plaut. Poen. 1234. — Melior est canis vivus leone mortuo. Ss. Eccl. 9. 4. — Mergit utrosque pedes canis inveniundo favi vas. — Merso Jordani menda fit aequa cani. — Mordax canis. Plaut. Bacch. 1146. — Multitudo canum mors leporis. — Musca, canes, mimi sunt ad convivia primi. — Ne fiat desides, sicut canes muti, vobis non deficiant latratu acuti. — Nemo canem timeat, qui non laedit, nisi latret. — Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos. Ss. Matth. 7. 6. — Non canem reliquisse. (Domus vacua.) Petron. 43. — Non facile vetulus canis est in fune docendus. — Nunquam conveniunt, vel raro: noctua, corvus, nec convivales, nec super osse canes. — Obvenit nisus cani macrae. (Vix credibile.) Placid. — Odit cane pejus et angue. Plaut. — Pejus cane et angui. (Vitare.) Hor. ep. 1. 17. 30. — Plures dominos servi comederunt, quam canes. Varro. — Pro qua canes latrant. (Notum.) S. Hier. adv. Ruf. 2. 10. — Promeri canes. — Prospectandum vetulo (cane) latrante. — Qualis herus, talis canis. — Qui canem alit exterum, huic praeter lorum nil fit reliquum. — Quid canis oblatrat, tolero, dum nil mihi patrat. — Quis famulus amantior domini, quam canis? Colum. — Quid canis in balneo? — Stultitia est venatum ducere invitas canes. Pl. Stich. 139. — Tam facile quam canis adsidit. Sen. apoc. 10. — Tam facile quam canis excidit. (Difficuler mori.) Sen. de mort. Claud. — Tam facile quam

canis exta edit. Sen. mort. Claud. — Te ipsum non alens, canes alis. — Tetigit lapidem a cane morsum. Plin. H. n. — Una domus non alit duos canes. — Ustus pyr metuit, catulum puer a cane morsus. (Pyr-ignis.) Inf. — Ut canis saevit in lapidem. — Ut canis sine cauda. Varro. — Venatum ducere invitas canes. Plaut. Stich. 1. 2. 82.

Canistrum. Canis canistri malus est custos.

Canities. Canitiem sibi et longos annos promittit. Verg. — Canities, calvities: malae vitae indicies. — Canities senii, non prudentiae indicium est. — Canitei non semper comes virtus. — Canities flos necis. (Mortis.) — Est in canitie ridicula Venus. Ov.

Canna. Femina est canna diaboli.

Cannensis. Pugna Cannensis. (Infelix.) Cic. p. Rose. 32. 89.

Canonicus. Impedimentum canonicum.

Cantare. Cantabit melius colluto guttere gallus. — Cantabit vacuus coram latrone viatur. Juv. 10. 22. — Cantare surdo. Prop. 4. 8. 47. — Dum cantat flamen, respondet clericus: Amen. — Equitandi peritus non cantet. Gregor. Theol. — Hospitium lauda surgens dum cantat alaunda. — Omnibus hoc vitium est cantoribus inter amicos, ut nunquam inducant animum cantare rogati. Hor. — Post festa cantare. — Priusquam galli caudent. Plaut. mil. glor. 689. — Qui cantat, bis orat. — Salva res est dum cantat senex. Fest. — Tarde post festa cantat. — Vera cantas, vana vellem.

Cantator. Cantator cygnus funeris ipse sui.

Cantatum. Cantatum satis est.

Canterinus. Canterino ritu astans somniat. Plaut. Men. 395.

Canterius. Canterio comeso mulo provehitur. Cic. ep. ad fam. 9. 18. 6. — Minime sis canterium in fossam. Liv. 23. 47. 6. — Mulo vehi potes,

quoniam canterium comedisti. Cic. — Ne sis canterius in fossa. (Equus.) — Potes mulo isto (vehi), quoniam canterium comedisti. Cic. — Rideo, inquit Galba, canterio. (Sc. Galbae equus in porta corruit, incepto itinere.) Fest. — Vetulus canterius novello non melior.

Cantilena. Brevis cantilena cito absolvitur. — Cantilena ex scholis. Cic. — Cantilenam eandem canis. Ter. Phorm. 495. — Cantilenam repetit. Apul. Florid. 349 p. — Nunc advenit Datidis cantilena. — Ejus cantilenam canas, cujus plaustro veteris. — Jalemi cantilena.

Cantillare. Nulla cantillat avis, quando esurit.

Cantio. Canere Telamonis cantionem. (Notum.) — Cygnea cantio. — Haud canit paternas cantiones. — Lityersam cantionem canit. — Metuo lusciniolae ne defuerit cantio. (Ironice.) Plaut. Bacch. 38. — Nunquam deest cantio hujus lusciniæ. (Loquax.) — Extra cantionem est.

Cantor. Bonus cantor, bonus cupediarius. — Cantores amant humores. — Cantores amant liquores. — Haesitantia cantoris: tussis. — Omnibus hoc vitium est cantoribus inter amicos, ut nunquam inducant animum cantare rogati. Hor. — Poëtae et cantores sacrificant sine fumo. — Post Lesbium cantorem.

Cantus. Alius est clamor graculi, alius lusciniæ cantus. — Avis a (e ex) cantu dignoscitur. — Cantus cygni. Cic. Tusc. 1. 30. — Decipiuntur aves per cantus saepe suaves. — In viscum volucres ducit cum cantibus auceps. — Non tantum calamis, sed cantu fallitur avis. Mart. 14. 218. — Sirenarum cantus. S. Hier. adv. Jovin. 1. 4.

Canus. Canus honoretur, puer ad documenta citetur. — Coram cano capite consurge et honora personam senis. Ss. Levit. 19. 32. — Cura facit

canos, quamvis homo non habet annos. — Ergini cani. — Quando caput albicat canis pruinis, tunc inferiora algent. — Quid cani sine virtute?

Capedo. Horret item claudi situs ante capedine sacci. Inf.

Capella. Aliena capella gerit distentius uber. Hor. sat. 1. 1. 110. — Ite domum saturae, venit Hesperus, ite capellæ. Verg. ecl. 10. 77. — Servant sacrae semel anno festa capellæ.

Capere. A navi quae submergitur quodcumque ceperis, est lucrum. — Annosa vulpes haud facile capitur laqueo. — Cancer leporem capit. — Cape, rape. — Capere crines. (Occasio.) Plaut. most. 1. 3. 65. — Capienda rebus in malis praeceps via. — Captores saepe ipsi capiuntur. — Catus saepe satur cum capto mure jocatur. — Cornu bos capitur, voce ligatur homo. — Da aliquid et aliquid cape. — Delphinum patina non capit. — Dona praesentis horae cape laetus, et linque severa. Hor. — Elephantus non capit murem. — Equus respondit: oreas mihi inde, tibi cape flagellum. Cato. — Et facile motus mens generosa capit. — In magno magni capiuntur flumine pisces. — In saltu uno duos capere apros. Plaut. Casin. 2. 8. 40. — In tali tales capiuntur pisces. — Iniquitates suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur. Ss. Prov. 5. 22. — Insidiis suis capiuntur impii. Ss. Prov. 11. 6. — Invitis canibus venator nil capit ullus. — Ipsi testudines edite, qui cepistis. — Laqueo suo captus est. — Levis est dolor, qui capere consilium potest. Sen. Med. 155. — Lepores duos insequens, neutrum capit. Publ. Syr. — Non capit regnum duos. Sen. Thyest. 444. — Non mihi tantillum est pensi, quo capiam calceos. — Nostris nos alis capimur. — Parva leves capiunt animos. Ov. — Quicumque frandes alii tendit subdolas, ti-

mere debet, ne ipse capiatur dolo. Phaedr. — Quod nova testa capit, inveterata sapit. — Restim tu tibi cape. (Patibul.) Plaut. Pers. 815. — Restim cape. — Saepe captamus, sed non capimus. — Si rueret coelum, multae caperentur alaudae. — Simius vetulus non capitur laqueo. — Summa sedes non capit duos. — Summum cape et medium habebis. Diogenian. — Suo ipsius laqueo capitur. — Thunno capto corvus excludendus est. — Uno in saltu duos lepores capere. Plaut. — Vulpes non iterum capitur laqueo.

Capillatus. Fronte capillata post est occasio calva. Cato 2. 26.

Capillus. A capillis ad unguis. — A capillis usque ad unguis. Petron. 102. — Ab unguiculo ad capillum summum. Plaut. Epid. 623. — Capilli capitis nostri omnes numerati sunt. Ss. Matth. 10. 30. — Capillis trahere. Plaut. — Capillos dentata manu ducere. — Capillos liberos non habet. Petron. 38. — Capiti capillos evellere. Cic. — Crispi capilli, crispus sensus. — Defluunt capilli. — Etiam capillus unus habet umbram suam. Publ. Syr. — Mollior cuniculi capillis. Catull. 25. 1. — Vel capillus habet umbram suam. P. S.

Capistrum. Exhaustum polidrum malo, quam vile capistrum. Inf.

Capitolium. Anseres in Capitolio. Cic. pr. Rose. 20. — Canis in Capitolio. Liv. 5. 47. — In Capitolium ascendere. Cic. — Capitolinum querum sperat. (Victor. scientif.)

Capra. Aestimat esse caprae vitium, quod scit caper in se. — Capra ad festum. (Venit; suo periculo.) — Capra contra se cornua. — Capra nondum peperit, hoedus autem ludit in tectis. Zenodot. — Capra Scyria. (Diruit, acidificat.) — Caprae parent leones. Hor. epod. 12. 26. — Capram coelestem orientem conspexit. (Felix.) — Capram immittere in agrum surcularium. — Capram gestare (por-

tare) non possum, et vos imponitis mihi bovem. — Et capra et caules. — Matris, ut capra, dicitur. — Monitor capras age. — Ne capra contra leonem. Diogenian. — Per pompam phalerae quit equo caper aequivalere. — Prius jungentur capreae lupis. Hor. — Ut pavent capreae leones. — Vel capra mordeat nocentem.

Caprarius. Bubuleus antea, nunc caprarius.

Caprinus. Caprinum proelium. (Lascivum.) Varro. — De lana caprina contendere. Hor. — De lana caprina rixari. Hor. ep. 1. 18. 15.

Capsula. Totus de capsula. (Pulcher.) Sen.

Captare. Albo reti aliena captare bona. Plaut. Pers. 1. 2. 22. — Anguillas captat. (Turbida aqua.) — Aquila non captat muscas. Apostolios centur. 1. — Ars est captandi, quod nolis esse videri. Mart. 11. 55. 3. — Dum vitat humum nubes et inania captat. Hor. A. p. 230. — Incustoditum captat ovile lupus. — Leo non captat muscas. — Saepe captamus, sed non capimus. — Sportulam furunculus captavit. — Transvolat in medio posita et fugientia captat. Hor. Serm. 1. 2. 108. — Thunno captato cordylam excludere. — Undique lucrum captat.

Captatio. Captatio benevolentiae.

Captivus. Similes videntur captivis e Pylo.

Captor. Captores saepe ipsi capiuntur.

Captura. In turbida aqua optima est anguillae captura.

Captus. Ad captum vulgi. — Est captu facilis turbata piscis in unda.

Capua. Capuae superbia. — Sepiasia dignus et Capua. (Bene olet.) Cic. in Pison. 11. (2.) 24.

Caput. A capite foetet piscis. — A capite usque ad calcem. — Aperto capite. Plaut. Capt. 475. — Asini caput ne laves nitro. — Asino caput lavare. — Bonus miles exponit caput

— Capilli capitis nostri omnes numerati sunt. Ss. — Capita aut navim. (Lusus Roman.) — Capite censi. (Pauperes.) — Capiti capillos evellere. Cic. — Capitis diminutio. — Caput cerebro vacuum. Agric. — Caput columbae, cauda scorpionis est. (Adulator.) — Caput Hydrae. Boëth. cons. phil. 4. 6. — Caput est artis: decere quod facias. Quint. — Caput melancholicum diaboli est balneum. — Caput sine lingua peditaria sententia est. — Cucurbitae caput habet. Apul. met. 1. 15. — Demulcere caput. — Digno uno caput scalpere. — Dum caput aegrotat, corpus simul omne laborat. — Dum caput afflictum, languent simul omnia membra. — Dum caput infestat, dolor omnia membra molestat. — Dum satur est venter, gaudet caput inde libenter. — Est pugnus sterilis — qui non caput armat asylius. Inf. — Fricare caput. Cic. — Hydrae capita. — In caput auctoris facinus plerumque redundat. — In caput labentur flumina. — Inguinis et capitis quae sunt nescit. — Magna fuit quondam capitis reverentia senis, inque suo pretio ruga senilis erat. — Nec caput, nec pedes. Cic. fam. 7. 31. 2. — Nec cor, nec caput. — Nec pes nec caput. Cic. — Neque caput, neque pedes apparent. — Neque pes, neque caput comparet. Plaut. Capt. 614. — Non liberat diadema capitis dolore. — Noxa caput sequitur. — Perfricat caput. — Personam capiti detrahare. Mart. 3. 43. 3. — Piscis primum a capite foetet. Manut. — Quando caput albicat canis pruinis, tunc inferiora algent. — Qui multorum custodem se profitetur, sui primum capitis custodem esse oportet. Cic. Philipp. 12. 10. 25. — Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet. Ss. Eccl. 27. 28. — Quot capita, tot sententiae. — Quot capitum vivunt, totidem studiorum millia. Hor. sat. 2. 1. 27. — Roma caput mundi,

quidquid non possidet armis: religione tenet. — Si caput dolet, omnia membra languent. — Stultum caput nec canescit, nec calvescit. — Suere aliquid capiti suo. Ter. — Tantali lapis imminet capiti. Suidas. — Tribus Anticyris caput insanabile. Hor. — Tunc caput est laetum, dape corpus quando repletum. — Tot capita, tot sensus. — Tuo capiti est. — Ubi caput, et cetera membra. S. Aug. in psalm. 29. — Ubi multa capita, ibi nullum consilium.

Caracalla. Caracallae nummi. (Mali.)

Carbo. Aquila carbonem reperit. Phaedr. — Ater tamquam carbo. Ter. Ad. 849. — Carbone notare. Hor. A. p. 447. — Carbones pro thesauro invenire. Phaedr. 5. 6. 6. — Cineres evitans in carbonem incidit. — Creta an carbone notatus? Hor. sat. 2. 3. 246. — E quolibet ligno carbonem facere didicit. — Pro auro carbonem reperire. — Pro thesauro carbonem. — Stultorum calami carbonem, moenia chartae. — Thesaurus carbonem erant.

Carbonaria. De calcaria in carbonariam. Tertull. de carn. Chr. 6.

Carcer. A carcere ad calcem. — Carcer mala mansio.

Cardo. Res in cardine est. Verg. Aen. 1. 672. — In eo cardo rei vertitur.

Carere. Absens, carens. — Alterator bonus vitio iracundiae careat. — Carere justos video et affluere injustos. Lactant. — Falsus in ore, caret honore. — Fortuna magna non caret formidine. — Nisi hic lugebis, coelesti luce carebis. — Loquacitas raro caret mendacio. — Magnanima virtus invidia caret. Sil. Ital. Pun. 15. 387. — Mala est sors, quae invidis caret. — Male cum eo agitur, qui caret invidis. — Monitio acerbitate careat. Cic. de am. 24. 89. — Non caret is, qui non desiderat. — Non potest inveniri vita hominis carens molestia.

Priscian. — Noxia si cupitis, praestat caruisse cupitis. — Nulla dies maerore caret. Sen. Troad. 77. — Ob solum punctum caruit Robertus Asello. (Robertus abbas claustrum Aselli, amisit abbatiam, quia inscriptionem portae: »Porta patens esto, nulli claudaris honesto«, sic immutavit: »Porta patens esto nulli, claudaris honesto«.) — Objurgatio contumelia careat. Cic. de am. 24. 89. — Osse caret glossa, quandoque tamen terit ossa. — Osse caret lingua, secat os tamen ipsa maligna. Inf. — Ovum qui comedit, pullo quandoque carebit. — Quam cara sint bona, homines carendo intelligent. — Qui binos lepores una sectabitur hora, non uno saltem, sed saepe carebit utroque. — Quod caret alterna requie, durabile non est. — Qui caret argento frustra utitur argumento; qui dare scit, non qui dicere, rhetor erit. Owen. epigr. 1. 39. — Qui caret uxore, lite caret atque dolore: qui capit uxorem, litem capit atque dolorem. — Qui in alium paratus est dicere, omni culpa carere debet. — Qui putat usuras peccatum esse, is caret auro. — Rex apum solus aculeo caret. — Sapientia prima stultitia caruisse. Hor. — Si careas aere, prensat te nemo videre. (Cupiet.) Inf. — Si qui, quum culpa carent, tamen malum metuunt, hi solent esse utiles heris. Plaut. Most. 4. 1. 1. — Simplex qui apparet, simplicitate caret. Cato. — Sola miseria caret invidia. — Somno, esca, potu, nemo carere potest. — Stultum consilium effectu caret. Phaedr. 1. 27. 1. — Uti qui nescit nummis, careat simul istis. — Virtus est vitium fugere, et sapientia prima stultitia caruisse. Hor. ep. 1. 1. 41. — Vinum caret clavo. — Visu carenti magna pars veri latet. Sen. Oed. 295.

Caria. Multi duces Cariam perdidit. — Multitudo imperatorum Cariam perdidit. — Multitudo regum Cariam perdidit.

Caritas. Agricolam annonae caritas erigit. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Aliis prodesse et sibi nocere, stultitia est, non caritas. — Caritas est in mundo raritas. — Caritas incipit a seipso. — Caritas bene ordinata incipit a seipso. — In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas. — In certis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas. — Odium suscitatur rixas et universa delicta operit caritas. Ss. Prov. 10. 12. — Prima caritas incipit a seipso. — Scientia sine caritate inflat; caritas sine scientia aberrat; scientia cum caritate aedificat. S. Bern.

Carmen. Carmen deducere ad umbilicum. — Carmen Sirenarum. S. Hier. ep. 22. 18. — Carmina jam moriens canit exsequialia cygnus. Ov. — Carmina laetum sunt opus et pacem mentis habere volunt. Ov. trist. 5. 12. 3. — Flebilis ut noster status est, ita flebile carmen. Ov. — Siceram ejus qui bibit, hujus et carmen canat.

Car. Carizare cum Care. (Rusticus.) — Cum periculo experiri in Care. Cic. p. Flacc. 27. 65. — In Care experiri. Cic. — In Care periculum facito.

Care. Omnis amat care proprias merces phalerare.

Carnalis. Per raros pastus carnales deprime fastus.

Carnifex. Audit carnificem spernens audire parentem. — Carnes carnifices, carnes vendunt meretrices. — Omnibus de nobis carnificum celebrantur dies. Plaut. — Medici carnifices sub honesto nomine. Paling. 5. 823.

Caro. Anima data est suibus proinde ac sal, quae servaret carnem. Varro r. r. 2. 4. 10. — Animus auctor culpa, caro vero ministra. S. Ambros. — Carnes carnifices, carnes vendunt meretrices. — Carnibus abstentum pia placat pisce parapsis. — Carnibus est dignus, qui bene mandit olus. — Caro confortat corpus, vinum calorem re-

focillat, triticum nutrit. — Caro roborat, pisces vero sunt parvi alimenti. — Concupiscentia carnis. — Dulcius illa sapit caro, quae magis ossibus haeret. — Esse solet raro pulchra pudica caro. — Est caro nostra cinis, vix incipit est cito finis. — Est ubi pulchra caro, mens est ibi candida raro. — Hinnulus cum sis, ne cum leone carnes partiaris. — In molli carne vermes nascuntur. Petron. 57. — Lascivit raro non bene pasta caro. — Lepus pro carnibus. Aristoph. — Lusuriat raro non bene pasta caro. — Neque caro, neque piscis. — Non est summa felicitatis nostrae in carne ponenda. Sen. — Omnis caro corruperat viam suam. Ss. Genes. 6. 12. — Omnis caro sicut fenum veterascet. Ss. Sirach. 14. 18. — Optima lingua caro, pessima lingua caro. — Per abstinentiam non caro, sed carnis vitia extinguenda sunt. S. Greg. — Relinquet homo patrem suum et matrem suam et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una. Ss. Genes. 2. 24. — Spiritus quidem promptus, caro autem infirma. Ss. — Testudinis carnem aut comesse oportet, aut non comesse. — Thymo nemo vescitur, ubi adest caro. — Vive Deo soli, quod amat caro quaerere noli.

Carpere. Carpe diem. Hor. carm. 1. 11. 8. — Carpit iter Lachesis, licet anceps hora sit ejus. — Quae fugiunt celeri carpente poma manu. Ov.

Carpere. (Corripere.) Carpet citius aliquis, quam imitabitur.

Carthago. Ego vero censeo Carthaginem esse delendam. Cato. — Ceterum censeo etc.

Carus. Ardua res est regi simul carum esse et gregi. — Avarus nec sibi carus. — Care taxata merx non est undique grata. — Cari rixantur, rixantes conciliantur. — Carior est auro juvenis. Tibull. 1. 8. 31. — Carrissimus Deo, flagello proximus. — Carius auro. Catull. — Carior fides, quam pecunia. Sall. Jug. 16. — Carus

est auro contra. Plaut. Epid. 411. — Carius est carum, si praegustatur amarum. — Carius vendit, quam Achilles ullus. — Cicada cicadae cara, formica formicae. — Discordia fit carior concordia. Publ. Syr. — Divelli a caro res est durissima amico. — Nil nisi quod prodest, carum est. Ov. ex Pont. 2. 3. 15. — Omne novum carum, vilescit quotidianum. — Omne rarum carum. — Pauca dabis caro, sed dulcia dona, sodali. Mart. 7. 84. 5. — Quam cara sint bona, homines carendo intelligunt. — Qui vult laudari, qui carus ubique vocari, discat adulari, nam tales sunt modo cari. — Quilibet invitus caro valedicit amico. — Quod non opus est, asse carum est. Sen. ep. 94. 28. — Quod rarum, carum. — Rarum, carum. S. Hier. ep. 146. 2. — Rarum esse oportet, quod diu carum esse velis. P. S. — Semper devites cum caro quaerere lites. — Solum patriae omnibus est carum, dulce atque jucundum. Cic. — Stertere cui carum, marcet huic buligo poparum. Inf. — Ubi divitiae carae habentur, ibi omnia vitia bona sunt.

Casa. Convivas naeta fit farre popa casa lauta. Inf. — Domina irata, fumus et rata, patella perforata, damnum sunt in casa. Inf. — E tenui casa saepe vir magnus exit. — Fores habent tritas, ut pastorum casa. — Ita fugias, ne praeter casam. Ter. Phorm. 768. — Potest ex casa vir magnus exire. Sen. ep. 66. 3.

Cascus. Cascus Cascam ducit. (Similis.) Varro l. l. 7. 28.

Caseolus. Xenocratis caseolus.

Caseus. Caseum habens non eget obsonio. — Caseus est bonus, quem dat avara manus. — Caseus et cepae veniant ad prandia saepe. — Caseus et panis, optima fercula sanis. — Panem probato levem, gravemque caseum. — Salem et caseum edit. Plin. H. n. 218.

Casses tendere. — Incidit in casses.
— Tenduntur casses. Tibull. 1. 6. 5.

Cassiculus. Aranearum cassiculi.
S. Hier. adv. Ruf. 3. 20. — Aranearum
cassiculos opponere. S. Ambros.

Cassius. Cassio severior. — Cassius
ipse. Cic. in Verr. 3. 60. — Cassianus
iudex. Cic.

Cassus. Cassaglans. Plaut. — Cassa
nux. Plaut. — Cassa glande non emo.
— Quam camus cassus equus est mel-
lior mala passus.

Castellum. Urbem prodit, dum
castella defendit. — Omnia castella
expugnari posse, in quae modo asellus
onustus auro posset ascendere. Cic.
ad Att. 1. 16. 12.

Castigatio. Alterius poenis fit cas-
tigatio lenis. — Castigant, qui casti-
gari merentur. — Castigat Deus et
corrigit, quem diligit. — Deus quem
amat, castigat. Ss. — Pater filium, quem
amat, castigat. — Qui bene amat, bene
castigat.

Castra. In praetoriis leones, in
castris lepores. Apoll. Sidon. ep. 5. 7.
5. — Nulla fides pietasque viris, qui
castra sequuntur. Lucan. 10. 407. —
Suis castris cedere. — Postprincipia
in castris.

Castus. Amor perennis conjugis
castae manet. Sen. Octav. 192. —
Casta ad virum matrona parendo im-
perat. Publ. Syr. — Casta refert castae
genitricis filia mores, lasciva nunquam
filia casta fuit. Owen mon. 103. —
Casta Sabina. Mart. 1. 62. 1. — Casta
vivat, panem faciat, domum servet.
(Uxor.) — Castior Hippolyto. — Castis
omnia casta. — Culta puella nimis,
casta puella minus. — Nisi caste, sal-
tem caute. — Non bene casta caro,
si bene pasta caro. — Os castum ver-
bis et candida palma trahuntur. —
Quae casta est? de qua mentiri fama
veretur. Auson. sept. sap. 1. 5. — Sat
dotata venit, quae bene casta venit. —
Si non caste, caute. — Si non caste,

tamen caute. — Si non caste, saltem
caute.

Casu. Da veniam ei, qui casu pec-
cat. — Nemo est casu bonus. Sen. ep.
123. 15. — Nulli sapere casu obtigit.
Sen. ep. 76. 4. — Quam miserum est,
ubi consilium casu vincitur. Publ. S.
— Qui secundos optat eventus, dimi-
cet arte, non casu.

Casus. Caeca est temeritas, quae
petit casum ducem. Sen. Agam. 145.
— Casus belli. — Casus dementis
correctio fit sapientis. — Casus et
fortuna etiam bonis dominantur. —
Casus nocet domino. — Casus quem
saepe transit, aliquando invenit. P. S.
— Casus ubique valet. Ov. art. am. 3.
425. — Casus ubique valet, semper
tibi pendeat hamus: quo minime cre-
das gurgite, piscis erit. Ov. — Celsae
graviore casu decidunt turres. — Ex-
celsis multo facilius casus nocet. P.
S. — Haud homo culpandus, quando
est in crimine casus. — Magister alius
casus. Plin. — Nulli meritis obsistunt
casus. Claudian. de cons. Honor. 409.
— O quantum est subitis casibus in-
genium! Mart. de spect. 14. 4. —
Omnia quaecunque agimus subjecta
sunt mille casibus. Liv. 30. 31. 6. —
Omnia sunt hominum tenui pendentia
filo, et subito casu, quae valere ruunt.
Ov. ex Pont. 4. 3. 35. — Per varios
casus, per tot discrimina rerum. —
Quem saepe transit casus, aliquando
invenit. Sen. Her. fur. 328. — Quem-
cunque dederint exitum casus, feras.
Sen. Hippol. 138. — Quo te quisque
casu roget, responsio detur. — Quod
nequit ingenium, casus facit. Mart.
Parth. 4. 76. — Res habet casum ma-
gnum. — Saepe quem transit casus,
aliquando invenit. — Saevius ventis
agitatur ingens pinus et celsae gra-
viore casu decidunt turres. Hor. carm.
2. 10. 9. — Turpe sequi casum. Ov.
— Vir sapiens, qui se ad casus ac-
commodat omnes.

Catella. Qualis hera, talis catella.

Catellus. Haec tibi succedent, ut gramina pasta catello. — Turpe est sanctum dare catellis. — Turpe rosas suibus et sanctum dare catellis.

Catena. Adamantinis catenis innixae. S. Aug. — Est annosa canis vix assuefacta catenis.

Catilina. Catilinam quocunque in populo vides, quacunque sub axe. Juv. 14. 41. — Clodius accusat moechos, Catilina Cethegum. (Pejor acc. malum.)

Cathedra. Ex cathedra.

Cato. Catone sapientior. — Catone severior. — Contenti simus hoc Catone. Sueton. Octav. 87. — Etiam si Cato dicat. — Foris Cato, intus Nero. — Frons Catonis. — Intus Nero, foris Cato. S. Hier. ep. 125. 18. — Jam nullus Cato. — Ne Catoni quidem crederem. — Omne tempus Clodios, non omne Catones feret. Sen. ep. 97. 10. — Tertius e coelo cecidit Cato. Juv. 11. 90. — Unique testi nec Catoni creditum est. S. Hier. adv. Ruf. 2. 24. — Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni. Lucan.

Cattula. (Catus.) — Prendere maternam bene discit cattula praedam. Inf.

Catulus. Alere luporum catulos. Teocr. — Aliter catuli longe olent, aliter sues. Plaut. Epid. 579. — Canis festinans caecos parit catulos. Aristot. — Felis dum catulos habet studiosissime venatur. Inf. — Leonem mortuum et catuli mordent. — Leonis catulum ne alas. — Longe aliter catuli olent, longe aliter sues. Plaut. — Non desit baculus, si vult mordere catulus. — Percutitur catulus, ut sentiat leo. — Ustus pyr metuit, catulum puer a cane morsus. (Pyr-ignis.) Inf.

Catus. (Cattus.) Bella gerunt mures, ubi cattum ne habet aedes. Inf. — Catorum nati sunt mures prendere nati. — Cattus amat piscem, sed non vult tingere plantam. — Catus amat piscem, sed non vult tangere flumen. — Cattus gliscit herae, canis heroique

placere. Inf. — Cattus saepe satur cum capto mure jocatur. — Igne semel tactus timet ignem postmodo cattus. — Lambere lac cattus satagit licet inveteratus. Inf. — Mus salit in stratum, quum scit abesse catum. — Piscis catus hiat, nec vult quod pes mafeat. Inf.

Caucasus. Caucaso durior.

Cauda. Anguillam cauda tenet. — Asini cauda non facit cribrum. — Bucula fit cuius ad caudam se gerit hujus. Inf. — Caput columbae, cauda scorpionis est. (Adulatur.) — Cauda blaudiri. — Cauda bos iterum, quod eget, reddit illa dierum. (Cauda perdita aestimatur.) Inf. — Cauda de vulpe testatur. — Cauda tenes anguillam. — Caudae parvae villosis animalibus. — Caudam jactare popello. Pers. — Caudam trahit. (Ridicul.) Hor. sat. 2. 3. 53. — Cornu de cauda non fit potale canina. (Cornu potale non fit de etc.) Inf. — Delphinum cauda ligat. — Delphinum cauda tenes. Aelian. nat. anim. 5. 6. — Equinae caudae pilos evellere. — Expedit jubam leonis tenere magis quam caudam vulpis. — In cauda venenum. (In fine.) — Inde lupi speres caudam, cum videris aures. — Latet in cauda venenum. — Ne gusta quibus cauda est nigra. (Finis.) — Nihilo sapientior ille, qui te deridet, caudam trahit. Hor. serm. 2. 3. 52. — Non habet anguillam, per caudam qui tenet illam. — Non tenet anguillam, ad caudam qui corripit illam. — Principium lauda, quod claudit idonea cauda. (Finis.) — Principium lauda, quod consequitur sua cauda. (Finis.) — Quaelibet vulpes caudam suam laudat. — Retroversus crescit, tamquam cauda vituli. Petron. 44. — Ut canis sine cauda. Varro. — Ut cauda pavonis. Cic. de fin. 3. 5. — Vir is, bos est cuius, ad caudam se gerit hujus. Inf. — Vulpes de cauda testatur.

Caula. E caula ad aulam.

Caulis. Et capra et caules.

Caupo. Animus est apud cauponem. — Cauponum nullus tondendae nescius artis. — Fugit tamquam caupo compilatus. Petron. 62. — Risus cauponis.

Cauponari. Bellum cauponari. (Pro pecunia.)

Causa. Angariae causa fit legis habentula laxa. — Avarus ipse miseriae causa est suae. Publ. — Avulsa causa tollitur effectus. Reg. jus. — Benignus etiam dandi causam cogitat. P. S. — Causa causae est causa causali. — Causa multis moriendi fuit morbum suum nosse. Sen. de brev. vit. 18. 5. — Causa necis verri pingui solet illico ferri. Inf. — Causa nocet domino. — Causa patrocinio, non bona, pejor erit. — Causa paupertatis plerisque probitas est. Curt. 4. 1. 20. — Causa vaporare fumum facit ex aliqua re. Inf. — Cessante causa cessat effectus. — Entia non sunt sine causa multiplicanda. Inf. — Est honesta turpitudine pro bona causa mori. P. S. — Flendo puer queritur ob verbera: causa taceatur. — Frangit et attollit vires in milite causa. Prop. 4. 6. 51. — In causa facili cuiusvis licet esse disertum. Ov. trist. 3. 11. 31. — Infirmis causa pusilla nocet. Ov. rem. a. 730. — Interdum veram portendunt somnia causam. — Invadere in arcem causae. — Janua ingredi in causam. Cic. — Judex nemo potest esse in propria causa. — Jugulum causae premere. Plin. ep. 1. 20. 14. — Licet ipsa vitium sit ambitio, frequenter tamen causa virtutum est. Quint. 1. 2. 22. — Linum candidum ducit lucri causa. — Mala causa est, quae requirit misericordiam. P. S. — Mala mali malo mala contulit omnia mundo; causa mali tanti femina sola fuit. (Adam-Eva.) — Male facere qui vult, nunquam non causam invenit. P. S. — Malefacere qui vult, facile causam inveniet. — Manifesta causa secum habet sententiam. P. S. — Mi-

sericordia non causam, sed miseriam respicit. Sen. de clem. 2. 5. — Mora saepe malorum dat causas. Manil. astron. 4. 75. — Necessitas aucta nunquam virtus et causa victoriae fuit. — Negandi causa avarum nunquam deficit. P. S. — Nihil opinionis causa, omnia conscientiae faciam. Sen. de vit. beat. 20. 3. — Nihil sine causa. — Nocet innocuo nocuus causamque nocendi invenit. Anon. fab. Aes. 2. 15. — Non vis aut numerus melior, sed causa triumphat. — Occasio causa scelerum. — Pauperis in causa non auris sit tibi clausa. — Qualis causa, talis effectus. — Roma locuta est, causa finita est. — Saepe desperatio spei causa est. Curt. 5. 4. 31. — Sublata causa cessat effectus. — Tempora ne culpes cum sis tibi causa doloris. Cato. 2. 30. — Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni. Lucan.

Causari. Laconicas lunas causari.

Causidicus. Apud causidicos etiam ipsum silentium venale est. Cassian. — Causidici atque forum multorum causa malorum. — Causidicum vendit purpura. (Indicat.) Inf. — Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Non mihi fit comes: doctor, causidicus, propheta, sacerdos.

Cautela abundans non nocet. — Prodest cautela plus, quam postrema (extrema) querela. — Ruina majoris, sit cautela minoris. — Superflua cautela nunquam nocuit.

Cautes. Marpesia cautes.

Cautus. Cautis pericula aliorum prodesse solent. Phaedr. — Cautus homo cavet, quotquot natura notavit. — Cautus metuit foveam lupus. Hor. ep. 1. 16. 50. — Cui secreta quidem credas, cautissime cerne. Columban. 5. 167. — Facit experimentia cautos. Mant. Parth. 9. 195. — Felix quem faciunt aliena pericula cautum. — Inimicitiae vitandae cautissime, ferendae aequissime, finiendae citissime.

S. Aug. — Nisi caste, saltem caute. — Nihil caute simul ac celeriter geri potest. — Non est inniti cautum cum iudice liti. Inf. — Pauper amet caute. Ov. art. am. 2. 167. — Pauper amet caute; timeat maledicere pauper: multaque divitibus non patienda ferat. Ov. — Perpende aeternum, vites ut cautus avernum. — Potentia cautis, quam aëribus consiliis, tutius habetur. Tac. an. 11. 29. — Si non caste, saltem caute. — Si non caste, caute.

Cavare. Gutta cavat lapidem. — Gutta cavat lapidem, consumitur anulus usu. Ov. ex Pont. 4. 10. 5. — Gutta cavat lapidem non (vi) bis, sed saepe cadendo. — Perpetuo stillans gutta etiam marmor cavat. — Stilla assidua cavat lapidem. — Stillicidii casus lapidem cavat. Lucan.

Cavea. Cavea ut-ut pulchra non nutrit avem. — In cavea fit atrox et aspera vulpes. — In cavea minus bene canit lusciniæ. — Mundus stultorum cavea. Paling. 3. 44.

Cavere. A cane muto et aqua silente tibi cave. — Ab amico reconciliato cave. — Ab homine signato cave — Ab hoste aperto tibi citius caveris, quam ab adulatore tecto. — Ab iracundo cave. — Ab irato cave. — Absentem, qui rodit amicum, caveto. — Cautus homo cavit, quotquot natura notavit. — Cave a signatis. — Cave amicum credas, nisi si quem probaveris. Publ. S. — Cave canem. Varro. — Cave doctor dissonus esse tibi. (Verba-facta.) Salut. 104. — Cave multos, si singulos non times. — Cave quidquid incipias, quod poeniteat postea. P. S. — Cave tibi a silente aqua et a muto cane. — Cavet periculo, qui etiam quum est tutus, cavet. P. S. — Cum convivaris, caveas ne multa loquaris. — Est grave furari fure cavente lari. — Est satius vere morsum fugiendo cavere, quam prope serpentem procumbere virus habentem. — Est virtus vere, semper malefacta ca-

vere. — Hic niger est, hunc tu Romane caveto. Hor. sat. 1. 4. 85. — Litem inferre cave, cum quo tibi gratia juncta est. Cato. — Magis cavenda amicorum est invidia, quam insidiae hostium. P. S. — Majorem virum cave. — Mortis ab austerae sibi quis scit falce cavere? — Ne cupido noceat tibi prava cupido, caveto. — Omnia blanda cave, latet hoc sub melle venenum. — Pauperior caveat sese sociare potenti. Avian. fab. 11. 15. — Qui non defendit, alio culpante, caveto. — Quod de quoque viro et cui dicas, saepe caveto. — Serum est cavendi tempus in mediis malis. Sen. Thyest. 487. — Si bene vis dici, caveas male dicere. — Si culpares velis, culpabilis esse cavebis. — Sibi non cavere et aliis consilium dare, stultum est. Phaedr. 1. 9. 1. — Tu cave, defendas, quamvis mordebere dictis.

Cavus. Cavum pedis ostendere. (Fugit.)

Cecropides. Cecropides. (Nobilis.) Juv. 8. 46. — Ego Cecropides. Juv.

Cedere. Ab omnibus violatur, qui omnibus cedit. — Blanditiis et silices possunt cedere. Prop. 1. 9. 31. — Cede repugnanti: cedendo victor abibis. Ov. art. am. 2. 197. — Cedant arma togæ. Cic. — Cedant arma togæ, concedat laurea laudi. Cic. Pis. 29. 30. — Cedendo victor abibis. Ov. — Cede majori. — Cedendum majori. — Cedendum est multitudini. — Cedens in uno, cedit in pluribus. — Cedere majori, non fit pudor inferiori. — Cedere majori, virtutis fama secunda est. Mart. ep. 31. 1. — Cedit amor rebus, res age, tutus eris. Ov. rem. a. — Cedit viribus aequum. Ov. trist. 5. 7. 47. — Cuncta cedunt industriae. — Despicit inermes, cedit fortibus. Phaedr. — Fatis agimur: cedite fati. Sen. Oedip. 980. — Haec arma sunt justi, ut cedendo vincat. S. Ambros. de off. 1. 5. 20. — Majori minor cedit in arte tua. Anon. fab.

Aes. 50. 16. — Nanus cum sis, cede. — Nescit amor magnis cedere divitiis. Prop. 1. 14. 8. — Non novit virtus calamitati cedere. P. S. — Omnia vincit amor, nos et cedamus amori. Verg. — Privatum commodum publico cedit. — Qui velit ingenio cedere, rarus erit. Mart. 8. 18. — Studio omnia cedunt. — Tu ne cede malis, sed contra audentior ito. Verg. Aen. 6. 95. — Veritas semper praevalet, eique cedunt omnia.

Celare. Amor tussisque non celatur. — Falsa culpam suam imagine celat. — Fraus est celare fraudem. — Incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Ingenium res adversae nudare solent, celare secundae. Hor. sat. 2. 8. 73. — Invenies multos, mores, qui pelle sub agni, celant luporum. Paling, 8. 943. — Morbum et pauperiem celare imprudentia est. P. S. — Multos calx celat, piper atque cucullus. — Parum sepultae distat inertiae celata virtus. Hor. — Perspicito facitus, quid quisque loquatur: sermo hominum mores et celat et indicat idem. Cato. — Quantumcunque potes, celato crimen amici. — Qui celat delictum, quaerit amicitias. Ss. Prov. 17. 9. — Qui fidelis est animi, celat amici commissum. Ss. Prov. 11. 13. — Quod pudeat socium, prudens celare memento. — Rem quam nix celat, pulsa nive terra revelat. — Sermo hominum mores et celat et indicat idem. — Stultorum incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 17. 24. — Stultus nil celat, quod habet sub corde revelat. — Tussis amorque non celatur. — Verbis blandus fraudem celat pectore. Phaedr.

Celeritas. Duplex fit bonitas, si simul accesserit celeritas. Publ. Syr. — Etiam celeritas in desiderio mora est. P. S. — In vindicando criminosa est celeritas. P. S.

Celeriter. (Celer.) Inopi beneficium bis dat, qui dat celeriter. P. S. — Mi-

nus decipitur, cui negatur celeriter. P. S. — Nihil caute simul ac celeriter geri potest. — Peccatum extenuat, qui celeriter corrigit. P. S. — Sat celeriter fit, quidquid satis bene fit. Sueton. Aug. 25. — Celerius elephantii pariunt Plin. H. n. praef. 28. — Celerius quam asparagi coquuntur. Suet. Octav. 87. — Consilium factum, celerem mox postulat actum. — Diu apparandum est bellum, ut vincas celerius. P. S. — Fama nihil est celerius. — Festinata maturitas celerius occidit. — Heu quam cuncta abeunt celeri mortalia cursu. Paling. 10. 716. — Longa belli praeparatio celerem facit victoriam. Sen. — Nemo celerius opprimitur, quam qui recordi securitate quiescit. Leo 13. — Nimis celerius venit, quod molestum est, quam id quod cupide petas. — Quae fugiunt celeri carpite poma manu. Ov. — Sacra celerius absolvenda. Hom.

Cella. Clericus in cella gaudet veniente puella. — In cella vinaria sibi moritur. — Sic minus mella, quod apum sit cum dape cella. — Ut piscis extra aquam, sic monachus extra cellam.

Celox. Qui celocem regere nequit, onerariam petit. Fulgent.

Celsus. Celsae graviore casu decidunt turres. — Pingitur in celsa, simia, sede sedens.

Censere. Capite censi. (Pauper.) — Ceterum censeo Carthaginem esse delendam. Cato. — Ego vero censeo Carthaginem esse delendam. Cato. — Inter Melitidas aliquem censere. — Peccat uterque, pari dignum lex censeat utrumque supplicio. Paling. 8. 640. — Ut tute es, item omnes censes esse.

Censor. Cum tu pravissima tentes, alterius censor ne vitiosa notes. Avian. fab. 3. 11. 12. — Censor patruus.

Censorius. Censorio supercilio. — Probitas censorio supercilio exami-

nata. Val. Max. 2. 9. 1. — Virgula censoria notare.

Censura. Dat veniam corvis, vexat censura columbas. Juv. 2. 63. — Qui in publico aedificat, multorum censuris patet.

Census. Dat census honores, census amicitias. Ov. fast. 1. 217. — In pretio pretium nunc est: Dat census honores, census amicitias; pauper ubique jacet. Ov. — Misera est magni custodia, census. (Divitiae.) — Non est census super censum salutis corporis. — Plus vincit sensus, quam multiplex census. — Protinus ad censum, de moribus ultima fiet quaestio. Juv. 3. 140. — Saepe solent sensus hominum pervertere sensus. — Sumptus censum ne superet. Plant. — Virtus sine censu languet ubique. (Divitiae.) Paling. 6. 834.

Centaurus. Jube acta proclivia, non enim inter centauros versaris.

Cento. Centones sarcire. (Decipere.) Plaut. Epid. 455. — Sarcinatoris est summum suere centones. Lucil.

Cepa. Allium et cepe sonat. — Caeus et cepae veniant ad prenda saepe. — Ego tibi de alliis loquor, tu respondes de cepis. — Hoc aliud longe est, inquit qui cepe serebat. (Allium-cepe fere idem.) Lucil. — Iisdem vesci cepis. (Cepa, Caepa, Cepe.)

Cera tractabilior. — Caerite cera dignus. — Eadem cera. — Imis ceris eradere.

Cerasus. Cum domino cerasum res est mala mandere servum. — Mandere cum dominis non suadeo ceresum servos. — Vulpes cerasum non curat. — Tollunt matura et tibi projiciunt dura; gentari cerusa procerum cum prole recusa. Inf.

Cerberus. Faucibus cerberi reluctari. Apul. met. 4.

Cerdo. Memento in pellicula cerdo manere tua. Mart. — Memento cerdo te in pellicula tua tenere. Mart. 3. 16. 5.

Cerealis cena. — Dives eget gem-

mis, Cereali munere pauper, sed cum egeant ambo, pauper egens minus est.

Cerebrum. Caput cerebro vacuum. Agric. — Vacuus cerebro. — Cerebrum Jovis. Apul. Apol. 39. — Crassi cerebri. Paling. 8. 837.

Ceres. Cereri nuptias facere. (Sine vino.) Plaut. — Pax Cererem nutrit; pacis alumna Ceres. Ov. fast. 1. 704. — Satis est populis fluviusque Ceresque. (Aqua, panis.) Lucan. 4. 381. — Sine Cerere et Baccho friget Venus. (Panis-vinum.) Ter. Eun. 4. 5. 6. — Sine Cerere et Libero friget Venus. Ter. — Terra ferax Cerere, multoque feracior uvis.

Cereus. Cereas imagines movet. Hor. serm. 1. 8. 30. — Cereus in vitium flecti. (Juvenis.) Hor. A. p. 163. — Cereus sum.

Cerevisia. Est jam potata, sed erat cerevisia grata. — Lexis truncatur cerevisia dum dominatur. Inf.

Cernere. Audi, cerne, tace, si vis cum vivere pace. Inf. — Aurea ne credas, quaecunque nitescere cernis. — Cerne quid es, quid eris, — sic mox plus efficiaris. — Cernere plus uno lumina bina queunt. (Oculus.) — Cernite sim qualis, qui modo qualis eram. Ov. — Cum tua pervideas mala lippus inunctis, cur in amicorum vitis tam cernis acutum? Hor. sat. 1. 3. 25. — Cum tumulum cernis, cur non mortalia spernis? — Die medio non cernit solem. — Est enim proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. Tusc. 3. 30. 73. — Et hic soccus quem cernitis, videtur vobis novus et elegans, sed nemo scit praeter me, ubi me premat. S. Hier. adv. Jovin. 1. 48. — Frondem in silvis non cernere. Ov. — Impedit ira animum ne possit cernere verum. Cato 2. 4. — Nec frondem in silvis cernit. Ov. trist. 5. 4. 9. — Plures triobolos, paucos est cernere vates. Zenod. — Qui sapit, hic spernit, quidquid mirabile cernit. — Rem praecedentem bene prospice,

cerne sequentem. — Tam cernis acutum, quam serpens. Hor. sat. 1. 3. 26. — Tam cernis acutum quam aquila. Hor.

Ceroma. Oleum perdit et impensas, qui bovem mittit ad ceroma. S. Hier. ep. 57. 12.

Certamen. Certamen non novit exosculationes. — Nullum cum victis certamen. — Nunc specimen specitur, nunc certamen cernitur. Ter. Cas. 3. 1. 2. — Nunquam bella piis, nunquam certamina desunt. — Pro aris et focis certamen. Cic. de nat. deor. 3. 40. 94. — Quod certaminibus ortum, ultra metam durat. Vell. Pat. — Sus cum Minerva certamen suscipit. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites.

Certare. Adversus aërem certare. S. Aug. de ag. Chr. 5. 5. — Adversus aërem nos debemus certare. S. Aug. — Certent cygnis ululae. Verg. — De ea re, quae te non molestat, ne certis. Ss. Sirach. 11. 9. — Duobus certantibus tertius gaudet. — Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est. Hor. A. p. 78. — Fluvius cum mari certas. — Hoc scio pro certo: quoties cum stercore certo, vinco aut vincor, semper ego maculor. — Male audit, qui maledictis certat. — Non certatur hic de oleastro. — Non nisi certanti corona datur. — Persaepe evenit, ut utilitas cum honestate certet. Cic. — Pica cum lusciniâ certat. Theocrit.

Certus. Amicus certus in re incerta cernitur. Cic. — Certa amittimus, dum incerta petimus. Plaut. Pseud. 685. — Certam praesens vix habet hora fidem. Ov. ex Pont. 4. 3. 50. — Certius est quam mors, quam mors incertius nil est. — Certiora quam illa, quae apud Sagram. Cic. nat. deor. 3. 5. 13. Certo certius. Plaut. — Certo veniunt ordine Parcae. Sen. Herc. fur. 188. — Certum, quia impossibile. Tertull. — Cunctorum rerum doctor certissimus: usus. — Dii lenti, sed certi vindices.

— Est certum verbum, frangit Deus omne superbum. — Est modus in rebus, sunt certi denique fines. Hor. sat. 1. 1. 106. — Est nulli certum, cui pugna velit dare sertum. — Est nulli certum, cui vult Mars cedere sertum. — Fata regunt orbem, certa stant omnia lege. Manil. 4. 14. Hoc certo certius est. Plaut. Cap. 643. — Hoc scio pro certo, quoties cum stercore certo, vinco aut vincor, semper ego maculor. — In certis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas. — Incerta pro spe, non munera certa relinque. Avian. fab. 20. 17. — Incerta, ratione, certa facere. — Lectio certa prodest, varia delectat. Sen. ep. 45. 1. — Lenti sed certi vindices dii. Hor. — Melior est certa pax, quam sperata victoria. Liv. 30. 30. 19. — Melior tutiorque est certa pax, quam sperata victoria. Liv. — Mopso certior. — Mors certe finis est. Quint. decl. 12. 14. — Pauci ex multis sunt amici, homini certi qui sint. Plaut. Pseud. 1. 3. 156. — Pro incerta spe, certa praemia. Sall. — Qui suis rebus contentus est, huic maximae ac certissimae sunt divitiae. — Rebus in adversis certa probanda fides. Owen. Monost. 2. — Regibus certior est ex mansuetudine securitas. Sen. de clem. 1. 8. 4. — Semper avarus eget, certum voto pete finem. Hor. ep. 1. 2. 56. — Sunt dii immortales lenti quidem, sed certi vindices generis humani. Sen.

Cervinus. Cervina senectus. (Longa.) Juv. 14. 251.

Cervix. Crassam cervicem habes. (Impudicus.) Sen. rhet. contr. 3 praef. 16. — In cervicibus hostium est. — Malum impendit cervicibus. — Populus iste durae cervicis est. Ss. Exod. 32. 9.

Cervus. Ante leves pascentur in aequore cervi. — Cervum cursu vincere. — In aethere cervi. Verg. ecl. 1. 60. — In pace leones, in proelio cervi. Tertull. cor. mil. 1. — Longius

insidias cerva videbit anus. Ov. art. a. 1. 766. — Quisquis amat cervam, cervam putat esse Minervam. — Ubi cervi cornua abjiciunt. — Ubi cervi cornua deponunt. — Vincit cervum cursu. Plaut. Poen. 530.

Cessare. Cessante causa cessat effectus. — Cesset vindicta, donec permaneat ira. — Discere ne cesses, si doctor maximus esses. — Insta, ne cesses, veniunt post semina messes. — Jocus cum optimus est, cessandus. — Lucrum cessans, damnum emergens. — Ne discere cessa. Cato. dist. 3. 1. — Nihil prodest bene te didicisse, facere si cesses bene. P. S. — Sublata causa cessat reffectus.

Cessator. Amici magnam partem cessatores sunt.

Cessio. Bonorum cessio.

Cespes. Cespitem natali quilibet optat ali.

Cestus. Cesto Veneris pellacius. — Cestum habet Veneris.

Ceteri. Ceteris paribus. — Et cetera. — Malum cum impluit ceteris, impluet et mihi.

Cetus. Cetum junctiva fugat halecum comitiva. Inf.

Chalceus. Chalcea donanti chrysia qui dederas. (Arma Diomed et Glauci.) Mart. 9. 94. 3.

Chalybs. Chalybs Chalybem domitat pugnare volentem.

Chameleon. Chameleon mutat colorem. Auson. ep. 17 praef. — Chameleon mutat colorem subinde. Plin. H. n. 8. 51. — Chameleontis vicem.

Chaos. Antiquior quam Chaos et Saturnalia tempora.

Chares. Charetis promissio. (Vana.)

Charon. Charontis symbolum habet. (Moriens.)

Charta. Cordi et non chartae tradas, quae noveris arte. — Dentata charta. — Illudere chartis.

Charybdis. Avaritia est Charybdis et radix omnium malorum. S. Hier. ep. 125. 2. — Charybdis. — Evitata

Charybdi in Scyllam incidi. — Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim. Verg. — Incidis in Scyllam cupiens vitare Charybdim. Gualtier, Alexandreis 5. 301. — Inter Scyllam et Charybdim (navigare). S. Aug.

Chius. Chius dominum emit. (Sibi nocet.)

Chorda. Chordas geminas ferit. — Chordas non movendas movebo. — Congruit ingenti crassissima chorda latroni. — Eadem chorda oberrare. Hor. A. p. 356. — Ridetur chorda, qui semper oberrat eadem. Hor.

Chorea. Unus homo veram nunquam facit esse choream. — Ut calami resonant, sic est ducenda chorea.

Chorus. Alieno choro pedem inferre. — Extra chorum saltat. Plato. — In alieno choro pedem ponere. Plut.

Christianus. Quo Romae propiores, tanto christiani tepidiores.

Christus. Auxilium Christi venit ad nos tempore tristi. — Fac quae Christus amat, dum pauper ad ostia clamat. — Injicies fisco, quidquid non vis dare Christo. — Mergere nos patitur, sed non submergere Christus. — Nunquam peccares, si semper Christum amares. — Quae conventio Christi ad Belial? Ss. — Quisquis amat Christum, mundus non diligit istum. — Si male fecisti, mox vulnera respice Christi: flecte genu, plora, numenque illius adora. — Si quis amat Christum, mundus non diligit istum. — Si quis salvari vult perpetuoque beari, Christo devotum studeat se tradere totum. — Subtractum Christo lucrum fit Ditis averni.

Chryseus. Calcea donanti chrysia qui dederas. (Arma. Diomed. Glauc.) Mart.

Cibaria. Ex alienis cibariis liberaliter hospites tractare facile.

Cibus. Ab amico reconciliato, a cibo bis cocto libera nos domine. — Cibi condimentum fumes. Cic. de fin.

2. 28. 90. — Cibi copia fastidium parit. — Cibus e flamma petit. Ter. Eun. 3. 2. 38. — Cibus in matellam non immittas. Plaut. — Cibus alienus dulcior est. — Cibus post quem manus non laventur. (Pauper; panis.) — Cibus simplex homini utilissimus. Plin. — Copia ciborum subtilitas animi impeditur. Sen. ep. 15. — E flamma petere cibum. Ter. Eun. 490. — Est patris: nato vestem praebere cibumque. — Dignus est operarius cibo suo. Ss. Matth. 10. 10. — Fit sunt ora quibus, dante tonante cibus. Inf. — Juvat cibus post opus. Quint. decl. 298. 165. — Modicus cibi, medicus sibi. — Mures edunt alienum cibum. Plaut. Pers. 1. 2. 6. — Ne graver absque cibo semesso gaudeo libo. Inf. — Optimum cibi condimentum fames. Plato. — Parcito saepe cibus et sic annosior ibis. — Quasi mures alienum edit cibum. Plaut. Capt. 77. — Quasi mures semper alienum edimus cibum. Plaut. — Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, omnibus unca cibus aera subesse putat. Ov. ex Pont. 2. 7. 9. — Quid prodest si cibus deest, et culpa adest. S. Isidor. — Quod cibus est aliis, aliis est atre venenum. — Solet cibus, quum sumitur, tacitos efficere, potus loquaces. Macrob. sat. 7. 1. 1. — Sus menstruus anserque trimenstris cibus optimus. — Tantalici cibi. — Venter cibi avidus praecepta non audit. Sen.

Cicada cicadae cara, formica formicae. — Cicadam ala corripere. — Rore vixit more cicadae. — Totum diem argutatur, quasi cicada. Novius v. 25. — Vere prius volucres tacent, aestate cicadae. Ov. Ars. am. 1. 271. — Vespa cicadae obstreperit. Theocr.

Cicatrix. Cicatricem obductam refricat. Cic. — Cicatrix conscientiae pro vulnere est. P. S. — Vetus cicatrix est refricanda.

Ciccus. Ciccum non interdum. (Nihil.) Plaut. Rud. 580.

Cicero pro domo sua. — Cicerone non opus est, ubi fantur opes.

Ciconia devorat ranam. — Quem nulla ciconia pinsit. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108.

Cimba rimosa. (Loquax.)

Cimmerii. Cimmeriae tenebrae. — Cimmeriis tenebris atrior. Lact. 5. 3. 23.

Cinaedus. Improbiior Cinaedo satiram scribente. — Saltatum intervenire cinaedos. (Impudicus.)

Cinesia macilentior.

Cingere. Simul intonuit, non noscitur ulli, agminibus comitum qui modo cinctus erat. (Infelix solus.) Ov. trist. 1. 4. 29.

Cingulus. Mel in ore, novacula sub cingulo.

Cinis. Aquas cineri infundere. — Aquas infundit in cinerem, (Sero auxilium.) Quint. — Aequat omnes cinis. Sen. ep. 91. 16. — Cineres evitans in carbones incidit. — Cineri nunc medicina datur. (Sero.) Prop. 2. 14. 16. — Est caro nostra cinis, vix incipit est cito finis. — Ex cinere in prunas. — Fama post cineres major venit. Ov. ex Pont. 4. 16. 3. — Hic cinis, ubique fama. Epitaph. Fridr. II. — Incedis per ignes suppositos cineri doloso. Hor. carm. 2. 1. 7. — Minxit in patrios cineres. Hor. A. p. 471. — Non solet ingeniis summa nocere dies, fama post cineres major venit. Ov. ex Pont. 4. 16. 2. — Verterat in fumum et cinerem. Hor. ep. 1. 15. 38.

Circe. Circes poculo. (Immutatus.) — Circeum poculum. Cic.

Circenses. Panem et circenses.

Circulus in demonstrando. — Circulus in probando. — Circulus vitiosus. — Circulos meos turbare noli. — Noli turbare circulos meos. Archim.

Circumagere. Circumagetur orbis.

Circumlatrare. Circumlatabant

ut Pygmaei Herculem. Amm. Marc. 22. 12. 4.

Circumstantiae rem variant.

Circumspectio. Peccat aliquando nimia circumspectio.

Circumtondere comam.

Circumvolvere. Rota citius circumvolvitur.

Ciris. I modo venari leporem, nunc cirim tenes. Plaut. Capt. 1. 2. 81.

Cista. Ad cistam dominus vadit saepissime parvus.

Cithara. Non omnes qui habent citharam, sunt citharoedi. Varro. r. r. 2. 1. 3.

Citharista, Aspendius citharista. — Aspendius citharista intus canit. (Subdulus, fur.) Cic. in Verr. 1. 20. 53.

Citharoedus. Auloedus sit, qui citharoedus fieri nequit. — Non omnes, qui habent citharam, sunt citharoedi. Varro. — Qui citharoedus esse non potest, auloedus sit. Cic.

Cito. Amor tam cito crescit, quam porrus. Laber. — Bella movet citius cui desunt cornua taurus. — Bis dat, qui cito dat, nil dat, qui munere tardat. Publ. Syr. — Brevis cantilena cito absolvitur. — Brevis missa cito decantatur. — Carpet citius aliquis, quam imitabitur. — Citius in navi cadens a ligno exciderit. — Citius nos corrumpunt vitiorum exempla domestica. Juv. 14. 31. — Citius numerabis aristas. Ov. ex Pont. 2. 7. 25. — Citius quam in cursu rotula circumvertitur. Plaut. Pers. 443. — Citius usura currit, quam Heraclitus. — Citius venit periculum cum contemnitur. — Citius venit malum, quam revertitur. P. S. — Cito decernere, tardius exsequi. — Cito, quod dii volunt. Petron. 76. — Cito improborum laeta in perniciem cadunt. — Cito ignis stipulae conquiescit. S. Hier. ep. 54. 13. — Cito maturum, cito putridum. — Cito pede labitur aetas. Ov. art. am. 3. 65. — Cito rumpes arcum sem-

per si tensum habueris. Phaedr. 3. 14. 10. — Cito, tuto, jucundo. — Cito turgens spuma dilabitur. (Ira.) S. Hier. ep. 66. 9. — Curvatur truncus cito, qui tibi post erit uncus. — Dicto citius. Liv. 23. 47. 6. — Dicto nil citius emittitur. — E minimo crescit, sed non cito flamma quiescit. — Est caro nostra cinis, vix incipit, est cito finis. — Ex minimo crescit, sed non cito fama quiescit. — Ficta cito ad naturam reciderint suam. P. S. — Fortuna cito reposit, quod dedit. P. S. — Gratia cito senescit. — Gloriam qui spreverit, citius habebit. — Herba mala cito crescit. — Ignis divisus citius exstinguitur. — In risum pronis fluitant cito lumina fletu. — Labitur ex mente heu cito res bona, sed mala lente. — Lacrima nil citius arescit. Cic. de invent. 1. 56. — Levis est fortuna: cito reposit, quae dedit. P. S. — Malae herbae cito crescunt et facile multiplicantur. — Malitia unius cito fit maledictum omnium. P. S. — Muricis proles cito discit prendere mures. — Muti citius loquuntur, quam ego. Plaut. — Ne citus in lingua fueris, nec segnis in actu. Columban. 5. 182. — Nec cito credideris. Ov. art. am. 3. 685. — Neque aves citius. Plaut. Bacch. 290. — Nihil enim lacrima citius ariscit. — Non cito decrescit mala planta, sed usque virescit. — Nunquam recte faciet, qui cito credit. Petron. sat. 43. 6. — Pluma aut folio citius movetur. — Pomum compunctum cito corrumpit sibi junctum. — Propior igni citius calescit. — Qui cito dat, bis dat. P. S. — Qui cito, qui temere spondet se multa daturum: quae male promisit, turpius ille negat. Owen. Monost. 48. — Qui se ipsum laudat, cito derisorem invenit. P. S. — Quidvis citius dissolvi posse videmus, quam rursus refici. — Quod cito fit, male fit. — Quod cito fit, cito perit. — Quod cito lucratur, cito perditur et nihilatur. — Sambucam citius

caloni aptaveris alto. Pers. 5. 95. — Sat cito, si sat bene. Cato. — Sat cito, sit sat tuto. — Rota citius circumvolvitur. — Sellam zona cito succingit sola caballo. Inf. — Serius aut citius sedem properamus ad unam. Ov. — Si bene quid tacias, facias cito, nam cito factum gratum erit. Auson. epigr. 83. 1. — Tam cito crescit tamquam porrus. — Tam cito quasi formicis objicias papaverem. — Telegorae citius donarim. — Tenuis citius numerabis arenas. Calpurn. eel. 2. 73. — Turbo non aequè citus est. Plaut. Pseud. 745. — Ventis citius.

Citra pulverem. — Citra sementem.

Civis Romanus sum. Ss. — Concordia civium, murus urbium. — Cui malus est civis, laudet licite sua quisvis. Inf. — Cum moritur dives, concurrunt undique cives: pauperis ad funus vix currit clericus unus. — Hostis-ne an cives comedit, parvi pendit. — Immunem cives odere sui. — Misericors civis patriae est consolatio. P. S. — Quales principes, tales cives. Cic. ad fam. 1. 9. 12. — Seditio civium, hostium est occasio. Publ. Syr. — Servare cives major est virtus patriae patri. Sen.

Civitas, Bos in civitate. (Gaudium rustic.) — Cum neque civitatis adhuc gustasset aquam. (Peregrinus.) Cassiod. hist. trip. 12. 4. — Ex horologio civitatem judica. — In legibus salus civitatis. — Non potest civitas abscondi supra montem posita. Ss. Matth. 5. 14. — Unus vir non facit civitatem.

Clam aquam frigidam subdole suffundere. Plaut. Cist. 1. 1. 37. — Clam, vi ac precario. (Prece.) — Hostis aperte, ast clam falsus nos perdit amicus.

Clamare. Anser tactus statim clamat. — Clama, ne cesses! Quasi tuba exalta vocem tuam. Ss. — Clamabunt E et A, quotquot nascuntur ab Eva. — De puteo asinus vix advenis et clamas. — Dum pauper clamat, janu ali-

men amat. (Claus.) — Dum tacent, clamant. — Habet unde clamet. (Beati possidentes.) — Infans non clamat, si sibi des, quod amat. — Ne clamans precare. — Non omnis militans pugnat, qui fortia clamat. — O panis, panis, stomachus te clamat inanis. — Otia quisquis amat, vae multum postea clamat. — Res clamat ad dominum. — Vox clamantis in deserto. Ss.

Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, viduae, pretium famulorum. — Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, merces detenta laborum.

Clamor. Alius est clamor graculi, alius luscinae cantus. — Fures clamorem timent. — Fures clamorem metuunt. — Lupus ante clamorem festinat. Diogenian. — Multum clamoris, parum lanae. — Non clamor, sed amor, clangit in aure Dei. — Stentora vincit clamore. Juv. 13. 112. — Stentoreus clamor. — Ululat unisono clamore lupina propago. — Stentore clamosior.

Clandestina efferre consilia.

Clarus. Caecis hoc clarum est. Quint. 12. 7. — Clara pacta, boni amici. — Clarior est solito post maxima nubila Phoebus. — Clarior olore cygnus. — Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur. Sall. Catil. 1. 4. — Luce clarior. — Lumina inter umbras clariora sunt. Quint. 2. 12. — Lynces clarissime cernunt. Plin. H. n. 8. 32. — Mulus clarum collo jactans tintinnabulum. Phaedr. 2. 7. 5. — Nunc pluit et claro nunc Jupiter aethere fulget. — Qua in re aliquis clarus est, ad eam properat. — Sole ipso est clarius. Arnob. — Te nebras obducere rebus clarissimis. — Virtus clara aeternaque habetur. Sall.

Claudere. Accepto damno januam claudere. Juv. 13. 129. — Ante Dei vultum clausum nihil est, vel inultum.

— Claude os, aperi oculos. — Claudes os hujus, sunt publica crimina ejus. — Claudite jam rivos pueri, sat prata biberunt. Verg. ecl. 2. 111. Clauditur oranti, sed panditur aula ferenti. — Clausa fides miseris et toto solus in orbe est. Lucan. 9. 246. — Clausis oculis. — Clausis thesauris incubat. Quint. 10. 1. 2. — Curia pauperibus clausa est, dat census honores. Ov. am. 3. 8. 55. — Grege amisso septa claudere. — Januam, qui aperit, claudit. — Lydus ostium claudit. — Maxima pars pecore amisso praesepia claudit. Paling. 9. 828. — Mors clausis portis intrat loca singula fortis. — Mus miser antro qui clauditur uno. — Mus miser est, antro qui solum clauditur uno. — Nil juvat amisso claudere septa grege. — Non vola claudatur, ubi libro stirps sociatur. Inf. — Oculis clausis liquet. — Pauperis in causa, non auris sit tibi clausa. — Porta patens esto, nulli claudaris honesto. — Porta patens esto nulli, claudaris honesto. (Abbas Robertus.) — Quod clausum in pectore, hoc in lingua promptum habeo. — Theatrum simul aperit et claudit. — Ut vites hostes, regnorum claudito postes.

Claudianum senatus consultum. (Injustum, de matrimonio liberae cum servo.)

Claudicare. Claudicat alterius nemo dolore pedum. — Juxta claudum habitans, claudicare discit. — Laeditur urbanus, non claudicat inde Romanus. — Omne simile claudicat. — Qui offendit in limine, per totum cubile claudicat. — Simile claudicans. — Tota res vacillat et claudicat.

Claudus. Claudii more tenet pilam. — Claudii vicinus claudicat ipse brevi. — Claudus pilam. Cic. in Pis. 28. 69. — Curva solet claudum umbra sequi. — Horret item claudii situs ante capedine sacci. Inf. — Iuxta claudum

habitans claudicare discit. — Plutus in adventu claudus, in recessu alatus. (Divitiae.) — Procul Buda claudo. — Quasi claudus semper domi sedet. Pl. Aul. 73. — Si juxta claudum habitet, subclaudicare discet.

Clausula. Omnia tunc bona sunt, clausula quando bona est. — Quale principium, talis et clausula. S. Hier. ep. 69. 9.

Clava. Cuilibet fatuo placet sua clava. — Herculi clavam subtrahere. (Periculos.) Macrob. 5. 3. 16. — Herculi clavam extorquere. — Occidam te clava scirpea. (Facillime.) Novius. — Stultis clava pediculi sunt quaerendi.

Clavis. Clavi findere ligna, securi aperire fores. — Claves Sancti Petri. — Oratio est clavis coeli. — Sedebamus in puppi; clavim tenebamus; nunc autem vix est in sentina locus. Cic.

Clavus. Beneficium clavo trabali figere. — Clavum clavo pellere. — Clavus clavo ejiciendus. Cic. Tusc. 4. 35. 75. — Clavus clavo truditur. — Dum clavum rectum teneam. (Via recta.) Isid. orig. 19. 2. 12. — Fixus clavo. Plaut. Asin. 156. — Plus valet exiguus, quam nullus ad atria clavus. — Rectum clavum tenere. Quint. 2. 17. — Supra fumum clavus. — Trabali clavo figere. Cic. Verr. 5. 22. 53. — Vinum caret clavo.

Clemens. Miserebor cui voluero et clemens ero in quem mihi placuerit. Ss. Exod. 33. 19.

Clementia. Clementia non minus victori, quam victo semper utilis. — Magnum timoris remedium clementia est. Sen. Octav. 442. — Metus improbos compescit, non clementia. P. S. — Misericordia et veritas custodiunt regem et roboratur clementia thronus ejus. Ss. Prov. 20. 28.

Cleon. Rebus peractis Cleon est Prometheus.

Clericus. Clericus in messe vult

semper rusticus esse. (Lucrum.) — Clericus clericum non decimat. — Clericus in cella gaudet veniente puella. — Clericus applaudit, cum pulsum funeris audit. — Clericus uxorem qui ducit perdit honorem; amittit florem propter mulieris amorem. — Dum cantat flamen, respondet clericus: Amen. — Pro cupreis cupreas lege, clerice, missas.

Clerus. Bibit hera, bibit herus, bibit miles, bibit clerus, bibit ille, bibit illa, bibit servus cum ancilla. — Dixit laicus clero: nunquam amicus ero.

Clepsydra. Supra clepsydrum dicere. (Sine fine.)

Clipeus. Clipeum post vulnera summo. Ov. trist. 1. 3. 35. — Cum clipeus splendet super alto fornice pendet; ast cum nigrescit, sub scamno saepe quiescit. — Gloriatur tamquam Argivum clipeum detraxerit. — Tamquam Argivum clipeum abstulerit. (Sc. Gloritur.)

Clitellae. Bos clitellas portabat. Quint. — Bovi clitellas imponere. Cic. ad Att. 5. 15. 3. — Clitellae bovi sunt impositae «plane, non est nostrum onus.» (Inquit bos.) Cic. — Non nostrum inquit onus bos clitellas. (Videns.) Quint. 5. 11. 21. — Quid mea refert, cui serviam, clitellas dum portem meas.

Clivus. Caballus in clivo. Petron. — Clivo sudamus in imo. Ov. her. 20. 41. — In clivo laborare. — In medio clivo laborat. — Lassus tamquam caballus in clivo. Petron. 134.

Cloaca. Ac si in rapidum fluvium jaceret cloacam. (Pecunia.) Hor. sat. 2. 3. 242. — Arcem facere ex cloaca. Cic. p. Plane. 40. 95. — Cloaca plus commota plus foetida est. — Cloacas Augiae purgare. Sen. Apol. 7. — In cloacam abjicere.

Coalescere. Aevi crementis coalescit acutio mentis. Inf. — Planta saepius translata non coalescit.

Coaxare. Rana saepius conculcata tandem coaxat.

Cochlea. Vicistis cochleam tarditudine. Plaut. Poen. 532.

Coctilis. Abdomen sursum praesentat coctile cursum.

Coctio. Hoc plus negotio est, inquit coctio. Inf. — Nihili coctio est.

Codex. Plus student in calicibus, quam in codicibus. — Plus valet favor in iudice, quam lex in codice. Paulus.

Codicillus. Philoxenis codicillibus.

Codrus. Codro generosior. — Codro pauperior. Juv. 3. 203.

Coelebs. Qui non litigat, coelebs est. Hor. — Sarcina fausta datur, cui coelebs sponsa jugatur.

Coelestis. Capram coelestem orientem conspexit. (Felix.) — Coelestes omnia possunt. Hom. — Coelestis ira quos premit, miseros facit Sen. Herc. Oct. 441. — Hic nisi lugebis, coelesti luce carebis. — Patri coelesti nunquam placuere scelesti. — Res male discernit, quisquis coelestia spernit. — Tanta animis coelestibus irae. Verg. Aen. 1. 11.

Coelicola. Fit fragor ollarum, ruit arx si coelicularum. Inf.

Coelum. A terra ad coelum quilibet. Plaut. Pers. 604. — Adhuc coelum volvitur. — Appropinquavit regnum coelorum. Ss. Matth. 10. 7. — Atria sunt coeli menti patefacta fidei. — Brevis oratio penetrat coelos. — Bibulus in coelo est. Cic. ad Att. 2. 19. 2. — Bono vincere mala est ad coelum scala. — Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, merces detenta laborum. — Clamitat ad coelum vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, viduae, pretium famulorum. — Coelo ac terrae loquitur. — Coelum avarus in caeno queritur. — Coelum et terras miscet. Liv. 4. 3. 6. — Coelum finditur aratro. Ov. trist. 1. 8. 3. — Coelum non animum mutant, qui

trans mare currunt. — Coelum non quaeret, qui terrae totus adhaeret. — Coelum sursum et terra deorsum et cor regum inscrutabile. Ss. Prov. 25. 3. — Coelum sursum, terra deorsum, cor autem juvenum inscrutabile. Ss. — Coelum vituperat. Phaedr. 4. 7. 25. — De coelo decidit. Lactant. inst. 1. 11. 55. — De coelo in caenum. Tertull. de spectac. 25. — Digno coelum attingit. Cic. ad Att. 2. 1. 7. — Digno se coelum putat attingere. (Felix.) Cic. — Dives difficile intrabit in regnum coelorum. Ss. Matth. 19. 23. — Dominus sapientia fundavit terram, stabilivit coelos prudentia. Ss. Prov. 3. 19. — Eripuit coelo fulmen sceptrumque tyrannis. Polignac Anti-Lucret. — Graeculus esuriens, in coelum jusseris, ibit. Juv. — In coelo nunquam spectati impune cometae. — In coelo quies. — In coelum expuis. — In coelo sum. Cic. ad Att. 2. 19. 1. — Janua coelorum pia mors finisque malorum. — Jupiter in coelis, nummus regit omnia terris, divisum imperium cum Jove nummus habet. — Mare coelo miscere. — Matrimonia in coelo contrahuntur. — Nec ad coelum, nec ad terram pertinet. Petron. 44. — Neque coelum neque terram attingit. — Nocte rubens coelum, cras indicat esse serenum. — Nonnulli, ut putentur sapere, coelum vituperant. Phaedr. — Onerare coelum votis. — Oratio est clavis coeli. — Plurimus in coelis amor est, connubia nulla: conjugia in terris plurima, nullus amor. — Quasi delapsus de coelo est. Cic. de fin. 1. 19. 63. — Quid mihi cum mundo, dum in coelis abundo. — Quid, si nunc coelum ruat. Ter. Heaut. 719. — Quod est ante pedes nemo spectat: coeli scrutantur plagas. Cic. de republ. 1. 18. 30. — Quot coelum stellas, tot habet tua Roma puellas. Ov. art. am. 1. 59. — Regnum coelorum vim patitur et violenti rapiunt illud. Ss. Matth. 11. 12. — Restat iter coe-

lo; coelo tentabimus ire. Ov. — Ridenti domino et coelo ne crede sereno, nam facili casu dominus mutatur et aura. — Si rueret coelum, multae caperentur alaudae. — Sidera coelo addere. Ov. am. 2. 10. 13. — Terra prius stellas feret et findetur aratro coelum. — Terram coelo miscet. — Tertius e (de) coelo cecidit Cato. Juv. 11. 90. — Toto coelo erras. Macrobi. — Ubique medius coelus est. (Mundus ubique idem.) Petr. 45. — Vel coelum ruat. Varro. — Vir bonus est coeli, malus est telluris alumnus. Mant. Parth.

Coena (caena, cena). A tenui coena est agilis mens atque serena. — Aurgalis coena. — Coena comesa venit. Varro r. r. 1. 2. 11. — Coena incipit potu. — Coena Platonica. (Parum edunt, multum loquuntur.) — Coena pontificalis. — Coena saliaris. — Dubia coena. — E magna coena stomacho fit maxima poena. — Flos coenae. — Hecates coena. — Licinium divitiis, Apicium coenis provocat. Sen. ep. 120. 19. — Lucullea coena. — Magna coena, stomacho magna poena. — Non est laudandus, ne in coena quidem. — Non posset laudari ne in coena quidem funebri. — Os reficit coena numisma gerente crumena. Inf. — Pontificum coena. Hor. carm. 2. 14. 25. — Post coenam stabis aut mille passus meabis. — Qui cum Platone coenat etiam postero die se bene habet. (Parum comedit.) — Timonea coena. — Thyestis coena. — Ut sis nocte levis, sit tibi coena brevis. — Vilis coena non gignit debacchationem.

Coenare (caenare, cenare). Coenare quomodo rex. Petron. 38. — Coenat tribus ursis quod satis esset. Hor. ep. 1. 15. 35. — Laconice coenare.

Coeppisse. Amphora coepit institui, currente rota cur urceus exit? Hor. — Consilio coeptum vix unquam eva-

dit ineptum. — Dimidium facti, qui coepit habet. Hor. ep. 1. 2. 40. — Dimidium facti, qui bene coepit, habet. — Est melius regredi, quam male coepta sequi. — Hic homo coepit aedificare et non potuit consummare. Ss. — Incipe! dimidium facti est coepisse. Auson. epigr. 81. 1. — Non qui bene coepit, sed qui bene finit, habet. — Non bene coepisse, sed bene perfecisse laudis est. — Quidquid coepit et desinit. Sen. de cons. ad Poeb. 1. 1.

Coetus. Suillus coetus.

Cogere. Ad auctores redit sceleris coacti culpa. Sen. Troad. 870. — Amnis cursum cogere. — Auri sacra fames, quid non mortalia pectora cogis. Verg. Aen. 3. 57. — Bos ad aquam tractus non vult potare coactus. — Cogas amantem irasci, amari si velis. Publ. Syr. — Cogere intrare. (Haereticos.) Ss. Luc. 14. 23. — Dat Galenus opes, dat Justinianus honores, solus Aristoteles cogitur ire pedes. — Facile perit amicitia coacta. — Furor cogit sequi pejora. Sen. Hipp. 178. — In angustum coguntur copiae. — Ingenia coacta male respondent. Sen. — Intra eutem cogere. — Lapides flere et lamentari coegisses. Cic. de orat. 1. 57. 245. — Lex neminem cogit ad impossibilia. — Libera religio res est et nescia cogi. — Male respondent coacta ingenia: reluctante natura irritus labor est. Sen. de tranq. 6. 2. — Miserum est tacere cogi, quod cupias loqui. Publ. Syr. — Non gaudebis amore coacto. — Omnes eodem cogimur. Hor. carm. 2. 3. 25. — Omnis coacta res molesta est. — Potestas, etiam si supplicet, cogit. Macrob. 2. 7. 2. — Quid non mortalia pectora cogis auri sacra fames. Verg. Aen. 3. 56. — Quos cogit metus laudare, eosdem reddit inimicos metus. Sen. Thyest. 207. — Saepe necesse gravem currere cogit anum. Inf. — Sibi ipsi improbitas cogit fieri injuriam.

P. S. — Sunt quasi non facta a domino jurando coacta.

Cogitare. Benignus etiam dandi causam cogitat. Publ. Syr. — Cetera cogitate domi. — Cogitato quam longa sit hiems. Cato. — Cogito, ergo sum. Cartes. — De lana cogitat sica. — Libidinis initia continebit, qui exitum cogitabit. Sen. de mor. no. 66. — Ludus aliquando debet animo dari, ad cogitandum melior ut redeat tibi. Phaedr. 3. 14. 12. — Mulier cum sola cogitat, male cogitat. P. S. — Optime cogitata pessime saepe cadunt. — Qui gratus futurus est, statim dum accipit, de reddendo cogitat. Sen. de benef. 2. 25. 2.e — Saepe optime cogitata pessime cadunt. — Sapienter cogitant, qui temporibus secundis casus adversos reformidant. Cornif. Reth. 4. 17. 24. — Si vultis nihil timere, cogitate omnia esse timenda. Sen. nat. quaest. 6. 2. 2. — Tempore pacis de bello cogitandum. — Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum. Ss. Genes. 50. 20.

Cogitatio. Cogitationes nostrae liberae sunt. Cic. p. Mil. 29. 79. — Cogitationis poenam nemo patitur. Ulp. Dig. 48. 19. 18. — Cogitationum poenam nemo luit. — Et deest et superat miseris cogitatio. P. S. — Imunis est hominum cogitatio. — Posteriores cogitationes prioribus meliores. Cic. — Posteriores cogitationes sapientiores solent esse prioribus. Cic. Philipp. 12. 2. 5. — Secundae cogitationes meliores. — Sensus et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua. Ss. Genes. 8. 21.

Cognatus. Felicium omnes sunt cognati. — Felicium multi cognati. — Quaeritur sit-ne aequum amicos cognatis anteferre? Cic.

Cognoscere. Amici in rebus adversis cognoscuntur. — Arbor sit qualis, fas est cognoscere malis. — Attendite a falsis prophetis, qui veniunt

ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. Ss. Matth. 7. 15. 16. — Balbus melius balbi verba cognoscit. S. Hier. ep. 50. 4. — Cognoscere personam in iudicio non est bonum. Ss. Prov. 24. 23. — De fructu cognoscitur arbor. Ss. — E naevo cognoscere. Cic. — E naevo vult cognoscere. Cic. — E plumis cognoscitur avis. — E stipula cognoscere. Lucian. — Ex auribus cognoscitur asinus. — Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Ss. Matth. 7. 20. — Ex oculis, poculis, loculis cognoscitur homo. — Ex oculis, poculis cognoscitur omnis. — Ex socio cognoscitur vir. — Ex verbis fatuus, pulsu cognoscitur olla. — Ex visu cognoscitur vir. Ss. Sirach. 19. 26. — Fructibus ex propriis arbor cognoscitur omnis. — Fur furem cognoscit. — Fur furem cognoscit, lupus lupum. Aristot. — Noscitur ex socio, qui non cognoscitur ex se. — Peccatum vestrum est, si non cognovistis Deum, quem non cognoscere impossibile est. Tertull. — Per risum multum poteris cognoscere stultum. — Per risum multum debes cognoscere stultum. — Per rufam barbam poteris cognoscere nequam. — Pluribus ille refert, quae non cognoscere refert. (Narrat.) — Quaelibet ex proprio fructu cognoscitur arbor. Columb. monost. 82. — Si iudicas cognosce, si regas, jube. Sen. — Sibilo cognoscitur.

Cohibere. Injuria injuriam cohibere licet. — Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos custodes? Juv. 6. 341. — Sica minax stricto cohibetur ab ense frequenter.

Coignire. Hic minus insignit, qui plura metalla coignit.

Coitio. Prima coitio est acerrima. Ter. Phorm. 346.

Coitus. Omne animal post coitum triste excepto gallo.

Coinquinare. Non quod intrat in

os coinquinat hominem, sed quod procedit ex ore. Ss.

Colere. Aurum omnes victa jam pietate colunt. Ov. — Deum colit, qui novit. Sen. ep. 95. 47. — Laudato ingentia rura, exiguum colito. Verg. Georg. 2. 412. — Miseris colendos maxime superos putem. Sen. Agam. 694. — Multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuentis. Ss. Prov. 19. 6. — Nihil minus expedit, quam agrum optime colere. Plin' H. n. 18. 6. — Novos amicos dum paras, veteres cole. — Purgo meum ventrem et colo omnipotentem. — Utque ego majores, sic me coluere minores. Ov.

Coleus. Si nos coleos haberemus.

Collativus venter. (Bonus.) Plaut.

Collegialis. Edite, bibite, collegiales. (Socii.)

Collegium. Tres faciunt collegium. Neratius. Prise.

Colligere. Arbore dejecta, quivis colligit ligna. — Aurum est stercore colligendum. — Collige sarcinulas et exi. Juv. — Colligit hic virgas, quibus olim vapulet ipse. — De vino effuso colligi debet, quod potest. — Dum Aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite. — Moram si quaeres, sparge milium et collige. Pompejan. — Non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad dandum collecta. Ss. Sirach. 4. 36. — Quantum pater colligit, tantum filius dissipat. — Qui non colligit mecum, dispergit. Ss. — Sarcinas colligere. Varro. r. r. 1. 1. 1. — Societas fide colligitur. — Stipem colligere. Liv. — Tantalus e horto fructus colligere.

Colloquium. Corrumpunt bonos mores colloquia prava.

Collum. Colla canum veterum durum est assuescere loris. — Collo quod aptasti, tibi nendum. — Collum curvatur villano, dum rogatur. — Non opus est follo suspendere timpana collo. (Fou-demens.) Inf. — Obtorto collo. — Saepe natatores submergun-

tur meliores, et scansores collum frangunt meliores.

Collutus. Cantabit melius colluto gutture gallus.

Collyrium. Eodem collyrio mederi omnibus. S. Hier. — Eodem collyrio omnium oculos curare. — Lippus collyrio opus habet. — Uno collyrio omnium oculos vult curare. S. Hier.

Colonia. Abdera pulchra Tejorum colonia.

Colonus. Veteres migrate coloni.

Colophon. Colophonia ferocia.

Colophon. Colophonem addere. — Colophonem imponere.

Color. Alienis coloribus se adornat. S. Hier. — Aliis se coloribus adornat. S. Hier. — Chameleon mutat colorem subinde. Plin. H. n. 8. 51. — Chameleon mutat colorem. Auson. ep. 17. praef. — Color ingenuus movetur pudore. — Homo nullius coloris. Plaut. Pseud. 4. 7. 99. — Nimum ne crede colori. Verg. ecl. 2. 17. — Praebet candoris lac, nigri vacca coloris. Inf. — O formose puer, nimum ne crede colori. Verg. — Omnis Aristippum decuit color. Hor. ep. 1. 17. 23. — Quomodo mutatum est aurum! mutatus est color optimus. Ss. — Suis aliquem coloribus depingere. Cic. — Tuis te pingam coloribus. — Verecundia mulierem ornat, non color fucatus.

Colossus. Pygmaeum colosso imponere.

Colubra restem non parit. Petron. 45. — Quas tu vides colubras! Plaut.

Colubrinus. Colubrino ingenio est. Plaut. — Colubrinum ingenium. (Mulieris.) Plaut. Truc. 780.

Columba. Anguinos gestes oculos in corde columbae. — Aquila non columbam. (Generat.) Hor. od. 4. 4. 32. — Aquila non generat columbam; columba non generat aquilam. — Aquilae non progenierant columbas. — Caput columbae, cauda scorpionis est. (Adulator.) — Columbae serpentem

miscere. — Columba milvo. Hor. epod. 16. 32. — Columbas osculis vincere. — Dat veniam corvis, vexat censura columbas. Juv. 2. 63. — Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae. Ss. Matth. 10. 16. — Imbellem aquilae non generant columbam. — In galea Martis nidum fecere columbae: apparet Marti, quam sit amica Venus. — Invenit interdum caeca columba pisum. — Nec imbellem feroces progenierant aquilae columbam. Hor. — Non tibi per ventos assa columba venit. — Non volat in buccas assa columba tuas. — Terretur nimio pennae stridore columba, unguibus accipiter saucia facta tuis. Ov. trist. 1. 1. 75. — Timida columba. — Timidissima turba: columbae. Ov. art. am. 1. 117. — Ut nulli nocuisse velis, imitare columbam; serpentem, ut possit nemo nocere tibi. Owen. — Vetuli notique columbi. Hor. ep. 1. 10. 5. — Vincit columbas osculis. Lucil.

Columna. Ad columnam Maeniam. (Opprobrium.) Cic. — Columna Maeniam. — Incurrere in columnas. — Incurristi amens in columnas. Cic. orat. 67. 223.

Coma. Circumtondere comam. — Obstupui, steteruntque comae et vox faucibus haesit.

Comare. Calvus comatus. Mart. 10. 83. — Non minus molestum est calvis, quam comatis pilos evelli. Sen. de tranq. an. 7. — Sub facie comata mens est ad turpia prompta.

Comedere. Ad mensuram aquam bibere, sine mensura offam comedere. — Bis hic non comedat, qui ferre iuga recusat. — Canterio comeso mulo provehitur. Cic. ep. ad fam. 9. 18. 6. — Cena comesa venit. Varro. r. r. 1. 2. 11. — Comedit benefecia. (Oblivisc.) — Comedit oculis. — Conditus in palea a stupido comedetur asello. — De fera comedisti. — Dentēs vel silicem comesse possunt. Ca-

tull. 23. 4. — Facile vulpes pirum comest. Plaut. Most. 3. 1. 32. — Fiei cadunt in os comedentis. — Glaucus comesa herba habitat in mari. Ov. — Hostis ne an cives comedit, parvi pendit. — Lude, bibi, comede! Post mortem nulla voluptas. Epicur. — Lupi nullum terminum comedunt. (Hiemem.) — Magnus piscis minutos comest. — Mensibus R-ratis, cancrum ne comedatis. — Multorum festorum Jovis glandes non amplius comedet. (Senex.) — Mulo vehi potes, quoniam canterium comedisti. Cic. — Nisi purges et molas non comedes. — Non quivis suavia comedit edulia. — Ovum qui comedit, pullo quandoque carebit. — Patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupescunt. — Pisces magni parvulos comedunt. — Piscis magnus saepe minutos comest. Varro. — Potes mulo isto, quoniam canterium comedisti. Cie. ad fam. 9. 18. 4. — Plures dominos servi comederunt, quam canes. Varro. — Quam facile vulpes pirum comest. — Qui multum vult comedere, parum comedit. — Tam facile quam pirum vulpes comest. Plaut. Most. 559. — Tam facile vinces, quam vulpes pirum comest. Plaut. — Testudinis carnem aut comesse oportet, aut non comesse. — Ut vivas comede, at non vivas propter edendum. Paling. 3. 644. — Vel siliem comesse potest.

Comes. Acti laboris comes est laetitia. — Aemulatio contentionum comes. — Aeris alieni comes miseria. — Assidua eminentis fortunae comes est invidia. Vell. Pat. 1. 9. 6. — Bonus dux bonum reddit comitem. — Canitiei non semper comes virtus. — Comes facundus in via pro vehiculo est. Publ. Syr. — Comes facundus in itinere pro vehiculo est. P. S. — Cul-pam poena premit comes. Hor. carm. 4. 5. 24. — Divitiae curas habent comites. — Dolor voluptatis comes. — Eminentis fortunae comes invidia. Vell.

Pat. 1. 9. 6. — Facetus comes in via pro vehiculo est. — Fortunae comes invidia. — Gaudii comes moeror. — Ingrata sunt beneficia quibus comes metus. P. S. — Invidia gloriae fortunaeque comes. — Invidia virtutis comes. — Iracundiae comes tristitia. — Jactantiae comes invidia. Hom. — Non comis mihi saepe comes, fastidia movet. — Non mihi fit comes: doctor, caudicus, propheta, sacerdos. — Nummus in exilio comes optimus est peregrino. — Par comes esse pari consuescit, sic et avari. — Semper magnae fortunae comes est adulatio. Vell. Pat. 2. 102. 3. — Si comes esse lupi vis, voce sibi simuleris. Inf. — Si vis esse comes mihi, mores indue comes. — Simul intonuit non noscitur ulli, agminibus comitum, qui modo cinctus erat. Ov. trist. 1. 4. 29. — Verecundus metui comes est. — Viro malo ne viae comes fueris.

Comessatum. Segma comessatum, reliquo parat oris hiatum. Inf.

Cometa. In coelo nunquam spectati impune cometae.

Comis. Non comis mihi saepe comes, fastidia movet. — Si vis esse comes mihi, mores indue comes.

Comicus. Quid in tragoedia comici?

Comitari. Discentem comitantur opes, comitantur honores. Muret. instit. — Imber adest soli, comitantur gaudia fletum. — Ipse licet Musis venias comitatus Homere: si nihil attuleris, ibis Homere foras. Ov. art. am. 2. 279. — Miles laudatur, quem femina non comitatur. — Sic est consuetum, comitantur tristitia laetum.

Commaculare. Unius pecudis scabies totum commaculat gregem. S. Hier.

Commansio. Dissuadet mores commansio turpis honestos. Inf.

Commemorare. Beneficia meminisse debet is, in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. Cic.

Commendare. A bellariis commendatur epulum. (Finis.) — Artificem commendat opus. — Diem vesper commendat. — Opificem commendat opus. — Saepe nates scabras facies commendat honesta. — Voluptates commendat rarior usus. Juv. 11. 208.

Commendatio. Formosa facies muta commendatio est. Publ. Syr.

Commensalis. Ad commensales se confert tota sodales.

Commentum. Commenti fit opus ad deitatis opus. (Humanum opus.) Inf. — Mixta cum veris passim commenta vagantur. — Opinionis commenta delet dies, naturae judicia confirmat. Cic. nat. deor. 2. 2. 5. — Thesalicum commentum. — Ulisseum commentum.

Commercium. Commercia turpia sanctos corrumpunt mores. Paling. 10. 90. — Commercium exest, initium fidelitatis. (Bibere.) — Non habet commercium cum virtute voluptas. Cic.

Commissio. Corripe amicum, saepe enim fit commissio. Ss. Sirach. 19. 15.

Commissum. Qui fidelis est animi celat amici commissum. Prov. 11. 13.

Committere. Aurum monedulae committere. (Fur.) Cic. p. Flacc. 31. 76. — Deo fortunaeque omnia committenda. Quint. — Mus aetatem uni cubili nunquam committit suam. — Mus sapiens aetatem non cubili unquam committit suam. Plaut. Truc. 868. — Ovem lupo committere. Ter. Eun. 832. — Segnius expediunt commissa negotia plures. Hor.

Commodare. Habet in adversis auxilia, qui in secundis commodat. Publ. Syr.

Commoditas omnis fert sua incommoda secum. Mant. Parth. 2. 25. — Commoditas sequitur metuentem, incommoda nunquam. — Quaevis

commoditas sua secum fert incommoda.

Commodum. Amor, odium et proprium commodum saepe faciunt iudicem non cognoscere verum. — Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda aequum est ferre. Ter. Hec. 5. 3. 42. — Privatum commodum publico cedit.

Commodus (commode). Commode qui calamitatem fert, jam dimidio oneris levatus est. — Differ, habent parvae, commoda magna, morae. Ov. fast. 3. 394. — Ex alterius incommodis sua commoda comparat. Ter. Andr. 4. 1. 3. — Habent parvae magna commoda morae. Ov. fast. 3. 394. — Habent sua commoda morae. Ov. — Haud facile est aequa, commoda, mente pati. Ov. — In qua sede sedes, si sit tibi commoda sedes, illa sede sede, nec ab illa sede recede. — Luxuriant animi rebus plerumque secundis, nec facile est aequa commoda mente pati. Ov. art. am. 2. 437. — Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda aequum est ferre. Ter. Hec. 5. 3. 42. — Non facile est aequa commoda, mente pati. — Nulla lex satis commoda omnibus est. Liv. 34. 3. 5. — Nusquam commodius, nusquam liberius vivitur, quam domi. — Omne commodum cum suo onere pertransit. — Qui commoda habet, etiam incommoda ferre debet. — Sedem commodam non mutato. — Servit commodis suis. — Si qua sede sedes et erit tibi commoda sedes, illa sede sede, nec ab illa sede recede.

Commovere anagyrim. — Commovere camarinam. — Justus in aeternum non commovebitur. Ss. Prov. 10. 28. — Cloaca plus commota plus foetida est.

Communis. Amicorum communia sunt omnia. Cic. — Amicorum communia inter se omnia. Ter. Ad. 803. — Commune naufragium omnibus solatium. — Commune periculum

concordia propulsandum. — Errare commune est mortalibus. — Est commune mori, mors nulli parcit honori. — Facile fertur, quod omnibus commune est. — Iniquus est, qui commune vitium singulis objicit. Sen. de ira 3. 26. 2. — Levius communia tangunt. — Mercurius communis. — Omni aetate mors est communis. Cic. — Mors omnibus communis. — Quidquid communis fama famat, de toto non deperditur. — Spernimus in commune omnes praesentia. Auson. id. 15. 18. — Tamquam Sisapo communis.

Communitas. Inter amicos omnium rerum communitas. Cic.

Communicativum. Omne bonum est communicativum sui.

Communiter negligitur, quod communiter agitur.

Commutare. Semper propter rebus bonis deteriora commutant. Jul. Valer. 1. 13.

Commutatio. Mala commutatio.

Comoedia. Notus ut in Plauti comoedia moechus. — E comoedia traegodia.

Compar amat similem; quod amatur amabit amantem.

Comparare. Cum Aesernino Samnite Pacidianus comparatur. (Pessimus optimo.) Cic. ad Qu. fr. 3. 4. 2. — Minervae felem comparare. — Tibiam tubae comparat. — Musarum eloquio comparandus. S. Hier. 57. 12.

Compedes quas ipse fecit, ipse gestet faber. — Faber compedes quas fecit, ipse gestet. — Fures privatorum furtorum in nevo atque compedibus aetatem agunt, fures publici in auro atque in purpura. M. Cato orat. fr. 70. 1. — Gestat faber compedes, quas ipse fecit. Auson. id. 7. — Grata vincit compede. (Amor.) — In compitis esse praestat, quam in compedibus.

Compellere. Compelle intrare. (Haereticos.) Ss. Luc. 14. 23.

Compendarius. Compendiaria res improbitas, virtus longa.

Compendium. Dispendium propter compendium.

Compensare. Lento gradu ad vindictam divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat. — Verba verbis, verbera verberibus compensanda.

Compescere. Compescas semper linguam, ventrem atque pudenda. — Digito compescere labellum. Juv. 1. 160. — **Linguam** compescere virtus non minima est. — **Reverentia** frenat animos ac vitia compescit. Sen. ep. 94. 43. — Si cupias pacem, linguam compesce loquacem. Cato.

Competentia. Beneficium competentiae. (Necessaria ad vivendum.)

Compilare. Scrinia aliorum compilat. — Tamquam caupo compilatus. (Fugit.) Petron. 62.

Compilatus. Fugit tamquam caupo compilatus.

Compitum. Praestat esse in compitis, quam in compedibus. — Aedificans habet artifices prope compita plures.

Complecti. Uno fasce complecti.

Componere. Componitur orbis regis ad exemplum. — Mixtum compositum. — Non nostrum tantas componere lites. Verg. ecl. 3. 108. — Regis ad exemplum componitur orbis. Claudian. 8. 299. — Si componere magnis parva mihi fas est. — Si parva licet componere magnis. Verg. Georg. 4. 176.

Compotor. Odi memorem compotorem. Mart.

Comprehendere. Difficile est valde vulpem comprehendere vulpe. — Fele comprehensa saltant mures in mensa.

Comprimere. Compressis manibus sedet. Liv. 7. 13. 7. — Sapiens si compresserit labia sua sapientior erit. Ss. — Si compresserit labia sua intelligens, sapiens reputabitur. Ss.

Comprobare. Pictor tabellis comprobatur editis.

Compungere. Pomum compunctum cito corrumpit sibi junctum.

Computare. Senectus non annorum numero computatur.

Conari. Conando Graeci Troja potiti sunt. — Frustra conatur cui non Deus auxiliatur. — Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluvii. Ss. Sirach. 4. 32. — Non plus conemur quam sinit mortalitas. Phaedr. — Omnia conando docilis solertia vincit. Manil. Astron. 1. 95. — Si vir es suspice, etiam si decidunt, magna conantes. Sen. de vit. beat. 20. 1. — Stultus stultis persuadere conatur. S. Hier Adv. Pelag. 3. 14. — Tenuēs conamur grandia.

Conatus. Nullius est felix conatus et utilis unquam, — consilium si non detque juvetque Deus. Melancton.

Concedere. Argumentum e concessis. — Fato concedere. — Licet concedere veris. Hor. serm. 2. 3. 305. — Nemo alteri imperium volens concedit. Ps. Sall. de ord. rep. 1. 1. 4. — Vix Deo concessum. Cic. orat. 5. 19.

Concertare. Argumenta contra argumenta, et acta contra acta adferat, qui legitime concertare vult.

Conceptio. Unde superbit homo ejus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori.

Conceptus. Multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos. (Eva.) Ss. Genes. 3. 16.

Concha dignum. (Nihili.) — Concham aperire. (Ironice: magnum opus!) — Conchas legere et umbilicos. (Tempus perdere.) Cic. de orat. 2. 6. — Cum concha virgine gemma placet.

Concidere animo. Cic.

Conciliare. Conciliant homines mala. Aristot. — Plurimus auro venit honos; auro conciliatur amor. — Carixantur, rixantes conciliantur.

Concilium. Ad concilium ne accesseris antequam voceris. — Concilium medicum. (Periculum.)

Concio grata brevis, longum farcimen agresti. Inf.

Conclamare suos. (Mors.) — Conclamatum est. (Mortuus est.) — Conclamatum est de illo. (†). Ter. Eun. 348. — Vasa conclamat.

Concludere. Major pars concludit.

Conclusio. A posse ad esse non fit justa conclusio.

Concolores aves facillime congregantur.

Concordare. Distingue tempora et concordabunt jura. Reg. jus. — Verbis opera concordare debent. Sen. ep. 20.

Concordia. Aequalitas concordiae mater. — Aulicorum vita, rara concordia. — Commune periculum concordia propulsandum. — Concordia civium, murus urbium. — Concordia discors. (Harmonia in musica.) — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. Jug. 10. 6. — Discors concordia. (Harmonia.) — Discordia fit carior concordia. Publ. Syr. — Fratrum concordia rara est. Ov. met. 1. 145. — Ibi victoria, ubi concordia. P. S. — Ira odium generat, concordia nutrit amorem. Cato 1. 36. — Lascivia et laus nunquam habent concordiam. P. S. — Parvis dives concordia rebus. Sil. Ital. Pun. 9. 407. — Rara concordia formae atque pudicitiae. Juv. 10. 297. — Rara pudicitiae manet et concordia formae. — Rerum concordia custos. — Scilicet ingeniis aliqua est concordia junctis. Ov. ex Pont. 2. 5. 59. — Sunt probata coram Deo et hominibus: concordia fratrum, amor proximorum et vir et mulier bene sibi consentientes. Ss. Eccles. 25. 1. 2. — Ubi concordia, ibi victoria. — Vel serpentum major est concordia.

Concredere. Unguenta vasi sordido ne concredas.

Concrepare digitis. (V. digito.)

Conculcare. Rana saepius conculcata tandem coaxat.

Concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, superbia vitae. — Concupiscentia cum conceperit parit peccatum Ss. — Concupiscentia nunquam dicit: sufficit!

Concupiscere. Fungos concupiscit lapidosus ager. (Imbrem.)

Concurrere. Ad nova omnes concurrunt. Sen. — Concurrit quispiam ne pluvia madesceret et in foveam praefocatus est.

Concursus ad delictum.

Concutere. Mars non concutit arma sua. (Jactare.)

Condere. Aestas non semper durabit, condite nidos. — Roma non fuit una die condita. — Tanta molis erat Romanam condere gentem. Verg.

Condimentum. Animus aequus optimum est aerumnae condimentum. Plaut. Rud. 187. — Cibi condimentum fames. Cic. de fin. 2. 28. 90. — Condimentum optimum fames. Cic. — Optimum cibi condimentum fames. Cic. — Fames optimum condimentum. Plato. — Muliebris lacrima condimentum est malitiae. Publ. Syr.

Condire recte non est cuiusvis. — Non plus mactabis, quam tu condire valebis.

Conditio. Attalicae conditiones. (Divitiae splendidae.) Hor. earm. 1. 1. 11. — Conditio sine qua non. — Dum vita grata est, mortis conditio optima est. P. S. — Melior est conditio possidentis. Reg. jus. — Temporis atque loci servanda est conditio. Paling. — Violatis conditionibus violantur et pacta. Reg. jus.

Conditus. (Absconditus.) Conditus verax aperit praecordia Liber. Hor. sat. 1. 4. 89. — Conditus in palea a stupido comedetur asello. — Malum bene conditum ne moveas. — Saepe condita luporum fiunt rapinae vulpium.

Condus. Bonus condus, bonus promus. — Condus quaerit promum.

Congelare. Congelavit otio. Cic.

Congestus. Congesto pauper in auro. — Congesto pauper in aere. (Avarus.)

Conglutinare amicitias. Cic.

Congregare. Concolores aves facillime congregantur. — Pares cum paribus facillime congregantur. Cic. de sen. 3. 7. — Quae in juventute tua non congregasti, quomodo in senectute tua invenies? Ss. Eccles. 25. 5. — Quod in juventute non congregasti, in senectute non invenies. — Ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Ss. Matth. 18. 20.

Congressus. Bonos corrumpunt mores congressus mali. Tertull. ad uxorem. 1. 8.

Congruere. Congruit ingenti crassissima chorda latroni.

Conferre. Ad commensales se confert tota sodales. Inf. — Collatis signis depugnare. Plaut. Casin. 2. 5. 44. — Parva enim magnis saepe rectissime conferuntur. Cic. — Ut parva magnis conferam. — Culicem elephantum conferre. Lucian.

Confessarius. Medico, patrono et confessario die verum libere.

Confessio sceleris initium salutis. — Confessioni proxima est poenitentia. — Confessionis sigillum. — Confessionem imitatur taciturnitas. — Erranti medicina confessio. Ps. Cic. ad Octav. 7. — Erroris medicina confessio est. S. Ambros. — Quae nimis est sera, non est confessio vera. — Silentium videtur confessio. Sen. rhet. controv. 10. 2. 6. — Sub sigillo confessionis. — Taciturnitas imitatur confessionem. Cic. de invent. 1. 32. 54. — Ultio doloris confessio est. Sen. de ira. 3. 5. 6.

Conficere. Dulcis confectio rite labore quies. — Vigilare addecet, qui sua, vult tempore conficere officia. Plaut. Rud. 4. 2. 16.

Confidere. Confide in Deo et mane in loco tuo. Ss. Sirach. 11. 22. — Ma-

ledictus qui confidit in homine. Ss. — Nemo confidat nimium secundis. Sen. Thyest. 615. — Qui confidit in Deo, fortis est ut leo. — Qui confidit in divitiis, corruiet. Prov. 11. 28. — Qui confidit in Domino, non confundetur in aeternum. Ss. — Spes confisa Deo nunquam confusa recedet. — Imperitia confidentiam, eruditio timorem creat. S. Hier. ep. 73. 10.

Confidenter. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter. Ss. Prov. 10. 9. — Sincere et confidenter.

Confirmare. Confirmat artes usus. — Exceptio confirmat regulam. — Opinionis commenta delet dies, naturae iudicia confirmat. Cic. de nat. deor. 2. 2. 5.

Confiteri. Habemus confitentem reum. Cic. — Nulla est victoria major, quam quae confessos animo quoque subjugat hostes. Claudian. de cons. Honor. 248.

Confligere. Aperta pugna confligere.

Confortare. Caro confortat corpus, vinum calorem refocillat, triticum nutrit.

Confossus. Confossior soricina nenia.

Confringere. Aequalis non confringit sarcina dorsum. — Confringi vas cito Samium solet. (Parvi pretii.) Plaut. Bacch. 202. — Confregisti tesseram. (Finis amicit.) Plaut. Cist. 2. 1. 27. — Patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Ss. Prov. 25. 15.

Confugere. Ad aram confugit.

Confundere. Confundit rotundum cum quadrato. — Infirma mundi eligit Deus, ut fortia quaeque confundat. Ss. — Nullus speravit in Domino et confusus est. Ss. Sirach. 2. 11. — Spes confisa Deo nunquam confusa recedet.

Conjectura. Conjecturam domi faciam. Plaut. Cas. 2. 3. 8.

Conjicere. Ac si in puteum conjicias.

Petron. 42. — Aequae ac si in puteum conjicias. Petr. — Bene qui conjiciet, vatem hunc perhibebo optimum. Cic. de divin. 2. 5. 12.

Conjugare. Morum similitudo amicitiam conjugat.

Conjugatio mellis et fellis. Apul. flor. 4. 18.

Conjugium humanae, divina academia, vitae. (In hoc nemo satis sapit.) — Conjugium sine prole est quasi dies sine sole. — Conjugia sunt fatalia. — Dos non facit faustum conjugium sed virtus. — Jura, pudorque et conjugii sacrata fides fugiunt aulas. Sen. Agam. 79. — Plurimus in coelis amor est, connubia nulla; conjugia in terris plurima, nullus amor. — Saepe in conjugis fit noxia cum nimia est dos. Auson.

Conjunctus. Odia conjunctissimorum gravissima.

Conjungere. Consortes conjungit amor, socios idem labor. — Inhiante auro saepius animi conjunguntur. Greg. Tur. de glor. conf. 62. — Quod Deus conjunxit, homo non separet. Ss. Matth. 19. 6.

Conjux. Amor perennis conjugis castae manet. Sen. Octav. 192. — Quando faber cudit, monachus cum conjuge ludit. — Quum tibi sit conjux, ne res et fama labore, vitandum ducas inimicum nomen amici. — Zelotypo conjux semper suspecta marito. Mant. Parth. 6. 71.

Connubia sunt fatalia. — Plurimus in coelis amor est, connubia nulla; conjugia in terris plurima, nullus amor.

Conon. Bellum Cononi curae sit. — Curabit proelia Conon. (Peritus.)

Conqueri fortunam adversam, non lamentari decet. Pacuv. tr. fr. 268.

Conquiescere in utramvis aurem.

Conscientia. Bonus fruitur bona conscientia. Sen. de mor. no. 134. — Cicatrix conscientiae pro vulnere est. Publ. Syr. — Conscientia bene actae

vitae jucundissima est. Cic. de sen. 3. 9. — Conscientia mala facinora flagellantur. Sen. ep. 97. — Conscientia mille testes. Quint. 5. 11. 41. — Gravis malae conscientiae lux est. Sen. ep. 122. — In veris sufficit conscientia. Quint. — Mala conscientia saepe tuta est, secunda nunquam. Sen. de mor. no. 65. — Nihil opinionis causa, omnia conscientia faciam. Sen. de vit. beat. 20. 3. — Nullum theatrum virtuti conscientia majus est. Cic. — Nunquam secunda est prava conscientia. P. S. — O tacitum tormentum animi conscientia. P. S. — Sufficit mihi conscientia mea: non curo quid de me loquantur homines. S. Hier. ep. 123. 15. — Tuta conscientia iuge convivium.

Conscire. Hic murus aeneus esto: nil conscire sibi, nulla paleescere culpa. Hor. ep. 1. 1. 60. — Qui sibi nil conscit, secunda mente quiescit.

Consci. Conscia mens recti scandit bene stramina lecti. — Conscia mens recti famae mendacia ridet. Ov. fast. 4. 311. — Conscia mens ut cuique sua est, ita concepit intra pectora pro facto spem. Ov. — Consci ipse sibi de se putat omnia dici. Cato. 1. 7. — Etiam parietes timet arcanorum solos conscios. Amm. Marc. 14. 1. 7. — Nihil est miserius, quam animus hominis conscius. Plaut. Most. 3. 1. 13. — Nihil miserius, quam animus conscius. Plaut. — Non sit in arcanis mulier tibi conscia rebus. — Parietes arcanorum conscios time. — Summa boni: mens sibi conscia recti. Auson. sept. sap. 1. 1.

Consenescere. Consenuit ad Sirenum scopulos. Aul. Gell.

Consensus. Auxilia humilia firma consensus facit. Publ. Syr. — Infirma consensu firma.

Consessus. Lusciniarum consessus. (Feminae loquaces.)

Consentes dii.

Consentaneus. Est phrasid in puero bene consentanea vero. (Sermo.)

Consentire. Agens et consentiens eadem poena digni. — Consentit sibi et secum. Cic. — Facientis et consentientis poena par. — Qui tacet, consentire videtur. — Si omnes consentiunt, ego non contradico. — Si omnes consentiunt ego non, contradico.

Conserere. Conserit unus agrum, sed demetit alter.

Consertus. Manibus consertis.

Conservare. Balnea, vina, Venus conservant corpora nostra; corrumpunt eadem: balnea, vina, Venus. — Facilius conservatur, quod de novo acquiritur. — Quae conservavit sapientia, perire non potest. — Viri est rem augere domi, rem gnaviter auctam femina conservat. — Virtus et conciliat amicitias et conservat. Cic. de amic. 27. 100.

Considerare. Considerate lilia agri quomodo crescunt, non laborant, neque nent. Ss. Matth. 6. 28. — Priusquam ingrediatur non considerat. (Navis.) — Qui observat ventum non seminat, et qui considerat nubes, nunquam metet. Ss. Eccl. 11. 4. — Respicit Dominus vias hominis et omnes gressus ejus considerat. Ss. Prov. 5. 21.

Consiliarius. Optimi consiliarii mortui.

Consiliator Deorum. (Supra modum sapit.) Petron. 76.

Consilium. Amico inimicoque bonum semper praebe consilium, qui amicus accipit, inimicus spernit. Greg. Tur. hist. fr. 6. 32. — Bellum senum consilia, juvenum robur poscit. — Clandestina efferre consilia. — Consilia cunctando senescunt. — Consilia evangelica. — Consilia praepostera. — Consilia temporum sunt, quae in horas mutantur. — Consilia tua congliciant. — Consilii non est et currus idem exitus. (Celeritas.) — Consilii praecipitis assecla poenitentia. — Con-

silii res est. — Consilio coeptum vix unquam evadit ineptum. — Consilio subest auxilium. — Consilio utilius, quam viribus arma geruntur. — Consilium abundi. — Consilium, auxilium. — Consilium malum consultori pessimum. — Consilium medicum. (Periculum.) — Consilium ne adeas invocatus. — Consilium nobis resque locusque dabunt. Ov. am. 1. 4. 54. — Consilium post factum, imber post tempora frugum. Mant. Parth. 2. 93. — Consilium praeceps praecipitare solet. — Consilium rere, fore frigus in muliere. — Consilium simul cum re amisit. — Consilium sub mane nascitur. — Consilium sub manu nascitur. — Consulendum et consiliis parendum. — Cum fatuis consilium ne habeas. Ss. Sirach. 8. 20. — Cum hominis consilium quaeris, ab asellis et porculis agendarum rerum sententias quaeris. Arnob. — Cunctando senescunt consilia. — De mane consilium. — Ducis in consilio posita est virtus militum. P. S. — Evigilata consilia. — Ex arena consilium capit. — Facile omnes, cum valemus, recta consilia aegrotis damus. Ter. Andr. 309. — Facta sunt juvenum, consilia mediocorum, vota senum. — Fortuna hominibus plus quam consilium valet. Publ. Syr. — Fortuna plus quam consilium valet. P. S. — Fortunam in consilio habuit. — Gladiator in arena capit consilium. Sen. ep. 22. 1. — Improbi consilium in extremum incidit malum. — Id consilium male evenit. — In nocte consilium. — In senibus consilium. — Iratus etiam facinus consilium putat. P. S. — Levis est dolor, qui capere consilium potest. Sen. Med. 155. — Lubricum est muliebri consilium. — Magna nolentem quoque consilia produnt. Sen. Thyest. 331. — Magni constant regum amicis bona consilia. Sen. de ira. 3. 14. 7. — Malo in consilio feminae vincunt viros. P. S. — Malum consilium con-

sultori pessimum est. Gell. noct. Att. 4. 5. 6. — Malum est consilium, quod mutari non potest. P. S. — Militis est robur, consiliumque ducis. — Nocte consilium. — Noctu urgenda consilia. — Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Ss. Prov. 21. 30. — Nullus est felix conatus et utilis unquam: consilium si non detque juvetque Deus. Melancht. — Ope et consilio. — Optimus est portus poenitenti mutatio consilii. Cic. Philipp. 12. 3. 7. — Parvi sunt foris arma, nisi sit consilium domi. Cic. de off. 1. 22. 76. — Post factum nullum consilium. — Potentia cautis quam acerbis consiliis tutius habetur. Tac. Ann. 11. 29. — Prudentis est mutare consilium; stultus sicut luna mutatur. — Quam miserum est, ubi consilium casu vincitur. P. S. — Qui bene consiliis in tempore porrigit aures, nec dolor attergo corripit hunc stimulans. — Qui bonum respuit consilium, sibi ipsi nocet. — Qui spernit consilium, spernit auxilium. — Quid afferre consilii potest, qui seipso eget consilio. Cic. — Quod peto da Caji, non peto consilium. — Ratio et consilium propriae ducis artes. Tac. — Rempublicam evertunt: juvenile consilium et senile odium. — Res nulla consilio nocentior malo. — Sapientis est mutare consilium in melius. — Scelera impetu, bona consilia mora valescunt. Tac. hist. 1. 32. — Scelera non habent consilia. Quint. 7. 2. 44. — Semper consilium tunc deest, quum opus est maxime. P. S. — Sero est post fata consilium. — Sero est post facta consilium. — Senum consilia, juvenum robur. — Sero in periculis est consilium quaerere. — Sibi non cavere et aliis consilium dare stultum est. Phaedr. 1. 9. 1. — Stultum consilium effectum caret. Phaedr. 1. 27. 1. — Stultum consilium non modo effectum caret, sed ad perniciem quoque mortales devocat. Phaedr. 1.

27. 1. — Ubi multa capita, ibi nullum consilium. — Unus consilii, alter praestantior armis. — Vis consilii expers mole ruit sua. Hor. carm. 3. 4. 65. — Vota senum, consilia virorum et facta juvenum.

Consistere. Est modus in rebus, sunt certi denique fines, quos ultra citraque nequit consistere rectum. Hor.

Consolari. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Ss. Matth. 5. 5.

Consolatio. Medicus nihil aliud est, quam animi consolatio. Petron. 42. — Misericors civis patriae est consolatio. Publ. Svr.

Consonare. Consonat oratio moribus.

Consonus esto lupis, cum quibus esse cupis.

Consors. Amor et potestas impatiens est consortis. — Consortes conjungit amor; socios idem labor. — Omnis potestas impatiens consortis. Lucan. 1. 92.

Consortium. Si non vis falli, fugias consortia calvi.

Conspetus. Non apparebis ante conspectum Domini vacuus. Ss. Eccl. 35. 6.

Conspicere. Capram coelestem orientem conspexit. (Felix.) — Omnabitur aliquis te conspecto.

Conspirare. Magna ingenia conspirant. Verg.

Constantia. Fortuna amica variati, constantiam respuit. Cic. de nat. deor. 2. 16. 43. — Multum in amore fides, multum constantia prodest. Prop. 2. 26. 27.

Constare. Magni constant regum amicis bona consilia. Sen. de ira. 3. 14. 7. — Non fames nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Sen. ep. 63. 3. — Plus vult constare mannus, quam sibila flare. Inf.

Constitutio. Constitutiones tem-

pore posteriores potiores. Modestin. Pandect.*

Constringere. Nil refert uno constringi vel pede bino.

Consuere. Pulvillos ei sub cubito consuit.

Consuescere. Aegre reprendas, quod sinis consuescere. S. Hier. ep. 128. 3. — In teneris consuescere multum est. Verg. Georg. 2. 272. — Par comes esse pari consuescit sic et avari. — Respicere nil consuevit iracundia. Publ. Syr.

Consuetudo. Bona consuetudo excutere debet, quod mala instruxit. Sen. mor. no. 2. — Consuetudine quasi altera natura efficitur. Cic. de fin. 5. 25. 74. — Consuetudinis magna vis est. Cic. Tusc. 2. 17. 40. — Consuetudo constituit jus. — Consuetudo facit legem. — Consuetudo efficitur quasi altera natura. — Consuetudo est altera natura. Cic. — Consuetudo in alteram naturam vertitur. — Consuetudo natura potentior. — Consuetudo quasi secunda natura. S. Aug. — Difficile est deserere consuetudinem. Juv. 6. 87. — Dura est antiqua cum consuetudine pugna. — Gravissimum est imperium consuetudinis. Publ. Syr. — Optima vivendi ratio est eligenda: eam jucundam consuetudo reddet. Cornif. Rhet. 4. 17. 24. — Plura faciunt homines e consuetudine, quam e ratione.

Consuetus. Consuetus vitio quisquis juvenilibus annis, crimina non senior linquere posse reor. — Sit tibi credibilis sermo, consuetaque verba. Ov.

Consul. Fato Metelli Romae fiunt consules. — Si fortuna volet, fies de rhetore consul; si volet haec eadem, fies de consule rhetor. Juven. 7. 197. — Videant consules, ne respublica detrimentum patiatur. Cic. — Videant consules ne quid detrimenti respublica capiat. Cic.

Consulatus. Ad consulatum a ca-

liga perductus. (C. Marius.) Sen. de benef. 5. 16. 2.

Consulere. Alteri potis est consulere et sibi. — Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora. — Consulere in longitudinem. (Praevidere.) Ter. — Consulendum et consiliis parendum. — Et alteri sapienter potest consulere et sibi. Plaut. mil. gl. 702. — Nec sibi nec alteri potest consulere. Cic. de off. 2. 10. 36. — Non est consultum nidis imponere stultum. — Nulliestconsultendum: ducere uxorem et transmarinam facere peregrinationem. — Priusquam incipias consulto, et ubi consulueris mature facto opus est. Sall. — Sapientissimus, qui ipse consultit. — Ubi consulueris mature facto opus est. Sall. — Praesentem fortunam boni consule.

Consultatio. Consultatione, re peracta, nihil opus.

Consultor. Consilium malum, consultori pessimum. Gell. Noct. Att. 4. 5. 6. — Consultor homini tempus utilissimus. — Cupido atque ira pessimi consultores. — Ira pessimus consultor. — Ira atque cupido sunt pessimi consultores. — Neque caecum ducem, neque amentem consultorem adhibeas. — Perfidia consultori pessima. — Malum consilium consultori pessimum. — Tempus homini consultor.

Consultum. Antequam incipias consulto. (Sc: opus est.) — Consultam male, consultoris pessima res est. — Non est consultum super ova reponere stultum. (Nidum.) — Priusquam incipias consulto opus est. Sall.

Consummare. Consummatus est in brevi explevit tempora multa. Ss. Sap. 4. 13. — Hic homo coepit aedificare et non potuit consummare. Ss.

Consummatio. Nationis iniquae dirae sunt consummationes. Ss. Sap. 3. 19.

Consumere. Consumitur anulus usu. Ov. art. am. 1. 473. — Dolorem dies longa consumit. Sen. ad Marc. de

consol. 8. 1. — Ferreus assiduo consumitur anulus usu. Ov. — Ferrum rubigo consumit. — Fruges consumere nati. Hor. — Gutta cavat lapidem, consumitur anulus usu. Ov. ex Pont 4. 10. 5. Nos numerus sumus et et fruges consumere nati. Hor. ep. 1. 2. 27. — Pro modico multum consumere credito stultum. — Res quaesita mora, parva consumitur hora. — Tempus in agrorum cultu consumere dulce est. Ov. ex Pont. 2. 7. 69.

Consurgere. Coram cano capite consurge et honora personam senis. Ss. Levit. 19. 32.

Contagiosus. Stultitia est contagiosa.

Contagium. Contagia vites. Ov. rem. a. 613. — Et mala vicini pecoris contagia laedunt. Verg. ecl. 1. 51.

Contaminare. Omnia bona, quae habet, contaminat unica labes. — Qui tangit picem, contaminabitur. — Unius ovis scabies totum gregem contaminat. S. Ambros.

Contemnere. Citius venit periculum, cum contemnitur. — Contemnunt spinas, cum cecidere rosae. Ov. fast. 3. 354. — Corporis exigui vires contemnere noli: ingenio pollet, cui vim natura negavit. Cato 2. 9. — Effugit mortem quisquis contempserit: timidissimum quemque consequitur. Curt. 4. 14. 25. — Effugit mortem quisquis contempserit. Curt. — Mortem ubi contemnas omnes viceris metus. Publ. Syr. — Nihil contemnit esuriens. Sen. ep. 119. 4. — Impius quum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Ss. Prov. 18. 3. — Parva saepe scintilla contempta magnum excitavit incendium. Curt. 6. 3. 11. — Rebus in angustis facile est contemnere vitam: fortiter ille facit, qui miser esse potest. Mart. 11. 56. 15. — Rebus in adversis facile est contemnere mortem.

Contemplari intentis oculis.

Contemptus. Familiaritas con-

temptum parit. — Nimia familiaritas parit contemptum. — Tria mala aequae nocent: odium, invidia, contemptus. — Tria vitanda: odium, invidia, contemptus. Sen. ep. 14. 10. — Brevisima ad divitias per contemptum divitiarum via est. Sen. ep. 62. 2.

Contendere. Contendit hirundo cygnis. Lucret. 3. 6. — Contra verbosus noli contendere verbis: sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. Cato. — De lana caprina contendere. — Qui stadium currit niti et contendere debet, ut vincat. — Quid tandem contendat hirundo cygnis? Lucret.

Contentio. Aemulatio contentionum comes. — Aemulatio contentionum mater. — Funem contentionis ducere. Tertull.

Contentiosus. Contentioso fune diem trahere. Tertull. adv. Jud. 1. — Funem contentiosum trahit. Tertull.

Contentus. Contenti simus hoc Catone. Suet. Octav. 87. — Felix qui didicit contentus vivere parco. Paling. 2. 471. — Natura paucis est contenta. Cic. de fin. 2. 28. 91. — Nemo sua sorte contentus. — Qui sorte sua contentus est, ille beatus. — Qui suis rebus contentus est, huic maximae ac certissimae sunt divitiae. — Si contentus eris, dives tunc efficieris. — Uxor contenta est, quae bona est, uno viro. Plaut. Merc. 4. 6. 8.

Conterere. Antequam conteratur, exaltatur cor hominis, et antequam glorificetur, humiliatur. Ss. Prov. 18. 12. — Hercules quaestum conterere. — Ut apparuerit scorpius, illico conterendus est. S. Hier. adv. Joan. Hieros. 7.

Conterraneus prodit hominem.

Contus. Contis navigare. — Non contis nec remulco.

Conticere. Conticuere omnes. Verg.

Continens. Continentior Zenone.

Continere. Inter pelliculam tuam te continere. — Libidinis initia continet, qui exitum cogitabit. Sen. de

mor. no. 66. — Manum intra pallium continet. Quint.

Contingere. Contingit etiam ignavis praeda. — Cui nasci contigit, mori restat. — Non homini cuius contingit adire Corinthum. — Non omni contigit adire Corinthum.

Continuare. Plurimum remedia continuata proficiunt. Sen. 69. 1. — Quod si non ungitur axis, tardius incoeptum continuatur iter.

Continuus. Continuis vicina satietas. Quint. decl. 306. 188. — Continuis voluptatibus vicina satietas. — Hospes nullus tam in amici hospitium diverti potest, quin, ubi triduum continuo fuerit, jam odiosus sit. Plaut.

Contra. Auro contra. — Capra contra se cornua. — Contra aquam remigare. Sen. ep. 122. 19. — Contra audaces non est audacia tuta. — Contra factum non datur argumentum. — Contra fluminis tractum niti difficile. — Contra imprudentem stulta est nimia ingenuitas. Publ. Syr. — Contra impudentem stulta est nimia ingenuitas. P. S. — Contra potentes nemo est munitus satis. Phaedr. 2. 7. 1. — Contra retiarium ferula. (Nil valet.) Mart. — Contra spem sperare. — Contra stimulum calcitrare. S. Aug. — Contra tonitrua oppedere. — Contra torrentem niti. — Contra vim mortis nullum est medicamen in hortis. Contra vim mortis non nascitur herba in hortis. — Contra vim non valet jus. — Contra vulpem vulpinandum. — E contra. — Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluvii. Ss. Sirach. 4. 32. — Pro et contra. — Qui non est mecum, contra me est. Ss. Matth. 12. 30. — Ratio contra vim parum valet. — Si Deus pro nobis, quis contra nos? Ss. Rom. 8. 31. — Unus contra multos.

Contradicere. Si omnes consentiunt, ego non contradico. (?)

Contradictio explicita. — Contra-

dictio implicita. — Contradictio in adjecto.

Contrahere vela. Cic. ad Att. 1. 16. 2.

Contrarius. Argumentum e contrario. — Contraria contrariis curantur. Hippocr. — Dum vitant stulti vitia, in contraria, currunt. Hor. sat. 1. 2. 24. — Est mens nostra suis contraria saepe loquelis. — Non possunt habitare simul contraria. — Scinditur incertum studia in contraria vulgaris. Verg. Aen. 2. 39.

Contrectare manibus.

Contribuere. Misera contribuens plebs.

Contristare. Advenam non contristabis, neque affliges. Ss. Exod. 22. 21. — Non contristabit justum, quidquid ei acciderit. Ss. Prov. 12. 21.

Contritio. Contritionem praecedit superbia. Ss. Prov. 16. 18.

Contritus. Cor contritum et humiliatum Deus non despiciet. Ss.

Contumelia quaevis aculeum habet. — Contumeliam non fortis potest nec ingenuus pati. Publ. Syr. — Contumeliam si dicis, audies. Plaut. Pseud. 4. 7. 77. (1173.) — In miseri vita, vita est contumelia. P. S. — Non plaga sed contumelia iram concitat. — Non potest generosus animus contumeliam pati. Sen. — Objurgatio contumelia careat. Cic. de am. 24. 89. — Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia; ubi autem est humilitas ibi et sapientia. Ss. Prov. 11. 2. — Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia. Ss.

Conturbare. Aequalis divisio non conturbat fratres.

Convalescere. Doemon languebat, monachus tunc esse volebat; ast ubi convaluit, mansit ut ante fuit. — Non convalescit planta, quae saepe transferitur. Sen. ep. 2. 3.

Convena. E terra fugias, vel morum convena fias.

Convenire. Conveniunt rebus no-

mina saepe suis. — Convenit optime ad pedem cothurnus. — Domi manere convenit felicibus. — Inter bonos facile convenit. — Minime luxuriantes effluere convenit. — Non bene conveniunt, nec in una sede morantur majestas et amor. Ov. met. 2. 847. — Non omnis aetas ludo convenit. Plaut. Bacch. 1. 2. 21. — Quem spes delusit, huic querela convenit. Phaedr. 5. 6. 7. — Saevis inter se convenit ursis. Juv. 15. 164.

Convenire. Convenerunt Atalas et Numenius. (Similes, mali.) — Magna ingenia conveniunt. — Magna ingenia saepe conveniunt. — Nunquam conveniunt, vel raro: noctua, corvus, nec convivales, nec super osse canes. — Quando conveniunt Margaretha, Sibylla, Camilla: garrire incipiunt et ab hoc, et ab hac et ab illa.

Conventio est lex.

Conversari. Res eximii pretii est: inter malos laudabiliter conversari. S. Gregor.

Convictus. Quotidiano convictu auctoritas minuitur.

Conviva. Non dat tot pugna socios, quot solet mensa convivas. Sidonius. — Convivas nacta fit farre popa casa lauta. Inf. (Papa-pauper.)

Convivari. Dum convivaris, caveas ne multa loquaris.

Convitiari. Mortuis non convitiandum. Hom. — Qui convitiatur amico, dissolvit amicitiam. Ss. Eccles. 22. 25.

Convitium. Caecus convitia jacit in luscum. — Plaustra convitiorum. — Sed taciti fecere tamen convitia vultus. Ov. — Sex enim convivium, si super convitium est. Auson.

Convivium. Boni ad bonorum convivia ultro accedunt. — Hercules convivio excipitur. (Multum edit.) — Musca, canes, mimi, sunt ad convivia primi: non invitati veniunt prandere parati. — Secura mens quasi jube convivium. Ss. Prov. 15. 15. — Septem convivium, novem vero convitium.

Jul. Capitol. vit. Ver. 5. 1. — Tuta conscientia iuge convivium.

Copia. Alienis copiis Deos venerari. — Cibi copia fastidium parit. — Copia fastidium facit. — Copia fastidium parit. — Copia nauseam parit. — Copia nummorum trahit ad se corda virorum. — Cornu copiae. — E copia ferocia. — Facit insanire sanos copia vini. — In angustum coeuntur copiae. — Insanire facit sanos quoque copia vini. — Legum copia, iustitiae inopia.

Copula. Malo cani brevis tendatur copula.

Coquere. Celerius quam asparagi coquuntur. Suet. Octav. 87. — Cocta numerabimus exta. — Coctum ab alio edit. — E cocto pullus nunquam producit ovo. — Porci cocti ambulant. Petron. 45. — Hoedum coquere in matris lacte. (Crudelitas.) — Ne coques hoedum in lacte matris suae. Ss. Deuter. 14. 21.

Coquus domini debet habere gulam. Mart. 14. 218. — Est natura coquis et promissis semper iniqua. — Fames est optimus coquus. — Idem sutor, idem coquus. Petron. 68. — Nemo indemnis evadit laeso coquo. — Non coquus semper cui longus cultus adhaeret.

Cor. Anguinos gestes oculos in corde columbae. — Antequam conteratur, exaltatur cor hominis; et antequam glorificetur, humiliatur. Ss. Prov. 18. 12. — Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Ss. Matth. 5. 8. — Bene orat, qui corde plorat. — Coelum sursum, terra deorsum, cor autem juvenum inscrutabile. Ss. — Coelum sursum terra deorsum et cor regum inscrutabile. Ss. Prov. 25. 3. — Copia nummorum trahit ad se corda virorum. — Cor contritum et humiliatum Deus non despiciet. Ss. — Cor incendit oculus, ut stipulam focius. — Cor ne edito. (Superstitio.) — Cordi est mihi. Cic.

— Cordi et non chartae tradas, quae noveris arte. — Corrupti cordis ratio semper irrationabilis. — Cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina ejus ne exsultet cor tuum. Ss. Prov. 24. 16. — Deus humili et non superbo delectatur corde. — Discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Ss. Matth. 11. 29. — Ebrietas prodit, quod amat cor sive quod odit. — En cor Zenodotis, en jecur Cratetis. — Ex abundantia cordis os loquitur. Ss. Matth. 12. 34. — Ex adyto cordis. Lucret. — Ferre togae squalor solet intus purpureum cor. — Ignis probat ferrum durum; vinum corda superbiorum. Ss. Eccl. 31. 31. — Impudicus oculus, impudici cordis est nuntius. — In corde tibi stat silex. — In melle sunt linguae sitae, corda felle sunt lita. — Iquietum est cor hominis, donec requiescat in Deo. S. Aug. — Ir petit angorem, cor gazas, visus amorem. — Linguae sunt sitae in melle, corda in felle. Plaut. Truc. 178. — Mel in ore, fel in corde. — Multis annis jam peractis, nulla fides est in factis, mel in ore, verba lactis, fel in corde, fraus in factis. — Nec cor, nec caput. — Neque in tenero stat tibi corde silex. Tibull. 1. 1. 64. — Non omni homini cor tuum manifestes. Ss. Sirach. 8. 22. — Non pulchrum vultum sed cor tibi reddito cultum. — Ob penus effectum fert proma cor irrequietum. Inf. — Ovem in fronte, vulpem in corde gerit. — Pax huic servatur, qui secum in corde moratur. — Pelle sub agnina corda lupina latent. Salutar. — Populus hic me labiis honorat, cor autem eorum longe est a me. Ss. Matth. 15. 8. — Qui procul est oculis, procul est a lumine cordis. — Quod in corde sobrii, id est in lingua ebrii. — Quod in corde sobrius, id in lingua ebrius. — Quod in ore, hoc in corde. — Saepe leonizat verbis, cui cor leporizat. Inf. — Scopulos et ferrum gestat in corde. — Sensus et cogitatio humani cordis

in malum prona sunt ab adolescentia sua. Ss. Genes. 8. 21. — Si cor non orat, sine fructu lingua laborat. — Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. — Stultus nil celat, quod habet in corde revelat. — Sursum corda. Jerem. 3. 41. — Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum. Ss. Matth. 6. 21. — Ubi thesaurus, ibi cor. — Vinum bonum laetificat cor hominis. Ss. — Vinum et cor laetificant cor. Ss. Ecel. 40. 20.

Coram. Coram populo. — Coram publico.

Corbita tardior in tranquillo mari. Plaut. Poen. 3. 1. 4. — Tardiores quam corbitae sunt in tranquillo mari. Plaut.

Corchorus. Etiam corchorus inter olera.

Corecra libera, calces ubi libet. — Libera Corecra: caca ubi libet.

Cordyla. Thunno captato cordylam excludere.

Corinthus. Alta, die solo, non est exstructa Corinthus. — Corinthiis non indignatur Ilium. — Corinthus et colibus surgit et vallibus deprimitur. — Dionysius Corinthi. — Felix Corinthus, at ego sim Teneates. — Non homini cuius contingit adire Corinthum. Hor. ep. 1. 17. 38. — Non est cuiuslibet Corinthum appellere. — Non una die stetit Corinthus. — Non omni contingit adire Corinthum. — Utinam mihi contingant, quae sunt inter Corinthum et Sicyonem.

Corium. Canis a corio nunquam absterrebitur uncto. Hor. sat. 2. 5. 83. — Corio elephantis circumtectus. — Corio satisfacere. — Corium asini crassum. Apul. met. 6. 26. — Corium nec cribro idoneum. — Corium tam maculosum, quam est nutricis pallium. Plaut. Bacch. 434. — De alieno corio ludit. Apul. met. 7. 11. — De corio satis fecit. (Solvit.) Sen. rhet. suas. 7. 1. 3. — De suo corio ludit. — De tuo luditur corio. — Elephantis corio cir-

cumtentus est. Plaut. mil. gl. 235. — Ex alieno corio lata secantur lora. — In quo nascetur asinus corio, morietur. — Ludere de corio alterius.

Corneus. Cornea fibra. Pers. 1. 47. — Neque mihi cornea fibra est. — Non est mihi cornea fibra. Pers.

Cornix. Balnea cornici non prosunt nec meretrici. — Cornicibus superstes. Mart. 10. 67. 5. — Cornicum oculos configere. (Fallere.) Cic. p. Mur. 11. 25. — Cornix ante cygnum. Auson. ep. 20. 8. — Cornix aquilam docet. — Cornix cornici oculum non confodit. — Cornix cornici oculum non effodit. Macrob. 7. 5. 2. — Cornix cornici nunquam effodit ocellum. Macrob. — Noctua inter cornices. — Non cornix ante cygnum. Auson. ad Paulin. — Pes gradiens crescit, cornix resedendo famescit. Inf. — Vincit acanthida cornix. Calpurn. ecl. 6. 6.

Cornu. Ante fuit vitulus, qui jam fert cornua taurus. — Bella movet citius, cui desunt cornua taurus. — Bovem cornu trahit. S. Aug. de scal. parad. 11. — Camelus desiderans cornua etiam aures amisit. — Capra contra se cornua. — Cornu copiae. Plaut. Pseud. 671. — Cornu bos capitur, voce ligatur homo. — Cornu de cauda non fit potale canina. Inf. — Cornua addere. Hor. carm. 3. 21. 18. — Cornua obvertere. — Cornua qui fecit, ne cornua ferre recuset. — Cornua sumere. Ov. — Cornua tollere. Hor. — Dat Deus omne bonum, sed non per cornua taurum. — Fenum habet in cornu. Hor. — Fenum habet in cornu, longe fuge. Hor. serm. 1. 4. 34. — In cornua irasci. Verg. Aen. 12. 104. — Non est venator, quisquis per cornua flator. — Non est venator omnis, qui cornua sufflat; pastores etiam dicuntur cornua flare. — Obvertere cornua. Plaut. Pseud. 1621. — Parata tollo cornua. Hor. epod. 6. 12. — Profert cornua vultur. (Impossibile.) Claudian 18 in Eutr. — Rigidum

quam cornu. Petron. 134. — Tam rigidum, quam cornu. — Ubi cervi cornua abjiciunt. — Ubi cervi cornua deponunt. — Utroque cornu bovem. Strabo. geogr. 8. — Verba ligant homines, taurorum cornua funes. — Vultur profert cornua. Claud. — Saepe cornuti non audent cornibus uti. Cato.

Cornutus. Bestiam cornutam petit. S. Hier. adv. Ruf. 1. 3. 1.

Coronare. Coronemus nos rosis. Ss. Sap. 2. 8. — Finis coronat opus. — Nemo athleta sine sudore coronatur. S. Hier. ep. 14. 10. — Quando crumena sonat, litem bene jura coronant. (Pecunia.) — Qui vindicat pupillum, Deus coronat illum. — Ugocsa non coronat.

Corona. Absque victoria non datur corona. — Corona civica. — Corona muralis. — Corona navalis. — Corona obsidionilis. — Corona ovalis. — Corona triumphalis. — Coronam quidem gestat, ceterum siti perit. — Craterem corona induere. — Femina raro bona, sed quae bona, digna corona. — Mulier diligens corona est viro suo. Ss. Prov. 12. 4. — Non nisi certanti laeta corona datur. — Nulla sine adversario corona victoriae. S. Ambros. ep. 18. 28.

Corpus. Balnea, vina, Venus conservant corpora nostra; corrumpunt eadem balnea, vina, Venus. — Corpore effugere. — Corpore Tydeus, animo Hercules. — Corporis ex habitu, noscitur omnis homo. — Corporis exigui vires contemnere noli; ingenio pollet cui vim natura negavit. Cato 2. 9. — Caro confortat corpus, vinum calorem refocillat, triticum nutrit. — Corpus delicti. — Corpus juris. — Cum caput aegrotat, corpus simul omne laborat. — Cum corpore animus simul deflorescit. — Gravior est pulchro veniens ex corpore virtus. Verg. Aen. 5. 344. — Est procerum, vere procerum corpus habere. — Imbecillitas cor-

poris est fortitudo animae. S. Hier. — Ingenio pugnax, corpore parvus erat. — Juvenilibus annis luxuriant animi corporaque ipsa vigent. Ov. fast. 5. 273. — Membrum perdere praestat quam totum corpus. — Mens sana in corpore sano. Juven. — Militaris sine duce turba, corpus est sine spiritu. Curt. 10. 6. 8. — Non est census, super censum salutis corporis. — Oculi corporis duces, mentis indices. — Omnia, praeter vinum, cum corpore senescunt. — Qui non habet in nummis, luat in corpore. — Sine anima corpus, hoc est sine amicis homo. Publ. Syr. — Spiritus inde perit, dum corpus mollia quaerit. — Tu si animo regeris, rex es, si corpore, servus. — Tunc caput est laetum, dape corpus quando repletum. — Tydeus corpore, Hercules animo. — Umbra pro corpore. — Umbra sequitur corpus. — Voluntas impudicum, non corpus facit. P. S.

Corpusculum. Mors sola fatetur quantula sint hominum corpuscula. Juv. 10. 172.

Correctio. Casus dementis correctio fit sapientis.

Corregnare. Pauperioris heri servus corregnat eidem. Inf.

Correptio. Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus. Ss. Prov. 27. 5. — Virga atque correptio tribuit sapientiam. Ss. Prov. 29. 15.

Corrigere. Arte corrigere. — Arte ut corrigas. Ter. Ad. 741. — Castigat Deus et corrigit, quem diligit. — Durum, sed levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. — Invenimus qui curva corrigeret. Plin. ep. 5. 9. — Levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. carm. 1. 24. 19. — Peccatum extenuat, qui celeriter corrigit. P. S. — Peccantem pueram quisquis non corrigit, odit. Muret. inst. — Perversi difficile corriguntur, et stultorum infinitus est numerus. Eccl. 1. 15. — Praeterita magis reprehendi

possunt, quam corrigi. Liv. 30. 30. 7. — Quidquid inoptatum cadit, hoc homo corrigit arte. Cato monost. 69. — Quidquid corrigere est nefas. Hor.

Corrigiae. Expellibus alienis latae corrigiae proscinduntur. — Scindit corrigias ex pelle tua sibi latas.

Corripere. Cicadam ala corripere. — Corripe amicum, saepe enim fit commissio. Ss. Sirach. 19. 15. — Corripit Deus quem diligit. — Diligit hic natum, virga qui corripit illum. Columb. Monost. 204. — Melius est a sapiente corripiri, quam stultorum adulatione decipi. Ss. Eccl. 7. 6. — Non amat hic puerum, qui raro corripit illum. — Quem diligit Dominus corripit. Ss. Prov. 3. 12. — Valde decipitur, qui nunquam corripitur.

Corrivalis. Amor non patitur corrivalem.

Corruere. Arbor per primum nequaquam corruiet ictum. — Primitus inflicto non corruiet arbor ob ictum. Inf. — Qui confidit in divitiis, corruiet. Ss. Prov. 11. 28. — Septies cadet justus et resurget, impii autem corruent in malum. Prov. 23. 16. — Ubi non est gubernator, populus corruiet. Ss. Prov. 11. 14. — Via impiorum tenebrosa, nesciunt, ubi corruant. Ss. Prov. 4. 19.

Corrumper. Bonos corrumpunt mores congressus mali. Tertull. — Citius nos corrumpunt vitiorum exempla domestica. Juv. 14. 31. — Commerciturpia sanctos corrumpunt mores. Paling. 10. 90. — Corruptit avaritia bellicam laudem. — Corruptunt bonos mores colloquia prava. — Facilius corrumpitur pauper, quam dives. — Laudem suam corrumpit. — Miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Tac. hist. 1. 15. — Morbida facta pecus totum corrumpit ovile. — Omnis caro corruperat viam suam. Ss. Genes. 6. 12. — Pomum compunctum cito corrumpit sibi junctum. — Quid non argento, quid non corrumpitur

auro? qui majora dabit munera, victor erit. — Turpia corrumpunt teneras spectacula mentes. Muret. — Vulpes haud corrumpitur munere.

Corruptio optimi pessima.

Corruptor. Nemo malus felix, minime corruptor.

Corruptus. Corrupti cordis ratio semper irrationabilis. — Corruptissima respublica, plurimae leges.

Corsus. Corso infenso neque vivo neque mortuo fidendum.

Cortex levis innatat undae. — Levior cortice. Hor. carm. 3. 9. 22. — Nare sine cortice. Hor. — Nabis sine cortice. Hor. sat. 1. 4. 119. (Sine adminiculo.)

Corvus. Corvi lusciniis honoratior. — Corvi mali malum ovum. — Corvo rarior albo. Juv. 7. 202. — Corvos in cruce pascit. Hor. ep. 1. 16. 48. — Corvum deludit hiantem. Hor. sat. 2. 5. 55. — Corvum misimus. — Corvus albus. — Corvus corvo nigredinem objicit. — Corvus hians. Hor. — Corvus oculum corvi non eruit. Greg. Tur. hist. fr. 5. 18. — Corvus oculos vorat, canis intestina, cetera membra lupo. Catull. — Corvus ridetur inter olores. Mart. 1. 53. 8. — Corvus voce croceat sua. — Dat veniam corvis, vexat censura columbas. Juv. 2. 63. — Inter Ledaeos, ridetur corvus, olores. Mart. 1. 46. — Mali corvi, malum ovum. Aelian. nat. anim. 3. 43. — Millibus e multis unus vix fidus amicus, hic albo corvo rarior esse solet. — Niger tamquam corvus. Petron. 43. — Non tundit nervum, qui vult transfigere corvum. — Nunquam conveniunt vel raro: noctua, corvus, nec convivales, nec super osse canes. — Pasces in cruce corvos. Hor. ep. 1. 16. 48. — Quod corvis natum est non submergitur aquis. — Si corvus posset tacitus pasci. Hor. — Tacitus pasci, si posset corvus, haberet plus dapis et rixae multo minus invidiae.

que. Hor. ep. 1. 17. 50. — Thunno capto corvus excludendus foras.

Corycaeus hoc inauditi. — Omnes Corycaei videntur subauscultare.

Corydus. Inter indoctos etiam Corydus loquitur. (Vel: sonat.)

Corylus. De nuce fit corylus, de glande fit ardua quercus. (Vel ex.)

Cos sitiens rigidum ferrum non reddit acutum. — Ingeniorum cos aemulatio. — Novacula in cotem. Liv. 1. 36. — Novacula in cote est servus in dominio. — Si fuerit ferrum tenue, cos parcitur inde.

Costas recorrigere.

Coturnix. Alia voce psittacus, alia voce coturnix loquitur. — Aliud noctua sonat, aliud coturnix. — Coturnix Herculeum.

Cothurnus. A socco ad cothurnum ascendere. Apul. met. 10. 2. — Convenit optime ad pedem cothurnus. — Cothurno versatilior. — De tragico cothurno strepens. Amm. Marc. 20. 1. 2. — Herculis cothurnum aptare infanti. Quint. 6. 1. — Theramenes cothurnus.

Crabro. Crabrones incitare. — Crabrones irritare. Plaut. Amph. 2. 2. 77.

Crambe repetita occidit. Juv. 7. 154. — Crambe repetita mors est. Juv. — Occidit miseros crambe repetita magistros. Juv.

Crapula. Crapula est alimentum morborum. — Plures crapula, quam gladius. (Occidit.)

Cras. Ad praesens ova, cras pulli, sunt meliora. — Cras credam; hodie non. Varro. — Cras credo, hodie nihil. V. — Cras gratis. — Credula vitam spes fovet et fore cras semper ait melius. Tibull. carm. 2. 6. 19. — Hodie mihi, cras tibi. — Ne dicas amico tuo: vade et revertere, cras dabo, — cum statim possis dare. Ss. Prov. 3. 28. — Nocte rubens coelum, cras indicat esse serenum. — Per multum cras cras dilabitur aetas. — Qui non est hodie, cras minus aptus erit. Ov. rem.

am. 94. — Quid sit futurum cras, fuge quaerere. Hor. carm. 1. 9. 13. — Quod hodie non est, cras erit. Petron. 45. — Vivat quisque purus, quasi esset cras moriturus.

Crassari. Ex oculis domini crassantur terga caballi.

Crastinus sine sollicitudine expectandus. Sen. ep. 12. — In crastinum differo res serias. Corn. Nep. Pelop. 3. 2. — In crastinum seria. Plut. — Megarenses obsonant quasi crastino die morituri, aedificant vero, quasi nunquam morituri. Tertull. apol. 39. — Muribus id dapinat, quod crastina cura reclinat. (Avarus.) Inf. — Ne differas in crastinum. — Nolite solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi: sufficit diei malitia sua. Ss. Matth. 6. 34. — Scire nefas homini, quod crastinus efferat ortus.

Crassus est. (Dives.) Varro. — Crasso ditior. — Divitiis Crassum superat. Catull. 115. 3.

Crassus. Boeotus in crasso aere natus. Hor. ep. 2. 1. 244. — Congruit ingenti crassissima chorda latroni. — Corium asini crassum. Apul. met. 6. 26. — Crassa Minerva. (Rustico modo.) Hor. sat. 2. 3. — Crassam cervicem habes. (Impudic.) Sen. — Crassi crassis delectantur. — Crassi celebri. Paling. 8. 837. — Crassiore Musa. Quint. — Crassiore Minerva. (Inculte.) Quint. — Crasso filo. — Ex ventre crasso tenuis sensus non nascitur. Pers. — Pilus pilo crassior. Sen. nat. quaest. 4. 11. 5. — Vervecum in patria crassoque sub aëre natus.

Crater. Craterem corona induere. — Helenae crater.

Creare. Diuturnam molestiam creat. — Duro ex adamante creatus est. Sil. silv. 1. 2. 69. — Fortes creantur fortibus. Hor. carm. 4. 4. 49. — Nequius oculo quid creatum est? Ss. Eccl. 31. 15. — Nil homine terra pejus ingrato creat. Auson. epigr. 140.

1. — Unicuique dedit vitium natura creato. Prop. 2. 22. 17. — Vinum in iucunditatem creatum est et non in ebrietatem. Ss. Eccl. 31. 35.

Creber mendicis vix ulli est gratus amicus. — Habent locum maledicti crebrae nuptiae. Publ. Syr. — Ingenium crebris poculis ingurgitur. — Tam crebri ad terram accidebant, quam pira.

Crebro victus erit, alium qui sternere quaerit. — Leviter quamvis quod crebro tunditur ictu, vincitur in longo spatio. Lucret. 4. 1283. — Si paulo paulum adjicies, faciesque ita crebro, magnum acervum habebis. — Sub laceris crebro virtus latet aurea pannis. Muret. — Vespere flet crebro, qui risit mane sereno. Cato. — Vile cada-ver eris, crebro hoc ergo mediteris.

Credere. Amico laudanti et inimico detrahenti non est credendum. S. Aug. — Anulis plus quam amicis creditur. Sen. de benef. 3. 15. — Aurea ne credas quaecunque nitescere cernis. — Aurificem futurum credebas. — Autolyco hospiti aurum credidi (Fur.) Plaut. Bacch. 275. — Cave amicum credas, nisi si quem probaveris. P. S. — Credat Judaeus Apella. Hor. serm. 1. 5. 100. — Cras credam, hodie non. Varro. — Cras credo, hodie nihil. Varro. — Crede experto. Sil. Ital. — Crede parum, tua serva et quae periere relinque. — Credere fallaci gravis est dementia famae. Mant. Parth. 9. 170. — Credere idem est ac nihil scire. — Credere nil vitium est, vitium est quod credere cuncta. — Credere te sapientem primus ad stultitiam gradus. — Credit se videre stellas in pleno meridie. — Credite folium recitare Sibyllae. (Verum ut oracul.) Juv. 8. 126. — Credo, quia impossibile. Tertull. — Credo quia absurdum. — Credo ut intelligam. S. Anselm. — Cum te aliquis laudat, iudex tuus esse memento; plus aliis de te, quam tu tibi credere noli. Cato. dist. 1. 14. —

Cunctis qui placet, non credo, quomodo vivat. — Ego esse miserum credo, cui placet nemo. Mart. 5. 28. 9. — Equo ne credite, Teucri. — Experto crede Ruperto. — Experto credite. Verg. Aen. 11. 283. — Fallere credentem non est operosa, puellam, gloria. Ov. her. 2. 63. — Homines amplius oculis, quam auribus credunt: longum iter est per praecepta breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Innocens credit omni verbo. Ss. Prov. 14. 15. — Libenter homines, quod volunt, credunt. Caes. bell. Gall. 3. 18. 2. — Maximae cuique fortunae minime credendum. — Mendaci homini ne verum quidem dicenti credere solemus. Cic. de div. 2. 71. 146. — Miranda canunt, sed non credenda, poetae. — Mulieri ne credas ne mortuae quidem. — Mustellae credere. Plaut. Stich. 3. 2. 43. — Ne aliis de se quisquam plus quam sibi credat. Pers. 4. 46. schol. — Ne Catoni quidem crederem. — Ne credas aurum quidquid resplendet ut aurum. — Ne credas undam placidam non esse profundam. — Ne cuivis credas, neque nulli. Muret. — Ne temere credas. — Nec cito credideris. Ov. art. a. 3. 685. — Nec cui de te plus quam tibi credas. — Nec gremio credendum. — Nec mulieri nec gremio credendum. Fest. — Nemo unquam sapiens proditori credendum putavit. Cic. 2. Verr. 1. 15. 38. — Neptuno se credere. — Nihil aliud necessarium, ut sis miser, quam ut te miserum credas. — Nimum ne crede colori. Verg. ecl. 2. 17. — Non omni verbo credas. Ss. Sirach. 19. 16. — Non satis est tutum mellitis credere verbis. — Nullis tutum credere blanditiis. Prop. carm. 1. 15. 42. — Nunquam crede mihi a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen. Monost. 69. — Nunquam recte facit, qui cito credit. Petron. sat. 43. 6. — O formose puer, nimum ne crede colori,

Verg. ecl. 2. 17. — Oculatae manus, credunt, quod vident. Plaut. Asin. 202. — Omnem crede diem tibi diluxisse supremum. Hor. — Periculosum est credere et non credere. (Omnia.) Phaedr. 3. 10. 1. — Post amicitiam credendum est, ante amicitiam iudicandum. Sen. — Pro modico multum consumere, credito stultum. — Proprium hoc miseros sequitur vitium: nunquam rebus credere laetis. Sen. Thyest. 938. Quae volumus et credimus libenter. Caes. bell. civ. 2. 27. 2. — Qui facilis credit, facilis quoque fallitur idem. Paling. 3. 145. — Qui famae credit, saepe mentitur cum fama. — Qui leviter credit, deceptus saepe recedit. — Quid est fides? Credere, quod non vides. — Quid nimis miseri volunt, hoc facile credunt. Sen. Herc. fur. 313. — Ridenti domino et coelo ne crede sereno, nam facili casu dominus mutatur et aura. — Saepe quod falso creditum est, veri vicem obtinuit. Curt. 4. 8. — Si credere fas est. Verg. Aen. 6. 173. — Sapientis est non temere credere. Qu. Cic. de pet. consul. 10. 39. — Si lupus instruitur in numen credere magnum — semper dirigitur ab eo respectus magnum. — Ubi quis semel pejeraverit, ei credi non oportet. — Unique testi, nec Catoni creditum est. S. Hier. adv. Ruf. 2. 24. — Utrumque enim vitium est et omnibus credere et nulli. Sen. ep. 3. 4. — Vetus est praeceptum, ne aliis de se quisquam plus, quam sibi credat. Pers. — Vitium est et omnibus credere et nihil.

Credibilis. Multa impossibilia, quae tamen credibilia, quia jam facta sunt. S. Iren. — Sit tibi credibilis sermo, consuetaque verba. Ov.

Credulitas damno solet esse puellis. Ov. her. 17. 39. — Galla credulitas. Mart. 5. 1. 10. — Gallorum credulitas. — Plurimum mali credulitas facit. Sen. de ira. 2. 23. 4. — Stulta credulitas. Phaedr. 3. 4. 26.

Credulus. Amor rest est credula. Ov. — Credula res amor est. Ov. her. 6. 21. — Credula vitam spes fovet et fore cras semper ait melius. Tibull. 2. 6. 19.

Cremare. Multi adorantur in ara, qui cremantur in igne. S. Aug.

Crepida. Culos et crepidas lingere. Catull. 98. 1. — Ista cum lingua possis culos et crepidas lingere. — Ne supra crepidam sutor iudicet. Plin. H. n. 35. 84. — Ne sutor ultra crepidam. — Sutor ne ultra crepidam.

Crepitus. Cuique suus crepitus olet. — Cuique suus crepitus pomo est fragrantior omni. — Minarum strepitus, asinarum crepitus. — Ne crepitu quidem digiti dignus. — Suus cuique crepitus bene olet. — Tussis pro crepitu. Aristot.

Crepusculum. Senectus crepusculum est, quod longum esse non potest. Fronto ep. ad amic. 2. 6.

Crescere. Ad praesens hominum crescit sapientia semper. — Amor tam cito crescit, quam porrus. Laber. — Appetitus inter edendum crescit. — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. Juv. 10. 6. — Considerate lilia agri, quomodo crescunt, non laborant neque nent. Ss. Matth. 6. 28. — Criminis indultu secura audacia crescit. — Crescentem sequitur cura pecuniam majorumque fames. Hor. carm. 3. 16. 17. — Crescit ager, crescit ovile. — Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crevit. Juv. 13. 139. — Crescit audacia experimento. Plin. ep. 9. 33. 6. — Crescit in adversis virtus. Lucan. 3. 604. — Crescit tamquam favus. — Crevit tamquam favus. Petron. 43. — De nihilo crevit. Petron. 38. — Discat, qui nescit, nam sic sapientia crescit. — Discere ne cesses, cura sapientia crescit. — E minimo crescit, sed non cito flamma quiescit. — Ex minimo crescit, sed non cito fama quiescit. — Facilius crescit dignitas, quam incipit.

Sen. ep. 101. 1. — Fama crescit eundo. Verg. — Fama volando crescit. — Herba mala cito crescit. — Hic juvenis crescit, velut hoc, quod crescere nescit. — Ingenii vis praeceptis alitur et crescit. Sen. ep. 94. 30. — Laudataque virtus crescit et immensum gloria calcar habet. Ov. ex Pont. 4. 2. 35. — Mala herba cito crescit. — Malae herbae cito crescunt et facile multiplicantur. — Parvae crescunt velocius herbae. — Pes gradiens crescit, cornix resedendo famescit. — Primiciis crescens, urtica perurit arecens. — Pistillum crescit. — Quae crescentia pernicioosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia. Cic. — Retroversus crescit, tamquam cauda vituli. Petron. 44. — Robur decrescit senibus, sapientia crescit. — Sic illius vox crescebat tamquam tuba. Petron. 44. — Sica sibi saevit, cui poena famelica crevit. — Sol decedens crescentes duplicat umbras. Verg. — Tam cito crescit tamquam porrus. — Uncum se praebeh, quod curvum crescere debet. — Vox crescit tamquam tuba. — Vultus fortunae variatur imagine lunae: crescit, decrescit, in eodem sistere nescit.

Creta an carbone notatus? Hor. sat. 2. 3. 246.

Creta mendax. — Mendax Creta. Ov. art. am. 1. 298. — Cretenses semper mendaces. Ss. Paul. ep. ad Thim. 1. 12. — Cretensi mendacior. — Cretensis cum Aegineta. (Ambo mendaces.) — Cretensis mare ignorat. (Ironice.) — Cretiza cum Cretensi. — Cum Cretensi cretizare.

Cribrum. Asini cauda non facit cribrum. — Corium nec cribro idoneum. — Cribro aquam haurire. Plaut. — Cribro imbrem haurit. Plaut. — Culex in cribro comprehensus fuit, camelo transmissio. — Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro. — Imbrem in cribrum ingerit. Plaut. Pseud. 102. — Lympham cribro in-

fundure. — Novum cribrum novo paxillo pendet. Varro.

Crimen. Amare juveni fructus est, crimen seni. Publ. Syr. — Claudes os hujus, sunt publica crimina cujus. — Consuetus vitio quisquis juvenilibus annis, crimina non senior linquere posse reor. — Crimen laesae majestatis. Cic. — Crimine ab uno disce omnes. Verg. Aen. 2. 65. — Criminis indultu secura audacia crescit. — Diluere crimina. — Dupliciter peccat, qui se de crimine jactat. — Efficiunt tetrum teterrima crimina vultum. — Est aliquid, magnis, crimen, abesse malis. Ov. — Heu quam difficile est crimen non prodere vultu. Ov. met. 2. 447. — In exulcerato animo fictum crimen insidet. (Scrupulus.) — Insons censetur, nisi crimen jure probetur. — Miserabile saeculum cense, ubi justitiam petere est crimen. — Morte crimine liberatur. — Nemo sine crimine vivit. Cato. 1. 5. — Nocentem qui defendit, crimen sibi parit. P. S. — Nostra deus subitis non damnat crimina poenis, compensat longas sed gravitate moras. — Non est quod spes res, aeterni criminis heres. — Omne animi vitium tanto conspectius in se crimen habet, quanto major, qui peccat, habetur. Juv. 8. 140. — Quantumunque potes celato crimen amici. — Scenam criminis parat. — Scire taum sordet, si crimen pectora mordet. — Tanto majus crimen, quanto major qui peccat, habetur. Juv. 8. 140. — Temporibus sapiens mores sine crimine mutat. — Usus habet laudem, crimen abusus habet. — Vir bonus in minimo peccans culpatur ab omni, vir malus, enormi si peccat crimine, nunquam.

Criminosus. In vindicando criminosa est celeritas. Publ. Syr.

Crinis. Capere crines occasionis. Plaut. Most. 1. 3. 65. — Crines capere. — Longae crines, curta mens.

— Mortuorum crines secare. — Uno crine trahitur voluntarius.

Crispus. Crispi capilli, crispus sensus.

Crista. Alauda non est sine crista. — Cristas detrahare. (Humiliare.) — Cristae illi surgunt. Juv. — Cristas tollit. Juv. — Illi surgebant cristae. Juv. 4. 69.

Crocodilus. Crocodili lacrimae.

Crocoton. Feli crocoton addere. — Leonis exuvium super crocoton.

Croesus. Croesi divitiae. — Croesi pecuniae teruncium addere. Cic. de fin. 4. 12. 29. — Croeso Crassoque ditior. — Dat quodcumque libet fortuna rapitque vicissim: Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. trist. 3. 7. 41. — Divitiis Croesum superat. Catull. 115. 3. — Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. — Spe Croeso ditior, inopia Iro pauperior.

Croton. Crotone salubrior locus.

Cruciare. In cruce se cruciat mage, qui se opponit eidem. Inf. — Prendes ante reum, quam cruciabis eum.

Crudelis. Ah crudele genus, nec fidum femina nomen! Tibull. 3. 4. 61. — Crudelem medicum intemperans aeger facit. P. S. — Crudelis est in re adversa objurgatio. P. S. — Crudelis lacrimis pascitur, non frangitur. P. S. — Lycurgo crudelior. — Mortem timere, quam mori, crudelius est. P. S. — Phalaris crudelis.

Crudelitas. Crudelitatis mater est avaritia. Quint. 9. 3. 89. — Crudelitatis mater est avaritia, pater furor. Rutil. Lup. 2. 6.

Crudus. Horrent admotas vulnera cruda manus. Ov. ex Pont. 1. 3. 16.

Cruentus. Sulla cruentus. Mart. 11. 5. 9. — Vi cyniphex tenta famis est mordendo cruenta. Inf.

Crumena generosum facit. — Cupidinum crumena porri folio vineta est. — Dii bene vertant, tene crumena. Plaut. — Divinum ingenium plena crumena facit. — Generosus e cru-

mena. — Leonem lena non diligit absque crumena. — Multa prudentia perit in pauperum crumena. — Os reficit coena, numisma gerente crumena. (Pecunia.) — Quando crumena sonat, litem bene jura coronant.

Cruor. Hirudo nisi plena cruoris, non mittit cutem. — Non missura cutem, nisi plena cruoris hirudo. Hor. A. p. 476.

Crus. Asciam mihi in crus impegi. — Caedimus inque vicem praebemus crura sagittis. Pers. 4. 42. — Crus sentit, dum in baculo equitamus. — Genu crure propius. — Ipse mihi asciam in crus impegi. Petron. 74. — Perire non potest, nisi ei fracta crura erunt. — Si baculus sit equus, sentiet utique »vae« crus. — Si quis amat piscem, debet sua crura madere.

Crustulum. Feles esuriunt, dum panis crustula rodunt.

Crux. Corvos in crure pascit. Hor. ep. 1. 16: 48. — Crucis offla. Petron. 58. — Crux est generis omnis. — Ille crucem sceleris pretium tulit, hic diadema. Juv. 13. 105. — In crucem agitur. Cic. — In cruce se cruciat mage, qui se opponit eidem. Inf. — In malam crucem abi. Plaut. Pseud. 1. 3. 101. — Pasces in cruce corvos. Hor. — Per crucem ad lucem. — Summum jus antiqui summam putabant crucem. Colum. r. r. 1. 7. 2. — Summum jus, summa crux. Colum. — Via crucis, via lucis.

Cubare. In matutinis vigilem qui se cupit esse, is cum gallinis habet ire cubare necesse.

Cubiculum. In triclinio vola, in cubiculo nola. Quint. 8. 6.

Cubile. Omnes res potes in foro emere publico, sola sapientia est quaerenda in cubili abscondito. — Qui offendit in limine, per totum cubile claudicat.

Cubitum nullum procedere. — Eodem cubitu, eadem libra.

Cubitus. Bonus paterfamilias po-

stremus cubitum eat, et primus cubito surgat. — Paterfamilias primus cubito surgat, postremus cubitum eat. Cato. — Pulvillos ei sub cubito consuit.

Cucullus. Multos calx celat, piper atque cucullus.

Cuculus. Eandem mihi gratiam refers, quam cuculus curucae. — Nominis est cuculus proditor ipse sui.

Cucurbita calvior. Apul. met. 5. 9. — Cucurbitae caput habet. Apul. met. 1. 15. — Lippit cucurbitas.

Cudere. Dum ferrum candet, cudere quemque decet. — Dum ferrum candet cudendum est. — Dum satis est calidum, debemus cudere ferrum. — In me haec cudetur faba. Terent. — Isthac in me cudetur faba. Terr. Eun. 381. — Quando faber cudit, monachus cum conjugeludit. — Tam male nil cusum, quod nullum prosit ad usum.

Culeus. Culeo dignus est. Cic. — Culeum meruit. Sueton. Nero 46.

Culex in cribro deprehensus fuit, camelo transmisso. — Culicem elephanti conferre. Lucian. — Culicem non curat elephantus.

Culina. Alcinoi culina. Sidon. Apoll. carm. 12. 19. — In culina habitare. — Studio culinae tenetur. Cic. — Tu in legione, ego in culina. Plaut. Truc. 2. 7. 53.

Culmen. Aurea promittit culmina, nulla dabit. — Stet quicunque volet aulae culmine lubrico.

Culmus. E culmo conijcere spicam. — E culmo perspicitur spica demessa.

Culpa. Ad auctores redit sceleris coacti culpa. Sen. Troad. 870. — Animus auctor culpa, caro ministra. S. Ambros. — Culpa fontis est si unda turbida. — Culpam majorum posterilunt. Curt. 7. 5. 35. — Culpam poena premit comes. Hor. carm. 4. 5. 24. — Dira fames auri culpa regina parensque. — Dogma tuum sordet, cum te tua culpa remordet. — Error a culpa vacat. Sen. Herc. Oet. 983. —

Exigua est virtus praestare silentia rebus; at contra gravis est culpa tacenda loqui. Ov. art. am. 2. 603. — Falsa culpam suam imagine celat. — Hic murus aeneus esto, nil conscire sibi, nulla palescere culpa. Hor. ep. 1. 1. 60. — In vitium ducit culpaefuga, si caret arte. Hor. ep. 2. 3. 31. — Invitat culpam, qui peccatum praeterit. Publ. Syr. — Ipse intrat culpam, qui peccatum praeterit. P. S. — Lapsus semel, fit culpa, si iterum cecideris. P. S. — Malum nullum est nisi culpa. Cic. Tusc. 3. 16. 34. — Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. — Ne major poena, quam culpa, sit. Cic. de off. 1. 25. — Non est alvei culpa, sed fontis. — Non perit indigne, quem sua culpa necat. — Nullum magnum malum praeter culpam. Cic. — Primus gradus emendationis est, culpam suam agnoscere. — Qui in alium paratus est dicere, omni culpa carere debet. — Qui non est socius culpa, non est socius poenae. — Qui unius culpa ignoscit, suadet pluribus. P. S. — Quid prodest si cibus deest et culpa adest. Isidor. — Quid non est in culpa, non est in poena. — Quod potu peccas ignoscere tibi noli, nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis. Cato. 2. 21. — Scire aliquid laus est, culpa est nil discere velle. Cato. 4. 29. — Si qui cum culpa carent, tamen malum metuunt, hi solent esse utiles heris. (Servi.) Plaut. Most. 4. 1. 1. — Si rivus tenuiter fluit, non est alvei culpa sed fontis. S. Hier. ep. 17. 2. — Socius fit culpa, qui nocentem sublevar. P. S. — Tunc alios culpa, cum tu sis sine culpa. — Turpe est doctori, quum culpa redarguit ipsum. Cato. — Unde superbit homo, ejus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori? — Vacare culpa magnum est solatium. Cic. ep. ad fam. 7. 3. 4. — Viri in eo culpa, si uxor modum excedit. Tac. Ann. 3. 34. (Quidam contrarium dicunt.)

Culpabilis. Si culpae velis, culpabilis esse cavebis.

Culpae. Ardea culpat aquas, quia nescit nare per illas. — Ardea culpavit undas, malo quando natavit. — Est bellum bellum, cum culpat asellus asellum. — Est mirum bellum, quum asellus culpat asellum. — Feras, non culpes, quod mutari non potest. P. S. — Haud homo culpandus, quando est in crimine casus. — Laudatur ab his, culpatur ab illis. — Nec te laudaris (v. collaudes), nec te culpaveris ipse. Cato. 2. 16. — Quae culpae soles, ea tu ne feceris ipse. Cato. dist. 1. 30 — Qui non defendit alio culpante solutos caveto. — Si culpae velis, culpabilis esse cavebis. — Tempora ne culpes, cum sit tibi causa doloris. Cato. 2. 30. — Tunc alios culpa, cum tu sis sine culpa. — Vir bonus in minimo peccans culpatur ab omni, vir malus, enormi si peccat crimine, nunquam.

Culter. Non coquus semper, cui longus culter adhaeret. — Sub cultro linqere.

Cultor. Fallere qui nescit, vastae sit cultor eremi.

Cultus. Culta puella nimis, casta puella minus. — Non pulchrum vultum sed cor tibi reddito cultum.

Cultus ingenii nullum unquam divitem fecit. — Cultus concessus atque magnificus addit hominibus auctoritatem. Quint. 8 proem. 20. — Qui nimium cultus curat, fit pauper adultus. — Segne prius lignum nostro fit fertile cultu. Mant. Parth. 10. 165.

Culus. Culos et crepidas lingere. Catull. 98. 1. — Est tarde nimium post bombum claudere culum. — Ista cum lingua possis culos et crepidas lingere. Catull. — Ista cum lingua possis culos lingere.

Cumaeus. Cumaei anni.

Cuminum. Cumini sector. — Cuminum secatur. Aristot.

Cumulare. Adde parum modico,

modicum superadde pusillo, saepius hoc faciens magnum cumylabis acervum. — Nulla ditari ratione potestis avari: vos faciunt inopes, quas cumylatis opes.

Cumulatus. Spreta in tempore gloria interdum cumulator redit. Liv. 2. 47. 11.

Cunctabundus natura Deus.

Cunctanter. In arduis cunctanter agendum.

Cunctari. Consilia cunctando senescunt. — Unus homo nobis cunctando restituit rem. (F. Cunctator.) Ennius.

Cunctus. Credere nil vitium est, vitium est quoque credere cuncta. — Cuncta gerenda nequis metiri lanceis aequis. — Cunctis qui placeat, non credo quomodo vivat. — Eusebiae juncta vincit patientia cuncta. (Pietas et patient.) — Fac tua, quae tua sunt, quae functio justa requirit, commendes uni cetera cuncta Deo. — Multum farris habet, qui cunctis obstruit ora. — Res cunctas tempus, mors, senium vorant. — Sermo datur cunctis, animi sapientia paucis.

Cuneus. Duro nodo durus est quaerendus cuneus. — Cuneus cuneum trudit. — Malo arbor nodo, malus cuneus requirendus est. S. Hier. ep. 69. 5. — Malo nodo malus quaerendus cuneus. S. Hier.

Cuniculus. Mollior cuniculis capillis. Catull. 25. 1. — Novi cuniculos tuos. S. Hier. adv. Ruf. 3. 19.

Cupediarius. Bonus cantor, bonus cupediarius.

Cupere. Accipe quale datur, si cupis esse satur. — Amans quid cupiat scit, quid sapiat non videt. Publ. Syr. — Consonus esto lupis, cum quibus esse cupis. — Cui nullus finis cupiendi est, nullus habendi. Auson. id. 3. 15. — Cuperem vultum tuum videre. — Cupias quodeunque necesse est. Lucan. 4. 487. — Ex auri plastro lumbestica fit cupienti. — Felicem scivi,

non qui quod vellet haberet, sed qui per fatum non data, non cuperet. Auson. id. 319. — Ficum cupit. — Hoc facias homini, quod cupis esse tibi. — Homines quo plura habent, eo ampliora cupiunt. Just. — Is minimo eget mortalis, qui minimum cupit. Sen. ep. 108. 11. — Miserum est tacere cogi, quod cupias loqui. P. S. — Nitimur in vetitum semper, cupimusque negata. Ov. am. 3. 4. 17. — Non qui parum habet, sed qui plus cupit, pauper est. Sen. ep. 2. 4. — Noxia si cupitis, praestat caruisse cupitis. — Omnibus amicis quod mihi est, cupio esse item. Plaut. Trin. 1. 2. 16. — Quam miserum est mortem cupere, nec posse emori. P. S. — Qui cupit, aut metuit, non liber est. Hor. — Qui multum habet, plus cupit. — Quis dives? Qui nil cupiat. Quis pauper? Avarus. Auson. sept. sap. 1. 3. — Quod refugit, multi cupiunt, odere quod instat. Ov. art. am. 1. 7. 17. — Rex est, qui metuit nihil; rex est qui cupiet nihil. Sen. Thyest. 388. — Semper inops, quicumque cupit. Claudian in Ruf. 1. 200. — Si careas aere, cupiet te nemo videre. — Si cupias pacem, linguam compesce loquacem. Cato. — Sperant omnes, quae cupiunt nimis. — Ulula cum lupis, cum quibus esse cupis.

Cupide. Nimio celerius venit, quod molestum est, quam id quod cupide petas. — Sua multi amittunt, cupide dum aliena appetunt.

Cupiditas caecos reddit homines. — Fortior est, qui cupiditatem vincit, quam qui hostem subiecit. Sen. de mor. no. 81. — Fortior qui cupiditates, quam qui hostes subiecit. P. S. — Instructa inopia est in divitiis cupiditas. P. S. — Cupiditas nunquam dicit: sufficit. — Natura cupiditatem ingenuit homini veri dicendi. Cic.

Cupido. Cupidinum erumena porri folio vineta est. — Cupido atque ira pessimi consultores. — Ignoti nulla

cupido. Ov. art. am. 3. 397. — Ira atque cupido sunt pessimi consultores. — Omnia des cupido, sua non perit inde cupido; cupiditas nunquam dicit: sufficit. — Otia si tollas, periere cupidinis arcus. Ov. rem. a. 139. — Quod latet, ignotum est: ignoti nulla cupido. Ov. — Sua cuique deus fit dira cupido. Verg. Aen. 9. 185.

Cupidus. Est cupidus studiorum quisque suorum. Ov. ex Pont. 1. 5. 35. (60.) — Lusori cupido semper gravis exitus instat. — Mulier cupido quid dicit amanti, in vento et rapida scribere oportet aqua. Catull. 70. 3. — Ne cupido noceat tibi prava cupido, caveto. — Omnia des cupido, sua non perit inde cupido: cupiditas nunquam dicit: sufficit. — Scilicet est cupidus studiorum quisque suorum: tempus et assueta ponere in arte juvat. Ov. ex Pont. 1. 5. 35. — Stultus est qui cupida cupiens cupienter cupit. Enn. tr. fr. 337.

Cupreus. Pro cupreis cupreas lege, clericus, missas.

Cupressus. Cupressi fructus. — Cupresso simile. — Cupressum simulat. — Cupressum scis simulare, sed quid si his non erat locus? Hor. A. p. 19.

Cura. A puero duris opus est assuescere curis. — Ad secreta poli curas extendere noli. — Amat victoria curam. — Amplis in domibus sunt amplae curae et opimae. — Bellum Cononi curae sit. — Crescentem sequitur cura pecuniam, majorumque fames. Hor. carm. 3. 16. — Cura facit canos, quamvis homo non habet annos. — Cura fugit mero. (Vino.) Ov. art. am. 1. 238. — Cura invigilat animo. — Cura longa est attenuanda mora. Ov. ex Pont. 1. 3. 25. — Cura plenus eris, si vis ut glorificeris. — Cura, quid expedit, prior est quam quid sit honestum. Ov. ex Pont. 2. 3. 9. — Cura viris levibus rerum solet esse novarum; cura viris gravibus re-

rum solet esse suarum. Mant. Parth. ecl. 10. 155. — Curae leves loquuntur, ingentes stupent. Sen. Hipp. 607. — Curae sua cuique voluptas. Ov. art. am. 1. 749. — Curarum undis fluctuat. — Curis gaudia miscet. — Custode et cura natura potentior omni. — Discere ne cesses, cura sapientia crescit. — Divitiae pariunt curas. — Divitiae curas habent comites. — Dormit secure, cui non est functio curae. — Felices frustra nobis promittimus annos, semper enim curae tristitiaque premunt. Mant. Parth. — Femina cara nimis, curarum copia et aurae pessima temperies, luxuriansque gula: haec sunt incoepae quae rumpunt stamina vitae, maturum haec perimunt saepius ante diem. — Festinatio curam eximit. — Hippocliidi non est curae. Herod. — Interpone tuis interdum gaudia curis, ut possis animo quemvis sufferre laborem. Cato 3. 7. — Lentescent tempore curae. Ov. art. am. 2. 357. — Majore cura tuenda, quae parva sunt. Cic. — Medice cura te ipsum. Ss. — Multa cura summo imperio inest. — Multa major equi cura est, quam juris et aequi. — Muribus id dapinat, quod crastina cura reclinat. — Natum in curas hominum genus. Tibull. 3. 4. 9. — Nimia cura deterit magis quam emendat. — Non opibus mentes hominum curaeque levantur. Tibull. 3. 3. 21. — Nunc vino pellite curas. Hor. — O curas hominum! o quantum est in rebus inane! Pers. 1. 1. — Patet in curas area lata meas. — Parva juventutis plerumque est cura salutis. — Pectus curis exuere. — Post equitem sedet atra cura. — Sagax parentum est cura. Sen. Hipp. 152. — Sine cura. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas, fides, — instabile regnum. Sen. Thyest. 215. — Vina parant animos faciuntque caloribus aptos: cura fugit multo diluiturque mero. Ov. art. am. 1. 237. — Vino

diffugiunt mordaces curae. (Bono vino.)

Curare. Aliena ne cures. Ter. Heaut. 76. — Aliena negotia cura, excussus propriis. Hor. sat. 2. 3. 19. — Animus magnus non curat injurias. — Asinos non curo. — Contraria contrariis curantur. Hipocrat. — Cujus curatur nihil ira, quid (is) stomachatur. Inf. — Culicem non curat elephantus. — Cum recte vivas, ne cures verba malorum. — Cura esse quod audis. Hor. ep. 1. 16. 17. — Curabit proelia Conon. — Curare cutem. Juv. 2. 105. — Curare cuticulam. Juv. — Curat quantum numerum lupus. Verg. ecl. 7. 51. — Curatus et pansus. — Cutem curat. Juv. — Docte! dies cures farragimbus fore plures. — Eodem collyrio omnium oculos curare. — Esse dies plures gelimis, attendere cures. Inf. — Facilius est uxorem ducere, quam curare. — Generosus equus non curat canum latratus. — Haud curat Hippoclidides. — In cute curanda plus aequo operata juvenus. Hor. ep. 1. 2. 29. — Laetus in praesens animus, quod ultra est, oderit curare. Hor. carm. 2. 16. 25. — Lupus non curat numerum. (Sc. ovium.) Verg. ecl. 7. 52. — Medicus curat, natura sanat. — Minima non curat praetor. — Modica non curat praetor. — Multi morbi quiete et abstinentia curantur. — Multum venturi ne cures tempora fati; non metuit mortem, qui scit contemnere vitam. — Natura sanat, medicus curat morbos. — Nihil magis aegris prodest, quam ab eo curari, a quo volunt. Sen. exc. contr. 4. 5. 3. — Non curat luna allatrantes. — Non curat numerum lupus. — Non curatur, qui curat. — Non vulgi cura tyranno, dum sua sit modo tuta salus. Val. Flacc. Argon. 5. 265. — Omnia, quae curant, meminerunt. Cic. de sen. 7. 21. — Nunquam crede mihi a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen. Monost. 69.

— Nunquam malum malo curatur, nec vulnus vulnere. S. Ambros. Tob. 21. — Pelliculam curare. Hor. — Philosophus non curat. — Qui nimium cultus curat, fit pauper adultus. — Quid figulus curat si frangitur olla? Paling. 4. 454. — Quod breviter durat, quis prudens quaerere curat. — Quod multi curant, nemo curat. — Reduviam curare. — Si tu recta facis, ne cures verba malorum. Columb. Monost. 90. — Somnia ne cures. Cato. — Sufficit mihi conscientia mea: non curo, quid de me loquantur homines. S. Hier. ep. 123. 15. — Te curasti molliter. — Temperariis remediis graves morbi curantur. Sen. exc. contro. 4. 5. 3. — Tu praesens cura, Domino permitte futura. — Tua quod nihil refert, ne cures. Plaut. Stich. 320. — Uno collyrio omnium oculos vult curare. S. Hier. — Vulpes cerasa non curat.

Curculiunculus. Curculiunculos fabulari.

Curatio. Non intellecti mala est curatio morbi. — Non intellecti nulla est curatio morbi. Corn. Gall. el. 3. 55.

Curia. Ad valvas curiae. (Notum facere.) — Curia pauperibus clausa est; dat census honores. Ov. am. 3. 8. 55. — Venalis populus, venalis curia patrum.

Curiosus nemo est, quin sit malevolus. Plaut. Stich. 1. 3. 54. — Hospes ne curiosus.

Curius est. (M. C. Dentatus.) Cic. in Pis. 24. 58.

Currere. Aequum est a quo quid velis, ad eum currere. — Asinum sub freno currere docet. — Calcar addere currenti. Ov. — Calcaria sponte currenti. Plin. ep. 1. 8. — Citius usura currit, quam Heraclitus. — Coelum, non animum mutant, qui trans mare currunt. Hor. ep. 1. 11. 27. — Currrens per prata non est lepus esca parata. — Currentem incitat. Cic. de

orat. 2. 44. 186. — Domino sexagena currebam, mihi centena, ut fugiam curram. Fronto. — Equo currenti non opus est calcaribus. Publ. Syr. — Equo currenti ne calcar addas. — Impiger extremos currit mercator ad Indos. Hor. ep. 1. 1. 45. — In agone multi quidem currunt, sed unus accipit bravi-um. Ss. — In suo pulvere currit. — Multi currunt, sed unus accipit bravi-um. Ss. — Ne currente retro funis eat rota. — Omnia quadrata currunt. Petron. 43. — Per flammam currere. — Qui stadium currit, niti et contendere debet, ut vincat. — Saepe necesse gravem currere cogit animum. — Sati-us est recurrere, quam currere male. — Surripere currenti cursori solum. — Tempore qui longo steterit, male cur-ret. Ov. trist. 5. 12. 25. — Velut cae-cus currit.

Curruca. Eandem mihi gratiam re-fers, quam cuculus currucae.

Currus. Aurigae somni: currus. — Consilii non est et currus idem exitus. (Celeritas.) — Cum curru simul et lo-rum abjicere. — Currus bovem tra-hit. — Disparibus bubus nunquam trahitur bene currus. — Judicibus li-tes, aurigae somnia currus. Clandian. cons. Honor. 6. praef. 5. — Theoria sine praxi est currus sine axi.

Cursor. Surripere currenti cursori solum.

Cursus. Abdomen sursum praesen-tat coctile cursum. Inf. — Aetate frui-re, mobili cursu fugit. Sen. Hippol. 446. — Amnis cursum cogere. — Ca-dit in cursu. — Cervum cursu vincere. — Citius quam in cursu rotula cir-cumvertitur. Plaut. Pers. 443. — Cursu lampada tradere. Varro r. r. 3. 16. 9. (Nunc tu.) — Cursu praevertere ven-tos. Verg. — Heu, quam cuncta abeunt celeri mortalia cursu! Paling. 10. 716. — Lampada cursu tradere. — Nunc cursu lampada tibi trado. — Pellere si captes aliquem, te cursibus aptes. — Vincit cervum cursu. Plaut. Poen.

530. — Vix simul haec quibus, quod nes et cursibus ibis. Inf. (Difficillime.)

Curtus. Curtae semper abest nescio quid rei. Hor. arm. 3. 24. 64. — Exiguo caballo curta strigilis. — Longae crines, curta mens. — Tecum habita; noris quam sit tibi curta supellex. Pers. sat. 4. 52.

Curvare. Curvatur truncus cito, qui tibi post erit uncus. — Est arbuscula, non truncus, curvandus in uncum.

Curvus. Aequae pars ligni curvi ac recti valet igni. — Curva solet claudum umbra sequi. — Curvo dignoscere rectum. Hor. ep. 2. 2. 44. — Curvum se praebet, quod ad uncum crescere debet. — Invenimus, qui curva corrigeret. Plin. ep. 5. 9. — Rectum dignoscere curvo. — Uncum se praebet, quod curvum crescere debet.

Custodire. Custodit quasi thesaurum draco. — Custoditur periculo, quod placet multis. — Difficile eximias est custodire puellas. — Ille lavat laterem, qui custodit mulierem. — Labia sacerdotum custodiunt scientiam. Ss. — Misericordia et veritas custodiunt regem; et roboratur clementia thronus ejus. Ss. Prov. 20. 28. — Nisi Dominus custodierit domum vestram, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Ss. — Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos custodes. Juv. 6. 341. — Quem mater amictum dedit, sollicite custodit. (Usus.) Quint. 5. 14. 31. — Qui custodit os suum, custodit animam suam; qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. Ss. Prov. 13. 3.

Custodia. Heu quam difficilis gloriae custodia est! Publ. Syr. — Misera est magni custodia census. (Divitiae.) Juv.

Custos. Canis canistri malus est custos. — Custos virtutum verecundia. — Custode et cura natura potentior omni. — Dulce pomum cum abest

custos. — Dulcia poma absente custode. — Lupos apud oves linquere custodes. Plaut. Pseud. 140. — Lupus ovium custos. Cic. Philipp. 3. 11. — Malus dominationis custos metus. Sen. — O praeclarum custodem ovium! (Lupus.) — Parietes amicitiae custodes. — Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos custodes. Juv. 6. 341. — Qui multorum custodem se profitetur, sui primum capitis custodem esse oportet. Cic. Philipp. 12. 10. 25. — Rerum, concordia, custos.

Cuspis. Et meum telum cuspidem habet. — Res sita est in cuspe ferri.

Cutis. Aut in aere, aut in cute. — De cute non propria scinditur absque bria. (Facile.) Inf. — Curare cutem. Juv. 2. 105. — Cuticulam curare. Juv. — Detondere usque ad vivam cutem. — Ego intus et in cute te novi. Pers. 3. 30. — Est requies grata, sub cute non lacerata. — Hirudo nisi plena cruoris, non mittit cutem. — In cute curanda plus aequo operata juvenus. Hor. ep. 1. 2. 29. — Intra cutem cogere. — Intus et in cute novi. Pers. — Non missura cutem, nisi plena cruoris hirudo. Hor. A. p. 476. — Radit usque ad cutem. — Tondebo usque ad vivam cutem. Plaut. — Tondet (advocatus) usque ad vivam cutem. Plaut. Bacch. 242. — Verba cutem non lacerant. — Verba cutem non laniant.

Cyatus. Nebulae cyathus.

Cyclopis donum.

Cydon. Semper aliquis in Cydonis domo.

Cygneus. Cygnea cantio. — Cygnea vox. Cic. de orat. 3. 2. 6.

Cygnus. Candidior cygno. Mart. 1. 115. 2. — Cantator cygnus funeris ipse sui. — Cantus cygni. Cic. Tusc. 1. 30. — Carmina jam moriens canit exsequialia cygnus. Ov. — Certent cygnis ululae. Verg. — Clarior olore cygnus. — Contendit hirundo cygnis. Lucret. 3. 6. — Cornix ante cygnum. Auson. ep. 20. 8. — Non cornix ante

cygnum. Auson. — Quid tandem contendat hirundo cygnis. Lucret. — Rara avis in terris nigroque simillima cygno. Juv. 6. 165. — Tunc canent cygni, cum tacebunt graculi.

Cymbalum mundi. Plin. H. n. praef. 25.

Cynicus. Cynica coena. Petron. 14. — E cynica gente est.

Cyprius. Bos cyprius. (Verus.) — Ciprio bovi merendam. (Et ea contentus est.) Plaut. Fest.

Cyprus. Sic te diva potens Cypri regat. (Venus.) Hor.

Cypselus non generat aquilam.

Cyrnius. Cynia jactura.

Daedalus est. (Artifex.) Apul. Flor. 1. 9. — Daedaleum remigium. Plaut. Amph.

Dama. Ora damis blanda lupus. (Facit.) Sen. Hippol. 2. 572.

Damnare. Bonus iudex damnat improbanda, non odit. Sen. de ira. 1. 16. 6. — Damnamus, quia nihil habet. — Damnare est oburgare, quum auxilio est opus. Publ. Syr. — Damnaris nunquam post longum tempus amicum, mutavit mores, sed pignora prima memento. — Esto animo forti, quum sis damnatus inique: nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. — Iudex damnatur, cum nocens absolvitur. P. S. — Illo nocens se damnat, quo peccat die. P. S. — Nemo sine actore damnari potest. — Nostra Deus subitis non damnat crimina poenis, compensat longas sed gravitate moras. — Pecuniosus etiam nocens non damnatur. Cic. in Verr. — Quod fuimus lauda, si jam damnas quod sumus. — Quotidie damnatur, qui semper timet. P. S.

Damnatio. Integra ratio damnationis est perversa administratio conditionis. Tertull.

Damnorum. Agrum bene colere necessarium est, optime damnosum. Plin. H. n. 18. 6. 38. — Multis dam-

nosa fuere gaudia. Claudian. de cons. Honor. 334. — Nimius rigor damnosus est. — Si damnosa senem juvat alea, ludit et heres bullatus.

Damnum. Accepto damno januam claudere. Juv. 13. 129. — Credulitas damno solet esse puellis. Ov. her. 17. 39. — Damnum appellandum est cum mala fama lucrum. Publ. Syr. — Damnum in mora. — Damnum solivagum non suevit visere pagum. — Damnum unius est gaudium alterius. — Domina irata, fumus et rata, patella perforata damnum sunt in casa. — Egestas facile habetur sine damno. Sall. Cat. 37. 3. — Est jactura gravis, quae sunt, amittere damnis. — Habent damnum cum sanna. — Infelix nimium cum damno dedecus aufert. — Lucrum cessans, damnum emergens. — Lucrum sine damno alterius fieri non potest. P. S. — Lucrum unius est alterius damnum. P. S. — Mala luera aequalia damnis. — Qui negligit damnum propter amicum, justus est. Ss. Prov. 12. 26. — Qui struit insidias alteri, sibi damna dat ipsi. — Sponsio damna dabit. Agric. — Sunt tria damna domus: imber, mala femina, fumus. — Uxor, equus, vestis et calceamenta, inhonestis dum conceduntur, cum damno restituuntur. — Virginitas, tempus, vox: irreparabile damnum.

Damocles. Damoclis gladius imminet.

Danai. Quondam etiam victis redit in praecordia virtus, victoresque cadunt Danai. Verg. Aen. 2. 367.

Danaus. Danaides. — Danaidum dolium. — Quidquid id est, timeo Danaos et dona ferentes. Verg. Aen. 2. 49. — Timeo Danaos et dona ferentes. Verg.

Daphne. Daphnicis moribus agere.

Daps. Alcinoi dapes. Stat. silv. 42. 3. — Dapes saliares. Hor. — Daps semel esa parum victum protelat avaram. Inf. — Emunctae naris sit homo, qui degit in aula: regum ignara so-

lent urere labra dapes. — Faux dape mulcetur, obolis dum pera repletur. — Pausa morosa tori modicum dapis impetrat ori. — Sic minus mella, quod apum sit cum dape cella. — Siculae dapes. — Tacitus pasci si posset corvus, haberet plus dapis et rixae multo minus invidiaeque. Hor. ep. 1. 17. 50. — Tunc caput est laetum, dape corpus quando repletum.

Dare. Accipe, quale datur, si cupis esse satur. — Alcinoos poma dare. (Qui plus habet) Mart. — Arcadium promittit, nunquam daturus. (Multum.) — Beatius est dare, quam accipere. Ss. — Beneficium qui dedisse se dicit, petit. P. S. — Beneficium saepe dare, docere est reddere. — Benignus etiam dandi causam cogitat. P. S. — Bis dat, qui cito dat, nil dat, qui munere tardat. P. S. — Quum dabitur sonipes gratis, non inspicere dentes. — Da aliquid et aliquid cape. — Da panem et pugnum. — Danda merces acto opere. — Dandum est aliquid, quum tempus postulat aut res. Cato. 3. 5. — Dantur opes nullis nunc nisi divitibus. — Dare beneficium est Deum imitari. Sen. mor. no. 47. — Dare nemo potest, quod non habet. — Dat bene, dat multum, qui dat cum munere vultum. — Dat Deus omne bonum, sed non per cornua taurum. — Dat Deus cui vult, cui pusin, cui mult (pusin, peu-parum.) Inf. — Dat, donat, dedicat. — Dat gloria vires. Prop. 4. 10. 3. — Dat miser occasus, solet effrons quod fore nasus. Inf. — Date mihi pelvim. — Date obolum Belisario. — Datatim se dat. — De mendico male meretur, qui ei dat. — Debes parva dare, ut possis majora rogare. — Dedi malum et accepi. Plin. ep. 3. 9. 3. — Deo dante non valet invidia, deo non dante nihil valet labor. — Do ut des. — Eripere telum, non dare irato decet. P. S. — Ex aequo da omnibus. — Fortuna cito reposeit, quod dedit. P. S. — Fortuna

multis dat nimis, satis nulli. Mart. 12. 10. 2. — Gallum ab eodem repetit, cui dedit. — Gallinam dat, ut taurum recipiat. — Gladium dedisti, quo se occideret. Plaut. Trin. 1. 2. 92. — Gratia nulla datur, sed munere munus ematur. — Gratiarum actio est ad plus dandum invitatio. — Gratis accepistis, gratis date. Ss. Matth. 10. 8. — Habenti dabitur et abundabit. Ss. — Herbam dare. (Victus.) Plin. H. n. 22. — Illum nullus amat, qui semper da mihi clamat. — Inopi beneficium bis dat, qui dat celeriter. P. S. — Levis est fortuna, cito reposeit, quae dedit. P. S. — Mopso Nisa datur. Verg. ecl. 8. 26. — Munere placatur Jupiter ipse dato. Ov. — Ne des alienis honorem tuum. Ss. Prov. 5. 9. — Ne superis ita des, quod calopedum base vades. Inf. — Nemo dat, quod non habet. — Nihil dat fortuna mancipio. Sen. ep. 72. 9. — Nihil eripit fortuna, nisi quod dedit. Sen. de const. sap. 5. 2. — Nil nisi magno, vita, labore dedit mortalibus. Hor. sat. 1. 9. 59. — Nil sine laboribus, vita dedit mortalibus. — Nimium eripit fortuna, cui nimium dedit. P. S. — Noli affectare, quod tibi non est datum. Phaedr. 3. 18. 14. — Non masticetur prius esus, quam tibi detur, nec gula vescetur vivo, quod eundo movetur. Inf. — Non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad dandum collecta. Ss. Sirach. 4. 36. — Nunquam satis, quod datur gratis. — Omnibus ex aequo non dant sua munera divi. — Ovum dat nulli, nisi sit retributio pulli. — Par pari datum, honestum est. Plaut. Asin. 172. — Petimusque damusque vicissim. Hor. — Petite et dabitur vobis. Ss. Matth. 7. 7. — Pleno modio dare. Cic. — Plus dat, qui in tempore dat. — Poma dare Alcinoos. (Qui plus habet.) Ov. am. 1. 10. 56. — Quas dederis solas semper habebis opes. Mart. — Qui caret argento frustra utitur argumento, qui dare scit, non qui dicere,

rhetor erit. Owen. epigr. 1. 39. — Qui cito dat, bis dat. — Qui cito, qui temere spondet, se multa daturum; quae male promisit, turpius ille negat. Owen. Monast. 48. — Qui dare vult multis, non debet dicere vultis? — Qui dare vult aliis, non debet dicere: quid vis? — Qui dat pauperi, non indigebit. Ss. Prov. 28. 27. — Qui dedit beneficium taceat, narret qui accepit. Sen. de benef. 2. 11. 2. — Qui habet ei dabitur. Ss. — Qui placitum vultum, dat is sine munere platum. — Qui quam potuit, dat maxima, gratus abunde est. Ov. ex Pont. 4. 8. 37. — Quisquis magna dedit, voluit sibi magna remitti. Mart. 5. 59. 3. — Quod dare non possis, noli promittere verbis. Columb. 5. 23. — Quod dadi, datum non vellem; quod reliquum est non dabo. Plaut. Cist. 2. 1. 29. — Quod dedit, recepit. Ter. Phorm. 22. — Quod natura dedit, tollere nemo potest. — Quod non dedit fortuna, non eripit. Sen. ep. 59. 18. — Quod peto, da Caji, non peto consilium. — Quum das avaro praemium, ut noceat rogas. P. S. — Res est ingeniosa dare. Ov. am. 1. 8. 62. — Saccus adaptetur, porcellus cum tibi detur. — Sarcina fausta datur, cui coelebs sponsa jugatur. — Si das plorando, perdis tua munera dando. — Si mihi regnum detur. Plaut. Cure. 211. — Si servo nequam palmus datur, accipit ulnam. — Si quis dat mannos, ne quaere in dentibus annos. (Mannus-equus.) — Si tibi do mannos, numeres ne dentibus annos. — Spernens omne datum, non se facit esse ligatum. Cato. — Turpe est sanctum dare catellis. — Ut sunt humana, nihil est perpetuum datum. Plaut. Cist. 1. 3. 46.

Dares Entellum provocat.

Dareus est. (Dives.)

Dator. Hilarem datorem diligit Deus. Ss.

Davus sum non Aedipus. (Indoc-tus.) Ter. Andr. 194. — Intererit mul-

tum Davus-ne loquatur an heros. Hor. A. p. 114. — Sub pallio latet Davus. (Servus.)

Dealbare. Aethiopem dealbat. — Aethiops non dealbescit. — Duo parietes de eadem fidelia dealbare. Cic. ad fam. 7. 29. 2. — Duos parietes una dealbari fidelia.

Debacchatio. Vilis coena non gignit debacchationem.

Debellare. Parcere subjectis, debellare superbos. Verg.

Debere. Animam debet. Ter. Phorm. 661. — Debes parva dare, ut possis majora rogare. — Felix qui nihil debet. — Impium est ab uno exigere, quod ab alio debetur. — Mutua quae debes, ridendo solvere debes. — Nemo potest scire, quis primus debet abire. — Teter es ecce lebes! ait olla, putescere debes.

Debilis et fortis venient ad limina mortis. — Debilibus robusta nocent. Paling. 6. 692. — Vitro debilior.

Debilitas. Modico vino utere propter debitatem stomachi. Ss.

Debitor. Ab improbo debitore quodvis accipe. — Aes debitorem leve, grave inimicum facit. Publ. Syr. — Levior est plaga ab amico, quam a debitore. Cic. — Mercede soluta non manet debitor. Ov. am. 1. 10. 45.

Debitum. Antiqua debita pensat saepenumero stramen. — Omne promissum cadit in debitum. — Promissum cadit in debitum.

Decantatus. Decantata fabula. Cic. ad Att. 13. 34.

Decedere. Decedet ante folia. (Mortitur.) — Decedere de suo more. — De foro decedere. Corn. Nep. — Sol decedens crescentes duplicat umbras.

Decenter. Singula quaeque locum teneant, sortita decenter. Hor.

Decere. Ad terrae morem, vitae decet esse tenorem. — Aliam aetatem alia decet. Plaut. Merc. 984. — Aliud alios decet. Quint. 11. 3. 177. — Barba decet virum. — Caput est artis decere

quid facias. Quint. — Decet regem scire legem. — Decet verecundum esse adolescentem. Plaut. Asin. 5. 1. 6. — Dum vivis, sperare decet. Priap. 80. 9. — Forma viros neglecta decet. Ov. art. am. 1. 509. — Id facere laus est, quod decet, non, quod licet. Sen. Octav. 454. — Id maxime quemque decet, quod est suum (maxime,) Cic. de off. 1. 32. — Laeta juvenem frons decet, tristis senem. Sen. — Laetitia juvenem, frons decet tristis senem. Sen. Hippol. 453. — Magnam fortunam magnus animus decet. Sen. de clem. 1. 5. 4. — Magnos magna decet. — Minimum decet lubere, cui multum licet. Sen. Troad. 334. — Non decet superbum esse hominem servum. — Omnia bonos viros decet. — Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet. Ter. Eun. 4. 7. 19. — Omnis Aristippum decuit color. Hor. ep. 1. 17. 23. — Parvos parva decet. Hor. ep. 1. 7. 44. — Praeferre patriam liberis, regem decet. Sen. — Praesides non decet esse desides. — Quod decet honestum est, et quod honestum est decet. Cic. — Quod decet id aptum est consentaneumque temporis et personae. Cic. — Quum victor arma posuit et victum decet deponere odia. Sen. Here. fur. 409. — Suum quemque decet. Plaut. Stich. 693.

Decernere. Cito decernere, tardius exsequi.

Decianum sacrificium.

Decidere. Animus decidit in genua. — Animus decidit in pedes. — Celsae graviore casu decidunt turres. — De coelo decidit. Lactant. inst. 1. 11. 55. — Dum pirum maturuit, decidit vel in caenum. — In foveam decidit. Plaut. Pers. 595. — Si vir es, suspice, etiam si decidunt, magna conantes. Sen. de vit. beat. 20. 1.

Decimare. Clericus clericum non decimat.

Decipere. Adam, Samsonem, Lot, Davidem, Salamonem femina decipit,

quis modo tutus erit? — Blandiendo decipiuntur homines. — Decipere diem. — Decipiuntur aves per cantus saepe suaves. — Dum femina plorat, decipere laborat. — Festinatam sementem saepe decipere, serotinam semper. Plin. H. n. 18. 204. — Frons prima decipit multos. — Matura satio saepe decipere solet, sera nunquam, quin mala sit. Colum. r. r. 11. 2. 80. — Melius est a sapiente corripere, quam stultorum adulatione decipi. Ss. Ecel. 7. 6. — Minus decipitur, cui negatur celeriter. P. S. — Multos qui sperant, decipit spes. Plaut. Rud. 401. — Mundus vult decipi, ergo decipiatur. — Noli homines blando nimium sermone probare: fistula dulce canit, volucrum dum decipit aucup. Cato. — Frons prima decipit. — Primo decipi incommodum est, iterum stultum, tertio turpe. Cic. de inv. 1. 39. 71. — Qui leviter credit, deceptus saepe recedit. — Qui pendet alienis promissis, saepe decipitur. — Qui speraverunt, spes decipit multos. — Simulator ore decipit amicum. Ss. Prov. 11. 9. — Specie recti decipimur. Hor. — Valde decipitur, qui nunquam corripitur. — Vallus vitem decipit.

Declarare. Declarant gaudia vultu. Catull.

Declinare. Grammaticam didici, multos docuique per annos: declinare tamen non potui tumulum.

Declinatus. Declinata aetas. Quint.

Decoquere fidem.

Decor. Ipse decor recti, facto si praemia desint, non movet et gratis poenitet esse probum. Ov. ex Pont. 2. 3. 13.

Decorare. Honos honestum decorat, inhonestum notat. Publ. Syr. — Hunc hominem decorant, quem vestimenta decorant. — Hunc homines honorant, quem vestimenta decorant.

Decorus. Dulce et decorum est pro patria mori. Hor. carm. 3. 2. 13. — Non ubique idem decorum est.

Quint. 5. 10. — Vitium verbis decoris absolvit.

Decrescere. Non cito decrescit mala planta, sed usque virescit. — Robur decrescit senibus, sapientia crescit. — Vultus fortunae variatur imagine lunae: crescit, decrescit in eodem sistere nescit.

Decumates agri.

Decurrere. Extra calcem decurrere. (Aberrare.) Amm. Marcell. 21. 1. 14.

Decus. Barba, virile decus, quam vix duo puncta notabunt. — Urit amor caecus, non est amor arbiter aequus, nam deforme pecus iudicat esse decus. — Oblitus decoris violat praecepta decoris. — Vinum Rhenense decus est et gloria mensae.

Dedecus. Infelix nimium cum damno dedecus aufert.

Dediscere. Dediscit animus sero, quod didicit diu. Sen. Troad. 633. — Haud aequum facit, qui quod didicit dediscit. Plaut. — Intrat amor mentes usu, dediscitur usu. Ov. rem. a. 503.

Deducere. Ad agnatos deducere. (Amens.) — Ad agnatos et gentiles deducendus. (Amens.) Varro. r. r. 1. 2. 8.

Deesse. Avaritiae desunt omnia. — Avaro tam deest quod habet, quam quod non habet. — Bella movet citius, cui desunt cornua taurus. — Deest as, laquei pretium. — Deerit egenti as, laquei pretium. Hor. sat. 2. 2. 98. — Desunt inopiae pauca, avaritiae omnia. P. S. — Dæmon ubi deerit, ibi servum mittere quaerit. — Et deest et superat miseris cogitatio. P. S. — Habet quod deest. — In multiloquio non deerit peccatum. Ss. Prov. 10. 19. — In pretio est dives, desunt sua praemia doctis. — Inopiae desunt multa, avaritiae omnia. P. S. — Luxuriae desunt multa, avaritiae omnia P. S. — Metuo lusciniolae ne defuerit cantio. (Ironice de muliere loquace.) Plaut. Bacch. 38. — Mori vo-

lenti deesse mors nunquam potest. Sen. Hipp. 878. — Multa petentibus desunt multa. Hor. carm. 3. 16. 42. — Nihil habenti, nihil deest. — Nunquam deest cantio hujus lusciniæ. — Omnia desunt avaro. — Quod tibi deerit, a te ipso mutuare. Sen. benef. 5. 7. 5. — Prendere quod desit vidurius est adamantis. — Sceleri nunquam defuit oratio. — Semper consilium tunc deest, quum opus est maxime. P. S. — Si rota defuerit, tu pede carpe iter. Ov. art. am. 2. 230. — Sint Maecenates, non deerunt, Flacce, Marones. Mart. 8. 56. — Stemmata quid prosunt, si virtus deficit omnis. — Tam deest avaro, quod habet, quam quod non habet. P. S. — Ubi erit luxuria, non deerit penuria. — Ubi deficient vires, astu utendum. Phaedr. — Ubi leonis pellis deficit, vulpina est induenda. Phaedr. — Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. Ov. ex Pont. 3. 4. 79. — Utendum est noctuis, ubi desunt lusciniæ. — Via deficiente viaticum auget. (Senex avarus.) Sen. de mor. no. 18.

Defectus. Fides defectus scientiæ. — Fides nihil aliud est, quam defectus scientiæ. — Impedit ire forum defectus denariorum. — Malum ex quolibet defectu. — Nihil est tam perfectum, quod non habeat defectum.

Defendere. Melius duo defendunt retinacula navim. Prop. 2. 22. 41. — Nihil tam absurde dici potest, quod non ab aliquo philosopho defendatur. — Nocentem qui defendit, crimen sibi parit. P. S. — Proximus a tectis ignis defenditur aegre. — Qui non defendit alio culpante solutos, caveto. — Tu cave defendas, quamvis mordebere dictis. — Urbem prodit, dum castella defendit.

Defensio. Fauces defensionis tuæ premit. — Tam parvum nihil est, cui sit defensio nulla. — Tam pravam

nihil est, cui sit defensio nulla. (Var. lect.)

Deficere. Quum defecerunt ligna, exstinguetur ignis. Ss. Prov. 26. 20. — Deficit a se ipso. Cic. — Deficit ambobus, qui vult servire duobus. — Deficit animo. Caes. — Deficit omne, quod nascitur. Quint. 5. 10. 79. — Deficiente pecu — deficit omne — nia. Inf. — Non deficit alter. — Praecocia ingenia cito deficiunt. — Qui non proficit, deficit. — Quod si deficiant vires, audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6.

Deflagratio. Terrarum omnium deflagratio.

Deflectere. Extra viam non deflectas publicam.

Deflere. Hiatus maxime deflendus.

Deflorescere. Cum corpore animus simul deflorescit. — Formae dignitas aut morbo deflorescit aut vetustate. Corn. rhet. 4. 27. 38.

Defluere. A puro pura defluit aqua. — Defluere luxu et inertia. — Rusticus exspectat, dum defluat amnis. Hor. ep. 1. 2. 42.

Deformis. Simiarum pulcherrima deformis est. — Urit amor caecus, non est amor arbiter aequus, nam deforme pecus, iudicat esse decus.

Defossus. Defosso incubat auro. Verg. Georg. 2. 507.

Defraudare genium suum. — Segetem defraudat. — Segetem ne defraudes. (Parce senere.) Plin. H. n. 18. 200.

Defunctus. Pax adsit vivis, requies aeterna defunctis.

Degener. Degeneres animos timor arguit. Verg. Aen. 4. 13.

Degenerare. Degenerans alidum facit ales stercore nidum. Inf.

Degere. Non sunt amici, qui degunt procul.

Degredi de via in semitam.

Degustare aliquem. — Primoribus labris degustare.

Dehiscere. Tellus dehiscat. — Tellus ima dehiscat. Verg. Aen. 4. 24. — Tellus mihi prius dehiscat. Verg.

Dejicere. Arbore dejecta quivis colligit ligna. — De gradu dejicere. Cic. de off. 1. 23. 80. — Multis ictibus dejicitur quereus.

Delapsus. Ab asino delapsus. Aristoph. Nubes. — Quasi delapsus de coelo est. Cic. de fin. 1. 19. 63.

Delator. Pessumdat petulans una delator in hora, quae possunt longi vix reparare dies.

Delectare. Aequalis aequalem delectat. — Aut prodesse volunt aut delectare poetae. Hor. ep. 2. 3. 333. — Brevitas delectat. — Crassi crassius delectantur. — Delectant alterna magis. — Delectant veluti Balbium populus. — Deus humili et non superbo delectatur corde. — In alio sua quemque natura delectat. Plin. paneg. 45. 1. — Joci temperatis delectamur, immodicis irascimur. Sen. de const. sap. 16. 3. — Lectio certa prodest, varia delectat. Sen. ep. 45. 1. — Sale nigro delectatur. (Facetiae impudicae.) — Me mea delectant, te tua, quemque sua. — Stultum est somno delectari, quum somnus assidua sit mortis imago. Sen. de mor. no. 113. — Te tua, me mea delectant. — Varietas delectat. Phaedr. 2 prol. 10. — Variatio delectat.

Delere. Ceterum censeo Cathaginem esse delendam. Cato. — Ego vero censeo Carthaginem esse delendam. — Opinionum commenta delet dies. Cic. — Opinionis commenta delet dies, naturae judicia confirmat. Cic. de nat. deor. 2. 2. 5.

Deliberare. Deliberando discitur sapientia. P. S. — Deliberando saepe perit occasio. P. S. — Deliberare utilia, mora tutissima est. P. S. — Deliberandum est diu, quod statuendum est semel. P. S. — Dum Roma deliberat, Saguntum perit. — Omnia cum amico delibera, sed de te ipso prius.

Sen. — Priusquam promittis deliberes et quum promiseris facias. Ps. Sen. mor. 25.

Delicatus. Hoedo delicatior.

Deliciae. Anus cum ludit, morti delicias facit. P. S. — Deliciae generis humani. (Tiberius.) — Memoria bona est ille paradysus deliciarum ex quo nemo nos unquam expellere potest.

Delictum. Aberratio delicti. (Aliud voluit.) — Amico et inimico noli narrare sensum tuum et si est tibi delictum, noli denudare. Ss. Sirach. 19. 8. — Benefactis pensare delicta. Cic. — Concursus ad delictum. — Corpus delicti. — Delicta majorum luimus. Hor. — Delictum, sequitur poenituissse, grave. — Geminat peccatum, quem delicti non pudet. P. S. — Idem delictum non debet bis puniri. — Occasio homines in delictum trahit. — Odium suscitatur rixas, et universa delicta operit caritas. Ss. Prov. 10. 12. — Qui celat delictum, quaerit amicitias. Ss. Prov. 17. 9.

Deligere oportet, quem velis diligere. Rhet. ad Herren. 4. 21. 29.

Delingere salem. Plaut. Curc. 4. 46.

Delinquere. Qui delinquit, incidit in manus medici. Ss. Eccl. 38. 15. — Veniam primum delinquenti. (Primo.)

Delirare. Deliramus aliquando senes. — Multum deliras, si cuique placere requiras. — Multum deliras, diras cum surgis in iras. — Profecto deliramus interdum senes. Plaut. Epid. 3. 3. 11. — Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi. Hor. ep. 1. 2. 14. — Senes interdum delirant. Plaut.

Delirus. Anus delira. Cic. Tusc. 1. 21. 48. — Anus tam delira. Cic. — Mulcent delirum, verba polita, virum. — Quaerit delirus, quod non respondet Homerus. — Reddunt delirum femina, vina, virum. Cato.

Delius natator.

Delphi. Delphicus gladius. — Delphidis (Delphis) responsum id tibi du-

cito. (Res certissima.) Plaut. Pseud. 480. — Quum Delphis sacrificaverit, ipse carnes absumit.

Delphinus. In usum Delphini. (Editio librorum castigata, castrata. Dauphin.)

Delphinus. Delphinum cauda ligas. — Delphinum cauda tenes. Aelian. nat. animal. 5. 6. — Delphinum patina non capit. — Delphinum natare doces. — Delphinum silvis appingit. Hor.

Deludere. Ars deluditur arte. Cato. dist. 1. 26. 2. — Corvum deludit hiantem. Hor. sat. 2. 5. 55. — Quem spes delusit, huic querela convenit. Phaedr. 5. 6. 7.

Delumbare sententias.

Delus. Canis tamquam Delum navigans. (Otiosus.)

Demens. Arcanum demens detegit ebrietas. Verg. — Casus dementis correctio fit sapientis. — Demens dolorem ridet infelicium. Auson. sept. sap. 2. 3. — Demens superbis invidet felicibus. Auson. — Oreste dementior. Cic. Pison. 20. 47.

Dementare. Quem perdere vult Deus, prius dementat. Lactant. — Vinum dementat sapientem.

Dementia. Credere fallaci gravis est dementia famae. Mant. Parth. ecl. 9. 170. — Nemo errat uni sibi, sed dementia spargit in proximos. Sen. — Nullum magnum ingenium sine mixtura dementiae fuit. Sen. tranq. a. 15. 16. — Orestis dementia. — Unius dementia dementes efficit multos. — Unius dementia fit multorum opinio.

Demere. Deme lucrum, superos et sacra negabunt. Paling. 5. 602. — Demere tu noli, quod non praestare valebis. — Non sunt longa, quibus nil est, quod demere possis. Mart. 2. 77.

Demergere. Docui te urinandi artem et tu me vis demergere.

Demetere. Conserit unus agrum, sed demetit alter.

Demissus. Demissos animo ac tacitos vitare memento. Cato.

Demittere. Demittit auriculas ut iniquae mentis asellus. Hor. sat. 1. 9. 20. — In triviis fixum se demittit obassem. (Avarus.)

Democritus. Democriti puteus. — E Democriti puteo haurit. — In Democriti puteum incidit. — Si foret in terris, rideret Democritus.

Demonstrare. Circulus in demonstrando. — Digno demonstrare. — Is pater est, quem nuptiae vehemant. Justinian. — Pater est, quem justae nuptiae demonstrant. Just. — Quod erat demonstrandum.

Demonstratio ad oculos. — Demonstratio de baculo ad angulum.

Demosthenes. Demosthenis lingua. — Demosthenica vehementia.

Demulcere caput. — Demulcet multum dulcis promissio stultum.

Denarius. Impedit ire forum defectus denariorum. — Impedit omne forum defectus denariorum.

Denegare. Falces petebam, at hyliones denegant. — Hoc facit una dies, quod totus denegat annus.

Denigrare. Illos devita, quos denigrat improba vita.

Denominatio. A potiori fit semper denominatio.

Dens. Acuere dentes. — Albis dentibus deridere. Plaut. Epid. 429. — — Aper fulmen habet in dentibus. — Aqua dentes habet, Petron. 42. — Canino dente rodere. (Calumniam.) S. Hier. ep. 50. 1. — Canis sine dentibus latrat. Varro. l. 1. 7. 32. — Cum dabitur sonipes gratis, non inspicere dentes. — Dens livoris. — Dente mordeor invido. Hor. carm. 4. 3. 16. — Dente Theonino circumrodi. Hor. ep. 1. 18. 82. — Dentes vel silicem comesse possunt. Catull. 23. 4. — Dentes dentunt. Plaut. — Dentes ei pruriunt. — Dentem dente rodere. — Equi dentes inspicere donati. S. Hier. — Furfure se miscens porcorum dentibus estur.

— Iniquo dente mordere. — Malevolus animus abditos dentes habet. P. S. — Noli equi dentes inspicere donati. — Non quivis sordet, quem dente calumniam mordet. — Nulla tam modesta felicitas est, quae malignitatis dentes vitare possit. Val. Max. fact. dict. mem. 4. 7. 2. — Obsequitur denti superambula lingua dolenti. — Oculum pro oculo, dentem pro dente. Ss. Deut. 19. 21. — Oculum pro oculo, dens pro dente. Ss. — Patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupescunt. — Raro lupo lenti praebentur fercula denti. — Septennis nondum edidit dentes. — Si quis dat mannos, ne quaere in dentibus annos. — Si tibi do mannos, numeros ne dentibus annos. (Mannus equus.) — Dente Theonino rodit. Hor. — Venies sub dentem. Petron. 58.

Densus. Densius aristis. Catull. 48. 5. — Non gravis est adeo tam densis nubibus aether, quin soleat, pulsa nube, redire dies.

Dentatus. Dentata charta. — Capillos dentata manu ducere. — Rastro dentato prata parata dato. — Sales dentati. (Facetiae mordaces.)

Denticulus. Niveo denticulo atrum venenum inspirat. Apul. met. 11.

Deorsum. Nec sursum, nec deorsum. Petron. 58. — Quod sursum est deorsum facere. Petron. 63. — Sursum deorsum. Ter. Eun. 278.

Depellere. Per nullam sortem poteris depellere mortem.

Depensio. Mutua depensio tutissima.

Deperire aliquem.

Depingere. Narcissus nulli reddit depictus odorem. — Suis aliquem coloribus depingere. Cic.

Deponere aliquem vino. Plaut. — Onus tollenti auxiliare, deponenti nunquam. — Pacem vult aliquis, — arma deponat. Cic. — Rustica turba nescit suos deponere mores. — Tollenti onus auxiliare, deponenti nequaquam.

Deprecator fortunae.

Deprehendere. Culex in cribro deprehensus fuit, camelo transmissio. — Deprehensum me video. — Se deprehensum negare non potest.

Deprimere. Gaudet Deus eminentissima quaeque deprimere. — Per raros pastus carnales deprime fastus.

Depugnare collatis signis. Plaut. Cas. 2. 5. 44. — Depugnato proelio venit. (Sero.) Plaut. Men. 989. — Ne depugnes in alieno negotio.

Derelinquere. Lacte infantiae derelicto. S. Hier. ep. 96. 1. — Ne derelinquas amicum antiquum; novus enim non erit similis illi. Ss. Sirach. 9. 14.

Deridere. Albis dentibus deridere. Plaut. Epid. 429. — Deridens alium non inderisus abibit. — Loricpedem rectus derideat; Aethiopem albus. Juv. 2. 23. — Nihilo sapientior ille, qui te deridet, caudam trahit. Hor. serm. 2. 3. 52. — Qui seipsum laudat, cito derisorem invenit. P. S.

Derisus. A derisu non procul abest risus. — Facile ad derisum stulta levitas ducitur. Phaedr. 5. 7. 1. — Ignotos fallit, notis autem est derisui. Phaedr. — Virtutis expers verbis jactans gloriam: ignotos fallit, notis est derisui. Phaedr. 1. 11. 1.

Derogare. Lex posterior derogat priori.

Descendere ad omnia. — Altius praecepta descendunt, quae teneris imprimuntur aetatibus. Sen. cons. ad Helv. 16. 16. — Descendere in se. — In arenam descendit. — In idem flumen bis non descendimus. Sen. ep. 59. — In te descende. Pers. 4. 23.

Descensus. Facilis descensus Averni (-no.) Verg. Aen. 6. 126. — Quanto altior est ascensus, tanto durior descensus. S. Hier. reg. mon. 15.

Describere. A solis occasu, non ortu, describe diem.

Deserere. Deserit ille suos nunquam, qui cuncta gubernat. — Dif-

ficile est deserere consuetudinem. Juv. 6. 87. — Disce aliquid, nam cum subito fortuna recessit, ars manet, vitamque hominis non deserit unquam. — Divitias dives non congerit absque labore, non tenet absque metu, non deserit absque dolore. — Fama deseruit te. — Lac infantiae deserentes solidiora capiamus alimenta. S. Hier. ep. 96. 14. — Qui deserit occasionem, deseritur ab illa. — Quid puer addiscit, senex deserere nescit.

Deserpere. Pestis adest propere, solet at desperare sere. Inf.

Desertor. Qui desertor arguit militem. S. Aug.

Desertum. Cum iracundo ne facias rixam et cum audace ne eas in desertum. Ss. Sirach. 8. 19. — Venite seorsum in desertum locum et requiescite pusillum. Ss. — Vox clamantis in deserto. Ss.

Deses. Desidi semper feriae. — Ne fiat is desides, sicut canes muti; vobis non deficiant latratus acuti. — Praesides non decet esse desides.

Desiderare. Ambitio scenam desiderat. — Camelus desiderans cornua, etiam aures amisit. Phaedr. — Quum lupus addiscit psalmos, desiderat agnos. — Desiderare absentem. — Et multum desiderare egentis est signum, et nihil parcere egestatis est initium. Rutil. Lup. de fig. sent. 2. 15. — Locupletem facit non multa possidere, sed modica desiderare. Val. Max. fact. dict. mem. 4. 3. 6. — Locus regiminis desiderantibus negandus, fugientibus offerendus est. S. Gregor. — Nec paupertatem, nec opes desidero magnas; nolo parum, nimium non volo, sat mihi sat. Owen. ad Maecen. 3. 68. — Non caret is, qui non desiderat. — Pira desiderans, pirum non ulmum adeat. — Quae sunt magnae divitiae? non desiderare divitias. Sen. mor. no. 45. — Qui desiderat pacem, praeparet bellum. Veget. de re mil. 3 praef. — Quidquid licet, minus de-

sideratur. Ov. — Terram, continen-
tem incolentes, mare desiderant.

Desidia. Laureae desidiaae praebe-
tur nulla. Paling. 2. 16. — Melius est
pisciculos cepisse, quam desidia tor-
pere.

Desiderium. Etiam celeritas in
desiderio mora est. Publ. Syr. — Longa
nostra desideria increpat vita brevis.
S. Gregor. — Pium desiderium.

Desidiosus. Quaeritur Aegisthus
quare sit factus adulter? In promptu
causa est: desidiosus erat. Ov. rem. a.
161. — Qui nolet fieri desidiosus,
amet. Ov. am. 1. 9. 46.

Desinere. Amicitia, quae desinere
potuif, nunquam vera fuit. S. Hier. ep.
3. 6. — Desinant maledicere, facta
ne noscant sua. Ter. — Desinit in pis-
cem mulier formosa superne. Hor. —
Quidquid coepit et desinit. Sen. cons.
ad Polyb. 1. 1. — Sancta probis pax
est; irasci desine victus. — Tua quod
nihil refert, percontari desinas. (De-
sine.) Ter. Hec. 5. 3. 12.

Desipere. Artis est desipere in
loco. — Dulce est desipere in loco.
Hor. carm. 4. 12. 28. — Multum sa-
pit, qui non diu desipit.

Desistere. A vitiis nescit desiste-
re, quando senescit. — Desistere ab
incoeptis.

Desolare. Omne regnum in se di-
visum desolabitur. Ss.

Desperare. Feminae naturam re-
gere: omnium desperare. — Nihil
desperandum et nulli rei fidendum.
Sen. — Qui nil potest sperare, despe-
ret nihil. Sen. Med. 163.

Desperatio. aut militem facit, aut
monachum. — Desperatio in virtutem
vertenda est. — Desperatio magnum
ad honeste moriendum incitamentum.
Curt. 9. 5. 6. — Inter spem et despe-
rationem haesitat. Curt. 4. 15. —
Phocensium desperatio. — Saepe de-
speratio spei causa est. Curt. 5. 4. 31.
(In bello.)

Desperatus. Desperatis Hippocra-

tes vetat adhibere medicinam. Cic. ad
Att. 16. 15.

Despicere. Cor contritum et hu-
miliatum Deus non despiciit. Ss. —
Despiciit inermes, cedit fortibus.
Phaedr. — Magni animi est injurias
despicere. Sen. de ira. 2. 32. 3. —
Nihil magnum est in rebus humanis,
nisi magno animo despicias. Sen. mor.
no. 44. — Noli despiciere hominem
justum pauperem et noli magnificare
virum peccatorem divitem. Sirach. 10.
26. — Omne futurum despiciitur sua-
dentque brevem praesentia fructum.
Claudian. in Eutr. 2. 50. — Sapien-
tiam atque doctrinam stulti despi-
ciunt. Ss.

Despuere. Optant senectam om-
nes, adepti despuunt.

Despumare. Aetas haec jam de-
spumavit.

Destituere. In alto navem desti-
tuere ancoris. (Absurdum.) — In alto
navem jube tu destitui ancoris. Naev.

Destructor. Aurum destructor vi-
tae princepsque malorum. Ov.

Destruere. Durum durum destruit.
— Sapiens mulier aedificat domum
suam, insipiens exstructam destruet.
Prov. 14. 1.

Detegere. Arcanum demens dete-
git ebrietas. Verg. — Mores se inter
ludendum simplicius detegunt. Quint.
1. 3. 12. — Multa trepidus solet de-
tegere vultus. Sen. Thyest. 330.

Deterere. Aestate laenam deterit.
— Aestate paenulam deterit.

Deterior (-ius.) Deteriora pertina-
cius haerent. — Deteriores omnes
sumus licentia. Ter. Heaut. tim. 3. 1.
74. — Optima cum pereant, deteriora
manent. — Metus interpret semper
in deteriora inclinatus. Liv. 27. 44.
10. — Mors optima rapit, deterrima
relinquit. Hom. — Quotidie est dete-
rior posterior dies. P. S. — Semper
praeterito deterior subit. Sen. ep. 108.
— Semper propter rebus bonis dete-
riora commutant. Jul. Valer. 1. 13. —

Video meliora proboque, deteriora sequor. Ov. met. 7. 20.

Detondere usque ad vivam cutem.

Detractio. Absint a mensa: detractio, murmur et ira, ast cum laetitia sumatur potus et esca. — Detractione patientia nostra probatur. S. Aug.

Detrahere. Amico laudanti et inimico detrahenti non est credendum. S. Aug. — Cristas detrahere. (Humiliare.) — Detrahere pellem. Hor. sat. 2. 1. 64. — Diis non detrahes et principi populi tui non maledices. Ss. Exod. 22. 28. — Nemo potest nudo vestimenta detrahere. — Nudo detrahere vestimenta. Plaut. Asin. 92. — Personam capiti detrahere. (Maske.) Mart. 3. 43. 3.

Detrimentum. Videant consules, ne quid detrimenti respublica capiat. Cic. — Videant consules, ne respublica detrimentum patiatur. Cic.

Deucalionaei imbres. — Deucalionaeae undae.

Deus. Absentes deos testes facit. (Mentitur.) — Accipere humanum est, inopi donare Deorum. — Ad maiorem Dei gloriam. — Adverso Deo natum. — Adversus necessitatem ne dii quidem resistunt. — Advocatus dei. — Agnus Dei. — Alienis copiis deos venerari. — Amare et sapere vix deo conceditur. Publ. Syr. — Ante Dei vultum clausum nihil est vel inultum. — Aperientur oculi vestri et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Ss. Genes. 3. 5. — Assiduus Deus ipse juvat. — Audendum est, fortes adjuvat ipse Deus. Tibull. 1. 2. 16. — Audentes Deus ipse juvat. Ov. met. 10. 586. — Avarus est, cui Deus non sufficit. — Avertat Deus hanc amentiam. S. Ambros. de fide 1. 9. 60. — Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Ss. Matth. 5. 8. — Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. Ss. Matth. 5. 9. — Bene est cui Deus obtulit parca, quod satis est, manu. Hor. carm. 3. 16. 43. — Bona

et mala, vita et mors, paupertas et honestas a Deo sunt. Ss. Sirach. 11. 14. — Carissimus Deo, flagello proximis. — Castigat Deus et corrigit, quem diligit. — Cito fit, quod dii volunt. Petron. 76. — Confide in Deo et mane in loco tuo. Ss. Sirach. 11. 22. — Consentes dii. (Numerus deorum 6, dearum 6.) — Consiliator deorum. (Supra modum sapit.) Petron. 76. — Cor contritum et humiliatum Deus non despiciet. Ss. — Corripit Deus, quem diligit. — Cui dii sunt propitii, lucrum ei obijciunt. Plaut. Cure. 4. 2. 45. — Cum Deo et die. — Cum diis bellare. — Cum furit atque ferit Deus, olim parcere quaerit. — Cunctabundus natura Deus. — Dare beneficium, est Deum imitari. Sen. mor. no. 47. — Dat Deus cui vult, cui pusin, cui mult. (Peu-pauca.) Inf. — Dat Deus omne bonum, sed non per cornua taurum. — Dei respectus, homini profectus. — Deo adnuente. — Deo dante non valet invidia, Deo non dante nil valet labor. — Deo aliter visum. — Deo favente. — Deo fortunaeque omnia committenda. Quint. — Deo ingratus, cui erit gratus? — Deo servire regnare est. — Deo volente vel vimine navigabis. — Deorum liberi invulnerabiles sunt. — Deos absentes testes facit. (Mentitur.) — Deos maxime aequum est metuere. Plaut. Pseud. 1. 3. 35. — Deum colit, qui novit. Sen. ep. 95. 47. — Deus afflavet et dissipati sunt. Ss. — Deus avertat. — Deus det. — Deus ex improviso appareat. — Deus ex machina. — Deus facientem adjuvat. — Deus humili et non superbo delectatur corde. — Deus operantem adjuvat. — Deus injustas ulciscitur iras. — Deus judicat, cum nemo accusat. — Deus in minimis maximus. — Deus miseretur nobis. — Deus miserere animabus, — dixit Oswald cadens in terram. (Semper orandum.) Beda hist. eccl. 3. 12. — Deus mundum tradi-

dit disputationibus. Ss. Eccl. 3. 11. — Deus nobis haec otia fecit. Verg. — Deus omen avertat. — Deus omnia non dat omnibus. Mant. Parth. 5. 59. — Deus omnia novit. Ov. ex Pont. 1. 2. 73. — Deus omnibus negotiis horisque interest. Plin. H. n. 28. 2. 27. — Deus personam non accipit. Ss. Deut. 10. 17. — Deus quem amat, castigat. Ss. — Deus qui intueris abyssus. — Deus refugium nostrum et virtus. — Deus scientiarum Dominus. Ss. — Deus solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Deus sum. — Deus visitat peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem. Ss. Numer. 14. 18. — Dignus Roma locus, quo Deus omnis eat. Ov. — Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. — Dii bene vertant. Plaut. — Dii bene vertant, tene crumena. Plaut. — Dii facientes adjuvant. Varro. r. r. 1. 1. 4. — Dii geniales. — Dii irati laneos pedes habent. Hor. carm. 3. 2. 32. — Dii laneos habent pedes, sed ferreas manus. Petron. 44. — Dii lenti sed certi vindices. Hor. — Dii minorum gentium. — Dii monerint meliora atque amentiam averuncassint. Varro. l. l. 7. 102. — Dii nos quasi pilas homines habent. — Dii omnia laboribus vendunt. — Dii seri saepe ultores. Curt. 3. 13. 17. — Dii te ament. Plaut. — Dii te eradicent. — Dii tibi dent tuam mentem. — Diis adversari. — Diis hominibusque plaudentibus. — Diis inimicis natus. Plaut. mil. gl. 314. — Diis non detrahes et principi populi tui non maledices. Ss. Exod. 22. 28. — Diis proximus ille, quem ratio, non ira, movet. Claudian. de Mall. Theod. cons. 227. — Digitus Dei. — E vitibus non amputatis non libabis Diis. — Eritis sicut Deus scientes bonum et malum. Ss. Moys. 1. 3. 5. — Est certum verbum: frangit Deus omne superbum. — Est Deus in nobis agi-

tante candescimus illo. — Est profecto Deus, qui quae nos gerimus auditque et videt. Plaut. Capt. 2. 2. 63. — Et videt et librat justa Deus omnia lance. Mant. P. de cal. temp. 2. — Etiam Deus per media operatur. — Ex hominum quaestu facta fortuna est dea. P. S. — Ex improvise subvenit ipse Deus. — Fac tua, quae tua sunt, quae functio justa requirit, commendes uni cetera cuncta Deo. — Fide Deo soli, mundo diffide tibi. — Flagellum Dei. (Attila.) — Flectitur iratus, voce rogante, deus. Ov. art. am. 1. 442. — Fons sapientiae: verbum Dei. Ss. Sirach. 1. 5. — Frustra conatur, cui non Deus auxiliatur. — Gaudet Deus eminentissima quaeque deprimere. — Gaudet opis messe, cui jutor vult Deus esse. Inf. — Gloria Deo, venia reo. — Gloria in excelsis Deo. Ss. — Hilarem datorem diligit Deus. Ss. — Homines sumus, non Dii. Petron. 75. — Homo homini aut Deus, aut lupus. — Homo homini Deus est. Cæcilius. — Homo homini Deus, si officium sciati. — Homo homini reservat iram et a Deo quaerit medellam. Ss. Eccl. 28. 3. — Homo proponit, Deus disponit. — Homo sit homini deus. Spinoza. — Homo solus aut deus aut doemon. — In anulo figuram Dei ne gestato. — In majorem Dei gloriam. (Ad.) — In pulicis mor-su Deum invocati. — In quacunque Deus tibi fortunaverit horam: grata sume manu, nec dulcia differ in annum. Hor. — In unoquoque virorum bonorum habitat Deus. Sen. — Industriam adjuvat Deus. — Infirma mundi elegit Deus, ut fortia quaeque confundat. Ss. — Initium superbiae hominis, apostatare a Deo. Ss. Sirach. 10. 14. — Inscribere deos sceleris. — Inter, praesenter, Deus hic et ubique potenter. — Introite nam et hic dii sunt. Heraclit. — Ipse tibi fer opem, Deus afferet ipse salutem. — Iratum, gravis est res, habuisse Deum. Eoban.

5. 42. — Ita me dii ament. Plaut. — Jubilate Deo. Ss. Psalm. 100. — Judicium Dei. — Justitia erga Deum religio dicitur, erga parentes pietas. Cic. — Justorum animae in manu Dei sunt. Ss. Sap. 3. 1. — Justum et impium judicabit Deus. Ss. Eccl. 3. 17. — Laboribus dii bona vendunt. — Laboribus vendunt dii nobis omnia bona. Hesiod. — Lacessere Deo precibus. — Lapidem e sepulcro venerari pro Deo. Cic. p. Plane. 40. 95. — Lenta ira deorum est. Juv. 13. 100. — Lenti sed certi vindices dii. Hor. — Lingua vel Deus vel doemon. — Manum Dei effugere impossibile est. Ss. Sap. 16. 15. — Manus Dei non sunt abbreviatae. Ss. — Mediocribus esse poëtis non concessere dii. — Mirabilis Deus in sanctis suis. — Munera capiunt hominesque deosque. Ov. art. a. 3. 653. — Multa, Deum qui vult fallere, scribit homo. — Munera, crede mihi, placant hominesque deosque: placatur donis Jupiter ipse datis. Ov. art. a. 655. — Muneribus vel dii capiuntur. Ov. — Natura deorum. — Ne dii sinent. Plaut. Bacch. 3. 3. 64. — Ne quaeras esse Deus. — Necessitatem ne dii quidem superant. Liv. 9. 4. 16. — Necessitati nec ipse Deus repugnat. — Nemo bonus, nisi solus Deus. Ss. — Nemo deo, carisque parentibus atque magistris praemia pro meritis digna referre potest. — Nemo non nostrum peccat, homines sumus, non dii. Pers. 75. 1. — Nihil a Deo vacat; opus suum ipse implet. Sen. — Nihil est, quod Deus efficere non possit. Cic. de divin. 2. 41. 86. — Nihil humanarum rerum sine deorum numine geritur. Corn. Nep. Timol. 4. 4. — Non clamor, sed amor, clangit in aure Dei. — Non est bonum ludere cum diis. — Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Ss. Matth. 4. 4. — Non ita diis placuit. — Non potestis Deo servire et mammonae. Ss. Matth.

6. 24. — Non tentabis Dominum, Deum tuum. Ss. Matth. 4. 7. — Nostra Deus subitis non damnat crimina poenis, compensat longas sed gravitate moras. — Novit figmentum nostrum Deus, et miseretur. Ss. — Nullius est felix conatus et utilis unquam: consilium si non detque, juvetque Deus. Melancht. — Numero Deus impare gaudet. Verg. eel. 8. 75. — Nunc dii beati. — O Deus Adonai! dona nobis plures Radonay. (Epp. Quinqueecl.) — Odibilis coram Deo et hominibus est superbia. Ss. Sirach. 10. 7. — Omne optimum, Deo proximum. — Omnis homo mendax, Deus solus verax. Ss. Psalm. 116. 11. — Omnis sapientia, timor Dei. Ss. Sirach. 19. 18. — Ora et labora, dabit Deus omnia bona. — Ora quibus tradit Deus, escas omnibus addit. Inf. — Os humerosque deo similis. — Peccatum vestrum est, si non cognovistis Deum, quem non cognoscere impossibile est. Tertull. — Philosophia obiter libata abducit a Deo; plene exhausta reducit ad Deum. — Placato possum non miser esse Deo. Ov. trist. 1. 3. 40. — Placeat homini, quidquid Deo placuit. Sen. — Plus valet humanis viribus ira Dei. Ov. trist. 5. 12. 14. — Poenituit Deum, quod hominem fecisset in terra. Ss. Genes. 6. 6. — Pone supercilium, frangit Deus omne superbum. — Praesentemque refert quaelibet herba Deum. — Primus in orbe deus est timor. — Pro jucundis aptissima quaeque dabunt dii. Juv. 10. 349. — Pro ratione, disperdit Deus frigora, vestis. — Propone Deum ante oculos. — Propria describit Deus officia, et aevum per suos ducit gradus. — Prudens futuri temporis exitum caliginosa nocte premit Deus. Hor. — Puras Deus, non plenas, aspiciet manus. Publ. Syr. — Quanto quisque sibi plura negaverit, ab dis plura feret. Hor. carm. 3. 16. 21. — Quem dii diligunt, adolescens moritur. Plaut.

Bacch. 816. — Quem dii odere, paedagogum fecere. — Quem perdere vult Deus, prius dementat. Lact. — Qui bona fide Deum amat, amat et sacerdotes. — Qui confidit in Deo, fortis est ut leo. — Qui Deum videt, multum ridet. (Laetus.) — Qui fingit sacros auro vel marmore vultus, non facit ille deos, qui rogat ille facit. — Qui se fatetur reum, placat offensum Deum. — Qui timet Deum, nihil negligit. Ss. Eccl. 7. 19. — Qui vindicat pupillum, Deus coronat illum. — Quis laesos, impune, putaret esse Deos. Lucan. — Quod Deus avertat. — Quod Deus bene vertat. — Quod Deus conjunxit, homo non separet. Ss. Matth. 19. 6. — Quorum Deus venter est, finis: interitus. Ss. — Quos Deus vult punire, dementat. — Reperit Deus nocentem. — Saepe premente Deo, fert Deus alter opem. — Scriptum digito Dei. Ss. Exod. 31. 18. — Sequitur superbos, ultor a tergo Deus. Sen. Herc. fur. 385. — Sero molunt deorum molae, molunt autem tenuiter. Plaut. — Servus servorum Dei. — Si Deus pro nobis, quis contra nos? Ss. Rom. 8. 31. — Sic vive cum hominibus, tamquam Deus videat, — et videt. Sen. — Simplicibus praesens Deus est, offenditur astu. Mant. Parth. 7. 50. — Sine fide impossibile est placere Deo. Ss. — Sperat quidem animus; quo eveniat diis in manu est. Plaut. Bacch. 144. — Spes confisa Deo nunquam confusa recedet. — Spes in nobis est, in Deo exitus. — Sua cuique Deus fit dira cupido. Verg. Aen. 9. 185. — Sua cuique prudentia Deus est. Paneg. lat. 9. 4. — Sunt dii immortales lenti quidem, sed certi vindices generis humani. Sen. rhet. contr. 10. praef. 6. — Superbos sequitur ultor a tergo Deus. — Te Deum laudamus. — Tenuis fortunae hominibus, dii semper largiuntur tenua. — Ter abstersis dii donant meliora. — Thymiamate furtivo deos placat. —

Tradidit Deus mundum disputationibus. Ss. — Tutum iter patet converso in preces Deo. Hor. carm. 3. 16. — Ultionem differt, non aufert Deus. — Ultra posse viri, non vult Deus ulla requiri. Inf. — Ultro Deus suppeditat bona. Strobaeus. — Unus est bonus: Deus. Ss. Matth. 19. 17. — Ut Deus indumen, sic algoris dat acumen. — Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni. Lucan. — Virtus hominem jungit Deo. Cic. — Vive Deo gratus, toti mundo tumultatus, pectore pacatus, semperque migrare paratus. — Vive Deo soli, quod amat caro quae-rere noli. — Vix deo concessum. Cic. orat. 5. 19. — Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum. Ss. Genes. 50. 20. — Vox amici, vox Dei. — Vox populi, vox Dei. Hom. — Vota Dei discens lupus est agni remiscens.

Deitas. Commenti fit opus ad deitatis opus. (Humanum.)

Deviare. Deviat a sede, non invitatus in aede.

Devitare. Farinam fugit, qui molam devitat. — Illos devita, quos denigrat improba vita. — Semper devites cum caro quaerere lites.

Devorare bona. — Devorare diris. — Devorare verba. — Etiam Baetylum devoraret. — Non bonus est socius, qui devorat omnia solus. — Non immolata sacra devorat. — Post rem devoratam ratio. (Sero.) Plaut. Trin. 2. 4. 15. — Qui se furfuribus miscet, devoratur a porcis.

Devotio. Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat: nihil haec devotio durat. — Respondet positus monachi devotio nummis.

Devotus. Si quis salvari vult perpetuoque beari: Christo devotum studeat se tradere totum.

Dextra (manus.) A dextra parca turgebit plenior arca. — Dextra gerat gladium, pacem manus altera monstret. — Dextra manus est. —

Dextra nesciat, quod sinistra facit. — Dextram dare. Verg. — Dextrum in calceolo, laevum vero in podoniptro. (Pes.) — Est avis in dextra melior, quam quatuor extra. — Fallere dextram. — Lingua quidem segnis, sed dextra viget. — Messis erit rara, quam dextra sparsit avara. — Ne cuius dextram injeceris. — Nesciat sinistra tua, quid faciat dextra tua. Ss. Matth. 6. 3. — Dextra tenet calamum, stricium tenet altera ferrum. Ov. her. 11. 3.

Dexter. Dextera praecipuo capit indulgentia mentes. Ov. art. am. 2. 146. — Saepe acri, potior prudentia, dextra. Val. Flacc. Argon. 4. 622.

Diabolus. Advocatus diaboli. — Caput melancholicum diaboli est balneum. — Diabolus rotae. — Diabolus te semper inveniat occupatum. — Femina est canna diaboli. — Errare humanum est, perseverare diabolicum. — Humanum est errare, diabolicum in errore perseverare. — Incidit in laqueos diaboli. Ss. — Melius dormire, quam diabolo servire. — Nemo cum diabolo jocatur impune. — Otium est pulvinar diaboli. — Peccare hominis est, insidias tendere diaboli. S. Hier. adv. Ruf. 3. 33. — Errare humanum, in errore perseverare diabolicum.

Diadema. Ille crucem, sceleris pretium tulit, hic diadema. Juv. 13. 105. — Non liberat diadema capitis dolore. — Sustinet innumeros fulgens diadema labores.

Diaeta. Alia vita, alia diaeta. Zenob. 1. 22. — Sanus erit rectam, qui vult servare, diaetam. — Non eloy bursam minuit, nec missa diaetam. Inf.

Diana. Quisquis amat ranam, ranam putat esse Dianam.

Diarium. Post asellum diaria non sumo. (Asellus piscis maritimus delicatissimus.)

Dicere. Alia dicunt, alia faciunt. — Aliud est facere, aliud est dicere. — Audit quod non vult, qui pergit

dicere, quod vult. Cato mon. 10. — Bis eadem dicere, ridiculum est. — Conscius ipse sibi de se putat omnia dici. Cato 1. 7. — Contumeliam, si dicis, audies. Plaut. Pseud. 1173. — Cui non dictus Hylas. — Cum dixeris, quae volueris, audies, quae nequaquam velis. S. Hier. adv. Pelag. 1. 25. — Cum dixeris, quod vis, audies, quod non vis. S. Hier. — Dic eur hic? — Dic quis et unde venis? — Dicenda tacenda loquitur. — Dicere et facere non semper ejusdem. — Dicere id quod res est. — Dicere perfacile est, opus exercere molestum. — Dicitur a multis, quod sors est optima stultis. — Dico, quod sentio. — Dixerat hic aequum, sed tulit alter equum. — Dixerat ille aliquid magnum. Verg. Aen. 10. 547. — Dixeris ingratum, dixeris omne malum. — Dixerit insanum me quis, totidem audiet. Hor. serm. 2. 3. 298. — Dixi et salvavi animam meam. — Dixit ut aliquid dixisse videatur. — Ebrius et pueri dicent tibi verum. — »Est« qui non potuit dicere, dicit: »erit«. — Expertus dico. — Infantes perhibent et stultos dicere vera. — Ingratum si dixeris, omnia dixeris. — Ipse dixit. Cic. — Laconice dicere, loqui, scribere. — Ligonem ligonem dicere. — Lingua lapsa verum dicit. — Mendaces etiam cum verum dicunt, fidem non inveniunt. — Mitte sapientem et nihil ei dixeris. — Mores dicentis persuadent, non oratio. — Multa et opportuna dicere non est ejusdem. — Multum sed parum dixit. — Natura cupiditatem ingenuit homini veri dicendi. Cic. — Nemini dixeris, quae nolis efferri. — Nihil tam absurde dici potest, quod non ab aliquo philosopho defendatur. — Non omnino temere est, quod vulgo dicitur. Aristot. — Nunquam nimis dicitur, quod nunquam satis dicitur. Sen. — Optimum dicendi genus. — Optimus orator est, qui paucis verbis plurima dicit. Sen.

— Perverse dicere homines perverse dicendo facillime consequuntur. — Quae dices aliis, tibi mox responsa remitti expectes. Owen. Monost. 93. — Qui alteri vult injuste dicere, se prius respiciat. — Qui caret argento, frustra utitur argumento; qui dare scit, non qui dicere, rhetor erit. Owen. epigr. 1. 39. — Qui dixeris quod vis, audies, quod non vis. S. Hier. — Qui in alium paratus est dicere, omni culpa carere debet. — Qui quae vult dicit, ea quae non vult audiet. Ter. — Qui turpi fraude semel innotuit, etiam si verum dicit, amittit fidem. Phaedr. — Quid de quoque viro et cui dicas, saepe videto. Hor. ep. 1. 18. 68. — Quidquid dicturus es, ante quam aliis dixeris, dicto tibi. Sen. de mor. no. 105. — Quid de quoque viro et cui dicas, saepe caveto. Hor. — Quod facere turpe est, dicere ne honestum puta. P. S. — Quod tacitum esse velis, nemini dixeris. Sen. mor. no. 16. — Quod uni dixeris, omnibus dixeris. Tertull. de virg. vel. 17. — Rara temporum felicitas, ubi sentire quae velis, et quae sentias, dicere liceat. — Ridendo dicere verum. Hor. — Ridentem dicere verum, quid vetat, Hor. serm. 1. 1. 24. — Scribere scribendo, dicendo dicere discunt. — Si mihi perget dicere, quae vult, quae non vult audiet. Ter. Andr. 920. — Si secretarum sciri vis noscere rerum: ebrius, insipiens, pueri dicunt tibi verum. — Si tacent, satis dicunt. Cic. — Stultum est dicere: non putarem. — Stultus primus suam sententiam dicit. Cic. ad Att. 7. 1. 5. — Supra clepsydram dicere. (Diu.) — Totidem quod dixit, scripta verbis oratio. Cic. Brut. 96. 328. — Tu nihil invita dices faciesve Minerva. Hor. A. p. 385. — Turpia ne dixeris. Sen. mor. no. 120. — Ut stultus, primus sententiam dicit. Cic. — Vix erit in mundo, qui tandem dicat: abundo. — Vir bonus dicendi peritus.

Dictator. Dictator ab aratro. Flor.

Dictare. Artes post partes, veteres dixere poetæ: primum dictando et postea versificando.

Dicteria Maesonica.

Dictum. Absit invidia dicto. — Auguitur dictis vir, velut ungue leo. — De tripode dictum. — Dicta non sonant. (Aurum sonat.) Plaut. Pseud. 308. — Dicta semel nullum patiuntur jure secessum. (Recessum.) — Dicta semel nullum patiuntur jure recusum. Hor. ep. 1. 18. 70. — Dictis dabit fidem ipsa res. — Dictis jugulare. Ter. — Dicto citius. Liv. 23. 47. 6. — Dicto nil citius emittitur. — Dictum, factum. Ter. Andr. 381. — Dictum sapienti sat. Plaut. Pers. 729. — Dictum unius, dictum nullius. (Testis.) — Discrepant facta cum dictis. Cic. — Egregium quidem dictum, sed non loquitur expertus. — Est dictum verum: privata domus valet aurum. (Propria.) — Ex factis non ex dictis amici pensandi. Liv. — Facta dictis exaequare. — In dolium pertusum dicta ingerere. Plaut. Pseud. 1. 3. 135. — Inter nos sit dictum. — Longe absit propositum illud: potius amicum quam dictum perendi. Quint. — Neque dicta, neque facta. — Nihil est dictu facilius. Ter. Phorm. 300. — Nil dictu foedum visuque haec limina tangat, intra quae puer est. Juv. 14. 14. 45. — Nil dictum, quod non dictum prius. — Nullum est dictum, quod non sit dictum prius. Ter. Eun. 41. — Phalerata dicta. — Potius amicum quam dictum perdit. Quint. 6. 3. 28. — Quidquid praecipies, esto brevis, ut cito dicta percipiant animi dociles, teneantque fideles. — Quisquis amat dictis absentum rodere famam, hanc mensam vetitam noverit esse sibi. (Inser. mensae Augusti.) — Repercussionem tua dicta. — Simul et dictum et factum. — Surdis auribus dictum. Liv. 3. 70. 7. — Tu, cave, defendas, quamvis mordebere dictis. — Venia sit dicto. Plin.

Dies. A solis occasu, non ortu describe diem. — Ad faciem serenam mutatur dies. — Alta, die solo, non est exstructa Corinthus. — Amici diem perdidit. Sueton. Titus. 8. — Apibus nullus otio perit dies. — Breves dies hominis super terram. Ss. — Carpe diem. Hor. carm. 1. 11. 8. — Conjugium sine prole est quasi dies sine sole. — Contentioso fune diem trahere. Tertull. adv. Jud. 1. — Cum Deo et die. — Decipere diem. — Die medio non cernit solem. — Diem nocti conserere. — Diem numera meliore lapillo. Pers. 2. 1. — Diem vespere commendat. — Dies ad umbilicum est mortuus. — Dies adimit aegritudinem hominibus. Ter. Heaut. 421. — Dies ater. Sen. vit. beat. 25. — Dies candidissimo calculo notandus. — Dies diem docet. — Dies dolorem minuit. — Dies irae, dies illa. Thom. de Celano XIII saecul. — Dies quandoque parens, quandoque noverca. Hesiod. — Dies sine faece. — Discipulus est prioris posterior dies. P. S. — Esse dies plures gelimis, attendere cures. Inf. — Excidat illa dies. — Excutere diem. — Extollere in alium diem. — Fugiam dies. Ov. fast. 6. 772. — Fugiant freno non remorante dies. Ov. fast. 6. 772. — Habet sua quemque dies. Val. Flacc. — Haec dies aliam vitam, alios postulat mores. — Hic dies meus est. Sen. rhet. suas. 2. 13. — Hoc facit una dies, quod totus denegat annus. — In diem atrum incurrere. Lucian. — In diem vivere. Cic. Philipp. 2. 34. 87. — In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi? Ss. — Ipsa dies quandoque parens, quandoque noverca. Hesiod. — Justus in diem septies cadit. Ss. — Melior est dies mortis, die nativitatis. Ss. Eccl. 7. 2. — Nescis quid paritura sit dies. — Nocem facere de die. (Mentiri.) Titinius. — Noces atque dies patet atri janua Ditis. Verg. Aen. 6. 127. — Non gravis est

adeo tam densis nubibus aether, quin soleat, pulsa nube, redire dies. — Non fuit in solo, Roma peracta, die. — Non omnes Fabios abstulit una dies. Ov. — Non prius in dulcem declinent lumina somnum, quam tua transacti discusseris acta diei. — Non revocare potes, quae periere dies. Auson. epigr. 13. 4. — Nondum omnium dierum sol occubuit. (Occidit.) Liv. 39. 26. 9. — Non una die stetit Corinthus. — Nube solet pulsa candidus ire dies. Ov. trist. 2. 142. — Nulla dies sine linea. Plin. — Nullus agenti dies longus est. Sen. ep. 122. — Occidit ei sol, cum adhuc dies esset. — Oculata die vendere. Plaut. Pseud. 1. 3. 67. — Omnem crede diem tibi diluxisse supremum. Hor. — Omnes dies pauperis mali. Ss. Prov. 15. 15. — Omnia corrident concepta luce diei. — Omnis habet sua dona dies. Mart. 8. 78. 7. — Opionis commenta delet dies, naturae judicia confirmat. Cic. de nat. deor. 2. 2. 5. — Praestat saepe dies, annus quod ferre recusat. — Post tres saepe dies vilesceat piscis et hospes. — Primo die nemo magister. — Quem dies vidit veniens superbum, hunc dies videt fugiens jacentem. Hor. — Quid hic statis tota die otiosi. Ss. — Quotidie est deterior posterior dies. Publ. Syr. — Res serias extollo ex hoc die in alium diem. Plaut. Poen. 499. — Stat sua cuique dies. (Mors.) Verg. Aen. 10. 467. — Summum nec metuas diem, nec optes. Mart. — Totum diem argutatur, quasi cicada. Novius v. 25. — Truditur dies die. Hor. carm. 2. 18. 15. — Una dies qualis fuerit, ostendet, amicus. Cato. — Venit post multos una serena dies. Tibull. 3. 6. 32. — Ver non una dies, non una reducit hirundo. Paling. 5. 322. — Veritatem dies aperit. Sen. de ira. 2. 22. 5. — Vespere laudari debet amoena dies.

Differre. Differ, habent parvae, commoda magna, morae. Ov. fast. 3.

394. — Dimidium vitae nihil differunt felices ab infeliceibus. (Somno.) — Echinus partum differt. — In crastinum differo res serias. Corn. Nep. Pelop. 3. 2. — In Metonis annum differe. (Longum.) — Longa mora est nobis omnis, quae gaudia differt. Ov. her. 19. 3. — Ne differas in crastinum. — Quod differtur, non aufertur. Arnob. jun. — Semper nocuit differre paratis. Lucan. 1. 281. — Solutio diu dilata tandem urgebitur. — Spes, quae differtur, affligit animam. Ss. Prov. 13. 12. — Tardum est differe, quod placet. Petron. 10. — Tolle moras: semper nocuit differre paratis. Lucan. — Totum spiritum suum profert stultus; sapiens differt et reservat in posterum. Ss. Prov. 29. 11. — Ultionem differt, non aufert Deus. — In quacunque Deus tibi fortunaverit horam: grata sume manu, nec dulcia differ in annum. Hor.

Difficilis. Contra fluminis tractum niti difficile. — Difficile est calvum evellere. — Difficile est crimen non prodere vultu. Ov. met. 2. 447. — Difficile est deserere consuetudinem. Juv. 6. 87. — Difficile est invitis canibus venari. — Difficile est justum temperare dolorem. Papin. Pandect. — Difficile est longum subito deponere amorem. Catull. 76. 13. — Difficile est modum tenere in omnibus. S. Hier. ep. 108. 20. — Difficile est satiram non scribere. Juv. 1. 30. — Difficile est se noscere. Auson. id. 3. 19. — Difficile est tacitos naturae occultare mores. — Difficile est tristi fingere mentem. Tibull. 3. 6. 34. — Difficile est valde vulpem comprehendere vulpe. — Difficile eximias est custodire puellas. — Difficiles aditus virtus habet. Paling. 5. 722. — Difficiles exitus Atheniensium. — Difficilia quae pulchra. Solon. — Est difficillimum seipsum vincere. Sen. mor. no. 82. — Est felicibus difficilis miseriarum vera aestimatio. Quint. decl. 9. 6. — Heu quam

difficile est crimen non prodere vultu. Ov. met. 2. 447. — Heu quam difficilis gloriae custodia est. P. S. — Negat sibi ipse, qui quod difficile est, petit. P. S. — Nihil difficile amanti. Cic. or. 10. 33. — Nihil difficilius quam bene regnare. Dioclet. — Nihil tam difficile est, quod non solertia vincat. — Nil volenti difficile. — Nil difficile volenti. — Non tam difficilis sacra scriptura est. — Nulla est tam facilis res, quin difficilis sit, quum invitus facias. Ter. Heaut. 805. — Occasio receptus difficiles habet. P. S. — Omne initium difficile. — Perversi difficile corriguntur et stultorum infinitus est numerus. Ss. Ecl. 1. 15. — Quam difficilis est virtutis diuturna simulatio. Cic. — Res est difficilis iri spoliare pilis. (Ir-*z'iq*-manus.) Inf. — Se vincere ipsum longe est difficillimum. P. S. — Simul sorbere et flare difficile. — Ut quisque vir est optimus, ita difficillime alios esse improbos suspicatur. Cic. — Veros amicos separare difficile est. Sen. — Vetus arbutum difficile potest transferri. Cato. — Volenti nihil difficile. — Voluntario nil fit difficile.

Difficultates exsorbere. — Nihil quidquam homini tam prosperum divinitus datum, quin ei tamen admixtum sit aliquid difficultatis: conjugatione quadam mellis et fellis. Apul. flor. 4. 18.

Difficulter. Mala herba difficulter moritur.

Diffidere. Fide Deo soli, mundo diffide tibi. — Fiso res perit, diffiso salva remansit. — Ridenti domino diffide poloque sereno. — Solvere diffidit nodum, qui diffidit ense.

Diffindere diem. — Solvere diffidit nodum, qui diffidit ense.

Difflare quasi ventus folia. Plaut. mil. gl. 17.

Diffugere. Diffugiunt cadis cum faece siccatis amici. Hor. carm. 1. 35. 26. — Vino diffugiunt mordaces curae.

Digitus. Anulus in digito subter-
tenuatur habendo. Luer. 1. 312. —
Concrepare digitis. — Digitis extre-
mis attingere. — Digitis primoribus
stare. — Digitis primoribus sumere.
— Digito attingere. — Digito coelum
attingit. Cic. ad Att. 2. 1. 7. — Digito
compescere labellum. Juv. 1. 160. —
Digito demonstrare. — Digito docet
podicem cacare. — Digito monstratur.
Hor. carm. 4. 3. 22. — Digito ostenso
rapiat manus. — Digito se coelum
putat attingere. (Felix.) Cic. ad Att. 2.
1. 7. — Digito uno caput scalpere. —
Digitos suos praerodere. — Digitum
medium ostendere. Mart. — Digitum
non discedere. — Digitum non porri-
gere. — Digitum tollere. (Gratiam pe-
tere.) Mart. 5. 62. 4. — Digitus Dei.
— Extremis digitis attingere. — In
digitis percoquere. — In digitos mit-
tere. Macrob. somn. Scip. 2. 11. 17.
— Infamis digitus. — Medium digi-
tum porrigit. — Monstrari digito. Hor.
— Ne crepitu quidem digiti dignus.
— Nescis quot habeas digitos in ma-
nu. Plaut. — Non mea qui digitis lu-
mina condant erit. Ov. — Novi tuos di-
gitos. Cic. ad Att. 5. 21. 13. — No-
visse tamquam digitos suos. — Novit
tamquam ungues digitosque suos. Juv.
7. 231. — Pulehrum est digito mon-
strari et dicier: hic est. Pers. 1. 28.
— Qua digitum proferat, non habet.
— Scriptum digito Dei. Ss. Exod. 31.
18. — Si digitum porrexeris, manum
invadet. — Stulto ne permittas digi-
tum. — Tolle digitum (Petere gra-
tiam). — Uno digito provocare. —
Uno digitulo.

Digne. Nemo Deo, carisque paren-
tibus atque magistris praemia pro me-
ritis digna referre potest. — Nemo
potest digne dominis servire duobus.
— Quam pateris digne poenam pati-
are benigne.

Dignitas. Aerugo mentis est appe-
tentia dignitatum. S. Ambros. — Di-
gnitas non moritur. — Dignitatem

affert fortuna. — Facilius crescit di-
gnitas, quam incipit. Sen. ep. 101. 1.
— Nemo dignitati perditae parcit.
Sen. de clem. 1. 22. 1. — Otium cum
dignitate. — Otium sine dignitate. —
Pecunia omnium dignitatem exaequat.
Cic. ad Att. 4. 15. 7.

Dignoscere. Avis a (e, ex) cantu
dignoscitur. — Curvo dignoscere rec-
tum. Hor. ep. 2. 2. 44. — Rectum di-
gnoscere curvo. Hor.

Dignus. Accessit patellae dignum
operculum. S. Hier. ep. 7. 5. — Agens
et consentiens eadem poena digni. —
Aristarchi obelo dignus est. (Objurg.)
— Beneficium dando accepit, qui di-
gno dedit. P. S. — Beneficium dignis
ubi das, omnes obligas. P. S. — Cae-
rite cera dignus. — Carnibus est di-
gnus, qui bene mandit olus. — Con-
cha dignum. (Nihil.) — Culeo dignus
est. Cic. — Digna merces, quam quis
accipit. — Dignum laude virum Musa
vetat mori. Hor. — Dignum patella
operculum. — Dignum propter quod
vadimonium deseratur. Plin. H. n. —
Dignus es ei praestare matellam. —
Dignus es porcos pascere. Mart. 10.
11. 4. — Dignus est operarius cibo
suo. Ss. Matth. 10. 10. — Dignus est
operarius mercede sua. Ss. — Dignus
principio exitus exordiumque seque-
tur. Lucil. inc. 105. — Dignus quocum
in tenebris mices. (Honestus.) Cic. de
off. 3. 19. 77. — Dignus Roma locus,
quo Deus omnis eat. Ov. — Dignus
Seplasia et Capua. Cic. in Pison. 2.
24. — Dignus vindice nodus. — Do-
mine non sum dignus, ut intres sub
tectum meum. Ss. Matth. 8. 8. — Exi-
git ad dignas ultrix Rhamnesia poe-
nas. — Femina raro bona, sed quae
bona, digna corona. — Gyaro dignus.
— Indigna digna habenda sunt, herus
quae facit. Plaut. Capt. 2. 1. 6. —
Invenit patella dignum operculum. —
Magis matella digna fuit, quam taurus
jactaret. — Midas auriculis dignus.
— Ne crepitu quidem digiti dignus.

— Nescit homo utrum amore an odio dignus sit. Ss. Eccl. 9. 1. — Non dignus es Pyladi praestare matellam. — Non sum dignus prae te, ut figam palum in parietem. (Non sum aptus.) Plaut. mil. gl. 1140. — Operarius dignus est mercede sua. Ss. — Oscula qui sumpsit, si non et cetera sumpsit, haec quoque quae sumpsit, perdere dignus erat. — Parentes objurgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Petron. sat. 4. 1. — Peccat uterque, pari dignum lex censet utrumque supplicio. Paling. 8. 640. — Peplo dignus. — Perdere est dignus bona, qui iis nescit uti. Sen. Hipp. 442. — Pyladi praestare matellam non es dignus. Mart. 10. 11. 3. — Quanto mirabiliora, tanto fide digniora. — Seplasia dignus. — Seplasia dignus et Capua. (Bene olet.) Cic. Pis. 11. 24. — Vires Hercule dignas. Ov. ex Pont. 4. 13. 11.

Dijudicare. Aliena homines melius vident et dijudicant, quam sua. Ter. Heaut. 503. — Ita comparata est hominum natura, aliena ut melius videant et dijudicent quam sua. Ter. — Purpura juxta purpuram dijudicanda.

Dilabi. Cito turgens spuma dilabitur. (Ira.) S. Hier. ep. 66. 9. — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. — Male parta, male dilabuntur. Naev. trag. v. 54. — Per multum eras eras omnis dilabitur aetas.

Dilatio. Irae dilatio, mentis patio.

Dilectio. Fortis est ut mors dilectio. — Post mortis morsum vertit dilectio dorsum. — Quatuor ista: timor, odium, dilectio, donum, saepe solent rectos hominum pervertere sensus. — Sorte patet misera, quae sit dilectio vera.

Diligentia. Diligentia maximum etiam mediocris ingenii subsidium. Sen. contr. exc. 3 praef. 7. — Diligentia omnibus in rebus plurimum

valet. — Diligentiam in supervacuis affectat. — Mora semper obfuit, diligentia profuit. Plaut.

Diligere. Allicet homines virtus ad diligendum. — Castigat Deus et corripit, quem diligit. — Corripit Deus quem diligit. — Decet timeri Caesarem, at plus diligi. Sen. Octav. 457. — Dilige vicinum veluti te diligis ipsum. Owen. — Dilige virtutem, si vis reperire salutem. — Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. — Diligere filiorum est, timere servorum. S. Hier. — Deligere oportet, quem velis diligere. — Diligit hic natum, virga qui corripit illum. Columb. Monost. 204. — Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos. Ss. Matth. 5. 44. — Diligitur nemo nisi cui fortuna secunda est. Ov. ex Pont. 2. 3. 23. — Diligo eum botro vitem, cum prole parentem et mihi cum concha virgine gemma placet. — Dum canis os rodit, socium quem diligit odit. — Eligas quem diligas. Apoll. Sidon. ep. 5. 11. 1. — Filius diligit, servus timet. S. Hier. — Hilarum datorem diligit Deus. Ss. — Id agendum, ut diligant amici. Plin. — Leonem lena non diligit absque erumena. — Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudula oscula odientis. Prov. 27. 6. — Mulier diligens corona est viro suo. Ss. Prov. 12. 4. — Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat. Prov. 20. 13. — Omne animal seipsum diligit. Cic. — Omni tempori diligit, qui amicus est. Prov. 17. 17. — Quem dii diligunt, adolescens moritur. Plaut. Bacch. 816. — Quem diligit Dominus, corripit. Prov. 3. 12. — Qui diligit rixas, meditatur discordias. Fredeg. chron. 4. 77. — Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum. Ss. — Si quis amat Christum, mundus non diligit istum.

Diligenter. Tenue est mendacium, perlucet si diligenter inspexerit. Sen. ep. 79. 16.

Diluere horam mero. — Diluere molestiam. — Diluere vinum.

Dimanare ad multos.

Dimicare pro aris focusque. Liv. 5. 30. 1. — Qui secundos optat eventus, dimicet arte, non casu.

Dimidium. Amicus animae dimidium. Hor. *carm.* 1. 3. 8. — Athenis dimidium licet, Alexandriae totum. (Matrimonium.) — Bonus animus in mala re, dimidium est mali. Plaut. Pseud. 452. — Commode qui calamitatem fert, jam dimidio oneris levatus est. — Dimidium ammittendum est oblivio rerum. — Dimidium facti, qui coepit habet. Hor. *ep.* 1. 2. 40. — Dimidium facti, qui bene coepit habet. — Dimidium facti habet, qui fortiter audet. — Dimidium majus est quam totum. — Dimidium plus toto. Macrobius. 2. 3. 4. — Dimidium studii recte precatus habet. — Dimidium studiorum est oratio. — Dimidium vitae nihil differunt felices ab infelicibus. (Somno.) — Formosa virgo, dimidium dotis. Afranius. v. 156. — Incepe! dimidium facti est coepisse. Ausonius. *epigr.* 81. 1. — Principium dimidium totius. Lucianus. — Prudens interrogatio quasi dimidium sapientiae. Baco. — Vitae dimidio nihil differunt felices ab infelicibus.

Diminutio. Capitis diminutio.

Dimittere. Non dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. — Quod puer assuescit, senior dimittere nescit. — Quod puer assuescit, senio dimittere nescit. — Sordibus imbuti nequeunt dimittere sordes. Anon. fab. Aes. 39. 11.

Dinumerare. Putat se stellas dinumerare posse.

Diogenes nostrae aetatis.

Diomedea necessitas. — Diomedes et Glauci permutatio. (Chalcea arma pro aureis.) Gellius. 2. 23. 7.

Dionysius aequore mergendus. (Vinum.) Columella r. r. — Dionysius Corinthi.

Diphilus. Diphilo tardior.

Diphtera. Sero Jupiter diphteram inspexit.

Dirae. Devorare diris. — Valde gravant natos dirae et maledicta parentum.

Dirigere. Sagitta resiliens percutit dirigentem.

Dirimere. Impedimentum dirimens. — Multas amicitias silentium diremit.

Diruere. Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis. Hor. *ep.* 1. 1. 100.

Dirus. Sua cuique deus fit dira cupido. Verg. *Aen.* 9. 185. — Vincit sanetos dira libido. Sen. *Hipp.* 980. — Dirum nefas in pectore versat.

Dis. Atra patet janua Ditis. — Noces atque dies patet atri janua Ditis. Verg. *Aen.* 6. 127. — Non secus ille mihi exosus, quam limina Ditis. — Subtractum Christo luerum fit Ditis averni.

Discedere. Digitum non discedere. — Discedit foetore relicto. — Non pedem latum discedere. — Non ungue latius discedere. Cic. — Postico discessit. — Rebus ab amatis dolor est discedere gratis. — Transversum unguem non discedere. Cic. *ad Att.* 13. 20.

Discere. A bonis bona discimus. — A bove majore discit arare minor. — Adde quod ingenuas didicisse fideliter artes, emollit mores, nec sinit esse feros. — Aetas nulla ad discendum sera. — Artes discuntur peccando. — Auscultare, discere, si nescis loqui. Pomponius. *com. fr.* 12. — Bene ferre magnam discere fortunam. Hor. *carm.* 3. 27. 74. — Bene philosophatur, qui discit bene mori. — Canendo musicam discas. — Crimine ab uno discas omnes. Verg. *Aen.* 2. 65. — Discit animus sero, quod didicit diu. Sen. *Troad.* 633. — Didicere flere feminae ad mendacium. Publ. Syr. — Discat, qui nescit, nam sic sapientia crescit. — Discas aliquid, nam cum

subito fortuna recessit, ars remanet, vitamque hominis non deserit unquam. — Disce modum servare, alieno disce periculo. — Disce puer virtutem ex me verumque laborem, fortunam ex aliis. Verg. — Discitem comitantur opes, comitantur honores. Muret. — Discen- tis vita deficit. — Discere ne cesses, cura sapientia crescit. — Discere ne cesses, si doctor maximus esses. — Discere non vitiosum, sed ignorare. — Discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Ss. Matth. 11. 29. — Discite justitiam moniti et non tem- nere divos. Verg. Aen. 6. 620. — Di- scite quam parvo liceat producere vit- tam. Lucan. 4. 377. — Discite quam parvo liceat producere vitam et quan- tum natura petat. Lucan. — Doceat, qui didicit. — Docendo discimus. Sen. ep. 7. 8. — Doctor amarus erit di- scentis semper. — Doctum doces, in- genuas fideliter didicisse artes emollit mores, nec sinit esse feros. Ov. — Domi habuit unde disceret. Ter. Andr. 413. — E quolibet ligno carbonem fa- cere didicit. — Educatio et disciplina mores faciunt et unusquisque sapit, quod didicit. Sen. de mor. no. 2. — Errando discitur. — Ex uno disce omnes. — Exemplis discimus. — Exemplo virtus alibi bene discitur at- que docetur. — Felix qui didicit con- tentus vivere parco. Paling. 2. 471. — Haud aequum facit, qui quod didicit dediscit. Plaut. — Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro. — Homi- nes nihil agendo male agere discunt. — Homines dum docent, discunt. Sen. ep. 7. — Hominis mens discendo ali- tur. — In discendo lupo nimis affir- mans, ait agnus. — In dolio figula- rem artem discere. — Instrue prae- ceptis animum nec discere cesses: nam sine doctrina vita est quasi mor- tis imago. Cato. — Juxta claudum ha- bitans, claudicare discit. — Muricips proles cito discit prendere mures. — Ne discere cessa. Cato. dist. 3. 1. —

Nectar et ambrosiam, qui bene discit, habet. — Nihil agendo homines male agere discunt. Cato. — Nihil prodest bene te didicisse, facere si cesses bene. P. S. — Nihil recte sine exemplo docetur aut discitur. Colum. r. r. 11. 1. 4. — Non pudor est nil scire, pu- dor nil discere velle. — Non scholae sed vitae discimus. Sen. — Nulla aet- as ad discendum sera. — Oportet remum ducere, qui didicit. — Pere- grinatio non facit medicum, non ora- torem: nulla ars loco discitur. Sen. ep. 104. 18. — Prendere maternam bene discit cattula praedam. — Pri- mum discere, dein docere. — Psitta- cus nihil aliud, quam quod didicit, pronuntiat. Apul. Florid. — Quae a puero discuntur, tenacius haerent. — Qui Jesum nescit, nihil est, si cetera discit: qui Jesum discit, nihil est si ce- tere nescit. — Qui sustinere non potest suum malum, alios inspiciat et discat tolerantiam. Phaedr. app. 2. 1. 2. — Qui vult laudari, qui carus ubique vo- cari, discat adulari, nam tales sunt modo cari. — Quod discis, tibi discis. Petron. 46. — Quod in juventute non discitur, in matura aetate nescitur. Cassiod. Var. 1. 24. — Rebus in ad- versis miseris succurrere disce. Cato. — Scire aliquid laus est, culpa est nil discere velle. Cato. 4. 29. — Scire tuum nihil est, si Jesum non didicisti. — Scribere scribendo, dicendo dicere discunt. — Semper discentes et nun- quam ad scientiam veritatis perve- nientes. Ss. — Si juxta claudum ha- bites, subclaudicare disces. — Surge puer vigila, canta, lege, disce, labora, fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora. — Tacere multis discitur vitae miseris. — Tacere multis discitur vi- tae malis. Sen. Shyest. 319. — Tam- diu discendum est homini, quamdiu nesciat. P. S. — Tamdiu discendum est, quamdiu nescias, quamdiu vivis. Sen. ep. 76. 2. — Tamdiu discendum est, quamdiu vivas (vivis.) Sen. — Ubi

peccat aetas major, male discit minor. P. S. — Ut sapiens vivas, audi quae discere possis, per quae semotum vitiiis deducitur aevum. — Vade ad formicam et discce sapientiam. — Vade ad formicam o piger et considera vias ejus et discce sapientiam. Ss. Prov. 6. 6. — Vescitur assatis gallinis sedulus omnis, cum suis vero, qui male discit erit. — Vivere tota vita; discendum est. — Vitia sine praeceptore discuntur. — Vota Dei discens lupus est agni reminiscens.

Disceptare. De asini umbra disceptare. — De fumo disceptare. — Ob Parni scaphulam disceptare.

Discernere. Alba et atra discernere non potest. — Res male discernit, quisquis coelestia spernit.

Discerpere. Venti discerpunt.

Discessus. Discessum reditus non sinit esse gravem.

Disciplina. A limine disciplinas salutare. — Educatio et disciplina mores faciunt, et unusquisque sapit quod didicit. Sen. mor. no. 2. — Non natura tantum, sed etiam disciplina mores facit. Colum. r. r. 7. 12. 6. — In turpibus Argus, in disciplinis talpa.

Discipulus. Discipulum, quam philosophum, audire malunt. Cic. de orat. 2. 5. — Discipulus quum vult nemo, quisque esse magister: omnes discipuli, nemo magister erit. Owen. — Discipulus est prioris posterior dies. P. S. — Discipulus rudis et integer. — Multa rogare, rogata tenere, retenta docere: haec tria discipulum faciunt superare magistrum. — Multi discipuli praestantiores magistris. Cic. — Non est discipulus par cognitione magistro. — Non est discipulus supra magistrum. Ss. — Non est discipulus super magistrum, nec servus super dominum suum. Ss. Matth. 10. 24. — Praestat villicum magistrum esse operatorum, quam discipulum. Colum. r. r. 11. 1. 4.

Discinetus homo.

Discindere. Amicitiae dissuendae magis, quam discindendae. Cic.

Discolor est vetulus, si non est calceus unctus.

Discordare. Parcus discordat avaro.

Discordia. Belliducum laurum discordia perdit et aurum. — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. Jug. 10. 6. — Discordia fit earior concordia. P. S. — Pasci discordia. — Qui diligit rixas, meditatur discordias. Fredeq. chron. 4. 77.

Dicors concordia. — Concordia discors. (Harmonia in musica.)

Discrepant facta cum dictis. Cic.

Discretus. Mysorum et Phrigorum termini discreti sunt.

Discrimen. Cum tibi displiceat rerum fortuna tuarum, alterius spectato quo sit discrimine pejor. Cato. 4. 32. — Discrimina nescit. Juv. 6. 300. — In discrimine apparet qui vir. — Lucerna sublata nil discriminis inter mulieres. — Miles qui est fortis, ridet discrimina mortis. — Per tot discrimina rerum. Verg. — Per varios casus, per tot discrimina rerum. Verg. — Si cadere necesse est, occurrendum discrimini. Tac. — Tandem aliquando, post tot discrimina rerum. Verg.

Disertus. Fac tantum incipias, sponte disertus eris. Ov. art. am. 1. 610. — Fecundi calices quem non fecerunt disertum. Hor. ep. 1. 5. 19. — In causa facili cuivis licet esse disertum. Ov. trist. 3. 11. 21. — Pectus disertum facit. Quint. 10. 7. 15. — Pectus est, quod disertos facit et vis mentis. Quint.

Disjecta membra. Hor. sat. 1. 4. 62.

Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una. — Disparibus bubus nunquam trahitur bene currus. — O domus antiqua, quam dispari domino dominaris. Enn.

Disparere. Si sol apparuerit, stellas disparere necesse est.

Dispendium propter compendium. — Ignis, serpentis, muris dispendia sentis, dum dant hospitium pera, sinus, gremium. — Male lucrum aequale dispendio. — Viae dispendium non raro itineris compendium.

Dispergere. Qui non colligit meum, dispergit. Ss. — Percutiam pastorem et dispergentur oves. Ss.

Displicere. Cum tibi displiceat rerum fortuna tuarum, alterius spectat, quo sit discrimine peior. Cato 4. 32. — Nil adeo dulce est, quod non videatur amarum et non displiceat, si plus duraverit nequo. Paling. 2. 391. —

Disponere. Homo proponit, Deus disponit.

Disputare. De gustibus non est disputandum. — Inter pocula non est disputandum. — Nihil tam facile, quam otiosum et dormientem de aliorum labore et vigiliis disputare. S. Hier. — Plenus venter facile de jejuniis disputat. S. Hier. ep. 58. 2. — Socratem ad disputandum arcessere.

Disputatio. Deus mundum tradidit disputationi. Ss. Eccl. 3. 11. — Indocti disputatio.

Disputax animal.

Dissidere. Humiles laborant, ubi potentes dissident, Phaedr.

Dissillire gaudimonia.

Dissimilis. Non bene dissimiles in eadem sede morantur.

Dissimulare. Qui nescit dissimulare, nescit vivere. — Qui nescit dissimulare, nescit regnare. — Saepe dissimulare satius quam vel ulcisci fuit. P. S. — Stultitiam dissimulare non potes, nisi taciturnitate. — Summi artificis est, dissimulare artem. — Vera redit facies, dissimulata perit. Petron.

Dissipare. Deus afflavit et dissipati sunt. Ss. — Quantum pater colligit, tantum filius dissipat.

Dissolvere. Qui convitiatur amico,

dissolvit amicitiam. Ss. Eccles. 22. 25. — Quidvis citius dissolvi posse videmus, quam rursus refici. — Scopas dissolvere. — Scopae dissolutae.

Dissonus. Cave doctor dissonus esse tibi. (Verba-facta.) Salut. 104.

Dissvescere. Agris vix gliscit dissuescere sus quibus iscit. Inf.

Dissuere. Amicitiae dissuendae magis quam discindendae. Cic. de am. 21. 76. — Amicitiam dissuere. Cic.

Distans. Aetio in distans. (Attractio.)

Distare. Maledicus a malefico non distat nisi occasione. Quint. — Nec tamen ignorat, quid distent aera lupinis. Hor. ep. 1. 7. 23. — Nescit quid distent aera lupinis.

Distendere. Cum distendatur fides ultra vim, laceratur. Inf.

Distinguit. Bene docet, qui bene distinguit. — Distincta vestis, distinctus animus. — Distingue tempora et concordabunt jura. R. j. — Vocem distinguere lingua.

Ditare. Abiit ceu Jason alter aureo vellere ditatus. — Alium spoliatur, ut alium ditet. — Ditare, quam ditescere, est magis regium. — Ditatur, sanetificatur, sanat quoque, surgere mane. — Dum quis ditatur, animosior esse probatur. — Nulla ditari ratione potestis avari: vos faciunt inopes, quas cumulatis opes. — Qui festinat ditari, non erit innocens. Ss. Prov. 28. 20.

Ditescere. Ditare quam ditescere est magis regium. — Nemo ditescit nisi malo alterius. — Otia non ditescunt.

Dithyrambus non est, si bibat aquam.

Diu. Deliberandum est diu, quod statuendum est semel. Publ. Syr. — Dediscit animus sero, quod didicit diu. Sen. Troad. 633. — Diu apparandum est bellum, ut vincas celerius. P. S. — Esto animo forti, quum sis damnatus inique; nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. — Improbata nunquam

spes laetata diu est. — Invisa nunquam imperia retinentur diu. Sen. Phoen. 660. — Iratum breviter vites, inimicum diu. P. S. — Mature fias senex, si diu velis esse senex. Cic. de senect. 10. 32. — Mendacia non diu fallunt. — Multum sapit, qui non diu desipit. — Nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. Cato 2. 14. — Nemo potest diu personam ferre fictam. — Non datum est summis imperiis stare diu. Agric. — Non diu latent scelera. — Non diu potest, quae multorum malo exercetur, potentia stare. Sen. de ira. 3. 16. 2. — Non quam diu, sed quam bene vixeris, refert. Sen. ep. 77. — Non ut diu vivamus curandum est, sed ut satis. Sen. — Odorem testa servabit diu, quo semel est imbuta. Hor. — Proinde ut diu vivitur, bene vivitur. — Quam bene vivas refert, non quam diu. Sen. ep. 101. 15. — Qui diu scurra, nunquam paterfamilias. — Qui sapit ante pilos, non sapit ille diu. — Quo semel est imbuta recens, servabit odorem testa diu. Hor. ep. 1. 2. 69. — Rarum esse oportet, quod diu carum esse velis. P. S. — Senex mature fias, ut maneat diu. — Solutio diu dilata tandem urgetur. — Stare diu nescit, quod non aliquando quiescit. — Turpe tibi mansisse diu, vacuumque rediisse. — Ut bene vivitur, diu vivitur. — Ut diu vivitur, bene vivitur. Plaut. Trin. 65. — Versate diu, quid ferre recusent, quid valeant humeri. Hor. — Violenta nemo imperia continuit diu. Sen. Troad. 258. — Violenta nemo imperia continuit diu: moderata durant. Sen. Troad. 258.

Diuturna quies vitii alimenta ministrat. Cato. 12. — Diuturna virtutis simulatio difficilis. Cic. — Diuturna molestiam creant. — Nullum violentum, diuturnum. — Simulatum non potest quidquam esse diuturnum. Cic. de off. 2. 12. 43. — Vis violenta non est diuturna.

Diurnum petere. Sen. — Omnia,

quae sensu voluntur vota diurno, pectore sopito reddit amica quies. Claudian. praef. cons. Hon. 2.

Divellere. Divelli a caro, res est durissima, amico.

Diversi diversa putant. Paling. 3. 52. — Diversis diversa placent, et sua gaudia cuique. — Diversis diversa placent. — Diversos diversa juvant. Corn. Gall. 1. 103. — Facies non omnibus una, nec diversa tamen. Ov.

Dives. Alii dividunt propria et ditiores fiunt, alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt. Prov. 11. 24. — Amor ingenii neminem unquam divitem fecit. Petron. sat. 83. 9. — Antiquo ditior Alcinoos. Priap. 60. — Benedictio Domini divites facit. Prov. 10. 22. — Crasso divitior. (Ditior.) — Croeso-Crassoque ditior. — Cultus ingenii nullum unquam divitem fecit. — Cum moritur dives, concurrunt undique cives; pauperis ad funus vix currit clericus unus. — Dantur opes nullis nunc nisi divitibus. — De scurra multo facilius dives quam paterfamilias fieri potest. Cic. p. Quint. 17. 55. — Dives adamante durior. Petr. Chrysol. — Dives amico Hercule. Hor. serm. 2. 6. 12. — Dives aut iniquus, aut iniqui heres. S. Hier. ep. 120. 1. — Dives difficile intrabit in regnum coelorum. Ss. Matth. 19. 23. — Dives eget gemmis, Cereali munere pauper; sed quum egeant ambo, pauper egens minus est. Auson. epig. 134. — Dives eram dudum, fecerunt me tria nudum: alea, vina, Venus, his sum factus egenus. — Dives est, qui sibi nihil deesse putat. — Dives est valde rarus, qui non sit avarus. — Dives locutus est et omnes tacuerunt. Ss. Sirach. 13. 28. — Dives opis natura suae. — Dives rarus, qui non avarus. — Dives pauperibus imperat et qui accipit mutuum, servus est foenerantis. Prov. 22. 7. — Divitias dives non congerit absque labore, non tenet absque metu, non deserit absque dolore. — Doctus

omnium est ditissimus. — Dummodo sit dives, barbarus ille (v. ipse) placet. Ov. am. 2. 276. — E scurra falicius dives, quam paterfamilias fit. Cic. — Est aviditas dives et pauper pudor. — Etiam proximo suo pauper odiosus erit; amici vero divitum multi. Prov. 14. 20. — Ex paupere factus dives magis superbus. — Facilius corrumpitur pauper, quam dives. — Honestè pauperem esse melius est, quam injuste divitem. — In pretio est dives, — desunt sua praemia doctis. — Intolerabilius nihil est, quam femina dives. Juv. 6. 460. — Laetificat multum dives promissio stultum. — Melior est pauper sanus et fortis viribus, quam dives imbecillis. Eccl. 28. 14. — Neminem pecunia divitem fecit. Sen. ep. 119. 9. — Nescit amor magnis cedere divitiis. Prop. 1. 14. 8. — Nihil nocentius novicio divite est. Sen. contr. 2. 9. 28. — Noli despiciere hominem justum pauperem et noli magnificare virum peccatorem divitem. Ss. Sirach. 10. 26. — Non potes dives esse et felix. Sen. de mor. no. 103. — Odivi pauperem superbum, divitem mendacem et senem fatuum. Ss. Eccles. 25. 3. 4. — Parvis dives concordia rebus. Sil. Ital. Punic. 9. 407. — Pauper amet caute. Timeat maledicere pauper: multaque divitibus non patiendā ferat. Ov. art. a. 2. 167. — Pauper et dives; inimicum matrimonium. Calpurn. Flacc. decl. 29. — Plerumque gratae divitibus vices. (Varietas.) Hor. — Pollicitis dives quilibet esse potest. Ov. art. am. 1. 444. — Promissis dives quilibet esse potest. — Qui modicum spernit, se ditem vix fore cernit. — Quis dives? Qui nil cupiat. Quis pauper? Avarus. Auson. sept. sap. 1. 3. — Repente dives nemo factus est bonus. P. S. — Scurra multo facilius dives quam paterfamilias fieri potest. Cic. — Semper agricola in novum annum dives. — Semper pauper eris, si pau-

per es: dantur opes nulli nunc nisi divitibus. Mart. 5. 81. — Si contentus eris, dives tunc efficeris. — Spe Croeso ditior, inopia Iro pauperior. — Valere malo, quam dives esse. Cic.

Dividere. Alii dividunt propria et ditiores fiunt; alii rapunt non sua et semper in egestate sunt. Prov. 11. 24. — Divide et impera. — Divide et vinctes. — Ficos dividere. Verg. — Ignis divisus citius exstinguitur. — Omne regnum in se divisum desolabitur. Ss.

Divinare alicujus voluntatem. — Ipse hoc divinare possum. — Sapiens divinat. (Qui verum dicit divinus est.) Ter. Heec. 696.

Divinum arbitrium. — Conjugium humanae, divina academia, vitae. (Nemo satis sapit.) — Divinum ingenium plena crumena facit. — Lento gradu ad vindictam divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat. — Lento enim gradu ad vindictam sui divina procedit ira. Val. Max. 1. 1. — Ludit in humanis divina potentia rebus. Ov. ex Pont. 4. 3. 49. — Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino unquam fuit. Cic. de nat. deor. 2. 66. 167. — Quod divini juris est, id nullius in bonis est. Justinian. — Virgula divina.

Divisio. Aequalis divisio non conturbat fratres.

Divisor. Si fueris quarum divisor particularum, hanc discas artem, meliorem sumito partem.

Divitiae. Attalicae divitiae. Tertull. de jejun. adv. Psych. 15. — Brevis-sima ad divitias per contemptum divitiarum via est. Sen. ep. 62. 2. — Croesi divitiae. — Divitiae addunt amicos, a paupere autem et hi quos habuit separantur. Prov. 19. 4. — Divitiae animos faciunt. Liv. — Divitiae curas habent comites. — Divitiae grandes homini sunt: vivere parce aequo animo. Lucret. — Divitiae Midae. Catull. 24. 4. — Divitiae non

semper optimis contingunt. Hom. — Divitiae pariunt curas. — Divitiae trepidant; paupertas libera res est. — Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est, virtus clara aeternaque habetur. Sall. Catil. 1. 4. — Divitias dives non congerit absque labore, non tenet absque metu, non deserit absque dolore. — Divitiis Croesum superat. Catull. 115. 3. — Divitiis Crassum superat. Cat. — Doctus in se semper divitias habet. Phaedr. 4. 21. 1. (4. 22. 14.) — Dormit nocte parum prosessor divitiarum. — Infirmi animi est pati non posse divitias. Sen. ep. 5. 5. — Instructa inopia est in divitiis cupiditas. P. S. — Is maxime divitiis fruitur, qui minime divitiis indiget. Sen. ep. 14. 15. — Licinium divitiis, Apicium coenis provocat. Sen. ep. 120. 19. — Lysistrati divitiae. — Magnus ille, qui in divitiis pauper est. Sen. ep. 20. 9. — Melius est nomen bonum, quam divitiae multae. Prov. 22. 1. — Mens pia, mens hilaris, studiosaque et artis amatrix: hae sunt divitiae, quas studiosus habet. — Nec sunt beati, quorum divitias nemo novit. Apul. met. 5. 10. — Non proderunt divitiae in die ultionis. Ss. — Pici divitiae. — Plus probo thesaurum docti, quam divitis aurum. — Primum recte valere, proximum forma, tertio loco divitiae. (In sponsa.) Plato. — Quae sunt magnae divitiae? non desiderare divitias. Sen. mor. 45. — Qui confidit in divitiis corruiet. Prov. 11. 28. — Qui suis rebus contentus est, huic maximae ac certissimae sunt divitiae. — Satis divitiarum est, nihil amplius velle. — Ubi divitiae carae habentur, ibi omnia vitia bona sunt. — Utendum est divitiis, non abutendum. Sen. de mor. no. 78. — Vetulam ob divitiis uxorem ducere: nullum lucrum. — Virtutem egestas, divitiae vitium tegunt. Justinian.

Divus. Cum res trepidae, reveren-

tia divum (i. e. divorum) nascitur. — Discite justitiam moniti et non temnere divos. Verg. Aen. 6. 620. — Discite mortales servare leges et non temerare divos. — Omnibus ex aequo non dant sua munera divi.

Docere. Amor docet musicam. — Ante barbam doces senem. — Aquilam volare doces. — Asinum literas doces. Cic. Pis. 30. 73. — Asinum sub freno currere docet. — Bene docet, qui bene distinguit. — Beneficium saepe dare, docere est reddere. P. S. — Brevissimi docendo sunt optimi. — Cornix aquilam docet. — Dies diem docet. — Digno docet podicem cacare. — Docebo sus, ut ajunt, oratorem. Cic. — Docendo discimus. Sen. ep. 7. 8. — Doctum doces. Plaut. Poen. 880. — Delphinum natrare doces. — Doceat, qui didicit. — Egestas artes docet. — Et ab hoste doceri fas est. Ov. — Et nummi caecos concinnuisse docent. — Eventus docebit. — Exempla docent. — Exemplo virtus alibi bene discitur atque docetur. — Experientia docet. — Exspectare Solon finem docet. Auson. sept. sap. 8. 7. — Fabula docet. — Fames docet artificia. Sen. ep. 15. 9. — Fas est et ab hoste doceri. Ov. met. 4. 428. — Fortuna belli artem victos quoque docet. Curt. 7. 7. 16. — Homines dum docent discunt. Sen. ep. 7. — Imberbis senes docet. — Ire docetur eundo. — Iam ego te docebo. — Male agitur cum domino, quem villicus docet. — Malignos fieri maxime ingrati docent. P. S. — Mille docent hominem species rerum et discolor usus. Pers. — Multa docet fames. — Multa docet urgens in rebus egestas. Verg. Georg. 1. 146. — Multa rogare, rogata tenere, retenta docere: haec tria discipulum faciunt superare magistrum. — Multam maliciam docuit otiositas. Eccl. 33. 29. — Ne pudeat, quae nescieris, te velle doceri. Cato. 4. 29. — Nihil recte sine exemplo. docetur at-

que discitur. Colum. r. r. 11. 1. 4. — Non facile vetulus canis est in fune docendus. — Occasio docet uti foro. — Paupertas docet artes. — Plus docet, quam scit. Petron. 46. — Primum discere, dein docere. — Pudor doceri non potest, nasci potest. P. S. — Quae nocent, docent. — Qui timide rogat, docet negare. Sen. Hipp. 593. — Quod nondum novit, nemo docere potest. Agric. — Regula virtutum pulcherrima, vita docentis. — Respublica virum docet. — Sus Minervam docet. Cic. acad. post. 1. 5. 18. — Sus oratorem docet. Cic. de orat. 2. 57. — Uti figura docet.

Docilis. Omnia conando docilis solertia vincit. Manil. Astronom. 1. 95. — Quidquid praecepis, esto brevis, ut cito dicta percipiant animi dociles, teneantque fideles.

Doctor. Cave doctor dissonus esse tibi. (Verba-facta.) Salut. 104. — Cunctorum rerum doctor certissimus usus. — Discere ne cesses, si doctor maximus esses. — Doctor amarus erit discenti semper. — Doctor in absentia. — Error hesternus sit tibi doctor hodiernus. — Et si non estis doctores, estote docti. — Malae naturae nunquam doctore indigent. Publ. Syr. — Non mihi fit comes: doctor, causidicus, propheta, sacerdos. — Solvere oportet mercedem haud parvam doctoribus. Paling. 2. 292. — Turpe est doctori, quum culpa redarguit ipsum. Cato. — Rarescit seges doctorum.

Doctrina bona dabit gratiam. Prov. 13. 15. — Doctrinam in solem et pulverem producere. — Doctrinam magis quam aurum eligit. Prov. 8. 10. — Instrue praeceptis animum nec discere cesses: nam sine doctrina vita est quasi mortis imago. Cato. — Quid sine doctrina, quaeso, es, nisi foeda latrina. — Sapientiam atque doctrinam stulti despiciunt. Ss.

Doctus. Docte! dies cures farragibus fore plures. Inf. — Docti male

pingunt. — Doctior est domino bibliotheca suo. — Doctum doces. Plaut. Poen. 880. — Doctus aliis inserviando consumitur. — Doctus in se semper divitias habet. Phaedr. — Doctus omnium est ditissimus. — Doctus vina, rudis zythum, pecus hauriat aquam. — Domo doctus dico. Plaut. Merc. 355. — Et si non estis doctores, estote docti. — Ex docta elementariam fieri. Arnob. adv. nat. 2. 26. — Foris doctus. — Homo doctus in se semper divitias habet. Phaedr. — In eodem ludo doctae. Ter. Hec. 203. — In pretio est dives, desunt sua praemia doctis. — Indoctum doctumque fugat recitator acerbis. — Inimicum quamvis humilem docti est metuere. P. S. — Interdum docta plus valet arte malum. — Moritur doctus similiter et indoctus. Eccl. 2. 16. — Non admodum doctus. — Non est in medico semper relevetur ut aeger: interdum docta plus valet arte malum. Ov. ex Pont. 1. 3. 17. — Non omnes docti sunt sancti. — Plus probo thesaurum docti, quam divitis aurum. — Scribimus indocti doctique. Hor. — Tarde doctus erit, nimium qui ludere quaerit. — Te de aliis, quam alios de te suavius est fieri doctos. Plaut. Pers. 540. — Visus certificat plus quam vox docta loquentis.

Documentum. Documenta, nocumenta. — Et documenta damus, qualesimus origine nati. Ov. — Felix alterius cui sunt documenta flagella. Columban. Mon. 79.

Dodona. Aere Dodonaeo loquacior. — Dodona verior augur. Prop. 2. 21. 3. — Dodonaeum aes. — Fons Dodonaeus. — Lebes Dodonaeus.

Doemon languebat, monachus tunc esse volebat; ast ubi convaleuit, mansit ut ante fuit. — Doemon ubi deerit, ibi servum mittere quaerit. — Fit puer angelicus doemon veniente senecta. — Homo solus aut deus aut doemon. — Invidus haud eadem semper quatit ostia doemon. — Lingua vel deus

vel doemon. — Tigride quid pejus? Aspis. Quid aspide? Doemon; doemone quid? Mulier. Muliere quid? Nihil.

Dogma tuum sordet, cum te tua culpa remordet. — Hic liber est, in quo quaerit sua dogmata quisque; quaerit et invenit dogmata quisque sua. (Biblia.)

Dogmaticus. In rebus dogmaticis taliter-qualiter, in moralibus totaliter aliter.

Dolere. Est ibi nostra manus, qua nos in parte dolemus. — Illa dolet vere, quae sine teste dolet. Mart. — Mortui non dolent. — Oculi dolent. — Obliviscitur cui placet, meminit cui dolet. — Obsequitur [denti] superambula lingua dolenti. — Plus dolet, quam necesse est, qui ante dolet, quam necesse est. Cic. — Quae venit indigne poena, dolenda venit. — Qui fert malis auxilium post tempus dolet. Phaedr. 4. 19. 1. — Si caput dolet, omnia membra languent. — Si stimulos pugnīs caedis, manibus plus dolet. Plaut. Truc. 768. — Tempora gaudendi, sunt tempora certa dolendi. Columban. 2. 68. — Ubi dolet, ibi manus adhibemus. — Ubi quis dolet, ibidem manum habet.

Dolium Danaidum. — Dolium aut seria. — Dolia vacua acutius resonant. — Dolium volvitur. — Gutta fortunae prae dolio sapientiae. — Hydra in dolio. — In dolio figuralem artem discere. — In pertusum dolium dicta ingerere. Plaut. Pseud. 1. 3. 135. — Inexplebile dolium.

Dolor. Bene perdis gaudium, ubi dolor pariter perit. Publ. Syr. — Claudicat alterius nemo dolore pedum. — Cuivis dolori remedium est patientia. Publ. Syr. — Demens dolorem ridet infeliciū. Auson. sept. sap. 2. 3. — Dies dolorem minuit. — Difficile est justum temperare dolorem. Papin. Pandect. — Divitias dives non congerit absque labore, non tenet

absque metu, non deserit absque dolore. — Dolor est medicina doloris. — Dolor voluptatis comes. — Dolorem dies longa consumit. Sen. ad Marc. de consol. 8. 1. — Dolorem refrigerare. — Dolores inferni circumdederunt me. Ss. — Dum caput infestat, dolor omnia membra molestat. — Effeminari in dolore. — Egeni manducant panem doloris. — Est quaedam flere voluntas: expletur lacrimis egeriturque dolor. Ov. trist. 4. 3. 37. — Etiam innocentes cogit mentiri dolor. P. S. — Etiam veros dolores mitigat tempus. Quint. 6. 1. 28. — Ex modico dolore morbum facit magnum. — Expletur lacrimis egeriturque dolor. Ov. — Gaudia pennata sunt moestō dolore fugata. — Gaudia principium nostri sunt saepe doloris. Owen. met. 7. 796. — Infandum, regina, jubes renovare dolorem. Verg. — Levis est dolor, qui capere consilium potest. Sen. Med. 155. — Minuet vindicta dolorem. Ov. am. 1. 7. 63. — Mors dolorum omnium exsolutio est et finis. Sen. de cons. Marc. 19. 4. — In dolore paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui. Ss. Genes. 3. 16. — Nocet emptā dolore voluptas. Hor. ep. 1. 2. 55. — Non liberat diadema capitis dolore. — Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat ac molliat. Cic. ad fam. 4. 5. 6. — Nullus est dolor, quem longinquitas non minuat. Cic. — Omnes humanos sanat medicina dolores, solus amor morbi non amat artificem. Prop. 2. 1. 57. — Patientia est remedium cuius dolori. — Perfer et obdura, dolor hic tibi proderit olim. Ov. am. 3. 11. 7. — Perna viri tenuis famosa, dolorque potentis. — Placere multis res est plena fortunae, placere nulli plena doloris, placere bonis plena voluptatis. — Plerumque omnis dolor per lacrimas effluit. Sen. contr. 5. 30. — Pro medicina est dolor, dolorem qui necat. P. S. — Quaelibet

iratis ipse dat arma dolor. Ov. her. 6. 140. — Qui bene consiliis in tempore porrigit aures, nec dolor a tergo corripit hunc stimulans. — Qui capit uxorem, litem capit atque dolorem; qui caret uxore, lite caret atque dolore. — Quid nisi victis dolor? — Qui cupit uxorem, cupit absque quiete laborem, longum languorem, lacrimas, cum lite dolorem. — Quot campo flores, tot sunt in amore dolores. — Rebus ab amatis dolor est discedere gratis. — Risus dolore miscbitur et extrema gaudii luctus occupat. Prov. 14. 13. — Sanat languorem causans medicina dolorem. — Sano non paret dolor, aegro quantus amaret. Inf. — Sensim sine sensu senescit dolor. — Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. — Sperne voluptates; nocet empta dolore voluptas. Hor. ep. 1. 2. 55. — Surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris. Ss. — Tempora ne culpes, cum sit tibi causa doloris. Cato 2. 30. — Totam vitam miscet dolor et gaudium. — Ubi dolor, ibi manus. Plaut. — Ultio doloris confessio est. Sen. de ira 3. 5. 6.

Dolorosus. Mater dolorosa.

Dolosus. Incedis per ignes suppositos cineri doloso. Hor. earm. 2. 1. 7. — Pedes captat primum luctator dolosus, vinum. Plaut.

Dolus. Bonus dolus est, quo malus pellitur. — Dolo pugnandum est, dum quis par non est armis. Corn. Nep. Hann. 10. — Dolos consuere. — Dolos nectere. — Dolos struere. — Dolos texere. — Dolum dolare. — Dolus an virtus, quis in hoste requirat. Verg. Aen. 2. 390. — Est qui nequiter humiliat se et interiora plena sunt dolo. Ss. Sirach. 19. 23. — Fraus et dolus nemini patrocinator. — Nimia simplicitas facile dolis opprimitur. — Omnia plena dolis. Paling. 2. 110. — Quam varia leti genera mortalem trahunt: pontus et ferrum et doli! Sen. Hipp.

475. — Quicumque fraudes alii tendit subdolas, timere debet, ne ipse capiatur dolo. Phaedr. — Tempora plena dolis, tempora plena malis. — Ulixis dolus. — Virtute vinci quod nequit, vincit dolus.

Domare. Argento radient hastae, sic cuncta domabis. — Obsequium tigresque domat tumidosque leones. — Somnus domat famem. — Libido cunctos etiam sub vultu domat. P. S.

Domabilis. Rustica gens nulla genus arte domabile. Mant. Parth. 2. 66.

Domesticus. Citius nos corrumpunt vitiorum exempla domestica. Juv. 14. 31. — Domestica sordent. — Domesticum malum. — Domesticum omne afficit. — Domesticum thesaurum calumniatur. Aristid. — Domesticus otiaur. — Domesticus testis. — Familiaris domesticus. — His oculis vidi tunicis plerosque superbis vestiri, atque foro regali incedere gressu, quos secreta fames premit atque domestica egestas. Mant. Parth. 6. 117. — Inimici hominis domestici ejus. Ss. Matth. 10. 36. — Nullus est locus domestica sede jucundior. Cic. ad. fam. 4. 8. — Omnis fama a domesticis emanat. — Passer domesticus. — Sumptuosus est qui succidiam in carnario suspendit ab lanario, quam ex domestico fundo.

Domi. Cetera cogitate domi. — Conjecturam domi faciam. Plaut. Cas. 2. 3. 8. — Domi bellicue. Sall. — Domi est. Plaut. Rud. 1335. — Domi habuit unde disceret. Ter. Ad. 413. — Domi leones, foris vulpes. Petron. 44. — Domi manendum. — Domi manere convenit felicibus. — Domi manere oportet belle fortunatum. — Domi mansit, lanam fecit. (Epitaph. bonae mulieris.) — Domi nascuntur. — Domi, non hic, Milesia. — Domi pugnare more galli. — Domi suae quilibet rex. — Domi versura fit. — Enavigata Malea oblimatur eorum memoria, quos domi reliquerit. Symmach. ep. 8. 61.

— Foris lynx, domi Tiresias. — Foris oculatus, domi caecus. — Fortunatus domi maneat. — Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat res angusta domi. Juv. 3. 164. — Maleam legens, quae sunt domi obliviscere. — Multis res angusta domi, sed nulla pudorem paupertas habet. Juv. 6. 357. — Ne Sannione aut calone domi relicto. — Ne sannione quidem domi relicto. — Nusquam commodius, nusquam liberius vivitur, quam domi. — Parvi sunt foris arma, nisi sit consilium domi. Cic. de off. 1. 22. 76. — Penitus et domi inspexi. Plin. ep. 1. 10. — Populus ipsum sibilat, sed sibi plaudit domi. Hor. — Quasi claudus sutor domi sedet. Plaut. Aul. 73. — Quid prodest foris esse strenuum, si domi male vivitur. Val. Max. fact. dict. mem. 2. 9. — Rex quisque domi. — Si tibi machera et nobis veruina est domi. Plaut. Bacch. 4. 8. 46. — Ubique bene, sed domi optime. — Viri est rem augere domi, rem graviter auctam femina conservat.

Dominari ex parte est, cum superior supplicat. P. S. — Est domus ingrata, ni dominante rata. (Custodita.) Inf. — Fur male furatur, cum fur domui dominatur. (Fur a fure.) — Multitudo aut servit humiliter, aut superbe dominatur. Liv. 24. 25. 8. — Nidus testatur, qualis avis hic dominatur. — O domus antiqua, quam dispari domino dominaris. Enn. — Qui nescit pati, nescit dominari. — Sapiens dominabitur astris. Ptolom. Alex. — Sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui. Ss. Genes. 3. 16. — Tunc jus calcatur, violentia si dominatur.

Dominatio. Malus dominationis custos, metus. Sen.

Dominus. (Deus.) — Ab homine signato libera nos Domine. — Abominatio Domini est omnis arrogans. Prov. 16. 5. — Amicus fidelis medicamentum vitae et qui metuunt Dominum invenient illum. Ss. Sirach. 6. 16.

— Benedicamus Domino. — Benedictio Domini divites facit. Prov. 10. 22. — Benedictio Domini super caput iusti. Prov. 10. 6. — Domine exaudi. — Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum. Ss. Matth. 8. 8. — Dominus dat sapientiam. Prov. 2. 6. — Domum superbiorum demolietur Dominus. Prov. 15. 25. — Dominus vobiscum. — Egestas a Domino in domo impii. Prov. 3. 33. — Honora Dominum de tua substantia. Prov. 3. 9. — «In nomine Domini» — incipit omne malum. (Edicta principum.) — In te Domine speravi, non confundar in aeternum. — Initium sapientiae timor Domini. Ss. Sirach. 1. 16. — Inquietum est cor hominis, donec requiescat in Domino. S. Aug. — Longe est Dominus ab impiis. Prov. 15. 29. — Non apparebis ante conspectum Domini vacuus. Eccl. 35. 6. — Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Prov. 21. 30. — Nullus speravit in Domino et confusus est. Ss. Sirach. 2. 11. — Principium sapientiae timor Domini. Prov. 9. 10. — Quem diligit Dominus corripit. Prov. 3. 12. — Qui Domino fidit, bene vidit. — Radix est sophiae Dominum de mente timere. Columb. Mon. 175. — Respicit Dominus vias hominis et omnes gressus ejus considerat. Prov. 5. 21. — Servierat tibi Roma prius domini dominorum: servorum servi nunc tibi sunt domini. (Papa.) — Sex sunt, quae odit Dominus et septimum detestatur anima ejus: oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentem innoxium sanguinem, cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, proferentem mendacia testem fallacem et eum qui seminat inter fratres discordias. Prov. 6. 16—19. — Timor Domini apponet dies, et anni impiorum breviabuntur. Prov. 10. 27. — Timor Domini disciplina sapientiae. Prov. 15. 33. —

Timor Domini expellit peccatum. Si-
rach. 1. 27. — Timor Domini odit
malum. Prov. 8. 13. — Timor Domini
principium sapientiae. Prov. 1. 7. —
Tu praesens cura, Domino permitte
futura. — Turris fortissima: nomen
Domini. — Lux mea Dominus. — Nisi
Dominus custodierit domum vestram,
frustra vigilant, qui custodiunt eam. Ss.

Dominus. Casus nocet domino. —
Causa nocet domino. — Coquus do-
mini debet habere gulam. Mart. 14.
218—220. — Chius dominum emit.
(Sibi nocet.) — Cum domino cerasum
res est mala mandere servum. Inf. —
Doctior est domino bibliotheca suo.
— Domina irata, fumus et rata, pa-
tella perforata damnum sunt in casa.
— Domina pecunia est. Quint. decl.
252. 32. — Domino sexagena curre-
bam, mihi centena. Fronto. — Domino
sexagena currebam, mihi centena, ut
fugiam, curram. Fronto. — Dominus
plurimum videt in rebus suis. Phaedr.
— Dominus unius lacertae. Juv. 2.
231. — Ex oculis domini crassantur
terga caballi. — Familiaris dominus
fatuum nutrit servum. — Fraus, ut
plebs dicit, dominum collotenus icit.
— Frons domini plus potest, quam
occipitium. Plin. H. n. 18. 5. 31. —
Frons domini plus prodest, quam oc-
cipitium. Plin. H. n. — In principatu
nil praeter domini nomen mutant pau-
peres. Phaedr. 1. 17. 1. — Infortuna-
tus ad tres obolos homo natus, nun-
quam nummorum dominus manet ille
duorum. — Inter dominum et servum
nulla amicitia est. Curt. 7. 8. 28. —
Lux domini pulchrum facit ornatum-
que caballum. — Male agitur cum
domino, quem villicus docet. Colum.
r. r. 11. 1. 4. — Mandere cum domi-
nis non suadeo cerasa servos. — Nec
domi dominus, sed domino domus
honestanda est. Cic. — Nemo facit
dominis servitia congrua binis. —
Nemo potest duobus dominis servire.
Ss. Matth. 6. 24. — Nemo potest digne

dominis servire duobus. — Nemo po-
test dominis pariter servire duobus.
— Nemo simul dominis par est ser-
vire duobus. Owen. epigr. 1. 94. —
Non est discipulus super magistrum,
nec servus super dominum suum. Ss.
Matth. 10. 24. — Non domo dominus,
sed domino domus honestanda est.
Cic. de off. 1. 39. 139. — Oculi et
vestigia domini res agro saluberrima.
Colum. r. r. 4. 18. 1. — Oculus do-
mini fertilissimus in agro. Plin. H. n.
18. 43. — Oculus domini saginat gregem.
(Vel: equum.) — Optimus est
fimus, qui cadit de calceis domini in
agrum. — Pecunia si uti scias ancilla,
est, — si nescias, domina. Sen. —
Perstrepunt ubi domini absunt. Ter.
Eun. 3. 5. 52. — Plures dominos servi
comederunt, quam canes. Varro. —
Praesentia domini proventus est agri.
— Qualis dominus, talis et servus.
Petron. 58. — Quid domini faciant,
audent quum talia fures? Verg. ecl.
3. 16. — Quis famulus amantior do-
mini, quam canis. Colum. — Res cla-
mat ad dominum. — Res fructiferat
domino suo. — Res nocet domino. —
Res perit domino. — Ridenti domino
diffide, poloque sereno. — Ridenti
domino et coelo ne crede sereno, nam
facili casu dominus mutatur et aura.
— Spes reficit dominum, fallit et ipsa
suum. — Stercus optimum domini
vestigia. — Sunt quasi non facta a
domino jurando coacta. — Superci-
lium domini induit. — Unius domi-
num se facit lacertae. — Unius sese
dominum fecisse lacertae. Juv. 3. 230.
— Vestigia domini res agro saluber-
rima. Colum. r. r. 4. 18. — Vestigia
domini optimum stercus.

Dominium. Novacula in cote est
servus in dominio.

Domitare. Chalybs Chalybem do-
mitat pugnare volentem.

Domitiana quaestio.

Domitrix omnium patientia.

Domus. Agro empto domus ven-

denda est. Plin. H. n. 18. 6. 35. — Amplis in domibus sunt amplae curae et opimae. — Beatus ille homo, qui habitat in sua domo. — Benedictio patris firmat domum filiorum: maledictio matris eradicat fundamentum. Ss. Sirach. 3. 11. — Bonum est erigere domos cum vicinis. — Casta vivat, panem faciat, domum servet. (Mulier.) — Cicero pro domo sua. — Domo doctus dico. Plaut. Merc. 355. — Domum quum facis, ne relinque impolitam. Hesiod. — Domus amica, domus optima. — Domum superbiorum demolietur Dominus. Prov. 15. 25. — Domus optima. — Domus propria, domus optima. — Domus suae quisque rex. — Egestas a Domino in domo impii. Prov. 3. 33. — Est dictum verum: privata domus valet aurum. — Est domus ingrata, ni dominante rata. Inf. (Nisi custodiat.) — Est neglectus homo, qui manet absque domo. — Gaudet illa domus, bene providus est cui promus. — Haud domus est pacis, qua regnat lingua loquacis. — Ite domum saturae, venit Hesperus, ite capellae. Verg. ecl. 10. 77. — Linqenda tellus et domus et placens uxor. Hor. — Maxima quaeque domus servis est plena superbis. Juv. 5. 66. — Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena cum jurgio. Prov. 17. 1. — Non est magna domus, quid tum? sub paupere tecto saepe etiam virtus ingenuosa latet. — Nec domui dominus, sed domino domus honestanda est. Cic. de off. 1. 39. 139. — Nisi dominus custodierit domum vestram, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Ss. — Non omnem hominem inducas in domum tuam. Ss. Sirach. 11. 31. — Notum sicut domus sua. — Nulla pusilla domus, quae multos captat amicos. — Oratio pro domo. — Pax huic domui. Ss. Matth. 10. 12. — Pelopea domus. — Perge domum Forgács, tergat tua terga a Korbács. Inf. — Pro domo. — Pro-

pria domus omnium optima. — Pulchrae domus pulcher hospes. — Qui altam facit domum suam, quaerit ruinam. Prov. 17. 16. — Qui propriae domus non prodest, pessimus. — Quilibet in sua domo rex. — Quum in alienam domum veneris et mutus est surdus esto. Omul. Anton. Pius 11. — Sapiens mulier aedificat domum suam, insipiens exstructam destruet. Prov. 14. 1. — Scilicet accenso domus est ornatio igne. — Scire volunt secreta domus, atque inde timeri. Juv. — Sicut sua domus nota. Cic. ad Qu. fr. 1. 1. 16. 45. — Semper aliquis in Cydonis domo. — Sunt tria damna domus: imber, mala femina, fumus. — Vestibulum domus ornamentum est. — Una domus non alit duos canes.

Donare. Accipere humanum est, inopi dare deorum. — Aurum et opes et rure frequens donabit amicus: qui velit ingenio cedere, rarus erit. Martial. 8. 18. 9. — Chalcea donanti chrysia qui dederas. (Sc. arma. Diomedis et Glauci permutatio.) Mart. 9. 94. 3. — Dum mea bursa sonat, hospes mihi fercula donat. — Dat, donat, dedicat. — Donare iis, qui donare maxima possunt. Plin. ep. 9. 30. — Extra fortunam est, si quid donatur amicis. (Non est perditum.) Mart. 5. 47. (42.) 7. — Nihil recusandum, quod donatur. — Pileum donat, ut pallium recipiat. Manut. — Quod donare potes gratis, ne vende roganti. — Telegorae citius donarim. — Ter abster sis dii donant meliora.

Donatus. Donato non sunt ora inspicienda caballo. — Equi dentes inspicere donati. S. Hier. — Noli equi dentes inspicere donati. — Rude donatus. Hor. ep. 1. 1. 2.

Donum. Cyclopis donum. — Dat pira, dat poma, qui non habet alia dona. — Dona praesentis cape laetus horae et linque severa. Hor. — Donis vincitur omnis amor. Tibull. 1. 5. 60. — Donum exitiale Minervae. (Equus

Trojanus.) — Donum hominis dilatat viam ejus et ante principes spatium ei facit. Prov. 18. 16. — Donum qualecunque sit non debet examinari. — Donum quodecunque probato. Strabo. — Donum quodecunque dat aliquis, proba. — Excaecat donum judicis oculum. Ss. Sirach. 20. 31. — Gratius est donum, quod venit ante preces. — Magnae fortunae dona non sunt sine metu. — Multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuentis. Prov. 19. 6. — Munera crede mihi placant hominesque deosque: placatur donis Jupiter ipse datis. Ov. art. am. 3. 655. — Non est facilius acquiescens, quam qui dono paratur. — Omnis habet sua dona dies. Mart. 8. 78. 7. — Pauca dabis caro, sed dulcia dona, sodali. Mart. 7. 84. 5. — Placatur donis Jupiter ipse datis. — Quatuor ista: timor, odium, dilectio, donum — saepe solent rectos hominum pervertere sensus. — Quidquid id est, timeo Danaos et dona ferentes. Verg. Aen. 2. 49. — Timeo Danaos et dona ferentes. Verg. — Vile donum, vilis gratia. — Dormientibus dona deferuntur.

Dorica Musa. — Dorice concinere.

Dormire. Dormientibus dona deferuntur. — Dormiet illaesus melius quam verbere caesus. — Dormire non multum, exhilarat vultum. — Dormit in utrumvis oculum. Ter. — Dormit in utramvis aurem. Terent. — Dormit nocte parum possessor divitiarum. — Dormit secure, cui non est functio curae. — Dum dormit felis, spoliant penuaria mures. — Dum felis dormit, mus gaudet et exsilit antro. — Epimenidem dormiendo vincit. — Epimenidis dormire somnum. (Diu.) S. Hier. ep. 33. 1. — Gubernator dormiens. — In aurem utramvis dormias. Ter. Heaut. 341. — In dextram aurem dormiens. Plin. ep. 4. 29. — In lucem dormit. Hor. — Integra pelle dormire jucundum. — Inter tonitrua dormit.

— Irritare canem noli dormire volentem. — Melius dormire, quam diabolo servire. — Non omnes stertentes dormiunt. — Non omnibus dormio. Cic. ad fam. 7. 24. 1. — Omnibus dormit. — Quandoque et bonus dormitat Homerus. Hor. A. p. 359. — Quo plus in vita dormio, vivo minus. — Salem vehens dormis. Suidas. — Semper habet lites alienaque jurgia lectus, in quo nupta jacet: nimium dormitur in illo. Juv. 6. 268. — Septem horas dormisse sat est juvenique senique. — Sex horas dormire sat est juvenique senique, octo damus pigris, novem de stemmate natis. — Si dormit lupula, non currit in os ovis ulla. — Sub omni lapide scorpio dormit. — Superior dormiens. — Ultra Epimenidem dormit. Plin. H. n. 7. 52. — Ut stertit somnis, non dormit firmiter omnis. — Vigilans dormit. — Temulentus dormiens non est excitandus. Theogn.

Dorsus. Aequalis non confringit sarcina dorsum. — Dorsus prurit. Plaut. mil. gl. 397. — Flagellum equo et camus asino, et virga in dorso imprudentium. Prov. 26. 3. — Post mortis morsum vertit dilectio dorsum.

Dos est magna parentum virtus. — Dos est uxoria: lites. — Dos non facit faustum conjugium, sed virtus. — Fallere, flere, nere et mentiri, nilque tacere: haec quinque vere sunt dotes in muliere. — Formosa virgo dotis dimidium. Afran. v. 156. — In virgine formam dotis dimidium vocant. — Quae dos matronae pulcherrima? Vita pudica. Auson. sept. sap. 1. 4. — Saepe in conjugii fit noxia, cum nimia est dos. Auson. — Uxorem cum dote fidemque et amicos et genus et formam regina pecunia donat.

Dotatus. Sat dotata venit, quae bene casta venit.

Drachmae grando.

Draconis leges.

Draco. Custodit, quasi thesaurum draco. — Incubat thesauro, quasi dra-

co. — Patrimonium circumplexus, quasi draco. Cic. Philipp. 13. 5. 12. — Serpens nisi edat serpentem, draco non erit. — Taurus draconem genuit et taurum draco. (Zeus Demeter. Causa quaerenda.) Arnob. adv. nat. 5. 21.

Dubitare. Dum spiro spero, sed dubito deinde quis ero. — Non est vera, beatitudo de cuius aeternitate dubitatur. S. Aug. — Qui ulcisci dubitat, improbos plures facit. P. S. — Quod dubites, ne feceris. Plin. ep. 1. 18. 5. — Serere ne dubites. Colum. r. r. 11. 1. 29.

Dubium, Dubius. Bonus quilibet praesumitur in dubio. — Dubia coena. — Dubiam salutem qui dat afflictis, negat. Sen. Oedip. 213. — Exitus in dubio est. Ov. fast. 2. 782. — In certis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas. — In dubiis pars tutior est eligenda. — In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas. — In rebus dubiis plurimi est audacia. P. S. — Irridens miserum, dubium sciat omne futurum. — Is est amicus, qui in re dubia re juvat, si re est opus. Plaut. Epid. 1. 2. 10.

Pessimus in dubiis augur: timor.

Plus valet in manibus passer, quam sub dubio grus. — Quis dubiam in tenebris tentet inire viam?

Ducere. Ipsi me pedes ducunt. Plin. ep. 7. 5. 1. — Ducunt volentem fata, nolentem trahunt. Sen. ep. 107. 11.

Duellum. Galeatum sero duelli poenitet. Juv. 1. 169.

Dulcedo. Nimia mellis dulcedo bilis amaritudinem contrahit. Apul. met. 2. 10.

Dulcescere. Ori dulcescit faba frigida, quando famescit.

Dulcis. Anima saturata calcabit favum, et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. Prov. 27. 7. — Aquae furtivae dulciores. Ss. — Aquae furtivae dulciores sunt, et panis absconditus suavior. Prov. 9. 17. — Aspera portat apum, qui dulcia sugat

earum. Inf. — Blanditia, non imperio, fit dulcis Venus. Publ. Syr. — Cibus alienus dulcior est. — Demulcet multum dulcis promissio stultum. — Dulce amarumque mixtum. Plaut. Pseud. 63. — Dulce bellum inexpertis. — Dulce est desipere in loco. Hor. carm. 4. 12. — Dulce et decorum est pro patria mori. Hor. carm. 3. 2. 13. — Dulce pomum, quum abest custos. — Dulci amarum miscere. Cic. — Dulcia non meruit, qui non gustavit amara. — Dulcia poma absente custode. — Dulcia praefatur, qui fallere praemeditatur. — Dulcia pro dulci, pro turpi turpia reddi verba solent. Anon. fab. aes. 36. 31. — Dulcibus est verbis alliciendus amor. — Dulcis a labore quies. — Dulcis amor patriae, dulce videre suos. — Dulcis confecto rite labore quies. — Dulcis inexpertis cultura potentis amici, expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 86. — Dulcis post laborem quies. — Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae. Ov. — Dulcius illa sapit caro, quae magis ossibus haeret. — Fistula dulce canit, volucrum dum decipit auceps. Cato. 1. 27. — Haustum dulce merum facit omne expromere verum. (Vinum.) — Impia sub dulci melle venena latent. Ov. am. 1. 8. 104. — In dulci júbilo. — In quamcunque Deus tibi fortunaverit horam: grata sume manu, nec dulcia differ in annum. Hor. — Inexpertis etiam dulcis est pugna. Veget. r. milit. 3. 12. — Laborum dulce levamen. Hor. — Litterarum radices amarae, fructus dulces. — Melle dulcior. Plaut. Asin. 614. — Miscuit utile dulci. Hor. — Natale solum dulce. — Nectare dulcius. Mart. 9. 11. 5. — Nihil dulcius, quam omnia scire. Cic. — Nihil est in historia pura et illustri brevitate dulcius. Cic. Brut. 75. 262. — Nihil est veritatis luce dulcius. Cic. — Nil adeo dulce est, quod non videatur amarum et non displiceat, si plus duraverit aequo. Paling. 2. 391. — Non dulces

rivi ex fonte effunduntur amaro. Paling. 7. 76. — Obsequio dulces retinentur amici. Cato. 1. 32. — Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci. Hor. ep. 2. 3. 343. — Omnia fames dulcia facit praeter seipsam. — Pauca dabis caro, sed dulcia dona, sodali. Mart. 7. 84. 5. — Quae fuit durum pati, meminisse dulce est. Sen. — Quod procul affertur, hoc dulcius esse refertur. — Re labor est dulcis, quia non pluit usus hiuleis. Inf. — Sermo melle dulcior. — Solum patriae omnibus est carum dulce atque jucundum. Cic. — Sub dulci melle venena latent. — Tempus in agrorum cultu consumere dulce est. Ov. ex Pont. 2. 7. 69. — Ubicunque dulce est, ibi et acidum invenies. Petron. 56. — Utile dulci. Hor. — Verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos. Ss. Sirach. 6. 5. — Vetitis potire dulcius est. Paling. 2. 393.

Duplex. Ad facinus duplex non sufficit ultio simplex. — Homo non duplex, sed quasi triplex. — Linguam duplicem habet. — Onere duplici nemo debet gravari. R. j. — Simulata aequitas, duplex iniquitas.

Duplicare. Quum duplicantur lateres, venit Moses. (Auxilium.) — Sol decedens crescentes duplicat umbras. Verg.

Dupliciter miser es, qui felix fuisti; dupliciter felix, qui ante miser. — Dupliciter peccat, qui se de crimine jactat. — Sponte oblatum, dupliciter gratum.

Duo. Amor est inter duos et non inter tres. — Ancoris duabus niti bonum est. — Bajula linguarum non sit faux una duarum. — Deficit amobus, qui vult servire duobus. — Duabus ancoris nititur. Pind. — Duabus ancoris fultus. — Duabus se venditat partibus. Phaedr. app. 18. 10. — Duabus sellis sedere. Sen. — Duae me unum expetitis palumbem. (Amatore.) Plaut. Bacch. 51. — Duo cum

faciunt idem, saepe non est idem. Ter. Adelph. 5. 1. 37. — Duo dum faciunt idem, non est idem. — Duo parietes de eadem fidelia dealbare. Cic. ad fam. 7. 29. 2. — Duo quum idem faciunt, hoc licet impune facere huic, illi non licet. — Duo sunt exercitus uni. — Duobus certantibus tertius gaudet. — Duobus litigantibus tertius gaudet. — Duobus pariter euntibus. — Duos fures non alit unus saltus. — Duos parietes una dealbare fidelia. Cic. — E duobus malis minimum eligendum. Cic. de off. 3. 1. — E duobus malis semper minus est eligendum. Cic. — Fortius adstringunt duo vincula, simplici nodo. — In duobus malis levius est eligendum. Cic. de off. 1. 35. — In ore duorum vel trium testium stabit (v. stet) omne verbum. Ss. Matth. 18. 16. — In saltu uno duos capere apros. Plaut. — Inter duos litigantes tertius gaudet. — Inter scamna duo, labitur anus humo. — Lepores duos insequens neutrum capit. P. S. — Melius duo defendunt retinacula navim. Prop. 2. 22. 41. — Melius est duos esse simul quam unum. Ss. Eccl. 4. 9. — Ne Hercules quidem adversus duos (contra.) Plato. — Nemo potest digne dominis servire duobus. — Nemo potest duobus dominis servire. Ss. Matth. 6. 24. — Nemo potest dominis pariter servire duobus. — Nemo simul dominis par est servire duobus. Owen. — Noli pugnare duobus. Catull. 62. 64. — Non capit regnum duos. (Reges.) Sen. Thest. 444. — Peras imposuit Jupiter nobis duas; propriis repletam vitis post tergum dedit; alienis, ante pectus suspendit gravem. Phaedr. — Praestat uni malo obnoxium esse, quam duobus. — Pugnare duobus. — Quamobrem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae; et erunt duo in carne una. Ss. Genes. 2. 24. — Quantum ubique posunt duo oboli! Aristoph. — Summa

sedes non capit duos. — Una domus non alit duos canes. — Una mercede duas res assequi. Cic. p. Rosc. Am. 29. 80. — Uno in saltu duos lepores capere. Plaut. — Unum arbustum non alit duos erithacos. — Ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Ss. Matth. 18. 20. — Unus mundus non potest duos soles ferre. — Ut nos pauca loqui, plura autem audire moneret: linguam unam natura, duas dedit omnibus aures. Muret. — Utiliter servit nemo duobus heris. Anon. fab. Aes. 44. 12.

Duodecim artium homo.

Durabile. Quod caret alterna requie, durabile non est. — Quod est violentum, non est durabile.

Durare. (Durum facere.) Locorum asperitas hominum quoque ingenia durat. Curt. 7. 3. 6. — Quisquis amat pueros, ferro praecordia duret. Nemes. ecl. 4. 56.

Durare. Aestas non semper durabit, condite nidos. — Durate et vosmet rebus servate secundis. — Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat, nihil haec devotio durat. — Inter spinas, per aerumnas, duraturas quaero rosas. — Labitur ex animo benefactum, injuria durat. — Moderata durant. Sen. Troad. 258. — Non bene, si tollas praelia, durat amor. Ov. am. 1. 8. 96. — Nil adeo dulce est, quod non videatur amarum, et non displiceat si plus duraverit aequo. Paling. 2. 391. — Quod breviter durat, quis prudens quaerere curat. — Quod certaminibus ortum ultra metam durat. Vell. Pat. — Violenta nemo imperia continuit diu, moderata durant. Sen. Troad. 258.

Duritia ferrum superat, adamantaque. Ov. her. 2. 137. — Duritia oris. — Duritia virilis. — Patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15.

Durus. Adamante durior. Petr.

Chrysol. — Asper equus duris contunditur ora lupatis. Ov. am. 1. 2. 15. — Assueta relinquere durum. — Causa durior (homo.) — Colla canum veterum durum est assuescere loris. — Cum stolidis risu durum verbisque joculari. — Divelli a caro, res est durissima, amico. — Dives adamante durior. Petr. Chrysol. — Dura est antiqua cum consuetudine pugna. — Dura et aspera bella. — Dura lex, sed lex. — Duro ex adamante creatus est. Sil. silv. 1. 2. 69. — Duro nodo durus est quaerendus cuneus. — A puero duris opus est assuescere curis. — Durum durum destruit. — Durum est contra stimulum calcitrare. Ss. — Durum et durum non faciunt murum. — Durum et invisum et grave est servitia ferre. Sen. Troad. 909. — Durum, sed levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. — Durum telum necessitas. — Durum telum famemes. — Durus alloquiis. — Durus est ad hanc rem. — Durus est hic sermo, quis potest eum audire. Ss. — Ferro durior. Prop. 1. 16. 30. — Frigus et fames durissimi hostes. — Gaudet patientia duris. Lucan. 9. 403. — Ignis probat ferrum durum, vinum corda superborum. Ss. Eccl. 31. 31. — Initium durum. — Judicium durissimum, his qui praesunt, fiet. Ss. Sap. 6. 6. — Loricam duram possunt penetrare sagittae. — Marmore durior. Venant. Fort. carm. 3. 1. 2. — Nihil amantibus durum. S. Hier. ep. 22. 40. — Nihil habet infelix paupertas durius in se, quam quod ridiculos homines facit. Juv. 3. 152. — Nil intra est oleam, nil extra est in nuce duri. Hor. ep. 2. 1. 31. — Ne quaere mollia, ne tibi contingant dura. — Necessitas dura lex. Val. Max. — Nemo potest dura naturae solveere jura. — Omne initium durum. — Omnium rerum primordia sunt dura. Petr. Chrysol. — Populus iste durae cervicis est. Ss. Exod. 32. 9. — Prendere, quod de-

sit, vi, durius est adamantis. (Ubi nihil est.) — Quae fuit durum pati, meminisse dulce est. Sen. — Quanto altior est ascensus, tanto durior descensus. S. Hier. reg. monach. 15. — Qui scepra duro saevius imperio regit, timet timentes; metus in auctorem redit. Sen. Oedip. 705. — Responsio mollis frangit iram, sermo durus excitat furorem. Ss. Prov. 15. 1. — Sabinae durae. — Saxo durior. Ov. met. 14. 712. — Scilicet ut fulvum spectatur in ignibus aurum, tempore sic duro est inspicienda fides. Ov. trist. 1. 4. 25. — Senem erigere durum. — Sepem erigere durum est. — Tollunt matura et tibi projiciunt dura: gentari cerasa (cerasa) procerum cum prole recusa. (Edere.) Inf. — Vincuntur molli pectora dura prece. Tibull. 3. 4. 76.

Dux. Bonus dux bonum reddit comitem. — Caeca est temeritas, quae petit casum ducem. Sen. Agam. 145. — Caeci sunt et duces caecorum; caecus autem, si caeco ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. Ss. Matth. 15. 14. — Caecum adhibet ducem. Cic. Tusc. 5. 38. 112. — Caecus caeco dux. — Ducis in consilio posita est virtus militum. Publ. Syr. — Dux leo tirones etiam facit leones. — Est rogare ducum species violenta precandi. — Lingua dux pedis. — Male imperatur, cum regit vulgus duces. Sen. Octav. 579. — Militaris sine duce turba corpus est sine spiritu. Curt. 10. 6. 8. — Militis est robur, consiliumque ducis. — Multi duces Cariam perdiderunt. — Neque caecum ducem, neque amentem consultorem adhibeas. — Oculi corporis duces, mentis indices. — Oculi sunt in amore duces. Prop. 2. 15. 12. — Ratio et consilium propriae ducis artes. Tac.

Ebibere imperium heri sui. — Nec elephantus ebiberet.

Ebrietas. Arcanum demens dete-

git ebrietas. — Ebrietas est metropolis omnium vitiorum. — Ebrietas et amor cuncta produnt. Sen. ep. 6. — Ebrietas et amor secreta produnt. — Ebrietas frangit, quidquid sapientia tangit. — Ebrietas in proelium trudit inermem. Sen. ep. 1. 5. 16. — Ebrietas prodit, quod amat cor sive quod odit. — Ebrietas ut vera nocet, sic ficta juvabit. Ov. art. am. 1. 597. — Nullum secretum est, ubi regnat ebrietas. Prov. 31. 4. — Vinum in jucunditatem creatum est et non in ebrietatem. Ss. Eccl. 31. 35.

Ebriosus. Operarius ebriosus non locupletabitur. Ss. Sirach. 19. 1.

Ebrius. Absentem laedit, qui cum ebrio litigat. Publ. Syr. — Ebrius atque satur stomachus male philosophatur. — Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat, nihil haec devotio durat. — Insiapiens et ebrius tantum tempore differunt ab invicem. — Nihil similis insano, quam ebrius. — Nimis vile est vinum atque amor, si ebrio atque amanti impune facere, quod lubeat, licet. Plaut. Aul. 4. 10. 20. — Oratio ebrii. — Qui peccat ebrius, luat sobrius. — Quod in corde sobrius, id in lingua ebrius. — Quod est in corde sobrii, id est in lingua ebrii. — Si secretam seriem vis noscere rerum: ebrius, insapiens, pueri dicunt tibi verum. — Unus eget, alter vero ebrius est. Ss.

Ebur atramento candefacere. Plaut. Most. 259. — Non quod candet ebur, nec quod rubet omne aurum. — Una opera ebur atramento candefacere postules. Plaut.

Eburneus. Gladius plumbeus in eburnea vagina.

Ecclesia. De occultis non judicat ecclesia. — De praesenti gaudet ecclesia. — Ecclesia militans. — Mulier in ecclesia taceat. Ss. — Proximus ecclesiae semper vult ultimus esse. (In eccl.) — Proximus ecclesiae ultimus esse solet.

Echinus partum differt. — Multa novit vulpes, echinus unum magnum.

Echo. In silvis immissum solet echo remittere bombum.

Edax. Porcus edax flagris, licet ictus, vix it ab agris. — Tempus edax rerum. Ov. met. 15. 234.

Edere (Esse). Appetitus inter edendum crescit. — Canis caninam non est pellem. Varro l. l. 7. 31. — Cocum ab alio edit. — Cor ne edito. — Cui sopor est tractim, nec edenda lucrabitur auctim. — Cujus edis panem, illius adspice nutum. — De mendico male meretur, qui ei dat, quod edat aut bibat, Plaut. Trin. 339. — E nuce nucleum, qui esse vult, frangit nucem. Plaut. Cure. 55. — Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Ede nasturcium. Plin. H. n. 19. 155. — Edebat tribus ursis quod satis esset. Hor. ep. 1. 15. 34. — Edisti nunquam tu leporem. (Non es pulcher.) Mart. 5. 29. 4. — Edite, bibite, collegiales. (Socii.) — Esse oportet, ut vivas, non vivere ut edas. Cornif. rhet. 4. 28. 39. — Fenum alios esse oportet. (Non sum asinus.) Cic. de orat. 2. 57. 233. — Fenum esse oportet. Catull. — Ficus edere. — Frangat nucem, qui nucleum esse vult. — Furfure se miscens porcorum dentibus estur. — Hic fenum esse deberet. — Hic ne placentam quidem ederit. — Ipsi testudines edite, qui cepistis. — Leporem edit. (Pulcher.) Mart. — Lupus lupum non est. — Multi modii salis simul edendi sunt, ut amicitiae munus expletum sit. Cic. de am. 19. — Non ideo vivimus, ut edamus, sed edimus, ut vivamus. — Nullum emptor difficilis bonum edit obsonium. Jul. Pollux. — Oportet esse ut vivas, non vivere ut edas. — Oportet testudinis carnes aut edere, aut non edere. Athenaeus. — Quasi mures semper edimus alienum panem. Plaut. — Quasi vulturii triduo prius praedivinant, quo die esuri sint. Plaut. Truc. 337. —

Qui e nuce nucleum esse vult, frangat nucem. Plaut. — Qui edere vult nucleum, frangat nucem. S. Hier. ep. 58. 9. — Quos edisse pudet, vita molesta gravat. — Serpens, nisi edat serpentem, draco non erit. — Si tibi deficit aes, miser es, et pinguis non es. (Edis.) — Ut vivas comede, at non vivas propter edendum. Paling. 3. 644. — Tam facile, quam canis exta edit. Sen. mort. Claud.

Edictum Archilochium. (Contumeliosum.) Cic. ad Att. 2. 20. 6. — Ejus regulae non sunt praetorum edicta.

Edoctus sinistras literas. (Judicatus; decipit.)

Educare. Educit genitor, quos educat arte magister.

Educatio et disciplina mores faciunt, et unusquisque sapit, quod didicit. Ps. Sen. de mor. 2.

Educere. Educit genitor, quos educat arte magister. — Quales quisque sibi natos eduxit, habebit. Paling. 5. 752.

Edulium. Non quivis suavia comedit edulia.

Effectus. Affectus non punitur, nisi sequatur effectus. — Avulsa causa tollitur effectus. R. j. — Cessante causa cessat effectus. — Qualis causa, talis effectus. — Stultum consilium effectui caret. Phaedr. 1. 27. 1. — Stultum consilium non modo effectui caret, sed ad perniciem quoque mortales devocat. Phaedr.

Effeminari in dolore. — Effeminat femina militem.

Efficax. Iter breve et efficax per exempla. Sen. — Longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5.

Efficere. Non sunt tentanda, quae effici omnino non possunt. Quint. 4. 5. 117.

Effigies. In effigie. (Suspensus.) — Saxea effigies. (Timor.) Catull. 64. 61.

Effodere. Cornix cornici oculum

non effodit. — Effodit foveam vir iniquus, et incidit illam. — Effodiuntur opes, irritamenta malorum. Ov.

Effrenatus. Libido effrenata, effrenatam appetentiam facit. — Dat miser occasus, solet effrons quod fore nasus. Inf. — Effrons est.

Effugere. Bene vivere est effugere male vivendi periculum. Sen. ep. 70. 5. — Corpore effugere. (Omnia perdere.) — Effuge, quem signo turpi natura notavit. — Effugit mortem, quisquis contempserit. Curt. 4. 14. 25. — Effugit mortem quisquis contempserit: timidissimum quemque consequitur. Curt. — Effugiunt structos nomen honorque rogos. Ov. ex Pont. 3. 2. 31. — Famas quotusquisque potest effugere? — Hoc aequale omnium est, ut vitia sua excusare malint, quam effugere. Sen. contr. 3. 4. — Manum Dei effugere impossibile est. Ss. Sap. 16. 15. — Senescimus; effugit aetas: utere vere tuo. Auson. epigr. 13. 1.

Effundere. De vino effuso colligi debet, quod potest. — Effundit omnia. — Effunditur ex equo. — Ne praesentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus. — Quod parvus quaeres, effundit prodigus heres.

Efflare. Callidum et frigidum ex eodem ore efflat.

Egenus. Alea, vina, Venus, tribus his factus sum egenus. — Dives eram dudum, fecerunt me tria nudum: alea, vina, Venus, tribus his factus sum egenus. — Egeni manducant panem doloris. — Invidiae plenus super omnes exstat egenus. — Martinus Biró, quamvis sit egentior Iro, ille tamen miro, par cupit esse viro. — Pro foribus stantem fastidit egenusegentem.

Egere. Alter frenis eget, alter calcaribus. Cic. ad Att. 6. 1. — Ars est levis portanti, uber ea sed egent. Inf. — Avarus semper eget. Hor. ep. 1. 7. 56. — Caseum habens non eget obsonio. — Deerit egentibus, laquei pretium. Hor. sat. 2. 2. 98. — Dives eget

gemmis, Cereali munere pauper: sed quum egeant ambo, pauper egens minus est. Auson. epigr. 134. — Egens aequae est is, qui non satis habet, et is, cui satis nihil potest esse. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Eget Anticyra. (Demens.) — Et multum desiderare egentis est signum, et nihil parcere egestatis est initium. Rutil. Lup. de fig. sent. 2. 15. — Fraces egent oleo. — Is minime eget mortalis, qui minimum cupit. Sen. ep. 108. 11. — Magna negotia magnis adiutoribus egent. Vell. Pat. 2. 127. 2. — Mercurius Mercurio non eget. — Necessitas egentem mendacem facit. Publ. Syr. — Nemo sibi satis est, eget omnis amicus amico. — Qui invident, egent. Plaut. Truc. 4. 2. 31. — Qui lucerna egent, infundant oleum. — Quid afferre consilii potest, qui seipso eget consilio. Cic. — Semper avarus eget; certum voto pete finem. Hor. ep. 1. 2. 56. — Unus eget, alter vero ebrius est. Ss. — Verecundia inutilis viro egent.

Egestas. Alii dividunt propria et ditiores fiunt; alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt. Prov. 11. 24. — Egestas a Domino in domo impij. Prov. 3. 33. — Et multum desiderare egentis est signum, et nihil parcere egestatis est initium. — Egestas artes docet. — Egestas facile habetur sine damno. Sall. Cat. 37. 3. — Egestas ingeniosa. — His oculis vidi, tunicis plerosque superbis vestiri, atque foro regali incedere gressu, quos secreta fames premit atque domestica egestas. Mant. Parth. 6. 117. — Maxima egestas avaritia. Sen. — Multa docet urgens in rebus egestas. Verg. Georg. 1. 146. — Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat. Prov. 20. 13. — Omnia vincit duris urgens in rebus egestas. Verg. Georg. 1. 145. — Otia, qui sequitur, veniet huic semper egestas. Columb. 5. 188. — Proclivis sceleri egestas. — Quae est maxima egestas? Avaritia. Ps. Sen. de mor.

101. 57. — Quidvis egestas imperat. Plant. Asin. 671. — Virtutem egestas, divitiae vitium tegunt. Justinian.

Ego. Etiam si omnes, ego non. — Prima persona ego. — Amor incipit ab: ego. — Quos ego! Verg. — Proximus sum egomet mihi. Ter. Andr. 636..

Egregius. Egregios invitant prae-mia mores. Claudian. laud. Stil. 2. 127. — Egregium quidem dictum, sed non loquitur expertus. — Quod egregium futurum est, serius absolvitur. — Usus magister egregius. Plin. — Quam raro egregios pauper sortitur honores. Paling.

Ejicere. Advena inquilinum ejicit. — Clavus clavo ejicendus. Cic. Tusc. 4. 35. 75. — Festucam ex alterius oculo ejicere. — Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes. Ov. trist. 5. 6. 13. — Furcillis ejicere. Catull. 105. 2.

Elabi. Anguilla est: elabitur. Plaut. Pseud. 747.

Electra sudant myricae.

Electus. Multi sunt invitati, sed pauci electi. Ss.

Elementarius. Ex docta elementarium fieri. Arnob. adv. nat. 2. 26.

Elemosyna. Ignem ardentem exstinguit aqua et elemosyna resistit peccatis. Ss. Sirach. 3. 33.

Elephas. Elephantus. Celerius elephantum pariunt. Plin. H. n. praef. 28. — Corio elephantis circumtectus. — Culicem elephantum conferre. Lucian. — E musca elephantum facit. Aelian. nat. anim. 4. 31. — Elephantum corio circumtentus est. Plaut. mil. gl. 235. — Elephantum ex musca facit. — Elephantum sub ala occultas. — Elephantus non capit murem. — Elephantus murem non mordet. — Culicem non curat elephantus. — Nec elephantus ebiberet.

Eleusinum silentium.

Eleutheria solemnia agere.

Elicere. Emungens acrius elicit sanguinem.

Elidere. Oculum mihi elidito.

Eligere. A solvente pigri tibi mnasalis elige nigri. — Cum electo electus eris, cum perverso perverteris. Ss. Regum. II. 22. 27. — Doctrinam magis quam aurum eligit. Prov. 8. 10. — E duobus malis semper minus est eligendum. Cic. — E duobus malis minimum eligendum. Cic. de off. 3. 1. — Eligas, quem diligas. Apol. Sidon. ep. 5. 11. 1. — Eligat aequalem sibi prudens quisque sodalem. — Ex malis eligere minima oportet. Cic. de off. 3. 1. 3. — Ex malis multis minimum eligendum. — Imperaturus omnibus eligi debet ex omnibus. Plin. paneg. 7. 5. — In dubiis pars tutior est eligenda. — In duobus malis levius est eligendum. Cic. de off. 1. 35. — In malis, quod minus eligendum. — Infirma mundi elegit Deus, ut fortia quaeque confundat. Ss. — Jupiter aquilam elegit. — Minima de malis eligenda. Cic. — Ratio optima vivendi est eligenda; eam jucundam consuetudo reddet. Cornif. 4. 17. 24.

Eliminare. Virgarum tactus prae-vos eliminat actus.

Eloquentiae flumen, sapientiae gutta. — Eloquentia sanguinans. — Magna debet esse eloquentia, quae invitis placeat. Sen. contrav. 5. 4. — Satis eloquentiae, sapientiae parum. Sall.

Eloquium. Musarum eloquio comparandus. S. Hier. ep. 57. 12. — Ubi nummus loquitur, Tulliani eloquii tuba raucecit. Alan.

Eloys. (Elemosyna.) — Non eloyis bursam minuit, nec missa diaetam.

Elucere. Amicitia magis elucet inter aequales. — Spes in pueris elucet.

Eluere. Elue pelliceam nec aqua tamen imbue plane. — Elue sordes animi.

Emax. Non esse emacem, magnum vectigal est. Cic.

Embarus est.

Emendare. Ex vitio alius sapiens emendat suum. Publ. Syr. — Nimia cura deterit magis, quam emendat. — Optimum est pati, quod emendari nequit. (Vel: non possis.) Sen. ep. 107. 9.

Emendatio. Primus gradus emendationis est, culpam suam agnoscere.

Emendator. Castigant, qui castigari merentur, idemque emendatores, qui emendandi sunt.

Emere. Agro empto domus vendenda est. Plin. H. n. 18. 6. 35. — Aleam emere. (Ab invisu.) — Bene emo, bene vendo. — Ego spem pretio non emo. (Certum pro incerto.) Ter. Adelph. 219. — Emendus cui imperes. Plaut. Trin. 1061. — Emere caeca die et vendere oculata. (Sine pecunia, pro pec.) Plaut. — Emere malo, quam rogare. Cic. — Emere melius est, cui imperes. — Emere oportet, quem tibi obedisse voles. Plaut. Pers. 2. 4. 2. — Emito die caeca, vendito oculata die. Plaut. Pseud. 301. — Emitur sola virtute potestas. Claudian. cons. Honor. 188. — Magis illa juvant, quae pluris emuntur. Juven. 11. 16. — Malo emere, quam rogare. Cic. in Verr. 4. 6. 12. — Nocet empti dolore voluptas. Hor. ep. 1. 2. 55. — Nequam agricola est, quisquis emit, quod praestare ei fundus potest. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Non poterit pretio vel breve tempus emi. — Nullum emptor difficilis bonum emit obsonium. Jul. Pollux. — Oleum et salem oportet emere. — Omnes res potes in foro emere publico, sola sapientia est quaerenda in cubili abscondito. — Qui dat mutuum, amicum vendit, inimicum emet. — Spem pretio non emo. Ter. Adelph. 2. 4. 11. — Sperne voluptates: nocet empti dolore voluptas. Hor. — Uxorem malam obolo non emerem. — Vitiosa nuce emere. Plaut. mil. gl. 316.

Emergere ab inferis. — Auxilio indigent, qui de novo emergunt. — Emergit verum, licet exstant (exstent)

schismata rerum. Inf. — Facile emergit, qui patronum habet.

Eminens. Assidua eminentis fortunae comes est invidia. Vell. Pat. 1. 9. 6. — Eminentis fortunae comes invidia. Vell. Pat. — Gaudet Deus eminentissima quaeque deprimere. — Nunquam eminentia invidia carent. Vell. Pat. 2. 40. 6. (4.)

Eminere. Eminent, cadunt.

Emittere. Quod semel emissum est, volat irrevocabile verbum. Hor. ep. 1. 18. 71. — Semel emissum volat irreparabile verbum. Hor.

Empedoelis simulas.

Emtio locatum tollit. R. j. — Emtio nulla sine pretio. — Mala emptio semper ingrata. Plin. H. n. 18. 5. 26.

Emptor. Bona merx facile emptorem reperit. Plaut. — Invendibili merci oportet ultro emptorem adducere; proba merx facile emptorem reperit, tametsi in abstruso sita est. Plaut. Poen. 1. 2. 128. — Malum est, malum est, dicit omnis emptor. Prov. 20. 14. — Merce proba emptor adest. (Ultro.) — Nullum emptor difficilis bonum edit obsonium. Jul. Pollux. — Nullum emptor difficilis bonum emit obsonium. Jul. Pollux. — Proba merx facile emptorem invenit. Plaut. Poen. 342. — Proba merx emptorem invenit. Plaut. — Res tanti est, quanti emptorem invenit. — Urbem venalem et mature perituram, si emptorem invenit. Sall.

Emungere. Emunctae naris homo. Hor. serm. 2. 1. 8. — Emungens acrius, elicit sanguinem. — Qui vehementer emungit, elicit sanguinem. Prov. 30. 33.

Enarrare. Facilius natura intelligitur, quam enarratur. Sen. ep. 121. 10.

Encomium ante victoriam canere.

Endymionis somnum (longum.) Cic. fin. 5. 20. 55. — Endymionis somnus. Cic.

Enecat ingentem vipera bovem.

Ens. Entia non sunt sine causa

multiplicanda. — Non entis nulla sunt praedicata.

Ensis. Ancipiti plus ferit ense, gula. — Ense et aratro. (Cincinnatus.) — Ensis haeret jugulo. Ov. trist. 1. 1. 44. — Explicare ensem. — Sica minax stricto cohibetur ab ense frequenter. — Solvere diffidit nodum, qui diffidit ense. — Victa pugnaci jura sub ense latent. Ov. trist. 5. 7. 48.

Enumerat miles vulnera, pastor oves.

Epeo timidior.

Ephebus. Ex ephebis excessit. Ter. Andr. 1. 1. 24.

Ephemeris vita.

Ephesias litteras habet.

Epicuri de grege porcus. Hor.

Epimenidis somnus. (Diuurnus.) — Ultra Epimenidem dormit. Plin. H. n. 7. 52.

Epistola non erubescit. Cic. ad fam. 5. 12. 1. — Epistolae obscurorum virorum. Hutten.

Epulae. Famem eximere epulis. — Inamarescunt epulae sine fine petitae. — Post epulas (v. mensam) stabis, vel mille passus meabis.

Epulari intra legem.

Epulum. A bellariis commendatur epulum. (Finis.)

Eques ipso melior Bellerophonte. Hor. — Equites in campum provocat. — En modo vadit eques, qui solet ire pedes. — Neque eques, neque pedes. — Post equitem sedet atra cura. Hor.

Equinus. Ab equinis pedibus procul recede. — Equina libido. — Equinae cauda pilos evellere.

Equitare. Crus sentit dum in baculo equitamus. — Equitandi peritus non cantet. Gregor. Theol. — Equitat in arundine longa. — Ludere par-in-par; equitare in arundine longa.

Equus. Ab equis ad asinos. — Admisso subdere calcar equo. Ov. ex Pont. 2. 6. 38. — Asper equus duris contunditur ora lopatis. Ov. am. 1. 2. 15. — Dixerat hic aequum, sed tulit

alter equum. — Effunditur ex equo. — Equi dentes inspicere donati. S. Hier. — Equi senectus. (Robusta.) — Equis albis praecurrere. — Equis visisque. Cic. — Equo currenti non opus est calcaribus. Publ. Syr. — Equo currenti ne calcar addas. — Equo ne credite Teucuri. — Equum habet Sejanus. (Infelix.) Gell. 3. 9. 6. — Equus effundit equitem. — Equus in quadriga, in aratro bos. — Equus me portat, alit rex. Hor. ep. 1. 17. 20. — Equus respondit: oreas mihi inde, tibi cape flagellum. Cato. — Equus Sejanus. Gell. — Fides nimia equum abegit. — Fingit equum. — Flagellum equo et camus asino, et virga in dorso imprudentium. Prov. 26. 3. — Gaudet equis, canibus et aprici gramine campi. Hor. — Generosus equus non curat canum latratus. — Homo sine religione, sicut equus sine freno. — Ibyci equus. — Intus est equus Trojanus. Cic. p. Mur. 37. 78. — Jungere grypes equis. Verg. ecl. 8. 27. — Ligneis equis insidet. Cic. — Multis major equi cura est, quam juris et aequi. — Nauta de ventis, de bobus narrat arator, de equis narrat equitator, de armis miles. — Nobilis equus umbra quoque virgae regitur. Curt. 7. 4. 18. — Noli equi dentes inspicere donati. — Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. — Oculus domini saginat equum. — Parisios siquis stolidum transmittet asellum: non ibi fiet equus, qui fuit hic asinus. — Per pompam phalerae quit equo caper aequivalere. — Quam camus cassus equus est melior mala passus. — Senectus equi. (Robusta.) Auson. — Si baculus sit equus, sentiet utique »Vae« crus. — Si hor-teris fortior ibit equus. Ov. ex Pont. 2. 11. 122. — Te equo magis est equus nullus. Plaut. Asin. 704. — Te equo magis est equus nullus sapiens. Plaut. — Uxor, equus, vestis et calceamenta inhonestis dum conceduntur,

cum damno restituuntur. — Velis equisque. Cic. de off. 3. 33. — Viris equis. Cic.

Eradicent te dii. — Eradicandum non est olus, ast mutilandum. — Qui in pace fundantur, raro eradicantur.

Eremus. Fallere qui nescit vastae sit cultor eremi.

Eres. Venare leponem, nunc erem tenes.

Ergini cani.

Erigere. Senem erigere durum. — Sepem erigere durum.

Erinnys ex tragoedia. Aristoph.

Eripere. Agnam eripere lupo. Plaut. Poen. 3. 5. 31. — Bolum eripere e faucibus. Ter. Heaut. 673. — E faucibus eripere. Ter. — Eripere telum, non dare irato decet. Publ. Syr. — Eripit interdum, modo dat medicina salutem. Ov. trist. 2. 269. — Eripuit coelo fulmen sceptrumque tyrannis. Polignac Anti-Lucret. — Eripuit Jovi fulmen, viresque tonandi. Manilius. — Lupo agnum eripere postulas. Plaut. Pseud. 140. — Lupo agnum eripere vult. Plaut. — Minimum eripit fortuna, cui minimum dedit. P. S. — Nihil eripit fortuna, nisi quod dedit. Sen. de const. sap. 5. 2. — Pudorem alienum qui eripit, perdit suum. P. S. — Quid nudo eripies? — Quod non dedit fortuna, non eripit. Sen. ep. 59. 18. — Necessitas, quod poscis, nidas, eripit. P. S.

Eris. Eridis pomum.

Erithacus. Unum arbustum non alit duos erithacos.

Errare. Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis in errore perseverare. Cic. Philipp. 12. 2. 5. — Errando discitur. — Erranti medicina confessio. Ps. Cic. ad Octav. 7. — Errare commune est mortalibus. — Errare humanum est. S. Hier. ep. 57. 12. — Errare humanum est, in errore perseverare diabolicum. — Errat interdum quadrupes. — Errat, si quis existimat tutum esse ibi regem, ubi

nihil a rege tutum. Sen. de clem. 1. 19. 4. — Humanum est errare, perseverare diabolicum. — Maledictus qui errare facit caecum in itinere. Ss. Deut. 27. 18. — Malo cum Platone errare, quam cum aliis recte sentire. Cic. — Multitudo errantium non patrocinatur errori. — Multos errare fecerunt somnia. Ss. Eccl. 34. 7. — Nemo errat uni sibi, sed dementia spargit in proximos. Sen. — Passibus ambiguis fortuna volubilis errat. — Quam semel errare, melius bis-terve rogare. — Si minus errasset, notus minus esset Ulixes. Ov. — Si non errasset, fecerat ille minus. Mart. — Toto coelo erras. Macrobi. sat. 3. 12. 10. — Tota erras via. Ter. Eun. 245.

Erratum. Ob textoris erratum sartor vapulabit.

Error. Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis in errore perseverare. Cic. — Cum lacte nutricis errorem suxisse. Cic. Tusc. 3. 1. 2. — Errare humanum est, in errore perseverare diabolicum. — Error a culpa vacat. Sen. Herc. Oet. 983. — Error fecundus est. — Error hesternus tibi sit doctor hodiernus. — Error repetitus vindicatur. — Error saepe repetitus tandem vindicatur. — Errore trahi. — Errori album calculum adicere. (Venia.) Cic. — Erroris medicina confessio est. S. Ambros. — Multitudo errantium non patrocinatur errori. — Non omnis error stultitia est dicendus. — Primus error veniam meretur. — Saepe error ingens sceleris obtinuit locum. Sen. Herc. fur. 1238. — Si poenitet, haud nocet error. — Suus cuique attribuendus error. Catull. 22. 20. — Suus cuique attributus est error. Catull.

Erubescere. Epistola non erubescit. Cic. ad fam. 5. 12. 1. — Erubescit, salva res est. — Fodere non valeo, mendicare erubesco. Ss. — Litera non erubescit. Cic. — Litterae non erubescunt. Cic. — Venus te adu-

rit non erubescendis ignibus. (Amor.) Hor. — Veritas nihil erubescit, nisi abscondi.

Erudire. Qui ad justitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stella in perpetuas aeternitates. Ss.

Erruditio. Imperitia confidentiam, eruditio timorem creat. S. Hier. ep. 73. 10.

Eruditus. Callipides eruditus. (Nugae.) — Ne eruditum quidem illum pulverem attigit. Cic.

Eruere. Corvus oculum corvi non eruit. Greg. Tur. hist. fr. 5. 18.

Erumpere. Abiit, excessit, evasit, erupit. Cic. Catil.

Ervilium. Tamquam hircus in ervilia. (Absque lucro.) Petron. 57.

Esca. Absint a mensa: detractio, murmur et ira, ast cum laetitia sumatur potus et esca. — Alte petens volueris, post escam quaerit in imis. — Currrens per prata non est lepus esca parata. — E nassa escam petere. — His olus, his oleum sapit, ergo vasta fit esca. (Omnia.) Inf. — Ora quibus tradit Deus, escas omnibus addit. Inf. — Somno, esca, potu nemo carere potest. — Voluptas est esca malorum.

Esculentum. Omnia esculenta ob sessis.

Esse. Esse, fuisse, fore, tria florida sunt sine flore: nam simul omne perit, quod fuit, est et erit. — Esse quam videri malim. — Esto, quod esse videris. — Qualis haberi vis, talis esto. Cic. de off. 2. 12. 44. — Quod sis, esse velis, nihilque malis. Mart. — Sint, ut sunt, — aut non sint. (Ricci: Jesuitae.) — Sum, quod eris, fui quod es. — Tu quod es, e populo quilibet esse potest. Mart. 5. 13. — Tu recte vivis, si curas esse quod audis. Hor. ep. 1. 16.

Esuries. Mos est matris ei, quae subvenit esurie. Inf.

Esurire. A sitiente et esuriente rixam quaerere. — Anima saturata calcabit favum, et anima esuriens etiam

amarum pro dulci sumet. Prov. 27. 7. — Asinus esuriens fustem negligit. — Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Ss. — Esuriens, silva, patiens lupus exit, opaca. — Esurienti leoni ex ore exsculpere praedam. Lucil. — Esurienti ne occurras. — Feles esuriunt, dum panis crustula rodunt. — Graeculus esuriens, in coelum jusseris, ibit. Juv. — Inhiat, quasi esuriens lupus. Plaut. Stich. 605. — Lepori esurienti etiam placentiae fici. — Mentiri ventri nemo valet esurienti. — Nihil contemnit esuriens. Sen. ep. 119. 4. — Nulla cantillat avis, quando esurit. — Quando lupus lupula vorat, esurit undique silva. — Si esurierit inimicus tuus, ciba illum, si sitierit da ei aquam bibere: prunas enim congregabis super caput ejus. Prov. 25. 21. — Vulpi esurienti somnus obrepat.

Esus. Non masticetur prius esus, quam tibi detur, nec gula vescetur vivo, quod eundo movetur. Inf. — Non propter Jesum, sed propter esum. — Non propter esum, sed propter Jesum. — Vix redit illaesum, lupus assumit quod ad esum. Inf.

Euclionis sordes.

Eurus, Euro ocior.

Eva. Adam fodiente, quis nobilior Eva nente? — Clamabunt E et A, quotquot nascuntur ab Eva. (Vae.) — Eva genus nostrum felicibus expulit arvis. Mant. Parth. 4. 170. — Si pater est Adam cunctis, si mater et Eva: non sumus an omnes, nobilitate pares.

Evadere. Abiit, excessit, evasit, erupit. Cic. Catil. — E mediis Orei faucibus evasit. Apul. met. 7. 191.

Evander. Ab Evandri matre repetitum. — Quasi cum matre Evandri loquere.

Evanescere. Quod si sal evanuerit, in quo salietur. Ss. Math. 5. 13.

Evangelica consilia.

Evellere equinae caudae pilos. —

Non minus molestum est calvis, quam comatis pilos evelli. Sen.

Evenire. Evenisse satius est, quae in te uxor dicit, quam quae parentes timent. — Multa eveniunt homini quae vult, quae non vult. Plaut. Trin. 361. — Multa praeter spem bona eveniunt. Plaut. Rud. 400. — Non licet facere malum, ut eveniat inde bonum. — Quam saepe forte temere eveniunt, quae non audes optare. Ter. Phorm. 5. 1. 30. — Quidvis nummis praesentibus optas, opta, evenit.

Eventus. Bonus eventus. — Eventus docebit. — Eventus quales praenoscit, oscinit ales. — Ex eventu homines existimant. — Qui secundos optat eventus, dimicet arte, non casu. — Eventus stultorum magister. Liv. 22. 39. 10. — Eventus varios res nova semper habet. — Has vaticinationes eventus comprobavit. Cic. — Non habet eventus sordida praeda bonos. Ov. am. 1. 10. 48. — Quisquis ab eventu facta probanda putat. Ov. her. 2. 85.

Evigilata consilia.

Evitare. Cineres evitans, in carbones incidit. — Dum alterum evitant, in alterum incidunt. — Evitata Charybdi in Scillam incidi. — Vir nemus evitet, quem quisque frutex metu det. Inf.

Evocare animum a re aliqua.

Evolare impune.

Evolvere se turba.

Exaequat omnium dignitatem pecunia.

Exagitare aliis leporem. Petron. 131.

Examinare. Quidquid alteri judicando adpingis, si bene examines in te reperies.

Exaltare. Antequam conteratur, exaltatur cor hominis. Prov. 18. 12. — Gloriam sapientes possidebunt; stultorum exaltatio ignominia. Prov. 3. 35. — Qui se exaltat humiliabitur. Ss. — Qui se humiliat exaltabitur. Ss.

Exardescere. Quandoque et in

sene exardescunt venae, et si raro, tamen bene.

Exaudire. Inaudivit sed non exaudivit. — Invocabunt me et non exaudiam. Prov. 1. 28. — Stultorum vota non exaudiuntur.

Excaecare. Nec accipias munera, quae etiam excaecant prudentes. Ss. Exod. 23. 8. — Non accipies personam nec munera, quia munera excaecant oculos sapientum. Ss. Deuter. 16. 19. — Excaecat donum iudicis oculum. Sirach. 20. 31.

Excavare. Assidua stilla saxum excavat.

Excedere. Quidquid excessit modum pendet instabili loco. Sen. Oed. 909.

Excellere. Animus solet excellere in rebus secundis. — Ingenium excellens non gignit venter obesus. — Si excellis gradu, excelle et merito.

Excelsus. Excelsis multo facilius casus nocet. Publ. Syr.

Exceptio confirmat regulam. — Nulla regula sine exceptione.

Excidere. A lineis excidere. S. Hier. — Excidat illa dies. — Citius in navi cadens a ligno exciderit. — Excidit gratia.

Excipere. Aequo animo excipe necessaria. Sen. ep. 99. 20. — Exceptis excipiendis. — Antica exclusum postica excipere.

Excitare fluctus in simpulo. Cic. de leg. 3. 16. 36. — Excitat auditor studium. Ov. ex Pont. 4. 2. 35. — Parva scintilla neglecta magnum saepe excitat incendium. — Temulentus dormiens non est excitandus. Theogn. — Paene ex Acheronte excitatus.

Exclamare. Asinus de Aesopi puteo: modo venis et jam exclamas. Tertull. adv. Marc. 4. 23. — De Aesopi puteo venit et jam exclamat. Tertull.

Excludere. Excludat jurgia finis. Hor. — Thunno captato cordylam excludere.

Exclusio. Inclusio unius est exclusio alterius.

Exclusus. Antica exclusum postica excipere.

Excoriare. Canem excoriatam excoriare. — Pellem vellenti par poena pedemque tenenti; excoriat vaccam, qui tenet usque pedem. Inf. — Priusquam jugulata sunt, excorias. — Priusquam mactaris excorias.

Excusare. Dum excusare credis, accusas. S. Hier. ep. 4. ad virg. in exil. — Habeas me excusatum. Ov. — Hoc aequale omnium est, ut vitia sua excusare malint, quam effugere. Sen. — Ignorantia facti excusat. — Ignorantia non excusat legem. — Ignorantia juris, quod quisque tenetur scire, neminem excusat. — Impotentia excusat legem. — Qui se excusat, accusat.

Excusatio. In bello non admittitur excusatio. — Inertia est laboris excusatio. P. S. — Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Cic. de am. 11. 37. — Tempestiva sui excusatio est accusatio.

Excutere. Aliam excute quercum. — Excute foedus. — Excute onus.

Exsecratio Phocaensium.

Executio. Ab executione incipit. (Filius ante patrem.)

Exedere. Tibi quod intristi, exedendum est. Auson. id. 7. 2. 5. — Tu intristi, tibi exedendum est. — Tute hoc intristi, tibi omne exedendum est. Ter. Phorm. 318.

Exemplum. Citius nos corrumpunt vitiorum exempla domestica. Juv. 14. 31. — Componitur orbis regis ad exemplum. — Ex aliis sumere exemplum sibi. — Exempla docent. — Exempla sunt odiosa. — Exempla trahunt. — Exemplis discimus. — Exempla adhuc non sunt argumenta. — Exemplo virtus alibi bene discitur atque docetur. — Exemplo plus quam ratione vivimus. — In vulgus manant exempla regum. Claud. 21. 168. — Iter breve et efficax per exempla. Sen.

— Longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Mala exempla in eos redundant, qui faciunt. Sen. ep. 7. 8. — Nihil recte sine exemplo docetur aut discitur. Colum. r. r. 11. 1. 4. — Nulum caruit exemplo nefas. Sen. Hipp. 554. — Plus exempla, quam peccata nocent. — Quid moror exemplis, quorum me turba fatigat. Ov. — Regis ad exemplum componitur orbis. Claud. 8. 299. — Si licet exemplis in parvis grandibus uti. Ov. trist. 1. 3. 25. — Sui puniatur exemplo nocens. Sen.

Exercere. Quam quisque norit artem, in hac se exerceat. Cic. Tusc. 1. 18. 41. — Quam scit libens exerceat artem. Hor. ep. 1. 14. 44.

Exercitatio artem parat. Tac. Germ. 24. 1. — Exercitatio optimus est magister.

Exercitus. Duo sunt exercitus uni. — Exercitus labore proficit, otio senescit. Veget. res mil. 3. 26.

Exhaurire. Influit, quod exhauritur.

Exhibere. Vera virtus actibus exhibetur. Phaedr.

Exhilarare. Dormire non multum exhilarat vultum.

Exigere. A mortuis tributum exigit. — Exigit et e statuvis farinas. — Impium est ab uno exigere, quod ab alio debetur.

Exigua his tribuenda fides, qui multa loquuntur. Cato. 2. 20. — Exiguo caballo curta strigilis. — Corporis exigui vires contemnere noli: ingenio pollet, cui vim natura negavit. Cato. 2. 9. — Exiguum malum, ingens bonum. — Exiguum munus majoris est muneris hamus. — Labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato. 2. 7. — Laudato ingentia rura, exiguum colito. Verg. Georg. 2. 412. — Perditur exiguo quaesitum tempore longo. — Plus valet exiguus quam nullus ad atria clavus. — Semper et infirmi est animi exiguique voluptas ultio. Juv.

13. 190. — Si quoties peccant homines, sua fulmina mittat Jupiter, exiguo tempore inermis erit. Ov. trist. 2. 33. — Spes ei haud exigua effulget. — Utere quaesitis parce cum sumptus abundat: labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato. — Magna promissisti, exigua video. Sen. ep. 109. 18. — Munus exiguum, sed opportunum. Suidas. — Vivitur exiguo melius. Claudian. Rufin. 1. 215.

Exilium. Nummus in exilio comes optimus est peregrino.

Exilis nummus brevem parit misam.

Eximere e manu manubrium. (Non nocet.) Plaut. Aul. 471.

Eximius. Difficile eximias est custodire puellas. — Eximia est virtus praestare silentia rebus. Ov. art. am. 2. 603. — Multi sunt invitati, sed pauci eximii. Ss.

Exire. Collige sarcinulas et exi. Juv. — Ex nassa exivit. Cic. ad Att. 15. 20. 2. — Exiit ex potestate. — Invitum quum retineas, exire incites. P. S. — Pax intrantibus, salus exeuntibus. — Si janua tenebitur incendio, per parietem exhibimus. Quint. 2. 13. 16.

Existimare. Ex eventu homines existimant. — Liber est existimandus, qui nulli turpitudini servit. Cornif. rhet. 4. 17. 24.

Existimatio bona, optimum patrimonium. — Bona existimatio praestat pecuniae.

Exitium. Qui alteri exitium parat, eum scire oportet, sibi paratam pestem. Cic. Tusc. 2. 17. 39. — Qui se committit homini tutandum improbo, auxilia dum requirit, exitium invenit. Phaedr. 1. 33. 1.

Exitus. Consilii non est et currus idem exitus. (Celeritas.) — Dignus principio exitus exordiumque sequitur. Lucil. inc. 105. — Difficiles exitus Atheniensium. — Exitus acta probat. Ov. her. 2. 85. — Exitus in dubio est.

Ov. fast. 2. 782. — Exitus ostendit, quo mundi gloria tendit. — Flagitiorum turpis exitus. — Foedum inceptum, foedum exitum. — Hinc omne principium, huc refer exitum. Hor. — Incerti sunt exitus belli. Cic. — Incertus est exitus et anceps fortuna belli. Cic. p. Marcell. 5. 15. — Initia in potestate nostra, exitus fortunae. Sen. ep. 15. — Libidinis initia continebit, qui exitum cogitabit. Ps. Sen. mor. no. 66. — Lusori cupido semper gravis exitus instat. — Mali principii raro bonus exitus. Ter. — Nunquam mens exitu aestimanda est. Quint. decl. 281. 135. — Principium fervet, medium tepet, exitus alget. — Prope ad summum, prope ad exitum. — Prudens futuri temporis exitum caliginosa nocte premit Deus. Hor. — Quemcunque dederint exitum casus, feras. Sen. Hipp. 138. — Saepe honorata virtus est et ubi eam fefellit exitus. Sen. exc. contr. 4. 7. 3. — Sapientia in exitu canitur. — Spes in nobis est, in Deo exitus. — Te prius haud jacta, quam cum probat exitus acta. — Testa terit lapidem, testam lapis, exitus idem. — Unus introitus est omnibus ad vitam, et similis exitus. Ss. Sap. 7. 6.

Expedit. Cura, quod expedit, prior est, quam quid sit honestum. Ov. ex Pont. 2. 3. 9. — Etiam oblivisci qui sis, interdum expedit. P. S. — Multa mihi licent, sed non omnia expediunt. Ss. — Mundus se expedit. — Non enim omnia omnibus expediunt. Ss. Eccl. 37. 31.

Expellere. Eva genus nostrum felicibus expulit arvis. Mant. Parth. 4. 170. — Expellas servos, quos noveras esse protervos. — Naturam expellas furca, tamen usque recurrit. Hor. ep. 1. 10. 24.

Expendere. Avarus semper plus expendit. — Hunc hominem decet auro expendi. Plaut. Bacch. 640. — Qui plus expendit quam rerum summa

rependit, is non miretur, si paupertate gravetur.

Expensa. Non potest absque hospite ratio expensarum inire.

Experiri. Cum periculo experiri in Care. Cic. p. Flacc. 27. 65. — In Care experiri. — Hominem experiri multa paupertas jubet. P. S. — Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet. Ter. Eun. 4. 7. 19. — Perillus taurum experitur.

Experientia docet. — Experientia est magistra rerum. — Facit experientia cautos. Manth. Parth. 9. 195. — Per varios usus artem experientia facit. Manil. 1. 61. — Usus et experientia dominantur in artibus. Colum. r. r. 1. 1.

Experimentum. Crescit audacia experimento. Plin. ep. 9. 33. 6.

Expertus. Crede experto. Sil. Ital. — Dulcis inexpertis cultura potentis amici, expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 36. — Egregium quidem dictum, sed non loquitur expertus. — Experto credite. Verg. Aen. 11. 283. — Experto crede Ruperto. — Expertus dico. — Expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 87.

Explere. Consummatus in brevi explevit tempora multa. Ss. Sap. 4. 13.

Explicare ensem. — Explicare epistolam. — Si nemo ex me quaerat, scio; si quaerenti explicare velim, nescio. S. Aug.

Explorator. Tempus omnium explorator. Thales.

Exponere omnia ab acia et acu. Petron. 76.

Exprobrare. Est aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas. Ov. her. 12. 21.

Exprobratio. Admonitio taedium facit, exprobratio odium. Sen. de benef. 2. 11. 6.

Expugnare aliquem auro. — Expugnare aurum alicui. — Nihil tam fixum est, quod non expugnari pecunia possit. Cic. — Nihil tam munitum, quod non expugnari pecunia possit.

— Omnia castella expugnari posse, in quae modo asellus onustus auro posset ascendere. Cic. ad Att. 1. 16. 12.

Exordium. Dignus principio exitus exordiumque sequetur. Lucil. inc. 105. — Non possum togam praetextam sperare, quum exordium pullum videam. Quint. 5. 10. 71.

Exoriri. Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor. Verg. — Omne quod exoritur, terra fit et moritur.

Exornat se pennis pavonis.

Exorsa est tela. — Pertexendum cuique, quod exorsum est.

Exosculationes certamen non novit.

Exosus Non secus ille mihi exosus, quam limina Ditis. — Pilax exosus mures solet esse jocosus. (Pilax nomen felis.)

Exsorbere. Stultitiam aliorum exsorbere oportet.

Exsequi. Cito decernere, tardius exsequi.

Exsiccare. Spiritus tristis exsiccat ossa. Prov. 17. 22.

Expectare. Ab alio expectes, alteri quod feceris. Publ. Syr. — Ab altero expectes, alteri quod feceris. P. S. — Absumpta suilla bubulam ne expecta. (Caro.) — Bos messem expectat. — Crastinus sine sollicitudine expectandus. Sen. ep. 12. — Expecta bos olim herbam. — Expectare Solon finem docet. Auson. sept. sap. 8. 7. — Expectat dum defluit amnis. Hor. — Hoc tibi sit argumentum semper in promptu situm: nequid expectes amicos facere, quod per te queas. — Mala opera, malus finis expectat. — Nequid expectes amicos, quod tute agere possis. Enn. saturn. fr. 38. — Quae dices aliis, tibi mox responsa remitti expectes. Owen. Monost. 93. — Quod non expectas, ex transverso fit. Petron. 82. — Repente oritur non expectatum. — Rusticus expectat, dum defluit amnis. Hor. ep. 1. 2. 42. — Saepe

unde praesidium exspectatur, periculum oritur. — Si vultur es, cadaver exspecta. — Vultur est, cadaver exspectat. Sen. ep. 95.

Exspiratio. Aegrum prolixè, manet exspiratio fixè. Inf.

Exspuere in coelum.

Exstinguere. Amicitia potius extinguenda, quam opprimenda. — Bonum quod est, supprimitur, nunquam exstinguitur. P. S. — Cum defecerint ligna exstinguetur ignis. Prov. 26. 20. — Exstincta lucerna, omnis mulier eadem. — Ignem ardentem exstinguit aqua et eleemosyna resistit peccatis. Ss. Sirach. 3. 33. — Ignis divisus citius exstinguitur. — Ignis non exstinguitur igne. — Incendium ruina exstinguam. Sall. Catil. 31. 9. — Lucerna impiorum exstinguetur. Prov. 24. 20. — Munus absconditum exstinguit iras. Prov. 21. 14. — Qui maledicit patri suo et matri exstinguetur lucerna ejus in mediis tenebris. Prov. 20. 20. — Veritas laborat nimis saepe, exstinguitur nunquam. Liv. 22. 39. 19.

Exstruere. Alta, die solo, non est exstructa Corinthus.

Exsultare. Exsultat levitate puer, gravitate senectus. Corn. Gall. 1. 105.

Extendere majores pennas nido. Hor. ep. 1. 20. 21.

Extergere. Alterius qui vult oculis extergere labem, e propriis oculis eruat ante trabem.

Exterminare. Multos exterminavit vinum. Ss. Eccl. 31. 30.

Externus. Quisquis ab externis nuper devenit oris, non decet indigenis, ut velit esse prior. Avian. Fab. 38. 13

Exterus. Canes alens exteros, praeter funiculum nihil habet. — Qui canem alit exterum, huic praeter lorum nil fit reliquum.

Extimescere miniatas cerulas. (Criticism.)

Extollere. Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore. — Extollere in

alium diem. — Plus aequo extolli per prospera proelia noli.

Extorquere. Amor non vult fidibus extorqueri. — Herculi clavam extorquere.

Extā. Tam facile quam canis exta edit. Sen. de mort. Claud.

Extra calcem decurrere. (Aber-rare.) Amm. Marc. — Extra ictum. — Extra lutum pedem habet. Hom. — Extra oleas fertur. (Vagatur.) — Ilia-cos intra muros peccatur et extra. Hor. ep. ep. 1. 2. 16. — Ne te quae-siveris extra. Pers. sat. 1. 7. — Nemo suum putet, quod extra ipsum est. Varro sent. 34. — Nil intra est oleam, nil extra est in nuce duri. Hor. ep. 2. 1. 31. — Peccatur extra muros et intra. Hor. — Pulchra extra obver-tere. — Se non quaerere extra. Pers.

Extrahere ex caeno.

Extraneus. Secretum extraneo ne reveles. Prov. 25. 9.

Extremus. Boni poëtae est in extre-mo actu esse optimum. — Extrema linea amare. — Extrema se tangunt. — Extrema sunt vitiosa. — Extremis digitis attingere. — Extremis malis, extrema remedia. — Extremum sem-per diem adesse putes. — Extremum occupet scabies. Hor. a. p. 417. — Manus extrema. Cic. — Omnium re-rum mors est extremum. Cic. — Si sapis utaris totis, amice, diebus, ex-tremumque tibi semper adesse puta. — Stat in extrema tegula. — Tam perit, quam extrema faba. (Conculca-tur.) Fest. Pomp. 18.

Exstrinsecus habet rationes su-spensas.

Extundere. Qui instat, extundit. Sen.

Exuere. Aut abi, aut exuere. — Exuere animam. — Pectus curis exuere. — Ulysses pannos exuit. — Exuto homine in feram transit.

Exurere mare.

Exuvium. Leonis exuvium super crocoton.

Faba in me eudetur. Ter. Eun. 2. 3. 89. — In faba reperire. — Fabarum arrosor. Suidas. — Fabas indulcet fames. — In me haec eudetur faba. Ter. — Isthæc in me eudetur faba. Ter. — Ori dulcescit faba frigida, quando famescit. — Tam perit, quam extrema faba. (Conculcatur.) Fest. Pomp. 18.

Fabellæ aniles. Cic. nat. deor. 2. (3.) 5. 12. — Fabellam narrare asello surdo. Hor. ep. 2. 1. 199.

Faber. Compedes quas ipse fecit, ipse gestet faber. Auson. id. 7. — Et figulus figulo et faber fabro invidet omnis. — Faber compedes, quas fecit, ipse gestet. — Faber est suæ quisque fortunæ. Ss. Sall. de ord. rep. 1. 1. 2. — Faber fabrum odit. — Fabri Corni. — Fabri fabrilia tractant. — Fabricando fabri fimus. — Fabrum eudere cum ferias fullonem. Arnob. adv. nat. 6. 9. — Figulus figulo et faber fabro invidet. Tertull. — Quando faber eudit, monachus cum conjugē ludit. — Quilibet faber propriæ fortunæ. — Quisque est faber suæ fortunæ. Ps. Sall. — Quisquis faber fortunæ. — Omnis homo statui quit faber esse sui. — Scintillis haud terrentur fabrorum filii. — Suæ fortunæ faber.

Fabianæ artes. Liv. 22. 34. (Cunctatio.)

Fabius. Non omnes Fabios abstulit una dies. Ov. — Fabius Cunctator. Liv.

Fabricando fabri fimus.

Fabrilis. Tactant fabrilia fabri. Hor. ep. 2. 1. 116.

Fabula. Aniles fabulae. Cic. — Asello surdo fabulam narrat. Hor. — Asino fabulam narrat. — Canere surdo fabulam Verg. ecl. 10. 8. — De te fabula narratur. Hor. — Decantata fabula. Cic. ad Att. 13. 34. — Fabula Afratia. — Fabula de te est. — Fabula docet. — Fabula est. Gell. — Fabula impleta est. Apul. Apol. —

Fabula Milesia. — Fabula non omnis spernenda est. Paling. 1. 208. — Fabula nunc est. — Fabulae! Plaut. 222. — Fabulae nutricularum. — Fabulam ætatis peregit. — Fabulam surdo narrare. Ter. Heaut. — Fabulam narrare surdo asello. Hor. — Factum non fabula. Petron. 76. — Frustra narratur fabula surdo. — In fabulis est. Sueton. — In lente fabulam. — Lupus in fabula. Ter. Ad. 537. — Mutato nomine de te fabula narratur. Hor. — Non est de nihilo, quod publica fama susurrat et partem veri fabula semper habet. — Notior fabula nulla. Ov. am. 1. 9. 40. — Supremum fabulae actum addere. — Surdo fabulam canere. — Surdo narrare fabulam. — Temere haud tollas fabulam. Plaut. mil. gl. 2. 3. 22. — Vita hominum nil est aliud, quam fabula quaedam. Paling.

Fabulari. Curculiunculos fabulari. — Rem fabulari. Plaut. — Sciunt quod Juno fabulata est cum Jove. Plaut. Trin. 208.

Facere. Ab alio exspectes, alteri quod feceris. Publ. Syr. — Ab altero exspectes, alteri quod feceris. — Alia dicunt, alia faciunt. — Aliis ne feceris, quod tibi fieri non vis. — Aliud est facere, aliud est dicere. — De cetero non facere, optima poenitentia. — Deus facientem adjuvat. — Dextera nesciat, quod sinistra facit. — Dii facientes adjuvant. Varro r. r. 1. 1. 4. — Dicere et facere non est semper ejusdem. — Duo dum faciunt idem, saepe non est idem. Ter. Adelph. 5. 1. 37. — Duo dum faciunt idem, non est idem. — Duo quum idem faciunt: hoc licet impune facere huic, illi non licet. — Et facere et pati fortia Romanum est. — Fac me talem, talis ero. — Fac modo, quæ moriens, facta fuisse voles. — Fac quæ Christus amat, dum pauper ad ostia clamat. — Fac, si facis. Mart. 1. 46. 1. — Fac simile. — Fac totum. — Fac tua, quæ tua sunt, quæ functio justa re-

quirit; commendes uni cetera cuncta Deo. — Facere in fermento. — Faciendum est nobis, quod parentes imperant. Plaut. Stich. 1. 1. 54. — Facientis et consentientis poena par. — Facit indignatio versum. Juv. — Hoc est faciendum et illud non omittendum. Ss. — Hoc facias homini, quod cupis esse tibi. — Homines frugi omnia recte faciunt. Cic. Tusc. 4. 16. — Hoc tibi sit argumentum semper in promptu situm: nequid expectes amicos facere, quod per te queas. — Id facere laus est, quod decet, non, quod licet. Sen. Octav. 454. — Is fecit, cui prodest. — Libertas est potestas faciendi id, quod jure licet. — Nihil invita Minerva faciendum. — Nihil sine ratione faciendum est. Sen. de benef. 4. 10. 2. — Peribo, si non fecero, si faxo, vapulabo. Gell. 3. 3. 8. — Perit, quod facis ingrato. — Plurimum facere, et minimum ipso de se loqui. Tac. — Priusquam promittas deliberes, et quum promiseris, facias. Ps. Sen. de mor. 25. — Quae culpae soles, ea tu ne feceris ipse. Cato. dist. 1. 30. — Quaecunque vultis, ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Ss. Matth. 7. 12. — Qui non facit quod vult, facit quod potest. — Qui per alium facit aliquid, id per se fecisse censendus est. — Quod dubites, ne feceris. Plin. ep. 1. 18. 5. — Quod facere turpe est, dicere ne honestum puta. P. S. — Quod fecit ferat, hoc fuerit directio juris. — Quod fecit quisque, tuetur opus. Ov. ex Pont. 4. 1. 28. — Quod aliis vitio vertis, ipse ne feceris. — Quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris. Ss. Matth. 7. 12. — Quod tibi non optes, alio ne feceris ulli. Columb. Mon. 85. — Quum vitia prosunt, peccat, qui recte facit. P. S. — Recte faciendo neminem time. (V. timeas.) — Rex eris, si recte facies. Hor. ep. 1.1.59. — Saepe minus faciunt homines, qui magna loquuntur. — Sannam facimus. (Risus.) Tertull. adv.

nat. 1. 17. — Si fecisti, nega. — Si quid fecisti, nega. — Suo quaeque tempore faciendi sunt. Plin. H. n. 18. 6. 44.

Facetiae. Haud tutum cum regibus facetiis ludere.

Facetus comes in via pro vehiculo est. — Mortales laetos, vinum facit atque facetos.

Facies. Est facies testis, quales estis. — Est facies testis, quales intrinsecus estis. — Faciem perfricat. (Os.) — Faciem petrificare. Plin. H. n. — Facies Hippocratica. — Facies non omnibus una, nec diversa tamen. Ov. — Facies tua computat annos. Juv. 6. 199. — Formosa facies muta commendatio est. Publ. Syr. — In omnes facies se vertere. — Nequitia mulieris immutat faciem ejus. Ss. Eccl. 25. 24. — Nulla mali facies deest. — Prima facie. — Ratio in facie. — Saepe natescabras, facies commendat honesta. — Sapiens cum laudatur in facie, flagellatur in mente. — Sua quemque inscribit facies. — Sub facie comita, mens est ad turpia pronta. — Te prodet facies, turpiter quum facies. — Thersitae facies. — Vera redit facies, dissimulata perit. Petron.

Facilis. Alternis facilis labor. Verg. Georg. 1. 79. — Ardet de facili stramen, cum jungitur igni. — Concolores aves facillime congregantur. — Est captu facilis turbata piscis in unda. — Et facile motus mens generosa capit. — Facile est dare vela secundis. — Facile est imperium in bonos. Plaut. mil. gl. 611. — Facile est inventis addere. — Facile est ventis dare vela secundis. Manil. 3. 26. — Facile ex amico inimicum facies, cui promissa non reddas. S. Hier. ep. 148. 30. — Facile fertur, quod omnibus commune est. — Facile omnes quum valemus, recta consilia aegrotis damus. Ter. Andr. 309. — Facile perit amicitia coacta. — Facile volentem trahas. — Facile vulpes pirum comest. Plaut. Most. 3. 1. 32. — Facilis de-

scensus Averni. (Averno.) Verg. Aen. 6. 126. — Facilis ad lubrica lapsus est. Fronto. — Facilius cadimus, quam resurgimus. — Facilius conservatur, quod de novo acquiritur. — Facilius crescit dignitas, quam incipit. Sen. ep. 101. 1. — Facilius est de alienis judicare, quam de suis. Lact. inst. 2. 3. 16. — Facilius est Nili caput invenire. — Facilius est quaedam vincere, quam tueri. Curt. 4. 11. 9. — Facilius est uxorem ducere, quam curare. — Haud facile est aequa, commoda, mente pati. — Id facillime accipiunt animi, quod agnoscunt. Quint. — In causa facili cuiusvis licet esse disertum. Ov. trist. 3. 11. 21. — Injuriam aures, quam oculi, facilius ferunt. Publ. Syr. — Inter bonos facile convenit. — Invidet aliquis facilius, quam imitabitur. — Invisurum aliquem facilius, quam imitaturum. Plin. H. n. 35. 63. — Ita amicum habeas, posse ut facile fieri hunc inimicum putes. P. S. — Juvenilis ardor impetu primo furit, languescit idem facile. Sen. Octav. 189. — Luxuriant animi rebus plerumque secundis, nec facile est aequa commoda mente pati. Ov. art am. 2. 437. — Malae herbae cito crescunt et facile multiplicantur. — Malefacere qui vult, facile causam inveniet. — Nec facile invenies multis in millibus unum, virtutem pretium qui putet esse sui. Ov. ex Pont. 2. 3. 11. — Nihil est dictu facilius. Ter. Phorm. 300. — Non est ad magna facilis ascensus. S. Cypr. de hab. virg. 21. — Non est facilius acquaeustus, quam qui dono paratur. — Nulla est tam facilis res, quin difficilis sit, quum invitatus facias. Ter. Heaut. 805. — Pares cum paribus facillime congregantur. Cic. de sen. 3. 7. — Pejora juvenes facile praecepta audiunt. Sen. Thyest. 309. — Proba merx facile emptorem invenit. Plaut. Poen. 342. — Quam facile vulpes pium comest. — Quemcunque quaerit calamitas, facile invenit. P. S.

Qui facilis credit, facilis quoque fallitur idem. Paling. 3. 145. — Qui injuriam intulit nunquam, qui autem eam perpersus est, facile ignoscit. — Qui injuriam intulit, nunquam, qui passus est, facile ignoscit. — Quid nimis miseri volunt, hoc facile credunt. Sen. Herc. fur. 313. — Rebus in adversis facile est contemnere mortem. — Rebus in angustis facile est contemnere vitam: fortiter ille facit, qui miser esse potest. Mart. ep. 11. 56. 15. — Reges facile falluntur. — Simul flare sorbereque haud factu facile est. Plaut. Most. 791. — Sine pennis volare haud facile est. Plaut. Poen. 4. 2. 49. — Tam facilis quam canis adsidit. Sen. apoc. 10. — Tam facile est, quam: »accede isthuc« (Sc. dicere.) Petron. 57. — Tam facile, quam canis excidit. (Diffic. moritur.) Sen. mors. Claud. — Tam facile quam canis exta edit. Sen. Mors. Claud. — Tam facile quam pium vulpes comest. Plaut. Most. 559. — Tam facile vinces, quam vulpes pium comest. Plaut.

Facilitate nihil est homini melius.

Ter. Adelph. 5. 4. 7.

Facinus. Ad facinus duplex, non sufficit ultio simplex. — Conscientia mala facinora flagellantur. Sen. ep. 97. — Facinus majoris abollae. (Abollae pallium philosoph. Majoris togae, sceleris potioris, hominis perfectioris.) Juv. 3. 115. — Fatetur facinus is, qui iudicium fugit. P. S. — In caput auctoris facinus plerumque redundat. — Iratus etiam facinus consilium putat. P. S. — Lemnia facinora. — Non fit sine periculo facinus magnum nec memorabile. Ter. Heaut. tim. 2. 3. 73. — Saepe luet porci facinus, porcellus, adulti.

Factum. Amici factis pensandi. — Ad mala facta malus socius socium trahit. — Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra pectora pro facto spem. Ov. — Consilium post factum, imber post tempora frugum. Mant.

Parth. ecl. 2. 93. — Contra factum non datur argumentum. — Desinant maledicere, facta ne noscant sua. Ter. Dictum factum. Ter. Andr. 381. — Dimidium facti habet, qui fortiter audet. — Dimidium facti qui bene coepit habet. — Dimidium facti, qui coepit habet. Hor. ep. 1. 2. 40. — Discrepant facta cum dictis. Cic. — Ex factis non ex dictis amici pensandi. Liv. — Ex facto jus oritur. — Facta atque infecta. — Facta boum. — Facta dictis exaequare. — Facta loquuntur. — Facta sunt juvenum, consilia mediorum, vota senum. — Facta transacta. Ter. Andr. 248. — Facta verbis respondent. — Factum abiit, monumenta manent. Ov. — Factum bonum. Plaut. — Factum fieri infectum non potest. Plaut. Aul. 741. — Factum fieri nequit infectum. Justinian. Pand. — Factum non fabula. Petron. 76. — Factum stultus agnoscit. Hor. — Fama manet facti. Ov. fast. 2. 379. — Incipe, dimidium facti est coepisse. Auson. ep. 81. 1. — Ipse decor recti, facto si praemia desint, non movet et gratis poenitet esse probum. Ov. ex Pont. 2. 3. 13. — Ita voluerunt, ita factum est. — Magnus es in verbis, in factis nullus habetis. — Mortalia facta peribunt. Hor. A. p. 68. — Multa, dum fiunt, turpia, facta placent. Ov. art. am. 3. 218. — Multa impossibilia, quae tamen credibilia, quia jam facta sunt. S. Iraen. — Multis annis jam peractis, nulla fides est in factis: mel in ore, verba lactis, fel in corde, fraus in factis. — Neque dicta, neque facta. — Non abolescit gratia facti. Verg. — Non verbis, at factis opus est. Suidas. — Post factum nullum consilium. — Priusquam incipias consulto, et ubi consulueris mature facto opus est. Sall. — Qui bene fecerunt, illos sua facta sequuntur. Owen. epigr. 3. 148. — Quidquid est factum, semper factum est totum. — Quisquis ab eventu facta probanda putat. Ov. her. 2. 85.

— Quod factum est, infectum fieri non potest. — Sapere post factum. — Serum est post facta consilium. — Simul et dictum et factum. — Simul flare sorbereque haud factu facile est. Plaut. Most. 791. — Stultus es, qui facta infecta facere verbis postules. Plaut. Truc. 4. 2. 17. — Ubi consulueris, mature facto opus est. Sall. — Verbum laudatur, si factum tale sequatur. — Voluntas bona pro facto est. — Vota senum, consilia virorum et facta juvenum.

Facundia. Canina facundia. (Impudica advocatorum.) Sallust. — Nestoris facundia.

Facundus. Comes facundus in itinere, (via) pro vehiculo est. P. S. — Comes facundus vehiculum est in via. P. S.

Faex. Ad faecem redire. — Cum faex, cum limus, cum res vilissimissimus, unde superbimus, cum in terram terra redimus. — De faece haurire. Cic. Brut. 69. 244. — Dies sine faece. — Diffugiunt cadis cum faece siccatis amici. Hor. carm. 1. 35. 26. — Faeces tenus. — Faecem bibat, qui vinum bibit. — Faex illi placeat, qui bona vina bibit. — Vasa novella placent, in faece prisca jacent.

Fala. Hastis trium nummorum causa subeunt sub falas. (Periculum.) Plaut.

Falco. Quasi de halario vetere novus falco prorumpens.

Falerno frustra suspenditur hederam. — Vinum miscendum est novo Hymettio et Falerno vetulo. — Vivat in aeternum, qui dat mihi dulce Falernum: qui mihi dat villum satanas torqueat illum.

Fallacia alia aliam ludit. — Fallacia alia aliam trudit. Ter. Andr. 778. — Fallacia fabrefacta est. — Fallaciae admoenire. — Ne attendas fallaciae mulieris: favus enim distillans labia ejus et nitidius oleo guttur ejus, novissima autem illius amara quasi

absynthium et acuta, quasi gladius biceps. Prov. 5. 2. 5. — Sine fuco et fallaciis. Cic. ad Att. 1. 1. 1.

Fallax. Credere fallaci gravis est dementiae fama. Mant. Parth. ecl. 9. 170. — Fallaces sunt rerum species. Sen. de benef. 5. 34. 1. — Fallax fiducia formae. — Fallax gratia et vana est pulchritudo. Prov. 31. 30. — Jugurtha fallacior. — Lingua fallax non amat veritatem. Prov. 26. 28. — Musa mihi favit; fallax fortuna fefellit. — Non est vera amicitia, ubi est fallax adulatio. S. Ambros. — Pellicit in fraudem mulier, fallaxque sophista. — Somnia fallaci ludunt temeraria nocte et pavidas mentes vana timere jubent. Tibull. 3. 4. 7.

Fallere. Dulcia praefatur, qui fallere praemeditatur. — Fallere. — Fallere credentem non est operosa puellam gloria. Ov. her. 2. 63. — Fallere dextram. — Fallere, flere, nere et mentiri, nilque tacere: haec quinque verae sunt dotes in muliere. — Fallere qui nescit, vastae sit cultor eremi. — Fallit vitium specie virtutis et umbra. Juv. 14. 109. — Fallitur augurio spes bona saepe suo. Ov. her. 16. 234. — Fallite fallentes. Ov. art. am. 1. 645. — Fallitur aut fallit, qui vulgi pendet ab ore. — Fallitur visus. — Fide sed ante vide, qui fidit nec bene vidit, fallitur: ergo vide, ne capere fide. — Humanum saepe iudicium fallitur. Phaedr. 5. 1. 19. — Ignotos fallit, notis autem est derisui. Phaedr. — Labitur occulte fallitque volubilis aetas, ut celer admissis labitur annis aquis. Ov. am. 1. 8. 49. — Labitur occulte, fallitque volatilis aetas, et nihil est annis velocius. Ov. met. 10. 519. — Mendacia non diu fallunt. — Moriens fefellit. — Multa, deum qui vult fallere, scribit homo. — Musa mihi favit; fallax fortuna fefellit. — Nemo omnes, et neminem omnes fefellerunt. Plin. — Non tantum calamis sed cantu fallitur avis.

Mart. 14. 218. — Nos solet immundus promissis fallere mundus: aurum promittit, stipulas pro munere mittit. — Officium non fallit. — Qui facilis credit, facilis quoque fallitur idem. Paling. 3. 145. — Qui fallit mille, a solo fallitur ille. — Quis fallere possit amantem. Verg. — Reges facile falluntur. — Saepe fallimur ut nosmet ipsos et alios rectius noscere discamus. — Saepe honorata virtus est, et ubi eam fefellit exitus. Sen. exc. contr. 4. 7. 3. — Si non vis falli, fugias consortia calvi. — Si non vis falli, studeas res noscere praesens. Paling. 5. 562. — Spes alit et fallit. — Spes illum fefellit. — Spes reficit dominum fallit et ipsa suum. — Spes saepe fallit augurio. — Spes utrinque concepta fefellit. — Viri jurejurando, pueri talis fallendi. — Virtutis expers verbis jactans gloriam: ignotos fallit, notis est derisui. Phaedr. 1. 11. 1.

Falsus. Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. Ss. Matth. 7. 15. 16. — Falsa culpam suam imagine celat. — Falsi homines praesentem videntur amare, absentem laedunt. — Falso plurima vulgus amat. Tibull. 3. 3. — Falsus in ore, caret honore. — Hirundines prout falsi amici, aestivo tempore praesto sunt, frigore pulsae recedunt. — Hostis aperte, ast clam falsus nos perdit amicus. — Laus vera et humili saepe contingit viro: nonnisi potenti falsa. Sen. Thyest. 211. — Quum falso laudas, tunc et amice nocet. Auson. sept. sap. 7. 6. — Saepe, quod falso creditum est, veri vicem obtinuit. Curt. 4. 8. — Solem quis dicere falsum audeat. Verg. — Testis falsus non erit impunitus et qui mendacia loquitur, non effugiet. Prov. 19. 5.

Falx. Falcem in alterius messem mittit. — Falces petebam, et hi ligones denegant. — Mortis ab austerarum

sibi quis scit falce cavere. — Sata falcibus apta.

Fama. Amittit bonam famam, qui se indignis comparat. Phaedr. — Bona fama est alterum patrimonium. — Bona fama est ingens gloria. — Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet. — Conscia mens recti famae mendacia ridet. Ov. fast. 4. 311. — Credere fallaci gravis est dementiae famae. Mant. Parth. ecl. 9. 170. — Damnum appellandum est cum mala fama lucrum. P. S. — Ex minimo crescit, sed non cito fama quiescit. — Fama crescit eundo. Verg. — Fama deseruit te. — Fama distrahi. — Fama est velox. Symmach. ep. 3. 45. — Fama ferit terras ignotas. — Fama fuit. — Fama manet facti. Ov. fast. 2. 379. — Fama malum, quo non aliud velocius ullum. Verg. Aen. 4. 174. — Fama malum probo, quo non velocius ullum. Verg. — Fama mendax. — Fama nihil est celerius. — Fama non temere spargitur. — Fama omnia in majus tollit. — Fama percrebuit. — Fama pluris, quam opes. — Fama post cineres major venit. Ov. ex Pont. 4. 16. 3. — Fama rem exaggerat. — Fama repleta malis, velocius evolat alis. — Fama sepulta. — Fama super aethera notus. Verg. — Fama tam ficti tenax, quam nuntia veri. Verg. Aen. 4. 188. — Fama vix vero favet. Sen. Hipp. 269. — Fama volando crescit. — Fama volat. — Famae servire. — Famam extendere factis, hoc virtutis opus. Verg. Aen. 10. 468. — Famam quotasquisque potest effugere. — Hic cinis, ubique fama. Epitaph. Freder. II. — Hinc totam infelix vulgatur fama per urbem. Verg. — In majus auget fama. — Insontes vanae rident mendacia famae. — Jam fama nimium fecit. (Mimum.) Verg. Aen. 2. 311. — Lumina, fama, fides ludibria ferre recusant. — Magna venit nulli, sine magno, fama, labore. — Major famae si-

tis est, quam virtutis. Juv. 10. 140. — Minuit praesentia famam. Claudian. bell. Gild. 385. — Miserum est alienae incumbere famae. — Nec minus periculum ex magna fama, quam ex mala. Tac. — Non est de nihilo, quod publica fama susurrat, et partem veri fabula semper habet. — Non patitur ludum: fama, fides, oculus. — Non venit ex molli vivida fama toro. — Non solet ingeniis summa nocere dies: famaque post cineres major venit. Ov. ex Pont. 4. 16. 2. — Nunquam ad liquidum fama perducitur. — Omnia si perdas, famam servare memento, qua semel amissa postea nullus eris. — Omnis fama a domesticis emanat. — Publica fama, non semper vana. — Quae casta est? de qua mentiri fama veretur. Auson. sept. sap. 1. 5. — Qui famae credit, saepe mentitur cum fama. — Quidquid communis fama famat, de toto non perditur. — Quisquis amat dictis absentum rodere famam, hanc mensam vititum noverit esse sibi. Inscr. mensae Augusti. — Quum tibi sit conjux, ne res et fama laboret, vitandum ducas inimicum nomen amici. — Sunt Musae mulae, famaque nostra fames.

Famelicus non est interpellandus.

— Sica sibi saevit, cui poena famelica crevit. Inf.

Fames. Acrior in stomacho furit aegra fames bene sano. — Auri sacra fames. Hor. — Auri sacra fames, quid non mortalia pectora cogis. Verg. Aen. 3. 57. — Bella famem, pestemque fames mortalibus affert: est igitur bellum pejus utroque malum. — Cibi condimentum fames. Cic. de fin. 2. 28. 90. — Condimentum optimum fames. — Crescentem sequitur cura pecuniam majorumque fames. Hor. carm. 3. 16. 17. — Dira fames auri culpa regina parensque. — Durum telum fames. — Etiam stultis acuit ingenium fames. Phaedr. app. 20. 7. — Exsolvere famem. — Fabas indul-

cet fames. — Famem eximere epulis. — Famem pestilentia sequitur. — Fames artium magistra. — Fames docet artificia. Sen. ep. 15. 9. — Fames est optimus coquus. — Fames et mora bilem in nasum concidunt. Plaut. Amph. — Fames malum panem tenerum et siligineum reddit. Sen. ep. 119. — Fames non est ambitiosa. Sen. ep. 119. — Fames optimum condimentum. — Frigus et fames durissimos hostes. — Grave tormentum fames. — His oculis vidi tunicis plerosque superbis vestiri, atque foro regali incedere gressu, quos secreta fames premit, atque domestica egestas. Mant. Parth. 6. 117. — Malum panem tibi tenerum et siligineum fames reddit. Sen. ep. 123. 2. — Milvina fames. Plaut. Men. 212. — Multa docet fames. — Non fames nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Sen. ep. 63. 3. — Omnia fames dulcia facit praeter seipsam. — Optimum cibi condimentum fames. Plato. — Parvo fames constat, magno fastidium. — Quid non mortalia pectora cogis, auri sacra fames? Verg. Aen. 3. 56. — Saguntina fames. — Somnus domat famem. — Vis famis immodicae plus saevit acumine siccae. — Sunt Musae mulae, famaue nostra fames.

Famescere. Ori dulcescit faba frigida, quando famescit. — Pes gradiens crescit, cornix resedendo famescit. Inf.

Familiaris domesticus. — Familiaris dominus fatuum nutrit servum. — Naufragium rei familiaris. — Spiritus familiaris.

Familiaritas contemptum parit. — Magnatum familiaritas. — Nimia familiaritas odium parit. — Nimia familiaritas parit contemptum.

Familiariter agere cum aliquo.

Famosus. Perna viri tenuis famosa, dolorque potentis. (Pauper.)

Famulus. Clamitat ad coelum:

vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, viduae, pretium famulorum. — Quis famulus amantior domini, quam canis? Colum.

Fanda nefanda. — Fandus nefandusque sanguis.

Farcimen. Concio grata brevis, longum farcimen agresti. — Dum calidum sentis farcimen, mande bidentis. Inf.

Fari. Cicerone non opus est, ubi fantur opes. — Qui bene vult fari, debet bene praemeditari. — Qui multum fatur, stultissimus esse probatur. — Quisquis ut habet mores, ita iudicat atque fatur. Paling. 5. 77.

Farina. Ejusdem farinae. Pers. 5. 115. — Exigit e statuis farinas. — Farinam fugit, qui molam devitat. — Molam qui vitat, vitat farinam. — Multum farris habet, qui cunctis obstruit ora. — Mus satur insipidum dijudicat esse farinam. — Ne verba pro farina. — Nihil ad farinas. — Non est de sacco tanta farina tuo. — Non intret molam, qui vult vitare farinam. — Nostrae farinae. Pers. — Omnia ejusdem farinae. — Panem Justina non conficit absque farina. — Qui fugit molam, fugit farinam. — Qui fugit molam, farinam non invenit. — Qui vitat molam, vitat farinam. — Sorice jam plena contingit amara farina.

Farrago nostri libelli. Hor. — Docte! dies cures farraginibus fore plures.

Fas aut nefas. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas taxillos: alea jacta placet. — Per fas et nefas. Liv. — Nec scire fas est omnia. Hor. carm. 4. 4. 22. — Si credere fas est. Verg. Aen. 6. 173.

Fasces. Fascibus excolitur, ut amictu quis redimitur. Inf. — Fasces submittit. Cic. — Fasces sunt fasces. — Uno fasce complecti.

Fassio. Propria oris Fassio centum testibus aequivalet.

Fastidium. Cibi copia fastidium parit. — Copia fastidium parit. — Non comis mihi saepe comes: fastidia movet. — Nulla est voluptas, quae non assiduitate fastidium pariat. Plin. H. n. 12. 17. 81. — Orei fastidium est. Apul. Met. 4. — Parvo fames constat, magno fastidium. Sen. ep. 17. 3. — Satietas fastidium parit. — Semper abundantes pariunt fastidia mensae. — Voluptatibus maximis fastidium finitum est. Cic. de orat. 3. 25. 100.

Fastidire. Fastidit amictum aetas. — Lacus fastidire. — Omnes ad suum quaestum callent, nec fastidiunt. Plaut. Truc. 931. — Pro foribus stantem fastidit egenus egentem.

Fastigium operis imponere. — Fastigium tenere inter homines. — Summa rudes asini rerum fastigia scandunt. — Summa sequar fastigia rerum. Verg. — Summum fastigium imponere. Cic.

Fastinantium more laudare.

Fastus inest pulchris, sequitur superbia formam. Ov. fast. 1. 419. — Per raros pastus carnales deprimere fastus. — Pythoclis fastu ac pompa incedit.

Fatalis. Conjugia sunt fatalia. — Connubia sunt fatalia.

Fateri. Fatetur facinus is, qui iudicium fugit. Publ. Syr. — Non me pudet fateri nescire, quod nesciam. Cic. — Qui se fatetur reum, placat offensum Deum. — Qui tacet, fatetur. Paul. Digest. 50. 17. 142. — Qui vincit non est victor, nisi victus fatetur. Enn. — Venia est tibi prompta fatenti. Muret.

Fatum. Cadat alea fati. — Ducunt volentem fata, nolentem trahunt. Sen. ep. 107. 11. — Dum fata sinunt, vivite laeti. Sen. Herc. fur. 177. — Fata manent omnes, metam properamus ad unam: omnia sub leges, mors vocat atra suas. — Fata obstant. — Fata proculcare. — Fata regunt orbem, certa stant omnia lege. Manil. 4. 14.

— Fata viam invenient. Verg. Aen. 3. 395. — Fata volentes ducunt, nolentes trahunt. Sen. — Fatis agimur; cedite fatis. Sen. Oedip. 980. — Fato candidiore frui. — Fato concedere. — Fato junguntur, fato solvuntur amores. Paling. 4. 365. — Fato Metelli Romae fiunt consules. — Fatum rotat omnia. — Felicem scivi, non qui quod vellet haberet, sed qui per fatum non data non cuperet. Auson. id. 319. — Fugiendo in media fata ruitur. (In bello.) Liv. 8. 24. 4. — Habent sua fata libelli. Ov. — Labimur saevo rapiente fato. Sen. Oed. 128. — Longa quiescendi tempora fata dabunt. (Mors.) — Lusori fata resistunt. — Lux altissima fati, occultum nihil esse sinit. — Medicina vinci fata non possunt. Quint. decl. 268. — Multum venturi ne cures tempora fati, non metuit mortem, qui scit contemnere vitam. — Nemo fit fato nocens. Sen. Oed. 1019. — Nescia mens hominum fati sortisque futurae. Verg. Aen. 10. 501. — Non clangunt lituo tempore fata suo. — Nullo fata loco possis excludere. Mart. 4. 60. 5. — Pascitur in vivis livor, post fata quiescit. Ov. am. 1. 15. 39. — Quo fata trahunt retrahuntque sequamur. Verg. Aen. 5. 709. — Quo nos fata trahunt sequamur amici. Verg. — Sic erat in fatis. Ov. — Sic eunt fata hominum. — Sic fata tulere. — Si post fata venit gloria, non propero. (Mors.) — Sinistro fato genitus. Juv. 10. 129. — Uxorem fato credat obesse suo. Ov.

Fatuus. Aut regem aut fatuum nasci oportet. Sen. apoc. 1. — Cuilibet fatuo placet sua clava. — Cum fatuis consilium ne habeas. Sirach. 8. 20. — E verbis fatuos, ex aure tenemus asellum. — E verbis fatuus, pulsu cognoscitur olla. — Familiaris dominus fatuum nutrit servum. — Fatuo non erit amicus. Ss. Sirach. 20. 17. — Fatuus statim indicat iram suam. Prov. 12. 16. — Fortuna favet fatuis. — Luerifa-

cere forum solet adventus fatuorum.
— Odivi pauperem superbum, divitem mendacem et senem fatuum. Ss. Eccl. 25. 3. 4. — Tam fatuus, ut etiam regnare possit.

Fatue. Qui procul est Scylla, fatue demergitur (v. submergitur) ille. — Se fatue mergit, qui tempe per arida pergit. Inf. (Tempestate.)

Faux. Ab Orci faucibus retrahere. — Bajula linguarum non sit faux una duarum. — Bolum eripere e faucibus. Ter. Heaut. 673. — Cum faucibus premeretur. — E faucibus eripere. — E mediis Orci faucibus evasit. Apul. met. 7. 191. — Fauces defensionis tuae premii. — Faucibus teneor. — Faux dape mulcetur, obolis dum pera repletur. — Fodere puteum, ubi sitis fauces tenet. — Tum demum fodit puteum, ubi sitis fauces tenet. Plaut. Most. 380. — Quum aqua fauces strangulet, quid jam opus est bibere? — Vox faucibus haeret. Verg.

Faustus. Dos non facit faus um conjugum, sed virtus. — Felix et faustum sit lumen. Varro l. l. — Quod felix faustumque sit. Cic. de div. 1. 44. — Quod fortunatum, felix, faustumque sit. Cic. — Sarcina fausta datur, cui coelebs sponsa jugatur.

Favere. Deo favente. — Dum fortuna favet parit et taurus vitulum. — Fama vix vero favet. Sen. Hippol. 269. — Favete linguis. — Musa mihi favit, fallax fortuna fefellit. — Fortuna favet fatuis. — Rebus in adversis patientia debet adesse; dum fortuna favet, debet adesse modus.

Favilla mali.

Favonius insusurrat.

Favor. Brevis est magni favoris fortuna. — Est naturalis favor pro laborantibus. Quint. 4. 1. 9. — Fortuna quo se, eodem et inclinatur favor. P. S. — Iudicio favor officit. — Marciis (Marchis) centenis praestat favor omne levis. Inf. — Odiosa restringenda, favores ampliandi. — Plus valet favor

in iudice, quam lex in codice. Paul. — Pulchrius est aere monumenta favoris habere. — Pravo favore labi mortales solent. Phaedr. 5. 5. 1. — Quo se fortuna, eodem etiam favor hominum inclinatur. Justin. hist. Phil. 5. 1. 11. — Scribentem juvat ipse favor. Ov. Pont. 3. 9. 21. — Scribentem juvat ipse favor, minuitque laborem. Ov.

Favus. Anima satura calcatur favum. — Anima saturata calcatur favum, et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. Prov. 27. 7. — Crevit tamquam favus. Petron. 43. — Faciunt favos et vespae. Tertull. adv. Marc. 4. 5. — Favos post fella gustavit. Tertull. de cor. 14. — Mergit utrosque pedes canis inveniendi favi vas. — Ne attendas fallaciae mulieris: favus enim distillans labia ejus et nitidius oleo guttur ejus, novissima autem illius amara, quasi absynthium et acuta quasi gladius biceps. Prov. 5. 2. 5.

Fax. Facem alicui praeferre. — Faces alicui addere. — Fax et tuba. — Fax Phoebi. — Fax prima noctis. — Solem adjuvare facibus. Gratian. caus. 6. 9. 1.

Febris depascitur artus. — Nunquam, crede mihi, a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen. Mon. 69.

Fecundus. Error fecundus est. — Fecundi calices, non faciunt sapientes. — Fecundi calices quem non fecerunt disertum. Hor. ep. 1. 5. 19.

Fel. Amor et melle et felle est fecundissimus. Plaut. Cist. 1. 1. 71. — Conjugatio mellis et fellis. Apul. Flor. 4. 18. — Favos post fella gustavit. Tertull. de coron. 14. — In melle sunt linguae sitae, corda felle sunt lita. — Inest et formicae fel. — Linguae sunt sitae in melle, corda in felle. Plaut. Truc. 178. — Mel in ore, fel in corde. — Mel nulli sine felle datur. — Multis annis jam peractis, nulla fides est in factis: mel in ore, verba lactis, fel in corde fraus in fac-

tis. — Sales suffusi felle. — Spicula amoris felle madent. — Sub rubea pelle non est aliquis sine felle. — Ubi mel, ibi fel.

Felicitas. Et calamitas quaerula est, et superba felicitas. Curt. 4. 10. 26. — Felicitas infelici innocentia est. P. S. — Felicitas iracundiam nutrit. Sen. de ira. 2. 21. 5. — Felicitas multos habet amicos. — Felicitas nutrix est iracundiae. — Miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Tac. hist. 1. 15. — Non est summa felicitatis nostrae in carne ponenda. Sen. — Nulla tam modesta felicitas est, quae malignitatis dentes vitare possit. Val. Max. fact. dict. mem. 4. 7. 2. — O nulla longi temporis felicitas. Sen. Agam. 928. — Obedientia felicitatis mater. — Omnis instabilis et incerta felicitas est. Sen. contr. 1. 1. 3. — Rara temporum felicitas, ubi sentire quae velis et quae sentias dicere liceat. — Regum felicitas multis miscetur malis. — Res est inquieta felicitas: ipsa se exagitat. Sen. ep. 36. 1. — Scire uti paupertate maxima felicitas. Ps. Sen. mor. 137. — Superbia oriente occidit felicitas. — Ubi plurimum calliditatis, ibi minimum felicitatis. — Unum est temeritatis solatium, perpetua felicitas. Curt. 9. 9. 3. — Vera felicitas innocentia est. Ps. Sen. mor. 63.

Felicitate sapit, qui alieno periculo sapit. Plaut. Merc. 4. 7. 40. — Jovis taxilli semper feliciter cadunt. — Quod natura negat, nemo feliciter audet. Annon. fab. aes. 17. 15. — Successit feliciter. — Tanto brevius omne, quanto felicius tempus. Plin. ep. 8. 14. 10.

Felis. Dum dormit felis, spoliatur penuaria mures. — Dum felis dormit, mus gaudet et exsilit antro. — Felem misit pro axungia. — Fele comprehensa saltant mures in mensa. — Feles esuriunt, dum panis crustula rodunt. — Feli crocoton addere. — Feli tintinnabulum annectere. Phaedr.

— Felis amat pisces, sed aquas intrare recusat. — Felis dum catulos habet studiosissime venatur. — Longius invalidae vivunt saepissime feles. — Minervae felem comparare. — Nemo feli tintinnabulum annectere vult.

Felix. Cui bonus est vicinus, felix illuxit dies. — Cum fueris felix, semper tibi proximus esto. Cato. dist. 1. 40. — Demens superbis invidet felicibus. Auson. sept. sap. 2. 3. — Dimidium vitae nihil differunt felices ab infelicibus. (Somno.) — Domi manere convenit felicibus. — Donec eris felix multos numerabis amicos. Ov. trist. 1. 9. 5. — Dupliciter miser es, qui felix fuisti; dupliciter felix, qui ante miser. — Est felicibus difficilis miseriarum vera aestimatio. Quint. decl. 9. 6. — Eva genus nostrum felicibus expulit arvis. Mant. Parth. — Felicem scivi, non, qui quod vellet haberet, sed qui per fatum non data non cuperet. Auson. id. 319. — Felices faciet natos benedictio patris. Columb. Monost. 179. — Felices frustra nobis promittimus annos, semper enim curae tristitiaeque premunt. Mant. Parth. — Felicibus sunt et trimestres filii. (Ironice.) Felicibus sunt et trimestres liberi. — Felicium multi cognati. — Felicium omnes sunt cognati. — Felix Corinthus, at ego sim Teneates. — Felix et faustum sit lumen. Varro. l. l. — Felix grammaticus non est. Auson. epigr. 136. 1. — Felix improbitas optimorum est calamitas. P. S. — Felix jacet, quicumque quos odit premit. Sen. Herc. Oet. 350. — Felix, quem faciunt aliena pericula cautum. — Felix qui didicit contentus vivere parco. Paling. 2. 471. — Felix, qui nihil debet. — Felix qui quae vult habet. — Felix scelus virtus vocatur. Sen. Herc. fur. 251. — Felix se necit amari. Lucan. 7. 727. — Hectora quis nosset, felix si Troja fuisset. — Invidiam ferre aut fortis, aut felix potest. P. S. — Irreparabilem felix est

oblivio rerum. — Mors infanti felix, juveni acerba, sera nimis seni. P. S. Nemo malus felix. Juv. 4. 8. — Nemo malus felix; minime corruptor. Juv. — Nemo mortalium est felix. Plin. H. n. 7. 40. 130. — Non potes dives esse et felix. Ps. Sen. mor. 103. — Non semper temeritas est felix. Liv. hist. 28. 42. 7. — Non sibi felix pauper habetur, nisi felices cecidisse videt. Sen. Herc. Oet. 673. — Nullius est felix conatus et utilis unquam: consilium si non detque juvetque Deus. Melancht. — O vitam misero longam, felici brevem. P. S. — Prosperum ac felix scelus virtus vocatur. Sen. Herc. fur. 251. — Prosperum ac felix scelus virtus vocatur; sontibus parent boni. Sen. — Quam est felix vita, quae sine negotiis transit. P. S. — Quod felix faustumque sit. Cic. — Quod fortunatum, felix, faustumque sit. Cic. — Rarae fumant felicibus aurae. Sil. Ital. 7. 88. — Raro felices polypragmonici. — Robustus fossor rege est felicior aegro. — Tempore felici multi numerantur amici; si fortuna perit, nullus amicus erit. — Turpe sequi casum, fortunaeque cedere amicum, et nisi sit felix, esse negare suum. Ov. ex Pont. 2. 6. 23. — Ut mors, sic somnus miseros felicibus aequat. — Vitae dimidio nihil differunt felices ab infelicibus. (Somno.)

Femina. Adam, Samsonem, Lot, Davidem, Salamonem, femina decepit, quis modo tutus erit? — Ah crudele genus, nec fidum femina nomen. Tibull. 3. 4. 61. — Basiat armigerum femina propter herum. — Didicere flere feminae ad mendacium. P. S. — Dum femina plorat, decipere laborat. — Effeminat femina militem. — Femina cara nimis, curarum copia, et aurae pessima temperies, luxuriansque gula: haec sunt incoeptae, quae rumpunt stamina vitae, maturum haec perimunt saepius ante diem. — Femina dum plorat, dum rusticus ebrius

orat, dum lusor jurat: nihil haec devotio durat. — Femina est canna diaboli. — Femina id tantum tacere potest, quod nescit. — Femina nil pestilentius. Hor. — Femina quod vult, valde vult. — Femina raro bona, sed quae bona, digna corona. — Femina si osculatur te, tua est vel maxime. — Femina veridica paucis censetur amica. — Feminae naturam regere: omnium desperare. — Intolerabilius nihil est, quam femina dives. Juv. 6. 460. — Māla māī māļō māla contulit omnia mundo: causa mali tanti femina sola fuit. — Malo in consilio feminae vincunt viros. P. S. — Miles laudatur, quem femina non comitatur. — Mobilior ventis femina. Calpurn. ecl. 3. 10. — Nec fidum femina nomen. Tibull. — Nihil est tam mobile, quam feminarum voluntas, nihil tam vagum. Sen. de remed. fort. 16. 4. — Nulla victoria ex femina. — Reddunt delirum femina, vina, virum. Cato. — Struit insidias lacrimis, dum femina plorat. Cato 3. 21. — Sunt tria damna domus: imber, mala femina, fumus. — Tres feminae et tres anseres sunt: nundinae. — Urit vivendo femina. Verg. Georg. 3. 215. — Varium et mutabile semper femina. Verg. Aen. 4. 569. — Vindicta nemo magis gaudet, quam femina. Juv. 13. 191. — Viri est rem augere domi, rem gnavigator auctam femina conservat.

Feminea levitas. — Feminea vestis longa et longior amentia. — Ejus ego vellem viventis noscere nomen, qui non feminea lusus ab arte foret. — Nullum memorabile nomen feminea in pugna est.

Fenum alios esse oportet. (Asinos.) Cic. de orat. 2. 57. 233. — Fenum edere. — Fenum esse oportet. Catull. — Fenum habet in cornu. Hor. — Fenum habet in cornu, longe fuge. Hor. serm. 1. 4. 34. — Hic fenum esse deberet. — Omnis caro sicut fenum veterascet. Ss. Sirach. 14. 18.

Fera. Candida pax homines, trux decet ira feras. Ov. art. am. 3. 502. — De fera comedisti. — Exuto homine in feram transiit. — Ferae inter se placidae sunt. — Itur in antiquam silvam, stabula alta ferarum. Verg.

Ferax. Terra ferax Cerere, multoque feracior uvis.

Ferculum. Dum mea bursa sonat, hospes mihi fercula donat. — In mensa residens et fercula non benedicens, sedet ibi quasi sus et surgit, ut alter asellus. — Raro lupo lenti praebentur fercula denti. — Caseus et panis optima fercula sanis. — Multos morbos multa fercula fecerunt. Sen. — Pomparum ferculis similis. — Stercus et urina medicorum fercula prima.

Feriae. Desidi semper feriae. — Funus et ferias. (Mors.) Placid. — Ignavis semper feriae. Teocrit. — Necessitas feriis caret. Pallad. 1. 6. 7. — Sine ullis feriis. — Sunt et spiritibus sub Styge feriae.

Feriatu. Male feriatu.

Feriar. Piger semper feriatu.

Ferire. Altera manu scabit, altera ferit. — Ancipiti plus ferit ense gula. — Auctorem feriant tela retorta suum. Auson. epigr. 68. — Quum furit atque ferit Deus, olim parcere quaerit. — Dum candet ferrum, velocius est feriendum. — Ferire frontem. Cic. — Ferire medium. — Feriunt altos fulmina montes. — Feriunt summos fulgura montes. Hor. carm. 2. 10. 11. — Fabrum caedere, cum ferias fullonem. Arnob. adv. nat. 6. 9. — Impavidum ferient ruinae. Hor. — Nec semper feriet quodcumque minabitur arcus. Hor. A. p. 350. — Non eadem semper incus ferienda est. — Si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae. Hor. carm. 3. 3. 7. — Suomet se gladio ferit. — Tela feriant auctorem.

Fermentum. Facere in fermento (Ira.) — Fermentum fuit. — In fermento est. Plaut. Cat. 2. 5. 17. — In

fermento jacet. Plaut. Merc. 5. 3. 3. — Totus in fermento jacet.

Ferocia. Colophonia. — E copia ferocia. — Satietas ferociam parit. Theogn.

Ferox. Alieno praesidio ferox. — Extra periculum ferox. — Nec imbellem feroces progenerant aquilae columbam. Hor.

Ferre. Amicus cum vitiis ferendus. — Clauditur oranti, sed panditur aula ferenti. — Dum aetas fert. — Facile fertur, quod omnibus commune est. — Feras, non culpes, quod mutari non potest. P. S. — Ferendum et ~~randum~~. — Ferre jugum. — Ferre jugum pariter. Hor. carm. 1. 35. 28. — In silvam non ligna feras. Hor. sat. 1. 10. 34. — In silvam ligna ferre. Hor. — Lanam in officinam fullonis ferre. Galen. de differ. puls. 2. — Leve fit, quod bene fertur, onus. Ov. am. 1. 2. 10. — Nec terrae ferre omnia omnia possunt. Verg. Georg. 2. 109. — Necessitatem ferre, non flere addecet. Publ. Syr. — Ollula tam fertur ad aquam, quod fracta refertur. — Omnia fert aetas. Verg. ecl. 9. 52. — Qualia quisque geret, talia quisque feret. — Quantum quisque feret, respiciendus erit. Ov. amor. 1. 8. 38. — Quem ne bestiae quidem ferre possent. Cic. in Verr. 3. 9. 23. — Quidquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est. Verg. Aen. 5. 710. — Quod fecit ferat, hoc fuerit directio juris. — Quod sors feret, feremus aequo animo. Fer. — Sic vos non vobis fertis aratra boves. — Sic vos non vobis vellera fertis oves. Donat. Verg. — Speremus quae volumus, sed quae acciderint feramus. Cic. — Sors est sua cuique ferenda. Manil. 4. 22. — Stulti timent fortunam, sapientes ferunt. P. S. — Superanda omnis fortuna ferendo est. Verg. Aen. 5. 710. — Versate diu, quid ferre recusent, quid valeant humeri. Hor. — Veterem ferendo injuriam invites novam. P. S.

Ferreus. Dii laneos habent pedes, sed ferreas manus. Petron. 44. — Ferrea sors. — Ferreo stylo scribere. — Ferreus assiduo consumitur anulus usu. Ov.

Ferrum. Cos sitiens rigidum ferrum non reddit acutum. — Dextra tenet calamum, strictum tenet altera ferrum. Ov. her. 11. 3. — Dum candet ferrum, velocius est feriendum. — Dum ferrum candet, tundito. — Dum ferrum candet, cudere quemque decet. — Dum satis est calidum, debemus cudere ferrum. — Duritia ferrum superat adamantaque. Ov. her. 2. 137. — Ferro durior. Prop. 1. 16. 30. — Ferro nocentius aurum. Ov. — Ferrum cessans rubigine sordet. Paling. 8. 970. — Ferrum coquere facilius, quam mulierem flectere. — Ferrum cum igni candet, tundendum. — Ferrum, dum calet, tundendum est. — Ferrum et ignis. (Medicina vulneris: secare urere.) — Ferrum ferro acuitur. Prov. 27. 17. — Ferrum, flamma. — Ferrum in igne est. — Ferrum jam candet. — Ferrum immitte igni. — Ferrum patitur mores. — Ferrum rubigo consumit. — Ferrum tuetur principem, melius fides. Sen. Octav. 456. — Ferrum tuum in igne est. Sen. apoc. 9. — Ferrum virum allicit. Verg. — Igni ferroque minari. — Ignis probat ferrum durum; vinum corda superbiorum. Ss. Eccl. 31. 31. — In pectore ferrum aut adamantam gerit. Ov. met. 9. 614. — Male irato ferrum committitur. Sen. de ira 1. 19. 8. — Meum ferrum in igne est. — Mures ubi ferrum rodunt. Sen. de mor. Claud. — Necessitas ferrum frangit. — Quam varia leti genera mortalem trahunt: pontus et ferrum et doli! Sen. Hippol. 475. — Quis furor o cives, quae tanta licentia ferri? Lucan. — Quisquis amat pueros ferro praecordia duret. Nemes. ecl. 4. 56. — Praecordia ferro vincta. — Res sita est in cuspe ferri. — Saevit amor ferri et scelerata in-

saniam belli. — Scopulos et ferrum gestat in corde. — Si fuerit ferrum tenue, cos parcitur inde. — Ubi mures ferrum rodunt. (Carcer.) Sen. Apoc. 7.

Fertilis. Fertiliior seges est alieno semper in arvo. Ov. — Fertiliior seges est alienis semper in agris, vicinumque pecus grandius uber habet. Ov. art. am. 1. 349. — Oculus domini fertilissimus in agro. Plin. H. n. 18. 43. — Segne prius lignum nostro fit fertile cultu. Mant. Parth. 10. 165.

Ferula. Contra retiarium ferula. (Nihil valet.) Mart. — Ferulae subducere manum. Juv.

Ferus. Adde quod ingenuas didicisse fideliter artes, emollit mores, nec sinit esse feros. — Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit. Hor. ep. 1. 1. 39. — Saeva feris natura redit. — Taceo novercas, mitius nihil est feris. Sen.

Fervere. Dum fervet olla, fervet amicitia. — Fervet olla, vivit amicitia. — Fervet opus. Verg. — Olla fervet. — Olla male fervet. — Principium fervet, medium tepet, ultima frigent. — Sociorum olla male fervet. (Amici disparent.) Petron. 38.

Fervidus. Fervidior locus, cui propior focus.

Fessus. Per nimios gressus robustus fit quoque fessus. — Perfice iter pedibus, sonipes dum fessus anhelat.

Festinare. Canis festinans caecos parit catulos. Aristot. — Festina lente. Sueton. Octav. 25. — Festinans tardo non se committit asello. — Festinasse nocuit. — Festinata maturitas celerius occidit. — Festinatam sementem saepe decipere, serotinam semper. Plin. H. n. 18. 204. Lupus ante clamorem festinat. — Diogenian. — Qui festinat ditare, non erit innocens. Prov. 28. 20. — Remigio veloque festina. Plaut. — Substantia festinata minuetur. Prov. 13. 11.

Festinatio curam eximit. — Fe-

stinatio improvida est et caeca. Liv. 22. 39. 22. — Festinatio tarda est.

Festinus. Qui festinus est pedibus offendet. Prov. 19. 2.

Festuca. Festucam ex alterius oculo ejicere. — Vides festucam in oculo fratris tui et trabem in oculo tuo non vides? Ss. Matth. 7. 3.

Festum. Capra ad festum. (Suo periculo venit.) — Laeta nisi austeribus mutentur, festa profestis. Auson. — Multorum festorum Jovis glandes non amplius comedit. — Post festa, Diogen. 5. 73. — Post festa canis. — Post festa cantare. — Post festum venire. Plato. — Quod festo netur, nihilari saepe videtur. — Serum est post festa consilium. — Servant sacrae semel anno festa capellae. — Tarde post festa cantare.

Fetus. Fetae mulae. (Absurd.) Juv. 13. 64. — Fetum lamna. — Grunnit sic fetus porcus, ut ante vetus. Inf.

Fibra cornea. Pers. 1. 47. — Neque mihi cornea fibra est. Pers.

Fibula. Fibulam imponere. — Fibulam laxare.

Fictilis. Nulla aconita bibuntur e fictilibus.

Fictus. Ebrietas ut vera nocet, sic ficta juvabit. Ov. art. am. 1. 597. — In exulcerato animo fictum crimen insidet. (Scrupulus.) — Fama tam ficti tenax, quam nuntia veri. Verg. Aen. 4. 188. — Ficta cito ad naturam reciderint suam. Publ. Syr. — Nemo potest diu personam ferre fictam. — Neque fictum, neque pictum. Plaut. Asin. 174.

Ficulneus. Ficulneum auxilium. — Folio ficulneo tenere anguillam.

Ficus. Ad flores fici. — Fici sunt modici licet agglomerentur amici. — Fici cadunt in os comedentis. — Fici gratae avibus sunt, quae plantare recusant. — Ficus dividere. Verg. — Ficum cupit. — Ficum hieme quærere. — Ficus avibus gratae, at plantare nolunt. — Ficus edere. — Ficus

ficus, ligonem ligonem vocat. — Ficus post pisces. — Lepori esurienti etiam placentae fici. — Quondam eramus «Magni,» nunc sumus tantum «fici.» (Magnificus.)

Fidelia. Duos parietes una dealbare fidelia. — Duos parietes de eadem dealbare fidelia. Cic. ad fam. 7. 29. 2.

Fidelis. Amicus fidelis medicamentum vitae et qui metuunt Dominum, inveniunt illum. Ss. Sirach. 6. 16. — Amicus fidelis protectio fortis: qui autem invenit illum, invenit thesaurum. Ss. Sirach. 14. — Atria sunt coeli menti patefacta fideli. — Est et fideli tuta silentio merces. Hor. carm. 3. 2. 25. — Fideliores sunt oculi auribus. — Nunquam est fidelis cum potente, societas. Phaedr. 1. 5. 1. — Qui fidelis est animi, celat amici commissum. Prov. 11. 13. — Raro breves humiles vidi rufosque fideles. — Socius fidelis ancora tuta est. — Testis fidelis non mentitur. Prov. 14. 5.

Fidelitas. Commmercium exest, initium fidelitatis. (Commerse-symposium.) Inf.

Fidere. Corso infenso neque vivo neque mortuo fidendum est. — Fide deo soli, mundo diffide tibi. — Fide, fide, sed cui vide. — Fide sed ante vide; qui fidit nec bene vidit, fallitur: ergo vide, ne capiare fide. — Mus non uni fidit antro. — Nemini fidas nisi cum eo modium salis vidas. Aristot. — Nemini fidas, nisi cum quo modium salis absumpseris. Aristot. — Nihil desperandum, et nulli rei fidendum. Sen. — Qui Domino fidit, bene vidit.

Fides. Aditum nocendi perfido praestat fides. Sen. Oed. 686. — Alternant spesque timorque fidem. Ov. her. 6. 38. — Apud bonae fidei promissorem non est opus flagitatione. — Attica fides. (Certa.) Vell. Pat. 2. 23. 4. — Bona fide. — Carior fides quam pecunia. Sall. Jug. 16. — Certam prae-

sens vix habet hora fides. Ov. ex Pont. 4. 3. 50. — Clausa fides miserris et toto solus in orbe est. Lucan. 9. 246. — Cui nec ara nec fides. — Cum fide omnis humana societas tollitur. Liv. 6. 41. 11. — Cum fortuna statque caditque fides. Ov. ex Pont. 2. 3. 10. — Dictis dabit fidem ipsa res. — Exigua his tribuenda fides, qui multa loquuntur. Cato. 2. 20. — Ferrum tuetur principem, melius fides. Sen. Octav. 456. — Fide, sed ante vide, qui fidit nec bene vidit, fallitur: ergo vide, ne capiare fide. — Fidem decoquere. — Fidem nemo unquam perdit, nisi qui non habet. Publ. Syr. — Fidem praestruere in parvis. — Fidem qui perdit, perdere ultra nil potest. P. S. — Fides — defectus scientiae. — Fides facit fidem. — Fides leonina. — Fides nihil aliud est, quam defectus scientiae. — Fides nimia equum abegit. — Fides perlucidior vitro. Hor. carm. 1. 18. 16. — Fides tua te salvum fecit. Ss. — Fides ut anima unde abiit, eo nunquam reddit. P. S. — Frangenti fidem, fides frangatur eidem. — Frontis nulla fides. Juv. 2. 8. — Fundamentum est iustitiae fides. Cic. de off. 1. 7. 23. — Graeca fides. — Graeca fides, nulla fides. — Graeca fide mercari. Plaut. Asin. 1. 3. 47. — Habita fides ipsa plerumque obligat fidem. Liv. 22. 22. 14. — Hercules tuam fidem. — In quo nulla fides, quid in hoc vel quomodo fides. — Ire redire solet fides omnes per regiones. — Jura pudorque et conjugii sacraata fides fugiunt aulas. Sen. Agam. 79. — Lumina, fama, fides ludibria ferre recusant. — Malae fidei possessor. — Mendaces etiam cum verum dicunt, fidem non inveniunt. — Muliebris fides. Plaut. mil. gl. 456. — Multis annis jam peractis, nulla fides est in factis: mel in ore, verba lactis, fel in corde, fraus in factis. — Multum in amore fides, multum constantia prodest. Prop. 2. 25. 27. — Nec

ara illi, nec fides. — Ni sit nota fides, ignoto non bene fides. — Non intrat unquam regium limen fides. Sen. Agam. 285. — Non patitur ludum: fama, fides, oculus. — Nulla fides pietasque viris, qui castra sequuntur. Lucan. 10. 407. — Nulla fides regni sociis. Lucan. 1. 92. — Nulla sancta societas nec fides regni est. Cic. de rep. 1. 32. 49. — Nullum potentius satellitium, quam amici fides. — Nusquam tuta fides. Verg. Aen. 4. 373. — Oculis magis habenda fides, quam auribus. — Penelopae fides. — Perit et res et fides. Plaut. Truc. 45. — Prona est timori semper in pejus fides. Sen. Herc. fur. 316. — Punica fides. (Perfidia.) Sall. Jug. 108. 3. — Quanto mirabiliora, tanto fide digniora. — Quantum quisque sua nummorum servet in arca, tantum habet et fidei. Juv. 3. 143. — Qui bona fide Deum amat, amat et sacerdotes. — Qui turpi fraude semel innotuit, etiam si verum dicit, amittit fidem. Phaedr. — Qui violare fidem solet, et violetur eidem. — Quid est fides? Credere quod non vides. — Rara fides, ubi jam melior fortuna ruit. Sen. Herc. Oet. 602. — Rebus in adversis certa probanda fides. Owen. Monost. 2. — Regia crede mihi, res est promittere multum, sed servare fidem rusticitatis opus. — Rem fidemque perdidit. Plaut. Curc. 504. — Saguntina fides. — Scilicet ut fulvum spectatur in ignibus aurum, tempore sic duro est inspicenda fides. Ov. trist. 1. 4. 25. — Secunda in paupertate fortuna est fides. P. S. — Si non habemus pecuniam, habemus fidem. — Sine fide impossibile est placere Deo. Ss. — Societas fide colligitur. — Tarda solet magnis rebus inesse fides. Ov. her. 17. 130. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas, fides, instabile regnum est. Sen. Thyest. 215. — Verba fides sequitur. Ov. — Vir antiquae fidei. — Virtuti, non armis fido. — Vulgare amici nomen, sed

rara est fides. Phaedr. 3. 9. 1. (Multi amici nomine tantum.)

Fides. Amor non vult fidibus extorqueri. — Cum distendatur fidis ultra vim, laceratur. — Graculo cum fidibus nihil. Gell. praef. 19. — Nihil ad fides. — Nihil cum fidibus graculo, nihil cum amaricino sui. Gell.

Fiducia. Fallax fiducia formae. — Nimia fiducia magnae calamitati solet esse. Corn. Nep. Pelop. 3. 1.

Fidus. Ah crudele genus, nec fidum femina nomen. Tibull. 3. 4. 61. — Cum tibi vel socium vel fidum quaeris amicum, non tibi fortuna hominis sed vita petenda. — Dant arrisores fidos non quique lepores. Inf. — Fida terra, infidum mare. — Fidas aures habet. — Fidus Achates. — Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico. — Magis fidus heres nascitur, quam scribitur. Publ. Syr. — Millibus e multis unus vix fidus amicus, hic albo corvo rarior esse solet. — Naufragium rerum mulier male fida marito. Inc. auct. monost. 6. — Nec fidum femina nomen. Tibull. 3. 4. 61. — Non quisque melior medicus, quam fidus amicus. Cato 4. 13. — Optimus medicus, fidus amicus. — Quem alienum fidum invenies, si tui hostis fueris. Sall. — Silentia fida.

Fieri. Omnia jam fiunt, fieri quae posse negabam. — Quod tibi vis fieri, hoc aliis praestare memento. Columb. Monost. 84. — Quod tibi non fieri clamas, curato, vicissim haud feceris aliis. Locher. Nuth. 1. 59.

Figere. Fixus clavo. Plaut. Asin. 156. — Trabali clavo figere. Cic. Verr. 5. 22. 53.

Figmentum. Novit figmentum nostrum Deus et miseretur. — Plurima narrat figmenta, simillima veris.

Figularis. Versutior est, quam rota figularis. (Astutus.) Ter. Epid. 3. 2. 35.

Figulus. Et figulus figulo et faber fabro invidet omnis. — Figulus figulo,

faber fabro invidet. Tertull. adv. nat. 1. 19. — Figulus figulo invidet, lignarius lignario. — Figulus figulum odit. — Quid figulus curat, si frangitur olla? Paling. 4. 454.

Figura. Arbor naturam dat fructibus atque figuram. — Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figurae. Ov. art. am. 1. 759. — Uti figura docet.

Filia. Casta refert castae genitricis filia mores: lascivae nunquam filia casta fuit. Owen. Monost. 103. — Filia moechatur, quae moecha matre creatur. — Filii matrificant, filiae patrizant. — Heroum filiae noxae. — Saepe mores patris imitatur filius infans: qualis erat mater, filia talis erit. Owen. Monost. 103. 1. — Ut vetus est dictum, vult filia matris amictum.

Filiola. Filiolae soli generos binos dare noli. — Pessima filiolum genitrix deposcit honestam.

Filius. Albae gallinaefilius. (Felix.) Juv. 13. 141. — An nescis mi fili quantilla prudentia regatur orbis. (Vel: mundus regatur.) Oxenstjerna. — Benedictio patris firmat domum filiorum: maledictio matris eradicat fundamentum. Sirach. 3. 11. — Deus visitat peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem. Ss. Numer. 14. 18. — Diligere filiorum est, timere servorum. S. Hier. — Et tu mi fili Brute! Caes. — Felicibus sunt et trimestres filii. — Filii matrificant, filiae patrizant. — Gaudet uterque parens, dum filius est bene parens. — Filii matris meae pugnaverunt contra me. Ss. — Filius ante diem patrios inquit in annos. Ov. — Filius ante patrem. — Filius diligit, servus timet. S. Hier. — Filius nullius. — Fortunae filius. Hor. sat. 2. 6. 49. — Neptuni filius. — Nimium indulget filio. — Nunquam ex malo patre bonus filius. — Pater filium quem amat castigat. — Patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupe-

scunt. — Patris est filius. — Qualis pater, talis filius. — Quantum pater colligit, tantum filius dissipat. — Qui pareit virgae, odit filium suum Prov. 13. 24. — Saepe mores patris imitatur filius infans; qualis erat mater, filia talis erit. Owen. Monost. 103. 1. — Sic ibat pater, sic venerandus avus, operatur filius, qui videt patrem facientem. — Scintillis haud terrentur fabrorum filii. — Stultum est patrem occidere et lilio parcere. Herod. (Vindicta.) — Terrae filius. (Ignotus, ignobil.) Min. Fel. oct. 21. 7. — Ut quisque suum vult esse filium, ita est. Ter. Adolph. 3. 3. 45.

Filix. Neglegitis urenda filix innascitur agris. Hor. sat. 1. 3. 37.

Filum. Ariadneum filum. — Filo pendet. Macrobius. 1. 4. 18. — Omnia sunt hominum tenui pendentia filo. Ov. ex Pont. 4. 3. 35. — Omnia sunt hominum tenui pendentia filo et subito casu, quae valuere ruunt. Ov. — Tenui pendet filo. Ov.

Fimbria. E fimbria de textu judico. — Ex fimbria textura manifesta.

Finus. Optimus est finus, qui cadit de calceis domini in agrum.

Fingere. Ex se fingit velut aranea. — Fingere ceteros ex suo vultu. — Fingit equum. — Fingit vocem. — Fingit vultum. — Qui amant, ipsi sibi somnia fingunt. Verg. ecl. 8. 108.

Finire. Non qui bene coepit, sed qui bene finit habet. — Sunt aliquid manes: letum non omnia finit. Prop. 4. 7. 1.

Finis. Boni principii bonus finis. — Cui nullus finis cupiendi est, nullus finis habendi. Auson. id. 3. 15. — Est caro nostra cinis, vix incipit, est cito finis. — Est modus in rebus, sunt certi denique fines, quos ultra citraque nequit consistere rectum. Hor. sat. 1. 1. 106. — Excludat jurgia finis. Hor. — Expectare Solon finem docet. Auson. sept. sap. 8. 7. — Faciendi plures libros nullus est finis. Eccl. 12.

12. — Finem vitae specta. — Finis adest. — Finis coronat opus. — Finis miseriae mors est. — Finis Poloniae. — Finis sanctificat media. — In fine videbitur ejus toni. — Inamareseunt epulae sine fine petitae. — Jam finis erat. — Janua coelorum pia mors finisque malorum. — Lusus habet finem. Ov. art. am. 3. 809. — Mala opera malus finis exspectat. — Mali principii malus finis. Ter. — Melior est finis orationis, quam principium. Ss. Eccl. 7. 9. — Mercenarius praestolatur finem operis sui. — Mors certe finis est. Quint. decl. 12. 14. — Mors dolorum omnium exsolutio est et finis. Sen. de cons. ad Marc. 19. 4. — Mors naturae finis est, non poenae. Cic. p. Mil. 37. 101. — Motus in fine velocior. — Nascentes morimur, finisque ab origine pendet. — Nescit homo finem suum. Ss. Eccl. 9. 12. — Omnis laus in fine canitur. — Principii boni, finis bonus. — Pugna suum finem, dum jacet hostis, habet. Ov. — Qualis vita, finis ita. — Qui perseveraverit usque in finem, salvus erit. Ss. Matth. 10. 22. — Qui vult finem, vult et media. — Quidquid agis, prudenter agas et respice finem. — Quorum Deus venter est, finis interitus. Ss. — Respice finem. — Semper avarus avet, nec finem sentit avendi: nunquam »Numme vale« ! Numme sed inquit Ave! — Semper avarus eget, certum voto pete finem. Hor. ep. 1. 2. 56. — Si quid agis, prudenter agas et respice finem. Anon. fab. aes. 22. 5. — Sunt certi denique fines quos ultra citraque nequit consistere rectum. Hor. — Stulto nullus quaerendi finis. — Stulto nullus querendi finis. — Totum laudatur, si finis laude beatur.

Finitimus. Inter finitimos vetus ac antiqua simultas. Juv. 15. 33.

Finitorem soritae invenire.

Finitus. Roma locuta est, causa finita est.

Firmare. Benedictio patris firmat

domum filiorum; maledictio matris eradicat fundamenta. Ss. Sirach. 3. 11. — Ignavia corpus hebetat, labor firmat: illa maturam senectutem, hic longam adulescentiam reddit. Cels. de medic. 1. 1. 3. — Jus non firmatur, nisi juris forma sequatur.

Firmitas. Res humanae instabiles sunt et nihil habent firmitatis. Cic.

Firmiter. Ut stertit somnis; non dormit firmiter omnis.

Firmus. Auxilia humilia firma consensus facit. Publ. Syr. — Firmissima est inter pares amicitia. Curt. 7. 8. 27. — Idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est. Sall. Catil. 20. 4. — Inde datae leges, ne firmior omnia posset. Ov. fast. 3. 279. — In firma consensu firma. — Ingenio tardo praeceptum firmius haeret. — Nihil tam firmum, cui periculum non sit ab invalido. — Nunc animis opus Aenea, nunc pectore firmo. Verg. — Si res firma est, itidem firmi amici sunt, si res labat, itidem amici collabascunt: res amicos invenit. Plaut. Stich. 521.

Fiscina. Cum porcis, cum fiscina. (Ex integro.) Plaut. Merc. 988.

Fiscus. Fiscum cum anima avertere. Plaut. Truc. prol. 22. — Injicies fisco, quidquid non vis dare Christo. — Ut voluerum viscus, venator opum est ita fiscus.

Fixus in lapide steti. Apul. met. 3. 10.

Fistula dulces canit volucres dum decipit auceps. Cato. 1. 27.

Fisus. Fiso res periit, diffiso salva remansit.

Flagellare annonam. — Flagellat mortuum. — Sapiens cum laudatur in facie, flagellatur in mente. — Conscientia mala facinora flagellantur. Sen. ep. 97.

Flagellum. Carissimus Deo, flagello proximus. — Equus respondit: oreas mihi inde, tibi cape flagellum. — Felix alterius cui sunt documenta flagella. Columban. Mon. 79. — Fla-

gellum Dei. (Attila.) — Flagellum equo et camus asino, et virga in dorso imprudentium Prov. 26. 3. — Oreas mihi, tibi cape flagellum. Cato maj. orig. 3. 5.

Flagitatio. Apud bonae fidei promissorem non est opus flagitatione.

Flagitium. Flagitiorum turpis exitus. — Stabulum flagitii.

Flagrans. In flagranti.

Flamma. Cibum e flamma petit. Ter. Eun. 3. 2. 38. — De fumo ad flammam. Amm. Marc. 14. 11. 12. — Ferrum flamma. — Flamma a sapiente facilius ore in ardente opprimitur, quam bona dicta teneat. Inf. — Flamma de stipula. Ov. trist. 5. 8. 20. — Flamma fumo est proxima. Plaut. Cur. 53. — Flamma recens parva sparsa resedit aqua. Ov. her. 16 (17). 190. — Flamma sine Vulcano. (Amor.) — In flammam flammam, in mare fundis aquas. Ov. am. 3. 2. 34. — In flammam ipsam venire. — Per flammam currere. — Prius undis flamma miscetur. Cic. Philipp. 13. 21. 49. — Prudens in flammam ne manum injicit. — Sciens et videns in flammam mitto manum. (Periculum.) S. Hier. ep. 54. 2. — Unda dabit flammam et dabit ignis aquas. Ov. trist. 1. 8. 4. — Vivis flamma negatur. Mart.

Flamen. Dum cantat flamen, respondet clericus: Amen.

Flare. Dum flavit velis aura secunda meis. — Pallida luna pluit, rubicunda flat, alba serenat. — Plus vult constare mannus, quam sibila flare. Inf. — Simul flare sorbereque haud factu facile est. Plaut. Most. 791. — Simul sorbere ac flare difficile.

Flatus. Ad id unde aliquis flatus ostenditur, vela dare.

Flebilis. Flebile principium, melior fortuna secuta est. Ov. met. 7. 518. — Flebilis ut noster status est, ita flebile carmen. Ov. — Multis ille flebilis occidit, multo flebilior mihi. Cic. — Res sunt humanae flebile ludibrium. —

Tota flebilis vita est. Sen. de cons. ad Marc. 10. 5.

Flectere. Cereus in vitium flecti. Hor. A. p. 163. — Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo. Verg. — Flectitur iratus voce rogante Deus. Ov. art. am. 1. 442. — Iudicis recti, nec munere nec prece flecti. — Ferrum coquere facilius, quam mulierem flectere.

Flere. Ad novercae sepulchrum flere. — Didicere flere feminae ad mendacium. Publ. Syr. — Est quaedam flere voluptas. Ov. — Est quaedam flere voluptas: expletur lacrimis egeriturque dolor. Ov. trist. 4. 3. 37. — Fallere, flere, nere, et mentiri, nilque tacere: haec quinque vere sunt dotes in muliere. — Flendo diffundimus iram. Ov. her. 8. 61. — Flendo puer queritur ob verbera, causa taceatur. — Flet victus, victor interiit. — Lapidem flere cogit. — Lapidem flere ac lamentari coegisses. Cic. de orat. 1. 57. 245. — Mater timidi flere non solet. Corn. Nep. Thrasyb. 2. 3. — Necessitatem ferre, non flere addecet. P. S. — Non est auxilium flere. Ov. — Nulla flendi major est causa, quam flere non posse. Sen. exc. contr. 4. 1. 1. — Rustica gens est optima flens et pessima ridens (vel: gaudens); ungentem pungit, pungentem rusticus ungit. — Vae tibi ridenti, quia mox post gaudia flebis. — Vespere flet crebro, qui risit mane sereno. Cato.

Fletus aerumnas levat. Sen. Troad. 765. — Heredis fletus sub persona risus est. Publ. Syr. — Imber adest soli, comitantur gaudia fletum. — In risum pronis fluitant cito lumina fletu. — Quippe nihil miserum fletus lamentaque juvant. — Risus habet fletum, nectarque molestat acetum.

Flexus. Saepe via, brevior recta, quae flexa videtur.

Floccos demere.

Florere. Dum primi floret tibi temporis actas, utere! Tibull. 1. 8. 47. —

Nihil semper floret, aetas succedit aetati. Cic. Philipp. 11. 15. 39. — Non semper lilia florent. — Non semper violae, non semper lilia florent. — Rosa de spinis floruit. S. Hier. vit. Hilar. 1. — Temeritas est florentis aetatis, prudentia senescentis. Cic. de senect. 6. 20.

Flos. Ad flores fici. — Amari aliquid in ipsis floribus angit. — Aut piscem olet, aut florem. S. Ambros. Hexahem. 5. 2. 6. — Dum Aurora fulget moniti adolascens flores colligit. — Esse, fuisse, fore, tria florida sunt sine flore: nam simul omne perit, quod fuit, est et erit. — Flos coenae. — Flos in pictura non est nisi sola figura. — Flos juvenilis. — Flos Liberi. — Flos unus non facit hortum. — Hyblae flores. — Inficiat hominem praeceps sub flore rubi seps. Inf. — Non flos sed flores faciunt ex arte corollam. — Non laudo florem, quae nullum praebet odorem. — Non praetereat nos flos temporis. — Post florem fructus sequitur, post gaudia luctus. — Qui pingit florem, non pingit floris odorem. — Quot campo flores, tot sunt in amore dolores. — Quot flores nascuntur in Hybla. Ov. Ib. 197. — Samiorum flores. — Ulicus amant muscae, germina floris apes. — Ut flos et ventus, sic transi nostra juvenus. — Unus flos non facit ver. — Vere prius flores, aestu numerabis aristas. Ov.

Flosculus. Non est ex horto flosculus ille tuo. — Non venit ex horto flosculus ille tuo.

Fluctuare. Animo nunc huc, nunc fluctuat illuc. Verg. Aen. 10. 680. — Fluctuat nec mergitur.

Fluctus. Ad saxum me iterum fluctus ferunt. — Affectus, luctus, generant in pectore fluctus. — Aprum fluctibus appingit. Hor. A. p. 30. — Curarum undis fluctuat. — Excitare fluctus in simpulo. Cic. de leg. 3. 16. 36. — Fluctibus aprum. Hor. A. p.

30. — Fluctus numerare. Mart. 6. 34.
2. — Iterum jam ad unum saxum me
fluctus ferunt. Plaut. Most. 677.

Fluere. Eunt anni more fluentis
aquae, nec quae praeteriit iterum re-
vocabitur unda. Ov. art. am. 3. 62. —
Si rivus tenuiter fluit, non est alvei
culpa sed fontis. S. Hier. ep. 17. 2. —
Tento multore multum fluit unda so-
pore. Inf.

Flumen. Adverso flumine. Fronto.
— Adverso flumine natate. — Ad-
verso flumine niti. — Altissima quae-
que flumina minimo sono labuntur.
Curt. 7. 4. 13. — Contra fluminis trac-
tum niti difficile. — E rivo flumina
magna facis. Ov. ex Pont. 2. 5. 22. —
Eloquentiae flumen, sapientiae gutta.
— Flumen e rivo facere. Ov. — Flu-
men verborum, gutta mentis. — Flu-
mina jam lactis, jam flumina nectaris
ibant. — Grandia per multos tenuan-
tur flumina rivos. — In caput laben-
tur flumina. — In flumine aquam
quaerit. — In idem flumen bis non
descendimus. Sen. ep. 59. — In ma-
gno magni capiuntur flumine pisces.
— In medio flumine aquam quaerit.
— Insanus medio flumine quaeris
aquam. — Magnorum fluminum navi-
gabiles fontes sunt. Quint. 8. 3. 76. —
Medio in flumine quaeris aquam.
Prop. 1. 9. 16. — Minimo sono labun-
tur alta flumina. — Mulum, pistrinum,
flumen fugito procul. — Qua flumen
placidum est, forsan latet altius unda.
Cato. 4. 31. — Secundo flumine na-
vigat. Caes. — Sursum versum sacro-
rum fluminum feruntur fontes.

Fluvius. Ac si in rapidum fluvium
jaceretve cloacam. (Pecuniam.) Hor.
sat. 2. 3. 242. — Amnem parvorum
facit unda frequens fluviorum. — Flu-
vius cum mari certas. — Fluvius non
semper fert secures. Aes. — Fluvius,
quae procul absunt irrigat, quae pro-
xima sunt praeterit. — Infra quod
fluvium turbet, lupo arguit agnum.
Phaedr. — Juxta fluvium puteum fo-

dit. — Multa prius vasto labentur
fluvia ponto. Prop. 1. 15. 29. — Noli
resistere contra faciem potentis, nec
coneris contra ictum fluvii. Sirach. 4.
32. — Quisnam fluvius est, quem non
recipiat mare? Plaut. Curcul. 86. —
Satis est populis fluviusque Ceresque.
Lucan. 4. 381.

Foculus. Cor incendit oculus, ut
stipulam foculus. — Est foculus pro-
prius multo pretiosior auro.

Focus. Arae focique. — Fervidior
locus, cui propior focus. — Pro aris
et focis certamen. Cic. de nat. Deor.
3. 40. 94. — Respublica non est in
parietibus sed in aris et focis.

Fodere non valeo, mendicare eru-
besco. Ss. — Fodere puteum ubi si-
tis fauces tenet. — In foveam cecidit,
quam foderat. Mant. Parth. 2.
138. — Juxta fluvium puteum fodit.
— Qui fodit foveam, incidet in eam.
Prov. 26. 27. — Tum demum fodit
puteum, ubi sitis fauces tenet. Plaut.
Most. 380.

Foedare. Progenies avium mala,
foedat stercore nidum. — Turpis avis,
proprium qui foedat stercore nidum.

Foedus excutere.

Foedus. Foedum inceptu, foedum
exitu. — In fuga foeda mors est, in
victoria gloriosa. — Nil dictu foedum
visuque haec limina tangat, intra quae
puer est. Juv. 14. 14. 45. — Quid
sine doctrina, quaeso, es, nisi foeda
latrina.

Foenerare beneficia. — Dives pau-
peribus imperat, et qui accipit mu-
tuum servus est foenerantis. Prov.
22. 7.

Foetere. A capite foetet piscis. —
Piscis primum a capite foetet. Manut.
— Res satis est nota: foetent plus
stercora mota. — Stercus motum ve-
hementius foetet.

Foetidus. Cloaca plus commota
plus foetida est. Stercus olet foeti-
dum, quo plus vertendo movetur. Inf.

Foetor. Discedit foetore relicto.

Folium. Arbores post folia cadent. Plaut. Men. 375. — Arboribus folia addit. — Decedet ante folia. — Difficile quasi ventus folia. — Folia arboribus addere. Ov. am. 2. 10. 13. — Folia arborum ad solem oscitant. — Folia nunc cadunt, in (sc. dein) arbores in te cadent. — Foliis levior. — Folio ficulneo tenere anguillam. — Folium Sibyllae (recitare.) Juv. 8. 126. — In rutae folium conijcere. — Pluma aut folio citius movetur. — Post folia cadunt arbores. Plaut. — Quid folia arboribus addis. Ov. — Verba puel- larum foliis leviora caducis. Ov. am. 2. 16. 45.

Foramen. Antiquus passer novit foramina templi.

Foras. Malum foras! Tertull in Valent. 10. — Vino intrante foras subito sapientia vadit.

Fores. Auro solent adamantinae etiam perfringi fores. Apul. met. 9. 18. — Pro foribus stantem fastidit egenus egentem. — Clave findere ligna, securi aperire fores. — Fores habent tritas ut pastorum casa.

Forgács. Perge domum Forgács, tergat tua terga a korbács. Inf.

Foris. Domi leones, foris vulpes. Petron. 44. — Est laris ordo foris, ubi non est larva timoris. Inf. — Foris Cato, intus Nero. — Foris doctus. — Foris Helena, intus Hecuba. — Foris lynx, domi Tiresias. — Foris oculatus, domi caecus. — Foris sapit, sibi non potest auxiliari. Ter. Heaut. 923. — Fusca nucella foris, nucleum tenet intro saporis. — Intus Herodes, foris Joannes. — Intus Nero, foris Cato. S. Hier. ep. 125. 18. — Intus tripudium, foris lamentum. — Neque intus neque foris. — Parvi sunt foris arma, nisi sit consilium domi. Cic. de off. 1. 22. 76. — Quid prodest foris esse strenuum, si domi male vivitur. Val. Max. fact. dict. mem. 2. 7. — Res modo formosae foris, intus erunt maculosae.

Forma. Alexandri praestat forma. — Amantes de forma judicare non possunt. Quint. 6. 2. 6. — Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur. Sall. Catil. 1. 4. — Et genus et formam regina pecunia donat. — Fastus inest pulchris, sequitur superbia formam. Ov. fast. 1. 419. — Fallax fiducia formae. — Forma bonum fragile est. Ov. art. am. 2. 113. — Forma dat esse rei. — Forma dat esse viro. — Forma uxoris. — Forma viros neglecta decet. Ov. art. am. 1. 509. — Formae dignitas aut morbo deflorescit aut vetustate. Corn. rhet. 4. 27. 38. — In virgine formam dotis dimidium vocant. — Jus non firmatur, nisi juris forma sequatur. — Lis est cum forma magna pudicitiae. Ov. her. 16. 288. — Nec veteris formae gratia tota perit. Corn. Gall. el. 2. 32. — Pessima sit, nulli non sua forma placet. Ov. art. am. 1. 614. — Primum recte valere, proximum forma, tertio loco divitiae. Plato. — Pro forma. — Rara pudicitiae manet et concordia formae. — Rara concordia formae atque pudicitiae. Juv. 10. 297. — Raris forma viris impunita fuit. Sen. Hippol. 820. — Uxorem cum dote fidemque et amicos et genus et formam regina pecunia donat.

Formare. Homines in regis mores se formant. Liv. 1. 21. — Ingenia hominum ubique locorum situs format. Curt. 8. 9. 20. — Multa magis quam multorum lectione formanda mens. Quint. 10. 1. 59. — De eodem nobiscum formatus est luto. S. Hier. ep. 77. 6.

Formica. Cicada cicadae cara, formica formicae. — Et formica habet suam bilem. Aristoph. Aves. 82. — Et musca splenem habet et formica bilem. — Formicae quoque sua bilis est. — Formicae semitam canere. Aristoph. — Formicarum nidos inspirare. — Formicis papaverem obji-

cere. Plaut. Trin. 408. — Horrea formicae veniunt ad inamiam nunquam. — Inest et formicae fel. — Magni formica laboris. Hor. sat. 1. 1. 33. — Quam si tu objicias formicis papaverem. — Tam cito, quasi formicis objicias papaverem. — Vade ad formicam, o piger, et considera vias ejus, et disce sapientiam. Prov. 6. 6. — Vade ad formicam et disce sapientiam.

Formicinum movere gradum. — Formicinos gradus facit. — Move formicinum gradum. Plaut. Men. 888.

Formidare. Pejas formidat, quam fullo ululam. Varro.

Formido. Fortuna magna non caret formidine.

Formosa. Aegre formosam poteris servare puellam. Owen. Monost. 20. — Desinit in piscem mulier formosa superne. Hor. — Formosa facies muta commendatio est. Publ. Syr. — Formosa virgo dotis dimidium. Afran. v. 156. — Formosos saepe inveni pessimos, et turpi facie multos cognovi optimos. Phaedr. — Res modo formosae foris, intus erunt maculosae. — Virgo formosa plus aloës, quam mellis habet.

Fons. Culpa fontis est, si unda turbida. — Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae. Ov. — Fontes jam sitiunt. — Fons Dodonaeus. — Fons malus est in quo latices abunde ferendi. — Gratius ex ipso fonte bibuntur aquae. Ov. ex Pont. 3. 5. 18. — Haurire potius e fontibus, quam rivulos consecrari. — Hortulos suos ex alienis fontibus irrigat. — Ipsi fontes jam sitiunt. — Magnorum fluminum navigabiles fontes sunt. Quint. 8. 3. 76. — Non dulces rivi ex fonte effunduntur amaro. Paling. 7. 76. — Non est alvei culpa, sed fontis. — Si rivus tenuiter fluit, non est alvei culpa sed fontis. S. Hier. ep. 17. 2. — Omissis fontibus consecrari rivulos. Cic. de orat. 2. 27. — Scribendi recte sapere est et principium et fons. — Fontibus apros im-

mittere. Verg. — Sursum versum sacrorum fluminum feruntur fontes.

Fors domina campi. — Fors omnia versat. Verg. ecl. 9. 5. — Quod fors feret feremus. Ter. Phorm. 138.

Fortis. Adversarum impetus rerum viri fortis non vertit animum. Sen. de prov. 2. 1. — Altiora te ne quaesieris et fortiora te ne scrutatus fueris. Ss. Sirach. 3. 22. — Audendum est, fortes adjuvat ipse Deus. Tibull. 1. 2. 16. — Bos lassus fortius figit pedem. S. Hier. ep. 102. 2. — Contumeliam non fortis potest nec ingenuus pati. Publ. Syr. — Debilis et fortis venient ad limina mortis. — Despicit inermes, cedit fortibus. Phaedr. — Et facere et pati fortia Romanum est. — Fortes adjuvat ipsa Venus. — Fortes creantur fortibus. Hor. carm. 4. 4. 49. — Fortes creantur fortibus et bonis. Hor. — Fortes fortuna juvat. Cic. — Fortes fortuna adjuvat. Ter. Phorm. 203. — Fortior est, qui cupiditatem vincit, quam qui hostem subjicit. Ps. Sen. de mor. no. 81. — Fortior est qui se, quam qui fortissima vincit moenia. — Fortior in fulva novus est luctator arena. Ov. trist. 4. 6. 31. — Fortior qui cupiditates, quam qui hostes subjicit. P. S. — Fortibus est fortuna viris data. Macrobi. 6. 1. 62. — Fortis est ut mors dilectio. — Fortis tamquam Orcus. (Diabolus.) Petron. 62. — Fortissimus, tutissimus. Sall. Jug. 87. 2. — Fortuna fortes metuit, ignavos premit. Sen. Med. 159. — Ignis aurum probat, miseria fortes viros. Sen. de prov. 5. 8. — Infirma mundi elegit Deus, ut fortia quaeque confundat. Ss. — Ingenium fortius malis. — Invidiam ferre aut fortis aut felix potest. P. S. — Melior est pauper sanus et fortis viribus, quam dives imbecillis. Ss. Ecl. 28. 14. — Melior est sapientia quam vires, et vir prudens quam fortis. Ss. Sap. 6. 1. — Miles qui est fortis, ridet discrimina mortis. — Mulierem fortem quis inveniet? Prov.

31. 10. — Nemo est tam fortis, cui pareant vincula mortis. — Non est vir fortis ac strenuus, qui laborem fugit. Sen. ep. 22. 6. — Omne solum forti patria est. Ov. fast. 1. 493. — Omne solum forti patria est, ut piscibus aequor. Ov. — Patria est ubicunque vir fortis sedem sibi elegit. Curt. 6. 4. 13. — Quemcunque fortem videris, miserum neges. Sen. Her. fur. 464. — Qui confidit in Deo, fortis est ut leo. — Quid facient pauci contra tot milia fortes. Ov. — Rebus angustis animosus atque fortis appare. Hor. carm. 2. 10. 21. — Rubrum ne sit fortius nigro. (De scriptura.) — Turris fortissima nomen Domini. Ss. — Viris fortibus non opus est moenibus. — Vixere fortes ante Agamemnona.

Fortiter. Dimidium facti habet, qui fortiter audet. — Fortiter ille facit, qui miser esse potest. Mart. 11. 57. 15. — Fortiter in re, suaviter in modo. — Fortiter malum qui patitur, idem post potitur bonum. Plaut. Asin. 2. 2. 58. — Fortius adstringunt duo vincula simplici nodo. — Rebus in angustis facile est contemnere vitam: fortiter ille facit, qui miser esse potest. Mart. 11. 56. 15. — Suaviter in modo, fortiter in re.

Fortitudo. Imbecillitas corporis est fortitudo animae. S. Hier. — Incerta est fortitudo dum pendet. — Temeritas sub titulo fortitudinis latet. Sen. ep. 45. 6.

Fortuito. Quod fortuito evenit, instabile est. Sen. de brev. vit. 17.

Fortuitus. Non erunt honores umquam fortuiti numeris. Aus. sept. sap. sent. 5. 3.

Fortuna. Ad meliorem fortunam. — Assidua eminentis fortunae comes est invidia. Vell. Pat. 1. 9. 6. — Audaces fortuna juvat. — Audentes fortuna juvat. Verg. Aen. 10. 284. — Aurum fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Plaut. Poen. 1. 2. 88. — Bene ferre magnam disce fortunam.

Hor. carm. 3. 27. 74. — Brevis est magni favoris fortuna. — Casus et fortuna etiam bonis dominantur. — Conqueri fortunam adversam, non lamentari decet. Pacuv. trag. fr. 268. — Cui fortuna favet, sponsa petita manet. (Vel: venit.) — Cum fortuna manet, vultum servatis amici, cum cecidit, turpi vertitis ora fuga. Petron. 80. — Cum fortuna statque caditque fides. Ov. ex Pont. 2. 3. 10. — Cum tibi displiceat rerum fortuna tuarum: alterius spectat, quo sit discrimine peior Cato. 4. 32. — Cum tibi vel socium vel fidem quaeris amicum, non tibi fortuna hominis, sed vita petenda. — Dat id cuicunque libet fortuna rapitque, Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. — Deo fortunaeque omnia committenda. Quint. — Deprecator fortunae. — Dignitatem affert fortuna. — Diligitur nemo nisi cui fortuna secunda est. Ov. ex Pont. 2. 3. 23. — Disce aliquid, nam cum subito fortuna recessit, ars remanet, vitamque hominis non deserit unquam. — Disce puer virtutem ex me verumque laborem, fortunam ex aliis. Verg. — Dum fortuna favet parit et taurus vitulum. — Effundit fortuna omnes. — Eminentis fortunae comes invidia. Vell. Pat. 1. 9. 6. — Ex hominum quaestu facta Fortuna est dea. Publ. Syr. — Faber est suae quisque fortunae. Ps. Sall. ord. rep. 1. 1. 2. — Flebile principium melior fortuna secuta est. Ov. met. 7. 518. — Fortes fortuna adjuvat. Ter. Phorm. 203. — Fortes fortuna juvat. Cic. — Fortibus est fortuna viris data. Macrobi. 6. 1. 62. — Fortuna aestuaria. — Fortuna amica varietati constantiam respuit. Cic. de nat. deor. 2. 16. 43. — Fortuna belli semper ancipiti loco est. Sen. Phoen. 629. — Fortuna caeca. Cic. Philipp. 13. 5. 10. — Fortuna circumacta est. — Fortuna cito reposcit, quod dedit. P. S. — Fortuna cuique fingitur moribus. Cic. parad. 5. 1. 34. — Fortuna

favet fatius. — Fortuna favet ignavos. — Fortuna fortes metuit, ignavos premit. Sen. Med. 159. — Fortuna hominibus plus quam consilium valet. P. S. — Fortuna immeritis auget honoribus. — Fortuna immoderata in bono aequae atque in malo. Laber. com. fr. 113. — Fortuna malis amica. Phaedr. — Fortuna magna non caret formidine. — Fortuna maximam vim habet. — Fortuna meliores sequitur. Sall. hist. fr. 1. 48. 21. — Fortuna miserrima tuta est. Ov. ex Pont. 2. 2. 31. — Fortuna multis dat nimis, satis nulli. Mart. 12. 10. 2. — Fortuna nimium quem fovet stultum facit. P. S. — Fortuna non mutat genus. Hor. epod. 4. 6. — Fortuna obesse nulli contenta est semel. P. S. — Fortuna opes auferre, non animum potest. Sen. Med. 176. — Fortuna plus quam consilium valet. P. S. — Fortuna quo se, eodem et inclinatur favor. P. S. — Fortuna quum blanditur, captatum venit. P. S. — Fortuna rerum humanarum domina. Cic. p. Marcell. 2. 7. — Fortuna res celebrat obscuratque. Sall. — Fortuna semper gaudet illudere rebus humanis. Hor. sat. 2. 8. 61. — Fortuna transmutat incertos honores. — Fortuna vincit, nisi si tota vincitur. P. S. — Fortuna vitrea. — Fortuna vitrea est, tum quum splendet frangitur. P. S. — Fortuna volubilis errat. Ov. trist. 5. 8. 15. — Fortuna volubilis. Ov. — Fortunae comes invidia. — Fortunae faber est quilibet ipse suae. — Fortunae filius. Hor. sat. 2. 6. 49. — Fortunae rivus inaurat. — Fortunae rota. Cic. — Fortunam citius reperias quam retineas. — Fortunam in consilio habuit. — Fortunam reverenter habet. Auson. epigr. 8. 7. — Fortunam suam quisque parat. — Fortunam tuam pressis manibus tene, — lubrica est. Curt. 7. 8. 24. — Fortunae suas accusare. — Frange lunam et fac fortunam. (Quocunque modo.) S. Aug. de disc. Chr. 8. 9. —

Gutta fortunae prae dolio sapientiae. — Haud est virile terga fortunae dare. Sen. Oed. 86. — Homines virtute non fortuna metiri. — Corn. Nep. — Ignavis precibus fortuna repugnat. Ov. met. 8. 72. — In maxima fortuna minima licentia est. Sall. Catil. 51. 13. — Incertus est exitus et anceps fortuna belli. Cic. p. Marcell. 5. 15. — Indulget fortuna malis, ut laedere possit. Cato 2. 23. — Initia in potestate nostra, exitus fortunae. Sen. ep. 15. — Intra fortunam debet quisque manere suam. Ov. trist. 3. 4. 25. — Inveni portum, spes et fortuna valete. — Invidia gloriae fortunaeque comes. — Iudice fortuna cadat alea. Petron. 122. — Legem nocens veretur, fortunam innocens. P. S. — Levis est fortuna: cito reposit, quae dedit. P. S. — Lubrici sunt fortunae gressus. — Ludibrii haud expers, mala quem fortuna fatigat. Auson. — Magna servitus est magna fortuna. Sen. de cons. ad Polyb. 7. 1. — Magnae fortunae dona non sunt sine metu. — Magnam fortunam magnus animus decet. Sen. de clem. 1. 5. 4. — Male geritur, quid geritur fortunae fide. P. S. — Maximae cuique fortunae minime credendum. — Mens vertitur cum fortuna. Juv. — Minimum eripit fortuna, cui minimum dedit. P. S. — Musa mihi favit, fallax fortuna fefellit. — Mutat ima summis fortuna. — Mors innocentem sola fortunae eripit. Sen. Oed. 934. — Naturam turpem nulla fortuna obtegit. — Nequicquam tibi fortuna lucifica adlucere vult. — Nihil dat fortuna mancipio. Sen. ep. 72. 9. — Nihil eripit fortuna, nisi quod dedit. Sen. de constant. sap. 5. 2. — Nihil inausum fortunae. — Nihil adeo fortuna gravis miserabile fecit, quod minuant nulla gaudia parte malum. Ov. ex Pont. 4. 4. 5. — Non omnia sub unum fortunae ictum conferenda. — Non solum ipsa fortuna caeca est, sed etiam plerumque efficit caecos,

quos complexa est. Cic. de amic. 15. 54. — Nulla tam bona est fortuna, de qua nihil possis queri. P. S. — O fortuna! ut nunquam perpetuo est data. Ter. Hec. 3. 3. 46. — Odi fortunam, quia malis amica est. Phaedr. — Omnia summa consecutus est, virtute duce, fortuna comite. — Otium fortunas secundas perdit. Cato. — Paginam utramque fortuna facit. — Par est fortuna labori. — Passibus ambiguis fortuna volubilis errat. — Placere multis res est plena fortunae, placere nulli plena doloris, placere bonis, plena voluptatis. — Polycratis fortuna. — Praesente fortuna pejor est futuri metus. Quint. decl. 12. 15. — Praesentem fortunam boni consule. — Prima fortuna nunquam fuit bona. — Quamcunque viam dederit fortuna, sequamur. Verg. Aen. 10. 49. — Quem fortuna nimium fovet, stultum facit. — Quem fortuna pinxerit nigrum, hunc non universum aevum candidum ferre potest. — Quidquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est. Verg. Aen. 5. 710. — Quidquid in altum fortuna tulit, ruitura levat. Sen. — Quilibet faber propriae fortunae. — Quisque est faber suae fortunae. Ps. Sall. de republ. ord. 1. 1. 2. — Quisque suae fortunae faber. — Quisque faber fortunae. — Quo se fortuna, eodem etiam favor hominum inclinat. Justin. hist. Phil. 5. 1. 11. — Quod non dedit fortuna non eripit. Sen. ep. 59. 18. — Quum fortuna manet, vultum servatis amici; quum cecidit, turpi vertitis ora fuga. Petron. sat. 80. 9. 3. — Rara fides ubi jam melior fortuna ruit. Sen. Herc. Oet. 602. — Rara quidem virtus, quam non fortuna gubernet. Ov. trist. 5. 14. 29. — Raro simul hominibus bona fortuna bonaque mens datur. Liv. 30. 42. 15. — Rebus in adversis patientia debet adesse: dum fortuna favet debet adesse modus. — Rota fortunae. Amm. Marc. 26. 8. 13. — Ruden-

tibus apta fortuna. Cic. — Secunda in paupertate fortuna est fides. P. S. — Semel in omni vita cuique arridet fortuna. — Semper magnae fortunae comes est adulatio. Vell. Pat. 2. 102. 3. — Si fortuna deest, labor omnis et omnia frustra. — Si fortuna juvat, multi numerantur amici; si fortuna perit, nullus amicus erit. — Si fortuna tonat, cave mergi. — Si fortuna volet, fies de rhetore consul; si volet haec eadem, fies de consule rhetor. Juven. 7. 197. — Sibi uni fortunam debet. — Sine pedibus est fortuna. (Alas habet.) Curt. 7. 8. 25. — Stulti timent fortunam, sapientes ferunt. P. S. — Stultum facit fortuna, quem vult perdere. P. S. — Sua cuique fortuna fingitur moribus. — Sua cuique fortuna in manu est. Liv. 30. 30. 17. — Suae fortunae faber. — Sui cuique mores fingunt fortunam hominibus. Corn. Nep. Att. 11. 6. — Suis fortuna cuique fingitur moribus. Cic. parad. 5. 1. 34. — Sunt qui magnos homines non virtute metiuntur, sed fortuna. — Superanda omnis fortuna ferendo est. Verg. Aen. 5. 710. — Temperata fortuna optima. — Tempore felici multi numerantur amici, si fortuna perit, nullus amicus erit. — Tenuis fortunae hominibus dii semper largiuntur tenua. — Turpe sequi casum, fortunae cedere amicum, et nisi sit felix, esse negare suum. Ov. ex Pont. 2. 6. 23. — Ubi mens plurima, ibi minima fortuna. — Ut mores sunt, ita fortuna respondet. — Victrix fortunae sapientia. Juv. — Vim maximam habet fortuna. Cic. parad. 5. 1. 34. — Vitam regit fortuna, non sapientia. Cic. Tusc. 5. 9. 25. — Vultus fortunae variatur imagine lunae: crescit, decrescit, in eodem sistere nescit.

Fortunare. In quaecunque Deus tibi fortunaverit horam: grata sume manu, nec dulcia differ in annum. Hor.

Fortunatus. Domi manere oportet belle fortunatum. — Fortunatus

omne solum patria est. — Fortunatus domi maneat. — Fortunatus et ille deos, qui novit agrestes. Verg. — O fortunatos nimium, sua si bona norint, agricolas. Verg. Georg. — Quod fortunatum felix faustumque sit. Cic. — Quo nequior, eo fortunatior.

Forum. Alcedonia sunt circa forum. (Magnum silentium.) Plaut. Casin. prol. 26. — Causidici atque forum, multorum causa malorum. — De foro decedere. Corn. Nep. — Est quasi grande forum vox alta trium mulierum. — Esto sequens puerum, quem miseris ad fora rerum. — Impedit ire forum defectus denariorum. — Impedit omne forum defectus denariorum. — In alieno foro litigare. Mart. 12 praef. — Lucrifacere forum solet adventus fatuorum. — Lucrifacit forum adventus fatuorum. — Mersus foro. — Occasio docet uti foro. — Omnes res potes in foro emere publico, sola sapientia est quaerenda in cubili abscondito. — Quale forum, tale vectigal. — Res vertitur in meo foro. — Scit uti foro. Ter. Phorm. 79. — Uti foro.

Fossa. Minime sis cantherium in fossam. Liv. 23. 47. 6. — Ne sis cantherius in fossa.

Fossor. Robustus fossor rege est felicior aegro.

Fovea. Caeco si caecus ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. — Caeci sunt et duces caecorum; caecus autem si caeco ducatum praestet, ambo in foveam cadunt. Ss. Matth. 15. 14. — Cautus metuit foveam lupus. Hor. ep. 1. 16. 50. — Concurrit quispian ne pluvia madesceret et in foveam praefocatus est. — Effodit foveam vir iniquus et incidit illam. — Fovea profunda est meretrix et puteus angustus aliena. Prov. 23. 27. — In foveam cecidit, quam fecerat (vel: foderat) ipse. Mant. Parth. 2. 138. — In foveam. — Incidit in foveam, quam fecit. — Incidit in foveam, qui primus

fecerat illam. — Lupus metuit foveam. — Qui fodit foveam, incidit in eam. Prov. 26. 27.

Fovere. Asinus in aula fovetur, solum propter saccos portandos. — Credula vitam spes fovet et fore cras semper ait melius. Tibull. 2. 6. 19. — Fortuna nimium quem fovet, stultum facit. P. S. — Serpentem in sinu foves. — Sis tibi promptus ope torre fovenite prope. Inf. — Ursum melle fove, tutus adire potes. Sallutaris.

Fractus. Lumbos fractus ut Mysius asinus. — Nave fracta non est precibus locus. — Ollula tam fertur ad aquam, quod fracta refertur. — Si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae. Hor.

Fragilis. Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur, Sall. Catil. 1. 4. — Forma bonum fragile est. Ov. art. am. 2. 113. — Memoria beneficiorum fragilis est. — Ut fragilis glacies, interit ira mora. Ov. art. am. 1. 374.

Fragor. Fit fragor ollarum, ruit arx si coelicalarum. Inf.

Frangere. Anxia pressura compellit frangere jura. — Arcum nimia frangit intensio. — E nuce nucleum qui esse vult, frangit nucem. Plaut. Cure. 55. — Est certum verbum, frangit Deus omne superbum. — Fortius intentus frangetur saepius arcus. — Fortuna vitrea est: tum quum splendet, frangitur. P. S. — Frangat nucem, qui nucleum esse vult. — Frange lunam et fac fortunam. (Quocunque modo.) Aug. de disc. Chr. 8. 9. — Frangenti fidem fides frangatur eidem. — In plano frangit, cui sors est invida, plantam. — Genium in aliquo frangere. — Genuinum frangere. (Dens.) Guttur frangere. — Malum vas non frangitur. — Necessitas ferrum frangit. — Necessitas frangit legem. — Pone supercilium, frangit Deus omne superbum. — Qui e nuce nucleum

esse vult, frangat nucem. Plaut. — Qui edere vult nucleum, frangat nucem. S. Hier. ep. 58. 9. — Quid figulus curat si frangitur olla? Paling. 4. 454. — Responsio mollis frangit iram. Ss. — Sermo mollis frangit iram. — Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango. (Campana.)

Fraudare lucernas oleo. Hor.

Fraudolenter. Non meretur audire verum, qui fraudolenter interrogat. R. j.

Fraudulentus. Non inveniet fraudulentus lucrum. Prov. 12. 27.

Fraudulus. Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudula oscula odientis. Prov. 27. 6.

Fraus. Fraude perit virtus. Ov. fast. 2. 227. — Fraus est accipere, quod non possis reddere. Publ. Syr. — Fraus est celare fraudem. — Fraus et dolus nemini patrocinator. — Fraus in auctorem recidit. — Fraus sublimi regnat in aula. Sen. Hippol. 981. — Fraus, ut plebs dicit, dominum collotenus icit. — Inventa lege, inventa fraude. — Laus, fraus, muliebria sunt. — Multis annis jam peractis nulla fides est in factis: mel in ore, verba lactis, fel in corde fraus in factis. — Nubem objicere fraudibus. — Pellicit in fraudem mulier, fallaxque sophista. — Pia fraus. — Qui turpi fraude semel innotuit, etiam si verum dicit, amittit fidem. Phaedr. — Quicunque fraudes alii tendit subdolas, timere debet, ne ipse capiatur dolo. Phaedr. — Senectus inaperta fraudi. — Verbis blandus fraudem celat pectore. Phaedr. — Viam fraudis inire.

Frater. Aequales fratres aequalia pallia gestant. — Aequalis divisio non conturbat fratres. — Ecce quam bonum, bonum et jucundum, habitare fratres, fratres in unum. — Fratrum concordia rara est. Ov. met. 1. 145. — Fratrum inter se irae sunt acerbissimae. — Fratrum ira acerbissima. — Fratrum quoque gratia rara est. Ov.

met. 1. 145. — Melior est vicinus juxta, quam frater procul. Prov. 27. 10. — Nefas nocere vel malo fratri puta. Sen. Thyest. 219. — Nobile par fratrum. — Non intret tua limina quisquam frater, vel monachus, vel quavis lege sacerdos. Paling. 5. 586. — Par nobile fratrum. Hor. serm. 2. 3. 243. — Quis amicio, quam frater fratri? Sall. Jug. 10. 5. — Sunt probata coram Deo et hominibus: concordia fratrum, amor proximorum et vir et mulier bene sibi consentientes. Ss. Eccles. 25. 12. — Vides festucam in oculo fratris tui, et trabem in oculo tuo non vides. Ss. Matth. 7. 3. — Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater. Prov. 18. 24.

Fraternus amor. Fratrum sodalitiū. Catull. 100. 3.

Frenare. Naturam frenare potes, sed vincere nunquam. Paling. 5. 694. Reverentia frenat animos et vitia compescit. Sen. ep. 94. 43.

Frenum. Alter frenis eget, alter calcaribus. Cic. ad Att. 6. 1. — Alteri calcaria, alteri freno adhibet. — Asinum sub freno currere docet. — Frenum mordere. Cic. ad fam. 11. 23. 2. — Homo sine religione sicut equus sine freno.

Frequens. Amnem parvorum facit unda frequens fluviorum.

Fretum. In freta aquas addere. Ov. am. 2. 10. 4. — In freta collectas alta quid addis aquas? Ov.

Fricare. Asinus asinum fricat. — Fricantem refrica. — Fricare caput. Cic. — Manus manum fricat.

Frigere. Cum sus lenta piget, ops illi sedulo friget. Inf. — Friget, quem petere piget. — Principium fervet, medium tepet, ultima frigent. — Sine Cerere et Libero friget Venus. Ter. Eun. 732. — Sine Cerere et Baccho friget Venus. Ter.

Frigescere. Ops sibi frigescit, cum sus torpore pigescit. — Frigescit quando laborat, sudat quando vorat.

Frigidus. Aquam frigidam subdole suffundit. Plaut. Cist. 1. 1. 37. — Calidum et frigidum ex eodem ore efflat. — Caldum mejere et frigidum potare. Petron. 67. — Clam aquam frigidam subdole suffundere. Plaut. Cist. 1. 1. 37. — Frigidam aquam suffundere. Plaut. — Frigidior bruma. Petron. 132. — Frigidior hieme. — Frigidum picari. — Frigidus latet anguis in herba. Verg. — In frigidum furnum panem injicere. (Vel: immittere.) — Jalemo frigidior — Nec calidus, nec frigidus, sed tepidus. Ss. — Ori dulcescit faba frigida, quando famescit. — Qui torpescit dum calet, frigidus nihil valet.

Frigus. Consilium rere, fore frigus in muliere. — Frigus et fames durissimi hostes. — Hirundines, prout falsi amici, aestivo tempore praesto sunt, frigore pulsae recedunt. — Magnum est frigus in republica. — Pro ratione, Deus dispertit frigora, vestis.

Frons (-dis.) Frondem in silvis non cernere. — Nec frondem in silvis cernit. Ov. trist. 5. 4. 9.

Frons. A fronte praecipitium, a tergo lupi. — A fronte simul et occipitio oculatus. — Ex fronte perspicere. Cic. ad Att. 14. 13. — Ex vultu et fronte perspicere. — Ferire frontem. Cic. — Frons animi interpret. — Frons animi janua. Qu. Cic. de petit. consul. 1. 44. — Frons Catonis. — Frons domini plus potest, quam occipitium. Plin. H. n. 18. 5. 31. — Frons domini plus prodest, quam occipitium. Plin. H. n. 18. 31. — Frons est tristitiae, hilaritatis, severitatis index. — Frons illi periit. — Frons occipitio prior. Cato. — Frons, oculi, vultus persaepe mentiuntur, oratio vero saepissime. Cic. ep. ad Qu. fr. 1. 1. 5. 15. — Frons prima decipit multos. — Fronte caret. — Frontem ferire. — Frontem perfricare. — Frontis nulla fides. Juv. 2. 8. — Haec res plus habet in recessu, quam fronte

promittit. — Hosti frontem, pectus amico. — In prima fronte. — Laetitia juvenem, frons decet tristis senem. Sen. Hipp. 453. — Ovem in fronte, vulpem in corde gerit. — Pelliculam veterem retines et fronte politus. Pers. 5. 116. — Prima fronte. — Prima frons decipit. — Senectus frontem rugis exarat.

Fructiferare. Res fructiferat domino suo.

Fructus. Amare juveni fructus est, crimen seni. Publ. Syr. — Arbor bona fructus bonos facit. Ss. Matth. 7. 17. — Arbor naturam dat fructibus atque figuram. — Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. S. Matth. 7. 15. 16. — Cupressi fructus. — De fructu cognoscitur arbor. (Vel: ex.) — Ex fructu arbor agnoscitur. Ss. — Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Ss. — Fructibus ex propriis arbor cognoscitur omnis. — Fructus honoris: onus. — Fructus honos oneris; fructus honoris onus. — Generosioris arboris statim planta cum fructu est. Quint. 8. 3. 76. — Litterarum radices amarae, fructus dulces. (Vel: jucundi.) Diom. — Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate. Prov. 16. 8. — Non potest arbor mala fructus bonos facere. Ss. — Novus fructus, novus luctus. — Nulla in agendo mora, et sine fructu nulla sit hora. — Omne futurum despicitur, suadentque brevem praesentia fructum. Claudian. in Eutrop. 2. 50. — Omnis arbor, quae non facit fructum bonum excidetur et in ignem mittetur. Ss. Matth. 7. 19. — Post florem fructus, sequitur post gaudia luctus. — Protinus apparet quem fructum planta datura est. — Quaelibet ex proprio fructu cognoscitur arbor. Columban. Monost. 82. — Quale sit arbustum, talem dant arbusta fructum. — Qualis

quaeque arbos, tales solet edere fructus. Paling. 5. 543. — Quam arborem consevi, sub ea legit alius fructum. Liv. 10. 24. 5. — Qui arat olivetum rogat fructum, qui stercoreat exorat. Colum. 5. 9. 15. — Quisquis abest oculis, fructu privatur amoris. — Si cor non orat, sine fructu lingua laborat. — Sub aliena arbore fructum legere. Liv. 10. 24. — Surge puer, vigila, canta, lege, disce, labora: fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora. — Tantali e horto fructus colligere.

Frui. Alter occidit apros, alter pulpamento fruitur. — Aetate fruiere, mobili cursu fugit. Sen. Hipp. 446. — Is maxime divitiis fruitur, qui minime divitiis indiget. Sen. ep. 14. 15.

Frugalis. Vivas frugalis ut res est materialis. — Vivas frugalis ut res est naturalis.

Frugalitas miseria est rumoris boni. Publ. Syr.

Frugis. Ad bonam frugem se recipere. Cic. — Consilium post factum, imber post tempora frugum. Mant. Parth. ecl. 2. 93. — Fruges consumere nati. Hor. — Frugi, ut vitale putes. — Homo frugi omnia recte facit. Cic. Tusc. 4. 16. 36. — Inventis frugibus glande vesci. — Male subactus ager, qui satis frugibus occandus est. Colum. 2. 4. 2. — Multos frugum acervos numerat. — Nos numerus sumus et fruges consumere nati. Hor. ep. 1. 2. 27. — Primulus est ales prope fruges primitiales. — Probae fruges ipse suapte natura enitent. Cic. Tusc. 2. 5.

Frumenti quantum metit Africa. Hor. sat. 2. 3. 87.

Frustra. Falerno frustra suspenditur hedera. — Felices frustra nobis promittimus annos, semper enim curae tristitiaeque premunt. Mant. Parth. — Frustra conatur, cui non Deus auxiliatur. — Frustra habet, qui non utitur. — Frustra Herculi calumniam struxeris. — Frustra jacitur rete ante

ocutos pennatorum. Prov. 1. 17. — Frustra laborat, qui omnibus placere studet. — Frustra narratur fabula surdo. — Frustra rogatur, qui misereri non potest. Publ. Syr. — Frustra spondetis, quod non servare potestis. — Nisi Dominus custodierit domum vestram, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Ss. — Nisi per te sapias, frustra sapientem audias. P. S. — Nullum frustra cadit telum, quod in confertum agmen immisum est. Sen. ad Marc. de consol. 15. 5. — Praetermissa frustra revocantur. Plin. H. n. 18. 6. 44. — Si fortuna deest, labor omnis et omnia frustra.

Fucatus. Non fucata sed est simplex oratio veri. — Verecundia mulierem ornat, non color fucatus.

Fucus. Fucum facere. Ter. Eun. 589. — Mendacio fucum addit. — Sine fuco et fallaciis. Cic. ad Att. 1. 1. 1.

Fuga. Cum fortuna manet, vultum servatis, amici, — cum cecidit, turpi vertitis ora fuga. Petron. sat. 80. 9. 3. — In fuga foeda mors est, in victoria gloriosa. — In vitium ducit culpae fuga, si caret arte. Hor. — Non est leti fuga.

Fugare. Apes fugat fumus. — Cetus junctiva fugat halecem comitiva. — Dum fugans canis mingit, fugiens lepus invadit. — Indoctum, doctumque fugat recitator acerbus.

Fugax. Eheu fugaces labuntur anni. Hor. — Mors et fugacem persequitur virum. Hor. carm. 3. 2. 14.

Fugere. A terra fugias, vel morum convena fias. — Amicum inimicum fuge. — Bonum est fugienda aspicere in alieno malo. P. S. — Canis in Aegypto: bibit et fugit. Phaedr. 1. 25. — Cura fugit mero. Ov. art. am. 1. 238. — Domino sexagena curebam, mihi centena, ut fugiam, curram. Fronto. — Dum fugans canis mingit, fugiens lepus invadit. — Dum loquor hora fugit. Ov. am. 1. 11. 15.

— Est satius vere morsum fugiendo cavere, quam prope serpentem procumbere virus habentem. — Farinam fugit, qui molam devitat. — Fatetur facinus is, qui iudicium fugit. P. S. — Fenum habet in cornu, longe fuge. (bos.) Hor. sat. 1. 4. 34. — Fuge dum licet. — Fuge, tace, quiesce, — haec sunt principia salutis. — Fuge cum licet, ne quaere litem. — Fugere ex pugna. — Fugienda est talis solertia. — Fugiendo in media fata ruitur. (In bello.) Liv. 8. 24. 4. — Fugietis nemine persequente. Ss. Levit. 26. 17. — Fugiunt dies. Ov. fast. 6. 772. — Fugiunt freno non remorante dies. Ov. fast. 6. 772. — Fugit hora. Pers. 5. 153. — Fugit impius nemine persequente. Prov. 28. 1. — Fugit irreparabile tempus. Verg. Georg. 3. 284. — Fugit tamquam caupo compilatus. — Fumum fugiens in ignem incidit. (Vel: decidit.) — Funiculum miniatum fugere. — Gloria fugientem sequitur, insequentem fugit. — Gloria fugientes magis sequitur. Sen. de benef. 5. 1. 4. — Influxo aculeo fugere. — Ita fugias ne praeter casam. Ter. Phorm. 768. — Jura pudorque et conjugii sacrata fides fugiunt aulas. Sen. Agam. 79. — Locus regiminis desiderantibus negandus, fugientibus offerendus est. S. Gregor. — Longe fugit, quisquis suos fugit. Petron. 43. — Lupus ultro fugiat oves. Verg. — Miles fugiens iterum pugnare potest. — Mulum, pistrinum, flumen fugito procul. — Non est vir fortis ac strenuus, qui laborem fugit. Sen. ep. 22. 6. — Oportet pauperiem fugientem etiam latissimum pontum penetrare. Priscian. — Oves fugit lupus. Verg. ecl. 8. 52. — Oves ultro fugiet lupus. Verg. ecl. 8. 52. — Pecorum modo fugientes. Liv. 40. 27. 12. — Quae fugiunt celeri carpite poma manu. Ov. — Qui fugiebat rursum proeliabitur. Tertull. de pugna in persec. 10. — Qui fugit molam, farinam non invenit. — Qui fugit molam,

fugit farinam. — Quod sequitur fugio, quod fugit usque sequor. Ov. — Raptimque, quam ex incendio, fugimus. Petron. 78. — Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. Verg. — Senis amplexus culta puella fugit. Tibull. 1. 9. 74. — Sequentem fugit, fugientem sequitur. (Gloria.) — Si bursae parcas, fuge papas et patriarchas. — Tamquam ex incendio fugere. — Transvolat in medio posita, et fugientia captat. Hor. serm. 1. 2. 108. — Tutius est fugere, quam perniciose videre. — Vir fugiens iterum (Vel: denuo) pugnabit. — Viye memor leti: fugit hora! Pers. 5. 153.

Fugitivus. Canem fugitivam agnitis alligare lactibus. Plaut. Pseud. 318. — Sicut adauctiva, sic aera fluunt fugitiva. Inf.

Fuisse. Fuimus Troes. Aen. 2. 325. — Fuit Ilium. Verg.

Fulgere. Fulgebunt iusti. Ss. Sap. 3. 7. — Nunc pluit et claro nunc Jupiter aethere fulget. — Qui ad justitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stella in perpetuas aeternitates. Ss. — Sustinet innumeros fulgens diadema labores. — Velut sol, mens celsa fulget lumine proprio. Hor.

Fulgor. Fumum ex fulgore dare. — Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem. Hor. A. p. 143.

Fulgur. Feriunt summos fulgura montes. Hor. carm. 2. 10. 11. — Fulgur e pelvi. — Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango. (Campana.)

Fullo. Fabrum caedere, cum ferias fullonem. Arnob. adv. nat. 6. 9. — Fullo ululam timet. Nonius. 4. 226. — Lanam in officinam fullonis ferre Galen. de differ. puls. 2. — Pejus formidat, quam fullo ululam. Varro.

Fulmen. Aper fulmen habet in dentibus. — Bruta fulmina. — Eripuit coelo fulmen, sceptrumque tyrannis. Polignae Anti. Lucet. — Eripuit Jovi fulmen viresque tonandi. Manil. — Feriunt altos fulmina montes. — In-

vidia, ceu fulmine, summa laborant — Piabile fulmen est et saevi flectitur ira Jovis. Ov. — Procul a Jove, procul a fulmine. — Si quotiens peccant homines, sua fulmina mittat Jupiter, exiguo tempore inermis erit. Ov. trist. 2. 33.

Fulmenta lectum scandunt.

Fumigare. Tange montes et fumigabunt.

Fumus. Apes fugat fumus. — Causa vaporare fumum facit. — De fumo ad flammam. Anm. Marcell. 14. 11. 12. — De fumo disceptare. — Domina irata, fumus et rata, patella perforata, damnum sunt in casa. — Flamma fumo est proxima. Plaut. Curcul. 53. — Fumo pereat, qui fumum vendidit. — Fumos vendere. Mart. 4. 5. 7. — Fumum ex fulgore dare. — Fumum fugiens in ignem incidit. — Fumum patimur propter ignem. — Fumum vendere. Mart. — In fumum abire. — Non est fumus absque igne. — Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem. Hor. A. p. 143. — Patriae fumus igni alieno luculentior. — Poëtae et cantores sacrificant sine fumo. — Quid valet argentum, quidve annis vivere centum: post mortem fumus, pulvis et umbra sumus. — Sacra sine fumo. — Si nihil est fumus, nos nihil ergo sumus. — Sunt tria damna domus: imber, mala femina, fumus. — Supra fumum clavus. — Vendit per fumum. Capitol. vit. Antonin. Pii. 11. — Verterat in fumum et cinerem. Hor. ep. 1. 15. 38.

Functio. Dormit secure, cui non est functio curae. — Fac tua, quae tua sunt, quae functio justa requirit: commendes uni cetera cuncta Deo.

Fundari. Qui in pace fundantur, raro eradicantur.

Fundamentum. Benedictio patris firmat domum filiorum: maledictio matris eradicat fundamenta. Ss. Sirach. 3. 11. — Fundamenta tamquam in aqua ponitis. Cic. de fin. 2. 22. 72.

— Fundamentum est justitiae fides. Cic. de off. 1. 7. 23. — Fundamentum in aqua ponit. Cic. de fin. 2. 22. 72. — Justitia est regnorum fundamentum. — Pietas fundamentum est omnium virtutum. Cic. p. Plane. 12. 29. — Sublato fundamento tollitur relatio.

Fundere. Arenas in littus fundere. Ov. trist. 5. 6. 43. — In flammam flammam, in mare fundis aquas. Ov. am. 3. 2. 34. — In littus arenas fundere. — In mare fundis aquas. Ov. am. 3. 2. 34. — Non luteam fundam, nisi puram mutuor, undam.

Fundus. Alienum fundum arat. Plaut. Asin. 874. — Aureum habet quaeque ars fundum. — Fundus mendax. — Inops lari et fundi. — Largitio non habet fundum. Cic. de off. 2. 15. 55. — Nequam agricola est, quisquis emit, quod praestare ei fundus potest. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Philargyria non habet fundum. — Quam fundo parce magis sint res vasis ab arce. Inf. — Qui in alieno fundo aedificat, non sibi aedificat. — Sera parsimonia in fundo est. Sen. ep. 1. 5.

Funebri. Non potest laudari ne in coena quidem funebri.

Fungus. Fungos concupiscit lapidosus ager. — Fungus est. — Fungus, ignavum pecus. — Fungus una nocte nascitur. — Homines tamquam fungi generati sunt. — Putant homines tamquam fungos esse generatos. Lactant. inst. 7. 4. 3. — Satis esse non magis potis est, quam fungo imber. — Tanti est, quanti est fungus putidus. Plaut. Bacch. 821.

Funiculus. Canes alens externos, praeter funiculum nihil habet. — Ex arena funiculum nectis. — Funiculis ligatum vel puer verberaret. — Funiculum miniatum fugere. — Funiculus Adae. — Funiculus triplex non facile rumpitur. Ss. Predic. 4. 12. — Nimium tendendo rumpitur funiculus.

Funis. Contentioso fune diem tra-

here. Tertull. adv. Jud. 1. — Ex arena funis. — Ex incomprehensibili parvitate arenae funis effici non potest. Colum. 10 praef. 4. — Funem abrumperè nimium tendendo. — Funem contentionis ducere. Tertull. — Funem contentiosum trahere. Tertull. — Funem efficere ex arena. Gell. — Funem reducere. — Funem trahere. — Hic funis nihil attraxit. (Piscari.) — Itur per extentum funem. — Ne currente retro funis eat rota. — Nimium tendendo funem abrumphis. — Non facile vetulus canis est in fune docendus. — Oeni funem torquere. (Irritus labor.) — Per extentum funem ire. Hor. ep. 2. 210. — Stipite momenta nulla sunt fune retenta. — Verba ligant homines, taurorum cornua funes.

Funus. Cantator cygnus funeris ipse sui. — Clericus applaudit cum pulsum funeris audit. — Cum moritur dives, concurrunt undique cives, pauperis ad funus vix currit clericus unus. — Funera quod huic, aliis dat tempora vitae. — Funus et ferias. Placid. — Haud minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. — Mixta senum et juvenum densantur funera. Hor. carm. 1. 28. 19. — Non minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. Sen. — Virtus post funera vivit.

Fur. Amici fures temporis. — Duos fures non alit unus saltus. — Fur ablatum restituat. — Fur furem cognoscit. — Fur furem cognoscit, lupus lupum. Aristot. — Furem fur agnoscit et lupum lupus. — Fures clamorem metuunt. — Fures clamorem timent. — Fures privatorum furtorum in nervo atque compedibus aetatem agunt, fures publici in auro atque in purpura. M. Cato orat. 70 fr. 1. — Intelligunt se mutuo, ut fures in nundinis. — Hora, locus faciunt, quod fures non sua tollunt. — Hospes ubi fur est, durum est subducere quidquam. —

Lingularum fur tandem marsupia suppilat. — Mendax etiam fur est. — Non minor est fur, qui praedae partem capit, ac qui sumpserit ipse. — Occasio facit furem. — Parvus pendetur fur, magnus abire videtur. — Privatorum fures in nervo et compedibus aetatem agunt, publici in auro et purpura visuntur. — Qui male rem reperit, fore furis ut assecla quaerit. Inf. — Quid domini faciant, audent cum talia fures? Verg. eel. 3. 16. — Unusquisque in suo opificio fur. — Uterque fures sunt et qui recipit et qui furatur. — Utrique sunt fures: et qui accipit et qui furatur.

Furari. Fur male furatur cum fur domui dominatur. — Furari littoris arenas. — Est grave furari fure cavente lari. — Non est securum furari de lare furum. — Qui semel furatur semper fur habetur. — Uterque fures sunt et qui recipit et qui furatur. — Vacuo furari littore arenas. (Rem sine valore.) Ov. am. 2. 19. 55.

Furax et mendax. — Neoclides furacior.

Furca. Furcifer non evadit furcam. — Naturam expellas furca, tamen usque recurret. Hor. ep. 1. 10. 24.

Fureillis ejicere. Catull. 105. 2.

Furere. Acrior in stomacho furit aegra fames bene sano. — Dum furit atque ferit Deus, olim parcere quaerit. — Cum insanientibus furere. Petron. 3. — Furentibus arma dare. Cic. de orat. 3. 14. 55. — Juvenilis ardor impetu primo furit, languescit idem facile. Sen. Octav. 189. — Membratim scaturit, cum cephalaea furit. — Necesse est cum insanientibus furere, nisi solus reliqueris. Petron.

Furfur. Furfuribus se miscens porcorum dentibus estur. — Praeda suilla valet fore, qui cum furfure squalet. Inf. — Qui se furfuribus miscet, devoratur a porcis.

Furia Gallica.

Furnus. Anguibz est furnus quan-

doque latex taciturnus. — Calet tamquam furnus. Petron. 72. — In frigidum furnum panem injicere. (Vel: immittere.) — »Phi« sonuit fuscum ridens ardaria furnum. — Qui fuit in furno, socium sibi quaerit in illo.

Furor. Crudelitatis mater avaritia est, pater furor. Rutil. Lup. 2. 6. — Cum furor est Scyllae, tibi brachia cruraque (Vel: oraque) cille. — Furor arma ministrat. — Furor cogit sequi pejora. Sen. Hipp. 178. — Furor fit laesa saepius patientia. Publ. Syr. — Furor iraque mentem praecipitant. Verg. Aen. 2. 316. — Furor Teutonicus. — Ira furor brevis est. Hor. ep. 1. 2. 62. — Patientia laesa fit furor. — Quis furor, o cives, quae tanta licentia ferri? Lucan. — Responsio mollis frangit iram, sermo durus excitat furorem. Prov. 15. 1.

Furtivus. Aquae furtivae dulciores. — Aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior. Prov. 9. 17. — Opera furtiva. — Thymiamate furtivo deos placat.

Furtum. Pessimae apes furto proveniunt. — Res inventa et non restituta est quasi furto ablata.

Furunculus sportulam captavit.

Fuscus. Fusca nucella foris nucleum tenet intro saporis. — »Phi« sonuit fuscum ridens ardaria furnum.

Fustis. Asinus esuriens fustem negligit.

Futurus. Ad futuram memoriam. — E tacito vultu scire futura licet. Ov. am. 1. 11. 18. — Futura pungunt nec se superari sinunt. — Publ. Syr. — Irridens miserum dubium sciati omne futurum. — Nescia mens hominum fati sortisque futurae. Verg. Aen. 10. 501. — Omne futurum despicitur suadentque brevem praesentia fructum. Claudian in Eutrop. 2. 50. — Omne futurum incertum. — Praesente fortuna peior est futuri metus. Quint. decl. 12. 15. — Prudens futuri temporis exitum caliginosa nocte premit

Deus. Hor. — Quid sit futurum eras, fuge quaerere. Hor. carm. 1. 9. 13. — Quidquid futurum est ab imo nascitur. P. S. — Quod egregium futurum est, serius absolvitur. — Tu praesens cura, Domino permitte futura.

Galathea. Invenies aliam Galatheam. Ter. — Non potes Thetidem simul et Galatheam amare. Lucian. — Thetidem simul et Galatheam amat.

Galea. Galeam Plutonis induit. — Galea salutis. Ss. — Galeam tibiae aptas. — Orci galeam habet. — In galea Martis nidum fecere columbae: apparet Marti quam sit amica Venus.

Galeatum sero duelli noenitet. Juv. 1. 169.

Galenus. Dat Galenus opes, dat Justinianus honores, solus Aristoteles cogitur ire pedes.

Galerus. Navis aut galerus. Aristoph.

Gallam bibat.

Gallica furia.

Gallina. Albae gallinae filius. Juv. 13. 141. — Gallina scripsit. Plaut. Pseud. 29. — Gallinam dat ut taurum recipiat. — Gallinis gallus ter quinque sufficit unus; ast ter quinque viri vix sufficiunt mulieri. — In matutinis vigilem qui se cupit esse, is cum gallinis habet ire cubare necesse. — Invenit interdum caeca gallina granum. — Litigium de gallina compone vel ovo. — Mala gallina, malum ovum. — Mala gallina quae vicinis ova parit. — Ovum gallinae fert pauper, ut auferat aucae. — Ovum ante gallinam. Macrobi. saturn. 7. 16. — Vescitur assatis gallinis sedulus omnis; cum suis vero, qui male discit erit.

Gallinaceum lac. (Felix.) Plin. H. n.

Gallus. Aesopieus gallus. — Cantabit melius colluto guttore gallus. — Galli ventrem habent. — Galli victi silent, canunt victores. Cic. de divinat. 2. 26. — Gallinis gallus ter quinque sufficit unus; ast ter quinque viri vix

sufficiunt mulieri. — Gallo molimen animosius est prope limen. — Gallum ab eodem repetit cui dedit. — Gallus alas submittit. — Gallus in sterquilinio plurimum potest. Sen. Apoc. 7. — Gallus in suo sterquilinio multum potest. — Omne animal post coitum triste excepto gallo et monacho. — Priusquam galli cantent. Plaut. Mil. gl. 689. — Priusquam gallus iterum cecinerit.

Gallus. Galla credulitas. Mart. 5. 1. 10. — Gallorum credulitas. — Nul- lum bellum sine milite Gallo. Justin. 25. 2.

Garum. Garo addidisti gerrem. Inf.

Garrulus. Has poenas garrula lin- gua dedit. Ov. — Poenas garrulus ipse dabit. Ov. — Percunctator gar- rulus idem. Hor. ep. 1. 18.

Garrire. Quando conveniunt Mar- garetha, Sibylla, Camilla, garrire inci- piunt et ab hoc, et ab hac et ab illa.

Gaudere. Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, in ruina ejus non exultat cor tuum. Prov. 24. 16. — Clericus in cella gaudet verpienta puel- la. — De male quaesitis non gaudet tertius heres. — De praesenti gaudet ecclesia. — Dum felis dormit, mus gaudet et exsilit antro. — Duobus cer- tantibus tertius gaudet. — Duobus li- tigantibus tertius gaudet. — Esto ani- mo forti, quum sis damnatus inique; nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. — Gaudeamus igitur juvenes dum sumus. — Gaudeant bene nati. — Gaudeat illa domus, bene providus est cui promus. — Gaudet praeno- mine molles auriculae. Hor. serm. 2. 5. 32. — Gaudeo gaudium tuum. — Gaudet Deus eminentissima quaeque deprimere. — Gaudet equis, canibus et aprici gramine campi. (Juvenis.) Hor. A. p. — Gaudet in sinu. Cic. — Gaudet opis messe, cui jutor vult Deus esse. Inf. — Gaudet patientia duris. Lucan. 9. 403. — Gaudet uterque pa- rens, dum filius est bene parens. —

Gaudet vita umbratili. Cic. Tusc. 2. 11. — In sinu gaudet. (In silentio.) Tibull. 4. 13. 8. — Inter duos litigantes ter- tius gaudet. — Non gaudebis amore coacto. — Numero Deus impare gau- det. Verg. ecl. 8. 75. — Pectora dum gaudent, patent. Ov. art. am. 1. 361. — Quod boni est, id tacitus taceas tute tecum et gaudeas. Plaut. — Si- mile simili gaudet. Aristot. — Sus- magis in caeno gaudet, quam fonte sereno. — Tempora gaudendi, sunt tempora certa dolendi. Columb. 2. 68. — Vindicta nemo magis gaudet quam femina. Juv. 13. 191. — Virtutis spo- lia quum videt, gaudet labor. P. S.

Gaudium. Bene perdis gaudium, ubi dolor pariter perit. Publ. Syr. — Curis gaudia miscet. — Damnum unius est gaudium alterius. — Declarant gaudia vultu. — Diversis diversa pla- cent, et sua gaudia cuique. — Extrema gaudii luctus occupat. — Gaudeo gau- dium tuum. — Gaudia pennata sunt moestio dolore fugata. — Gaudia post luctus veniunt, post gaudia luctus. Owen. epigr. — Gaudia principium nostri sunt saepe doloris. Owen. met. 7. 796. — Gaudii comes moeror. — Gaudii intercedit aegritudo. — Habet et sua gaudia pauper. Paling. 2. 377. — Imber adest soli, comitantur gau- dia fletum. — Interpone tuis inter- dum gaudia curis, ut possis animo quemvis suffere laborem. Cato. 3. 7. — Is miser est et erit, qui mundi gau- dia quaerit. — Longa mora est nobis omnis, quae gaudia differt. Ov. her. 19. 3. — Malum alienum ne feceris tuum gaudium. P. S. — Melior est buccella sicca cum gaudio, quam do- mus plena cum jurgio. Prov. 17. 1. — Miscentur gaudia laetis. — Multis damnosa fuere gaudia. Claudian. de cons. Honor. 334. — Nil adeo for- tuna gravis miserabile fecit, quod mi- nuant nulla gaudia parte malum. Ov. ex Pont. 4. 4. 5. — Post florem fruc- tus, sequitur post gaudia luctus. —

Post gaudia luctus. — Risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat. Prov. 14. 13. — Sola virtus praestat gaudium perpetuum, securum. Sen. ep. 27. 3. — Totam vitam miscet dolor et gaudium. — Tristitia vestra vertetur in gaudium. Ss. — Vae tibi ridenti quia mox post gaudia flebis. — Voluptas tacita metus est magis quam gaudium. P. S.

Gaudimonia dissilire. — Gaudimonia rumpi.

Gazae. Arabum gazae. Hor. carm. 1. 29. 1. — Ir petit angorem, cor gazas, visus amorem. (Ir, hir, cheir-mamus. Manus quaerit ubi dolet.)

Gelimus. Esse dies plures gelimis, attendere cures. Inf.

Gemere. Malus miles est, qui imperatorem gemens sequitur. Sen. ep. 107. 9. — Rota gemens.

Gemini. Tutius et geminos anxia mater alit. (Quam unum.) Prop. 2. 22. 42.

Gemitus mortis circumdederunt me. Ss.

Gemma. Diligo cum botro vitem, cum prole parentem, et mihi cum concha virgine gemma placet. — Gemmas ex alieno littore petit. — Indorum gemmae. — Non aurum est quodcunque nitet, non gemma quod ardet. — Non valet aequari gemmae vitrum petriosae. Salutar. 69.

Gener. Filiolae soli generos binos dare noli.

Generare. Aquila non generat columbam, columba non generat aquilam. — Cypselus non generat aquilam. — Imbellem aquilae non generant columbam.

Generatio aequivoca.

Generosus. Codro generosior. — Crumena generosum facit. — Generosioris arboris statim planta cum fructu est. Quint. 8. 3. 76. — Generosos animos labor nutrit. Sen. ep. 31. 4. — Generosus e crumena. — Generosus equus non curat canum

latratus. — Non facile motus mens generosa capit. — Non potest generosus animus contumeliam pati. Sen.

Genitor. Educit genitor, quos educat arte magister. — Nobilitas morum magis ornat quam genitorum.

Genitrix. Casta refert castae genitricis filia mores: lascivae nunquam filia casta fuit. Owen. Monost. 103. — Pessima filiolum genitrix deposcit honestam.

Genius. Defraudare genium suum. — Genio sinistro natus. — Genios iratos habet. Petron. 62. — Genius loci. — Indulsit genio. Pers. 5. 151.

Gens. Bona terra, mala gens. — Gens humana ruit per vetitum nefas. Hor. — Justitia elevat gentem. Prov. 14. 34. — Multiplicasti gentem, sed non laetitiam. Ss. — Proprius cuique genti mos.

Genu. Animus decedit in genua. — Dum virent genua. — Genu crure propius. — Genu sura propius. — Genu tibia propius. — Incurvat genu se-nectus.

Genuinus (dens). Genuino mordet. — Genuinum frangere. — Genuinum in aliquo frangere.

Genus. Et genus et formam regina pecunia donat. — Et genus et virtus, nisi cum re vilior alga est. Hor. serm. 2. 5. 8. — Genus irritabile vatium. Hor. — Praesumitur bonus de bono genere natus. — Qui genus jactat suum, aliena laudat. Sen. Herc. fur. 340.

Geometra. Una linea geometram non facit.

Gerere. Aedibus in nostris, quae prava aut recta gerantur videndum. Gell. 14. 6. — Aes mihi quando gero, ventre reffectus ero. — Qualia quisque geret, talia quisque feret. — Re bene gesta.

Germen patrizat lupus ut resonas ululizat. Inf.

Geryon si essem.

Gestare. Altera manu caduceum, hastam altera gestat. — Capram ge-

stare non possum et vos imponitis mihi bovem. — Faber compedes quas fecit, ipse gestet. — Gestare in oculis. — Gestare in sinu. — Gestare solem manibus. — Gestat faber compedes, quas ipse fecit, Auson. id. 7.

Gignere. Pisces ova cum genuerunt, relinquunt. Cic. nat. deor. 2. 48. 51.

Glaciem scindere. — Glaciem scidit ad honores. — Ut fragilis glacies, interit ira mora. Ov. art. am. 1. 374.

Gladiator in arena capit consilium. Sen. ep. 22. 1.

Gladius. Damoclis gladius imminet. — Delphicus gladius. — Dextra gerat gladium, pacem manus altera monstret. — Gladio ignem fodere. — Gladio suo se jugulat. Terent. — Gladium dedisti quo se occideret. — Gladius melle litus. S. Hier. ep. 105. 2. — Gladius plumbeus in eburnea vagina. — Gula plures, quam gladius peremit. — Ignem gladio ne fodito. — Ignem gladio scrutare. Hor. sat. 2. 3. 275. — Jugulatur suo gladio. — Linguae mulierum: gladius acutus. — Melior est umbra senum, quam gladius juvenum. — More Andabatarum gladium in tenebris ventilat. S. Hier. adv. Heloid. 5. — Ne puero gladium. S. Aug. ep. 104. 2. 7. — Omnis, qui acciperit gladium, gladio peribit. Ss. — Plumbeo gladio jugulare. Cic. ad Att. 1. 16. 2. — Plures crapula quam gladius. (Sc. occidit.) — Proprio gladio aliquem jugulare. — Puero gladium ne commiseris. — Suo sibi gladio hunc jugulo. — Ter. Ad. 958. — Suomet se gladio ferit. — Tolerabilius est alieno gladio, quam nostro perire. S. Ambros. de off. 1. 4. 15. — Versis gladiis depugnare. — Volsellis pugnat non gladiis.

Glans cassa. Plaut. Rud. 1324. — Cassa glande non emo. — De (Vel: ex) nuce fit corilus, de glande fit ardua quercus. — Glande vesci. — Inventis frugibus glande vesci. — Multorum

festorum Jovis glandes non amplius comedet.

Glaucoma alicui ob oculos objicere. Plaut.

Glaucus comesa herba habitat in mari.

Glebam nullam relinquere. — Ne gleba ei est agri ad locum sepulturae.

Glis. Glire somnolentior. — Gliris somnus.

Glomus. Glomi bonorum.

Gloria. Ad majorem Dei gloriam. — Ardua per praeceps gloria vadit iter. Ov. trist. 4. 3. 74. — Artibus ingenuis quaesita est gloria multis. Ov. ex Pont. 2. 7. 47. — Bona fama est ingens gloria. — Certe non parvas animo dat gloria vires et fecunda facit pectora laudis amor. Ov. trist. 5. 12. 37. — Dat gloria vires. Prop. 4. 10. 3. — Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur. Sallust. Catil. 1. 4. — Exitus ostendit, quo mundi gloria tendit. — Fallere credentem non est operosa puellam gloria. Ov. her. 2. 63. — Gloria Deo, venia reo. — Gloria fugientes magis sequitur. Sen. de benef. 5. 1. 4. — Gloria fugientem sequitur, insequentem fugit. — Gloria in excelsis Deo. — Gloria umbra virtutis est. Sen. ep. 79. 13. — Gloria umbra virtutis est; etiam invitam comitabitur. Sen. — Gloria virtutem tamquam umbra sequitur. Cic. Tusc. 1. 45. 109. — Gloriam invidia sequitur. Sall. Jug. 55. 3. — Gloriam meam nemini dabo. Ss. — Gloriam praecedat humilitas. Prov. 15. 33. — Gloriam qui spreverit citius habebit. — Gloriam qui spreverit, veram habebit. Liv. 22. 39. 19. — Gloriam sapientes possidebunt; stultorum exaltatio ignominia. Prov. 3. 35. — Heu quam difficilis gloriae custodia est. Publ. Syr. — Immensum gloria calcar habet. Ov. ex Pont. 4. 2. 36. — Invidia gloriae fortunaque comes. — Iter ad superos gloria pandit. Sen. — Laudataque virtus crescit et

immensum gloria calcar habet. Ov. — Miles bellum optat, si gloriam. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Non parvas animo dat gloria vires. Ov. trist. 5. 12. 37. — Nulla est gloria praeterire asellos. Mart. 12. 36. 13. — Parere scire par imperio gloria est. P. S. — Poenas majores lucratur gloria major. — Proprio sordescit in ore gloria. Owen. Monost. 83. — Qui scrutator est majestatis, opprimetur a gloria. Prov. 25. 27. — Sequi gloria, non appeti debet. Plin. ep. 1. 8. 14. — Si post fata venit gloria, non propero. — Sic transit gloria mundi. — Spreta in tempore gloria interdum cumulatior redit. Liv. 2. 47. 11. — Succrescere gloriae seniorum. — Trahimur omnes studio laudis, et optimus quisque maxime gloria ducitur. Cic. p. Arch. poët. 11. 26. — Vinum Rhenense decus est et gloria mensae. — Virtus plus invidiae quam gloriae contraxit. Justinian. — Vita perit, mortis gloria non moritur. Auson. sept. sap. 7. 2.

Gloriari. Gloriatur tamquam Argvum clipeum abstulerit (vel: detraxerit).

Glorificari. Antequam conteratur, exaltatur cor hominis, et antequam glorificetur humiliatur. Prov. 18. 12. — Cura plenus eris, si vis ut glorificeris.

Gloriosus. In fuga foeda mors est, in victoria gloriosa. — Praenestinus gloriosus. Plaut. Bacch. 24. — Rhodius gloriosus. Plaut. Epid. 300.

Glossa. (Lingua.) Osse caret glossa, quandoque tamen terit ossa.

Gnarus. Nemo tam gnarus, qui non sit laudis avarus.

Gordius nodus.

Gracchus. Quis tulerit Gracchos de seditione querentes. Juv. 2. 24.

Graculus. Aesopi graculus. (Alienis coloribus ornatus.) Tertull. ad Valent. 12. — Alius est clamor graculi, alius luscinae cantus. — Graculo cum fidibus nihil. Gell. praef. 19. —

Graculus graculo assidet. — Graculus inter Musas. — Nihil cum fidibus graculo, nihil cum amaricino sui. Gell. — Semper graculus assidet graculo. — Tunc canent cygni, quum tacebunt graculi.

Gradi. Girat rependo prius infans, quam gradiendo. — Quasi super aristas graditur. S. Hier. ep. 82. 5. — Qui cum sapientibus graditur sapiens erit; amicus stultorum similis efficitur. Prov. 13. 20.

Gradus. Credere te sapientem primus ad stultitiam gradus. — De gradu dejicere. Cic. de off. 1. 23. 80. — Formicinos gradus facit. — Formicinum movet gradum. Plaut. — Gradus ad Parnassum. — Primus gradus emendationis est, culpam suam agnoscere. — Si gradus est altus, gravior fiet tibi saltus. — Testudineus gradus. Plaut. Aul. 49. — Si excellis gradu, excelle et merito.

Graeculus esuriens in coelum jussis ibit. Juv.

Graecus. Ad Graecas calendas. Sueton. Octav. 87. — Conando Graeci Troja potiti sunt. — Graeca fide mercari. Plaut. Asin. 1. 3. 47. — Graeca fides. Plaut. Asin. 199. — Graeca fides, nulla fides. — Graeca per Ausoniae fines sine lege vagantur. — Graeco more bibire. Cic. — Graecorum levitas. — Graecorum otium. — Impostor et Graecus est. S. Hier. ep. 38. 5. — Tentantes ad Trojam pervenerunt Graeci.

Graii. Pro meritis male tractaverunt Agamemnona Graii.

Grammaticam didici, multos doctique per annos, declinare tamen non potui tumulum.

Grammaticus. Caesar non supra grammaticos. — Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est. Hor. A. p. 78. — Felix grammaticus non est. Auson. epigr. 136. 1. — Nec Caesar supra grammaticos.

Gramen. Asino gramen et baculus.

— Haec tibi succedent, ut gramina pasta catello. — Injussa virescunt gramina.

Grandis. Barbaries grandis habere nihil. Ov. am. 3. 8. 4. — Bursula calcatur, dum grandis bursa paratur. — De minimis granis, fit grandis summa. — De (vel: ex) multis, grandis acervus erit. Ov. rem. am. 424. — De stipula grandis acervus erit. Ov. am. 1. 8. 90. — Grande solatium est cum universo rapi. Sen. de provid. 5. 6. — Grandia per multos tenuantur flumina rivos. — Grandia si parvis adsimilare licet. Ov. — Huncce virum reputa, qui profert grandia verba. — Mendacium est: in puero levitas, in sene grande nefas. — Si licet exemplis in parvo grandibus uti. Ov. trist. 1. 3. 25. — Tenuēs conamur grandia.

Grando drachmae.

Granum. Cum grano salis. Plin. H. n. 23. 149. — De minimis granis fit grandis summa. — E granis acervus. — Grana prior subdat pistrino, qui prior adstat. — Invenit interdum caeca gallina granum.

Grassari mendaci specie amoris.

Gratia. Doctrina bona dabit gratiam. Prov. 13. 15. — Eandem mihi gratiam refers, quam cuculus currucae. — Excidit gratia. — Fallax gratia et vana est pulchritudo. Prov. 31. 30. — Fratrum quoque gratia rara est. Ov. met. 1. 145. — Gratia cito senescit. — Gratia et amicitia liberant. Prov. 25. 10. — Gratia fit pluris quam tota scientia juris. — Gratia magnatum nescit habere statum. — Gratia magnorum leporino tergo refertur. — Gratia nulla datur, sed munere munus ematur. — Gratia parit gratiam. — Gratia pigra. — Gratia regalis non est res perpetualis. — Inest sua gratia parvis. — Ingratum gratia tarda facit. Auson. epigr. 83. — Intercidit gratia beneficii. — Litem inferre cave cum quo tibi gratia juncta est: ira odium generat, concordia nu-

trit amorem. Cato. — Manus manum lavat, gratia gratiam parit. Sen. — Nec veteris formae gratia tota perit. Corn. Gall. el. 2. 32. — Non abolescit gratia facti. Verg. — Non erit ignotae gratia magna lyrae. Ov. art. am. 3. 400. — Nulla perpetuam gratiam servat, nisi modesta victoria. Quint. decl. 9. 19. — Patientia quaeri debet, quod gratia impetrari nequit. Val. Max. fact. dict. mem. 7. 5. provem. — Pigra gratia. — Quidquid valeo gratia, valebo tibi. — Summus ut esse nego, sic ultimus esse recuso: sim medius, mediis gratia major inest. — Unde nobis gratia ista? Ss. — Vile donum, vilis gratia.

Gratiae. Indocti a Musis atque Gratiis absunt. Quint. 1. 10. 21. — Timon, qui Gratiis non sacrificavit.

Gratiarum actio est ad plus dandum invitatio.

Gratis. Cras gratis. — Cum dabitur sonipes gratis, non inspicie dentes. — Gratis accepistis, gratis date. Ss. Matth. 10. 8. — Gratis probus. Ov. — Gratis poenitet esse probum. Ov. — Ipse decor recti, facti si praemia desint, non movet et gratis poenitet esse probum. Ov. ex Pont. 2. 3. 13. — Mos est praelatis, praebendam non dare gratis. — Nemo gratis bellus est. (Fortuna non gratis datur.) Plant. Aul. 18. 27. — Nunquam satis, quod datur gratis. — Quod donare potes gratis, ne vende roganti. — Servis non gratis operam praestes gravitatis.

Gratitudo est beneficiorum calcar.

Gratulatio sera reprehendi non solet.

Gratuito. Ubi malos praemia sequuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est. Sall. hist. fragm. 1. 48. 9.

Gratus. Beneficium pluribus datum, nulli gratum. Sen. de benef. 2. 13. — Bis est gratum, quod opus est, si ultro offeras. P. S. — Bis gratum, quod ultro offertum. — Care taxata merx est non undique grata. — Creber

mendicus vix ulli est gratus amicus. — Cum mercede labor gratior esse solet. — Deo ingratus, cui erit gratus. — Dum vita grata est, mortis conditio optima est. Publ. Syr. — Est oculo gratum speculari semper amatum. — Est quoque cunctorum novitas gratissima rerum. — Est requies grata sub cute non lacerata. — Ficus avibus gratae, at plantare nolunt. — Grata novitas. — Grata quies post exhaustum solet esse laborem. — Grata rerum novitas. — Grata senectus homini, quae parilis juventae. Auson. sept. sap. 6. 6. — Grata superveniet, quae non sperabitur hora. Hor. ep. 1. 4. 14. — Grata vinetus compede. (Amor.) — Grator est pulchro veniens ex corpore virtus. Verg. Aen. 5. 344. — Gratissimum auxilium; preces praevenire. — Gratissimus nummus. — Gratius est donum, quod venit ante preces. — Gratius est fieri profugum, quam lite moveri. — In quacunque Deus tibi fortunaverit horam, grata sume manu, nec dulcia differ in annum. Hor. — Loqui senibus res est gratissima cunctis. Paling. 3. 33. — O quanto priscis sunt nova grata magis. — Persona grata. — Persona gratissima. — Qui gratus futurus est, statim dum accipit, de reddendo cogitet. Sen. de benef. 2. 25. 2. — Plurimumque gratae divitibus vices. (Varietas.) Hor. — Qui quam potuit, dat maxima, gratus abunde est. Ov. ex Pont. 4. 8. 37. — Quod voles gratum esse, rarum effice. Sen. de benef. 1. 14. 1. — Reddit mercatum parata pecunia gratum. — Reddit mercatum mox prompta pecunia gratum. — Si bene quid facias, fac cito, nam cito factum gratum erit. Auson. epigr. 83. 1. — Spina etiam grata est, ex qua spectatur rosa. Publ. Syr. — Sponte oblatum dupliciter gratum.

Gravis. Aes debitorem leve, grave inimicum facit. P. S. — Aetna gravius. Cic. — Bonus animus laesus

multo gravius irascitur. P. S. — Celsae graviore casu decidunt turres. — Cura viris levibus rerum solet esse novarum; cura viris gravibus rerum solet esse suarum. Mant. Parth. ecl. 10. 155. — Discessum reditus non sinit esse gravem. — Delictum, sequitur poenituisse, grave. — Durum et invisum et grave est servitia ferre. Sen. Troad. 909. — Grave tormentum fames. — Gravior esse testis solet, qui a reo surgit. Sen. contr. 4. 27. 7. — Gravior inimicus, qui sub pectore latet. — Graviora quaedam sunt remedia periculis. P. S. — Gravis ira regum est semper. Sen. Med. 494. — Gravis malae conscientiae lux est. Sen. ep. 122. — Gravissimum est imperium consuetudinis. P. S. — In servitute cadere de regno grave est. Sen. Phoeniss. 598. — Injuriae leves toleratae graviores invitant. — Injusti nonnunquam tolluntur in altum, ut lapsu mox graviore ruant. Claudian. — Leve est miseriae ferre, perferre est grave. Sen. Thyest. 307. — Mantica mole levis, fit longo tramite gravis. — Mors illi gravis incubat, qui notus nimis omnibus, ignotus moritur sibi. — Nihil gravius quam destitutae spes torquent. Quint. decl. 12. 17. — Non magnam rem sustinere potest, cui tacere grave est. — Nunquam erit alienis gravis, qui suis se concinnat levem. Plaut. Trin. 3. 2. 58. — Objurgari in calamitate gravius est, quam calamitas. P. S. — Oderunt agilem gravemque remissi. Hor. — Odia conjunctissimorum gravissima. — Omne principium grave. — Onus Aetna gravius. Cic. de senect. 2. 4. — Onus Atho aut Aetna gravius sustinet. Cic. — Paupertas onus est et miserum et grave. — Per callem grandem pondus leve fit grave tandem. — Quae subito veniunt, multo graviora videntur. Columb. Monost. 74. — Qui scandunt in altum, lapsu graviore ruunt. — Saepe necesse gravem currere cogitantum.

— Senectus Aetna gravior. Cic. — Temperariis remediis graves morbi curantur. Sen. exc. contr. 4. 5. 3. — Tolluntur in altum; ut lapsu graviore ruant. Claudian. 3. 22.

Gravare. Ars neminem gravat. — Fertur ovis vana, quam mole gravat sua lana. — Ne graver absque cibo, semesso gaudeo libo. — Onere duplici nemo debet gravari. R. j. — Quos edisse pudet, vita molesta gravat. — Valdegravant natos dirae et maledicta parentum.

Gravitas. Exsultat levitate puer, gravitate senectus. Corn. Gall. 1. 105. — Lacedemonia gravitas. — Porcina gravitas.

Graviter. Humilis nec alte cadere nec graviter potest. Publ. Syr.

Gremium. E gremio decurrere. Catull. — Nec gremio credendum. — Nec mulieri, nec gremio credendum. Fest.

Gressus. Lubrici sunt fortunae gressus. — Per nimios gressus robustus fit quoque fessus. — Respicit Dominus vias hominis et omnes gressus ejus considerat. Prov. 5. 21.

Grex. Ardua res est regi carum esse simul et gregi. — Bonus pastor tondeat gregem suum, sed non glabret. Tiber. — De grege illo est. Terent. — De grege praedatur lupus, is quamvis numeratur. — Epicuri de grege porcus. Hor. — Grege amisso septa claudere. — Grex totus unius scabie cadit ac porrigine porci. — Grex totus in agris unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. 2. 79. — Nil juvat amisso claudere septa grege. — Oculi domini saginat gregem. — Qualis rex, talis grex. — Regis ad exemplum componitur et grex. — Scabida vadit ovis potius grege cum pare quovis. Inf. — Unius pecudis scabies totum commaculat gregem. S. Hier. comment. in Galat. 3. — Unius ovis scabies totum gregem contaminat. S. Ambros. de fide 5.

Grunnire. Grunnit porcellus, ut sus vetus ante tenellus. — Grunnit sic fetus porcus ut ante vetus.

Grus ne te rapiat, tutus in urbe mane. — Grus vindex. (Ibyci.) Auson. — Ibyci grues. — Ibycus ut periit vindex fuit antevolans grus. — Plus valet in manibus passer, quam sub dubio grus.

Gry. Nec gry quidem.

Gryps. Jungere grypes equis. Verg. ecl. 8. 27.

Guardianus. Officium taliter-qualiter, sed cum patre guardiano semper bene esto. — Vix factus monachus, jam vult esse guardianus.

Gubernare. Deserit ille suos nunquam, qui cuncta gubernat. — Rara quidem virtus, quam non fortuna gubernet. Ov. trist. 5. 14. 29. — Rex regnat non gubernat.

Gubernator dormiens. — Gubernator pacata republica. — In tranquillo quilibet est gubernator. — Si tu proreta isti navi es, ego gubernator ero. — Tranquillo mari quilibet gubernator est. Sen. ep. 85. 34. — Ubi non est gubernator, populus corrueat. Prov. 11. 14.

Gula. Ancipiti plus ferit ense gula. — Blanda gulae preda fit potio saeva rependi. Inf. — Coquus domini debet habere gulam. Mart. 14. 220. 2. — Femina cara nimis, curarum copia et aurae pessima temperies luxuriansque gula: haec sunt inceptae quae rumpunt stamina vitae. — Gula digna Harpyis rapacibus. Hor. sat. 2. 2. 40. — Non masticetur prius esus, quam tibi detur: nec gula vescetur vivo, quod eundo movetur. Inf. — Gula plures quam gladius peremit. — Lucet; eamus quo ducit gula. Hor. — Pone gulae metas, ut sit tibi longior aetas.

Gulosi, morbosi. — Liber non potes et gulosus esse. Mart. 9. 10. 4.

Gurgis. Apparent rari nantes in gurgite vasto. Verg. — Quo minime quaeris gurgite, piscis erit. Ov. — Quo

minime reris, de gurgite pisce frueris.
— Rari nantes in gurgite vasto. Verg.
— Saepe sub quo non speres gurgite
piscis erit. Ov.

Gustare. Cum neque civitatis adhuc gustasset aquam. (Peregrinus.) Cassiod. hist. trip. 12. 4. — Dulcia non meruit, qui non gustavit amara. — Favos post fella gustavit. Tertull. de coron. 14. — Gustavit ut canis e Nilo. — Labris primoribus gustasse. — Lotum gustavit. — Mus picem gustat. — Ne gusta, quibus cauda est nigra. (Finis.) — Primis labris gustare. Cic. de nat. deor. 1. 8. 20.

Gustus. De gustibus non est disputandum. — De gustis non dispis. Inf. — Quale sit arbutum, talem dant arbuta gustum.

Gutta. Eloquentiae flumen, sapientiae gutta. — Flumen verborum, gutta mentis. — Gutta cavat lapidem. — Gutta cavat lapidem, consumitur anulus usu. Ov. ex Pont. 4. 10. 5. — Gutta cavat lapidem non bis (vel: vi), sed saepe cadendo. — Gutta fortunae prae dolio sapientiae. — Guttam aspergere. Cic. — Perpetuo stillans gutta etiam marmor cavat. — Vini gutta. (Consilii.)

Guttula. Minutae guttulae imbrem pariunt.

Guttur. Cantabit melius colluto gutture gallus. — Guttur frangere.

Gygis anulum habet.

Gyri Maeandri.

Habena. Habenas ignotus non tractet. Ov. — Habenas injicere. Val. Flacc.

Habenula. Angariae causa fit legis habenula laxa.

Habere. Amor sceleratus habendi. — Avaro tam deest, quod habet, quam quod non habet. — Barbaries grandis habere nihil. Ov. am. 3. 8. 4. — Dare nemo potest, quod non habet. — Ecquid habet aceti in pectore? — Felix, qui quae vult habet. — Frustra habet, qui non utitur. — Habeat sibi. Sueton.

— Habemus papam. — Habenti dabitur et abundabit. Ss. — Habet aceti in pectore? Plaut. Pseud. 739 — Habet et musca splenem. — Habet haec res panem. (Utilis.) Petron. 46. — Habet nasum. — Habet quod deest. — Habet salem. — Habete vobis. Plaut. Merc. 987. — Habuisse et nihil habere. — Habuit nasum rhinocerotis. — Hic mos et genti, panis praebetur habenti. — Hoc habet. — Homines quo plura habent, eo plura cupiunt. — Ingenium quondam fuerat pretiosius auro; at nunc barbaria est grandis habere nihil. Ov. am. 3. 8. 3. — Miserum est habuisse et non habere. Plaut. Rud. 1321. — Nec aures me puto habere, nec tactum. — Nemo dat, quod non habet. — Nihil habenti nihil deest. — Pedem ubi ponat non habet. Cic. de fin. 4. 25. 69. — Qua digitum proferat non habet. — Quantum habebis, tantus eris. S. Aug. de disc. Chr. 11. 12. — Quantum habes, tanti es. Hor. sat. 1. 1. 62. — Quas dederis, solas semper habebis opes. Mart. — Qui aures habet, audiat. Ss. — Qui habet aures audiendi audiat. Ss. Matth. 11. 15. — Qui habet ei dabitur. Ss. — Qui habet dabitur ei et abundabit; qui autem non habet, et quod habet auferetur ab eo. Ss. Matth. 13. 12. — Qui habet tempus, habet vitam. — Qui multum habet, plus cupit. — Qui nihil aeris habet, nihil aeris perdidit unquam. — Quod in te habes, hoc quaeris in altero. Ter. Eun. — Saevior ignibus Aetnae fervens amor ardet habendi. Boëth. 2. 5. 25. — Si non habemus pecuniam, habemus fidem. — Si non habes quod optas, ama quod habes. — Si paulo paulum adjicies faciesque ita crebro magnum acervum habebis. — Solamen miseris socios habuisse malorum. Sen. — Sordent, quae possunt semper haberi. Paling. 2. 394. — Summum cape et medium habebis. Diogenian. — Talem te praesta, qua-

lem te poscis haberi. Muret. — Tales simus, quales videri et haberi velimus. — Tam deest avaro quod habet, quam quod non habet. Publ. Syr. — Ubi pedem ponat, non habet. — Unde habeas quaerit nemo, sed oportet habere. Juv. 14. 207. — Ut habeas quietum tempus, perde aliquid. — Ut habeas quietem, perde aliquid. S. Aug. — Venter non habet aures. — Verrucis offenditur ac tubera habet. — Zonam non habet. (Nihil potest perdere.) Plaut. Poen. 1008.

Habitare. Animus habitat in auri-bus. (Fama.) — Animus habitat in oculis. — Beatus ille homo, qui habitat in sua domo. — Cum paribus pares habitant vivuntque libenter. Paling. 10. 94. — Ecce quam bonum, bonum et jucundum habitare fratres, fratres in unum. — In culina habitare. — Juxta claudum habitans, claudicare discit. — Non possunt habitare simul contraria. — Non quam late, sed quam laete habites, refert. — Nusquam habitat, qui ubique habitat. — Qui bene habitant, saepius veniunt in agrum. — Qui bene vult habitare, saepius ventitet in agrum. Plin. H. n. 18. 31. — Si juxta claudum habites, subclaudicare disces. — Tecum habita, noris quam sit tibi curta supellex. Pers. 4. 52. — Vacuum habitat.

Habitus. Altera natura est habitus. — Corporis ex habitu, noscitur omnis homo. — Ex habitu colligitur persona hominis. — Habitus non facit monachum. — Habitus virum indicat. — Paupertas non est habitus permanentis.

Halex viri.

Hamatus. Munera hamata dare. Mart.

Hamus. Aureo hamo piscari. Sueton. Oct. 25. — Casus ubique valet, semper tibi pendeat hamus. Ov. art. am. 3. 425. — Casus ubique valet, semper tibi pendeat hamus: quo minime credas gurgite, piscis erit. Ov.

— Exiguum munus majoris muneris est hamus. — Hamum ostendere. Plaut. Most. 1070. — Hamum vorat. Plaut. — Hamum voravit, meus hic est, hamum vorat. Plaut. Curcul. 431. — Munera misit in hamo. (Ut majora accipiat.) Mart. 6. 63. 5. — Piscis ad hamum. Hor. ep. 1. 7. 74. — Semper tibi pendeat hamus. Ov. — Sua munera mittit cum hamo. — Unam semper amo, cujus non solvor ab hamo. — Voluptate homines, ut hamo pisces. Cic. de senect. 13.

Hannibal. Hannibal ad portas. Cic. Philipp. 1. 5. 11. — Hannibal ante portas.

Hariolus. Usu peritus, hariolo voracior. Phaedr. 3. 3. 1.

Harmonia. Suilla harmonia.

Harpocrates est. — Harpocratem colere. — Reddidit Harpocratem. Catull. 74. 4.

Harpya est. — Gula digna Harpyis rapacibus. Hor. sat. 2. 2. 40.

Haruspex risit, dum alium haruspicem vidit. — Miror, quod non rideret haruspex, haruspicem dum vidisset. Cic. de divin. 2. 24. 51.

Hasta. Abjicere hastas. Cic. p. Mur. 21. 45. — Ad hastam. — Altera manu caduceum, hastam altera gestat. — Argenteis hastis pugnare. — Argento radiat hastae, sic cuncta domabis. — Hastis pugna argentatis, atque omnia vinces. — Scilicet ut retro longam fert rusticus hastam.

Haurire. Aquam e caeno haurire. Afran. v. 187. — Cribro aquam haurire. Plaut. — Cribro imbrem haurit. Plaut. — De faece haurire. Cic. Brut. 69. 244. — E Democriti puteo haurit. — Haurire lucem. — Haurire patrias opes. — Haurire potius e fontibus, quam rivulos consecrari. — Humi aquam haurire. — Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, omnibus unca cibis aera subesse putat. Ov. ex Pont. 2. 7. 9. — Reti haurit aquam.

— Reti subtili haurire cupit aquam. S. Ambros.

Haedus. Capra nondum peperit, haedus autem ludit in tectis. Zenod. — Haedo delicatior. — Haedum coquere in matris lacte. (Crudele.) — Non coques haedum in lacte matris suae. Ss. Deuter. 14. 21. — Tenero lascivior haedo.

Haerere. Apud Sirennas haeret. Symmach. ep. 7. 16. 3. — Aqua haeret. (Nescio quid faciam.) Cic. de off. 3. 33. 117. — Columniare audacter semper aliquid haeret. Voltaire. — Deteriora pertinacius haerent. — Ensis haeret in jugulo. Ov. Trist. 1. 1. 44. — Haeret in eodem luto. Plaut. Pers. 4. 3. 66. — Haeret in iisdem scopulis. Ov. — Haeret in salebra. Cic. de fin. 5. 28. 84. — Haeret in vado. Curt. — Haeret lateri letalis arundo. (Amor.) Verg. — Haeret mihi in summis labiis. — Haeret res. Cic. — Hic haeret aqua. Cic. de off. 3. 33. — In iisdem haeret semper scopulis. Ov. met. 3. 592. — In prima valva haeret. Pompon. — Ingenio tardo praeceptum firmitus haeret. — Inimica tenacius haerent. — Inter Orci canculos haesisti. Apul. aur. asin. 6. — Mihi haeret in medullis. — Non haeret lateri letalis arundo. Virg. — Obstupui, steteruntque comae et vox faucibus haesit. — Quae a puero discuntur tenacius haerent. — Semper aliquid haeret. — Si qua placent abeunt, inimica tenacius haerent. Mant. Parth. 1. 174. — Vox faucibus haeret. Verg. — Vix ossibus haeret.

Haeresis. Oportet et haereses esse. Ss.

Haesitare in eodem luto. Ter. Phorm. 780. — Inter spem et desperationem haesitat. Curt. 4. 15.

Haesitantia cantoris: tussi.

Haesitatio Pyrrhonica.

Hebescere. Ingenium studio si non acuatur hebescit.

Hecates coena.

Hectora quis nosset, felix si Troja fuisset. — Hectorem imitatis, nunquam ab Illo recedis.

Hecuba. Foris Helena, intus Hecuba. — Quid mihi cum Hecuba?

Hedera. Bonum vinum hedera non indiget. — Falerno frustra suspenditur hedera. — Hedera mentem turbat. Plin. — Hedera post anthesteria. (Tarde.) — Vino vendibili suspensa hedera nihil opus. Hor.

Helena. Foris Helena, intus Hecuba. — Haec Helena. Lucian — Haec nobis est Helena. — Haec nobis est Helena, de qua digladiantur. — Helenae crater.

Helleboro te purga. — Helleborum opus est. — Helleborum hisce hominibus opus est. Plaut. Pseud. 1185. — Tristius helleboro.

Heliotropia sponsa solis.

Helluo librorum.

Helveta. Nulla pecunia, nullus Helveta.

Heraclitus. Citius usura currit, quam Heraclitus.

Hera. Qualis hera, talis catella. — Cattus gliscit herae, canis heroique placere. — Talis hera, tales pedissequae. — Ancilla semel, nunquam hera. — Quae semel ancilla, nunquam hera. — Qualis hera, talis pedissequa. Cic. ad Att. 5. 13.

Herba. Adhuc in herbis est. Gell. 13. 18. — Adhuc tua messis in herba est. Ov. her. 16. 17. 263. — Contra vim mortis non nascitur herba in hortis. — Exspecta bos olim herbam. — Frigidus latet anguis in herba. Verg. — Glaucus comesa herba habitat in mari. Ov. — Herba mala cito crescit. — Herba solstitialis. Plaut. Pseud. 38. — Herbam dat. (Victum se fateatur.) Plaut. — Hoc est in herbis. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108. — In herbis, lapidibus et verbis multa latent. — In herbis multa latent. — Latet anguis in herba. (Vel:

sub herbis.) — Mala herba cito crescit. — Mala herba difficulter moritur. — Mala herba non interit. — Mala herba cito crescunt et facile multiplicantur. — Nequam per verba, per odorem noscitur herba. — Nulla herba, aut vis mortis tela frangit. — «Oportet» — est mala herba. — Parvae crescunt velocius herbae. — Praesentemque refert quaelibet herba Deum. — Pullulat herba satis, quae nil habet utilitatis. — Quasi solstitialis herba. — Sardonicis herbis saturatus: moritur et ridet. (Amarus.) Salvia. gub. dei 7. 1. 6. — Segetes effundunt herbas. — Terra salutiferas herbas, eademque nocentes nutrit et urticae proxima saepe rosa est. Ov. rem. am. 45. — Tua messis in herba est.

Hercules. Circumlatabant ut Pygmaei Herculem. Amm. Marc. 22. 12. 4. — Corpore Tydeus, animo Hercules. — Cothurnix Herculem. — Dives amico Hercule. Hor. serm. 2. 6. 12. — Frustra Herculi calumniam struxeris. — Ex pede Herculem. — Herculem lacessere. — Herculem se prae-buit. — Hercules convivio excipitur. — Hercules ego fui. — Hercules in Lydia. — Hercules tuam fidem. — Herculi clavam extorquere. — Herculi clavam subtrahere. Macrob. 5. 3. 16. — Herculis cothurnum aptare infantibus. Quint. 6. 1. — Herculis quaestum contere. — Labores Herculis. Prop. 2. 23. 7. — Ne Hercules quidem contra (vel: adversus) duos. Plato. — Nec Hercules contra omnes. — Non sane convenit, ut Hercules Omphalae serviat. — Personam Herculis aptare infanti. — Personam Herculis et cothurnos aptare infantibus. Quint. 6. 1. 36. — Pygmaei cum Hercule. — Pygmaei Herculem circumlaturan. — Thiodamas cum Hercule. — Thydeus corpore, Hercules animo. — Usque ad Herculis columnam. — Vires Hercule dignas. Ov. ex Pont. 4. 13. 11.

Herculaneus nodus. Sen. ep. 87. 38.

Herculea audacia. — Hercules labor. — Perrupit Acheronta Hercules labor. Hor. carm. 1. 3. 36.

Hereditas nostra versa est ad alienos. Ss. — Hereditas sine sacris. Cic. — Hereditas viventis non datur. Justinian. — Hereditatem adire cum sacco. Justinian. — Sine sacris hereditas. (Sine impensis.) Plaut. Trin. 484.

Heres. Absens heres non erit. — Cuncta manus avidas fugient heredis, amico quae dederis animo. Hor. carm. 4. 7. 19. — De male quaesitis non gaudet tertius heres. — Dives aut iniquus, aut iniqui heres. S. Hier. ep. 120. 1. — Heredem ferre honestius est quam quaerere. Publ. Syr. — Heredem medicum facere est accessere mortem. — Heredis fletus sub persona risus est. P. S. — Magis fidus heres nascitur quam scribitur. P. S. — Male secum agit aeger, medicum qui heredem facit. P. S. — Non est quod speres aeterni criminis heres. — Quisque sibi ipsi optimus heres. Hellogab. — Quod parvus quaeres, effundit prodigus heres. — Si damnosa senem juvat alea, ludit et heres bullatus. — Suus sibi quisque heres optimus. — Thesaurum in sepulchro ponit, qui senem heredem facit. P. S.

Heri Joseph, hodie scortator. (Dominus, servus.) — Heri servus, hodie liber. — Mihi heri et tibi hodie. Ss. Eccl. 38. 23.

Hermæ similis.

Herodes. Et facti sunt Herodes et Pilatus amici in eadem hora. Ss. — Intus Herodes, foris Joannes.

Heros. Cur non suspendis te, ut apud Thebanos heros fias. — Heroum filiae noxae. — Intererit multum Davusne loquatur an heros. (Servus-dominus.) Hor. A. p. 114. — Vernas morigeros non efficit improbus heros.

Herostratum imitari.

Herus. Basiat armigerum femina propter herum. — Cattus gliscit herae,

canis heroique placere. — Ebibere imperium heri sui. (Oblivisci.) — Etiam servus honorandus est propter herum suum. — Herum nemo be (Sc: bene) gerit, nisi servierit bene. — Hic offendit herum, qui vult edicere verum. — Indigna digna sunt habenda, herus quae facit. Plaut. Capt. 2. 1. 6. — Omnis herus servo monosyllabus. — Pauperioris heri servus conregnat eidem. — Qualis herus, talis servus. — Qualis herus, talis canis. — Si qui cum culpa carent, tamen malum metuunt, hi solent esse utiles heris. Plaut. Most. 4. 1. 1. — Utiliter servit nemo duobus heris. Anon. fab. Aes. 44. 12.

Hesperidum hortus.

Hesperus. Ite domum saturae, venit Hesperus, ite capellae. Verg. ecl. 10. 77.

Hesternus. Error hesternus tibi sit doctor hodiernus.

Hiare. Corvum deludit hiantem. Hor. sat. 2. 5. 55. — Corvus hians. Hor. — Lupus hians. — Quasi caeca bestia in cassum hiavit. Apul. apol. 97.

Hiatus maxime deflendus. — Segma comessatum reliquo parat oris hiatum. Inf.

Hic esse et illic simul non possum.

Hiems. Alia aestate, alia hieme fiunt. — Cogitato quam longa sit hiems. Cato. — Ficum hieme quærere. — Frigidior hieme. Petron. — Sequitur ver hiemem. — Ver hiemem sequitur; sequitur post triste serenum.

Hilares. Hilarem datorem diligit Deus. Ss. — Nil onerosum, quod prompto et hilari animo agitur. — Oderunt hilarem tristes, tristemque jocos. Hor. ep. 1. 18. 89. — Sorte sciunt hilari non omnes se moderari.

Hilaritas. Frons est tristitiae, hilaritatis, severitatis index.

Hinnulus cum sis, ne cum leone carnes partiaris. — Hinnulus leonem. — Senecta leonis praestantior hinnulorum juvena. Hippoclidides. — Haud

curat Hippoclidides. — Hippoclini non est curae. Herod.

Hippocrates. Desperatis Hippocrates vetat adhibere medicinam. Cic. ad Att. 16. 15. — Hippocratis liberis similis.

Hippocratica facies.

Hippocrenen non hausit. (Non est poëta.)

Hippodameae regnum.

Hippoityo castior. — Hippolytum imitatur.

Hippomene immanior.

Hipponaeteum praeconium.

Hircisare. Anus hircisans.

Hircos mulgere. Verg. ecl. 3. 91. — Idiota mulget hircum. — Mulgere hircum. — Olet hircum. Hor. serm. 1. 2. 27. — Satietas nimia hircum facit petulantem. — Tamquam hircus in ervilia. Petron. 57.

Hirundo. Aestatem loquitur hirundo. — Contendit hirundo cygnis. Lucret. 3. 6. — Hirundine prima. — Hirundinem sub eodem tecto ne habeas. (Loquacem.) — Hirundines prout falsi amici, aestivo tempore praesto sunt, frigore pulsae recedunt. — Hirundinum musea. Aristoph. — Quid tandem contendat hirundo cygnis. Lucr. — Una hirundo non facit ver. — Ver non una dies, non una reducit hirundo. Paling. 5. 322. — Veris praenuntia venit hirundo. Ov. fast. 2. 853.

Hirudo aerarii. Cic. ad Att. 1. 16. 11. — Hirudo nisi plena cruoris non mittit cutem. — Hirudo sanguisuga. — Non missura cutem, nisi plena cruoris hirudo. Hor. A. p. 476.

Historia est lux veritatis. Cic. — Historia est magistra vitae. Cic. — Historia est testis temporum. Cic. — Maxima de nihilo nascitur historia. Prop. — Nihil est in historia pura et illustri brevitate dulcius. Cic. ad Brut. 75. 262.

Hiuleus. Re labor est dulcis, quia non pluit usus hiuleis. Inf.

Hoc. Ad hoc.

Hodie. Cras credo, hodie nihil. Varro. — Cras credam, hodie non. — Heri Joseph, hodie scortator. (Dominus-servus.) — Heri servus, hodie liber. — Hodie nullam lineam duxi. — Hodie mihi, cras tibi. — Hodie nihil, cras credo. Varro. — Mihi heri et tibi hodie. Ss. Eccl. 38. 23. — Qui non est hodie, cras minus aptus erit. Ov. rem. am. 94. — Quod hodie non est, cras erit. Petron. 45.

Hodiernus. Error hesternus tibi sit doctor hodiernus.

Homerici oculi.

Homerus. Iliada post Homerum canit. — Quandoque et bonus dormitat Homerus. Hor. A. p. 359. — Quae-rit delirus, quod non respondet Home-
rus. — Quis nosset Homerum Ilias aeternum si latuisset opus? Ov. art. am. 3. 413. — Ipse licet Musis venias comitatus Homere: si nihil attuleris, ibis Homere foras. Ov. art. am. 2. 279.

Homicida est, qui cum possit hominem de morte liberare, non liberet. S. Hier. adv. Pelag. 3. 7.

Homo. Ab homine homini quotidianum periculum. — Ab homine signato libera nos Domine. — Aliena homines melius vident et dijudicant quam sua. Ter. Heaut. 503. — Aliena melius vident homines, quam sua. — Aliud homini, aliud bovi. Cic. de fin. 5. 9. — Aliud homini aliud humanitati satis est. — Aprilis hominibus, majus jumentis pluit. — Argumentum ad hominem. — Belua non homo. — Blandiendo decipiuntur homines. — Breves dies hominis super terram. Ss. — Conciliant homines mala. Aristot. — Cornu bos capitur, voce ligatur homo. — Corporis ex habitu noscitur omnis homo. — Cujusvis hominis est errare, nullius, nisi insipientis in errore perseverare. Cic. Philipp. 12. 2. 5. — Cum hominis consilium quae-
ras, ne ab asellis et porculis agenda-
rum rerum sententias quaeras. Arnob.

adv. nat. 6. 9. — Dei respectus, homini profectus. — Di nos quasi pilas homines habent. — E parvo puero saepe peritus homo. — Ecce homo! Ss. — Eunt anni, homo it. — Ex habitu colligitur persona hominis. — Homicida est, qui cum possit hominem de morte liberare, non liberet. S. Hier. — Homine imperito nunquam quidquam injustius est. Ter. Adelph. 1. 2. 18. — Hominem experiri multa paupertas jubet. Publ. Syr. — Hominem non odi, sed ejus vitia. — Hominem quaero. Diogen. — Hominem te esse memento. — Homines amplius oculis, quam auribus credunt. Sen. ep. 6. 5. — Homines in regis mores se formant. Liv. 1. 21. — Homines nihil agendo male agere discunt. — Homines plus in alieno negotio vident, quam in suo. Sen. ep. 109. 16. — Homines quo plura habent, eo ampliora cupiunt. Just. — Homines sumus non dii. Petron. 75. — Homines tamquam fungi generati sunt. — Homines virtute non fortuna metiri. Corn. Nep. — Homo ad laborem natus, et avis ad volatum. — Homo apostata, vir inutilis. Prov. 6. 12. — Homo asinus. Plaut. Pseud. 136. — Homo homini aut Deus, aut lupus. — Homo homini deus est. Caecilius. — Homo homini Deus, si officium sciat. Caecil. — Homo homini lupus. Plaut. Asin. 2. 4. 88. — Homo inter homines sum. Petron. 57. — Homo iracundus suscitatur rixas. Prov. 26. 21. — Homo locum ornat, non hominem locus. Tragic. inc. fab. fr. 35. — Homo longus raro sapiens, sed si sapiens valde sapiens. — Homo non trioboli. — Homo novus. — Homo nullius coloris. Plaut. Pseud. 4. 7. 99. — Homo omnium horarum. — Homo proponit, Deus disponit. — Homo quandoque animal pertinax. Cic. — Homo rari aditus. Liv. — Homo rufus, raro bonus. — Homo sacra res homini. Sen. — Homo sine lare. — Homo sine nomine. — Homo sine

pignore. — Homo sine sapore. — Homo sine pectore. — Homo sine pecunia est imago mortis. — Homo sine religione, sicut equus sine freno. — Homo sit homini Deus. Spinoza. — Homo solus aut Deus aut doemon. — Homo solus, nullus homo. — Homo sum, humani nil a me alienum puto. Ter. Heaut. 77. — Homo toties moritur, quoties amittit suos. P. S. — Homo trium litterarum. (Fur.) Plaut. — Hominum amare est, humanum autem ignoscere. Plaut. — Hominum est peccare. — Hominum natura novitatis ac peregrinationis avida est. Plin. H. n. 17. 10. 66. — Hunc hominem decet auro expendi. Plaut. Bacch. 640. — Id demum est homini turpe, quod meruit pati. Phaedr. 3. 11. 7. — In publicos hostes omnis homo miles est. Tertull. — Ita comparata est hominum natura, aliena ut melius videant et dijudicent, quam sua. Ter. — Leves homines futuri sunt improvidi. Tac. — Locorum asperitas hominum quoque ingenia durat. Curt. Alex. 7. 3. 6. — Libenter homines, quod volunt, credunt. Caes. bell. Gall. 3. 18. 2. — Lupus est homo homini. Plaut. Asin. 495. — Lupus est homo homini, non homo. Plaut. — Maledictus qui confidit in homine. Ss. — Memento homo, quia pulvis es et in pulverem reverteris. — Mortis habens horam, cadit omnis homo nece coram. — Multa eveniunt homini quae vult, quae non vult. Plaut. Trin. 361. — Natum in curas hominum genus. Tibull. 3. 4. 9. — Nescia mens hominum fati sortisque futurae. Verg. Aen. 10. 501. — Nescit homo finem suum. Ss. Eccl. 9. 12. — Nescit homo utrum amore, an odio dignus sit. Ss. Eccl. 9. 1. — Nihil agendo homines male agere discunt. Colum. r. r. 11. 1. 26. — Nimis homo nihili est, qui piger est. Plaut. Rud. 4. 2. 15. — Non est ab homine nunquam sobrio postulanda prudentia. Cic. Philipp. 2. 32. 81. —

Non est bonum esse hominem solum. Ss. Genes. 2. 18. — Non homo trioboli. Plaut. Poen. 463. — Non homines sed sues. Plaut. Stich. 64. — Non omnem hominem inducas in domum tuam. Ss. Sirach. 11. 31. — Non semper homo talis est, qualis dicitur. — Occurrunt homines, nequeunt occurrere montes. — Omnia homini dum vivit speranda sunt. Sen. ep. 70. 5. — Omnis homo mendax, Deus solus verax. Psalm. 116. 11. — Omnis homo nequam in proprio quaestu. — Omnium horarum homo. (Paratus ad jocos et seria.) Quint. 6. 3. 110. — Palmarum plurimarum homo. — Paucorum hominum est homo. Ter. Eun. 3. 1. 19. — Peccare hominis est, insidias tendere diaboli. S. Hier. adv. Ruf. 3. 33. — Peregrinatio est vita hominis super terram. Ss. — Permutant mores hominis, cum dantur, honores. — Phantasia, non homo, est. — Placeat homini, quidquid Deo placuit. Sen. — Plumbeus homo. Cic. de fin. 4. 18. — Plures homines sunt mali. Auson. sept. sap. 1. 12. — Poenituit Deum, quod hominem fecisset in terra. Ss. Genes. 6. 6. — Post homines natos. Cic. Philipp. 11. 1. — Prima vox hominis plorans. Ss. Sap. 7. 3. — Putant homines tamquam fungos esse generatos. Lactant. instit. 7. 4. 3. — Quaecunque vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Ss. Matth. 7. 12. — Qualis homo ipse est, talis ejus est oratio. Cic. Tusc. 5. 16. 47. — Qualis sermo, talis homo. — Quemcunque miserum videris, hominem scias. Sen. Herc. fur. 463. — Qui vitia odit, homines odit. Plin. ep. 8. 22. 3. — Quid est homini injustissimum? Homo. Ps. Sen. de mor. 5. — Quod Deus conjunxit, homo non separet. Ss. Matth. 19. 6. — Quod index auro, id aurum homini. — Quot homines, tot sensus. — Quot homines, tot sententiae. Ter. Phorm. 454. — Respicit Dominus vias hominis et omnes gressus ejus consi-

derat. Prov. 5. 21. — Sedibus in mediis homo saepe resedit imis. — Semper bonus homo tiro est. Mart. 12. 51. 2. — Senescente homine senescunt et sensus. — Sic vive cum hominibus tamquam Deus videat, — et videt. Sen. — Sicut egressus est homo nudus de utero matris suae, sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo. Ss. Eccl. 5. 14. — Stylus est ipse homo. — Sunt qui magnos homines non virtute metiuntur sed fortuna. — Talis homo, qualis sermo. — Tam ego homo sum, quam tu. Plaut. Asin. 490. — Unde superbit homo, cujus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori? — Unus homo, nullus homo. — Ut homines sunt, ita morem geras. Plaut. Most. 725. — Utilius homini nihil est, quam recte loqui. Phaedr. 4. 13. 1. — Verba ligant homines, taurorum cornua funes. — Vina bibunt homines, cetera animalia fontes. — Virtus hominem jungit Deo. Cic. — Vis tu nosse hominem qualis sit, perspice amicos. Paling. 10. 92. — Vitia erunt donec homines. Tac. hist. 4. 74. — Voluptate homines, ut hamo pisces. Cic. de senect. 13.

Honestare. Nec domui (vel: domo) dominus, sed, domino domus honestanda est. Cic. de off. 1. 39. 139.

Honestas. Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas a Deo sunt. Ss. Sirach. 11. 14. — Persaepe evenit, ut utilitas cum honestate certet. Cic.

Honeste. Amphora sub veste raro portatur honeste. — Assideat valvae non invitatus honeste. — Desperatio magnum ad honeste vivendum incitamentum. Curt. 9. 5. 6. — Heredem ferre honestius est quam quaerere. Publ. Syr. — Honestae pauperem esse melius est, quam injuste divitem. — In vili veste tractatur rarus honeste.

Honestus. Cura, quid expediat, prior est, quam quid sit honestum. Ov. ex Pont. 2. 3. 9. — Dissuadet mo-

res commansio turpis honestos. Inf. — Est honesta turpitudine pro bona causa mori. Publ. Syr. — Gaudet patientia duris; laetius est, quoties magno sibi constat honestum. Lucan. 9. 403. — Honestae lex est temporis necessitas. P. S. — Honestae mors turpi vita potior. Tacit. Agric. 33. — Honestae vita est beata. — Honestum non est semper, quod licet. — Honos honestum decorat, inhonestum notat. P. S. — Jucunda paupertas, honesta sit modo. — Medici carnifices sub honesto nomine. Paling. 5. 823. — Nihil honestum esse potest, quod justitia vacat. Cic. — Non omne licitum honestum est. — Non potest honestum esse, quod non est liberum. Sen. ep. 66. 16. — Omnia honesta opera voluntas inchoat, occasio perficit. Sen. — Par pari datum, honestum est. Plaut. Asin. 172. — Pessima filiolarum genitrix deposcit honestam. — Porta patens esto, nulli claudaris honesto. — Porta patens esto nulli, claudaris honesto. — Praestat honesta mors turpi vitae. Corn. Nep. Chabr. 4. 3. — Quod decet honestum est, et quod honestum est decet. Cic. — Quod facere turpe est, dicere ne honestum puta. P. S. — Rex velit honesta, nemo non eadem volet. Sen. Thyest. 213. — Saepenates scabras facies commendat honesta. — Si non intendes animum studiis et rebus honestis, invidia vel amore vigil torquere. Hor. ep. 1. 2. 35.

Honorare. Arbor honoretur, cuius nos umbra tuetur. — Canus honoretur, puer ad documenta citetur. — Coram cano capite consurge et honora personam senis. Ss. Levit. 19. 32. — Etiam servus honorandus est propter herum suum. — Honor est honorantis non honorati. — Honor in honorantem. — Honora Dominum de tua substantia. Prov. 3. 9. — Honora patrem et matrem. Ss. Matth. 15. 4. — Hunc homines honorant, quem

vestimenta decorant. — Nummus honoratur, sine nummo nullus amatur. — Populus hic me labiis honorat, cor autem eorum longe est a me. Ss. Matth. 15. 8.

Honoratus. Corvi lusciniis honoratior. — Saepe honorata virtus est et ubi eam fefellit exitus. Sen. exc. cotrov. 4. 7. 3.

Honor, (honos.) Ad honorem. — Ad honores. — Artes honore nutriuntur. Symmach. ep. 1. 43. — Clericus uxorem qui ducit perdit honorem; amittit florem propter mulieris amorem. — Curia pauperibus clausa est; dat census honores. Ov. amor. 3. 8. 55. — Dat census honores, census amicitias. Ov. fast. 1. 217. — Dat Galenus opes, dat Justinianus honores; solus Aristoteles cogitur ire pedes. — Disce bonos mores, ut te comitentur honores. — Discentem comitantur opes, comitantur honores. Muret. — Effugiunt structos nomen honorque rogos. Ov. ex Pont. 3. 2. 31. — Est commune mori, mors nulli parcat honori. — Falsus in ore; caret honore. — Fortuna immeritis auget honoribus. — Fortuna transmutat incertos honores. — Fructus honoris: onus. — Fructus honos oneris, fructus honoris onus. — Glaciem scidit ad honores. — Honor est honorantis non honorati. — Honor in honorantem. — Honor vult honorari. — Honores mutant mores sed raro in meliores. — Honos alit artes. Cic. Tusc. 1. 2. 4. — Honos habet onus. — Honos honestum decorat, inhonestum notat. P. S. — Honos praemium virtutis. Cic. ad Brut. 81. 281. — Honos sit auribus. Curt. 5. 1. — Honos, onus. — Honores, onera. — Honoribus spoliatus. — Hos ego versiculos feci, tulit alter honores: sic vos non vobis fertis aratra boves; sic vos non vobis vellera fertis oves; sic vos non vobis mellificatis apes; sic vos non vobis nidificatis aves. Donat. vit. Verg. — Immutant mores

hominis, cum dantur honores. — In pretio pretium nunc est: dat census honores, census amicitias; pauper ubique jacet. Ov. fast. 1. 217. — Labores pariunt honores. — Ne des alienis honorem tuum. Prov. 5. 9. — Non erunt honores unquam fortuiti muneris. Auson. sept. sap. 5. 3. — Non est propheta sine honore nisi in patria sua. Ss. Matth. 13. 57. — Nullus ubi timor est, honor et reverentia cedunt. — Onus est honos. Varro l. l. 5. 7. 3. — Pares in labore, pares in honore. — Patria dat vitam, raro largitur honores. — Patrono debetur honos, onus utilitasque. — Percurrere honores. — Permutant mores hominis, cum dantur, honores. — Plurimus auro venit honos; auro conciliatur amor. Ov. — Qualis vir, talis honos. — Quam raro egregios pauper sortitur honores. Paling. 2. 304. — Rebus turbatis vel pessimum est in honore. — Saepe suos mores homo mutat propter honores. — Semper honos nomenque tuum laudesque manebunt. Verg. — Tactus honoris licitus est. — Tanto major honor, quanto numerosior hostis. — Tulit alter honores. Donat. — Venisti huc sine labore, pergas ad locum sine honore. — Virtutis uberrimum alimentum est honos. Val. Max. diet. fact. mem. 2. 6. 5. — Virtuti ubique sua praemia, suos honos.

Hora. Bona nemini hora est, ut non (vel: quin) alicui sit mala. P. S. — Certam praesens vix habet hora fidem. Ov. ex Pont. 4. 3. 50. — Decima hora amicos plures prima reperiet. (Mensa.) P. S. — Deus omnibus negotiis horisque interest. Plin. H. n. 28. 2. 27. — Diluere horam mero. (Vino.) — Dona praesentis cape laetus horae et linque severa. Hor. — Dum loquor hora fugit. Ov. am. 1. 11. 15. — Fac properes nec te venturas differ in horas: qui non est hodie, cras minus aptus erit. Ov. rem. am. 93. —

Fugit hora. Pers. 5. 153. — Grata superveniet, quae non sperabitur hora. Hor. ep. 1. 4. 14. — Homo omnium horarum. (Paratus ad jocos et seria.) Quint. 6. 3. 110. — Hora, locus faciunt, quod fures non sua tollunt. — Hora ruit. — In horam vivere. Cic. Philipp. 5. — In quamcunque Deus tibi fortunaverit horam: grata sume manu, nec dulcia differ in annum. Hor. — Laetitia in vita est rara hora, brevis mora. — Mortis habens horam cadit omnis homo nece coram. — Nec quae praeterit cursu revocabitur unda, nec quae praeteriit, hora redire potest. Ov. art. am. 3. 63. — Nemo mortalium omnibus horis sapit. Plin. H. n. 7. 40. 131. — Non horam durat. — Nulla in agendo mora, et sine fractu nulla sit hora. — Populus mutatur in horam. Locher. Nuth. 2. 105. — Quae praeteriit, hora redire nequit. Ov. art. am. 3. 64. — Quaelibet hora monet praesentia tempora labi: una venit serius, quae tibi dicit: abi! — Res quaesita mora, parva consumitur hora. — Septem horas dormisse sat est juvenique, senique. — Solet hora, quod multi anni abstulerint, reddere. P. S. — Surge puer, vigila, canta, lege, disce, labora, fac ut nulla tibi sine fructu transerat hora. — Ultima nos omnes efficit hora pares. — Vive memor leti: fugit hora. Pers. 5. 153.

Hordeum sacco seritur.

Horologium. Ex horologio civitatem judica.

Horror vacui.

Horrendum monstrum.

Horrere. Horrent admotas vulnera cruda manus. Ov. ex Pont. 1. 3. 16. — Horret item claudi situs ante capidine sacci. Inf. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas. Ov. ex Pont. 2. 7. 8.

Horreum. Pleno horreo admetiri. — Horrea formicae veniunt ad inania nunquam.

Hortari. Musas hortari ut canant. Auson. — Si horteris, fortior ibit equus. Ov. ex Pont. 2. 11. 122.

Hortulus. Hortulos suos ex alienis fontibus irrigat.

Hortus. Contra vim mortis nullum est medicamen in hortis. — Flos unus non facit hortum. — Hesperidum hortus. — Hortus altera subsidia. Cic. de sen. 16. 56. — Non est ex horto flosculus ille tuo. — Non venit ex horto flosculus ille tuo.

Hospes. Autolico hospiti aurum credidi. (Fur.) Plant. Bacch. 275. — Calabri hospitis xenia. (Vile donum.) — Dum mea bursa sonat, hospes mihi fercula donat. — Ex alienis cibariis liberaliter hospites tractare facile. — Hospes ne curiosus. — Hospes nullus tam in amici hospitium diverti potest, quin, ubi triduum continuo fuerit, jam odiosus sit. Plaut. — Hospes ubi fur est, durum est subducere quidquam. — In bono hospite atque amico quaestus est, quod sumitur. Plaut. mil. gl. 3. 1. 80. — Non oportet hospitem, semper esse hospitem. — Non potest absque hospite ratio expensarum iniri. — Post tres saepe dies vilescit piscis et hospes. — Pulchrae domus pulcher hospes. — Sal patriae pluris faciendus, quam hospitis mensa. — Siren amicum nuntiat, apud hospitem. — Sponte qui venit, gravior hospes erit. — Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes. Ov. trist. 5. 6. 13.

Hospitium lauda, surgens cum cantat alauda.

Hostilis. Hostiles sedant «salve-valeque» minas. (Salutatio.)

Hostis. Ab hoste aperto tibi citius caveris, quam ab adulatore tecto. — Affines quot habes, habes tot hostes. — Caedimur et totidem plagis consumimus hostem. Hor. ep. 2. 2. 97. — Caesar, qui muscis fuit infensissimus hostis: hostibus ille suis non nisi musca fuit. Domit. — Cui procul est ho-

stis, bene se munire potest is. — Dolus an virtus, quis in hoste requirat. Verg. Aen. 2. 390. — Et ab hoste doceri fas est. Ov. met. 4. 428. — Fortior est, qui cupiditatem vincit, quam qui hostem subiecit. Ps. Sen. mor. 81. — Fortior qui cupiditates, quam qui hostes subiecit. Publ. Syr. — Frigus et fames durissimi hostes. — Hosti frontem, pectus amico. — Hostis adest. — Hostis aperte, ast clam falsus nos perdit amicus. — Hostis-ne an civis comedit, parvi pendit. — In auras tela jacere et sine hoste pugnare. Claud. Mamert. 3. 16. — In cervicibus hostium est. — In publicos hostes omnis homo miles est. Tertull. — Iracundiam qui vincit, hostem superat maximum. P. S. — Magis cavenda amicorum est invidia, quam insidiae hostium. P. S. — Multo se ipsum quam hostem superare operosius est. Val. Max. fact. dict. mem. 4. 1. 2. — Nulla est victoria major, quam quae confessos animo quoque subjugat hostes. Claudian. de cons. Honor. 248. — Pereunt suis qui auxilium dant hostibus. Phaedr. 1. 14. 1. — Proditor pro hoste habendus. — Pugna suum finem, dum jacet hostis, habet. Ov. — Quam veniunt hostes, noli prius urere postes. — Quem alienum fidum invenies, si tui hostis fueris? Sall. — Quot servi, tot hostes. Fest. — Quot servos habemus, totidem habemus hostes. Sen. — Regum opes saepius ostentatio, quam hostis evertit. — Seditio civium hostium est occasio. P. S. — Tanto major honor, quanto numerosior hostis. — Totidem hostes, quot servi. Sen. ep. 47. — Ut vites hostes, regnorum claudito postes. — Vos inopes nostis, quis amicus, quisve sit hostis.

Hucusque nec amplius.

Humanus. Accipere humanum est, inopi dare Deorum. — Aliud homini, aliud humanitati satis est. — Cum fide omnis humana societas tollitur.

Liv. 6. 41. 11. — Errare humanum est. S. Hier. ep. 57. 12. — Errare humanum, in errore perseverare diabolicum. — Fortuna semper gaudet illudere rebus humanis. Hor. sat. 2. 8. 61. — Gens humana ruit per vetitum nefas. Hor. — Hominum amare est, humanum autem ignoscere. Plaut. — Homo sum: humani nil a me alienum puto. Ter. Heaut. 77. — Humana nequit mens lucem attingere veri. Paling. 8. 68. — Humanum est errare, perseverare diabolicum. — Humanum ignoscere est. Plaut. Merc. 2. 2. 48. — Humanum saepe iudicium fallitur. Phaedr. 5. 1. 19. — In paucis vivit genus humanum. Lucan. — Ludit in humanis divina potentia rebus. Ov. ex Pont. 4. 3. 49. — Natura rerum humana arte non vincitur. — Nihil est humanum et perpetuum bonum. Plaut. Cist. 1. 3. 46. — Nihil humanarum rerum sine deorum numine geritur. Corn. Nep. Timol. 4. 4. — Nihil humani a me alienum esse puto. Ter. — Nihil magnum est in rebus humanis, nisi magno animo despicias. Ps. Sen. de mor. 44. — Plus valet humanis viribus ira Dei. Ov. trist. 5. 12. 14. — Rebus in humanis regina pecunia nauta est. — Res sunt humanae flebile ludibrium. — Res humanae instabiles sunt, et nihil habent firmitatis. Cic. — Sensus et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua. Ss. Genes. 8. 21. — Ut sunt humana, nihil est perpetuum datum. Plaut. Cist. 1. 3. 46.

Humeri id ferre recusant. Hor. — Os, humerosque Deo similis. — Suis humeris sustinere. Cic. p. Mil. 9. 25. — Versate diu, quid ferre recusent, quid valeant humeri. Hor.

Humiliare. Antequam conteratur, exaltatur cor hominis, et antequam glorificetur, humiliatur. Prov. 18. 12. — Est qui nequiter humiliat se et interiora plena sunt dolo. Ss. Sirach. 19. 23. — Qui se exaltat, humiliat

bitur. Ss. — Qui se humiliat exaltabitur. Ss.

Humilis. Asperius nihil est humili, quum surgit in altum. Claudian in Eutrop. 1. 181. — Auxilia humilia firma consensus facit. Publ. Syr. — Deus humili et non superbo delectatur corde. — Discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Ss. Matth. 11. 29. — Humiles laborant, ubi potentes dissident. Phaedr. 1. 30. 1. — Humilimum tutissimum. — Humilis nec alte cadere, nec graviter potest. P. S. — Humilius sed tutius. — Inimicum quemvis humilem docti est metuere. P. S. — Laus vera et humili saepe contingit viro: nonnisi potenti falsa. Sen. Thyest. 211. — Raro breves humiles vidi rufosque fideles. — Sunt qui se nequiter humiliant. Ss. — Ubi potentes dissident, humiles laborant. Phaedr.

Humilitas. Gloriam praecedat humilitas. Prov. 15. 33. — Superbum sequitur humilitas. Prov. 29. 23. — Ubi fuerit superbia ibi erit et contumelia; ubi autem est humilitas ibi et sapientia. Prov. 11. 2.

Humiliter. Multitudo aut servit humiliter, aut superbe dominatur. Liv. 24. 25. 8.

Humor. Cantores amant humores.

Humus. Humi aquam haurire. — Dum vitat humum, nubes et inania captat. Hor. A. p. 230.

Hungaria. Extra Hungariam non est vita, si est vita, non est ita. — Hungariam facere primum miseram, dein servilem. Kolonics.

Hungarus. Bellare extra patriam, proprium fuit Hungaris.

Hyblae apes. — Hyblae flores. — Quot apes pascuntur in Hybla. Ov. art. am. 2. 517. — Quot flores nascuntur in Hybla. Ov. Ib. 197.

Hyblaeus. Sub Hyblaeo melle saepe venena latent.

Hydra. Caput hydrae. Boëth. 4. 6.

— Hydra in dolio. — Hydram secare. — Hydrae capita.

Hydropico nil siccus.

Hylas. Cui non dictus Hylas? — Hylam inclamas.

Ibyci equus. — Ibyci grues. — Ibycus ut periit, vindex fuit antevolans grus. Auson.

Icarus esse ne quaeras. — Impedire ne nimium sublimia petat Icarus.

Ictis. Venare leporem, nunc ictim tones. Plaut. Capt. 184.

Ictus. Arbor per primum nequam corruit ictum. — Extra ictum. — Leviter quamvis quod crebro tunditur ictu, vincitur in longo spatio. — Multis ictibus deiecitur quereus. — Non uno ictu arbor cadit. — Piscator ictus sapit. — Porcus edax flagris licet ictus, vix it ab agris. Inf. — Praevisus ante mollior ictus venit. — Primitus inflictum non corruit arbor ob ictum. — Se minus afflictum sentit, qui praevidet ictum. Cato.

Idem. Amor omnibus haud idem. — Duo cum faciunt idem saepe non est idem. Ter. Adelph. 5. 1. 37. — Duo cum faciunt: hoc licet impune facere huic, illi non licet. — Duo dum faciunt idem, non est idem. — Idem per idem.

Idiota mulget hircum.

Ignarus. Artem non odit, nisi ignarus. — Emunctae naris sit homo qui degit in aula: regum ignara solent urere labra dapes.

Ignavia corpus hebetat, labor firmat. Cels. de medic. 1. 1. 3. — Ignaviam necessitas arguit. — Ignaviam quoque necessitas acuit. Curt. 5. 16. — Sortitur nullam vecors ignavia laudem.

Ignavus. Contingit etiam ignavis praeda. — Fortuna favet ignavos. — Fortuna fortes metuit, ignavos premit. Sen. Med. 159. — Fungus, ignavum pecus. — Ignava est opulentia. — Ignavi nunquam statuere trophaea.

— Ignavis precibus fortuna repugnat. Ov. met. 8. 72. — Ignavus servos recitor facit esse protervos. — Ignavis semper feriae. (Ss: sunt.) Teocrit. — Non contingit ignavis praeda.

Ignis. Ab igne ignem. (Sc: da.) — Aequae pars ligni curvi ac recti valet igni. — Aetnei ignes. S. Hieron. ep. 54. 9. — Altera manu fert aquam, altera ignem. — Apua vidit ignem. (Cito.) — Aqua et igne interdictus. — Ardet de facili stramen cum jungitur igni. — Aurum igni probatur. — Aurum probat ignis et miseria bonos viros. S. Hier. — Cito ignis stipulae conquiescit. S. Hier. ep. 54. 13. — Cum defecerint ligna exstinguetur ignis. Prov. 26. 20. — De siccis lignis componitur optimus ignis. — E fissis lignis componitur optimus ignis. — Ex minima magnus scintilla nascitur ignis. — Expresse tacitum lacrimae testantur amorem: gignit amor lacrimas, quis putet? Ignis aquas. — Ferrum cum igni candet tundendum. — Ferrum et ignis. (Urere, secare: medicina vulneris.) — Ferrum immitte igni. — Ferrum in igne est. — Ferrum tuum in igne est. Sen. apoc. 6. — Fumum fugiens in ignem incidit. — Fumum patimur propter ignem. — Gladio ignem fodere. — Igne semel tactus, timet ignem postmodo catatus. — Ignem dissecare. — Ignem flammis timet atque canem cane laesus. — Ignem gladio ne fodito. — Ignem gladio scrutari. Hor. sat. 2. 3. 275. — Ignem igni addere. — Ignem palma sentit. — Igni ferroque minari. — Igni spectatus. — Ignis aurum probat miseria fortes viros. Sen. de provid. 5. 8. — Ignis divisus citius exstinguitur. — Ignis in medulis est. — Ignis in igne fuit. (Amor, vinum.) Ov. art. am. 1. 244. — Ignis, mare, mulier: tria mala. — Ignis non exstinguitur igne. — Ignis probat ferrum durum; vinum corda superbiorum. Ss. Eccl. 31. 31. — Ignis prope

stipulam, non est tutum. (Sc. ponere.) — Ignis, serpentis, muris dispensantis, dum dant hospitium pera, sinus, gremium. — In igne probatur aurum et argentum. Ss. Sirach. 2. 5. — In stipulis ignis. Verg. Georg. 3. 99. — Incedis per ignes suppositos cineri doloso. Hor. carm. 2. 1. 7. — Lucidior celerem facit ignis in aede magistrum. — Meum ferrum in igne est. — Multi adorantur in ara, qui cremantur in igne. S. Aug. — Non aqua non igni pluribus locis utimur, quam amicitia. Cic. de amic. 6. 22. — Non est fumus absque igne. — Nunc ferrum tuum in igne est. — Nunquam ubi diu fuit ignis defecit vapor. P. S. — Oleum igni addere. — Omnis arbor quae non facit fructum bonum excidetur et in ignem mittetur. Ss. Matth. 7. 10. — Parvus ignis incendium ingens exsuscitat. Liv. 21. 3. 6. — Per ignes currere. — Per ignes ruere. — Patriae fumus igni alieno luculentior. — Propior igni citius calescit. — Prout ignis aurum, ita res adversae probant virum. — Proximus a tectis ignis defenditur aegre. — Quasi aurum igni, sic benevolentia fidelis periculo aliquo perspicui potest. Cic. ad fam. 9. 16. 2. — Quasi ex igne aufugit. — Quilibet ad propriam tortellam confovet ignem. — Salamandra ignem. Plin. H. n. 10. 86. — Saevior ignibus Aetnae fervens amor ardet habendi. Boëth. 2. 5. 25. — Scilicet accenso domus est ornatior igne. — Scilicet ut fulvum spectatur in ignibus aurum, tempore sic duro est inspicienda fides. Ov. trist. 1. 4. 25. — Scintilla ignis indicium est. — Sicuti aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat. — Stipulae ignem admovere non tutum. — Titio ad ignem. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas: laesus ab igne puer timet illum postea semper. Ov. — Transivimus per ignem et aquam. — Unda dabit flammam et dabit ignis aquas.

(Impossib.) Ov. trist. 1. 8. 4. — Velut inter ignes luna minores. (Stellae.) Hor. — Venus te adurit non erubescendis ignibus. Hor. — Veste occultat ignem.

Igniculus. Etiam senes habent igniculos.

Ignifer. Ne ignifer quidem relictus est.

Ignominia. Gloriam sapientes possidebunt; stultorum exaltatio ignominia. Prov. 3. 35. — Ingenuitas non recipit ignominiam. P. S. — Protervia ignominiam praecedat.

Ignorantia facti excusat. — Ignorantia juris, quod quisque tenetur scire, neminem excusat. — Ignorantia non excusat legem. — Iners remedium malorum ignorantia est. Sen. Oed. 515.

Ignorare. Cretensis mare ignorat. (Ironice.) — Discere non est vitiosum, sed ignorare. — Loqui ignorabit, qui tacere nesciet. Auson. — Nec tamen ignorat, quid distent aera lupinis. Hor. eq. 1. 7. 23. — Proprium ignorat vocabulum. (Nomen.) S. Hier. ep. 126. 2. — Quod ignorant, blasphemant. Ss.

Ignoscere. Alteri semper ignoscito, tibi ipsi nunquam. Ps. Sen. de mor. 111. — Hominum amare est, humanum autem ignoscere. Plaut. — Humanum ignoscere est. Plaut. Merc. 2. 2. 48. — Ignoscas aliis multa, nihil tibi. Auson. sept. sap. 3. 4. — Ignoscito saepe alteri, nunquam tibi. Publ. Syr. — Melius est ignoscere, quam vindictam sumere. — Multa ignoscendo fit potens potentior. P. S. — Nobile, vindictae genus est ignoscere victo. — Qui injuriam intulit nunquam, qui passus est facile ignoscit. — Qui ne tuberibus propriis offendant amicum postulat, ignoscit verrucis illius. Hor. sat. 1. 3. 73. — Qui unius culpa ignoscit, suadet pluribus. P. S. — Saepe ignoscendo injuriae dederis locum.

Ignotus. Habenas ignotus non trahet.

Ov. — Ignoti nulla cupido. Ov. art. am. 3. 397. — Ignotum per ignotius. (Se: vult explicare.) — Ignotum tibi tu noli praeponere notis. Cato. 1. 32. — Ignotos fallit, notis autem est derisui. Phaedr. — Ima latent ignota malis. Paling. 2. 426. — Mors illi gravis incubat, qui notus nimis omnibus, ignotus moritur sibi. — Ni sit nota fides, ignoto non bene fides. — Non erit ignotae gratia magna lyrae. Ov. art. am. 3. 400. — Notus nimis omnibus, ignotus sibi moritur. Sen. — Omne ignotum pro magnifico est. Tac. — Quod latet ignotum est, ignoti nulla cupido. Ov. — Saepe ignotis bene nans sepelitur in undis. — Semper plus metuit animus ignotum malum. P. S. — Virtutis experts verbis jactans gloriam: ignotos fallit, notis est derisui. Phaedr. 1. 11. 1.

Ilias. Iliada post Homerum canit. — Iliade prolixius. — Ilias malorum. Cic. ad Att. 8. 11. 3. — Quis nosset Homerum, Ilias aeternum si latuisset opus. Ov. art. am. 3. 413.

Iliacos intra muros peccatur et extra. Hor. ep. 1. 2. 16.

Iliensis tragoedus conduxit.

Ilium. Corinthiis non indignatur Ilium. — Ilium malorum. — Fuit Ilium. Verg. — Hectorem imitaris, nunquam ab Ilio recedis.

Iliaesus. Dormiet illaesus melius, quam verbere caesus. — Vix redit illaesus lupo assumit quod ad esum.

Illicita amantur, excidit quidquid licet. Sen. Herc. Oet. 357.

Illotus. Illotis manibus. Plaut. Poen. 316. — Illotis manibus et profanis pedibus ad sacra irrumpit. Gell. — Illotis pedibus accedit. Gell. 17. 5. 14. — Palma palmam piet, illota vel utraque fiet. Inf. — Pedibus illotis. Gell.

Illudere. Fortuna semper gaudet illudere rebus humanis. Hor. sat. 2. 8. 61. — Illudere pecuniae.

Illustrior sole. — Ingenia quo illustriora, breviora sunt. Sen.

Imago. Cereas imagines movet. Hor. serm. 1. 8. 30. — Haec a te non multum abludit imago. Hor. — Homo sine pecunia est imago mortis. — Imago animi sermo est. Ps. Sen. de mor. 72. — Imago animi sermo est; qualis vir, talis oratio. Ps. Sen. — Imago animi vultus est, indicesque oculi. Cic. — Plurima mortis imago. Verg. — Sermo animi est imago. P. S. — Sermo animi est imago; ut vir, sic oratio. P. S. — Ut somnus mortis, sic lectus imago sepulchri.

Imbecillis. Ager imbecillior quam agricola esse debet. Colum. r. r. 1. 3. 9. — Melior est pauper sanus et fortis viribus, quam dives imbecillis. Ss. Eccl. 28. 14. — Oportet agrum imbecilliorum esse quam agricolam. Colum.

Imbecillitas corporis est fortitudo animae. S. Hier.

Imbellis. Sed ruit imbelles: Bacchus, Apollo, Venus.

Imber. Consilium post factum, imber post tempora frugum. Mant. Parth. ecl. 2. 93. — Cribrum imbrem haurit. Plaut. — Deucalionis imbres. — Imber adest soli, comitantur gaudia fletum. — Imbrem in cribrum ingerit. Plaut. Pseud. 102. — In proclivi est tamquam imber. — Minutae guttulae imbrem pariunt. — Nubes quae in jugis montium sedet cum procella imbrem dat. Liv. 22. 30. 10. — Satis esse non magis potis est, quam fungo imber. — Sunt tria damna domus: imber, mala femina, fumus. — Sub tecto imbrem exaudire. Sophocl. — Tam in proclivi quam imber est, quando pluit. Plaut. Capt. 336. — Tonitru imbrem antecedit.

Imberbis senes docet.

Imitari. Adulatio quam similis est amicitiae! non imitatur tantum illum, sed vincit et praeterit. Sen. ep. 45. 5. — Apes imitari. — Apes debemus imitari. Sen. ep. 84. 2. — Carpet citius aliquis, quam imitabitur. — Confessionem imitatur taciturnitas.

Cic. de invent. 1. 32. 54. — Dare beneficium est Deum imitari. Ps. Sen. mor. 47. — Hectorem imitatis, nunquam ab Illo recedis. — Hippolitum imitatur. (Casta.) — Herostratum imitatur. — Imitatur nepam. (Cancer.) Plaut. Cas. 2. 8. 7. — Invisurum aliquem facilius quam imitaturum. Plin. H. n. 35. 63. — Inops, potentem dum vult imitari, perit. Phaedr. 1. 26. 1. — Invidebit aliquis facilius, quam imitabitur. — Saepe mores patris imitatur filius infans; qualis erat mater filia talis erit. Owen. Monost. 103. 1. — Superstitio religionem imitatur. — Tragoedos amicos imitatur. — Ut nulli nocuisse velis, imitare columbam; serpentem ut possit nemo nocere tibi. Owen. — Vulpes imitata leonem.

Imitatio. In omni re imitationem vincit veritas. — Omnis ars imitatio est naturae.

Imitator. O imitatores servum pecus. Hor.

Immanis. Hippomene immanior. — Medea immanior.

Immaturum magnum ingenium non est vitale. Sen. controv. 1. 1. 22.

Immemor. Amici vivite laeti, at non immemores leti. — Memorem immemorem facit, qui monet, quod memor meminit. Plaut. Pseud. 4. 1. 30. — Mens prava malorum immemor accepti non timet esse boni. Anon. fab. aes. 8. 7. 8. — Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est.

Immensus. Arcadium petis; immensum petis, haud tribuam istud. Carm. de fig. 6.

Immerito infert beneficia. — Fortuna immeritos auget honoribus.

Imminere. Damoclis gladius imminet. — Tantali lapis imminet capiti. Suidas.

Immiscere. Cui multum est pipe-
ris etiam in oleribus immiscet. — Pi-
pere abundans etiam oleribus im-
miscet.

Immoderatus. Fortuna immoderata in bono aequo atque in malo. Laber. com. fr. 113.

Immodicus. Immodica ira gignit insaniam. Sen. ep. 18. 14. — Jocis temperatis delectamur, immodicis irascimur. Sen. de const. sap. 16. 3. — Temperatae suaves sunt argutiae; offendunt immodicae.

Immolare. Veneri suem immolare.

Immortalis. Amicitias immortales esse oportet. Liv. 40. 46. 12. — Immortalis est ingenii memoria. Sen. cons. ad Polyb. 18. 2. — Pars tui melior immortalis est. Sen.

Immortalitas. Papyro constat immortalitas hominum. Plin. H. n. 13. 11. 70.

Immotus. Ille veluti pelagi rupes immota resistit. Verg.

Immundus mundus.

Immunis. Immunem cives odere sui. — Immunis est hominum cogitatio.

Immutare. Immutant mores hominis, cum dantur honores. — Nequitia mulieris immutat faciem ejus. Ss. Eccl. 25. 24.

Impar. Numero Deus impare gaudet. Verg. ecl. 8. 75.

Impatiens. Amor et potestas impatens est consortis. — Impatiens socii est omnis amor. — Omnis potestas impatiens consortis. Lucan. 1. 92.

Impavidus. Impavidum ferient ruinae. Hor. — Si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae. Hor. carm. 3. 3. 7.

Impedimentum canonicum. — Impedimentum dirimens. — Impedimentum impediens.

Impedire. Copia ciborum subtilitas animi impeditur. Sen. ep. 15. — Impedire ne nimium sublimia petat Icarus. — Impedit ira animum, ne possit cernere verum. Cato. 2. 4. — Impedit ire forum defectus denarium. — Impedit omne forum defec-

tus denariorum. — Ira impedit animi iudicium.

Impellere. Paupertas impulit audax.

Impendere. Saxum Tantalo impendit. Cic. de fin. 1. 18. 60.

Impendium. Quaestus sine impendio non instituitur.

Impensius ingrato homine nihil est. Plaut. Bacch. 3. 2. 10.

Imperare. Animum rege, qui nisi paret, imperat. Hor. ep. 1. 2. 62. — Animus hominis quidquid sibi imperat, obtinet. — Caecorum in patria luscus rex imperat omnis. — Casta ad virum matrona parendo imperat. Publ. Syr. — Dives pauperibus imperat, et qui accipit mutuum servus est foenerantis. Prov. 22. 7. — Divide et impera. — Emendus cui imperes. Plaut. Trin. 1061. — Emere melius est cui imperes. — Etiam tyrannus vix praecario imperat. P. S. — Faciendum est nobis, quod parentes imperant. Plaut. Stich. 1. 1. 54. — Imperare sibi maximum imperium est. Sen. ep. 113. 24. — Imperat aut servit collecta pecunia cuique. Hor. ep. 1. 10. 47. — Imperaturus omnibus, eligi debet ex omnibus. Plin. paneg. 7. 5. — Linguis mortui nihil imperant. — Linguis potest, non imperari mentibus. — Male imperatur cum regit vulgus duces. Sen. Octav. 579. — Multos imperare malum: rex unicus esto. Hom. — Nemo bene imperat, nisi qui ante paruerit imperio. — Nil peccent oculi, si oculis animus imperet. P. S. — Non bene imperat, nisi qui paruerit imperio. — Non potest bene imperare, qui male ante serviit. — Non potest imperare animo suo. — Pecuniae imperare, haud servire addecet. — Pecuniae imperare oportet, non servire. Ps. Sen. mor. 58. — Pecuniae oportet imperes, non servias. P. S. — Puerum rege, qui nisi paret, imperat. Sen. — Quidvis egestas imperat. Plaut. Asin. 671. —

Stultum imperare reliquis, qui nescit sibi. P. S. — Te ipsum continens impera. — Ubi paveris, impera.

Imperator. Malus miles est, qui imperatorem gemens sequitur. Sen. ep. 107. 9. — Multitudo imperatorum Cariam perdidit.

Imperium. Aequum atque iniquum regis imperium feras. Sen. Med. 195. — Argentum accepi, imperium vendidi. — Blanditia, non imperio, fit dulcis Venus. Publ. Syr. — Ebibere imperium heri sui. (Oblivisci.) — Facile est imperium in bonos. Plaut. mil. glor. 611. — Gravissimum est imperium consuetudinis. P. S. — Imperare sibi maximum imperium est. Sen. ep. 113. 24. — Imperia Manliana. (Inexorabilia.) Liv. 4. 29. 6. — Imperia solvit, qui tacet, jussus loqui. Sen. Oed. 526. — Invisa nunquam imperia retinentur diu. Sen. Phoen. 660. — Jupiter in coelis, nummus regit omnia terris: divisum imperium cum Jove nummus habet. — Magnatum preces imperia. — Majestas imperii, salutis est tutela. Curt. 8. 5. 11. — Multa cura summo imperio inest. — Nemo alteri imperium volens concedit. Ps. Sall. de republ. 1. 1. 4. — Nemo bene imperat, nisi qui ante paruerit imperio. — Non bene imperat, nisi qui paruerit imperio. — Non datum est summis imperiis stare diu. Agric. — Non potes efficere imperio, ut vel amem quem velis vel oderim. Quint. decl. 376. — Non potest bene gerere publica multorum imperiis. Corn. Nep. Dion. 6. — Nullum est imperium tutum, nisi benevolentia munitum. Corn. Nep. Dion. 5. 4. — Obsequio mitigantur imperia. Cato. 8. 8. — Phalaridis imperium. — Paphio imperio subest. — Parere scire par imperio gloria est. P. S. — Qui sceptrum duro saevus imperio regit, timet timentes; metus in auctorem redit. Sen. Oed. 705. — Quo quis plus potest, eo moderatius imperio uti debet. Liv.

34. 7. 15. — Violenta nemo imperia continuit diu. Sen. Troad. 258. — Violenta nemo imperia continuit diu, moderata durant. Sen.

Imperitia confidentiam, eruditio timorem creat. S. Hier. ep. 73. 10.

Imperitus. Homine imperito nunquam quidquam injustius est. Ter. Adelph. 1. 2. 18.

Impetrare. Noli rogare, quod impetrare nolueris. Sen. ep. 95. 1. — Patientia quaeri debet, quod gratia impetrari nequit. Val. Max. fact. dict. mem. 7. 5 proëm.

Impetus. Ad omnes affectus impetu rapitur. — Adversarum impetus rerum viri fortis non vertit animum. Sen. de provident. 2. 1. — Da spatium tenuemque moram, male cuncta ministrat impetus. Stat. Theb. 10. 704. — Impetui propero bona fit successio raro. — Juvenile vitium est, regere non posse impetus. Sen. Troad. 250. — Juvenilis ardor impetu primo furit; languescit idem facile. Sen. Octav. 189. — Male cuncta ministrat impetus. Stat. Theb. 10. 704. — Raro solet pronus impetus esse bonus. — Scelera impetu, bona consilia mora valescunt. Tac. hist. 1. 32.

Impietas peccatorem supplantat. Prov. 13. 6. — Non salvabit impietas impium. Eccl. 8. 8.

Impiger extremos currit mercator ad Indos. Hor. ep. 1. 1. 45.

Impingere. Calcem impingit. Petron. 46. — In portu impingere. — Portum nondum emensus impingit.

Impius. Egestas a Domino in domo impii. Prov. 3. 33. — Fugit impius nemine persequente. Prov. 28. 1. — Impia sub dulci melle venena latent. Ov. am. 1. 8. 104. — Impium est ab uno exigere, quod ab alio debetur. — Impius quum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Prov. 18. 3. — Iniquitates suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur. Prov. 5. 22. — Insiidiis suis ca-

piuntur impii. Prov. 11. 6. — Justum et impium judicabit Deus. Ss. Eccl. 3. 17. — Longe est Dominus ab impiis. Prov. 15. 29. — Lucerna impiorum extinguetur. Prov. 24. 20. — Non est pax impiis. Ss. — Non salvabit impietas impium. Ss. Eccl. 8. 8. — No-vercae nomen impium. Afran. — Pec-cavimus, inique egimus, impie gessi-mus. Ss. Regum III. 8. 47. — Quod timet impius, veniet super ipsum. Prov. 10. 24. — Septies cadet justus et resurget; impii autem corruent in malum. Prov. 23. 16. — Spes impii lanugo est, quae a vento tollitur. Ss. sap. 5. 15. — Spes impiorum peribit. Prov. 10. 28. — Timor Domini appo-net dies et anni impiorum breviabun-tur. Prov. 10. 27. — Via impiorum tenebrosa, nesciunt ubi corruant. Prov. 4. 19.

Implacabilis. Precibus nunquam implacabilis obstes. Claudian. Stilich. 2. 19.

Implere. Avarus non implebitur pecunia. Ss. Eccl. 5. 9. — Mendici pera nunquam impletur. — Non sa-tiatur oculus visu, nec auris audita impletur. Ss. Eccl. 1. 8. — Qui non impletur saccus quandoque ligatur. Inf.

Impolitus. Domum, quum facis, ne relinque impolitam. Hesiod.

Imponere. Capram gestare non possum et vos imponitis mihi bovem. — Non est consultum nidis imponere stultum.

Importunus. Muscae sitientes im-portunissimae.

Impossibilis. Ad impossibilia ne-mo obligatur. — Certum quia impos-sibile. Tertull. — Credo quia impos-sibile. Tertull. — Industriae nil im-possibile. — Lex neminem cogit ad impossibilia. — Manum Dei effugere impossibile est. Ss. Sap. 16. 15. — Multa impossibilia, quae tamen credi-bilia, quia jam facta sunt. S. Iren. — Nemo tenetur ad impossibile. — Om-

nia nosse impossibile. Varro sent. 56. — Peccatum vestrum est, si non co-gnovistis Deum, quem non cognoscere impossibile est. Tertull. — Sine fide impossibile est placere Deo. Ss. — Stultus est, qui impossibilia meditat-ur.

Impostor et Graecus est. S. Hier. ep. 38. 5. — Os impostor.

Impotentia excusat legem.

Improbe Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. Publ. Syr.

Improbitas. Compendiaria res im-probitas, virtus longa. — Felix im-probitas optimorum est calamitas. P. S. — Improbitas si laudetur intolera-bilis fit. — Praetextu dumtaxat opus est improbitati. — Sibi ipsi improbi-tas cogit fieri injuriam. P. S.

Improbis. Ab improbo debitore quidvis accipe. — Cito improborum laeta in perniciem cadunt. — Illos devita, quos denigrat improba vita. — Improba vita mors obtabilior. — Im-proba nunquam spes laetata diu est. — Improbi consilium in extremum incidit malum. — Improbior Cinaedo satiram scribente. — Improbus est homo, qui beneficium scit accipere et reddere nescit. Plaut. Pers. 5. 1. 10. — Labor omnia vincit improbus. Verg. Georg. 1. 145. — Metus improbos compescit, non clementia. Publ. Syr. — Non renuit mulier locupleti nubere seu sit improbus, aut mendax, sacri-legusve palam. — Poenam moratur improbus, non praeterit. P. S. — Qui se committit homini tutandum im-probo, auxilia dum requirit, exitium invenit. Phaedr. 1. 33. 1. — Qui ul-cisci dubitat improbos plures facit. P. S. — Successus improborum plures allicit. Phaedr. 2. 3. 7. — Ut quisque est vir optimus, ita difficillime alios esse improbos suspicatur. Cic. — Vernas morigeros non efficit improbus heros. — Virum improbum vel mus mordeat.

Improvidus. Festinatio improvida

est et caeca. Liv. 22. 39. 22. — Leves homines futurisunt improvidi. Tac.

Improvisus. Deus ex improvise apparet. — Ex improvise subvenit ipse Deus. — Incidit in malum improvise.

Imprudens. Caecus vim lapidum spargens, imprudens aliquando tangit metam. — Contra imprudentem stulta est nimia ingenuitas. P. S. — Flagellum equo et camus asino, et virga in dorso imprudentium. Prov. 26. 3. — Morbum et pauperiem celare imprudentia est. Publ. Syr. — Quod multorum fugit imprudentiam, unius hominis reperit sollertia. Phaedr. 4. 5. 48.

Impudens. Nullum tam impudens mendacium est, ut teste careat. Plin. H. n. 8. 22. 82. — Os impudens.

Impudicus oculus impudici cordis est nuntius. — Voluntas impudicum, non corpus facit. P. S.

Impune evolare. — Duo quum idem faciunt: hoc licet impune facere huic, illi non licet. — Impune peccat, cum quis peccat rarius. — In coelo nunquam spectati impune cometae. — Nemo cum diabolo jocatur impune. — Nimis vile est vinum atque amor, si ebrio atque amanti impune facere, quod lubeat, licet. Plaut. Aul. 4. 10. 20. — Nemo me impune lacerasset. — Non me impune lacerasses. — Quis laesos impune putaret esse Deos. Lucan. — Solis medicis licet impune occidere.

Impunitas. Medico tantum hominem occidisse summa impunitas est. Plin. H. n. 9. 1.

Impunitus. Falsus testis non erit impunitus, et qui mendacia loquitur non effugiet. Prov. 19. 5. — Qui ruina laetatur alterius non erit impunitus. Prov. 17. 5. — Raris forma viris impunita fuit. (Pulchritudo.) Sen. Hipp. 820.

Impurus. Omnium bipedum impurissimus. Cic. de domo. 18. 48.

Imputare. Tribus minis insumptis duodecim imputat. Aristot.

Imus. Ab imis unguibus usque ad verticem summum. Cic. p. Rose. Com. 7. 20. — Ab imo ad summum. Cic. Hor. sat. 2. 3. 308. — Alta petens volucris, post escam quaerit in imis. — Clivo sudamus in imo. Ov. her. 20. 41. — Ima latent ignota malis. Paling. 2. 426. — Ima summis mutare. Hor. — Ima tenent pacem, perfluant altissima venti. Ov. rem. 369. — Mutat ima summis fortuna. — Primus non sum, nec imus. — Qui petit alta nimis, retro lapsus ponitur imis. — Quidquid futurum est ab imo nascitur. Publ. Syr. — Sedibus in mediis homo saepe resedit in imis. — Summa ima facit. Lucil. — Summa imis miscet. Vell. Pat. 2. 2. 3. — Summa imis, ima summis miscentur.

Inaequalis vivit. — Quam male inaequales veniunt ad aratra juvenci. Ov. her. 9. 29.

Inamarescere. Inamarescunt epulae sine fine petitae.

Inanis. Auro loquente omnis sermo inanis est. — Dum vitat humum, nubes et inania captat. Hor. A. p. 230. — Horrea formicae veniunt ad inania nunquam. — Inane promissum. — Inaniora ingenia. — Inanis homo. — Loculi mendicorum semper inanes. — Mendicorum loculi sunt semper inanes. — Mens immota manet, lacrimae volvuntur inanes. Verg. Aen. 4. 449. — Nihil inanius, quam multa scire. — Nubes et inania captat. Hor. — Nuces inanes. Petron. 137. — O curas hominum! o quantum est in rebus inane! Pers. sat. 1. 1. — O panis, panis, stomachus te elamat inanis. — O quantum est in rebus inane! Pers. — Promissis mulcet inanibus. — Qui leviter spondet, promisso eludit inani. Mant. Parth. ecl. 4. 14. — Tutum carpit inanis iter. — Vasa inania multum strepunt.

Inaudire. Corycaeus hoc inaudiri

Inausus. Nihil inausum fortunae.

Incaute ludere est etiam ludere.

Incedere per ignes suppositos cineri doloso. Hor. carm. 2. 1. 7.

Incendere. Cor incedit oculus, ut stipulam focolus.

Incendium. Accidunt ex una scintilla incendia passim. Lucr. 5. 609. — Arida sarmenta recreant incendia lenta. — De parva scintilla maxima saepe incendia. S. Hier. ep. 127. 10. — In publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. — Incendium ruina exstinguam. Sall. Catil. 31. 9. — Me mortuo terra misceatur incendio. — Neglecta solent incendia sumere vires. Hor. ep. 1. 18. 85. — Oleo incendium restinguere. — Parva scintilla magnum excitavit incendium. — Parva saepe scintilla contempta magnum excitavit incendium. Curt. 6. 3. 11. — Parva scintilla neglecta magnum saepe excitat incendium. — Parvus ignis incendium ingens exsuscitat. Liv. 21. 3. 6. — Raptimque, quam ex incendio, fugimus. Petron. 78. — Si janua tenebitur incendio, per parietem exhibimus. Quint. 2. 13. 16. — Stultum est vicinum velle ulcisci incendio. Publ. Syr. — Tamquam ex incendio fugere. — Tantum proficit, quantum in publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. Amm. Marcell. 19. 5. 2.

Inceptus. Foedum inceptu, foedum exitu.

Incertus. Amicus certus in re incerta cernitur. Cic. de amic. 17. 64. — Certa amittimus, dum incerta petimus. Plaut. Pseud. 685. — Certius est quam mors, quam mors incertius nil est. — Fortuna transmutat incertos honores. — Incerta est fortitudo, dum pendet. — Incerti populi aura. Quint. — Incerta, ratione, certa facere. — Incerta pro spe, non munera certa relinque. Avian. fab. 20. 17. — Incerti sunt exitus belli. Cic. — Incertum quod serus vesper vehat. Verg.

— Incertum quod vesper ferat. Liv.

— Incertus est exitus et anceps fortuna belli. Cic. p. Marcell. 5. 15. — Nihil est incertius vulgo. Cic. p. Mur. 17. 36. — Nil miserabilius quam incerta sede vagari. — Omne futurum incertum. — Omnis instabilis et incerta felicitas est. Sen. contr. 1. 1. 3. — Pro incerta spe certa praemia. Sall. — Quid vesper ferat, incertum est. Liv. 45. 8. 6. — Scinditur incertum studia in contraria vulgus. Verg. Aen. 2. 39. — Vita hominis incerta.

Inchoare. Omnia honesta opera voluntas inchoat, occasio perficit. Sen. exc. contr. 4. 7. 3.

Incidere. Cineres evitans, in carbones incidit. — Cum ludus allubescit, incidendus est. — Dum alterum evitant, in alterum incidunt. — Effodit foveam vir iniquus et incidit illam. — Evitata Charybdi in Scyllam incidi. — Fumum fugiens in ignem incidit. — Improbi consilium in extremum incidit malum. — Incidit in cases. — Incidit in foveam. — Incidit in foveam, qui primus fecerat illam. — Incidit in Scyllam cupiens vitare Charybdim. Gualtier. Alexandreis 5. 301. — Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim. Verg. — Incidit in foveam, quam fecit. — Incidit in laqueos. — Incidit in malum improvisum. — Incidit in retia. — Qui fodit foveam, incidit in eam. Prov. 26. 27.

Incipere. A lare incipe. — Ab executione incipit. (A fine.) — Ab unguibus incipit. — Ab ovo Ledae incipit. — Amor incipit ab ego. — Antequam incipias, consulto. — Caritas incipit a seipso. — Caritas bene ordinata incipit a seipso. — Cave quidquam incipias, quod poeniteat postea. P. S. — Coena incipit a potu. — Est caro nostra cinis, vix incipit, est cito finis. — Fac tantum incipias, sponte disertus eris. Ov. art. am. 1. 610. — Facilius crescit dignitas, quam incipit. Sen. ep. 101. 1. — Incipe! dimidium facti est

coepisse. Auson. epig. 81. 1. — «In nomine Domini» incipit omne malum. (Exordium edictorum principum.) — Magna si vis moliri, a minimo incipe. — Ne amare incipias, quem odisse olim possis. Publ. Syr. — Nihil turpius, quam vivere incipiens senex. P. S. — Prima caritas incipit a seipso. — Priusquam incipias consulto opus est. — Priusquam incipias consulto, et ubi consulueris mature facto opus est. Sall. — Qui perdidit numerum, incipiat iterum. — Quid est turpius, quam senex vivere incipiens. Sen. — Stultus semper incipit vivere.

Incitamentum. Desperatio magnum ad honeste moriendum incitamentum. Curt. 9. 5. 6.

Incitare. Crabrones incitare. — Currentem incitat. Cic. de orat. 2. 44. 186. — Invitum cum retineas, exire incites. Publ. Syr.

Incitus. Ad incitas redactus. Plaut. Trin. 536.

Inclinare. Inclinant astra, non urgent. — Ubi res inclinata est, amici de medio. Petron. 38. — Ubi semel res inclinata est, amici de medio. Petron.

Inclitus. (Inclytus.) Quem mos non rexit, vita non inclitus exit. Inf.

Inclusio unius est exclusio alterius.

Inclusus Labyrintho. Petron. 73.

Incoeptum. Desistere ab incoeptis.

Incognitus. Terra incognita.

Incolumis. Melle et placenta frui est amicos incolumes cogitare.

Incommma. Si omnes unum incommma ad militiam probat. — Unum incommma ad militiam probat. S. Hier. adv. Jov. 2. 34.

Incommodus. Commoditas sequitur metuentem, incommoda nunquam. — Commoditas omnis sua fert incommoda secum. Mant. Parth. ecl. 2. 25. — Qui commodum habet, etiam incommoda ferre debet. — Quaevis commoditas sua secum fert incom-

moda. — De lingua stulta veniunt incommoda multa. (Vel: E lingua etc.)

— Ex alterius incommodis sua com-
moda comparat. Ter. Andr. 4. 1. 3. — Multa ex quo fuerint comoda, ejus incommoda aequum est ferre. Ter. Hec. 5. 3. 42. — Multa senem circumveniunt incommoda. Hor. — Nullum lucrum sine incommodo. — Primo decipi incommodum est, iterum stultum, tertio turpe. Cic. de invent. 1. 39. 71.

Inconcessus. Juvat inconcessa voluptas. Ov. am. 3. 4. 31.

Inconsideratus. Qui custodit os suum, custodit animam suam; qui autem inconsideratus est ad loquendum sentiet mala. Prov. 13. 3.

Inconstans. Vertumno inconstantior.

Increpare. Sapientem falsa laus increpat, vera ad meliora tendere provocat.

Incubare clausis thesauris. Quint. 10. 1. 2. — Defosso incubat auro. Verg. Georg. 2. 507. — Incubat thesauro, quasi draco.

Incumbere. Asserentis incumbit proba. — In scientiis comparandis primo necessariis, dein utilibus incumbamus. Kopsz Moral. — Scire volunt omnes, studiis incumbere pauci.

Incunabula. Ab incunabulis.

Incuratus, Incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Stultorum incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor.

Incurrere in columnas. — Incurristi amens in columnas. Cic. orat. 67. 223.

Incurvus. Arator, nisi incurvus, praevaricatur. (Male arat.) Plin. H. n. 18. 19. 179.

Incus. Eandem eandem tundere. Cic. de orat. 2. 39. (68.) 162. — Eandem tundere eandem diem noctemque. Cic. — Incus maxima non metuit strepitus. — Incus robusta malleum non temnit. — Incus robusta malleum

non metuit. — Inter malleum et incudem. — Non eadem semper incus ferienda est.

Incusare. Qui alterum incusat probrum, seipsum intueri oportet. Plaut. Truc. 159.

Incustoditum captat ovile lupus.

Indemnitas. Nemo indemnitas evadit laeso coquo.

Index. Dum tacet insipiens sapiens tantisper habetur: index stultitiae lingua, voxque suae. — Frons est tristitiae, hilaritatis, severitatis index. — Imago animi vultus est, indicesque oculi. Cic. — Index est animi sermo. Paling. 1. 192. — Oculus animi index. Cic. — Oratio est index animi. — Quod index auro, id aurum homini. — Tempus index morum. Manut. — Vultus est index animi.

Indicare. Annos indicat ruga. — Habitus virum indicat. — Indicat artificem res operata suum. — Magistratus virum indicat. — Regibus arcenum non est indicare tutum. — Sermo hominum mores et celat et indicat idem.

Indicium mores nobilitatis habent. Ov. ex Pont. 3. 2. 104. — Meo indicio, quasi sorex, perii. Ter. Eun. 1024. — Sorex suo ipsius indicio noscitur. Ter. — Sorex suo ipsius indicio periit. Ter.

Indictus. Illud et indictum intelligitur.

Indigena. Quisquis ab externis nuper devenerit oris, non decet indigenis ut velit esse prior. Avian. fab. 38. 13.

Indigentia. Mater sanitatis indigentia.

Indigere. Auxilio indigent, qui de novo emergunt. — Bonum vinum hedera non indiget. — Illi indigent permultis, qui permulta possident. Boëth. 2. 4. — Indiget arvina saepe senex ocrea. — Is maxime divitiis fruitur, qui minime divitiis indiget. Sen. ep. 14. 15. — Lucerna qui indigent, oleum affundant. Anaxag. — Manus

manu indiget, pes pede. — Pecunia non satiat avaritiam, sed irritat; ideo semper indiget. Ps. Sen. mor. 101. — Permultis indigent, qui permulta possident. Boëth. — Qui dat pauperi, non indigebit. Prov. 28. 27.

Indignari. Corinthiis indignatur Ilium.

Indignatio. Facit indignatio verum. Juv. — Tempestas grandis est indignatio regis. — Si natura negat, facit indignatio verum. Juv. — Vela dare indignationi. Plin. ep. 6. 33.

Indigne vivit, per quem non vivit alter. — Non perit indigne, quem sua culpa necat. — Quae venit indigne poena, dolenda venit.

Indignus. Amittit bonam famam, qui se indignis comparat. Phaedr. — Beatus qui habitat cum muliere sensata et qui lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis. Ss. Eccl. 25. 11. — Indigna digna habenda sunt, herus quae facit. Plaut. Capt. 2. 1. 6. — Indignum testu. — Indignus est, qui illi calceos detrahat. — Indignus, qui illi matellam porrigat. — Indignus qui illi matellam praestet. Mart. 10. 11. — Inepta est largitio, quae indignis accidit. — Ingenuitatem laedis, quum indignum rogas. P. S.

Indiscretus. Ab amico indiscreto libera nos Domine.

Indoctus. Indocti a Musis atque Gratiis absunt. Quint. 1. 10. 21. — Indocti disputatio. — Indoctius et apertius. Gell. 12. 5. 6. — Indocto nihil iniquius. — Indoctum doctumque fugat recitator acerbus. — Inter indoctos etiam Corydus sonat. — Inter indoctos etiam Corydus loquitur. — Moritur doctus similiter ut indoctus. Ss. Eccl. 2. 16. — Sat facit indoctus tibicen saltare volenti. — Scribimus indocti doctique. Hor.

Indoles. Magnae indolis signum est sperare semper. Flor. hist. 4. 8. 7.

Indormire. Avarus congestis undique saccis indormit inhians. Hor.

sat. 1. 1. 70. — Non habet cui indormiat. Theocrit.

Inducere. In toga saltantis inducere personam. — Non omnem hominem, inducas in domum tuam. Ss. Sirach. 11. 31. — Omni pede eundem inducere calceum.

Induere. Eundem calceum omni pede induere. — Simia purpuram induit. — Ubi leonis pellis deficit, vulpina est induenda. Phaedr. fab. append. 23.

Indulcere. Fabas indulcet fames.

Indulgentia. Blanda patrum segetes facit indulgentia natos. Mant. Parth. ecl. 1. 169. — Blanda patrum reprobos facit indulgentia natos. — Dexteræ præcipue capit indulgentia mentes. Ov. art. am. 2. 146.

Indulgere. Nimum indulget filio. — Voluptati indulgere initium omnium malorum est. Sen. ep. 110. 10.

Indumen. (Indumentum.) Ut Deus indumen, sic aliorum dat acumen.

Indus. Impiger extremos currit mercator ad Indos. Hor. ep. 1. 1. 45. — Indorum gemmae.

Industria. Cuncta cedunt industriae. — Industriae nil impossibile. — Industriam adjuvat Deus.

Ineptus. Consilio coeptum vix unquam evadit ineptum. — Inepta est largitio, quæ indignis accidit. — Risu inepto res ineptior nulla est. Catull. 39. 16.

Inermis. Despicit inermes, cedit fortibus. Phaedr. — Ebrietas in proelium trudit inermem. Hor. ep. 1. 5. 16. — Inermis in arte. — Si quotiens peccant homines, sua fulmina mittat Jupiter, exiguo tempore inermis erit. Ov. trist. 2. 33.

Iners. malorum remedium ignorantia est. Sen. Oed. 515. — Truncus iners. — Venturæ memores jam nunc estote senectæ: sic nullum vobis tempus abibit iners. Ov. art. am. 3. 59.

Inertia. Defluere luxu et inertia. — Inertia est laboris excusatio. P. S.

— Parum sepultæ distat inertiae celata virtus. — Vis inertiae.

Inescare homines. Terent.

Inexpertus. Dulce bellum inexpertis. — Dulcis inexpertis cultura potentis amici, expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 86. — Inexpertis etiam dulcis est pugna. Veget. r. milit. 3. 12.

Inexplebilis. Avari pera inexplebilis. — Inexplebile dolium.

Infamia. Quid salvis, infamia, nummis? Juv. 1. 48.

Infamis digitus. (Medius.)

Infandum, regina, jubes renovare dolorem. Verg. Aen. 2.

Infans. Gyrat rependo prius infans, quam gradiendo. — Herculis cothurnum aptare infanti. Quint. 6. 1. — Infans non clamat, si sibi das, quod amat. Inf. — Infantes perhibent et stultos dicere vera. — Infantior est, quam mulio. — Lac infantiae derelinquere. — Lac infantiae deserentes solidiora capiamus alimenta. S. Hier. eg. 96. 14. — Lacte infantiae derelicto. S. Hier. ep. 96. 1. — Mansa, ut nutrices infantibus pueris, in os inserere. Cic. de orat. 2. 39. 162. — Mors infanti felix, juveni acerba, sera nimis seni. Publ. Syr. — Personam Herculis aptare infanti. — Personam Herculis et cothurnos aptare infantibus. Quint. 6. 1. 36. — Quasi Mercurius infans sit. — Secundæ actiones infantium. (Imitatio.) Arnob. adv. nat. 3. 6. — Saepe mores patris imitatur filius infans; qualis erat mater, filia talis erit. Owen. Monost. 103. 1.

Infauftus. Tam infaufti ominis, quam noctuae. Cic.

Infectus. Facta atque infecta — Factum fieri nequit infectum. Justinian. Pandect. — Factum fieri infectum non potest. Plaut. Aul. 741. — Quod factum est, infectum fieri non potest. — Stultus es, qui facta infecta facere verbis postules. Plaut. Truc. 4. 2. 17.

Infelix. Arbor infelix. (Patibulum.)

— Demens dolorem ridet infeliciū. Auson. sept. sap. 2. 3. — Dimidium vitae nihil differunt felices ab infelicibus. (Somno.) — Felicitas infelici innocentia est. Publ. Syr. — Hinc totam infelix vulgatur fama per urbem. Verg. — Infelix, cui omnia licent. Cic. — Infelix lolium et steriles dominantur avenae. — Infelix mus est, cui non uno lare plus est. — Infelix nimum cum damno dedecus aufert. — Nil habet infelix paupertas durius in se, quam quod ridiculos homines facit. Juv. sat. 3. 152. — Qui natus est infelix, vitam tristem decurrit. Phaedr. — Quid facis infelix? perdis bona vota. Ov. — Vitae dimidio nihil differunt felices ab infelicibus. — Viri infelicis procul amici.

Infensus. Corso infenso neque vivo, neque mortuo, fidendum est.

Inferior. Calcarei non potest, nisi inferior. S. Aug. — Cedere majori non fit pudor inferiori. — Sic cum inferiore vivas, quemadmodum superiorem tecum vivere velis. Sen.

Infernus. Inferni dolores circumdederunt me. — Nudus ad infernas, stulte, vehere rates. Orop. 3. 3. 36. — O homo disce mori, treme iudicis ora supremi, exhorre infernum, gaudia quaere poli. (Quatuor novissima.) — Si quis ad inferni prope rat descendere manes: huc iter accelerant: balnea, vina, Venus.

Inferi. Ab inferis emergere. — Ad inferos proficiscitur. — Apud inferos est aequalitas. — In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi? Ss. — Nec superos moratur, nec inferos. — Nullus ab inferis reditus. — Superis et inferis notum. — Undecunque tantundem ad inferos viae.

Inferre soli lumen.

Infestare. Dum caput infestat, dolor omnia membra molestat.

Inficere. Unica prava pecus inficit omne pecus.

Infidelis. In partibus infidelium.

— Infidelis recti magister est metus. Plin. paneg. 45. 6.

Infidus. Fida terra, infidum mare.

— Infida societas regni. Liv. 1. 14. 3.

— Mulier infida. — Sedet infida sede.

Infimo loco natus. Cic.

Infinitus. Stultorum infinitus est numerus. Ss.

Infirmare. Unam tollendo legem ceteras infirmaveris. Liv. 34. 3. 4.

Infirmitas. Natura, tamen infirmitatis humanae, tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. — Senectus dicitur morbus et infirmitati equiparatur. — Virtus in infirmitate perficitur. Ss.

Infirmus. Infirma consensu firma. — Infirma mundi elegit Deus, ut fortia quaeque confundat. Ss. — Infirmi animi est pati non posse divitias. Sen. ep. 5. 5. — Infirmitas causa pusilla nocet. Ov. rem. a. 730. — Quod infirmum est, inutile invenitur. Ss. Sap. 2. 11. — Semper et infirmi est animi exiguique voluptas ultio. Juv. 13. 190. — Spiritus promptus est, caro autem infirma. Ss.

Inflare. Ambas buccas inflat. Hor. sat. 1. 1. 20. — Buccas inflat. Plaut. — Inflat se, tamquam rana. Petron. — Inflati si rogentur, inflatiores sunt. — Inflatis buccis. S. Hier. adv. Ruf. 3. 39. — Rusticus inflatur nimum, si saepe rogatur. — Rusticus quanto plus rogatur, tanto plus inflatur. — Scientia inflat. Ss. — Utres inflati sumus.

Influere in animos hominum.

Infortunati procul amici. — Infortunatum iter. — Infortunatus ad tres obo's homo natus, nunquam nummorum dominus manet ille duorum. — Lepus apparens infortunatum facit iter. Suidas. — Viri infortunati procul amici.

Infortunium. Vicinitas mala instar infortunii est.

Infra. Quae infra nos, nihil ad nos. Aristot.

Infundere. Aquas infundere mari.

— Aquas infundit in cinerem. (Sero.) Quint. decl. 11. 23. — Perdere vinum infusa aqua. — Sincerum est nisi vas, quodcumque infundis acescit. Hor. ep. 1. 2. 54.

Ingeniosus. Egestas ingeniosa. — Res est ingeniosa dare. Ov. am. 1. 8. 62.

Ingenium. Amor ingenii neminem unquam divitem fecit. Petron. sat. 83. 9. — Aurum et opes et rure frequens donabit amicus: qui velit ingenio cedere, rarus erit. Mart. 8. 18. 9. — Aurum fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Plaut. Poen. 1. 2. 88. — Boeoticum ingenium. — Colubrino ingenio est. — Colubrinum ingenium. (Mulieris.) Plaut. Truc. 780. — Corporis exigui vires contemnere noli: ingenio pollet, cui vim natura negavit. Cato. 2. 9. — Cultus ingenii nullum unquam divitem fecit. — Divinum ingenium plena crumena facit. — Diligentia maximum etiam mediocris ingenii subsidium. Sen. contr. exc. 3. praef. 7. — Etiam stultis acuit ingenium fames. Phaedr. app. 20. 7. — Immaturum magnum ingenium non est vitale. Sen. contr. 1. 1. 22. — Immortalis est ingenii memoria. Sen. cons. ad Polyb. 18. 2. — Inaniora ingenia. — Ingenia coacta male respondent. — Ingenia hominum ubique locorum situs format. Curt. 8. 9. 20. — Ingenia, quo illustriora, breviora sunt. Sen. cons. ad Marc. 23. 3. — Ingenii vis praeceptis alitur et crescit. Sen. ep. 94. 30. — Ingenio pugnax, corpore parvus erat. — Ingenio tardo praeceptum firmissimum haeret. — Ingeniorum cos aemulatio. — Ingenium ante pilos venit. — Ingenium crebris poculis ingurgitatur. Gell. — Ingenium excellens non gignit venter obesus. — Ingenium fortius malis. — Ingenium haud absurdum. Sall. — Ingenium immaturum non est vitale. — Ingenium longa rubigine laesum torpet et est multo, quam fuit ante, minus. Ov. trist. 5. 12. 21. — Inge-

nium mala saepe movent. Ov. art. am. 2. 43. — Ingenium non ante pilos venit. Pers. 4. 5. — Ingenium quondam fuerat pretiosius auro; at nunc barbaria est grandis, habere nihil. Ov. amor. 3. 8. 3. — Ingenium res adversae nudare solent, celare secundae. Hor. sat. 2. 8. 73. — Ingenium studio, si non acuatur, hebescit. — Labor ingenium miseris dedit. Manil. 1. 78. (80.) — Levis ingenii est, voluptates mundi quaerere. — Locorum asperitas hominum quoque ingenia durat. Curt. 7. 3. 6. — Magister artis, ingenique largitor venter. Pers. prol. 10. — Magna ingenia conspirant. Verg. — Magna ingenia conveniunt. — Magna ingenia saepe conveniunt. — Male respondent coacta ingenia: reluctantem natura irritus labor est. Sen. de tranq. 6. 2. — Nec absurdus ingenio. — Nihil tam mortiferum ingenii, quam luxuria est. Sen. contr. 1. praef. 7. — Non aetate, verum ingenio, apiscitur sapientia. Plaut. Trin. 2. 2. 88. — Non solet ingenii summa nocere dies, fama post cineres major venit. Ov. ex Pont. 4. 16. 2. — Nullum magnum ingenium absque vesania. — Nullum magnum ingenium sine mixtura demetiae fuit. Sen. de tranq. 15. 16. — O quantum est subitis casibus ingenium! Mart. de spect. 14. 4. — Odi pueros praecoci ingenio. — Pingue ingenium. — Praecocia ingenia raro ad maturitatem perveniunt. — Praecocia ingenia cito deficiunt. — Praecocia ingenia raro maturescunt. — Quale ingenium, talis oratio. Ter. Heaut. 384. — Quale quis habet ingenium, iudicio est oratio. Terent. — Qui velit ingenio cedere rarus erit. Mart. 8. 18. — Quod nequit ingenium, casus facit. Mant. Parth. 4. 76. — Redire ad ingenium. Terent. — Saepe ingenia calamitate intercidunt. Phaedr. — Saepe summa ingenia in occulto latent. Plaut. Capt. 165. — Scilicet ingenii aliqua est concordia junctis. Ov.

ex Pont. 2. 5. 59. — Scilicet ingeniam et rerum prudentia velox ante pilos venit. — Summa ingenia in occulto latent. Plaut. — Suo ex ingenio alienos mores probat. — Temporarium ingenium. Curt. 4. 5. — Vinum acuit ingenium. — Vivitur ingenio, cetera mortis erunt. — Vulpecula ingenium suum mutare nescit. Paul. Diac.

Ingens. Curae leves loquuntur, ingentes stupent. Sen. Hipp. 607. — Eneat ingentem vipera bovem. — Exiguum malum, ingens bonum. Macar. — Ingens telum necessitas. Liv. — Laudato ingentia rura, exiguum colito. Verg. Georg. 2. 412. — Parvus ignis incendium ingens exsusceat. Liv. 21. 3. 6. — Saevius ventis agitur ingens pinus et celsae graviore casu decidunt turres. Hor. carm. 2. 10. 9.

Ingenuitas. Contra impudentem stulta est nimia ingenuitas. Publ. Syr. — Contra imprudentem stulta est nimia ingenuitas. P. S. — Ingenuitatem laedis, quum indignum rogas. P. S. — Ingenuitas non recipit ignominiam. P. S.

Ingenuus. Adde quod ingenuas didicisse fideliter artes emollit mores, nec sinit esse feros. — Alienum aes homini ingenuo acerba est servitus. Publ. Syr. — Color ingenuus movetur pudore. — Contumeliam non fortis, non potest nec ingenuus, pati. P. S.

Ingratus. Deo ingratus, cui erit gratus. — Dixeris ingratum, dixeris omne malum. — Est aliqua, ingrato meritum exprobrare, voluptas. Ov. her. 12. 21. — Est labor ingratus, quem debita praemia fallunt. Owen. monost. 7. — Est domus ingrata, ni dominante rata. (Custodita.) Inf. — Ingrata sunt beneficia, quibus comes metus. Publ. Syr. — Ingratis servire nefas. — Ingrato homine nihil impensius est. Plaut. Bacch. 3. 2. 10. — Ingratum gratia tarda facit. Auson. epigr. 83. — Ingratum si dixeris, omnia dixeris. — Ingratus unus omnibus miseris nocet.

P. S. — Mala emtio semper ingrata. Plin. H. n. 18. 5. 26. — Malignos fieri maxime ingrati docent. P. S. — Mundus ingratus. — Mundus semper ingratus. — Nil terra ingrato pectore pejus alit. — Nihil homine terra pejus ingrato creat. Auson. epigr. 140. 1. — Nil ingrato terra pejus alit. Hor. — Perit, quod facis ingrato. — Quod licet ingratum est, quod non licet acrius urit. Ov. am. 2. 19. 3. — Saepe fit ingratus, qui accipere saepe paratus. — Verna fit ingratus, dum mox opus est operatus.

Ingredi. Animus vereri qui scit, tuto scit ingredi. — Ita ingreditur quasi sacra Junonis portaret. — Priusquam ingrediatur, non considerat.

Inguen. Simillima loro inguina.

Inhaeret. Summo animo inhaeret. Sen. de ira. 1. 19. 5.

Inhiare. Avarus, congestis undique saccis, indormit inhians. Hor. sat. 1. 1. 70. — Inhiante auro saepius animi conjunguntur. Greg. Tur. de glor. conf. 62. — Inhiat, quasi esuriens lupus. Plaut. Slich. 605.

Inhibere ramos.

Inhonestus. Honos honestum decorat, inhonestum notat. Publ. Syr. — In turbam praeperere virginibus inhonestum. — Inhonestia victoria est, suos vincere. Ps. Sen. mor. 68.

Inimicitia. Amicitiae immortales, mortales inimicitiae esse debent. Liv. 40. 46. 12. — Inimicitiae breves, amicitiae sempiternae. S. Aug. — Inimicitiae vitandae cautissime, ferendae aequissime, finiendae citissime. S. Aug. — Mortales esse inimicitiae debent. Sen. contr. exe. 5. 2.

Inimicus. Ab inimicis tuis separare et ab amicis tuis attende. Ss. Sirach 6. 13. — Aes debitorem leve, grave inimicum facit. Publ. Syr. — Amico et inimico noli narrare sensum tuum et si est tibi delictum, noli denudare. Ss. Sirach. 19. 8. — Amico inimicoque bonum semper praebe con-

silium, qui amicus accipit, inimicus spernit. Greg. Tur. — Amico laudanti et inimico detrahenti non est credendum. S. Aug. — Amicum inimicum fuge. — Cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina ejus ne exultet cor tuum. Prov. 24. 16. — Diis inimicis natus. Plaut. mil. gl. 314. — Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos. Ss. Matth. 5. 44. — Gravior inimicus, qui sub pectore latet. — Facile ex amico inimicum facies, cui promissa non reddas. S. Hier. ep. 148. 30. — Inimica tenacius haerent. — Inimici hominis domestici ejus. Ss. Matth. 10. 36. — Inimicum, quamvis humilem, docti est metuere. Publ. Syr. — Inimicum ulcisci vitam accipere est alteram. P. S. — Inimicus et invidus vicinorum oculus. — Inimicus gravior, qui latet in pectore. P. S. — Inspido, praestat sapiens inimicus, amico. — Invidia tacite, sed inimice irascitur. P. S. — Iratum breviter vites, inimicum diu. P. S. — Ita amicum habeas, posse ut facile fieri hunc inimicum putes. P. S. — Minus loquax inimicus offendit, quam tacitus. Ps. Sen. de mor. 52. — Non agnosceatur in bonis amicus et non abscondeatur in malis inimicus. Ss. Sirach 12. 8. — Nox homini inimica. — Pauper et dives inimicum matrimonium. Calpurn. Flacc. decl. 29. — Pereant amici, dum inimici una intercidant. Cic. p. Deiot. 9. 25. — Pessimum inimicorum genus laudantes. Tac. — Plurimumque in calamitate ex amicis inimici existunt. Caes. de bell. civ. 3. 104. 1. — Plures mortui, pauciores inimici. — Plus amici nocuimus, quam inimici. Quint. decl. 9. 1. — Qui dat mutuum, amicum vendit, inimicum emet. — Qui inimicus est, etiam in scirpo nodum quaerit Isid. orig. 17. 9. 97. — Quid est homini inimicissimum? homo. Ps. Sen. de mor. 5. — Quos cogit metus laudare, eosdem reddit inimicos metus. Sen. Thyest. 207. — Quum

tibi sit conjux, ne res et fama laboret, vitandum ducas inimicum nomen amici. — Quum vere objurgas, sic inimice juvas. Auson. sept. sap. 7. 5. — Si esurierit inimicus tuus, ciba illum; si sitierit, da ei aquam bibere; prunas enim congregabis super caput ejus. Prov. 25. 21. — Si qua placent abeunt, inimica tenacius haerent. Mant. Parth. 1. 174. — Si tibi amicum, nec mihi inimicum. — Valeat amicus cum inimico. — Verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos. Ss. Sirach. 6. 5. — Virtus etiam in inimico laudanda est. — Vitandum ducas inimicum nomen amici. Cato.

Iniquitates suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur. Prov. 5. 22. — Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate. Prov. 16. 8. — Mentita est iniquitas sibi. Ss. — Qui seminat iniquitatem, metet mala. Prov. 22. 8. — Simulata aequitas, duplex iniquitas.

Iniquus. Aequum atque iniquum regis imperium feras. Sen. Med. 195. — Demittit auriculas, ut iniquae mentis asellus. Hor. sat. 1. 9. 20. — Dives aut iniquus, aut iniqui heres. S. Hier. ep. 120. 1. — Effodit foveam vir iniquus et incidit illam. — Est natura coquis ac promissis semper iniqua. — Esto animo forti, quum sis damnatus inique; nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. — Indocto nihil iniquius. — Iniqua nunquam regna perpetuo manent. Sen. Med. 196. — Iniquissimam pacem iustissimo bello antefero. Cic. — Iniquo dente mordere. — Iniquum petendum, ut aequum feras. Quint. 4. 5. 16. — Iniquus est, qui commune vitium singulis objicit. Sen. de ira. 3. 26. 2. — Nationes iniquae dirae sunt consumptiones. Ss. Sap. 3. 19. — Nemo diu gaudet, qui iudice vincit iniquo. Cato. 2. 14. — Ortus angelicus senio satanizat iniquo. — Ortus sit angeli-

cus, aevō satanizat iniquus. — Per aequa, per iniqua. (Omni modo,) Liv. 2. 32. 7. — Se misere servire sciat, qui servit iniquo. Anon. fac. aes. 27. 17. — Securitatis magna portio est, nihil iniqui facere. Sen. ep. 105. 7. — Peccavimus, inique egimus, impie gessimus. Ss. Regum III. 8. 47.

Initium. Ab initio. — Confessio sceleris, initium salutis. — Ex initiis summa colligitur. — Initia in potestate nostra, exitus fortunae. Sen. ep. 15. — Initium, durum. — Initium salutis, notitia peccati. Sen. ep. 28. — Initium omnis peccati est superbia. Ss. Sirach. 10. 15. — Initium sapientiae timor Domini. Sirach. 1. 16. — Initium superbiae hominis, apostatare a Deo. Sirach. 10. 14. — Ira initium insaniae. Cic. Tuss. 4. 23. 52. — Libidinis initia continebit, qui exitum cogitabit. Ps. Sen. mor. 66. — Omne initium difficile. — Omne initium durum. — Necesse est maximorum minima esse initia. Publ. Syr. — Ut mala posuimus initia, sic cetera sequentur. Cic. — Voluptati indulgere initium omnium malorum est. Sen. ep. 110. 19.

Injuria. Accipere, quam facere, praestat injuriam. Cic. Tusc. 5. 19. 56. — Animus magnus non curat injurias. — Etiam qui faciunt: oderunt injuriam. Publ. Syr. — In maledicto plus est injuriae quam in manu. — Injuria injuriam cohibere licet. — Injuria solvit amores. Injuria tollit amores. — Injuriae inscribuntur aeri et beneficia arenae. — Injuriae leves toleratae graviore invitant. — Injuriam aures, quam oculi, facilius ferunt. P. S. — Injuriam qui facturus est, jam facit. (Intentio.) Sen. — Injuriarum remedium est oblivio. P. S. — In calamitoso risus etiam injuria est. P. S. — In misero facile fit potens injuria. P. S. — Labitur ex animo benefactum, injuria durat. — Labitur ex animo benefactum, injuria nun-

quam. Inc. auct. Monost. 33. — Magni animi est injurias despicere. Sen. de ira. 2. 32. 3. — Matris injurias ferre nos pietas jubet. Ter. Hec. 3. 1. 21. — Maxima est factae injuriae poena fecisse. Sen. de ira. 3. 26. 2. — Multis minatur, qui uni facit injuriam. P. S. — Nulli nisi ex alterius injuria quaestus est. Sen. de ira. 2. 8. 1. — Qui injuriam intulit nunquam, qui passus est facile ignoscit. — Qui injuriam intulit nunquam, qui autem eam perpessus est, facile ignoscit. — Qui jure suo utitur, nemini facit injuriam. — Quisquis suo jure utitur injuriam nulli facit. — Quo jure, quaque injuria. Ter. Andr. 214. — Sibi ipsi improbitas cogit fieri injuriam. P. S. — Summum jus, summa injuria. Cic. de off. 1. 10. 33. — Utilis interdum est ipsis injuria passis. Ov. her. 17. 187. — Veterem ferendo injuriam invites novam. P. S. — Volenti non fit injuria. R. j.

Injuste. Homine imperito nunquam quidquam injustius est. Ter. Adelph. 1. 2. 18. — Honestè pauperem esse melius est, quam injuste divitem. — Magistratum gerens audi et juste et injuste. Solon. — Qui alteri vult injuste dicere, se prius respiciat.

Injustus. Carere justos video et affluere injustos. Lactant. — Deus injustas ulciscitur iras. — Deus solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Injusta noverca. Verg. ecl. 3. 33. — Injusti nonnunquam tolluntur in altum, ut lapsu mox graviore ruant. Claudian. — Pax vel injusta utilior est justissimo bello. Cic. — Quam multa, justa injusta, fiunt moribus. Ter. Heaut. 4. 7. 11. — Semel injustum, semper injustum.

Innatare. Cortex levis innatat undae.

Inniti arundini. — Scipioni arundineo inniti.

Innocens. Etiam innocentes cogit

mentiri dolor. Publ. Syr. — **Innocens** credit omni verbo. Prov. 14. 15. — Lavabo inter innocentes manus meas. Ss. — Legem nocens veretur, fortunam innocens. P. S. — Mors innocentem sola fortunae erripit. Sen. Oedip. 934. — Neminem metuit innocens. — Nihil est, quod timeas, si innocens es. Quint. decl. 294. 154. — Nocens praecatur, innocens irascitur. P. S. — Quem poenitet peccasse, paene est innocens. Sen. Agam. 243. — Qui festinat ditari non erit innocens. Prov. 28. 20. — Sera nunquam est ad bonos mores via: quem poenitet peccasse, paene est innocens. Sen.

Innocentia. Felicitas infelici innocentia est. Publ. Syr. — Innocentia oppressa. — Innocentia per se valet. Quiut. decl. 268. 89. — Judicis est innocentiae subvenire. — Magnum praesidium in periculis innocentia. Sen. contr. 3. 16. 10. — Magnum est praesidium innocentia. Sen. — Vera felicitas innocentia est. Ps. Sen. mor. 63.

Innotescere. Qui turpi fraude semel innotuit, etiamsi verum dicit, amittit fidem. Phaedr.

Inoffensa vita rara.

Inopia. Ars portus inopiae. — Desunt inopiae pauca, avaritiae omnia. P. S. — Instructa inopia est in divitiis cupiditas. P. S. — Legum copia, justitiae inopia. — Spe Croeso ditior, inopia Iro pauperior.

Inops. Accipere humanum est, inopi dare Deorum. — Avarus magnas inter opes inops. Hor. carm. 3. 16. 28. — Caecus inops dictus, quamvis variis sit amictus. — Inopi beneficium bis dat, qui dat celeriter. P. S. — Inopi nullus amicus. — Inops amat imitari potentem. Phaedr. — Inops audacia tuta est. Lamprid. Alex. Sev. 52. 3. — Inops et lari et fundi. — Inops potentem dum vult imitari, perit. Phaedr. 1. 26. 1. — Magnas inter opes inops. Hor. — Nulla ditari ra-

tione potestis avari: vos faciunt inopes, quas cumulatis opes. — Nulla fides inopi. Auson. epigr. 92. 4. — Semper inops quicumque cupit. Claudian. in Ruf. 1. 200. — Vos inopes nostis, quis amicus quisve sit hostis.

Inoptatus. Quidquid inoptatum cadit, hoc homo corrigit arte. Cato. mon. 69.

Inquietus. In inquieto saepe simulatur quies. Sen. Oed. 684. — Inquietum est cor hominis, donec requiescat in Domino. S. Aug. — Res est inquieta felicitas: ipsa se exagitat. Sen. ep. 36. 1.

Inquillinus. Advena inquilinum ejicit.

Inquinare. Inquinat egregios adjuncta superbia mores. Claudian. cons. Hon. 305. — Qui picem tangit, inquinabitur ea. — Qui tetigerit picem, inquinabitur ab eo. Ss. Sirach. 13. 1.

Inquirere. Filius ante diem patrios inquit in annos. Ov. — Inquirere de alieno.

Insalutato limine irrumpit.

Insanabilis. Senectus insanabilis morbus. Sen. ep. 108. 28. — Tribus Anticyris caput insanabile. Hor.

Insania. Immodica ira gignit insaniam. Sen. ep. 18. 14. (10.) — Ira brevis insania. Sen. — Ira initium insaniae. Cic. Tusc. 4. 23. 52. — Omnis amans amens, amor est insania sano. — Optimum est aliena insania frui. Plin. H. n. 18. 6. 31. — Orestis insaniam insanit. — Pueritia et insania ejus generis sunt ex quibus saepissime verum invenitur. — Saevit amor ferri et scelerata insania belli.

Insanire. Aliquando et insanire jucundum est. Sen. de tranq. 17. 10. — Cum insanientibus furere. Petron. 3. — Facit insanire sanos copia vini. — Insanire facit sanos quoque copia vini. — Necesse est cum insanientibus furere, nisi solus reliqueris. Petron. — Orestis insaniam insanit.

— Semel insanivimus omnes. Mant. Parth. 1. 178.

Insanus. Dixerit insanum me quis, totidem audiet. Hor. serm. 2. 3. 298.

— Est valde insanus, qui non vult vivere sanus. — Insana laurus adest. Plin. H. n. 16. 89. — Insano facere ulcus. — Insano nemo in amore videt. Prop. 2. 14. 18. — Insanus medio flumine quaeris aquam. — Iudicium praeceps insani iudicis index. — Nil similis insano, quam ebrius. — Nimium severus adsidet insano.

Insatiabilis. Oculi hominum insatiabiles. Prov. 27. 20.

Inscitia omnis arrogantiae mater est.

Inscitus. Mulo inscitior. Plaut. Cist. 4. 2. 11.

Inscribere. Sua quemque inscribit facies.

Inscriptio. Ne sacculo accedat inscriptio justo major.

Inscrutabile. Coelum sursum, terra deorsum, cor autem juvenum inscrutabile. — Coelum sursum et terra deorsum et cor regum inscrutabile. Prov. 25. 3.

Insequens. Lepores duos insequens neutrum capit. P. S.

Inserpere. Lanugo malis inserpit.

Inservire. Doctus aliis inserviendo consumitur.

Insidiae. Habent insidias hominis blanditiae mali. Phaedr. 1. 21. 1. — Insidiis suis capientur impii. Prov. 11. 6. — Longius insidias cerva videbit anus. Ov. art. am. 1. 766. — Magis cavenda amicorum est invidia, quam insidiae hostium. Publ. Syr. — Magis nocent insidiae, quae latent. Sen. — Multae insidiae sunt bonis. Cic. p. Sest. 48. 102. — Nisi qui scit facere, insidias, nescit metuere. P. S. — Peccare hominis est, insidias tendere diaboli. S. Hier. adv. Ruf. 3. 33. — Qui struit insidias alteri, sibi damna dat ipsi. — Struit insidias lacrimis, dum femina plorat. Cato. 3. 21. — Vigilan-

dum est semper: multae insidiae sunt bonis. Cic. p. Planc. 24. 54.

Insidiosus. Res quanto est major, tanto est insidiosior. P. S.

Insigne. Simia semper simia etiamsi aurea gestet insignia Lucian. adv. indoct. 4.

Insignire. Hic minus insignit, qui plura metalla coignit. Inf.

Insilire in ventrem.

Insipidus. Insipido, praestat sapiens inimicus, amico. — Mus satur insipidam dijudicat esse farinam.

Insipiens. Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis in errore perseverare. Cic. Philipp. 12. 25. — Dum tacet insipiens, sapiens tantisper habetur: index stultitiae linguaque voxque suae. — Insipiens esto, quum tempus postulat aut res. Gato. dist. 2. 18. — Insipiens et ebrius tantum tempore differunt ab invicem. — Insipiens periculo proximus. — Insipientis est dicere: non putarem. Cic. — Oderit insipiens sapientis verba magistri. Columban. 5. 164. — Rex insipiens perdet populum suum. Ss. Sirach. 10. 3. — Sapiens mulier aedificat domum suam; insipiens exstructam destruet. Prov. 14. 1. — Si secretarum seriem vis noscere rerum: ebrius, insipiens, pueri, dicunt tibi verum.

Insolentius se effert. — Semidocti semper insolentes. — Victoria natura insolens et superba est.

Insons censetur, nisi crimen jure probetur. — Insontes vanae rident mendacia famae.

Inesperata accidunt magis saepe, quam quae speres. Plaut. Most. 197. — Inesperata saepe contingunt.

Inspicere. Cum accusas alium, propriam prius inspicere vitam. Cato mon. 41. — Cum dabitur sonipes gratis, non inspicere dentes. — Equi dentes inspicere donati. S. Hier. — In tuum ipsum sinum inspicere. — Noli equi dentes inspicere donati. — Penitus et domi in-

spexi. Plin. ep. 1. 10. — Sero Jupiter diptheram inspexit.

Instabilis. Omnis instabilis et incerta felicitas est. Sen. controv. 1. 1. 3. — Quidquid excessit modum, pendet instabili loco. Sen. Oed. 909. — Quod fortuito evenit, instabile est. Sen. de brev. vit. 17. — Res humanae instabiles sunt et nihil habent firmitatis. Cic. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas fides: instabile regnum est. Sen. Thyest. 215.

Instantia. Ab instantia absolvere. (Si non sunt testes).

Instare. Insta, ne cesses, veniunt post semina messes. — Qui instat, extundit. Sen.

Instituere. Amphora coepit institui, corrente rota cur urceus exit? Hor.

Instruere. Si lupus instruitur in numen credere magnum — semper dirigitur ab eo respectus ad agnum.

Insulsus. Ex insulso salsum facere.

Insultare. Annoso leoni vel lepores insultant. — Leo a leporibus insultatur mortuus. Publ. Syr. — Mortuo leoni etiam lepores insultant. (Vel.). — Naso insultare.

Insuperabilis. Volenti nil insuperabile.

Intactus. Intacta invidia media sunt. Liv. 45. 35. 5.

Integer vitae scelerisque purus. Hor. — Integra mens augustissima possessio. — Integra pelle dormire jucundum. — Mihi est integrum. — Qui integre ambulat, secure ambulat.

Integritas in paupertate rarissima est.

Intellectus. Bonus intellectus est ultima beatitudo. Arist. — Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. Ss. — Vexatio dat intellectum.

Intelligere. Audiui sed non intellexi. — Balbus balbum rectius intelligit. — Barbarus hic ego sum, quia non intelligor ulli. Ov. — Credo, ut intelligam. S. Anselm. — Facilius na-

tura intelligitur, quam enarratur. Sen. ep. 121. 10. — Illud et indietum intelligitur. — *Intelligenti* pauca. — *Intelligunt* se mutuo, ut fures in nundinis. — Legere et non intellegere, neglegere est. Ps. Cato dist. praef. — Multo plus intelligitur, quod oculis videtur, quam quod aure percipitur. S. Hier. ep. 60. 10. — Obrepat non intellecta senectus. Juv. 9. 128. — Philosophantem rhetorem intelligunt pauci, loquentem rusticum multi. Greg. Tur. — Si compresserit labia sua intelligens, sapiens reputabitur. Ss. — Verba non necessitant, civiliter debent intelligi. R. j.

Intemperans. Crudelem medicum intemperans aeger facit. Publ. Syr.

Intemperantia medicorum nutritrix.

Intempestiva benevolentia, nihil a similitudine differt.

Intensio. Arcum intensio frangit, animum remissio. Ps. Sen. de mor. 138. — Arcum nimia frangit intensio.

Intensus. Arcus nimium intensus rumpitur. Plutarch.

Intentio. Quidquid agunt homines, intentio iudicat omnes.

Intentus. Pluribus intentus, minor est ad singula sensus.

Intentus. Fortius intentus frangitur saepius arcus. — Intentis oculis contemplari.

Inter. Est inter Tanain quiddam socerumque Viselli. (Est modus in rebus.) Hor. sat. 1. 1. 105. — Inter os et offam multa intervenire possunt. Gell. 13. 18.

Intercidere. Pereant amici, dum inimici una intercidant. Cic. p. Deiot. 9. 25. — Saepe ingenia calamitate intercidunt. Phaedr.

Interdicere aqua et igne.

Interea. Multae interea rotae volventur.

Interim. Ad interim.

Interimere. Bis interimitur, qui suis armis perit. P. S.

Interire. Flet victus, victor interiit. — Interit ira mora. — Mala herba non interit. — Malo si quid bene facias, beneficium interit. Plaut. Poen. 3. 3. 22. — Omnia mutantur, nihil interit. Ov. — Qui per virtutem perit, non interit. Plaut. — Saepe intereunt aliis meditantes necem. Phaedr. App. 6. 11. — Setigerum pecus ob sordes non interit ullum. (Sus.) — Simul ac quis misertus est, memoria interiit. — Ut fragilis glacies, interit ira mora. Ov. art. am. 1. 374.

Interitus. Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Pyraustae interitus. — Quorum Deus venter est, finis interitus. Ss.

Internus. De internis non iudicat praetor. — Est qui nequiter humiliat se et interiora plena sunt dolo. Ss. Sirach. 19. 23.

Interpellator. Modestus interpellator venter. — Molestus interpellator venter. Hom.

Interpres. Frons animi interpres — Metus interpres semper in deteriora inclinatus. Liv. 27. 44. 10. — Optimus interpres verborum quisque suorum. — Quisque verborum suorum optimus est interpres. R. j. — Vulgus veritatis pessimus interpres. Sen. de vit. beat. 2. 1.

Interpretari. Maledictum interpretando facias acrius. P. S. —

Interrogare. Non meretur audire verum, qui frandolenter interrogat. R. j. — Per quem casum fueris interrogatus, per eundem respondeto.

Interrogatio. Laqueis interrogationum irretire. — Prudens interrogatio, quasi dimidium sapientiae. Baco. — Responsio secundum interrogationem intelligenda. R. j.

Interstrepit anser olores.

Intervenire. Inter os et offam multa intervenire possunt. Gell. 13. 18.

Intestatum. Ab intestato. (Successio.)

Intestina. Canis ad intestina. Diog. Laërt. 6. 45. — Canis circum intestina. — Corvus oculos voret, canis intestina, cetera membra lupo. Catull. — Intestina canem semel adgustasse periculum est.

Intolerabilis. Improbitas si laudetur, intolerabilis est. — Intolerabilius nihil est, quam femina dives. Juv. 6. 460. — Maturum stercus intolerabile pondus.

Intra. Iliacos intra muros peccatur et extra. Hor. ep. 1. 2. 16. — Magnum intra pallium continet. Quint. — Nil intra est oleum, nil extra est in nucce duri. Hor. ep. 2. 1. 31. — Peccatur extra muros et intra. Hor.

Intrare. Cogere intrare. — Compelle intrare. (Haereticos). — Dum pastores odia exercent, lupo intrat ovile. — Multae preces intrant saccum. — Non intret tua limina quisquam frater vel monachus, vel quavis lege sacerdos. Paling. 5. 586. — Pax intrantibus, salus exeuntibus. — Non quod intrat in os coquina hominem, sed quod procedit ex ore. Ss. Matth. 15. 11. — Quid nemus intramus, quos terreat undique ramus. — Ut larva intravit.

Intrepidus, quaecumque datis mihi, numina, mortem accipiam. Lucan. 5. 658. — Intrepidum ferient ruinae. Hor.

Intrinsecus. Est facies testis, quales intrinsecus estis.

Interere. Tibi quod intristi, exedendum est. Auson. id. 7. 2. 5. — Tu intristi, tibi exedendum est. — Tute hoc intristi, tibi omne exedendum est. Ter. Phorm. 318.

Intro. Fusca nucella foris nucleum tenet intro saporis. Inf.

Introitus. Unus introitus est omnibus ad vitam et similis exitus. Ss. sap. 7. 6.

Intueri oculis novercalibus. — Qui alterum incusat probri, se ipsum intueri oportet. Plaut. Truc. 159. —

Tectum intuentes. (Magna expectantes.) Quint. 2. 11. 4. — Ut novercame intueris. Hor. epod. 5. 9.

Intumescere. Rusticus, dum rogatur, intumescit ei venter.

Intus. Aspendius citharista intus canit. (Fur.) Cic. in Verr. 1. 20. 53. — Ego intus et in cute te novi. Pers. 3. 30. — Ferre togae squalor solet intus purpureum cor. — Foris Cato, intus Nero. — Foris Helena, intus Hecuba. — Intus canere. (Subdolos.) — Intus est equus Trojanus. Cic. p. Mur. 37. 78. — Intus Herodes, foris Joannes. — Intus Nero, foris Cato. S. Hier. ep. 125. 18. — Intus tripudium, foris lamentum. — Neque intus, neque foris. — Pulex intus. Celsus. Medic. 6. 79. — Res modo formosae foris, intus erunt maculosae.

Inultus. Ante Dei vultum, clausum nihil est, vel inultum. — Nil inultum remanebit. Ss.

Inutilis. Homo apostata, vir inutilis. Prov. 6. 12. — Inutile terrae pondus. — Quod infirmum est, inutile invenitur. Ss. sap. 2. 11. — Servus inutilis vapulabit multis. — Telluris inutile pondus. — Unguento perungere mortuum inutile. — Utile per inutile non vitiatur. — Utile per inutile non debet vitiari. — Verecundia inutilis viro egenti.

Invadere arcem causae. — Si digritum porrexeris, manum invadet.

Invalidus. Lex rumpitur a validis, invalidosque tenet. — Longius invalidae vivunt saepissime feles. — Nihil tam firmum, cui periculum non sit ab invalido.

Invendibili merci oportet ultro emptorem adducere: proba merx facile emptorem reperit, tametsi in abstruso sita est. Plaut. Poen. 1. 2. 128.

Invenire. Acum invenisses. Plaut. Men. 238. — Alius alio plura invenire potest, nemo omnia. Auson. id. 11. — Amicus fidelis protectio fortis, qui autem invenit illum, invenit thesau-

rum. Ss. Sirach. 6. 14. — Assabis nidum, si non inveneris ovum. — Auro fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Plaut. Poen. 1. 2. 88. — Beatus homo, qui invenit sapientiam. Prov. 3. 13. — Beatus, qui invenit amicum verum. Ss. Eccl. 25. 12. — Bono melius inveniri potest. — Carbonem pro thesauro invenimus. Phaedr. 5. 6. 6. — Casus quem saepe transit, aliquando invenit. P. S. — Facile est inventis addere. — Facilius est Nili caput invenire. — Fata viam invenient. Verg. Aen. 3. 395. — Invenit portum, spes et fortuna valete. — Invenies aliam Galatheam. — Invenit interdum caeca columba pisum. — Invenit interdum caeca gallina granum. — Invenit patella dignum operculum. — Invenit protinus patella operculum. S. Hier. ep. 127. 9. — Invenit sibi similem. — Male facere qui vult, nunquam non causam invenit. Publ. Syr. — Malefacere qui vult facile causam inveniet. — Mergit utrosque pedes canis inveniendi favi vas. — Nec facile invenias multis in millibus unum, virtutem pretium, qui putet esse sui. Ov. ex Pont. 2. 3. 11. — Nihil tam acerbum est, in quo non aequus animus solatium inveniat. Sen. de tranq. 10. 4. — Petite et dabitur vobis, quaerite et invenietis, pulsate et aperietur vobis. Ss. Matth. 7. 7. — Proba merx facile emptorem invenit. Plaut. Poen. 342. — Proba merx emptorem invenit. — Quem alienum fidum invenies, si tui hostis fueris? Sall. — Quem saepe transit casus, aliquando invenit. Sen. Herc. fur. 328. — Quemcunque quaerit calamitas, facile invenit. Publ. Syr. — Qui fugit molam, farinam non invenit. — Qui petit accipit, et qui quaerit, invenit. Ss. Matth. 7. 8. — Qui quaerit, invenit. Ss. — Quod in juventute non congregasti, in senectute non invenies. — Res amicos invenit. Plaut. — Res inventa et non restituta est quasi furto ablata. — Res

tanti est, quanti emptorem invenerit. — Saepe quem transit casus, aliquando invenit. — Si acum quaereres, acum invenisses. Plaut. — Sub nive quod tegitur, dum nix perit, invenietur. — Ubi meum invenio, ibi vindico. — Ubi-
cunque dulce est, ibi et acidum invenies. Petron. 56. — Urbem latericiam invenit, marmoream reliquit. Sueton.

Inventarium. Beneficium inventarii. — Cum beneficio inventarii.

Inventum. Inventa lege, inventa fraude. — Inventum simul et perfectum nihil est. — Necessitatis inventa antiquiora sunt, quam voluptatis. Cic. orat. 55. 185. — Nihil est simul et inventum et perfectum. Cic. ad Brut. 18. 71. — Palamedis inventum. — Palamedeum inventum.

Inveteratus. Omne malum nascens facile opprimitur, inveteratum fit plerumque robustius. Cic. Philipp. 5. 11. 31. — Quod nova testa capit, inveterata sapit.

Invictus. Mens invicta manet. — Satis vixi, invictus enim morior. Epaminondas.

Invidere. Avarus neque sibi bene esse patitur et illis quibus est, invidet. — Demens superbis invidet felicibus. Auson. sept. sap. 2. 3. — Et figulus figulo et faber fabro invidet omnis. — Figulus figulo, faber fabro invidet. Tertull. adv. nat. 1. 19. — Figulus figulo invidet, lignarius lignario. — Invidebit aliquis facilius, quam imitabitur. — Invisurum aliquem facilius, quam imitaturum. Plin. H. n. 35. 63. — Neque tibi bene esse patere, et illis, quibus est, invides. Plaut. Pseud. 1134. — Qui invident, egent; illi quibus invidetur, rem habent. Plaut. Truc. 4. 2. 31. — Sol non invidet vesperae.

Invidia. Absit invidia dicto. — Absit invidia verbo. — Ars prima regni, posse invidiam pati. Sen. Herc. fur. 353. — Assidua eminentis fortunae comes est invidia. Vell. Pat. 1. 9. 6. — Deo dante non valet invidia, Deo

non dante nil valet labor. — Differri invidia. — Gloriam invidia sequitur. Sall. Jug. 55. 3. — In plano frangit, cui sors est invida, plantam. — Intacta invidia media sunt. Liv. 45. 35. 5. — Intacta invidia media sunt: ad summa ferme tendit. Liv. — Invidia ceu fulmine summa laborant. — Invidia comes gloriae. Corn. Nep. Chab. 5. 33. — Invidia comes fortunae. — Invidia gloriae fortunaeque comes. — Invidia inter pares. — Invidia loquitur non quod est, sed quod subest. Publ. Syr. — Invidia rumpitur. Verg. ecl. 7. 26. — Invidia summa petit. — Invidia tacite, sed inimice irascitur. P. S. — Invidia vexantur opes. Paling. 2. 181. — Invidia virtutis comes. — Invidiae plenus super omnes exstat egeus. — Invidiam ferre aut fortis aut felix potest. P. S. — Jactantiae comes invidia. Hom. — Licet sapere sine pompa, sine invidia. Sen. ep. 103. 4. — Magis cavenda est amicorum invidia, quam insidiae hostium. P. S. — Magnanima, invidia, virtus caret. (Magnanima virtus caret inv.) Sil. Ital. Punic. 15. 387. — Malo invidiam, quam misericordiam. — Melior est invidia, quam misericordia. — Miseria invidiam non sentit. — Miseratione melior invidia. — Nunquam eminentia invidia carent. Vell. Pat. 2. 40. 6. — Plus vetustis favet invidia mordax, quam bonis praesentibus. Phaedr. — Propter invidiam vela opulentiam. — Si non intendes animum studiis et rebus honestis, invidia vel amore vigil torquebere. Hor. ep. 1. 2. 35. — Sola miseria caret invidia. — Tacitus pasci si posset corvus, haberet plus dapis et rixae multo minus invidiaeque. Hor. ep. 1. 17. 50. — Tria vitanda: odium, invidia, contemptus. Sen. ep. 14. 10. — Tria mala aequae nocent: odium, invidia, contemptus. — Virtus plus invidiae, quam gloriae contrahit. Justinian. — Virtus vincit invidiam. (Vera virtus fortior est quam invidia.)

Invidiosus. Praestat invidiosum esse, quam miserabilem.

Invidus. Accipiter avidus atque invidus. Plaut. Pers. 409. — Ante quod existerit nurus, soerus invida norit. (Obliviscitur quod fuerat.) Inf. — Dente mordeor invido. Hor. carm. 4. 3. 16. — Inimicus et invidus vicinorum oculus. — Invidus alterius macrescit rebus opimis. Hor. ep. 1. 2. 57. — Invidus haud eadem semper quatit ostia daemon. — Invidus invidia consumitur intus et extra. — Mala est sors, quae invidis caret. — Male cum eo agitur, qui caret invidis. — Praestat invidos habere, quam misericordiam. — Virtutem incolumem odimus, sublatam ex oculis quaerimus invidi. Hor. carm. 3. 24. 31.

Invisus. Calcat jacentem vulgus, invisum opprimit. Sen. Octav. 455. — Durum et invisum et grave est servitia ferre. Sen. Troad. 909. — Invisa nunquam imperia retinentur diu. Sen. Phoen. 660. — Sapientia abscondita, thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque. Ss. Sirach. 20. 32.

Invitare. Injuriae leves toleratae graviore invitant. Invitat culpam, qui peccatum praeterit. P. S. — Multi sunt invitati, sed pauci electi. Ss. Veterem ferendo injuriam invites novam. P. S.

Invitatio. Gratiarum actio est ad plus dandum invitatio.

Invitatus. Assideat portae, non invitatus honeste. — Assideat valvae, non invitatus honeste. — Deviat a sede, non invitatus in aede. — Multi sunt invitati, sed pauci eximii. Ss. Matth. 20. 16. — Musca, canes, mimi sunt ad convivia primi: non invitati veniunt prandere parati. — Non invitati veniunt prandere parati. — Retro sedet januam, non invitatus ad aulam. — Stabit post valvam, non invitatus ad aulam.

Invitus. Beneficium invito non datur. — Difficile est invititis canibus venari. — Invita Minerva. Cic. de off. 1.

31. 110. — Invitas canes venatum ducere. Plaut. Stich. 1. 2. 82. — Invitis canibus venator nil capit ullus. — Invitos boves plaustro inducere. — Invitum quum retineas, exire incites. Publ. Syr. — Magna debet esse eloquentia, quae invititis placeat. Sen. Controv. 5. 4. — Nihil invita Minerva faciendum. — Non qui jussus aliquid facit miser est, sed qui invitus facit. Sen. ep. 61. 3. — Nulla est tam facilis res, quin difficilis sit, quum invitus facias. Ter. Haut. 805. — Odero, si potero, si non invitus amabo. Ov. am. 3. 11. 35. — Officium ne collocaveris in invitum. Hom. — Qui invitus servit, fit miser et servit tamen. P. S. — Quilibet invitatus caro valecidit amico. — Stultitia est venatum ducere invitatis canes. Plaut. Stich. 139.

Invius. Invia virtuti nulla est via. Ov. met. 14. 113. — Nil amori invium.

Invocare Deum in pulicis morsu. — Invocabant me et non exaudiam. Prov. 1. 28.

Invocatus consilium ne adeas. — Invocatis nullus locus. — Mala vel invocata veniunt.

Involucrum. Simulationum involucris tegitur.

Invulnerabilis. Deorum liberi invulnerabiles sunt.

Ira. Absint a mensa: detractio, murmur et ira, ast cum laetitia sumatur potus et esca. — Amantium irae amoris integratio est. Ter. Andr. 555. — Amor fit ira jucundior. Plaut. — Candida pax homines, trux decet ira feras. Ov. art. am. 3. 502. — Coelestis ira, quos premit, miseros facit. Sen. Herc. Oet. 441. — Cesset vindicta donec pertranseat ira. — Cujus curatur nihil ira, quid (is) stomachatur. — Cupido atque ira pessimi consultores. — Dies irae, dies illa. Thom. de Celano. — Dis proximus ille, quem ratio, non ira movet. Claudian de Mall. Theod. cons. 227. — Fatuus statim

indicat iram suam. Prov. 12. 16. — Flendo diffundimus iram, Ov. her. 8. 61. — Fratrum inter se irae sunt acerbissimae. — Fratrum ira acerbissima. — Furor iraque mentem praecipitant. Verg. Aen. 2. 316. — Gravis ira regum est semper. Sen. Med. 494. — Homo homini reservat iram et a Deo quaerit medelam. Ss. Eccl. 28. 3. — Immodica ira gignit insaniam. Sen. ep. 18. 14. (10.) — Impedit ira animum ne possit cernere verum. Cato. 2. 4. — Inde irae et lacrimae. Juv. — Interit ira mora. Ov. — Ira atque cupido sunt pessimi consultores. — Ira brevis insania. Sen. — Ira est janua omnium vitiorum. — Ira furor brevis est. Hor. ep. 1. 2. 62. — Ira impedit animi iudicium. — Ira initium insaniae. Cic. Tusc. 4. 23. 52. — Ira odium generat, concordia nutrit amorem. Cato. 1. 36. — Ira pessimus consultor. — Ira pietatem fugat, iramque pietas. Sen. Med. 943. — Ira, quae tegitur, nocet. Sen. Med. 153. — Irae dilatio, mentis pacatio. — Lenta ira Deorum est. Juv. 13. 100. — Lento gradu ad vindictam divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat. — Litem inferre cave, cum quo tibi gratia juncta est: ira odium generat, concordia nutrit amorem. Cato. — Multitudo aut studio agitur, aut ira. Curt. — Multum deliras, diras cum surgis in iras. — Munus absconditum exstinguit iras. Prov. 21. 14. — Non est ira super iram mulieris. Ss. Eccles. 25. 23. — Non plaga, sed contumelia, concitat. — Piabile fulmen est et saevi flectitur ira Jovis. Ov. — Plus valet humanis viribus ira Dei. Ov. trist. 5. 12. 14. — Quo quis est major, magis est placabilis irae. — Quo quis plus valet, tanto mordacior ira. — Res loquitur miras, cum quis fervescit in iras. — Responsio mollis frangit iram. — Responsio mollis frangit iram, sermo durus excitat furorem. Prov. 15. 1. —

Sermo mollis frangit iram. Ss. — Tantae animis coelestibus irae! Verg. Aen. 1. 11. — Ut fragilis glacies, interit ira mora. Ov. art. am. 1. 374. — Vana sine viribus ira. Liv. 1. 10. — Vince animum, iramque tuam, qui cetera vincis. Ov.

Iracundia. Altercator bonus vitio iracundiae careat. — Felicitas iracundiam nutrit. Sen. de ira 2. 21. 5. — Felicitas nutrix est iracundiae. — In amore semper mendax iracundia est. P. S. — Iracundiae comes tristitia. — Iracundiam qui vincit, hostem vincit (vel: superat) maximum. Publ. Syr. — Rei nulli prodest mora, nisi iracundiae. P. S. — Respicere nil consuevit iracundia. P. S.

Iracundo. Ab iracundo cave. — Cum iracundo ne facias rixam et cum audace non eas in desertum. Ss. Sirach 8. 19. — Homo iracundus suscitatur rixas. Prov. 26. 21. — Noli esse amicus homini iracundo. Prov. 22. 24. — Parvus, iracundus. — Superbiam verborum iracundi oderunt, prudentes irridunt. Liv. 45. 23. 18. — Vir iracundus provocat rixas. Prov. 15. 18.

Irasci. Bonus animus laesus multo gravius irascitur. Publ. Syr. — Cogas amantem irasci, amari si velis. P. S. — In cornua irasci. Verg. Aen. 12. 104. — Invidia tacite, sed inimice irascitur. P. S. — Jocis temperatis delectamur, immodicis irascimur. Sen. — Ne irascamini in via. Ss. Genes. 45. 24. — Nocens precatur, innocens irascitur. P. S. — Potenti irasci, sibi periculum est quaerere. P. S. — Sancta probis pax est; irasci desine victus. — Vir non videtur, qui irasci nescit. Cic.

Iratus. Ab irato cave. — Dii irati laneos pedes habent. Hor. carm. 3. 2. 32. — Domina irata, fumus et rata, patella perforata, damnum sunt in casa. — Eripere telum, non dare irato decet. Publ. Syr. — Flectitur iratus voce rogante Deus. Ov. art. am. 1. 442.

— Genios iratos habet. Petron. 62. — Iratus multa mentitur sibi. Sen. — Iratum breviter vites; inimicum diu. P. S. — Iratum gravis est res habuisse Deum. Eoban. — Iratus etiam facinus consilium putat. P. S. — Iratus quum ad se rediit, sibi tum irascitur. P. S. — Iratus venter. — Male irato ferrum committitur. Sen. de ira. 1. 19. 8. — Poterat bovem iratum tollere. Petron. 63. — Quaelibet iratis ipse dat arma dolor. Ov. her. 6. 140. — Valet bovem iratum tollere.

Ire ad patres. — Eunt anni, homo it. — In antiquam silvam itur. — I in malam rem. Ter. Phorm. 5. 9. 37. — I modo venari leporem, nunc ictum tennes. Plaut. — I secundo omine. Hor. — Ibant, qua poterant. — Ibant, qua poterant, non ibant. — Ibant, qua poterant, qua non poterant, stabant. — Ibis-redibis. — Ibis redibis, non morieris in bello. — Ibis redibis non, morieris in bello. — Ibit, qui zonam perdidit. — Ire ad scopulum. Lucret. — Ire decetur eundo. — Ire in alia omnia. — Ire in perditum. — Ite missa est. — Itur per extentum funem. — Nemo ire quemquam publica prohibet via. Plaut. Cure. 1. 1. 35. — Non qua itur, sed qua eundem est via, tibi eundem est. — Non sic itur ad astra. — Per extentum funem ire. Hor. ep. 2. 1. 210. — Quasi eant Sutrium. — Si horteris, fortior ibit equus. Ov. ex Pont. 2. 11. 122. — Sic itur ad astra. Verg. Aen. 9. 641. — Sutrium quasi eant. (Bene praeparati.) Fest.

Irrationabilis. Corrupti cordis ratio semper irrationabilis.

Irreparabile. Fugit irreparabile tempus. Verg. Georg. 3. 284. — Irreparabilium felix est oblivio rerum. — Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. Verg. — Semel emissum volat irreparabile verbum. Hor. — Virginitas, tempus, vox, irreparabile damnum.

Irrepere in tabulas publicas.

Irretire. Irretit muscas, transmittit arenea vespas. — Laqueis interrogationum irretire.

Irrevocabile. Semel emissum volat irrevocabile verbum. Hor. ep. 1. 18. 71. — Volat irrevocabile verbum. Hor.

Irridere. Irridens alium non indersus abibit. — Irridens miserum dubium sciat omne futurum. — Superbiam verborum iracundi oderunt, prudentes irrident. Liv. 45. 23. 18.

Irrigare. Alienos irrigas agros tuis sitientibus. — Fluvius, quae procul absunt irrigat, quae proxima sunt praeterit. — Hortulos suos ex alienis fontibus irrigat.

Irriabile genus vatum. Hor.

Irritamentum. Effodiuntur opes, irritamenta malorum. Ov.

Irritare crabrones. Plaut. Amphitr. 2. 2. 77. — Irritare canem noli dormire volentem. — Pecunia non satiat avaritiam, sed irritat; ideo semper indiget. Ps. Sen. mor. 101.

Irritus. Male respondent coacta ingenia: reluctante natura irritus labor est. Sen. de tranq. 6. 2. — Reluctante natura irritus labor est. Sen. — Spes cecidit in irritum. — Temerarius labor, haud currit irritus.

Irrumpere. Illotis manibus ac profanis pedibus ad sacra irrumpit. Gell. — Limine insalutato irrumpit.

Irus. Dat id cuicumque libet fortuna rapitque, Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. trist. 3. 7. 41. — Dat quodcumque libet fortuna rapitque vicissim, Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. — Iro pauperior. Mart. 5. 39. 9. — Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. — Martinus Biro, quamvis egentior Iro, ille tamen miro par cupit esse viro. (M. B. epp. Quinque eccles. dixit clericus.) — Spe Croeso ditior, inopia Iro pauperior.

Israel. Perditio tua ex te Israel. Ss.

Iter. Comes facundus in itinere (via) pro vehiculo est. — Infortunatum iter. — Lepus apparens infortunatum facit iter. Suidas. — Longo in itinere etiam palea oneri est. — Longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Maledictus qui errare facit caecum in itinere. Ss. Deuter. 27. 18. — Per scelera semper sceleribus tutum est iter. Sen. Agam 115. — Perfice iter pedibus, sonipes dum fessus anhelat. — Porta itineri est longissima. (Primus passus.) Varro. r. r. 1. 2. 2. — Quod si non ungitur axis, tardius incoeptum continuatur iter. — Restat iter coelo, coelo tentabimus ire. Ov. — Revolvit iter. — Si caecus iter monstrare velit. Hor. ep. 1. 17. 3. — Si rota defuerit, tu pede carpe iter. Ov. art. am. 2. 230. — Supremum iter carpere. Hor. — Tutum carpit inanis iter. Nux eleg. 44. — Tutum iter patet converso in preces Deo. Hor. carm. 3. 16. — Ut si caecus iter monstrare velit. Hor. — Viae dispendium non raro itineris compendium.

Iterare. Non potest iterari, quod semel est omisum.

Iterum. Lapsus semel fit culpa, si iterum cecideris. P. S. — Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. Publ. Syr. — Qui perdidit numerum, incipiat iterum.

Jacere. Ac si in rapidum fluvium jaceretque cloacam. (Pecuniam.) Hor. sat. 2. 3. 242. — Alea jacta est. Sueton. Caes. 32. — Alea jacta esto. Suet. — Omnem jacere aleam. — Si nescis jacere lapidem, dimitte jacere.

Jacere. Calcere jacentem. Ov. Ib. 29. — Calcat jacentem vulgus, invisum opprimit. Sen. Octav. 455. — Felix jacet, quicumque quos odit premit. Sen. Herc. Oct. 350. — In eodem valedudinario jacet. — In luto jacere Plaut. Aul. 230. — In pretio pretium nunc est. Dat census honores, census ami-

citias; pauper ubique jacet. Ov. fast. 1. 217. — Jacet tamquam bovis. (Bos.) Petron. 62. — Nobilitas sub amore jacet. Ov. her. 4. 161. — Nomina stultorum jacent ubique locorum. — Pauper ubique jacet. Ov. — Pugna suum finem, dum jacet hostis, habet. Ov. — Quem dies vidit veniens superbum, hunc dies videt fugiens jacentem. Hor. — Qui jacet in terra, non habet unde cadat. — Si valeant homines, ars tua, Phoebe, jacet. Ov. trist. 4. 3. 78. — Vasa novella placent, in facie prisca jacent.

Jactantiae comes invidia. Hom.

Jactare. Caudam jactare popello. Pers. — Dupliciter peccat, qui se de crimina jactat. — Mars sua ipsius arma non jactat. — Mulus clarum collo jactans tintinnabulum. Phaedr. 2. 7. 5. — Qui genus jactat suum, aliena laudat. Sen. Herc. fur. 340. — Saepe reposcit idem, quod jactavit prius idem. — Sapiens parcus sermonis est, nihil jactat. — Te prius haud jacta, quam cum probat exitus acta.

Jactura. Est jactura gravis, quae sunt, amittere damnis. — Nimiae opes magnae jacturae locum faciunt. — Post jacturam, quis non sapit. Mant. Parth. ecl. 2. 91. — Turpis est jactura, quae fit negligentia. Publ. Syr. — Turpis jactura, quae nullis est valitura.

Jactus. Extra telorum jactum. — Venereus jactus.

Jaculatur sine scopo. — Nullo scopo jaculor. Lucian.

Jaculum. Post acclamationem bellicam jacula volant.

Jalemi cantilena. (Longa.)

Janua. Aberravit a janua. — Accepto damno januam claudere. Juv. 13. 129. — Apertae Musarum januae. — Atra patet janua Ditis. — Auro quaeque janua panditur. — Dum pauper clamatur, janua limen amat. — Frons animi janua. Cic. — Ira est janua omnium vitiorum. — Janua coelorum pia mors finisque malorum. —

Janua ingredi in causam. Cic. — Januam qui aperit, claudat. — Noctes atque dies patet atri janua Ditis. Verg. Aen. 6. 127. — Non cuilibet pulsanti patet janua. — Panditur ad nullas janua nigra preces. (Inferni.) Prop. 4. 11. 2. — Quis aberrat in janua? — Retro sedet januam, non invitatus ad aulam. — Scribatur portis: meretrix est janua mortis. — Si janua tenebitur incendio, per parietes exhibimus. Quint. 2. 13. 16.

Janus. Alter Janus est. — Bifrons Janus.

Jason. Abiit ceu Jason alter aureo vellere ditatus.

Jecur. En cor Zenodotis, en jecur Cratetis.

Jejunium forte liberat a morte. — Plenus venter facile de jejuniis disputat. S. Hier. ep. 58. 2. — Post jejunium Pascha. — Qui satur est, pleno laudat jejunia ventre.

Jejunus raro stomachus vulgaria temnit. Hor. sat. 2. 2. 38. — Nequit scire satur, jejunus quid patiat. — Nescit plebs jejuna timere. — Non vult scire satur, quid jejunus patiat.

Jesuitae sint ut sunt, aut non sint. Ricci ad Gregor. XVI. — Si cum jesuitis, non cum Jesu itis. — Insula Rackeviensis, non datur jesuitis. (J. N. R. J.)

Jesus. Non propter Jesum, sed propter esum. — Non propter esum, sed propter Jesum. — Qui Jesum nescit, nihil est si cetera discit; qui Jesum discit, nihil est si cetera nescit. — Scire tuum nihil est, si Jesum non didicisti. — Si cum jesuitis, non cum Jesu itis.

Joannes. Intus Herodes, foris Joannes.

Jocari. Cattus saepe satur, cum capto mure jocatur. — Cum stolidis risu durum verbisque jocari. — Jocandum, ut seria agas. — Nemo cum diabolo jocatur impune.

Jocosus. Oderunt hilarem tristes,

tristemque jocos. Hor. ep. 1. 18. 89. — Pilax exosus mures solet esse jocosus. (Felis edit.)

Jocularium malum.

Jocus. Difficile est tristi fingere mente jocum. Tibull. 3. 6. 34. — Joci non alienus. Ov. — Jocis temperatis delectamur, immodicis irascimur. Sen. de const. sap. 16. 3. — Jocus cum optimus est cessandus. — Miscere jocis seria. — Modicis utere jocis. — Modus in jocis servandus est. — Non jocus aequatur, hic ridet et hic lacrimatur. — Post joca pruritus uredo saepe fit acris. (Multus.) Inf. — Sine amore jocisque nil est jucundum: vivas in amore jocisque. Hor. ep. 1. 6. 65. — Ursini foetus joca torva movent catulastris. Inf.

Jones molles.

Jonis mollis. Plaut. Stich. 769.

Jordanus. Merso Jordani, menda fit aequa, cani. Inf.

Joseph. Heri Joseph, hodie scortator. (Dominus-servus.)

Juba. Expedit jubam leonis tenere magis, quam caudam vulpis.

Jubere. Jubeas porculum afferri. (Vesanus est; pro vesanis porc. imolabatur.) Plaut. Men. 312. — Qui non vetat pec. are, quum possit, jubet. Sen. Troad. 291. — Si judicas cognosce, si regnas jube. Sen. — Sic volo sic jubeo. — Sic volo, sic jubeo sit (vel: stat) pro ratione voluntas.

Jubilare Deo. Psalm. 100.

Jubilum. In dulci jubilo.

Jucundus. Aeti labores jucundi. Cic. de fin. 2. 32. — Aliquando et insanire jucundum est. Sen. de tranq. 17. 10. — Amor fit ira jucundior. Plaut. — Cito, tuto, jucundo. — Conscientia bene actae vitae jucundissima. Cic. de sen. 3. 9. — Ecce quam bonum, bonum et jucundum, habitare fratres, fratres in unum. — In nihil sapiendo jucundissima vita. — Integra pelle dormire jucundum. — Jucunda est memoria praeteritorum malorum. Cic. de

fin. 2. 32. — Jucunda paupertas, honesta sit modo. — Jucunda post venationem mensa plena. — Jucunda rerum vicissitudo. — Jucundi acti labores. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Jucundissima navigatio juxta terram. — Jucundissima navigatio juxta terram, ambulatio juxta mare. — Jucundum nihilest, nisi quod reficit varietas. Publ. Syr. — Laboriosae juventutis studia, jucundissima sunt senescutis otia. — Litterarum radices amarae, fructus jucundiores. M. P. Cato. — Nihil scire est vita jucundissima. — Nullus est locus domestica sede jucundior. Cic. ad fam. 4. 8. — Optima vivendi ratio est eligenda: eam jucundam consuetudo reddet. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Pro jucundis aptissima quaeque dabunt dii. Juv. 10. 349. — Sine amore jocisque nil est jucundum; vivas in amore jocisque. Hor. ep. 1. 6. 65. — Sua cuique patria jucundissima est.

Jucunditas. Vinum in jucunditatem creatum est, et non in ebrietatem. Ss. Eccl. 31. 35.

Judaice vivere.

Judaeus. Credat Judaeus Apella. Hor. serm. 1. 5. 100. — Non secus excipitur, quam sus in domo Judaei.

Judas. Judae osculum.

Judicare. Accusare et judicare simul, fas non est. Menand. — Amantes de forma judicare non possunt. Quint. 6. 2. 6. — De sole caecus judicat. — De internis non judicat praetor. — De occultis non judicat ecclesia. — De occultis non judicat praetor. — Deus judicat, cum nemo accusat. — E fimbria de textu judico. — Ex horologio civitatem judica. — Ex ore tuo te judico serve nequam. Ss. — Facilius est de alienis judicare, quam de suis. Lact. inst. 2. 3. 16. — Miserum te judico, quod nunquam fueris miser. Publ. Syr. — Ne supra crepidam sutor judicet. Plin. H. n. 35. 84. — Nolite ante tempus judicare. Ss. — Nolite judicare, ut non judicemini. Ss.

Matth. 7. 1. — Post amicitiam credendum est, ante amicitiam judicandum. Sen. — Prima sedes a nemine judicatur. — Quidquid agunt homines, intentio judicat omnes. — Quidquid alteri judicando adpingis, si bene examines, in te reperies. — Quisque ut habet mores, ita judicat atque fatur. Paling. 5. 77. — Si judicas, cognosce, si regnas jube. Sen. — Si judicatum erit, meridie non lucere.

Judicatio longi subsellii. Cic. ad fam. 3. 9. 2.

Judex. A temerario giudice praeceps sententia. — Adhuc sub giudice lis est. Hor. — Amor, odium et proprium commodum saepe faciunt judicem non cognoscere verum. — Apud bonum judicem argumenta plus quam testes valent. Cic. de repub. 1. 38. 59. — Bene perdit nummos, judici quos dat nocens. Publ. Syr. — Bonus judex damnat improbanda, non odit. Sen. — Cassianus judex. (Severus.) Cic. in Verr. 3. 60. — Cum te aliquis laudat, judex tuus esse memento. Cato. 1. 14. — Esto animo forti, quum sis damnatus inique; nemo diu gaudet, qui judice vincit iniquo. — Excaecat donum judicis oculum. Ss. Sirach. 20. 31. — Grammatici certant et adhuc sub giudice lis est. Hor. A. p. 78. — Judex damnatur, cum nocens absolvitur. P. S. — Judex nemo potest esse in propria causa. — Judice fortuna cadat alea. Petron. 122. — Judicis est innocentiae subvenire. — Judicis est recti, nec munere nec prece flecti. — Judicis officium est: ut res ita tempora rerum quaerere; quaesito tempore tutus erit. — Judicibus lites, aurigae somnia currus. — Judicium praeceps insani judicis index. — Litigium temere cum giudice linque movere. — Ne judex fueris, partes ni audieris ambas. Phocyl. — Nemo diu gaudet, qui judice vincit iniquo. Cato. 2. 14. — Nemo non benignus est sui judex. Sen. de benef. 2. 26. 2. — Non

bene selecti judicis arca patet. Ov. am. 1. 10. 38. — Non est inniti cautum cum judice liti. — Omnibus judicibus vincit. — Plus valet favor in judice, quam lex in codice. Paul. — Qui est actor, non simul potest esse judex. — Se judice nemo nocens absolvitur. Macrobi. somn. Scip. 1. 10. 12. — Sub judice lis est. Hor. — Surdus judex. (Muneribus.)

Judicium. Cognoscere personam in judicio non est bonum. Prov. 24. 23. — Fatetur facinus is, qui judicium fugit. P. S. — Humanum saepe judicium fallitur. Phaedr. 5. 1. 19. — Ira impedit animi judicium. — Judicio favor officit. — Judicium Dei. — Judicium durissimum, his qui praesunt, fiet. Ss. sap. 6. 6. — Judicium praeceps insani judicis index. — Judicium rectum turbatur amore puellae. — Libido, non judicium est, quod levitas sapit. Publ. Syr. — Loquela sine judicio. — Meo judicio quasi sores perii. — Opinionis commenta delet dies, naturae judicia confirmat. Cic. nat. deor. 2. 2. 5. — Plutus caecus et iudicii expers. (Divitiae.) — Rhadamanti judicium.

Jugis. Secura mens quasi jube convivium. Prov. 15. 15.

Jugulare. Aristarchi obelis jugulare librum. (Critica.) — Dictis jugulare. Ter. — Gladio suo se jugulat. Ter. — Jugulare aliquem suo gladio. Ter. — Jugulare mortuos. — Plumbeo gladio jugulare. Cic. ad Att. 1. 16. 2. — Priusquam jugulata sunt, excorias. — Proprio gladio aliquem jugulat. — Suo sibi gladio hunc jugulo. Ter. Andr. 958. — Ut jugulent hominem, surgunt de nocte latrones. Hor. ep. 1. 2. 32.

Jugulum. Ensis haeret jugulo. Ov. trist. 1. 1. 44. — Jugulum causae premere. Plin. ep. 1. 20. 14.

Jugum. Bonum est viro, si jam ab adolescentia portaverit jugum. Ss. sapient. — Bos hic non comedit, qui

ferre juga recusat. — Bos non semper onus substat, licet ad juga pronus. — Bos sub jugum. — Crobyli jugum. — Ferre jugum. — Ferre jugum pariter. Hor. carm. 1. 35. 28. — Idem jugum trahere. — Juga aenea. Hor. carm. 1. 33. 10. — Jugum meum suave est et onus meum leve. Ss. Matth. 11. 30. — Non juga taurus amat, quae tamen odit, habet. — Pari jugo ire. Plin. ep. 2. 9. 8. — Pari jugo niti. Plin. ep. — Sero recusat ferre, quod subiit jugum. Sen.

Jumentum. Aprilis hominibus, Majus jumentis pluit.

Jungere. Cum quo aliquis jungitur, talis erit. Arnob. — Fato junguntur, fato solvuntur amores. Paling. 4. 365. — Jungere grypes equis. Verg. ecl. 8. 27. — Jungere vulpes. Verg. bucol. 3. 91. — Leoni vulpes jungenda.

Junctus. Juncta juvant. — Pomum compunctum cito corrumpit sibi junctum. — Scilicet ingeniis aliqua est concordia junctis. Ov. ex Pont. 2. 5. 59.

Juno. Ita ingreditur, quasi sacra Junonis portaret. — Junonis aram tangere. — Junonis sacra ferre. — Nubem pro Junone amplecti. — Qui Junonis sacra ferret. (Caute). Hor. sat. 1. 3. 10. — Scit quomodo Jupiter Junonem uxorem duxerit. — Sciunt, quod Juno fabulata est cum Jove. Plaut. Trin. 208. — Sua regina regi placet: Juno Jovi. Plaut.

Jupiter. (Juppiter). Ab Jove manum move. — Ab Jove fac orsum, ne serpens det tibi morsum. — Ab Jove principium. German. Arat. 1. — Attingit solium Jovis. Hor. ep. 1. 17. 33. — Cerebrum Jovis. Apul. apol. 39. — Eripuit Jovi fulmen viresque tonandi. Manil. — Esse Jovem retur nebulo se, dum se perametur. Inf. — Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens. — Jovem lapidem jurare. (Magnum jusjurand.) Gell. 1. 21. 4. — Jovi ipsi iniquus. (Cum Deo certat). Cic. ad fam. 10. 12. 4. — Jovis auri-

bus ista servare. Hor. ep. 1. 19. 43. — Jovis omnia plena. — Jovis taxilli semper feliciter cadunt. — Jupiter aquilam elegit. — Juppiter ex alto perjuria ridet amantum. Ov. art. am. 1. 633. — Jupiter in coelis, nummus regit omnia terris; divisum imperium cum Jove nummus habet. — Jupiter sterilis. — Jupiter tonans. — Multorum festorum Jovis gaudes non amplius comedet. — Munera, crede mihi, placant hominesque deosque: placatur donis Jupiter ipse datis. 3. 655. — Munere placatur Jupiter ipse datis. Ov. — Ne Jupiter quidem omnibus placet. Theogn. — Nunc pluit et claro nunc Jupiter aethere fulget. — O mihi praeteritis referat si Jupiter annos! Verg. Aen. 8. 560. — Offendunt nunquam tura precesque Jovem. Mart. epigr. 8. 24. 4. — Pauci quos amavit Jupiter. Verg. — Pauci quos aequus amavit Juppiter. Verg. Aen. 6. 129. — Peras imposuit Jupiter nobis duas; propriis repletam, vitis post tergum dedit, alienis, ante pectus suspendit gravem. Phaedr. — Piabile fulmen est et saevi flectitur ira Jovis. Ov. — Placatur donis Jupiter ipse datis. — Procul a Jove procul a fulmine. — Quod licet Jovi, non licet bovi. — Scit quomodo Jupiter Junonem uxorem duxerit. — Scit quod Juno fabulata est cum Jove. Plaut. Trin. 208. — Scribere cur metuam, cum scribo de Jove summo. — Saepe Jovis telo quercus adusta viret. — viret. — Semper bene cadunt Jovis tesserae. — Sero Jupiter diptheram insepit. — Si quotiens peccant homines sua fulmina mittat Jupiter, exiguo tempore inermis erit. Ov. trist. 2. 33. — Sua regina regi placet: Juno Jovi. Plaut. — Sunt Jovis omnia plena. Verg.

Jurare. Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat, — nihil haec devotio durat. — In verba magistri jurare. Hor. ep. 1. 1. 14. — Jovem lapidem jurare. (Magnum jusjur.) Gell. — Jurata lingua est, anima

injurata. — Lampon jurat per anserem. — Noli jurare in verba magistri. — Sunt quasi non facta, a domino jurando coacta.

Jurgium. A pejore rota semper sunt jurgia multa. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites. — Semper habent lites alienaque jurgia lectus in quo nupta jacet: nimium dormitur in illo. Juv. 6. 268. — Excludat jurgia finis. Hor. — Inter superbos semper jurgia sunt. Prov. 13. 10. — Jurgia potentum. — Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena cum jurgio. Prov. 17. 1. — Tuscum jurgium. (Sine fine). S. Aug. c. acad. 3. 4. 9.

Jus. Alieni juris homo. — Anxia pressura compellit frangere jura. — Arma magis, quam jura, milites nosse debent. — Armaque et armatos sumere jura sinunt. — Arma in armatos sumere jura sinunt. Ov. art. am. 3. 492. — Auro venalia jura. — Consuetudo constituit jus. — Contra vim non valet jus. — Corpus juris. — Cui vis est, jus non metuit. Paling. 10. 825. — De jure. — Distingue tempora et concordabunt jura. R. j. — Ex facto jus oritur. — Gratia fit pluris, quam tota scientia juris. — Idem Accii, quod Titii, jus esto. Verg. — Ignorantia juris, quod quisque tenetur scire, neminem excusat. — Insons censetur, nisi crimen jure probetur. — Invertunt jura, accipiunt qui munera plura. — Jura, pudorque et conjugii sacrata fides fugiunt aulas. Sen. Agam. 79. — Jura vigilantibus. — Juri servitium defer, si liber habebis. — Jus est in armis, opprimit leges timor. Sen. Herc. fur. 253. — Jus non firmatur, nisi juris forma sequatur. — Jus obruitur vi. Paling. 10. 825. — Jus primae noctis. — Jus sibi jure suo dicere nemo potest. — Jus silet inter arma. — Jus summum saepe summa est malitia. Ter. Heaut. 795. — Jus superat vires. — Jus torquere. — Jus trahit a quer-

nis tilianus satrapa vernis. Inf. — Libertas est potestas faciendi id, quod jure licet. — Multis major equi cura est, quam juris et aequi. — Nemo plus juris in alterum transferre potest, quam ipse habet. — Nemo potest dura naturae solvere jura. — Prior tempore potior jure. — Quando crumerna sonat, litem bene jura coronant. (Pecunia). — Qui jure suo utitur, nemini injuriam facit. — Quisquis suo jure utitur, injuriam nulli facit. — Quo jure, quaque injuria. Ter. Andr. 214. — Quod divini juris est, id nullius in bonis est. Justinian. — Quod fecit ferat, hoc fuerit directio juris. — Rustica natura habet sua jura. — Rustica natura tenet sua jura. — Summum jus, summa injuria. Cic. de off. 1. 10. 33. — Summum jus antiqui summam putabant crucem, Colum. r. r. 17. 2. — Summum jus, summa crux. Colum. — Sunt superis sua jura. Ov. — Talionis jus. — Tum omnia jure tenebis, quum poteris rex esse tui. Claudian. cons. Honor. 261. — Tunc jus calcatur, violentia si dominatur. — Ubi nihil est, Caesar jure suo excidit. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas, fides, instabile regnum est. Sen. Thyest. 215. — Victa pugnaci jura sub ense latent. Ov. trist. 5. 7. 48. — Vigilantibus jura sunt scripta. R. j. — Vim vi repellere omnia jura clamant. — Viribus superior fit quoque jure superior.

Jusjurandum. Amantis jusjurandum poenam non habet. Publ. Syr. — Aphrodisium jusjurandum. Ov. art. am. 1. 633. — Qui jusjurandum servat, quovis pervenit. P. S. — Rhadamanti jusjurandum. — Venereum jusjurandum non punitur. — Viri jurejurando, pueri talis fallendi.

Jussus. Imperia solvit, qui tacet, jussus loqui. Sen. Oed. 526. — Non qui jussus aliquid facit miser est, sed qui invitatus facit. Sen. ep. 61. 3.

Justinianus. Dat Galenus opes, dat

Justinianus honores; solus Aristoteles cogitur ire pedes.

Justitia. Ablata justitia, quid sunt regna, nisi magna latrocinia. S. Aug. — Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Ss. Matth. 5. 6. — Bono justitiae proxima est severitas. Publ. Syr. — Discite justitiam moniti et non temnere divos. Verg. Aen. 6. 620. — Fiat justitia, pereat licet integer orbis. — Fiat justitia aut pereat mundus. R. j. — Fundamentum est justitiae fides. Cic. de off. 1. 7. 23. — Justitia elevat gentem. Prov. 14. 34. — Justitia erga Deum religio dicitur, erga parentes pietas. Cic. — Justitia est regnorum fundamentum. — Justitia justior. — Justitia liberat a morte. Prov. 11. 4. — Justitia nihil expetit praemii. Cic. — Justitia non respicit personas hominum. — Justitia sine prudentia multum poterit, sine justitia nihil valebit prudentia. Cic. de off. 2. 9. 34. — Legum copia justitiae inopia. — Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate. Prov. 16. 8. — Miserabile saeculum cense, ubi justitiam petere est crimen. — Nihil honestum esse potest, quod justitia vacat. Cic. — Qui ad justitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stella in perpetuas aeternitates. Ss. — Vigilat justitiae oculus. Amm. Marcell. 28. 6. 25.

Justus. Ab amicis justa sunt petenda. — Benedictio Domini super caput justi. 10. 6. — Carere justos video et affluere injustos. Lactant. — De mortuis nil nisi juste. — Deus solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Difficile est justum temperare dolorem. Papin. Pandect. — Et videt et librat justa Deus omnia lance. Manth. Parth. de cal. temp. 2. — Fulgebunt justi. Ss. Sap. 3. 7. — Haec arma sunt justi, ut cedendo vincat. S. Ambr. de off. 1. 5. 20. — Iniquissimi

mam pacem justissimo bello antefero. Cic.—Ipsa quoque utilitas justī prope mater est aequi. — Justorum animae in manu Dei sunt. Ss. Sap. 3. 1. — Justum ac tenacem propositi virum! Hor. carm. 3. 3. 1. — Justum et impium judicabit Deus. Ss. Eccl. 3. 17. — Justus in aeternum non commovebitur. Prov. 10. 28. — Justus in diem septies cadit. Ss. — Justus ubique tutus. — Noli despiciere hominem justum pauperem et noli magnificare virum peccatorem divitem. Ss. Sirach. 10. 26. — Non contristabit justum, quidquid ei acciderit. Prov. 12. 21. — Pater est, quem justae nuptiae demonstrant. — Pax vel injusta utilior est justissimo bello. Cic. — Quam multa justa injusta fiunt moribus. Ter. Heaut. 4. 7. 11. — Qui negligit damnum propter amicum, justus est. Prov. 12. 26. — Quisquis plus justo non sapit, ille sapit. Mart. 14. 21. — Quod uni justum, alteri aequum. — Radix justorum proficit. Prov. 12. 12. — Septies cadet justus et resurget, impii autem corrueant in malum. Prov. 23. 16.

Juvamen. Protrahit in stramen pulvinar vile juvamen. Inf.

Juvare. Assiduus Deus ipse juvat. — Audaces fortuna juvat. — Audentes fortuna juvat. Verg. — Audentes Deus ipse juvat. Ov. met. 10. 586. — Diversos diversa juvant. Corn. Gall. 1. 103. — Ebrietas ut vera nocet, sic ficta juvabit. Ov. art. am. 1. 597. — Forsan et haec olim meminisse juvabit. Verg. Aen. 1. 203. — Fortes fortuna juvat. Cic. — Is est amicus, qui in re dubia re juvat, si re est opus. Plaut. Epid. 1. 2. 10. — Juncta juvant. — Juvat cibus post opus. Quint. decl. 298. 165. — Juvat et melli est. Hor. serm. 2. 6. 32. — Juvat inconcessa voluptas. Ov. am. 3. 4. 31. — Magis illa juvant, quae pluris emuntur. Juv. 11. 16. — Nullius est felix conatus et utilis unquam: consilium si non detque juvetque Deus. Me-

lancht. — Prospicere in pace oportet, quod bellum juvet. Publ. Syr. — Quae non prosunt singula, multa juvant. Ov. — Quippe nihil miserum flectus lamentaque juvant. — Quum vere objurgas, sic inimice juvas. Auson. sept. sap. 7. 5. — Rara juvant. Mart. 4. 29. 3. — Scribentem juvat ipse favor, minuitque laborem. Ov. ex Pont. 3. 9. 21. — Scribentem juvat favor. Ov. — Ulcus tetigisse juvabit.

Juvenicus. Quam male inaequales veniunt ad aratra juvenici. Ov. her. 9. 29.

Juvenescere. Bis datur a superis hominum juvenescere nulli. — Cetera vitia senescente homine senescunt, sola avaritia juvenescit. S. Hier. — Qui non adjuvatur virtuti, dum juvenescit, a vitiis nescit desciscere, quando senescit.

Juvenilis. Consuetus vitio quisquis juvenilibus annis, crimina non senior linquere posse reor. — Flos juvenilis. — Juvenile vitium est regere non posse impetus. Sen. Troad. 250. — Juvenilibus annis luxuriant animi corporaque ipsa vigent. Ov. fast. 5. 273. — Juveniles lacrimae vitiis obstant. — Juvenilis ardor impetu primo furit; languescit idem facile. Sen. Octav. 189. — Rempubicam evertunt: juvenile consilium et senile odium.

Juveniliter ineptiens senex.

Juvenis. Addiscunt juvenes, quod cecinere senes. — Aliud legunt juvenes, aliud viri. — Amare juveni fructus est, crimen seni. Publ. Syr. — Arcadicus juvenis. (Asellus.) Juv. 7. 159. — Bellum senum consilia, juvenum robur poscit. — Carior est auro juvenis. Tibull. 1. 8. 31. — Coelum sursum et terra deorsum et cor juvenum inscrutabile. — Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora. — Facta sunt juvenum, consilia mediorum, vota senum. — Gaudeamus igitur juvenes dum sumus. — Hic juvenis crescit velut hoc, quod crescere nescit. —

Juveni parandum et seni utendum. — Juvenis parato, quibus senex uti volēs. — Laeta juvenem frons decet, tristic senem. — Laetitia juvenem, frons decet tristic senem. Sen. Hippol. 453. — Melior est umbra senum, quam gladius juvenum. — Mixta senum et juvenum densantur funera. Hor. carm. 1. 28. 19. — Mors infanti felix, juveni acerba, sera nimis seni. P. S. — Nemo nostrum idem est in senectute, qui fuit juvenis. Sen. ep. 58. 19. — Pejora juvenes facile praecepta audiunt. Sen. Thyest. 309. — Quae peccamus juvenes, ea luimus senes. Sen. — Senum consilia, juvenum robur. — Septem horas dormisse sat est juvenique senique. — Sex horas dormire sat est juvenique senique; octo damus pigris, novem de stemmate natis. — Sit medicus senex, tonsor juvenis. — Vota senum, consilia virorum et facta juvenum.

Juventa. Grata senectus homini, quae parilis juventae. Auson. sept. sap. 6. 6. — Maturae mortis signum juventa senilis. — Senecta leonis praestantior hinnulorum juventa.

Juventus. In cute curanda plus aequo operata juvenus. Hor. ep. 1. 2. 29. — Juventus ventus. — Laboriosae juventutis studia, jucundissima sunt senectutis otia. — Myconi calva juvenus. Plin. — Parva juventutis plerumque est cura salutis. — Prona juvenus in quodcumque malum. Paling. 5. 733. — Quae in juventute tua non congregasti, quomodo in senectute tua invenies. Ss. Eccles. 25. 5. — Quod in juventute non congregasti, in senectute non invenies. — Quod in juventute non discitur, in matura aetate nescitur. Cassiad. Var. 1. 24. — Senem, juvenus pigra, mendicum creat. — Ut flos et ventus, sic transit nostra juvenus.

Labefactare munere. Catull.

Labes. Alterius qui vult oculis extergere labem, e propriis oculis eruat

ante trabem. — Omne bonum quod habes contaminat unica labes.

Labi. Altissima quaeque flumina minimo sono labuntur. Curt. 7. 4. 13. — Anni labuntur tacito pede. Hor. — Cito pede labitur aetas. Ov. art. am. 3. 65. — Cum titubant quadrupes, labitur ergo bipes. — Eheu fugaces labuntur anni. Hor. — Inter scamna duo labitur anus humo. — Labimur saevo rapiente fato. Sen. Oed. 125. — Labitur occulte, fallitque volubilis aetas, ut celer admissis labitur amnis aquis. Ov. amor. 1. 8. 49. — Labitur ex mente heu cito res bona, sed mala lente. — Labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato. 2. 7. — Labitur occulte fallitque volatilis aetas et nihil est annis velocius. Ov. met. 10. 519. — Lingua lapsa verum dicit. — Minimo sono labuntur alta flumina. — Pravo favore labi mortales solent. Phaedr. 5. 5. 1. — Satius est pedibus labi, quam lingua. — Tempora labuntur, tacitisque senescimus annis. Ov. fast. 6. 771. — Utere quaesitis parce cum sumptus abundat: labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato.

Labium. Haeret mihi in summis labiis. — Labia sacerdotum custodiunt scientiam. Ss. — Populus hic me labiis honorat, cor autem eorum longe est a me. Ss. Matth. 15. 8. — Sapiens si compresserit labia sua, sapientior erit. Ss. — Si compresserit labia sua intelligens, sapiens reputabitur. Ss. — Stultus labiis verberabitur. Prov. 10. 10.

Labor. Acti labores jucundi. Cic. de fin. 2. 32. — Acti laboris comes laetitia. — Alternis facilis labor. Verg. Georg. 1. 79. — Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, merces detenta laborum. — Consortes conjungit amor, socios idem labor. — Cum mercede labor gratior esse solet. — Deo dante non valet invidia, Deo non dante nil valet labor. — Dii omnia laboribus vendunt. — Disce puer virtutem ex

me verumque laborem, fortunam ex aliis. Verg. — Divitias dives non congerit absque labore, non tenet absque metu, non deserit absque dolore. — Dulcis a labore quies. — Dulcis confecto rite labore quies. — Dulcis post laborem quies. — Dum vires animique sinunt, tolerate labores: jam veniet tacito curva senecta pede. Ov. art. am. 2. 669. — Effundit laborem. — Est labor ingratus, quem debita praemia fallunt. Owen. monost. 7. — Ex praemii spe laboris fit solatium. Publ. Syr. — Exercitus labore proficit, otio senescit. Veget. r. mil. 3. 26. — Grata quies post exhaustum solet esse laborem. — Generosos animos labor nutrit. Sen. ep. 31. 4. — Hercules labor. — Hic labor, hoc opus! — Hoc opus, hic labor est. Verg. Aen. 6. 128. — Homo ad laborem natus, et avis ad volatum. — Ignavia corpus hebetat, labor firmat. Cels. — Inertia est laboris excusatio. P. S. — Interpone tuis interdum gaudia curis, ut possis animo quemvis sufferre laborem. Cato. 3. 7. — Jucundi acti labores. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Levis est labor omnis amanti. Paling. 10. 524. — Labor ingenium miseris dedit. Manil. 1. 78. — Labor omnia vincit improbus. Verg. Georg. 1. 145. — Labor praebet, quod natura negat. — Labor senectuti optimum obsonium. — Labore et silentio. — Labore veniunt omnia. — Laborem exsudare. — Labores Herculis. Prop. 2. 23. 7. — Labores pariunt honores. — Laboribus dii bona vendunt. — Laboribus paratur otium. — Laboribus vendunt dii nobis omnia bona. Priscinian. — Laborum dulces levamen. Hor. — Magna venit nulli sine magno fama labore. — Magni formica laboris. Hor. sat. 1. 1. 33. — Mors laborum et miseriarum quies est. Cic. — Nil sine labore vita dedit mortalibus. — Nil sine magno vita labore dedit mortalibus. Hor. sat. 1. 9. 59. — Non est

vir fortis ac strenuus, qui laborem fugit. Sen. ep. 22. 6. — Non sentitur sedulitate labor. Ov. fast. 4. 434. — Omnis labor hominis in ore ejus. (Edere; qui non laborat, esurit.) Ss. Eccl. 6. 7. — Omnis labor optat praemium. — Optimum obsonium labor. — Par est fortuna labori. — Par praemium labori. — Pares in labore, pares in honore. — Perrupit Acheronta Horculeus labor. Hor. carm. 1. 3. 36. — Quae regio in terris nostri non plena laboris? Verg. — Qui addit scientiam, addit laborem. — Qui capit uxorem, capit absque quiete laborem. — Qui cupit uxorem, cupit absque quiete laborem. — Quis minor est, quam tacuisse labor? Ov. am. 2. 2. 28. — Re labor est dulcis, quia non pluit usus hiuleis. — Reluctante natura irritus labor. Sen. tranq. 6. 2. — Scribentem juvat ipse favor, minuitque laborem. Ov. ex Pont. 3. 9. 21. — Si fortuna deest, labor omnis et omnia frustra. — Sicut egressus est homo nudus de utero matris suae, sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo. Ss. Eccl. 5. 14. — Solet sequi laus, quum viam fecit labor. P. S. — Suave mari magno, turbantibus aequora ventis, e terra magnum alterius spectare laborem. Lucr. 2. 1. — Suavis laborum est praeteritorum memoria. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Sustinet innumeros fulgens diadema labores. — Temerarius labor haud currit irritus. — Unde superbit homo cujus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori? — Venisti huc sine labore, pergas ad locum sine honore. — Virtutis spolia, quum videt, gaudet Labor. P. S.

Laborare. Considerate lilia agri, quomodo crescunt: non laborant neque nent. Ss. — Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora. — Cum caput aegrotat, corpus simul omne laborat. — Est naturalis favor pro laborantibus. Quint. 4. 1. 9. — Frustra

laborat, qui omnibus placere studet. — Humiles laborant, ubi potentes dissident. Phaedr. 1. 30. 1. — Ora et labora. — Ora et labora, dabit Deus omnia bona. — Quemvis media eripe turba, aut ab avaritia, aut misera ambitione laborat. Hor. sat. 1. 4. 25. — Qui non laborat, non manducet. — Si cor non orat, sine fructu lingua laborat. — Succurendum parti maxime laboranti. Cels. — Sudat quando vorat, frigescit quando laborat. — Surge puer, vigila, canta, lege disce labora: fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora. — Ubi potentes dissident, humiles laborant. Phaedr. — Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis. Ss. Matth. 11. 28. — Veritas laborare potest, vinci non potest. S. Hier. adv. Pelag. 1. 25. — Veritas laborat nimis saepe, exstinguitur nunquam. Liv. 22. 39. 19. — Veritas saepe laborat, nunquam opprimitur.

Laboriosae juventutis studia, jucundissima sunt senectutis otia. — Laboriosis in nugis occupatus. — Tam laboriosus es, ut post te non respicis.

Labra. A summis labris. — Emunctae naris sit homo, qui degit in aula: regum ignara solent urere labra dapes. — In labris primis. — In labris primis animam habet. Sen. nat. quaest. 5. praef. — In labris primoribus versatur. — Labra linire. — Labris primoribus aliquid gustasse. — Mordere labra. — Multa cadunt inter calicem supremaque labra. Gell. 13. 17. 3. — Primis labris gustare. Cic. de nat. deor. 1. 8. 20. — Similem habent labra lactucam. S. Hier. ep. 7. 5.

Labyrinthus est. — Labyrinthus inclusus. Petron. 73.

Lac. Candidior lacte. Ov. am. 3. 5. 13. — Cum lacte nutricis. — Cum lacte nutricis errorem susxisse. Cic. Tusc. 3. 1. 2. — Flumina jam lactis, jam flumina nectaris ibant. — Hoedum coquere in matris lacte. Ss. — Lac gallinaceum. (Felix.) Plin. H. n.

— Lac infantiae deserentes solidiora capiamus alimenta. S. Hier. ep. 96. 14. — Lacte infantiae derelicto. S. Hier. ep. 96. 1. — Lambere lac cattus sagagit, licet inveteratus. — Non coques hoedum in lacte matris suae. Ss. Deuter. 14. 21. — Non tam lac lacti simile. Plaut. Amphitr. 2. 1. 54. — Praebet candoris lac nigri vacca coloris. — Tam simile quam lacti lac. — Vinum lac senum. — Vinum lac Veneris.

Lacedemonia gravitas.

Lacer. Sub taceris crebro virtus latet aurea pannis. Muret.

Lacerari. Cum distendatur fidis ultra vim, laceratur. — Est requies grata sub cute non lacerata. — Lacerare reliquias vitae. — Verba cutem non lacerant.

Lacerta. Dominus unius lacertae. Juv. 2. 231. — Unius dominum se facit lacertae. Juv. 3. 230. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108.

Lacessere Herculem. — Lacessere Deo precibus. — Non me impune lacesses.

Lachesis. Carpit iter Lachesis, licet anceps hora sit ejus.

Laciniam vix obtinuit.

Lacrima. Cito areseit lacrima, praesertim in alienis malis. Cic. de part. or. 17. 57. — Crocodili lacrimae. — Crudelis lacrimis pascitur, non frangitur. Publ. Syr. — Est quaedam flere voluptas: expletur lacrimis egeriturque dolor. Ov. trist. 4. 3. 37. — Et lacrimae prosunt, lacrimis adamanta movebis. Ov. art. am. 1. 659. — Expletur lacrimis egeriturque dolor. Ov. — Expresse tacitum lacrimae testantur amorem; gignit amor lacrimas; quis putet? Ignis aquas. — Hinc illae lacrimae. Ter. Andr. 126. — Inde irae et lacrimae. Juv. — Interdum lacrimae pondera vocis habent. Ov. ex Pont. 3. 1. 158. — Jussae illi prosiiliunt lacrimae. — Juveniles lacrimae

vitiis obstant. — Lacrima nil citius arescit. Cic. de invent. 1. 56. — Lacrimarum vallis. Ss. — Lacrimis adamantamta movebis. Ov. art. am. 1. 659. — Megarensium lacrimae. — Mens immota manet, lacrimaevolvuntur inanes. Verg. Aen. 4. 449. — Muliebris lacrima condimentum est malitiae. P. S. — Muneribus non lacrimis meretrix est misericors. — Nihil enim lacrima citius arescit. Cic. — Non facit lacrimas barbitos ulla meas. Ov. her. 157. — Perbibere lacrimas. — Plerumque omnis dolor per lacrimas effluit. Sen. contr. 5. 30. — Ploratur lacrimis amissa pecunia veris. Juv. 13. 134. — Qui cupit uxorem, cupit absque quiete laborem, longum languorem, lacrimas cum lite dolorem. — Risus profundior lacrimas parit. — Struit insidias lacrimis dum femina plorat. Cato. 3. 21.

Lacrimo (lacrimor.) Lacrimandum est non plorandum. — Mors optima est perire lacrimandum suis. Sen. Hipp. 881. — Non jocus aequatur, hic ridet et hic lacrimatur.

Laconicus. Laconica brevis. Symmach. ep. 1. 14. — Laconicae lunae. — Laconicas lunas causari. — Laconice dicere, loqui, scribere. — Laconice coenare. — Laconicus stylus.

Lactare. Si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis. Prov. 1. 10. — Vana spe lactat.

Lactuca. Similem habent labra lactucam. S. Hier.

Lacus. Levis tippula frigidus transit lacus. — Siccio vilior lacu.

Ladas est.

Laedere. Absentem laedit, cum ebrio qui litigat. Publ. Syr. — Benefactorem laedere. — Canis allatrat lunam, non laedit. — Falsi homines praesentem videntur amare, absentem laedunt. — In vento scribit laedens, in marmore laesus. — Indulget fortuna malis, ut laedere possit. Cato 2. 23. — Laedentes laeduntur. — Lae-

dere qui potuit, prodesse aliquando valebit. Cato 4. 39. — Laeditur urbanus, non claudicat inde Romanus. — Mala vicini pecoris contagia laedunt. Verg. ecl. 1. 51. — Manes alicujus laedere. — Nam levius laedit, quidquid praevidimus ante. Cato dist. 2. 24. — Nemo canem timeat, qui non laedit, nisi latret. — Nemo laeditur, nisi a seipso. — Nil prodest, quod non laedere possit idem. Ov. trist. 2. 266. — Oderis, quem laesisti. — Proprium humani generis odisse quem laesisti. Tac. — Sic utere tuo, ut alieno ne laedas. — Suspectus esse debet, qui laedit semel. Phaedr. — Vultu saepe laeditur pietas. Cic.

Laena. Aestate laenam dederit.

Laesus. Bonus animus laesus multo gravius irascitur. Publ. Syr. — Crimen laesae majestatis. Cic. — Dum spectant oculi laesos, laeduntur et ipsi. Ov. rem. 615. — Etiam laesa repugnat ovis. Prop. 2. 5. 20. — Furor fit laesa saepius patientia. P. S. — Ignem flammis timet atque canem cane laesus. — In vento scribit laedens, in marmore laesus. — Laesa saepius repugnat ovis. — Nemo indemnis evadit laeso coquo. — Nulla reparabilis arte laesa pudicitia est. Ov. her. 5. 103. — Patientia laesa fit furor. — Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, omnibus unca cibis aera subesse putat. Ov. ex Pont. 2. 7. 9. — Quis laesos impune putaret esse Deos. Lucan. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas, laesus ab igne puer timet illum postea semper. Ov.

Laetari. Improbata nunquam spes laetata diu est. — Mente tumens laetator, numismate dum locupletor. — Qui ruina laetatur alterius, non erit impunitus. Prov. 17. 5. — Vir vagus in vico viso laetatur amico.

Laete. Gaudet patientia duris, laetius est, quoties magno sibi constat honestum. Lucan. 9. 403. — In pro-

pria tegete capitur pausatio laete. — Non quam late, sed quam laete habites, refert.

Laetitia. Absint a mensa detractio, murmur et ira: ast cum laetitia sumatur potus et esca. — Differri laetitia. — Efferri laetitia. — Laetitia in vita est rara hora, brevis mora. — Laetitia juvenem, frons decet tristis senem. — Multiplicasti gentem, sed non laetitiam. Ss. — Ripas superat mihi atque abundat pectus laetitia. — Strangulat segetes nimia laetitia agri.

Laetificat multum dives promissio stultum. — Laetificat stultum, qui scit promittere multum. — Vinum bonum laetificat cor hominis. — Vinum et cor laetificant cor. Ss. Eccl. 40. 20.

Laetus. Carmina laetum sunt opus et pacem mentis habere volunt. Ov. trist. 5. 12. 3. — Cito improborum laeta in perniciem cadunt. — Dona praesentis cape laetus horae et linque severa. Hor. — Dum fata sinunt vivite laeti. Sen. Herc. fur. 177. — Interdum miscentur tristia laetis. Ov. fast. 6. 643. — Laeta juvenem frons decet, tristis senem. — Laeta nisi austeribus mutantur, festa profestis. Auson. — Laetus in praesens animus, quod ultra est, oderit curare. Hor. carm. 2. 16. 25. — Laetus sorte tua vives sapienter. — Miscentur tristia laetis. Ov. fast. 6. 463. — Miscentur gaudia laetis. — Mortales laetos vinum facit, atque facetos. — Non semper laetus ridet Apollo. — O amiei! vivite laeti, at non immemores leti. — Proprium hoc miseros sequitur vitium, nunquam rebus credere laetis. Sen. Thyest. 938. — Sic est consuetudo: comitantur tristia laetum. — Tunc caput est laetum, dape corpus quando repletum. — Vinum sume vetus, si vis veterascere laetus. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites.

Laevus. Dextrum in calceolo, laevum vero in podoniptro.

Laicus. Dixit laicus clero: nunquam amicus ero.

Lambere lac cattus satagit, licet inveteratus. — Meo me ludo lamberras. Plaut. Pseud. 2. 4. 53.

Lamentari. Conqueri fortunam adversam, non lamentari decet. Pacuv. trag. fr. 268. — Lapides flere ac lamentari coegisses. Cic. de orat. 1. 57. 245.

Lamentum. Intus tripudium, foris lamentum — Quippe nihil miserum fletus lamentaque juvant.

Lamiae turres et pectines solis.

Lamna fetum.

Lampas. Cursu lampada tradere. Varro r. r. 3. 16. 9. — Nunc cursu lampada tibi trado.

Lampon jurat per anserem.

Lana. Ab asino lanam petere. — Ab asino lanam quaerere. — De lana caprina contendere. — De lana caprina rixari. Hor. ep. 1. 18. 15. — De la (lana) cogitat sicca. — Domi mansit, lanam fecit. (Epitaph. bonae mulieris). — Fertur ovis vana, quam mole gravat sua lana. — Lanam in officinam fullonis ferre. Galen. — Lanam petierat, ipseque tonsus abiit. — Multum clamoris parum lanae.

Laneus. Dei irati laneos pedes habent. Hor. carm. 3. 2. 32. — Dii laneos habent pedes, sed ferreas manus. Petron. 44. — Laneis pedibus incedit.

Languere. (Languescere). Daemon lanquebat, monachus tunc esse volebat, ast ubi convaluit, mansit ut ante fuit. — Dum caput afflictum, languent simul omnia membra. — Fit depulvillo languens pupilla pusillo. — Juvenilis ardor impetu primo furit, languescit idem facile. Sen. Octav. 189. — Prima languescit senum memoria. Sen. Oed. 817. — Si caput dolet, omnia membra languent.

Languor prolixior gravat medicum. Ss. Sirach. 10. 11. — Sanat languorem causans medicina dolorem.

Laniare. Verba eutem non laniant.

Lanterna magica. — Pellucet quasi lanterna Punica.

Lanugo malis inserpit. — Spes impii lanugo est, quae vento tollitur. Ss. Sap. 5. 15.

Lanx. Aequa lance. — Et videt et librat justa Deus omnia lance. Mant. Parth. — In eandem eos impono lancem.

Lapideus sum. Plaut.

Lapidosus ager fungos concupiscit.

Lapillus. Diem numera meliore lapillo. Pers. 2. 1. — Nigro notanda lapillo.

Lapis. Ad amussim applica lapidem, non ad lapidem amussim. Plut. — Adorare omnem lapidem nitidum noli. — Altera manum fert lapidem, panem ostentat altera. Plaut. Aul. 195. — Asinus ad lapidem non bis offendit eundem. — Bis ad eundem lapidem offendere. Cic. ad fam. 10. 20. 2. — Caecus vim lapidum spargens, imprudens aliquando tangit metam. — Canis lapidem mordens. Plin. H. n. 29. 32. — Canis percussa lapide appetit lapidem. Pacuv. fragm. 13. — Canis saeviens in lapidem. — Et lapis dabit vocem suam. — Fixus in lapide steti. Apul. met. 3. 10. — Forte lapis madeat, quo labra multa screant. — Forte lapis madeat, plebs ubi multa spuat. — Gutta cavat lapidem. — Gutta cavat lapidem non vi (vel: bis) sed saepe cadendo. — In albo lapide alba amussis. — In albo lapide, alba linea. — In herbis, lapidibus et verbis multa latent. — Jovem lapidem jurare. Gell. — Lapidem a cane morsum. Plin. H. n. 29. 102. — Lapidem decoquis. — Lapidem e sepulchro venerari pro Deo. Cic. p. Plane. 40. 95. — Lapidem verberare. — Lapides flere cogit. — Lapides flere ac lamentari coëgisses. Cic. de orat. 1. 57. 245. — Lapides loquuntur. — Lapides loqueris. Plaut. Aul. 151. — Lapidi loqueris. — Lapis philosophorum. — Lapis super lapide sedet. — Neque habet plus

sapientiae quam lapis. Plaut. mil. glor. 236. — Non fit hirsutus lapis per loca multa volutus. — Non lapis arcatur musco, qui saepe rotatur. (Vel: vagatur). — Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet. Ss. Eccl. 27. 28. — Qui sine peccato esset vestrum, primus in illam lapidem mittat. Ss. — Si nescis jacere lapidem, mitte jacere. — Stilla assidua cavat lapidem. — Stillicidii casus lapidem cavat. Lucan. — Sub omni lapide scorpio dormit. — Testa terit lapidem, testam lapis, exitus idem. — Tetigit lapidem a cane morsum. Plin. H. n. — Ut canis saevit in lapidem. — Verberare lapidem. Plaut. Cure. 1. 3. 41. — Vitiat lapidem longum tempus.

Lapsana vivere. Plin. H. n. 19. 41.

Lapsus linguae. — Injusti nonnumquam tolluntur in altum, ut lapsu mox graviore ruant. Claudian — Lapsus semel fit culpa, si iterum cecideris. Publ. Syr. — Lingua lapsa verum dicit. — Quanto altius ascendit homo, lapsus tanto altius cadet. Petr. Chrys. — Qui petit alta nimis, retro lapsus ponitur imis. — Qui scandunt in altum, lapsu graviore ruunt. — Tolluntur in altum, ut lapsu graviore ruant. Claudian 3. 22.

Laqueus. Annosa vulpes haud capitur laqueo. — Annosa vulpes haud facile capitur laqueo. — Deerit egenti as, laquei pretium. Hor. sat. 2. 2. 98. — Deest as, laquei pretium. — In laqueos, quos posuere, cadant. Ov. art. am. 1. 646. — Incidit in laqueos — Incidit in laqueos diaboli. Ss. — Laqueis interrogationum irretire. — Laqueum rumpere. — Laqueo suo caput est. — Lepus leonem trahit aureo laqueo. — Semel in laqueum vulpes. — Simius vetulus non capitur laqueo. — Suo ipsius laqueo capitur. — Una avis in laqueo plus valet octo vagis. — Volucris laqueo. Ov. her. 19. 13. — Vulpes non iterum capitur laqueo.

Lar. A lare incipe. — Est laris

ordo foris, ubi non est larva timoris. Inf. — Infelix mus est, cui non uno lare plus est. — Inops et lari et fundi. — Homo sine lare. — Latere sub lare privato tutius esse puto. — Lari sacrificat.

Lardum. Olera spectant, lardum tollunt. — Strabones qui olera spectant, lardum tollunt. Petron. 39.

Largiri ex alieno. Cic. — Patria dat vitam, raro largitur honores. — Quod tellus largitur, idem post illa reposeit. — Tenuis fortunae hominibus dii semper largiuntur tenua.

Largitio non habet fundum. Cic. de off. 2. 15. 55. — Inepta est largitio, quae indignis accidit.

Largus. Largissimi promissores, lentissimi exhibitores.

Larva. Cum larva luctari. — Cum mortuis (nonnisi) larvae luctantur. Plin. H. n. 1. — Est laris ordo foris, ubi non est larva timoris. Inf. — Ut larva intravit. — Leonem larva terres.

Lascivia Campanorum. — Lascivia et laus nunquam habent concordiam. P. S.

Lascivire. Lascivit raro non bene pasta caro.

Lascivus. Casta refert castae genitricis filia mores : lascivae nunquam filia casta fuit. Owen. Monost. 103. — Tenero lascivior haedo.

Lassus. A lasso rixam quaerere. Sen. de ira. 3. 9. 5. — Bos lassus fortius figit pedem. S. Hier. ep. 102. 2. — Lassus rixam quaerit. Sen. — Lassus tamquam caballus in clivo. Petron. 134.

Latebrae. In animis hominum multae latebrae sunt. Cic.

Latebrosa sunt periculosa.

Late. Non quam late, sed quam laete habites, refert.

Later. Ille lavat laterem, qui custodit mulierem. — Laterem lavare. Ter. Phorm. 186.

Latericius. Urbem latericiam invenit, marmoream reliquit. Sueton.

Latere. Animi sub vulpe latentes. Hor. A. p. 437. — Bene vixit, qui bene latuit. — Bene qui latuit, bene vixit. Ov. trist. 3. 4. 25. — Frigidus latet anguis in herba. Verg. — Gravior inimicus qui sub pectore latet. — Ima latent ignota malis. Paling. 2. 426. — Impia sub dulci melle venena latent. Ov. am. 1. 8. 104. — In herbis multa latent. — In herbis, lapidibus et verbis multa latent. — In limpha tacita truciore latent aconita. — Inimicus gravior, qui latet in pectore. P. S. — Latet anguis in herba. (vel : sub herbis.) — Latet in cauda venenum. — Latere sub lare privato tutius esse puto. — Magis nocent insidiae, quae latent. Sen. — Multa sub vultu odia, multa sub osculo latent. — Nocte latent mendae. Ov. art. am. 1. 249. — Nocte latent mendae, vitioque ignoscitur omni. Ov. — Non diu latent scelera. — Non est magna domus, quid tum ? Sub paupere tecto saepe etiam virtus ingeniosa latet. — Omnia blanda cave, latet hoc sub melle venenum. — Ostendit sermo mores, animumque latentem. Paling. 4. 625. — Pelle sub agnina corda lupina latent. Salutar. — Qua flumen placidum est, forsitan latet altius unda. Cato. 4. 31. — Qui bene latuit, bene vixit. — Quod latet ignotum est, ignoti nulla cupiditas. Ov. — Saepe etiam sub sordido pallio sapientia latet. — Saepe summa ingenia in occulto latent. Plaut. Capt. 165. — Si latet ars, prodest. Ov. art. am. 2. 313. — Sub dulci melle venena latent. — Sub Hyblaeo melle saepe venena latent. — Sub laceris crebro virtus latet aurea pannis. Muret. — Sub pallio latet Davus. (Servus, rusticus.) — Sub vili pallio latet philosophus. — Summa ingenia in occulto latent. — Temeritas sub titulo fortitudinis latet. Sen. ep. 45. 6. — Tempore si peccata latent, et tempore patent. Cato. dist. 2. 8. — Venenum sub melle latet. S. Hier. ep. 15. 4. — Ve-

ritas nunquam latet. — Victa pugnaci jura sub ense latent. Ov. trist. 5. 7. 48. — Visu carenti magna pars veri latet. Sen. Oed. 295.

Latex. Anguibus est furnus quandoque latex taciturnus. — Fons malus est in quo latices abunde ferendi. Inf.

Latine loqui. (Aperte.) Cic. Verr. 4. 1. 2. — Latine rotunde loqui. — Quando bibo vinum, loquitur mea lingua latinum; si bibo bis vel ter, sum qualibet arte magister.

Latitare. Agro quo latitat, lupus agnum prendere vitat. — Pelle sub agnina latitat mens saepe lupina. Phaedr.

Latomia. Abducito me in latomias. (Carcer.)

Latrare. Annoso prospectandum latrante molosso. (Canis.) — Cane vetulo latrante prospectandum. — Canis sine dentibus — latrat. Varro l. l. 7. 32. — Canes timidi vehementius latrant, quam mordent. Curt. 7. 4. 13. (16.) — Nemo canem timeat, qui non laedit, nisi latret. — Pro quo canes latrant. (Notum.) S. Hier. adv. Ruf. 2. 10. — Quid canis oblatrat, tolero, dum mihi nil patrat.

Latratus. Generosus equus non curat canum latratus. — Ne fiat is desides, sicut canes muti; vobis non deficiant latratus acuti.

Latrina. Quid sine doctrina quaeso, es, nisi foeda latrina?

Latro. Ait latro latroni. — Ait latro ad latronem. Ss. — Cantabit vacuus coram latrone viator. Juv. 10. 22. — Congruit ingenti crassissima corda latroni. — Nudum latro transmittit. Sen. ep. 14. 9. — Ut jugulent hominem, surgunt de nocte latrones. Hor. ep. 1. 2. 32.

Latrocinium. Ablata justitia, quid sunt regna, nisi magna latrocinia? S. Aug.

Latus. Bonus est, sed mala habet latera. (Consuetud.) — Latere tecto

abire. — Non haeret lateri letalis arundo. (Amor.) Verg.

Latus. Ex alieno tergo lata secantur lora. — E pellibus alienis latae prosciuntur corrigiae. — Lata est via, quae ducit ad perditionem. Ss. — Lata porta et spatiosa via est, quae ducit ad perditionem. Ss. Matth. 7. 13. — Scindit corrigias ex pelle tua sibi latas.

Laudabilis. Ante diem mortis nullus laudabilis exstat. Columb. 83. — Quam magnum est non laudari et esse laudabilem! P. S.

Laudabiliter. Res eximii pretii est inter malos laudabiliter conversari. S. Gregor.

Laudare. Amicum in secreto mone, palam lauda. Ps. Sen. de mor. 12. — Ante mortem ne laudes hominem quemquam. Ss. Sirach. 11. 30. — Ante sermonem non laudes virum; haec enim tentatio est hominum. Ss. Eccl. 27. 8. — Auctor opus laudat. Ov. ex Pont. 3. 9. 9. — Cui malus est civis, laudet licite sua quisvis. — Cum te aliquis laudat, judex tuus esse memento; plus aliis de te, quam tu tibi credere noli. Cato dist. 1. 14. — Fastinantium more laudare. — Hospitium lauda, surgens dum cantat alauda. — Improbis si laudetur intolerabilis fit. — Laudamus veteres, sed nostris utimur annis. Ov. fast. 1. 225. — Laudant, ut pueri pavonem. — Laudare nimis mane. — Laudari a laudato viro. Cic. Tusc. 4. 31. 67. — Laudat mercator quas vult extrudere merces. — Laudat venales, qui vult extrudere merces. Hor. ep. 2. 2. 10. — Laudato ingentia rura, exiguum colito. Verg. Georg. 2. 412. — Laudatur ab his, culpatur ab illis. Hor. serm. 1. 2. 11. — Laudet te os alienum. — Laudet te alienus, non os tuum. Prov. 27. 2. — Laudet venales, qui vult extrudere merces. — Miles laudatur, quæm femina non comitatur. — Nec te laudaris (vel: collaudes), nec te culpaveris

ipse. Cato. 2. 16. — Nec tua laudabis studia, aut aliena reprendes. Hor. ep. 1. 18. 39. — Non est laudandus, ne in coena quidem. — Non posset laudari ne in coena quidem funebri. — Nulli patientius reprehenduntur, quam qui maxime laudari merentur. Plin. ep. 7. 20. 1. — Omnes mortales sese laudari optant. Enn. annal. 551. — Opus laudat artificem. — Pessimum inimicorum genus laudantes. Tac. — Pollice utroque laudare. Plin. — Principium lauda, quod claudit idonea cauda. — Principium lauda, quod consequitur sua cauda. (Finis.) — Probitas laudatur et alget. Juv. 1. 74. — Proditionem laudo, proditorem non laudo. — Quaelibet vulpes caudam suam laudat. — Quam magnum est non laudari et esse laudabilem. Publ. Syr. — Qui satur est pleno laudat jejunia ventre. — Qui scit laudatur, qui nescit vituperatur. — Quis est hic et laudabimus eum. Ss. Eccl. 31. 9. — Qui seipsum laudat cito derisorem invenit. P. S. — Qui vult laudari, qui carus ubique vocari, discat adulari, nam tales sunt modo cari. — Quod fuimus lauda, si jam damnas quod sumus. — Quod si deficient vires, audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Quos cogit metus laudare, eosdem reddit inimicos metus. Sen. Thyest. 207. — Quum falso laudas, tunc et amice noces. Auson. sept. sap. 7. 6. — Sapiens quum laudatur in facie, flagellatur in mente. — Secreto amicos admone, lauda palam. — Scruta scrutarius laudat. — Successus etiam in temerario laudatur. — Suspensa manu laudare. — Tacent, satis laudant. Ter. Eun. 476. — Te Deum laudamus. — Te ipsum laudas ut Astydamas. — Totum laudatur, si finis laude beatur. — Turpe est laudari ab illaudatis. — Ut desint vires tamen est laudanda voluntas. Ov. ex Pont. 3. 479. — Verbum laudatur si factum

tale sequatur. — Vespere laudari debet amoena dies. — Virtus etiam in inimico laudanda est.

Laudator temporis acti. Hor.

Laudatus. Laudari a laudato viro. Cic. Tusc. 4. 31. 67. — Laudataque virtus crescit et immensum gloria calcar habet. Ov. ex Pont. 4. 2. 35. — Laudato pavone superbior. Prop. 2. 18. 59.

Laurea. Cedant arma togae, concedat laurea laudi. Cic. Pis. 29. 30. — Laurea desidia praebetur nulla. Paling. 2. 16.

Laureus. Laureum baculum gesto. (Malum me fugiet.)

Laurus. Belliducum laurum discordia perdit et aurum. — Insana laurus adest. Plin. H. n. 18. 89.

Laureolam in mustaceo quaerit. (In exigua re.) Cic. ad Att. 5. 20. 4.

Laus. Cedant arma togae, concedat laurea laudi. Cic. — Certe non parvas animo dat gloria vires et fecunda facit pectora laudis amor. Ov. trist. 5. 13. 37. — Corruptit avaritia bellicam laudem. — Dignum laude virum Musa vetat mori. Hor. — Id facere laus est, quod decet, non quod licet. Sen. Octav. 454. — Lascivia et laus nunquam habent concordiam. P. S. — Laudem conferre in medium. — Laudem suam corruptit. — Laus alit artes. Sen. ep. 102. 16. — Laus, fraus, muliebria sunt. — Laus in ore proprio sordescit. — Laus in ore proprio vilescit. — Laus nova nisi oritur, etiam vetus amittitur. P. S. — Laus vera et humili saepe contingit viro: nonnisi potenti falsa. Sen. Thyest. 211. — Merces virtutis laus est. — Nemo tam gnarus, qui non sit laudis avarus. — Nocere posse et nolle, laus amplissima est. Publ. Syr. — Non bene coepisse, sed bene perfecisse laudis est. — Oleum peccatoris est laus adulatoris. — Omnis laus in fine canitur. — Principibus placuisse viris non ultima laus est. Hor. ep. 1.

17. 35. — Propria laus sordet. — Sapientem falsa laus increpat, vera ad meliora tendere provocat. — Scire aliquid laus est, culpa est, nil discere velle. Cato 4. 29. — Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt. Verg. — Solet sequi laus, quum viam fecit labor. P. S. — Sortitur nullam vecors ignavia laudem. — Trahimur omnes laudis studio et optimus quisque maxime gloria ducitur. Cic. p. Arch. poët. 11. 26. — Totum laudatur, si finis laude beatur. — Trahitur quisque laudis studio. Cic. — Usus habet laudem, crimen abusus habet. — Vera laus deberi virtuti uni putatur. Cic. de orat. 2. 84. 342.

Lavare. Aethiopem lavat. — Aquam plorat, quum lavat profundere. (Avarus.) Plaut. Aul. 308. — Asini caput ne laves nitro. — Asino caput lavare. — Ille lavat laterem, qui custodit mulierem. — Laterem lavare. Ter. Phorm. 186. — Lavabo inter innocentes manus meas. — Manus manum lavat. Petron. 45. — Manus manum lavat, gratia gratiam parit. Sen. — Utraque mundatur, dum palma palma lavatur.

Laxus. Angariae causa fit legis habenula laxa.

Lebes. Dodonaeus. — Teter es o lebes! ait olla, pudesce debes.

Lectio certa prodest, varia delectat. Sen. ep. 45. — Lectio lecta placeat, decies repetita placebit. Hor. — Multa magis quam multorum lectione formanda mens. Quint. 10. 1. 59. — Multa magis, quam multorum lectio. Quint.

Lector. Unius libri lectorem timeo.

Lectus. Conscia mens recti scandit bene stramina lecti. — Fulmenta lectum scandunt. — In lecto tua vota facis, resupinus adoras: quid mirum ignotas posse perire preces? Owen. epig. 3. 379. — Non jacet in molli veneranda scientia lecto. — Semper habet lites, alienaque jurgia lectus, in quo nupta jacet: nimium dormitur in

illo. Juv. 6. 268. — Soterici lecti. — Solus cum sola in lecto non praesumuntur orare: Pater noster. — Ut somnus morti, sic lectus imago sepulchri.

Leda. Ab ovo Ledae incipere.

Legatus. Senator absque provocatione, legatus sine mandato.

Legere. Aliud legunt juvenes, aliud viri. — Dum sit pauca seges, pauca metendo leges. — Ipsa olera olla legit. Catull. 94. 1. — Lege totum, si vis scire totum. — Legere et non intellegere, neglegere est. Ps. Cato dist. praef. — Maligne legit. — Multum legendum est, non multa. Plin. ep. 7. 9. 15. — Ut legis in sacris sic res tua stabit in atris

Legio. Tu in legione, ego in culina. Plaut. Truc. 2. 7. 53. — Vel legioni, sat est. — Nomen ejus: legio.

Lena. Leonem lena non diligit absque crumena. (Pecunia).

Lenire. Patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15.

Lenis. Alterius poenis fit castigatio lenis. — Lenior quam mare.

Lens. Ante lentem augere ollam. — In lente fabulam. — In lente unguentum. Gell. 13. 28. 5. — Mira de lente.

Lente. Festina lente. Sueton. Octav. 25. — Labitur ex mente heu cito res bona, sed mala lente.

Lentescere. Lentescunt tempore curae. Ov. art. am. 2. 357.

Lenticulam praeferre patinae.

Lentus. Cum sus lenta piget, ops illi sedulo friget. Inf. — Dii lenti, sed certi vindices. — Largissimi promissores, lentissimi exhibitores. — Lenta ira deorum est. Juv. 13. 100. — Lenti, sed certi vindices dii. Hor. — Lento enim gradu ad vindictam sui divina procedit ira. Val. Max. 1. 1. — Lento gradu ad vindictam divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat. — Paulatim lento succedunt omnia motu. — Raro lupo lenti praebentur

fercula denti. — Sunt dii immortales lenti quidem, sed certi vindices generis humani. Sen. rhet. contr. 10. praef. 6.

Leo. Annoso leoni vel lepores insultant. — Arguitur dictis vir, velut ungue leo. — Asinus in pelle leonis. Avian. 5. — Barbam vellere mortuo leoni. Mart. 10. 90. 9. — Capreae pavent leones. Hor. epod. 12. 26. — Deprandi leoni obdere oreas. Inf. — Domi leones, foris vulpes. Petron. 44. — Dux leo, tirones etiam facit leones. — Esurienti leoni ex ore exsculpere praedam. Lucil. — Expedit jubam leonis tenere magis, quam caudam vulpis. — Hinnulus leonem. — Hinnulus cum sis, ne cum leone carnes partiaris. — In pace leones. Quint. — In pace leones, in proelio cervi. Tertull. coron. mil. 1. — In praetoriis leones, in castris lepores. Apoll. Sidon. ep. 5. 7. 5. — Leo a leporibus insultatur mortuus. Publ. Syr. — Leo non captat muscas. — Leo prius, jam lepus. — Leo transmittit vitulos. — Leonem larva terres. — Leonem lena non diligit absque crumena. — Leonem mortuum et catuli mordent. — Leonem radere. — Leonem vitans, ursae unguibus occurrit. — Leones non sunt papilionibus molesti. Mart. 12. 61. 5. — Leones nutrire in urbe. Val. Max. 7. 2. — Leoni vulpes iungenda. — Leonis catulum ne alas. — Leonis exuvium super crocoton. — Leonis loco murem ostendere. — Leonis vestigia quaeris. — Lepus leonem trahit aureo laqueo. — Lepus ora leonis. (Securus.) Mart. 1. 6. 4. — Lepus ora leonis petit. (Securus.) Mart. — Melior est canis vivus leone mortuo. Eccl. 9. 4. — Mortuo leoni vel lepores insultant. — Murem ex leone efficere. — Murem pro leone ostendere. — Ne capra contra leonem. Diogenian. — Noli barbam vellere mortuo leoni. Mart. 10. 90. 9. — Non oportet in urbe nutrire leonem. Val. Max. 7. 2.

— Obsequium tigres domat tumidosque leones. — Percutitur catulus, ut sentiat leo. — Qui confidit in Deo, fortis est ut leo. — Senecta leonis praestantior est hinnulorum juvena. — Simia in pelle leonis. Lucian. — Subula leonem. (Sc: excipis; inermis es.) Sen. ep. 82. 24. — Ubi leonis pellis deficit, vulpina est induenda. Phaedr. fab. app. 23. — Ut pavent capreae leones. — Visceratio sine amico, leonis et lupi vita est. — Vulpes imitata leonem. — Vulpes imitatur leonem.

Leoninus. Fides leonina. — Leonina societas. — Si leonina pellis non satis est, assuenda vulpina. — Vulpina pellis assuenda, si leonina non sufficit.

Lenonizare. Saepe leonizat verbis, cui cor leporizat. Inf.

Leporinus. Gratia magnorum leporino tergo refertur.

Lepus. Aliis leporem exagitare. Petron. 131. — Annoso leoni vel lepores insultant. — Cancer leporem capit. Phaedr. — Canibus leporem. Verg. Georg. 3. 410. — Currrens per prata non est lepus esca parata. — Dum fugans canis mingit, fugiens lepus invadit. — Edisti nunquam tu leporem. (Non es pulcher.) Mart. 5. 29. 4. — I modo venari leporem, nunc cirim tenes. Plaut. Capt. 1. 2. 81. — I modo venari leporem, nunc itim tenes. Plaut. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108. — In praetoriis leones, in castris lepores. App. Sidon. — In silvis lepores, in verbis quaero lepores. — Leo a leporibus insultatur mortuus. Publ. Syr. — Leo prius, jam lepus. — Leporem aliis exagitare. Ov. art. am. 3. 661. — Leporem edere. (Pulcher est.) Mart. 5. 29. — Leporem positum tangere. (Sc: sedentem.) Hor. sat. 1. 2. 105. — Lepores duos insequens neutrum capit. P. S. — Lepori esurienti etiam pla-

centae fici. — Leporis vitam vivit. (Timet.) — Lepus apparens infortunatum facit iter. Suidas. — Lepus leonem trahit aureo vellere. — Lepus ora leonis (petit securus est.) Mart. 1. 6. 4. — Lepus pro carnibus. Aristoph. — Lepus solo natali gaudet. — Lepus tute es, pulpamentum quaeris. (Quaeris, quod habes.) Ter. Eun. 426. — Mortuo leoni etiam lepores insultant. — Multitudo canum mors leporis. — Qui binos lepores una sectabitur hora, non uno saltem, sed saepe carebit utroque. — Venare leporem, nunc erem tenes. — Venare leporem, nunc ictim tenes. Plaut. Capt. 184. — Testudo prius leporem anteverterit. — Uno in saltu duos lepores capere. Plaut.

Lepor. Dant arrisores fidos non quique lepores. Inf. — In silvis lepores, in verbis quaero lepores.

Leporizare. Saepe leonizat verbis, cui cor leporizat. Inf.

Lerna malorum.

Lesbia regula. — Post Lesbium cantorem.

Letalis. Haeret lateri letalis arundo. (Amor.) Verg. — Letale mulsum.

Letheus. Bibendum de Letheo gurgite. S. Hier. adv. Ruf. 1. 30.

Letum. Calcanda semel via leti. Hor. carm. 1. 28. 16. — Mille modis leti miseros mors una fatigat. Stat. Theb. 9. 280. — O amici vivite laeti, at non immemores leti. — Non est leti fuga. — Quam varia leti genera mortalem trahunt: pontus, et ferrum, et doli! Sen. Hipp. 475. — Sunt aliquid manes; letum non omnia finit. Prop. 4. 7. 1. — Vive memor leti: fugit hora! Pers. 5. 153.

Levamen. Laborum dulce levamen. Hor.

Levare. Fletus aerumnas levat. Sen. Troad. 765. — Multae manus onus levant.^r (Levius reddunt.) — Quidquid in altum fortuna tulit, ruitura levat. Sen.

Levatus. Commode calamitatem fert, jam dimidio oneris levatus est.

Levis. Aes, debitorem, leve; grave inimicum facit. Publ. Syr. — Alter maxillae cui substat, nat levis ille. Inf. — Ars est levis portanti, uber ea sed egenti. Inf. — Cortex levis innatat undae. — Cura viris levibus rerum solet esse novarum; cura viris gravibus rerum solet esse suarum. Mant. Parth. ecl. 10. 155. — Curae leves loquuntur, ingentes stupent. Sen. Hippol. 607. Durum, sed levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. — Foliis levior. — In duobus malis levius est eligendum. Cic. de off. 1. 35. — Injuriae leves toleratae, graviores invitant. — Jugum meum suave et onus meum leve. Ss. Matth. 11. 30. — Leve est miseras ferre, perferre est grave. Sen. Thyest. 307. — Leve fit, quod bene fertur, onus. Ov. am. 1. 2. 10. — Leves homines futuri sunt improvidi. Tac. — Levi brachio agere. — Levi manu. — Levis est dolor, qui capere consilium potest. Sen. Med. 155. — Levis est fortuna: cito reposcit, quae dedit. P. S. — Levis est labor omnis amanti. Paling. 10. 524. — Levis ingenii est voluptates mundi quaerere. — Levis tipula frigidos transit lacus. — Levior cortice. Hor. carm. 3. 9. 22. — Levior est plaga ab amico, quam a debitore. Cic. — Levior quam pluma. Plaut. Men. 488. — Levius communia tangunt. — Levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. carm. 1. 24. 19. — Mantica mole levis, fit longo tramite gravis. — Marcis (vel: marchis) centenis praestat favor omine levis. Inf. — Multae manus onus levius reddunt. — Nam levius laedit, quidquid praevimus ante. Cato. 2. 24. — Nunquam erit alienis gravis, qui suis se concinnat levem. Plaut. Trin. 3. 2. 58. — Omne in amore malum, si patiari, leve est. Prop. 2. 5. 16. — Panem probato levem, gravemque caseum. — Parva leves capiunt animos

Ov. — Per callem grandem pondus leve, fit grave tandem. — Pro re levi, pecunia levis. — Quod praeteriit, levius est. Cic. — Sit tibi terra levis. — Tela nocent levius, visa volare prius. — Tippula levius. — Tolle mali testes, levius mala cuncta feremus. — Ut sis nocte levis, sit tibi coena brevis. — Verba puellarum foliis leviora caducis. Ov. am. 2. 16. 45.

Levitas. Exsultat levitate puer, gravitate senectus. Corn. Gall. 1. 105. — Facile ad derisum stulta levitas ducitur. Phaedr. fab. 5. 7. 1. — Feminea levitas. — Graecorum levitas. — Libido, non iudicium est, quod levitas sapit. Publ. Syr. — Mendacium est: in puero levitas, in sene grande nefas.

Leviter quamvis quod crebro tunditur ictu, vincitur in longo spatio. Lucret. 4. 1283. — Portatur leviter, quod portat quisque libenter. — Qui leviter credit, deceptus saepe recedit. — Qui leviter spondet, promisso eludit inani. Mant. Parth. ecl. 4. 14.

Lex. Angariae causa fit legis habenua laxa. — Attica lex. (Sapiens.) — Aurum lex sequitur. Prop. 3. 12. 51. — Bella gerant reges, permittunt qualia leges. — Bonae leges ex malis moribus procreantur. Macrob. sat. — Consuetudo facit legem. — Conventio est lex. — Corruptissima respublica, plurimae leges. — Decet regem scire legem. — Discite mortales servare leges et non temerare divos. — Draconis leges. — Dura lex, sed lex. — Epulari intra legem. — Ex malis moribus fiunt bonae leges. — Fata regunt orbem, certa stant omnia lege. Manil. 4. 14. — Graeca per Ausoniae fines sine lege vagantur. — Honesta lex est temporis necessitas. Publ. Syr. — Ignorantia non excusat legem. — Impotentia excusat legem. — In legibus salus civitatis. — Inde datae leges, ne firmior omnia posset. Ov. fast. 3. 279. — Inter arma silent leges.

Cic. — Inventa lege, inventa fraude. — Ius est in armis; opprimit leges timor. Sen. Herc. fur. 253. — Legem brevem esse oportet. Sen. ep. 94. 38. — Legem nocens veretur, fortunam innocens. P. S. — Legem servare idem est ac regnare. — Leges mori serviunt. — Leges muti magistris. — Lex et regio. Macar. — Lex neminem cogit ad impossibilia. — Lex non promulgata non obligat. — Lex posterior priori potior. — Lex posterior derogat priori. — Lex prospicit, non respicit. — Lex rumpitur a validis, invalidosque tenet. — Lex universa est, quae jubet nasci et mori. P. S. — Legibus idcirco omnes servimus, ut liberi esse possimus. Cic. p. Cluent. 53. 146. — Legibus utere antiquis, obsoniis novis. — Magistratus lex loquens, leges magistratus mutus. Cic. de leg. 3. 1. 2. — Mandatum lucerna est et lex lux. Prov. 6. 23. — Mors servat legem, tollit cum paupere regem. — Mos legem regit. — Mos pro lege. — Nascimur hac omnes lege, ut moriamur. Paling. 5. 653. — Necessitas caret lege. — Necessitas dat legem, non ipsa accipit. P. S. — Necessitas dura lex. Val. Max. — Necessitas est lex temporis et loci. — Necessitas frangit legem. — Necessitas non habet legem. — Necessitas tollit legem. — Necessitatis amarissimae leges. — Neque enim lex aequior ulla est, quam necis artifices arte perire sua. Ov. art. am. 1. 655. — Non est lex aequior ulla, quam necis artifices arte perire sua. Ov. — Nulla lex satis commoda omnibus est. Liv. 34. 35. — Nulla potentia supra leges esse debet. Ov. — Omnia mors poscit, lex est non poena, perire. Sen. — Pareto legi, quisque legem sanxerit. Auson. sept. sap. 2. 5. — Patere legem, quam tulisti. — Peccat uterque, pari dignum lex censet utrumque supplicio. Paling. 8. 640. — Pessima respublica, plurimae leges. — Plus valent boni mores, quam bonae

leges. — Plus valet favor in iudice, quam lex in codice. Paulus. — Quae lex non prohibet, debent permissa videri. — Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat? Petron. sat. 14. 1. 1. — Quid leges sine moribus vanae proficiunt? Hor. — Quidquid statui placuit, legis habet valorem. — Quis legem det amantibus? major lex amor est sibi. Boëth. cons. philos. 3. 12. 47. — Quivis rex, viva lex. — Quod non vetat lex, hoc vetat fieri pudor. Sen. Troad. 334. — Salus populi suprema est lex. — Salus reipublicae suprema lex esto. — Simplicitas amica legibus. — Stat pro lege libido. Mant. Parth. ecl. 6. 208. — Unam tollendo legem ceteras infirmaveris. Liv. 34. 3. 4. — Vetustas pro lege semper habetur. — Vincuntur nummis leges. Paling. 6. 706. — Zaleuci lex. Val. Max. 6. 5.

Libare. E vitibus non amputatis non libabis diis. — Ne graver absque cibo, semesso gaudeo, libo. — Inf.

Libellus. Habent sua fata libelli. Ov. — Nostri farrago libelli. Hor.

Libenter. Cum paribus pares habitant vivuntque libenter. Paling. 10. 94. — Quae volumus et credimus libenter. Caes. bell. civ. 2. 27. 2. — Libenter homines, quod volunt, credunt. Caes. bell. Gall. 3. 18. 2. — Plenus venter non studet libenter. — Pinguis venter non studet libenter. — Portatur leviter, quod portat quisque libenter.

Liber. Capillos liberos non habet. (Aes alien.) Petron. 38. — Cogitationes nostrae liberae sunt. Cic. p. Mil. 29. 79. — Coreyra libera, calces ubi libet. — Coreyra libera, caca ubi libet. — Divitiae trepidant, paupertas libera res est. — Heri servus, hodie liber. — Juri servitium defer, si liber haberis. — Legibus idcirco omnes servimus ut liberi esse possimus. Cic. p. Cluent. 53. 146. Liber is est aestimandus, qui nulli turpitudini servit. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Liber non potes et gulosus esse. Mart. 9. 10. 4. — Liber sum. — Li-

bera religio res est et nescia cogi. — Liberior est avarus in triviis fixus, cum se demittit ob assem. Hor. — Non potest honestum esse, quod non est liberum. Sen. ep. 66. 16. — Nunc est bibendum, nunc pede libero pulsanda tellus. Hor. — Nusquam commodius, nusquam liberius vivitur, quam domi. — Qui cupit aut metuit, non liber est. Hor.

Liber. Aristarchi obelis jugulare librum. — Dum liber est novus, scholasticus est studiosus. — Faciendi plures libros nullus est finis. Eccl. 12. 12. — Hauritaquam cribro, qui discere vult sine libro. — Helluo librorum. — Musteus liber. (Novus, incorrectus.) Plin. ep. 8. 21. 6. — Non vola claudatur, ubi libro stirps sociatur. Inf. — Nullus est liber tam malus, ut non aliqua parte prosit. Plin. ep. 3. 5. 10. — Unius libri lectorem timeo.

Liber. (Bacchus.) Aperit praecordia Liber. Hor. — Condita verax aperit praecordia Liber. Hor. sat. 1. 4. 89. — Flos Liberi. — Sine Cerere et Libero friget Venus. Ter. Eun. 732. — Transire munera Liberi.

Liberare. Ab homine signato libera nos Domine. Gratia et amicitia liberant. Prov. 25. 10. — Homicida est, qui cum possit hominem de morte liberare, non liberet. S. Hier. adv. Pelag. 3. 7. — Jejunium forte, liberat a morte. — Justitia liberat a morte. Prov. 11. 4. — Morte crimine liberatur. — Non liberat diadema capitis dolore. — Non liberat podagra calceus. Plutarch.

Liberalis. Artes liberales. — De alieno liberalis. Sen. de clem. 1. 20. 3.

Liberaliter. Ex alienis cibariis liberaliter hospites tractare facile.

Liberi. Deorum liberi invulnerabiles sunt. — Felicibus sunt et trimestres liberi. (Ironice). — Hippocratis liberis similis. — Parentes oburgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Petron. sat. 4. 1. — Praeferre patriam liberis re-

gem decet. Sen. — Procreare liberos lepidum est onus. Plaut. mil. gl. 3. 1. 88. — Stultus est, qui patre occiso liberos relinquit. — Venerari parentes liberos decet.

Libere me volo uti.

Libertas. Beneficium accipere, libertatem est vendere. Publ. Syr. — In certis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas. — In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas. — Libertas est potestas faciendi id, quod jure licet. — Libertas fulvo pretiosior auro est. — Non bene pro toto, libertas, venditur auro. Anon. fab. aes. 54. 25. — Nunquam libertas gratior exstat, quam sub rege pio. Claudian. Stilich. 3. 114. — Pro patria et libertate. Fr. Rákoczy II.

Libet. Coreyra libera, calces ubi libet. — Cui quod libet, hoc licet. Aquila Roman. 27. — Libera Coreyra, caca ubi libet. — Non uti libet, sed uti licet, sic vivamus. — Quod libet, hoc licet. — Quodcunque libuit facere victori, licet. Sen. Troad. 335. — Si libet, licet. Ael. Spart. Caracalla 10.

Libido. Equina libido. — Libidinis initia continebit, qui exitum cogitabit. Ps. Sen. mor. 66. — Libido cunctos etiam sub vultu domat. Publ. Syr. — Libido effrenata effrenatam appetentiam efficit. — Libido, non iudicium est, quod levitas sapit. P. S. — Stat pro lege libido. Mant. Parth. — Vincit sanctos dira libido. Sen. Hipp. 980.

Libitina. In Libitinae rationem venire. — Multa pars mei vitabit Libitinam.

Libitum. Ad libitum. — Est libitum varae sepi loca suppeditare. Inf. Res bona coniecit, libitum quis quando sequitur.

Librare. Et videt et librat justa Deus omnia lance. Mant. Parth. de cal. temp. 2.

Libra. Eodem cubitu, eadem libra.

Libycus. Quidquid de Libycis veritur areis. Hor. carm. 1. 1. 10.

Libyssus. Quam magnus numerus Libyssae arenae. Catull. 7. 3.

Licentia. Deteriores omnes sumus licentia. Ter. Heaut. tim. 3. 1. 74. — In maxima fortuna minima licentia est. Sall. Catil. 51. 13. — Licentia poetica. Tertull. adv. Marc. 1. 3. — Licentiam des linguae, quum verum petas. Publ. Syr. — Quis furor, o cives! quae tanta licentia ferri? Lucan.

Licet. Cui plus licet, quam par est, plus vult, quam licet. Publ. Syr. — Cui quod libet, hoc licet. Aquil. Rom. 27. — Duo quum idem faciunt, hoc licet impune facere huic, illi non licet. — Fuge dum licet. — Fuge, cum licet, ne quaere litem. — Honestum non est semper, quod licet. — Id facere laus est, quod decet, non, quod licet. Sen. Octav. 454. — Illicita amantur. excidit, quidquid licet. Sen. Herc. Oet. 357. — Infelix cui omnia licent. Cic. — Libertas est potestas faciendi id, quod jure licet. — Minimum decet lubere, cui multum licet. Sen. Troad. 334. — Multa licent stultis, pictoribus atque poetis. Hor. — Multa mihi licent, sed non omnia expediunt. Ss. — Non uti libet, sed uti licet, sic vivamus. — Omnia scire licet, sed non licet omnibus uti. — Omnibus licet esse lupos in regione luporum. — Petere licet. Justinian. — Pictoribus atque poetis quidlibet licet. — Quidquid licet, minus desideratur. Ov. — Quid libet, hoc licet. — Quod licet ingratum est, quod non licet acrius urit. (Vel: urget.) Ov. am. 2. 19. 3. — Quod licet Jovi, non licet bovi. — Quodcunque libuit facere victori, licet. Sen. Troad. 335. — Rara temporum felicitas, ubi sentire quae velis, et quae sentias, dicere liceat. — Si libet, licet. Ael. Spart. Caracc. 10. — Sicut quimus, quando ut volumus non licet. — Ubi non licet tacere, quid cuiquam licet? Sen. Oed. 526. — Ut possumus, quando ut volumus non licet. — Ut quimus, quando ut volumus non

licet. Ter. Andr. 805. — Velle licet, potiri non licet. — Vim vi repellere licet. — Virtuti ire retro non licet. Sen. ep. 66. 7.

Licitus. Ludendum licite, talos abate ferente. — Non omne licitum honestum est. — Tactus honoris licitus est.

Ligare. Cornu bos capitur, voce ligatur homo. — Qui bene ligat, bene solvit. — Qui non impletur saccus, quandoque ligatur. — Verba ligant homines, taurorum cornua funes.

Ligatus. Funiculis ligatum vel puer verberaret. — Spernens omne datum non se facit esse ligatum.

Lignarius. Figulus figulo invidet, lignarius lignario.

Ligneis equis insidet. Cic.

Lignum. Aequae pars ligni curvi ac recti valet igni. — Arbore dejecta quivis colligit ligna. — Citius in navi cadens a ligno exciderit. — Clave findere ligna, securi aperire fores. — Cum defecerint ligna exstinguetur ignis. Prov. 26. 20. — De siccis lignis componitur optimus ignis. — E fissis lignis componitur optimus ignis. — E quolibet ligno carbones facere didicit. — Ecce lignum crucis! — Ex quovis ligno non fit Mercurius. — In silvam non ligna feras. Hor. sat. 1. 10. 34. — Ligna in silvam inferre. Hor. — Lignum tortum haud unquam rectum. — Lignum tortum nunquam fit rectum. — Non e quovis ligno fit Mercurius. — Non ex omni ligno debet Mercurius exsculpi. Apul. Apol. 43. — Segne prius lignum nostro fit fertile cultu. Mant. Parth. 10. 165.

Ligones. Falces petebam, at hi ligones denegant. — Ficus ficus, ligonem ligonem vocat. — Ligonem ligonem dicit. — Mors sceptrum ligonibus aequat.

Lilium. Candidior lilio. Mart. 1. 115. 2. — Considerate lilia agri, quomodo crescunt: nec laborant, neque nent. Ss. Marth. 6. 28. — Non sem-

per lilia florent. — Non semper violae, non semper lilia florent. — Pini liliū.

Limen. A limine. — A limine disciplina salutare. — A limine mortis restitutus. — Gallo molimen animosius est prope limen. — In limine offendit. Tertull. — In limine senectae est. — In ipso limine offendere. Tertull. — In primo limine. — Ipsum ostii limen tetigisti. — Limine insalutato irrumpit. — Nil dictu foedum visuque haec limina tangat intra quae puer est. Juv. 14. 14. 45. — Non intrat unquam regium limen fides. Sen. Agam. 285. — Non intret tua limina quisquam frater vel monachus, vel quavis lege sacerdos. Paling. 5. 586. — Non omnes sunt sancti, qui calcant limina templi. — Non secus ille mihi exosus, quam limina Ditis. — Qui offendit in limine, per totum cubile claudicat.

Limpha. (Aqua.) In limpha tacita truciore latent aconita.

Limus. Cum faex, cum limus, cum res vilissima simus: unde superbimus, cum in terram terra redimus?

Lingua. Armaturam in lingua habet. — Auribus frequentius quam lingua utere. Ps. Sen. mor. 104. — Bajula linguarum non sit faux una duarum. — Beatus qui habitat cum muliere sensata et qui lingua sua non est lapsus, et qui non servit indignis. Ss. Eccl. 25. 11. — Bos in lingua. (Tacet, donum accepit.) — Caput sine lingua pedaria sententia est. — Compescas semper linguam, ventrem atque pudenda. — De lingua stulta veniunt incommoda multa. — Demosthenis lingua. — Dum tacet insipiens sapiens tantisper habetur; index stultitiae linguaque voxque suae. — Favete linguis. Hor. — Has poenas garrula lingua dedit. — Haud domus est pacis, qua regnat lingua loquacis. — In melle sunt linguae sitae, corda felle sunt lita. — Ista cum lingua possis culos

lingere. — Ista cum lingua possis culos et crepidas lingere. — Jurata lingua est, anima injurata. — Lapsus linguae. — Licentiam des linguae, quum verum petas. Publ. Syr. — Lingua dux pedis. — Lingua ejus est in quaestu. — Lingua fallax non amat veritatem. Prov. 26. 28. — Lingua lapsa verum dicit. — Lingua mali pars pessima servi. Juv. — Lingua maligna. — Lingua mentem ne praecurrat. — Lingua praeconis. — Lingua praecurrit mentem, sed raro sapientem. — Lingua quidem segnis, sed dextra viget. — Lingua quo vadis? — Lingua sile; non est ultra narrabile quidquam. Ov. — Lingua vel Deus vel daemon. — Linguae mulierum: gladium acutum! — Linguae sunt sitae in melle, corda in felle. Plaut. Truc. 178. — Linguam compescere virtus non minima est. — Linguam duplicem habet. — Linguis mortui nihil imperant. — Linguis potest, non imperari mentibus. — Mille linguis. — Mors et vita in manibus linguae. — Lingua loquax, saepe mendax. — Ne citus in lingua fueris, nec segnis in actu. Columb. 5. 182. — Ne lingua praecurrat mentem. — Obsequitur denti superambula lingua dolenti. — Operarius lingua. — Optima, lingua, caro; pessima, lingua, caro. — Osse caret lingua, secat os tamen ipsa maligna. — Patientia leniatur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15. — Plus stricto, mendax offendit lingua, mucrone. — Plus stricto, offendit lingua, mucrone. — Praecidere linguam alicui. — Quando bibo vinum loquitur mea lingua latinum: si bibo bis vel ter, sum qualibet arte magister. — Quod in animo sobrii, id est in lingua ebrii. — Quod clausum in pectore, hoc in lingua promptum habeo. — Quod in corde sobrii, id est in lingua ebrii. — Quod in corde sobrius, id in lingua ebrius. — Quot linguas calles, tot ho-

mines vales. — Sacra populi lingua est. Sen. rhet. contr. 1. 1. 10. — Satius est pedibus labi, quam lingua. — Si cor non orat, sine fructu lingua laborat. — Si cupias pacem, linguam compescere loquacem. Cato. — Tace lingua, dabo panem. Petron. 69. — Ut nos pauca loqui, plura autem audire moneret: linguam unam natura, duas dedit omnibus aures. Muret. — Vincula da linguae, vel tibi vincula dabit. — Virtutem primam esse puta, compescere linguam. Cic. — Vocem distinguere lingua.

Linea. A lineis excidere. S. Hier. adv. Lucif. 11. — Ad lineas regredi. — Alba linea. Gell. — Hodie nullam lineam duxi. — In albo lapide, alba linea. — Lineas transilire. Cic. — Mors ultima linea rerum est. Hor. ep. 1. 16. 79. — Nulla dies sine linea. Plin. — Nulla dies abeat, quin linea ducta supersit. — Quo res cunque cadunt, semper stat linea recta. — Recta linea est brevissima, recta via tutissima. — Una linea geometram non facit.

Lingere. Culos et crepidas lingere. Catull. 98. 1. — Ista cum lingua possis culos lingere. — Ista cum lingua possis culos et crepidas lingere. — Mel mi videor lingere. Plaut. Cas. 2. 8. 21. — Romae mures molam lingunt.

Linire utrosque parietes. — Linire labra.

Linquere. Linque malam Gretam, vitam capiesque quietam. — Linque tuas sedes, alienaque litora quaere. Petron. 27. — Linquenda tellus et domus et placens uxor. Hor.

Linter. In liquida nat tibi linter aqua. Tibull.

Linum. Non nenti suum manet linum. — Linum candidum ducit lucri causa. (Uxorem.)

Lippus cucurbitas.

Lippus. Cum tua pervideas mala lippus inunctis: cur in amicorum vitis tam cernis acutum. Hor. sat. 1. 3.

25. — Lippis et tonsoribus notum. Hor. serm. 1. 7. 3. — Lippus collyrio opus habet. — Omnibus et lippis notum et tonsoribus. Hor. sat. 1. 7. 2.

Liquidus. In liquida nat tibi linter aqua. Tibull. 1. 5. 75. — Nunquam ad liquidum fama perducitur.

Liquor. Cantores amant liquores.

Lis. Adhuc sub iudice lis est. Hor. — Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Cum Venere et Baccho lis est, sed juncta voluptas. — Dos est uxor: lites. — Aedificia et lites pauperiem faciunt. — Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est. Hor. A. p. 78. — Gratius est fieri profugum, quam lite moveri. — Iudicibus lites, aurigae somnia currus. Claudian. — Lis est cum forma magna pudicitiae. Ov. her. 16. 288. — Lis litem generat. — Lis litem parit. — Lis litem parit, noxa noxam. — Lis litem serit. — Litem inferre cave, cum quo tibi gratia juncta est: ira odium generat, concordia nutrit amorem. — Litem lite resolvit. Hor. serm. 2. 3. 100. — Litem movebit, si vel canem asinus momorderit. (Absurdum). — Lites mortuae non sunt suscitandae. — Fuge cum licet, ne quaere litem. — Litis praeteritae noli maledicta referre. Cato 2. 15. — Mites renuunt lites. — Non est inniti cautum cum iudice liti. — Non nostrum tantas componere lites. Verg. ecl. 3. 108. — Prandia lite repleta. — Quando crumena sonat, litem bene jura coronant. (Pecunia). — Qui capit uxorem, litem capit atque dolorem: qui caret uxore, lite caret atque dolore. — Qui cupit uxorem, cupit absque quiete laborem, longum languorem, lacrimas, cum lite dolorem. — Semper devites cum caro quaerere lites. — Semper habet lites alienaque jurgia lectus in quo nupta jacet: nimium dormitur in illo. Juv. 6. 268. — Sub iudice lis est. Hor. — Vivere si

laetus cupis atque in pace quietus: cartamen, lites rixas et jurgia vites.

Litare. Mola salsa litant, qui tura non habent. — Mola tantum salsa litant, qui non habent tura. Plin. H. n. praef. 11.

Litera. (Littera). Asinum literas docet. Cic. — Ephesias litteras habet. — Homo trium litteratum. (Fur.) Plaut. — Litera non erubescit. Cic. — Littera occidit, spiritus autem vivificat. Ss. — Litera salutaris. (A = absolvo.) — Litera scripta manet. — Litera tristicis. (C = condemno). — Litterae non erubescunt. Cic. — Litterae thesaurus sunt. — Litteram longam ex se facit. (J = laqueo se suspendit). — Litterarum radices amarae, fructus jucundiores. M. P. Cato. — Litterarum radices amarae, fructus dulces. — Litterarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium praebent. Cic. p. Arch. poet. 7. 16. — Neque natate, neque literas novit. Sueton. Ociav. 64. — Otium sine literis mors est et hominis vivi sepultura. Sen. ep. 82. 3. — Qui proficit in literis et deficit in moribus, plus deficit, quam proficit. — Quo literarum quis est peritior, huic est sacrorum cura negligentior. — Sinistras literas edocuit. — Una litera perditio mea. (Vae!) — Vita sine litteris mors est. Sen.

Litigare cum ventis. Petron. 83. Absentem laedit, cum ebrio qui litigat. P. S. — Duobus litigantibus tertius gaudet. — In alieno foro litigare. Mart. 12. praef. — Inter duos litigantes tertius gaudet. — Non litiges cum homine potente, ne forte incidas in manus illius. Sirach. 8. 1. — Qui non litigat, coelebs est. S. Hier.

Litigium de gallina compone vel ovo. (De re vili). — Litigium temere cum iudice linque movere.

Litus. Gladius melle litus. S. Hier. ep. 105. 2.

Litus. Arenas in litus fundere. Ov.

trist. 5. 6. 43. — Furari litoris arenas. — Gemmas ex alieno litore petit. — In litus arenas fundere. — Linque tuas sedes alienaque litora quare. Petron. 27. — Litore loquacior. — Litore loqui. — Litus ama, altum alii teneant. Verg. — Litus arare. Ov. — Stagnum litus edit, torrens properando recedit. Inf.

Lituus. Lón clangunt lituo tempore fata suo.

Livor. Dens livoris. — Livor summa petit. Ov. rem. am. 369 — Pascitur in vivis livor, post fata quiescit. Ov. am. 1. 15. 39.

Lixatus. Inter lixata superemanant adipata.

Locatus. Emtio locatum tollit. R. j.

Locrensis bos. (Verus.)

Loculus. Bene oculis, bene serinio. — Ex oculis, poculis, loculis, cognoscitur homo. — Loculi mendicorum semper inanes. — Mendicorum loculi sunt semper inanes.

Locuples. Fiunt Neronēs miseri facti locupletes. — Locupletem facit non multa possidere, sed modica desiderare. Val. Max. fact. dict. memor. 4. 3. 6. — Mida locupletior. — Non renuit mulier locupleti nubere, seu sit improbus, aut mendax, sacrilegusve palam.

Laecupletari. Mente tumens laetor, numismate dum locupletor. — Operarius ebriosus non locupletabitur. Ss. Sirach. 19. 1. — Vix locupletatur, qui spernere parva probatur.

Locus. Consilium nobis resque locusque dabunt. Ov. am. 1. 4. 54. — Genius loci. — Homo locum ornat, non hominem locus. — Hora, locus faciunt, quod fures non sua tollunt. — Infimo loco natus. Cic. — Ingenia hominum ubique locorum situs format. Curt. 8. 9. 20. — Locorum asperitas hominum quoque ingenia durat. Curt. 7. 3. 6. — Metus quum venit, rarum habet somnus locum. Publ. Syr. — Necessitas est lex temporis et loci.

— Non erat his locus. Hor. A. p. — Nullum putaveris locum sine teste. Ps. Sen. mor. 79. — Nullum sine teste putaveris locum. P. S. — Nullus est locus domestica sede jucundior. Cic. ad fam. 4. 8. — Quasi locum in balneis. — Singula quaeque locum teneant sortita decenter. Hor. — Stultitiam simulare tempore vel loco. Salutar. 72. — Temporis atque loci servanda conditio. Paling. — Virtus omni loco nascitur. Sen. ep. 66. 3.

Locusta. Prius locusta bovem pariet, quam hoc fiat. Varro l. l. 7. 3. 39. — Prius pariet locusta Lucam bovem. (Eleph.) Varro. — Si locusta bovem pariet. Varro.

Lodex. Intra mensuram lodicis tu porrige suram. — Pes sic tendatur ne lodex praetereatur. (Transgrediatur.)

Lolium. Infelix lolium et steriles dominantur avenae. — Lolio victitat. — Mirum lolio te victitare, tam vili tritico. — Vili tritico, lolio victitat. Plaut. mil. gl. 2. 3. 50.

Longe est Dominus ab impiis. Prov. 15. 29. — Avius a vera longe ratione vagaris. — Hoc aliud longe est, inquit qui cepe serebat. (Fere idem allium et cepe.) Lucil. — Longe fugit, quisquis suos fugit. Petron. 43. — Longius aut propius mors sua quemque manet. Prop. 2. 28. 58. — Longius ille videt, qui multis spectat ocellis. — Longius inde nefas abiit. Ov. — Longius insidias cerva videbit anus. Ov. art. am. 1. 766. — Longius invalidae vivunt saepissime feles. — Longius nocens, ut basilisci serpentes. (Oculis.) Amm. Marcell. 28. 1. 41. — Nec longe, nec prope. — Non longe, sed multum vixit. (Epitaph. Josephi II.) — Populus hic me labiis honorat, cor autem eorum longe est a me. Ss. Matth. 15. 8. — A signo longe aberrare.

Longinquitas redargui non potest. (Mendacium.) — Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat ac molliat. Cic. ad fam. 4. 5. 6.

Longinquus. Quae a longinquo, magis placent. — Major e longinquo reverentia.

Longitudo. Consulere in longitudinem. (Praevidere.) Ter.

Longus. An nescis longas regibus esse manus? Ov. her. 17. (16.) 166. — Ars longa, vita brevis est. Hippocr. — Brevis ipsa vita est, sed malis fit longior. Publ. Syr. — Cogitato, quam longa sit hiems. Cato. — Cura longa est attenuanda mora. Ov. ex Pont. 1. 3. 25. — Difficile est longum subito deponere amorem. Catull. 76. 13. — Feminea vestis longa et longior amentia. — Homo longus raro sapiens, sed si sapiens, valde sapiens. — Labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato. — Leviter quamvis quod crebro tunditur ictu, vincitur in longo spatio. — Longa belli praeparatio celerem facit victoriam. Sen. — Longa mora est nobis omnis, quae gaudia differt. Ov. her. 19. 3. — Longa nostra desideria increpat vita brevis. S. Gregor. — Longa quiescendi tempora fata dabunt. (Mors.) — Longa vita, longa calamitas. — Longae crines, curta mens. — Longi subsellii judicatio. Cic. ad fam. 3. 9. 2. — Longis lineis fit. — Longo in itinere etiam palea oneri est. — Longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Longum valere jussit. — Mantica mole levis fit longo tramite gravis. — Mutat via longa puellas. Prop. 1. 12. 11. — Nam leviter quamvis quod crebro tunditur ictu, vincitur in longo spatio tamen atque labascit. Lucret. 4. 1283. — Non sunt longa, quibus nil est, quod demere possis. Mart. 2. 77. — Nulla potentia longa est. Ov. met. 2. 416. — Nullus agenti dies longus est. Sen. ep. 122. — O nulla longi temporis felicitas. Sen. Agam. 928. — O vitam, misero longam, felici brevem. P. S. — Omnis nimium longa properanti mora est. Sen. Agam. 426. — Perditur exi-

guo quaesitum tempore longo — Pone gulae metas, ut sit tibi longior aetas. — Porta itineri est longissima. (Primus passus.) Varro r. r. 1. 2. 2. — Principiis obsta, sero medicina paratur, dum mala per longas convaluere moras. Ov. rem. a. 91. — Quid opus est longis canere tibiis? — Regibus longae sunt manus. — Res longi subsellii. — Sub longis tunicis brevis est animus mulieris. — Suppara longagere, si vis os omne tacere. Inf. — Tempora longa tibi vitae promittere noli. Cato. — Tempore qui longo steterit, male curret. Ov. trist. 5. 12. 25. — Utere quaesitis parce, cum sumptus abundat: labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato. — Vita brevis, ars longa. Hippocr. — Vita, si uti scias, longa est. Sen. de brev. vit. 2. 1. — Vitiat lapidem longum tempus.

Loquacitas raro caret mendacio. — Mulierum loquacitas. — Curiositas, loquacitas sunt generis femini.

Loquax. Aere Dodonaeo loquacior. — Haud domus est pacis, qua regnat lingua loquacis. — Litore loquacior. — Luscinia loquacior. — Minus loquax inimicus offendit, quam tacitus. Ps. Sen. mor. 52. — Muliere loquacior. — Multum lingua loquax, quandoque solet fore mendax. — Si cupias pacem, linguam compesce loquacem. Cato. — Solet cibus cum sumitur tacitos efficere, potus loquaces. Macrobi. sat. 7. 1. 1. — Talpa loquax. — Turtur loquacior.

Loquela. Est mens nostra suis contraria saepe loquelis. — Loquela sine iudicio.

Loquentiae multum, sapientiae parum. Gell.

Loqui. Adversus solem ne loquitor. — Aestatem loquitur hirundo. — Aliud stans, aliud sedens loquitur. — Arbitrii nostri non est, quid quisque loquatur. Cato. 3. 3. — Arbores loquuntur. (Notum). — Auro loquente

nihil pollet quaevis oratio. — Auro loquente omnis sermo inanis est. — Auscultare disce, si nescis loqui. Pompon. — Coelo ac terrae loquitur. — Cum loqui nesciant, tacere non possunt. S. Hier. ep. 130. 17. — Cum loqui non possit, tacere nescit. — Cum stulto ne multum loquaris. Ss. Eccl. 22. 14. — Curae leves loquuntur, ingentes stupent. Sen. Hippol. 607. — De plaustro loquitur. — Dives locutus est, et omnes tacuerunt. Ss. Sirach. 13. 28. — Dum convivaris, cave ne multa loquaris. — Dum loquor hora fugit. Ov. am. 1. 11. 15. — E plaustro loquitur. — Ego tibi de alliis loquor, tu respondes de cepis. — Egregium quidem dictum, sed non loquitur expertus. — Est quandoque olitor valde oportuna locutus. Gell. 2. 6. 9. — Est tempus loquendi, est tempus tacendi. Ss. — Et loqui poena est, et reticere tormentum. Romul. Nilant. 2. fab. 20. — Exigua est virtus praestare silentia rebus; at contra gravis est culpa tacenda loqui. Ov. art. am. 2. 603. — Exigua his tribuenda fides, qui multa loquuntur. Cato. 2. 20. — Ex abundantia cordis os loquitur. Ss. Matth. 12. 34. — Facta loquuntur. — Habet aetatem, ipse loquatur. Ss. — Hic mortui vivunt, hic muti loquuntur. (Bibliotheca.) — Imperia solvit, qui tacet iussus loqui. Sen. Oed. 526. — Inter indoctos etiam Corydus loquitur. — Intererit multum Davusne loquatur an heros. (Servus-heros.) Hor. A. p. 114. — Invidia loquitur non quod est, sed quod subest. Publ. Syr. — Laconice loqui. — Lapidés loqueris. (Durus sermo.) Plaut. Aul. 151. — Lapidés loquuntur. — Lapidí loqueris. — Latine loqui. (Aperte.) Cic. Verr. 4. 1. 2. — Latine rotunde loqui. — Litori loqueris. — Loquere, ut te videam. Sen. — Loqui ignorabit, qui tacere nesciet. Auson. sept. sap. 2. 1. — Loqui senibus res est gratissima cunctis. Paling. 3. 33. — Loqui ut

magadis. — Magistratus lex loquens, leges magistratus mutus. Cic. de leg. 3. 1. 2. — Magna loquitur. Tibull. 2. 6. 11. — Miserum est tacere cogi, quod cupias loqui. P. S. — Muti citius loquentur, quam ego. Plaut. — Muti loquentur prius. Plaut. Pers. 240. — Nec loqui potest, nec tacere. Gell. 1. 15. 15. — Nemo silens placuit, multi brevitate loquendi. Auson. ep. 25. 44. — Non loqui poena est, et reticere tormentum. — Non unquam tacuisse nocet, nocet esse locutum. — Nulli tacuisse nocet; nocet esse locutum. Cato. 1. 12. — Nummus ubi loquitur, Tullius ipse tacet. — Obscoeni homines plerumque obscoena loquuntur. Paling. 1. 198. — Olitor opportuna locutus. — Ore rotunde loqui. Hor. — Parietes ipsi loqui posse videntur. — Parieti loqui. — Per parietes loqui. — Perspicito tacitus, quid quisque loquatur: sermo hominum mores et celat et indicat idem. Dionys. Cato. — Philosophantem rhetorem intelligunt pauci, loquentem rusticum multi. Greg. Tur. hist. — Plurimum facere, et minimum ipso de se loqui. Tac. — Plus oportet scire servum, quam loqui. Plaut. mil. gl. 476. — Plus scire satius est, quam loqui servum hominem; ea sapientia est. Plaut. Epid. 1. 1. 5. — Quando bibo vinum loquitur mea lingua latinum; si bibo bis vel ter, sum qualibet arte magister. — Quasi cum matre Evandri loquere. — Qui custodit os suum, custodit animam suam; qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. Prov. 13. 3. — Qui nescit tacere, nescit et loqui. Ps. Sen. mor. 132. — Quodcumque in solum venit loquor. Cic. de nat. deor. 1. 23. 65. — Res loquitur miras, cum quis fervereit in iras. — Roma locuta est, causa finita est. — Saepe etiam est olitor valde oportuna locutus. — Saepe minus faciunt homines, qui magna loquuntur. — Saepius locutum, nunquam me tacuisse poenituit. P. S.

— Sapientem apud stultos loqui molestum. — Sartago loquendi. — Scire satius est, quam loqui servum. Plaut. — Stultus stulta loquitur. — Sufficit mihi conscientia mea, non curo, quid de me loquantur homines. S. Hier. ep. 123. 15. — Tacere utilius est, quam loqui temere. — Tacitus loquitur. — Turpe est aliud loqui, aliud sentire: quanto turpius est aliud scribere, aliud sentire. Sen. ep. 24. 18. — Turpe silere, dum loqui oportet. — Ubi nummus loquitur Tulliani eloquii tuba raucescit. Alan. — Ut nos pauca loqui, plura autem audire moneret: linguam unam natura, duas dedit omnibus aures. Muret. — Utilius homini nihil est, quam recte loqui. Phaedr. 4. 13. 1. — Verbum quod loquimini sit abbreviatum, nam in multiloquio non deest peccatum. Ss. — Vis sapiens dici, pauca et meditata loquere. Owen. monost. 76. — Visus certificat plus, quam vox docta loquentis.

Lorica. Indue lorica[m] fidei. Ss. — Lorica[m] duram possunt penetrare sagittae.

Loripes. Loripedem rectus derideat. Juv. — Loripedem rectus derideat, Aethiopem albus. Juv. 2. 23.

Lorum. Colla canum veterum durum est assuescere loris. — Cum cane simul et lorum (periit). — Cum curru simul et lorum abicere. — Ex alieno corio lata secantur lora. — Ex alieno tergo lata secantur lora. — Ex ipso bove lora sumere. — Lora dare. Verg. — Lorum ex ipso bove desumere. — Parce puer stimulis et fortius utere loris. Ov. — Qui canem alit exterum, huic praeter lorum nil fit reliquum. — Simillima loro inguina.

Lotium. Non valet lotium suum. Petron. 57.

Lotus. Lotus gustavit.

Lubricus. A transenna lubricum petit. Plaut. — Facilis ad lubrica lapsus est. Fronto. — Fortunam tuam pressis manibus tene: lubrica est.

Curt. 7. 8. 24. — Lubrici sunt fortunae gressus. — Lubricum est muliebre consilium. — Stet quicunque volet aulae culmine lubrico.

Lubere. Minimum decet lubere, cui multum licet. Sen. Troad. 334.

Lucere. Lucet; eamus quo ducit gula. Hor. — Lucus a non lucendo. Quint. — Meridie non lucet. — Si iudicatum erit, meridie non lucere. — Sic luceat lux vestra coram hominibus. Ss. — Sol omnibus lucet. Petron. 100.

Lucerna. A meridie lucernam adhibet. — Accensa lucerna candelabrum quaerit. — Aristophanis lucernam lucubrare. — Exstincta lucerna omnis mulier eadem. — In sole lucernam adhibet. Cic. de fin. 4. 12. 29. — Lucerna impiorum exstinguitur. Prov. 24. 20. — Lucerna sublata nil discriminis inter mulieres. — Lucernae lumen luce solis offunditur. — Lucernam adhibet in meridie. — Lucerna qui indigent, oleum affundant. Anaxag. — Lucernas oleo fraudare. Hor. — Mandatum lucerna est, et lex lux. Prov. 6. 23. — Olet lucernam. — Qui egent lucerna, infundunt oleum. — Qui lucerna egent, infundant oleum. — Qui maledicit patri suo et matri, exstinguetur lucerna ejus in mediis tenebris. Prov. 20. 20. — Sublata lucerna omnes mulieres aequales sunt. — Sublata lucerna nihil interest inter mulieres.

Lucidus. Lucidum intervallum. — Praevia lucidior multo candela sequente.

Lucina. Primos Lucinae experta labores.

Luerari. Non est de panelucrando. — Quod cito lucratur, cito perditur et nihilatur.

Lucrifacere maleficium. — Lucrifacere forum, solet adventus fatuorum.

Lucrificus. Nequiquam tibi fortuna lucrifica adlucere vult.

Lucrosus. Cum cluo lucrosus, fluo mente superciliosus. Inf.

Lucrum. A nave quae submergitur, quodcumque ceperis est lucrum. — Accipe quamprimum, brevis est occasio lucri. — Avarus animus nullo satiatur lucro. Sen. ep. 94. 43. — Brevis est occasio lucri. Mart. 8. 9. 3. — Cui dii sunt propitii, lucrum ei obiciunt. Plaut. Cure. 4. 2. 45. — Damnum appellandum est cum mala fama lucrum. Publ. Syr. — Deme lucrum superos et sacra negabunt. Paling. 5. 602. — Linum candidum ducit lucri causa. (Matrimon.) — Lucri bonus est odor ex re qualibet. Juv. 14. 204. — Lucrum cessans, damnum emergens. — Lucrum sine damno alterius fieri non potest. P. S. — Lucrum unius est alterius damnum. P. S. — Mala lucra aequalia damnis. — Malum lucrum aequale dispendio. Hesiod. — Necesse est facere sumptum, qui quaerit lucrum. Plaut. As. 217. — Non inveniet fraudulentus lucrum. Prov. 12. 27. — Nullum lucrum sine incommodo. — Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum. Ter. Ad. 216. — Qui plus exponit, plus lucri saepe reponit. — Si stulti mercantur, mercatores faciunt lucrum. — Subtractum Christo lucrum fit Ditis averni. — Undecunque lucrum captat. — Veturam ob divitiis uxorem ducere nullum lucrum.

Luctari. Cum larva luctari. — Cum mortuus (nonnisi) larvae luctantur. Plin. H. n. 1. — Cum mortuis luctatur. Plin. H. n. praef. 31.

Luctator. Fortior in fulva novus est luctator arenae. Ov. trist. 4. 6. 31. — Pedes captat primum luctator dolosus vinum. Plaut.

Luctus. Affectus, luctus, generat in pectore fluctus. — Extrema gaudii luctus occupat. — Gaudia post luctus veniunt, post gaudia luctus: semper in ambigno spei metusque sumus. Owen. epigr. — Luctum deponere. —

Non luctu sed remedio opus in malis. — Novus fructus, novus luctus. — Post florem fructus sequitur, post gaudia luctus. — Post gaudia luctus. — Risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat. Prov. 14. 13.

Luculentus. Patriae fumus igni alieno luculentior.

Lucullea coena.

Lucus a non lucendo. Quint.

Ludere. Anus cum ludit, morti delicias facit. Publ. Syr. — Capra nondum peperit, hoedus autem ludit in tectis. Zenodot. — De alieno corio ludit. Apul. Met. 7. 11. — De suo corio ludit. — De tuo luditur corio. — Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Est bonus is ludus, cum virgine ludere nudus. — Et sedit populus manducare et bibere, et surrexerunt ludere. Ss. Exod. 31. 6. — Fallacia alia aliam ludit. — Haud tutum est cum regibus facietis ludere. — Incaute ludere est etiam ludere. — Ita vita est hominum, quasi ludas tesseris. Ter. Ad. 739. — Lude, bibe, comede, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Ludendum licite talos abbate ferente. — Ludere de corio alterius. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas taxillos: alea jaeta placet. — Ludere par-impar, equitare in arundine longa. — Ludere qui nescit, ludum spectando quiescit. — Ludit in humanis divina potentia rebus. Ov. ex Pont. 4. 3. 49. — Mores se inter ludendum simplicius detegunt. Quint. 1. 3. 12. — Non est bonum ludere cum diis. — Operam ludere. Plaut. Cas. 2. 7. 1. — Quando faber eudit, monachus cum conjugate ludit. — Quasi cum ludas tesseris. — Qui ludit, ludet. — Si damnosa senem juvat alea, ludit et heres bullatus. — Tarde doctus erit, nimium qui ludere quaerit. — Tibi luditur. — Vocatus lude.

Ludibrium. Ludibrii haud expers, mala quem fortuna fatigat. Auson. —

Lumina, fama, fides, ludibria ferre recusant. — Res sunt humanae flebile ludibrium.

Ludicrus. (Ludicer.) Ludicra per verba res saepe notatur acerba.

Ludus. Amoto quaeramus seria ludo. Hor. — Cum ludus allubescit, incidendus est. — Id fuit nenia ludo. (Finis.) Plaut. Pseud. 1278. — In eodem ludo doctae. Ter. Hec. 203. — Est bonus is ludus, cum virgine ludere nudus. — Ludere qui nescit, ludum spectando quiescit. — Ludi quoque semina praebent nequitiae. Ov. trist. 2. 1. 279. — Ludus allubescens incidendus. — Ludus animo debet aliquando dari. Phaedr. 3. 14. 12. — Ludus animo debet aliquando dari, ad cogitandum melior ut redeat tibi. Phaedr. — Ludus bonus non sit nimis. — Meo me ludo lamberas. Plaut. Pseud. 2. 4. 53. — Non omnis aetas ludo convenit. Plaut. Bacch. 1. 2. 21. — Non patitur ludum : fama, fides, oculus.

Luere. Aequo animo poenam, qui meruere luant. — Culpam majorum posteri luunt. Curt. 7. 5. 35. — Delicta majorum luimus. Hor. — Oblivionis poenam pedes luunt. — Quae peccamus juvenes, ea luimus senes. Sen. — Qui non habet in nummis, luat in corpore. — Qui peccat ebrius, luat sobrius. — Quod sus peccavit, sucula saepe luit. — Saepe luet porci facinus porcellus adulti. — Solent mendaces luere poenas malefici. Phaedr. 1. 19. 1.

Lugere. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Ss. Matth. 5. 5. — Senex bos non lugetur. — Hic nisi lugebis, coelesti luce carebis.

Lumbricum. A transennis turdus lumbricum petit.

Lumbus. Lumbos fractus, ut My-sius asinus. — Mingere cum bombis res est dulcissima lumbis.

Lumen. Cernere plus uno lumina bina queunt. — Felix et faustum sit

lumen. Varro l. 1. — Lucernae lumen luce solis offunditur. — Lumen soli mutuat. Plutarch. — Lumina, fama, fides, ludibria ferre recusant. — Lumina inter umbras clariora sunt. Quint. 2. 12. — Non mea qui digitis lumina condant erit. Ov. — Ratio quasi quaedam lux lumenque vitae. Cic. — Soli lumen infert. — Velut sol mens celsa fulget lumine proprio.

Luna. Adlatrare lunae. — Canis allatrat lunam, non laedit. — Laconicae lunae. — Laconicas lunas causeri. — Lunae radiis non maturescit botrus. Plutarch. — Non curat luna allatrant. — Omne malum est infra lunam. Paling. 8. 244. — Pallida luna pluit, rubicunda flat, alba serenat. — Prudentis est mutare consilium, stultus sicut luna mutatur. — Quae supra lunam, nihil ad nos. Aristot. — Quarta luna natus. (Infelix.) — Velut inter ignes luna minores. (Stellae.) Hor. — Vultus fortunae variatur imagine lunae : crescit, decrescit in eodemistere nescit.

Lupinum. Nec tamen ignorat, quid distent aera lupinis. Hor. ep. 1. 7. 23. — Nescit quid distent aera lupinis.

Lupinus. Pelle sub agnina corda lupina latent. Salutaris. — Pelle sub agnina latitat mens saepe lupina. Phaedr. — Tunicam malo lupini. — Ululat unisono clamore lupina propago.

Lupula. Si dormit lupula, non currit in os ovis ulla.

Lupus. A fronte praecipitium, a tergo lupi. — Agna pavet lupos. Hor. epod. 12. 26. — Agnam eripere lupo. Plaut. Poen. 3. 5. 31. — Agro quo latitat lupus, agnum prendere vitat. — Alere luporum catulos. Theocr. — Ante lupus sibi junget ovem. — Ars multa lupi. — Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Ss. Matth. 7. 15. — Auribus tenet lupum. Ter. Phorm. 506.

— Cautus metuit foveam lupus. Hor. ep. 1. 16. 50. — Consonus esto lupis, cum quibus esse cupis. — Corvus oculus voret, canis intestina, cetera membra lupus. Catull. — Cum lupus addiscit psalmos, desiderat agnos. — Curat, quantum numerum lupus. Verg. ecl. 7. 51. — De grege praedatur lupus, is quamvis numeratur. — Dum pastores odia exercent, lupus intrat ovile. — Esuriens silva patiens lupus exit opaca. — Fur furem cognoscit, lupus lupum. Aristot. — Furem fur agnoscit, lupum lupus. — Germen patrizat lupus ut resonans ululizat. Inf. — Hac lupi, hac canes. Plaut. Cas. 810. — Hac urget lupus, hac canis. Hor. sat. 2. 2. 64. — Homo homini lupus. Plaut. Asin. 2. 4. 88. — Homo homini aut Deus aut lupus. — In discendo lupus nimis affirmans, ait agnus. — Inestoditum caput ovile lupus. — Iade lupi speres caudam, cum videris aures. — Infra quod fluvium turbet, lupus arguit agnum. Phaedr. — Invenies multos, mores qui pelle sub agni celant lupo. Paling. 8. 943. — Lupi nullum terminum comedunt. (Hiems.) — Lupi videre prius. Verg. ecl. 9. 54. — Lupo agnum eripere. (Postulat.) Plaut. Pseud. 140. — Lupo agnum eripere vult. Plaut. — Lupo ovem committere. Ter. Eun. 5. 1. 16. — Lupos apud oves linquere custodes. Plaut. Pseud. 140. — Lupum auribus tenet. Terent. — Lupus ante clamorem festinat. Diogenian. — Lupus circa puteum saltat. (Vitat periculum.) Zenodot. — Lupus est homo homini. Plaut. Asin. 495. — Lupus est homo homini, non homo. Plaut. — Lupus hians. — Lupus et agnus. — Lupus eum vidit prior. — Lupus in fabula. Ter. Ad. 537. — Lupus in sermone. Plaut. Stich. 577. — Lupus lupum non est. (Edit.) — Lupus metuit foveam. — Lupus mutat pilum, non mentem. — Lupus non curat numerum. (Ovium.) Verg.

ecl. 7. 52. — Lupus non mordet lupum. — Lupus ovium custos. Cic. Philipp. 3. 11. — Lupus pecudem quae non ovili. Ov. trist. 4. 1. 79. — Lupus pilos mutat, non mores. — Lupus pilum mutat, non mentem. — Lupus pilum mutat, non animum. — Lupus ultro fugiat oves. Verg. — Lupus ululans. Verg. Georg. 1. 486. — Non curat numerum lupus. — Omnibus licet esse lupos in regione lupo. — Ora damis blanda lupus. (Sc. facit.) Sen. Hippol. 2. 572. — Ovem lupo committere. Ser. Eun. 832. — Oves fugit lupus. Verg. ecl. 8. 52. — Prius ovem lupus uxorem. (Sc. ducet.) Publ. Syr. — Prius jungentur capreae lupis. Hor. od. 1. 33. 8. — Quando lupus lupula vorat, esurit undique silva. — Quem lupa servavit, manus hunc temeraria civis perdidit; o quanto mitior illa fuit. Ov. — Raro lupo lenti praebentur fercula denti — Saepe condita lupo. — Si comes esse lupi vis, voce sibi simuluris. Inf. — Si lupus instruitur in numen credere magnum, semper dirigitur ab eo respectus ad agnum. — Tenere lupum auribus. — Triste lupus stabulis. Verg. ecl. 3. 80. — Tristior lupo intercepto. — Ulula cum lupis, cum quibus esse cupis. — Ululandum cum lupis. — Ut lupus ovem amat. Plaut. — Visceratio sine amico leonis et lupi vita est. — Vix depraedatur lupus in quo rure moratur. — Vix redit illaesum, lupus assumit quod ad esum. Inf. — Vota Dei discens lupus est agni reminiscens.

Luscinia. Alius est clamor graculi, alius lusciniæ cantus. — Bubo canit lusciniæ. — Corvi lusciniis honoratiores. — In cavea minus bene canit lusciniæ. — Luscinia loquacior. — Lusciniarum consessus. — Nunquam deest cantio hujus lusciniæ. — Pica cum lusciniæ certat. Theocrit. — Utendum est noctuis, ubi desunt lusciniæ.

Lusciniola. Metuo lusciniolæ ne

defuerit cantio. (Ironice de garrulis.)
Plaut. Bacch. 38.

Luscus. Caecorum in patria luscus rex imperat omnis. — Caecorum in patria luscus est rex. — Caecus convitia jacet in luscum. — Inter caecos luscus rex.

Lusor. Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat: nihil haec devotio durat. — Lusori cupido semper gravis exitus instat. — Lusori fata resistunt.

Lusus. Dum lusus bonus est, ipsum dimittere fas est. — Lusus habet finem. Ov. art. am. 3. 809.

Luteus. Negotium luteum. — Non luteam fundam, nisi puram mutuor undam. (Aqua.)

Luther. Si Lyra non lirasset, Luther non saltasset. (Lyra praedicator.)

Lutum. De eodem luto sumus. S. Hier. adv. Pelag. 2. 4. — De eodem nobiscum formatus est luto. S. Hier. ep. 77. 6. — Ex eodem luto factus est. — Extra lutum pedem habet. Hom. — Haeret in eodem luto. Plaut. Pers. 4. 3. 66. — In eodem luto haesitat. Ter. Phorm. 780. — In luto jacet. Plaut. Aul. 230. — In medio luto est. Plaut. — Luto lutulentior. Plaut. — Luto margaritam committere. — Lutum luto purgare. Apollon. — Lutum nisi tundatur non fit urceus. — Nec unguenta, aurum et margaritas quaerunt in luto. S. Hier. ep. 98. 22. — Non lutum est lutulentius. Plaut. Poen. 157. — Pro luto est. Petron. 44. — Sus amica luto. Hor.

Lux. Fiat lux. Ss. — Gravis malae conscientiae lux est. Sen. ep. 112. — Haurire lucem. — Hic nisi lugebis coelesti luce carebis. — Historia est lux veritatis. Cic. — Humana nequit mens lucem attingere veri. Paling. 8. 68. — In lucem dormit. Hor. — In media luce caecutire. — Luce clarior. — Lucernae lumen luce solis offunditur. — Lux altissima fati occultum nihil esse sinit. Claudian. — Lux mea

est Dominus. Ss. — Non fumum ex fulgore sed ex fumo dare lucem. Hor. A. p. 143. — Mandatum lucerna est et lex lux. Prov. 6. 23. — Nova lux effulsit. Verg. — Nihil est veritatis luce dulcius. Cic. — Omnia corrient concepta luce diei. — Per crucem ad lucem. — Post tenebras lux. — Qui male agit odit lucem. — Saepius offendit, qui lucem non attendit. — Ratio quasi quaedam lux, lumenque vitae. Cic. — Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona. Ss. Matth. 5. 16. — Surgere mature lucem non promovet ipsam. — Via crucis, via lucis.

Luxuria diffluere. — Luxuriae desunt multa, avaritiae omnia. Publ. Syr. — Nihil tam mortiferum ingeniis quam luxuria est Sen. contro. 1. praef. 7. — Ubi erit luxuria, non deerit penuria. — Saevior armis luxuria. Juv. 6. 292.

Luxuriare. Juvenilibus annis luxuriant animi corporaque ipsa vigent. Ov. fast. 5. 273. — Luxuriant animi rebus plerumque secundis, nec facile est aequa commoda mente pati. Ov. art. am. 2. 437. — Luxuriat raro, non bene pasta caro. — Minime luxuriantes effluere convenit.

Luxus. Defluere luxu et inertia. — Luxus populator opum. Claudian.

Lychnus. Lychnis contra solis radios pugnat. Ennod. — Lychnus in Prytaneo.

Lycurgo crudelior. — Lycurgo tristior.

Lycus. Canes compellunt in plagas Lycum.

Lydia. Hercules in Lydia.

Lydus. Lydo viro negotium non erat, at ipse foras egressus paravit. — Lydum in planum provocare. — Lydus ostium claudit. Hesych.

Lynceus. Lyncei oculi Hor. — Lynceo perspicacior. Apul. met. 2. 23. Plus quam lynceus est. — Quis est tam lynceus?

Lynx. Foris lynx, domi Tiresias. — In propriis vitiis talpae, in alienis lynces sumus. — Lynces clarissime cernunt. Plin. H. n. 8. 32.

Lyra. Asino quippe lyra superflue canit. S. Hier. ep. 27. 1. — Asinus ad lyram. Phaedr. — Non erit ignotae gratia magna lyrae. Ov. art. am. 3. 400.

Lyrare. Si Lyra non lyrasset, Luther non saltasset. (Praedicator quidam Lyra.).

Macer. Adveniunt macrae de pastu somnia scrofae. — Obvenisse nism cani macrae. (Quis credat). Placid. — Sacrum pingue dabo, non macrum sacrificabo.

Machina. Bello peracto machinas adfert. — Deus ex machina. — Machinas post bellum adfert. — Omnes adhibet machinas. Cic. ad Brut. 1. 18. 4.

Macidus. Pascatur macidus, cui pinguis abest palefridus. (Equus.)

Macilentus. Cinesia macilentior. — Phileta macilentior. — Macilenti pediculi acius mordent.

Macrescere. Invidus alterius macrescit rebus opimis. Hor. ep. 1. 2. 57.

Macte animo. — Macte nova virtute puer, sic itur ad astra.

Mactare. Mactat nil stomachum, visibus aptat acum. Inf. — Non plus mactabis, quam tu condire valebis. — Priusquam mactaris excorias.

Maculare. Hoc scio pro certo: quoties cum stercore certo, vinco aut vincor, semper ego mucalor. — Pix dum palpat, palpando manus maculatur. — Mavult mori, quam maculari vir probus.

Macula. Beatus dives qui inventus est sine macula. — Sine macula et labe.

Maculosus. Corium tam maculosum, quam est nutriceis pallium. Plaut. Bacch. 434. — Maculosum, quam nutriceis pallium. Plaut. — Res modo formosae foris, intus erunt maculosae.

Madere. Forte lapis madeat, quo labra multa screant. — Forte lapis madeat, plebs ubi multa spuat. — Petra madere queat, plebs ubi multa spuat. (Vel: screat.). — Si quis amat piscem, debet sua crura madere.

Madescere. Concurrit quispiam ne pluvia maderet et in foveam praefocatus est.

Maeander est. -- Maeandri gyri. — Maeandri more.

Maecenas. Sint Maecenates, non deerunt Flacce, Marones. Mart. 8. 56.

Maenia. Ad columnam Maeniam. (Opprobrium). Cic. divin. in Caecil. 16. 50. — Columna Maenia.

Maesonica dieteria.

Magadis. Loqui ut magadis.

Magister. Amor magister est optimus. Plin. ep. 4. 19. 4. — Discipulus dum vult nemo, quisque esse magister: omnes discipuli, nemo magister erit. Owen. — Educit genitor, quos educat arte magister. — Est rerum omnium magister usus. Caes. bell. civ. 2. 8. 3. — Experientia est magistra rerum. — Eventus stultorum magister est. Liv. 22. 39. 10. — Exercitatio optimus magister. — Fames artium magistra. — Historia est magistra vitae. Cic. — In verba magistri jurare. Hor. ep. 1. 1. 14. — Infidelis recti magister est metus. Plin. paneg. 45. 6. — Leges muti magistri. — Lucidior celerem facit ignis in aede magistrum. — Magister alius casus. Plin. maj. — Magister artium usus. Colum. 4. 11. 2. — Magister artis ingenique largitor venter. Pers. sat. prot. 10. — Multa rogare, rogata tenere, retenta docere: haec tria discipulum faciunt superare magistrum. — Multi discipuli praestantiores magistris. Cic. — Muti magistri optimi. (Pecunia). — Necessitas magister. (Vel: magistra.). — Nemo Deo, carisque parentibus atque magistris, praemia pro meritis digna referre potest. — Noli jurare in verba magistri. Hor. — Non est discipulus super ma-

gistrum. Ss. Matth. 10. 24. — Non est discipulus par cognitione magistro. — Nullius jurare in verba magistri. Hor. — Occidit miseros crambe repetita magistros. Juv. 7. 154. — Oderit insipiens sapientis verba magistri. Columb. 5. 164. — Optimus orandi magister necessitas. — Optimus rerum magister usus. — Pessimum magistrum memet ipsum habeo. S. Hier. de vir. illustr. praef. — Praestat villicum magistrum esse operariorum, quam discipulum. Colum. r. r. 11. 1. 4. — Primo die nemo magister. — Quando bibo vinum, loquitur mea lingua latinum; si bibo bis vel ter, sum qualibet arte magister. — Qui struit in callem, multos habet ille magistros. — Rerum omnium magister usus. Caes. bell. civ. 2. 8. 3. — Saepe in magistrum scelera redierunt sua. Sen. Thyest. 311. — Ubique magister. — Unus magister est optimus. Cic. — Usus magister egregius. Plin. — Usus magister optimus. Cic. p. Rabir. Post. 4. 9. — Verbera non metuere, metuere qui verba magistri. Muret. — Vita est nobis aliena magistra. Cato dist. 3. 13.

Magistratum gerens audi et juste et injuste. Sol. — Magistratus virum indicat. Aristot. — Magistratus lex loquens, leges magistratus mutus. Cic. de leg. 3. 1. 2.

Magnanimus. Magnanima, invidia, virtus caret. Sil. Ital. Punic. 15. 387.

Magnates. Gratia magnatum necesse habere statum. — Magnates dare parva pudet, dare magna recusant. Manut. Parth. ecl. 5. 145. — Magnatum familiaritas. — Magnatum preces imperia.

Magnificare. Noli despicere hominem justum pauperem et noli magnificare virum peccatorem divitem. Ss. Sirach 10. 26.

Magnificus. Cultus concessus atque magnificus addit hominibus auctoritatem. Quint. 8. proem. 20. — Omne ignotum pro magnifico est.

Tac. — Quae sero contingunt magnifica. Hor.

Magnus. Ad villam bona magna trahit plaustrata voluntas. — Adde parum parvo magnus acervus erit. — Adde parum modico, modicum superadde pusillo; saepius hoc faciens magnum cumulabis acervum. — Adversa magnos probant. Plin. paneg. 31. — Anni magnum os. — Anno magno Platonis. (Nunquam.). — Audendo magnus tegitur timor. Lucan. 4. 702. — Bene ferre magnam disce fortunam. Hor. carm. 3. 27. 74. — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. — Consuetudinis magna vis est. Cic. Tusc. 2. 17. 40. — Dixerat ille aliquid magnum. Verg. Aen. 5. 47. — E magna coena stomacho fit maxima poena. — E rivo flumina magna facis. Ov. ex Pont. 2. 5. 22. — E tenui casa saepe vir magnus exit. — Eris mihi magnus Apollo. Verg. ecl. 3. 104. — Est aliquid magnis crimen abesse malis. Ov. — Ex minima magnus scintilla nascitur ignis. — Ex modico dolore morbum facit magnum. — Ex parvis saepe magnarum momenta rerum pendent. Liv. 27. 9. 1. — Fortuna magna non caret formidine. — Gratia magnorum leporino tergo refertur. — Habent parvae commoda magna morae. Ov. fast. 3. 394. — In magno magni capiuntur flumine pisces. — In magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Magna coena, stomacho magna poena. — Magna debet esse eloquentia, quae invitis placeat. Sen. contr. 5. 4. — Magna fuit quondam cipitis reverentia senis (vel: canis) inque suo pretio ruga senilis erat. Ov. fast. 5. 57. — Magna ingenia conveniunt. — Magna ingenia saepe conveniunt. — Magna ingenia conspirant. Verg. — Magna loquitur. Tibull. 2. 6. 11. — Magna negotia magnis adiutoribus egent. Vell. Patere. 2. 127. 2. — Magna nolentem quoque consilia produnt. Sen. Thyest. 331. — Magna

petis Phaëton. — Magna promisisti, exigua video. Sen. ep. 109. 18. — Magna res est vocis et silentii tempora nosse. Ps. Sen. mor. 74. — Magna servitus est magna fortuna. Sen. cons. Polyb. 7. 1. — Magna si vis moliri, a minimo incipe. — Magna venit nulli sine magno fama labore. Corn. Gall. — Magnae fortunae dona non sunt sine metu. — Magnae molis erat. Verg. — Magnae molis erat Romanam condere gentem. Verg. — Magnae molis magna ruina cadit. — Magnae, periculo sunt opes obnoxiae. Phaedr. 2. 7. 14. — Magnam fortunam magnus animus decet. Sen. clem. 1. 5. 4. — Magnas inter opes inops. (Avarus). Hor. — Magnates dare parva pudet, dare magna recusant. Mant. Parth. — Magni formica laboris. Hor. sat. 1. 1. 33. — Magni nominis umbra. Lucan. — Magni pectoris est inter secunda moderatio. Sen. suasor. 1. 3. — Magnorum fluminum navigabiles fontes sunt. Quint. 8. 3. 76. — Magnorum virorum non minus praesentia est utilis, quam memoria. Sen. ep. 102. 30. — Magnos magna decent. — Magnos montes promittit. Pers. 3. 65. — Magnum est praesidium innocentia. Sen. contr. 16. — Magnum in pecunia praesidium. — Magnum os anni. — Magnum praesidium in periculis innocentia. Sen. contr. 3. 16. 10. — Magnum vectigal parsimonia. Cic. parad. 6. — Magnus es in verbis, in factis nullus habetis. — Magnus est amor, qui ex misericordia venit. Sen. exc. contr. 8. 6. 8. — Magnus ille, qui in divitiis pauper est. Sen. ep. 20. 9. — Magnus non est pumilio licet in monte constiterit. Sen. ep. 76. 31. — Magnus piscis minutos comest. — Misera est magni custodia censi. Juv. — Nec minus periculum ex magna fama, quam ex mala. Tac. — Nemo patriam, quia magna est, amat, sed quia sua. Sen. ep. 66. 26. — Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino unquam fuit.

Cic. nat. deor. 2. 66. 167. — Nihil magnum est in rebus humanis, nisi magno animo despicias. Ps. Sen. mor. 44. — Nil sine magno vita labore dedit mortalibus. Hor. sat. 1. 9. 59. — Nimiae opes magnae iucturae locum faciunt. — Non est ad magna faciles ascensus. S. Cyprian. de hab. virg. 21. — Non fit sine periculo facinus magnum nec memorabile. Ter. Heaut. 2. 3. 73. — Non id quod magnum est, pulchrum est, sed id quod pulchrum magnum. — Non intelligunt homines quam magnum vectigal sit parsimonia. Cic. — Non magnam rem sustinere potest, cui tacere grave est. — Nullum magnum ingenium absque vesania. — Nullum magnum ingenium sine mixtura dementiae fuit. Sen. de tranq. 15. 16. — Nullum magnum malum praeter culpam. Cic. — Parsimonia est magnum vectigal. Cic. parad. 6. 3. 49. — Parva enim magnis saepe rectissime conferuntur. Cic. orat. 4. 14. — Parva saepe scintilla contempta magnum excitavit incendium. Curt. 6. 3. 11. — Parva scintilla neglecta magnum, saepe excitavit incendium, — Parva scintilla magnum excitavit incendium. — Parvum addas parvo magnus acervus erit. — Parvus pendetur fur, magnus abire videtur. — Paupertas est magna meretrix. — Pisces magni parvulos comedunt. — Piscis magna saepe minutos comest. Varro. — Potest ex casa vir magnus exire. Sen. ep. 127. — Quam magnum est non laudari et esse laudabilem. Publ. Syr. — Quam magnus numerus Libyssae arenae. Catull. 7. 3. — Quisquis magna dedit, voluit sibi magna remitti. Mart. 5. 59. 3. — Quod si deficiant vires, audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Quondam eramus: »Magni«, nunc sumus tantum »fici«. — Quorum pars magna fui. Verg. — Rebus in adversis magnum munimen amici. Paling. 4. 507. — Renuit oblatum sibi Bruno

pontificatum, cernens esse statum magnum raroque beatum. — Sacrilegia minuta puniuntur, magna in triumphis ferunter. Sen. ep. 87. 20. — Saepe minus faciunt homines, qui magna loquuntur. — Saepe minus faciunt homines, qui magna minantur. Anon. fab. Aes. 25. 7. — Si componere magnis parva mihi fas est. — Si parva licet componere magnis. Verg. Georg. 4. 176. — Si paulo paulum adjicies faciesque ita crebro, magnum acervum habebis. — Si qua venit sero, magna ruina venit. Prop. 2. 25. 28. — Si tibi parva est res, est tibi magna quies. — Si vir es, suspice, etiam si decidunt magna conantes. Sen. de vit. beat. 20. 1. — Stat magni nominis umbra. Lucan. — Suave est ex magno tollere acervo. Hor. serm. 1. 1. 51. — Suave mari magno turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem. Lucr. 2. 1. — Sunt, qui magnos homines non virtute metiuntur, sed fortuna. — Tarda solet magnis rebus inesse fides. Ov. her. 17. 130. — Ut parva magnis conferam. — Vicinum habere malum, magnum est malum.

Major. (Majus.) A bove majore discit arare minor. — Calceus, si pede major erit, subvertet, si minor uret. Hor. ep. 1. 10. 42. — Cede majori. — Cedendum majori. — Cedere majori non fit pudor inferiori. — Cedere majori virtutis fama secunda est. Mart. 31. 1. — Debes parva dare, ut possis majora rogare. — Dimidium majus est quam totum. — Fama post cineres major venit. Ov. ex Pont. 4. 16. 3. — In majus auget fama. — Major e longinquo reverentia. Tac. — Major pars concludit. — Major pars trahit minorem. — Major post otia virtus. — Majora potiora. — Majora perdes, minora si servaveris. — Majora populus semper a summo exigit. Sen. Oct. — Majorem virum cave. — Majores maxillae. Petron. 44. — Majores pennas nido extendere. Hor. ep.

1. 20. 21. — Majori metuat obvius esse minor. Annon. fab. Aes. 51. 12. — Majori minor cedat in arte sua. Annon. fab. Aes. 50. 16. — Majoris abollae. Juv. — Majorque videtur et melior vicina seges. Juv. 14. 142. — Munera qui mittit, sperat majora remitti. Owen. Monost. 88. — Ne major poena, quam culpa sit. Cic. de off. 1. 25. — Ne sacculo accedat inscriptio justo major. — Nido majores pennas extendere. — Nullum anarchia majus est malum. — Oculum bubulum vidi majorem. Petron. 44. — Omne — animi vitium tanto conspectius in se crimen habet, quanto major qui peccat habetur. Juv. 8. 140. — Omnes majores mors occupat atque minores. — Parvum servabis, donec majora parabis. — Parvum servabis, donec majora tenebis. — Paulo majora canamus. — Quanto major eris, melior tanto esse teneris. — Quanto major eris, tanto moderatior esto. — Quis legem det amantibus? major lex amor est sibi. Boëth. 3. 12. 47. — Quo quis est major, magis est placabilis irae. — Res quanto est major, tanto est insidiosior. Publ. Syr. — Ruina majoris sit cautela minoris. — Tanto majus crimen, quanto major, qui peccat, habetur. Juv. 8. 140. — Tempestiva quies, major post otia virtus. Stat. silv. 4. 4. 33. — Utque ego majores, sic me coluere minores. Ov. — Tanto major honor, quanto numerosior hostis.

Majores. Culpam majorum posteriluiunt. Curt. 7. 5. 35. — Delicta majorum luimus. Hor. — Hoc erat in more majorum.

Majestas imperii salutis est tutela. Curt. 8. 5. 11. — Non bene conveniunt, nec in una sede morantur majestas et amor. Ov. met. 2. 847. — Qui scrutator est majestatis, opprimetur a gloria. Prov. 25. 27.

Majus. Aprilis hominibus, Majus jumentis pluit. — Mense Majo malae nubunt. Ov. fast. 5. 489. — Mense

malas Majo nubere vulgus ait. Ov. — Profectus ad Apaturia, rediit Majo.

Male. Ardea culpavit undas, male quando natavit. — Benefacta male locata malefacta habentur. Enn. — Benefacta male locata malefacta arbitror. Enn. — Consultum male, consultoris pessima res est. — De male quaesitis non gaudet tertius heres. — De male solvente sal nigrum suscipe. — Docti male pingunt. — Est melius regredi, quam male coepta sequi. — Homines nihil agendo male agere discunt. — Id consilium male evenit. — Magna pars vitae transit male agendo, major aliud agendo, maxima nihil agendo. Sen. — Male agitur cum illo, qui alieno nutritur abritrio. — Male aratur arvom, quod satis frugibus occandum est. Plin. H. n. 18. 79. — Male audit. Hor. — Male audit, qui maledictis certat. — Male cuncta ministrat impetus. Stat. Theb. 10. 704. — Male facere qui vult, nunquam non causam invenit. Publ. Syr. — Male feriaus. — Male imperatur, quum vulgus regit duces. Sen. Oct. — Male habet medicus, si nemo male habuerit. — Male irato ferrum committitur. Sen. de ira. 1. 19. 8. — Male parta, male dilabuntur. Naev. trag. v. 54. — Male parta rapiunt secum et bene parta. — Male partum male disperit. Plaut. Poen. 844. — Male, quod sic? — Male se res nostrae habent. — Male vivunt qui, se semper victuros putant. P. S. — Maxima pars vitae elabitur male agentibus, magna nihil agentibus, tota vita aliud agentibus. Sen. ep. 1. 1. — Medico male est, si nemini male est. — Mulier quum sola cogitat, male cogitat. P. S. — Nihil agendo homines male agere discunt. Colum. r. r. 11. 1. 26. — Nobis bene, nemini male. — Non male respondit, male enim prior ille rogarat. Quint. 5. 13. 42. — Non potest bene impere, qui male ante serviit. — Non si male nunc et olim sic erit. Hor. carm.

2. 10. 17. — Olla male fervet. — Pauca male parta multa bene comparata perdunt. — Praestat mori, quam male vivere. — Praestat otiosum esse, quam male agere. Plin. — Pro meritis male tractarunt Agamemnona Graii. — Qui male agit, odit lucem. — Qui male rem reperit, fore furis ut asseccla quaerit. — Qui nunquam male, nunquam bene. — Quid prodest foris esse strenuum, si domi male vivitur. Val. Max. fact. dict. mem. 2. 9. — Quod cito fit, male fit. — Quod male quaesitum est, pejus abire solet. — Res male discernit, quisquis coelestia spernit. — Res male quaesita, saepe recedit ita. — Rota plaustrum male uncta stridet. — Sal nigrum poscas, a quo solvi male noscas. — Satiuss est recurrere, quam currere male. — Sero venientes, male sedentes. — Si bene vis dici, caveas male dicere. — Si male fecisti, mox vulnera respice Christi, flecte genu, plora, numenque illius adora. — Sociorum olla male fervet. (Amici disparent.) Petron. 38. — Tam male nil eusum, quod nullum prosit ad usum. — Tempore qui longo steterit, male curret. Ov. trist. 5. 12. 25. — Ubi peccat aetas major, male discit minor. P. S.

Malea. Enavigata Malea oblimatur eorum memoria, quos domi reliqueris. Symmach. ep. 8. 61. — Maleam superavit.

Maledicere. Desinant maledicere, facta ne noscant sua. Ter. — Diis non detrahes et principi populi tui non maledices. Ss. Exod. 22. 28. — Pauper amet caute, timeat maledicere pauper: multaque divitibus non patienda ferat. Ov. art. am. 2. 167. — Qui maledicit patri suo et matri, extinguetur lucerna ejus in mediis tenebris. Prov. 20. 20.

Maledictio. Benedictio patris firmat domum filiorum: maledictio matris eradicat fundamenta. Ss. Sirach. 3. 11.

Maledictum. Habent locum maledicti crebrae nuptiae. Publ. Syr. — In maledicto plus est injuriae, quam in manu. — Litis praeteritae noli maledicta referre. Cato. 2. 15. — Male audit, qui maledictis certat. — Maledicta parentum. — Maledictum ex trivio. (Rustic.) Cic. p. Mur. 6. 13. — Maledictum interpretando facias acrius. P. S. — Malitia unius cito fit maledictum omnium. P. S. — Parietes maledictis resonant. — Provehi in maledicta. — Valde gravant natos dirae et maledicta parentum.

Maledictus piscis in tertia aqua. — Maledictus qui confidit in homine. Ss. — Maledictus qui errare facit caecum in itinere. Ss. Deutes. 27. 18. — Nihil est tam volucre, quam maledictum. Cic.

Maledicus a malefico non distat nisi occasione. Quintil.

Malefacere qui vult, facile causam inveniet. P. S. — Malo benefacere tantumdem est periculum, quantum bono malefacere.

Malefactum. Ad malefacta malus socius socium trahit. — Benefacta male locata, malefacta habentur. (Vel: malefacta arbitror.) Enn. trag. fr. 429. — Est virtus vere semper malefacta cavere.

Maleficium. Lucrificare maleficium.

Maleficus. Maledicus a malefico non distat nisi occasione. Quintil. — Solent mendaces luere poenas malefici. Phaedr. 19. 1.

Malevolus. Curiosus nemo est, quin sit malevolus. Plaut. Stich. 1. 3. 54. — Malevolus animus abditos dentes habet. Publ. Syr. — Malevolus semper sua natura vescitur. P. S.

Maligne legit.

Malignitas. Nulla tam modesta felicitas est, quae malignitatis dentes vitare possit. Val. Max. 4. 7. 2.

Malignus. Lingua maligna. — Malignos fieri maxime ingrati docent. P.

S. — Osse caret lingua, secat os tamen ipsa maligna. — Totus mundus in maligno positus est. Ss.

Malitia. Jus summum saepe summa est malitia. Ter. Heaut. 795. — Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit. — Malitia unius cito fit maledictum omnium. P. S. — Malitia ut pejor veniat se simulat bonam. P. S. Muliebris lacrima condimentum est malitiae. P. S. — Multam malitiam docuit otiositas. Ss. Eecl. 33. 29. — Nolite solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi: sufficit diei malitia sua. Ss. Matth. 6. 34. — Olent haec supercilia malitiam. — Omnis malitia: nequitia mulieris. Ss.

Malitiosi sunt, quos natura notavit.

Malle. Asinus stramenta mavult, quam aurum. — Exhaustum polidrum malo, quam vile capistrum. — Malo, quam bene olere, nil olere. Mart. 6. 55. 5. — Malo solari quam perverso sociari. — Mavult mori quam maculari vir probus. — Omnes sibi malunt melius esse, quam alteri. Plaut. Andr. 2. 5. 16. (426.) — Tu quod sis esse velis, nihilque malis. Mart. 10. 47. 12.

Malleus. Incus robusta malleum non temnit. — Incus robusta malleum non metuit. — Inter malleum et incudem. — Malleum sapientiore vidi excusso manubrio. (Res inutilis.) Plaut. Epid. 524. — Malleus sapientior excusso manubrio. Plaut. — Malleus sapientior manubrio.

Malus. A radice mala non procedunt bona mala. — Ad malefacta malus socius socium trahit. — Aetas senilis mala merx. — Aliquid mali esse propter vicinum malum. Plaut. Merc. 771. — Aliud ex alio malum. Ter. Eun. 988. — Aperientur oculi vestri et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Ss. Genes. 3. 5. — Aperte mala cum est mulier, tum demum est bona. Publ. Syr. — Asino

malo vehitur, malo astro natus. — Aures non claudit mala sors, velociter audit. — Aurum destructor vitae princepsque malorum. Ov. — Avaritia est radix omnium malorum. S. Hier. — Avaritia est Charybdis et radix omnium malorum. S. Hier. — Avis malum sibi cacat. (Viscus turdellae.) Isid. orig. 12. 7. 71. — Bella famem, pestemque fames mortalibus affert: est igitur bellum pejus utroque malum. — Bona consuetudo excutere debet, quod mala instruxit. Ps. Sen. mor. 2. — Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas a Deo sunt. Ss. Sirach. 11. 14. — Bona mors est omnis, vitae quae exstinguit mala. — Bona mixta malis. — Bona nemini hora est, ut non (vel: quin) alicui sit mala. P. S. — Bona terra, mala gens. — Bonae leges ex malis moribus procreantur. Macrob. — Bonis nocet, quisquis pepercit malis. P. S. — Bono vincere mala est ad coelum scala. — Bonos corrumpunt mores congressus mali. Tertull. ad uxorem. 1. 8. — Bonum est fugienda aspicere in alieno malo. P. S. — Bonus animus in mala re, dimidium est mali. Plaut. Pseud. 452. — Bonus dolus est, quo malus pellitur. — Bonus est sed mala habet latera. (Consuetud.) — Brevis ipsa vita est, sed malis fit longior. P. S. — Canis canistri malus est custos. — Canities, calvities, malae vitae indicies. — Capienda rebus in malis praeceps via. — Carcer mala mansio. — Causidici atque forum multorum causa malorum. — Cito arescit lacrima, praesertim in alienis malis. Cic. — Conciliant homines mala. Aristot. — Conscientia mala facinora flagellantur. Sen. ep. 97. — Corvi mali malum ovum. — Cui advenit unum malum, non advenit solum. — Cui malus est civis, laudet licite sua quivis. Inf. — Cum domino cerasum res est mala mandere servum. — Cum recte vivas, ne cures verba malorum. — Cum tua

pervideas mala lippus inunctis, cur in amicorum vitiis tam cernis acutum. Hor. sat. 1. 3. 25. — Damnum appellandum est cum mala fama lucrum. P. S. — De malo in pejus ruere. — Dedi malum et accepi. Plin. ep. 3. 9. 3. — Deus solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Dixeris ingratum, dixeris omne malum. — Domesticum malum. — Donec quis probetur malus, praesumendus bonus. — E duobus malis minimum eligendum. Cic. off. 3. 1. — E duobus malis semper minus est eligendum. Cic. — E tribus malis unum. — Ecce rem vere malam: vicinus mihi malus est. — Effodiuntur opes, irritamenta malorum. Ov. — Eritis sicut deus, scientes bonum et malum. Ss. — Est aliquid magnis crimen abesse malis. Ov. — Et mala sunt vicina bonis. Ov. rem. a. 323. — Et post malam segetem serendum est. Sen. ep. 81. 1. — Ex malis eligere minima oportet. Cic. de off. 3. 1. 3. — Ex malis moribus fiunt bonae leges. — Ex malis multis malum quod minimum est, id minime est malum. Plaut. Stich. 120. — Ex malis multis minimum eligendum. — Exiguum malum ingens bonum. Macar. — Extremis malis extrema remedia. — Fama malum probo, quo non velocius ullum. Verg. Aen. 4. 174. — Fama malum, qua non aliud velocius ullum. Verg. Aen. — Fama repleta malis, velocius evolat alis. — Fames malum panem tenerum et sili-gineum reddit. Sen. ep. 119. — Favilla mali. — Fons malus est in quo latices abunde ferendi. — Fortiter malum qui patitur, idem post potitur bonum. Plaut. Asin. 2. 2. 58. — Fortuna immoderata in bono aequae atque in malo. Laber. com. fr. 113. — Fortuna malis amica. Phaedr. — Gravis malae conscientiae lux est. Sen. ep. 122. — Habent insidias hominis blanditiae mali. Phaedr. 1. 21. 1. — Herba mala cito

crescit. — I in malam rem. Ter. Phorm. 5. 9. 37. — Ignis, mare, mulier : tria mala. — Ilias malorum. Cic. ad Att. 8. 11. 3. — Ima latent ignota malis. Paling. 2. 426. — Improbi consilium in extremum incidit malum. — In duobus malis levius est eligendum. Cic. de off. 1. 35. — In malam crucem abi. Plaut. Pseud. 1. 3. 101. — In malam rem abi. — In malis, quod minus, est eligendum. — In malo aliud malum. Ter. Phorm. 3. 3. 11. — » In nomine Domini« — incipit omne malum. (Edicta principis.) — In proclivi mala. — In re mala animo si bono utare, adjuvat. Plaut. Capt. 202. — Incidit in malum improvisum. — Incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Indulget fortuna malis, ut laedere possit. Cato. 2. 23. — Iners malorum remedium ignorantia est. Sen. Oed. 515. — Ingenium fortius malis. — Ingenium mala saepe movent. Ov. art. am. 2. 43. — Interdum docta plus valet arte malum. — Janua coelorum pia mors finisque malorum. — Jocularium malum. — Jucunda est memoria praeteritorum malorum. Cic. de fin. 2. 32. — Labitur ex mente heu cito res bona, sed mala lente. — Lanugo malis inserpit. — Lerna malorum. — Lingua mali pars pessima servi. Juv. — Linque malam Gretam, vitam capiesque quietam. — Ludibrii haud expers mala quem fortuna fatigat. Auson. — Mala asina vehi. Hor. earm. 1. 15. 5. — Mala causa est, quae requirit misericordiam. P. S. — Mala commutatio. — Mala conscientia saepe tuta est, secunda nunquam. Ps. Sen. mor. 65. — Mala emptio semper ingrata. Plin. Hist. h. 18. 5. 26. — Mala est medicina, ubi aliquid naturae perit. P. S. — Mala est sors, quae invidis caret. — Mala est voluptas alienis assuescere. P. S. — Mala exempla in eos redundant, qui faciunt. Sen. ep. 7. 5. — Mala gallina, malum ovum. —

Mala gallina quae vicinis ova parit. — Mala herba cito crescit. — Mala herba difficulter moritur. — Mala herba non interit. — Mala illa bestia est. Plaut. Poen. 1293. — Mala lucra aequalia damnis. — Mala mali malo mala contulit omnia mundo : causa mali tanti femina sola fuit. — Mala mens, malus animus. Terent. Andr. — Mala merx. (Homo malus.) Plaut. mil. gl. 895. — Mala opera malus finis expectat. — Mala senium accelerant. Hom. — Mala sunt vicina bonis. Ov. rem. am. 323. — Mala ultro adsunt. — Mala vel invocata veniunt. — Malae fidei possessor. — Mala vicini pecoris contagia laedunt. Verg. ecl. 1. 51. — Malae herbae cito crescent et facile multiplicantur. — Malae naturae nunquam doctore indigent. P. S. — Malam parram pilavit. (Infelix.) Petron. 43. — Mali commatis. — Mali corvi malum ovum. Aelian. nat. animal. 3. 43. — Mali principii malus finis. — Mali principii raro bonus exitus. Ter. — Mali sunt homines, qui bonis dicunt male. Plaut. Bacch. 1. 2. 10. — Malis alienis ridet. Hor. sat. 2. 3. 72. — Malis avibus. — Malis petere. — Malis ter mala. Athen. — Malo accepto stultus sapit. Hesiod. — Malo arboris nodo malus cuneus requirendus est. S. Hier. ep. 69. 5. — Malo benefacere tantumdem est periculum, quantum bono malefacere. Plaut. Poen. 3. 3. 20. — Malo cani brevis tendatur copula. — Malo in consilio feminae vincunt viros. P. S. — Malo invidiam quam misericordiam. — Malo nodo malus quaerendus cuneus. S. Hier. — Malo si quid benefacias, beneficium interit. Plaut. Poen. 3. 3. 22. — Malorum messem metere. — Malorum meta mors. — Malum alienum ne feceris tuum gaudium. P. S. — Malum bene conditum ne moveas. — Malum consilium consultori pessimum est. Gell. Noct. 4. 5. 6. — Malum cum impluit ceteris, impluet et mihi. — Malum est consili-

um, quod mutari non potest. P. S. — Malum est, malum est, dicit omnis emptor. Prov. 20. 14. -- Malum ex quolibet defectu. — Malum foras! Tertull. in Valent. 10. — Malum impendit cervicibus. — Malum lucrum aequale dispendio. Hesiod. — Malum malo aptissimum. Liv. 1. 46. 7. — Malum malo medicari. Soph. Aj. — Malum necessarium. Ael. Lamprid. vita Alex. Sev. 46. — Malum nullum est nisi culpa. Cic. Tusc. 3. 16. 34. — Malum nullum est sine aliquo bono. Plin. H. n. 27. 3. 8. — Malum nuntium. Cic. — Malum panem tibi tenerum et siligineum fames reddet. Sen. ep. 123. 2. — Malum vas non frangitur. — Malum virum vel mus mordet. — Malus choraula bonus symphonicus est. S. Aug. ep. 60. 1. — Malus cum malo colliquescit voluptate. Aristot. — Malus dominationis custos metus. Sen. — Malus est vocandus, qui sua causa est bonus. P. S. — Malus fere fit, quisquis malis convixerit. — Malus malo nocet. Sen. ep. 109. 4. — Malus miles est, qui imperatorem gemens sequitur. Sen. ep. 107. 9. — Malus paterfamilias est, quisquis interdum facit, quod noctu possit; pejor, qui profestis diebus agit, quod feriatis deberet, pessimus, qui sereno die sub tecto potius operatur, quam in agro. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Malus Seytha. — Malus ubi bonum se simulat, tunc est pessimus. P. S. — Malus vicinus: maximum malum. — Mars alpha malorum. — Matura satio saepe decipere solet, sera nunquam quin mala sit. Colum. r. r. 11. 2. 80. — Mens prava malorum immemor, accepti non timet esse boni. Annon. fab. Aes. 8. 7. 8. — Mense Majo malae nubunt. Ov. fast. 5. 489. — Mense malas Majo nubere vulgus ait. Ov. — Merita vicerunt malos. Sen. Herc. Oct. 575. — Minima de malis eligenda. Cic. — Montes mali, (Infelices.) Plaut. Epid. 84. — Mora saepe

malorum dat causas. Manil. Astron. 4. 75. — Mortem optare malum, timere pejus. Auson. — Mortuis mala nulla sunt. Sen. cons. Marc. 19. — Mulier olitori nunquam supplicat, si qua est mala. Plaut. — Multi mali. — Multos imperare (vel: imperitare) malum: rex unicus esto. Hom. — Natura, tamen infirmitatis humanae, tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. — Ne ad malum addas malum. Caecil. v. 125. — Nec dependis, nec propendis, quin malus nequamque sis. Plaut. Asin. 2. 2. 39. — Nec minus periculum ex magna fama, quam ex mala. Tac. — Necessitas ultimum ac maximum malum est. — Nefas nocere vel malo fratri puta. Sen. Thyest. 219. — Nemo ditescit, nisi malo alterius. — Nemo hunc amat, qui verba nuntiat mala. Sophocl. — Nemo malus hoc sciet. — Nemo malus felix. Juv. 4. 8. — Nemo malus felix, minime corruptor. Juv. — Nemo repente bonus, nemo repente malus. — Nemo repente fit malus. — Nil adeo fortuna gravis miserabile fecit, quod minuant nulla gaudia parte malum. Ov. ex Pont. 4. 4. 5. — Nimium boni est, cui nihil est mali. Enn. fr. — Non agnosceatur in bonis amicus, et non abscondetur in malis inimicus. Ss. Sirach. 12. 8. — Non bonus est ulli, qui malus ipse sibi. — Non cito decrescit mala planta, sed usque virescit. — Non diu potest, quae multorum malo exercetur potentia stare. Sen. de ira 3. 16. 2. — Noli facere mala et non te apprehendent. Ss. Sirach. 7. 1. — Non est in medico semper relevetur ut aeger: interdum docta plus valet arte malum. Ov. ex Pont. 1. 3. 17. — Non ignara mali miseris succurrere disco. Verg. — Non intellecti mala est curatio morbi. — Non licet facere malum, ut eveniat inde bonum. — Non luctu sed remedio opus est in malis. — Non potest arbor mala fructus bonos facere. — Nota mala res optima est. Plaut. Trin. 61.

— Nulla mali facies deest. — Nullum ad nocendum tempus angustum est malis. Sen. Med. 292. — Nullum anarchia majus est malum. — Nullum est malum majus, quam non posse ferre malum. — Nullum magnum malum praeter culpam. Cic. — Nullum malum, quod non natura humana patiendo ferat. Cic. off. 2. 22. — Nullus est liber tam malus, ut non aliqua parte prosit. Plin. ep. 3. 5. 10. — Nunquam ex malo pater bonus filius. — Nunquam malum malo curatur, nec vulnus vulnere. S. Ambros. c. Tob. 21. — Odi fortunam quia malis amica est. Phaedr. — Ogygia mala. — Omne in amore malum, si patiari, leve est. Prop. 2. 5. 16. — Omne malum est infra lunam. Paling. 8. 244. — Omne malum nascens facile opprimitur, inveteratum fit plerumque robustius. Cic. Philipp. 5. 11. 31. — Omnes dies pauperis mali. Prov. 15. 15. — Omnis origo mali malo descendit ab uno. — Omnium malorum origo otium. — »Oportet« — est mala herba. — Opprime, dum nova sunt, subiti mala semina morbi. Ov. rem. am. 81. — Optima nomina non appellando fiunt mala. — Oratio sine malis est avis sine alis. — Pati necesse est multa mortalem mala. Naev. com. fr. 106. — Peccatores persequitur malum. Prov. 13. 21. — Perfectus est, qui potuit transgredi et non est transgressus, facere mala et non fecit. Ss. Eccl. 31. 10. — Plures homines sunt mali. Auson. sept. sap. 1. 12. — Plurimum mali credulitas fecit. Sen. de ira 2. 23. 4. — Post malam segetem serendum est. Sen. — Post mortem in morte nihil est, quod metuam mali. Plaut. Capt. 3. 5. 83. — Praestat uni malo obnoxium esse, quam duobus. — Principiis obsta, sero medicina paratur, dum mala per longas convaluerunt moras. Ov. rem. am. 91. — Proditio mala, proditori pessima. — Progenies avium mala foedat stercore nidum. —

Prona est ad malum suspicatio. — Prona juvenus in quodcumque malum. Paling. 5. 733. — Pulcher, malus. — Quando mala exundant, pia flumina lumina fundant. (Lacrim.) — Quavis in terra sunt mala mixta bonis. — Qui custodit os suum, custodit animam suam; qui autem inconsideratus est ad loquendum sentiet mala. Prov. 13. 3. — Qui fert malis auxilium post tempus dolet. Phaedr. 4. 19. 1. — Qui quaerit alta, is malum videtur quaerere. Plaut. Pseud. prol. 22. — Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo ejus. Prov. 17. 13. — Qui semel est malus, is semper praesumitur esse. — Qui seminat iniquitatem, metet mala. Prov. 22. 8. — Qui sustinere non potest suum malum, alios inspiciat et discat tolerantiam. Phaedr. app. 2. 1. 2. — Radix omnium malorum avaritia. S. Hier. ep. 12. 6. — Radix saepe mala producit pessima mala. — Ramum quemque timens, malus est venator. — Ratio arbitra est bonorum et malorum. Sen. ep. 66. 33. — Regum felicitas multis miscetur malis. — Res eximii pretii est: inter malos laudabiliter conversari. S. Gregor. — Res nulla consilio nocentior malo. — Saepe mora remedium est mali. — Semel malus semper praesumitur malus. — Sapiens et bonum ferre potest modice et malum fortiter aut leviter. Varro sat. Menipp. 33. 4. — Semper plus metuit animus ignotum malum P. S. — Sensus et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua. Ss. Genes. 8. 21. — Septies cadet justus et resurget, impii autem corruent in malum. Prov. 23. 16. — Serum est cavendi tempus in mediis malis. Sen. Thyest. 487. — Si qui cum culpa carent, tamen malum metuunt, hi solent esse utiles heris. Plaut. Most. 4. 1. 1. — Si tu recta facis, ne cures verba malorum. Columb. Monost. 90. — Sibi parat ma-

lum, qui alteri parat. Aristot. — Solamen miseris socios habuisse malorum. Sen. — Stultorum incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Sua satius est mala, quam aliena tractare. Sen. ep. 118. 2. — Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis. — Surgit origo mali de pravo saepe sodali. — Tacere multis discitur vitae malis. Sen. Thyest. 319. — Tam mala res nulla, quin sit quod prosit in illa. — Tantum religio potuit suadere malorum. Lucret. — Tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. Agric. 3. — Tempora plena dolis, tempora plena malis. — Terminus malum. — Thesaurus mali. Plaut. Mercat. 163. — Timor Domini odit malum. Prov. 8. 13. — Tolle mali testes, levius mala cuncta feremus. — Tria mala aequae nocent: sterilitas, morbus, vicinus. Pallad. 1. 6. 6. — Tu ne cede malis, sed contra audentior ito. Verg. Aen. 6. 95. — Turdus ipse sibi malum caecat. (Viscum.) — Ubi malos praemia sequuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est. Sallust. hist. fr. 1. 48. 9. — Ut mala posuimus initia, sic cetera sequuntur. Cic. — Uxorem malam obolo non emerem. — Vel optima nomina non appellando fiunt mala. Colum. r. r. 1. 7. 2. — Vicinitas mala instar infortunii est. — Vicinum habere malum, magnum est malum. — Vir bonus est coeli, malus est telluris alumnus. Mant. Parth. — Vir bonus in minimo peccans culpatur ab omni; vir malus enormi si peccat crimine, nunquam. — Viro malo ne viae comes fueris. — Voluptas est esca malorum. — Voluptati indulgere initium omnium malorum est. Sen. ep. 110. 10. — Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum. Ss. Genes. 60. 20.

Malum. A radice mala, non procedunt bona mala. — Ab ovo ad mala. — Ab ovo usque ad mala. Hor. sat.

1. 3. 6. — Arbor sit qualis, fas est cognoscere malis. — Mala mali malo mala contulit omnia mundo: causa mali tanti femina sola fuit. — Omnis origo mali malo descendit ab uno. — Radix saepe mala producit pessima mala.

Mammona. Non potestis Deo servire et mammonae. Ss.

Mancipium. Facere primum mendicum, dein mancipium. — Nihil dat fortuna mancipio. Sen. ep. 72. 9. — Vita mancipio nulli datur, omnibus usu. Lucret. — Vivere mancipio nulli datur, omnibus usu. Lucret. 3. 984. —

Mandatum. Bibere mandata. (Oblivisci). Plaut. — Mandatum lucerna est, et lex lux. Prov. 6. 23. — Principis petitiones sunt mandata. — Senator absque provocatione, legatus sine mandato.

Mandere. Carnibus est dignus, qui bene mandit olus. — Cum domino cerasum res est mala mandere servum. — Dum calidum sentis farcimen, mande bidentis. — Mandere cum dominis non suadeo cerasa servos.

Mandragoram bibit. Plin. H. n.

Manducare. Egeni manducant panem doloris. — Et sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere. Ss. Exod. 31. 6. — Qui non laborat, non manducet. Ss.

Mane. De mane consilium. — Ditat, sanctificat, sanat quoque, surgere mane. — Laudare nimis mane. — Nocte pluit tota, redeunt spectacula mane. Donat. vit. Verg. — Vespere flet crebro, qui risit mane sereno. Cato.

Manere. Confide in Deo et mane in loco tuo. Ss. Sirach. 11. 22. — Domi manendum. — Domi manere convenit felicibus. — Domi mansit, lanam fecit. (Epitaph. bonae mulieris). — Grus ne te rapiat, tutus in urbe mane. — Intra fortunam debet quisque manere suam. Ov. trist. 3. 4. 25. — Litera scripta manet. — Manet alta mente repostum. Verg. — Manet asinus aurum gestans,

etsi hoc pondere praestans. — Memento in pellicula, cerdo, manere tua. Mart. — Optima cum pereant, deteriora manent. — Qua positus fueris in statione, mane. Ov. fast. 2. 674. — Scripta manent, verba volant. — Si taccuisset, philosophus mansisset. Boëth. — Turpe tibi manisse diu, vacuumque rediisse. — Verba volant, scripta manent.

Manes alicujus laedere. — Manes suos anticipare. — Quisque suos patitur manes. Verg. — Sunt aliquid manes: letum non omnia finit. Prop. 4. 7. 11.

Manifestare. Non omni homini cor tuum manifestes. Ss. Sirach. 8. 22.

Manifestus. Ex fimbria textura manifesta. — Manifesta causa secum habet sententiam. Publ. Syr. — Manifesta non egent probatione. R. j. — Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus. Prov. 27. 5.

Manipulus. Si habes scrupulum, sequere manipulum. — Una cum ipsis manipulis.

Mannus. (Equus parvus). Plus valet constare mannus, quam sibila flare. Inf.

Mansio. Carcer mala mansio.

Mansuetudo. Regibus certior est ex mansuetudine securitas. Sen. de clem. 1. 8. 4.

Mansum ex ore dare. Lucil. — Mansa, ut untrices infantibus pueris, in os inserere. Cic. de orat. 2. 39. 162.

Mantellum revolvit.

Mantica. Ad manticam res ejus rediit. — Mantica mole levis, fit longo tramite gravis. — Non videmus manticae quod in tergo est. Catull. 22. 21. — Praecedenti spectatur mantica tergo. Pers.

Mantissa obsonia vincit. (Accessorium-principale). Lucil.

Manubrium. Exemi ex manu manubrium. (Non nocet.) Plaut. Aul. 471. — Malleus sapientorem vidi excusso manubrio. (Res inutilis.) Plaut. Epid.

524. — Malleus sapientior manubrio. — Malleus sapientior excusso manubrio. Plaut.

Manus. Ab Jove manum move. — Altera manu caduceum, hastam altera gestat. — Altera manu fert aquam, altera ignem. — Altera manu fert lapidem, panem ostentat altera. Plaut. Aul. 195. — Altera manu scabit, altera ferit. — An nescis longas regibus esse manus. Ov. her. 17. 166. — Brevi manu. — Calidas manus habet. (Fur.) — Compressis manibus sedet. Liv. 7. 13. 7. — Cum Minerva manum quoque move. — De manu in manum tradere. Cic. ad fam. 7. 5. 3. — Dexteram manu est. — Digito ostenso rapitur manus. — Dii laneos habent pedes, sed ferreas manus. Petron. 44. — Est ibi nostra manus, qua nos in parte dolemus. — Exemi ex manu manubrium. Plaut. — Gestare solem manibus. — Horrent admotas vulnera cruda manus. Ov. ex Pont. 1. 3. 16. — Illotis manibus. Plaut. Poen. 316. — In maledicto plus est injuriae quam in manu. — In manu illius plumbum aurum fiebat. (Felix.) Petron. 43. — In publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. — In sinu manum habet. Theocrit. — Inter manum et mentum. Pomp. Fest. 11. — Lavabo inter innocentes manus meas. Ss. — Levi manu. — Manibus consortis. — Manibus contrectare. — Manibus pedibusque. Ter. Andr. 161. — Manu facere. — Manu serendum non thy-laco. — Manu propria. — Manu tota. — Manum ad os apponere. — Manum de tabula. Cic. ad fam. 7. 25. 1. — Manum Dei effugere impossibile est. Ss. Sap. 16. 15. — Manum et mentum. (Inter.) Fest. — Manum habet sub pallio. Quint. — Manum intra pallium continet. Quint. — Manum non verterim. Apulej. — Manus adire. Plaut. — Manus dare. (Paratus est.) Plaut. Pers. 854. — Manus extrema. Cic. — Manus manu indiget, pes pede.

— Manus manum lavat. Petron. 45.
 — Manus manum lavat, gratia gratiam parit. Sen. — Manus manum fricat. — Manus mortua. — Mendicat propere, manus sine opere. — Molli manu. — Multae manus onus levant. — Multae manus onus levius reddunt. — Multi manum palpant, quam amputatam vellent. — Multorum manibus alleviatur onus. — Multorum manibus alleviatur opus. — Noluisses de manu illius panem accipere. Petron. 37. — Non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad dandum collecta. Ss. Sirach. 4. 36. — Obviiis manibus excipere. — Oculatae manus, credunt, quod vident. Plaut. Asin. 202. — Per manus tradere. — Pix dum palpatur, palpando manus maculatur. — Plena manu. — Plus valet in manibus passer, quam sub dubio grus. — Praevalet in manibus sexcentis una volucris. — Prudens in flammam ne manum injicito. — Puras Deus non plenas aspicit manus. Publ. Syr. — Quod per plurimum manus agitur, id eo magis intricatur. — Regibus longae sunt manus. Ov. — Sciens et videns in flammam mitto manum. (Periculum.) S. Hier. ep. 54. 2. — Si digitum porrexeris, manum invadet. — Si stimulos pugnis caedis, manibus plus dolet. Plaut. Truc. 768. — Sub manu nascitur. (Cito.) Sen. ep. 71. 1. — Summa manus. (Extrema.) — Summam manum addere. (Vel: imponere.) Quint. — Summa rei addita est manus. Manut. — Supinis manibus. — Tantum proficit, quantum in publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. Amm. Marcell. 19. 5. 2. — Ubi dolet, ibi manus adhibemus. — Ubi dolor, ibi manus. Plaut. — Ubi quis dolet, ibidem manum habet. — Utitur manu sinistra. Catull. 12. 1. — Utraque manu. — Viscatis manibus est. — Visco manus tinctas habet.

Marathon. Post Marathoniam pugnam. (Venit.)

Marcere. Marcet sine adversario virtus. Sen. prov. 2. 4. 5. — Marcet visus. — Stertere cui carum, marcet huic buligo poparum. Inf.

Mappa missa. Mart. 12. 29. 9.

Mappale. Mera mapalia facere.

Mare. Aquas infundere mari. — Coelum, non animum mutant, qui trans mare currunt. Hor. ep. 1. 11. 27. — Cretensis mare ignorat. (Ironice.) — Exurere mare. — Fida terra, infidum mare. — Fluvius cum mari certas. — Glaucus comesa herba habitat in mari. Ov. — Ignis, mare, mulier tria mala. — In flammam flammam, in mare fundis aquas. Ov. am. 3. 2. 34. — In mare aquam defert. — In mare fundis aquas. Ov. — In mare venari. — In mari aquam quaeris. — Jucundissima navigatio juxta terram, ambulatio juxta mare. — Lenior quam mare. — Mare coelo miscere. — Mare interbibere. Naev. — Mare prius vitem tulerit. Diogenian. — Mari aquam addere. — Maria montesque polliceri. Sall. Catil. 23. 3. — Meretrix, ut mare, nunquam abundant. Plaut. Truc. 2. 7. 16. — Orco sive mari mens aequiparatur avari. — Qui nescit orare, pergat ad mare. (Vel: eat, vadat.) — Quisnam fluvius est, quem non recipiat mare? Plaut. Curc. 86. — Suave mari magno turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem. Lucr. 2. 1. — Terra marique quaerere. — Terram, continentem incolentes, mare desiderant. — Tranquillo mari quilibet gubernator est. Sen. ep. 85. 34. — Tyria maria. (Periculosa.) Fest. — Venari in mari. Plaut. Asin. 1. 1. 87. — Venari reti medio in mari. (Vel: reticulo; imposs.) Plaut.

Maritus. Naufragium rerum mulier male fida marito. — Quae velit ancillam concedere nupta marito? res est haec nostro tempore rara Sarr. — Zelotypo conjux semper suspecta marito. Mant. Parth. 6. 71.

Maritimus. Mores maritimi. Plaut. Most. — Maritimus cum sis, ne velis fieri terrestris.

Margaretha est. (Femina loquax.)

Margarita. In sterquilinio margaritam reperit. — Luto margaritam committere. — Margaritae conchyliis includendae sunt. — Nec unguenta, aurum et margaritas quaerunt in luto. S. Hier. ep. 98. 22. — Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos. Ss. Matth. 7. 6. — Si tanti vitrum, quanti margaritum? — Tanti vitrum, quanti verum margaritum. Tertull. ad Mart. 4.

Margo. Ad marginem.

Marinus cum sis, ne terrestris fias.

Marmor. In vento scribit laedens, in marmore laesus. — Marmore durior. Venant. Fesl. earm. 3. 1. 2. — Perpetuo stillans gutta etiam marmor cavat.

Marmoreus. Urbem latericiam invenit, marmoream reliquit. Sueton.

Marpesia cautes.

Mars. Bella gerant alii, tu felix Austria nube: nam quae Mars aliis dat tibi regna Venus. Stirling. — Est nulli certum, cui vult Mars cedere sertum. — In galea Martis nidum fecere columbae: apparet Marti, quam sit amica Venus. — Mars alpha malorum. — Mars ei periratus est. — Mars sua ipsius arma non jactat. — Marte meo. — Marte, non arte. — Marti amica Venus. — Marti arma non sunt oneri. (Vel: onera.) — Proprio Marte. (Sc: facere.) — Tam Marte, quam Minerva.

Massicum vinum.

Massiliam naviges.

Massilienses mores.

Mastigiae. Syrus ac mastigias!

Matella. Cibum in matellam non immittas. Plaut. — Dignus es ei praestare matellam. — Indignus, qui illi matellam porrigat. — Indignus qui ei matellam praestet. Mart. 10. 11. —

Magis matella digna fuit, quam taurus jactaret. — Mus in matella. — Non dignus es Pyladi praestare matellam. Mart. 10. 11. 3. — Tamquam mus in matella. Petron. 44.

Mater. Aemulatio contentionum mater. — Aequalitas concordiae mater. — Alma mater. — Alterius vis esse mater, utriusque es noverca. Sen. exc. contr. 4. 6. — Benedictio patris firmat domum filiorum: maledictio matris eradicat fundamenta. Ss. Sirach. 3. 11. — Canis mater! — Crudelitatis mater est avaritia. Quint. 9. 3. 89. — Filia moechatur, quae moecha matre creatur. — Filii matris meae pugnaverunt contra me. Ss. — Haedum coquere in matris lacte. (Crudel.) Ss. — Honora patrem et matrem. Ss. Matth. 15. 4. — Inscitia omnis arrogantiae mater est. — Ipsa quoque utilitas iusti prope mater et aequi. — Ita uti e bulga matris est in lucem editus. (Nudus.) Lucil. — Mater artium necessitas. — Mater dolorosa. — Mater sanitatis indigentia. — Mater timidi flere non solet. Corn. Nep. Trasylb. 2. 3. — Matris injurias ferre nos pietas jubet. Terent. Hec. 3. 1. 21. — Matris, ut capra, dicitur. — Mos est matris ei, quae subvenit esuriei. Inf. — Non coques haedum in lacte matris suae. Lucil. — Obedientia felicitatis mater. — Prima sceleurum mater avaritia. Claudian. Stilich. 2. 111. — Puer osculatur propter matrem. — Quamobrem relinquit homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una. Ss. Genes. 2. 24. — Quasi cum matre Euandri loquere. — Quem mater amictum dedit, sollicite custodit. (Filia usum matris.) Quint. 5. 14. 31. — Qui maledicit patri suo et matri exstinguetur lucerna ejus in mediis tenebris. Prov. 20. 20. — Repetitio est mater studiorum. — Saepe mores patris imitatur filius infans; qualis erat mater, filia talis erit. Owen. —

Sicut egressus est homo nudus de utero matris suae, sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo. Ss. Eccl. 5. 14. — Solitudo est mater sollicitudinis. — Tutius et geminos anxia mater alit. (Quam unum.) Prop. 2. 22. 42. — Ut vetus est dictum, vult filia matris amictum. (Usum.)

Materia peccans. (Causa morbi.) — Materiem superabat opus. Ov.

Materialis. Vivas frugalis, ut res esse materialis.

Matrimonia in coelis contrahuntur. — Pauper et dives: inimicum matrimonium. Calpurn. Placc. decl. 29.

Matrizare. Filii matrizant, filiae patrizant. Inf.

Matrona. Casta ad virum matrona parendo imperat. Publ. Syr. — Quae dos matronae pulcherrima? Vita pudica. Auson. sept. sap. 1. 4.

Matula. Est modo (modus) matulae. Varro. — Nunquam ego te tam esse matulam credidi.

Mature fias senex, ut maneat diu. — Mature fias senex, si diu velis esse senex. Cic. de sen. 10. 32. — Mature urit, quod vult urtica manere. Hor. — Senex mature fias, ut maneat diu. — Ubi consulueris, mature facto opus est. Sall. — Urit mature urtica vera.

Maturescere. Dum pirum maturuit, decidit vel in caenum. — Lunae radii non maturescit botrus. Plutarch. — Praecocia ingenia raro maturescunt.

Maturitas. Festinata maturitas celeriter occidit. — Praecocia ingenia raro ad maturitatem perveniunt.

Maturus. Cito maturum, cito putridum. — Cum sunt matura, breviter pira sunt ruitura. Inf. — Matura satio saepe decipere solet, sera nunquam, quin mala sit. Colum. r. r. 11. 2. 80. — Maturae mortis signum juvena senilis. — Maturum stercus intolerabile pondus. — Pomis vicinam maturis, nosce ruinam. — Quod in juventute non discitur, in matura aetate

nescitur. Cassiod. Var. 1. 24. — Tollunt matura et tibi projiciunt dura: gentari cerusa (vel: cerisa, cerasa) procerum cum prole recusa. Inf.

Matutinus. In matutinis vigilem, qui se cupit esse: is cum gallinis habet ire cubare necesse.

Maurus. Maurae similis puellae.

Maxilla. Alter maxillae cui substat, nat levis ille. Inf. — Majores maxillae. (Loquax.) Petron. 44.

Maximus. Adulatio maxima pestis est amicitiae. — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. Jug. 10. 6. — De parva scintilla maxima saepe incendia. S. Hier. ep. 127. 10. — Deus in minimis maximus. — E magna coena stomacho fit maxima poena. — Fortuna maximam vim habet. — In maxima fortuna minima licentia est. Sall. Catil. 51. 13. — Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit. — Malus vicinus: maximum malum. — Maxima de nihilo nascitur historia. Propert. — Maxima debetur pueris reverentia. Juv. 14. 47. — Maxima egestas avaritia. — Maxima pars hominum morbo jactatur eodem. Hor. sat. 2. 3. — Maxima paulatim ex minimis — Maxima quaeque domus servis est plena superbis. Juv. 5. 66. — Maximae cuique fortunae minime credendum. — Maximum telum necessitas. Liv. 4. 28. — Maximus Cotta. (Magna loquitur.) Macar. 5. 17. — Maximus in minimis Deus. — Necesse est maximorum minima esse initia. Publ. Syr. — Necessitas ultimum ac maximum malum est. — Nequitia poena maxima ipsamet sui est. P. S. — Plerumque res parvae maximas trahunt. — Prima et maxima peccantium est poena peccasse. Sen. — Qui, quam potuit, dat maxima, gratus abunde est. Ov. ex Pont. 4. 8. 37. — Ubi maxima spes, ibi minima spes. — Ultimum ac maximum telum est necessitas. Liv. 4.

28. 5. — Vim maximam habet fortuna. Cic. parad. 5. 1. 34.

Maza. Albam mazam pinso tibi. — Maza etiam post panem bona.

Medea immanior.

Mederi. Eodem collyrio mederi omnibus. S. Hier. — Mortuis mederi.

Medi. Relinque quidpiam et Medis.

Medicamen. Contra vim mortis nullum est medicamen in hortis. — Saepe recordari medicamine fortius omni. Manil.

Medicamentum. Alibi medicamentum obligare. — Alibi tu medicamentum obligas. (Quam oportet.) Fronto. — Amicus fidelis medicamentum vitae, et qui metuunt Dominum, invenient illum. Ss. Sirach. 6. 16.

Medicari. Medicatus est Acesias.

Medicina. Adde potum piro, mox fit medicina veneno. (Vinum.) — Cineri nunc medicina datur. (Sero mortuo medicina.) Prop. 2. 14. 16. — Desperatis Hippocrates vetat adhibere medicinam. Cic. ad Att. 16. 15. — Dolor est medicina doloris. — Eripit interdum, modo dat, medicina salutem. Ov. trist. 2. 269. — Erranti medicina confessio. Ps. Cic. ad Octav. 7. — Erroris medicina confessio est. S. Ambros. — Mala est medicina ubi aliquid naturae perit. Publ. Syr. — Medicinacalamitatis est aequanimitas. P. S. — Medicina pejor morbo. Ss. — Medicina secunda philosophia. Isidor. orig. 4. 13. — Medicina soror philosophiae. Tertull. de anim. 2. — Medicina vinci fata non possunt. Quint. decl. 268. — Novit salutem medicina, morbos autem non novit. S. Aug. in psalm. 16. — Omnes humanos sanat medicina dolores: solus amor morbi non amat artificem. Prop. 2. 1. 57. — Principiis obsta, sero medicina paratur. Ov. rem. a. 91. — Pro medicina est dolor, dolorem qui necat. P. S. — Quid, quod medicina mortuorum sera est? — Sanat languorem causans medicina dolorem — Solvere

nodosam nescit medicina podagram. — Ubi turpis est medicina, sanari piget. Sen. Oed. 517.

Medicus. Aegri habent opus medico, non bene sani. — Aliorum medicus, et ipse ulceribus scatet. — Animo aegrotanti medicus est oratio. — Antiquus bonus est medicus, tonsorque novellus. — Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Concilium medicum. (Pericul.) — Crudelem medicum intemperans aeger facit. Publ. Syr. — Expedit esse medicos ne mundus habitatoribus opprimatur. — Haud minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. — Heredem medicum facere est accessere mortem. — In medico non est semper relevetur ut aeger. — Intemperantia medicorum nutrix. — Languor prolixior gravat medicum. Ss. Sirach. 10. 11. — Male secum agit aeger, medicum qui heredem facit. P. S. — Medice cura te ipsum! Ss. — Medici carnifices sub honesto nomine. Paling. 5. 823. — Medico male est, si nemini male est. — Medico, patrono et confessario dic verum libere. — Medico tantum hominem occidisse summa impunitas est. Plin. H. n. 9. 1. — Medicus curat, natura sanat. — Medicus nihil aliud est, quam animi consolatio. Petron. 42. — Modicus cibi, medicus sibi. — Natura sanat, medicus curat morbos. — Non est in medico semper, relevetur ut aeger: interdum docta plus valet arte malum. Ov. ex Pont. 1. 3. 17. — Non est opus medicus valentibus, sed male habentibus. Ss. Matth. 9. 12. — Non mihi sit socius medicus, propheta, sacerdos. — Non minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. — Non quisquam melior medicus, quam fidus amicus. Cato. 4. 13. — Nunquam crede mihi, a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen.

monost. 69. — Optimus medicus, fidus amicus. — Oratio optimus medicus aegrotanti. — Peregrinatio non facit medicum, non oratorem: nulla ars loco discitur. Sen. ep. 104. 18. — Praesente medico nihil nocet. — Qui delinquit, incidet in manus medici. Ss. Eccl. 38. 15. — Qui medice vivit, miserime vivit. — Saepe solet medici pietate putrescere vulnus. — Sit medicus senex, tonsor juvenis. — Solis medicis licet impune occidere. Plin. H. n. — Stercus et urina, medicorum fercula prima. — Tempus medicorum primus et optimus. — Tempus primus et optimus medicus.

Mediocris. Diligentia maximum etiam medicocris ingenii subsidium. Sen. exc. contr. 3. praef. 7. — Mediocribus esse poëtis non concessere dii. — Optima conditio est vitae medicocris habenda. — Pauca abunde medicocris sufficiunt.

Mediocritas. Aurea mediocritas. Hor. carm. 2. 10. 5. — In plerisque rebus mediocritas optima est. Cic. — Mediocritas est inter nimium et parum. — Omnis virtus mediocritas. Cic.

Meditari. Qui diligit rixas, meditatatur discordias. Fredeg. chron. 4. 77. — Quid sis, quid fueris, quid eris, semper mediteris: sic minus atque minus peccato subjecieris. — Saepe intereunt aliis meditantes necem. Phaedr. app. 6. 11. — Stultus est, qui impossibilia meditatatur. — Vile cadaver eris, crebro hoc ergo mediteris. — Vis sapiens dici, pauca et meditata loquere. Owen. Monost. 76.

Medium. Etiam Deus per media operatur. — Finis sanctificat media. — Qui vult finem, vult et media.

Medius. Die medio non cernit solem. — Digitum medium ostendere. (Impudic.) Mart. — Facta sunt juvenum, consilia mediorum, vota senum. — Ferire medium. — In medias res. Hor. — In medio clivo laborat. — In medio

flumine aquam quaerit. — In medio luto est. Plaut. — In medio positum. — In medio relinquere. — In medio sedet inclita virtus. Paling. 4. 852. — In medio stat virtus. — In medio Tibure est. (Insanus locus.) Mart. 4. 60. 5. — In medio tutissimus ibis. Ov. met. 2. 137. — In medio uxores et pisces sunt meliores. — Intacta invidia media sunt: ad summa ferme tendit. Liv. 45. 35. 5. — Mediae aginae. Tertull. — Mediae aginae, aequilibrato impetu. — Mediis tranquillius in undis. — Mediis tua pinus in undis navigat. Ov. art. am. 2. 9. 10. — Medio in flumine quaeris aquam. Prop. 1. 9. 16. — Medium digitum porrigit. — Medium tenere beati. — Palma in medio posita est. — Principium fervet, medium tepet, exitus alget. — Principium fervet, medium tepet, ultima frigent. — Sedibus in mediis homo saepe residit in imis. Inf. — Serum est cavendi tempus in mediis malis. Sen. Thyest. 487. — Summum cape et medium habebis. Diogenian. — Summus ut esse nego, sic ultimus esse recuso; sim medius, mediis gratia major inest. — Taedet binorum medio residere rogorum. — Transvolat in medio posita, et fugientia captat. Hor. Serm. 1. 2. 108. — Ubique medius coelus est. (Mundus in bono et malo ubique idem). Petron. 45. — Venari reti medio in mari. — Venari reticulo in medio mari. (Impossib.) Plaut. As. 100. — Virtus est medium vitiorum et utrimque reductum. Hor. ep. 1. 18. 9.

Medulla. Ignis in medullis est. — Mihi haeret in medullis.

Medullitus amat.

Medullula anseris mollior. Catull. 25. 2.

Megarenses obsonant, quasi altero die morituri. — Ne quis nunquam sapientior sit Megarensibus.

Mejere. Caldum mejere et frigidum potare. Petron. 67.

Mel. Amor et melle et felle est fe-

cundissimus. Plaut. Cist. 1. 1. 71. — Conjugatio mellis et fellis. Apul. Flor. 4. 18. — Glaudius melle litus. S. Hier. ep. 105. 2. — Impia sub dulci melle venena latent. Ov. am. 1. 8. 104. — In melle sunt linguae sitae, corda felle sunt lita. — Juvat et melli est. Hor. serm. 2. 6. 32. — Linguae sunt sitae in melle, corda in felle. Plaut. Truc. 178. — Mel Atticum. — Mel in ore, fel in corde. — Mel in ore, novacula sub cingulo. — Mel mi videor lingere. Plaut. Cas. 2. 8. 21. — Mel nimium saturo muri censetur amarum. Prov. 27. 7. — Mel nulli sine felle datur. Mant. Silv. 5. — Melle dulcior. Plaut. Asin. 614. — Melle et placenta frui est amicos incolumes cogitare. — Multis annis jam peractis nulla fides est in factis, mel in ore verba lactis, fel in corde fraus in factis. — Nec apes, nec mel. Hesiod. — Neque mel, neque apes. — Nimia mellis dulcedo bilis amaritudinem contrahit. Apul. met. 2. 10. — Omnia blanda cave, latet hoc sub melle venenum. — Plus aloës quam mellis. Juv. 6. 180. — Sermo melle dulcior. Auct. ad Heren. 4. 33. 44. — Sic minuas mella, quod apum sit cum dape cella. — Sub dulci melle venena latent. — Sub Hyblaeo melle saepe venena latent. — Ubi mel, ibi apes. — Ubi mel, ibi fel. — Ursum melle fove, tutus adire potes. Salutar. — Venenum sub melle latet. S. Hier. ep. 15. 4. — Virgo formosa plus aloës, quam mellis habet. — Voluptas plus aloës, quam mellis habet. Juv. 6. 181.

Melancholicus. Caput melancholicum diaboli est balneum.

Mellificare. Sic vos non vobis mellificatis apes. Donat. vit. Verg.

Mellitius. Non est satis tutum mellitis credere verbis.

Melior, melius. — Ad praesens ova, oras pulli, sunt meliora. — Aleator quanto in arte melior est, tanto est nequior. Publ. Syr. — Anni superioris semper meliora. (Sc: sunt om-

nia.) — Arbore quam ramus melior sit raro probamus. — Archimedes non posset melius describere. — Balbus melius balbi verba cognoscit. S. Hier. ep. 50. 4. — Bono melius inveniri potest. — Cantabit melius colluto gutture gallus. — De meliore nota est. Catull. — Di monerint meliora, atque amentiam averuncassint. Varro l. l. 7. 102. — Diem numera meliore lapillo. Pers. 2. 1. — Emergere ad vitam meliorem. — Est avis in dextra melior, quam quatuor extra. — Est melius regredi, quam male coepta sequi. — Est pax villana melior, quam pugna Romana. — Facilitate nihil est homini melius. Ter. Adelph. 5. 4. 7. — Flebile principium melior fortuna secuta est. Ov. met. 7. 518. — Honores mutant mores, sed raro in meliores. — In medio uxores et pisces sunt meliores. — Majorque videtur et melior vicina seges. Juv. 14. 142. — Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena cum jurgio. Prov. 17. 1. — Melior est canis vivus leone mortuo. Ss. Eccl. 9. 4. — Melior est certa pax, quam sperata victoria. Liv. 30. 30. 19. — Melior est conditio possidentis. R. j. — Melior est dies mortis, die nativitatis. Ss. Eccl. 7. 2. — Melior est invidia, quam misericordia. — Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus. Prov. 27. 5. — Melior est mors, quam vita amara. Eccl. 20. 17. — Melior est patiens arrogante. Ss. Eccl. 7. 9. — Melior est sapientia, quam arma bellica. Ss. — Melior tutorque est certa pax, quam sperata victoria. Liv. 30. 30. 19. — Melior est umbra senum, quam gladius juvenum. — Melior est vicinus juxta, quam frater procul. Prov. 27. 10. — Meliorem neque sol videt. Plaut. Stich. 110. — Meliores nancisci aves. — Melius dormire, quam diabolo servire. — Melius duo defendunt retinacula navim. Prop. 2. 22. 41. — Melius est duos esse simul, quam

unum. Ss. Eccl. 4. 9. — Melius est nomen bonum, quam divitiae multae. Prov. 22. 1. — Melius est nubere, quam uri. Ss. — Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate. Prov. 16. 8. — Melius est pisciculos cepisse, quam desidria torpere. — Melius est a sapiente corripì, quam stultorum adulatione decipi. Ss. Eccl. 7. 6. — Melius putatur aliquam partem, quam nullam attingere. — Modice et modeste melius est vitam vivere. Plaut. Pers. 3. 1. 18. — Multo melior est obedientia, quam stultorum victimae. Ss. Eccl. 4. 17. — Multo melius est non vovere, quam post votum promissa non reddere. Ss. Eccl. 5. 4. — Non Archimedes potuit melius describere. Cic. p. Cluent. 32. 87. — Nil melius vere, quam cum ratione tacere. — Non quisquam melior medicus, quam fidus amicus. Cato. — Non ut aliis plus, sed ut melius scias. Sen. — Omnes sibi malunt melius esse, quam alteri. Ter. Andr. 426. — Omnis sibi malle melius esse quam alteri. Ter. — Pars tui melior immortalis est. Sen. — Phryx plagis fit melior. — Phryx plagis solet fieri melior. Cic. p. Flacc. 27. 65. — Phryx non nisi plagis fit melior. Cic. — Phryx verberatus melior. — Posteriores cogitationes prioribus meliores. — Quam camus cassus equus est melior mala passus. — Quam semel errare, melius bis terve rogare. — Quanto major eris, melior tanto esse teneris. — Quid si hoc melius? — Raro meliora sequuntur. — Rebus in adversis melius sperare memento. — Secula meliore metallo. — Saepe natatores submerguntur meliores: sic et scansores collum frangunt meliores. — Sapientem falsa laus increpat, vera ad meliora tendere provocat. — Sapientis est mutare consilium in melius. — Scopae recentiores semper meliores. — Secundae cogitationes meliores. — Si fueris quarum divisor particularum, hanc

discas artem: meliorem sumito partem. — Ter abstersis dii donant meliora. — Vetulus cantherius novello non melior. — Video meliora proboque, deteriora sequor. Ov. met. 7. 20. — Vivitur exiguo melius. Cladian in Rufin. 2. 215.

Melitides est.

Membrum. Arma membra militis. Cic. Tusc. 2. 16. 41. — Dissecta membra. Hor. sat. 1. 4. 62. — Dum caput afflictum, languent simul omnia membra. — Dum caput infestat, dolor omnia membra molestat. — Membrum perdere praestat, quam totum corpus. Si caput dolet, omnia membra languent. — Ubi caput et cetera membra. S. Aug. in Psalm. 29. — Velat saepe proba membra vetusta roba.

Meminisse. Beneficia meminisse debet in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. Cic. — Forsan et haec olim meminisse juvabit. Verg. Aen. 1. 203. — Hominem te esse memento. — Memento homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris. — Memento mori. — Memento novissimorum. Ss. Eccl. 38. 21. — Memento novissimorum et in aeternum non peccabis. — Meminisse dulce est, quod fuit durum pati. Sen. — Memorem immemorem facit qui monet, quod memor meminit. Plaut. Pseud. 4. 1. 30. — Obliviscitur cui placet, meminit cui dolet. — Olim meminisse juvabit. Verg. — Omnia, quae curant, meminere. Cic. de sen. 7. 21. — Quae fuit durum pati, meminisse dulce est. Sen. — Rebus in adversis melius sperare memento. — Suam quisque homo rem meminit. Plaut. Merc. 1011. — Stultum est eorum meminisse, propter quae tui oblivisceris. — Vivorum meminimus. — Vivorum oportet meminisse. Cic.

Memor. Esto memor, quam sis aevi brevis. Hor. sat. 2. 6. 97. — Memorem mones. Plaut. Capt. 191. — Memorem immemorem facit, qui monet, quod memor meminit Plaut. —

Mendacem memorem esse oportet. Quint. 4. 2. 91. — Odi memorem compotorem. Mart. — Venturae memores jam nunc estote senectae: sic nullum vobis tempus abibit iners. Ov. art. am. 3. 59. — Vive memor, quam sis aevi brevis. Hor. — Vive memor leti! fugit hora. Pers. 5. 153.

Memorabilis. Non fit sine periculo facinus magnum nec memorabile. Ter. Heaut. 2. 3. 73.

Memorare. In omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis. Ss. Sirach. 7. 40. — Memorare novissima tua et in aeternum non peccabis. Ss.

Memoria. Ad futuram memoriam. — Ad perpetuam memoriam. — Enavigata Malea oblimatur eorum memoria, quos domi reliqueris. Symmach. ep. 9. 61. — Immortalis est ingenii memoria. Sen. de cons. ad Polyb. 18. 2. — In perpetuam rei memoriam. — Jucunda est memoria praeteritorum malorum. Cic. de fin. 2. 32. — Magnorum virorum non minus praesentia est utilis, quam memoria. Sen. ep. 102. 30. — Memoria bona est ille paradysus deliciarum, ex quo nemo nos unquam expellere potest. — Memoria beneficiorum fragilis est. — Misera est voluptas, ubi periculi memoria est. P. S. — Non amatur anus uxor nisi memoria. Quint. decl. 306. — Prima languescit senum memoria. Sen. Oed. 817. — Simul ac quis misertus est, memoria interiit. — Suavis laborum est praeteritorum memoria. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Tantum scimus, quantum memoria tenemus.

Menda. Merso Jordani menda fit aequa cani. Inf. — Nocte latent mendae. Ov. art. am. 1. 249. — Nocte latent mendae, vitioque ignoscitur omni. Ov.

Mendacium. Calidum optimum mendacium. (Recens). Plaut. Most. 665. — Conscia mens recti, famae mendacia ridet. Ov. fast. 4. 311. — Didicere flere feminae ad mendacium. P.

S. — Insones vanae rident mendacia famae. — Loquacitas raro caret mendacio. — Mendacia non diu fallunt. — Mendacio fucum addit. — Mendacium est: in puero levitas, in sene grande nefas. — Mendacium non senescit. Sophocl. — Mendacium non veterascit. Eutrop. — Mendacium saepius in multiloquio. — Mendacium semper in multiloquio. — Nullum tam impudens mendacium est, ut teste careat. Plin. H. n. 8. 22. 82. — Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos. Prov. 10. 4. — Tantum mendaciorum, quantum vix una navis vehat. Theogn. — Tenue est mendacium: perlucet si diligenter inspexeris. Sen. ep. 79. 16. — Testis falsus non erit impunitus, et qui mendacia loquitur, non effugiet. Prov. 19. 5. — Verum est, quod pro salute fit mendacium. Publ. Syr.

Mendax. Creta mendax. Ov. — Cretensi mendacior. — Cretenses semper mendaces. S. Paul. ad Thim. 1. 12 — Fama mendax. — Fundus mendax. — In amore semper mendax iracundia est. Publ. Syr. — Mendacem memorem esse oportet. Quint. — Mendaces etiam cum verum dicunt, fidem non inveniunt. — Mendaci homini ne verum quidem dicenti credere solemus. Cic. de div. 2. 71. 146 — Mendaci specie amoris grassari. — Mendax et furax. — Mendax etiam fur est. — Multum lingua loquax, quandoque solet fore mendax. — Necessitas egen-tem mendacem facit. P. S. — Non renuit mulier locupleti nubere seu sit improbus, aut mendax, sacrilegusve palam. — Odivi pauperem superbum, divitem mendacem, et senem fatuum. Ss. Eccles. 25. 3. 4. — Omnis homo mendax, Deus solus verax. Ss. Psalm. 116. 11. — Parthis mendacior. Hor. ep. 2. 1. 112. — Plus stricto mendax offendit lingua, mucrone. — Poëtae mendaces. — Sibi mendax est. — Solent mendaces luere poenas maleficii. Phaedr. 1. 19. 1.

Mendicare. Artes mendicant. — Fodere non valeo, mendicare erubescio. Ss. — Mendicat propere, manus sine opere.

Mendicus. Creber mendicus vix ulli est gratus amicus. — De mendico male meretur, qui ei dat. — De mendico male meretur, qui ei dat, quod edat aut bibat. Ter. Trin. 339. — Facere primum mendicum, dein mancipium. — Loculi mendicorum semper inanes. — Mendici pera nunquam impletur. Zenod. — Mendico ne parentes quidem amici sunt. — Mendicorum loculi sunt semper inanes. Suid. — Mendicus ubique habet saccum paratum. — Senem juvenus pigra mendicum creat.

Meneniae stultitiae.

Mens. A tenui coena est agilis mens atque serena. — Abderitica mente est. — Aequam memento rebus in arduis servare mentem. Hor. carm. 2. 3. 1. — Aerugo mentis est appetentia dignitatum. S. Ambros. — Aevi crementis coalescit acutio mentis. — Conscia mens recti famae mendacia ridet. Ov. fast. 4. 311. — Conscia mens recti scandit bene stramina lecti. — Cum eluo lucrosus, fluo mente superciliosus. — Dexterâ praecipue capit indulgentia mentes. Ov. art. am. 2. 146. — Dii tibi dent tuam mentem. — Est mens nostra suis contraria saepe loquelis. — Est ubi pulchra caro, mens est ibi candida raro. — Et facile motus mens generosa capit. — Flumen verborum, gutta mentis. — Furor iraque mentem praecipitant. Verg. Aen. 2. 316. — Hedera mentem turbat. (Vinum.) Plin. — Hominis mens discendo alitur et cogitando. — Humana nequit mens lucem attingere veri. Paling. 8. 68. — In vestimentis non est sapientissima possessio. — Irae dilatio, mentis pacatio. — Labitur ex mente heu cito res bona, sed mala lente. — Lingua mentem ne

praecurrat. — Linguis potest, non imperari mentibus. — Lingua praecurrit mentem, sed raro sapientem. — Longae crines, curta mens. — Lupus mutat pilum, non mentem. — Lupus pilos mutat, non mentem. — Mala mens, malus animus. Ter. — Manet alta mente repostum. Verg. — Mens abest in popina. — Mens agitat molem. Verg. — Mens bona regnum possidet. — Mens immota manet, lacrimae voluntur inanes. Verg. Aen. 4. 449. — Mens est in tergoribus. (Poena.) Aristoph. Pac. — Mens peregrina. Aristoph. — Mens invicta manet. — Mens prava malorum immemor accepti non timet esse boni. Anon. fab. Aes. 8. 7. 8. — Mens sana in corpore sano. Juv. — Mens vertitur cum fortuna. Juv. — Mente est captus atque ad agnatos et gentiles deducendus. Varro. — Mente nihil celerius. Cic. — Mentem habet peregrinam. Ter. Andr. 3. 2. 11. — Multa magis, quam multorum lectione formanda mens. Quint. 10. 1. 59. — Ne lingua praecurrat mentem. — Nec micam quidem bonae mentis habet. — Nescia mens hominum fati sortisque futurae. Verg. Aen. 10. 501. — Non opibus mentes hominum curaeque levantur. Tibull. 3. 3. 21. — Mos alio mentes, alio divisimus aures. Catull. — Nunquam mens exitu aestimanda est. Quint. decl. 281. 135. — Oculi corporis duces, mentis indices. — Orco sive mari mens aequiparatur avari. — Pectus est, quod disertos facit et vis mentis. Quint. 10. 7. 15. — Pelle sub agnina latitat mens saepe lupina. Phaedr. — Plures amicos mensa quam mens concipit. P. S. — Polypi mentem obtine. Procul ex oculis, procul ex mente. — Raro simul hominibus bona fortuna, bonaque mens datur. Liv. 30. 42. 15. — Sapiens cum laudatur in facie, flagellatur in mente. — Secura mens quasi iuge convivium. Prov. 15. 15. — Sub facie comta, mens est ad turpia

prompta. — Summa boni: mens sibi conscia recti. Auson. — Tibicines mente capti. — Ubi mens plurima, ibi minima fortuna. — Variam dant otia mentem. Lucan. — Variam semper dant otia mentem. Lucan. 4. 704. — Velut sol mens celsa fulget lumine proprio. Hor.

Mensa. Absint a mensa: detractio, murmur et ira; ast cum laetitia sumatur potus et esca. — Aleinoi mensa. Macrob. sat. 7. 1. 14. — Amicus mensae aprum amat, non te. Mart. 9. 14. 1. — Fele comprehensa saltitant mures in mensa. — In mensa residens et fercula non benedicens, sedet ibi quasi sus, et surgit, ut alter asellus. — Jucunda post venationem mensa plena. — Multi mensae, non veritatis amici. — Non dat tot pugna socios, quot solet mensa convivas. Sidonius. — Plures amicos mensa, quam mens concipit. Publ. Syr. — Qui socius mensae est, verum ne reris amicum. Owen. Monost. 43. — Quisquis amat dictis absentum rodere famam: hanc mensam vititam noverit esse sibi. (Inscriptio mensae Augusti.) — Sal patriae pluris faciendus, quam hospitii mensa. — Salem et mensam ne praetereas. — Semper abundantes pariunt fastidia mensae. — Tantalica mensa. — Verecundari neminem apud mensam decet. Plaut. Trin. 478. — Vinum Rhenense decus est et gloria mensae.

Mensis. Mensibus R-ratis, in terram ne sedeatis. — Mense Maji malle nubunt. Ov. fast.

Menstruus. Sus menstruus anserque trimenstris cibis optimus.

Mensura. Ad mensuram aquam bibere, sine mensura offam comedere. — Eadem mensura metiri. Cic. ad Att. 13. 12. — Intra mensuram lodicis tu porrige suram. — Mensura ficti crescere. Ov. — Mensuram stomachi nescire et scire scyphorum: stultitiae extremum dixeris esse modum. —

Nil citra recti mensuram sumere debes. Locher. — Qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Ss. — Serva mensuram semper multum valituram.

Mentio. De strigibus quae non sunt, nulla mentio fiat. Colom. rex Hung. — De strigibus autem, quae non sunt, ne mentio quidem fiat. Colom.

Mentiri. E relato referre, fere mentiri est. — Etiam innocentes cogit mentiri dolor. Publ. Syr. — Fallere, flere, nere et mentiri, nilque tacere: haec quinque verae sunt dotes in muliere. — Testis fidelis non mentitur. Prov. 14. 5. — Frons, oculi, vultus persaepe mentiuntur, oratio saepissime. Cic. — In bonum virum non cadit mentiri. — Iratus multa mentitur sibi. Sen. — Mentiri ventri nemo valet esurienti. — Mentita est iniquitas sibi. Ss. — Mentuntur multa cantores. (Poëtae.) Aristot. — Poëtae multa mentiuntur. — Quae casta est? — de qua mentiri fama veretur. Auson. sept. sap. 1. 5. — Qui famae credit saepe mentitur cum fama. — Quid Romae faciam? — mentiri nescio. Juv. — Senes et peregrinantes per vim mentiuntur.

Mentum. Inter manum et mentum. (Multa accidunt.) Pomp. Fest. 11. — Manum et mentum. Fest.

Mercari. Graeca fide mercari. Plaut. Asin. 1. 3. 47. — Si stulti mercantur, mercatores faciunt lucrum.

Mercator. Impiger extremos currit mercator ad Indos. Hor. ep. 1. 1. 45. — Laudat mercator, quas vult extrudere merces. — Si stulti mercantur, mercatores faciunt lucrum.

Mercatum. Reddit mercatum parata pecunia gratum.

Mercenarius praestolatur finem operis sui. — Mercenarium praeconium. (Laus suspecta.) Cic. Verr. 3.

Merces. Aries nutritionis mercedem persolvit. (Ingratus.) — Cum mercede labor gratior esse solet. —

Danda merces acto opere. — Digna merces, quam quis accipit. — Dignus est operarius mercede sua. Ss. — Est et fideli tuta silentio merces. Hor. carm. 3. 2. 25. — Ipsa (quidem) virtus sibimet pulcherrima merces. Sil. Ital. 13. 663. — Mercede soluta non manet debitor. Ov. amor. 1. 10. 45. — Merces virtutis laus est. — Nil quidquam publicae merces tam venale, quam advocatorum perfidia. Tac. — Pater tuus mercedes perdidit. — Scire volunt omnes, mercedem solvere nemo. — Solvere oportet mercedem haud parvam doctoribus. Paling. 2. 296. — Tuta silentio merces. — Una mercede duas res assequi. Cic. p. Rose. 29. 80.

Mercurius. Ex quovis ligno non fit Mercurius. Apul. — Mercurius communis. — Mercurius Mercurio non eget. — Mercurius supervenit. — Mercurius tibi ipsi sis. — Non e quovis ligno fit Mercurius. — Non ex omni ligno debet Mercurius exsculpi. Apul. Met. 43. — Quasi Mercurius infans sit. — Quid ad Mercurium.

Merda. Quid pro quo: merda pro balsamo. (Quiproquo.)

Merenda. Cyprio bovi merendam. Paul. Fest.

Mereri. Aeque animo poenam, qui meruere luant. — Castigant, qui castigari merentur: iidem emendatores, qui emendandi sunt. — Culeum meruit. Sueton. Ner. 46. — Dulcia non meruit, qui non gustavit amara. — Id demum est homini turpe, quod meruit pati. Phaedr. 3. 11. 7. — Non meretur audire verum, qui fraudolenter interrogat. R. j. — Nulli patientius reprehenduntur, quam qui maxime laudari merentur. Plin. ep. 7. 20. 1. — Nunquam animo tristi fer poenam, quam meruisti. — Palman, qui meruit, ferat. Gell. 3. 6. — Patiendi mereri. — Primus error veniam meretur. — Stipendia mereri. Cic. — Ut quisque est meritus, praemium ferat. Naev.

Meretrix. Balnea cornici non pro-

sunt, nec meretrici. — Carnes carnifices, carnes vendunt meretrices. — Fovea profunda est meretrix, et puteus angustus aliena. Prov. 23. 27. — Meretrix tantisper blanditur, dum illud, quod rapiat videt. Plaut. Men. 1. 3. 11. — Meretrix, ut mare, nunquam abundat. Plaut. Truc. 2. 7. 16. — Muneribus non lacrimis meretrix est misericors. Publ. Syr. — Paupertas est magna meretrix. — Scribatur portis: meretrix est janua mortis.

Mergere. Fluctuat nec mergitur. — Mergere nos patitur, sed non submergere Christus. — Mergit utrosque pedes canis inveniundo favi vas. — Mergitur interdum, sed non submergitur uter. — Mersus foro. — Mersus profundo pulchrior evenit. — Mersus rebus secundis. Liv. — Navem in portu mergere. Sen. rhet. contr. 2. 6. 4. — Optimus interdum natantium mergitur undis. — Se fatue mergit, qui tempe per arida pergit. Inf. — Uter tingeris, sed mergere nemo valebit. — Utram mergis vento plenum.

Meridie. A meridie lucernam adhibet. — Credit se videre stellas in pleno meridie. — Lucernam adhibet in meridie. — Meridie non lucet. — Si iudicatum erit, meridie non lucere.

Merito. Quod merito pateris, patienter perfer id ipsum. Cato. 3. 18. —

Meritum. Id agas tuo te merito ne quis oderit. Publ. Syr. — Merita vicerunt malos. Sen. Herc. Oet. 575. — Nemo Deo, carisque parentibus atque magistris praemia pro meritis digna ferre potest. — Nulli meritis obsistunt casus. Claudian. cons. Honor. 409. — Pro meritis male tractarunt Agamemmona Graii. — Utillius regno est, meritis acquirere amicos. — Si excellis gradu, excelle et merito. — Virtuti et merito.

Merus. Mera mapalia facere.

Merum. (Vinum.) Cura fugit mero. Ov. art. am. 1. 238. — Diluere horam

mero. — Haustum dulce merum, facit omne expromere verum. — Vina parant animos faciuntque caloribus aptos: cura fugit multo diluiturque mero. Ov.

Merx. Aetas senilis mala merx. — Bona merx facile emptorem reperit. Plaut. — Care taxata merx est non undique grata. — Invendibili merci oportet ultro emptorem adducere: proba merx facile emptorem reperit, tametsi in abstruso sita est. Plaut. Poen. 1. 2. 128. — Laudat mercator, quas vult extrudere merces. — Laudat venales, qui vult extrudere merces. Hor. ep. 2. 2. 10. — Laudet venales etc. — Mala merx. (Malus homo.) Plaut. Mil. gl. 895. — Merce proba emptor adest. — Merce proba emptor ultro adest. — Merx ultronea putet. Hier. — Proba merx emptorem invenit. — Proba merx facile emptorem reperit. Plaut. — Omnis amat care proprias merces phalerare. (Vendere.) — Ultronea merx putet. S. Hier. ep. 26. 5.

Messalae propago.

Messis. Adhuc tua messis in herba est. Ov. her. 16. (17.) 263. — Messe tenus propria vive. Pers. sat. 6. — Alienam metis messem. — Bos messem exspectat. — Clericus in messe vult semper rusticus esse. — Falcem in alterius messem mittit. — Gaudet opis messe, cui jutor vult Deus esse. — Insta ne cesses, veniunt post semina messes. — Malorum messem metere. — Messe tenus propria vive. Pers. 6. 25. — Messis uris tuas. Tibull. 1. 2. 98. — Messis erit rara, quam dextra sparsit avara. — Quale semen, talis est messis. — Tua messis in herba est. Ov. — Urere suas messes. Tibull.

Meta. Caecus vim lapidum spargens, imprudens aliquando tangit metam. — Fata manent omnes, metam peramus ad unam. (Mors). — Malorum meta mors. — Ne moveas metam. — Nullas recipit prudentia metas. Clau-

dian de Mall. Theod. cons. 143. — Pone gulae metas, ut sit tibi longior aetas. — Quod certaminibus ortum, ultra metam durat. Vell. Pat. — Serius aut ocus metam properamus ad unam. — Vitae metam tangere. — Ov.

Metallum. Hic minus insignit, qui plura metalla coignit. Inf. — Secula meliore metallo.

Metellus. Fato Metelli Romae fiunt consules.

Metere. Alii sementem faciunt, alii metent. — Mihi isthic nec seritur nec metitur. Plaut. Epid. 265. — Alienam metis messem. — Dum sit pauca seges, pauca metendo leges. — Malorum messem metere. — Qui observat ventum, non seminat, et qui considerat nubes, numquam metet. Ss. Eccl. 11. 4. — Qui seminat iniquitatem, metet mala. Prov. 22. 8. — Qui ventum seminat, turbinem metet. — Quisque suae vitae semina jacta metet. — Raro metuntur ope sata, de salsuginis ope. Inf. — Sibi quisque ruri metit. Plaut. Most. 799. — Tibi aras, tibi eodem et metes. — Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi item metes. Plaut. Merc. 71. — Ut sementem feceris, ita metes. Cic. de orat. 2. 65. 261. — Ventum seminabunt et turbinem metent.

Metiri. Cum basi illum sua metiris. (Quasi statuam.) Sen. ep. 76. 31. — Cuncta gerenda nequis metiri lancibus aequis. — Eadem mensura metiri. Cic. — Eodem omnes metiri modulo. — Homines virtute, non fortuna metiri. Corn. Nep. — Metiri se quemque suo modulo. Hor. ep. 1. 7. 98. — Nummos modis metiri. Petron. 37. — Pede tuo te metire. Hor. ep. 1. 7. 98. — Qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Ss. — Qui sua metitur pondera, ferre potest. Mart. 12. 98. 8. — Suo se modulo metiri. — Sunt, qui magnos homines non virtute metiuntur sed fortuna. Corn. Nep. — Tuo te pede et modulo te metiri oportet. Hor. 1. 7. 98.

Meto. In Metonis annum differe. — Metonis annus. (Longus.) Cic. ad Att. 12. 3. 2.

Metuere. Amicus fidelis medicamentum vitae, et qui metuunt Dominum, invenient illum. Ss. Sirach. 6. 16. — Commoditas sequitur metuentem, incommoda nunquam. — Cautus metuit foveam lupus. Hor. ep. 1. 16. 50. — Cui vis est, jus non metuit. Paling. 10. 825. — Deos maxime aequum est metuere. Plaut. Pseud. 1. 3. 35. — Dulcis inexpertis cultura potentis amici, expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 86. — Expertus metuit. Hor. — Fortuna fortes metuit, ignavos premit. Sen. Med. 159. — Fures clamorem metunt. — Incus maxima non metuit strepitus. — Incus robusta malleum non metuit. — Inimicum quamvis humilem docti est metuere. Publ. Syr. — Lupus metuit foveam. — Majori metuat obvius esse minor. Anon. fab. Aes. 51. 12. — Metue senectam, non enim sola venit. — Multum venturi ne cures tempora fati: non metuit mortem, qui scit contemplare vitam. — Neminem metuit innocens. — Nisi qui scit facere, insidias nescit metuere. Publ. Syr. — Nulla metuentibus quies. Justin. 2. 13. 11. — Oderint, dum metuant. Sueton. Calig. 30. — Odimus, quod metuimus. — Post mortem in morte nihil est, quod metuam mali. Plaut. Capt. 3. 5. 83. — Quem quisque metuit, odit et periisse vult. Sen. Agam. — Quem metuit quis, odit; quem odit periisse cupit. S. Hier. ep. 82. 3. — Quem metuunt, oderunt. Enn. — Quem taurum metuis, vitulum mulcere solebas. Ov. art. am. 2. 241. — Qui cupit aut metuit, non liber est. Hor. — Qui mortem metuit, quod vivit perdit idipsum. Cato. 1. 22. — Rebus in tranquillis, metuas adversa sub illis. — Rex est, qui metuit nihil; rex est, qui cupiet nihil. Sen. Thyest. 388. — Scribere cur metuam, cum scribo de Jove summo. — Semper

plus metuit animus ignotum malum. P. S. — Si qui cum culpa carent, tamen malum metuunt, hi solent esse utiles heris. Plaut. Most. 4. 1. 1. — Summum nec metuas diem, nec optes. Mart. — Umbram suam metuit. Qu. Cic. de pet. consul. 2. 9. — Ustus pyr (ignem) metuit; catulum puer a cane morsus. Inf. — Pyr metuit tostus, catulum puer a cane morsus. Inf. — Verbera non metuet, metuit qui verba magistri. Muret.

Metus. De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adjicias peccatum super peccatum. Ss. Sirach. 5. 5. — Divitias dives non congerit absque labore, non tenet absque metu, non deserit absque dolore. — Gaudia post luctus veniunt, post gaudia luctus: semper in ambiguo saevi metusque sumus. Owen. epigr. — Infidelis recti magister est metus. Plin. paneg. 45. 6. — Ingrata sunt beneficia, quibus comes metus. Publ. Syr. — Magnae fortunae dona non sunt sine metu. — Malus dominationis custos metus. Sen. — Metus improbos compescit, non clementia. P. S. — Metus interpres semper in deteriora inclinatus. Liv. 27. 44. 10. — Metus quum venit raram habet somnus locum. P. S. — Mortem ubi contemnas omnes viceris metus. P. S. — Optanda mors est, sine metu mortis mori. Sen. Troad. 869. — Poena unius est multorum metus. — Praesente fortuna pejor est futuri metus. Quint. decl. 12. 15. — Qui sceptris duro saevus imperio regit, timet timentes: metus in auctorem redit. Sen. Oed. 705. — Quos cogit metus laudare, eosdem reddit inimicos metus. Sdn. Thyest. 207. — Verecundia metui comes est. — Vir nemus evitet, quisque quem frutex metui det. Inf. — Voluptas tacita metus est magis quam gaudium. P. S.

Meus. Et mea tela nocent. Ov. her. 15. 352. — Et meum telum cuspidem habet. — Hamum voravit: meus hic

est. (Piscis.) Plaut. — Hic dies meus est. Sen. — In aere meo est. Cic. ad fam. 15. 14. 1. — Mea pila est. Plaut. — Meo mucrone me vulnero. S. Hier. ep. 117. 3. — Meo me ludo lamberas. Plaut. Pseud. 2. 4. 53. — Meo rem remigio gero. Plaut. mil. gl. 747. — Meus hic est: hamum vorat. Plaut. Cure. 431. — Mors tua, vita mea. — Multum valeat: non est meum negotium. — Omnia mea mecum porto. Cic. parad. 1. 1. 8. — Pila mea est. Plaut. — Premor arte mea. Tibull. 1. 6. 10. — Res nata ex re mea, mea est. — Res nata ex re mea ad me pertinet. — Si meus stilus fuisset. — Sua cuique sponsa, mihi mea. — Te tua, me mea, quemque sua delectant. — Ubi meum invenio, ibi vindico. — Vineta egomet caedam mea. Hor. ep. 2. 1. 220.

Mica salis tibi non inest. Catull. — Nec micam quidem bonae mentis habet.

Micare. In tenebris micare.

Midas. Auriculas asini Mida rex habet. Pers. 1. 121. Divitiae Midae. Catull. 24. 4. — Mida locupletior. — Midae auricula: asinus. — Midae auriculis dignus. — Midae dare beneficium. — Midas habet aures asininas. Ov. met. 11. 145.

Migrare. Mures migrant. (Periculum imminet.) Cic. ad Att. 14. 9. 1. — Veteres migrate coloni. — Vive Deo gratus, toti mundo tumultus, pectore pacatus, semperque migrare paratus.

Miles. Arma magis quam jura milites nosse debent. — Arma membra militis. Cic. Tusc. 2. 16. 41. (37.) — Bibit hera, bibit herus, bibit miles, bibit clerus, bibit ille, bibit illa, bibit servus cum ancilla. — Bonus miles exponit caput — Frangit et attollit vires in milite causa. Prop. 4. 6. 51. — Desperatio aut militem facit, aut monachum. — Ducis in consilio posita est virtus militum. Publ. Syr. —

Effeminat femina militem. — Enumerat miles vulnera, pastor oves. — In publicos hostes omnis homo miles est. Tertull. — Malus miles est, qui imperatorem genens sequitur. Sen. ep. 107. 9. — Miles bellum optat, si gloriam. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Miles fugiens iterum pugnare potest. — Miles laudatur, quem femina non comitatur. — Miles qui est fortis, ridet discrimina mortis. — Miles scenicus. — Miles sine armis. — Militi tempora somnii aetiora quam noctes. — Militis est robur, consiliumque ducis. — Nauta de ventis, de bobus narrat arator, de equis narrat equitator, de armis miles, de navibus nauta. — Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat miles vulnera, pastor oves. Prop. 2. 1. 43. — Nullum bellum miles milite Gallo. Justin. 25. 2. — Qui desertor arguit militem. S. Aug. — Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem, rectorem dubiae navita puppis amat. Ov. ex Pont. 2. 5. 61. — Turpe senex miles, turpe senilis amor. Ov.

Milesia. Domi, non hic, Milesia. — Sermo Milesius. — Fabula Milesia.

Militare. Ecclesia militans. — Militat omnis amans. Ov. — Non omnis militans pugnat, qui fortia clamat. — Vivere militare est. Sen.

Militaris sine duce turba corpus est sine spiritu. Curt. 10. 6. 8.

Militia est vita hominis super terram. Ss. — Si omnes unum incommum ad militiam probat. — Unum incommum ad militiam probat. S. Hier. adv. Jov. 2. 34.

Milium torno sculpsit. — Moram si quaeres, sparge milium et collige. Pompejan.

Mille viae ducunt hominem per saecula Romam. — Quicumque te angariaverit mille passus, vade cum illo alia duo. Ss. Matth. 5. 41. — Ubique mors est: mille ad hanc aditus patent. Sen. Phoen. 151.

Milo. Milone robustior. — Milone voracior.

Milvinus. Milvina fames. Plaut. — Milvini oculi. Apul. met. 6. 27. — Milvinis unguis. Plaut. Pseud. 852. — Mulier, quae mulier, milvinum genus. Petron. 42.

Milvus. Columba milvo. Hor. epod. 16. 32. — Milvo volanti poterat ungues resecare. Petron. 45. — Quantum non milvus oberret.

Mimus. Mimum facere. — Musca, canes, mimi, sunt ad convivia primi; non invitati veniunt prandere parati.

Minae. Hostiles sedant, salve-valeque, minas. — Minarum strepitus, asinarum crepitus. — Precibus minas regaliter addit. — Qui moritur minis, bombis tumuletur asininis.

Minari. Igni ferroque minari. — Minari et cadere non semper ejusdem. — Multis minatur, qui uni facit injuriam. Publ. Syr. — Nec semper feriet quodcumque minabitur arcus. Hor. A. p. 350. — Saepe minus faciunt homines qui magna minantur. Anon. fab. Aes. 27. 5.

Minax. Sica minax stricto cohibetur ab ense frequenter.

Minerva. Crassa Minerva. (Rustic.) Hor. sat. 2. 2. 3. — Crassiore Minerva. Quint. — Cum Minerva manum quoque move. — Donum exitiale Minervae. (Equus Trojan.) — Invita Minerva. Cic. de off. 1. 31. 110. — Madidus est artibus Minervae. — Minerva pingui. — Minerva rudi. — Minervae calculus. Minervae felem comparare. Zenod. — Ne sus Minervam. — Nihil invita Minerva faciendum. — Omnis Minervae homo. (Peritus in multis.) Petron. 43. — Quisquis amat cervam, cervam putat esse Minervam. — Sus cum Minerva certamen suscipit. — Sus Minervam. Cic. ad fam. 9. 18. — Sus Minervam docet. Cic. Acad. post. 1. 5. 18. — Tam Marte, quam Minerva.

Mingere. Aut pluit, aut ningit, aut nostra pedissequa mingit. — Dum fu-

gans canis mingit, fugiens lepus invadit. — Mingere cum bombis, res est dulcissima lumbis. — Minxit in patrios cineres. Hor. A. p. 471. — Qui non aegrotat, bene mingit, si bene potat. — Vetulae mingunt ubi nolunt.

Minime. Avidum esse oportet neminem, minime senem. Publ. Syr. — Maximae cuique fortunae minime credendum.

Minimus. Adde parum parvo et ex minimo magnus acervus erit. — De minimis gravis fit grandis summa. — Deus in minimis maximus. — Ex duobus malis minimum eligendum. Cic. — Ex malis eligere minima oportet. Cic. de ff. 3. 1. 3. — Ex malis multis malum, quod minimum est, id minime est malum. Plaut. Stich. 120. — Ex malis multis minimum eligendum. — Ex minima magnus scintilla nascitur ignis. — In maxima fortuna minima licentia est. Sallust. Catil. 51. 13. — Magna si vis moliri, a minimo incipe. — Maxima paulatim ex minimis. — Maximus in minimis. — Minima de malis eligenda. Cic. — Minima non curat praetor. — Minimo sono labuntur alta flumina. — Minimum decet lubere, cui multum licet. Sen. Troad. 334. — Minimum eripit fortuna, cui minimum dedit. P. S. — Necesse est maximorum minima esse initia. P. S. — Plurimum facere, et minimum ipso de se loqui. Tac. — Ubi maxima spes, ibi minima spes. — Ubi mens plurima, ibi minima fortuna. — Vitis nemo sine nascitur, optimus ille est, qui minimis urgetur. Hor. sat. 1. 3. 68.

Ministerium. Nulla novacula tam duriter radit, quam quum vir sordidus consequitur sublime ministerium.

Ministrare. Male cuncta ministrat impetus. Stat. Theb. 10. 704. — Furor arma ministrat. — Ranae aquam ministrat. Diogenian. *venit parva me mullat.*

Miniatus. Funiculum miniatum fugere.

Minor. A bove majore discit arare

minor. — Calceus si pede major erit, subvertet, si minor uret. Hor. ep. 1. 10. 42. — Dii minorum gentium. — Major pars trahit minorem. — Majori metuat obvius esse minor. — Majori minor cedat in arte sua. — Minor quam musca. Petron. 42. — Minoris sumus quam muscae. — Nec minor est virtus quam quarere, parta tueri. Ov. art. am. 2. 13. — Omnes majores mors occupat atque minores. — Pluribus intentus minor est ad singula sensus. — Ruina majoris sit cautela minoris. — Ubi peccat aetas major, male discit minor. P. S. — Utque ego majores, sic me coluere minores. Ov. — Velut inter ignes luna minores. (Stellae). Hor.

Minus. E duobus malis semper minus est eligendum. Cic. — Hic minus insignit, qui plura metalla coignit. — In malis quod minus, est eligendum. — Minus decipitur, cui negatur celeriter. P. S. — Minus est quam servus, dominus qui servos timet. P. S. — Minus nihilo est. Plaut. Pseud. 938. — Minus quam summa pondus arista. — Mors minus poenae quam mora mortis habet. Ov. her. 10. 82. — Nec minus periculum ex magna fama, quam ex mala. Tac. — Saepe minus faciunt homines, qui magna minantur. — Saepe minus faciunt homines, qui magna loquuntur. — Si non errasset, fecerat ille minus. Mart.

Minuere. Dies dolorem minuit. — Minuet vindicta dolorem. Ov. amor. 1. 7. 63. — Minuunt praesentia famam. Claudian. bell. Gild. 385. — Non eloyis bursam minuit, nec missa dietam. — Nullus est dolor, quem longinquitas non minuat. Cic. — Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat ac molliat. Cic. ad fam. 4. 5. 6. — Quotidiano convictu auctoritas minuitur. — Scribentem juvat ipse favor, minuitque laborem. Ov. ex Pont. 3. 9. 21. — Sic minuas mella, quod apum sit cum dape cella. — Substantia festinata minuetur. Prov. 13. 11.

Minusculus. Saepe dat atrocem seintilla minuscula torrem.

Minutus. Magnus piscis minutos comest. — Minutae guttulae imbrem periunt. — Sacrilegia minuta puniuntur, magna in triumphis feruntur. Sen. ep. 87. 20.

Mirabilis Deus in sanctis suis. — Quanto mirabiliora, tanto fide digniora. — Qui sapit, hic spernit, quidquid mirabile cernit.

Mirari. Mirabar, hoc si sic abiret. Ter. Andr. 175. — Miranda canunt sed non credenda poëtae. Cic. — Multa miranda canunt, sed non credenda poëtae. Cic. — Non omnes eadem mirantur amantque. Hor. ep. 2. 2. 58.

Mirus. Martinus Biro, quamvis sit egentior Iro, ille tamen miro par cupit esse viro. (Eppus Quinque eccl. in concursu clericorum.) — Mira de lente. — Mirum lolio te vicitare, tam vili tritico. — Res loquitur miras, cum quis fervescit in iras.

Miscere. Coelum et terras miscet. Liv. 4. 3. 6. — Columbae serpentem miscere. (Mitis-prudens.) — Curis gaudia miscet. — Dulci amarum miscere. Cic. — Furfure se miscens porcorum dentibus estur. — Interdum miscentur tristia laetis. Ov. fast. 6. 643. — Mare coelo miscere. — Miscentur gaudia laetis. Ov. — Miscentur tristia laetis. Ov. — Miscentur veris passim commenta. Ov. — Miscere jocis seria. — Miscet quadrata rotundis. — Miscuit utile dulci. Hor. — Mons monti (vel: cum monte) non miscetur. — Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci. Hor. ep. 2. 3. 343. — Prius undis flamma miscetur. Cic. Philipp. 13. 21. 49. — Qui se furfuribus miscet, devoratur a porcis. — Regum felicitas multis miscetur malis. — Sacra profanis, profana sacris miscentur. — Sorbe, quod ipse miscuisti. — Summa imis miscet. Vell. Pat. 2. 2. 3. — Summa imis, ima summis miscentur. — Terram coelo miscent.

— Totam vitam miscet dolor et gaudium. — Vinum miscendum est, novo Hymettio et Falerno vetulo.

Miser. Coelestis ira, quos premit, miseros facit. Sen. Herc. Oet. 441. — Clausa fides miseris et toto solus in orbe est. Lucan. 9. 246. — Dat miser occasus, solet effrons quod fore nasus. Inf. — Dupliciter miser es, qui felix fuisti, dupliciter felix, qui ante miser. — Ego esse miserum credo, cui placeat nemo. Mart. 5. 28. 9. — Et deest et superat miseris cogitatio. Publ. Syr. — Fiunt Nerones miseri facti locupletes. — Fortiter ille facit, qui miser esse potest. Mart. 11. 57. 15. — Fortuna miserrima tuta est. Ov. ex Pont. 2. 2. 31. — Hungariam facere primum miseram, dein servilem. (Kolonics.) — In miseri vita, vita est contumelia. P. S. — In misero facile fit potens injuria. P. S. — Ingratus unus omnibus miseris nocet. P. S. — Irridens miserum dubium sciat omne futurum. — Is miser est et erit, qui mundi gaudia quaerit. — Labor ingenium miseris dedit. Manil. 1. 78. — Mille modis leti miseros mors una fatigat. Stat. Theb. 9. 280. — Miser dici bonus vir, esse non potest. P. S. — Miser esse, qui virtutem habet, non potest. Sen. ep. 92. 13. — Miser is est homo, qui amat. Plaut. Asin. 3. 3. 26. — Misera contribuens plebs. — Misera est magni custodia census. Juv. — Misera est voluptas, ubi periculi memoria est. P. S. — Misera mens incredula est. Sen. Herc. Oet. — Misera mors sapienti non potest accidere. — Miseri est nescire sine periculo vivere. P. S. — Miserias properant suas audire miseri. Sen. Herc. Oet. 754. — Miseris colendos maxime superos putem. Sen. Agam. 694. — Miseris obsoniorum loco est sal cum aceto. — Miseris succurrere disco. Verg. — Miseris venit solertia rebus. — Miserrimum est arbitrio alterius vivere. P. S. — Miserrimum est timere, quum spes

nihil. Sen. Troad. 425. — Miserum est alienae incumbere famae. Juv. 8. 76. — Miserum est habuisse et non habere. Plaut. Rud. 1321. — Miserum est tacere cogi, quod cupias loqui. P. S. — Miserum te judico, quod nunquam fueris miser. P. S. — Mus miser est antro qui solum clauditur uno. — Mus miser (vel: miser est mus) antro qui clauditur uno. — Nere status miseri tribuunt nudae mulieri. — Nihil aliud necessarium ut sis miser, quam ut te miserum credas. — Non ignara mali miseris succurrere disco. Verg. — Non qui jussus aliquid facit miser est, sed qui invitus facit. Sen. ep. 61. 3. — Nullus est miseris pudor. Sen. Oedip. 65. — Nunquam est ille miser, cui facile est mori. Sen. Herc. Oct. 111. — O miserum bellum, quum tundit asellus asellum! — O quam miserum est nescire mori! Sen. Agam. 610. — O vitam misero longam, felici brevem. P. S. — Occidit miseros crambe repetita magistros. Juv. 7. 154. — Omnis est misera servitus. Cic. — Paupertas onus est et miserum et grave. — Placato possum non miser esse Deo. Ov. trist. 1. 3. 40. — Prodesse qui vult, nec potest, aequae est miser. P. S. — Proprium hoc miseros sequitur vitium, nunquam rebus credere laetis. Sen. Thyest. 938. — Quam miserum est ubi consilium casu vincitur. P. S. — Quam miserum est mortem cupere, nec posse emori. P. S. — Quemcunque fortem videris, miserum neges. Sen. Herc. fur. 464. — Quemcunque miserum videris, hominem scias. Sen. Herc. fur. 463. — Quemvis media eripe turba aut ab avaritia aut misera ambitione laborat. Hor. sat. 1. 4. 25. — Qui invitus servit, fit miser et servit tamen. P. S. — Qui miseros spernit, sibi callem ad tartara sternit. — Quid nimis miseri volunt, hoc facile credunt. Sen. Herc. fur. 313. — Quippe nihil miserum fletus lamentaque juvant. — Rebus in

adversis miseris succurrere disce. Cato. — Rebus in angustis facile est contemnere vitam: fortiter ille facit, qui miser esse potest. Mart. 11. 56. 15. — Res est sacra miser. Ov. — Si tibi deficit aes, miser es, et pinguis non es. (Edis.) — Solamen miseris socios habuisse malorum. Sen. — Sorte patet misera, quae sit dilectio vera. — Usque adeo-ne mori miserum est? Verg. Aen. 12. 647. — Ut mors, sic somnus miseros felicibus aequat.

Miserabilis. Miserabile saeculum cense, ubi iustitiam petere est crimen. — Nil adeo fortuna gravis miserabile fecit, quod minuant nulla gaudia parte malum. Ov. ex Pont. 4. 4. 5. — Nil miserabilius quam incerta sede vagari. — Praestat invidiosum esse, quam miserabilem.

Miseratione melior invidia.

Misere. Nihil est miserius, quam animus hominis conscius. Plaut. Most. 3. 1. 13. — Nihil est nec miserius, nec stultius, quam praetimere. Sen. ep. 98. 7. — Nihil miserius, quam animus conscius. Plaut. — Qui medice vivit, miserrime vivit. — Se misere servire sciat, qui servit iniquo.

Misereri. Deus misereatur nobis. — Deus miserere animabus, dixit Oswald cadens in terram. (Semper orandum.) Beda. hist. eccl. 3. 12. — Frustra rogatur, qui misereri non potest. Publ. Syr. — Ita te aliorum misereat, ne alios tui misereatur. — Miserebor cui voluero, et clemens ero in quem mihi placuerit. Ss. Exod. 33. 19. — Novit figmentum nostrum Deus et miseretur. Ss. — Simul ac quis misertus est, memoria interit.

Miseria. Aeri alieni comes miseria. — Aulica vita, splendida miseria. — Aurum probat ignis et miseria bonos viros. S. Hier. — Avarus ipse miseriae causa est suae. Publ. Syr. — Est felicibus difficilis miseriarum vera aestimatio. Quint. decl. 9. 6. — Finis

miseriae mors est. — Frugalitas miseria est rumoris boni. P. S. — Ignis aurum probat, miseria fortes viros. Sen. de provid. 5. 8. — Leve est miseriae ferre, perferre est grave. Sen. Thyest. 307. — Miseria invidiam non sentit. — Miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Tac. hist. 1. 15. — Miseriae properant suas audire miseri. Sen. Herc. Oet. 754. — Misericordia non causam sed miseriam respicit. Sen. de clem. 2. 5. — Mors laborum et miseriarum quies est. Cic. — Nimia est miseria nimis pulchrum esse hominem. Plaut. mil. gl. 1. 1. 68. — Optime miseriae ferunt, qui abscondunt. Curt. 5. 5. 11. — Requiescit in miseriis. — Sola miseria caret invidia. — Tacere multis discitur vitae miseriis.

Misericordia. Bona comparat praesidia misericordia. Publ. Syr. — Magnus est amor, qui ex misericordia venit. Sen. exc. contr. 8. 6. 8. — Mala causa est, quae requirit misericordiam. P. S. — Malo invidiam, quam misericordiam. — Melior est invidia quam misericordia. — Misericordia et veritas custodiunt regem, et roboratur clementia thronus ejus. Prov. 20. 28. — Misericordia non causam sed miseriam respicit. Sen. — Misericordiam volo, non sacrificium. Ss. Matth. 9. 13. — Praestat invidos habere, quam misericordiam.

Misericors. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequuntur. Ss. Matth. 5. 7. — Homo, qui in homine calamitoso est misericors, meminit sui. Publ. Syr. — Misericors civis patriae est consolatio. P. S. — Muneribus non lacrimis meretrix est misericors. P. S.

Missa. Brevis missa cito decantatur. — Exilis nummus brevem parit missam. — Ite missa est. (Finis.) — Non eloy bursam minuit, nec missa diaetam. Inf. — Pro cupreis cupreas lege clerice missas.

Mitescere. Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit. Hor. ep. 1. 1. 39.

Mitigare. Etiam veros dolores mitigat tempus. Quint. 6. 1. 28. — Obsequio mitigantur imperia. Cato. 8. 8. — Verbum dulces multiplicat amicos et mitigat inimicos. Ss. Sirach. 6. 5.

Mitis. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Ss. — Discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Ss. — Mites renuunt lites. — Quem lupa servavit, manus hunc temeraria civis perdidit: o quanto mitior illa fuit! Ov. — Taceo novercas, mitius nihil est feris. Sen.

Mittere. Corvum misimus. — Esto sequens puerum, quem miseris ad fora rerum. — Mitte sapientem et nihil ei dixeris. — Sagitta interdum resiliens percutit mittentem. S. Hier. ep. 52. 14. — Sybariticus missus.

Mixtus. (Mistus.) Bona mixta malis. — Dulce amarumque mixtum. Plaut. Pseud. 63. — Mista cum veris passim commenta vagantur. Ov. met. 12. 54. — Mixtum compositum. — Quavis in terra sunt mala mixta bonis. — Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis.

Mixtura. Nullum magnum ingenium sine mixtura dementiae fuit. Sen. de tranq. 15. 16.

Mobilis. Mobile mutatur semper cum principe vulgus. Claudian. cons. Honor. 8. 202. — Mobilior ventis femina. Calpurn. ecl. 3. 10. — Mobilium turba Quiritium. Hor. — Nihil est tam mobile, quam feminarum voluntas, nihil tam vagum. Sen. de remed. fort. 16. 4. — Ventis mobilior.

Mobilitas. Ventus mobilitate sua fervercit.

Moderabilis. Nox et amor vinumque nihil moderabile suadent. Ov. am. 1. 6. 59.

Moderamen. Sanior esse potes, si cum moderamine potes. — Senior esse potes, si cum moderamine potes.

Moderari. Sorte sciunt hilari non omnes se moderari.

Moderatio. Magni pectoris est inter secunda moderatio. Sen. suasor. 1. 3. — Moderationem docet peregrinatio. Menand.

Moderator. Rei suae quilibet moderator.

Moderatus. Moderata durant. Sen. Troad. 258. — Quanto major eris, tanto modorator esto. — Quanto quis plus qotes, eo moderatius imperio uti debet. Liv. 34. 7. 15. — Violenta nemo imperia continuit diu: moderata durant. Sen.

Modeste. Modice et modeste melius est vitam vivere. Plaut. Pseud. 3. 1. 18.

Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Ss. — Modestia promptuarium virtutis. Menand. — Xenocratis modestiam superat.

Modestus interpellator venter. — Nulla perpetuam gratiam servat, nisi modesta victoria. Quint. decl. 9. 19. — Nulla tam modesta felicitas est, quae malignitatis dentes vitare possit. Val. Max. 4. 7. 2.

Modice et modeste melius est vitam vivere. — Sapiens et bonum ferre potest modice et malum fortiter aut leviter. Varro. sat. Menipp. 33. 4.

Modicus. Adde parum modico, modicum superadde pusillo: saepius hoc faciens magnum cumulabis acervum. — E modico dolore morbum facit magnum. — Fiei sunt modici licet agglomerentur amici. (Hospites avari hominis.) — Locupletem facit non multa possidere, sed modica desiderare. Val. Max. 4. 3. 6. — Modica non curat praetor. — Modicis utere jocis. — Modico vino utere, propter debilitatem stomachi. Ss. — Modicus cibi, medicus sibi. — Pausa morosa tori modicum dapis impetrat ori. Inf. — Pro modico multum consumere credito stultum. — Qui modicum spernit, se ditum (i. e. divitem) vix fore

cernit. — Qui spernit modica, paulatim decidet. Ss. Sirach. 19. 1.

Modius. In modio rendi non est vola plena sciendi. Inf. — Nemini fidas, nisi cum eo modium salis vidas. Aristot. — Nemini fidas, nisi cum quo modium salis absumpseris. Aristot. — Nummos modiis metiri. Petron. 37. — Pleno modio. — Pleno modio dare. Cic.

Modo sic, modo sic. Petron. 45. — Modo sic, modo sic, inquit rusticus, variam porcum perdiderat. Petron.

Modulus. Eodem omnes metiri modulo. — Metiri se quemque suo modulo. Hor. ep. 1. 7. 98. — Suo se modulo metiri. — Tuo te pede et modulo te metiri oportet. Hor.

Modus. Ad modum Minellii. — Arduus rerum omnium modus. Tac. hist. 1. 85. — Arma non servant modum. Sen. Herc. fur. 403. — Difficile est modum tenere in omnibus. S. Hier. ep. 108. 20. — Disce modum servare, alieno disce periculo. — Est modus in rebus. Hor. — Est modus in rebus, sunt certi denique fines, quos ultra citraque nequit consistere rectum. Hor. sat. 1. 1. 106. — Est modus in rebus, pomum pater adjice virgis. — Est modus matulae. Varro. — Fortiter in re, suaviter in modo. — Mille modi Veneris. — Modus est omnibus in rebus optimum. Plaut. Poen. 238. — Modus in jocis servandus est. — Modus omnibus in rebus optimus est habitu. Plaut. — Modus vivendi. — Nolite supra modum sapere. Ss. — Omnibus modis nocens. — Optimus tamen modus est. Plin. ep. 1. 20. 20. — Quidquid excessit modum, pendet instabili loco. Sen. Oed. 909. — Rebus in adversis patientia debet adesse; dum fortuna favet, debet adesse modus. — Secunda non habent unquam modum. Sen. Oed. 694. — Suaviter in modo, fortiter in re. — Suus cuique modus est. Cic. orat. 22. 73. —

Verus amor nullum novit habere modum. Prop. 2. 15. 30. — Viri in eo culpa, si uxor modum excedit. Tac. Annal. 3. 34.

Moechari. Filia moechatur, quae moecha matre creatur. — Notus ut in Plauti comoedia moechus. — Si moechis nasum mos est tollere rasum: multis per mundum sine naribus esset eundum.

Moenia. Efficimus pro opibus nostra moenia. Plaut. Stich. 695. — Fortior est qui se, quam qui fortissima vincit moenia. — Pro opibus tuis strue moenia. — Viris fortibus non opus est moenibus. — Vivunt quasi pro opibus suis efficiant moenia. Plaut. — Moenia ferrea, non terrea. (Arma). Plutarch.

Moeror. Da puero volitum, ne moeror amaritet illum Inf. — Gaudii comes moeror. — Nulla dies moerore caret. Sen. Troad. 77. — Voluptatem moeror sequitur.

Moestus. Gaudia pennata sunt moesto dolore fugata.

Mola. Ad molam primo qui venit, non molet imo. — Farinam fugit, qui molam devitat. — Molam, qui vitat, vitat farinam. — Mures molas lingunt Romae. Sen. apoc. 8. — Non intret molam, qui vult vitare farinam. — Orbis vertitur tamquam mola. Petron. 39. — Qui fugit molam, fugit farinam. — Qui fugit molam, farinam non invenit. — Qui vitat molam, vitat farinam. — Sero molunt deorum molarum, molunt autem tenuiter. Plutarch.

Mola salsa litant, qui tura non habent. — Mola tantum salsa litant, qui non habent tura. Plin. H. n. praef. 11. — Romae mures molam lingunt. Sen.

Molere. Ad molam primo qui venit, non molet imo. — Cum pluit molendum. — Dum pluit molendum est. — Nisi purges et molas non comesdes. — Primus veniens primus molet. — Qui primus venerit, primus molet.

— Sero molunt deorum molae, molunt autem tenuiter. Plut.

Molestare. De ea re, quae te non molestat, ne certeris. Ss. Sirach. 11. 9. — Dum caput infestat, dolor omnia membra molestat.

Molestia. Dilaere molestiam. — Homines ipsi hanc sibi molestiam ultro atque aerumnam offerunt: ducunt uxores. Lucil. sat. 21. 1. — Non potest inveniri vita hominis carens molestia. Priscian.

Molestus. Leones non sunt papilionibus molesti. Mart. 12. 61. 5. — Molestus interpellator venter. Hom. — Nimio celerius venit, quod molestum est, quam id quod cupide petas. — Non minus molestum est calvis, quam comatis pilos evelli. Sen. de tranq. 7. — Omnis coacta res molesta est. — Quos edisse pudet, vita molesta gravat. — Sapientem apud stultos loqui molestum.

Moles. Fertur ovis vana, quam mole gravat sua lana. — Magnae molis erat. Verg. — Magnae molis magna ruina cadit. — Mantica mole levis, fit longo tramite gravis. — Mens agitat molem. Verg. — Rudis indigestaque moles. — Ruit mole sua. — Tanta molis erat Romanam condere gentem. Verg. — Vis consilii expertus mole ruit sua. Hor. carm. 3. 4. 65.

Molimen. Gallo molimen animosius est prope limen.

Moliri. Magna si vis moliri, a minimo incipe.

Mollire. Nullus dolor est quem non longinquitas temporis minuatur ac molliat. Cic. ad fam. 4. 5. 6. — Omnia mors tollit, quam nulla potentia molliat.

Mollis. Agna mollior. Mart. 5. 37. 2. — Anseris medullula mollior. Catull. 25. 2. — Auricula infima mollior. Cic. — In molli carne vermes nascuntur. Petron. 57. — Jones molles. — Mollie Tarentum. Hor. — Molli articulo tractare. Quint. 11. 1. 70. — Molli brachio objurgat. Cic. Att. 2. 1.

— Molli brachio. Cic. ad Att. 2. 1. 6.

— Molli manu. — Mollior cuniculi capillis. Catull. 25. 1. — Mollior quam nebula. — Mollis Jonia. Plaut. Stich. 769. — Ne quare mollia, ne tibi contingant dura. — Non est ad astra mollis e terris via. Sen. Sen. Herc. fur. 437. 441. — Non jacet in molli veneranda scientia lecto. — Non venit ex molli vivida fama toro. — Patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15. — Praevisus ante mollior ictus venit. — Responsio mollis frangit iram. Ss. — Responsio mollis frangit iram, sermo durus excitat furorem. Prov. 15. 1. — Sermo mollis frangit iram. Ss. — Somno mollior. — Spiritus inde perit, dum corpus mollia quaerit. — Vincuntur molli pectora dura prece. Tibull. 3. 4. 76.

Molliter vivit. Sen. ep. 82. — Te curasti molliter.

Molossus. (Canis.) Annoso prospectandum latrante molosso.

Momus. Momo satisfacere. Hesiod. — Momo satisfacere quis potest. Hesiod. — Nec Momus carpet.

Monachus. Desperatio aut militem facit aut monachum. — Daemon languebat, monachus tunc esse volebat; ast ubi convaluit, mansit ut ante fuit. — Habitus non facit monachum. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas taxillos: alea jacta placet. — Non intret tua limina quisquam frater vel monachus. Paling. 5. 586. — O monachi vestri stomachi sunt amphora Bacchi. — Omne animal post coitum triste excepto gallo et monacho. — Quando faber eudit, monachus cum conjuge ludit. — Quid agit mundus monachus vult esse secundus. — Respondet positus monachi devotio nummis. — Vestis non facit monachum. — Ut piscis extra aquam, sic monachus extra cellam. — Vix factus monachus jam vult esse guardianus.

Monedula. Aurum monedulae committere. (Fur.) Cic. p. Flacc. 31. 76. — Monedulae committere. — Non plus auri quam monedulae. Cic.

Monere. Amicum in secreto mone, palam lauda. Ps. Sen. mor. 12. — Dii monerint meliora atque amentiam averuncassint. Varro l. l. 7. 102. — Disce justitiam moniti et non temnere divos. Verg. Aen. 6. 620. — Dum Aurora fulget moniti adolescentes flores colligite. — In monendo sapimus omnes. — Memorem immemorem facit, qui monet, quod memor mininit. Plaut. Pseud. 4. 1. 30. — Memorem mones. Plaut. Capt. 191. — Moniti meliora sequamur. Verg. Aen. 3. — Quaelibet hora monet praesentia tempora labi: una venit serius, quae tibi dicet: abi! — Qui monet quasi adjuvat. Plaut. Cureul. 460.

Monitio acerbitate careat. Cic. de amic. 24. 89.

Monitum. Utilibus monitis prudens accommodat aurem.

Monitor capras age. — Monitoribus asper. (Juvenis.) Hor.

Monoculus. Beatus monoculus in terra caecorum.

Monosyllabus. Omnis herus servo monosyllabus.

Mons. Argenti montes. Plaut. mil. gl. 1064. — Aureos montes pollicetur. Plaut. — Auri montes polliceri. Ter. Phorm. 68. — Bernardus valles, montes Benedictus amabat, oppida Franciscus, celebres Ignatius urbes. — Feriunt altos fulmina montes. — Feriunt summos fulgura montes. Hor. carm. 2. 10. 11. — Magnos montes promittit. Pers. 3. 65. — Magnus non est pumilio, licet in monte steterit. Sen. ep. 76. 31. — Maria montesque polliceri. Sall. Cat. 23. 3. — Mons monti (vel: cum monte) non miscetur. — Montes aurei. S. Hier. — Montes mali. (Infelix.) Plaut. Epid. 84. — Montes trutinari. — Nubes, quae in jugis montium sedet cum procella im-

brem dat. Liv. 22. 30. 10. — Non potest civitas abscondi supra montem posita. Ss. Matth. 5. 14. — Occurrunt homines, nequeunt occurrere montes. — Parturiunt montes. Hor. — Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus. Hor. A. p. 139. — Persarum montes aurei. — Pumilio licet in monte non est magnus. Sen. ep. 127. — Qui nil ferre potest hominum commercia vitet et solus degat silvis et montibus altis. — Si mons non accedit ad Mohamedem, Mohamed accedat necesse est ad montem. — Tange montes et fumigabunt.

Monstrare. Digito monstratur. Hor. carm. 4. 3. 22. — Non avis aucupibus monstrat, qua parte petatur. — Pulchrum est digito monstrari et dici: hic est. Pers. 1. 28. — Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam. Cic. de div. 1. 58. 132. — Si caecus iter monstrare velit. Hor. ep. 1. 17. 3. — Sors aspera monstrat amicum. — Ut si caecus iter monstrare velit. Hor.

Monstrum alit. Ter. — Monstrum horrendum.

Monumentum. Exegi monumentum aere perennius. Ov. — Factum abiit, monumenta manent. Ov. — Monumentum aere perennius. Hor.

Mopso Nisa datur. Verg. ecl. 8. 26.

Mora. Cura longa est attenuanda mora. Ov. ex Pont. 1. 3. 25. — Da spatium tenuemque moram, male cuncta ministrat impetus. Stat. Theb. 10. 704. — Damnum in mora. — Deliberare utilia mora tutissima est. Publ. Syr. — Differ, habent parvae, commoda magna morae. Ov. fast. 3. 394. — Tolle moras: semper nocuit differre paratis. Lucan. 1. 281. — Etiam celeritas in desiderio mora est. P. S. — Fames et mora bilem in nasum concidunt. Plaut. — Habent sua commoda morae. — Habent parvae commoda magna morae. Ov. — Interit ira mora. Ov. — Laetitia in vita est rara hora, brevis mora. — Latrante stomacho

omnis mora bilem movet. — Longa mora est nobis omnis quae gaudia differt. Ov. her. 19. 3. — Mora omnis odio est, sed facit sapientiam. P. S. — Mora saepe malorum dat causas. Manil. astron. 4. 75. — Mora semper obfuit, diligentia profuit. Plaut. — Mora semper odio est, sed facit sapientiam. P. S. — Mora trahit periculum. — Moram res postulat. — Moram si quaeres, sparge milium et collige. Pompejan. — Mors minus poenae, quam mora mortis habet. Ov. her. 10. 82. — Mulier profecto nata est ex ipsa mora. Plaut. mil. gl. 1292. — Nec mora, nec requies. — Nostra Deus subitis non damnat crimina poenis, compensat longas sed gravitate moras. — Nulla in agendo mora, et sine fructu nulla sit hora. — Odit verus amor nec patitur moras. Herc. fur. 588. — Omnis nimium longa prope-ranti mora est. Sen. Agam. 426. — Periculum in mora. — Periculum in mora, sicut dicit schola. — Principiis obsta, sero medicina paratur, dum mala per longas convaluere moras. Ov. rem. am. 91. — Quod ratio non quit, saepe sanavit mora. Sen. Agam. 130. — Rei nulli prodest mora, nisi iracundiae. P. S. — Res quaesita mora, parva consumitur hora. — Saepe mora est melior. Apoll. Sidon. ep. 2. 6. 1. — Saepe mora remedium est mali. — Veritas odit moras. Sen. Oedip. 850. — Scelera impetu, bona consilia mora valescunt. Tac. hist. 1. 32. — Ut fragilis glacies interit ira mora. Ov. art. am. 1. 374.

Moralis. In rebus dogmaticis taliter qualiter, in moralibus totaliter aliter.

Morari. Nec superos moratur, nec inferos. — Non bene dissimiles in eadem sede morantur. — Poenam moratur improbus, non praeterit. Publ. Syr. — Oreum morari. — Vix deprae-datur lupo in quo rure moratur.

Morbidus. Morbida facta pecus

totum corrumpit ovile. Ov. — Morbida sola pecus, inficit omne pecus.

Morboviam abire. Sueton. Vespas.

Morbus. Causa multis moriendi fuit: morbum suum nosse. Sen. de brev. vit. 18. 5. — Crapula est alimentum morborum. — Ex modico dolore morbum facit magnum. — Formae dignitas aut morbo deflorescit aut vetustate. Corn. rhet. 4. 27. 38. — In morbo consumat. (Maledictio.) Sen. de benef. 4. 39. 2. — Maxima pars hominum morbo iactatur eodem. Hor. sat. 2. 3. 121. — Medicina pejor morbo. — Morbum et pauperiem celare imprudentia est. P. S. — Morbus senescit. — Multi morbi quiete et abstinentia curantur. — Multos morbos multa fercula fecerunt. Sen. — Natura sanat, medicus curat morbos. — Non est sat tutum morbum vi pellere acutum. — Non intellecti mala est curatio morbi. — Non intellecti nulla est curatio morbi. Corn. Gall. el. 3. 55. — Novit salutem medicina, morbos autem non novit. S. Aug. in psalm. 16. — Nunquam crede mihi, a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen. — Omnes humanos sanat medicina dolores: solus amor morbi non amat artificem. Prop. 2. 1. 57. — Opprime, dum nova sunt, subiti mala semina morbi. Ov. rem. a 81. — Pauci vident morbum suum, omnes amant. (Error.) — Pharmaca das aegroto, aeger tibi porrigit aurum: tu morbos curas illius, ille tuum. (Medicus.) — Prodest morbum suum nosse. Sen. de ira 3. 10. 3. — Senectus dicitur morbus et infirmitas aequiparatur. — Senectus insanabilis morbus. Sen. ep. 108. 28. — Senectus ipsa est morbus. Juv. 10. 219. Ter. Phorm. 4. 1. 9. — Temperariis remediis graves morbi curantur. Sen. — Tria mala aequo nocent: sterilitas, morbus, vicinus. Pallad. 1. 6. 6. — Venienti occurrere morbo. Pers. 3. 64.

Morbosus. Gulosi, morbosi.

Mordax. Aedibus in propriis canis est mordacior omnis. — Mordax canis. Plaut. Bacch. 11. 46. — Plus vetustis favet invidia mordax, quam bonis praesentibus. Phaedr. — Quo quis plus valet, tanto mordacior ira. — Vino diffugiunt mordaces curae.

Mordere. Ac si me canis memorderit. Gell. 6. 9. 2. — Canes timidi vehementius latrant, quam mordent. Curt. 7. 4. 13. — Canis lapidem mordens. Plin. H. n. 29. 32. — Canis qui mordet, mordetur. — Dente mordeor invido. Hor. carm. 4. 3. 16. — Elephantus murem non mordet. — Frenum mordet. Cic. ad fam. 11. 23. 2. — Genuino mordet. — Iniquo dente mordet. — Leonem mortuum et catuli mordent. — Litem movebit, si vel canem asinus momorderit. — Lupus non mordet lupum. — Macilenti pediculi acrius mordent. — Malum virum vel mus mordet. — Mordere labrum. — Mortui non mordent. Theod. Chius — Non desit baculus, si vult mordere catulus. — Non quivis sordet, quem calumnia mordet. — Non quivis sordet, quem dente calumnia mordet. — Patrimonium mordere. — Scire tuum sordet, si crimen pectora mordet. — Tu cave defendas, quamvis mordebere dictis. — Ustus pyr metuit (vel: Pyr metuit tostus), catulum puer a cane morsus. Inf. — Vel capra mordeat nocentem. — Vi cynifex tenta famis est mordendo cruenta. Inf. — Virum improbum vel mus mordeat.

Mordicus tenere. Cic.

Mori. Atticus moriens porrigit manum. (Aviditas.) — Aut vincere, aut mori. — Ave Caesar, imperator, morituri te salutant. — Avarus nisi cum moritur, nil recte facit. Publ. Syr. — Bene mori est effugere male vivendi periculum. Sen. ep. 70. 5. — Bene philosophatur, qui disceit bene mori. — Bene vixit is, qui potuit, quum voluit mori. P. S. — Bis est mori, alterius arbitrio mori. P. S. — Carmina

jam moriens canit exsequialia cygnus. Ov. — Causa multis moriendi fuit: morbum suum nosse. Sen. brev. vit. 18. 5. — Cui nasci contigit, mori restat. — Cum moritur dives, concurrunt undique cives, pauperis ad funus vix currit clericus unus. — Desperatio magnum ad honeste moriendum incitamentum. Curt. 9. 5. 6. — Dignitas non moritur. — Dignum laude virum Musa vetat mori. Hor. — Dulce et decorum est pro patria mori. Hor. carm. 3. 2. 13. — Est commune mori, mors nulli parcat honori. — Est honesta turpitudine pro bona causa mori. P. S. — Fac modo, quae moriens facta fuisse voles. — Heu quam est timendus, qui mori tutum putat. P. Syr. — Homo totius moritur, quoties amittit suos. P. S. — Ibis redibis non morieris in bello. (1 — ?) — In cella vinaria sibi moritur. — In quo nascetur asinus corio, morietur. — Lex universa est, quae jubet nasci et mori. P. S. — Mala herba difficulter moritur. — Mavult mori, quam maculari vir probus. — Megarenses obsonant, quasi altero die morituri, aedificant vero, quasi nunquam morituri. Tertull. apol. 39. — Memento mori. — Mori necesse est, sed non quotiens volueris. P. S. — Mori volenti deesse mors nunquam potest. Sen. Hipp. 878. — Moriendum priusquam aliquid morte dignum commiseris. Aristot. — Moriens fefellit. — Moritur doctus similiter ut indoctus. Ss. Eccl. 2. 16. — Morituri te salutant. — Mors illi gravis incubat, qui notus nimis omnibus, ignotus moritur sibi. — Mortem timere quam mori crudelius est. P. S. — Musa vetat mori. — Nascentes morimur, finisque ab origine pendet. — Nascimur hac omnes lege, ut moriamur. Paling. 5. 653. — Non omnis moriar. Hor. — Notus nimis omnibus ignotus sibi moritur. Sen. — Nunquam est ille miser, cui facile est mori. Sen. Herc. Oct. 111. — O homo disce mori. — Optimum non

nasci, proximum cito mori. Plin. H. n. 7 praef. — O quam miserum est necesse mori! Sen. Agam. 610. — Omne, quod exoritur, terra fit et moritur. — Praestat mori quam male vivere. — Quem dii diligunt adolescens moritur. Plaut. Bacch. 816. — Qui moritur minis, bombis tumuletur asininis. — Quod natum est, poterit mori. Sen. Herc. Oet. 1099. — Rex nunquam moritur. — Romae quoque homines moriuntur. Eustach. — Sardoniciis herbis saturatus: moritur et ridet. (Amare.) Salvia. gub. dei 7. 1. 6. — Satis vixi; invictus enim morior. Epaminond. — Unde superbit homo, cujus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori. — Usque adeo-ne mori miserum est? Verg. Aen. 12. 647. — Vita perit, mortis gloria non moritur. Auson. sept. sap. 7. 2. — Vivat quisque purus, quasi esset cras moriturus. — Vivere spe vidi, qui moriturus erat. — Vivimus quasi altera die morituri, et aedificamus quasi semper in hoc saeculo victuri. S. Hier. ep. 128. 4.

Morigerus. Vernas morigeros non efficit improbus heros.

Morosus. Delectatio morosa. — Pausa morosa tori modicum dapis impetrat ori.

Mors. A limine mortis restitutus. — Ante diem mortis nullus laudabilis exstat. Columban. 83. — Ante mortem ne laudes hominem quemquam. Ss. Sirach. 11. 30. — Ante mortem (vel: obitum) nemo beatus. Herod. — Anus cum ludit morti delicias facit. Publ. Syr. — Asini mortes narrat. — Avis ipsa sibi mortem creat. (Viscus.) Verg. — Bona et mala, vita et mors paupertas et honestas a Deo sunt. Sirach. 11. 14. — Bona mors est omnis vitae quae exstinguit mala. P. S. — Certius est quam mors, quam mors incertius nil est. — Contra vim mortis nullum est medicamen in hortis. — Contra vim mortis non nascitur herba

in hortis. — Crambe repetita mors est. Juv. 7. 154. — Debilis et fortis venient ad limina mortis. — Dispar vendi ratio est, mors omnibus una. — Dum vita grata est, mortis conditio optima est. P. S. — Ede, bibi, lude, post mortem nulla voluptas. Epic. — Effugit mortem, quisquis contempserit. Curt. — Effugit mortem quisquis contempserit: timidissimum quemque consequitur. Curt. 4. 14. 25. — Est commune mori, mors nulli parci honor. — Fac bene dum visis, post mortem vivere si vis. — Fata manent omnes, metam properamus ad unam: omnia sub leges, mors vocat atra, suas. — Finis miseriae mors est. — Fortis est, ut mors, dilectio. Ss. — Heredem medicum facere est accessere mortem. — Homicida est, qui cum possit hominem de morte liberare, non liberet. S. Hier. adv. Pelag. 3. 7. — Homo sine pecunia est imago mortis. — Honestas mors turpi vita potior. Tac. Agr. 33. — Improba vita mors optabilior. — In articulo mortis. — In Bellonae hortis nascuntur semina mortis. (Bellum.) — In fuga foeda mors est, in victoria gloriosa. — In mortem alterius spem tu tibi ponere noli. Cato. 1. 19. — Instrue praeceptis animum, nec discere cesses: nam sine doctrina vita est quasi mortis imago. Cato. — Intrepidus quameunque datis mihi, numina mortem accipiam. 5. 658. — Ipsa sibi avis mortem cecat. (Turdella, visco.) — Jejunium forte liberat a morte. — Janua coelorum pia mors, finisque malorum. — Justitia liberat a morte. Prov. 11. 4. — Longius aut propius mors sua quemque manet. Prop. 2. 28. 58. — Lude, bibe, comede, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Malorum meta mors. — Maturae mortis signum juvenia senilis. — Melior est dies mortis die nativitat. Ss. Eccl. 7. 2. — Melior est mors quam vita amara. Ss. Eccl. 30. 17. — Miles qui est for-

tis, ridet discrimina mortis. — Mille modis leti miseros mors una fatigat. Stat. Theb. 9. 280. — Misera mors sapienti non potest accidere. — Mori volenti deesse mors nunquam potest. Sen. Hipp. 878. — Moriendum priusquam aliquid morte dignum commiseris. Aristot. — Mors aequabit, quos pecunia separavit. — Mors aequo pede pulsat pauperum tabernas, regumque turres. Hor. — Mors certe finis est. Quint. decl. 12. 14. — Mors clausis portis intrat loca singula fortis. — Mors dolorum omnium exsolutio est et finis. Sen. cons. Marc. 19. 4. — Mors et fugacem persequitur virum. Hor. carm. 3. 2. 14. — Mors et vita in manibus linguae. — Mors homini summum bonum. — Mors illi gravis incubat, qui notus nimis omnibus, ignotus moritur sibi. — Mors infanti felix, juveni acerba, sera nimis seni. P. S. — Mors innocentem sola fortunae eripit. Sen. Oed. 934. — Mors laborum et miseriarum quies est. Cic. — Mors minus poenae, quam mora mortis habet. Ov. her. 10. 82. — Mors morte pianda est. Ov. met. 8. 483. — Mors naturae finis est non poena. Cic. p. Mil. 37. 101. — Mors omnia aequat. — Mors omnia mutat. — Mors omnibus communis. — Mors optata recedit, at cum tristis erit, praecipitata venit. Corn. Gall. el. 1. 115. — Mors optima est perire lacrimandum suis. Sen. Hippol. 881. — Mors optima rapit, deterrima relinquit. Hom. — Mors prius a tergo, quam sapiamus adest. — Mors sceptris ligonibus aequat. Claud. — Mors servat legem, tollit cum paupere regem. — Mors similis vitae: respondent ultima primis. — Mors sola fatetur quantula sint hominum corpuscula. Juv. 10. 172. — Mors sua quemque manet. Prop. 2. 28. 58. — Mors tua, vita mea. — Mors ultima linea rerum est. Hor. ep. 1. 16. 79. — Morte crimine liberatur. — Mortem optare malum,

timere pejus. Auson. sept. sap. 6. 2. — Mortem timere, quam mori, crudelius est. P. S. — Mortem ubi contemnas omnes viceris metus. P. S. — Mortis ab austerae sibi quis scit falce cavere? — Mortis habens horam cadit omnis homo nece coram. Inf. — Mortis imago juvat, somnus; mors ipsa timetur. — Multa senex plangit, quando mors instat et angit. — Multitudo canum mors leporis. — Multum venturi ne cures tempora fati: non metuit mortem, qui scit contemnere vitam. — Nec mors humano subjacet arbitrio. Corn. Gall. el. 1. 124. — Nec timeat mortem, bene conscia vita, nec optet. Auson. — Nemo ante mortem beatus. Ov. — Nemo est tam fortis cui pareant vincula mortis. — Nulla herba aut vis mortis tela frangit. — Omnes majores mors occupat, atque minores. — Omni aetate mors est communis. Cic. — Omnia mors aequat. Claudian. rapt. Pros. 2. 302. — Omnia mors poscit, lex est non poena perire. Sen. — Omnia mors tollit, quam nulla potentia mollit. — Omnium rerum mors est extremum. Cic. — Optanda mors est sine metu mortis mori. Sen. Troad. 869. — Otium sine literis mors est et hominis vivi sepultura. Sen. ep. 82. 3. — Pallida mors aequo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres. Hor. carm. 1. 4. 13. — Per nullam sortem poteris depellere mortem. — Pestis eram vivens, moriens ero mors tua papa. (Luther.) — Plurima mortis imago. Verg. — Post mortem in morte nihil est quod metuum mali. Plaut. Capt. 3. 5. 83. — Post mortem nulla voluptas. Epicur. — Post mortem raptas alter habebit opes. — Post mortis morsum vertit dilectio dorsum. — Praestat honesta mors turpi vitae. Corn. Nep. Chabr. 4. 3. — Qualis vita, mors est ita. — Quam miserum est mortem cupere, nec posse emori. P. S. — Qui mortem metuit, quod vivit, perdit

idipsum. Catō. 1. 22. — Quid est somnus, gelidae nisi mortis imago? Ov. am. 2. 9. 41. — Quid valet argentum, quidve annis vivere centum? — Post mortem fumus, pulvis et umbra sumus. — Quos senium frangit, mors illos proxima tangit. — Rebus in adversis animum submittere noli: spem retine, spes una hominem nec morte relinquit. Catō. 2. 25. — Rebus in adversis facile est contemnere mortem. — Res cunctas: tempus, mors, senium vorant. — Scribatur portis: meretrix est janua mortis. — Securus morte est, qui scit se morte renasci. — Sistrum non roboat mors, ubi praesto meat. Inf. — Somnus parva mortis mysteria. — Spem retine, spes una hominem nec morte relinquit. Catō. 2. 25. — Stultum est somno delectari, quum somnus assidua sit mortis imago. Ps. Sen. Mor. 113. — Tempora longa tibi vitae promittere noli: quocunque ingrederis sequitur mors corpus et umbra. Catō. 4. 37. — Ubique mors est; mille ad hanc aditus patent. Sen. Phoen. 151. — Ut mors, sic somnus, miseros felicibus aequat. — Ut somnus mortis, sic lectus imago sepulchri. — Virtus in astra tendit, in mortem timor. Sen. Herc. Oet. 1771. — Vita nihil aliud quam ad mortem iter est. Sen. cons. Polyb. 11. 1. — Vita perit, mortis gloria non moritur. Auson. sept. sap. 7. 2. — Vita sine litteris mors est. Sen. — Vivitur ingenio, cetera mortis erunt.

Morsus. A Jove fac orsum, ne serpens det tibi morsum. — Est satius vere morsum fugiendo cavere, quam prope serpentem procumbere virus habentem. — Lapidem a cane morsum. Plin. II. n. 29. 102. — Non inest remedium adversus sycophantae morsum. — Parva necat morsu spatiosum vipera taurum. Ov. rem. a. 421. — Tetigit lapidem a cane morsum. Plin. H. n.

Mortalis. Amicitiae immortales,

mortales inimicitiae esse debent. Liv. 40. 46. 12. — Bella famem, pestemque fames mortalibus affert: est igitur bellum pejus utroque malum. — Cum tumulum cernis cur non mortalia spernis? — Discite mortales servare leges et non temerare divos. — Errare commune est mortalibus. — Et sanguis et spiritus pecunia mortalibus. — Heu quam cuncta abeunt celeri mortalia cursu! Paling. 10. 716. — Mortales esse inimicitiae debent. Sen. rhet. contr. exc. 5. 2. — Mortales laetos vinum facit atque facetos. — Mortalia facta peribunt. Hor. A. p. 68. — Nemo mortalium est felix. Plin. H. n. 7. 40. 130. — Nemo mortalium omnibus horis sapit. Plin. H. n. 7. 40. 131. — Nihil est in vita proprium mortali datum. Lucil. — Nil mortalibus arduum est. Hor. — Nil sine laboribus vita dedit mortalibus. — Nil sine magno vita labore dedit mortalibus. Hor. sat. 1. 9. 59. — Omnes mortales sese laudaries optant. Enn. ann. 551. — Pati necesse est multam mortalem mala. Naev. com. fr. 106. — Pravo favore labi mortales solent. Phaedr. 5. 5. 1. — Quam varia leti genera mortalem trahunt: pontus et ferrum et doli! Sen. Hippol. 475. — Quum sis mortalis, quae sunt mortalia cura. Catō. 2. 2. — Sors tua mortalis; non est mortale quod optas.

Mortalitas. Non plus conemur quam sinit mortalitas. Phaedr.

Mortarium. Aquam in mortario tundere.

Mortifer. Nihil tam mortiferum ingeniis, quam luxuria est. Sen. contr. 1. praef. 7.

Mortuus. A mortuis tributum exigit. — Absentes habentur pro mortuis. — Ad sepulchrum mortuo narrat logos. (Nil juvat.) Plaut. Bacch. 518. — Barbam vellere mortuo leoni. Mart. 10. 90. 9. — Corso infenso neque vivo neque mortuo fidendum est. — Cum mortuis luctatur. Plin. H. n.

praef. 31. — Cum mortuis nonnisi larvae luctantur. Plin. H. n. 1. — Da hoc mortuo. — De mortuis non, nisi bene. — De mortuis nil, nisi juste. Comes Steph. Széchényi. — De mortuis nil, nisi vere. — Dies ad umbilicum est mortuus. — Flagellat mortuum. — Hic mortui vivunt, hic muti loquuntur. (Bibliotheca.) — Jugulare mortuos. — Leo a leporibus insultatur mortuus. Publ. Syr. — Leonem mortuum et catuli mordent. — Linguis mortui nihil imperant. — Lites mortuae non sunt suscitandae. — Manus mortua. (Divitiae eccl.) — Me mortuo terra misceatur incendio. — Melior est canis vivus leone mortuo. Ss. Eccl. 9. 4. — Mortui non dolent. — Mortui non mordent. Theod. Chius. — Mortuis mala nulla sunt. Sen. cons. Marc. 19. — Mortuis mederi. — Mortuis non convitiandum. Hom. — Mortuo leoni etiam (vel) lepores insultant. — Mortuo verba fiunt. Ter. Phorm. 1015. — Mortuorum crines secare. — Mortuus non facit guerram. (Guerre-bellum.) Inf. — Mulieri ne credas ne mortuae quidem. — Navem mortuo applicat. Quint. decl. 12. 23. — Neque vivus, neque mortuus sum. Plaut. Truc. 823. — Noli barbam vellere mortuo leoni. Mart. 10. 90. 9. — Optimi consiliarii mortui. — Pax mihi est cum mortuis. — Plures mortui, pauciores inimici. — Plutus mortuus. — Quid quod medicina mortuorum sera est? — Quo die Orcus Acheronte mortuos amiserit. (Nunquam.) Plaut. Poen. 344. — Stabam tamquam mortuus. Petron. 62. — Tributum a mortuo exigit. Aristot. — Unguento perungere mortuum inutile. — Vel a mortuo tributum aufert. — Verba fiunt mortuo. — Verba facere mortuo. — Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango. (Campana.)

Mos. A terra fugias, vel morum convenia fias. — Ad mores natura recurrit. Juv. 13. 329. — Ad terrae

morem vitae decet esse tenorem. — Alia vita, alii mores. Ter. Andr. 189. — Alia vita alios mores postulat. Ter. — Amici mores noveris, non oderis. — Andabatarum more pugnare. (Clausis oculis.) S. Hier. — Bacchus et argentum mutant mores sapientum. — Bonae leges ex malis moribus procreantur. Macrob. — Bonos corrumpunt mores congressus mali. Tertull. ad uxorem. 1. 8. — Casta refert castae genitricis filia mores: lascivae nunquam filia casta fuit. Owen. Monost. 103. — Commercia turpia sanctos corrumpunt mores. Paling. 10. 90. — Consonat oratio moribus. — Corrumpunt bonos mores colloquia prava. — Cum fueris Romae, Romano vivito more; cum fueris alibi, vivito sicut ibi. — Damnarum nunquam post longum tempus amicum: mutavit mores, sed pignora prima memento. — Decedere de suo more. — Difficile est tacitos naturae occultare mores. — Disce bonos mores, ut te comitentur honores. — Disuadet mores, commansio turpis, honestos. Inf. — Educatio et disciplina mores faciunt et unusquisque sapit quod didicit. Ps. Sen. mor. 2. — Egregios invitant praemia mores. Claudian. Stilich. 2. 125. — Eunt praecipites mores. — Ex malis moribus fiunt bonae leges. — Fortuna cuique fingitur moribus. Cic. parad. 5. 1. 34. — Haec dies aliam vitam, alios postulat mores. — Hoc erat in more majorum. — Homines in regis mores se formant. Liv. 1. 21. — Honores mutant mores, sed raro in meliores. — Immutant mores hominis, cum dantur honores. — Indicium mores nobilitatis habent. Ov. ex Pont. 3. 2. 104. — Ingenuas didicisse fideliter artes emollit mores, nec sinit esse feros. Ov. ex Pont. 2. 9. 47. — Inquinat egregios adjuncta superbia mores. Claudian. cons. Honor. 305. — Invenies multos mores qui pelle sub agni celant luporum. Paling. 8. 943.

— Leges mori serviunt. — Lupus pilos mutat non mores. — Massilienses mores. (Puri.) Plaut. Cas. 795. — More Andabatarum. (Clausis oculis pugnare.) S. Hier. — More Romano. (Aperte.) Cic. ad fam. 7. 5. 3. — Mores amici noveris, non oderis. Cic. — Mores dicentis persuadent, non oratio. — Mores hominum regioni respondent. — Mores maritimi. — Mores se inter ludendum simplicius detegunt. Quint. 1. 3. 12. — Mores secundum tempus. — Moribus antiquis res stat Romana virisque. S. Aug. civ. Dei. 2. 21. — Morum similitudo amicitiam conjugat. — Mos legem regit. — Mos pro lege. — Mos vetus emergit, puer ad puerilia vergit. — Nescia mutari, ad mores natura recurrit. — Nihil est nobilitas generis, nisi morum nobilitas adsit. Herodian. — Nobilitas morum magis ornat, quam genitorum. — Non natura tantum, sed etiam disciplina mores faciunt. Colum. r. r. 7. 12. 6. — O tempora! o mores! Cic. Catil. 1. 1. 2. — O tempora! o mores! o pecora; o boves! — Ostendit sermo mores animumque latentem. Paling. 4. 625. — Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figurae: qui sapit innumeris moribus aptus erit. Ov. art. am. 1. 759. — Permutant mores hominis, quum dantur, honores. — Perspicio tacitus, quid quisque loquatur: sermo hominum mores et celat et indicat idem. Cato. — Plus valent boni mores, quam bonae leges. — Proprius cuique genti mos. — Protinus ad censum, de moribus ultima fiet quaestio. Juv. 3. 140. — Quae fuerant vitia, mores sunt P. S. — Quam multa iusta iniusta fiunt moribus! Ter. Heaut. 4. 7. 11. — Quem mos non rexit, vita non inclitus exit. — Qui proficit in litteris et deficit in moribus, plus deficit, quam proficit. — Quid leges sine moribus vanae proficiunt. Hor. — Quisque ut habet mores, ita iudicat atque fatur. Paling. 5. 77. — Rustica turba nescit suos

deponere mores. — Saepe mores patris imitatur filius infans; qualis erat mater, filia talis erit. — Saepe suos mores homo mutat propter honores. — Sera nunquam est ad bonos mores via. Sen. Agam. 242. — Sera nunquam est ad bonos mores via: quem poenitet peccasse, paene innocens est. Sen. — Sermo hominum mores et celat et indicat idem. — Si fueris Romae, Romano vivito more; si fueris alibi, vivito sicut ibi. — Si vis esse comes mihi, mores indue comes. — Sua cuique fortuna fingitur moribus. — Sui cuique mores fingunt fortunam hominibus. Corn. Nep. Att. 11. 6. — Suis fortuna cuique fingitur moribus. Cic. parad. 5. 1. 34. — Suo ex ingenio alienos mores probat. — Suus cuique mos. Ter. Phorm. 2. 4. 14. — Suus cuique mos loco est. — Temporibus sapiens mores sine crimine mutat. — Tempus index morum. Manut. — Ut homines sunt, ita morem geras. Plant. Most. 725. — Ut mores sunt, ita fortuna respondet. — Vinculum amicitiae: morum similitudo. Plin. ep. 4. 15. 2. — Vinum et argentum mutant mores sapientum. — Vitium fuit, nunc mos est assentatio. — Vulpes pilum mutat, non mores. Sueton. Vespas. 16. — Vultus indicat mores.

Moses. Cum duplicantur lateres, venit Moses. (Pericul.)

Motus. Et facile motus mens generosa capit. — Motus in fine velocior. — Paulatim lento succedunt omnia motu.

Motho. Aufer mothonem a remo. (Vecors.)

Movere. Ab Jove manum move. — Camarinam movere. Verg. Aen. 3. 700. — Camarinam ne move, immota enim melior. — Cum Minerva manum quoque move. — Diis proximus ille, quem ratio, non ira movet. Claudian. — Et lacrimae prosunt; lacrimis adamanta movebis. Ov. art. am. 1. 659. — Flectere si nequeo superos, Acheronta

movebo. Verg. — Ingenium mala saepe movent. Ov. art. am. 2. 43. — Lacrimis adamanta movebis. Ov. — Malum bene conditum ne moveas. — Moves sed non promoves. — Ne moveas camarinam, etenim non tangere praestat. — Ne moveas metam. — Nequid moveare verborum strepitu. Aristot. — Omnes rudentes movere. — Pluma aut folio citius movetur. — Res satis est nota: foetent plus stercora mota. — Regula certa datur: bene, qui stat, non moveatur. — Salivam mihi movet. Sen. ep. 79. 6. — Saxa movere. — Stercus motum vehementius foetet. — Stercus olet foetidum, quo plus vertendo movetur. — Ut moveas alios, tu moveare prius.

Mu facere.

Mucro. Meo mucrone me vulnero. S. Hier. ep. 117. 3. — Plus stricto offendit lingua mucrone. — Plus stricto mendax offendit lingua mucrone. — Suo mucrone se vulnerat.

Mucus. A te sudor abest, saliva mucusque.

Mula. Cum mula pepererit. (Nunquam.) Sueton. Galba. 4. — Feta mula. (Absurdum.) Juv. 13. 64. — Sunt Musae mulae, famaue nostra fames.

Mulcere. Mulcent delirum verba polita virum. — Promissis mulcet inanibus. — Quem taurum metuis, vitulum mulcere solebas. Ov. art. am. 2. 241.

Mulctare. Pro beneficio Agamemnona mulctarunt Achivi.

Mulgere hircos. Verg. ecl. 3. 91. — Praesentem mulge. — Idiota mulget hircum.

Muliebris fides. Plaut. mil. gl. 456. — Laus, fraus muliebria sunt. — Lubricum est muliebre consilium. — Muliebris lacrima condimentum est malitiae. P. S.

Mulier. Aperte mala cum est mulier, tum demum est bona. Publ. Syr. — Aut amat aut odit mulier, nihil

est tertium. P. S. — Avarum est mulierum genus. — Beatus qui habitat cum muliere sensata. Ss. Eccl. 25. 11. — Clericus uxorem qui ducit perdit honorem; amittit florem propter mulieris amorem. — Consilium rere, fore frigus in muliere. — Desinit in piscem mulier formosa superne. Hor. — Est quasi grande forum vox alta trium mulierum. — Exstincta lucerna omnis mulier eadem. — Fallere, flere, nere, mentiri nilque tacere: haec quinque vere sunt dotes in muliere. — Ferrum coquere facilius, quam mulierem flectere. — Gallinis gallus ter quinis sufficit unus, ast ter quini viri vix sufficiunt mulieri. — Ignis, mare, mulier, tria mala. — Ille lavat laterem, qui custodit mulierem. — In Pario frigida quidem est aqua, sed pulchrae mulieres. — Ingemiscit aeger, ubi non est mulier. — Linguae mulierum: gladius acutus. — Lubricum est mulieris consilium. — Lucerna sublata nil discriminis inter mulieres. — Mulier bene olet, si nihil olet. — Mulier cupido quod dicit amanti, in vento et rapida scribere oportet aqua. Catull. 70. 3. — Mulier diligens corona est viro suo. Prov. 12. 4. — Mulier in ecclesia taceat. Ss. — Mulier infida. — Mulier mutabilis. — Mulier obcantata, vecors, amens, amans. Apul. de mag. 84. — Mulier olitori nunquam supplicat, si qua est mala. Plaut. — Mulier plorat quando vult. — Mulier profecto nata est ex ipsa mora. Plaut. mil. gl. 1292. — Mulier, quae mulier, milvinum genus. Petron. 42. — Mulier quae multis nubet, multis non placet. P. S. — Mulier cum sola cogitat, male cogitat. P. S. — Mulier recte olet, ubi nihil olet. Plaut. Most. 273. — Mulier saevissima tunc est, cum stimulos odio pudor admovent. Juv. 10. 328. — Muliere loquacior. — Mulierem fortem quis inveniet. Prov. 31. 10. — Mulierem ornatum silentium. Sophocl. Aj. — Mulieres

dum moliuntur, dum comuntur, anus est. — Mulieres prurientes. — Mulieri ne credas, ne mortuae quidem. Diogenian. — Mulieri desunt verba. (Ironice.) — Mulieris podex. — Mulierum genus avarum est, Cic. de invent. 1. 50. 94. — Mulierum loquacitas. — Mulierum ritu altercatur. Liv. — Multa mulierum sunt vitia. Plaut. Poen. 5. 4. 33. — Naufragium rerum mulier male fida marito. — Nec mulieri nec gremio credendum. Fest. — Nec muta reperta est ulla mulier. Plaut. Aul. 125. — Negotii sibi qui volet vim parare, navem et mulierem, haec duo comparato. Plaut. Poen. 1. 2. 1. — Nequitia mulieris immutat faciem ejus. Ss. Eccl. 25. 24. — Nere statuit miseris tribuunt nuda mulieri. Inf. — Nihil est periculosius viro, quam mulier, et mulieri quam vir. S. Hier. reg. monach. 18. — Nil non permittit mulier sibi, turpe putat nil. Juv. 6. 457. — Non est ira super iram mulieris. Ss. Eccles. 25. 23. — Non renuit mulier locupletari nubere, seu sit improbus, aut mendax, sacrilegusve palam. — Non sit in arcanis mulier tibi conscia rebus. — Nox, mulier, vinum. (Periculum adolescenti.) Plaut. Bacch. 88. — Nox, mulier, vinum, nihil moderabile suadent. — Nux, asinus, mulier/verbere opus habent. — Nux, asinus, mulier, nil recte faciunt, si verbera cessent. — Nux, asinus, mulier, simili sunt lege ligati: haec tria nil recte faciunt, si verbera cessent. — Omnis malitia: nequitia mulieris. Ss. — Optima mulierum, de qua nil plane auditur. — Pars bona, mulier bona. Ss. Eccl. 26. 3. — Pellicit in fraudem mulier fallaxque sophista. — Propter speciem mulieris multi perierunt. Ss. Sirach. 9. 9. — Pulchra mulier nuda erit, quam purpurata, pulchrior. Plaut. Most. 1. 3. 131. — Qui invenit mulierem bonam, invenit bonum. Prov. 18. 22. — Quid pejus est muliere aut audacius? Plaut.

mil. glor. 2. 3. 36. — Sapiens mulier aedificat domum suam; insipiens exstructam destruet. Prov. 14. 1. — Sexum egressa mulier. — Sub longis tunicis brevis est animus mulieris. — Sublata lucerna omnes mulieres aequales sunt. — Sublata lucerna nihil interest inter mulieres. — Sunt probata coram Deo et hominibus: concordia fratrum, amor proximorum, et vir et mulier bene sibi consentientes. Ss. Eccles. 25. 12. — Tigride quid pejus? Aspis; quid aspide? Doemon; doemone quid? mulier; quid muliere? Nihil. — Tres mulieres faciunt nundinas. — Verecundia mulierem ornat, non color fucatus. — Vestis cunctis mulieribus aptissima: taciturnitas. — Vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes. Ss. Sirach. 19. 2.

Mulio. Infantior est quam mulio. — Infantior quam meus est mulio. Varro.

Mulsum. Letale mulsum.

Multiloquium. In multiloquio non deerit peccatum. Prov. 10. 19. — Mendacium saepius in multiloquio. — Mendacium semper in multiloquio. — Verbum quod loquimini sit abbreviatum, nam in multiloquio non deest peccatum. Ss.

Multiplex. Practica est multiplex. — Praxis est multiplex, qui nescit est simplex.

Multiplicare. Entia non sunt, sine causa, multiplicanda. — Entia sine necessitate non sunt multiplicanda. — Malae herbae cito crescunt et facile multiplicantur. — Multiplicasti gentem, sed non laetitiam. Ss. — Stultus verba multiplicat. Ss. Eccl. 10. 14.

Multitudo. Cedendum est multitudini. — Multitudo errantium non patrocinator errori. — Multitudo imperatorum Cariam perdidit. — Multitudo aut servit humiliter, aut superbe dominatur. Liv. 24. 25. 8. — Multitudo aut studio agitur aut ira. Curt. — Multitudo canum mors lepo-

ris. — Multitudo regum Cariam perdidit.

Multus. A pejore rota semper sunt jurgia multa. (Multa.) Inf. — A teneris assuescere multum est. — Ars multa lupi. — Causa multis moriendi fuit, morbum suum nosse. Sen. — Causidici atque forum, multorum causa malorum. — Cave multos, si singulos non times. — Consumatus in brevi explevit tempora multa. Ss. Sap. 4. 13. — Cui multum est piperis etiam in oleribus immiscet. — Custoditur periculo, quod placet multis. — Dat bene, dat multum, qui dat cum munere vultum. — Dat Deus cui vult, cui pusin, cui mult. Inf. (Peu.) — Dicitur a multis, quod sors est optima stultis. — Dimanare ad multos. — Donec eris felix multos numerabis amicos. Ov. trist. 1. 9. 5. — Dum convivaris, caveas ne multa loquaris. — Et multum desiderare egentis est signum et nihil parcere egestatis est initium. Rutil. Lup. 2. 15. — Ex malis multis, malum quod minimum est, id minime est malum. Plaut. — Exigua his tribuenda fides, qui multa loquuntur. Cato. 2. 20. — Felicium multi cognati. — Forte lapis madeat, quo labra multa screant. — Forte lapis madeat, plebs ubi multa spuat. — Grandia per multos tenuantur flumina rivos. — Haud minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. — Hominem experiri multa paupertas jubet. P. S. — Ignoscas aliis multa, nihil tibi. Auson. sept. sap. 3. 4. — In agone multi quidem currunt, sed unus accipit bravium. — In herbis, lapidibus et verbis multa latent. — In herbis multa latent. — In multis offendimus omnes. — In multis sermonibus inveniatur stultitia. Ss. Eccl. 5. 2. — In teneris consuescere multum est. Verg. Georg. 2. 272. — Inopiae desunt multa, avaritiae omnia. P. S. — Inter calicem et os multa cadunt. Gell. 13. 17. 5. —

— Inter os et offam multa accidere possunt. Gell. — Inter os et offam multa intervenire possunt. Gell. 13. 18. — Iratus multa mentitur sibi. Sen. — Locupletem facit non multa possidere, sed modica desiderare. Val. Max. 4. 3. 6. — Longius ille videt, qui multis spectat ocellis. — Loquentiae multum, sapientiae parum. Gell. — Luxuriae desunt multa, avaritiae omnia. P. S. — Melius est nomen bonum, quam divitiae multae. Prov. 22. 1. — Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate. Prov. 16. 8. — Millibus e multis unus vix fidus amicus, hic albo corvo rarior esse solet. — Minimum decet lubere, cui multum licet. Sen. Troad. 334. — Mulier quae multis nubet, multis non placet. P. S. — Multa agendo nihil agens. — Multa cura summo imperio inest. — Multa dum fiunt, turpia, facta placent. Ov. art. am. 3. 218. — Multa eveniunt homini, quae vult, quae non vult. Plaut. Trin. 371. — Multa et oportuna dicere non est ejusdem. — Multa magis quam multorum lectio. Quint. — Multa magis quam multorem lectione formanda mens. Quint. 10. 1. 59. — Multa licent stultis, pictoribus atque poetis. Hor. — Multa mihi licent, sed non omnia expediunt. Ss. — Multa mulierum sunt vitia. Plaut. Poen. 5. 4. 33. — Multa nocent. — Multa petentibus desunt multa. Hor. carm. 3. 16. 42. — Multa Syrorum olera. Plin. H. n. 20. 33. — Multa sub vultu odia, multa sub osculo latent. — Multa tulit fecitque puer sudavit et alsit, abstinuit Venere et vino. Hor. A. p. 413. — Multa videntur et non sunt. — Multae insidiae sunt bonis. Cic. p. Sest. 38. 102. — Multae interea rotae volventur. — Multae manus onus levant. — Multae manus onus levius reddunt. — Multae preces intrant saccum. — Multae regum aures et oculi. Lucian. — Multam malitiam docuit otiositas. Ss.

Ecel. 33. 29. — Multam silvam gestat. — Multi currunt sed unus accipit bravium. Ss. — Multi duces Cariam perdidierunt. — Multi mali. — Multi Mani Ariciae. (Nomen «Mayer» vulgatum.) Fest. — Multi manum palpant, quam amputatam vellent. — Multi multa sciunt, nemo omnia. — Multi nothi non sunt noti. — Multi, qui tauros stimulant, sed rarus arator. — Multi sunt boum stimulatores, pauci aratores. — Multi sunt invitati, sed pauci eximii. Ss. Matth. 20. 16. — Multi sunt invitati, sed pauci electi. Ss. — Multi thyrsigeri, pauci Bacchi. — Multis ictibus deiecitur quercus. — Multis minatur, qui uni facit injuriam. P. S. — Multorum manibus alleviatur onus. — Multorum manibus alleviatur opus. — Multos exterminavit vinum. Ecel 31. 30. — Multos frugum acervos numerat. — Multos imperare (vel: imperitare) malum: rex unicus esto. Hom. — Multos morbos multa fercula fecerunt. Sen. — Multos occidit tristitia et non est utilitas in illa. Ss. Ecel. 30. 25. — Multos perdidit aurum et argentum. Ss. Sirach. 8. 3. — Multos timere debet, quem multi timent. P. S. — Multum clamoris, parum lanae. — Multum farris habet, qui cunctis obstruit ora. — Multum in republica valent tempora. — Multum legendum, non multa. Plin. ep. 7. 9. 15. — Multum non multa. Plin. — Multum sed parum dixit. — Multum viva vox facit. Sen. ep. 33. 9. — Nec nulli sis amicus, nec multis. Cic. — Necesse est multos timeat, quem multi timent. Sen. de ira. 2. 11. 4. — Non diu potest, quae multorum malo exerceatur, potentia stare. Sen. de ira. 3. 16. 2. — Non ille beatus, qui multa scit, sed qui facit, quae bona esse scit. Cyrill. Alexandr. — Non longe, sed multum vixit. (Epitaph. Jos. II.) — Non multa sed multum. Sall. — Neque nulli sis amicus, neque multis. Hesiod. — Non potest

bene geri respublica multorum imperiis. Corn. Nep. Dion. 6. — Non quam multis placeas, sed qualibus stude. Ps. Sen. mor. 8. — Non quam multis placeas, sed qualibus, vide. — Nulla pusilla domus, quae multos captat amicos. — Nunquam crede mihi a morbo curabitur aeger, si multis medicis creditur una febris. Owen. Monost. 69. — Pati necesse est multa mortalem mala. Naev. com. fr. 106. — Pauper amet caute; timeat maledicere pauper: multaque divitibus non patienda ferat. Ov. art. am. 2. 167. — Pauca male parta, multa bene comparata perdunt. — Per multum cras-cras omnis dilabitur aetas. — Per pisces et aves multi periere scholares. — Petra madere queat, plebs ubi multa sreat. — Petra madere queat, plebs ubi multa spuat. — Philosophantem rhetorem intelligunt pauci, loquentem rusticum multi. — Probis probari potius, quam multis, decet. — Pro modico multum consumere credito stultum. — Propter peccata terrae multi principes ejus. Prov. 28. 2. — Propter speciem mulieris multi perierunt. Sirach. 9. 9. — Quae non prosunt singula, multa juvant. Ov. — Quam sidera multa. Plaut. Poen. 434. — Quem multi timent, multos timeat necesse est. — Qui a multis timetur, multos timet. Ps. Sen. mor. 61. — Qui cito, qui temere spondet, se multa daturum: quae male promisit, turpius ille negat. Owen. Monost. 48. — Qui in publico aedificat, multorum censuris patet. — Qui multorum custodem se proficitur, sui primum capitis custodem esse oportet. Cic. Phil. 12. 10. 25. — Qui multum peregrinatur, raro sanctificatur. — Qui multum fatur, stultissimus esse probatur. — Qui multum habet, plus cupit. — Qui multum vult comedere, parum comedat. — Qui placitum vultum, dat sine munere multum. — Qui struit in callem multos habet ille magistros. — Quod multi

curant, nemo curat. — Regia, crede mihi, res est promittere multum, sed servare fidem rusticitatis opus. — Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum. S. Lucas. 7. 47. — Si fortuna juvat multi numerantur amici; si fortuna perit, nullus amicus erit. — Sic est vulgus: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Cic. p. Rosc. 10. 29. — Solet hora, quod multi anni abstulerint, reddere. P. S. — Sunt asini multi, solum bino pede fulti. — Successus ad perniciem multos devocat. Phaedr. 3. 5. 1. — Suadelae multae fabricabunt atria stulte. — Tempore felici multi numerantur amici: si fortuna perit, nullus amicus erit. — Ubi multa capita, ibi nullum consilium. — Unius dementia dementes facit multos. — Unius dementia fit multorum opinio. — Unus contra multos. — Unus e multis. Cic. Brut. 79. 274. — Unus ex pluribus. — Unus pro multis.

Mulus. Cantherio comeso mulo provehitur. Cic. ep. ad fam. 9. 18. 6. — Dedi mulum et accepi. Plin. ep. 3. 9. 3. — Muli Mariani. (Vexatus homo. Marius milites multum fatigavit.) Fest. — Mulo insecitur. Plaut. Cist. 4. 2. 11. — Mulo vehi potes, quoniam cantherium comedisti. Cic. — Mulorum vitam agit. — Mulum de asino pingit. Tertull. — Mulum, pistrinum, flumen, fugito procul. — Mulus clarum collo jactans tintinnabulum. Phaedr. 2. 7. 5. — Mulus mulum scabit. — Mutuum muli scabunt. Varro. — Mutuo se scabunt muli. — Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. Ss. — Potes mulo isto (sc: vehi), quoniam cantherium comedisti. Cic. ad fam. 9. 18. 4.

Mundanus. Umbra velut transit, transit mundana voluptas, et speciem somni praetereuntis habet.

Mundare. Utraque mundatur, dum palma palma lavatur.

Mundus. An nescis mi fili quan-

tilla prudentia mundus regatur? Oxenstjerna. — Caritas est in mundo raritas. — Cymbalum mundi. Plin. H. n. praef. 25. — Deus mundum tradidit disputationi. Ss. Eccl. 3. 11. — Dic homo quid speres, dum mundo totus adhaeres? — Exitus ostendit, quo mundi gloria tendit. — Expedit esse medicos, ne mundus habitatoribus opprimatur. — Fiat justitia, aut pereat mundus. R. j. — Fide Deo soli, mundo diffide tibi. — In mundo nemo beatus. — In mundo pauci beati. — Infirma mundi elegit Deus, ut fortia quaeque confundat. Ss. — Is miser est et erit, qui mundi gaudia quaerit. — Levis ingenii est voluptates mundi quaerere. — Mundus immundus. — Mundus ingratus. — Mundus regitur opinionibus. — Mundus se expedit. — Mundus semper ingratus. — Mundus stultorum cavea. Paling. 3. 44. — Mundus titulis titillatur. — Mundus vult decipi, ergo decipiatur. — Nos solet immundus promissis fallere mundus: aurum promittit, stipulas pro munere mittit. — Quid mihi cum mundo, dum in coelis semper abundo. — Quidquid agit mundus, monachus vult esse secundus. — Quisquis amat Christum, mundus non diligit istum. — Quisquis amas mundum, tibi prospice qua sit eundum. — Roma caput mundi, quidquid non possidet armis religione tenet. — Siquis amat Christum, mundus non diligit istum. — Sic transit gloria mundi. — Solem e mundo tollunt, qui amicitiam e mundo tollunt. — Tradidit Deus mundum disputationibus. Ss. — Totus mundus in maligno positus est. Ss. — Unus mundus non potest duos soles ferre. — Vae mundo a scandalis! Ss. — Vive Deo gratus toti mundo tumultus. — Vix erit in mundo, qui tandem dicat: abundo!

Mundus. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Ss.

Munimen. Rebus in adversis ma-

gnum munimen amici. Paling. 4. 507.

Munire. Cui procul est hostis, bene se munire potest is. — Contra potentes nemo est munitus satis. Phaedr. 2. 7. 1. — Nihil tam munitum, quod non expugnari pecunia possit. — Nullum est imperium tutum, nisi benevolentia munitum. Corn. Nep. Dion. 5. 4.

Munus. Ad munera surdus. — Bis dat, qui cito dat, nil dat, qui munere tardat. Publ. Syr. — Dat bene, dat multum, qui dat cum munere vultum. — Gratia nulla datur, sed munere munus ematur. — Exiguum munus majoris est muneris hamus. — Incerta pro spe, non munera certa relinque. Avian. fab. 20. 17. — Invertunt jura, accipiunt, qui munera plura. — Iudicis est recti, nec munere, nec prece flecti. — Labefactare munere. Catull. — Munera capiunt hominesque deosque. Ov. art. am. 3. 653. — Munera crede mihi placant hominesque deosque: placatur donis Jupiter ipse datis. Ov. art. am. 3. 655. — Munera hamata dare. Mart. — Munera misit in hamo. (Ut majora accipiat.) Mart. 6. 63. 5. — Munera qui mittit, sperat majora remitti. Owen. Monost. 88. — Munere placatur Jupiter ipse dato. Ov. — Munerum animus optimus est. — Muneribus non lacrimis meretrix est misericors. Publ. Syr. — Muneribus vel dii capiuntur. Ov. — Munerum animus optimus. Phurnut. — Munus absconditum exstinguit iras. Prov. 21. 14. — Munus exiguum, sed opportunum. Suidas. — Munus munere expungere. — Munus viscatum. — Nec accipias munera, quae etiam excaecant prudentes. Ss. Eccl. 23. 8. — Non accipies personam, nec munera; quia munera excaecant oculos sapientum. Ss. Deuter. 16. 19. — Non erunt honores unquam fortuiti muneris. Auson. sept. sap. 5. 3. — Omnibus ex aequo non dant sua munera divi. — Qui placitum vultum, dat sine

munere multum. — Qui spernat munus, vix est in millibus unus. — Qui voluerem nutrit, pro munere stercus habebit. — Quid non argento quid non corrumpitur auro? qui majora dabit munera, victor erit. — Si das plorando perdis tua munera dando. — Sua munera mittit cum hamo. — Surdus ad munera. Ov. — Transire munera Liberi. — Vulpes haud corrumpitur munere.

Murmur. Quo minor est murmur, plerumque est altior unda.

Murmuratio nihil prodest. Ss. Sap. 1. 11.

Murus. Audacia habetur pro muro. Sall. — Concordia civium, murus urbium. — Durum et durum non faciunt murum. — Hic murus athenus esto: nil conscire sibi et nulla palescere culpa. Hor. ep. 1. 1. 60. — Iliacos intra muros peccatur et extra. Hor. ep. 1. 2. 16. — Intra muros peccatur et extra. Hor. — Paupertas est sibi murus. — Peccatur extra muros et intra. Hor. — Vivit securus paupertas est cui murus.

Mus. Bella gerunt mures ubi catum non habet aedes. — Catorum nati sunt mures prendere nati. — Catus saepe satur cum capto mure jocatur. — Dum dormit felis, spoliant penuria mures. — Dum felis dormit, mus gaudet et exsilit antro. — Elephante murem non mordet. — Elephante non capit murem. — Fele comprehensa mures saltant in mensa. — Ignis, serpentis, muris dispendia sentis, dum dant hospitium pera, sinus, gremium. — Infelix mus est, cui non uno lare plus est. — Leonis loco murem ostendere. — Malum virum vel mus mordet. — Mel nimium saturo muri censetur amarum. — Muricipsis proles cito discit prendere mures. — Murem ex leone efficere. — Murem pro leone ostendere. — Mures edunt alienum cibum. Plaut. Pers. 1. 2. 6. — Mures migrant. (Periculum.) Cic.

ad Att. 14. 9. 1. — Mures molas lingunt Romae. (Alibi non?) Sen. apoc. 8. — Mures ubi ferrum rodunt. Sen. mors. Claud. — Muribus id dapinat, quod crastina cura reclinat. — Muris in morem vivit. Plaut. Capt. 1. 1. 9. — Mus aetatem uni cubili nunquam committit suam. — Mus in matella. — Mus miser est antro qui solum clauditur uno. — Mus miser (Vel: miser est mus) antro qui clauditur uno. — Mus non uni fidit antro. — Mus picem gustat. — Mus salit in stratum, quum scit abesse catum. — Mus sapiens aetatem non cubili uni unquam committit suam. Plaut. Truc. 868. — Mus satur insipidam dijudicat esse farinam. — Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus. Hor. A. p. 139. — Pilax exosus mures solet esse jocosus. (Felis edit.) — Quasi mures alienum edit cibum. Plaut. Capt. 77. — Quasi mures semper edimus alienum cibum. Plaut. — Romae mures molam lingunt. — Tamquam mus in matella. Petron. 44. — Ubi mures ferrum rodunt. (Capti.) Sen. apoc. 7. — Ubi mures molas lingunt. — Udi tamquam mures. — Uvidi tamquam mures. Petron. — Virum improbum vel mus mordet.

Musa. Apertae Musarum januae. — Apollini et Musis. (Sacratum.) — Aurora Musis amica. — Crassiore Musa. (Inculte.) Quint. 1. 10. 28. — Dignum laude virum Musa vetat mori. Hor. — Dorica Musa. — Ejusdem Musae aemuli. Gell. praef. 19. — Graculus inter Musas. — Indoeti a Musis atque Gratiis absunt. Quint. 1. 10. 21. — Ipse licet Musis venias comitatus Homere: si nihil attuleris, ibis Homere foras. Ov. art. am. 2. 2. 79. — Inter arma silent Musae. — Musa mihi favit; fallax fortuna fefellit. — Musa vetat mori. Hor. — Musae quando sonant, sonitum bene tympana donant. — Musas hortari ut canant. Auson. — Musarum eloquio comparandus. S.

Hier. ep. 57. 12. — Omnis Musae. — Sibi canere et Musis. Cic. — Sibi tantum canit et Musis. S. Hier. ep. 50. 2. — Sine ulla Musa. Varro. — Sunt Musae mulae, famaue nostra fames.

Musca. Abige muscas. Cic. de orat. 2. 60. — Aquila non captat muscas. Apostolios Cent. 1. — Caesar qui muscis fuit infensissimus hostis: hostibus ille suis nonnisi musca fuit. Domitian. — E musca elephantum facit. Aelian. nat. anim. 4. 31. — Elephantum ex musca facit. — Et musca splenem habet, et formica bilem. — Habet et musca suam bilem. — Habet et musca splenem. — In parvam adstringere muscam. — Irretit muscas, transmittit aranea vespas. — Leo non captat muscas. — Minor quam musca. Petron. 42. — Minoris sumus quam muscae. — Musca, canes, mimi, sunt ad convivia primi: non invitati veniunt prandere parati. — Musca est. — Musca nulla est in aede. Plaut. Truc. 284. — Muscae quoque splen est. — Muscae sitientes importunissimae. — Ne musca quidem cum eo est. Plaut. Truc. 2. 2. — Ne muscam quidem video. — Non potest muscam excitare. — Plus quam muscarum est, quum caletur maxime. — Uleus amant muscae, germina floris apes.

Muscus. Non lapis aretatur musco, qui saepe rotatur. (Vel: vagatur.)

Museum. Hirundinum musea. Aristoph.

Musica. Amor docet musicam. — Canendo musicam discas. — Musica abscondita nullius est rei. Gell. 13. 30. 3. — Occultae musicae nullus respectus. Sueton. Nero. 20.

Musice aetatem agit. Plaut. Most. 3. 2. 41.

Mustaceus. Laureolam in mustaceo quaerit. (In exigua re.) Cic. ad Att. 5. 20 4.

Mustellae credere. Plaut. Stich. 3. 2. 43. — Mustellae sebum (sebum) committere. Diogenian.

Musteus liber. (Novus.) Plin. ep. 8. 21. 6.

Mutabilis. Mulier mutabilis — Polypo mutabilior. — Proteo mutabilior. Lucian. — Varium et mutabile semper femina. Verg. Aen. 4. 569. — Vulgus mutabile. Tac. hist. 1. 69.

Mutare. Ad faciem serenam mutatur dies. — Antiqua non facile mutantur, nisi in pejus. — Bacchus et argentum mutant mores sapientum. — Calceos mutavit. (Senator factus est.) Cic. — Chamaeleon mutat colorem. Auson. ep. 17. praef. — Chamaeleon mutat colorem subinde. Plin. H. n. 8. 51. — Coelum non animum mutant, qui tans mare currunt. Hor. ep. 1. 11. 27. — Consilia temporum sunt, quae in horas mutantur. — Dam-naris nunquam post longum tempus amicum: mutavit mores, sed pignora prima memento. — Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis. Hor. ep. 1. 1. 100. — Feras, non culpes, quod mutari non potest. Publ. Syr. — Fortuna non mutat genus. Hor. epod. 4. 6. — Honores mutant mores, sed raro in meliores. — Ima summis mutare. Hor. — In principatu nil praeter domini nomen mutant pauperes. Phaedr. 1. 17. 1. — Laeta nisi austeribus mutantur, festa profestis. Auson. — Lupus mutat pilum, non mentem. — Lupus pilos mutat non mores. — Lupus pilum mutat, non animum. — Malum est consilium, quod mutari non potest. P. S. — Mobile mutatur semper cum principe vulgus. Claud. 8. 302. — Mutare vestem. — Mutat ima summis fortuna. — Mutat quadrata rotundis. Hor. — Mutat via longa puellas. Prop. 1. 12. 11. — Mutato nomine de te fabula narratur. Hor. — Naturam mutare difficile est. Sen. de ira. 2. 20. 2. — Nescia mutari ad mores natura recurrit. — Omnia mutantur, nihil interit. Ov. — Nil proprium ducas, quod mutari possit. P. S. — Populus mutatur ad horam.

Locher. Nuth. 2. 105. — Praeterita mutare non possumus. Cic. in Pis. 25. 59. — Prudentis est mutare consilium in melius. — Prudentis est mutare consilium: stultus sicut luna mutatur. — Quomodo mutatum es aurum! mutatus est color optimus. Ss. — Raro senex mutat sententiam. — Ridenti domino et coelo ne crede sereno, nam facili casu dominus mutatur et aura. — Saepe suos mores homo mutat propter honores. — Sapientis est mutare consilium in melius. — Sedem commodam non mutato. — Tempora mutantur et nos mutamur in illis. Ov. — Temporibus sapiens mores sine crimine mutat. — Vestitum mutat. Cic. — Vinum et argentum mutant mores sapientum. — Vulpecula ingenium suum mutare nescit. Paul. Diac. — Vulpes pilum mutat non mores. Sueton. Vespas. 16.

Mutatio periculosa. — O jerum! jerum! quae est haec mutatio rerum. Inf. — Omnis subita mutatio periculosa. — Optimus est portus poenitenti: mutatio consilii. Cic. Phil. 12. 3. 7.

Mutilare. Eradicandum non est olus, sed mutilandum.

Muttire. Palam muttire plebeio piaculum est. (Silere.) Phaedr. 3. epil. 33.

Mutuari. Aspis a vipera mutuatur venenum. Tertull. adv. Mare. 3. 8. — Lumen soli mutuatur. Plutarch. — Quod tibi deerit, a te ipso mutuare. Sen. de benef. 5. 7. 5.

Mutus. A cane muto et ab aqua silente tibi cave. — Absque aere mutum est Apollinis oraculum. — Cave tibi a silente aqua et a muto cane. — Formosa facies muta commendatio est. Publ. Syr. — Hic mortui vivunt, hic muti loquuntur. (Bibliotheca.) — Leges muti magistri. — Magis mutus quam piscis. Hor. — Magis mutus quam scapha. — Magistratus lex loquens; leges magistratus mutus. Cic.

de leg. 3. 1. 2. — Muta persona. — Muti citius loquentur, quam ego. Plaut. — Muti loquerentur prius. Plaut. Pers. 240. — Muti magistri optimi. — Mutum est pictura poëma. — Mutus Hipparchion. — Mutus piscis. — Mutus quam piscis. Lucian. — Ne fiat is desides, sicut canes muti, vobis non deficiant latratus acuti. — Nec muta reperta est ulla mulier. Plaut. Aul. 125. — Quum in domum alienam veneris et mutus et surdus esto. Omulus Antonin. Pius. 11.

Mutuus. A te mutuum sumes. Sen. ep. 119. 2. — Amicorum est admonere mutuuum. Sen. — Da mihi mutuuum testimonium. Cic. p. Flacc. 4. 9. — Dives pauperibus imperat, et qui accipit mutuuum servus est foenerantis. Prov. 22. 7. — Mutua depensio tutissima. — Mutua quae debes ridendo solvere debes. — Mutuo se scabunt muli. — Mutuum muli scabunt. Varro. — Qui dat mutuuum, amicum vendit, inimicum emet. — Securitas securitate mutua paciscenda est. Sen. de elem. 1. 19. 4. — Si quis mutuuum quid dederit, sit pro proprio perditum. Plaut. Trin. 4. 3. 44. — Tradunt operas mutuas. Ter. Phorm. 2. 1. 37.

Myconi calva juvenus. Plin. — Myconius calvus. Plin. H. n. 11. 47.

Myrica. Electra sudant myricae.

Mysterium. Asinus portat mysteria. — Somnus parva mortis mysteria.

Mysus. Lumbos fractus ut Mysius asinus. — Mysorum ac Phrigorum termini discreti sunt. — Mysorum postremus. — Mysorum ultimus.

Naevius. E nemoribus Naeviis.

Naevus. E naevo vult cognoscere. — E naevo cognoscitur. Cic.

Naneisci. (Nactus.) Spartam nactus es, hanc orna. Cic. ad Att. 4. 6.

Nanus cum sis, cede.

Narcissus nulli reddit depictus odorem.

Naris. Emunctae naris homo. Hor. serm. 2. 1. 8. — Naribus indulget. — Naris rhinocerotica. Sidon.

Narrabilis. Lingua sile, non est ultra narrabile quidquam. Ov.

Narrare. Ad sepulchrum mortuo narrat logos. (Non juvat.) Plaut. Bacch. 518. — Amico et inimico noli narrare sensum tuum, et si est tibi delictum noli denudare. Sirach. 19. 8. — Asini mortes narrat. — Asello surdo fabellam narrare. Hor. — Asino fabulam narrat. — De tauris narrat arator. Proper. 2. 1. 43. — De te fabula narratur. Hor. — Fabulam narrare surdo asello. Hor. — Fabulam surdo narrare. Ter. Heaut. 222. — Frustra narratur fabula surdo. — Mutato nomine de te fabula narratur. Hor. — Narrare asello fabellam surdo. Hor. ep. 2. 1. 199. — Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat milles vulnera, pastor oves. Prop. 2. 1. 43. — Plurima narrat figmenta, simillima veris. — Qui dedit beneficium taceat, narret, qui accepit. Sen. de benef. 2. 11. 2. — Recta via narrat. — Scribitur ad narrandum, non ad probandum. — Somnium narrat. Plaut. Amphitr. 738. — Tuum tibi narro somnium.

Nasci. Artifex nemo nascitur. — Aut regem, aut futuum nasci oportet. Sen. apoc. 1. — Clamabunt E et A, quotquot nascuntur ab Eva. — Cui nasci contigit, mori restat. — Deficit omne quod nascitur. Quint. 5. 10. 79. — Domi nascuntur. — E squilla non nascitur rosa. — Et e vite nascitur rubus. — Etiam inter vepres rosae nascuntur. — Ex aspectu nascitur amor. Verg. — Illa mihi patria est ubi pascor, non ubi nascor. Owen. — In quo nascetur asinus corio, morietur. — Inter vepres rosae nascuntur. Amm. Marc. 16. 7. 4. — Lex universa est, quae jubet nasci et mori. Publ. Syr. — Magis fidus heres nascitur, quam scribitur. P. S. — Mihi nascenti nu-

bila Parca fuit. — Nam vitiis nemo nascitur sine. Hor. — Nascentes morimur, finisque ab origine pendet. — Nascetur ex ossibus ultor. — Nasci-
mur hac omnes lege, ut moriamur. Paling. 5. 653. — Nascuntur poëtae, fiunt oratores. Cic. — Nemo nascitur sapiens. — Nemo sibi nascitur. Cic. — Nudi nascuntur, nudos quos terra receptat. Columb. 2. 54. — Optimum est non nasci. — Non nasci homini longe optimum est. Cic. — Optimum non nasci, proximum cito mori. Plin. H. n. 7 praef. — Orator fit, poëta nascitur. Cic. — Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus. Hor. A. p. 139. — Poëta nascitur, non fit. — Priusquam Theognis nasceretur. — Quae crescentia perniciose sunt, eadem sunt vitiosa nascentia. Cic. — Quidquid futurum est, ab imo nascitur. P. S. — Sine vitiis nemo nascitur. — Sub manu nascitur. (Cito.) Sen. ep. 71. 1. — Terra omnis patria est, qua nascimur et tumulamur. Cato monost. 31. — Vipera nascitur e vipera. — Vitiis nemo sine nascitur. Hor. sat. 1. 3. 68.

Nassa. E nassa escam petere. — E nassa exivit. (Pericul.) Cic. ad Att. 15. 20. 2.

Nasturtium. Ede nasturtium. Plin. H. n. 19. 155.

Nasus. Dat miser occasus, solet effrons quod fore nasus. Inf. — Et pueri nasum rhinocerotis habent. — Fames et mora bilem in nasum concidunt. Plaut. Amph. — Fumantem nasum vivi ursi tentare. Mart. 6. 64. 27. — Habet nasum. — Mihi anima in naso est. (Exspectare.) Petron. 62. — Naso insultare. — Naso suspendere. Naso suspendis adunco. (Superb.) Hor. sat. 1. 6. 5. — Nasum habuit. — Nasum nidore supinor. Hor. serm. 2. 7. 38. — Qui fuit abrasus, emungitur illico nasus. — Rhinocerotis nasum habet. Mart. — Si moechis nasum mos esset tollere rasum: multis per mundum sine naribus esset eundum.

Natalis. Cespitem natali quilibet optat ali. — Lepus solo natali gaudet. — Natale solum dulce.

Natare. Adverso Deo natare. — Adverso flumine natare. — Alter maxillae cui substat, nat levis ille. Inf. — Apparent rari nantes in gurgite vasto. Verg. — Delphinum natare doces. — Ardea culpatur aquas, quia nescit nare per illas. — Ardea culpavit undas, male quando natavit. — Nabis sine cortice. Hor. sat. 1. 4. 119. — Nare sine cortice. Hor. — Neque natare, neque literas novit. Sueton. Octav. 64. — Nos poma natamus. — Pisces natare oportet. Petron. 39. — Rari nantes in gurgite vasto. Verg. — Saepius ignotis bene nans sepelitur in undis.

Natator. Delius natator. — Optimi natatores saepius submergunt. — Saepe natatores submerguntur meliores, sic et scansores collum frangunt meliores.

Nates. (Natis.) Hoc jam et nates sciunt. — Saepe nates scabras facies commendat honesta.

Natio. Nationis iniquae dirae sunt consummationes. Sap. 3. 19.

Natitare. Optimus interdum natitantium mergitur undis.

Nativitas. Melior est dies mortis die nativitatis. Eccl. 7. 2.

Natura. Ad mores natura recurrit. Juv. 13. 239. — Altera natura est habitus. — Arbor naturam dat fructibus atque figuram. — Associati similes natura. Paling. 10. 93. — Aurum fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Plaut. Poen. 1. 2. 88. — Bonum sine ratione nullum est: sequitur autem ratio naturam. Sen. ep. 66. 36. — Cautus homo cavet, quotquot natura notavit. — Consuetudine quasi altera natura efficitur. Cic. de fin. 5. 25. 74. — Consuetudo efficitur quasi altera natura. — Consuetudo est altera natura. Cic. — Consuetudo in alteram naturam vertitur. — Consuetudo na-

tura potentior. — Consuetudo quasi altera natura. Cic. — Consuetudo quasi secunda natura. S. Aug. — Corporis exigui vires contemnere noli: ingenio pollet, cui vim natura negavit. Cato. 2. 9. — Custode et cura natura potentior omni. — Difficile est tacitos naturae occultare mores. — Discite quam parvo liceat producere vitam, et quantum natura petat. Lucan. 4. 377. — Dives opis natura suae. — Effuge quem signo turpi natura notavit. — Facilius natura intelligitur, quam enarratur. Sen. ep. 121. 10. — Feminae naturam regere: omnium desperare. — Ficta cito ad naturam reciderint suam. Publ. Syr. — Hominum natura novitatis et peregrinationis avida est. Plin. H. n. 17. 10. 66. — In alio sua quemque natura delectat. Plin. paneg. 45. 1. — Ita comparata est hominum natura, ut aliena melius videant et dijudicent, quam sua. Ter. — Labor praebet, quod natura negat. — Mala est medicina ubi aliquid naturae perit. P. S. — Malae naturae nunquam doctore indigent. P. S. — Male respondent coacta ingenia: reluctante natura irritus labor est. Sen. tranq. 6. 2. — Malevolus semper sua natura vescitur. P. S. — Malitiosi sunt, quos natura notavit. — Medicus curat, natura sanat. — Mors naturae finis est, non poena. Cic. p. Mil. 37. 101. — Natura cupiditatem ingenuit homini veri dicendi. Cic. — Natura non dat virtutem. Cic. — Natura omnia principiis lenioribus praetexuit. — Natura paucis est contenta. Cic. de fin. 2. 28. 91. — Natura plus trahit septem bobus. — Natura rerum humana arte non vincitur. — Natura sanat, medicus curat morbos. — Natura semina nobis scientiae dedit, scientiam non dedit. Sen. ep. 120. 3. — Natura tamen infirmitatis humanae tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. — Naturae sequitur semina quisque suae. Prop. 3. 9. 20. — Na-

turam expellas furca, tamen usque recurret. Hor. ep. 1. 10. 24. — Naturam frenare potes, sed vincere nunquam. Paling. 5. 694. — Naturam mutare difficile est. Sen. de ira. 2. 20. 2. — Naturam turpem nulla fortuna obtegit. — Non potest dura naturae solvere jura. — Nescia mutari ad mores natura recurrit. — Non dat natura virtutem: ars est bonum fieri. Sen. ep. 90. 45. — Non natura tantum, sed etiam disciplina mores facit. Colum. r. r. 7. 12. 6. — Nunquam aliud natura aliud sapientia dicit. Juv. — Omnis ars imitatio naturae. — Opinionis commenta delet dies, naturae iudicia confirmat. Cic. de nat. deor. 2. 2. 5. — Parvos usus natura reposit. Manil. 4. 8. — Probae fruges ipsae suapte natura enitent. Cic. Tusc. 2. 5. — Quod natura dedit tollere nemo potest. — Quod natura negat nemo feliciter audet. — Quod natura negat, reddere nemo potest. — Quod verum, simplex, sincerumque est, id naturae hominis est aptissimum. Cic. — Reluctante natura irritus labor est. Sen. — Rustica natura habet sua jura. — Rustica natura tenet sua jura. — Saeva feris natura reddit. — Si natura negat, facit indignatio versum. Juv. — Trita ad naturam recedunt. — Unicuique dedit vitium natura creato. Prop. 2. 22. 17. — Usus est altera natura. — Usus in alteram naturam vertitur.

Naturalis. Est naturalis favor pro laborantibus. Quint. 4. 1. 9. — Naturalia non sunt turpia. — Vivas frugalis, ut res est naturalis.

Natus. Ad semina nata respondent. — Asino malo vehitur malo astro natus. — Blanda patrum reprobos facit indulgentia natos. Mant. Parth. 1. 169. — Diis inimicis natus. Plaut. mil. gl. 314. — Diligit hic natum, virga qui corripit illum. Colum. Monost. 204. — Est patris: nato vestem praebere cibumque. — Et documenta damus,

qua simus origine nati. Ov. — Ex ovis, pullus, non natis, sero fit ullus. — Ex quercubus et saxis natus. — E silice natus. — Felices faciet natos benedictio patris. Columb. Monost. 179. — Fruges consumere nati. Hor. — Genio sinistro natus. — Homo ad laborem natus, et avis ad volatum. — Illa mihi patria est, illa ubi sum notus, non ubi natus eram. — In patria natus non est propheta vocatus. — Infimo loco natus. Cic. — Nata ad semina respondent. Sen. — Natum in curas hominum genus. Tibull. 3. 4. 9. — Natum non putavi. — Natus abdomini suo. Cic. — Nemo ita pauper vivit, quam pauper natus est. P. S. — Nemo natum novit. Cic. — Nemo fuit hic natus, nulloque nascetur in aevo, omnibus ex aequo, qui placuisse sciat. — Non natum putare. — Non nobis solum nati sumus. Cic. — Non silice nati sumus. Cic. Tusc. 3. 6. 12. — Obscuro genere natus. — Obscuro loco natus. Cic. — Praesumitur bonus de bono genere natus. — Quae nata sunt, ea omnia denasci oportet. Cass. Hem. — Qualis quisque sibi natos eduxit, habebit. Paling. 5. 752. — Quarta luna natus. (Infelix.) — Qui in pergula natus est, aedes non somniatur. Petron. 74. — Qui natus est infelix, vitam tristem decurrit. Phaedr. — Quod natum est poterit mori. Sen. Here. Oet. 1099. — Res nata ex re mea, mea est. — Res nata ex re mea ad me pertinet. — Suspenso nata nato praestant violata. — Valde gravant natos dirae et maledicta parentum.

Naufragium. Bis ad eundem scopulum naufragium facere. — Comune naufragium omnibus solatium. — Ex naufragio tabula. — Improbe Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. P. S. — E naufragio efferre. — E terra spectat naufragium. — In portu naufragium. S. Hier. adv. Joan. Hieros. 37. — Naufragium ex terra intueri. Cic. ad Att. 2. 7. 4. —

Naufragium rerum mulier male fida marito. — Naufragium rei familiaris. — Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. P. S. — Tabula ex naufragio. Cic. — Tabula naufragii.

Naufragus. Naufrago quilibet nauclerus. — Naufragus patrimonio. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas. Ov. ex Pont. 2. 7. 8.

Naulum perdere. Juv. 8. 97. — Post omnia perdere naulum.

Nausea. Copia nauseam parit. — Nausea est.

Nausi lucratur, ausus cui nil famulatur. Inf.

Nauson Naucrati respondet.

Nauta (Navita). Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat milles vulnera, pastor oves. Prop. 2. 1. 43. — Rebus in humanis regina pecunia nauta est. — Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem, rectorem dubiae navita puppis amat. Ov. ex Pont. 2. 5. 61.

Nauticus. Usuras nauticas imponere vel poscere.

Navigare. Adversis austris navigat. — Contis navigare. — Deo volente vel vimine navigabis. — In portum navigat. — In portu navigat. (Tutus.) Ter. Andr. 480. — Inter Scyllam et Charybdim navigat. S. Aug. soliloq. 35. — Mediis tua pinus in undis navigat. Ov. art. am. 2. 9. 10. — Naviges Massiliam. — Naviget Anticyram. (Demens. Helleborus.) Hor. sat. 2. 3. 166. — Naviget Troizenen. — Ne temere naviges Abydum. — Secunda aqua navigat. — Secundis ventis navigat. — Secundo aestu navigat. — Secundo flumine navigat. Caes.

Navigatio. Jucundissima navigatio juxta terram, ambulatio juxta mare.

Navis. A navi, quae submergitur, quodeunque ceperis, lucrum est. — Ad eosdem scopulos navem appellere. — Capita aut navim. (Lusus Roman.) — Citius in navi cadens a ligno exiderit. — In alto navem destituere

ancoris. — In alto navem jube tu destitui ancoris. (Demens.) Naev. — In eadem es navi. Cic. ad fam. 2. 5. 1. — Melius duo defendunt retinacula navim. Prop. 2. 22. 41. — Nave fracta non est precibus locus. — Navem in portu mergere. Sen. rhet. contro. 2. 6. 4. — Navem mortuo applicat. Quint. decl. 12. 23. — Navem perforat, in qua ipse navigat. Quint. 8. 6. 47. — Navibus atque quadrigis. Hor. ep. 1. 11. 28. — Navis aut galerus. Aristoph. — Si tu proreta isti navi es, ego gubernator ero. — Tantum mendaciorum, quantum vix una navis vehat. Theogn. — Tenere qui remum nequit, navem haud regat.

Nazareth. Potest-ne aliquid boni venire ex Nazareth. Ss.

Nebula. Mollior quam nebula. — Nebulae cyathus. — Nebulas diverberare. — Per nebulam scimus. Plaut. Pseud. 463. — Per nebulam videre. Cic. Philipp. 13. — Prima somni nebula. Macrobi.

Nebulo. Esse Jovem retur nebulo se, dum se perametur. Inf. — Omnis nebulo angulum quaerit.

Necare. Aves necat accipiter. Plaut. Pers. 33. 5. — Non perit indigne, quem sua culpa necat. — Parva necat morsu spatiosum vipera taurum. Ov. rem. a. 421. — Parva vipera necat taurum. Ov. — Pro medicina est dolor, dolorem qui necat. P. S.

Necessarius. Aequo animo excipe necessaria. Sen. ep. 99. 20. — In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas. — In scientiis comparandis primo necessaria, dein utilia. — Malum necessarium. Ael. Lamprid. vit. Alex. Ser. 46. — Primum necessaria, dein utilia.

Necesse. Cupias quodcumque necesse est. Lucan. 4. 487. — Necesse est, ut veniant scandala. Ss. Matth. 18. 7. — Necesse est cum insipientibus furere, nisi solus relinqueris. Petron. — Plus dolet quam necesse est, qui

ante dolet quam necesse est. Cic. — Saepe necesse gravem currere cogit anum.

Necessitas. Adversus necessitatem ne dii quidem resistunt. — Diomedea necessitas. — Durum telum necessitas. — Entia sine necessitate non sunt multiplicanda. — Ex necessitate facere virtutem. — Ex necessitate rei. — Fac de necessitate virtutem. S. Hier. adv. Ruf. 3. 2. — Honestae lex est temporis necessitas. P. S. — Ignaviam necessitas arguit. — Ignaviam quoque necessitas acuit. Curt. 5. 16. — Ingens telum necessitas. Liv. — Mater artium necessitas. — Maximum telum necessitas. Liv. 4. 28. — Necessitas ante rationem est. Curt. 7. 7. 10. — Necessitas aucta nonnunquam virtus et causa victoriae fuit. — Necessitas caret lege. — Necessitas dat legem, non ipsa accipit. P. S. — Necessitas dura lex. Val. Max. — Necessitas egentem mendacem facit. P. S. — Necessitas est lex temporis et loci. — Necessitas feriis caret. Pallad. 1. 6. 7. — Necessitas ferrum frangit. — Necessitas frangit legem. — Necessitas magistra. — Necessitas non habet legem. — Necessitas plus posse quam pietas solet. Sen. Troad. 581. — Necessitas quam pertinax regnum tenet. P. S. — Necessitas quod poscit, nisi das, eripit. P. S. — Necessitas tollit legem. — Necessitas ultimum ac maximum malum est. — Necessitas urget. — Necessitatem ferre, non flere addecet. P. S. — Necessitatem ne dii quidem superant. — Necessitati est parendum. Cic. de off. 2. 21. 74. — Necessitati nec ipse Deus repugnat. — Necessitati parere semper sapientis est habitum. Cic. ad fam. 4. 9. 2. — Necessitati quodlibet telum utile est. P. S. — Necessitati sapiens nihil unquam negat. P. S. — Necessitatis amarissimae leges. — Necessitatis inventa antiquiora sunt quam voluptatis. Cic. orat. 55. 185. — Optimus orandi magister

necessitas. — Ultimum ac maximum telum est necessitas. Liv. 4. 28. 5. — Vir in necessitate apparet. Manut.

Nectar. Flumina jam lactis, jam flumina nectaris ibant. — Nectar et ambrosiam, qui bene discit habet. — Nectare dulcius. Mart. 9. 11. 5. — Risus habet fletum, nectarque molestat acetum. — Vilis saepe cadus nobile nectar habet.

Nefandus. Fanda nefanda. — Fandus nefandusque sanguis.

Nefas. Auri caecus amor ducit in omne nefas. Rutil. Namat. itin. 356. — Dirum nefas in pectore versat. — Fas aut nefas. — Gens humana ruit per vetitum nefas. Hor. — Longius inde nefas abiit. Ov. — Mendacium est: in puero levitas, in sene grande nefas. — Nefas est nocere patriae. Sen. de ira 2. 31. 6. — Nefas nocere vel malo fratri puta. Sen. Thyest. 219. — Nullum caruit exemplo nefas. Sen. Hippol. 554. — Per fas et nefas. Liv. — Quidquid corrigere est nefas. Hor. — Scire nefas homini quod crastinus efferat ortus. — Sit procul omne nefas; ut ameris amabilis esto. Ov.

Negare. Ajunt aio, negant, nego. — Corporis exigui vires contemnere noli: ingenio pollet, cui vim natura negavit. Cato. 2. 9. — Deme lucrum superos et sacra negabunt. Paling. 5. 602. — Labor praebet, quod natura negat. — Locus regiminis desiderantibus negandus, fugientibus offerendus est. S. Gregor. — Minus decipitur, cui negatur celeriter. P. S. — Necessitati sapiens nihil unquam negat. P. S. — Negandi causa avarum nunquam deficit. P. S. — Negat sibi ipse, qui quod difficile est petit. P. S. — Non purgat peccata, qui negat. — Nunquam negandi causa avaro deficit. P. S. — Quam saepe veniam, qui negavit petit. Sen. de ira 2. 34. 4. — Quanto quisque sibi plura negaverit, ab dis plura feret. Hor. carm. 3. 16. 21. — Qui timide rogat, docet negare. Sen. Hipp.

593. — Quod natura negat, nemo feliciter audet. — Quod natura negat, reddere nemo potest. — Si natura negat, facit indignatio versum. Juv. — Si fecisti nega! — Si omnia neganda forent, plus negaret asinus, quam probaret philosophus. — Siquid fecisti, nega. — Summis negatum stare. Sen. — Vivis flamma negatur. Mart.

Negligens. Quo litterarum quis est peritior, huic est sacrorum cura negligentior.

Negligentia. Turpis est jactura, quae sit negligentia. P. S.

Negligere. Communiter negligitur, quod communiter agitur. — Est neglectus homo, qui manet absque domo. — Forma viros neglecta decet. Ov. art. am. 1. 509. — Legere et non intellegere, neglegere est. Ps. Cato. dist. praef. — Namque solent, prima quae sunt neglecta, nocere. Cato. dist. 4. 9. — Neglecta solent incendia sumere vires. Hor. ep. 1. 18. 85. — Neglectis urenda filix innascitur agris. Hor. sat. 1. 3. 37. — Parva scintilla neglecta magnum saepe excitat incendium. — Pecuniam in loco neglegere, maximum interdum est lucrum. Ter. Ad. 216. — Qui timet Deum, nihil negligit. Eccl. 7. 19. — Rubo neglecto vitis impeditur.

Negotium. Aliena negotia cura excussus propriis. Hor. sat. 2. 3. 19. — Beatus ille, qui procul negotiis. Hor. — Deus omnibus negotiis horisque interest. Plin. H. n. 28. 2. 27. — Facinus audax incipit, qui cum opulento pauper coepit rem habere aut negotium. Plaut. Aul. 3. 4. 1. — Hoc plus negotio est, inquit coctio. — Homines plus in alieno negotio vident, quam in suo. Sen. ep. 109. 16. — Lydo viro negotium non erat, et ipse foras egressus paravit. — Magna negotia magnis adjutoribus egent. Vell. Pat. 2. 127. 2. — Multum valeat, non est meum negotium. — Ne depugnes in alieno negotio. — Negotia pluri-

bus commissa segnius expediuntur. — Negotium luteum. — Nihil tam certum est, quam otii vitia negotio discuti. Sen. ep. 56. 9. — Quam est felix vita, quae sine negotiis transit. P. S. — Segnius expediunt commissa negotia plures. Hor. — Veteribus negotiis nova semper accrescunt. Plin.

Nemesis. Aderit Adrastea Nemesis.

Nemo. Ad turpia nemo obligatur. — Alius alio plura invenire potest, nemo omnia. Auson. — Amisere rebus nemo sapiens. — Amor timere neminem verus potest. Sen. Med. 416. — Artifex nemo nascitur. — Dummodo nemo sciat. — Ego esse miserum credo, cui placet nemo. Mart. 5. 28. 9. — In mundo nemo beatus. — Multi multa sciunt, nemo omnia. — Nam vitiis nemo nascitur sine. Hor. — Nec sunt beati, quorum divitias nemo novit. Apul. met. 5. 10. — Nemini dixeris, quae nolis efferre. — Nemo est ab omni parte beatus. — Nemo in amore videt. Prop. — Nemo nascitur sapiens. — Nemo natum novit. Cic. — Nemo nostrum non peccat. Petron. 75. — Nemo omnes, et neminem omnes fefellerunt. Plin. — Nemo omnia potest scire. Varro. r. r. 2. 1. 2. — Nemo omnia potest. — Nemo omnibus. — Nemo paene sine vitio est. Sen. contr. 4. 25. 16. — Nemo propheta in patria sua. — Nemo propheta acceptus est in patria sua. — Nemo repente fuit turpissimus. Juv. 2. 83. — Nemo saltat sobrius. Cic. — Nemo scit ubi calceus urat, nisi qui eum portat. — Nemo scit ubi soccus me premat. — Nemo sine crimine vivit. Cato. 1. 5. — Nemo sine vitiis nascitur. Hor. — Nemo sine vitio est. Sen. rhet. contr. 2. 4. 4. — Nemo solus satis sapit. Plaut. Mil. gl. 3. 3. 12. — Nemo tenetur seipsum accusare. — Nemo viam veterem vel amici spernat amorem. — Nobis bene, nemini male. — Patrem suum nemo

novit. Hom. — Primo die nemo magister. — Quod multi curant, nemo curat. — Quod natura dedit, tollere nemo potest. — Quod tacitum esse velis, nemini dixeris. Ps. Sen. mor. 16. — Sine vitiis nemo nascitur. Hor. — Ultra posse nemo obligatur.

Nemus. Aures sunt nemoris oculi. — E nemoribus Naevis. — Quid nemus intramus, quos territat undique ramus. — Vir nemus evitet, quem quisque frutex metui det. Inf.

Nenia. Confossior soricina nenia. — Id fuit nenia ludo. (Tristis finis.) Plaut. Pseud. 1279.

Nepa. Imitatur nepam.

Neptunus. Improbe Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. P. S. — Neptuni filius. — Neptuno se credere. — Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit. P. S.

Nequam. Accipias paleam, si non vult solvere nequam. — Aleator, quanto in arte melior est, tanto est nequior. Publ. Syr. — Aleator, quanto in arte est sapientior, tanto est nequior. P. S. — Apluda est nequior (furfur). Naev. v. 117. — Bipedum nequissimus. Plin. ep. 1. 5. — Ex ore tuo te judico, serve nequam. Ss. — Nec dependis, nec propendis, quin malus nequamque sis. Plaut. Asin. 2. 2. 39. — Nequam est agricola quisquis emit, quod praestare ei fundus potest. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Nequam per verba, per odorem noscitur herba. — Nequissimi hominis est prodere amicum. — Nequius oculo quid creatum est. Eccl. 31. 15. — Omnis homo nequam in proprio quaestu. — Per rufam barbam poteris cognoscere nequam. — Piscis nequam est, nisi recens. Plaut. Asin. 178. — Qui semel it Romam, vult istic quaerere nequam; qui bis it, reperit; qui ter, secum huncque reportat. — Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit. Sirach. 14. 5. — Quo nequior, eo fortunacior. — Sardi venales, alius alio

nequior. Cic. ad fam. 7. 24. 2. — Si (vel: cum) servo nequam palmus datur, accipit ulnam.

Neque mihi, neque tibi.

Nequiter. Est qui nequiter humiliat se et interiora plena sunt dolo. Sirach. 19. 23. — Sunt, qui se nequiter humiliant. Ss.

Nequitia. Ludi quoque semina praebent nequitiae. Ov. trist. 2. 1. 279. — Nequitia mulieris immutat faciem ejus. Eccl. 25. 24. — Nequitia poena maxima ipsamet sui est. P. S. — Officina nequitiae. — Omnis malitia nequitia mulieris. Ss. — Stabulum nequitiae.

Nequire. Quod nequit ingenium, casus facit. Mant. Parth. 4. 76.

Nere. Collo quod aptasti, tibi nendum. — Fallere, flere, nere et mentiri, nilque tacere: haec quinque vere sunt dotes in muliere. — Nere status miseri tribuunt nudaee mulieri. — Non nenti suum manet linum. — Quod festo netur, nihilari saepe videtur. — Vix simul haec quibus, quod nes et cursibus ibis. Inf.

Nero. Fiunt Nerones miseri, facti locupletes. — Foris Cato, intus Nero. — Intus Nero, foris Cato. S. Hier. ep. 125. 18. — Neronis quinquennium.

Nervus belli infinita pecunia. Cic. Philipp. 5. 2. 5. — Nervus rerum gerendarum. — Pecunia nervus belli. Cic. — Pecunia est nervus rerum gerendarum. Cic.

Nescire. Albus an ater sit, nescio. Cic. Philipp. 2. 16. 41. — Albus ater-nescis nescio. S. Hier. adv. Helvid. 16. — Ardea culpat aquas, quia nescit nare per illas. — Auscultare disce, si nescis loqui. Pompon. com. fr. 12. — Beatus non est, qui se esse nesciat. — Cum loqui nesciant, tacere non possunt. S. Hier. ep. 130. 17. — Dextera nesciat, quid sinistra facit. Ss. — Disceat, qui nescit, nam sic sapientia creseit. — Discrimina nescit. Juv. 6. 300.

— Felix se nescit amari. Lucan. 7. 727. — Femina id tantum tacere potest, quod nescit. — Inguinis et capitis, quae sunt, nescit. — Ludere qui nescit, ludum spectando quiescit. — Miseri est nescire sine periculo vivere. Publ. Syr. — Multum interest, utrum peccare aliquis nolit, an nesciat. Sen. ep. 90. 45. — Ne pudeat, quae nescieris, te velle doceri. Cato. 4. 29. — Nescias, quod scis, si sapis. Terent. — Nesciat sinistra tua, quid faciat dextra tua. Ss. Matth. 6. 3. — Nesciebam semel unum singulum esse. — Nescio etiam id, quod scio. Plaut. Bacch. 791. — Nescis quid paritura sit dies. — Nescis, quid vesper serus vehat. Varro. — Nescis quot habeas digitos in manu. Plaut. — Nescit homo finem suum. Eccl. 9. 12. — Nescit homo utrum amore, an odio dignus sit. Eccl. 9. 1. — Nescio, — asinorum responsio. — Nisi qui scit facere, insidias nescit metuere. P. S. — Non me pudet fateri nescire, quod nesciam. Cic. — Odia qui nimium timet, regnare nescit. Sen. — Perdere est dignus bona, qui iis nescit uti. Sen. Hipp. 442. — Praecepta dare scienti supervacuum est, nescienti parum. Sen. ep. 94. 11. — Qui Jesum nescit, nihil est, si cetera discit; qui Jesum discit, nihil est, si cetera nescit. — Qui nescit dissimulare, nescit regnare. — Qui nescit dissimulare, nescit vivere. — Qui nescit orare, pergat (Vel: eat, vadat) ad mare. — Qui nescit pati, nescit dominari. — Qui nescit tacere, nescit et loqui. Ps. Sen. mor. 132. — Qui scit laudatur, qui nescit vituperatur. — Quo me vertam, nescio. Cic. ad Att. 10. 12. — Quod in juventute non discitur, in matura aetate nescitur. Cassiod. Var. 1. 24. — Si nemo ex me quaerat, scio; si quaerenti explicare velim, nescio. S. Aug. — Si nescis jacere lapidem, mitte jacere. — Si sapis, quod scis, nescis. Ter. Eun. 4. 4. 53. — Sua quis-

que pericula nescit. Lucan. 7. 133. — Tamdiu discendum est homini, quamdiu nesciat. P. S. — Tamdiu discendum est, quamdiu nescias, quamdiu vivis. Sen. ep. 76. 2. — Uti qui nescit nummis, careat simul istis. — Vincere scis, victoria uti nescis. Liv. 22. 51. 4.

Nescius. Nescia mens hominum fati sortisque futurae. Verg. Aen. 10. 501.

Nestore major. — Nestoris anni. — Nestoris facundia.

Neuter. Lepores duos insequens neutrum capit. P. S.

Nex. Causa necis verri pingui solet illico ferri. Inf. — Necis artifex, arte pereat sua. — Neque enim lex aequior ulla est, quam necis artifices, arte perire sua. Ov. art. am. 1. 655. — Saepe intereunt aliis meditantes necem. Phaedr. append. 6. 11.

Nidificare. Sic vos non vobis nidificatis aves. Donat. vit. Verg.

Nidus. Aestas non semper durabit, condite nidos. — Assabis nidum, si non inveneris ovum. — Degenerans olidum facit oles stercore nidum. — Ex nido plumisque suis noscenda volueris. — Fac nidum unum in una arbore. Cic. — Formicarum nidos inspirare. — In galea Martis nidum fecere columbae: apparet Marti quam sit amica Venus. — Majores pennas nido extendere. Hor. ep. 1. 20. 21. — Nidum ante tempus relinquere. — Nidus testatur, qualis avis hic dominatur. — Non est consultum nidis imponere stultum. — Non est illa valens, quae nidum stercorat ales. — Parva facit parvum nidum quaecunque volueris. — Progenies avium mala foedat stercore nidum. — Turpis avis proprium qui foedat stercore nidum.

Niger. A solvente pigri, tibi mnas salis elige nigri. — Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur. Verg. — Album et nigrum novit. — Candida de nigris et de candentibus atra facere. Ov. met. 11. 313. — De male sol-

vente sal nigrum suscipe. — De nigris candida facere. Ov. — Ecce quam niger es, — sic dixit caecabus ollae. — Facere candida de nigris. Ov. — Hic niger est. Hor. — Hic niger est, hunc, tu Romane, caveto. Hor. sat. 1. 4. 85. — Ne gusta, quibus cauda est nigra. — Neque albus, neque niger est. — Niger tamquam corvus. Petron. 43. — Nigro calculo notare. — Nigro notanda lapillo. (Dies.) — Nigrum in candida vertere. — Panditur ad nulas janua nigra preces. (Infern.) Prop. 4. 11. 2. — Persuadebit album esse nigrum. — Pice nigrius. Ov. her. 17. 7. — Praebet candoris lae, nigri vacca coloris. — Quem fortuna pinxerit nigrum, hunc non universum aevum candidum reddere potest. — Rubrum ne sit fortius nigro. (In scriptura.) — Sal nigrum poscas a quo solvi male noscas. — Sale nigro delectatur. — Scarabaeo nigrrior est. — Sol niger. — Vae tibi nigrae! — dicebat caecabus ollae.

Nigredo. Corvus corvo nigredinem objicit.

Nigrescere. Tenebris nigrescunt omnia circum.

Nihil (Nil). Ad rem nihil facit. — Aut Caesar, aut nihil. — Avaro nihil est scelestius. Sirach. 10. 9. — Barbaries grandis habere nihil. Ov. am. 3. 8. 4. — Credere nil vitium est, vitium est quoque credere cuncta. — Ex nihilo nihil fit. — Hoc solum scio me nihil scire. Socr. — Homines nihil agendo male agere discunt. Cato. — Ignoscas aliis multa, nihil tibi. Auson. sept. sap. 3. 4. — Nihil ad Andromacham. (Ad rem.) Tertull. de pudic. 8. — Nihil ad Parmenonis suum. — Nihil ad rem. — Nihil ad rhombum. — Nihil ad versum. — Nihil boni paries aquam bibens. — Nihil contemnit esuriens. Sen. ep. 119. 4. — Nihil est ab omni parte beatum. Hor. carm. 2. 16. 27. — Nihil est opertum, quod non revelabitur, et occultum, quod non sciatur.

Ss. Matth. 10. 26. — Nihil ex nihilo. Boëth. 5. 1. — Nihil habenti, nihil deest. — Nihil novi sub sole. — Nihil probat, qui nimium probat. — Nihil semper floret; aetas succedit aetati. Cic. Phil. 11. 15. 39. — Nihil sine causa. — Nihil sine Theseo. — Nihil sub sole novum. Eccles. 1. 10. — Nihili coctio est. — Nil actum reputans, siquid superesset agendum. Lucan. 2. 667. — Nil admirari. Hor. — Nil dictum, quod non dictum prius. — Nil nimis. Ter. Heaut. 519. — Nil nimium. Auson. sept. sap. 7. 7. — Nil novi sub sole. — Nil novit, qui aequae omnia. Varro. sent. 84. — Non facile Caesar, — sed nihil esse potes. — Nos haec novimus esse nihil. Mart. — Omnia mutantur, nihil interit. Ov. — Praestat aliquid, quam nihil. — Quae infra nos, nihil ad nos. — Quae supra lunam nihil ad nos. Aristot. — Quid ibi quaeras, ubi nihil est. — Qui omnia scire simulant, nihil sciunt. — Qui nimium probat, nihil probat. — Scire tuum nihil est, si Jesum non didicisti. — Si nihil est fumus, nos nihil ergo sumus. — Ubi nihil est, Caesar jure suo excedit. — Vitium est et omnibus credere et nihil. — Volenti nihil difficile. — Voluntario nil fit difficile.

Nihilari. Quod cito lucratur, cito perditur et nihilatur.

Nihilum. De nihilo crevit. Petron. 38. — De nihilo nihil. — De nihilo nihilum. Pers. 3. 83. — Ex nihilo nihil fit. — Maxima de nihilo nascitur historia. Prop. — Minus nihilo est. Plaut. Pseud. 938. — Nihil ex nihilo. Boëth. 5. 1. — Non hoc de nihilo est. — Pro nihilo.

Nilus. Facilius est Nili caput invenire. — Gustavit ut canis e Nilo.

Nimis. Culta puella nimis, casta puella minus. — Fortuna multis dat nimis, satis nulli. Mart. 12. 10. 2. — In discendo lupo nimis affirmans, ait agnus. — Ne quid nimis. Ter. Andr.

5. 1. 34. — Nil nimis. Ter. Heaut. 519. — Nimis calidum hoc est. Ter. — Nulli te facias nimis sodalem. Mart. — Nunquam nimis dicitur, quod nunquam satis dicitur. Sen. — Quae nimis apparent, retia vitat avis. — Qui petit alta nimis, retro lapus ponitur imis. — Quid nimis miseri volunt, hoc facile credunt. Sen. Herc. fur. 313. — Sperant omnes, quae cupiunt nimis.

Nimius. (Nimium.) — A studiis venter nimium distentus abhorret. — Arcum nimia frangit intensio. — Arcus nimium intensus rumpitur. Plutarch. — Contra imprudentem stulta est nimia ingenuitas. Publ. Syr. — Fides nimia equum abegit. — Fortuna nimium quem fovet, stultum facit. P. S. — Funem abrumperre nimium tendendo. — Impedire ne nimium sublimia petat Icarus. — Ludus bonus non sit nimius. — Mediocritas est inter nimium et parum. — Ne nimium calidum hoc sit. Ter. Eun. 380. — Nemo confidat nimium secundis. Sen. Thyest. 615. — Nihil probat, qui nimium probat. — Nil nimium. Auson. sept. sap. 7. 7. — Nimia cura deterit magis, quam emendat. — Nimia est miseria nimis pulchrum esse hominem. Plaut. Mil. gl. 1. 1. 68. — Nimia familiaritas odium parit. — Nimia familiaritas parit contemptum. — Nimia fiducia magnae calamitati solēt esse. Corn. Nep. Pelop. 3. 1. — Nimia mellis dulcedo bilis amaritudinem contrahit. Apul. met. 2. 10. — Nimia sapientia obest. — Nimiae opes magnae jacturae locum faciunt. — Nimio plus. — Nimium altercando veritas amittitur. P. S. — Nimium boni est, cui nihil est mali. Eon. fr. — Nimium indulget filio. — Nimium jam tinnis. — Nimium ne crede colori. Verg. ecl. 2. 17. — Nimium properat, serius absolvit. — Nimium senecta est ad rem nimium attenta. — Nimium severus adsidet insano. — Nimium tendendo funem abrumpis. — Nimium tendendo rum-

pitur funiculus. — Nimius rigor damnosus est. — Noli homines blando nimium sermone probare. Cato. — Nulli te facies semper nimiumque sodalem. — O formose puer nimium ne crede colori. Verg. ecl. 2. 17. — Omne nimium nocet. — Omne nimium vertitur in vitium. — Omnis nimia potentia brevitate constringitur. Sen. contr. 23. — Peccat aliquando nimia circumspectio. — Per nimios gressus robustus fit quoque fessus. — Quem fortuna nimium fovet, stultum facit. — Qui nimium cultus curat fit pauper adultus. — Qui nimium properat, serius absolvit. — Quod nimium est, vitiosum saepe repertum. — Satietas nimia hircum facit petulcum. — Strangulat segetes nimia laetitia agri. (Fertilitas.) — Triste: rigor nimius. — Vertitur in vitium omne quod est nimium. — Vitiosum est ubique, quod nimium est.

Ningere. Aut pluit, aut ningit, aut nostra pedissequa mingit.

Nireus. Nireo pulchrior.

Nisi. Nulli homines visi, qui caruere: »nisi«. — Nunquam sunt visi, qui caruere: »nisi«. — Si »nisi« non esset, perfectus quilibet esset.

Nisus. Obvenisse nisum cani macrae. (Quis crediderit.) Placid.

Nitere. Nitere cum studio, si vis aliquando nitere. — Non aurum est quodcumque nitet, non gemma, quod ardet. — Non omne, quod nitet, aurum est.

Nitescere. Aurea ne credas quaecunque nitescere cernis.

Niti. Adverso flumine niti. — Ancoris duabus niti bonum est. — Contra fluminis tractum niti difficile. — Contra torrentem niti. — Duabus ancoris nititur. Pind. — Nitimur in vetitum semper, cupimusque negata. Ov. am. 3. 4. 17. — Omni pede niti. — Tantum quisque nitatur, quantum potest.

Nitidus. Adorare omnem lapidem nitidum noli.

Nitrum. Asini caput ne laves nitro

Niveus. Niveo denticulo atrum venenum inspirat. Apul. met. 11.

Nix. Calente sole tabescunt nives. Prudent. cath. 7. 207. — Candidior nive. Catull. 80. 2. — Quasi nix tabescit. Plaut. Stich. 648. — Rem quam nix celat, pulsa nive terra revelat — Sub nive quod tegitur, dum nix perit invenietur. — Sub nive quod tegitur, dum nix perit omne videtur. — Tabescit quasi nix.

Nobilis. Adam fodiente, quis nobilior Eva nente? — Animus facit nobilem. Sen. ep. 44. 4. — Nobile par fratrum. — Nobile vincendi genus est patientia, vincit qui patitur: si vis vincere, disce pati. — Nobile vindictae genus est ignoscere victo. — Nobilis equus umbra quoque virgae regitur. Curt. 7. 4. 18. — Officium nobile. — Par nobile fratrum. Hor. serm. 2. 3. 243. — Vilis saepe cadus nobile nectar habet.

Nobilitare. Virtus sola nobilitat.

Nobilitas. In astrangulis nobilitatem gerit. — Indicium mores nobilitatis habent. Ov. ex Pont. 3. 2. 104. — Nobilitas morum magis ornat, quam genitorum. — Nobilitas sola est atque unica virtus. Juv. 8. 19. — Nobilitas sub amore jacet. Ov. her. 4. 161. — Si pater est Adam cunctis, si mater et Eva, non sumus an omnes nobilitate pares? — Tota licent veteres exornent undique cerae atria: nobilitas sola est ac unica virtus. Juv.

Nocens. Bene perdit nummos, iudici quos dat, nocens. Publ. Syr. — Ferro nocentius aurum. Ov. — Illo nocens se damnat, quo peccat die. P. S. — Iudex damnatur, quum nocens absolvitur. P. S. — Haud est nocens, quicumque non sponte est nocens. Sen. Herc. Oet. 886. — Legem nocens veretur, fortunam innocens. P. S. — Longius nocens, ut basilisci serpentes. (Oculis.) Amm. Marcell. 28. 1. 41. —

Nemo fit fato nocens. Sen. Oed. 1019. — Nemo nocens sibi ipsi poenas abrogat. Sen. Herc. Oet. 899. — Nihil nocentius novicio divite est. Sen. contr. 2. 9. 28. — Nocens precatur, innocens irascitur. P. S. — Nocentem qui defendit, crimen sibi parit. P. S. — Omnibus modis nocens. — Pecuniosus etiam nocens non damnatur. Cic. in Verr. — Reperit Deus nocentem. — Res nulla consilio nocentior malo. — Se iudice nemo nocens absolvitur. Macrob. somn. Scip. 1. 10. 12. — Socius fit culpa, qui nocentem sublevat. P. S. — Vel capra mordeat nocentem.

Nocere. Absenti non nocet anguis. Paling. 4. 769. — Aditum nocendi perfido praestat fides. Sen. Oed. 686. — Aliis prodesse et sibi nocere stultitia est non caritas. — Bonis nocet, quisquis pepercit malis. P. S. — Casus nocet domino. — Causa nocet domino. — Cautela abundans non nocet. — Debilibus robusta nocent. Paling. 6. 692. — Ebrietas ut vera nocet, sic ficta juvabit. Ov. art. am. 1. 597. — Et mea tela nocent. — Et mihi sunt vires, et mea tela nocent. Ov. her. 15. 352. — Excelsis multo facilius casus nocet. P. S. — Festinasse nocuit. — Infirmis causa pusilla nocet. Ov. rem. rem. a. 730. — Ingratus unus omnibus miseris nocet. P. S. — Ira quae tegitur, nocet. Sen. Med. 153. — Magis nocent insidiae, quae latent. Sen. — Malus malo nocet. Sen. ep. 109. 4. — Multa nocent. — Nefas est nocere patriae. Sen. de ira 2. 31. 6. — Nefas nocere vel malo fratri puta. Sen. Thyest. 219. — Namque solent, primo quae sunt neglecta, nocere. Cato. dist. 4. 9. — Ne cupidus noceat tibi prava cupidus, cavet. — Nocere posse et nolle laus amplissima est. P. S. — Nocet emptum dolore voluptas. Hor. ep. 1. 2. 55. — Nocet innuocuo nocuus, causamque nocendi invenit. — Non solet ingeniis summa nocere dies: fama post cineres maior ve-

nit. Ov. ex Pont. 4. 16. 2. — Non ulli tacuisse nocet. — Non unquam tacuisse nocet, nocet esse locutum. Cato 1. 12. — Nulli tacuisse nocet, nocet esse locutum. Cato. — Nullum ad nocendum tempus angustum est malis. Sen. Med. 292. — Omne nimium nocet. — Parvulae serpentes non nocent. Quint. decl. 381. — Plus amici nocuimus, quam inimici. Quint. decl. 9. 1. — Plus exempla, quam peccata nocent. — Praesente medico nihil nocet. — Quae nocent, docent. — Qui bonum respicit consilium, sibi nocet. — Quid stulti proprium? Non posse et velle nocere. Auson. sept. sap. 1. 6. — Quod prudentis opus? Quum possit, nolle nocere. Auson. — Quum das avaro praemium, ut noceat, rogas. P. S. — Quum falso laudas, tunc et amice nocet. Auson. — Res nocet domino. — Semper nocuit differre paratis. Lucan. 1. 281. — Si poenitet, haud nocet error. — Sperne voluptates; nocet emptum dolore voluptas. Hor. — Sua cuique nocet stultitia. Plin. ep. 12. 88. — Suo punitur exemplo nocens. Sen. — Superflua cautella nunquam nocuit. — Superflua non nocent. — Tantum ne noceas, dum vis prodesse, videto. Ov. — Tela nocent levius, visa volare prius. — Tria mala aequae nocent: sterilitas, morbus, vicinus. Pallad. 1. 6. 6. — Tria mala aequae nocent: odium, invidia, contemptus. — Ut nulli nocuisse velis, imitare columbam; serpentem, ut possit nemo nocere tibi. Owen.

Noctua. Aliud noctua sonat, aliud coturnix. — Aquilis similes noctuas? Mart. 10. 100. 4. — Aquilis similes facit noctuas. Mart. — Noctua caesa petra, vel cedens saucit ossa. Inf. — Noctua inter cornices. — Noctua volavit. — Noctuas Athenas portat. Cic. ep. ad fam. 6. 3. — Nunquam conveniunt, vel raro: noctua, corvus, nec convivales, nec super osse canes. — Tam infausti ominis, quam noctuae.

Cic. — Utendum est nocturnis, ubi desunt luscinae.

Nocumentum. Documenta, nocumenta.

Nodosus. Solvere nodosam nescit medicina podagram.

Nodus. Dignus vindice nodus. — Duro nodo durus est quaerendus cuneus. — Exsolvere nodum. — Fortius adstringunt duo vincula simplici nodo. — In scirpo nodum quaerit. Enn. Plaut. Men. 247. — Malo arboris nodo malus cuneus requirendus est. S. Hier. ep. 69. 5. — Malo nodo malus quaerendus cuneus. S. Hier. — Nodum secuit, non solvit. — Nodum solvere. — Nodus expeditur. Cic. ad Att. 5. 21. 3. — Nodus Gordius. — Nodus Herculeus. Sen. ep. 87. 38. — Qui inimicus est, etiam in scirpo nodum quaerit. Isidor. orig. 17. 9. 97. — Solvere diffidit nodum, qui diffidit ense.

Nola. In triclinio vola, in cubiculo nola. Quint. 8. 6.

Nolle. Ducunt nolentem fata, volentem trahunt. Sen. ep. 107. 11. — Fata volentes ducunt, nolentes trahunt. Sen. — Idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est. Sall. Catil. 20. 4. — Magna nolentem quoque consilia produnt. Sen. Thyest. 331. — Multum interest, utrum peccare aliquis nolit, an nesciat. Sen. ep. 90. 45. — Nolens volens. Sen. ep. 107. 11. — Noli me tangere. — Noli rogare, quod impetrare nolueris. Sen. ep. 95. 1. — Quoniam noluit, quod potuit, quod non potest, velit. S. Aug. civ. Dei 14. 15. 2. — Volens nolente animo.

Nomen. Bonum nomen permanebit in aevum. Eccl. 41. 16. — Conveniunt rebus nomina saepe suis. — Effugiunt structos nomen honorque rogos. Ov. ex Pont. 3. 2. 31. — Est amicus solo nomine amicus. Eccl. 37. 1. — Ex re nomen habet. Ov. am. 1. 8. 3. — Homo sine nomine. — «In

nomine Domini» incipit omne malum. (Initium edictorum principis.) — In principatu nil praeter domini nomen mutant pauperes. Phaedr. 1. 17. 1. — Magni nominis umbra. Lucan. — Melius est nomen bonum, quam divitiae multae. Prov. 22. 1. — Mutato nomine de te fabula narratur. Hor. — Nomen alicujus bibere. (Tot pocula quot literae in nomine.) — Nomen abit sine re, sine nomine rem tibi quaere. — Nomen atque omen. Plaut. Pers. 625. — Nomen et omen. — Nomina stultorum jacent ubique locorum. — Nomina sunt odiosa. — Nomine tantum notus. — Nominis ante mei venient oblivio nobis. Ov. ex Pont. 2. 11. 5. — Nominis est cuculus proditor ipse sui. — Nominis oblivio. — Omnibus est nomen, sed idem non omnibus omen. — Optima nomina non appellando fiunt mala. — Semper honos, nomenque tuum laudesque manebunt. Verg. — Sine nomine vulgus. — Stat magni nominis umbra. Lucan. — Vel optima nomina non appellando fiunt mala. Colum. r. r. 1. 7. 2. — Vulgare amici nomen, sed rara est fides. Phaedr. 3. 9. 1.

Nonus. Nonum praematur in annum. Hor.

Norma Polycleti.

Noscere. Ad partus ovium noscuntur pondera ventrum. — Album et nigrum novit. — Amici mores novet, non oderis. Cic. — Antiquus passer novit foramina templi. — Arma magis, quam jura milites nosse debent. — Autumat hoc in me, quod novit perfidus in se. — Bestia bestiam novit. — Certamen non novit exosculationes. — Corporis ex habitu noscitur omnis homo. — Desinant maledicere, facta ne noscant sua. Ter. — Deum colit, qui novit. Sen. ep. 95. 47. — Deus omnia novit. Ov. ex Pont. 1. 2. 73. — Difficile est se noscere. Auson. id. 3. 19. — Ego intus et in cute te novi. Pers. 3. 30. — Ex nido

plumisque suis noscenda volueris. — Ex veste virum noscito. — Hecora quis nosset, felix si Troja fuisset. — Hoc noveram priusquam Theognis natus est. Gell. 1. 3. 19. — Multa novit vulpes, echinus unum magnum. — Ne tria quidem Stesichori nosti. — Ne umbram quidem rei novit. Cic. — Nec sunt beati, quorum divitias nemo novit. Apul. met. 5. 10. — Nemo natum novit. Cic. — Nequam per verba, per odorem noscitur herba. — Neque natate, neque literas novit. Sueton. Octav. 64. — Nil novit, qui aequae omnia. Varro sent. 84. — Nos haec novimus esse nihil. Mart. — Nosce te ipsum. Auson. sept. sap. 1. 2. — Noscitur ex sermone. — Noscitur ex sociis. — Noscitur ex socio, qui non cognoscitur ex se. — Nosco te. — Noste tempus. — Nosco te mi aselle! Hor. — Nota noscere. — Novi cuniculos tuos. S. Hier. adv. Ruf. 3. 19. — Novi ego nostros. Plaut. Epid. 147. — Novi Simonem et Simon me. — Novi tuos digitos. Cic. ad Att. 5. 21. 13. — Novisse tamquam digitos suos. — Novit artes quibus Euerates. — Novit tamquam ungues digitosque suos. Juv. 7. 231. — Omnia nosse impossibile. Varro sent. 56. — Optimus a tergo semper noscendus amicus. — Patrem suum nemo novit. Hom. — Principis est virtus maxima nosse suos. Mart. epig. 8. 15. 8. — Prodest morbum suum nosse. Sen. de ira. 3. 10. 3. — Quam quisque norit artem, in hac se exerceat. Cic. Tusc. 1. 18. 41. — Quid opus est nota noscere. Plaut. Mil. gl. 636. — Quis nosset Homerum Ilias aeternum si latuisset opus? Ov. art. am. 3. 413. — Quod nondum novit nemo docere potest. Agric. — Saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam. Gurt. 4. 10. 26. — Saepe fallimur ut nosmet ipsos et alios rectius noscere discamus. — Si non vis falli, studeas res noscere praesens. Paling. 5. 562. — Si quid novisti rectius istis,

candidus imperti, si non, his utere mecum. Hor. — Si secretarum seriem vis noscere rerum: ebrius, insipiens, pueri dicunt tibi verum. — Si unum noris, omnes noveris. — Sorex suo ipsius indicio noscitur. Ter. — Sponsa ut nosceretur cacavit in templo. — Tollat te, qui non novit. Quint. 6. 3. 98. — Unum noris, omnes noveris. Ter. Phorm. 2. 3. 35. — Unum quum noveris, omnes noveris. Ter. — Vis tu nosse hominem, qualis sit, perspice amicos. Paling. 10. 92. — Vos inopes nostis, quis amicus, quisve sit hostis.

Noster. Aliena nobis, nostra plus aliis placent. Publ. Syr. — Aliena vitia in oculis habemus, a tergo nostra sunt. Sen. de ira. 2. 28. 8. — Angulus vicini nostro pinguior. Pers. 6. 13. — Nostris nos alis capimur. — Novi ego nostros. Plaut.

Nota. Ad notam. — De meliore nota est. Catull.

Notare. Albo calculo notare. — Carbone notare. Hor. A. p. 447. — Cautus homo cavet, quotquot natura notavit. — Creta an carbone notatus. Hor. sat. 2. 3. 246. — Dies candidissimo calculo notandus. — Effuge, quem signo turpi natura notavit. — Honos honestum decorat, inhonestum notat. Publ. Syr. — Lapide candidiore notare. (Diem.) Catull. 68. 148. — Malitiosi sunt, quos natura notavit. — Nigro calculo notare. — Nigro notanda lapillo. — Virgula censoria notare.

Notitia. Initium est salutis notitia peccati. Sen. ep. 28.

Notus. Fama super aethera notus. Verg. — Ignotos fallit notis autem est derisui. Phaedr. — Ignotum tibi tu noli praeponere notis. Cato. 1. 32. — Illa mihi patria est, illa ubi sum notus, non ubi natus eram. — Lippis et tonsoribus notum. Hor. serm. 1. 7. 3. — Mors illi gravis incubat, qui notus nimis omnibus, ignotus moritur sibi. — Multi nothi non sunt noti. — Ni

sit nota fides, ignoto non bene fides. — Nomine tantum notus. — Nota mala res optima est. Plaut. Trin. 61. — Nota noscere. — Notior fabula nulla. Ov. am. 1. 9. 40. — Notum sicut domus sua. — Notus a vespere solis ad ortum. — Notus nimis omnibus ignotus sibi moritur. Sen. — Notus ut in Plauti comoedia moechus. — Omnibus est notum, post ovum sumere potum. — Omnibus et lippis notum et tonsoribus. Hor. — Passeribus omnibus res nota. Cic. de fin. 23. 75. — Quid opus est nota noscere. Plaut. Mil. gl. 636. — Quod tribus est notum, non est a plebe remotum. — Si minus errasset, notus minus esset Ulixes. Ov. — Sicut sua domus nota. Cic. ad Qu. fr. 1. 1. 16. 45. — Superis et inferis notum. — Tendis retia nota mihi. Prop. 2. 32. 20. — Threicia nota. — Tota notissimus urbe. — Vetuli notique columbi. (Amici.) Hor. ep. 1. 10. 5. — Virtutis expers verbis jactans gloriam: ignotos fallit, notis est derisui. Pheedr. 1. 11. 1. — Voluptas passeribus nota. Cic. de fin. 2. 23. 75.

Novacula. In acie novaculae. — Mel in ore, novacula sub cingulo. — Novacula factus es contra teipsum. — Novacula in cote est servus in dominio. — Novacula in cotem. Liv. 1. 36. — Novaculae in acumine res est. — Nulla novacula tam duriter radit, quam quum vir sordidus consequitur sublime ministerium. — Pendens in novacula. Phaedr. 5. 8. 1.

Novellus. Antiquus bonus est medicus, tonsorque novellus. — Vasa novella placent, in faece prisca jacent. — Vetulus cantherius novello non melior.

Noverca. Ad novercae sepulchrum flere. — Alterius vis esse mater, utriusque es noverca. Sen. rhet. exc. contr. 4. 6. — Apud novercam querere. Plaut. Pseud. 313. — Dies quandoque parens, quandoque noverca. Hor. — Injusta noverca. Verg. ecl. 3.

33. — Noverca est. — Novercae nomen impium. Afran. — Nulli non magno constitit etiam bona noverca. Sen. cons. ad Helv. 2. 4. — Saeva noverca suis fit alumnis, ut sal ocellis. — Ut noverca me intueris. Hor. epod. 5. 9. — Taceo novercas; mitius nihil est feris. Sen.

Novercalis. Novercalia odia. Tac. ann. 12. 2. — Oculis novercalibus intueri.

Novicius. Nihil nocentius novicio divite est. Sen. contr. 2. 9. 28.

Novitas. Est quoque eunctorum novitas gratissima rerum. — Grata novitas. — Grata rerum novitas. — Hominum natura novitatis ac peregrinationis avida est. Plin. H. n. 17. 10. 66.

Novus. Acrius appetimus nova, quam parta tuemur. — Ad nova omnes concurrunt. Sen. — Aetas semper adportat aliquid novi. — Auxilio indigent, qui de novo emergunt. — Beneficiorum novae tabulae. (Cito oblivisc.) — Cura viris levibus rerum solet esse novarum; cura viris gravibus rerum solet esse suarum. Mant. Parth. 10. 155. — Dum liber est novus, scholasticus est studiosus. — Et soccus quem cernitis, videtur vobis novus et elegans, sed nemo scit praeter me, ubi me premat. S. Hier. adv. Jovin. 1. 48. — Eventus varios res nova semper habet. — Facilius conservatur, quod de novo acquiritur. — Fortior in fulva novus est luctator arena. Ov. trist. 4. 6. 31. — Homo novus. — In omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis. Sirach. 7. 10. — Laus nova nisi oritur, etiam vetus amittitur. P. S. — Legibus utere antiquis, obsoniis novis. — Maecte nova virtute puer, sic itur ad astra. — Memento novissimorum. Eccl. 38. 21. — Ne derelinquas amicum antiquum: novus enim non erit similis illi. Sirach. 9. 14. — Nihil novi sub sole. — Nihil

sub sole novum. Eccl. 1. 10. — Non erit antiquo novus antefendus amicus. Columban. 61. — Novos amicos dum paras, veteres cole. — Novos parando amicos, veterum obliviscere noli. — Novum cribrum novo paxillo pendet. Varro. — Novus fructus, novus luctus. — Novus homo. Cic. — Novus Palaefatus. — Novissima peiora prioribus. Ss. Matth. 12. 45. — O quanto priscis sunt nova grata magis. — Omne novum carum, vilescit quotidianum. — Opprime, dum nova sunt, subiti mala semina morbi. Ov. rem. a. 81. — Plus est servasse repperitum, quam quaesisse novum. Claud. Stilich. 2. 326. — Profert de thesauro suo nova et vetera. Ss. — Quasi de halariorum veterum novus falco prorumpens. — Quod nova testa capit, inveterata sapit. — Semper agricola in novum annum dives. — Semper aliquid novi Africa adfert. Plin. H. n. 8. 16. — Scopat scopa bene, nova. — Successore novo pellitur omnis amans. — Vetera, quae nunc sunt, fuerunt olim nova. — Veterem ferendo injuriam invites novam. P. S. — Veteribus negotiis nova semper accrescunt. Plin. — Vetusta plerumque rudiora sunt novis. — Vinum miscendum est novo Hymettio et Falerno vetulo. — Vinum novum, amicus novus. Sirach. 9. 15. — Vinum novum in utres novos mittunt. Ss. Matth. 9. 17.

Nox. Cui per mediam nolis occurrere noctem. Juv. 5. 54. — Diem nocti conserere. — Dormit nocte parum possessor divitiarum. — In nocte consilium. — Jus primae noctis. — Malus paterfamilias est, quisquis interdum facit, quod noctu posset. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Militi tempora somnii arcetiora quam noctes. — Nocte (ve: lin nocte) consilium. — Nocte latent mendaces. Ov. art. am. 1. 249. — Nocte latent mendae, vitioque ignoscitur omni. Ov. — Nocte pluit tota, redeunt spectacula mane. Donat. vit. Verg. — Nocte

rubens coelum, cras indicat esse serene. — Noctem facere de die. (Mentiri.) Titinius. — Noctem rebus offundere. — Noctes atque dies patet atri janua Ditis. Verg. Aen. 6. 127. — Noctu urgenda consilia. — Nox animi. — Nox et amor, vinumque nihil modabile suadent. Ov. am. 1. 6. 59. — Nox homini inimica. — Nox, mulier, vinum. (Periculosa adolesc.) Plaut. Bacch. 88. — Nox, mulier, vinum, nihil moderabile suadent. — Omnes una manet nox. Hor. carm. 1. 28. 15. — Semper in aeternum nox obscurabit avernum. — Semper vacuos nox sobria torquet. — Somnia fallaci ludunt temeraria nocte et pavidas mentes vana timere jubent. Tibull. 3. 4. 7. — Tenebrae tamquam nox. Plaut. Cas. 5. 2. 8. — Ut jugulent hominem surgunt de nocte latrones. Hor. ep. 1. 2. 32. — Ut sis nocte levis, sit tibi coena brevis.

Noxa. Heroum filiae noxae. — Litem parit, noxa noxam. — Noxa caput sequitur. — Noxa noxam parit. — Superbia nunquam sine noxa. — Sponde, noxa adest. (Vel: praesto est.) Cic.

Noxius. Noxia si cupitis, praestat caruisse cupitis. — Saepe in conjugis fit noxia, cum nimia est dos. Auson.

Nubere. Bella gerant alii, tu felix Austria nube: nam quae Mars aliis, dat tibi regna Venus. Stirling. — Melius est nubere, quam uri. Ss. — Mense Majo malae nubunt. Ov. fast. 5. 489. — Mense malas Majo nubere vulgus ait. Ov. — Mulier quae multis nubet, multis non placet. P. S. — Non renuit mulier locupleti nubere seu sit improbus, aut mendax sacrilegusve palam. — Si cui vis apte nubere, nube pari. Ov. — Si qua voles apte nubere, nube pari. — Uxori nubere nolo meae. (Vir sit caput familiae.) Mart.

Nubes. Caecias nubes attrahens. — Dum vitat humum, nubes et inania

captat. Hor. A. p. 230. — Non gravis est adeo tam densis nubibus aether, quin soleat, pulsa nube, redire dies. — Nube solet pulsa candidus ire dies. Ov. trist. 2. 142, — Nubem objicere fraudibus. — Nubem pro Junone amplecti. — Nubes et inania captat. Hor. A. p. 230. — Nubes, quae in jugis montium sedet, cum procella imbrem dat. Liv. 22. 30. 10. — Qui observat ventum non seminat, et qui considerat nubes, nunquam metet. Eccl. 11. 4. — Vita sine nube.

Nubilus. Blandi post nubila soles. — Clarior est solito post maxima nubila Phoebus. — Donec eris felix multos numerabis amicos, tempora si fuerint nubila solus eris. Ov. trist. 1. 9. 5. — Mihi nascenti nubila Parca fuit. — Post nubila Phoebus.

Nucella. Fusca nucella foris nucleum tenet intro saporis. Inf.

Nucleus Nucleum amisi, reliquit pignori putamina. Plaut. Capt. 655.

Nudare. Ingenium res adversae nudare solent, celare secundae. Hor. sat. 2. 8. 73. — Nudato Petro Paulum tegere nefas.

Nudus. Dives eram dudum, fecerunt me tria nudum; alea, vina, Venus. — Est bonus is ludus, cum virgine ludere nudus. — Nemo potest nudo vestimenta detrahere. — Nudi nascuntur, nudos quos terra receptat. Columban. 2. 54. — Nudior leberide. — Nudo detrahere vestimenta. Plaut. Asin. 92. — Nudum latro transmittit. Sen. ep. 14. 9. — Nudum pactum. (Promissio.) — Nudus ad infernas, stulte, vehere rates. Prop. 3. 3. 36. — Nudus nec a centum viris spoliatur. — Nudus nec a decem palaestritis despoliari potest. Apul. — Nudus ut e matre. — Nudus ut ex vulva matris. Lucil. — Paxillo nudior. — Pulchra mulier nuda erit, quam purpurata, pulchrior. Plaut. Most. 1. 3. 131. — Quid nudo eripies? — Sicut egressus est homo nudus de utero matris suae,

sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo. Eccl. 5. 14.

Nugae. Laboriosis in nugis occupatus. — Nugas agere. — Nugis addere pondus. Hor. — Tragoedias agere in nugis. Cic. de orat. 2. 51. 205.

Nullus. Absque re qui vadit, res sibi nulla cadit. — Dictum unius, dictum nullius. — In nullum avarus bonus est, in se pessimus. Publ. Syr. — Ne cuivis credas, neque nulli. Muret. — Nec nulli sis amicus, nec multis. Cic. — Nullo pacto. Cic. — Nullus ad amissas ibit amicus opes. Ov. trist. 1. 9. 9. — Plus valet exiguus, quam nullus ad atria clavus. — Res nullius. — Testis unus, testis nullus. — Ubi multa capita, ibi nullum consilium. — Una salus victis, nullam sperare salutem. Verg. Aen. 2. 354. — Unus testis, nullus testis. Justinian. — Unus vir, nullus vir. — Utrumque enim vitium est, et omnibus credere, et nulli. Sen. ep. 3. 4. — Viventis nulla successio. — Vox unius, vox nullius.

Numen. Ilaud ultra nostras tentant nos numina vires. — Nihil humanarum rerum sine deorum numine geritur. Corn. Nep. Timol. 4. 4. — Si lupus instruitur in numen credere magnum: semper dirigitur ab eo respectus ad agnum.

Numerare. Arenas numerare. — Capilli capitis omnes numerati sunt. Ss. Matth. 10. 30. — Citius numerabis aristas. Ov. ex Pont. 2. 7. 25. — Cocta numerabimus exta. — De grege praedatur lupus, is quamvis numeratur. — Diem numera meliore lapillo. Pers. 2. 1. — Fluctus numerare. Mart. 6. 34. 2. — Inter vivos numerare. — Non numeranda, sed ponderanda sunt argumenta. — Non potest numerare supra quinque. Zenodot. — Numerare aristas. — Ponderanda sunt testimonia, non numeranda. — Sententiae numerantur, non ponderantur. Plin. ep. 2. 22. 79. — Tenuis citius numerabis arenas. Calpurn. ecl. 2. 73. —

Vere prius flores, aestu numerabis aristas. Ov. — Vota non ponderantur, sed numerantur. — Vota non numerantur sed ponderantur.

Numerus. Curat, quantum numerum lupus. Verg. ecl. 7. 51. — Lupus non curat numerum. (Ovium.) Verg. — Non curat numerum lupus. — Non vis aut numerus, melior sed causa, triumphat. — Nos numerus sumus et fruges consumere nati. Hor. ep. 1. 2. 27. — Numero Deus impare gaudet. Verg. ecl. 8. 75. — Numerus sumus. Hor. — Platonis numero obscurior. — Pulveris Africi subducat numerum. — Quam magnus numerus Libyssae arenae. Catull. 7. 3. — Qui perdidit numerum, incipiat iterum. — Saturnius numerus. — Stultorum infinitus est numerus.

Numerosus. Tanto major honor, quanto numerosior hostis.

Numisma. Mente tumens laetor, numismate dum locupleto. — Os reficit coena, numisma gerente crumena.

Nummus. Bene perdit nummos, iudici quos dat nocens. Publ. Syr. — Caracallae nummi. (Falsi.) — Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crevit. Juv. 13. 139. — Copia nummorum trahit ad se corda virorum. — Esse in suis nummis. Hor. — Et nummi coecos concinuisse docent. — Exilis nummus brevem parit missam. — Gratissimus nummus. — Hastis trium nummorum causa subeunt sub falas. Plaut. — Infortunatus ad tres obolos homo natus, nunquam nummorum dominus manet ille daorum. — It quocunque libet nummis instructus. — Jupiter in coelis, nummus regit omnia terris: divisum imperium cum Jove nummus habet. — Nummis potior amicus in periculis. — Nummos modis metiri. Petron. 37. — Nummus in exilio comes optimus est peregrino. — Nummus nummum parit. — Nummum quaerit pestilentia, duos illi da, et ducat se. S. Aug. serm. 167.

— Nummus honoratur, sine nummo nullus amatur. — Nummus ubi loquitur, Tullius ipse tacet. — Quaerenda pecunia primum est, virtus post nummas. (Ironice.) Hor. ep. 1. 1. 53. — Quantum quisque sua nummorum servet in arca, tantum habet et fidei. Juv. 3. 143. — Qui non habet in nummis, luat in corpore. — Quid salvis, infamia, nummis? Juv. 1. 48. — Quidvis nummis praesentibus opta, opta, eveniet. — Quisquis habet nummos, secura naviget aura. Petron. 137. — Respondet positis monachi devotio nummis. — Ubi nummus loquitur, Tulliani eloquii tuba raucescit. Alan. — Uti, qui nescit nummis, careat simul istis. — Vincuntur nummis leges. Paling. 6. 706. — Virtus post nummos. Hor. ep. 1. 1. 53.

Nunc. Aurea nunc vere sunt secula. Ov. art. am. 2. 277. — In pretio pretium nunc est. Ov. fast. 1. 217. — Nunc agon est. — Nunc est bibendum, nunc pede libero pulsanda tellus. Hor. Ut nunc est. Plaut. Mil. gl. 3. 1. 216.

Nundinae. Intelligunt se mutuo ut fures in nundinis. — Tres mulieres faciunt nundinas. — Tres feminae et tres anseres sunt: nundinae.

Nunquam sero, modo bene. — Sapientis animus nunquam turgescit. — Veritas nunquam perit. Sen. Troad. 614.

Nuntiare. Nemo hunc amat, qui verba nuntiat mala. Sophocl. — Siren amicum nuntiat, apud hospitem.

Nuntius. (Nuntia.) Fama tam ficti tenax, quam nuntia veri. Verg. Aen. 4. 188. — Impudicus oculus impudici cordis est nuntius. — Malum nuntium. Cic.

Nuper. Quisquis ab externis nuper devenerit oris, non decet indigenis, ut velit esse prior. Avian. fab. 38. 13.

Nuptiae. Cereri nuptias facere. (Sine vino.) Plaut. — Habent locum maledicti crebrae nuptiae. Publ. Syr. — Is pater est, quem nuptiae demon-

strant. — Pater est quem justae nuptiae demonstrant. Justinian. — Periiit sus, talentum et nuptiae.

Nuptus. Quae velit ancillam concedere nupta marito? res est hoc nostro tempore rara Sara. — Semper habet lites alienaque jurgia lectus in quo nupta jacet: nimium dormitur in illo. Juv. 6. 268.

Nurus. Ante quod exstiterit nurus, socrus invida norit. Inf. — Non vult scire socrus, quod fuit ipsa nurus. — Socrum oderunt nurus.

Nusquam est, qui ubique est. Sen. ep. 2. 2. — Nusquam habitat, qui ubique habitat.

Nutare. Utroque nutans sententia.

Nutricare. Viperam sub ala nutricas.

Nutricatio. Aries nutricationis mercedem persolvit.

Nutricula. Fabula nutricularum.

Nutrire. Caro confortat corpus, vinum calorem refocillat, triticum nutrit. — Cavea ut ut pulchra non nutrit avem. — Felicitas iracundiam nutrit. Sen. de ira 2. 21. 5. — Generosos animos labor nutrit. Sen. ep. 31. 4. — Leones nutrire in urbe. Val. Max. 7. 2. — Male agitur cum illo, qui alieno nutritur arbitrio. — Non oportet in urbe nutrire leonem. Val. Max. — Quae uncis sunt unguibus, ne nutrias. — Qui volucrum nutrit, pro munere stercus habebit.

Nutrix. Corium tam maculosum, quam est nutricis pallium. Plaut. Bacch. 434. — Cum lacte nutricis. — Cum lacte nutricis errorem sxisse. Cic. Tusc. 3. 1. 2. — Felicitas nutrix est iracundiae. — Intemperantia medicorum nutrix. — Maculosum, quam nutricis pallium. Plaut. — Mansa, ut nutrices infantibus pueris, in os inserere. Cic. de orat. 2. 39. 162.

Nutus. Alieno nutu vivere. — Cujus edis panem, illius adspice nutum.

Nux. Cassa nux. Plaut. Pseud. 371. — De nuce fit corylus, de glande ar-

dua quercus. — E nuce nucleum qui esse vult, frangit nucem. Plaut. Cure. 55. — Frangat nucem, qui nucleum esse vult. — Nil intra est oleam, nil extra est in nucis duri. Hor. ep. 2. 1. 31. — Nuces inanes. Petron. 137. — Nuces relinquere. (Non sum puer.) — Nucibus relictis. Pers. 1. 10. — Nux, asinus, mulier, nil recte faciunt, si verbera cessent. — Nux, asinus, mulier simili sunt lege ligati: haec tria nil recte faciunt, si verbera cessent. — Nux, asinus, mulier verbera opus habent. Nux vitiosa. — Qui edere vult nucleum, frangat nucem. S. Hier. ep. 58. 9. — Qui e nuce nucleum esse vult, frangat nucem. Plaut. — Si nuces et sorba dederis, totum pupillum ceperis. — Virgo pubescens et nux matura rubescens, illa quidem tangi vult, haec de stipite frangi. — Vitiosa nuce emere. Plaut. Mil. gl. 316.

Obcantatus. Mulier obcantata, vecors, amens, amans. Apul. mag. 84.

Obdurare. Perfer et obdura.

Obedientia. Multo melior est obedientia, quam stultorum victimae. Eccl. 4. 17. — Obedientia felicitatis mater. — Obedientiam volo non sacrificium. Ss.

Obedire. Appetitus rationi obediatur. — Emere oportet, quem tibi obedisse voles. Plaut. Pers. 2. 4. 2. — Pecuniae omnia obediunt.

Obelus. Aristarchi obelo dignus est. (Critica.) — Aristarchi obelis jugulare librum.

Oberrare. Quantum non milvus oberret.

Obesse. Fortuna obesse nulli contenta est semel. Publ. Syr. — Mora semper obfuit, diligentia profuit. Plaut. — Nam quamquam soli possunt prodesset potentes, non prosit potius, si quis obesse potest. Ov. — Nimia sapientia obest. — Saepe vindicta obfuit. Sen. Herc. fur. 1187. — Uxorem fato credat obesse suo. Ov.

Obesus. Ingenium excellens non gignit venter obesus.

Obiter. Philosophia obiter libata abducit a Deo, plene exhausta reducit ad Deum.

Obitus. Ante obitum nemo beatus. Herod. — Dicique beatus ante obitum nemo supremaque funera debet. Ov. met. 3. 136. — Ultima semper expectanda dies homini, dicique beatus ante obitum nemo supremaque funera debet. Ov.

Objicere. Polydamas mihi primum probrum objiciet.

Objurgare. Damnare est objurgare, quum auxilio est opus. Publ. Syr. — Molli brachio objurgat. — Objurgari in calamitate gravius est, quam calamitas. — Quum vere objurgas, sic inimice juvas. Auson. sept. sap. 7. 5.

Objurgatio. Crudelis est in re adversa objurgatio. Publ. Syr. — Habet vera amicitia nonnunquam objurgationem, sed adulationem nunquam. S. Bernard. — Objurgatio contumelia careat. Cic. de amic. 24. 89. — Parentes objurgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Petron. 4. 1.

Oblatus. Oblata arripe. — Oblatam occasionem tene. — Sponte oblatus dupliciter gratus.

Oblectare. Literarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant. Cic. p. Archia poët. 7. 16.

Obligare. Ad impossibilia nemo obligatur. — Ad turpia nemo obligatur. — Alibi tu medicamentum obligas. (Quam oportet.) Fronto. — Alibi medicamentum obligare. — Beneficium dignis ubi das, omnes obligas. P. S. — Habita fides ipsa plerumque obligat fidem. Liv. 22. 22. 14. — Lex non promulgata, non obligat. — Ultra posse nemo obligatur.

Obligatio. Promissio boni viri fit obligatio.

Obliquus. Oculo obliquo aspicere.

Ov. — Saepe via obliqua praestat, quam tendere recta.

Obliteratus. Amicitia obliterata.

Oblivio. Dimidium amittendarum est oblivio rerum. — Injuriarum remedium est oblivio. P. S. — Irreparabilem felix est oblivio rerum. — Nominis ante mei venient oblivia nobis. Ov. ex Pont. 2. 11. 5. — Nominis oblivio. — Oblivionis poenam pedes luunt. — Rerum irrecrabilium remedium est oblivio.

Obliviosus. Senes sunt obliviosi.

Oblivisci. Beneficii accepti nunquam oportet oblivisci, dati protinus. Ps. Sen. mor. 67. — Est enim proprium stultitiae, aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. Tusc. 3. 30. 73. — Etiam oblivisci qui sis, interdum expedit. P. S. — Oblitus decoris violat praecepta decoris. — Oblitus est vino, sed non oblitus amoris. — Obliviscitur cui placet, meminit cui dolet. — Maleam legens, quae sunt domi obliviscere. — Novos parando amicos, veterum obliviscere noli. — Proprium est stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. — Stultum est eorum meminisse, propter quae tui oblivisceris.

Obolus. Date obolum Belisario. — Faux dape mulcetur, obolis dum pera repletur. — Quantum ubique possunt duo oboli. Aristoph. — Uxorem malam obolo non emerem.

Obrepere. Adolescentiae senectus obrepit. — Non intelligitur quando obrepat senectus. — Obrepit non intellecta senectus. Juv. 9. 128.

Obruere. Jus obruitur vi. Paling. 10. 825.

Obscenus. Obsceni homines plerumque obscena loquuntur. Paling. 1. 198.

Obscurus. Brevis esse laboro, obscurus fio. Hor. — Epistolae obscurorum virorum. Hutten. — Obscuro genere natus. — Obscuro loco natus

Cic. — Platonis numero obscurior. — Sua cuique vita obscura est.

Obsequi. Senes aequum est senibus obsequi.

Obsequium. Obsequio dulces retinentur amici. Cato. 1. 32. — Obsequio mitigantur imperia Cato 8. 8. — Obsequio plurima vincit amor. Tib. 1. 4. 40. — Obsequium amicos, veritas odium parit. Ter. Andr. 1. 1. 41. — Obsequium tigresque domat, tumidosque leones. — Obsequium ventris.

Observare. Argi oculis observare. S. Hier. ep. 54. 9. — Papulas observatis alienas, obsiti plurimis ulceribus. Sen. vit. beat. 27. 4. — Qui observat ventum, non seminat, et qui considerat nubes, nunquam metet. Eccl. 11. 4.

Obsessus. Omnia esculenta obsessis. — Pauperi pax est in obsessa via.

Obsonare. Megaresenses obsonant, quasi crasino die morituri; aedificant vero quasi nunquam morituri. Tertull. apol. 39.

Obsonium. Caseum habens non eget obsonio. — Labor senectuti optimum obsonium. — Legibus utere antiquis, obsoniis novis. — Mantissa obsonium vincit. (Accessorium plus valet principali.) Lucil. — Miseris obsoniorum loco est sal cum aceto. — Nullum emptor difficilis emit bonum obsonium. Jul. Pollux. — Nullum emptor difficilis bonum edit obsonium. — Optimum obsonium labor. — Quaerens obsonium vestem perdidit. — Si caseum haberem, non desiderarem obsonium. Plaut.

Obsignare salinum cum sale. Plaut. Pers. 2. 3. 15. — Salinum servo obsignat cum sale. (Avarus.) Plaut. Pers. 267. — Tabellis obsignatis agit. Cic.

Obsipare aquam.

Obsistere. Nulli meritis obsistunt casus. Claudian. Honor. 409.

Obsitus. Papulas observatis alienas obsiti plurimis ulceribus. Sen. de vit. beat. 27. 4.

Obstare. Fata obstant. — Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat res angusta domi. Juv. 3. 164. — Juveniles lacrimae vitiis obstant. — Piger ipse sibi obstat. Sen. ep. 94. 28. — Precibus nunquam implacabilis obstes. Claudian. Stilich. 2. 19. — Principiis obsta. Ov. — Principiis obsta, sero medicina paratur, dum mala per longas convaluere moras. Ov. rem. a. 91. — Principiis obstare opus est. Paling. 8. 469. — Sibi obstare.

Obstruere. Aures obstructae. Amm. Marc. 27. 11. 6. — Multum faris habet, qui cunctis obstruit ora.

Obstupescere. Obstupui, steteruntque comae et vox faucibus haesit. — Obstupui tacitus, sustinuique pedem. Ov.

Obtegere. Naturam turpem nulla fortuna obtegit.

Obtinere. Animus hominis, quidquid sibi imperat, obtinet. — Vix laciniam obtinuit.

Obtrectatio frequens.

Obtrudere palpum. — Beneficia non obtruduntur.

Obturare aures. Hor. ep. 2. 2. 105.

Obumbrare. Sapientia vino obumbratur. Plin. H. n. 23. 23.

Obvertere cornua. Plaut. Pseud. 1021. — Pulchra extra obvertere.

Obvius. Est veritas obvia requiruntibus. Minuc. Fel. Octav. 22. 8. — Majori metuat obvius esse minor. — Obviiis manibus excipere.

Occare. Male aratur arvom, quod satis frugibus occandum est. Plin. H. n. 18. 179. — Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi item metes. Plaut. Merc. 71.

Occasio. Accipe quam primum, brevis est occasio lucri. Mart. — Brevis est occasio lucri. Mart. 8. 9. 3. — Calamitas virtutis occasio est. Sen. provid. 4. 6. — Deliberando saepe perit occasio. Publ. Syr. — Fronte

capillata post est occasio calva. Cato, dist. 2. 26. — Maledicus a malefico non distat nisi occasione. Quint. — Occasio aegre offertur, facile amittitur. P. S. — Occasio causa sceleurum. — Occasio docet uti foro. — Occasio facit furem. — Occasio homines in delictum trahit. — Occasio rapienda. — Occasio receptus difficiet habet. P. S. — Occasionem circumspice, hanc si videris, prende. — Occasionem rapere prudentis est. Symmach. ep. 1. 7. 2. — Occasiones quaerit, qui vult recedere ab amico. Prov. 18. 1. — Occasioni inservendum. — Oblatam occasionem tene. — Omnia honesta opera voluntas inchoat, occasio perficit. Sen. exc. contr. 4. 7. 3. — Opus perit, ejus perit occasio. — Post est occasio calva. — Seditio civium hostium est occasio. P. S. — Qui deserit occasionem, deseritur ab illa.

Occasus. A solis occasu, non ortu describe diem. — Dat miser occasus, solet effrons quod fore nasus. Inf.

Occidere. Festinata maturitas celerius occidit. — Multis ille flebilis occidit, multo flebilior mihi. Cic. — Nondum omnium dierum sol occidit. (Vel: occubuit.) Liv. 39. 26. 9. — Omnia orta occidunt, et aucta senescunt. S. Hier. — Plures adorant solem orientem, quam occidentem. Plaut. — Plus adoratur sol oriens, quam occidens. — Solem nec orientem vidit unquam nec occidentem. (Ebrius). Cic. de fin. 2. 8. 23.

Occidere. Alter occidit apros, alter pulpamento fruitur. — Crambe repetita occidit. Juv. 7. 154. — Ego semper apros occido, sed alter utitur pulpamento. Flav. Vopisc. numer. 14. — Gladium dedisti, quo se occideret. Plaut. Trin. 1. 2. 92. — Litera occidit, spiritus autem vivificat. Ss. — Medico tantum hominem occidis, summa impunitas est. Plin. H. n. 9. 1. — Multos occidit tristitia, et non est

utilitas in illa. Eccl. 30. 25. — Non facile manibus vacuis occiditur ursus. — Non facile manibus vacuis occiditur anguis. — Occidam te clava scirpea. (Facillime.) Novius. — Occidit miseros crambe repetita magistros. Juv. 7. 154. — Reginam occidere nolite timere bonum est.[†](?) — Solis medicis licet impune occidere. Plin. — Stultum est patrem occidere et filio parcere. Herod. — Stultus est, qui patre occiso liberos relinquit.

Occisus. Non plus sapit quam occisa sus. Plaut. mil. gl. 2. 6. 4. — Occisa saepe sapit plus multo sus. Plaut. — Quasi occisam suam. Plaut. Rud. 660. — Proripere quasi occisam suam. Plaut.

Occipitium. Frons domini plus potest, quam occipitium. Plin. H. n. 18. 5. 31. — Frons domini plus prodest, quam occipitium. Plin. H. n. 18. 31. — Frons occipitio prior. Cato. — In occipitio quoque habet oculos. Plaut. Aul. 64.

Occultare. Difficile est tacitos naturae occultare mores. — Elephantum sub ala occultas. — Veste occultat ignem.

Occulte. Labitur occulte fallitque volatilis aetas, et nihil est annis velocius. Ov. met. 10. 519. — Labitur occulte fallitque volubilis aetas, ut celer admissis labitur amnis aquis. Ov. am. 1. 8. 49.

Occultus. De occultis non judicat ecclesia. — De occultis non judicat praetor. — Lux altissima fati occultum nihil esse sinit. — Nihil est operum, quod non revelabitur, et occultum quod non sciatur. Ss. Matth. 10. 26. — Occultae musicae nullus respectus. Sueton. Nero 20. — Saepe summa ingenia in occulto latent. Plaut. Capt. 165. — Summa ingenia in occulto latent. Plaut.

Occupare. Diabolus te semper inveniat occupatum. — Laboriosis in

nugis occupatus. — Occupet extremum scabies. Hor. A. p. 417.

Occurrere. Cui per mediam nolis occurrere noctem. Juv. 5. 54. — Esurienti ne occurras. — Non quem velis tibi in tenebris occurrere. Sen. apoc. 13. — Occurrunt homines, nequeunt occurrere montes. — Posticae occurrere sannae. Pers. — Si cadere necesse est, occurrendum discrimini. Tac.

Ocellus. Cornix cornici nunquam effodit ocellum. Macrobr. — Longius ille videt, qui multis spectat ocellis. — Saeva noverca suis fit alumnis ut sal ocellis.

Ocius. Serius aut ocus metam properamus ad unam.

Ocrea. Indiget arvina saepe senex ocrea. — Per scutum, per ocream. (Omni modo.) Petron. 61.

Octavus. Sapientum octavus. (Ironice.) Hor. sat. 2. 3. 296.

Oculatus. A fronte simul et occipitio oculatus. — Emere caeca die et vendere oculata. — Emito die caeca, vendito oculata die. Plaut. Pseud. 301. — Foris oculatus, domi caecus. — Oculata die vendere. Plaut. — Oculatae manus credunt quod vident. Plaut. Asin. 202. — Omnis angulus oculatus. — Pluris est oculatus testis unus, quam auriti decem. Plaut. Truc. 490.

Oculeus. Argus oculeus. Plaut. Aul. 555.

Oculus. Ab oculis abducere. — Ab oculis abesse. — Ad oculos. — Ad oculos demonstrare. — Aliena vitia in oculis habemus, a tergo nostra sunt. Sen. de ira 2. 28. 8. — Alterius qui vult oculis extergere labem, e propriis oculis eruat ante trabem. — Amat tamquam oculos. Plaut. Mil. glor. 984. — Anginos gestes oculos in corde columbae. — Animus habitat in oculis. — Aperientur oculi vestri et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Ss. Genes. 3. 5. — Argi oculis obser-

vare. S. Hier. ep. 54. 9. — Caeci sunt oculi, quum animus alias res agit. Publ. Syr. — Claude os, aperi oculos. — Clausis oculis. — Comedit oculis. — Concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, superbia vitae. — Cor incendit oculus, ut stipulam foculus. — Cornicum oculos configere. (Fallere.) Cic. p. Mur. 11. 25. — Cornix cornici oculum non confodit. — Cornix cornici oculos non effodit. Macrobr. 7. 5. 2. — Corvus oculum corvi non effodit. Greg. Tur. hist. fr. 5. 18. — De isthac re in utrumvis oculum conquiescito. Plaut. — Demonstratio ad oculos. — Dum spectant oculi laesos, laeduntur et ipsi. Ov. rem. 615. — Eodem collyrio omnium oculos curare. — Eripit se aufertque ex oculis perfecta virtus. Sen. de cons. 23. 2. — Est oculo gratum, speculari semper amatum. — Ex oculis, poculis, cognoscitur omnis. — Ex oculis, poculis, loculis cognoscitur homo. — Excaecat donum iudicis oculum. Sirach. 20. 31. — Festucam ex alterius oculo ejicere. — Fideliores sunt oculi auribus. — Frons, oculi, vultus persaepe mentiuntur, oratio vero saepissime. Cic. ep. ad Qu. fratr. 1. 1. 5. 15. — Frustra jacitur rete ante oculos pennatorum. Prov. 1. 17. — Gestare in oculis. — Glaucoma alicui ob oculos obijcere. Plaut. Hanc terram neque oculis, neque pedibus usurpavi. — Homerici oculi. — Homines amplius oculis, quam auribus credunt. Sen. ep. 6. 5. — Illic est oculus, qua res est, quam adamamus. — Imago animi vultus est, indicesque oculi. Cic. — Impudicus oculus, impudici cordis est nuntius. — In occipitio quoque habet oculos. Plaut. Aul. 64. — In oculis gestare. Ter. Eun. 401. — In oculis pudor. — In ore atque oculis omnium est. Cic. — Inimicus et invidus vicinorum oculus. — Injuriam aures, quam oculi, facilius ferunt. P. S. — Intentis oculis con-

templari. — Lyncei oculi. Hor. — Milvini oculi. Apul. met. 6. 27. — Multae regum aures et oculi. Lucian. — Multo plus intelligitur, quod oculis videtur, quam quod aure percipitur. S. Hier. ep. 60. 10. — Nequius oculo quid creatum est. Eccl. 31. 15. — Nil peccent oculi, si oculis animus imperet. P. S. — Non oculi tacere tui. — Non oculus solus pingue parabit olus. — Non patitur ludum, fama, fides, oculus. — Non satiatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Eccl. 1. 8. — Oculi corporis duces, mentis indices. — Oculi dolent. — Oculi et vestigia domini res agro saluberrima. Colum. 4. 18. 1. — Oculi hominum insatiabiles. Prov. 27. 20. — Oculi plus vident, quam oculus. — Oculi sunt in amore duces. Prop. 2. 15. 12. — Oculis clausis liquet. — Oculis magis habenda fides, quam auribus. — Oculis novercalibus intueri. — Oculo obliquo aspicere. Ov. — Oculos auferre. — Oculos tibi aperio. Fronto. — Oculum bublum vidi majorem. Petron. 44. — Oculum pro oculo, dentem pro dente. Ss. Deuter. 19. 21. — Oculus animi index. Cic. — Oculus domini fertilissimus in agro. Plin. H. n. 18. 43. — Oculus domini saginat equum. — Oculus domini saginat gregem. — Oculus pro oculo, dens pro dente. Ss. — Opertis oculis. — Pro oculis suis amare. Catull. — Plus vident oculi, quam oculus. — Procul ex oculis, procul ex mente. — Propone Deum ante oculos. — Pulverem ob oculos aspergere. Gell. 5. 21. 4. — Pulverem ob oculos offundere. Plaut. — Pumiceos oculos habet. (Aridos.) Plaut. Pseud. 75. — Quantum oculis, animo tam procul abit amor. Prop. 3. 21. 10. — Qui procul est oculis, procul est a lumine cordis. — Quisquis abest oculis, fructu privatur amoris. — Talpae oculos possidet. (Caecus.) S. Hier. ep. 84. 7. — Uno collyrio omnium oculos vult eu-

rare. Hieron. — Vides festucam in oculo fratris tui et trabem in oculo tuo non vides? Ss. Matth. 7. 3. — Vigilat justitiae oculus. Amm. Marc. 28. 6. 25.

Odibilis coram Deo et hominibus est superbia. Sirach. 10. 7.

Odiosus. Etiam proximo suo pauper odiosus erit; amici vero divitum multi. Prov. 14. 20. — Exempla sunt odiosa. — Hospes nullus tam in amici hospitium diverti potest, quin, ubi triduo continuo fuerit, jam odiosus sit. Plaut. — Odiosa restringenda, favores ampliandi. — Nomina sunt odiosa.

Odisse. Ama tamquam osurus, oderis tamquam amaturus. — Amici mores noveris, non oderis. Cic. — Artem non odit, nisi ignarus. — Aut amat, aut odit mulier, nihil est tertium. Publ. Syr. — Bonus iudex damnat improbanda, non odit. Sen. de ira 1. 16. 6. — Cane pejus et angui odisse. — Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos, Ss. Matth. 5. 44. — Dum canis os rodit, socium, quem diligit, odit. — Ebrietas prodit, quod amat cor, sive quod odit. — Etiam qui faciunt, oderunt injuriam. P. S. — Faber fabrum odit. — Felix jacet, quicumque quos odit, premit. Sen. Herc. Oet. 350. — Figulus figulum odit. — Hominem non odi, sed ejus vitia. — Id agas, tuo te merito ne quis oderit. P. S. — Immunem cives odere sui. — Ita amare oportet amicum, ut si aliquando esset osurus. Cic. de am. 16. 59. — Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudula oscula odientis. Prov. 27. 6. — Ne amare incipias, quem odisse olim possis. P. S. — Non juga taurus amat, quae tamen odit, habet. — Non potes efficere imperio, ut vel amem quem velis, vel oderim. Quint. decl. 376. — Oderint, dum metuant. Sueton. Calig. 30. — Oderint, dum probent. Sueton. Tiber. 59. — Oderis, quem laesisti. — Oderit in-

sipiens sapientis verba magistri. Columb. 5. 169. — Odero, si potero, si non invitus amabo. Ov. am. 3. 11. 35. — Oderunt agilem gravemque remissi. Hor. — Oderunt hilarem tristes, tristemque jocosum. Hor. ep. 1. 18. 89. — Odi fortunam, quia malis amica est. Phaedr. — Odi memorem compotorem. Mart. — Odivi pauperem superbum, divitem mendacem et senem fatuum. Eccl. 25. 34. — Odi profanum vulgus et arceo. Hor. — Odi puerulos praecoci sapientia. (Vel: ingenio.) — Odi pueros praecoci ingenio. — Odi pueros praecoci sapientia. — Odi sapientem, qui sibi non sapit. — Odimus, quod metumimus. — Odisse atque anguis. Plaut. Merc. 760. — Odit cane pejus et angue. Plaut. — Odit verus amor, nec patitur moras. Sen. Herc. fur. 588. — Peccantem puerum quisquis non corrigit, odit. Muret. — Proprium humani generis: odisse quem laeseris. Tac. — Quem dii odere, paedagogum fecere. — Quem metuunt quis, odit; quem odit periisse cupit. S. Hier. ep. 82. 3. — Quem metuunt, oderunt. Enn. trag. — Quem quisque odit, hunc periisse expetit. Enn. — Qui male agit, odit lucem. — Qui parcat virgae, odit filium suum. Prov. 13. 24. — Qui vitia odit, homines odit. Plin. ep. 8. 22. 3. — Quod refugit multi cupiunt, odere quod instat. Ov. art. am. 1. 717. — Roma manus rodit, quod tollere non valet, odit. — Sex sunt quae odit Dominus et septimum detestatur anima ejus: oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, proferentem mendacia testem fallacem, et eum, qui seminat inter fratres discordias. Prov. 6. 16. — Socrum oderunt nurus. — Superbiam verborum iracundi oderunt, prudentes irridunt. Liv. 45. 23. 18. — Timor Domimini odit malum. Prov.

8. 13. — Veritas odit moras. Sen. Oed. 850. — Vicini oderunt, noti pueri atque puellae. Hor. sat. 1. 1. 85. — Virtutem incolumem odimus, sublatam ex oculis quaerimus invidi. Hor. carm. 3. 24. 31.

Odium. Admonitio taedium facit, exprobratio odium. Sen. de benef. 2. 11. 6. — Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore. — Amor, odium et proprium commodum saepe faciunt judicem non cognoscere verum. — Asperitas odium saevaeque bella movet. Ov. art. am. 2. 146. — Dum pastores odia exercent, lupus intrat ovile. — Ira odium generat, concordia nutrit amorem. Cato. 1. 36. — Mora omnis odio est, sed facit sapientiam. P. S. — Mora semper odio est, sed facit sapientiam. P. S. — Multa sub vultu odia, multa sub osculo latent. — Nescit homo utrum amore an odio dignus sit. Eccl. 9. 1. — Nimia familiaritas odium parit. — Novercalia odia. Tac. ann. 12. 2. — Obsequium amicos, veritas odium parit. Ter. Andr. 1. 1. 41. — Odia conjunctissimorum gravissima. — Odia multorum sub vultu, multorum sub osculo latent. P. S. — Odia qui nimium timet, regnare nescit. Sen. — Odium effugere est triumphare. — Odium exolescit vetustate. — Odium excitat rixas et universa delicta operit caritas. Prov. 10. 12. — Pejora sunt tecta odia, quam aperta. Ps. Sen. mor. 52. — Quatuor ista: timor, odium, dilectio, donum, saepe solent rectum hominum pervertere sensum. — Quum victor arma posuit et victum decet deponere odia. Sen. Herc. fur. 409. — Rempublicam evertunt: juvenile consilium et senile odium. — Saepe tacens odii semina vultus habet. Ov. art. am. 3. 512. — Simulatio amoris pejor odio est. P. S. — Tria mala aequae nocent: odium, invidia, contemptus. — Tria vitanda: odium, invidia, contemptus. Sen. ep. 14. 10. — Vatinia-

num odium. — Veritas odium parit. Ter. Andr. 68.

Odor. Lucri bonus est odor ex re qualibet. Juv. 14. 204. — Odorem testa servabit diu, quo semel est imbuta. Hor. — Narcissus nulli reddit depictus odorem. — Nequam per verba, per odorem noscitur herba. — Non laudo florem, quae nullum praebet odorem. — Qui pingit florem, non pingit floris odorem. — Quo semel est imbuta recens, servabit odorem testa diu. Hor. ep. 1. 2. 69.

Odorari aliquem.

Oedipus. Davus sum, non Oedipus. (Nescio aenigmata.) Ter. Andr. 194. — Oedipo conjectore opus est. — Oedipo opus est.

Offa. Ad mensuram aquam bibere, sine mensura offam comedere. — Inter os et offam. Gell. 13. 18. — Inter os et offam multa intervenire possunt. Gell. — Inter os et offam multa accidere possunt. Gell. — Qualis vervex, talis offa.

Offensa. Periculosa est offensa potentium.

Offendere. Asinus ad lapidem non bis offendit eundem. — Bis ad eundem lapidem offendere. Cic. ad fam. 10. 20. 2. — Hic offendit herum, qui vult edicere verum. — In ipso limine offendere. Tertull. — In limine offendit. — In multis offendimus omnes. Ss. — Iterum ad unum scopulum offendere. — Minus loquax inimicus offendit, quam tacitus. Ps. Sen. mor. 52. — Offendunt nunquam tura praecaeque Jovem. Mart. 8. 24. 4. — Plus stricto offendit lingua mucrone. — Plus stricto mendax offendit lingua mucrone. — Qui festinus est pedibus offendet. Prov. 19. 2. — Qui ne tubaribus propriis offendant amicum postulat, ignoscit verrucis illius. Hor. sat. 1. 3. 73. — Qui offendit in limine per totum cubile claudicat. — Qui se fatetur reum, placat offensum Deum. — Saepius offendit, qui lucem non atten-

dit. — Simplicibus praesens Deus est, offenditur astu. Mant. Parth. 7. 50. — Temperatae suaves sunt argutiae, offendunt immodiae. — Verrucis offenditur ac tubera habet.

Offerre. Bis gratum, quod ultro offertum. — Bis est gratum, quod opus est, si ultro offeras. Publ. Syr. — Locus regiminis desiderantibus negandus, fugientibus offerendus est. S. Gregor.

Officere. Judicio favor officit.

Officina. E tua officina est. — Ex tua officina prodiit. — Lanam in officinam fullonis ferre. Galeus. — Officina nequitiae.

Officium. Beneficium datur propter officium. — Ex officio. — Homo homini Deus, si officium sciat. Caecil. — Officium ne collocaveris in invitum. Hom. — Officium nobile. — Officium non fallit. — Officium officio provocatur. — Officium praecedat. — Officium taliter, qualiter, sed cum patre guardiano semper bene esto. — Omnes sapientes suum officium aequum est colere atque facere. Plaut. Stich. 1. 1. 39. — Propria describit Deus officia et aevum per suos ducit gradus. — Tam probus haud quisquam toto reperitur in orbe, officium qui expers utilitatis agat. — Vigilare addeceat, qui sua vult tempore conficere officia. Plaut. Rud. 4. 2. 16.

Offundere pulverem ob oculos. Plaut.

Ogygia mala.

Olea. Extra oleas fertur. (Vel: vagatur.) — Nil intra est oleam, nil extra est in nuce duri. Hor. ep. 2. 1. 31.

Olearius. Omnes compacto rem agunt, quasi in velabro olearii. Plaut.

Olere. Aliter catuli longe olent, aliter sues. Plaut. Epid. 579. — Aurum meum huic olet. Plaut. — Aut piscem olet aut florem. S. Ambr. — Cuique suus crepitus olet. — Malo quam bene olere, nil olere. Mart. 6. 55. 5. — Mulier bene olet, si nihil

olet. — Mulier recte olet, ubi nihil olet. Plaut. Most. 273. — Olent haec supercilia malitiam. — Olet hircum. — Olet lucernam. — Non bene olet, qui semper bene olet. Mart. 2. 12. — Non olet. — Non olet tibi unde sit. — Pastillos Ruffillus olet, Gorgonius hircum. Hor. serm. 1. 2. 27. — Suus cuique crepitus bene olet.

Oleum. Absque oleo pingit. — Amicus ut oleum plantis. — Fraces egent oleo. — Lucerna qui indigent, oleum affundant. Anaxag. — Lucernas oleo fraudare. Hor. — Non est oleum camino addendum. — Non semper oleum. — Oleo incendium restinguere. — Oleo tranquillior. Plaut. Poen. 1236. — Oleum addere camino. Hor. sat. 2. 3. 321. — Oleum et operam perdidit. Plaut. Poen. 332. — Oleum et salem oportet emere. — Oleum gestat in ore. — Oleum igni addere. — Oleum in auricula fert. (Laudat.) Mart. 5. 77. — Oleum lumini instillat. — Oleum ore fert. — Oleum peccatoris est laus adulatoris. — Oleum perdit et impensas, qui bovem mittit ad ceroma. S. Hier. ep. 57. 12. — Qui egent lucerna, infundunt oleum. — Qui lucerna egent, infundant oleum. — Plus apud Campanos unguenti, quam apud ceteros olei. Plin. H. n. 18. 11. 111. — Reddam te oleo tranquilliozem.

Olitor. Est quandoque olitor valde opportuna locutus. Gell. 2. 6. 9. — Mulier olitori nunquam supplicat, si qua est mala. Plaut. — Olitor opportuna locutus. — Olitoris age cabalum. — Saepe etiam est olitor valde opportuna locutus.

Olivetum. Qui arat olivetum, rogat fructum, qui stercorat exorat.

Olla. Ante lentem augere ollam. — Dum fervet olla, fervet amicitia. — Ecce, quam nigra es, sic dixit caca-bus ollae. — Ex verbis fatuus, pulsu cognoscitur olla. — Fervet olla, vivit amicitia. — Fit fragor ollarum, ruit arx coelicolarum. — Integritas ollae

tinnitu noscitur ipso; stulti quid sapiant, edita verba docent. — Olera olla legit. — Olla fervet. — Olla male fervet. — Ollae amicitia. — Ollas ostentare. — Quid communicabit caca-bus ad ollam. Sirach. 13. 3. — Quid figulus curat, si frangitur olla. Paling. 4. 454. — «Teter es ecce lebes!» ait olla «pudescere debes!» — Sociorum olla male fervet. (Amici de medio.) Petron. 38. — Vae tibi nigrae! dicebat caca-bus ollae.

Ollaris amicitia.

Ollula tam fertur ad aquam, quod fracta refertur.

Olor. Anser inter olores. — Anser strepit inter olores. Verg. ecl. 9. 36. — Clarior olore cygnus. — Corvus ridetur inter olores. Mart. 1. 53. 8. — Inter Ledaecos, ridetur corvus, olores. Mart. — Interstrepit anser olores.

Olus. Carnibus est dignus, qui bene mandit olus. — Cui multum est piperis etiam in oleribus immiscet. — Eradicandum non est olus, ast mutilandum. — Etiam corchorus inter olera. — His olus, his oleum sapit. — Ipsa olera olla legit. Catull. 94. 1. — Multa Syrorum olera. Plin. H. n. 20. 33. — Non oculus solus pingue parabit olus. — Olera spectant, lardum tollunt. — Pipere abundans etiam oleribus immiscet. — Strabones, qui olera spectant, lardum tollunt. Petron. 39. — Utere sic olere, queat ut rursum subolere. Inf

Olympus. Nil timet adversi, quem servat rector Olympi.

Omega. Ego sum alpha et omega.

Omen. Absit omen. — Deus omen avertat. — I secundo omine. Hor. — Nomen atque omen. Plaut. Pers. 625. — Nomen et omen. — Omina sunt aliquid. Ov. amor. 1. 12. 3. — Omnibus est nomen, sed idem non omnibus omen. — Tam infausti ominis, quam noctuae. Cic. — Vates secum auferat omen. Theocrit.

Ominari. Ominabitur aliquis te conspecto.

Omnis. Ad omnia paratus. — Ad omnia promptus. — Ad unum omnes. — Alius alio plura invenire potest, nemo omnia. Aus. id. 11. — Amor omnia vincit. — Coelestes omnia possunt. Hom. — Crimine ab uno disce omnes. Verg. Aen. 2. 65. — De omni re scibili et quibusdam aliis. — De omnibus aliquid, de toto nihil. — Desunt inopiae pauca, avaritiae omnia. Publ. Syr. — Dii omnia laboribus vendunt. — Dives locutus est et omnes tacuerunt. Sirach. 13. 28. — Eodem collyrio mederi omnibus. S. Hier. — Eundem calceum omni pede induere. — Ex uno disce omnes. — Ex uno spectata omnia. — Facile fertur, quod omnibus commune est. — Frustra laborat, qui omnibus placere studet. — Imperaturus omnibus eligi debet ex omnibus. Plin. paneg. 7. 5. — Inde datae leges ne firmitior omnia posset. Ov. fast. 3. 279. — Ipse Jupiter neque plenus omnibus placet, neque abstinens. — Jovis omnia plena. — Malitia unius cito fit maledictum omnium. P. S. — Multi multa sciunt, nemo omnia. — Ne Jupiter quidem omnibus placet. Theogn. — Nec Hercules contra omnes. — Nec omnia, nec passim, nec ab omnibus. — Nec scire fas est omnia. Hor. carm. 4. 4. 22. — Nec terrae ferre omnes omnia possunt. Verg. Georg. 2. 109. — Nec tellus eadem parit omnia. Ov. art. am. 1. 757. — Nemo omnes et neminem omnes fefellerunt. Plin. — Nemo omnia potest scire. Varro r. r. 2. 1. 2. — Nemo omnia potest. — Nemo omnibus. — Nil novit qui aequae omnia. Varro. sent. 84. — Non est omnium rerum reddenda ratio. — Non enim omnia omnibus expediunt. Eccl. 37. 31. — Non fuit hic natus nulloque nascetur in aevo, omnibus ex aequo qui placuisse sciat. — Non omne licitum honestum est. — Non omnem

hominem inducas in domum tuam. Sirach. 11. 31. — Non omnia possumus omnes. Verg. ecl. 8. 63. — Non omnibus unum est, quod placet. Petron. — Non omnis fert omnia tellus. Verg. ecl. 4. 39. — Non possunt omnes esse patricii. — Non possunt omnia simul. Cic. ad Att. 14. 15. 3. — Nulla lex sat commoda omnibus est. Liv. 34. 3. 5. — Omne quod est nimium, vertitur in vitium. — Omne tulit punctum. Hor. ep. 2. 3. 343. — Omnes una manet nox. Hor. carm. 1. 28. 15. — Omni pede eundem calceum inducere. — Omnia fert aetas. Verg. ecl. 9. 52. — Omnia mutantur, nihil interit. Ov. — Omnia nosse impossibile est. Varro sent. 56. — Omnia compereant, est sola virtus perennis. — Omnia esculenta obsessis. — Omnia fert tempus, pariter rapit omnia tempus. Paling. 6. 344. — Omnia mea mecum porto. Cic. parad. 1. 1. 8. — Omnia scire licet, sed non licet omnibus uti. — Omnibus abundat. — Omnis virtus mediocritas. Cic. — Patet omnibus veritas. Sen. ep. 33. 10. — Pecuniae omnia obediunt. — Pecuniae venalia sunt omnia. — Puris omnia pura. Tit. 1. 15. — Qui omnia scire simulant, nihil sciunt. — Qui sibi amicus est, scito hunc amicum omnibus esse. Sen. — Scire volunt omnes, studiis incumbere pauci. — Semel insanivimus omnes. Mant. Parth. 1. 178. — Si unum noris, omnes noris. — Sol omnia aperit. — Stultus omnes stultos esse aestimat. Eccl. 10. 3. — Sunt Jovis omnia plena. Verg. — Ubi omnes peccant, spes querelae tollitur. P. S. — Unum noris, omnes noveris. Ter. Phorm. 2. 3. 35. — Unus non potest omnia. Rutil. Lup. 2. 8. — Utrumque enim vitium est, et omnibus credere et nulli. Sen. ep. 3. 4. — Vitium est omnibus credere et nihil.

Omittere. Hoc erat faciendum et illud non omittendum. Ss. — Non potest iterari, quod semel est omissum

— Omissis fontibus consecrari rivulos. Cic. de orat. 2. 27. — Quod petiit, spernit, repetit, quod nuper omisit. Hor.

Onerare coelum votis. — Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis. Ss. Matth. 11. 28.

Onerarius. Qui celocem regere nequit, onerariam petit. Fulgent.

Onerosus. Nil onerosum quod prompto et hilari animo agitur.

Onus. Amor sine onere portat. — Bos non semper onus substat, licet ad juga pronus. Inf. — Clitellae bovi sunt impositae: plane non est nostrum onus. Cic. ad Att. 6. 15. 3. — Commode qui calamitatem fert, jam dimidio oneris levatus est. — Excute onus.

— Fructus honoris: onus. — Fructus honor oneris, fructus honoris onus. — Honos: onus; honores, onera. — Honos habet onus. — Jugum meum suave est, et onus meum leve. Ss. Matth. 11. 30. — Leve fit, quod bene fertur, onus. Ov. am. 1. 2. 10. — Longo itinere etiam palea oneri est. — Marti arma non sunt oneri. (Vel: onera.) — Multae manus onus levant. — Multae manus onus levius reddunt. — Multorum manibus alleviatur onus. — Non nostrum, inquit, onus bos clitellas. (Se: videns.) Quint. 5. 11. 21. — Omne commodum cum suo onere pertransit. — Onere duplici nemo debet gravari. R. j. — Onus Aetna gravius. (Senectus.) Cic. de sen. 2. 4. — Onus Atho aut Aetna gravius sustinet. Cic. de sen. — Onus est honos. Varro l. l. 5. 7. 3. — Onus telluris. — Onus terrae. — Onus tollenti auxiliare, deponenti nunquam. — Patrono debetur honos, onus utilitasque. — Paupertas et senectus maxima onera. Cic. de sen. 5. 14. — Paupertas onus est et miserum et grave. — Tollenti onus auxiliare, deponenti nequaquam.

Opera. Et operam et sumptum perdidi. Plaut. Rud. 24. — Oleum et operam perdidi. Plaut. Poen. 332. —

Opera et studio. — Opera pro pecunia. — Operae pretium est. Cic. — Operam ludere. Plaut. Casin. 2. 7. 1. — Tradunt operas mutuas. Ter. Phorm. 2. 1. 37. — Ut operam das, ita se res dat.

Operari. Deus operantem adjuvat. — Etiam Deus per media operatur.

Operarius. Dignus est operarius mercede sua. Ss. — Dignus est operarius cibo suo. Ss. Matth. 10. 10. — Operarius ebriosus non locupletabitur. Sirach. 19. 1. — Operarius lingua. — Praestat villicum magistrum esse operariorum, quam discipulum. Colum. r. r. 11. 1. 4.

Operculum. Accessit patellae dignum operculum. S. Hier. ep. 7. 5. — Dignum patella operculum. — Invenit patella dignum operculum. — Invenit protinus patella operculum. S. Hier. ep. 127. 9. — Nacta est suum patella operculum. — Reperit patella operculum.

Operire. Altare spoliatur, ut aliud operiat. — Odium suscitatur rixas et universa delicta operit caritas. Prov. 10. 12.

Operosus. Multo se ipsum, quam hostem superare operosius est. Val. Max. 4. 1. 2.

Opertus. Nihil est opertum, quod non revelabitur et occultum, quod non sciatur. Ss. Matth. 10. 16. — Opertis oculis.

Opifex. Opificem commendat opus. — Opus opificem probat.

Opificium. Unusquisque in suo opificio fur.

Opimus. Invidus alterius macrescit rebus opimis. Hor. ep. 1. 2. 57.

Opinio. Bona opinio homini tutior pecunia est. — Nil opinionis causa, omnia conscientiae faciam. Sen. vit. beat. 20. 3. — Non respondet opinioni calculus. — Opinio vetustate exaruit. (Vel: extabit.) — Opinionis commenta delet dies, naturae judicia confirmat. Cic. de nat. deor. 2. 2. 5. — Plus

apud nos vera ratio valeat, quam vulgi opinio. Cic. — Sic est vulgus: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Cic. p. Rosc. 10. 29. — Unius dementia fit multorum opinio.

Opitulari. Re opitulandum, non verbis.

Oppedere contra tonitrua.

Oportet: est mala herba.

Oppidum. Bernardus valles, montes Benedictus amabat, oppida Franciscus, celebres Ignatius urbes. — Nec pagus, nec oppidum, sed aliquid stupidum.

Oppletus araneis.

Opportunus. Est quandoque olitor valde opportuna locutus. Gell. 2. 6. 9. — Multa et opportuna dicere non est ejusdem. — Munus exiguum sed opportunum. Suidas. — Nihil homini amico est opportuno amicus. Plant. — Saepe etiam est olitor valde opportuna locutus. — Sermo opportunus est optimus. Prov. 15. 23.

Oppressus. Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, merces dedenda laborum. — Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, viduae, pretium famulorum. — Innocentia oppressa.

Opprimere. Calcat jacentem vulgus, invisum opprimit. Sen. Octav. 455. — Jus est in armis, opprimit leges timor. Sen. Herc. fur. 253. — Nemo celerius opprimitur, quam qui vecordi securitate quiescit. Leo XIII. — Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Ss. Levit. 19. 13. — Omne malum nascens facile opprimitur, inveteratum fit plerumque robustius. Cic. Philipp. 5. 11. 31. — Opprime dum nova sunt, subiti mala semina morbi. Ov. rem. a. 81. — Qui scrutator est majestatis, opprimetur a gloria. Prov. 25. 27. — Quidquid plus est, quam necesse, possidentes opprimit. Publ. Syr. — Veri-

tas saepe laborat, nunquam opprimitur.

Ops. Avarus magnas inter opes inops. Hor. carm. 3. 16. 28. — Cicerone non opus est, ubi fantur opes. — Cum sus lenta piget, ops illi sedulo friget. — Dantur opes nullis nunc, nisi divitibus. — Dat Galenus opes, dat Justinianus honores, solus Aristoteles cogitur ire pedes. — Discentem comitantur opes, comitantur honores. Muret. — Dives opis natura suae. — Efficimus pro opibus nostra moenia. Plaut Stich. 695. — Fama pluris quam opes. — Fortuna opes auferre, non animum potest. Sen. Med. 176. — Haurire patrias opes. — Invidia vexantur opes. Paling. 2. 181. — Luxus populator opum. — Magnae periculo sunt opes obnoxiae. Phaedr. 2. 7. 14. — Magnas inter opes inops. (Avarus.) Hor. — Nec paupertatem, nec opes desidero magnas: nolo parum, nimium non volo, sat mihi sat. Owen. ad Maecen. 3. 68. — Nimiae opes magnae jacturae locum faciunt. — Non opibus mentes hominum curaeque levantur. Tibull. 3. 3. 21. — Nulla ditari ratione potestis avari: vos faciunt inopes, quas cumulatis opes — Ope et consilio. — Opem ferre in tempore. — Opes arca flagellare. Mart. 2. 30. — Post mortem raptas alter habebit opes. — Pro opibus tuis strue moenia. — Quas dederis solas semper habebis opes. Mart. — Regum opes saepius ostentatio, quam hostis evertit. — Saepe premente Deo, fert Deus alter opem. — Semper pauper eris, si pauper es; dantur opes nulli nunc nisi divitibus. Mart. 5. 81. — Subditorum opibus saginantur principes. — Supplicium quaerit, qui sibi quaerit opes. — Stultitiam patiuntur opes. Hor. — Ubi amici, ibi opes. Quint. 5. 11. 41. — Ubi amici, ibidem opes. Plaut. Truc. 885. — Ubi opes ibi amici. — Ut volucrum viscus, venator opum est ita fiscus. — Vivunt,

quasi pro opibus suis efficiant moenia. Plaut.

Optabilis. Improbata vita mors optabilior.

Optare. Cespitem natali quilibet optat ali. — In tranquillo tempestatem optat. Cic. — Miles bellum optat, si gloriam. Sen. de benef. 6. 38. 2. — Mittit et optat amans, quo mittitur ire, salutem. Ov. — Mors optata recedit, at cum tristis erat, praecipitata venit. Corn. Gall. 1. 115. — Mortem optare malum, timere pejus. — Nec timeat mortem, bene conscia vita, nec optet. Auson. Ephem. orat. 73. — Non vides hic quod magno opere optem. Lucil. — Omnes mortales sese laudatarios optant. Enn. ann. 551. — Optanda mors est sine metu mortis mori. Sen. Troad. 869. — Optant senectam omnes, adepti despuunt. — Optat ephippia bos, piger optat arare caballus. Hor. ep. 1. 14. 43. — Quam saepe forte temere eveniunt, quae non audent optare. Ter. Phorm. 5. 1. 30. — Qui secundos optat eventus, dimicet arte non casu. — Quidvis nummis praesentibus optas, opta, eveniet. — Quod satis est cui contigit, nil amplius optet. Hor. ep. 1. 2. 46. — Quod tibi non optes, alii ne feceris ulli. Colum. Monost. 85. — Senectus, quam ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti. Cic. de sen. 2. 4. — Si non habes quod optas, ama quod habes. — Sors tua mortalis, non est mortale quod optas. — Summum nec metuas diem, nec optes. Mart.

Optatus. Agricolis optatissimum otium. Cic. ad Att. 7. 7.

Optimus. Agrum bene colere necessarium est, optime damnosum. Plin. H. n. 18. 6. 38. — Amor magister est optimus. Plin. ep. 4. 19. 4. — Ars optimum viaticum. — Bene audire est optimum patrimonium. (Bona fama.) Cic. — Bene qui conjiciet, vatem hunc perhibebo optimum. Cic. de divin. 2. 5. 12. — Brevissimi docendo

sunt optimi. — Bona existimatio optimum patrimonium. — Boni poetae est in extremo actu esse optimum. — Calidum optimum mendacium. (Reccens.) Plaut. Most. 665. — Caseus et panis optima fercula sanis. — Corruptio optimi pessima. — De cetero, non facere, optima poenitentia. — De siccis lignis componitur optimus ignis. — Dicitur a multis, quod sors est optima stultis. — Divitiae non semper optimis contingunt. — Domus amica, domus optima. — Domus optima. — Domus propria, domus optima. — E fissis lignis componitur optimus ignis. — Exercitatio optimus est magister. — Fames est optimus coquus. — Fames optimum condimentum. — Felix improbitas optimorum est calamitas. Publ. Syr. — Formosos saepe inveni pessimos, et turpi facie multos cognovi optimos. Phaedr. — In plerisque rebus mediocritas optima est. Cic. — In turbida aqua optima est anguillae captura. — Jocus cum optimus est, cessandus. — Labor senectuti optimum obsonium. — Modus est omnibus in rebus optimum. Plaut. Poen. 238. — Modus omnibus in rebus optimus est habitu. Plaut. — Mors optima est perire lacrimandum suis. Sen. Hippol. 881. — Mors optima rapit, deterrima relinquit. Hom. — Muli magistri optimi. (Exemplum.) — Nihil minus expedit, quam agrum optime colere. Plin. H. n. 18. 6. — Nummus in exilio comes optimus est peregrino. — Omne optimum Deo proximum. — Optima cogitata pessime saepe cadunt. — Nota mala res, optima est. Plaut. Trin. 61. — Optima conditio est vitae mediocris habenda. — Optima cum pereant, deteriora manent. — Optima, lingua, caro; pessima, lingua, caro. — Optima mulierum, de qua nil plane auditur. — Optima nomina non appellando fiunt mala. — Optima vivendi ratio est eligenda: eam jucundam consuetudo reddet. Cornif.

rhet. 4. 17. 24. — Optime in patria. — Optime miseras ferunt, qui abscondunt. Curt. 5. 5. 11. — Optimi consilarii mortui. — Optimi natatores saepius submergunt. — Optimum cibi condimentum fames. Plato. — Optimum est aliena insania frui. Plin. H. n. 18. 6. 31. — Optimum est non nasci. — Optimum est pati, quod emendari nequit. Sen. ep. 107. 9. — Optimum est praemium virtus. Plaut. Amph. 2. 2. 16. — Optimum est ex aliis facere periculum. — Optimum obsonium labor. — Optimum quidve rarissimum est. Cic. de fin. 2. 25. 81. — Optimus a tergo semper noscendus amicus. — Optimus est portus poenitenti, mutatio consilii. Cic. Phil. 12. 3. 7. — Optimus interpres verborum quisque suorum. — Optimus interdum natitantum mergitur undis. — Optimus medicus fidus amicus. — Optimus orator est, qui paucis verbis plurima dicit. Sen. — Optimus quisque minus est suspicax. — Optimus rerum magister usus. — Optimus tamen modus est. Plin. ep. 1. 20. 20. — Oratio optimus medicus aegrotanti. — Pax optima rerum, quas homini novisse datum est: pax una triumphis innumeris potior. Silius Ital. — Pauci ac ferme optimus quisque. Liv. 21. — Propria domus omnium optima. — Quisque sibi ipsi optimus heres. Hellog. — Quisque verborum suorum optimus est interpres. R. j. — Quomodo mutatum est aurum, mutatus est color optimus. Ss. — Saepe optime cogitata pessime cadunt. — Sermo opportunus est optimus. Prov. 15. 23. — Sors optima stultis. — Stercus optimum domini vestigia. — Suus sibi quisque heres optimus. — Tacere opinor esse optimum. — Temperata fortuna optima. — Tempus medicorum primus et optimus. — Tempus primus et optimus medicus. — Trahimur omnes studio laudis et optimus quisque maxime gloria ducitur. Cic.

p. Arch. poët. 11. 26. — Ubique bene, sed domi optime. — Unum augurium optimum, tueri patriam. — Usus magister est optimus. Cic. p. Rabir. post. 4. 9. — Usus magister est optimus. Cic. — Ut quisque est vir optimus, ita difficillime alios esse improbos suspicatur. Cic. — Vel optima nomina non appellando fiunt mala. Colum. r. r. 1. 7. 2. — Vestigia domini optimum stercus. — Veterimus homini optimus est amicus. Plaut. Trucul. 1. 2. 71. — Vitiis nemo nascitur sine, optimus ille qui minimis urgetur. Hor. sat. 1. 3. 68.

Opulentia ignava est. — Propter invidiam vela opulentiam.

Opulentus. Artem scruteris quamvis opulentus haberis. — Facinus audax incipit, qui cum opulento pauper coepit rem habere aut negotium. Plaut. Aul. 3. 4. 1.

Opus. Artificem commendat opus. — Auctor abit operis, sed tamen exstat opus. — Auctor opus laudat. Ov. ex Pont. 3. 9. 9. — Commentum fit opus ad deitatis opus. (Humanum.) — Fervet opus. Verg. — Finis coronat opus. — Hic labor, hoc opus. — Hoc opus, hic labor est. Verg. Aen. 6. 128. — Juvat cibus post opus. Quint. decl. 298. 165. — Mala opera malus finis exspectat. — Materiam superabat opus. Ov. — Mendicat propere manus sine opere. — Mercenarius praestolatur finem operis sui. — Multorum manibus alleviatur opus. — Opera furtiva. — Opera subsiciva. — Opificem commendat opus. — Opus artificem probat. — Opus laudat artificem. — Opus opificem probat. — Opus perit, cujus perit occasio. — Opus tuum ipse imbue. — Periculosae, plenum opus, aleae. Hor. carm. 3. 1. 6. — Quod fecit quisque tuetur opus. Ov. ex Pont. 4. 1. 28. — Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona. Ss. Matth. 5.

16. — Verbis opera concordare debent. Sen. ep. 20.

Oraculum. Absque aere mutuum est Apollinis oraculum.

Orare. Bene orat, qui bene plorat. — Bene orat, qui bene vivit. S. Aug. — Bene orat, qui corde plorat. — Bene vivit, qui bene orat. S. Aug. — Bene vivit, qui bene orat; bene orat, qui bene vivit. S. Aug. — Clauditur oranti, sed panditur aula ferenti. — Non orat semper stans intra templa frequenter. — Optimus orandi magister necessitas. — Oportet semper orare. — Ora et labora. — Ora et labora, dabit Deus omnia bona. — Qui cantat, bis orat. — Qui nescit orare pergat ad mare. (Vel: eat, vadat.) — Si cor non orat, sine fructu lingua laborat. — Solus cum sola in lecto non praesumitur orare Pater noster. — Vigilare et orate. Ss.

Oratio. Argiva oratio. — Auro loquente nihil pollet quaevis oratio. — Consonat oratio moribus. — Frons, oculi, vultus persaepe mentiuntur, oratio vere saepissime. Cic. ep. ad Quint. fr. 1. 1. 5. 15. — Habet suum venenum blanda oratio. Publ. Syr. — Imago animi sermo est: qualis vir, talis oratio. Ps. Sen. mor. — Mores dicentis persuadent, non oratio. — Non fucata sed est simplex oratio veri. — Non qualis oratio, sed quales sunt, qui eam proferunt. — Oratio cultus animi est. Sen. ep. 115. 2. — Oratio est index animi. — Oratio pro domo. — Oratio vitae simulacrum. — Oratione et vultu. — Os inest orationi. — Quale ingenium, talis oratio. Ter. Heaut. 384. — Quale quis habet ingenium iudicio est oratio. Terent. — Qualis homo ipse est, talis ejus est oratio. Cic. Tusc. 5. 16. 47. — Qualis vir, talis oratio. Ps. Sen. mor. 73. — Qualis vita, talis oratio. Sen. ep. 114. 1. — Sceleri nunquam defuit oratio. — Sermo animi est imago: ut vir, sic oratio. P. S. — Simplex est oratio

veritatis. Cic. de orat. 1. 53. 229. — Totidem, quod dixit, scripta verbis oratio. Cic. ad Brut. 96. 328. — Societatis vinculum est ratio et oratio. Cic. — Veritatis simplex oratio est. Sen. ep. 49. 12.

Oratio. (Preces.) Animo aegrotanti medicus est oratio. — Brevis oratio penetrat coelos. — Dimidium studiorum est oratio. — Melior est finis orationis, quam principium. Eccl. 7. 9. — Oratio ebrii. — Oratio est clavis coeli. — Oratio optimus medicus aegrotanti. — Oratio sine malis, est avis sine alis.

Orator. Docebo sus, ut ajunt, oratorem. Cic. — Ex aratore orator. — Nascuntur poëtae, fiunt oratores. Cic. — Optimus orator est, qui paucis verbis plurima dicit. — Peregrinatio non facit medicum, non facit oratorem: nulla ars loco discitur. Sen. ep. 104. 18. — Orator fit, poëta nascitur. Cic. — Sus oratorem docet. Cic. de orat. 2. 57.

Orbis. Circumagetur orbis. — Componitur orbis regis ad exemplum. — Fata regunt orbem, certa stant omnia lege. Manil. 4. 14. — Fiat justitia aut pereat mundus (orbis). — Fiat justitia, pereat licet integer orbis. — Orbis in urbe. — Orbis vertitur, tamquam mola. Petron. 39. — Regis ad exemplum componitur orbis. Claud. 8. 299. — Si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae. Hor. carm. 3. 3. 7. — Sufficit huic tumulus, cui non suffecerat orbis. (Alex. Magn.) — Urbi et orbi.

Orbus. Orba tigride pejor. — Quam visu orbem, magis expedit esse strabutum.

Orcus. Ab orci faucibus retractus. — E mediis orci faucibus evasit. Apul. met. 7. 191. — Fortis tamquam Orcus. Petron. 62. — In orci caneros haesisti. Apul. aur. as. 6. — Orci anulum habet. — Non auferet nisi orcus. — Orco sive mari mens aequiparatur avari. — Orci fastidium est. Apul.

met. 4. — Orei galeam habet. — Orcum morari. — Orcus recipere noluit. — Orcus recipere ad se hunc noluit. Plaut. Pseud. 795. — Quo die Orcus Acheronte mortuos amiserit. (Nunquam.) Plaut. Poen. 344.

Ordinatus. Acies bene sit ordinata. — Caritas bene ordinata incipit a seipsa. — Nihil ordinatum est, quod praecipitatur ac properatur.

Ordo. Est laris ordo foris, ubi non est larva timoris. Inf. — Ordo est anima rerum. — Severitate conservatur ordo.

Orea. Deprandi leoni obdere oreas. — Equus respondit: oreas mihi inde, tibi cape flagellum. Cato. — Oreas mihi, tibi cape flagellum. Cato M. orig. 3. 5.

Orestes. Oreste dementior. Cic. Pis. 20. 47. — Orestis dementia. — Orestis et Piladis amicitia. — Orestis insaniam insanit. — Ne Orestem scripsisse videar. — Orestem scribit. Juv. — Orestes et Pylades. Ov. trist. 1. 5. 21.

Organum. Toto organo. Quint. 11. 3. 40.

Oriens. Capram coelestem orientem conspexit. (Felix.) — Plures adorant solem orientem, quam occidentem. Plaut. — Plus adoratur sol oriens, quam occidens. — Solem nec occidentem unquam vidit, nec orientem. (Ebriosus.) Cic. de fin. 3. 8. 23.

Origo. Et documenta damus, qua simus origine nati. Ov. — Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.

Oriri. Repente oritur non expectatum. Cic.

Ornamentum. Vestibulum domus ornamentum est.

Ornare. Homo locum ornat, non hominem locus. — Nobilitas morum magis ornat, quam genitorum. — Spartam nactus es, hanc orna. Cic. ad Att. 4. 6. — Verecundia mulierem ornat, non color fucatus.

Ornatus. Lux domini pulchrum

facit ornatumque caballum. (Oculus.) — Scilicet accenso domus est ornatior igne. — Spectatum ornatae veniunt, spectentur ut ipsae. Ov.

Orpheus. Orphei vita. — Orphica vita.

Orsus. A Jove fac orsum, ne serpens det tibi morsum.

Ortus. A solis occasu, non ortu, describe diem. — Omnia orta occidunt. Sall. — Omnia orta occidunt et aucta senescunt. S. Hier. — Ortus angelicus senio satanizat iniquo. — Ortus sit angelicus, aevo satanizat iniquus.

Os. Anni magnum os. — Appii os habet. (Impudicus.) — Calidum et frigidum ex eodem ore efflat. — Claude os, aperi oculos. — Claude os hujus, sunt publica crimina cujus. — Duri-tia oris. — Esurienti leoni ex ore exsculpere praedam. Lucil. — Ex abundantia cordis os loquitur. Ss. Matth. 12, 34. — Ex ore tuo te iudico serve nequam. Ss. — Ex ore parvulorum veritas. — Falsus in ore, caret honore. — Fici cadunt in os comedentis. — Fit sunt ora quibus dante tonante cibus. Inf. — In ora hominum abire. Cic. — In ora hominum diffundere. — In ora vulgi pervenire. Catull. — In ore omnium versatur. — In ore atque oculis omnium est. Cic. — In ore vulgi est. Cic. — Inter calicem et os multa cadunt. Gell. 13. 17. 5. — Laudet te alienus, non os tuum. Prov. 27. 2. — Laudet te os alienum. — Laus in ore proprio sordescit. — Laus in ore proprio vilescit. — Lepus ora leonis (petit. Securus est.) Mart. 1. 6. 4. — Magnum ad os apponere. — Mansa, ut nutrices infantibus, pueris in os inserere. Cic. de orat. 2. 39. 162. — Mel in ore, fel in corde. — Mel in ore, novacula sub cingulo. — Multis annis jam peractis, nulla fides est in factis: mel in ore, verba lactis, fel in corde fraus in factis. — Multum farris habet, qui cunctis obstruit ora. — Non

quod intrat in os, coinquinat hominem, sed quod procedit ex ore. Ss. Matth. 15. 11. — Oleum gestat in ore. — Oleum ore fert. — Omnis labor hominis in ore ejus. (Qui non laborat, esurit.) Eccl. 6. 7. — Ora quibus tradit Deus, escas omnibus addit. — Ore rotundo loqui. Hor. — Os castum verbis et candida palma trahuntur. — Os duodecim salientum. — Os humerosque Deo similis. — Os impostor. — Os impudens. — Os inest orationi. — Os laedere. — Os oculique. — Os perfricare. — Os petrificare. — Os reficit coena, numisma gerente crumena. — Os sublinire. Plaut. — Os tergit et pergit. — Palumbem ex ore ducit unum. — Pausa morosa tori modicum dapis impetratori. — Praemansum in os inserere. Cic. orat. 2. 39. — Proprio sordescit in ore gloria. Owen. Monost. 83. — Quod in ore, hoc in corde. — Risus abundat in ore stultorum. — Segma comessatum, reliquo parat oris hiatum. (Tarde venientes.) Inf. — Si dormit lupula, non currit in os ovis ulla. — Simulator ore decipit amicum. Prov. 11. 9. — Sublinit os. (Fallit.) Plaut. Mil. gl. 110. — Suppara longa gere, si vis os omne tacere. — Uno ore. Ter. Andr. 96.

Os (ossa.) Cani paleas, asino ossa. Apostolius centur. 10. 30. — Canibus ossa prodere. (Monstrare ubi sunt.) — Canis ossibus pascitur. Varro. r. r. 2. 9. 8. — Dat paleas cani, asino ossa. — Dulcior (vel: duleius) illa sapit caro, quae magis ossibus haeret. — Dum canis os rodit, socium quem diligit odit. — Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor. Verg. — Inter os et offam. Gell. 13. 18. — Inter os et offam multa accidere possunt. Gell. — Inter os et offam multa intervenire possunt. Gell. — Nascetur ex ossibus ultor. — Nunquam conveniunt vel raro: noctua, corvus, nec convivales, nec super osse canes. — Os rodito, quod sorte contigit tibi. — Osse ca-

ret lingua, secat os tamen ipsa maligna. — Ossa ac pellis es. Plaut. Aul. 564. — Osse caret glossa, quandoque tamen terit ossa. (Lingua.) — Spiritus tristic exsiccat ossa. Prov. 17. 22. — Tarde venientibus ossa. — Vere calor redit ossibus. — Vix ossibus haeret.

Oscitare. Oscitante uno, deinde oscitat et alter.

Osculana pugna.

Osculari. Femina si osculatur te, tua est vel maxime. — Puer osculatur propter matrem.

Osculum. Columbas osculis vincere. — Judae osculum. — Meliora sunt vulnera diligentis, quam frandula oscula odientis. Prov. 27. 6. — Multa sub vultu odia, multa sub osculo latent. — Odia multorum sub vultu, multorum sub osculo latent. Publ. Syr. — Oscula qui sumpsit, si non et cetera sumpsit, haec quoque quae sumpsit, perdere dignus erat. — Vincit columbas osculis. Lucil.

Ostendere digitum medium. Mart. — Digito ostenso rapitur manus. — Hamum ostendere. Plaut. Most. 1070. — Ipsa res hoc ostendet. — Ostendite modo bellum, pacem habebitis. Liv. 6. 18. 7. — Tristitiam, si potes, non admiseris, si minus, non ostenderis. Ps. Senec. mor. 11. — Ubi ars ostenditur, ibi veritas abesse videtur. Quint. — Volam pedis ostendit.

Ostentare. Altera manu fert lapidem, panem ostentat altera. Plaut. Aul. 195. — Ollas ostentare. — Ubicunque ars ostentatur, veritas abesse videtur. Quint.

Ostentatio. Regum opes saepius ostentatio, quam hostis evertit.

Ostium. Fac, quae Christus amat, dum pauper ad ostia clamat. — Invidus haud eadem semper quatit ostia doenion. — Ipsum ostii limen tetigisti. — Lydus ostium clauduit.

Otiari. Domesticus otiatur.

Otiositas. Multam malitiam docuit otiositas. Eccl. 33. 29.

Otiosus. Dies otiosi. — Nunquam est minus otiosus, quam cum otiosus. — Otioso in otio animus nescit, quid velit. Enn. trg. fr. 256. — Praestat otiosum esse, quam male agere. Plin. — Quid hic statis tota die otiosi? Ss. — Satius est otiosum esse, quam male agere.

Otium. Apibus nullus otio perit dies. — Agricolis optatissimum otium. Cic. ad Att. 7. 7. — Congelavit otio. Cic. — Deus nobis haec otia fecit. Verg. — Diffluere otio. — Exercitus labore proficit, otio senescit. Veget. r. mil. 3. 26. — Graecorum otium. — Laboriosae juventutis studia, jucundissima sunt senectutis otia. — Laboribus paratur otium. — Major post otia virtus. — Ne ad aures quidem scalpendas mihi otium. — Nihil tam certum est, quam otii vitia negotio discuti. Sen. ep. 56. 9. — Non est otium servis. Agricol. — Omnium malorum origo otium. — Otia corpus alunt. Ov. ex Pont. 1. 4. 21. — Otia corpus alunt, animus quoque pascitur illis. Ov. ex Pont. 1. 4. 21. — Otia dant vitia. — Otia in otio minime otiosi. — Otia non ditescunt. — Otia, qui sequitur, veniet huic semper egestas. Columban. 5. 188. — Otia quisquis amat, vae multum postea clamat. — Otia si tollas periere Cupidinis arcus. Ov. rem. a. 139. — Otium beatas perdidit urbes. — Otium cum dignitate. — Otium est pulvinar diaboli. — Otium et reges prius et beatas perdidit urbes. Catull. 51. 15. — Otium fortunas secundas perdit. Cato. — Otium sine dignitate. — Otium sine literis mors est et hominis vivi sepultura. Sen. ep. 82. 3. — Servo non est otium. — Tempestiva quies, major post otia virtus. Stat. Silv. 4. 4. 43. — Variam dant otia mentem. Lucan. 4. 704. — Variam semper dant otia mentem. Lucan.

Ovile. Crescit ager, crescit ovile. Pers. sat. 2. 49. — Dum pastores odia exercent, lupus intrat ovile. — Incustoditum captat ovile lupus. — Lupus pecudem, quae non ovili. Ov. trist. 4. 1. 79. — Morbida facta pecus totum corrumpit ovile.

Ovinus. Pelles agninae venales sunt ut ovinae.

Ovis. Ad partus ovium noscuntur pondera ventrum. — Ante lupus sibi junget ovem. — Attendite vobis a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Ss. Matth. 7. 15. — Enumerat miles vulnera, pastor oves. — Etiam laesa repugnat ovis. Prop. 2. 5. 20. — Fertur ovis vana, quam mole gravat sua lana. — Laesa saepius repugnat ovis. — Lupo ovem committere. Ter. Eun. 5. 1. 16. — Lupos apud oves linquere custodes. Plaut. Pseud. 140. — Lupus ovium custos. Cic. Phil. 3. 11. — Lupus ultro fugiat oves. Verg. — Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat miles vulnera, pastor oves. Prop. 2. 1. 43. — O praeclarum custodem ovium! (Lupus.) — Ove placidior. Sulpic. Sever. dial. 2. 9. 4. — Ove stultior. — Ovem in fronte, vulpem in corde gerit. — Ovem lupo committere. Ter. Eun. — Oves absque pastore. Ss. Numer. 27. 17. — Oves fugit lupus. Verg. ecl. 8. 52. — Oves gregantur pacis in aulam. Paulin. de Nola poem. 17. — Oves ultro fugiet lupus. Verg. — Ovis aurea. — Ovis aureo vellere. — Percutiam pastorem et dispergentur oves. Ss. — Prius ovem lupo uxorem. (Seducet.) Publ. Syr. — Scabida vadit ovis potius grege cum pare quovis. Inf. — Si dormit lapula, non currit in os ovis ulla. — Sic vos non vobis vellera fertis oves. Donat. vit. Verg. — Tam placidus, quasi ovis. Ter. Ad. 534. — Tota quidem novi: testa, plus pars valet ovi. — Unius ovis scabies,

totum gregem contaminat. S. Ambros. de fide. 5. — Ut lupus ovem amat.

Ovum. Ab ovo ad mala. (Ab initio ad finem.) Ab ovo usque ad mala. Hor. sat. 1. 3. 6. — Ad praesens ova, cras pulli, sunt meliora. — Ab ovo Ledaë incipere. — Assabis nidum, si non inveneris ovum. — Corvi mali, malum ovum. — E cocto, pullus nunquam producit, ovo. — Ex ovis pravis, non bona venit avis. — Ex ovis, pullus, non natis, sero fit ullus. — Ex ovo prodiit. — Ex pravo ovo pullus bonus non venit ullus. — Litigium de gallina compone vel ovo. — Mala gallina, malum ovum. — Mala gallina, quae vicinis ova parit. — Mali corvi, malum ovum. Aelian. nat. anim. 3. 43. — Non est consultum super ova reponere stultum. (Nidum.) — Non ovum tam simile ovo. — Non tam ovo ovum simile. Cic. quaest. acad. 4. 18. — Omnibus est notum post ovum sumere potum. — Ovo prognatus eodem. Hor. serm. 2. 1. 26. — Ovum ante gallinam. Macrob. Saturn. 7. 16. — Ovum dat nulli, nisi sit retributio pulli. — Ovum gallinae fert pauper, ut auferat aucae. — Ovum ovo simillimum. Cic. acad. 2. 17. — Ovum qui comedit, pullo quandoque carebit. — Ovum ruptum est. — Pisces ova cum genuerunt, relinquunt. Cic. nat. deor. 2. 48. 51. — Pullus ex ovo. (Pulcher.) Cic. nat. deor. 2. 52. — Tam similis, quam ovo ovum. Sen. apoc. 11.

Pabulum Acherontis. (Senex.) Plaut. Casin. 2. 1. 12.

Pacatio. Irae dilatio, mentis pacatio. — Gubernator pacata republica.

Pacificus. Beati pacifici, quoniam filii dei vocabuntur. Ss. Matth. 5. 9.

Pactolus aurifer. — Tibi Pactolus fluat. (Dives.) Hor. epod. 15. 20.

Pactum. Clara pacta, boni amici. Nudum pactum. (Promissio.) — Nullo pacto. Cic. — Violatis conditionibus

violantur et pacta. R. j. — Phoenicum pacta.

Pactio. Victoria pax, non pactione parienda est. Cic.

Paedagogus. Quem dii odere paedagogum fecere.

Paenula. Aestate paenulam detrit. — Ita retinui eos, ut non scinderem paenulam. (Hospites, non supra modum.) Cic. ad Att. 13. 33. 4. — Paenulam alicui scindere. (Retinere.) Cic. — Paenulam paene scindere. — Horum vix attigi paenulam, tamen remanserunt.

Paenulatus. Alpha paenulatorum. (Primus.) Mart. 2. 57. 4.

Paganus. Virtutes paganorum splendida vitia.

Pagur. In paguro sapientia. (Piscis).

Pagus. Damnum solivagum non suevit visere pagum. Inf. — Nec pagus nec oppidum, sed aliquid stupidum.

Palladium. Palladio excidimus.

Palam. Amicum in secreto mone, palam lauda. Ps. Sen. mor. 12. — Palam et publice — Secreto amicos admone, lauda palam. Publ. Syr.

Palamedes est. (Callidus.) Apul. de mag. 81. — Palamedis aves. — Palamedis inventum. — Palamedeum inventum.

Palatum observare. — Quid hoc facit ad palatum tuum?

Palea. Accipias paleam, si non vult solvere nequam. — Asino paleas. Aristoph. Vesp. 1310. — Asinus in paleas incidit. — Cani paleas, asino ossa. Apostolios centur. 10. 30. — Conditus in palea a stupido comedetur asello. — Dat paleas cani, asino ossa. — Longo in itinere etiam palea oneri est. — Non est triticum sine paleis. — Vadis asinus ad paleas bellariorum.

Palescere. Hic murus aheneus esto: nil conscire sibi, nulla palescere culpa. Hor. ep. 1. 1. 60.

Palinodiam canere. Amm. Marc. 18. 5. 4.

Pallida luna pluit, rubicunda flat, alba serenat. — Pallida mors aequo pede pulsat pauperum tabernas regumque turres. Hor.

Palliolum. Saepe est etiam sub palliolo sordide sapientia. Caecil. com. fr. 266. Cic. Tusc. 3. 23. 56.

Pallium. A toga ad pallium (bellum). Tertull. — Aequales fratres aequalia pallia gestant. — Corium tam maculosum, quam est nutricis pallium. Plaut. Bacch. 434. — Maculosum, quam nutricis pallium. Plaut. — Manum habet sub pallio. Quint. — Manum intra pallium continet. Quint. — Pileum donat, ut pallium recipiat. — Saepe etiam sub sordido pallio sapientia latet. — Sub pallio latet Davus (Incultus.) — Sub vili pallio latet philosophus. — Tunica propior pallio est. Plaut. Trin. 1154. — Video barbam et pallium, philosophum nondum video. Gell. 9. 2. 4.

Palma. Palmam alicui tribuere. — Palmam alicui deferre. — Palma in medio posita est. — Palmam, qui meruit, ferat. Gell. 3. 6. — Palmarum plurimarum homo. — Sine pulvere palma. (Labore.) Hor. ep. 1. 1. 50. — Perfer perpetiendam, parit patientia palmam.

Palma (Manus). Ignem palma sentit. — Os castum verbis et candida palma trahuntur. — Palma palmam piet, illota vel utraque fiet. Inf. — Si servo nequam palmus datur, accipit ulnam. — Utraque mundatur, dum palma palma lavatur.

Palpare. Multi manum palpant, quam amputatam vellent. — Pix dum palpatur, palpando manus maculatur.

Palpus. Obtrudere (percutere) palpus alicui. Plaut. Pseud. 4. 1. 35.

Palumbes. Duae me unum expectitis palumbem. (Amatorem.) Plaut. Bacch. 51. — Palumbem ad aream usque adduximus. (Occasio lucri.) Plaut. Poen. 676. — Palumbem ex ore ducit unum.

Palus. Rana in paludem ex aureo resilit trono. P. S.

Palus. Quasi palo pectus tundit. Plaut. Rud. 1290.

Pancratice valet. Plaut. Bacch. 2. 3. 14.

Pandere. Auro quaeque janua panditur.

Panicus terror.

Panis. Altera manu fert lapidem, panem ostentat altera. Plaut. Aulul. 195. — Aqua et panis: vita canis. — Aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior. Prov. 9. 17. — Canis panes, sus siliquias somniat. Theocrit. — Caseus et panis optima fercula sanis. — Casta vivat, panem faciat, domum servet. (Uxor.) — Cuius edis panem, illius adspice nutum. — Cum sale panis. — Cum sale panis latrantem stomachum bene leniet. Hor. sat. 2. 2. 17. — Da panem et pugnum. — Egeni manducant panem doloris. — Fames malum panem tenerum et siligineum reddit. Sen. ep. 119. — Feles esuriunt, dum panis crustula rodunt. — Habet haec res panem. (Utilis est.) Petron. 46. — Hic mos est genti, panis praebetur habenti. — In frigidum furnum panem injicere. — In frigidum furnum panes immittere. — In sudore vultus tui vesceris pane. Ss. Genes. 3. 19. — Malum panem tibi tenerum et siligineum fames reddet. Sen. ep. 123. 2. — Maza etiam post panem bona. — Noluisses de manu illius panem accipere. Petron. 37. — Non est de pane lucrando. — Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Ss. Matth. 4. 4. — O panis! panis! stomachus te clamat inanis. — Panem et circenses. — Panem Justina non conficit absque farina. — Panem probato levem, gravemque caseum. — Quadra panis non est beneficium. Sen. de benef. 4. 29. — Salem cum pane. Plin. H. n. 31. 89. — Tace lingua, dabo panem. Petron. 69.

Pannus. Obsitus annis et pannis. — Sub laceris crebro virtus latet aurea pannis. Murët.

Pantherinum hominum genus.

Papa. Habemus papam! — Pestis eram vivens, moriens ero mors tua papa. (Luther.) — Si bursae parcas, fuge papas et patriarchas.

Papaver. Formicis papaverem obijcere. Plaut. Trin. 408. — Quam si tu obijcias formicis papaverem. Plaut. — Tam cito quasi formicis obijcias papaverem.

Paphio imperio subest.

Papilio. Leones non sunt papilionibus molesti. Mart. 12. 61. 5.

Papula. Papulas observatis alienas obsiti plurimis ulceribus. Sen. de vit. beat. 27. 4.

Papyrus. Papyro constat immortalitas hominum. Plin. H. n. 13. 11. 70.

Par. Amicitia ant pares invenit, aut facit. — Amicitia pares semper aut accipit aut facit. Min. Fel. Oct. 4. 6. — Amicitias tibi junge pares. Ov. trist. 3. 4. 44. — Cum paribus pares habitant vivuntque libenter. Paling. 10. 94. — Facientis et consentientis poena par est. — Firmissima est inter pares amicitia. Curt. 7. 8. 27. — Invidia inter pares. — Nobile par fratrum. Hor. serm. 2. 3. 243. — Non est discipulus par cognitione magistro. — Par bene comparatum. — Par calculus, aequata ratio est. — Par comes esse pari consuescit sic et avari. — Par est fortuna labori. — Par pari datum honestum est. Plaut. Asin. 172. — Par pari refertur. S. Hier. ep. 45. 5. — Par pari respondeas. Plaut. Merc. 629. — Par praemium labori. — Par pro pari referre. Ter. Eun. 445. — Pari jugo ire. Plin. ep. 2. 9. 8. — Pari jugo niti. Plin. ep. — Pares cum paribus facillime congregantur. Cic. de sen. 3. 7. — Pares in labore, pares in honore. — Parium calculus vincit. — Pellem tendenti par poena pedemque tenenti. — Primus inter pares. — Referam

paria scommata. — Scabida vadit ovis potius grege cum pare quovis. — Semper erit paribus bellum, qui viribus aequant. Manil. 1. 343. — Si cui vis apte nubere, nube pari. Ov. — Si qua voles apte nubere, nube pari. Ov. — Ultima nos omnes efficit hora pares.

Parare. Amicos secundae res parant, adversae probant. Ps. Sen. mor. 51. — Juveni parandum et seni utendum. — Parvum servabis, donec majora parabis. — Qui alteri exitum parat, eum scire oportet sibi paratam pestem. Cic. Tusc. 2. 17. 39. — Si vis pacem para bellum.

Parasitus est.

Paratus. Ad omnia paratus. — Currens per prata, non est lepus esca parata. — In untrumque paratus. Verg. Aen. 2. 61. — Juvenis parato quies senex uti voles. — Mendicus ubique habet saccum paratum. — Musca, canes, mimi sunt ad convivia primi: non invitati veniunt prandere parati. — Non invitati veniunt prandere parati. — Parata tollo cornua. Hor. epod. 6. 12. — Pransus et paratus. Varro. — Rastro dentato prata parata dato. — Reddit mercatum parata pecunia gratum. — Semper nocuit differe paratis. Lucan. 1. 281.

Parca. Certo veniunt ordine Parcae. Sen. Herc. fur. 188. — Extrema ei Parcae fila legunt. — Mihi nascenti nubila Parca fuit.

Parce. Divitiae grandes homini sunt: vivere parce aequo animo. Lucret. — Quam fundo parce, magis sint res vasis ab arce. Inf. — Utere quae-sitis parce, cum sumptus abundat: labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato.

Parcere. Bonis nocet, quisquis pepercit malis. Publ. Syr. — Cum furit atque ferit Deus, olim parcere quae-rit. — Domine hinc ure, hic seca, tantum in aeternum parcas. — Est commune mori, mors nulli parcat honori. — Et multum desiderare egentis est

signum, et nihil parcere egestatis est initium. Rut. Lup. fig. sent. 2. 15. — Nemo dignitati perditae parcit. Sen. de clem. 1. 22. 1. — Parce pater, quia jam plus nunquam versificabo. Ov. — Parce puer stimulis et fortius utere loris. Ov. — Parce sepultis. — Parcere subjectis, debellare superbos. Verg. — Pareito saepe cibus, et sic annosior ibis. — Qui parcit virgae, odit filium suum. Prov. 13. 24. — Rusticitati parcendum. — Si bursae parcas, fuge papas et patriarchas. — Si fuerit ferum tenue, eos parcitur inde. — Tempori parce. Sen. ep. 88. 39. — Stultum est patrem occidere et filio parcere. (Vindicta.) Herod.

Parcus. A dextra parca turgebit plenior arca. — Ad cistam dominus vadit saepissime parcus. — Bene est, cui Deus obtulit parca, quod satis est manu. Hor. earm. 3. 16. 43. — Felix qui didicit contentus vivere parco. Paling. 2. 471. — Parcus discordat avaro. — Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo. — Prodigus est natus de parco patre creatus. — Quod parcus quaeres, effundit prodigus heres. — Sapiens parcus sermonis est, nihil jaetat.

Parere. (Obedire.) Animum rege, qui nisi paret, imperat. Hor. ep. 1. 2. 62. — Casta ad virum matrona parendo imperat. Publ. Syr. — Consulendum et consiliis parendum. — Necessitati est parendum. Cic. de off. 2. 21. 74. — Necessitati parere semper sapientis est habitum. Cic. ad. fam. 4. 9. 2. — Nemo bene imperat, nisi qui ante peruerit imperio. Non bene imperat, nisi qui paruerit imperio. — Parendum victoribus. Cic. ad. Att. 15. 3. 1. — Parere scire, par imperio gloria est. P. S. Pareto legi, quisque legem sanxeris. Auson. sept. sap. 2. 5. — Puerum rege, qui nisi paret imperat. Sen. — Sontibus parent boni. Herc. fur. 251.

Parere. Actio parit reactionem. —

Capra nondum peperit, hoedus autem ludit in tectis. Zenod. — Celerius elephantum pariunt. Plin. H. n. praef. 28. — Colubra restem non parit. Petron. 45. — Labores pariunt honores. — Nihil boni paries aquam bibens. — Paritur pax bello. Corn. Nep. Epam. 5. 4. — Prius locusta bovem pariet, quam hoc fiet. Varro. l. l. 7. 3. 39. — Prius pariet locusta Lucam bovem. (Eleph.) Varro. — Si locusta bovem pariet. Varro. — Suspicio sibi ipsa rivalet parit. P. S.

Parentes. Ames parentem, si aequus est, si aliter feras. Publ. Syr. — Audit carnificem spernens audire parentem. — Dies quandoque parens, quandoque noverca. Hom. — Dos est magna parentum virtus. — Diligo cum botro vitem, cum prole parentem: et mihi cum concha virgine gemma placet. — Evenisse satius est quae in te uxor dicit, quam quae parentes timent. — Faciendum est nobis, quod parentes imperant. Plaut. Stich. 1. 1. 54. — Gaudet uterque parens, dum filius est bene parens. — Justitia erga Deum religio dicitur, erga parentes pietas. Cic. — Maledicta parentum. — Mendico ne parentes quidem amici sunt. — Nemo Deo carisque parentibus atque magistris praemia pro meritis digna referre potest. — Non fuit in nostra potestate, quos sortiremur parentes. Sen. de brev. vit. 15. — Parentes objurgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Petron. sat. 4. 1. — Parentum votum. — Sagax parentum est cura. Sen. Hipp. 152. — Valde gravant natos dirae et maledicta parentum. — Venerari parentes liberos decet.

Parianae placentae.

Paries. Duo parietes de eadem fidelia dealbare. Cic. ad. fam. 7. 29. 2. — Etiam parietes timet arcanorum solos conscios. Amm. Marc. 14. 1. 7. — In caducum parietem inclinare. Ael. Ver. 6. — Nihil mihi intra parietes meos

tutum. Cic. ad fam. 4. 14. 3. — Per parietes loqui. — Parietes amicitiae custodes. — Parietes arcanorum consocios time. — Parietes ipsi loqui posse videntur. — Parietes maledictis resonant. — Parieti loqui. — Respublica non est in parietibus, sed in aris et focus. — Si janua tenebitur incendio per parietem exhibimus. Quint. 2. 13. 16. — Tua res agitur, paries dum proximus ardet. Hor. ep. 1. 18. 84. — Utrosque parietes linire.

Parisios si quis stolidum transmittet asellum: non ibi fiet equus, qui fuit hic asinus.

Pariter. Duobus pariter euntibus. — Ferre jugum pariter. Hor. carm. 1. 35. 28. — Vagiebant ambo pariter.

Parnassus. Gradus ad Parnassum. — Nemo frustra se in bicipiti Parnasso somniasse vult videri.

Parra. Malam parram pilavit. (Infelix.) Petron. 43.

Pars. Audiatur et altera pars. Sen. Med. 2. 2. 199. — Duobus se venditat partibus. Phaedr. append. 18. 10. — Et quorum pars magna fui. Verg. — In toto et pars continetur. — Major pars trahit minorem. — Ne judex fueris, partes ni audieris ambas. Phocyl. — Non minor est fur, qui praedae partem capit, ac qui sumpserit ipse. — Pars mea Dominus. Ss. — Pars tui melior immortalis est. Sen. — Rapere in partem pejorem. Terent. — Si fueris quarum divisor particularum, hanc discas artem: meliorem sumito partem. — Tota quidem novi: testa plus, pars valet ovi. — Utraque pars audienda antequam sententia feratur.

Parsimonia. Magnum vectigal parsimonia. Cic. parad. 6. — Non intelligunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia. Cic. — Parsimonia est magnum vectigal. Cic. parad. 6. 3. 49. — Parsimonia summum vectigal. — Sera parsimonia in fundo est. Sen. ep. 1. 5. — Sera parsimonia in profundo

est. Sen. — Sera in profundo parsimonia. Sen.

Parthi quo plus bibunt, eo plus sitiunt. — Parthis mendacior. Hor. ep. 2. 1. 112. — Quo plus bibunt tanto magis sitiunt Parthi. Plin. H. n. 14. 148.

Partiri. Hinnulus cum sis ne cum leone carnes partiariis.

Parturire. Nunc omnis parturit arbor. — Parturiunt montes. Hor. — Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus. Hor. A. p. 139.

Parta (-orum.) Acrius appetimus nova, quam parta tuemur. — Aes partum scelere solet aera decem removere. — Labitur exiguo, quod partum est tempore longo. Cato. 2. 7. — Majore cura tuenda, quae parta sunt. Cic. — Male parta male dilabuntur. Naev. trag. v. 54. — Male parta rapiunt secum et bene parta. — Male partum male disperit. Plaut. Poen. 844. — Nec minor est virtus, quam quærere, parta tueri. Ov. art. am. 2. 13. — Parta tueri. Ov. — Pauca male parta multa bene comparata perdunt.

Partus. Ad partus ovium noscuntur pondera ventrum. — Echinus partum differt. — Partus sequitur ventrem. R. j.

Parum. Adde parum modico, modicum superadde pusillo; saepius hoc faciens magnum cumulabis acervum. — Adde parum parvo et ex minimo magnus acervus erit. — Adde parum parvo: magnus acervus erit. — Crede parum, tua serva et quae periere relinque. — Dormit nocte parum possessor divitiarum. — Loquentiae multum, sapientiae parum. Gell. — Mediocritas est inter nimium et parum. — Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate. Prov. 16. 8. — Multum clamoris parum laetae. — Multum sed parum dixit. — Non qui parum habet, sed qui plus cupit pauper est. Sen. ep. 2. 4. — Qui multum vult comedere, parum come-

dat. — Satis eloquentiae, sapientiae parum. Sall. — Ratio contra vim parum valet.

Parvulus. Parvulae serpentes non nocent. Quint. decl. 381. — Pisces magni parvulos comedunt.

Parvus. Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore. — Annem parvorum facit unda frequens fluviorum. — Caudae parvae villosis animalibus. — Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur. Sall. — Cum parvula est, bona videtur spina. — De parva scintilla maxima saepe incendia. S. Hier. ep. 127. 10. — Debes parva dare ut possis majora rogare. — Differ, habent parvae, commoda magna, morae. Ov. fast. 3. 394. — Discite quam parvo liceat producere vitam. Lucan. 4. 377. — Discite quam parvo liceat producere vitam et quantum natura petat. Lucan. — E parvo puero saepe peritus homo. — Ex ore parvulorum veritas. — Ex parvis saepe magnarum momenta rerum pendent. Liv. hist. 27. 9. 1. — Fidem praestruere in parvis. — Flamma recens parva sparsa resedit aqua. Ov. her. 16 (17.) 190. — Grandia si parvis assimilare licet. Ov. — In parvam adstringere muscam. — Habent parvae, commoda magna, morae. Ov. fast. 3. 394. — Inest sua gratia parvis. — Ingenio pugnax, corpore parvus erat. — Non parvas animo dat gloria vires. Ov. trist. 5. 12. 37. — Omnium rerum principia parva sunt. Cic. de fin. 5. 21. 58. — Parva enim magnis rectissime conferuntur. Cic. orat. 4. 14. — Parva facit parvum nidum quaecunque volueris. — Parva leves capiunt animos. — Parva necat morsu spatiosa vipera taurum. Ov. rem. am. 421. — Parva scintilla magnum excitavit incendium. Parva scintilla neglecta magnum saepe excitat incendium. — Parva saepe scintilla contempta magnum excitavit incendium. Curt. 6. 3. 11. — Parva vipera necat taurum. Ov. — Parvae

crescunt velocius herbae. — Parvis dives concordia rebus. Sil. Ital. Pun. 7. 407. — Parvos parva decent. Hor. ep. 1. 7. 44. — Parvos usus natura reposit. Manil. 4. 8. — Parvum addas parvo, magnus acervus erit. — Parvum servabis, donec majora parabis. — Parvum servabis donec majora tenebis. — Parvus ignis incendium ingens exsuscitat. Liv. 21. 3. 6. — Parvus iracundus. — Parvus pendetur fur, magnus abire videtur. — Parvus semper tuus pullus. — Plerumque res parvae maximas trahunt. — Si componere magnis parva mihi fas est. — Si licet exemplis in parvo grandibus uti. Ov. trist. 1. 3. 25. — Si parva licet componere magnis. Verg. Georg. 4. 176. — Si tibi parva est res, est tibi magna quies. — Tam parvum nihil est, cui sit defensio nulla. — Ut parva magnis conferam. — Vivitur parvo bene. Hor. carm. 2. 16. 13. — Vix locupletatur, qui spernere parva probatur.

Pascha. Post jejunium pascha.

Pascere. Corvos in cruce pascit. Hor. ep. 1. 16. 48. — Illa mihi patria est ubi pascor, non ubi nascor. Owen. — Me coales anno, pascam te vero secundo. — Me per hoc anno pascas ego teque futuro. — Pascatur macidus, cui pinguis abest palefridus. — Pascere ventos. (Vanae cogitationes.) August. c. Faust. 15. 6. — Rore pascitur. Manut. — Si corvus posset tacitus pasci. — Tacitus pasci si posset corvus, haberet plus dapis et rixae multo minus invidiaeque. Hor. ep. 1. 17. 50.

Passer. Antiquus passer novit foramina templi. — Passer domesticus. — Passer solitarius. — Passeribus omnibus res nota. Cic. de fin. 2. 23. 75.

Passerinum prandium. (Exiguum.) Pompon.

Passus. A seriis ad ridiculosa tantum unus passus. — Quicumque te

angariaverit mille passus, vade cum illo et alia duo. Ss. Matth. 5. 41. — Turpe referre pedem, nec passu stare tenaci. Ov. ex Pont. 2. 6. 21.

Pastus. (Pascor.) Lascivit raro non bene pasta caro.

Pastus (-us.) Adveniunt macrae de pastu somnia scrofae. — Per raros pastus, carnales deprime fastus.

Pastor. Boni pastoris est tondere pecus, non deglubere. Sueton. Tiber. 32. — Dum pastores odia exercent, lupus intrat ovile. — Enumerat miles vulnera, pastor oves. — Fores habent tritas, ut pastorum casa. — Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat miles vulnera, pastor oves. Prop. 2. 1. 43. — Non est venator omnis qui cornua sufflat: pastores etiam dicuntur cornua flare. — Oves absque pastore. Ss. Numer. 27. 17. — Percutiam pastorem et dispergentur oves. Ss.

Pater. Ad patres ire. Ss. — Blanda patrum reprobos facit indulgentia natos. Manth. Parth. ecl. 1. 169. — Deus visitat peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem. Ss. Numer. 14. 18. — Est modus in rebus: pomum pater adjice virgis. — Est patris: nato vestem praeberere cibumque. — Felices faciet natos benedictio patris. Columban. Monost. 179. — Filius ante patrem. — Honora patrem et matrem. Ss. Matth. 15. 4. — Is pater est, quem nuptiae demonstrant. — Nunquam ex malo patre bonus filius. — Parce pater, quia jam plus nunquam versificabo. Ov. — Pater est, quem justae nuptiae demonstrant. Justinian. — Pater filium quem amat, castigat. — Pater peccavi! — Pater tuus mercedes perdidit. — Patrem sequitur sua proles. — Patrem suum nemo novit. Hom. — Patres comedunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupescunt. — Patris est filius. — Prodigus est natus de parco patre creatus. — Qualis pater, talis filius. —

Quamobrem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una. Ss. Genes. 2. 24. — Quantum pater colligit, tantum filius dissipat. — Qui maledixit patri suo et matri, exstinguitur lucerna ejus in mediis tenebris. Prov. 20. 20. — Saepe mores patris imitatur filius infans; qualis erat mater, filia talis erit. Owen. Monost. 103. 1. — Si pater est Adam cunctis, si mater et Eva: non sumus, an omnes, nobilitate pares. — Sic ibat pater, sic venerandus avus, operatur filius, qui videt patrem facientem. — Stultum est patrem occidere et filio parcere. (Vindicta.) Herod. — Venalis populus, venalis curia patrum. — Stultus est, qui patre occiso, liberos relinquat.

Paterfamilias. Bonus paterfamilias postremus cubitum eat, et primus cubito surgat. — De scurra multo facilius dives, quam paterfamilias fieri potest. Cic. p. Quint. 17. 55. — E scurra facilius dives, quam paterfamilias fit. Cic. — Malus paterfamilias est, quisquis interdum facit, quod noctu posset; pejor qui profestis diebus agit, quod feriatis deberet, pessimus, qui sereno die sub tecto potius operatur, quam in agro. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Qui diu scurra, nunquam paterfamilias. — Qui semel scurra, nunquam paterfamilias.

Paternus. Haud canit paternas cantiones.

Patella. Accessit patellae dignum operculum. S. Hier. ep. 7. 5. — Dignum patella operculum. — Invenit patella dignum operculum. — Invenit protinus patella operculum. S. Hier. ep. 127. 9. — Nacta est suum patella operculum. — Reperit patella operculum.

Patere. Noctes atque dies patet atri janua Ditis. (Inferni.) Verg. Aen. 6. 127. — Non bene selecti iudicis arca patet. Ov. amor. 1. 10. 38. — Non cuilibet pulsanti patet janua. —

Pectora, dum gaudent, patent. Ov. art. am. 1. 361.

Pati. Amor non patitur socios. — Et facere et pati fortia Romanum est. — Fortiter malum qui patitur, idem post potitur bonum. Plaut. Asin. 2. 2. 58. — Fumum patimur propter ignem. — Haud facile est aequa, comoda, mente pati. Hor. — Heu patior telis vulnera facta meis. Ov. her. 2. 48. — Id denum est homini turpe, quod meruit, pati. Phaedr. 3. 11. 7. — Melior est patiens arrogante. Eccl. 7. 9. — Nequit scire satur, jejunos quid patiat. — Non vult scire satur, quid jejunos patiat. — Omne in amore malum, si patiare, leve est. Prop. 2. 5. 16. — Optimum est pati, quod emendari nequit. (vel: non possis.) Sen. ep. 107. 9. — Patere legem, quam tulisti. — Pati et sperare. Macrinus. — Pati necesse est multa mortalem mala. Naev. com. fr. 106. — Patiare potius ipse, quam facias scelus. Sen. Phoeniss. 494. — Patiendo mereri. — Patior telis, vulnera facta meis. — Potentes potenter tormenta patientur. Sap. 6. 7. — Quae fuit durum pati, meminisse dulce est. Sen. — Quam pateris digne, poenam patiari benigne. — Qui injuriam intulit nunquam, qui passus est, facile ignoscit. — Qui nescit pati, nescit dominari. — Quisque suos patitur manes. Verg. — Quod merito pateris patienter perfer idipsum. Cato. 3. 18. — Si vis vincere, disce pati. — Tantali poenam pati. — Videant consules, ne respublica detrimentum patiaiur. Cic.

Patiens. Saxo patientior. Prop. 1. 16. 29.

Patienter. Nulli patientius reprehenduntur, quam qui maxime laudari merentur. Plin. ep. 7. 20. 1. — Quod merito pateris, patienter perfer idipsum. Cato. — Rivalem patienter habe. Ov.

Patientia. Cuivis dolori remedium est patientia. Publ. Syr. — Detrac-

tione patientia nostra probatur. S. Aug. — Domitrix omnium patientia. — Durum, sed levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. — Eusebiae juncta vincit patientia cuncta. (Pietati.) — Furor fit laesa saepius patientia. P. S. — Gaudet patientia duris. Lucan. 9. 403. — Gaudet patientia duris: laetius est, quoties magno sibi constat honestum. Lucan. — Levius fit patientia, quidquid corrigere est nefas. Hor. carm. 1. 24. 19. — Nobile vincendi genus est patientia, vincit, qui patitur; si vis vincere disce pati. — Patientia: barattanc. (Saltatio monachi.) Inf. — Patientia colligit rosas. — Patientia est remedium cuivis dolori. — Patientia laesa fit furor. — Patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15. — Patientia quaeri debet, quod gratia impetrari nequit. Val. Max. 7. 5. prooem. — Patientia rara virtus. — Patientia vincit omnia. — Quousque tandem abutere patientia nostra? Cic. — Rebus in adversis patientia debet adesse; dum fortuna favet, debet adesse modus. — Perfer perpetiunda, parit patientia palmam.

Patina. Delphinum patina non capit. — Lenticulam praeferre patinae.

Patria. Bellare extra patriam proprium fuit Hungaris. — Caecorum in patria luscus est rex. — Caecorum in patria luscus rex imperat omnis. — Dulce et decorum est pro patria mori. Hor. carm. 3. 2. 13. — Dulcis amor patriae, dulce videre suos. — Fortunato omne solum patria est. — Illa mihi patria est, ubi pascor, non ubi nascor. Owen. — Illa mihi patria est, illa ubi sum notus, non ubi natus eram. — In patria natus non est propheta vocatus — Misericors civis patriae est consolatio. Publ. Syr. — Nefas est nocere patriae Sen. de ira. 2. 31. 6. — Nemo patriam, quia magna est amat, sed quia sua. Sen. ep. 66. 26. — Nemo propheta in patria sua. —

Nemo propheta acceptus est in patria sua. — Nemo propheta sua splendidus in patria. — Non est propheta sine honore, nisi in patria sua. Ss. Matth. 13. 57. — Omne solum forti patria est. Ov. fast. 1. 493. — Omne solum forti patria est, ut piscibus aequor. Ov. — Optime in patria. — Patria dat vitam, raro largitur honores. — Patria est ubicunque est bene. Cic. Tusc. 5. 37. 108. — Patria est ubicunque vir fortis sedem sibi elegit. Curt. 6. 4. 13. — Patriae fumus igni alieno luculentior. — Patriam vituperat. — Praeferre patriam liberis regem decet. Sen. — Pro patria et libertate. (Rákóczy.) — Quaevis terra patria. Macarius. — Sal patriae pluris faciendus, quam hospitis mensa. — Sapientia quaevis terra patria. — Servare cives major est virtus patriae patri. Sen. — Solum patriae omnibus est carum, dulce atque jucundum. Cic. — Sua cuique patria jucundissima est. — Spernitur in patria quivis, licet ipse propheta. — Terra omnis patria est, qua nascimur et tumulamur. Cato monost. 31. — Turpe est in sua patria peregrinum esse. — Ubi bene, ibi patria. Cic. — Ubi bonum, ibi patria. — Unum augurium optimum: tueri patriam.

Patriarcha. Si bursae parcas, fuge papas et patriarchas.

Patricius. Non possunt omnes esse patricii.

Patrimonium. Bene audire est optimum patrimonium. (Bona fama.) Cic. — Bona existimatio optimum patrimonium. — Bona fama est alterum patrimonium. — Naufragus patrimonio. — Patrimonium circumplexus, quasi draco. Cic. Philipp. 13. 5. 12.

Patrius. Filius ante diem patrios inquit in annos. Ov. — Haurire patrias opes. — Minxit in patrios cineres. Hor. A. p. 471.

Patrisare. Filii matrizant, filiae

patrizant. Inf. — Germen patrizat lupus, ut resonans ululizat. Inf.

Patrocinari. Fraus et dolus nemini patrocinatur. — Multitudo errantium non patrocinatur errori.

Patrocinium. Causa patrocinio non bona pejor erit. — Nullum est vitium sine patrocinio. Sen. ep. 116. 2.

Patrocle sordidior.

Patronus. Facile emergit, qui patronum habet. — Medico, patrono et confessorio die verum libere. — Patrono debetur honos, onus, utilitasque. — Tenedius patronus.

Patruus. Censor patruus. — Ne sis patruus mihi. (Tutor.) Hor. sat. 2. 3. 88.

Paucus. Contra verbosos noli contendere verbis: sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. Cato. — Desunt inopiae pauca, avaritiae omnia. Publ. Syr. — Dum sit pauca seges, pauca metendo leges. — Femina veridica paucis censetur amica. — In mundo pauci beati. — In paucis vivit genus humanum. Lucan. — Intelligenti pauca. — Multi sunt boni stimulatores, pauci sarratores. — Multi sunt invitati, sed pauci eximii. Ss. Matth. 20. 16. — Multi sunt invitati, sed pauci electi. Ss. — Multi thyrsigeri, pauci Bacchi. — Natura paucis est contenta. Cic. de fin. 2. 28. 91. — Optimus orator est, qui paucis verbis plurima dicit. Sen. — Pauca abunde mediocribus sufficiunt. — Pauca dabis caro, sed dulcia dona, sodali. Mart. 7. 84. 5. — Pauca male parta multa bene comparata perdunt. — Pauca vel bona. — Pauci ac ferme optimus quisque. Liv. 21. — Pauci ex multis sunt amici, homini certi qui sint. Plaut. Pseud. 1. 3. 156. — Pauci quos amavit Jupiter. Verg. — Pauci quos aequus amavit. Plin. ep. 1. 2. 2. — Pauci, quos aequus amavit Jupiter. Verg. Aen. 6. 129. — Pauci seipsos vincere norunt. — Pauci vident morbum suum, omnes amant. (Error.) — Paucis ab-

solvam. Sall. — Paucorum hominum est homo. Ter. — Philosophantem rhetorem intelligunt pauci, loquentem rusticum multi. Greg. Tur. hist. — Plures amicos re secunda comparas, paucos amicos rebus adversis probas. Auson. sept. sap. — Plures triobolos, paucos est cernere vates. Zenodot. — Qui bene carpentant, hi fragmina pauca minuant. — Quid faciant pauci contra tot millia fortes? Ov. — Redire ad pauca. — Sapienti pauca. Ter. — Scire volunt omnes, studiis incumbere pauci. — Sermo datur cunctis animi sapientia paucis. — Sic est vulgus; ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Cic. p. Rose. 10. 29. — Vis sapiens dici: pauca et meditata loquere. Owen. Monost. 76.

Paulus. (Paulo.) Paulo majora canamus. — Paulum a sole abi. Cic. — Si paulo paulum adjicies, faciesque ita crebro, magnum acervum habebis.

Pauper. Artem qui sequitur, raro pauper reperitur. — Beati pauperes. Ss. Matth. 5. 3. — Centum viri pauperem spoliare non possunt. — Codro pauperior. Juv. 3. 203. — Congesto pauper in auro. — Cum moritur dives, concurrunt undique cives; pauperis ad funus vix currit clericus unus. — Curia pauperibus clausa est: dat census honores. Ov. amor. 3. 8. 55. — Dives eget gemmis, Cereali munere pauper: sed quum egeant ambo, pauper egens minus est. Auson. epigr. 134. — Dives pauperibus imperat, et qui accipit mutuum servus est foenerantis. Prov. 22. 7. — Divitiae addunt amicos a paupere autem et hi, quos habuit, separantur. Prov. 19. 4. — Dum pauper clamat, janua limen amat. (Claus.) — Est aviditas dives et pauper pudor. — Etiam in obsessa via pauperi pax est. Sen. ep. 14. 9. — Etiam proximo suo pauper odiosus erit, amici vero divitum multi. Prov. 14. 20. — Ex paupere factus dives magis superbus. — Fac, quae Christus

amat, dum pauper ad ostia clamat. — Facilius corrumpitur pauper, quam dives. R. j. — Facinus audax incipit, qui cum opulento pauper coepit rem habere aut negotium. Plaut. Aul. 3. 4. 1. — Habet et sua gaudia pauper. Paling. 2. 377. — Honestè pauperem esse melius est, quam injuste divitem. — In pretio pretium nunc est: dat census honores, census amicitias; pauper ubique jacet. Ov. fast. 1. 217. — In principatu nil praeter domini nomen mutant pauperes. Phaedr. 1. 17. 1. — Iro pauperior. Mart. 5. 39. 9. — Magnus ille, qui in divitiis pauper est. Sen. ep. 20. 9. — Melior est pauper sanus et fortis viribus, quam dives imbecillis. Eccl. 28. 14. — Meo sum pauper in aere. Hor. — Mors aequo pede pulsat pauperum tabernas, regumque turres. Hor. — Mors servat legem, tollit cum paupere regem. — Multa prudentia perit in pauperum crumena. — Nemo ita pauper vivit, quam pauper natus est. P. S. — Nil bene pauper agit. — Noli despiciere hominem justum pauperem, et noli magnificare virum peccatorem divitem. Sirach. 10. 26. — Non est magna domus, quid tum? — sub paupere tecto saepe etiam virtus ingeniosa latet. — Non qui parum habet, sed qui plus cupit, pauper est. Sen. ep. 2. 4. — Non sibi felix pauper habetur, nisi felices cecidisse videt. Sen. Her. Oet. 673. — Odivi pauperem superbum, divitem mendacem et senem fatuum. Eccl. 25. 3. 4. — Omnes dies pauperis mali. Prov. 15. 15. — Ovum gallinae fert pauper, ut auferat aucae — Pauper amet caute. Ov. art. am. 2. 167. — Pauper amet caute; timeat maledicere pauper, multaue divitibus non patienda ferat. Ov. — Pauper et dives inimicum matrimonium. Calpurn. Flacc. decl. 29. — Pauper ubique jacet. Ov. — Pauperis in capite pereunt bona dogmata saepe. — Pauperis in causa, non auris sit tibi clau-

sa. — Pauperior caveat sese sociare potenti. Avian. fab. 11. 15. — Pauperioris heri servus conregnat eidem. — Pauperum rationes pondus non habent. — Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est. — Quam raro egregios pauper sortitur honores. Paling. 2. 304. — Qui dat pauperi, non indigebit. Prov. 28. 27. — Qui nimium cultus curat, fit pauper adultus. — Quis pauper? avarus. Auson. sept. sap. 1. 3. — Quis est pauper? — qui sibi videtur pauper. Ps. Sen. mor. 60. — Semper pauper eris, si pauper es: dantur opes nulli nunc nisi divitibus. Mart. 5. 81. — Si vis vacare animo, aut pauper sis oportet, aut pauperi similis. Sen. ep. 17. 4. — Spe Croeso ditior, inopia Iro pauperior.

Pausa morosa tori modicum dapis impetrat ori. Inf.

Pausatio. In propria tegete capitur pausa pausatō laete.

Pauperies. Aedificia et lites pauperiem faciunt. — Morbum et pauperiem celare imprudentia est. Publ. Syr. — Oportet pauperiem fugientem etiam latissimum pontum penetrare. Priscian. — Semper pauperies quaestum praedivitis augeat.

Paupertas. Ambitiosa vivit paupertate. Juv. — Artes omnes perdocet paupertas. Plaut. Stich. 178. — Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas a Deo sunt. Sirach. 11. 14. — Causa paupertatis plerisque probitas est. Curt. 4. 1. 20. — Divitiae trepidant; paupertas libera res est. — Hominem experiri multa paupertas jubet. Publ. Syr. — Jucunda paupertas, honesta sit modo. — Multis res angusta domi, sed nulla pudorem paupertatis habet. Juv. 6. 357. — Nec paupertatem, nec opes desidero magnas, nolo parum, nimium non volo, sat mihi sat. Owen. ad Maecen. 3. 68. — Nihil habet infelix paupertas durius in se, quam quod ridiculos homines facit. Juv. 3. 152. — O beata

paupertas! — Paupertas docet artes. — Paupertas est certissima, cum aliqujus indigeas, uti eo non posse, quia ignoratur, ubi projectum jaceat. — Paupertas est magna meretrix. — Paupertas et senectus maxima onera. Cic. de sen. 5. 14. — Paupertas est sibi murus. — Paupertas impulit audax. — Paupertas non est habitus permanens. — Paupertas omnes artes perdocet. Plaut. Stich. — Paupertas onus est et miserum et grave. — Paupertas sapientiam sortita est. — Quam timidus est is, qui paupertatem timet. P. S. — Qui plus expendit, quam rerum summa rependit, is non miretur, si paupertate gravetur. — Rarissima est in paupertate integritas. — Scire uti paupertate maxima felicitas. Ps. Sen. mor. 137. — Secunda in paupertate fortuna est fides. P. S. — Vivit securus paupertas est cui murus.

Pavere. Agna pavet lupos. Hor. epod. 12. 26. — Capreae pavent leones. Hor. — Ubi paveris, impera. — Ut pavent capreae leones. Hor.

Pavidus. Somnia fallaci ludunt temeraria nocte et pavidas mentes vana timere jubent. Tibull. 3. 4. 7.

Pavo. Laudant, ut pueri pavonem. — Laudato pavone superbior. Prop. 2. 18. 59. — Pennae pavonis. Phaedr. 1. 3. 5. — Pennis pavonis se exornat. Pavonis more rotatur. — Ut cauda pavonis. Cic. de fin. 3. 5. — Ut pueri pavonem. Juv. 7. 32.

Pax. Arbitria belli pacisque agit. (Potens.) — Arma procul jaceant; tamen est fas sumere bellum, quando aliter pacis non licet arte frui. — Audi, cerne, tace, si vis cum vivere pace. — Audi, vide, tace, si vis manere in pace. — Candida pax homines, trux decet ira feras. Ov. art. am. 3. 502. — Carmina laetum sunt opus et pacem mentis habere volunt. Ov. trist. 5. 12. 3. — Dextra gerat gladium, pacem manus altera monstret. —

Est pax villana melior, quam pugna Romana. — Etiam in obsessa via pauperi pax est. Sen. ep. 14. 8. — Haud domus est pacis, qua regnat lingua loquacis. — Ima tenent pacem, perfluunt altissima venti. Ov. rem. a. 369. — In pace leones. Quint. — In pace leones in proelio cervi. Tertull. coron. mil. 1. — Iniquissimam pacem justissimo bello antefero. Cic. — Melior est certa pax, quam sperata victoria. Liv. 30. 30. 19. — Melior tutiorque est certa pax, quam sperata victoria. Liv. — Non est pax impiis. Ss. — Nulla salus belli pacem te poscimus omnes. Verg. Aen. 11. 362. — Nutrit pax Cererem, pacis amica (vel: alumna) Ceres. Ov. — Ostendite modo bellum, pacem habebitis. Liv. 6. 18. 7. — Oves gregantur pacis in aulam. Paulin. de Nola poëm. 17. — Pace pecus leve septem praeit insita poenae. Inf. — Pace suspecta tutius bellum. — Pacem vult aliquis? — arma deponat. Cic. — Paritur pax bello. Corn. Nep. Epam. 5. 4. — Pax adsit vivis, requies aeterna defunctis. — Pax Cererem nutrit; pacis alumna Ceres. Ov. fast. 1. 704. — Pax huic domui! Ss. Matth. 10. 12. — Pax huic servatur, qui secum in corde moratur. — Pax intransitibus, salus exeuntibus. — Pax mihi est cum mortuis. — Pax, pax, clamatur, sed pax per bella paratur. — Pax vel injusta utilior est justissimo bello. Cic. — Pax vobis! Ss. — Pax vobiscum! Ss. — Propter bonum pacis. — Prospicere in pace oportet, quod bellum juvet. P. S. — Qui desiderat pacem, praeparet bellum. Veget. de re milit. 3. praef. — Qui in pace fundantur raro eradicantur. — Requiescat in pace! — Sancta probis pax est; irasci desine victus. — Si cupias pacem, linguam compesce loquacem. — Si pace frui volumus, bellum gerendum est. Cic. Philipp. 7. 6. 19. — Si vis pacem, para bellum. — Tace, vires in pace. — Tempore pacis de

bello cogitandum. — Vade in pace! — Victoria pax non pactione parienda est. Cic. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen lites, rixas et jurgia vites.

Paxillus. Paxillo nudior. — Paxillum paxillo repellere.

Peccare. Artes discuntur peccando. — Bis peccare idipsum, haud sapientis est viri. — Da veniam ei, qui casu peccat. — Dupliciter peccat, qui se de crimine jactat. — Hominum est peccare. — Iliacos intra muros peccatur et extra. Hor. ep. 1. 2. 16. — Illo nocens se damnat, quo peccat die. Publ. Syr. — Impune peccat, cum quis peccat rarius. — In omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis. Sirach. 7. 40. — In turpem rem peccare, bis delinquere est. P. S. — Intra muros peccatur et extra. Hor. — Materia peccans. (Causa morbi.) — Multum interest utrum peccare aliquis nolit, an nesciat. Sen. ep. 90. 45. — Nemo nostrum non peccat. Petron. 75. — Nemo nostrum peccat, homines sumus non dii. Petron. 75. — Nil peccent oculi, si oculis animus imperet. P. S. — Non licet in bello bis peccare. — Nunquam peccares, si Christum semper amares. — Oderunt peccare boni virtutis amore. Hor. ep. 1. 16. 52. — Omne animi vitium, tanto conspectius in se crimen habet, quanto major qui peccat habetur. Juv. 8. 140. — Pater peccavi! Ss. — Peccantem puerum, quisquis non corrigit, odit. Muret. — Peccare hominis est, insidias tendere diaboli. S. Hier. adv. Ruf. 3. 33. — Peccat aliquando nimia circumspectio. — Peccat et sapiente sapientior. — Peccat uterque, pari dignum lex censet utrumque supplicio. Paling. 8. 640. — Peccatur extra muros et intra. Hor. — Peccavimus, inique egimus, impie gessimus. Ss. Regum. 3. 8. 47. — Per quae peccat quis, per haec et torquetur. Sap. 11.

17. — Per quod quis peccat, per idem puniatur et ipse. — Prima et maxima peccantium est poena, peccasse. Sen. — Quae peccamus juvenes, ea luimus senes. Sen. — Quem poenitet peccasse, paene est innocens. Sen. Agam. 243. — Qui non vetat peccare, quum possit, jubet. Sen. Troad. 291. — Qui peccat ebrius, luat sobrius. — Quod potu peccas, ignoscere tibi noli, nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis. Cato. 2. 21. — Quod sus peccavit, suculla saepe luit. — Quum vitia prosunt, peccat qui recte facit. P. S. — Sera nunquam est ad bonos mores via: quem poenitet peccasse, paene est innocens. Sen. — Si quotiens peccant homines, sua fulmina mittat Jupiter, exiguu tempore inermis erit. Ov. Trist. 2. 33. — Sibi quisque peccat. Petron. 45. — Silendo nemo peccat. — Tanto majus crimen, quanto major, qui peccat, habetur. Juv. 8. 140. — Ubi omnes peccant, spes querelae tollitur. P. S. — Uhi peccat aetas major, male discit minor. P. S. — Vir bonus in minimo peccans culpatur ab omni; vir malus enormi si peccat crimine, nunquam.

Peccator. Impietas peccatorem supplantant. Prov. 13. 6. — Noli despicere hominem justum pauperem, et noli magnificare virum peccatorem divitem. Sirach. 10. 26. — Oleum peccatoris est laus adulatoris. — Peccatores persequitur malum. Prov. 13. 21. — Si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis. Prov. 1. 10.

Peccatum. Aequum est peccatis veniam poscentem reddere rursus. Hor. sat. 1. 3. 74. — Canis peccatum sus dependit. — Concupiscentia, cum conceperit, parit peccatum. Ss. — De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adicies peccatum super peccatum. Sirach. 5. 5. — Deus visitat peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem. Numer. 14. 18. — Geminat peccatum, quem de-

licti non pudet. Publ. Syr. — Ignem ardentem exstinguit aqua, et elemosyna resistit peccatis. Sirach. 3. 33. — Impius quum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Prov. 18. 3. — In multiloquio non deerit peccatum. Prov. 10. 19. — Iniquitates suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur. Prov. 5. 22. Initium est salutis notitia peccati. Sen. ep. 28. — Initium omnis peccati est superbia. Sirach. 10. 15. — Invivat culpam, qui peccatum praeterit. P. S. — Ipse intrat culpam, qui peccatum praeterit. P. S. — Nemo prudens punit, quia peccatum est, sed ne peccetur. Sen. — Non dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. — Non purgat peccata, qui negat. — Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Cic. de amic. 11. 37. — Peccatum extenuat, qui celeriter corrigit. P. S. — Peccatum vestrum, est, si non cognovistis Deum, quem non cognoscere impossibile est. Tertull. — Plus exempla quam peccata nocent. — Prima peccata. — Propter peccata terrae multi principes ejus. Prov. 28. 2. — Qui alterum peccati arguit, ipse a peccato debet alienus esse. S. Ambros. de off. 3. 11. 72. — Qui facit peccatum servus est peccati. Ss. Qui putat usuras peccatum esse, is caret auro. — Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Ss. — Quid sis, quid fueris, quid eris, semper mediteris, sic minus atque minus peccato subjecieris. — Remittuntur et peccata multa, quia dilexit multum. Ss. Lucas 7. 47. — Timor Domini expellit peccatum. Sirach. 1. 27. — Tempore si peccata latent, et tempore parent. Calo dist. 2. 8. — Verbum quod loquimini sid abbreviatum, nam in multiloquio non deest peccatum. Ss.

Pecten. Lamiae tures et pectines solis.

Pectere. Ablue, pecte camen, ve-

lut ante videbis inanem. — Qui pectit raro, pectit cum pectine amaro.

Pectus. Acetum habet in pectore. Plaut. — Affectus, luctus, generant in pectore fluctus. — Alia facies pectoris, alia pellis. — Apertum pectus. Cic. de amic. 26. 97. — Certe non parvas animo dat gloria vires et fecunda facit pectora laudis amor. Ov. trist. 5. 12. 37. — Ecquid habet aceti in pectore. Plaut. — Gravior inimicus qui sub pectore latet. — Habet aceti in pectore. Plaut. — Homo sine pectore. — Hosti frontem, pectus amico. — Illi robor et aes triplex circa pectus erat. Hor. carm. 1. 3. 9. — In pectore ferrum aut adamanta gerit. Ov. met. 9. 614. — Inimicus gravior, qui latet in pectore. P. S. — Nocte dieque tuum gestas in pectore testem. — Nunc animis opus Aenea, nunc pectore firmo. Verg. — Pectora, dum gaudent, patient. Ov. art. am. 1. 361. — Pectus curis exuere. — Pectus disertum facit. Quint. 10. 7. 15. — Pectus est, quod disertos facit et vis mentis. Quint. — Quasi palo pectus tundit. Plaut. Pseud. 1290. — Quod clausum in pectore, hoc in lingua promptum habeo. — Recto pectore. — Ripas superat mihi atque abundat pectus laetitia. Plaut. — Toto pectore. Cic. — Vincuntur molli, pectora dura, prece. Tibull. 3. 4. 76.

Peculium. In peculio Proserpinae numeratur. Apul. met. 3. — Peculium re, non verbis, augetur. Manut.

Pecunia. Avarus non implebitur pecunia. Eccl. 5. 9. — Beatus dives, qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Eccl. 31. 8. — Bona existimatio praestat pecuniae. — Bona opinio homini tutior pecunia est. — Carior fides, quam pecunia. Sall. Jug. 16. — Crescentem sequitur cura pecuniam majorumque fames. Hor. carm. 3. 16. 17. — Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crevit. Juv. 13. 139. — Croesi pecuniae te-

runcium addere. Cic. de fin. 4. 12. — Deficiente pecu —, deficit omne — nia. (Pecunia.) Inf. — Domina pecunia est. Quint. decl. 252. 32. — Et genus et formam regina pecunia donat. — Et sanguis et spiritus pecunia mortalibus. — Exaequat omnium dignitatem pecunia. — Homo sine pecunia est imago mortis. — Illudere pecuniae. — Imperat aut servit collecta pecunia cuique. Hor. ep. 1. 10. 47. — Magnum in pecunia praesidium. — Majore tormento pecunia possidetur, quam quaeritur. Sen. ep. 115. 16. — Mors aequabit, quos pecunia separavit. — Neminem pecunia divitem fecit. Sen. ep. 119. 9. — Nervus belli pecunia infinita. Cic. Philipp. 5. 2. 5. — Nihil tam fixum est, quod non expugnari pecunia possit. Cic. — Nihil tam munitum, quod non expugnari pecunia possit. Cic. — Nulla pecunia, nullus Helveta. — O cives, cives, quaerenda pecunia primum. Hor. ep. 1. 1. 52. — Omnia pecunia effici possunt. Cic. Verr. — Opera pro pecunia. — Pecunia est nervus rerum. Cic. — Pecunia est nervus rerum gerendarum. Cic. — Pecunia impetrat omnia. — Pecunia ingens generis humani bonum. Sen. ep. 115. 15. — Pecunia nervus belli. Cic. — Pecunia non satiat avarum, sed irrat. Ps. Sen. mor. 101. — Pecunia omnium dignitatem exaequat. Cic. ad Att. 4. 15. 7. — Pecunia, si uti scias, ancilla est; — si nescias domina. Sen. — Pecunia tua tecum sit in perditionem. Ss. (Judas.) — Pecunia una regimen est rerum omnium. P. S. — Pecuniae imperare, haud servire addecet. P. S. — Pecuniae imperare oportet, non servire. Ps. Sen. mor. 58. — Pecuniae omnia obediunt. — Pecuniae oportet imperes, non servias. P. S. — Pecuniae uni regimen est rerum omnium. P. S. — Pecuniae venalia sunt omnia. — Pecuniae viscera sunt avari. — Pecuniam in loco negligere, maximum

interdum est lucrum. Ter. Ad. 316. — Pedibus compensare pecuniam. (Velo- citate.) Cic. p. Elacc. 29. 72. — Ploratur lacrimis amissa pecunia veris. Juv. 13. 134. — Pro re levi, pecunia levis. — Protegit sapientia et protegit pecunia Eccl. 7. 13. — Quaerenda pecunia primum est, virtus post num- mos. (Per ironiam dictum.) Hor. ep. 1. 1. 53. — Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat. Petron. 14. 1. 1. — Quid tibi pecunia opus si uti non potes? P. S. — Rebus in humanis re- gina pecunia nauta est. — Reddit mer- catum mox prompta pecunia gratum. — Reddit mercatum parata pecunia gratum. — Si non habemus pecuniam, habemus fidem. — Sine pecu et pecunia. — Sine penu et pecunia. — Uxorem cum dote, fidemque et ami- cos et genus et formam regina pecu- nia donat. — Verba sine penu et pecunia. Plaut. Capt. 472.

Pecuniosus etiam nocens non dam- natur. Cic. in Verr.

Pecus. Boni pastoris est tondere pecus, non deglubere. Sueton. Tiber. 32. — Doctus vina, rudis zythum, pecus hauriat aquam. — Fertilior seges est alienis semper in agris, vicinum- que pecus grandius uber habet. Ov. art. am. 1. 349. — Imitatorum servum pecus. Hor. — Lupus pecudem, quae non ovili, Ov. trist. 4. 1. 79. — Mala vicini pecoris contagia laedunt. Verg. ecl. 1. 51. — Maxima pars pe- core amisso praesepia claudit. Paling. 9. 828. — Morbida facta pecus totum corrumpit ovile. — Morbida sola pecus inficit omne pecus. — Non natae pecudi rude sit bostaria cudi. Inf. — O imitatores, servum pecus. Hor. — O tempora, o mores; o pecora, o bo- ves! — Pace pecus leve septem praeit insita poenae. Inf. — Pecorum modo fugientes. Liv. 40. 26. 12. — Pelles quod pecorum venduntur, tot vitulo- rum. — Servum pecus. Hor. — Unica prava pecus, inficit omne pecus. —

Unius pecudis scabies totum comma- culat gregem. S. Hier. in Galat. 3.

Pedarius. Caput sine lingua peda- ria sententia est. — Pedarius senator. Gell. 3. 18.

Pediculus. In alio peduculum vides, in te recinum non vides. Petron. 57. — Macilenti pediculi acrius mordent. — Pediculis calceos faceret. — Stul- tis clava pediculi sunt quaerendi.

Pedissequa. Aut pluit, aut ningit, aut nostra pedissequa mingit. — Qualis hera, talis pedissequa. Cic. ad Att. 5. 13. — Talis hera, tales pedisse- quae.

Pegaseus volatus.

Pejorare. Verbis conceptis peje- rare. Plaut. — Ubi quis semel peje- raverit, ei credi non oportet.

Pejor (pejus.) A pejore rota sem- per sunt jurgia multa. (Multa.) Inf. — Antiqua non facile mutantur, nisi in pejus. — Causa patrocini non bona pejor erit. — Cum tibi displiceat re- rum fortuna tuarum; alterius specta- quo sit discriminare pejor. Cato 4. 32. — De malo in pejus ruere. — Furor cogit sequi pejora. Sen. Hippol. 178. — Malitia ut pejor veniat, se simulat bonam. Publ. Syr. — Medicina pejor morbo. Ss. — Mortem optare malum, timere pejus. Auson. sept. sap. 6. 2. — Novissima pejora prioribus. Ss. Matth. 12. 45. — Orba tigride pejor. — Pejor serpentibus Afris. Hor. sat. 2. 8. 95. — Pejora juvenes facile praecepta audiunt. Sen. Thyest. 309. — Pejora sunt tecta odia, quam aper- ta. Ss. Sen. mor. 52. — Pejus Babys tibia canit. — Pejus cane et angui. (Sc. Vitare.) Hor. ep. 1. 17. 30. — Praesente fortuna pejor est futuri me- tus. Quint. decl. 12. 15. — Quid pe- jus est muliere aut audacius? Plant. Mil. gl. 2. 3. 36. — Quod male quae- situm est, pejus abire solet. — Rapere in partem pejorem. Terent. — Reformatio in pejus. — Tigride quid pejus? Aspis; quid aspide? Doemon; doe-

mone quid? Mulier. Quid muliere? Nihil. — Vita pejores sunt, quo Romae propiores.

Pelascica arte.

Pelasgi tentando venere Trojam.

Peliam recoquere.

Pellax. Benignior pellace vulpe. — Cesto Veneris pellacius.

Pellenaea tunica.

Pellere. Bonus dolus est, quo malus pellitur. — Clavum clavo pellere. — Contraria contrariis pelluntur. Hippocrat. — Non est sat tutum, morbum vi pellere acutum. — Nunc vino pellite curas. Hor. — Pellere si captes aliquem, te cursibus aptes. — Successore novo pellitur omnis amans. — Telo suo pellere.

Pellicere. Pellicit in fraudem mulier fallaxque sophista.

Pellicea. Elue pelliceam, nec aqua tamen imbue plane.

Pellicula. In pellicula se tenere. — Inter pelliculam tuam te contine. — Memento in pellicula, cerdo, manere tua. Mart. 3. 16. 5. — Memento cerdo te in pellicula tua tenere. Mart. — Pelliculam curare. Hor. sat. 2. 5. 38. — Pelliculam veterem retinere. Pers. — Pelliculam veterem retines et fronte politus. Pers. 5. 116.

Pellis. Alia facies pectoris, alia pellis. — Asinus in pelle leonis. Avian. 5. — Canis caninam non est pellem. (Mordet.) — De tua pelle agitur. — Detrahare pellem. Hor. sat. 2. 1. 64. — Ex pellibus alienis latae corrigiae prosocinduntur. — In propria pelle quiescere. Hor. sat. 1. 6. 22. — Integra pelle dormire jucundum. — Invenies multos, mores qui pelle sub agni celant luporum. Paling. 8. 943. — Pelle salit plena puer et non veste serena. Inf. — Pelle sub agnina corda lupina latent. Salutar. — Pelle sub agnina latitat mens saepe lupina. Phaedr. — Pellem caninam rodere. Mart. 5. 60. 8. — Pellem tondenti par poena pedemque tenenti. — Pelles

agninae venales sunt ut ovinae. — Pelles quot pecorum veduntur, tot vitulorum. — Ossa ac pellis es. Plaut. Aul. 564. — Scindit corrigias ex pelle tua sibi latas. — Si leonina pellis non satis est, assuenda vulpina. — Si non potest aere, solvat pelle. — Simia in pelle leonis. Lucian. — Sub rubea pelle non est aliquis sine felle. — Tot fore terga boum, quot habet pelles vitulorum. — Ubi leonis pellis deficit, vulpina est induenda. Phaedr. fab. append. 23. — Vulpina pellis assuenda, si leonina non sufficit.

Pellucere. (Perlucere.) Pellucet quasi lanterna Punica.

Pelopea domus.

Pelvis. Date mihi pelvim. — Fulgur e pelvi. — Tamquam blatta in pelvim. Laberius. v. 94.

Penates. Tutior angustos comitatur vita penates. Muret.

Pendere. De pilo pendet. — Ex parvis saepe magnarum momenta rerum pendet. Liv. 27. 9. 1. — Fallitur aut fallit, qui vulgi pendet ab ore. — Filo pendet. Macrob. 1. 4. 18. — Omnia sunt hominum tenui pendentia filo. Ov. ex. Pont. 4. 3. 35. — Omnia sunt hominum tenui pendentia filo, et subito casu, quae valuerunt, ruunt. Ov. — Parvus pendetur fur, magnus abire videtur. — Pendens in novacula. Phaedr. 5. 8. 1. — Tenui pendet filo. Ov.

Penelopae fides. — Penelope telam retexens. Cic. acad. 2. 29. 95. — Quasi Penelope telam retexens. Cic.

Penetrare. Brevis oratio penetrat coelos. — Loricam duram possunt penetrare sagittae.

Penitus et domi inspexi. Plin. ep. 1. 10.

Penna. Majores pennas nido extendere. Hor. ep. 1. 20. 21. — Penna promercalis. — Pennae ei renascuntur. — Pennae pavonis. Phaedr. 1. 3. 5. — Pennas alicui addere. — Pennas incidere. Cic. ad Att. 4. 2. 5. — Pen-

nas resecare. — Pennis astra sequi. Pennis pavonis se exornat. — Propriis pennis vulneramur. Cassiod. hist. trip. 6. 17. — Sine pennis volare haud facile est. Plaut. Poen. 871.

Pennatus. Avis squamosa, piscis pennatus. (Absurd.) Plaut. Men. 919. — Frustra jacitur rete ante oculos pennatorum. Prov. 1. 17. — Pennatis pedibus.

Pensare. Amici factis pensandi. — Antiqua debita pensatae penumero stramen. — Benefactis pensare delicta. Cic. — Ex factis non ex dictis amici pensandi. Liv.

Pensum. Non mihi tantillum est pensi, quo capiam calceos.

Penuarium. Dum dormit felis, spoliant penuaria mures.

Penuria. Ubi erit luxuria, non deerit penuria.

Peplo dignus.

Penus. Sine penu et pecunia. — Verba sine penu et pecunia. Plaut. Capt. 472.

Pera. Avari pera inexplibilis. — Faux dape mulcet, obolis dum pera repletur. — Mendici pera nunquam impletur. — Peras imposuit Jupiter nobis duas: propriis repletam vitiis post tergum dedit, alienis, ante pectus suspendit gravem Phaedr. — Ultra peram sapit. Lucian.

Peractus. Bello peracto machinas adfert. — Consultatione, re peracta, nihil opus.

Perca. Pro perca scorpionum.

Percontari. Tua quod nihil refert percontari desinas. Ter. Hec. 5. 3. 12.

Percunctator garrulus idem. Hor. ep. 1. 18.

Percurrere honores.

Percutere. Canis percussa lapide, appetit lapidem. Pacuv. frag. 13. — Me absentem percutiant. Diogen. — Percutiam pastorem et dispergentur oves. Ss. — Percutitur catulus, ut sentiat leo. — Sagitta interdum resiliens percutit mittentem. S. Hier. ep.

52. 14. — Sagitta resiliens percutit dirigentem.

Perdere. Adam primus homo, bona perdidit omnia pomo. — Amici diem perdidit. Titus. — Amyclas perdidit silentium. Pervig. Ven. 92. — Bene perdis gaudium, ubi dolor pariter perit. Publ. Syr. — Bene perdit nummos iudici quos dat, nocens. P. S. — Cur te is perditum. Ter. — Et operam et sumptum perdidit. Plaut. Rud. 24. — Fidem nemo unquam perdit, nisi qui non habet. P. S. — Fidem qui perdit, perdere ultra nil potest. P. S. — Hostis aperte, ast clam falsus nos perdit amicus. — Ibit, qui zonam perdidit. — Ire in perditum. — Longe absit propositum istud: potius amicum quam dictum perdidit. Quint. — Membrum perdere praestat, quam totum corpus. — Modo sic, modo sic, inquit rusticus, varium porcum perdidit. Petron. — Multi duces Cariam perdidit. — Multitudo imperatorum Cariam perdidit. — Multitudo regum Cariam perdidit. — Multos perdidit aurum et argentum. Sirach. 8. 3. — Oleum et operam perdidit. Plaut. Poen. 331. — Oleum perdit et impensas, qui bovem mittit ad ceroma. S. Hier. ep. 57. 11. — Omnia perdidit. — Omnia si perdas famam servare memento: qua semel amissa postea nullus eris. — Oscula qui sumpsit, si non et cetera sumpsit, haec quoque quae sumpsit, perdere dignus erat. — Otium beatas perdidit urbes. — Otium et reges prius et beatas perdidit urbes. Catull. 51. 15. — Otium fortunas secundas perdit. Cato. — Pauca male parta multa bene comparata perdunt. — Perdere naulum, (Ultimum obolum.) Juv. 8. 97. — Perdere vinum infusa aqua. — Perditur exiguo quaesitum tempore longo. — Perditur in puncto, quod non reparatur in anno. — Periisse quod vides, id ducas perditum. — Post omnia perdere naulum. Juv. — Potius ami-

eum, quam dictum perdit. Quint. 6. 3. 28. — Quacrens obsonium, vestem perdidit. Suidas. — Quem perdere vult Deus, prius dementat. Lactant. — Qui mortem metuuit, quod vivit perdit idipsum. Cato. 1. 22. — Qui nihil aeris habet, nihil aeris perdidit unquam. — Qui totum vult, totum perdit. — Quid facis infelix? Perdis bona vota. Ov. — Quod cito lucratur, cito perditur et nihilatur. — Rem fidemque perdidit. Plaut. Cure. 504. — Rex insipiens perdit populum suum. Sirach. 10. 3. — Si das plorando, perdis tua munera dando. — Stultum facit fortuna, quem vult perdere. P. S. — Ut habeas quietem, perde aliquid. S. August. — Ut habeas quietum tempus perde aliquid. S. Aug. — Vereri perdidit. — Zonam perdidit. Plaut. Poen. 5. 2. 48.

Perditio. Ut quid perditio haec? Ss. — Lata est via, quae ducit ad perditionem. Ss. — Lata porta et spatiosa via est, quae ducit ad perditionem. Ss. Matth. 7. 13. — Pecunia tua tecum sit in perditionem. (Judas.) Ss. — Perditio tua ex te Israël. Ss. — Una litera perditio mea. (V.)

Perditus. Quanto perditior quisque est tanto acrius urget. Hor. serm. 1. 2. 15. — Nemo dignitati perditae parcat. Sen. de clem. 1. 22. 1. — Nulla mihi perditio perniciēs.

Perdurare. Probitas perdurat in aevum.

Peregrinari. Qui multum peregrinatur, raro sanctificatur. — Senes et peregrinantes per vim mentiuntur.

Peregrinatio. Hominum natura novitatis ac peregrinationis avida est. Plin. H. n. 17. 10. 66. — Nulli consulendum est ducere uxorem et transmarinam facere peregrinationem. — Peregrinatio est vita hominis super terram. Ss. — Peregrinatio non facit medicum, non oratorem: nulla ars loco discitur. Sen. ep. 104. 18. — Ulyssea peregrinatio.

Peregrinus. Mentem habet peregrinam. Ter. Andr. 3. 2. 11. — Numerus in exilio comes optimus est peregrino. — Quaere peregrinum. Hor. ep. 1. 17. 62. — Turpe est in sua patria peregrinum esse.

Perennis. Amor perennis conjugis castae manet. Sen. Octav. 192. — Aere perennius. Ov. — Monumentum aere perennius. Hor. — Exegi monumentum aere perennius. Ov. — Omnia compereunt, est sola virtus perennis.

Perfectum. Inventum simul et perfectum nihil est. — Nihil est tam perfectum, quod non habeat defectum. — Nihil est simul et inventum et perfectum. Cic. Brut. 18. 71. — Omne trinum perfectum. — Perfectus est, qui potuit transgredi et non est transgressus, facere mala et non fecit. Eccl. 31. 10. — Si »nisi« non esset, perfectus quilibet esset.

Perfectio. Summa perfectio attingi non potest. Cic.

Perferre. Perfer et obdura. Ov. am. 3. 11. 7. — Perfer et obdura, dolor hic tibi proderit olim. Ov.

Perficere. Aut non tentaris, aut perface. — Ne tentes aut perface. Non bene coepisse, sed bene perfecisse laudis est. — Virtus in infirmitate perficitur. Ss.

Perfidia. Nil quidquam publicae mercis tam venale, quam advocatorum perfidia. Tac. — Perfidia consultori pessima. — Punica perfida. Liv. 21. 4. 9. — Perfidia plus quam Punica. Liv.

Perfidus. Aditum nocendi perfido praestat fides. Sen. Oed. 686. — Autumat hoc in me, quod novit perfidus in se.

Perfluere. Hac atque illac perfluit.

Perforare. Hoc pungit, non perforat. Sen. de benef. 1. 4. 1. — Navem perforat in qua ipse navigat. Quint. 8. 6. 47.

Perfricare. Faciem perfricare.

Plin. H. n. 1. — Os perfricare. — Perfricat caput.

Perfringere. Auro solent adamantinae etiam perfringi fores. Apul. met. 9. 18.

Pergere. Os tergit, et pergit.

Pergula. Qui in pergula natus est, aedes non somniatur. Petron. 74.

Periculosus. Ante annos robustae aetatis periculosa est teneris abstinentia gravis. S. Hier. — Latebrosa sunt periculosa. — Mutatio periculosa. — Nihil est periculosius viro, quam mulier, et mulieri, quam vir. S. Hier. reg. monach. 18. — Omnis subita mutatio periculosa. — Periculosa est potentium offensa. — Periculosae, plenum, opus, aleae. Hor. carm. 3. 1. 6. — Periculosum credere et non credere. (Sc: omnia.) Phaedr. 3. 10. 1.

Periculum. Ab homine homini quotidianum periculum. — Aliis aliunde est periculum. — Bene mori est effugere male vivendi periculum. Sen. ep. 70. 5. — Bona turpitudine est, quae periculum vindicat. Publ. Syr. — Cautis pericula aliorum prodesse solent. Phaedr. — Cavet periculo, qui etiam quum est tutus, cavet. P. S. — Citius venit periculum, quum contemnitur. P. S. — Commune periculum concordia propulsandum. — Cum periculo experiri in Care. Cic. p. Flacc. 27. 65. — Custoditur periculo, quod placet multis. — Disce modum servare, alieno disce periculo. — Extra periculum ferox. — Feliciter sapit, qui alieno periculo sapit. Plaut. Merc. 4. 7. 40. — Felix quem faciunt aliena pericula cautum. — Graviora quaedam sunt remedia periculis. P. S. — In Care periculum facito. — Insuper periculo proximus. — Intestina canem semel adgustasse periculum est. — Magnae periculo sunt opes obnoxiae. Phaedr. 2. 7. 14. — Magnum praesidium in periculis innocentia. Sen. contr. 3. 16. 10. — Malo benefacere tantundem est periculum, quantum

bono malefacere. Plaut. Poen. 3. 3. 20. — Misera est voluptas, ubi periculi memoria est. P. S. — Miseri est nescire sine periculo vivere. P. S. — Mora trahit periculum. — Nec minus periculum ex magna fama, quam ex mala. Tac. — Nihil tam firmum cui periculum non sit ab invalido. — Non sit sine periculo facinus magnum nec memorabile. Ter. Heaut. tim. 2. 3. 73. — Nummus potior amicus in periculis. — Nunquam periculum sine periculo vincitur. P. S. — Optimum est ex aliis facere periculum. — Plaustrum periculi percellere. Plaut. Epid. 592. — Potenti irasci sibi periculum est quaerere. P. S. — Pericla timidus, etiam, quae non sunt, videt. P. S. — Periculum ex aliis facere. Ter. Heaut. 210. — Periculum in mora. — Periculum in mora, sicut dicit schola. — Periculum subire ob bonum publicum. — Quasi aurum igni, sic benevolentia fidelis periculo aliquo perspicui potest. Cic. ad fam. 9. 16. 2. — Qui amat periculum, peribit in illo. Sirach. 3. 27. — Saepe unde praesidium expectatur, periculum oritur. — Sero in periculis est consilium quaerere. — Silentii praemium periculo vacat. — Sua quisque pericula nescit. Lucan. 7. 133.

Perillus. Perilli praemium adeptus est. — Perillus taurum experitur.

Perimere. Gula plures, quam gladius, peremit.

Perire. Bene perdis gaudium, ubi dolor pariter perit. Publ. Syr. — Bis interimitur, qui suis armis perit. P. S. — Bonis, quod bene fit, haud perit. Plaut. Rud. 939. — Coronam quidem gestat, ceterum siti perit. — Crede parum, tua serva et quae perire relinque. — Dum Roma deliberat, Sargentum perit. Liv. — Esse, fuisse, fore, tria florida sunt sine flore: nam simul omne perit, quod fuit, est et erit. — Facile perit amicitia coacta. — Fiat justitia, pereat licet integer or-

bis. — Fiat iustitia aut perat mundus. — Fiso res periit, diffiso salva remansit. — Fraude perit virtus. Ov. fast. 2. 227. — Frons illi periit. — Fumo pereat, qui fumum vendidit. — Ibis, redibis, nunquam per bella peribis. — Ibis, redibis nunquam, per bella peribis. — Inops potentem dum vult imitari, peribit. Peedr. 1. 26. 1. — Mala est medicina, ubi aliquid naturae perit. P. S. — Meo indicio, quasi sorex perii. Ter. Eun. 1024. — Meo iudicio, quasi sorex, perii. — Mortalia facta peribunt. Hor. A. p. 68. — Multa prudentia perit in pauperum crumena. — Nec veteris formae gratia tota perit. Corn. Call. el. 2. 32. — Necis artifices arte perire sua. Ov. art. am. 1. 655. — Neque enim lex aequior ulla est, quam necis artifices arte perire sua. Ov. — Non perit indigne, quem sua culpa necat. — Non revocare potes, quae periire dies. Auson. epigr. 13. 4. — Nulla unquam sus ex sordibus sus periit. — Omnia comperunt, est sola virtus perennis. — Omnia mors poscit, lex est non poena perire. Sen. — Omnis qui acceperit gladium, gladio peribit. Ss. — Optima cum pereant, deteriora manent. — Opus perit, cujus perit occasio. — Per pisces et aves multi periire scholares. (Lusus.) — Pereant amici, dum inimici una intercidant. Cic. p. Deiot. 9. 25. — Pereunt suis qui auxilium dant hostibus. Phaedr. 1. 14. 1. — Peribo, si non fecero, si faxo, valpulabo. Cell. 3. 3. 8. — Perire non potest, nisi ei crura fracta erunt. — Perisse quod vides, id ducas perditum. — Periit et res et fides. Plaut. Truc. 45. — Periit sus, talentum et nuptiae. — Perit, quod facis ingrato. — Populus meus peribit, quia absque scientia est. Ss. — Propter speciem mulieris multi perierunt. Sirach. 9. 9. — Prudens, sciens pereat. Ter. Eun. 72. — Quae conservavit sapientia, perire non potest. — Quem

quisque odit, huic periisse expedit. Enn. — Qui amat periculum, peribit in illo. Sirach. 3. 27. — Qui in amorem praecipitavit, periit, quasi de saxo saliat. Plaut. Trin. 2. 1. 29. — Qui per virtutem perit, non interit. Plaut. — Quid facies facies Veneris si veneris ante? Ne pereas per eas, ne se deas, sed eas. — Quod cito fit, cito perit. — Quod non es, non esse velis cupiasve videri: ipse sui nimium caecus amore perit. — Quod periit, periit. Plaut. Cist. 4. 2. 36. — Res perit domino. — Res valet, ars praestat; si res perit, ars mihi restat. Cato. — Si fortuna juvat, multi numerantur amici, si fortuna perit, nullus amicus erit. — Sorex suo ipsius indicio periit. Ter. — Spes impiorum peribit. Prov. 10. 28. — Spiritus inde perit, dum corpus mollia quaerit. — Sublatis studiorum pretiis, etiam studia pereunt. Tac. Ann. 11. 7. — Tam perit, quam extrema faba. (Conculcatur.) Fest. Pomp. 18. — Tempora transibunt, sed non bene facta peribunt. — Tolerabilius est alieno gladio, quam nostro perire. S. Ambros. de off. 1. 4. 15. — Urbem venaem et mature perituram, si emptorem invenerit. Sall. — Vera redivit facies, dissimulata perit. Petron. — Veritas nunquam perit. Sen. Troad. 614. — Vivus vidensque pereat. Ter. Fun. 73. — Vivus vidensque ridensque perit. Ter.

Peritus. E parvo puero saepe peritus homo. — Equitandi peritus non cantet. Gregor. Theol. — Esto bonus saltem, si non potes esse peritus. Paling. 2. 363. — Qmnis terra alit peritum. — Quo litterarum quis est peritior, huic est sacrorum cura negligentior. — Usu peritus hariolo veracior. Phaedr. 3. 3. 1. — Vir bene vestitus, pro vestibis esse peritus. (Sc: creditur.) — Vir bonus dicendi peritus.

Perjuriū. Jupiter ex alto perjuria ridet amantum. Ov. art. am. 1.

633. — Non bene conducti vendunt perjuria testes. Ov. am. 1. 10. 37. — Veneris perjuria venti dantur. Tibull. 1. 4. 21.

Perlucidus. Fides perlucidior vitro. Hor. carm. 1. 18. 16. — Vitro perlucidior.

Permissa putantur omnia, quae non sunt prohibita. R. j. — Quae lex non prohibet, debent permissa videri.

Permulus. Illi indigent permultis, qui permulta possident. Boëth. 2. 4. — Permulsis indigent, qui permulta possident.

Permutatio Diomedis et Glauci (Chalcea arma pro aureis.) Gell. 2. 22. 7.

Perna viri tenuis famosa dolorque potentis.

Pernibies. Ad perniciem solet agi sinceritas. — Cito improborum laeta in perniciem cadunt. — Nulla mihi perditio perniciēs. — Pestis et perniciēs! — Successus ad perniciem multos devocat. Phadr. 3. 5. 1. — Stultum consilium non modo effectu caret, sed ad perniciem quoque mortales devocat. Phaedr. 1. 27. 1.

Perniciosus. Quae crescentia pernicioſa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia. Cic. — Tutius est fugere, quam pernicioſa videre.

Perpendere. Ausculta et perpende. — Rem perpende prius, tunc age, quando libet.

Perpetualis. Gratia regalis non est res perpetualis.

Perpetuo stillans gutta etiam marmor cavat. — Nec tibi perpetuo serva bibatur aqua. Ov. — Iniqua nunquam regna perpetuo manent. Sen. Med. 186.

Perpetuus. Ad perpetuam memoriam. — In perpetuam rei memoriam. — Nihil est humanum et perpetuum bonum. Plaut. Cist. 1. 3. 46. — Nulla perpetuam gratiam servat, nisi modesta victoria. Quint. decl. 0. 19. — Sola virtus praestat gaudium perpe-

tuum, securum. Sen. ep. 27. 3. — Ut sunt humana, nihil est perpetuum datum. Plaut. Cist. 1. 3. 46. — Unum est temeritatis solatium, perpetua felicitas. Curt. 9. 9. 3.

Persarum montes aurei.

Persicus apparatus.

Persequi. Fugietis nemine persequente. Ss. Levit. 26. 17. — Fugit impius nemine persequente. Prov. 28. 1. — Mors et fugacem persequitur virum. Hor. carm. 3. 2. 14. — Peccatores persequitur malum. Prov. 13. 21. — Praestat possidere quam persequi. Julian. R. j. — Quasi umbra persequi. Plaut. Casin. 1. 1. 4.

Perseverare. Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis in errore perseverare. Cic. Philipp. 12. 2. 5. — Errare humanum, in errore perseverare diabolicum. — Errare humanum, perseverare diabolicum. — Qui perseveraverit usque in finem, salvus erit. Ss. Matth. 10. 22.

Persona. Cognoscere personam in iudicio non est bonum. Prov. 24. 23. — Deus personam non accipit. Ss. Deuter. 10. 17. — Ex habitu colligitur persona hominis. (Monachus.) Inf. — Justitia non respicit personas hominum. — Muta persona. — Persona grata. — Prima persona: ego. — Pro rebus verba haud pro personis accipe. Publ. Syr. — Qualis persona, talis perizoma.

Persona. Heredis fletus sub persona risus est. Publ. Syr. — In toga santantis inducere personam. — Nemo potest diu personam ferre fictam. — Personam capiti detrahare. Mart. 3. 43. 3 — Personam Herculis aptare infanti.

Perspicax. Argo perspicacior. — Perspicacior lynceo. Apul. met. 2. 23.

Perspicere. Ex fronte perspicere. Cic. ad Att. 14. 13. — Ex vultu et fronte perspicere. Cic.

Perspicuum et puero. Plato.

Perstrepunt, ubi domini absunt.
(Servi.) Ter. Eun. 3. 5. 52.

Persuadere. Mores dicentis persuadent, non oratio. — Persuadebit album esse nigrum. — Stultus stultis persuadere conatur. S. Hier. ad Pelag. 3. 14. — Stultus stultis persuadet. S. Hier.

Pertexere. Pertexendum cuique,
quod exorsum est.

Pertica una tractare.

Pertinax. Deteriora pertinacius
haerent. — Homo quandoque animal
pertinax. Cic. — Necessitas quam
pertinax regnum tenet. P. S.

Pertinere. Nec ad coelum, nec ad terram pertinet. Petron. 44.

Pertusus. In pertusum dolium dicta ingerere. Plaut. Pseud. 1. 3. 135.

Pervenire ad calcem. (Metam vitae.) Cic. de amic. 27. 101. — Tentantes ad Trojam pervenerunt Graii. (Graeci.)

Perverse dicere homines perverse
dicendo facillime consequuntur.

Perversus. Cum electo electus eris, cum perverso perverteris. Ss. Regum. 2. 22. 27. — Cum sancto sanctus eris, cum perverso perverteris. Ss. — Integra ratio damnationis est perversa administratio conditionis. Tertull. — Malo solari, quam perverso sociari. Inf. — Perversi difficile corriguntur et stultorum infinitus est numerus. Ss. Ecel. 1. 15. — Tu perverteris, si perversis socieris.

Pervertere. Saepe solent census hominum pervertere sensus. (Divitiae.)

Pes. Ab equinis pedibus procul recede. — Animus didicit in pedes. — Bos lassus fortius figit pedem. S. Hier. ep. 102. 2. — Calceus si pede major erit, subvertet, si minor, uret. Hor. ep. 1. 10. 42. — Cavum pedis ostendere. (Fugere.) — Convenit optime ad pedem coturnus. — Dii irati laneos pedes habent. Hor. carm. 3. 2. 32. — Dii laneos habent pedes, sed ferreas manus. Petron. 44. — En modo vadit

equēs, qui solet ire pedēs. — Dat Galenus opes, Justinianus honores, solus Aristoteles cogitur ire pedēs. — Eundem calceum omni pede induere. — Ex pede Herculem. — Extra lutum pedem habet. Hom. — Illotis pedibus accedit. Gell. 17. 5. 14. — In uno pede stas. Hor. serm. 1. 4. 10. — Ipsi me pedēs ducunt. Plin. ep. 7. 5. 1. — Laneis pedibus incedit. — Lingua dux pedis. — Manibus pedibusque. Ter. Andr. 161. — Manus manu indiget, pes pede. — Ne supra pedem calceus. — Nec pes nec caput. — Nec caput, nec pedēs. Cic. ad fam. 7. 31. 2. — Neque caput, neque pedēs apparent. — Neque equēs, neque pedēs. — Neque pes, neque caput comparet. Plaut. Capt. 614. — Nil refert uno constringi, vel pede bino. — Nunc est bibendum, nunc pede libero pulsanda tellus. Hor. — Oblivionis poenam pedēs luunt. — Omni pede eundem calceum inducere. — Omni pede stare. — Pennatis pedibus. — Per pedēs apostolorum. — Perfice iter pedibus, sonipes dum festus anhelat. — Pede tacito. Ov. — Pede terram pulsat. — Pede tuo te metire. Hor. ep. 1. 7. 98. — Pedem conferre. — Pedem efferre aedibus. — Pedem opponere. — Pedem ubi ponat non habet. Cic. de fin. 4. 25. 69. — Pedibus compensare pecuniam. (Velocitas.) Cic. p. Flacc. 29. 72. — Pedibus illotis. Gell. — Pedibus in sententiam ire. Apul. met. 2. 7. — Pedibus timor addidit alas. Verg. — Pedibus trahere. — Pedibus vincere. — Pedom visa est via. (Nota.) Ter. Phorm. 326. — Pes gradiens crescit, cornix resedendo famescit. — Pes sic tendatur, ne lodex praetereatur. — Pes sic tendatur, ne lodex transgrediat. — Pesci cattus hiat, nec vult quod pes mafeiat. — Pro pede xenium. — Quadrupes in plano quandoque cadit pede sano. — Quo pedes ferunt. — Quod ante pedēs est non videre. — Sati. est pedibus labi, quam lingua.

— Si rota defuerit, tu pede carpe iter. Ov. art. am. 2. 230. — Stans pede in uno. — Summo pede. — Sunt asini multi, solum bino pede fulti. — Ubi pedem ponat non habet. — Volam pedis ostendit. (Fugit.)

Pessimus. Corruptio optimi pessima. — Cupido atque ira pessimi consultores. — Formosos saepe inveni pessimos et turpi facie multos cognovi optimos. Phaedr. — In nullum avarus bonus est, in se pessimus. Publ. Syr. — Ira atque cupido sunt pessimi consultores. — Ira pessimus consultor. — Lingua mali pars pessima servi. Juv. — Malum consilium consultori pessimum est. Gell. 4. 5. 6. — Malus ubi bonum se simulat, tunc est pessimus. P. S. — Optime cogitata pessime saepe cadunt. — Optima, lingua, caro; pessima, lingua, caro. — Perfidia consultori pessima. — Pessima filiolum genitrix deponit honestam. — Pessima respublica, plurimae leges. — Pessimae apes furto proveniunt. — Pessimum inimicorum genus: laudantes. Tac. — Pessimum magistrum memet ipsum habeo. S. Hier. — Pessimus in dubiis augur timor. — Proditio mala, proditori pessima. — Qui propriae domui non prodest pessimus ille. — Saepe optime cogitata pessime cadunt. — Tria Kappa pessima: Kapadokia, Kreta, Kilikia. — Vulgus veritatis pessimus interpret. Sen. vit. beat. 2. 1.

Pestilentia. Famem pestilentia sequitur. — Femina nil pestilentius. Hor. — Nummum quaerit pestilentia, duos illi da et ducat se. (Propter bonum pacis.) S. Aug. serm. 167.

Pestis. Adulatio maxima pestis est amicitiae. Cic. — Bella famem, pestemque fames mortalibus affert: est igitur bellum pejus utroque malum. — Pestis adest propere, solet at deserpere sere. Inf. — Pestis eram vivens, moriens ero mors tua papa. (Luther.) — Pestis et perniciēs! — Qui alteri

exitium parat, eum scire oportet, sibi paratam pestem. Cic. Tusc. 2. 17. 39.

Petere. Ab amicis justa sunt petenda. — Ab asino lanam petere. — Aquam in aquis petis. — Arcadium petis; immensum petis, haud tribuam istud. Carm. de fig. 6. — Beneficium qui dedisse se dicit, petit. P. S. — Falces petebam, at hi ligones denegant. — Friget, quem petere piget. — Hanc veniam petimusque, damusque vicissim. Hor. — Iniquum petendum, ut aequum feras. Quint. 4. 5. 16. — Lanam petierat, ipseque tonsus abiit. — Licentiam des linguae, quum verum petas. P. S. — Magna petis Phaëton. — Multa petentibus, desunt multa. Hor. carm. 3. 16. 42. — Negat sibi ipse, qui quod difficile est petit. P. S. — Non potest amplius altum petere. — Petere licet. Justinian. r. j. — Petimusque damusque vicissim. Hor. — Petite et dabitur vobis. Ss. Matth. 7. 7. — Quam saepe veniam, qui negavit, petit! Sen. de ira. 2. 34. 4. — Qui petit accipit, et qui quaerit invenit. Ss. — Quod petit, spernit; repetit quod nuper omisit. Hor. — Quod peto da Caji, non peto consilium. — Scimus hanc veniam, petimusque damusque vicissim. Hor. — Sic petit tamquam Caesaris candidatus. (Superbe.) — Tantum pete, quantum satis.

Petitio principii. — Principis petitiones sunt mandata.

Petra madere queat, plebs ubi multa sputat. Inf. — Petra madere queat, plebs ubi multa sreat. — Ego sum petra. — Tu es petra, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam. Ss.

Petrificare faciem, os.

Petrus. Claves sancti Petri. — Petrum spoliāt, ut Paulum operiat.

Petulans. Pessumdat petulans una delator in hora, quae possunt longi vix reparare dies.

Petulus. Satietas nimia hircum facit petuleum.

Phaeax est. (Effeminatus.) Hor. ep. 1. 15. 24.

Phaeton. Magna petis Phaëton.

Phalaridis imperium. — Phalaris crudelis. — Vel in Phalaridis tauro beatum esse.

Phalerae. Per pompam phalerae quit equo caper aequivalere.

Phalerata dicta.

Phantasia, non homo est.

Phidiae signum.

Philargyria non habet fundum.

Philo. Aut Plato philonizat, aut Philo platonizat. (Similes.)

Philosophari. Bene philosophatur, qui discit bene mori. — Ebrius atque satur stomachus non bene philosophatur. — Ebrius atque satur, nunquam bene philosophatur. — Philosophantem rhetorem intelligunt pauci, loquentem rusticum multi. Greg. Tur. hist. — Primum est vivere, dein philosophari.

Philosophia. Medicina secunda philosophia. Isidor. orig. 4. 13. — Medicina soror philosophiae. Tertull. de arcim. 2. — Philosophia obiter libata abducit a Deo; plene exhaustra reducit ad Deum.

Philosophus. Barba non facit philosophum. — Discipulum quam philosophum audire malunt. Cic. de orat. 2. 5. — Lapis philosophorum. — Nihil tam absurde dici potest, quod non ab aliquo philosopho defendatur. — Philosophus non curat. — Si omnia neganda forent, plus negaret asinus, quam probaret philosophus. — Si ta- cuisses philosophus mansisses. Boëth. — Sub vili pallio latet philosophus. Video barbam et pallium, philosophum nondum video. Gell. 9. 2. 4.

Philoxenis codicillis.

Philtrum amoris amor.

Phoebus. Clarior est solito post maxima nubila Phoebus. — Fax Phoebi. — Post nubila Phoebus. — Si valeant homines, ars tua, Phoebe, jacet.

Ov. trist. 4. 3. 78. — Utere splendore, quem Phoebus tunc micat horae. Inf.

Phoenices. Adversus Phoenices Syri. — Phoenicum pacta.

Phoenix. Phoenice rarior. — Phoenice vivacior. — Phoenicis instar reviviscit. — Ut Phoenix rarus. Paling. 5. 339.

Phryx et barbarus. — Phryx non nisi plagis fit melior. Cic. p. Flacc. 27. 65. Phryx plagis fit melior. — Phryx plagis solet fieri melior. Cic. — Phryx verberatus melior. — Sero sapiunt Phryges. Fest. 17.

Piabile fulmen est et saevi flectitur ira Jovis. Ov.

Piacularis datur. Plin. ep. 3. 9.

Piaculum. Palam muttire plebeio piaculum est. (Silere.) Phaedr. 3. epil. 33.

Piare. Mors morte pianda est. Ov. met. 8. 483.

Pica cum lusciniâ certat. Theocrit. — Pica pulvinaris. (Loquax ad mensam.) Petron 37. — Pro sorice picam.

Picare frigidum.

Pictor tabellis comprobatur editis. — Multa licent stultis, pictoribus atque poëtis. Hor. — Pictoribus et poëtis quidlibet licet.

Pictus. Cacatum non est pictum. — Non pictum videntur. Cic. — Neque fictum, neque pictum. Plaut. Asin 174. — Qui nunquam pictum videntur. (Se: ne pietum quidem.) Cic. de fin. 5. 27. 80. — Pictus masculus.

Pictura. Aequae atque ex pictura astitit. — Flos in pictura non est nisi sola figura. — Mutum est pictura poemâ.

Picus. Pici divitiae.

Pietas. Aurum omnes victa jam pietate colunt. Ov. — Ira pietatem fugat, iramque pietas. Sen. Med. 943. — Justitia erga Deum religio dicitur, erga parentes pietas. Cic. — Matris injurias ferre nos pietas jubet. Ter. Hec. 3. 1. 21. — Necessitas plus posse quam pietas solet. Sen. Troad. 581.

— Nulla fides, pietasque viris, qui castra sequuntur. Lucan. 10. 407. — Nulla vis major pietate vera est. Sen. Thyest. 549. — Pietas fundamentum est omnium virtutum. Cic. p. Planc. 12. 29. — Saepe solet medici pietate putrescere vulnus. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas, fides, instabile regnum est. Sen. Thyest. 215. — Vultu saepe laeditur pietas. Cic.

Piger. A solvente pigri, tibi mnas salis elige nigri. — Aqua pigro lapu repens. (Periculosa.) — Gratia pigra. (Tarda.) — Nimis homo nihili est, qui piger est. Plaut. Rud. 4. 2. 15. — Piger ipse sibi obstat. Sen. ep. 94. 28. — Piger semper feriat. — Pigrum bellum. (Diuturnum.) — Senem juvenus pigra mendicum creat. — Sex horas dormire sat est juvenique senique, octo damus pigris, novem de stemmate natis. — Sit piger ad poenas princeps ad praemia velox. Ov. — Vade ad formicam o piger et considera vias ejus et discere sapientiam. Prov. 6. 6. — Vult et non vult piger. Prov. 13. 4.

Pigere. Bene si amico feceris, ne pigeat fecisse: ut potius pudeat, si non feceris. Plaut. Trin. 2. 2. 66. — Cum sus lenta piget, ops illi sedulo friget. — Friget, quem petere piget. — Ops sibi frigescit, cum sus torpore pigeat.

Pignus. Homo sine pignore. — Nucleum amisi, reliquit pignori putamina. Plaut. Capt. 655.

Pila. Claudii more tenet pilam. — Claudius pilam. Cic. in Pis. 28. 69. — Di nos quasi pilas homines habent. — Me quasi pilam habet. — Pila mea est. Plaut. — Prima pila est. (Periculo maxime expositus.) Mart. 10. 86. 4.

Pilatus. Herodes et Pilatus facti sunt amici. Ss.

Pileus. (Pilleus.) Pileum donat, ut pallium recipiat.

Pilum. Ad pila venire.

Pilus. Ante pilos venit. (Praecox sapientia.) Pers. 4. 4. — De pilo pendet. — Ingenium ante pilos venit. Pers. — Ingenium non ante pilos venit. Pers. 4. 5. — Lupus mutat pilum, non mentem. — Lupus pilos mutat, non mores. — Lupus pilum mutat, non animum. — Nec ullum pilum boni viri habet. Cic. p. Rose. 20. — Non minus molestum est calvis, quam comatis, pilos evelli. Sen. de tranq. 7. — Pili rarescunt in senectute. — Pilum injicere. Plaut. — Pilus pilo crassior. Sen. nat. quaest. 4. 11. 5. — Prudentia non venit ante pilos. — Qui sapit ante pilos, non sapit ille diu. — Res est difficilis iri spoliare pilis. (Cheir-manus.) — Scilicet ingenium et rerum prudentia velox ante pilos venit. — Vulpes pilum mutat non mores. Suet. Vespas. 16.

Pingere. Absque oleo pingit. — Docti male pingunt. — Mulum de asino pingit. Tertull. ad Valent. 19. — Qui pingit florem, non pingit floris odorem. — Tuis te pingam coloribus.

Pinguis. Angulus vicini nostro pinguior. Pers. 6. 13. — Causa necis verri pingui solet illico ferri. — Minerva pingui. — Non oculus solus pingue parabit olus. — Pascatur macidus, cui pinguis abest palefridus. — Pingue ingenium. — Pinguia supernant. — Pinguis venter non gignit sensum tenuem. S. Hier. ep. 52. 11. — Pinguis venter non studet libenter. — Sacrum pingue dabo, non macrum sacrificabo. — Si tibi deficit aes, miser es et pinguis non es. (Edis.)

Pinsere. Quem nulla ciconia pinsit.

Pinus. Mediis tua pinus in undis navigat. Ov. art. am. 2. 9. 10. — Saepe ventis agitur ingens pinus et celsae graviore casu decidunt turres. Hor. carm. 2. 10. 9.

Piper. Cui multum est piperis etiam in oleribus immiscet. — Multos calx celat, piper atque cucullus. —

Pipere abundans etiam oleribus immiscet. — Quid asinus de pipere.

Pipini lilium.

Pirum. Adde potum piro, mox fit medicina veneno. (Vinum.) — Cum sunt matura, breviter pira sunt ruitura. — Dat pira, dat poma, qui non habet alia dona. — Dum pirum maturuit, decidit vel in caenum. — Facile vulpes pirum comest. Plaut. Most. 3. 1. 32. — Pira desiderans pirum non ulmum adeat. — Quam facile vulpes pirum comest. Plaut. — Tam facile, quam pirum vulpes comest. Plaut. Most. 559. — Tam facile vinces, quam vulpes pirum comest. Plaut. — Tam crebri ad terram accidebant, quam pira.

Piscari. Aureo hamo piscari. Sueton. Octav. 25. — In aëre piscari. Plaut. Asin. 1. 1. 86. — Piscari in aqua turbida. — Piscari in turbido.

Piscator ictus sapiet. (Vel: sapit.)

Pisciculus. Melius est pisciculos cepisse, quam desidia torpere.

Piscis. A capite foetet piscis. — Aut piscem olet, aut florem. S. Ambros. Hexaem. 5. 2. 6. — Avis squamosa, piscis pennatus. (Absurdum.) Plaut. Men. 919. — Carnibus abstentum pia placat pisce parapsis. — Caro roborat, pisces vero sunt parvi alimentii. — Casus ubique valet. Semper tibi pendeat hamus; quo minime credas gurgite, piscis erit. Ov. art. am. 3. 425. — Cattus amat piscem, sed non vult tingere plantam. — Catus amat piscem, sed non vult tangere flumen. — Desinit in piscem mulier formosa superne. Hor. — Est captu facilis turbata piscis in unda. — Felis amat pisces, sed aquas intrare recusat. — Fiat piscis. (Seitovszky.) — Ficus post pisces. — In magno magni capiuntur flumine pisces. — In medio uxores et pisces sunt meliores. — In tali tales capiuntur pisces. — Magis mutus, quam piscis. Hor. — Magnus piscis minutos comest. — Maledictus

piscis in tertia aqua. — Mutus piscis. — Mutus quam piscis. Lucian. — Neque caro, neque piscis. — Omne solum forti patria est, ut piscibus aequor. Ov. fast. 1. 493. — Per pisces et aves multi periire scholares. (Lusus.) — Pisces magni parvulos comedunt. — Pisces natare oportet, Petron. 39. — Pisces ova cum genuerunt relinquunt. Cic. nat. deor. 2. 48. 51. — Pesci cattus hiat, nec vult quod pes maderiat. — Piscis ad hamum. Hor. ep. 1. 7. 74. — Piscis magna saepe minutos comest. Varro. — Piscis nequam est, nisi recens. Plaut. Asin. 178. — Piscis primum a capite foetet. — Piscium vita. — Post tres saepe dies vilescit piscis et hoes. — Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, omnibus unca cibus aera subesse putat. Ov. ex Pont. 2. 7. 9. — Quo minime quaeris gurgite piscis erit. — Quo minime reris, de gurgite pisce frueris. — Saepe sub quo non speres gurgite piscis erit. Ov. — Sanior pisce. — Si quis amat piscem, debet crura madere. — Ut piscis extra aquam, sic monachus extra cellam. — Voluptate homines, ut hamo pisces. Cic. de sen. 13.

Pistillum. Acumen pistillo retusius. — Campana sine pistillo. — Pistilli circumvolutio. — Pistillum crescit.

Pistrinum. Granum prior subdat pistrino, qui prior adstat. — In eodem pistrino vivere. — Mulum, pistrinum, flumen fugito procul. — Tibi mecum in eodem pistrino est vivendum. Cic. de orat. 2. 33. 144.

Pisum. Invenit interdum caeca columba pisum.

Pius. Ad pias causas. (Fundatio.) — Cerne quid es, quid eris, sic mox pius efficiaris. — Exeat aula, qui vult esse pius; virtus et summa potestas non coeunt. Lucan. 8. 493. — Janua coelorum pia mors, finisque malorum. — Nunquam bella piis, nun-

quam certamina desunt. — Nunquam libertas gravior exstat, quam sub rege pio. Claudian. Stilich. 3. 114. — Pia fraus. — Pium desiderium. — Quam ducturus eris, habeat P. quinque puella: sit pia, sit prudens, pulchra, pudica, potens.

Pix. Mus picem gustat. — Pice nigrius. Ov. her. 17. 7. — Pix dum palpatur, palpando manus maculatur. — Qui tangit picem, contaminabitur. — Qui tangit picem inquinabitur ab ea. — Qui picem tangit inquinabitur ea. — Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea. Sirach. 13. 1.

Pixis. Aliud in titulo, aliud in pside.

Placabilis. Quo quis est major magis est placabilis irae.

Placare. Munera crede mihi placant hominesque deosque; placatur donis Jupiter ipse datis. Ov. art. am. 3. 655. — Munere placatur Jupiter ipse dato. Ov. — Placato possum non miser esse Deo. Ov. trist. 1. 3. 40. — Placatur donis Jupiter ipse datis. Ov. — Qui se fatetur reum, placat offensum Deum. — Thymiamate furtivo deos placat.

Placenta. Hic ne placentam quidem ederit. — Lepori esurienti etiam placentae fici. — Melle et placenta frui est amicos incolumes cogitare. — Parianae placentae. — Ubi non est triticum, ibi non est placenta.

Placere. Aliena nobis, nostra plus aliis placent. Publ. Syr. — Aliis alia placent. — Bis repetita placent. — Cattus gliscit herae, canis heroique placere. (Domino.) — Cuilibet fatuo placet sua clava. — Cunctis qui placeat, non credo, quomodo vivat. — Custoditur periculo, quod placet multis. — Decies repetita placebit. Hor. — Diligo cum botro vitem, cum prole parentem et mihi cum concha virgine gemma placet. — Diversis diversa placent. — Diversis diversa placent et sua gaudia cuique. — Dummodo sit di-

ves, barbarus ille placet. Ov. am. 2. 276. — Ego esse miserum credo, cui placet nemo. Mart. 5. 28. 9. — Faex illi placeat, qui bona vina bibit. — Frustra laborat, qui omnibus placere studet. — Ipse Jupiter neque plens omnibus placet, neque abstinens. — Lectio lecta placet, decies repetita placebit. Hor. — Linquenda tellus, et placens uxor. Hor. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas faxillos: alea jacta placet. — Magna debet esse eloquentia, quae invitis placeat. Sen. contr. 5. 4. — Mulier quae multis nubit, multis non placet. P. S. — Multa dum fiunt, turpia, facta placent. Ov. art. am. 3. 218. — Multum deliras, si cuique placere requiras. — Ne Jupiter quidem omnibus placet. Theogn. — Nemo silens placuit, multi brevitate loquendi. Auson. epist. 25. 44. — Non fuit hic natus, nulloque nascetur in aevo, omnibus ex aequo, qui placuisse sciat. — Non ita diis placuit. — Non omnibus unum est, quod placet. Petron. — Non placet ille mihi, quisquis placuit ipsi soli. — Non quam multis placeas, sed qualibus stude. Ps. Sen. mor. 8. — Non quam multis placeas, sed qualibus, vide. Sen. — Nulli ad aliena respicienti sua placent. Sen. de ira. 3. 31. 1. — Obliviscitur cui placet, meminit cui dolet. — Patri coelesti nunquam placuere scelesti. — Pessima sit, nulli non sua forma placet. Ov. art. am. 1. 614. — Placeat homini, quidquid Deo placuit. Sen. — Placere multis res est plena fortunae, placere nulli plena doloris, placere bonis plena voluptatis. — Principibus placuisse viris non ultima laus est. Hor. ep. 1. 17. 35. — Quae a longinquo, magis placent. — Quidquid statui placuit, legis habet valorem. — Quisque sibi placet, et sapiens sibi quisque videtur. — Si qua placent, abeunt, inimica tenacius haerent. Mant. Parth. 1. 174. — Sine fide impossibile est placere Deo. Ss. — Sors

hominem lenit, quando placendo venit. Inf. — Sua regina regi placet: Juno Jovi. Plaut. — Suum cuique placet. Plin. H. n. 14. 74. — Suus rex reginae placet. Plaut. Stich. 133. — Tardum est differe, quod placet. Petron. 10. Vasa novella placent, in faece prisca jacent. — Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni. Lucan.

Placidus. Ne credas undam placidam non esse profundam. — Ove placidior. Sulpic. Sever. dial. 2. 9. 4. — Qua flumen placidum est, forsan latet altius unda. Cato. 4. 31. — Tam placidus, quasi ovis. Ter. Ad. 534. — Ferae inter se placidae sunt. Sen. de ira 2. 8.

Placitus. Est virtus placitis abstinuisse bonis. Ov. her. 17. 98. — Qui placitum vultum, dat sine munere multum.

Plaga. Basio saepe volam, cui plagam diligo solam. (Osculum Judae.) — Caedimur et totidem plagis consumimus hostem. Hor. ep. 2. 2. 97. — Canes compellunt in plagas Lycum. — Levior est plaga ab amico, quam a debitore. Cic. — Non plaga, sed contumelia iram concitat. — Phryx nonnisi plagis fit melior. Cic. p. Flacc. 27. 65. — Phryx plagis solet fieri melior. Cic. — Se impedire in plagas.

Plane. Qui vadit plane, vadit sane. — Rudius ac planius. Suidas.

Plangere. Multa senex plangit, quando mors instat et angit. — Vivos voco mortuos plango, fulgura frango. (Campana.)

Planta. Cattus amat piscem, sed non vult tingere plantam. — Supra plantam.

Planta. Amicus ut oleum plantis. — Generosioris arboris statim planta cum fructu est. Quint. 8. 3. 76. — Non cito decrescit mala planta, sed usque virescit. — Non convalescit planta, quae saepe transfertur. Sen. ep. 2. 3. — Planta saepius translata

non coalescit. — Protinus apparet, quem fructum planta datura est.

Plantare. Ficus avibus gratae, at plantare nolunt.

Planum. In plano frangit, cui sors est invida plantam. — Lydum in planum provocare. — Quadrupes in plano quandoque cadit pede sano.

Platea. Sybaritae per plateas.

Plato. Amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas. — Amicus Plato, sed magis amica veritas. — Anno magno Platonis. (Nunquam.) — Ant Plato philonizat, ant Philo platonizat. (Similes.) — Coena Platonica. (Plus loquuntur, quam comedunt.) — Malo cum Platone errare, quam cum aliis recte sentire. Cic. — Platonis numero obscurior. — Qui cum Platone coenat etiam postero die se bene habet.

Plaudere. Plaudite cives. — Populus hic me sibilat, ego autem plaudo mihi domi. Hor. — Unica ala plaudere. — Usque ad: »plaudite«. (Finis.)

Plaustrum. De plastro loquitur. (Superbe.) — Ejus cantilenam canas, ejus plastro veheris. — Ex auri plastro lumbestica fit cupienti. Inf. Invitos boves plastro inducere. — Plaustra bonorum. — Plaustra convitiorum. — Plaustrum periculi percellere. Plaut. Epid. 592. — Rota plaustri male uncta stridet.

Plautus. Notus ut in Plauti comedia moechus.

Plebeius. Ex coeno plebeio. Liv. 10. 15. 9. — Palam muttire plebeio piaculum est. (Silere.) Phaedr. 3. epil. 33.

Plebs. Misera contribuens plebs. Hor. — Nescit plebs jejuna timere. — Quod tribus est notum, non est a plebe remotum.

Plectere. Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi. Hor. ep. 1. 2. 14.

Plectrum. Alia res sceptrum, alia

plectrum. — Aliud sceptrum, aliud plectrum.

Plenus. Aranearum plena alvus. (Fames.) — Divinum ingenium plena crumena facit. — Hirudo nisi plena cruoris, non mittit cutem. — Jovis omnia plena. — Jucunda post venationem mensa plena. — Maxima quaeque domus servis est plena superbis. Juv. 5. 66. — Non missura cutem, nisi plena cruoris hirudo. Hor. A. p. 476. — Omnia plena dolis. Paling. 2. 110. — Pelle salit plena puer et non veste serena. — Plena manu. — Plenis velis. Petron. 45. — Pleno horreo admetiri. — Pleno modio. — Pleno modio dare. Cic. — Plenus rimarum. (Loquax.) — Plenus sacculus est aranearum. (Non habet pecunias.) Catull. 13. 7. — Plenus venter facile de jujuniis disputat. S. Hier. ep. 58. 2. — Plenus venter non studet libenter. — Puras Deus, non plenas adspicit manus. Publ. Syr. — Quae regio in terris nostri non plena laboris. Verg. — Qui satur est, pleno laudat jejunia ventre. — Sorice jam plena contingit amara farina. Inf. — Stultorum plena sunt omnia. Cic. ad fam. 9. 22. 4. — Sunt Jovis omnia plena. Verg. — Tempora plena dolis, tempora plena malis.

Plorare. Aquam plorat profundere. — Aquam plorat, quum lavat, profundere. (Avarus.) Plaut. Aul. 308. — Bene orat, qui bene plorat. — Bene orat, qui corde plorat. — Dum femina plorat, decipere laborat. — Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat, nihil haec devotio durat. — Lacrimandum est, non plorandum. — Mulier plorat, quando vult. — Ploratur lacrimis amissa pecunia veris. Juv. 13. 134. — Prima vox hominis plorans. Sap. 7. 3. — Si das plorando, perdis tua munera dando. — Struit insidias lacrimis dum femina plorat. Cato. 3. 21.

Pluere. Aprilis hominibus, Majus jumentis pluit. — Aut pluit, aut nin-

git, aut nostra pedissequa mingit. — Cum pluit molendum. — Deus pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Nocte pluit tota, redeunt spectacula mane. Donat. vit. Verg. — Nunc pluit et claro nunc Jupiter aethere fulget. — Pallida luna pluit, rubicunda flat, alba serenat. — Re labor est dulcis, quia non pluit usus hiuleis. Inf. — Tam in proclivi, quam imber est, quando pluit. Plaut. Capt. 336. — Urceatim pluit. Petron. 44. — Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.

Pluma. E plumis cognoscitur avis. — Ex nido plumisque suis noscenda volueris. — Levior quam pluma. Plaut. Men. 488. — Pluma aut folio citius movetur. — Pluma haud interest.

Plumbeus. Gladius plumbeus in eburnea vagina. — O plumbeum pugionem. (Argumentum insufficiens.) Cic. de fin. 4. 18. 48. — Plumbeo gladio jugulare. Cic. ad Att. 1. 16. 2. — Plumbeus homo. Cic. de fin. 4. 18. — Plumbeus pugio. Cic.

Plumbum. In manu illius plumbum aurum fiebat. (Felix.) Petron. 43.

Plus. (Plures, plura.) Ad plures abire. (Notum.) — Aequo plus semper solent potare poëtae. — Beneficia plura recipit, qui scit reddere. Publ. Syr. — Dimidium plus toto. Macrob. 2. 3. 4. — Gula plures, quam gladius peremit. — Haec res plus habet in recessu, quam fronte promittit. — Hic minus insignit, qui plura metalla coignit. — Hoc plus negotio est, inquit, coctio. — Infelix mus est, cui non uno lare plus est. — Negotia pluribus commissa segnius expediuntur. — Nimio plus. — Non ut aliis plus, sed ut melius scias. Sen. — Oculi plus vident, quam oculus. — Parthi quo plus bibunt, plus sitiunt. — Plures adnant thynni. Hor. sat. 2. 5. 44. — Pluribus ille refert, quae non cognoscere refert. — Plurimorum calculus vincit. — Pluris est ejus unguis, quam

tu totus es. Petron. 57. — Plus dat, qui in tempore dat. — Plus docet, quam scit. Petron. 46. — Plus quam muscarum est, quum caletur maxime. — Plus potest, qui plus valet. Plaut. Truc. 812. — Plus sapit, quam Thales. Plaut. Bacch. 122. — Plus sonat, quam valet. Sen. — Quanto plus bibunt, tanto magis sitiunt Parthi. Plin. H. n. 14. 148. — Quanto quisque sibi plura negaverit ab dis plura feret. Hor. carm. 3. 16. 21. — Qui multum habet, plus cupit. — Qui plus expendit, quam rerum summa rependit, is non miretur, si paupertate gravetur. — Quidquid plus est quam necesse, possidentes opprimit. P. S. — Quod per plurium manus agitur, id eo magis intricatur. — Segnius expediunt commissa negotia plures. Hor. — Summa potestas non patitur plures. Paling. 8. 54. — Unus ex pluribus. — Unus quasi animus fiat ex pluribus. (In amicitia.) Cic.

Plusquam satis.

Pluto. Galeam Plutonis induit — Non audet Stygius Pluto, quod anus.

Plutus caecus et iudicii expers. (Divitiae.) — Plutus in adventu claudus, in recessu alatus. (Divitiae.) — Plutus mortuus.

Pluvia. Concurrit quispiam ne pluvia madesceret et in foveam praefocatus est.

Poculum. Amicitia inter pocula contracta plerumque vitrea est. — Audax est ad poculum sermo. — Circes poculo. (Sc: mutatus.) — Circeum poculum. Cic. — Eodem poculo bibere. Plaut. Cas. 5. 2. 52. — Ex oculis, poculis cognoscitur omnis. — Ex oculis, poculis, loculis cognoscitur homo. — Ingenium crebris poculis ingurgitur. Gell. — Inter pocula. — Inter pocula non est disputandum. — Inter pocula non sunt tractanda seria. — Inter pocula res accidit. — Poculum caritatis.

Podagra. Nascitur ex Venere et

Baccho, solventibus artus, filia, quae perdit membra, podagra, virum. — Non liberat podagra calceus. (Sc: lunatus, senatoris.) Plutarch. — Solvere nodosam nescit medicina podagram.

Podex. Digito docet podicem cavere. — Mulieris podex.

Poëma. Mutum est pictura poëma.

Poenam. Aequo animo poenam, qui meruere luant. — Agens et consentiens eadem poena digni. — Alterius poenis fit castigatio lenis. — Amantis jusjurandum poenam non habet. Publ. Syr. — Cogitationis poenam nemo patitur. Ulpian. Dig. 48. 19. 18. — Cogitationum poenam nemo luit. — Culpam poena premit comes. Hor. carm. 4. 5. 24. — Cum spes frustratur, non spes sed poena vocatur. — Facientis et consentientis poena par. — E magna coena stomacho fit maxima poena. — Et loqui poena est et reticere tormentum. Romul. Nilant. 2 fab. 20. — Exigit ad dignas ultrix Rhamnesia poenas. — Exigitur poena trans hominem. — Has poenas garula lingua dedit. Ov. — In auctorem poena redit suum. — Magna coena, stomacho magna poena. — Maxima est factae injuriae poena, fecisse. Sen. de ira 3. 26. 2. — Mors minus poenae, quam mora mortis habet. Ov. her. 10. 82. — Mors naturae finis est non poena. Cic. p. Mil. 37. 101. — Ne major poena, quam culpa sit. Cic. de off. 1. 25. — Nemo nocens sibi ipsi poenas abrogat. Sen. Herc. Oet. 899. — Nequitia poena maxima ipsamet sui est. Publ. Syr. — Non loqui poena est et reticere tormentum. — Nostra non Deus subitis damnat crimina poenis, compensat longas sed gravitate moras. — Nunquam animo tristi fer poenam, quam meruisti. — Oblivionis poenam pedes luunt. — Omnia mors poscit, lex est non poena perire. Sen. — Pace pecus leve septem praeit insita poenae. Inf. — Pellem vellenti par poena pedemque tenenti: excoriat

vaccam, qui tenet usque pedem. Inf. — Poenam moratur improbus, non praeterit. P. S. — Poenas garrulus ipse dabit. Ov. — Poenas majores lucratur gloria major. — Praesens poena sit. Cic. de divin. 2. 59. 122. — Prima et maxima peccantium est poena, peccasse. Sen. — Quae venit indigne poena, dolenda venit. — Quam pateris digne poenam, patiari benigne. — Qui non est socius culpae, non est in poena. — Raro antecedentem scelustum deseruit pede poena claudo. Hor. carm. 3. 2. 31. — Satis est poenarum, potuisse puniri. Ps. Sen. de mor. 69. — Sera, tamen tacitis, poena, venit pedibus. Tibull. 1. 9. 4. — Sica sibi saevit, cui poena famelica crevit. Inf. — Sit piger ad poenas princeps, ad praemia velox. Ov. — Solent mendaces luere poenas malefici. Phaedr. 1. 19. 1. — Tantali poenam pati. — Ut vites poenas, ne tangas res alienas. — Unde superbit homo, cujus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori.

Poenitentia. Confessioni proxima est poenitentia. — Consilii praecipitis assecra poenitentia. — De cetero, non facere optima poenitentia.

Poenitere. Cave, quidquam incipias, quod poeniteat postea. P. S. — Delictum, sequitur poenituisse, grave. — Galeatum sero duelli poenitet. Juv. 1. 169. — Gratis poenitet esse probum. (Gratis probum esse.) Ov. — Ipse decor recti, facto si praemia desint, non movet, et gratis poenitet esse probum. Ov. ex Pont. 2. 3. 13. — Optimus est portus poenitenti, mutatio consilii. Cic. Philipp. 12. 3. 7. — Poenituit Deum, quod hominem fecisset in terra. Ss. Genes. 6. 6. — Quem poenitet peccasse, paene est innocens. Sen. Agam. 243. — Saepius locutum, nunquam me tacuisse, poenitet. P. S. — Sera nunquam est ad bonos mores via: quem poenitet peccasse, paene

est innocens. Sen. — Si poenitet haud nocet error.

Poëta. Aeque plus semper solent potare poëtae. — Aut prodesse volunt, aut delectare poëtae. Hor. ep. 2. 3. 333. — Boni poëtae est in extremo actu esse optimum. — Medioeribus esse poëtis non concessere dii. — Licentia poëtica. Tertull. adv. Marc. 1. 3. — Miranda canunt, sed non credenda poëtae. Cic. — Multa licent stultis, pictoribus atque poëtis. Hor. — Multa miranda canunt, sed non credenda poëtae. Cic. — Nascuntur poëtae, oratores fiunt. Cic. — Orator fit, poëta nascitur. Cic. — Pictoribus atque poëtis quidlibet audendi semper fuit aequa potestas. Hor. A. p. 9. — Pictoribus et poëtis quidlibet licet. — Poëta nascitur, non fit. — Poëtae et cantores sacrificant sine fumo. (Libatio vino.) — Poëtae mendaces.

Pollex. Pollice utroque laudare. Plin. — Pollicem convertere. Juv. — Policem premere. Plin.

Polliceri. Aureos montes pollicetur. Plaut. — Auri montes pollicetur. Ter. Phorm. 68. — Maria montesque polliceri. Sall. Cat. 23. 3. — Polliceor tibi sponte mea, promitto rogatus. — Pollicitis dives quilibet esse potest. Ov. art. am. 1. 444.

Polidrum. Exhaustum polidrum malo, quam vile capistrum. Inf.

Politus. Ad unquem politus. — Mulcent delirum, verba polita, virum. — Pelliculam veterem retines et fronte politus. Pers. 5. 116.

Polonia. Finis Poloniae.

Polus. Ad secreta poli curas extendere noli.

Polyeleti norma.

Polycratis fortuna.

Polypi mentem obtine. — Polypi tenent. — Polypo mutabilior.

Pompa. Licet sapere sine pompa, sine invidia. Sen. ep. 103. 4. — Per pompam phalerae quit equo caper aequivalere. — Pomparum ferculis si-

milis. — Pythoclis fastu ac pompa incedit. — Scopis imbutum, non pompa cacuminet ullam. Inf.

Pomum. A radice sapit pomum quocunque rotatur. Inf. — Adam primus homo, bona perdidit omnia pomo. — Alcinoi poma. Mart. — Alcinoi poma dare. Mart. — Bellum pomum. (Per ironiam.) Petron. 57. — Dat pira, dat poma, qui non habet alia dona. — Dulce pomum, quum abest custos. — Dulcia poma absente custode. — Eridis pomum. — Est modus in rebus, pomum pater adjice virgis. — Nec procul a proprio stipite (vel: stemmate) poma cadunt. — Nos poma natamus! — Poma dare Alcinoi. Ov. am. 1. 10. 56. — Poma et Alcinoi silvae. (Magnae divitiae.) Verg. georg. 2. 87. — Pomis vicinam maturis nosce ruinam. — Pomum compunctum cito corruptum sibi junctum. — Quae fugiunt celeri carpite poma manu. Ov. — Stirpe saporatur pomum quocunque rotatur. Inf.

Ponderare. Non numeranda, sed ponderanda sunt argumenta. — Ponderanda sunt testimonia, non numeranda. — Sententiae numerantur, non ponderantur. Plin. ep. 2. 22. 79. — Vota non numerantur sed ponderantur. — Vota non ponderantur, sed numerantur.

Pondus. Ad partus ovium noscuntur pondera ventrum. — Aequale pondus tolerabilius. — Interdum lacrimae pondera vocis habent. Ov. ex Pont. 3. 1. 158. — Inutile terrae pondus. — Maturum stercus intolerabile pondus. — Minus est in te, quam summa pondus arista. (Levis.) Ov. her. 5. 111. — Nugis addere pondus. Hor. — Per callem grandem pondus leve fit grave tandem. — Qui sua metitur pondera, ferre potest. Martial. 12. 98. 8. — Telluris inutile pondus.

Ponere. In medio positum. — Quae non posuisti, ne tollas. Plato. — Si pyr ponis in hir, pyr in hir, non hir

ruit in pyr. (Si ignem ponis in manum, ignis nocet manui, non manus igni. Pyr, ignis; hir, cheir-manus.) Inf. — Thesaurum in sepulchro ponit. Publ. Syr.

Pons. Non de ponte cadit, qui cum prudentia vadit. — Non de ponte cadit, qui cum sapientia vadit. — Pons a tergo abruptus est. — Pons asinorum. — Sexagenarios de ponte. (Se: dejicere.) Fest.

Pontifex. Dicit pontifices in sacro quid facit aurum? Pers. 2. 69. — Pontificum coena. Hor. carm. 2. 14 25.

Pontificalis coena. Hor.

Pontificatus. Renuit oblatum sibi Bruno pontificatum, cernens: esse statum magnum raroque beatum.

Pontus. Multa prius vasto labentur flumina ponto. (Vel: fluvia.) Prop. 1. 15. 29. — Oportet pauperiem fugientem etiam latissimum pontum penetrare. Priscian. — Quam varia leti genera mortalem trahunt: pontus et ferrum et doli! Sen. Hipp. 475.

Popellus. Caudam jactare popello. (Adulari.) Pers.

Popina. Mens abest in popina.

Popularis. Aurae popularis avidus raro beatus. — Popularis aura. Liv.

Populator. Luxus populator opum.

Populus. Coram populo. — Diis non detrahes et principi populi tui non maledices. Ss. Exod. 22. 28. — Et sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere. Ss. Exod. 31. 6. — Incerta populi aura. Quint. — Populus hic me labiis honorat, cor autem eorum longe est a me. Ss. Natth. 15. 8. — Populus hic me sibilat, ego autem plaudo mihi ipsi domi. Hor. — Populus iste durae cervicis est. Ss. Exod. 32. 9. — Populus meus peribit, quia absque scientia est. Ss. — Populus mutatur ad horam. Locher. Nuth. 2. 105. — Qualis sacerdos, talis populus. — Rex insipiens perdet populum suum. Sirach. 10. 3. — Sa-

cra populi lingua est. Sen. rhet. contr. 1. 1. 10. — Salus populi suprema est lex. — Satis est populis fluviusque Ceresque. (Aqua, panis.) Lucan. 4. 381. — Sine suffragio populi aedilitatem gerit. Plaut. Stich. 353. — Tu quod es, e populo quilibet esse potest. Mart. 5. 13. — Ubi non est gubernator, populus corrueat. Prov. 11. 14. — Ut populus, sic sacerdos. — Vox populi, vox Dei. Hom.

Popylus. Delectant veluti Balbinum popylus.

Porcellus. Grunnit porcellus, ut sus vetus ante, tenellus. — Saccus adaptetur porcellus cum tibi detur. — Saepe luet porci facinus, porcellus, adulti.

Porcina gravitas.

Porculus. Ab asellis et porculis sententiam quaerere. Arnob. adv. nat. 6. 9. — Cum hominis consilium quaeres, ne ab asellis et porculis agenda-rum rerum sententias quaeras. Arnob. — Jubeas porculum afferri. (Demens est; pro his porculus imolabatur.) Plaut. Men. 312. — Porculum afferri jubeas tibi. Plaut.

Porcus. Cum porcis, cum fiscina. (Ex integro.) Plaut. Merc. 988. — Dignus es porcos pascere. Mart. 10. 11. 4. — Epicuri de grege porcus. Hor. — Furfuribus se miscens porcorum dentibus estur. — Grex totus in agris unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. 2. 79. — Grex totus unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. — Grun-nit sic fetus porcus, ut ante vetus. — Modo sic, modo sic, inquit rusticus, varium porcum perdiderat. Petron. — Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos. Ss. Matth. 7. 6. — Porci cocti ambulant. Petron. 45. — Porcos pas-cere Pirithoi. — Porcus edax flagris licet ictus, vix it ab agris. — Qui se furfuribus miscet, devoratur a porcis. — Saepe luet porci facinus, porcellus, adulti.

Porrigere. Inter caesa et porrecta. (Se: multa accidunt.) Cic. ad Att. 5. 18. 1. — Si digitum porrexeris, manum invadet.

Porri-go. Grex totus in agris unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. 2. 79. — Grex totus unius scabie cadit ac porrigine porci. Juv.

Porrus. Amor tam cito crescit, quam porrus. Laber. — Cupidinum crumena porri folio vineta est. — Tam cito crescit tamquam porrus.

Porsennae bona. Liv. 2. 14.

Porta. Assideat portae non invitatus honeste. — Hannibal ad portas. Cic. Philipp. 1. 5. 11. — Hannibal ante portas. Liv. — Mors clausis portis intrat loca singula fortis. — Porta ea utar, quam primum videro. — Porta itineri est longissima. (Primus passus difficillimus.) Varro r. r. 1. 2. 2. — Porta patens esto, nulli claudaris honesto. — Porta patens esto nulli, claudaris honesto. — Vitulus ante portam. (Miratur.)

Portare. Ad res portandas asini vocitantur ad aulam. — Amphora sub veste raro portatur honeste. — Ars est levis portanti, uber ea sed egenti. — Asinus in aula fovetur solum propter saccos portandos. — Asinus portat mysteria. — Bonum est viro, si jam ab adolescentia portaverit jugum. Ss. — Equus me portat, rex alit. (Miles.) Hor. ep. 1. 17. 20. — Nemo scit ubi calceus urat, nisi qui eum portat. — Omnia mea mecum porto. Cic. parad. 1. 1. 8. — Portatur leviter, quod portat quisque libenter. — Quid mea refert cui serviam, clitellas dum portem meas.

Portio Promethei.

Portus. Ars portus inopiae. — Atticus in portu. (Fortis; ceterum in periculo timidus.) — In portu est. (Tutus.) — In portu impingere. — In portu naufragium. S. Hier. adv. Joann. Hieros. 37. — In portu navigat. (Tutus.) Ter. Andr. 480. — In portum

navigat. — Inveni portum, spes et fortuna, valete! — Navem in portu mergere. Sen. contr. 2. 6. 4. — Optimus est portus poenitenti mutatio consilii. Cic. Philipp. 12. 3. 7. — Portum nondum emensus impingis. — Sordior Toroneo portu.

Poscere. Ad ravim poscere. — Sal nigrum poscas, a quo solvi male noceas. — Necessitas, quod poscit, nisi das, eripit. P. S.

Posse. A posse ad esse non fit iusta conclusio. — Coelestes omnia possunt. Hom. — Hic homo coepit aedificare et non potuit consummare. Ss. — Ibant, qua poterant. — Ibant, qua poterant, qua non poterant stabant. — Ibant, qua poterant, qua non poterant non ibant. — Neque tauri ducere possent. Lucil. — Non omnia possumus omnes. Verg. ecl. 8. 63. — Non possumus. Pius. IX. — Non Salus, si volet, servare potest. — Omnia jam fiunt, fieri quae posse negabam. — Plus potest, qui plus valet. Plaut. Truc. 812. — Poterat bovem iratum tollere. Petron. 63. — Potest taurum tollere, qui vitulum sustulerit. Petron. 25. — Quantum potes, tantum aude. — Qui non facit quod vult, facit, quod potest. — Quoniam noluit, quod potuit, quod non potest, velit. S. Aug. civ. Dei. 14. 15. 2. — Quoniam non potest id fieri quod vis, id velis, quid possit. Ter. Andr. 305. — Vivas ut possis, quando nequis, ut velis. Caecil. Stat. — Si potuerunt hi et hae, quare non tu Augustine? — Ultra posse nemo obligatur. — Ultra posse viri non vult Deus ulla requiri. — Ut possumus, quando ut volumus, non licet.

Possessio. Integra mens augustissima possessio.

Possessor. Bonae fidei possessor. — Dormit nocte parum possessor divitiarum. — Mala fidei possessor.

Possidere. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Ss. Matth. 5. 4. — Beati possidentes. — Canino

more possidet. (Non utitur et non permittit uti.) Phaedr. — Illi indigent permultis, qui permulta possident. Boëth. 2. 4. — Locupletem facit non multa possidere, sed modica desiderare. Val. Max. 4. 3. 6. — Majore tormento pecunia possidetur, quam quaeritur. Sen. ep. 115. 16. — Melior est conditio possidentis. R. j. — Permullis indigent, qui permulta possident. Boëth. — Praestat possidere, quam persequi. Julian. R. j. — Quidquid plus est quam necesse, possidentes opprimit. Publ. Syr. — Roma caput mundi, quidquid non possidet armis, religione tenet. — Uti possidetis.

Post hoc, ergo propter hoc.

Postea. Cave quidquid incipias, quod poeniteat postea. P. S.

Postes transcendere. — Quam veniunt hostes, noli prius urere postes. — Ut vites hostes, regnorum claudito postes.

Posterus. Constitutiones tempore posteriores, potiores. Modestin. Pandect. — Culpam majorum posteri luunt. Curt. 7. 5. 35. — Lex posterior derogat priori. — Lex posterior prior potior. — Discipulus est prioris posterior dies. P. S. — Posterius dies testes sunt sapientissimi. — Posteriores cogitationes prioribus meliores. — Posteriores cogitationes sapientiores solent esse prioribus. Cic. Philipp. 12. 2. 5. — Quotidie est deterior posterior dies. P. S. — Bonus paterfamilias postremus cubitum eat, et primus cubito surgat. — Mysorum postremus.

Posteritas. Est vivax scriptis virtus, expersque sepulchri, notitiam serae posteritatis habet. Ov.

Posticus. Antica exclusum postica excipere. — Posticae occurrere san-nae. Pers. — Postico discessit.

Postulare. Aquam a (vel: e) pumice postulat. Plaut. Pers. 41. — Arcadium me postulat. (Impossibile.) — Dandum est aliquid, quum tempus postulat aut res. Cato. 3. 5.

Potens. Consuetudo natura potentior. — Contra potentes nemo est munitus satis. Phaedr. 2. 7. 1. — Custode et cura natura potentior omni. — Dulcis inexpertis cultura potentis amici, expertus metuit. Hor. ep. 1. 18. 86. — Humiles laborant, ubi potentes dissident. Phaedr. 1. 30. 1. — In misero facile fit potens injuria. Publ. Syr. — Inops potentem, dum vult imitari, perit. Phaedr. 1. 26. 1. — Jurgia potentum. — Laus vera et humili saepe contingit viro: non nisi potenti falsa. Sen. Thyest. 211. — Multa ignoscendo fit potens potentior. P. S. — Multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuentis. Prov. 19. 6. — Nam quamquam soli possunt prodesse potentes, non prosit potius, si quis obesse potest. Ov. — Nemo potentes aggredi tutus potest. Sen. Med. 430. — Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluvii. Sirach. 4. 32. — Non litiges cum homine potente, ne forte incidas in manus illius. Sirach. 8. 1. — Nullum potentius satellitium, quam amici fides. — Nunquam est fidelis cum potente societas. Phaedr. 1. 5. 1. — Pauperior caveat sese sociare potenti. Avian. fab. 11. 15. — Periculosa est potentium offensa. — Perna viri tenuis famosa, dolorque potentis. — Potentes potenter agunt. — Potentes potenter tormenta patientur. Sap. 6. 7. — Potenti irasci sibi periculum est quaerere. Publ. Syr. — Potentissimus est, qui se habet in potestate. Sen. — Quam ducturus eris, habeat P quinque puella: sit pia, sit prudens, pulchra, pudica, potens. — Ubi potentes dissident, humiles laborant. Phaedr.

Potenter. Inter, praesenter, Deus hic et ubique potenter. — Potentes potenter agunt. — Potentes potenter tormenta patientur. Sap. 6. 7.

Potentia. Ludit in humanis divina potentia rebus. Ov. ex Pont. 4. 3. 49. — Non diu potest, quae multorum

malo exercetur, potentia stare. Sen. de ira 3. 16. 2. — Nulla potentia longa est. Ov. met. 2. 416. — Nulla potentia supra leges esse debet. Ov. — Omnia mors tollit, quam nulla potentia molit. — Omnis nimia potentia brevitate constringitur. Sen. contr. 23. — Potentia cautius quam acerbis consiliis tutius habetur. Tac. annal. 11. 29.

Potestas. Amor et potestas impatiens est consortis. — Exeat aula, qui volet esse pius; virtus et summa potestas non coeunt. Lucan. 8. 493. — Emitur sola virtute potestas. Claudian. Honor. 188. — Exiit ex potestate. — Omnis potestas impatiens est consortis. Lucan. 1. 92. — Potentissimus est, qui se habet in potestate. Sen. — Potestas, etiam si supplicet, cogit. Macrob. sat. 2. 7. 2. — Pictoribus atque poetis quidlibet audendi semper fuit aequa potestas. Hor. A. p. 9. — Stultitia est ei te esse tristem, cujus potestas plus potest. Plaut. Cas. 2. 4. 4. — Summa potestas non patitur plures. Paling. 8. 54. — Uti potestate ad quaestum.

Potare. Aequo plus semper solent potare poetae. — Bos ad aquam tractus, non vult potare coactus. — Caldum mejere et frigidum potare. Petron. 67. — Non est in pota, vera, salute, salus. (Ebrietas.) — Qui non aegrotat, bene mingit, si bene potat. — Quominus aegrotet, non extra tempora potes. — Quo plus sunt potae, plus sitiuntur aquae. Ov. fast. 1. 44. — Sanior esse potes, si cum moderamine potes. — Senior esse potes, si cum moderamine potes.

Potio. Calda potio vestiarius est. (Valet vestem.) Petron. 41.

Potior. A potiori fit semper denominatio. — Constitutiones tempore posteriores, potiores. Modestin. Pandect. — Lex posterior priori potior. — Majora potiora. — Nummis potior amicus in periculis. — Prior tempore, potior jure. — Saepe acri potior pru-

dentia dextra. Val. Flacc. Argon. 4. 622.

Potiri. Conando Graeci Troja potiti sunt. — Rerum potiri. — Velle licet, potiri non licet.

Potor. Aquae potores. (Mali poëtae.) Hor. ep. 1. 19. 1. — Aquae potioribus. Hor.

Potus. Adde potum piro, mox fit medicina veneno. (Vinum.) — Coena incipit a potu. — Omnibus est notum, post ovum sumere potum. — Quod potu peccas ignorare tibi noli, nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis. Cato. 2. 21. — Solet cibus quum sumitur tacitos efficere, potus loquaces. Macrob. sat. 7. 1. 1. — Somno, esca, potu nemo carere potest.

Practica est multiplex.

Praebenda. Mos est praelatis, praebendam non dare gratis.

Praebere. Si quid sors praebet, sapiens homo sumere debet.

Praecedere. Contritionem praecedit superbia. Prov. 16. 18. — Gloriam praecedit humilitas. Prov. 15. 33. — Officium praecedit. — Praecedenti spectatur mantica tergo. Pers. — Protervia ignominiam praecedit. — Rem praecedentem bene prospice, cerne sequentem.

Praecept. A temerario iudice praiceps sententia. — Ardua per praiceps gloria vadit iter. Ov. trist. 4. 3. 74. — Capienda rebus in malis praiceps via. — Consilium praiceps, praecipitare solet. — Consilii praecipitis assecla poenitentia. — Iudicium praiceps, insani iudicis index.

Praceptor. Vitia sine praeceptore discuntur.

Praeceptum. Altius praecepta descendunt, quae teneris imprimuntur aetatibus. Sen. cons. Helvid. 16. 16. — Homines amplius oculis, quam auribus credunt: longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. ep. 6. 5. — Ingenii vis praeceptis alitur et crescit. Sen. ep. 94. 30.

Ingenio tardo praeceptum firmitus haeret. — Instrue praeceptis animum nec discere cesses: nam sine doctrina vita est quasi mortis imago. Cato. — Longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla. Sen. — Oblitus decoris, violat praecepta decoris. — Pejora juvenes facile praecepta audiunt. Sen. Thyest. 309. — Praecepta dare scienti supervacuum est, nescienti parum. Sen. ep. 94. 11. — Venter cibi avidus praecepta non audit. Sen. — Venter praecepta non audit. Sen. ep. 21. 1. 1.

Praecidere amicitiam.

Praecipere. Quidquid praecipies, esto brevis, ut cito dicta percipiant animi dociles, teneantque fideles.

Praecipitare. Consilium praiceps praecipitare solet. — Furor iraque mentem praecipitant. Verg. Aen. 2. 316. — In barathrum praecipitare. — Mors optata recedit, at cum tristis erat, praecipitata venit. Corn. Gall. 1. 115. — Nihil ordinatum est, quod praecipitatur ac properatur. — Qui in amorem praecipitavit, perit quasi de saxo saliat. Plaut. Trin. 2. 1. 29.

Praecipitium. A fronte praecipitium, a tergo lupi.

Praeclarus. Omnia praeclara, rara. Cic. de amic. 21. 79. — Praeclarum arduum. Cic. Tusc. 3. 34. 84.

Praeco. Lingua praeconis. — Praeco valet satanae, quo non valet ipse venire.

Praeconium Hipponacteum.

Praecordia. Aperit praecordia Liber. (Bacchus, vinum.) Hor. — Condit verax aperit praecordia Liber. Hor. sat. 1. 4. 89. — Praecordia ferro vineta. — Quisquis amat pueros, ferro praecordia duret. Nemes. ecl. 4. 56. — Verax aperit praecordia Liber. Hor.

Praecox. Odi puerulos praecoci sapientia. — Odi pueros praecoci ingenio. — Praecocia ingenia cito deficiunt. — Praecocia ingenia raro ad

maturitatem perveniunt. — Praecocia ingenia raro maturescunt.

Praecurrere. Lingua mentem ne praecurrat. — Lingua praecurrit mentem, sed raro sapientem. — Quadrigis praecurrere albis.

Praeda. Contingit etiam ignavis praeda. — Esurienti leoni ex ore exsculpere praedam. Lucil. — Non contingit ignavis praeda. — Non habet eventus, sordida praeda, bonos. Ov. am. 1. 10. 48. — Non minor est fur, qui praedae partem capit, ac qui sumpserit ipse. — Praeda suilla valet fore, qui cum furfure squallet. Inf. — Prendere maternam bene discit catula praedam.

Praedivinare. Quasi vulturii tri-duo prius praedivinant, quo die esuri sint. Plaut. Truc. 337.

Praedicatum. Non entis nulla sunt praedicata.

Praeesse. Judicium durissimum, his qui praesunt, fiet. Sap. 6. 6.

Praefari. Dulcia praefatur, qui fallere praemeditatur.

Praeferre. Praeferre alicui facem.

Praefica. Superat omnes praeficas.

Praegustare. Carius est carum, si praegustatur amarum.

Praemansum in os inserere. Cic. orat. 2. 39.

Praelatus. Mos est praelatis, praebendam non dare gratis.

Praemeditari. Dulcia praefatur, qui fallere praemeditatur. — Qui bene vult fari, debet bene praemeditari.

Praemium. Ambitio possidet omnium virtutum praemia. S. Aug. — Egregios invitant praemia mores. Claudian. Stilich. 2. 125. — Est labor ingratus, quem debita praemia fallunt. Owen. monost. 7. — Ex praemii spe laboris fit solatium. Publ. Syr. — His nunc praemium est, qui recta prava faciunt. Terent. — Honos praemium virtutis. Cic. Brut. 81. 281. — In pretio est dives, — desunt sua praemia doctis. — Ipse decor recti, facto si

praemia desint, non movet et gratis poenitet esse probum. Ov. ex. Pont. 2. 3. 13. — Justitia nihil expetit praemii. Cic. — Nemo Deo, carisque parentibus atque magistris praemia pro meritis digna referre potest. — Omnis labor optat praemium. — Optimum est praemium virtus. Plaut. Amph. 2. 2. 16. — Par praemium labori. — Perilli praemium adeptus est. — Pro incerta spe, certa praemia. Sall. — Quum das avaro praemium, ut noceat rogas. P. S. — Silentii praemium periculo vacat. — Silentii tutum praemium. — Sit piger ad poenas princeps, ad praemia velox. Ov. — Tutum silentio praemium. — Ubi malos praemia sequuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est. Sallust. hist. frag. 1. 48. 9. — Ut quisque est meritis praemium ferat. Naev. — Virtuti ubique sua praemia, suos honos.

Praemonitus, praemunitus.

Praenestinus gloriosus. Plaut. Bacch. 24. — Tammodo, inquit Praenestinus. Plaut.

Praenomen. Gaudent praenomine molles auriculae. Hor. serm. 2. 5. 32.

Praenuntia. Veris praenuntia venit hirundo. Ov. fast. 2. 853.

Praeparare. Qui desiderat pacem, praeparet bellum. Veget. res. milit. 3. praef.

Praeparatio. Longa belli praeparatio celerem facit victoriam. Sen.

Praepondere. Ignotum tibi tu noli praepondere notis. Cato 1. 32.

Praeposterus. Consilia praeposteras. — Praeposterum auxilium.

Praesens. Ad praesens ova, cras pulli, sunt meliora. — Anima virili praesentique ut sis, para. Terent. — Certam praesens vix habet hora fidem. Ov. ex Pont. 4. 3. 50. — De praesenti gaudet ecclesia. — Dona praesentis cape laetus horae, et linque severa. Hor. — Ex praeteritis praesentia aestimantur. Quint. 5. 10. 28. — Falsi homines praesentem vi-

dentur amare, absentem laedunt. — Laetus in praesens animus, quod ultra est, oderit curare. Hor. carm. 2. 16. 25. — Minuunt praesentia famam. Claudian. bell. Gild. 385. — Ne praesentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus. — Plus vetustis favet invidia mordax, quam bonis praesentibus. Phaedr. — Praesens absens est. (Corpore-animo.) Ter. Eun. 192. — Praesens poena sit. Cic. de divin. 2. 59. 122. — Praesente fortuna peior est futuri metus. Quint. decl. 12. 15. — Praesente medico nihil nocet. — Praesentem fortunam boni consule. — Praesentem mulge. — Praesentemque refert quaelibet herba Deum. — Te praesente absente. Terent. — Tu praesens cura, Domino permitte futura. — Omne futurum despicitur suadentque brevem praesentia fructum. Claudian. in Eutrop. 2. 50. — Spernimus in commune omnes praesentia. Auson. idyll. 15. 18.

Praesentia. Magnorum virorum non minus praesentia est utilis, quam memoria. Sen. ep. 102. 30. — Minuit praesentia famam. Claudian. — Praesentia domini proventus est agri.

Praesenter. Inter, praesenter, Deus hic et ubique potenter.

Praesepe. Canis in praesepe. (Invidus.) Lucian. — Maxima pars pecore amisso praesepe claudit. Paling. 9. 828. — Rem intra sua praesepe habere. — Sero subtractis reparas praesepe caballis.

Praeses. Praesides non decet esse desides.

Praesidium. Alieno praesidio ferrox. — Magnum est praesidium innocentia. Sen. contr. 16. — Magnum in pecunia praesidium. — Magnum praesidium in periculis innocentia. Sen. contr. 3. 16. 10. — Saepè unde praesidium expectatur periculum oritur. — Sub tuum praesidium confugimus.

Praestans. Multi discipuli prae-

stantiores magistris. Cic. — Senecta leonis praestantior hinnulorum juvenita. — Unus consiliis, alter praestantior armis.

Praestare. Bacchus, quam cyathus siccus, praestat tenuatus. (Vinum.)¹ — In compitis esse praestat, quam in compedibus. — Demere tu noli, quod non praestare valebis. — Marcis (Marchis) centenis praestat favor omine levis. (Pecunia.) — Praesta quaesumus. (Mendicus.) — Praestat aliquid, quam nihil — Praestat amicitia propinquitati. Cic. — Praestat praevenire, quam praeveniri. — Pyladi praestare matellam non es dignus. Mart. 10. 11. 3. — Quod tibi vis fieri, hoc aliis praestare memento. Columban. Monos. 84. — Res valet, ars praestat; si res perit, ars mihi restat. Cato. — Servus servo praestat.

Praesto. Hirundines prout falsi amici, aestivo tempore praesto sunt, frigore pulsae recedunt.

Praestolari. Mercenarius praestolatur finem operis sui.

Praesumere. Donec quis probeatur malus, praesumendus bonus. — Praesumitur bonus de bono genere natus. — Quisque praesumitur bonus, donec probeatur contrarium. Justinian. — Solus cum sola in lecto non praesumuntur orare: Pater noster.

Praeterire. Eunt anni more fluentis aquae, nec quae praeteriit iterum revocabitur unda. Ov. art. am. 3. 62. — Fluvius quae procul absunt irrigat, quae proxima sunt praeterit. — Nec quae praeteriit cursu revocabitur unda, nec quae praeteriit hora redire potest. Ov. — Non praetereat nos flos temporis. — Nulla est gloria praeterire asellos. Mart. 12. 36. 13. — Quae praeteriit hora redire nequit. Ov. art. am. 3. 64. — Quod praeteriit, levius est. Cic. — Rosam, quae praeteriit, ne quaeas iterum. — Silentio praeterire. Cic.

Praeteritus. Ex praeteritis prae-

sentia aestimantur. Quint. 5. 10. 28. — Jucunda est memoria praeteritorum malorum. Cic. de fin. 2. 32. — Litis praeteritae noli maledicta referre. Cato 2. 15. — O mihi praeteritos referat si Jupiter annos. Verg. Aen. 8. 560. — Praeterita magis reprehendi possunt quam corrigi. Liv. hist. 30. 30. 7. — Praeterita mutare non possumus. Cic. in Pison. 25. 59. — Semper praeterito deterior subit. (Dies.) Sen. ep. 108. — Suavis laborum est praeteritorum memoria. Cic. de fin. 2. 32. 105.

Praetermissa frustra revocantur.

Plin. H. n. 18. 6. 44.

Praetextata amicitia.

Praetextu dumtaxat opus est improbitati.

Praetimere. Nihil est nec miserius nec stultius, quam praetimere. Sen. ep. 98. 7.

Praetor. De internis non judicat praetor. — De occultis non judicat praetor. — Ejus regulae non sunt praetoris edicta. — Minima non curat praetor. — Modica non curat praetor.

Praetorium. In praetoriis leones, in castris lepores. Apoll. Sidon. ep. 5. 7. 5.

Praevaricari. Arator nisi incurvus, praevaricatur. (Male arat.) Plin. H. n. 18. 19. 179.

Praevenire. Gratissimum auxilium, preces praevenire. — Praestat praevenire, quam praeveniri.

Praevertere. In rem quod sit praevortaris.

Praevidere. Nam levius laedit quidquid praevidimus ante. Cato. 2. 24. — Se minus afflictum sentit, qui praevidet ictum. Cato.

Praevisus ante mollior ictus venit.

Praevia lucidior multo candela sequente.

Prandere. Musea, canes, mimi sunt ad convivia primi: non invitati veniunt prandere parati. — Prandere cum

aceto et sale. — Pransus ac paratus. Varro.

Prandium. Caninum prandium. (Absque vino.) Gell. 13. 31. 14. — Caseus et cepe veniant ad prandia saepe. — Passerinum prandium. (Parum escae.) Pompon. — Prandia lite repleta. — Prandium sine vino.

Pratum. Claudite jam rivos pueri, sat prata biberunt. Verg. ecl. 2. 111. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108. — Rastro dentato prata parata dato. — Sat prata biberunt. Verg.

Pravus. Aedibus in nostris quae prava aut recta gerantur videndum. Gell. 14. 6. — Corrumunt bonos mores colloquia prava. — Cum tu pravissima tentes, alterius censor ne vitiosa notes. Avian. fab. 3. 11. 12. — Ex pravo ovo pullus bonus non venit ullus. — Ex ovis pravis non bona venit avis. — His nunc praemium est, qui recta prava faciunt. Terent. — Justum ac tenacem propositi virum nec civium ardor prava jubentium mente quatit solida. Hor. carm. 3. 3. 1. — Mens prava malorum immemor accepti non timet esse boni. — Ne cupido noceat tibi prava cupido, caveto. — Nil est tam pravum, quod ad ullum non valet usum. — Numquam secura est prava conscientia. P. S. — Per pravum socium vir venit in vitium. — Prava recta et recta prava facere. — Pravo favore labi mortales solent. Phaedr. 5. 5. 1. — Recta prava faciunt. Ter. Phorm. 771. — Surgit origo mali, de pravo saepe sodali. — Tam pravum nihil est, cui sit defensio nulla. — Unica prava pecus inficit omne pecus. — Virgarum tactus pravos eliminat actus.

Praxis. Aurea praxis, sterilis theoria. — Praxis est multiplex, qui nescit est simplex. — Recta praxis est: recta rectae theoriae applicatio. R.j. — Theoria sine praxi est currus sine axi.

Precari. Est rogare ducum species violenta precandi. — Dimidium studii recte precatus habet. — Nocens precatur, innocens irascitur. Publ. Syr. — Ne clamans precare.

Preces. Clam, vi ac precario. (Prece.) — Gratissimum auxilium preces prevenire. — Gratius est donum, quod venit ante preces. — Ignavis precibus fortuna repugnat. Ov. met. 8. 72. — In lecto tua vota facis, resupinus adoras: quid miram ignotas posse perire preces. Owen. epigr. 3. 379. — Iudicis est recti, nec munere nec prece flecti. — Lacessere Deo precibus. — Magnatum preces impetria. — Multae preces intrant saccum. — Nave fracta non est precibus locus. — Offundunt nunquam tura precesque Jovem. Mart. 8. 24. 4. — Panditur ad nullas janna nigra preces. (Inferni.) Prop. 4. 11. 2. — Preces armatae. (Donum.) Auson. — Preces fundere praeposteras. — Precibus minas regaliter addit. — Precibus nunquam implacabilis obstes. Claudian. Stilich. 2. 19. — Tutum iter patet converso in preces Deo. Hor. carm. 3. 16. — Vincuntur molli pectora dura prece. Tibull. carm. 3. 4. 76.

Premere. Coelestis ira quos premit miseros facit. Sen. Herc. Oet. 441. — Cum faucibus premeretur. — Et hic soccus, quem cernitis, videtur vobis novus et elegans, sed nemo scit praeter me, ubi me premat. S. Hier. adv. Jovin. 1. 48. — Felix jacet, quicumque quos odit premit. Sen. Herc. Oet. 350. — Fortuna fortes metuit, ignavos premit. Sen. Med. 159. — Jugulum causae premere. Plin. ep. 1. 20. 14. — Nemo scit ubi soccus me premat. S. Hier. — Nemo scit, praeter me, ubi soccus me premat. S. Hier. — Premor arte mea. Tibull. 1. 6. 10. — Saepe premente Deo, fert Deus alter opem.

Prendere. Agro quo latitat lupus, agnum prendere vitat. — Muricipsis

proles cito discit prendere mures. — Prendere maternam bene discit catula praedam. — Prendere, quod desit, vi durius est adamantis.

Presbyter. Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Te primo benedic, nam presbyter ipse facit sic.

Pressura. Anxia pressura compellit frangere jura.

Pretiosus. Est focus proprius multo pretiosior auro. — Ingenium quondam fuerat pretiosius auro, at nunc barbaria est grandis habere nihil. Ov. amor. 3. 8. 3. — Libertas fulvo pretiosior auro est. — Non valet aequari gemmae, vitrum, pretiosae. Salutar. 69.

Pretium. Deerit egenti as, laquei pretium. Hor. sat. 2. 2. 98. — Deest as, laquei pretium. — Emtio nulla sine pretio. — Hoc pretium ob stultitiam fero. Terent. — In pretio est dives, — desunt sua praemia doctis. — In pretio pretium nunc est. Ov. fast. 1. 217. — In pretio pretium est. Ov. — Ipsa virtus pretium sibi. Claudian. Mall. Theod. 1. — Ipsa quidem virtus pretium sibi. — Magno ubique pretio virtus aestimatur. Val. Max. 5. 4. 1. — Nec facile invenies multis in millibus unum virtutem pretium qui putet esse sui. Ov. ex Pont. 2. 3. 11. — Omnia cum pretio. Juven. 3. 183. — Operae pretium est. Cic. — Quale pretium tale sacrificium. — Spem pretio non emo. Ter. Adelph. 2. 4. 11. — Vir probus in pretio est, quocunque sit ille locorum. — Virtus pretium est sui. Ov. — Virtutum omnium pretium in ipsis est. Sen. ep. 81. 17.

Priami senectus.

Pridem tutorem meum extuli. (Non sum puer.)

Primoris. In labris primoribus versatur. — Labris primoribus aliquid gustasse.

Primordium. Omnium rerum primordia sunt dura. Petr. Chrys.

Primulus est ales prope fruges primitiales.

Primum est vivere, dein philosophari. — Primum discere, dein docere. — Veniam primum delinquenti.

Primo. Ad molam primo qui venit, non molet imo. — Te primo benedic, nam presbyter ipse facit sic.

Primus. Alium silere quod voles, primus sile. Sen. Hippol. 876. — Bonus paterfamilias postremus cubitum eat et primus cubito surgat. — Decima hora amicos plures prima reperiet. (Mensa.) P. S. — Dum primi floret tibi temporis aetas, utere. Tibull. 1. 8. 47. — Frons prima decipit multos. — Hirundine prima. — In labris primis. — In prima fronte. — In prima valva haeret. Pompon. — In primo limine. — Jus primae noctis. — Mors similis vitae: respondent ultima primis. — Musca, canes, mimi sunt ad convivia primi: non invitati veniunt prandere parati. — Nemo potest scire quis primus debet abire. — Prima coitio et acerrima. Ter. Phorm. 346. — Prima est maxima peccantium est poena peccasse. Sen. — Prima facie. — Prima fortuna nunquam fuit bona. — Prima frons decipit. — Prima fronte. — Prima peccata. — Prima persona: ego. — Prima pila est. Mart. 10. 86. 4. — Prima sedes a nemine judicatur. — Prima vox hominis plorans. Sap. 7. 3. — Primas partes agere. Ter. — Primo die nemo magister. — Primis labris gustare. Cic. nat. deor. 1. 8. 20. — Primus cubito surgat, postremus cubitum eat. (Paterfamilias.) Cato. — Primus error veniam meretur. — Primus inter pares. — Primus non sum nec imus. — Primus veniens, primus molet. — Qui primus venerit, primus molet. — Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Ss. — Stultus primus

suam sententiam dicit. Cic. ad Att. 7. 1. 5. — Ut stultus primus sententiam dicat. Cic. — Virtutem primam esse puta compescere linguam. Cic.

Princeps. Aurum destructor vitae princepsque malorum. Ov. — Cum principe non pugnandum. Sophocl. — Diis non detrahes et principi populi tui non maledices. Exod. 22. 28. — Donum hominis dilatat viam ejus et ante principes spatium ei facit. Prov. 18. 16. — Ferrum tuetur principem, melius fides. Sen. Octav. 456. — Gaudia principium nostri sunt saepe doloris. Owen. met. 7. 796. — Haud minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. Sen. — Mobile mutatur semper cum principe vulgus. Claud. 8. 302. — Patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15. — Principis est maxima virtus nosse suos. Mart. 8. 15. 8. — Principis petitiones sunt mandata. — Quales principes, tales cives. Cic. ad fam. 1. 9. 12. — Sit piger ad poenas princeps, ad praemia velox. Ov. — Principibus placuisse viris non ultima laus est. Hor. ep. 1. 17. 35. — Propter peccata terrae multi principes ejus. Prov. 28. 2. — Subditorum opibus saginantur principes.

Principalis. Accessorium sequitur suum principale.

Principatus. In principatu nil praeter domini nomen mutant pauperes. Phaedr. 1. 17. 1.

Principium. Ab Jove principium. German. Arat. 1. — Boni principii bonus finis. — Dignus principio exitus exordiumque sequetur. Lucil. inc. 105. — Ego ero post principia. (Secundus.) — Hinc omne principium, huc refer exitum. Hor. — Mali principii, malus finis. — Mali principii raro bonus exitus. Ter. — Melior est finis orationis, quam principium. Eccl. 7. 9. — Natura omnia principii lenioribus praetexit. — Omne principium grave. —

Omnium rerum principia parva sunt. Cic. de fin. 5. 21. 58. — Principii boni, finis bonus. — Principiis obsta. Ov. — Principiis obstare opus est. Paling. 8. 469. — Principiis obsta, sero medicina paratur, dum mala per longas convaluere moras. Ov. rem. am. 91. — Flebile principium, melior fortuna secuta est. Ov. met. 7. 518. — Principium dimidium totius. Lucian. — Principium lauda, quod consequitur sua cauda. (Finis.) — Principium fervet, medium tepet, exitus alget. — Principium fervet, medium tepet, ultima frigent. — Principium lauda, quod claudit idonea cauda. — Quale principium, talis et clausula. S. Hier. ep. 69. 9. — Scribendi recte sapere est et principium et fons. — Similia sunt principiis postprincipia. Gell. 16. 9. 5.

Priscus. O quanto priscis sunt nova grata magis. — Spes mea in prisca virtute. — Vasa novella placent, in faece prisca jacent.

Pristinus. Tollatur abusus, teneatur pristinus usus.

Prior. (Prius.) Discipulus est prioris posterior dies. Publ. Syr. — Frons occipitio prior. Cato. — Grana prior subdat pistrino, qui prior adstat. Inf. — Lex posterior derogat priori. — Lex posterior priori potior. — Novissima pejora prioribus. Ss. Matth. 12. 45. — Posteriores cogitationes prioribus meliores. — Posteriores cogitationes sapientiores solent esse prioribus. Cic. Philipp. 12. 2. 5. — Prior tempore, potior jure. — Seniores priores.

Prius. Cum accusas alium propriam prius inspicere vitam. Cato mon. 41. — Gyrate rependo prius infans, quam gradiendo. — Leo prius jam lepus. — Muti loquerentur prius. Plaut. Pers. 240. — Ne prius antidotum quam venenum. — Nil dictum, quod non dictum prius. — Non masticetur prius esus, quam tibi detur, nec gula

vescetur vivo, quod eundo movetur. — Nullum est jam dictum, quod non sit dictum prius. Terent. Eun. 41. — Omnia prius experiri, quam armis sapientem decet. Terent. Eun. 4. 7. 19. — Pulmo prius venisset. — Prius antidotum, quam venenum. S. Hier. adv. Rufin. 2. 34. — Prius locusta bovem pariet, quam hoc fiat. Varro l. l. 7. 3. 39. — Prius pariet locusta Lucam bovem. (Elephant.) Varro. — Prius undis flamma miscetur. Cic. Philipp. 14. 21. 49. — Quam veniunt hostes, noli prius urere postes. — Quasi vulturii triduo prius praedivinant, quo die esuri sint. Plaut. Truc. 337. — Qui alteri vult injuste dicere, se prius respiciat. — Qui prius repondet quam audiat, stultum se esse demonstrat. Prov. 18. 13. — Quod reticere voles alios, prius ipse taceto. Muret. Instit. — Rem perpende prius, tunc age quando libet. — Saepe reposcit idem, quod jactavit prius idem. — Tela nocent levius, visa volare prius. — Te prius haud jacta, quam cum probat exitus acta. — Tellus mihi prius dehiscat. Verg. — Terra prius stellas feret et findetur aratro coelum. — Testudo prius leporem anteverterit. — Vere prius volucres tacent, aestate cicadae. Ov. art. am. 1. 271.

Priusquam audias, ne respondeas verbum. Sirach. 11. 8. — Priusquam jugulata sunt, excoriat. — Priusquam mactaris excoriat.

Privatus. Est dictum verum: privata domus valet aurum. (Propria.) — Fures privatorum furtorum in nervo atque compedibus aetatem agunt, fures publici in auro atque in purpura. M. Cato orat. 70. fr. 1. — Latere sublare privato tutius esse puto. — Privatorum fures in nervo et compedibus aetatem agunt, publici in auro et purpura visuntur. — Privatum commodum publico cedit. — Publicum bonum privato est praeferendum.

Pro et contra.

Proba asserenti incumbit.

Probare. Adversa magnos probant. Plin. paneg. 31. — Amicos secundae res parant, adversae probant. Ps. Sen. mor. 51. — Asserentis est probare. — Aurum igni probatur. — Aurum probat ignis et miseria bonos viros. S. Hier. — Cave amicum credas, nisi si quem probaveris. Publ. Syr. — Circulus in probando. — Detractione patientia nostra probatur. S. Aug. — Donec quis probetur malus, praesumendus bonus. — Donum quodcumque probato. Strabo. — Donum quodcumque dat aliquis, proba. — Exitus acta probat. Ov. her. 2. 85. — Ignis aurum probat, miseria fortes viros. Sen. de provid. 5. 8. — Ignis probat ferrum durum, vinum corda superbiorum. Ss. Eccl. 31. 31. — In igne probatur aurum et argentum. Sirach. 2. 5. — Nihil probat, qui nimium probat. — Oderint, dum probent. Sueton. Tiber. 59. — Omnia probate, quod bonum est tenete. Ss. — Opus artificem probat. — Plures amicos re secunda comparas, paucos amicos rebus adversis probas. Auson. sept. sap. — Probatum est. — Prout ignis aurum, ita res adversae probant virum. — Quisque praesumitur bonus, donec probetur contrarium. Justinian. — Quisquis ab eventu facta probanda putat. Ov. her. 2. 85. — Rebus in adversis certa probanda fides. Owen. monost. 2. — Sapiens nihil affirmat, quod non probet. — Scribitur ad narrantum, non ad probandum. — Video meliora proboque, deteriora sequor. Ov. met. 7. 20. — Vulgus amicitias utilitate probat. Ov. ex Pont. 2. 3. 7.

Probatio. Affirmantis est probatio. — Manifesta non egent probatione. R. j.

Probitas. Causa paupertatis plerisque probitas est. Curt. 4. 1. 20. — Probitas censorio supercilio examinata. Val. Max. 2. 9. 1. — Probitas laudatur et alget. Juv. 1. 74. — Pro-

bitas longum perdurat in aevum. — Probitas perdurat in aevum.

Problema Archimedeum. (Difficile.)

Probrum. Polydamas mihi primum probrum objiciet. — Qui alterum incusat probri, se ipsum intueri oportet. Plaut. Truc. 159.

Probus. Fama malum proba, quo non velocius ullum. Verg. Aen. 4. 174. — Gratis poenitet esse probrum. Ov. — Mavult mori, quam maculari, vir probus. — Merce proba emptor adest. — Merce proba emptor ultro adest. — Proba merx facile emptorem invenit. Plaut. Poen. 342. — Probae fruges ipsae suapte natura enitent. Cic. Tusc. 2. 5. — Sancta probis pax est; irasci desine victus. — Tam probus haud quisquam toto reperitur in orbe, officium qui expers utilitatis agat. — Velat saepe proba membra vetusta roba. — Vir probus in pretio est, quocumque sit ille locorum.

Procedere. Non quod intrat in os, coinquinat hominem, sed quod procedit ex ore. Ss. Matth. 15. 11.

Procella. Nubes, quae in jugis montium sedet, cum procella imbrem dat. Liv. 22. 30. 10. — Procellae quanto plus habent virium, tanto minus temporis. Sen.

Proceres. Est procerum vere procerum corpus habere. — Tollunt matura et tibi projiciunt dura: gentari cerusa (cerisa) procerum cum prole recusa. Inf.

Procinctus. In procinctu est. (Paratus ad proelium.)

Proclivis. In proclivi mala. — Jube acta proclivia, non enim inter centauros versaris. — Proclivis sceleri egestas. — Tam in proclivi, quam imber est, quando pluit. Plaut. Capt. 336.

Procul. A derisu non procul abest risus. — Ab equinis pedibus procul recede. — Beatus ille, qui procul negotiis. Hor. — Cui procul est hostis, bene se munire potest is. — Fluvius

quae procul absunt irrigat, quae proxima sunt praefert. — Infortunati procul amici. — Melior est vicinus juxta, quam frater procul. Prov. 27. 10. — Mulum, pistrinum, flumen fugito procul. — Non procul a proprio stemmate poma cadunt. — Non procul a proprio stipite poma cadunt. — Non sunt amici, qui degunt procul. — Procul a Jove, procul a fulmine. — Procul absit. Statius. — Procul Buda claudio. — Procul ex oculis, procul ex mente. — Quantum oculis, animo tam procul abit amor. Prop. 3. 21. 10. — Qui procul est oculis, procul est a lumine cordis. — Qui procul est Scylla, fatue dimergitur ille. (Submergitur.) Inf. — Quod procul affertur, hoc dulcius esse refertur. — Sit procul omne nefas; ut ameris amabilis esto. Ov. — Viri infelices procul amici. — Viri infortunati procul amici.

Procridis telum.

Prodere. Canibus ossa prodere. — Contraneus prodit hominem. — Difficile est crimen non prodere vultu. Ov. met. 2. 447. — Ebrietas et amor secreta produnt. — Ebrietas et amor cuncta produnt. Sen. ep. 6. — Ebrietas prodit, quod amat cor sive quod odit. — Heu quam difficile est crimen non prodere vultu. Ov. — Magna nolentem quoque consilia produnt. Sen. Thyest. 331. — Nequissimi hominis est, prodere amicum. — Te prodet facies, turpiter cum facies. — Urbem prodit, dum castella defendit.

Prodesse. Aliis prodesse et sibi nocere, stultitia est non caritas. — Aut prodesse volunt, aut delectare poetae. Hor. ep. 2. 3. 333. — Balnea cornici non prosunt nec meretrici. — Cautis pericula aliorum prodesse solent. Phaedr. — Frons domini plus prodest, quam occipitium. Plin. H. n. 18. 31. — Is fecit, cui prodest. R. j. — Laedere qui potuit, prodesse aliquando valebit. Cato. 4. 39. — Lectio certa prodest, varia delectat. Sen. ep.

45. 1. — Mora semper obfuit, diligentia profuit. Plaut. — Multum in amore fides, multum diligentia prodest. Tibull. carm. 2. 26. 27. — Murmuratio nihil prodest. Sap. 1. 11. — Nam quamquam soli possunt prodesse potentes, non prosit potius, si quis obesse potest. Ov. — Nequiquam sapit, qui ipse sibi prodesse non quit. — Nihil prodest bene te didicisse, facere si cesses bene. Publ. Syr. — Nil, nisi quod prodest, carum est. Ov. ex Pont. 2. 3. 15. — Nil prodest, quod non laedere possit idem. Ov. Trist. 2. 266. — Non proderunt divitiae in die ultionis. — Non sapit sapiens, qui ipse sibi prodesse nequit. Cic. de off. 3. 15. 62. — Nullius sensum, si prodest, tempseris unquam. Cato. 3. 11. — Nullus est liber tam malus, ut non aliqua parte prosit. Plin. ep. 3. 5. 10. — Perfer et obdura, dolor hic tibi proderit olim. Ov. am. 3. 11. 7. — Prodesse qui vult, nec potest, aequae est miser. P. S. — Prodest cautela plus quam extrema (vel: postrema) querela. — Prodest morbum suum nosse. Sen. de ira 3. 10. 3. — Prosunt inter se boni. Sen. ep. 109. 1. — Quae non prosunt singula, multa juvant. Ov. — Qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequiquam sapit. Enn. traq. fr. 310. — Qui propriae domui non prodest, pessimus ille. — Qui sibi non prodest, aliis prodesse nequibit. — Quid prodest foris esse strenuum, si domi male vivitur. Val. Max. 2. 9. — Quum vitia prosunt, peccat, qui recte facit. P. S. — Rei nulli prodest mora, nisi iracundiae. P. S. — Serit arbores, quae in altera secula prosint. Stat. — Stemmata quid prosint, si virtus deficit omnis. — Si latet ars, prodest. Ov. art. am. 2. 313. — Tam mala res nulla, quin sit quod prosit in illa. — Tam male nil cusum, quod nullum prosit ad usum. — Tantum ne noceas, dum vis prodesse, videto. Ov.

Prodigus. Avarus nunquam ha-

bet, prodigus non habebit satis. — Prodigus arcani. — Prodigus est natus, de parco patre creatus. — Quod parcus quaeres, effundit prodigus heres. — Tenax requirit prodigum. Agricol.

Prodire. Est quadam prodire tenus, si non datur ultra. Hor. ep. 1. 1. 32.

Proditor. Nemo unquam sapiens proditori credendum putavit. Cic. II. Verr. 1. 15. 38. — Nominis est cuculus proditor ipse sui. — Proditor pro hoste habendus.

Proditionem amo, proditorem non laudo. — Proditionem laudo, proditorem non laudo. — Proditio mala, proditori pessima.

Producere. Ad scamna producere. (In publicum.) Tertull. ad mart. 3. — Annus producit, non ager.

Proeliari. Qui fugiebat rursus proeliabatur. Tertull. de fuga in persecut. 10.

Proelium. Caprinum proelium. (Laseivum.) Varro. — Curabit proelia Conon. — Depugnato proelio venit. (Sero.) Plaut. Men. 989. — Ebrietas in proelium trudit inermem. Hor. ep. 1. 5. 16. — In pace leones, in proelio cervi. Tertull. coron. mil. 1. — Non bene si tollas proelia, durat amor. Ov. am. 1. 8. 96. — Plus aequo extolli per prospera proelia noli. — Proelio victus, non bello. (Non ex integro.) — Si Barach in proelium processisset, Deborah non vicisset. S. Hier. — Venire depugnato proelio.

Profanus. Illotis manibus ac profanis pedibus ad sacra irrumpit. Gell. — Odi profanum vulgus et arceo. Hor. — Sacra profanis, profana sacris miscentur.

Profectus. Dei respectus, homini profectus. — Magna pars profectus est: velle proficere. — Nihil ad profectum.

Profectus ad Apaturia, rediit Majo.

— Sarculum hinc illo profectus es, illum rediisti rutrum.

Proferre. Quidquid sub terra est, in aprium proferet aetas. Hor. ep. 1. 6. 24.

Proficere. Exitu labore proficit, otio senescit. Veget. res milit. 3. 26. — Magna pars profectus est: velle proficere. — Plurimum remedia continuata proficiunt. Sen. ep. 69. 1. — Quid leges sine moribus vanae proficiunt? Hor. — Qui non proficit, deficit. — Qui proficit in litteris et deficit in moribus, plus deficit, quam proficit. — Radix justorum proficiet. Prov. 12. 12. — Tantum proficit, quantum in publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. Amm. Marcell. 19. 5. 2.

Proficisci ad inferos.

Profugus. Gratius est fieri profugum, quam lite moveri.

Profundere. Aquam plorat profundere. — Aquam plorat, quum lavat, profundere. Plaut. Aul. 308.

Profundus Fovea profunda est meretrix et puteus angustus aliena. Prov. 23. 27. — Impius, quum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Prov. 18. 3. — Mersus profundo pulchrior evenit. — Ne credas undam placidam non esse profundam. — Quisque suae trieri solet apta profunda tueri. — Risus profundior lacrimas parit. — Sera in profundo parsimonia. — Sera parsimonia in profundo est. Sen. ep. 1. 4.

Profusus. Alieni appetens, sui profusus.

Progenerare. Aquilae non progenerant columbas. — Nec imbellem feroces progenerant aquilae columbam. Hor.

Progenies viperarum. Ss.

Progredi. Non progredi est regredi. — Non progredi in via virtutis retrogredi est.

Prohibere. Nemo ire quemquam publica prohibet via. Plaut. Cure. 1.

1. 35. — Permissa putantur omnia, quae non sunt prohibita. R. j. — Quae lex non prohibet, debent permissa videri.

Projecta vilior alga.

Projicere. In caenum projicere. Salv. gub. Dei. 6. 8. 43.

Proles. Acetum vini proles. — Caecus amor prolis. — Conjugium sine prole est quasi dies sine sole. — Diligo cum botro vitem, cum prole parentem et mihi cum concha virgine gemma placet. — Muricis proles cito discit prendere mures. — Patrem sequitur sua proles. — Tollunt maturatione et tibi projiciunt dura: gentari cerusa (v: cerisa) procerum cum prole recusa. Inf.

Prolixus. Aegrum prolixo manet exspiratio fixe. — Iliade prolixius. — Languor prolixior gravat medicum. Sirach. 10. 11. — »Non«, »ita« prolixam poterunt consistere rixam.

Proloqui. Artem ne pudeat proloqui, quam factitas. Cic. orat. 43. 147.

Promeri canes.

Promethei portio. — Rebus peractis Cleon est Prometheus.

Promissio. Charetis promissio. (Vana.) — Demulcet multum duleis promissio stultum. — Laetificat multum dives promissio stultum. — Promissio boni viri fit obligatio.

Promissor. Apud bonae fidei promissorem non est opus flagitatione. — Largissimi promissores, lentissimi exhibitores.

Promissum. Multo melius est non vovere, quam post votum promissa non reddere. Eccl. 5. 4. — Facile ex amico inimicum facies, cui promissa non reddas. S. Hier. ep. 148. 30. — Inane promissum. — Nos solet immundus promissis fallere mundus; aurum promittit stipulas pro munere mittit. — Omne promissum cadit in debitum. — Promissis dives quilibet esse potest. — Promissis mulcet inanibus. — Promissis onerare. Curt. 5.

12. — Promissum cadit in debitum. — Qui leviter spondet promisso eludit inani. Mant. Parth. ecl. 4. 14. — Qui pendet alienis promissis, saepe decipitur.

Promittere. Arcadium promittit nunquam daturus. — Aurea promittit culmina, nulla dabit. — Canitiem sibi et longos annos promittit. Verg. — Haec res plus habet in recessu, quam fronte promittit. — Laetificat stultum, qui seipsum promittere multum. — Magna promissisti, exigua video. Sen. ep. 109. 18. — Magnos montes promittit. Pers. 3. 65. — Ne temere promitte. Ov. art. am. 1. 631. — Nos solet immundus promissis fallere mundus: aurum promittit, stipulas pro munere mittit. — Polliceor tibi sponte, promitto rogatus. — Priusquam promittas deliberes, et quum promiseris, facias. Ps. Sen. mor. 25. — Qui cito, qui temere spondet, se multa daturus: quae male promisit, turpius ille negat. Owen. Monost. 48. — Quod dare non possis, noli promittere verbis. Columban. 5. 23. — Regia, crede mihi, res est promittere multum, sed servare fidem, rusticis opus. — Si bene promittant, totidem promittite verbis. Ov.

Promovere. Moves, sed non promoves. — Promoveatur, ut amoveatur.

Properare. Nihil ordinatum est, quod praecipitur ac properatur.

Promptus. Ad omnia promptus. — Nil onerosum, quod prompto et hilari animo agitur. — Sis tibi promptus ope, torre fovenite prope. — Spiritus promptus est, caro autem infirma. Ss. — Sub facie comta mens est ad turpia prompta. — Usus promptum facit.

Promulgare. Lex non promulgata non obligat.

Promptus. In promptu habet. Plaut.

Promus. Bonus condus, bonus promus. — Condus quaerit promum. — Est natura coquis et promis sem-

per iniqua. — Gaudet illa domus, bene providus est cui promus.

Pronus. In risum pronis fluitant cito lumina fletu. — Raro solet pronus impetus esse bonus. — Prona est ad malum suspicatio. — Prona juvenus in quodeunque malum.

Propago Messalae.

Prope. Fervidior locus, cui propior focus. — Genu crure propius. — Genu sura propius. — Genu tibia propius. — Ignis prope stipulam non est tutum. — Nec longe, nec prope. — Prope ad summum, prope ad exitum. — Propior igni citius calescit. — Quo Romae propiores, tanto christiani tepidiores. — Tunica propior pallio est. Plaut. Trin. 1154. — Sis tibi promptus ope, torre fovente prope. — Vita pejores sunt, quo Romae propiores.

Properare. Fac properes, nec te venturas differ in horas: qui non est hodie, cras minus aptus erit. Ov. rem. am. 93. — Nimium properat, serius absolvit. — Nihil ordinatum est, quod praecipitur ac properatur. — Omnis nimium longa properanti mora est. Sen. Agam. 426. — Qui nimium properat, serius absolvit. — Serius aut citius sedem properamus ad unam. Ov. — Serius aut ocus metam properamus ad unam. — Si post fata venit gloria, non propero. (Mors.) — Stagnum litus edit; torrens properando recedit. Inf.

Propere. Pestis adest propere, solet at deserpere sere. (Sero.) — Qui nimis propere, minus prospere.

Properus. Impetui propero bona fit successio raro.

Propheta. Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Ss. Matth. 7. 15. — In patria natus non est propheta vocatus. — Nemo propheta acceptus est in patria sua. — Nemo propheta in patria sua. — Nemo propheta sua splendidus in patria. — Non est propheta

sine honore, nisi in patria sua. Ss. Matth. 13. 57. — Non mihi fit comes: doctor, causidicus, propheta, sacerdos. — Non mihi sit socius: medicus, propheta, sacerdos. — Saul inter prophetas. — Spernitur in patria quisvis, licet ipse propheta.

Propinquitas. Praestat amicitia propinquitati. Cic.

Propitius. Cui dii sunt propitii, lucrum ei obijciunt. Plaut. Cure. 4. 2. 45.

Proponere, Homo proponit, Deus disponit.

Propositum. Justum ac tenacem propositi virum, nec civium ardor prava jubentium, nec vultus instantis tyranni, mente quatit solida. Hor. carm. 3. 3. 1.

Proprius. Aedibus in propriis canis est mordacior omnis. — Aliena negotia cura, excussus propriis. Hor. sat. 2. 3. 19. — Alii dividunt propria et ditiores fiunt; alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt. Prov. 11. 24. — Alterius, qui vult oculis extergere labem, e propriis oculis eruat ante trabem. — Amittit merito proprium, qui alienum appetit. Phaedr. 1. 4. 1. — Cum accusas alium, propriam prius inspicere vitam. Cato monost. 41. — De cute non propria scinditur absque bria. Inf. — Domus propria, domus optima. — Est focus proprius multo pretiosior auro. — In propria pelle quiescere. Hor. sat. 1. 6. 22. — In propria tegete capitur pausatio lacte. — In propriis vitiis talpae, in alienis lynces sumus. — Judex nemo potest esse in propria causa. — Laus in ore proprio sordescit. — Laus in ore proprio vilescit. — Manu propria. — Messe tenuis propria vive. Pers. 6. 25. — Non procul a proprio stipite (vel: stemmate) poma cadunt. — Omnis amat care proprias merces phalerare. — Omnis homo nequam in proprio quaestu. — Plus sumus alterni, quam proprii silicerni. — Propria

caedit vineta. Hor. ep. 2. 1. 220. — Propria describit Deus officia et aevum per suos ducit gradus. — Propria domus omnium optima. — Propria laus sordet. — Propria oris fastio centum testibus aequivalet. — Propriis pennis vulneramus. Cassiod. — Proprio gladio aliquem jugulare. — Proprio Marte facere. — Proprio sordescit in ore gloria. Owen. Monost. 83. — Proprium ignorat vocabulum. S. Hier. ep. 126. 2. — Proprius cuique genti mos. — Qui propriae domui non prodest pessimus ille. — Quilibet ad propriam tortellam confovet ignem. — Quilibet faber propriae fortunae. — Quin propriam calcans terram querceta teneto. — Turpis avis proprium qui foedat stercore nidum.

Propulsare. Commune periculum concordia propulsandum.

Prora et puppis. Cic. — Prora et puppis salutis meae. — Prora mihi et puppis. Cic. ad fam. 16. 25.

Proreta. Si tu proreta isti navi, ego gubernator ero.

Proserpina. In peculio Proserpinae numeratur. Apul. met. 3.

Prospectare. Annoso prospectandum latrante molosso, (Canis.) — Cane vetulo latrante prospectandum.

Prospectus et umbra asini.

Prosperus. Per aspera ad prospera. — Plus aequo extolli per prospera proelia noli. — Prospera animos efferunt. Sen. Agam. 252. — Prosperum ac felix seelus virtus vocatur. Sen. Herc. fur. 251.

Prospere. Qui nimis prospere, minus prospere.

Prospicere. Alii prospiciens, non sibi. — Lex prospicit, non respicit. — Prospicere in pace oportet, quod bellum juvet. Publ. Syr. — Rem praecedentem bene prospice, cerne sequentem.

Protectio. Amicus fidelis protectio fortis; qui autem invenit illum, invenit thesaurum. Sirach. 6. 14. —

Protectio trahit subjectionem, et subiectio protectionem.

Protegere. Protegit sapientia et protegit pecunia. Eccl. 7. 13.

Protervus. Expellas servos, quos noveras protervos. — Ignavus servos rector facit esse protervos.

Protervia ignominiam praecedit.

Proteo mutabilior. Lucian. — Proteus est. Hor. sat. 2. 3. 71.

Protinus ad censum, de moribus ultima fiet quaestio. Juv. 3. 140.

Provectus. Praesentia domini provectus est agri.

Proverbium. Abiit in proverbium. Ss.

Providus. Gaudeat illa domus, bene providus est cui promus.

Provisus. Rem bene provisam non verba invita sequuntur.

Provocare. Beneficium beneficio provocatur. — Dares Entellum provocat. — Equites in campum provocat. — Lydum in planum provocat. — Vir iracundus provocat rixas. Prov. 15. 18.

Proxime eingendus, habetur pro cincto.

Proximus. Carissimus Deo flagello proximus. — Confessioni proxima poenitentia. — Cum fueris felix, semper tibi proximus esto. Cato dist. 1. 40. — Etiam proximo suo pauper odiosus erit, amici vero divitum multi. Prov. 14. 20. — Flamma fumo est proxima. Plaut. Curcul. 53. — Fluvius quae procul absunt irrigat, quae proxima praeterit. — Ipsemet unicus est, sibi soli proximus ipse est. — Insuperiens periculo proximus. — Jam proximus ardet Ucalegon. Verg. Aen. 2. 311. — Nam tua res agitur, paries cum proximus ardet. Hor. ep. 1. 18. 84. — Ne vicinus quidem proximus sentiat. Cic. Catil. 2. 10. 21. — Nemo errat uni sibi, sed dementia spargit in proximos. Sen. — Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Ss. Levit. 19. 13. —

Omne optimum Deo proximum. — Proximus a tectis ignis defenditur aegre. — Proximus ardet Ucalegon. Verg. — Proximus ecclesiae semper vult ultimus esse. — Proximus ecclesiae ultimus esse solet. — Proximus sum egomet mihi. Ter. Andr. 636. — Quisque sibi proximus.

Prudens. Aetate reddimur prudentiores. — Cum vulpe prudens vulpinabitur. — Eligat aequalem sibi prudens quisque sodalem. — Estote prudentes sicut serpentes. Ss. — Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae. Ss. Matth. 10. 16. — Melior est sapientia quam vires, et vir prudens quam fortis. Sap. 6. 1. — Nec accipies munera, quae etiam excaecant prudentes. Ss. Exod. 23. 8. — Nemo prudens punit, quia peccatum est, sed ne peccetur. Sen. — Occasionem rapere prudentis est. Symmach. ep. 1. 7. 2. — Prudens futuri temporis exitum caliginosa nocte premit Deus. Hor. — Prudens in flammam ne manum injicito. — Prudens interrogatio quasi dimidium sapientiae. Baco. — Prudens sciens pereor. Ter. Eun. 72. — Prudentis est mutare consilium, stultus sicut luna mutatur. — Prudentis est nonnunquam silere. — Prudentis vultus etiam sermonis loco est. Publ. Syr. — Quam ducturus eris habeat P-quinque puella: sit pia, sit prudens, pulchra pudica, potens. — Quod breviter durat, quis prudens quaerere curat. — Quod prudentis opus? Quum possit, nolle nocere. Auson. sept. sap. 1. 6. — Quod pudeat socium, prudens celare memento. — Superbiam verborum iracundi ode-runt, prudentes irrident. Liv. 45. 23. 18. — Utilibus monitis prudens accommodat aurem.

Prudentia. An nescis mi fili quantilla prudentia regatur orbis. (Vel: mundus.) Oxenstjerna. — Canities senii, non prudentiae indicium est. — Dominus sapientia fundavit terram,

stabilivit coelos prudentia. Prov. 3. 19. — Justitia sine prudentia multum poterit, sine justitia nihil valebit prudentia. Cic. de off. 2. 9. 34. — Multa prudentia perit in pauperum crumena. — Non de ponte cadit, qui cum prudentia vadit. — Non est ab homine nunquam sobrio postulanda prudentia. Cic. Philipp. 2. 32. 81. — Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Prov. 21. 30. — Non venit ante suos prudentia nobilis annos. — Nullas recipit prudentia metas. Claudian. Mall. Theod. cons. 143. — Prudentia non venit ante pilos. — Saepe acri potior prudentia dextra. Val. Flacc. Argon. 4. 622. — Scilicet ingenium et rerum prudentia velox ante pilos venit. — Sisyphi prudentia. — Sua enim cuique prudentia Deus est. Paneg. lat. 9. 4. — Temeritas est florentis aetatis, prudentia senescentis. Cic. de senect. 6. 20. — Ulixi Sisyphique prudentia. Cic. Tusc. 1. 41. 98.

Prudenter. Quidquid agis, prudenter agas et respice finem.

Pruna. Ex cinere in prunas.

Prurire. Dentes ei pruriunt. — Dorsus prurit. Plaut. mil. gl. 397. — In pugnam prurit. — Mulieres prurientes.

Pruritus. Post joca pruritus uredo saepe fit acris. Inf.

Prytaneum. Lychnus in Prytaneo.

Psalmus. Cum lupus addiscit psalmos, desiderat agnos.

Psittacus. Alia voce psittacus, alia voce cotarnix loquitur. — Psittacus nihil aliud, quam quod didicit, pronuntiat. Apul. Florid.

Publicus. Claudas os hujus sunt publica crimina cujus. — Coram publico. — Extra viam non deflectas publicam. — Fures privatorum fur-torum in nervo atque compedibus aetatem agunt, fures publici in auro atque in purpura. M. Cato orat. 70. fr. 1. — In publicos hostes omnis homo

miles est. Tertull. — Irrepere in tabulas publicas. — Nemo ire quemquam publica prohibet via. Plaut. Cure. 1. 1. 35. — Periculum subire ob bonum publicum. — Privatum commodum publico cedit. — Pro bono publico. — Publica fama non semper vana. — Publicum bonum privato est praeferendum. — Qui in publico aedificat multorum censuris patet.

Pudet. Artem ne pudeat proloqui, quam facites. Cic. orat. 43. 147. — Bene si amico feceris, ne pigeat fecisse: ut potius pudeat, si non feceris. Plaut. Trin. 2. 2. 66. — Geminat peccatum, quem delicti non pudet. Publ. Syr. — Inter pygmeos non pudet esse brevem. — Ne pudeat, quae nescieris, te velle doceri. Cato 4. 29. — Non me pudet fateri nescire, quod nesciam. Cic. — Quod pudeat socium, prudens celare memento. — Quos edisse pudet, vita molesta gravat.

Pudescere. Teter es ecce lebes, ait olla, pudescere debes.

Pudenda. Compescas semper linguam, ventrem atque pudenda.

Pudicitia. Lis est cum forma magna pudicitiae. Ov. her. 16. 288. — Nulla reparabilis arte laesa pudicitia est. Ov. her. 5. 103. — Rara concordia formae atque pudicitiae. Juv. 10. 297. — Rara pudicitiae manet et concordia formae.

Pudicus. Esse solet raro pulchra pudica caro. — Homo pudicus animae suae amicus. — Pudicior Vesta. Priap. 31. 2. — Quae dos matronae pulcherrima? Vita pudica. Auson. sept. sap. 1. 4. — Quam ducturus eris, habeat P. quinque puella: sit pia, sit prudens, pulchra, pudica, potens.

Pudor. Cedere majori non fit pudor inferiori. — Color ingenuus movetur pudore. — Est aviditas dives et pauper pudor. — In oculis pudor. — Incurata, pudor malus, ulcera, celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Jura, pudorque et conjugii sacrata fides fugiunt aulas.

Sen. Agam. 79. — Multis res angusta domi, sed nulla pudorem paupertatis habet. Juv. 6. 357. — Non pudor est nil scire, pudor nil discere velle. — Nullus est miseris pudor. Sen. Oed. 65. — Pudor doceri non potest, nasci potest. P. S. — Pudorem alienum qui eripit, perdit suum. P. S. — Quod non vetat lex, hoc vetat fieri pudor. Sen. Troad. 334. — Rebus in arctis pudor absit. — Redire, quum perit, nescit pudor. Sen. Agam. 113. — Stultorum incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. — Ubi timor, ibi pudor. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas, fides: instabile regnum est. Sen. Thyest. 215.

Puella. Aegre formosam poteris servare puellam. Owen. Monost. 20. — Clericus in cella gaudet veniente puella. — Credulitas damno solet esse puellis. Ov. her. 17. 39. — Culta puella nimis, casta puella minus. — Difficile eximias est custodire puellas. — Est bellum bellum bellis bellare puellis. — Fallere credentem non est operosa puellam gloria. Ov. her. 2. 63. — Judicium rectum turbatur amore puellae. — Maurae similis puellae. — Mutat via longa puellas. Prop. 1. 12. 11. — Quam ducturus es, habeat P-quinque puella: sit pia, sit prudens, pulchra, pudica, potens. — Quot coelum stellas, tot habet tua Roma puellas. Ov. art. am. 1. 59. — Senis amplexus culta puella fugit. Tibull. 1. 9. 74. — Verba puellarum foliis leviora caducis. Ov. am. 2. 16. 45.

Puer. A puero duris opus est asuescere curis. — Bis pueri senes. — Canus honoretur, puer ad documenta citetur. — Da puero volutum, ne moeror amaritet illum. — Debetur puero reverentia. — Disce puer virtutem ex me verumque laborem, fortunam ex aliis. Verg. — Ebrius et pueri dicent tibi verum. — Est phrasis in puero bene consentanea vero. — Esto sequens puerum, quem miseris ad fora

rerum. Inf. — Et pueri nasum rhinocerotis habent. — Et puero perspicuum. Plato. — Exsultat levitate puer, gravitate senectus. Corn. Gall 1. 105. — Fit puer angelicus daemon veniente senecta. — Flendo puer queritur ob verbera, causa tacetur. — Funiculis ligatum vel puer verberaret. — Inter pueros senex et inter senes puer. — Laudant ut pueri pavonem. — Maxima debetur pueris reverentia. Juv. 14. 47. — Mendacium est: in puero levitas, in sene grande nefas. — Mos vetus emergit, puer ad puerilia vergit. — Multa tulit, fecitque puer, sudavit et alsit, abstinuit Venere et vino. Hor. A. p. 413. — Ne puero gladium. S. Aug. ep. 104. 2. 7. — Nil dictu foedum visuque haec limina tangat, intra quae puer est. Juv. 14. 14. 45. — Non amat hic puerum, qui raro corripit illum. — O formose puer, nimium ne crede colori. Verg. ecl. 2. 17. — Odi pueros praecoci ingenio. — Odi pueros praecoci sapientia. — Peccantem puerum quisquis non corrigit, odit. Muret. — Pelle salit plena puer et non veste serena. — Puer osculatur propter matrem. — Pueris virgae. — Puero gladium ne commiseris. — Puerum rege, qui nisi paret, imperat. Sen. — Quae a puero discentur, tenacius haerent. — Quisquis amat pueros ferro praecordia duret. Nemes. ecl. 4. 56. — Quod puer addiscit, senex deserere nescit. — Quod puer assuescit senior dimittere nescit. — Quod puer adsuescit senio dimittere nescit. — Si secretarum seriem vis noscere rerum: ebrius, insipiens, pueri dicunt tibi verum. — Spes in pueris elucet. — Sunt pueri, pueri; pueri puerilia tractant. — Surge puer, vigila, canta, lege, disce, labora: fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas; laesus ab igne puer, timet illum postea semper. — Ustus pyr metuuit, catulum puer a cane morsus

— Ut pueri pavonem. (Sc: laudant.) Juv. 7. 32. — Vinum et pueri veraces. — Viri jurejurando, pueri talis fallendi.

Pueriliter. A primis et nos pueriliter egimus annis.

Puerilis. Mos vetus emergit: puer ad puerilia vergit. — Sunt pueri, pueri; pueri puerilia tractant.

Pueritia et insania ejus generis sunt, ex quibus saepissime verum invenitur.

Puerulus. Odi puerulos praecoci ingenio. (Vel: sapientia.)

Pugio. O plumbeum pugionem! (Argumentum insufficiens.) Cic. de fin. 4. 18. 48. — Plumbeus pugio. Cic.

Pugna. Absque pugna non est victoria. — Aperta pugna confligere. — Dura est antiqua cum consuetudine pugna. — Est nulli certum, cui pugna velit dare sertum. — Est pax villana melior, quam pugna Romana. — Fugere ex pugna. — In pugnam prurit. — Inexpertis etiam dulcis est pugna. Veget. de r. milit. 3. 12. — Jamque non pugna, sed caedes erat. — Non dat tot pugna socios, quot solet mensa convivas. Sidon. — Nullum memorabile nomen feminea in pugna est. — Osculana pugna. — Post Marathoniam pugnam. (Serum auxilium.) — Post pugnam venit triumphus. — Pugna Canensis. (Infelix.) Cic. p. Rosc. 32. 89. — Pugna senescit. — Pugna suum finem, dum jacet hostis, habet. Ov.

Pugnare. Adversus aërem pugnare. — Andabatarum more pugnare. (Clausis oculis.) S. Hier. adv. Jovin. 1. 36. — Argenteis hastis pugnare. (Pecunia.) — Attila rex priusquam arma sumeret, arte pugnabat. Agnellus Langob. 37. — Chalybs Chalybem domitat pugnare volentem. — Cum principe non pugnandum. Sophocl. — Dolo pugnandum est, dum quis par non est armis. Corn. Nep. Hann. 10. — Filii matris meae pugnaverunt contra me. Ss. — Hastis pugna argen-

tatis atque omnia vinctes. — In auras tela jacere et sine hoste pugnare. Claud. Mamert. 3. 16. — Lychnis contra solis radios pugnat. Ennod. — Miles fugiens iterum pugnare potest. — Noli pugnare duobus. Catull. 62. 64. — Non omnis militans pugnat, qui fortia clamat. — Pugnare volsellis. Varro. — Pugnare duobus. — Vir fugiens denuo pugnabit. (Iterum.) — Volsellis pugnat non gladiis.

Pugnax. Ingenio pugnax, corpore parvus erat.

Pugnus. Da panem et pugnum. — Est pugnus sterilis, qui non caput armat asilis. — Pugni mihi gestiunt. — Pugnis aërem verberat. S. Paul ad Corinth. 1. 9. 26. — Pugnis calcibus. (Manibus pedibusque.) Plaut. Poen. 819. — Pugnos edere. Plaut. — Si stimulos pugnis caedis, manibus plus dolet. Plaut. Truc. 768.

Pulcher. Abdera pulchra Tejorum colonia. — Asinus asino pulcherrimus. — Asinus asino et sus sui pulcherrimus. — Bis ac ter quod pulchrum est. — Cavea ut ut pulchra non nutrit avem. — Difficilia, quae pulchra. Solon. — Esse solet raro, pulchra pudica caro. — Est ubi pulchra caro, mens est ibi candida raro. — Fastus inest pulchris, sequitur superbia formam. Ov. fast. 1. 419. — Gravior est pulchro veniens ex corpore virtus. Verg. Aen. 5. 344. — In Pario frigida quidem est aqua, sed pulchrae mulieres. (De absurdis conclusionibus.) — Ipsa quidem virtus sibimet pulcherrima merces. Sil. Ital. 13. 663. — Lux domini pulchrum facit ornatumque caballum. (Oculus.) — Mersus profundo pulchrior evenit. — Nimia est miseria, nimis pulchrum esse hominem. Plant. mil. gl. 1. 1. 68. — Nireo pulchrior. — Non id quod magnum est, pulchrum est, sed id quod pulchrum magnum. — Non pulchrum vultum, sed cor tibi reddito cultum. — Pulcher, malus. — Pulchra extra ob-

vertere. — Pulchra mulier nuda erit, quam purpurata, pulchrior. Plaut. Most. 1. 3. 131. — Pulchrae domus, pulcher hospes. — Pulchrius est aere, monimenta favoris habere. — Pulchrorum etiam autumnus pulcher est. — Pulchrum est accusari ab accusandis. — Pulchrum est benefacere reipublicae. Sall. — Pulchrum est digito monstrari et dicier: hic est. Pers. 1. 28. — Quae dos matronae pulcherrima? Vita pudica. Anson. — Quam ducturus eris, habeat P-quinque puella: sit pia, sit prudens, pulchra, pudica, potens. — Sat pulchra, si sat bona. — Sat pulchram duxit sibi, cui bona contigit uxor. — Sidere pulchrior. Hor. carm. 3. 9. 21. — Simiarum pulcherrima deformis est. — Sus sui pulcher. — Suum cuique pulchrum est. Cic. Tusc. 5. 22. 63. — Talos a vertice pulcher ad imos. Hor. — Titulus sapientis pulcher. — Valet pulchra somnia.

Pulchritudo. Fallax gratia et vana est pulchritudo. Prov. 31. 30. — Vanitas pulchritudo.

Pulex. In pulicis morsu Deum invocat. — Pulex intus. (In aure.) Cels. Medic. 6. 79.

Pullus. Ad praesens ova, cras pulli, sunt meliora. — Ex cocto pullus nunquam producitur ovo. — Ex ovis, pullus, non natis sero fit ullus. — Ex pravo ovo pullus bonus non venit ullus. — Ovum dat nulli, nisi sit retributio pulli. — Ovum qui comedit pullo quandoque carebit. — Parvus semper tuus pullus. — Pullus ex ovo. (Pulcher.) Cic. de nat. deor. 2. 52.

Pulmo prius venisset.

Pulpamentum. Alter occidit apros, alter pulpamento fruitur. — Ego semper apros occido, sed alter utitur pulpamento. Flav. Vopise. numer. 14. — Lepus tute es, pulpamentum quaeris. (Quod in te habes.) Ter. Eun. 426.

Pulsare. Bifariam pulsare. — Non

cuilibet pulsanti patet janua. — Pede terram pulsat. — Pulsate et aperietur vobis. Ss.

Pulsus. Ex verbis fatuus, pulsu cognoscitur olla.

Pulvillus. Pulvillos ei sub cubito consuit. — Fit de pulvillo languens pupilla pusillo.

Pulvinar. Otium est pulvinar diaboli. — Potrahit in stramen pulvinar vile juvamen. Inf.

Pulvinaris pica. (Loquax ad mensam.) Petron. 37.

Pulvis. Bos adversus seipsum pulverem movet. — Citra pulverem. (Facile.) — In suo pulvere currit. — Memento homo quia pulvis es, et in pulverem reverteris. — Ne eruditum quidem illum pulverem attigit. Cic. — Nos ubi decidimus, pulvis et umbra sumus. Hor. carm. 4. 7. 14. — Pulverem ob oculos aspergere. Gell. 5. 21. 4. — Pulverem ob oculos offundere. Plaut. — Pulveris Africi subducere numerum. — Pulvis es et in pulverem reverteris. Ss. Gell. 3. 19. — Pulvis et umbra sumus. Hor. — Quid valet argentum, quidve annis vivere centum? Post mortem fumus, pulvis et umbra sumus. — Sine pulvere. — Sine pulvere palma. (Sine labore.) Hor. ep. 1. 1. 50. — Sulcos in pulvere ducere. Juv.

Pulvisculus. Cum pulvisculo. — Vel cum pulvisculo aufert rem. Plaut.

Pumex. Aquam a pumice postulat. Plaut. Pers. 41. — Pumex non aequae est aridus. Plaut. Aulul. 297.

Pumiceos oculos habet. (Sine lacrimis.) Plaut. Pseud. 75.

Pumilio. Magnus non est pumilio, licet in monte constiterit. Sen. ep. 76. 31. — Pumilio licet in monte, non est magnus. Sen. ep. 127.

Punctum. Accidit in puncto, quod non contingit in anno. — Accidit in puncto, quod non speratur in anno. — Ne punctum quidem. — Ob solum punctum caruit Robertus asello. —

Omne tulit punctum. Hor. ep. 2. 3. 343. — Omne tulit punctum, qui misceuit utile dulci. Hor. — Perditur in puncto, quod non reparatur in anno. — Punctum saliens. — Punctum vivimus. (Brevis vita.) Sen. ep. 49. 3.

Punctus. Acu punctum. S. Hier. ep. 112. 13.

Pungere. Hoc pungit, non perforat. Sen. de benef. 1. 4. — Rustica gens est optima flens et pessima ridens (vel: gaudens); ungentem pungit, pungentem rusticus ungit.

Punicus. Peliucet, quasi lanterna Punica. — Punica fides. (Perfidia.) Sall. Jug. 108. 3. — Punica perfidia. Liv. — Perfidia plus quam Punica. Liv. 21. 4. 9.

Punire. Affectus non punitur, nisi sequatur effectus. — Idem delictum non debet bis puniri. — Nemo prudens punit, quia peccatum est, sed ne peccetur. Sen. — Per quod quis peccat, per idem puniatur et ipse. — Quos Deus vult punire, dementat. — Sacrilegia minuta puniuntur, magna in triumphis feruntur. Sen. ep. 87. 20. — Satis est poenarum, potuisse puniri. Ps. Sen. mor. 69. — Suo puniatur exemplo nocens. Sen. — Venereum jusjurandum non punitur.

Pupillus. Qui vindicat pupillum, Deus coronat illum. — Si nuces et sorba dederis, totum pupillum ceperis.

Pupilla. Fit de pulvillo languens pupilla pusillo. Inf.

Puppis. Prora et puppis. Cic. — Prora et puppis salutis meae. — Prora mihi et puppis. Cic. ad fam. 16. 24. — Sedebamus in puppi; clavim tenebamus; — nunc autem vix est in sentina locus. Cic. — Sedet in puppi.

Purgare. Cloacas Augiae purgare. Sen. apol. 7. — Helleboro te purga. — Lutum luto purgare. — Nisi purges et molas non comedes. — Non purgat peccata, qui negat.

Purpura. Causidicum vendit pur-

pura. (Monstrat.) — Fures privatorum furtorum in nervo atque compedibus aetatem agunt; fures publici in auro atque in purpura. M. Cato orat. 70 fr. 1. — Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est. — Purpura juxta purpuram dijudicanda. — Simia purpuram induit.

Purpuratus. Pulchra mulier nuda erit, quam purpurata, pulchrior. Plaut. Most. 1. 3. 131.

Purpureus. Ferre togae squalor solet intus purpureum cor.

Purus. A puro pura defluit aqua. (Fonte.) — Integer vitae scelerisque purus. Hor. — Non luteam fundam, nisi puram mutuor, undam. (Aquam.) — Puris omnia pura. Tit. 1. 15. — Purus putus. (Vere ille est.) Plaut. Pseud. 989. — Vivat quisque purus, quasi esset cras moriturus.

Pusillus. Adde parum modico, modicum superadde pusillo; saepius hoc faciens magnum cumulabis acervum. — Fit de pulvillo languens pupilla pusillo. — Infirmis causa pusilla nocet. Ov. rem. am. 730. — Nulla pusilla domus, quae multos captat amicos.

Putare. Consciis ipse sibi, de se putat omnia dici. Cato 1. 7. — Diversi diversa putant. Paling. 3. 52. — Insipientis est dicere: non putarem. Cic. — Non putarem. — Quod volunt homines, se bene velle putant. — Rem ipsam putasti. — Secum rationes putas. (Sine caupone.) — Stultum est dicere: non putarem.

Putamen. Nucleum, amisi, reliquit pignori putamina. Plaut. Capt. 655.

Putet. Merx ultronea putet. S. Hier. ep. 26. 5.

Puteus. Ac si in puteum conjicias. Petron. 42. — Aequae ac si in puteum conjicias, Petron. — Asinus de Aesopi puteo. — Asinus de Aesopi puteo: modo venis et jam exclamas. Tertull. adv. Marc. 4. 23. — De Aesopi puteo venit et jam exclamat. — Democriti

puteus. — E Democriti puteo haurit. — Fodere puteum, ubi sitis fauces tenet. — Fovea profunda est meretrix, et puteus angustus aliena. Prov. 23. 27. — In Democriti puteum incidit. — In puteo constrictus est. — Juxta fluvium puteum fodit. — Lupus circa puteum saltat. — Puteum vitare. — Sic Thales in puteum. (Sc: incidit spectans coelum.) Tertull. de anim. 6. — Tum demum fodit puteum, ubi sitis fauces tenet. Plaut. Most. 380.

Putidus. Tanti est, quanti est fungus putidus. Plaut. Bacch. 821.

Putrescere. Saepe solet medici pietate putrescere vulnus.

Putridus. Cito maturum, cito putridum.

Pygmaeus. Circumlatabant, ut Pygmaei Herculem. Amm. Marcell. 22. 11. 4. — Inter pygmaeos non pudet esse brevem. — Pygmaei cum Hercule. — Pygmaeo brevior. Priap. 46. 3. — Pygmaeum colosso imponere.

Pylades. Pyladea amicitia. — Pyladi praestare matellam non es dignus. Mart. 10. 11. 3.

Pylus. Est Pylus ante Pylum. — Similes videntur captivis e Pylo.

Pyr. (Ignis.) Si pyr ponis in hir, pyr in hir, non hir ruit in pyr. (Hir, cheir-manus. Si ignem ponis in manum, ignis nocet manui, non manus igni.) Inf. — Pyr metuit tostus (Vel: ustus), catulum puer a cane morsus. Inf.

Pyrrhus. Victoria regis Pyrrhi. — Pyrrhonica haesitatio.

Pythagoraeis taciturnior. — Pythagorica taciturnitas.

Pythoclis fastu ac pompa incedit.

Quadra. Aliena vivit quadra. Juv. 5. 2.

Quadrans. Quadrantem tollere.

Quadratus. Confundit rotundum cum quadrato. — Diruit, aedificat;

mutat quadrata rotundis. S. Hier. ep. 1. 1. 100. — Miscet quadrata rotundis. — Mutat quadrata rotundis. Hor. — Omnia quadrata currunt. Petron. 43.

Quadriga. Equus in quadriga, in aratro bos. — Navibus atque quadrigis. Hor. ep. 1. 11. 28. — Quadrigae decucurrerunt. — Quadrigae meae decucurrerunt. (Non habeo plus.) Petron. 64. — Quadrigis praecurrere. — Quadrigis praecurrere albis.

Quadrupes. Cum titubat quadrupes, labitur ergo bipes. — Errat interdum quadrupes. — Quadrupes in plano quandoque cadit pede sano.

Quaerere. Ab asino lanam quaerere. — Accensa lucerna candelabrum quaerit. — Aequalem tibi quaere uxorem. — Altiora te ne quaesieris, et fortiora te ne scrutatus fueris. Sirach. 3. 22. — Amici animum quaerunt. — Amoto quaeramus seria ludo. Hor. — Arrepta candela candelabrum quaeris. — Exacta via vaticum quaerere. (Avarus senex.) Sen. — Ficum hieme quaerere. — Heredem ferre honestius est, quam quaerere. Publ. Syr. — Hic est aut nusquam, quod quaerimus. Hor. — Hominem quaero. Diogen. — In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertam. Sen. ep. 108. — In flumine aquam quaerit. — In mari aquam quaerit. — In medio flumine aquam quaerit. — In scirpo nodum quaerit. Plaut. Men. 247. — In silvis lepores, in verbis quaero lepores. — Inter spinas quaerere rosas. — Lassus rixam quaerit. Sen. — Laureolam in mustaceo quaerit. (In re exigua.) Cic. ad Att. 5. 20. 4. — Leonis vestigia quaeris. (Periculum.) — Lepus tute es, et pulpamentum quaeris. Ter. Eun. 426. — Malo nodo malus quaerendus cuneus. S. Hier. — Me unguibus quaeras. (Post mortem meam.) Petron. 74. — Medio in flumine quaeris aquam. Prop. 1. 9. 16. — Ne quaere mollia, ne tibi contin-

gant dura. — Ne te quaesiveris extra. Pers. 1. 7. — Nec minor est virtus, quam quaerere, parta tueri. Ov. art. am. 2. 13. — Nec unguenta, aurum et margaritas quaerunt in luto. S. Hier. ep. 98. 22. — Post vulneratam causam remedium quaerere. — Potenti irasci sibi periculum est quaerere. P. S. — Quaere peregrinum. Hor. ep. 1. 17. 62. — Quaerit aquas in aquis. Ov. am. 2. 2. 43. — Quaerit delirus, quod non respondet Homerus. — Quaecumque quaerit, calamitas facile invenit. P. S. — Qui fuit in furno socium sibi quaerit in illo. — Qui inimicus est etiam in scirpo nodum quaerit. Isidor. orig. 17. 9. 97. — Qui quaerit alta is malum videtur quaerere. Plaut. Pseud. prol. 22. — Qui quaerit, invenit. Ss. — Quid ibi quaeras, ubi nihil est. — Quo minime quaeris gurgite piscis erit. — Quod in te habes, hoc quaeris in altero. Ter. Eun. — Raros tibi quaere sodales. Paling. 4. 739. — Rarus amicus erit, qui plus tua, quam sua quaerit. — Res tibi quaerenda est, ubi scis hanc forte latere. — Rimam quaerere. — Rosam, quae praeteriit, ne quaeras iterum. — Saepe subactus erit, alium qui sternere quaerit. — Scarabaeus aquilam quaerit. — Se non quaerere extra. Pers. — Sero in periculis est consilium quaerere. — Si acum quaereres, acum invenisses. Plaut. — Si nemo ex me quaerat scio, si quaerenti explicare velim, nescio. S. Aug. — Stulto nullus quaerendi finis. (Pecuniam.) — Supplicium quaerit, qui sibi quaerit opes. — Terra marique quaerere. — Unde habeas quaerit nemo, sed oportet habere. Juv. 14. 207. — Unguibus quaerere. — Vellera quaerit asini. — Vive Deo soli, quod amat caro quaerere noli.

Quaesitum. De male quaesitis non gaudet tertius heres. — Quod male quaesitum est, pejus abire solet. — Res male quaesita saepe recedit ita.

Res quaesita mora, parva consumitur hora. — Utere quaesitis parce, quum sumptus abundat. — Utere quaesitis, sed ne videaris abuti. Cato. 3. 22.

Quaestio. Protinus ad censum; — de moribus ultima fiet quaestio. Juv. 3. 140. — Quaestio Domitiana. (Vana.)

Quaestus. Ad suum quaestum callidus est. Plaut. Asin. 1. 3. 36. — Ad suum quaestum aequum est quemque callidum esse. Plaut. — Ex hominum quaestu facta Fortuna est dea. Publ. Syr. — Hercules quaestum contere. — In bono hospite atque amico quaestus est, quod sumitur. Plaut. mil. gl. 3. 1. 80. — Lingua ejus est in quaestu. — Nulli nisi ex alterius injuria quaestus est. Sen. de ira 2. 8. 1. — Omnis homo nequam in proprio quaestu. — Quaestus sine impendio non instituitur. — Superat quaestum sumptus. — Uti potestate ad quaestum.

Qualis. Cernite sim qualis, qui modo qualis eram. Ov. — Quale quis asportet, quod tale reportet, oportet. — Tales simus, quales videri et haberi velimus. — Talem te praesta, qualem te poscis haberi. Muret.

Quantum. De verbis quantum vis. — Quantum potes, tantum aude. —

Quanti. Tanti eris aliis, quanti tibi fueris. Cic.

Quatuor aures habenti ausculta.

Quercus. Aliam excute quercum. — Capitolinam quercum sperat. (Gloriam in scientiis.) — De nuce fit corylus, de glande fit ardua quercus. — Ex quercubus et saxis natus. — Multis ictibus deiecit quercus. — Saepe Jovis telo quercus adusta viret.

Querela. Prodest cautela plus quam extrema (vel: postrema) querela. — Quem spes delusit, huic querela convenit. Phaedr. 5. 6. 7. — Ubi omnes peccant, spes querelae tollitur. P. S.

Queri. Apud novercam queri. Plaut. Pseud. 113. — Coelum avarus in caeno queritur. — Flendo puer queritur ob

verbera, causa tacetur. — Nulla tam bona est fortuna, de qua nihil possis queri. P. S. — Quis tulerit Gracchos de seditione querentes. Juv. 2. 24. — Stulto nullus querendi finis.

Querulus. Et calamitas querula est, et superba felicitas. Curt. 4. 10. 26.

Qui pro quo.

Quid ad te. — Non quis, sed quid.

Quies. Amicissima semper studiis solitudo et quies. — Diuturna quies vitiis alimenta ministrat. — Dulcis a labore quies. — Dulcis confecto rite labore quies. — Dulcis post laborem quies. — Grata quies post exhaustum solet esse laborem. — In coelo quies. — In inquieto saepe simulatur quies. Sen. Oedip. 684. — Mors laborum et miseriarum quies est. — Multi morbi quiete et abstinentia curantur. — Nunc mihi parta quies. Verg. Aen. 7. 598. — Omnia quae sensu voluntur vota diurno, pectore sopito, reddit amica quies. Claudian. Honor. 2. — Qui capit uxorem, capit absque quiete laborem. — Si tibi parva est res, est tibi magna quies. — Tempestiva quies, major post otia virtus. Stat. Silv. 4. 4. 33. — Ut habeas quietem, perde aliquid. S. Aug.

Quiescere. Ex minimo crescit, sed non cito fama quiescit. — Fuge, tace, quiesce, haec sunt principia salutis. — In propria pelle quiescere. Hor. sat. 1. 6. 22. — Jamque quiescebant voces hominumque canumque. Ov. — Longa quiescendi tempora fata dabunt. (Mors.) — Ludere qui nescit, ludum spectando quiescit. — Nemo celerius opprimitur, quam qui vecordi securitate quiescit. Leo XIII. — Pascitur in vivis livor, post fata quiescit. Ov. am. 1. 15. 39. — Qui sibi nil conscit, secunda mente quiescit. — Stare diu nescit, qui non aliquando quiescit.

Quietus. Linque malam Gretam, vitam capiesque quietam. (Feminam.)

Ut habeas quietum tempus, perde aliquid. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites.

Quirites. Mobilium turba Quiritium. Hor.

Quotidianus. Ab homine homini quotidianum periculum. — Omne novum carum, vilescit quotidianum. — Quotidiana vilescunt. — Quotidiano convictu auctoritas minuitur.

Quousque tandem abutere patientia nostra. Cic.

Rabies Saguntina. (Desperatio.) Liv. 31. 17. 4.

Radiare. Argento radient hastae, sic cuncta domabis.

Radere aures. — Radere leonem. Radit usque ad cutem.

Radius. Lunae radiis non maturascit botrus. — Lychnis contra solis radios pugnat. Ennod.

Radix. A radice mala non procedunt bona mala. (Fruges.) — A radice sapit pomum quocunque rotatur. — Avaritia est radix omnium malorum. S. Hier. — Avaritia est Charybdis et radix omnium malorum. S. Hier. ep. 125. 2. — Jam securis ad radicem arboris posita est. Ss. — Litterarum radices amarae, fructus jucundiores. M. P. Cato. — Litterarum radices amarae, fructus dulces. — Radix justorum proficiet. Prov. 12. 12. — Radix omnium malorum avaritia. S. Hier. ep. 12. 5. — Radix saepe mala producit pessima mala. (Fruges.) — Stirpe saporatur pomum quocunque rotatur.

Ramentum. Cum ramento redere. (Omnia.) Plaut. Bacch. 680. — Omnia cum ramento.

Ramus. Arbore quam ramus melior sit, raro probamus. — Inhibere ramos. — Quid nemo intramus, quos territat undique ramus? — Rami arborum inter se rixantur. (Prout fratres.) — Ramum quemque timens malus est venator.

Rana. Inflat se tampus rana. Petron. 74. (77.) — Ciconia devorat ranam. — Qui fuit rana, nunc est rex. Petron. 77. — Quisquis amat ranam, ranam putat esse Dianam. — Ex aurea sede in paludem rana resilit. — Rara gyrina sapientior. Hor. — Rana in paludem ex aureo resilit throno. Publ. Syr. — Rana petit saltum, quamvis ponatur in altum. — Rana rupta et bos. — Rana saepius conculcata tandem coaxat. — Rana Seriphia. — Ranae aquam ministras. Diogenian. — Ranarum more bibit. — Ranis vinum praeministrat.

Ranula calcatur tantum quod vociferatur.

Rapax. Gula digna Harpyis rapacibus. Hor. sat. 2. 2. 40.

Rapere. Ad omnes affectus impetu rapitur. — Alii dividunt propria et ditiores fiunt, alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt. Prov. 11. 24. — Cape-rape. — Dat quodecunque libet fortuna, rapitque vicissim: Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. trist. 3. 7. 41. — Digito ostenso rapitur manus. — Grus ne rapiat, tutus in urbe mane. — Labimur saevo rapiente fato. Sen. Oed. 125. — Male parta rapiunt secum et bene parta. — Meretrix tantisper blanditur, dum illud, quod rapiat videt. Plat. Men. 1. 3. 11. — Mors optima rapit, deterrima relinquit. Hom. — Occasio rapienda. — Omnia fert tempus, pariter rapit omnia tempus. Paling. 6. 344. — Rapere in partem pejorem. Terent.

Rapina. Saepe condita luporum fiunt rapinae vulpium.

Raptimque quam ex incendio fugimus. Petron. 78.

Raptus. Est qui rapta tegit reus, ut qui rem metabegit. Inf. — Post mortem raptas alter habebit opes.

Rarescere. Pili rarescunt in senectute. — Rarescit seges doctorum.

Raritas. Caritas est in mundo raritas.

Raro. Amphora sub veste raro portatur honeste. — Arbore quam ramus melior sit raro probamus. — Esse solet raro pulchra pudica caro. — Est ubi pulchra caro, mens est ibi candida raro. — Et in sene ludunt venae, etsi raro tamen bene. — Femina raro bona, sed quae bona digna corona. — Homo longus raro sapiens, sed si sapiens, valde sapiens. — Homo rufus raro bonus. — Honores mutant mores, sed raro in meliores. — Impetui propero bona fit successio raro. — Impune peccat cum quis peccat rarius. — Lascivit raro non bene pasta caro. — Lingua praecurrit mentem, sed raro sapientem. — Loquacitas raro caret mendacio. — Luxuriat raro non bene pasta caro. — Non amat hic puerum, qui raro corripit illum. — Patria dat vitam, raro largitur honores. — Praecocia ingenia raro maturescunt. — Praecocia ingenia raro ad maturitatem perveniunt. — Quam raro egregios pauper sortitur honores! Paling. 2. 304. — Qui in pace fundantur, raro eradicantur. — Qui multum peregrinatur, raro sanctificatur. — Qui pectit raro, pectit cum pectine amaro. — Raro antecedentem scelestum deseruit pede poena claudo. Hor. carm. 3. 2. 31. — Raro breves humiles vidi, rufosque fideles. — Raro felices polypragmonici. Inf. — Raro lupo lenti praebentur fercula denti. — Raro meliora sequuntur. — Raro metuntur ope sata de salsuginis ope. — Raro senex mutat sententiam. — Raro simul hominibus bona fortuna, bonaque mens datur. Liv. 30. 42. 15. — Raro solet pronus impetus esse bonus. — Raro ulla calamitas sola venit. — Renuit oblatum sibi Bruno pontificatum, cernens esse statum magnum, raroque beatum.

Rarus. Amicitia vera rara avis in terra. — Amicus verus rara avis. — Apparent rari nantes in gurgite vasto.

Verg. — Aulicorum vita rara concordia. — Aurum et opes et rure frequens donabit amicus, qui velit ingenio cedere, rarus erit. Mart. 8. 18. 9. — Corvo rarior albo. Juv. 7. 202. — Dives est valde rarus, qui non sit avarus. — Dives rarus, qui non avarus. — Fratrum concordia rara est. Ov. met. 1. 145. — Fratrum quoque gratia rara est. Ov. — Homo rari aditus. Liv. — In vili veste tractatur rarus honeste. — Laetitia in vita est rara hora, brevis mora. — Messis erit rara, quam dextra sparsit avara. — Millibus e multis unus vix fidus amicus, hic albo corvo rarior esse solet. — Multi qui tauros stimulant, sed rarus arator. — Omne rarum carum. — Omnia praeclara rara. Cic. de amic. 21. 79. — Optimum quidque rarissimum est. Cic. de fin. 2. 25. 81. — Patientia rara virtus. — Per raros pastus carnales deprime fastus. — Phoenice rarior. — Qui velit ingenio cedere rarus erit. Mart. — Quod bonum rarum. — Quod rarum carum, vilesceit quotidianum. — Quod voles gratum esse, rarum effice. Sen. de benef. 1. 14. 1. — Rara avis. Pers. 1. 46. — Rara avis in terris, nigroque simillima cygno. Juv. 6. 165. — Rara concordia formae atque pudicitiae. Juv. 10. 297. — Rara fides ubi jam melior fortuna ruit. Sen. Herc. Oet. 602. — Rara juvant. Mart. 4. 29. 3. — Rara pudicitiae manet et concordia formae. — Rara quidem virtus, quam non fortuna gubernet. Ov. trist. 4. 14. 29. — Rara temporum felicitas, ubi sentire quae velis, et quae sentias dicere liceat. — Rarae fumant felicibus aurae. Sil. Ital. 7. 88. — Rari nantes in gurgite vasto. Verg. — Rari quippe boni. Juv. 13. 26. — Rari quippe boni numero vix sunt totidem, quot Thebarum portae vel divitis ostia Nili. Juv. — Raris forma viris impunita fuit. Sen. Hippol. 820. — Rarissima est in paupertate integritas. —

Raros tibi quare sodales. Paling. 4. 739. — Rarum carum. S. Hier. ep. 146. 2. — Rarum esse oportet, quod diu carum esse velis. Publ. Syr. — Rarus amicus erit, qui plus tua, quam sua quaerit. — Vir bonus est animal rarum. Mant. Parth. 6. 221. — Vita inoffensa rara. — Voluptates commendat rarior usus. Juv. 11. 208. — Vulgare amici nomen, sed rara est fides. Phaedr. 3. 9. 1. — Ut Phoenix rarus. Paling. 5. 339.

Raster. (Vel: rastrum.) Ad rastros res redit. (Pauper.) Ter. Heaut. 931. — Rastro dentato parata prata dato. — Rastrum vertere.

Rasus. Tabula rasa. — Haec est tabula rasa.

Ratio. Non potest absque hospite ratio expensarum iniri. — Par calculus aequata ratio est. — Rationes suspensas habet extrinsecus. — Secum rationes putas. (Sine caupone.)

Ratio. Appetitus rationi obediat. — Avius a vera longe ratione vagaris. Lucret. — Bonum sine ratione nullum est, sequitur autem ratio naturam. Sen. ep. 66. 36. — Corrupti cordis ratio semper irrationabilis. — Diis proximus ille, quem ratio, non ira movet. Claudian. Mall. Theod. 227. — Exemplo plus quam ratione vivimus. — Hoc volo, sic volo, sit pro ratione voluntas. Juv. 6. 223. — Incerta, ratione, certa facere. — Necessitas ante rationem est. Curt. 7. 7. 10. — Nil melius vere, quam cum ratione tacere. — Nil sine ratione faciendum est. Sen. de benef. 4. 10. 2. — Nihil fit sine ratione sufficienti. — Non est omnium rerum reddenda ratio. — Plura faciunt homines e consuetudine, quam e ratione. — Plus apud nos vera ratio valeat, quam vulgi opinio. Cic. — Plus ratio, quam vis caeca valere solet. Gell. — Post rem devorata ratio. Plaut. Trin. 2. 4. 15. — Quod ratio non quit saepe sanavit mora. Sen. Agam. 130. — Ratio ar-

bitra est bonorum ac malorum. Sen. ep. 66. 33. — Ratio contra vim parum valet. — Ratio et consilium propriae ducis artes. Tac. — Ratio in facie. — Ratio quasi quaedam lux, lumenque vitae. Cic. — Sic volo, sic jubeo, sit pro ratione voluntas. Juv. — Simplex ratio veritatis. Cic. de orat. 1. 53. 229. — Societatis vinculum est ratio et oratio. Cic. — Stat pro ratione voluntas. Juv.

Ratus. Per vim facta, non sunt rata.

Rauescere. Ubi nummus loquitur, Tulliani eloquii tuba rauescit.

Ravis. Ad ravim poscere.

Reactio. Actio parit reactionem.

Recedere. Recede. — Stagnum litus edit; torrens properando recedit.

Recens. Piscis nequam est, nisi recens. Plaut. Asin. 178. — Quo semel est imbuta recens, servabit odorem testa diu. Hor. ep. 1. 2. 69. — Recens ab illorum aetate fuit. — Scopae recentiores semper meliores.

Receptus. Receptui canere.

Recessus. Plutus in adventu claudus, in recessu alatus. (Divitiae.)

Recipere. Gallinam dat, ut taurum recipiat. — Quisnam fluvius est, quem non recipiat mare. Plaut. Cureul. 86. — Quod dedit recepit. Ter. Phorm. 22.

Recitator. Indoctum doctumque fugat recitator acerbus.

Reconciliatus. Ab amico reconciliato cave. — Ab amico reconciliato, a cibo bis cocto libera nos domine.

Recoquere. Peliam.

Recte. Ad omnia alia aetate sapiamus rectius. — Aetate rectius sapiamus. — Avarus nisi cum moritur, nil recte facit. Publ. Syr. — Condere recte non est cujusvis. — Cum recte vivas, ne cures verba malorum. — Dimidium studii recte precatus habet. — Malo cum Platone errare, quam cum aliis recte sentire. Cic. — Nunquam efficies ut cancri recte incedant

— Nunquam recte faciet, qui cito credit. Petron. 43. 6. — Nux, asinus, mulier nil recte faciunt, si verbera cessent. — Nux, asinus, mulier simili sunt lege ligati: haec tria nil recte faciunt, si verbera cessent. — Quum vitia prosunt, peccat, qui recte facit. P. S. — Recte faciendo neminem time. (Vel: timeas.) — Rex eris, si recte facies. Hor. ep. 1. 1. 59. — Scribendi recte sapere est et principium et fons. — Si quid nosti rectius istis candidus imperti, si non his utere mecum. Hor. — Tu recte vivis, si curas esse quod audis. Hor. ep. 1. 16. — Utilius homini nihil est, quam recte loqui. Phaedr. 4. 13. 1.

Rector. Ignavus servos rector facit esse protervos.

Rectus. Aedibus in nostris, quae prava aut recta gerantur videndum. Gell. 14. 6. — Aequae pars ligni curvi ac recti valet igni. — Conscia mens recti famae mendacia ridet. Ov. fast. 4. 311. — Conscia mens recti scandit bene stramina lecti. — Curvo dignoscere rectum. Hor. ep. 2. 2. 44. — Dum clavum rectum teneam. (Via recta.) Isidor. orig. 19. 2. 12. — Est modus in rebus, sunt certi denique fines, quos ultra citraque nequit consistere rectum. Hor. sat. 1. 1. 106. — Facile omnes, quum valemus recta consilia aegrotis damus. Ter. Andr. 309. — His nunc praemium est, qui recta prava faciunt. Terent. — Homo frugi omnia recte facit. Cic. Tusc. 4. 16. 36. — Infidelis recti magister est metus. Plin. paneg. 45. 6. — Ipse decor recti, facto si praemia desint, non movet, et gratis poenitet esse probum. Ov. ex Pont. 2. 3. 13. — Iudicis est recti, nec munere nec prece flecti. — Iudicium rectum turbatur amore puellae. — Lignum tortum haud unquam rectum. — Lignum tortum nunquam fit rectum. — Loripedem rectus derideat. Juv. — Loripedem rectus derideat, Aethiopem albus. Juv. 2. 23. —

Nil citra recti mensuram sumere debes. Locher Nuth. 2. 43. — Prava recta, et recta prava facit. — Quo res cunque cadunt, semper stat linea recta. — Recta linea est brevissima, recta via tutissima. — Recta prava faciunt. Ter. Phorm. 771. — Recta praxis est: recta rectae theoriae applicatio. R. j. — Recta via narrat. — Rectam instas viam. Plaut. Asin. 54. — Recto pectore. — Recto stat talo. Hor. ep. 2. 1. 176. — Recto vivit talo. — Rectum clavum tenet. Quint. 2. 17. — Rectum dignoscere curvo. — Saepe via, brevior recta, quae flexa videtur. — Saepe via obliqua praestat, quam tendere recta. — Specie recti decipimur. Hor. — Si tu recta facis, ne cures verba malorum. Columban. Monost. 90. — Summa boni: mens sibi conscia recti. Auson. sep. sap. 1. 1. — Una per ambages, altera recta via est.

Recurrere. Ad mores natura recurrit. Juv. 13. 239. — Satius est recurrere, quam currere male.

Rekursus. Dicta semel nullum patiuntur jure recursum. Hor. ep. 1. 18. 70.

Recusare. Bos hic non comedat, qui ferre juga recusat. — Cornua qui fecit, ne cornua ferre recuset. — Humeri id ferre recusant. Hor. — Nihil recusandum, quod donatur. — Sero recusat ferre, quod subiit jugum. Sen.

Redactus ad incitas. Plaut. Trin. 536.

Redarguere. Longinquitas redargui non potest. (Mendacium.)

Reddere. Beneficia plura recipit, qui scit reddere. Publ. Syr. — Beneficium saepe dare, docere est reddere. P. S. — Cum ramento reddere. (Omnia.) Plaut. — Fraus est accipere, quod non possis reddere. P. S. — Improbus est homo, qui beneficium scit accipere, et reddere nescit. Plaut. Pers. 5. 1. 10. — Qui gratus futurus est, statim dum accipit, de reddendo cogitet. Sen. de benef. 2. 25. 2. —

Reddenda est terrae terra. Cic. Tusc. 3. 25. — Solet hora, quod multi anni abstulerint reddere. P. S.

Redire. Fides, ut anima, unde abiit eo nunquam redit. P. S. — Ibis-redibis. — Illuc unde abii, redeo. Hor. — In viam redire. — Profectus ad Apaturia rediit Majo. — Quae praeteriit, hora redire nequit. Ov. art. am. 3. 64. — Saepe in magistrum scelera redierunt sua. Sen. Thyest. 311. — Redire ad ingenium. Terent. — Sarcolum hinc illo profectus es, illum rediisti rutrum. — Turpe est mansisse diu, vacuumque rediisse.

Reditus. Discessum reditus non sinit esse gravem. — Nullus ab inferis reditus.

Reduviam curare.

Referre. E relato referre, fere mentiri est. — Relata refero.

Reformidare. Sapienter cogitant, qui temporibus secundis casus adversos reformidant. Corn. rhet. 4. 17. 24.

Reformatio in pejus.

Refricare. Cicatricem obductam refricat. Cic. — Vetus cicatrix non est refricanda.

Refugium. Deus refugium nostrum et virtus. Ss. — Refugium peculatorum.

Regalis. Gratia regalis non est res perpetualis.

Regaliter. Precibus minas regaliter addit.

Regens. In vulgus manant exemplum regentum. Claud. 21. 168.

Regere. An nescis mi fili, quantilla prudentia regatur orbis. (Vel: mundus regatur.) Oxenstjerna. — Animum rege, qui nisi paret, imperat. Hor. ep. 1. 2. 62. — Feminae naturam regere; omnium desperare. — Jupiter in coelis, nummus regit omnia terris; divisum imperium cum Jove nummus habet. — Juvenile vitium est regere non posse impetus. Sen. Troad. 250. — Male imperatur, cum regit vulgus duces. Sen. Octav. 579.

— Nemo regere potest, nisi qui et regi. Sen. de ira 2. 15. 4. — Nobilis equus umbra quoque virgae regitur. Curt. 7. 4. 18. — Puerum rege, qui nisi paret, imperat. Sen. — Qui celocem regere nequit, onerariam petit. Fulgent. — Qui sceptris duro saevus imperio regit, timet timentes: metus in auctorem redit. Sen. Oed. 705. — Quod fuit tege, quod ante, rege. Beza. — Tenere qui remum nequit, navem haud regat. — Tu si animo regeris, rex es; si corpore servus. — Vitam regit fortuna, non sapientia. Cic. Tusc. 5. 9. 25. — Vultu alterius regitur.

Regimen. Ars artium est regimen animarum. — Locus regiminis desiderantibus negandus, fugientibus offerendus est. S. Gregor. — Pecuniae uni regimen est rerum omnium. Publ. Syr.

Regina. Infandum, regina, jubes renovare dolorem. Verg. — Rebus in humanis regina pecunia nauta est. — Reginam occidere nolite timere bonum est. (Ubi.) — Sua regina regi placet: Juno Jovi. Plaut. — Suus rex reginae placet. Plaut. Stich. 133. — Uxorem cum dote, fidemque et amicos, et genus et formam regina pecunia donat.

Regio. Cujus regio ejus et religio. — Lex et regio. Macar. — Quid quaeque regio patiat.

Regius. Ditare quam ditescere est magis regium. — Non intrat unquam regium limen fides. Sen. Agam. 285. — Regia crede mihi res est promittere multum.

Regnare. Deo servire regnare est. — Fraus sublimi regnat in aula. Sen. Hipp. 981. — Haud domus est pacis, qua lingua regnat loquacis. — Inter coecos regnat strabus. — Legem servare idem est ac regnare. — Nil difficilius quam bene regnare. Dioctet. — Odia qui nimium timet, regnare nescit. Sen. — Qui nescit dissimulare, nescit regnare. — Quid faciunt leges

ubi sola pecunia regnat? Petron. 14. 1. — Rex regnat, non gubernat. — Si judicas cognosce, si regnas jube. Sen. — Tam fatuus est, ut etiam regnare possit. — Ubi Bacchus regnat, Venus saltat. — Vivit et regnat. Hor.

Regnum. Ablata justitia quid sunt regna, nisi magna latrocinia. S. Aug. — Appropinquavit regnum coelorum. Ss. Matth. 10. 7. — Ars prima regni posse invidiam pati. Sen. Herc. fur. 353. — Bella gerant alii, tu felix Austria nube: nam quae Mars aliis, dat tibi regna Venus. Stirling. — Cujus est terra, illius est regnum. — Genus Sullani regni. (Atrox.) Cic. ad Att. 8. 11. 2. — Hippodameae regnum. Prop. — In servitutem cadere de regno grave est. Sen. Phoen. 598. — Infida societas regni. Liv. 1. 14. 3. — Iniqua nunquam regna perpetuo manent. Sen. Med. 196. — Justitia est regnorum fundamentum. — Mens bona regnum possidet. — Nec regna, nec taedae socios ferre queunt. — Nec regna socium ferre, nec taedae sciunt. Sen. Agam. 259. — Non bene cum sociis regna Venusque manent. Ov. art. am. 3. 564. — Non capit regnum duos. Sen. Thyest. 444. — Non si mihi regnum detur. — Nulla fides regni sociis. Lucan. 1. 92. — Nulla regni societas. Colum. 9. 1. — Nulla sancta societas, nec fides regni est. Cic. de republ. 1. 32. 49. — Omne regnum divisum contrase, desolabitur. Ss. Matth. 12. 25. — Regnum coelorum vim patitur et violenti rapiunt illud. Ss. Matth. 11. 12. — Rex datur propter regnum, non regnum propter regem. — Saturnia regna. Verg. ecl. 4. 6. — Si mihi regnum detur. Plaut. Curc. 211. — Ubi non est pudor, nec cura juris, sanctitas, pietas, fides instabile regnum est. Sen. Thyest. 215. — Ut vites hostes, regnorum claudito postes. — Utilius regno est, meritis acquirere amicos.

Regredi. Ad lineas regredi. — Est

melius regredi, quam male coepta sequi. — Non progredi est regredi.

Regula. Ejus regulae non sunt praetorum edicta. — Exceptio confirmat regulam. — Lesbica regula. — Nulla regula sine exceptione. — Regula virtutum pulcherima, vita doctis.

Relatio. Sublato fundamento tollitur relatio.

Relevare. Secretum extraneo ne relevet. Prov. 25. 9.

Relictus. Discedit foetore relicto. — Ne bolus quidem relictus. — Ne ignifer quidem relictus est. — Ne sannione quidem domi relicto. — Ne sannione aut calone domi relicto.

Religio. Adversae res admonent religionum. Liv. 5. 51. 8. — Cujus regio ejus et religio. — Homo sine religione, sicut equus sine freno. — In rebus acerbis acrius advertunt animos ad religionem. Lucret. 3. 53. — Justitia erga Deum religio dicitur, erga parentes pietas. Cic. — Libera religio res est et nescia cogi. — Nulla mihi religio est. Hor. serm. 1. 9. 70. — Roma caput mundi, quidquid non possidet armis, religione tenet. — Rem religioni habeo. Cic. — Superstitio religionem imitatur. — Tantum religio potuit suadere malorum. Lucret.

Relinquere. Assueta relinquere durum. — Crede parum, tua serva et quae periere relinque. — Domum quum facis ne relinque impolitam. Hesiod. — Enavigata Malea oblimatur eorum memoria, quos domi reliqueris. Symmach. ep. 8. 61. — In medio relinquere. — Incerta pro spe non munera certa relinque. Avian. fab. 20. 17. — Mors optima rapit, deterima relinquit. Hom. — Nidum ante tempus relinquere. — Non canem reliquisse. (In domo nil est.) Petron. 43. — Pisces ova cum genuerunt, relinquunt. Cic. nat. deor. 2. 48. 51. — Relinque quidpiam et Medis. — Tegulam non relinquere. Cic. — Tegu-

lam ullam relicturus. Cic. ad Att. 9. 7. 5. — Spes una hominem nec morte relinquit. Cato dist. 2. 25.

Reliquiae. Lacerare reliquias vitae.

Reluctari. Reluctante natura irritus labor est. Sen. trang. an. 6. 2.

Remanere. Horum vix attigi paenulam, tamen remanserunt. (Hospes.)

Remedium. Cuivis dolori remedium est patientia. Publ. Syr. — Extremis malis extrema remedia. — Graviora quaedam sunt remedia periculis. P. S. — Iners malorum remedium ignorantia est. Sen. Oed. 515. — Injuriarum remedium est oblivio. P. S. — Magnum timoris remedium clementia est. Sen. Octav. 442. — Natura tamen infirmitatis humanae tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. — Non inest remedium adversus sycophantae morsum. — Non luctu sed remedio opus in malis. — Plurimum remedia continuata proficiunt. Sen. ep. 69. 1. — Post vulneratam causam remedium quaerere. — Rerum irrecurabilium remedium est oblivio. — Saepe mora remedium est mali: — Tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. Agric. 3. — Temperariis remediis graves morbi curantur. Sen. excerp. contr. 4. 5. 3.

Remigare. Contra aquam remigare. Sen. ep. 122. 19.

Remigium. Meo rem remigio gero. Plaut. Mil. gl. 747. — Remigio veloque festina. Plaut. — Ulysses remigium remiges.

Reminisci. Vota dei discens lupus est agni reminiscens.

Remissio. Arcum intensio frangit, animum remissio. Ps. Sen. mor. 138.

Remus. De Remo et Romulo. (Notum.) — De Romulo et Remo. Cic. de leg. 1. 3. 8.

Remus. A remo ad tribunal. — Aufer mothonem a remo. — Destitutus ventis remos adhibe. — Oportet remum ducere, qui didicit. — Remis

velisque. — Tenere qui remum nequit, navem haud regat. — Velis remisque. Plaut.

Remotis arbitris. Cic.

Remulcum. Non contis nec remulco.

Renovare. Infandum regina jubes renovare dolorem. Verg.

Reparabilis. Nulla reparabilis arte laesa pudicitia est. Ov. her. 5. 103.

Reparare. Pessumdat petulans una delator in hora, quae possunt longi vix reparare dies. — Sero subtractis reparas praesepe caballis.

Repellere. Paxillum paxillo repellere. — Vim vi repellere licet. — Vim vi repellere omnia jura clamant. — Vis vi repellitur.

Repete. Nemo repente. — Nemo repente bonus, nemo repente malus. — Nemo repente fit malus. — Nemo repente fuit turpissimus. Juv. 2. 83. — Repente dives nemo est factus bonus. Publ. Syr.

Repercutere. Repercutiam tua dicta.

Repere. Aqua pigro lapsu repens. — Gytrat rependo prius infans, quam gradiendo.

Reperire. Aquila carbonem reperit. — Bona (Vel: proba) merx facile emptorem reperit. Plaut. — Decima hora amicos plures prima reperiet. (Mensa-labor.) P. S. — Fortunam citius reperias, quam retineas. P. S. — In sterquilinio margaritam reperit. — Pro auro carbonem reperire. — Qui male rem reperit, fore furis ut assecra quaerit. — Quod multorum fugit imprudentiam, unius hominis reperit solertia. Phaedr. 4. 5. 48. — Reperire rimam. (Qua effugiat.) Plaut. Cure. 510. — Reperit Deus nocentem. — Reperit patella operculum.

Repetere. Cantilenam repetit. Apul. Florid. 349. — Gallum ab eodem repetit cui dedit.

Repetitio est mater studiorum.

Repetitus. Bis repetita placent. —

Bis repetita vilesunt. — Crambe repetita mors est. Juv. — Crambe repetita occidit. Juv. 7. 154. — Decies repetita placebunt. Hor. — Error repetitus vindicatur. — Error saepe repetitus tandem vindicatur. — Lectio lecta placet, decies repetita placebit. Hor. — Occidit miseros crambe repetita magistros. Juv. 7. 154.

Repletus. Tunc caput est laetum, dape corpus quando repletum.

Reportare. Quale quis asportet, quod tale reportet oportet.

Reposcere. Fortuna cito reposeit, quod dedit. P. S. — Levis est fortuna, cito reposeit, quod dedit. P. S. — Quod cellus largitur, idem post illa reposeit. — Saepe reposeit idem, quod jactavit prius idem.

Reprendre. Nec tua laudabis studia, aut aliena reprendes. Hor. ep. 1. 18. 39.

Reprehendere. Nulli patientius reprehenduntur, quam qui maxime laudari merentur. Plin. ep. 7. 20. 1. — Sera gratulatio reprehendi non solet.

Reprobus. Blanda patrum reprobus facit indulgentia natos. Manth. Parth.

Repugnare. Cede repugnanti, cedendo victor abibis. Ov. art. am. 2. 197. — Etiam laesa repugnat ovis. Prop. 2. 5. 20. — Laesa saepius repugnat ovis.

Repulsam accipere. — Repulsam ferre. — Virtus repulsae nescia. Hor.

Requies. Est requies grata sub cute non lacerata. — Nec mora, nec requies. — Pax adsit vivis, requies aeterna defunctis. — Quod caret alterna requie, durabile non est. — Requiem aeternam dona eis domine.

Requiescere. Inquietum est cor hominis, donec requiescat in Domino. S. Aug. — Requiescat in pace. — Requiescit in miseriis. — Requiescit in sermone ejus. — Venite seorsum in

desertum locum et requiescite pusillum. Ss.

Requirere. Dolus an virtus, quis in hoste requirat. Verg. Aen. 2. 390. — Est veritas obvia requirentibus. Minuc. Fel. Octav. 22. 8. — Ultra posse viri non vult Deus ulla requiri.

Res. Consilium simul cum re amissit. — Et genus et virtus, nisi cum re vilior alga est. Hor. serm. 2. 5. 8. — Et mihi res, non me rebus subungere conor. Hor. — Is est amicus, qui in re dubia rejuvat, si re est opus. Plaut. Epid. 1. 2. 10. — Nec res, nec spes. Cic. Verr. 3. 19. 48. — Nimum senecta est ad rem nimum attentata. — Nomen abit sine re, sine nomine rem tibi quaere. — Non opus est verbis, ubi rerum testimonia adsunt. — Peculium re, non verbis augetur. Manut. — Perit et res et fides. Plaut. Truc. 45. — Post rem devoratam ratio. Plaut. Trin. 2. 4. 15. — Qui invident egent; illi quibus invidetur rem habent. Plaut. Trin. 4. 2. 31. — Re opitulandum, non verbis. — Rei suae quilibet est moderator. — Rem facias, rem! Hor. ep. 1. 1. 65. — Rem fidemque perdidici. Plaut. Curc. 504. — Rem tene, verba sequuntur. — Rerum potiri. — Res ad triarios rediit. (Extremum periculum.) Liv. 8. 8. 11. — Res amicos invenit. Plaut. — Res est in vado. Terent. Andr. 5. 2. 5. — Res inventa et non restituta est quasi furto ablata. — Res ipsa testis est. Plaut. Aul. 421. — Res nocet domino. — Res perit domino. — Res quanto est major, tanto est insidiosior. Publ. Syr. — Res redit ad restim. Plaut. — Res, spes. — Res tibi quaerenda est, ubi scis hanc forte latere. — Res valet, ars praestat, si res perit, ars mihi restat. Cato. — Si res firma est, itidem firmi amici sunt; si res labat, itidem amici conlabascunt: res amicos invenit. Plaut. Stich. 521. — Si tibi parva est res, est tibi magna quies. — Suam quisque homo rem meminit. Plaut.

Merc. 1011. — Ubi res inclinata est, amici de medio. Petron. 38. — Ubi semel res inclinata est, amici de medio. Petron.

Resecare ad vivum. Cic. de amic. 5. — De vivo resecare. Cic. in Verr. 3. 50. 118. — Vulnus vetus non est resecandum.

Resedere. Pes gradiens crescit; cornix resedendo famescit.

Residere. Taedet binorum medio residere rogorum.

Resilire. Ex aurea sede in paludem rana resilit.

Resistere. Adversus necessitatem ne dii quidem resistunt. — Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluvii. Sirach. 4. 32.

Resplendet. Ne credas aurum quidquid resplendet ut aurum.

Respectus. Dei respectus, homini profectus. — Occultae musicae nullus respectus. Sueton. Nero 20.

Respicere. Dum respicimus. — Lex prospicit, non respicit. — Nulli ad aliena respicienti sua placent. Sen. de ira. 3. 31. 1. — Quantum quisque feret, respiciendus erit. Ov. am. 1. 8. 38. — Qui alteri vult injuste dicere, se prius respiciat. — Quidquid agis prudenter agas et respice finem. — Respice finem. — Respicere nil consuevit iracundia. P. S. — Respicit Dominus vias hominis et omnes gressus ejus considerat. Prov. 5. 21. — Tam laboriosus es, ut post te non respicias.

Respondere. Ad semina nata respondent. Sen. — Dum cantat flamen, respondet clericus: amen. — Ego tibi de aliis loquor, tu respondes de cepis. — Facta verbis respondent. — Nauson Naucrati respondet. — Ne respondeas stulto juxta stultitiam ejus, ne efficiaris similis ei. Prov. 26. 4. — Non male respondit, male enim prior ille rogarat. Quint. 5. 13. 42. — Non respondet opinioni calculus. — Par

pari respondeas. Plaut. Merc. 629. — Per quem casum fueris interrogatus, per eundem respondeto. — Priusquam audias, ne respondeas verbum. Sirach. 11. 8. — Quaerit delirus, quod non respondet Homerus. — Qui prius respondet, quam audiat stultum se esse demonstrat. Prov. 18. 13. — Responde stulto secundum stultitiam ejus. Ss. — Respondet positus monachi devotio nummis.

Responsio. «Nescio» — asinorum responsio. — Quo te quisque casu roget, responsio detur. — Responsio mollis frangit iram. Ss. — Responsio mollis frangit iram, sermo durus excitat furorem. Prov. 15. 1. — Responsio secundum interrogationem intelligenda. R. j.

Responsum. Apollinis magis verum, atque hoc responsum est. Ter. — Non Apollinis magis verum atque hoc responsum est. Ter. Andr. 698. — Quae dices aliis, tibi mox responsa remitti expectes. Owen. Monost. 93. — Saepe carent multa responsis verba stulta.

Respublica. Corruptissima respublica plurimae leges. — Gubernator pacata respublica. — Magnum est frigus in republica. — Multum in republica valent tempora. — Non potest bene geri res publica multorum imperiis. C. Nepos Dion. 6. — Pessima respublica, plurimae leges. — Pulchrum est benefacere reipublicae. Sall. — Rempublicam evertunt: juvenile consilium et senile odium. — Respublica deposita. — Respublica non est in parietibus sed in aris et focis. — Respublica virum docet. Plut. — Salus reipublicae suprema lex esto. — Videant consules ne quid detrimenti respublica capiat. Cic. — Videant consules ne respublica detrimentum patiat. Cic.

Respuere aliquem auribus. — Respue quod non es.

Resonare. Dolia vacua acutius re-

sonant. — Vacuum vas altius pleno resonat.

Restis. Ad restim res rediit. (Desperata causa.) Plaut. — Colubra restem non parit, Petron. 45. — Restim capere. — Restim tu tibi cape. (Suspendas te.) Plaut. Pers. 815.

Restituere. Fur ablatum restituat. — Non dimittitur peccatum, nisi restituitur ablatum. — Res inventa et non restituta est quasi furto ablata.

Resurgere. Facilius cadimus, quam resurgimus. — Resurrexit sicut dixit, Ss.

Rete. Albo reti aliena captare bona. Plaut. Pers. 1. 2. 22. — Dum ille sectatur apros, ego retia servo. — Frustra jacitur rete ante oculos penatorum. Prov. 1. 17. — Incidit in retia. — Quae nimis apparent, retia vitat avis. — Rete ventos venaris. — Reti haurit aquam. — Reti subtili haurire cupit aquam. S. Ambros. de Noe et arca. 22. 80. — Reti suo sacrificat. — Retia tendere. — Tendis retia nota mihi, Prop. 2. 32. 20. — Venari reti medio in mari.

Retiarius. Contra retiarium ferula. (Nihil valet.) Mart.

Reticere. Et loqui poena est et reticere tormentum. Romul. Nilant 2. fab. 20. — Non loqui poena est et reticere tormentum. — Quod reticere voles alios, prius ipse taceto, Muret.

Reticulum sufflare. — Venari reticulo in medio mari. (Impossibile.) Plaut. Asin. 100.

Retinaculum. Melius duo defendunt retinacula navim. Prop. 2. 22. 41.

Retinere. Fortunam citius reperias, quam retineas, P. S. — Invitum quum retineas, exire incites, P. S. — Ita retinui eos, ut non scinderem paenulam. (Hospitem non supra modum.) Cic. ad Att. 13. 33. 4. — Pelliculam veterem retines et fronte politus, Pers. 5. 116.

Retributio. Ovum dat nulli, nisi sit retributio pulli.

Retro. Cancer retro cedit, Macrobi. saturn. 1. 17. — Ne currente, retro funis eat, rota. — Retro Satanas! Ss. — Retro sedet janua non invitatus ad aulam. — Sarcolum hinc illo profectus es, illum rediisti rutrum. — Scilicet ut retro longam fert rusticus hastam. — Virtuti ire retro non licet. Sen. ep. 66. 7.

Retrogredi. Non progredi in via virtutis retrogredi est.

Retroversus creseit tamquam cauda vituli, Petron. 44.

Reus. Est qui rapta tegit, reus, ut qui rem metabegit, Inf. — Gloria Deo, venia reo. — Gravior esse testis solet, qui a reo surgit. Sen. contr. 4. 27. 7. — Habemus confitentem reum, Cic. — Prendes ante reum, quam cruciabis eum. — Qui se fatetur reum, placat offensum Deum. — Reus tonsus.

Revelare. Nihil est opertum, quod non revelabitur, et occultum, quod non sciatur. Ss. Matth. 10. 26. — Omnia tempus revelat, Tertull. Apol. 7. — Rem quam nix celat, pulsa nive terra revelat. — Stultus nil celat, quod habet sub corde revelat.

Reverenter. Fortunam reverenter habe, Auson. epigr. 8. 7.

Reverentia. Cum res trepidae reverentia divum (deorum) nascitur. — Debetur puero reverentia. — Magna fuit quondam capitis reverentia senis, inque suo pretio ruga senilis erat. — Major e longinquo reverentia, Tac. — Maxima debetur pueris reverentia, Juv. 14. 47. — Nullus ubi timor est, honor et reverentia cedunt. — Reverentia frenat animos ac vitia compecit, Sen. ep. 94. 43.

Reverti. Abiit jam et reverti debet. (Mortuus.) Tertull. de testim. anim. 4. — Canis ad vomitum, sus ad volutabrum denuo revertitur. Ss. — Canis revertitur ad vomitum suum. Prov. 26. 11.

Revocare. Eunt anni more fluentis aquae, nec quae praeteriit iterum re-

vocabitur unda. Ov. art. am. 3. 62. — Nec quae praeteriit cursu revocabitur unda, nec quae praeteriit, hora redire potest. Ov. art. am. 3. 63. — Nec revocare potes, quae periire dies. Auson. epigr. 13. 4. — Praetermissa frustra revocantur. Plin. H. n. 18. 6. 44.

Revolvere. Eodem revolvor.

Rex. Aequum atque iniquum regis imperium feras. Sen. Med. 195. — An nescis longas regibus esse manus? Ov. her. 16. (17.) 166. — Ardua res est regi carum esse simul et gregi. — Aut regem aut fatuum nasci oportet. Sen. apoc. 1. — Bella gerant reges, permittunt qualia leges. — Caecorum in patria luscus est rex. — Caecorum in patria luscus rex imperat omnis. — Coelum sursum et terra deorsum et cor regum inscrutabile. Prov. 25. 3. — Coenare quomodo rex. Petron. 38. — Componitur orbis regis ad exemplum. — Decet regem scire legem. — Domi suae quilibet rex. — Domus suae quisque rex. — Emunctae naris sit homo, qui degit in aula: regum ignara solent urere labra dapes. — Equus me portat, alit rex. Hor. ep. 1. 17. 20. — Errat, si quis existimat tutum esse ibi regem, ubi nihil a rege tutum. Sen. de clem. 1. 19. 4. — Gravis ira regum est semper. Sen. Med. 494. — Haud tutum est cum regibus facetiis ludere. — Homines in regis mores se formant. Liv. 1. 21. — In regis aula. — Magni constrant regum amicis bona consilia. Sen. de ira 3. 14. 7. — Misericordia et veritas custodiunt regem, et roboratur clementia thronus ejus. Prov. 20. 28. — Mors aequo pede pulsatur pauperum tabernas, regumque turres. Hor. — Mors servat legem, tollit cum paupere regem. — Multae regum aures et oculi. Lucian. — Multitudo regum Cariam perdidit. — Multos imperare malum: rex unicus esto. Hom. — Nunquam libertas gratior exstat, quam sub rege pio. Claudian. Stilich. 3. 114. — Otium

et reges prius et beatas perdidit urbes. Catull. 51. 15. — Pallida mors aequo pede pulsatur pauperum tabernas regumque turres. Hor. carm. 1. 4. 13. — Penes regem noli velle videri sapiens. Sirach. 7. 5. — Praeferre patriam liberis regem decet. Sen. — Qualis rex, talis grex. — Qui fuit rana, nunc est rex. Petron. 77. — Quilibet in sua domo rex. — Quidquid delirant reges plebuntur Achivi. Hor. ep. 1. 2. 14. — Quivis rex, viva lex. — Reges facile falluntur. — Regibus arcanum non est indicare tutum. — Regibus certior est ex mansuetudine securitas. Sen. de clem. 1. 8. 4. — Regibus longae sunt manus. Ov. — Regis ad exemplum componitur orbis. Claud. 8. 299. — Regis ad exemplum componitur et grex. — Regum felicitas multis miscetur malis. — Regum opes saepius ostentatio, quam hostis evertit. — Robustus fossor rege est felicior aegro. — Rex apum solus aculeo caret. — Rex aut asinus. Plato. — Rex datur propter regnum, non regnum propter regem. — Rex eris, si recte facies. Hor. ep. 1. 1. 59. — Rex est, qui metuit nihil, rex est, qui cupiet nihil. Sen. Thyest. 388. — Rex insipiens perdet populum suum. Sirach. 10. 3. — Rex nunquam moritur. — Rex quisque domi. — Rex regnat non gubernat. — Rex sum. (Facio quod volo.) Plaut. Poen. 671. — Rex velit honesta, nemo non eadem volet. Sen. Thyest. 213. — Salvum fac regem Domine. — Sua regina regi placet: Juno Jovi. Plaut. — Suus rex reginae placet. Plaut. Stich. 133. — Tempestas grandis est indignatio regis. — Tu si animo regeris, rex es; si corpore servus. — Tum omnia jure tenebis, quum poteris rex esse tui. Claudian. Honor. 261. — Ultima ratio regum. (Arma.) — Vitam et sanguinem pro rege nostro Maria Theresia!

Rhadamanti iudicium. — Rhadamanti iusjurandum.

Rhenensis. Vinum Rhenense decus est et gloria mensae.

Rhetor. Philosophantem rhetorem intelligunt pauci loquentem rusticum multi. Greg. Tur. hist. — Qui caret argento frustra utitur argumento, qui dare scit, non qui dicere, rhetor erit. Owen. epigr. 1. 39. — Si fortuna volet, fies de rhetore consul; si volet haec eadem, fies de consule rhetor. Juv. 7. 197. — Tinnulus rhetor.

Rhinoceros. Et pueri nasum rhinocerotis habent. — Rhinocerotis nasum habet. Mart.

Rhinocerotica naris. Sidon.

Rhodius gloriosus. Plaut. Epid. 300.

Rhodus. Hic Rhodus, hic saltus. — Hic Rhodus, hic salta. Aesop.

Ricinus. In alio peduchum vides, in te ricinum non vides. Petron. 57.

Ridere. Conscia mens recti famae mendacia ridet. Ov. fast. 4. 311. — Corvus ridetur inter olores. Mart. 1. 53. 8. — Demens dolorem ridet infelicium. Auson. sept. sap. 2. 3. — Haruspex risit dum alium haruspicem vidit. — Ille terrarum mihi praeter omnes angulus ridet. Hor. — Insonites vanae rident mendacia famae. — Inter Ledaeos ridetur corvus olores. Mart. 1. 46. — Jupiter ex alto perjuriam ridet amantum. Ov. art. am. 1. 633. — Malis alienis ridet. Hor. sat. 2. 3. 72. — Miles qui est fortis, ridet discrimina mortis. — Miror, quod non rideret haruspex, haruspicem dum vidisset. Cic. de divin. 2. 24. 51. — Mutua quae debes, ridendo solvere debes. — Non jocus aequatur, hic ridet et hic lacrimatur. — Non semper laetus ridet Apollo. — Non semper ridet Apollo. — »Phi« sonuit fuscum ridens ardaria furnum. — Qui Deum videt, multum ridet. — Ride, si sapis. Mart. — Ridendo dicere verum. Hor. — Ridentem dicere verum, quid vetat. Hor. serm. 1. 1. 24. — Rideo, inquit Galba cantherio. (Equus

Galbae ad portam corrui.) Fest. — Ridenti domino diffide poloque sereno. — Ridenti domino et coelo ne crede sereno, nam facili casu dominus mutatur et aura. — Ridetur chorda qui semper oberrat eadem. Hor. — Rustica gens est optima flens et pessima ridens. — Sardonicis herbis saturatus moritur et ridet. (Amare.) Salv. gub. Dei. 7. 1. 6. — Si foret in terris, rideret Democritus. — Vae tibi ridenti, quia mox post gaudia flebis. — Vespere flet crebro, qui risit mane sereno. Cato. — Vivus vidensque ridensque perit. Terent.

Ridiculosus. A seriis ad ridiculosa tantum unus passus.

Ridiculus. Bis eadem dicere ridiculum est. — Est in canitie ridicula Venus. Ov. — Nil habet infelix paupertas durius in se, quam quod ridiculos homines facit. Juv. 3. 152. — Parturiunt montes et nascetur ridiculus mus. Hor. A. p. 139. — Ridiculus multis cunctis sit amicus oportet. (Qui omnium amicus est.)

Rigare. Agros alienos rigasti tuis sitientibus.

Rigidus. Rigidum quam cornu. Petron. 134.

Rigor. Benignitas superat rigorem. — Nimius rigor damnosus est. — Triste: rigor nimius.

Rima. Plenus rimarum. (Loquax.) Reperire rimam. (Qua effugiat.) Plaut. Cure. 510. — Rimam quaerere.

Rimatus. Tota sum rimata, huc atque illuc perfluo. Ter. Eun. 1. 2. 25.

Rimosus. Auris rimosa. (Oblivio.) — Cimba rimosa.

Rimula adspicere.

Ripas superat mihi atque abundat pectus laetitia. Plaut.

Risus. A derisu non procul abest risas. — Cum stolidis risu durum verbisque jocari. — Heredis fletus sub persona risus est. Publ. Syr. — In calamitoso risus etiam injuria est. P. S. — In risum pronis fluitant cito lumina

fletu. — Per risum multum poteris (vel: debes) cognoscere stultum. — Risu rumpi. Terent. — Risu inepto res ineptior nulla est. Catull. 39. 16. — Risum teneatis amici. Hor. — Risus abundat in ore stultorum. — Risus cauponis. — Risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat. Prov. 14. 13. — Risus profundior lacrimas parit. — Risus Sardonicus. (Amarus.) Pausan. 10. 17. 7. — Sardonijs risus. — Spectatum admissi risum teneatis amici. Hor.

Ritus. Suus cuique ritus.

Rivalis. Amare sine rivali. (Turpem.) Cic. — Ipse se amat sine rivali. — Rivalem patienter habe. Ov. — Se ipse amat sine rivali. Cic. ad Qu. fr. 3. 8. 4. — Sui amans sine rivali. Cic. — Suspicio sibi ipsa rivalet parit. P. S.

Rivulus. Omissis fontibus consecrati rivulos. Cic. de orat. 2. 27.

Rivus. Claudite jam rivos pueri, sat prata biberunt. Verg. ecl. 2. 111. — E rivo flumina magna facis. Ov. ex Pont. 2. 5. 22. — Flumen e rivo facere. Ov. — Grandia per multos tenuantur flumina rivos. — Non dulces rivi ex fonte effunduntur amaro. Paling. 7. 76. — Si rivus tenuiter fluit non est alvei culpa sed fontis. S. Hier. ep. 17. 2.

Rixa. A lasso rixam quaerere. Sen. de ira. 3. 9. 5. — A sitiente et esuriente rixam quaerere. — Cum iracundo ne facias rixam et cum audace re eas in desertum. Sirach. 8. 19. — Homo iracundus suscitatur rixas. Prov. 26. 21. — Lassus rixam quaerit. Sen. — «Non», «ita», prolixam poterunt consistere rixam. — Odium suscitatur rixas et universa delicta operit caritas. Prov. 10. 12. — Qui diligit rixas meditatatur discordias. — Tacitus pasci si posset corvus, haberet plus dapis et rixae multo minus invidiaeque. Hor. ep. 1. 17. 50. — Vir iracundus provocat rixas. Prov. 15.

18. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites.

Rixari. Cari rixantur, rixantes conciliantur. — De asini umbra rixari. Apul. met. 9. 42. — De lana caprina rixari. Hor. ep. 1. 18. 15. — Rami arborum inter se rixantur.

Roba. Velat saepe proba membra vetusta roba.

Robertus. Ob solum punctum caruit Robertus Asello.

Robur. Bellum senum consilia, juvenum robur poscit. — Illi robur et aes triplex circa pectus erat. Hor. carm. 1. 3. 9. — In trinitate robur. — Militis est robur, consiliumque ducis. — Robur decrescit senibus, sapientia crescit. — Senum consilia, juvenum robur.

Robustus. Ante annos robustae aetatis periculosa est teneris abstinentia gravis. S. Hier. — Debilibus robusta nocent. Paling. 6. 692. — Incus robusta malleum non temnit. — Incus robusta malleum non metuit. — Milone robustior. — Omne malum nascens facile opprimitur, inveteratum fit plerumque robustius. Cic. Philipp. 5. 11. 31. — Per nimios gressus robustus fit quoque fessus. — Robustus fossor rege est felicior aegro.

Rodere. Canino dente rodere. (Columnia.) S. Hier. ep. 50. 1. — Dum canis os rodit, socium quem diligit odit. — Feles esuriunt, dum panis crustula rodunt. — Mures ubi ferrum rodunt. Sen. de mort. Claud. — Os rodito, quod sorte contingit tibi. — Pellem caninum rodere. Mart. 5. 60. 8. — Quisquis amat dictis absentum rodere famam, hanc mensam vetitam noverit esse sibi. Inscript. mensae Augusti. — Rodere aliquem. — Theonius dente rodit. Hor. — Ubi mures ferrum rodunt. (Capti.) Sen.

Rogare. Collum curvatur villanum dum rogatur. (Rusticus superbus.) — Debes parva dare, ut possis majora

rogare. — Emere malo, quam rogare. Cic. in Verr. 4. 6. 12. — Est rogare ducum species violenta precandi. — Flectitur iratus voce rogante Deus. Ov. art. am. 1. 442. — Frustra rogatur, qui misereri non potest. P. S. — Ingenuitatem laedis, quum indignum rogas. P. S. — Inflati si rogentur, inflationes sunt. — Noli rogare, quod impetrare nolueris. Sen. ep. 95. 1. — Non male respondit, male enim prior ille rogarat. Quint. 5. 13. 42. — Omnibus hoc vitium est cantoribus inter amicos, ut nunquam inducant animum cantare rogati. Hor. — Polliceor tibi sponte mea, promitto rogatus. — Quam semel errare, melius est bis terve rogare. — Qui arat olivetum rogat fructum, qui stercoreat exorat. Colum. 5. 9. 15. — Qui fingit sacros auro vel marmore vultus, non facit ille deos, qui rogat ille facit. — Qui timide rogat, docet negare. Sen. Hipp. 593. — Quo te quisque casu roget, responsio detur. — Quod donare potes gratis, ne vende roganti. — Rogare per omnia sacra — Rusticus dum rogatur intumescit ei venter. — Rusticus inflatur nimium, si saepe rogatur. — Rusticus quanto plus rogatur, tanto magis inflatur.

Rogus. Effugiunt structos nomen honorque rogos. Ov. ex Pont. 3. 2. 31. — Taedet binorum medio residere rogorum.

Roma. Cum fueris Romae, Romano vivito more, cum fueris alibi, vivito sicut ibi. — Dignus Roma locus, quo Deus omnis eat. Ov. — Dum Roma deliberat, Saguntum perit. Liv. — Fato Metelli Romae fiunt consules. — Mille viae ducunt hominem per secula Romanam. — Mures molas lingunt Romae. (Farinam sacrorum.) Sen. apoc. 8. — Non fuit in solo Roma peracta die. — Omnia venalia Romae. — Qui semel it Romam, vult istic quaerere nequam, qui bis it reperit, qui ter, secum huncque reportat. — Quid Romae faciam?

mentiri nescio. Juv. — Quo Romae propiores, tanto christiani tepidiores. — Quot coelum stellas, tot habet tua Roma puellas. Ov. art. am. 1. 59. — Roma caput mundi, quidquid non possidet armis, religione tenet. — Roma locuta est, causa finita est. — Roma manus rodit, quod tollere non valet, odit. — Roma non fuit una die condita. — Romae mures molam lingunt. — Romae quoque homines moriuntur. Eustach. — Servierat tibi Romae prius domini dominorum: servorum servi nunc tibi sunt domini. — Vita peiores sunt, quo Romae propiores.

Romanus. Civis Romanus sum. Ss. — Est pax villana melior, quam pugna Romana. — Et facere et pati fortia Romanum est. — Hic niger est, hunc tu Romane caveto. Hor. sat. 1. 4. 85. — Laeditur urbanus, non claudicat inde Romanus. — More Romano. (Aperte.) Cic. ad fam. 7. 5. 3. — Moribus antiquis res stat Romana, virisque. S. Aug. civ. Dei. 2. 21. — Romanus sedendo vincit. (Q. Fabius Maxim.) Varro r. r. 1. 2. 2. — Vetus proverbium est: Romanus sedendo vincit. Varro. — Tanta molis erat Romanam condere gentem. Verg.

Romulus. De Remo et Romulo: de Romulo et Remo. Cic. de leg. 1. 3. 8.

Ros. Aëre et rore pastus. — Rore vixit more cicadae.

Rosa. Contemnunt spinas, cum cecidere rosae. Ov. fast. 3. 354. — Coronemus nos rosis. Sap. 2. 8. — E squilla non nascitur rosa. — Etiam inter vepres rosae nascuntur. Amm. Marcell. 16. 7. 4. — Etiam inter rosas aculei. — Fragrantes vicina rosas urtica perurit. — Inter spinas per aërum, duraturas quaero rosas. — Inter spinas quaere rosas. — Nulla rosa sine spinis. — Patientia colligit rosas. — Quidquid calcatur rosa fit. — Rosa de spinis floruit. S. Hier. vit. Hilar. 1. — Rosae etiam inter vepres. — Rosam, quae praeteriit, ne quae-

ras iterum. — Spina etiam grata est, ex qua spectatur rosa. Publ. Syr. — Sub rosa. — Terra salutiferas herbas eademque nocentes nutrit et urticae proxima saepe rosa est. Ov. rem. am. 45. — Turpe rosas suibus, sanctum daro turpe catellis. — Vivere in aeterna rosa. Mart.

Roscius. Nolim post Roscium in scenam. — Roscius in arte.

Rostrum. Supino rostro scribenda. (Cum cura.) Fronto.

Rota. A pejore rota semper sunt jurgia multa. (Multa.) — Amphora coepit institui, currente rota cur urceus exit. Hor. — Diabolus rotae. — Fortunae rota. Cic. — Multae interea rotae volventur. — Ne currente, retro funis, eat rota. — Rota citius circumvolvitur. — Rota fortunae. Amm. Marcell. 26. 8. 13. — Rota gemens. — Rota plaustrum male uncta stridet. — Si rota defuerit, tu pede carpe iter. Ov. art. am. 2. 230. — Versutior est quam rota figularis. (Astutus.) Plaut. Epid. 3. 2. 35.

Rotare. Fatum rotat omnia.

Rotula. Citius quam in cursu rotula circumvertitur. Plaut. Pers. 343.

Rotundus. Confundit rotundum cum quadrato. — Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis. Hor. ep. 1. 1. 100. — Miscet quadrata rotundis. — Mutat quadrata rotundis. Hor. — Ore rotundo loqui. Hor.

Rubere. Nocte rubens coelum cras indicat esse serenum.

Rubetum. Non venit ad silvam, qui cuncta rubeta veretur.

Rubicon. Caesar ad Rubiconem. — Caesar citra Rubiconem.

Rubicundus. Pallida luna pluit, rubicunda flat, alba serenat.

Rubigo. Ferrum cessans rubigine sordet. Paling. 8. 970. — Ferrum rubigo consumit. — Ingenium longa rubigine laesum torpet et est multo, quam fuit ante minus. Ov. trist. 5. 12. 21. — Vetus amor non sentit rubiginem. Inf.

Rubrum ne sit fortius nigro. (In scripto opere.)

Ruber. Sub rubra pelle non est aliquis sine felle.

Rubus. Et e vite nascitur rubus. — Inficiat hominem praeceps sub flore rubi seps. Inf.

Rudens. Omnes rudentes movere.

Rudis(is). Rude donatus. Hor. ep. 1. 1. 2. — Rudem accipere. (Dimittere servitio.)

Rudis(e). Doctus vina, rudis zythum, pecus hauriat aquam. — Minerva rudi. — Rudis indigestaque moles. — Rudius ac planius. Suidas. — Vetusta plerumque rudiora sunt novis.

Ruere. De malo in pejus ruere. — Fit fragor ollarum, ruit arx si coelicularum. — Gens humana ruit per vitium nefas. Hor. — Quid si nunc coelum ruat? Terent. Heaut. 719. — Quidquid in altum fortuna tulit, ruitura levat. Sen. — Rara fides ubi jam melior fortuna ruit. Sen. Herc. Oet. 602. — Ruere in servitium. Tac. — Ruit mole sua. Lucan. — Si rueret coelum, multae caperentur alaudae. — Vel coelum ruat. Varro. — Vis consilii expers mole ruit sua. Hor. carm. 3. 4. 65.

Rufus. Homo rufus raro bonus. — Raro breves humiles vidi rufosque fideles.

Ruga. Annos indicat ruga. — Magna fuit quondam capitis reverentia senis, inque suo pretio ruga senilis erat. — Senectus frontem rugis exarat.

Ruina. Cum ceciderit inimicustuus ne gaudeas et in ruina ejus ne exultet cor tuum. Prov. 24. 16. — Impavidum feriunt ruinae. Hor. — Incendium ruina exstinguam. Sall. Catil. 31. 9. — Pomis vicinam maturis nosce ruinam. — Qui altam facit domum suam, quaerit ruinam. Prov. 17. 16. — Qui ruina laetatur alterius, non erit impunitus. Prov. 17. 5. — Ruina ma-

joris fit cautela minoris. — Si fractus illabatur orbis impavidum ferient ruinae. Hor. *carm.* 3. 3. 7. — Si qua venit sero, magna ruina venit. Prop. 2. 25. 28. — Virginem post ruinam nemo suscitare potest.

Rumor. Ad calamitatem quilibet rumor valet. P. S. — Adverso rumore est. Tac. — Rumor consenuit, raucus factus est. — Rumore secundo est. Pacuv.

Rumpere. Arcus nimium intensus rumpitur. Plut. — Cito rumpes arcum, semper si tensum habueris. Phaedr. 3. 14. 10. — Funiculus triplex non facile rumpitur. Ss. Pred. 4. 12. — Gaudimonio rumpi. — Invidia rumpitur. Verg. *ecl.* 7. 26. — Laqueum rumpere. — Nimium tendendo rumpitur funiculus. — Ovum ruptum est. — Rana rupta et bos. — Risu rumpi. Terent.

Rupertus. Experto crede Ruperto.

Rupes. Ille veluti pelagi rupes immota resistit. Verg.

Ruricola. Linquito ruricolae sua bacchanalia turbae.

Rursum. Anus rursum ad armillum. Lucil.

Rus. Laudato ingentia rura, exiguum colito. Verg. *Georg.* 2. 412. — Sanum oportet modo ruri esse, modo in urbe, saepius in agro. Cels.

Rusticitas. Artifici rusticitate. — Regia, crede mihi, res est promittere multum, sed servare fidem rusticitatis opus. — Rusticitati parcendum.

Rusticus. Clericus in messe vult semper rusticus esse. (Lucrum.) Inf. — Femina dum plorat, dum rusticus ebrius orat, dum lusor jurat, nihil haec devotio durat. — Modo sic, modo sic, inquit rusticus, varium porcum perdidit. Petron. — Philosophantem rhetorem intelligunt pauci, loquentem rusticum multi. Greg. Tur. *hist.* — Rustica gens nulla genus arte domabile. Mant. Parth. 2. 66. — Rustica natura habet sua jura. — Rustica na-

tura tenet sua jura. — Rustica turba nescit suos deponere mores. — Rusticus agricolam, miles fera bella gentem, rectorem dubiae navita puppis amat. Ov. *ex Pont.* 2. 5. 61. — Rusticus dum rogatur intumescit ei venter. — Rusticus expectat dum defluat amnis. Hor. *ep.* 1. 2. 42. — Rustica gens est optima flens et pessima ridens (Vel: gaudens); ungentem pungit, pungentem rusticus ungit. — Rusticus inflatur nimium, si saepe rogatur. — Rusticus quanto plus rogatur, tanto magis inflatur. — Scilicet ut retro longam fert rusticus hastam.

Ruta. In rutae folium conjicere.

Sabbata cuncta colo, de stercore surgere nolo.

Sabina casta. Mart. 1. 62. 1. — Sabinae durae. — Sabini, quod volunt, somniant. Fest. (Superstitiosi.) — Uxor Sabina.

Sacer. Aliter haec sacra non constant. Auson. — Deme lucrum, superos et sacra negabunt. Paling. 5. 602. — Dicite pontifices in sacro quid faciat aurum? Pers. 2. 69. — Hereditas sine sacris. Cic. — Homo sacra res homini. — Illotis manibus ac profanis pedibus ad sacra irrumpit. Gell. — Inter sacrum et saxum stat. Plaut. *Capt.* 617. — Ita ingreditur, quasi sacra Junonis portaret. — Non immolata sacra devorat. — Non tam difficilis sacra scriptura est. — Qui fingit sacros auro vel marmore vultus, non facit ille deos, qui rogat ille facit. — Qui Junonis sacra ferret. (Cautus.) Hor. *sat.* 1. 3. 10. — Quo litterarum quis est peritior, huic est sacrorum cura negligentior. — Res est sacra miser. Ov. — Rogare per omnia sacra. — Sacra celerius absolvenda. Hom. — Sacra populi lingua est. Sen. *rhet. contr.* 1. 1. 10. — Sacra profanis, profana sacris miscentur. — Sacra scriptura. — Sacra sine fumo. — Sacram anchoram solve. — Sine

sacris hereditas. (Sine sumptu.) Plaut. Trin. 484. — Sursum versum sacrorum fluminum feruntur fontes. — Ut legis in sacris, sic res tua stabit in atris.

Sacerdos. Labia sacerdotum custodiunt scientiam. Ss. — Non mihi fit comes: doctor, causidicus, propheta, sacerdos. — Non mihi sit socius: medicus, propheta, sacerdos. — Qui bona fide Deum amat, amat et sacerdotes. — Qualis sacerdos, talis populus. — Ut populus, sic sacerdos.

Sacratus. Servant sacratae semel anno festa capellae.

Sacrificare. Lari sacrificat. — Poëta et cantores sacrificant sino fumo. (Libatio.) — Cum Delphis sacrificaverit, ipse carnes absumit. — Reti suo sacrificat. — Sacrum pingue dabo, non macrum sacrificabo. — Timon, qui Gratiis non sacrificavit.

Sacrificium. Decianum sacrificium. — Misericordiam volo, non sacrificium. Ss. Matth. 9. 13. — Obedientiam volo, non sacrificium. Ss. — Quale pretium, tale sacrificium.

Sacrilegus. Non renuit mulier locupletis nubere seu sit improbus, aut mendax sacrilegusve palam.

Sacrilegia minuta puniuntur, magna in triumphis feruntur. Sen. ep. 87. 20.

Sacculus. Hordeum sacco seritur. — Ne sacco accedat inscriptio justo major. — Plenus sacculus est araneorum. (Sine pecunia.) Catull. 13. 7.

Saccus. Asinus in aula fovetur solum propter saccos portandos. — Avarus congestis undique saccis indormit inhians. Hor. sat. 1. 1. 70. — Hereditatem adire cum sacco. Justinian. — Horret item claudi situs ante capedine sacci. Inf. — Mendicus ubique habet saccum paratum. — Multae preces intrant saccum. — Non est de sacco tanta farina tuo. — Qui non impletur, saccus quandoque ligatur.

— Saccus adaptetur, porcellus cum tibi detur.

Saevire. Canis saeviens in lapidem. — Saevit amor ferri et scelerata insania belli. — Ut canis saevit in lapidem. — Vis famis immodicae plus saevit acumine sicae.

Saevus. Asperitas odium saevaque bella movet. Ov. art. am. 2. 146. — Labimur saevo rapiente fato. Sen. Oed. 125. — Piabile fulmen est, et saevi flectitur ira Jovis. Ov. — Qui scepra duro saevus imperio regit, timet timentes; metus in auctorem reddit. Sen. Oed. 705. — Saeva feris natura reddit. — Saeva noverca suis fit alumnis ut sal ocellis. — Saevior armis luxuria. Juv. 6. 292. — Saevius inter se convenit ursis. Juv. 15. 164.

Sagax parentum est cura. Sen. Hipp. 152.

Saginare. Oculus domini saginat equum. — Oculus domini saginat gregem. — Subditorum opibus saginantur principes.

Sagitta. Caedimus inque vicem praebemus crura sagittis. Pers. 4. 42. — Loricam duram possunt penetrare sagittae. — Sagitta interdum resiliens percutit mittentem. S. Hier. ep. 52. 14. — Sagitta resiliens percutit dirigentem.

Sagra. Certiora quam illa quae apud Sagram. Cic. de nat. deor. 3. 5. 13. — Veriora sunt, quam quae apud Sagram. Cic.

Sagum. Ad saga venire. (Bellum.) — Saga parare. Cic. — Saga ponere. Liv. — Sagum sumere. Cic.

Saguntina fames. — Saguntina fides. — Saguntina rabies. (Desperatio.) Liv. 31. 17. 4.

Sal. A solvente pigri tibi mnas salis elige nigri. — Attici sales. — Cum grano salis. Plin. H. n. 23. 149. — Cum sale panis latrantem stomachum bene leniet. Hor. sat. 2. 2. 17. — Cum sale panis. Hor. — De male solvente sal nigrum suscipe. — Delingere sa-

lem. Plaut. Curc. 4. 4. 6. — Habet salem. — Hoc plus salis, quam sumptus habet. — Mica salis tibi non inest. — Miseris obsoniorum loco est sal cum aceto. — Multi modii salis simul edendi sunt, ut amicitiae munus expletum sit. Cic. de amic. 19. — Ne salem quidem dederit. — Nec mica salis in illo est. — Nemini fidus, nisi cum eo modium salis vidas. Aristot. — Nemini fidus, nisi cum quo modium salis absumpseris. — Nihil utilius sale et sole. Plin. H. n. 31. 102. — Oleum et salem oportet emere. — Plus salis, quam sumptus habet. C. Nepos. — Prandere cum aceto et sale. — Quod si sal evanuerit, in quo salietur. Ss. — Sal Atticum, Cic. ad fam. 9. 15. 2. — Sal nigrum poscas a quo solvi male noscas. — Saeva noverca suis fit alumnis ut sal ocellis. — Sal patriae pluris faciendus, quam hospitibus mensa. — Sal unde venerat, redit. — Sale nigro delectatur. — Salem cum pane. (Sanum.) Plin. H. n. 31. 89. — Salem et caseum edit. Plin. H. n. 21. 8. — Salem et mensam ne praetereas. — Salem vehens dormis, Suidas. — Sales dentati. — Sales suffusi felle. — Salinum servo obsignare cum sale. (Avarus.) Plaut. Pers. 267. — Sint sales sine vilitate. — Sui anima data est pro sale. Varro. r. r. 24.

Salamandra ignem. Plin. H. n. 10. 86.

Salax. Passeribus salacior.

Salebra. Haeret in salebra. Cic. de fin. 5. 28. 84.

Saliaris coena. — Dapes Saliaries. Hor.

Salinum servo obsignat cum sale. (Avarus.) Plaut. Pers. 267.

Saliva. A te sudor abest, saliva mucusque. — Salivam mihi movet. Sen. ep. 79. 6.

Salsitudo non inest.

Salsuginosa vicinia.

Salsus. Ex insulso salsum facere.

— Hoc salsum est, hoc adustum est. Terent.

Salire. Pelle salit plena puer, et non veste serena. — Punctum saliens. — Qui in amorem praecipitavit, periit quasi de saxo saliat. Plaut. Trin. 2. 1. 29.

Saltare. Camelus saltat. S. Hier. — Extra chorum saltare. Plato. — Hic Rhodus, hic salta. Aesop. — In tenebris saltat. — In toga saltantis inducere personam. — Lupus circa puteum saltat. — Nemo saltat sobrius. Cic. — Ni satur est ursus, facile haud saltare videbis. — Omnia secunda, saltat senex. — Saltatum intervenire cinaedos. — Sat facit indoctus tibi cenare saltare volenti. — Si Lyra non lirassat, Luther non saltasset. — Ubi Bacchus regnat, Venus saltat. — Sobrius non saltat. Cic. — Vinum senem etiam vel nolentem saltare compellit.

Saltitare. Camelum vidimus saltitantem. S. Hier. adv. Helvid. 18. — Camelus saltitat. (Ridiculosum.) S. Hier.

Saltus. In uno saltu duos capere apros. Plaut. Cas. 2. 8. 40. — Uno in saltu duos lepores capere. Plaut. — Duos fures non alit unus saltus.

Saltus. Hic Rhodus, hic saltus! — Rana petit saltum, quamvis ponatur in altum. — Saltus lyricus. — Si gradus est altus, gravior fiet tibi saltus.

Saluber. Crotone salubrior locus. — Oculi et vestigia domini res agro saluberrima. Colum. 4. 18. 1.

Salus. Argentea salus. (Pecuniam tulit.) — Confessio sceleris initium salutis. — Dilige virtutem, si vis reperire salutem. — Dubiam salutem qui dat afflictis, negat. Sen. Oedip. 213. — Eripit interdum, modo dat medicina salutem. Ov. trist. 2. 29. — Fuge, tace, quiesce: haec sunt principia salutis. — In balneis salus. — In legibus salus civitatis. — Initium

est salutis notitia peccati. Sen. ep. 28. — Ipse tibi fer opem, Deus afferet ipse salutem. — Majestas imperii salutis est tutela. Curt. 8. 5. 11. — Neque jam Salus servare, si vult, me potest. Plaut. Capt. 351. — Non est census super censum salutis corporis. — Non est in pota, vera, salute, salus. — Non Salus, si volet, servare potest. Plaut. — Non vulgi cura tyranno, dum sua sit modo tuta salus. Val. Flacc. Agron. 5. 265. — Novit salutem medicina, morbos autem non novit. S. Aug. in psalm. 1. 6. — Nulla salus belli, — pacem te poscimus omnes. Verg. Aen. 11. 362. — Parva juventutis plerumque est cura salutis. — Pax intransitibus, salus exeuntibus. — Prora et puppis salutis meae. — Salus populi suprema est lex. — Salus reipublicae suprema lex esto. — Salutem dicere rei. — Spem teneo, salutem amisi. Plaut. Merc. 592. — Una salus victis, nullam sperare salutem. Verg. Aen. 2. 354. — Verum est, quod pro salute fit mendacium. Publ. Syr. — Vir sine virtute semper manet absque salute.

Salutare. A limine disciplinas salutare. — Ave Caesar, imperator, morituri te salutant. — Tigranem salutat. — Uti salutas, ita salutaberis.

Salutaris littera. (A-absolvo.)

Salvare. Dixi et salvavi animam meam. — Non salvabit impietas impium. Eccl. 8. 8. — Si quis salvari vult, perpetuoque beari, Christo devotum studeat se tradere totum. — Te suffragante salvaris ab altitonante.

Salve. Hostiles sedant «salve-valeque» minas.

Salvus. Erubuit: salva res est. — Fides tua te salvum fecit. Ss. — Fiso res periit, diffiso salva remansit. — Qui ambulat simpliciter salvus erit. Prov. 28. 18. — Qui perseveraverit usque in finem, salvus erit. Ss. Matth. 10. 22. — Salva res est. Terent. — Salva res est, dum saltat senex. —

Salva res est, dum cantat senex. Fest. — Salvis rebus.

Sambucam aptare caloni. Pers. 5. 95. — Sambucam citius caloni aptaveris alto. Pers.

Samius. Samiorum flores. — Vasa Samia. Confringi vas cito Samium solet. Plaut. Bacch. 202.

Sanare. Amoris vulnus idem sanat, qui fecit. Publ. Syr. — Ditat, sanctificat, sanat quoque, surgere mane. — Medicus curat, natura sanat. — Omnes humanos sanat medicina dolores: solus amor morbi non amat artificem. Prop. 2. 1. 57. — Pars sanitatis velle sanari est. Sen. Hipp. 249. — Quod ratio non quit, saepe sanavit mora. Sen. Agam. 130. — Sanat languorem causans medicina dolorem. — Tempus vulnera sanat. — Ubi turpis est medicina, sanari piget. Sen. Oed. 517.

Sancire. Pareto legi, quisque legem sanxeris. Auson. sept. sap. 2. 5.

Sanctificare Ditat, sanctificat, sanat quoque surgere mane. — Finis sanctificat media. — Qui multum peregrinatur, raro sanctificatur.

Sanctus. Commercia turpia sanctos corrumpunt mores. Paling. 10. 90. — Cum sancto sanctus eris, cum perverso perverteris. Ss. — Illud amicitiae sanctum ac venerabile nomen. Ov. — Mirabilis Deus in sanctis suis. Ss. — Nolite dare sanctum canibus. Ss. — Non omnes docti sunt sancti. — Non omnes sunt sancti, qui calcant limina templi. — O sancta simplicitas! — Quod volumus sanctum est. S. August. c. Crescon. 4. 37. — Sancta probis pax est; irasci desine victus. — Turpe est sanctum dare catellis. — Veni Sancte Spiritus. — Turpe rosas subibus, sanctum dare turpe catellis. — Vincit sanctos dira libido. Sen. Hipp. 980.

Sanguinans eloquentia.

Sanguis. Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppres-

sorum, merces detenta laborum. — Emungens acrius elicit sanguinem. — Et sanguis et spiritus pecunia mortalibus. — Fandus nefandusque sanguis. — Qui vehementer emungit, elicit sanguinem. Prov. 30. 33. — Sanguine caret. — Sine sudore et sanguine. (Victoria.) Cic. de off. 1. 18. 61. — Sucum et sanguinem. Cic. ad Att. 4. 18. 2. — Vitam et sanguinem pro rege nostro. M. T.

Sanguisuga hirudo.

Sanitas. Mater sanitatis indigentia. — Pars sanitatis velle sanari est. Sen. Hipp. 249. — Sanitas est bonum non cognitum, nisi deperditum.

Sanna. Habent damnum cum sanna. — Posticae occurrere sannae. Pers. — Sannam facimus. Tertull. adv. nat. 1. 17.

Sannio. Ne sannione quidem domi relicto. — Ne sannione aut calone domi relicto.

Sanus. Acrior in stomacho furit fames bene sano. — Aegri habent opus medico, non bene sani. — Caseus et panis, optima fercula sanis. — Est valde insanus, qui non vult vivere sanus. — Facit insanire sanos copia vini. — Melior est pauper sanus et fortis viribus, quam dives imbecillis. Eccl. 28. 14. — Mens sana in corpore sano. Juven. — Omnis amans amens, amor est insania sano. — Quadrupes in plano quandoque cadit pede sano. — Qui vadit plane, vadit sane. — Sanior esse potes, si cum moderamine potes. — Sanior pisce. — Sanis sunt omnia sana. Paling. 8. 990. — Sano non paret dolor, aegro quantus amaret. — Sanum oportet modo ruri esse, modo in urbe, saepius in agro. Cels. — Sanus erit rectam, qui vult servare diaetam. — Vinum Moslanum fuit omni tempore sanum.

Saperdae nobis videmur esse, quum simus sapri.

Sapere. A radice sapit (vel: stirpe saporatur,) pomum quocunque rota-

tur. — Occisa saepe sapit plus multo sus. Plaut. Mil. gl. 586. — Sapiunt vasa, quidquid primum acceperunt. Sent. Varron. 58.

Sapere. Ad omnia alia aetate sapimus rectius. — Aetate rectius sapimus. — Amans, quod cupiat scit, quod sapiat, non videt. Publ. Syr. — Amare et sapere vix Deo conceditur. P. S. — Cum ames, non sapias, aut cum sapias non ames. P. S. — Dum valet sentit, sapit. Plaut. — Feliciter sapit, qui alieno periculo sapit. Plaut. Merc. 4. 7. 40. — Foris sapit, sibi non potest auxiliari. Ter. Heaut. 923. — In monendo sapimus omnes. — In nihil sapiendo jucundissima vita. — Integritas ollae tinnitu noscitur ipso: stulti quid sapiant, edita verba docent. — Is cadit ante senem, qui sapit ante diem. — Libido non iudicium est, quod levitas sapit. P. S. — Licet sapere sine pompa, sine invidia. Sen. ep. 103. 4. — Malo accepto stultus sapit. Hesiod. — Multum sapit, qui non diu desipit. — Nemo mortalium omnibus horis sapit. Plin. H. n. 7. 40. 131. — Nemo solus satis sapit. Plaut. Mil. gl. 3. 3. 12. — Nequidquam sapit, qui sibi non sapit. Plato. — Nequidquam sapit, qui ipse sibi prodesse non quit. — Nescias, quod scis, si sapis. Terent. Nisi per te sapias, frustra sapientem audias. P. S. — Nolite supra modum sapere. Ss. — Non plus sapit, quam occisa sus. Plaut. mil. gl. 2. 6. 4. — Non sapit sapiens, qui ipse sibi prodesse nequit. Cic. de off. 3. 15. 62. — Nonnulli ut putentur sapere coelum vituperant. Phaedr. — Nulli sapere casu obtigit. Sen. ep. 76. 4. — Nunquam sapiunt stulti, nisi in angustiis. — Odi sapientem, qui sibi non sapit. — Omnes sibi sapere discimus. — Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figurae: qui sapit innumeris moribus aptus erit. Ov. art. am. 1. 7. 59. — Plus sapit, quam Thales. Plaut. Bacch. 122. — Post jacturam quis

non sapit? Mant. Parth. ecl. 2. 91. — Quanti est sapere! — Qui sapit ante pilos, non sapit ille diu. — Qui sapit hic spernit, quidquid mirabile cernit. — Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam. Cic. de divin. 1. 58. 132. -- Quisquis plus justo non sapit, ille sapit. Mart. 14. 21. — Ride si sapis. Mart. — Sapere aude! Hor. ep. 1. 2. 40. — Sapere more stultorum. — Sapere post factum. — Scribendi recte sapere est principium et fons. — Sero sapiunt Phryges. Fest. 17. — Si sapis, quod scis, nescis. Terent. Eun. 4. 4. 53. — Si sapis: utaris totis amice diebus, extremumque tibi semper adesse puta. — Ultra peram sapit. Lucian.

Sapiens. Aleator nullus est sapientior te. Plaut. Rud. 359. — Amissis rebus nemo sapiens. — Arborum sapientissima. (Morus.) — Audiens sapiens sapientior erit. Prov. 1. 5. — Bacchus et argentum mutant mores sapientum. — Bis peccare idipsum haud sapientis est viri. — Casus demeritis correctio fit sapientis. — Catone sapientior. — Credere te sapientem primus ad stultitiam gradus. — Cum semet vincit sapiens, minime vincitur. P. S. — Dictum sapienti sat est. Plaut. Pers. 729. — Dum tacet insipiens sapiens tantisper habetur: index stultitiae linguaque voxque suae. — Ex vitio alius sapiens emendat suum. P. S. — Flamma a sapiente facilius ore in ardente opprimitur, quam bona dicta teneat. — Fecundi calices non faciunt sapientes. — Gloriam sapientes possidebunt: stultorum exaltatio ignominia. Prov. 3. 35. — Homo longus raro sapiens, sed si sapiens, valde sapiens. — Ille Thalete mihi sapientior esse videtur, qui suus est. — Insuper, praestat sapiens inimicus, amico. — Lingua praecurrit mentem, sed raro sapientem. — Malleum sapientiore vidi excusso manubrio. (Inutilis res.) Plaut. Epid. 524.

— Malleus sapientior manubrio. — Malleus sapientior excusso manubrio. Plaut. — Melius est a sapiente corripere, quam stultorum adulacione decipi. Eccl. 7. 6. — Misera mors sapienti non potest accidere. — Mitte sapientem et nihil ei dixeris. — Mus sapiens aetatem non cubili uni unquam committit suam. Plaut. Truc. 868. — Ne quis nunquam sapientior sit Megarensibus. — Ne sis sapiens apud temet ipsum. Ss. — Necessitati parere semper sapientis est habitum. Cic. ad fam. 4. 9. 2. — Necessitati sapiens nihil unquam negat. Publ. Syr. — Nemo nascitur sapiens. — Nemo unquam sapiens proditori credendum putavit. Cic. 2 in Verr. 1. 15. 38. — Nihilo sapientior ille, qui te deridet, caudam trahit. Hor. serm. 2. 3. 52. — Nisi per te sapias, frustra sapientem audias. P. S. — Non accipies personam, nec munera, quia munera excaecant oculos sapientum. Ss. Deuter. 16. 19. — Non sapit sapiens, qui ipse sibi prodesse nequit. Cic. de off. 3. 15. 62. — Oderit insipiens sapientis verba magistri. Columban. 5. 164. — Odi sapientem, qui sibi non sapit. — Omnes sapientes suum officium aequum est colere atque facere. Plaut. Stich. 1. 1. 39. — Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet. Terent. Eun. 4. 7. 19. — Peccat et sapiente sapientior. — Penes regem noli velle videri sapiens. Sirach. 7. 5. — Posterius dies testes sunt sapientissimi. — Posteriores cogitationes sapientiores solent esse prioribus. Cic. Phil. 12. 2. 5. — Qui cum sapientibus graditur sapiens erit; amicus stultorum similis efficitur. Prov. 13. 20. — Qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequiquam sapit. Enn. traq. fr. 310. — Quisque sibi placet et sapiens sibi quisque videtur. — Rana gyrina sapientior. Hor. — Sapiens a se ipso pendet. Cic. — Sapiens cum laudatur in facie, flagellatur in mente.

— Sapiens divinat. (Divinus est, qui verum dicit.) Ter. Heaut. 696. — Sapiens dominabitur astris. Ptolom. Alexandr. — Sapiens et bonum ferre potest modice et malum fortiter aut leviter. Varro sat. Menipp. 33. 4. — Sapiens in verbis seipsum amabilem facit. Sirach. 20. 13. — Sapiens mulier aedificat domum suam. insapiens exstructam destruet. Prov. 14. 1. — Sapiens nihil affirmat, quod non probet. — Sapiens non est in robore dolatus. — Sapiens parvus sermonis est, nihil jactat. — Sapiens si compresserit labia sua, sapientior erit. — Sapiens teres atque rotundus. — Sapiens sua bona secum fert. — Sapientem apud stultos loqui molestum. — Sapientem falsa laus increpat, vera ad meliora tendere provocat. — Sapientes abscondunt scientiam Prov. 10. 14. — Sapientes sunt, qui veteri vino utuntur. Plaut. Cas. 3. 2. 21. — Sapienti pauca. Ter. — Sapienti quaevis terra patria. — Sapienti sat. Plaut. — Sapientis animus nunquam turgescit. — Sapientis est mutare consilium in melius. — Sapientis est non temere credere. Qu. Cic. petit. consul. 10. 39. — Sapientissimus inter sapientes. — Sapientissimus qui ipse consulit. — Sapientum octavus. (Per ironiam.) Hor. sat. 2. 3. 296. — Si compresserit labia sua intelligens, sapiens reputabitur. Ss. — Si quid sors praebet, sapiens homo sumere debet. — Statuere quis sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis. Cic. — Stulti timent fortunam, sapientes ferunt. P. S. — Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur. Prov. 17. 28. — Te equo magis est equus nullus sapiens. Plaut. — Temporibus sapiens mores sine crimine mutat. — Tempus omnium sapientissimum. Manut. — Titulus sapientis pulcher. — Totum spiritum suum profert stultus, sapiens differt et reservat in posterum. Prov. 29. 11. — Ut sapiens vi-

vas, audi quae discere possis, per quae semotum vitiis deducitur aevum. — Verbum sat sapienti. — Vinum dementat sapientem. — Vinum et argentum mutant mores sapientum. — Vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes. Sirach. 19. 2. — Vir sapiens qui se ad casus accomodat omnes. — Vis sapiens dici: pauca et meditata loquere. Owen. Monost. 76.

Sapienter. Et alteri sapienter potest consulere et sibi. Plaut. mil. gl. 702. — Laetus sorte tua vives sapienter. — Sapienter cogitant, qui temporibus secundis casus adversos reformidant. Corn. rhet. 4. 17. 24. — Sapienter temporibus uti. — Sapienter vitam instituere. Terent.

Sapientia. Ad praesens hominum crescit sapientia semper. — Beatus homo, qui invenit sapientiam. Prov. 3. 13. — Contra verbosos noli contendere verbis: sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. Cato. — Deliberando discitur sapientia. Publ. Syr. — Discere ne cesses, cura sapientia crescit. — Discat, qui nescit, nam sic sapientia crescit. — Dominus dat sapientiam. Prov. 2. 6. — Dominus sapientia fundavit terram, stabilivit coelos prudentia. Prov. 3. 19. — Ebrietas frangit, quidquid sapientia tangit. — Eloquentiae flumen, sapientiae gutta. — Fons sapientiae, verbum Dei. Sirach. 1. 5. — Gutta fortunae praedolio sapientiae. — In paguro sapientia. — In vestimentis non est sapientia mentis. — Initium sapientiae timor Domini. Sirach. 1. 16. — Inscribere sapientiam vitiis. — Loquentiae multum, sapientiae parum. — Melior est sapientia quam arma bellica. Ss. — Melior est sapientia quam vires, et prudens quam fortis. Sap. 6. 1. — Mora omnis odio est, sed facit sapientiam. P. S. — Mora semper odio est, sed facit sapientiam. P. S. — Neque habet plus sapientiae quam lapis. Plaut. mil. gl. 236. — Nimia sapientia

obest. — Non aetate verum ingenio apiscitur sapientia. Plaut. Trin. 2. 2. 88. — Non de ponte cadit, qui cum sapientia vadit. — Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Prov. 21. 30. — Nunquam aliud natura, aliud sapientia dicit. Juv. — Odi puerulos praecoci sapientia. — Omnes res potes in foro emere publico; sola sapientia est quaerenda in cubili abscondito. — Omnis sapientia timor Dei. Sirach. 19. 18. — Paupertas sapientiam sortita est. — Plus scire satius est, quam loqui servum hominem: ea sapientia est. Plaut. Epid. 1. 15. — Principium sapientiae timor Domini. Prov. 9. 10. — Protegit sapientia et protegit pecunia. Eccl. 7. 13. — Prudens interrogatio quasi dimidium sapientiae. Baco. — Quae conservavit sapientia, perire non potest. — Robur decrescit senibus, sapientia crescit. — Saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia. Caecil. com. fr. 266. — Saepe etiam sub sordido pallio sapientia latet. — Sapientia abscondita et thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque? Sirach. 20. 32. — Sapientia in exitu canitur. — Sapientia prima stultitia caruisse. Hor. — Sapientia vino obumbratur. Plin. H. n. 23. 23. 41. — Sapientiam atque doctrinam stulti despiciunt. Ss. — Sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. — Stultitiam simulare loco, sapientia summa est. — Timor Domini disciplina sapientiae. Prov. 15. 33. — Timor Domini principium sapientiae. Prov. 1. 7. — Ubi fuerit superbia ibi erit et contumelia; ubi autem est humilitas, ibi et sapientia. Prov. 11. 2. — Vade ad formicam et discite sapientiam. Ss. — Vade ad formicam, o piger, et considera vias ejus et discite sapientiam. Prov. 6. 6. — Victrix fortunae sapientia. Juv. — Vino intrante foras subito sapientia vadit. — Virga atque correctio tribuit sapientiam. Prov. 29. 15. — Virtus

est vitium fugere et sapientia prima stultitia caruisse. Hor. ep. 1. 41. — Virtutem et sapientiam vincunt testudines. — Vitam regit fortuna, non sapientia. Cic. Tusc. 5. 9. 25.

Sapor. Homo sine sapore. — Omne sua, retinet vinum, de vite, saporem.

Sara. Quae velit ancillam concedere nupta marito, — res est hoc nostro tempore rara Sara.

Sarcina. Aequalis non confringit sarcina dorsum. — Sarcinas colligere. Varro r. r. 1. 1. 1.

Sarcinatoris est summum suere centones. Lucil.

Sarcinula. Collige sarcinulas et exi. Juven.

Sarcire centones. Plaut. Epid. 455.

Sarculum hinc illo profectus es, illum rediisti rutrum.

Sardanapalus vivit. (Tamquam.)

Sardinia. In medio Tibure Sardinia est. (Regio insana.) Mart. 4. 60. 5. — Sardinia est. Mart.

Sardonicus risus. (Amarus.) Pausan. 10. 17. 7. — Sardonicis herbis saturatus moritur et ridet. (Amare.) Salvian. gub. dei. 7. 1. 6.

Sardonius risus. — Sardoniis amarior herbis. Verg. ecl. 7. 41.

Sardus. Sardi venales. Cic. — Sardi venales, alius alio nequior. Cic. ad fam. 7. 24. 2. — Sardis veniens caseum. (Malus.) Novius.

Sarire quis velit saxum. (Labor inanis.) Mart. 3. 93. 20.

Sarmentum. Arida sarmenta re-creant incendia lenta.

Sartago loquendi.

Sartor. Ob textoris erratum sartor vapulabit.

Sarta tecta. (Sanus; bene aedificatum.) Plaut. Trin. 317. — Sarsus tectus. (Sanus.)

Satanas. Apage Satana! — Praeco valet Satanae, quo non valet ipse venire. — Retro Satanas! Ss. — Vivat in aeternum, qui dat mihi dulce Fa-

lernum; qui mihi dat villum, Satanas torqueat illum.

Satanizare. Ortus angelicus senio satanizat iniquo. — Ortus sit angelicus aevo satanizat iniquus.

Satellitium. Nullum potentius satellitium, quam amici fides.

Satiari. Avarus animus nullo satiatur lucro. Sen. ep. 94. 43. — Non satiatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Eccles. 1. 8. — Pecunia non satiat avaritiam, sed irritat. Ps. Sen. mor. 101. — Talmo quam stomacho satiari vult prius ambro. (Talmo-oculo.) Vincere vult animos, non satiare Venus. Auson. epigr. 39. 2.

Satietas. Continuis vicina satietas. Quint. decl. 306. 188. — Continuis voluptatibus vicina satietas. Quint. — Satietas fastidium parit. — Satietas ferociam parit. Theogn. — Satietas nimia hircum facit petuleum. — Satietas voluptatibus non deest.

Satio. Matura satio saepe decipere solet, sera nunquam quin mala sit. Colum. r. r. 11. 2. 80.

Satira. Difficile est satiram non scribere. Juv. 1. 30. — Improbior Cinaedo satiram scribente.

Satis, (Sat.) Aliud homini, aliud humanitati satis est. — Avarus nunquam habet, prodigus non habebit satis. — Bene est cui Deus obtulit parca, quod satis est, manu. Hor. carm. 3. 16. 43. — Cantatum satis est. — Coenat tribus ursis quod satis esset. Hor. ep. 1. 15. 35. — Contra potentes nemo est munitus satis. Phaedr. 2. 7. 1. — Cui butyri satis est, imbuterabit olus. Inf. — Dictum sapienti sat est. Plaut. Pers. 729. — Ebrius est, satis est. — Edebat tribus ursis quod satis esset. Hor. — Egens aequae est is, qui non satis habet, et is, cui satis nihil potest esse. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Fortuna multis dat nimis, satis nulli. Martial. 12. 10. 2. — In magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Jam satis est. Plaut. Stich.

732. — Nemo sibi satis est, eget omnis amicus amico. — Non ut diu vivamus curandum est, sed ut satis. Sen. — Nunquam nimis dicitur, quod nunquam satis dicitur. Sen. — Nunquam satis, quod datur gratis. — Plusquam satis. — Quod satis est cui contingit, nil amplius optet. Hor. ep. 1. 2. 46. — Quod si deficient vires audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Quod vult habet, qui velle quod satis est potest. Sen. ep. 108. 11. — Sapiienti sat. Plaut. — Sat prata biberunt. Verg. — Sat pulchra, si sat bona. — Sat pulchram duxit sibi, cui bona contigit uxor. — Satis divitiarum est, nihil amplius velle. — Satis esse non magis potis est, quam fungo imber. — Satis est poenarum potuisse puniri. Ps. Sen. mor. 69. — Satis est populis fluviusque Ceresque. (Aqua, panis.) Lucan. 4. 381. — Satis, quod sufficit. — Satis vixi: invictus enim morior. Epaminond. — Septem horas dormisse sat est juvenique senique. — Si leonina pellis non satis est, assuenda vulpina. — Si tacent, satis dicunt. Cic. — Tantum pete, quantum satis. — Vel legioni sat est. — Verbum sat sapienti.

Satisfacere corio. Sen. — De corio satisfecit. (Corio solvit aes alienum.) Sen. rhet. suas. 7. 1. 3. — Momo satisfacere. Hesiod. — Momo satisfacere quis potest? Hesiod.

Satum. Raro metuntur ope sata, de salsuginis ope. Inf. — Sata falci-bus apta.

Satur. Accipe quale datur, si cupis esse satur. — Cattus saepe satur cum capto mure jocatur. — Dum satur est venter, gaudet caput inde libenter. — Ebrius atque satur stomachus male philosophatur. — Ebrius et satur nunquam bene philosophatur. — Gestit anus saturata pultes, vult plus ita plura. Inf. — Ite domum saturae, venit Hesperus, ite capellae. Verg. ecl.

10. 77. — Mel nimium saturo muri censetur amarum. — Mus satur insipidam dijudicat esse farinam. — Nequit scire satur jejunos quid patiat. — Ni satur est ursus, facile haud saltare videbis. — Non vult scire satur jejunos quid patiat. — Qui satur est pleno laudat jejunia ventre.

Saturare. Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Ss. Matth. 5. 6.

Saturatus. Anima saturata calcabit favum, et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. Prov. 27. 7.

Saturnalia. Non erunt semper Saturnalia. Sen. apoc. 12. — Semper Saturnalia agunt. Petron. 44.

Saturnalis. Antiquior quam chaos et Saturnalia tempora.

Saturnia aetas. — Saturnia regna. Verg. ecl. 4. 6. — Saturnia secula. — Saturnias lemas habet. — Saturnius numerus.

Saturnus. Aurea Saturni saecula. Suet. Tib. 59.

Saul inter prophetas.

Saxea effigies. (Timor.) Catull. 64. 61.

Saxum. Ad saxum me iterum fluctus ferunt. — Assidua stilla saxum excavat. — Ex quercubus et saxis natus. — Inter sacrum saxumque sto. Plaut. Capt. 617. — Iterum jam ad unum saxum me fluctus ferunt. Plaut. Most. 677. — Nullum est hoc stolidius saxum. Plaut. mil. gl. 1024. — Qui in amorem praecipitavit, periit quasi de saxo saliat. Plaut. Trin. 2. 1. 29. — Sarire quis velit saxum? Mart. 3. 93. 20. — Saxa movere. — Saxo durior. Ov. met. 14. 712. — Saxo patientior. Prop. 1. 16. 29. — Saxum sarire. — Saxum Tantalo impendit. Cic. de fin. 1. 18. 60. — Saxum versare. — Saxum vertere. Ter. Eun. 1085. — Saxum volvere. Terent. — Sisyphe saxum volvere. Cic. Tusc. 1. 5.

Scabere. Altera manu scabit, altera ferit. — Mulus mulum scabit. —

Mutuo se scabunt muli. — Mutuum muli scabunt. Varro.

Scabida vadit ovis potius gregem cum pare quovis.

Scabies. Grex totus in agris unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. 2. 79. — Grex totus unius scabie cadit ac porrigine porci. — Nulla scabies scabiosior superstitione. — Unius ovis scabies totum gregem contaminat. S. Ambros. de fide. 5. — Unius pecudis scabies totum commaculat gregem. S. Hier. in Galat. comm. 3.

Scabrus. Saepe nates scabras facies commendat honesta.

Scaena. Ambitio scaenam desiderat. — In scaenam afferre. — Nolim post Roscium in scaenam. — Scaenae serviendum est. Cic. ad Brut. 1. 9. 2. — Scaenam criminis parat.

Scaenicus miles.

Scala. Bono vincere mala, est ad coelum scala.

Scalpere. Digito uno caput scalpere.

Scamnum. Ad scamna producere. (In publicum.) Tertull. ad mart. 3. — Inter scamna duo labitur anus humo.

Scandalum. Necesse est ut veniant scandala. Ss. Matth. 18. 7. — Oportet et scandala fieri. Ss. — Vae mundo a scandalis. Ss.

Scandere. Qui scandunt in altum, lapsu graviore ruunt.

Scansor. Saepe natatores submerguntur meliores: sic et scansores colum frangunt meliores.

Scapha. Magis mutus quam scapha. — Scapham scapham appellat. (Vel: dicit.)

Scaphula. Ob Parni scaphulam disceptare.

Scapulae ipsi gestiunt.

Scarabaeus aquilam quaerit. — Scarabaeo nigrior est.

Sceleratus. Amor sceleratus habendi. — Saevit amor ferri et scelerata insania belli.

Scelestus. Avaro nihil est scele-

stius, Sirach, 10. 9. — Patri coelesti nunquam placuere scelesti. — Raro antecedentem scelestum deseruit pede poena claudo. Hor. carm. 3. 2. 31.

Scelus. Ad auctores redit sceleris coacti culpa. Sen. Troad. 870. — Aes partum scelere solet aera decem remove. — Auctorem scelus repetit. Sen. Herc. fur, 735. — Brachia praebere sceleri. — Confessio sceleris, initium salutis. — Felix scelus virtus vocatur. Sen. Herc. fur, 251. — Ille crucem sceleris pretium tulit, hic diadema. Juv. 13. 105. — Inscribere deos sceleri. — Integer vitae scelerisque purus. Hor. — Non diu latent scelera. — Occasio causa scelerum. — Patiare potius ipse, quam facias scelus. Sen. Phoeniss. 494. — Per scelera semper sceleribus tutum est iter. Sen. Agam. 115. — Prima scelerum mater avaritia. Claudian, Stilich, 2. 111. — Proclivis sceleri egestas. — Prosperum ac felix scelus virtus vocatur. Sen. Herc. fur, 251. — Saepe error ingens sceleris obtinuit locum. Sen. Herc. fur, 1238. — Saepe in magistrum scelera redierunt sua. Sen. Thyest. 311. — Scelera impetu, bona consilia mora valescunt. Tac. hist. 1. 32. — Scelera non habent consilia. Quint. 7. 2. 44. — Scelere est velandum scelus Sen. — Sceleri nunquam defuit oratio.

Sceptrum. Alia res sceptrum, alia plectrum. — Aliud sceptrum, aliud plectrum. — Eripuit coelo fulmen sceptrumque tyrannis. Polign. Anti. Lucret. — Mors sceptrum ligonibus aequat. — Qui sceptrum duro saevus imperio regit, timet timentes: metus in auctorem redit. Sen. Oed. 705.

Schisma. Emergit verum, licet extant schismata verum.

Schola. Catilena ex scholis. Cic. de orat. 1. 23. 105. — Non scholae sed vitae discimus. Sen. — Periculum in mora, sicut dicit schola.

Scholaris. Per pisces et aves multiperie scholares.

Scholasticus. Dum liber est novus scholasticus est studiosus.

Scibilis. De omni re scibili et quibusdam aliis.

Scientia. Deus scientiarum Dominus. Ss. — Gratia fit pluris, quam tota scientia juris. — Fides, — defectus scientiae. — Fides nihil aliud est, quam defectus scientiae. — In scientiis comparandis primo necessariis, dein utilibus incumbamus. — Labia sacerdotum custodiunt scientiam. Ss. — Natura semina nobis scientiae dedit, scientiam non dedit. Sen. ep. 120. 3. — Non jacet in molli veneranda scientia lecto. — Qui addit scientiam, addit laborem. — Scientia inflat. Ss. — Scientia sine charitate inflat; charitas sine scientia aberrat, scientia cum charitate aedificat. S. Bernardus. — Scientiae: Grammatica loquitur, dialectica vera docet, rhetorica verba colorat, musica canit, arithmetica, numerat, geometria ponderat, astronomia docet astra. — Populus meus peribit, quia absque scientia est. Ss. — Semper discentes et nunquam ad scientiam veritatis pervenientes. Ss. — Sapientes abscondunt scientiam. Prov. 10. 14. — Scientiae modo algent.

Scindere. De cute non propria scinditur absque bria. Inf. — Glaciem scidit. — Ita retinui eos, ut non scinderem paenulam. (Hospitem non supra modum.) Cic. ad Att. 13. 33. 4. — Paenulam alicui scindere. (Vi retinere.) Cic. — Paenulam paene scindere.

Scintilla. Accidunt ex una scintilla incendia passim. Lucret. 5. 609. — De parva scintilla maxima saepe incendia. S. Hier. ep. 127. 10. — Ex minima magnus scintilla nascitur ignis. — Parva saepe scintilla contempta magnum excitavit incendium. Curt. 6. 3. 11. — Parva scintilla ma-

gnum excitavit incendium. — Parva scintilla neglecta magnum saepe excitat incendium. — Saepe dat atrocem scintilla minuscula torrem. — Scintilla ignis indicium est. — Scintillis haud terrentur **fabrorum filii**.

Scipio. Scipioni arundineo inniti.

Scire. Aperientur oculi vestri et eritis sicut dii scientes bonum et malum. Ss. Genes. 3. 5. — Credere idem est ac nihil scire. — Decet regem scire legem. — Dummodo nemo sciat. — Hoc jam et nates sciunt. — Hoc solum scio, me nihil scire. Socrat. — Ignorantia juris, quod quisque tenetur scire, neminem excusat. — Lege totum, si vis scire totum. — Multi multa sciunt, nemo omnia. — Nec scio utrum sis albus an ater homo. Catull. 93. 2. — Nec scire fas est omnia. Hor. *carm.* 4. 4. 22. — Nemo malus hoc sciet. — Nemo omnia potest scire. Varro *r. r.* 2. 1. 2. — Nemo potest scire, quis primus debet abire. — Nescias, quod scis, si sapis. Terent. — Nemo scit ubi calceus urat, nisi qui eum portat. — Nescio etiam id, quod scio. Plaut. *Bacch.* 791. — Nihil dulcius quam omnia scire. Cic. — Nihil inanius, quam multa scire. — Nihil scire est vita jucundissima. — Non ille beatus, qui multa scit, sed qui facit, quae bona esse scit. Cyrill. Alexandr. — Non pudor est nil scire, pudor, nil discere velle. — Non ut aliis plus, sed ut melius scias. Sen. — Nullus omnia scire potest. — Omnia scire licet, sed non licet omnibus uti. — Per nebulam scimus. Plaut. *Pseud.* 463. — Plus docet, quam scit. Petron. 46. — Plus oportet scire servum, quam loqui. Plaut. *mil. gl.* 476. — Plus scire satius est, quam loqui, servum hominem. Plaut. *Epid.* 59. — Praecepta dare scienti supervacuum est, nescienti parum. Sen. *ep.* 94. 11. — Prudens, sciens pereor. Ter. *Eun.* 72. — Quam scit, libens exerceat artem. Hor. *ep.* 1. 14. 44. — Qui omnia

scire simulant, nihil sciunt. — Qui scit laudatur, qui nescit vituperatur. — Sciens et videns in flammam mitto manum. S. Hier. *ep.* 54. 2. — Scire aliquid laus est, culpa est nil discere velle. Cato 4. 29. — Scire satius est **quam loqui servum**. Plaut. — Scire tuum nihil est, si **Jesum non** didicisti. — Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter. Pers. 1. 27. — Scire tuum sordet, si crimen pectora mordet. — Scire volunt omnes, mercedem solvere nemo. — Scire volunt omnes, studiis incumbere nemo. — Scire volunt secreta domus, atque inde timeri. Juv. — Sciunt quod Juno fabulata est cum Jove. Plaut. *Trin.* 208. — Si nemo ex me quaerat scio, si quaerenti explicare velim, nescio. S. Aug. — Si sapis, quod scis nescis. Ter. *Eun.* 4. 4. 53. — Tantum scimus, quantum memoria tenemus. — Vincere scis, victoria uti nescis. Liv. 22. 51. 4. — Vita, si uti scias, longa est. Sen. *de brev. vit.* 2. 1.

Scirpus. In scirpo nodum quaerit. Plaut. *Men.* 247. — Qui inimicus est, etiam in scirpo nodum quaerit. Isidor. *orig.* 17. 9. 97. — Occidam te clava scirpea. (Facillime.) Novius.

Scolus. Nec scolium ipse ibis, nec alium sequeris euntem.

Scopae dissolutae. — Scopas dissolvere. — Scopae recentiores semper meliores. — Scopat scopae bene nova. — Scopae solutae. Cic. *ad Att.* 7. 13. 6. — Scopis imbutum non pompa cacuminet ullum. Inf.

Scopulus. Ad eosdem scopulos navem appellere. — Ad scopulum e tranquillo auferri. — Bis ad eundem scopulum naufragium facere. — Haeret in iisdem scopulis. Ov. *met.* 3. 593. — Consenuit ad Sirenum scopulos. Gell. — Huic mandes, qui te ad scopulum e tranquillo auferat. Ter. *Phorm.* 688. — Ire ad scopulum. Lucret. — Iterum ad unum scopulum offendere. — Scopulis surdior. Hor. *carm.* 3. 7.

21. — Scopulos et ferrum gestat in corde. — Scopulos Sirenios transgredi.

Scopus. Aberravit a scopo. — Jaculator sine scopo. — Nullo scopo jaculor. Lucian.

Scorpio (Scorpius.) Caput columbae, cauda scorpionis est. (Adulator.) — Sub omni lapide scorpio dormit. — Pro perca scorpium. — Ut apparuerit scorpius, illico conterendus est. S. Hier. adv. Joann. Hieros. 7.

Scortator. Heri Joseph, hodie scortator.

Scortum. Arduum conficit iter, qui absolvitur a scorto.

Scribere. Ferreo stylo scribere. — Gallina scripsit. Plaut. Pseud. 29. — In aqua scribere. Catull. — In vento et in aqua scribere. Catull. — In vento scribit laedens, in marmore laesus. — Laconice scribere. — Mulier cupido quod dicit amanti, in vento et rapida scribere oportet aqua. Catull. 70. 3. — Multa, deum qui vult fallere, scribit homo. — Quod scripsi, scripsi. Ss. — Scribendi recte sapere est principium et fons. — Scribentem juvat ipse favor. Ov. ex Pont. 3. 9. 21. — Scribentem juvat ipse favor, minuitque laborem. Ov. — Scribere cur metuam, quum scribo de Jove summo. — Scribere scribendo, dicendo dicere discunt. — Scribimus indocti doctique. Hor. — Scribitur ad narrandum, non ad probandum. — Supino rostro scribere. (Magna cura.) Fronto. — Turpe est aliud loqui aliud sentire, quanto turpius est aliud scribere, aliud sentire. Sen. ep. 24. 18.

Scrinium. Animae scrinium est servitus. Dionys. Longin. — Bene loculis, bene scrinio. — Scrinia aliorum compilat.

Scriptum. Est vivax scriptis vir-tus, expersque sepulchri; notitiam serae posteritatis habet. Ov. — Litera scripta manet. — Scripta manent, verba volant. — Scriptum digito Dei.

Ss. Exod. 31. 18. — Totidem quod dixit scripta verbis oratio. Cic. Brut. 96. 328. — Verba volant, scripta manent.

Scriptura. Non tam difficilis sacra scriptura est.

Serofa. Adveniunt mae-rae de pastu somnia serofae.

Seruposam viam comeare.

Scrupulum mihi injicit. — Si habes scrupulum, sequere manipulum.

Scrutari. Altiora te ne quaesieris et fortiora te ne scrutatus fueris. Si-rach. 3. 22. — Ignem gladio scrutari. Hor. sat. 2. 3. 275. — Quod est ante pedes nemo spectant: coeli scrutantur plagas. Cic. de republ. 1. 18. 30.

Scrutarius scruta laudat.

Scrutator. Qui scrutator est majestatis opprimetur a gloria. Prov. 25. 27.

Scurra. De scurra multo facilius dives, quam paterfamilias fieri potest. Cic. p. Quint. 17. 55. — Qui diu scurra, nunquam paterfamilias. — Qui semel scurra nunquam paterfamilias.

Scutum. Per scutum, per ocream (Omni modo.) Petron. 61. — Scutum abjicere. Cic. ad Att. 15. 29. 1.

Scylla. Cum furor est Scyllae, tibi brachia cruraque cille. (Vel: oraque.) — Evitata Charybdi in Scyllam incidi. — Incidis in Scyllam cupiens vitare Charybdim. Gualtier de Lille Alexan-dreis 5. 301. — Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim. Verg. — Inter Scyllam et Charybdim navigare. S. Aug. soliloq. 35. — Scylla est. — Scyllam praeternavigat.

Seyria capra. (Diruit-aedificat.) — Seyrium non Syrium.

Seytha. Malus Seytha. — Seytha abi alio. — Seytha asinum videt. — Seytharum solitudines. Curt. 7. 8. 23.

Seculum (Saeculum). Aurea nunc vere sunt saecula. Ov. art. am. 2. 277. — Aureum saeculum. Ov. — Aurea saturni saecula. Sulton. Tib. 59. — Per omnia saecula saeculorum. — Post

seculum eveniet. Censorin. 17. 13. — Seculum ferax bonis artibus. — Saecula meliore metallo. — Saturnia saecula. — Serit arbores, quae in altera saecula prosint. Statius.

Secare. Cuminum secat. — Domine hic ure, hic seca, tantum in aeternum parcas. — Ex alieno tergore lata secantur lora. — Nodum secuit, non solvit. — Osse caret lingua, secat os tamen ipsa maligna.

Secreto. Amicum in secreto mone, palam lauda. Ps. Sen. Mor. 12. — Secreto amicos admone, lauda palam. Publ. Syr.

Secretum. Ad secreta poli curas extendere noli. — Cui secreta quidem credas, cautissime cerne. Columban. 5. 167. — Ebrietas et amor secreta produnt. — Nullum secretum est, ubi regnat ebrietas. Prov. 31. 4. — Scire volunt secreta domus atque inde timeri. Juv. — Secretum extraneo ne reveles. Prov. 25. 9.

Secretus. Si secretarum seriem vis noscere rerum: ebrius, insipiens, pueri dicunt tibi verum.

Sector. Cumini sector. Aristot.

Secundae res. Amicos secundae res parant, adversae probant. Ps. Sen. mor. 51. — Animus solet excellere in rebus secundis. — Facile est dare vela secundis. — Facile est ventis dare vela secundis. Manil. 3. 26. — Ingenium res adversae nudare solent, celare secundae. Hor. sat. 2. 8. 73. — Luxuriant animi rebus plerumque secundis, nec facile est aequa, commoda, mente pati. Ov. art. am. 2. 437. — Magni pectoris est inter secunda moderatio. Sen. suasor. 1. 3. — Mersus rebus secundis. Liv. — Nemo confidat nimium secundis. Sen. Thyest. 615. — Omnia secunda, saltat senex. — Plures amicos re secunda comparas, paucos amicos rebus adversis probas. Auson. sept. sap. — Secunda aqua navigat. — Secunda non habent unquam modum. Sen. Oed. 694. —

Secundae actiones. (Praemansum). Arnob. adv. nat. 3. 6. — Secundis ventis navigat. — Secundo aestu navigat. — Secundo amne defluit. — Secundo flumine navigat. Caes. — Sperate et vosmet rebus servate secundis. Verg.

Secundus. Secundae cogitationes meliores. — Secundas actiones postulat. (Imitatio). Arnob.

Sectari. Dum ille sectatur apros, ego retia servo. — Qui binos lepores una sectabitur hora, non uno saltem, sed saepe carebit utroque.

Securis. Jam securis ad radicem arboris posita est. Ss. — Clave findere ligna, securi aperire fores. — Fluvius non semper fert secures. Aesop. — Securis Tenedia. Cic. ad. Qu. fr. 2. 11. 2.

Secure. Dormit secure, cui non est functio curae. — Qui integre ambulat secure ambulat.

Securitas. Nemo celerius opprimitur, quam qui vecordi securitate quiescit. Leo XIII. — Regibus tutior est ex mansuetudine securitas. Sen. de clem. 1. 8. 4. — Securitas securitate mutua paciscenda est. Sen. de clem. 1. 19. 4. — Securitatis magna portio est, nihil iniqui facere. Sen. ep. 105. 7.

Securus. Criminis indulta securi audacia crescit. — Mala conscientia saepe tuta est, securi nunquam. Ps. Sen. mor. 65. — Nunquam securi est prava conscientia. P. S. — Qui sibi nil conscit, securi mente quiescit. — Securi mens quasi iuge convivium. Prov. 15. 15. — Securus ab alto spectator. Lucan. — Sola virtus praestat gaudium perpetuum, securum. Sen. ep. 27. 3. — Vivit securus paupertas est cui murus.

Sedere. Aliud stans, aliud sedens loquitur. (Vel; sentit). — Compressis manibus sedet. Liv. 7. 13. 7. — Mensibus R-erratis in terram ne sedeatis. — Romanus sedendo vincit. (De Q Fabio Maximo). Varro r. r. 1. 2. 2. —

Sedet infida sede. — Sero venientes, male sedentes.

Sedes. Deviat a sede non invitatus in aede. — In qua sede sedes, si sit tibi commoda sedes, illa sede sede, nec ab illa sede recede. — Non bene dissimiles in eadem sede morantur. — Sedem commodam non mutato. — Sedibus in mediis homo saepe resedit in imis. — Summa sedes non capit duos.

Seditio. Quis tulerit Gracchos de seditione querentes? Juv. 2. 24. — Seditio civium hostium est occasio. Publ. Syr.

Sedulitas. Non sentitur sedulitate labor. Ov. fast. 4. 434.

Sedulus. Vescitur assatis gallinis sedulus omnis, cum suibus vero, qui male discit erit.

Seges. Et post malam segetem serendum est. Sen. ep. 81. 1. — Fertior seges est alieno semper in arvo. Ov. — Fertior seges est alienis semper in agris vicinumque pecus grandius uber habet. Ov. art. am. 1. 349. — Hic segetes, illic veniunt felicius uvae. — Majorque videtur et melior vicina seges. Juv. 14. 142. — Post malam segetem serendum est. Sen. — Rarescit seges doctorum. — Segetem defraudat. — Segetem ne defraudes. (Noli parce serere). Plin. H. n. 18. 200. — Segetes effundunt herbas. — Strangulat segetes nimia laetitia agri.

Segma comessatum reliquo parat oris hiatum. Inf.

Segne. Negotia pluribus commissa segnius expediuntur. — Segne prius lignum nostro fit fertile cultu. Mant. Parth. 10. 165.

Segnis. Blanda patrum segnes facit indulgentia natos. Mant. Parth. 1. 169. — Lingua quidem segnis, sed dextra viget. — Ne citius in lingua fueris, nec segnis in actu. Columban. 5. 182.

Sejanus. Equum habet Sejanum. (Infelix.) Gell. 3. 9. 6.

Sejus. Titius Sejusque.

Selectus. Non bene selecti iudicis arca patet. Ov. amor. 1. 10. 38.

Sella. Duabus sellis sedet. Sen. controv. 3. 18. — Sellam zona cito succingit sola caballo. Inf.

Semel. Calcanda semel via leti. Hor. carm. 1. 28. 16. — Lapsus semel fit culpa, si iterum cecideris. P. S. — Quam semel errare, melius bis terve rogare. — Qui semel furatur, semper fur habetur. — Semel abbas, semper abbas. — Semel in laqueum vulpes. — Semel in omni vita cuique arridet fortuna. — Semel injustum, semper injustum. — Semel malus semper praesumitur malus. — Servant sacratae semel anno festa capellae. — Ubi quis semel pejeraverit, ei credi non oportet.

Semen. Ad semina nata respondent. — Arenae semina mandare. Ov. her. 5. 115. — Insta ne cesses, veniunt post semina messes. — Natura semina nobis scientiae dedit, scientiam non dedit. Sen. ep. 120. 3. — Naturae sequitur semina quisque suae. Prop. 3. 9. 20. — Opprime, dum nova sunt, subiti mala semina morbi. Ov. rem. am. 81. — Quale semen, talis est messis. — Quisque suae vitae semina jacta metet.

Sementis. Alii sementem faciunt, alii metent. — Citra arationem, citraque sementem. (Citra spem.) — Festinatam sementem saepe decipere, serotinam semper. Plin. H. n. 18. 204. — Sementem in aqua facere. — Ut sementem feceris, ta metes. Cic. de orat. 2. 65. 261.

Semidocti semper insolentes.

Seminare. Qui observat ventum non seminat et qui considerat nubes nunquam metet. Eccl. 11. 4. — Qui seminat iniquitatem, metet mala. Prov. 22. 8. — Qui ventum seminat, turbidum metet.

Semita. De via in semitam. Plaut. Cas. 3. 5. 41. — Formicae semitam

re. Aristoph. — Nec viae, nec senectae. — Qui sibi semitam non sat, alteri monstrant viam. Cic. de n. 1. 58. 132.

Semper. Bonus vir semper tiro. — Tilior seges est alienis semper in is, vicinumque pecus grandius r habet. Ov. art. am. 1. 349. — Tilior seges est alieno semper in o. Ov. — Fluvius non semper fert aures. Aesop. — Illum nullus amat, i semper, da mihi, clamat. — Male unt, qui se semper victuros putant. S. — Nihil semper floret, aetas ccedit aetati. Cic. Phil. 11. 15. 39. — Non eadem semper incus ferienda t. — Non erunt semper Saturnalia. — Non semper Bacchanalia. — Non mper laetus ridet Apollo. — Non mper ridet Apollo. — Non semper eum. — Non semper lilia florent. — Non semper Saturnalia erunt. Sen. poc. 12. — Non semper violae non semper lilia florent. — Oportet semper orare. Ss. — Ridetur chorda qui mper oberrat eadem. Hor. — Semper bonus homo tiro est. Mart. 12. 11. 2. — Semper erit paribus bellum, qui viribus aequant. Manil. 1. 343. — Variam semper dant otia mentem. Lucan. 4. 704.

Sempiternus. Inimicitiae breves, amicitiae sempiternae. S. Aug. — Verae amicitiae sempiternae sunt. Cic. de amic. 9. 32.

Senator absque provocatione, legatus sine mandato. — Pedarius senator. Gell. 3. 18.

Senecta. Dum vires animique sinunt, tolerate labores; jam veniet tacito curva senecta pede. Ov. art. am. 2. 669. — Fit puer angelicus daemon veniente senecta. — In limine senectae est. — Metue senectam, non enim sola venit. — Nimium senecta est ad rem nimium attenta. — Optant senectam omnes, adepti despuunt. — Senecta leonis praestantior hinnulorum juvena. — Tithoni senecta. — Ven-

turae memores jam nunc senectae: sic nullum vobis tempus abiit iners. Ov. art. am. 3. 59.

Senectus. Adolescentiae senectus obrepit. — Apex senectutis est auctoritas. — Aquilae senectus. (Plus bibit, quam comedit.) Ter. Heaut. 520. — Cervina senectus. (Longa.) Juv. 14. 251. — Equi senectus. (Robusta.) — Exsultat levitate puer, gravitate senectus. Corn. Gall. 1. 105. — Grata senectus homini, quae parilis juventae. Auson. sept. sap. 6. 6. — Ignavia corpus hebetat, labor firmat: illa maturationem senectutem, hic longam adolescentiam reddit. Cels. de medic. 1. 1. 3. — Incurvat genu senectus. — Labor senectuti optimum obsonium. — Laboriosae juventutis studia jucundissima sunt senectutis otia. — Literarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium praebent. Cic. p. Arch. poet. 7. 16. — Nemo nostrum idem est in senectute, qui fuit juvenis. Sen. ep. 58. 19. — Non intelligitur quando obrepat senectus. — Obrepit non intellecta senectus. Juv. 9. 128. — Paupertas et senectus maxima onera. Cic. de sen. 5. 14. — Pili rarescunt in senectute. — Priami senectus. — Quae in juventute tua non congregasti, quomodo in senectute tua invenies. Eccl. 25. 5. — Quod in juventute non congregasti, in senectute non invenies. — Senectus Aetna gravior. Cic. — Senectus crepusculum est, quod longum esse non potest. Fronto ep. ad amic. 2. 6. — Senectus dicitur morbus et infirmitati aequiparatur. — Senectus equi. (Robusta.) Auson. — Senectus frontem rugis exarat. — Senectus inaperta fraudi. — Senectus insanabilis morbus. Sen. ep. 108. 28. — Senectus ipsa est morbus. Juv. 10. 219. — Senectus nimium ad rem attenta. Ter. Adelph. 5. 1. 47. — Senectus non annorum numero computatur. Ss. —

Senectus non solet pellere stultitiam. — Senectus peractio aetatis est. — Senectus, quam ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti. Cic. de sen. 2. 4.

Senescere. A vitiis nescit destitui, quando senescit. — Adolescens juxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea. Prov. 22. 6. — Cetera vitia senescente homine senescunt, sola avaritia juvenescit. S. Hier. — Exercitus labore proficit, otio senescit. Veget. de re milit. 3. 26. — Gratia cito senescit. — In sola Sparta expedit senescere. — Mendacium non senescit. Sophocl. — Omnia orta occidunt, et aucta senescunt. S. Hier. in Ezech. 3 praef. — Omnia praeter vinum, cum corpore senescunt. — Qui non advescit virtuti dum juvenescit, a vitiis nescit desciscere, quando senescit. — Senescente homine senescunt et sensus. — Senescimus, effugit aetas: utere vere tuo. Auson. epigr. 13. 1. — Senescit bos. — Senescit bos et opera multa sunt bovis. — Senesco semper multa addiscens. — Sensim sine sensu senescit dolor. — Tacitis senescimus annis. — Temeritas est florentis aetatis, prudentia senescentis. Cic. de senect. 6. 20. — Tempora labuntur tacitisque senescimus annis. Ov. fast. 6. 771.

Senex. Addiscunt juvenes, quod cecinere senes. — Amare juveni fructus est crimen seni. Publ. Syr. — Anno senior fio. — Ante barbam doces senem. — Avidum esse oportet neminem, minime senem. P. S. — Bellum senum consilia, juvenum robur poscit. — Bis pueri senes. — Consuetus vitio quisquis juvenilibus annis, crimina non senior linquere posse reor. — Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora. — Coram cano capite consurge, et honora personam senis. Levit. 19. 32. — Deliramus aliquando senes. — Et in sene ludunt venae, etsi raro tamen bene. — Etiam senes

habent igniculos. — Facta sunt juvenum, consilia mediorum, vota senum. — Imberbis senes docet. — In senem beneficium. — In senem beneficium ne collocato. — In senibus consilium. — Indiget arvina saepe senex ocrea. — Inter pueros senex, et inter senes puer. — Is cadit ante senem, qui sapit ante diem. — Juveni parandum et seni utendum. — Juvenis parato, quis senex uti voles. — Laeta juvenem frons, decet tristis senem. — Laetitia juvenem, frons decet tristis senem. Sen. Hipp. 453. — Loqui senibus res est gratissima cunctis. Paling. 3. 33. — Magna fuit quondam capitis reverentia senis, inque suo pretio ruga senilis erat. — Mature fias senex, ut maneas diu. — Mature fias senex, si diu velis esse senex. Cic. de senect. 10. 32. — Melior est umbra senum, quam gladius juvenum. — Mendacium est in puero levitas, in sene grande nefas. — Mixta senum et juvenum densantur funera. Hor. carm. 1. 28. 19. — Mors infanti felix, juveni acerba, sera nimis seni. P. S. — Multa senem circumveniunt incommoda. Hor. — Multa senex plangit, quando mors instat et angit. — Nihil turpius, quam vivere incipiens senex. P. S. — Odivi pauperem superbum, divitem mendacem et senem fatuum. Eccles. 25. 3. 4. — Omnia secunda: saltat senex. — Prima languescit senum memoria. Sen. Oedip. 817. — Profecto deliramus interdum senes. Plaut. Epid. 3. 3. 11. — Quae peccamus juvenes, ea luimus senes. Sen. — Quid est turpius, quam senex vivere incipiens? Sen. — Quod puer addiscit, senex deserere nescit. — Quod puer assuescit, senior dimittere nescit. — Quotidie aliquid addiscens senex fio. Cic. de sen. 8. 26. — Raro senex mutat sententiam. — Robur decrescit senibus, sapientia crescit. — Salva res est, dum cantat senex. Fest. — Salva res est, dum saltat se-

nex. — Senem erigere durum. — Senem juvenus pigra mendicum creat. — Senes aequum est senibus obsequi. — Senes et peregrinantes per vim mentiuntur. — Senes interdum delirant. Plaut. Epid. 3.3.11. — Senes sunt obliviosi. — Senex bos non lugetur. — Senex juveniliter ineptiens. — Senex mature fias, ut maneas diu. — Senex rursus repuerascit. Plaut. Merc. 295. — Senior esse potes, si cum moderamine potes. — Seniores priores. — Senis amplexus culta puella fugit. Tibull. 1. 9. 74. — Senum consilia, juvenum robur. — Septem horas dormisse sat est juvenique senique. — Sex horas dormire sat est juvenique senique; octo damus pigris, novem de stemmate natis. — Si damosa senem juvat alea, ludit et heres bullatus. — Sit medicus senex, tonsor juvenis. — Succrescere gloriae seniorum. — Thesaurum in sepulchro ponit, qui senem heredem facit. P. S. — Tripuer senex. — Vinum, lac senum. — Vinum senem etiam vel nolentem saltare compellit. — Vota senum, consilia virorum et facta juvenum.

Senilis. Aetas senilis mala merx. — Avaritia senilis via deficiente auget viaticum. Ps. Sen. mor. 18. — Maturae mortis signum juvenia senilis. — Rempublicam evertunt: juvenile consilium et senile odium. — Turpe senex miles, turpe senilis amor. Ov. — Turpe senilis amor. Ov.

Senium. Canities senii, non prudentiae indicium est. — Mala senium accelerant. Hom. — Quod puer adsuecit, senio dimittere nescit. — Quos senium frangit, mors illos proxima tangit. — Res cunctas tempus, mors, senium vorant.

Sensus. Crispi capilli, crispus sensus. — Ex ventre crasso tennis sensus non nascitur. Pers. — Pluribus intentus minor est ad singula sensus. — Plus vincit sensus, quam multiplex

census. — Quot homines, tot sensus. — Saepe solent census hominum pervertere sensus. (Divitiae.) — Senescente homine senescunt et sensus. — Sensus et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua. Genes. 8. 21. — Si verba numeres breviter et absceise, si sensum aestimes copiose et valenter. Valer. Max. — Tot capita, tot sensus. — Unusquisque abundat sensu suo.

Sententia. A temerario iudice praeceps sententia. — Ab asellis et porculis sententiam quaerere. (Consilium.) Arnob. adv. nat. 6. 9. — Caput sine lingua pedaria sententia est. — Delumbare sententias. — Manifesta causa secum habet sententiam. P. S. — Pedibus in sententiam ire. Apul. met. 2. 7. — Quot capita, tot sententiae. — Quot homines, tot sententiae. Ter. Phorm. 454. — Raro senex mutat sententiam. — Sententiae numerantur, non ponderantur. Plin. ep. 2. 22. 79. — Stultus primus suam sententiam dicat. Cic. — Utraque pars audienda antequam sententia feratur. — Utroque nutans sententia.

Sentina. Sedebamus in pùppi, clavim tenebamus, nunc autem vix est in sentina locus. Cic. — Sentina maiorum. Paling.

Sentire. Crus sentit dum in baculo equitamus. — Dico quod sentio. — Ignem palma sentit. — Percutitur catulus ut sentiat leo. — Rara temporum felicitas, ubi sentire quae velis, et quae sentias dicere liceat. — Turpe est aliud loqui, aliud sentire: quanto turpius est aliud scribere, aliud sentire. Sen. ep. 24. 18.

Separare. Mors aequabit, quos pecunia separavit. — Quod Deus conjunxit, homo non separet. Ss. Matth. 19. 6. — Veros amicos separare difficile est. Sen.

Sepelire (Sepultus). Fama sepulta. — Parce sepultis. — Parum sepultae distat inertiae celata virtus. — Sae-

pius ignotis bene nans sepelitur in undis. — Sepultus somno. — Sepultus vino. — Sperandum est vivo, non est spes ulla sepultis.

Sepiasia dignus. — Dignus Sepiasia et Capua. (Bene olet.) Cic. in Pison. 2. 24.

Seps. Est libitum varae seps loca suppeditare. Inf. — Inficiat hominem praeceps sub flore rubi seps. Inf. — Sepem erigere durum est. — Seps calcatur, quo prouior esse putatur.

Septum. Grege amisso septa claudere. — Nil iuvat amisso claudere septa grege. — Ultra septa transilire.

Sepulchrum. Ad novercae sepulchrum flere. — Ad sepulchrum mortuo narrat logos. (Non iuvat.) Plaut. Bacch. 518. — Est vivax scriptis virtus expersque sepulchri, notitiam serae posteritatis habet. Ov. — Lapidem e sepulchro venerari pro Deo. Cic. p. Plane. 40. 95. — Thesaurum in sepulchro ponit. P. S. — Thesaurum in sepulchro ponit, qui senem heredem facit. P. S. — Ut somnus mortis, sic lectus imago sepulchri. — Virtus vivax expersque sepulchri.

Sepultura. Ne gleba ei est agri ad locum sepulturae. — Otium sine literis mors est et hominis vivi sepultura. Sen. ep. 82. 3. — Sepultura insepulta.

Sequi. Bos armenta sequitur. Cic. ad Att. 7. 7. 7. — Curva solet claudum umbra sequi. — Dignus principio exitus exordiumque sequetur. Lucil. inc. 105. — Esto sequens puerum, quem miseris ad fora rerum. — Famem pestilentia sequitur. — Gloria fugientes magis sequitur, insequentem fugit. — Gloria virtutem tamquam umbra sequitur. Cic. Tusc. 1. 45. 109. — Gloriam invidia sequitur. Sall. Jug. 55. 3. — Malus miles est, qui imperatorem gemens sequitur. Sen. ep. 107. 9. — Nec scolum ipse ibis, nec alium sequeris euntem. — Partus sequitur ventrem. R. j. — Praevia luci-

dior multo candela sequente. — Qui bene fecerunt, illos sua facta sequentur. Owen. epigr. 3. 148. — Quo nos fata trahunt, sequamur amici. Verg. — Quod sequitur fugio, quod fugit usque sequor. Ov. — Raro meliora sequuntur. — Rem praecedentem bene prospice, cerne sequentem. — Sequentem fugit, fugientem sequitur. — Sequi gloria, non arpeti debet. Plin. ep. 1. 8. 14. — Sequitur varam vibia. Auson. — Sequitur vara vibiam. Auson. id. 12. — Sequitur ver hiemem. — Si habes scrupulum, sequere manipulum. — Superbum sequitur humilitas. Prov. 29. 23. — Ut bos armenta, sic ego bonos viros sequar. Cic. ad Att. 7. 7. 7. — Ut mala posuimus initia, sic cetera sequentur. Cic. — Ver hiemem sequitur, sequitur post triste serenum. — Video meliora proboque, deteriora sequor. Ov. met. 7. 20

Serenare. Pallida luna pluit, rubicundu flat, alba serenat.

Serenus. A tenui coena est agilis mens atque serena. — Ad faciem serenam mutatur dies. — Nocte rubens coelum cras indicat esse serenum. Ridenti Domino diffide poloque sereno. — Ridenti domino et coelo ne crede sereno, nam facili casu dominus mutatur et aura. — Venit post multos una serena dies. Tibull. carm. 3. 6. 32. — Ver hiemem sequitur, sequitur post triste serenum. — Vespere flet crebro, qui risit mane sereno. Cato.

Serere. Et post malam segetem serendum est. Sen. ep. 81. 1. Hordeum sacco seritur. — Manu serendum non thylaco. — Mihi isthic nec seritur nec metitur. Ptaut. Epid. 265. — Post malam segetem serendum est. Sen. — Serere ne dubites. Colum. 11. 1. 29. — Serit arbores, quae in altera saecula prosint. Stat. — Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi item metes. Plaut. Merc. 71.

Serius. A seriis ad ridiculosa tan-

tum unus passus. — Amoto quaeramus seria ludo. Hor. — Dolium aut seria. — In crastinum differo res serias. Corn. Nep. Pelop. 3. 2. — In crastinum seria. Plutarch. — Inter pocula non sunt tractanda seria. — Jocandum ut seria agas. — Miscere joci seria. — Res serias extollo ex hoc die in alium diem. Plaut. Poen. 499.

Sermo. Ante sermonem non laudes virum, haec enim tentatio est hominum. Ss. Eccl. 27. 8. — Audax est ad poculum sermo. — Contra verbesos noli contendere verbis: sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. Cato. — Durus est hic sermo, quis potest eum audire. Ss. — Exhaustus est sermo hominum. — Imago animi sermo est. Ps. Sen. mor. 72. — Imago animi sermo est: qualis vir, talis oratio. Ps. Sen. — In multis sermonibus invenietur stultitia. Eccl. 5. 2. — Index est animi sermo. Paling. 1. 192. — Lupus in sermone. Plaut. Stich. 577. — Noli homines blando nimium sermone probare: fistula dulce canit volucrem dum decipit auceps. Cato. — Noscitur ex sermone. — Ostendit sermo mores animumque latentem. Paling. 4. 625. — Perspicito tacitus quid quisque loquatur: sermo hominum mores et celat et indicat idem. Dionys. Cato. — Prudentis vultus etiam sermonis loco est. P. S. — Qualis sermo, talis homo. — Requiescit in sermone ejus. — Responsio mollis frangit iram, sermo durus excitat furorem. Prov. 15. 1. Sapiens parvus sermonis est, nihil jactat. — Sermo animi est imago. P. S. — Sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. — Sermo hominum mores et celat et indicat idem. — Sermo melle dulcior. — Sermo Milesius. — Sermo mollis frangit iram. Ss. — Sermo oportunus est optimus. Prov. 15. 23. — Sit tibi credibilis sermo, consuetaque verba. Ov. — Talis homo, qua-

lis sermo. — Veritas sermo est simplex. Ammian.

Sermocinari. E vinculis sermocinatur. Tac.

Sero. Dediscit animus sero, quod didicit diu. Sen. Troad. 633. — Ex ovis pullus, non natis, sero fit ullus. — Galeatum sero duelli poenitet. Juv. 1. 169. — Nimium properat, serius absolvit. — Nunquam sero modo bene. — Principiis obsta, sero medicina paratur, dum mala per longas convalescere moras. Ov. rem. a. 91. — Quae sero contingunt, magnifica. Hor. — Qui nimium properat, serius absolvit. — Quod egregium futurum est, serius absolvitur. — Serius aut oculus metam properamus ad unam. — Serius aut citius sedem properamus ad unam. Ov. — Serius-oculus. — Sero in periculis est consilium quaerere. — Sero Jupiter dipteram inspexit. — Sero molunt deorum molae, molunt autem tenuiter. Plut. — Sero recusat ferre, quod subiit jugum. Sen. — Sero sapiunt Phryges. Fest. 17. — Sero sapiunt Phryges. Fest. 17. — Sero subtractis reparas praesepe caballis. — Sero venientes, male sedentes. — Si qua venit sero, magna ruina venit. Prop. 2. 25. 28.

Serotinus. Festinatam sementem saepe decipere, serotinam semper. Plin. H. n. 18. 204.

Serpens. A Jove fac orsum, ne serpens det tibi morsum. — Columbae serpentem miscere. — Est satius vere morsum fugiendo cavere, quam prope serpentem procumbere virus habentem. — Estote prudentes sicut serpentes. Ss. — Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae. Matth. 10. 16. — Ignis, serpentis, muris dispendia sentis, dum dant hospitium pera, sinus, gremium. — Longius nocens ut basilisci serpentes (Oculis). Amm. Mare. 28. 1. 41. — Parvulae serpentes non nocent. Quint. decl. 381. — Pejor serpenti-

bus Afris. Hor. sat. 2. 8. 95. — Serpens annos exuit. Tibull. eleg. 1. 4. 35. — Serpens nisi edat serpentem draco non erit (Vel: fiet). — Serpentem in sinu foves. — Tam cernis acutum, quam serpens. Hor. sat. 1. 3. 26. — Ut nulli nocuisse velis, imitare columbam; serpentem ut possit nemo nocere tibi. Owen. — Vel serpentum major est concordia.

Sera. Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos custodes? Juv. 6. 341.

Serram ducere. (Litigare). Varr. r. r. 3. 6. 1. — Serram reciprocare.

Sertum. Est nulli certum, cui pugna velit dare sertum. Est nulli certum cui vult Mars cedere sertum.

Serus. Aetas nulla ad discendum sera. — Dii seri saepe ultores. Curt. 3. 13. 17. — Incertum quid serus vesper vehat. Verg. — Matura satio saepe decipere solet, sera nunquam, quin mala sit. Colum. rr. 11. 2. 80. — Nescis quid vesper serus vehat. Varro. — Nulla aetas ad discendum sera. — Quae nimis est sera, non est confessio vera. — Quid quod medicina mortuorum sera est? — Sera gratulatio reprehendi non solet. — Sera in profundo parsimonia. Sen. ep. 1. 4. — Sera nunquam est ad bonos mores via: quem poenitet peccasse paene est innocens. Sen. — Sera parsimonia in fundo est. Sen. ep. 1. 5. — Sera, tamen tacitis, Poena, venit pedibus. Tibull. 1. 9. 4. — Seris venit usus ab annis. Ov. met. 6. 29. — Serum est cavendi tempus in mediis malis. Sen. Thyest. 487. — Serum est post facta consilium. — Serum est post festa consilium.

Servare. Crede parum, tua serva et quae periire relinque. — Jovis auribus ista servare. Hor. ep. 1. 19. 43. — Neque jam Salus servare si vult, me potest. Plaut. Capt. 351. — Nil timet adversi, quem servat rector Olympi. — Non Salus, si volet, servare potest. Plaut. — Parvum serva-

bis, donec majora parabis. — Parvum servabis, donec majora tenebis. — Plus est servasse repertum, quam quaesisse novum. Claud. Stilich. 2. 326. — Serva me, servabo te. Petron. 44. — Sic me servavit Apollo.

Servilis. Hungariam facere primum miseram, dein servilem. Kolonich.

Servire. Altari serviens, de altari vivere debet. — Beatus qui habitat cum muliere sensata, et qui lingua sua non est lapsus, et qui non servivit indignis se. Eccl. 25. 11. — Deficit ambobus, qui vult servire duobus. — Deo servire regnare est. — Famae servire. — Herum nemo be (sc: bene) gerit, nisi servierit bene. — Imperat aut servit collecta pecunia cuique. Hor. ep. 1. 10. 47. — Ingratis servire nefas. — Leges mori serviunt. — Legibus idcirco omnes servimus, ut liberi esse possimus. Cic. p. Cluent. 53. 146. — Liber is est existimandus, qui nulli turpitudini servit. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Melius est dormire, quam diabolo servire. — Multitudo aut servit humiliter, aut superbe dominatur. Liv. 24. 25. 8. — Nemo potest digne dominis servire duobus. — Nemo potest dominis pariter servire duobus. — Nemo potest duobus dominis servire. Ss, Matth. 6. 24. — Nemo simul dominis par est servire duobus. Owen. epigr. 1. 94. — Non potest bene imperare qui male ante servit. — Non potestis Deo servire et mammonae. Ss. Matth. 6. 24. — Non sane convenit, ut Hercules Omphalae serviat. — Pecuniae imperare oportet, non servire. Ps. Sen. mor. 58. — Pecuniae oportet imperes, non servias. P. S. — Qui invitatus servit, fit miser et servit tamen. P. S. — Qui servit altari, de altari vivat. — Quid mea refert, cui serviam, elitellas dum portem meas. — Scenae serviendum est. Cic. ad Brut. 1. 9. 2. — Se misere servire sciat, qui servit iniquo. Anon. fab. Aes.

27. 17. — Servit commodis suis. — Tempori inserviendum. — Tempori serviendum est. Cic. ad Att. 10. 7. 1. — Temporibus servire decet. Lucan. — Utiliter servit nemo duobus heris. Anon. fab. Aes. 44. 12.

Servitium. Durum et invisum et grave est servitia ferre. Sen. Troad. 909. — Juri servitium defer, si liber haberis. — Nemo facit dominis servitia congrua binis. — Omnis vita servitium. Sen. trang. an. 10. 3. — Ruere in servitium. Tac.

Servitus. Alienum aes homini ingenuo acerba est servitus. P. S. — Animae scrinium est servitus. Dionys. Longin. — In servitutem cadere de regno grave est. Sen. Phoeniss. 598. — Magna servitus est magna fortuna. Sen. de cons. ad Polyb. 7. 1.

Servus. Bibit hera, bibit herus, bibit miles, bibit clerus, bibit ille, bibit illa, bibit servus cum ancilla. — Cum domino cerasum res est mala mandere servum. — Diligere filiorum est, timere servorum. S. Hier. — Dives pauperibus imperat, et qui accipit mutuum servus est foenerantis. Prov. 22. 7. — Doemon ubi deerit, ibi servum mittere quaerit. — Etiam servus honorandus est propter herum suum. — Ex ore tuo te judico serve nequam. Ss. — Expellas servos, quos noveras esse protervos. — Familiaris dominus fatuum nutrit servum. — Filius diligit, servus timet. S. Hier. — Heri servus, hodie liber. — Ignavus, servos, rector, facit esse protervos. — Imitatorum servum pecus. Hor. — Inter dominum et servum nulla amicitia est. Curt. 7. 8. 28. — Lingua mali pars pessima servi. Juv. — Mandere cum dominis non suadeo cerasa servos. — Maxima quaeque domus servis est plena superbis. Juv. 5. 66. — Non decet superbum esse hominem servum. — Non est discipulus super magistrum, nec servus super dominum suum. Ss. Matth. 10. 24. — Non est

otium servis. Agricola. — Novacula in cote est servus in dominio. — O imitatores, servum pecus! Hor. — Nec tibi perpetuo serva bibatur aqua. Ov. — Omnis herus servo monosyllabus. — Pauperioris heri servus conregnare eidem. — Plures dominos servi comederunt, quam canes. Varro. — Plus oportet scire servum quam loqui. Plaut. Mil. gl. 476. — Plus scire satius est quam loqui servum hominem: ea sapientia est. Plaut. Epid. 1. 1. 5. — Qualis dominus, talis est servus. Petron. 58. — Qualis herus, talis servus. — Qui facit peccatum, servus est peccati. Ss. — Quot servi, tot hostes. Fest. — Quot servos habemus, totidem habemus hostes. Sen. — Salinum servo obsignat cum sale. (Avarus.) Plaut. Pers. 267. — Scire satius est, quam loqui servum. Plaut. — Servierant tibi Roma prius domini dominorum: servorum servi nunc tibi sunt domini. — Servam bibere aquam. Ov. am. 1. 6. 26. — Servis non gratis operam praestes gravitatis. Inf. — Servo non est otium. — Servum pecus. Hor. — Servus inutilis vapulabit multis. Ss. — Servus servo praestat. — Servus servorum Dei. (Papa.) — Si (vel: cum) servo nequam palmus datur, accipit ulnam. — Totidem hostes, quot servi. Sen. ep. 47. — Tu si animo regeris, rex es; si corpore, servus.

Sesquipedalis. Projicit ampullas et sesquipedalia verba. Hor. A. p. 97.

Severitas. Bono justitiae proxima est severitas. P. S. — Frons est tristitiae, hilaritatis, severitatis index. — Severitate conservatur ordo.

Severus. Cassio severior. — Catone severior. — Dona praesentis cape laetus horae, et linque severa. Hor. — Nimum severus adsidet insano. — Parentes objurgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Petron. sat. 4. 1.

Sex. Hic fuit Mathias rex, comedit

ova sex. — Sex enim convivium, si super convicium est. Auson. ephem. 5. 5.

Sexagenarios de ponte. (Dejicere.) Fest.

Sibi. Nec sibi, nec aliis utilis. Cic. — Sibi quisque amicus est. — Nec sibi nec alteri. Cic. de off. 2. 10. 36.

Sibilare. Populus hic me sibilat, ego autem plaudo mihi domi. Hor.

Sibilo cognoscitur.

Sibylla. Aetas Sibyllae. Prop. 2. 24. 33. — Credite folium recitare Sibyllae. (Oraculum verum.) Juv. 8. 126. — Folium recito Sibyllae. Juv. — Ni Sibylla legerit, interpretari nemo potest. — Sibylla vivacior.

Sicca. De la (lana) cogitat sicca.

Siccus. Bacehus, quam cyathus siccus, praestat tenuatus. (Vinum.) — De siccis lignis componitur optimus ignis. — Hydropico nil siccus. — Sicco vilior lacu.

Siceram ejus quis bibit, hujus et carmen canat.

Siculae dapes. — Siculus acerbas uvae legit.

Sidus. Quam sidera multa. Plaut. Poen. 434. — Sidera coelo addit. Ov. am. 2. 10. 13. — Sidere pulchrior. Hor. carm. 3. 9. 21.

Sigillum confessionis. — Sub sigillo confessionis.

Signare. Alba linea signare.

Signatus. Ab signato homine libera nos Domine. — Ab homine signato tibi cave. — Cave a signatis. — Signatis calceis. (Velociter.) Amm. Marc. 14. 6. 16.

Signum. A signo longe aberrare. — Collatis signis depugnare. Plaut. Casin. 2. 5. 44. — Effuge quem signo turpi natura notavit. — In hoc signo vinces. — Phidiae signum. — Tollere signa. Caes.

Silentium. Altum silentium. — Amyclas perdidit silentium. Pervig. Ven. 92. — Apud causidicos etiam ipsum silentium venale est. Cassian.

— Eleusinum silentium. — Est et fidei tuta silentio merces. Hor. carm. 3. 2. 25. — Eximia est virtus praestare silentia rebus. Ov. art. am. 2. 603. — Labore et silentio. — Magna res est vocis et silentii tempora nosse. Ps. Sen. mor. 74. — Multas amicitias silentium diremit. — Silentia fida. — Silentii praemium periculo vacat. — Silentii tutum praemium. — Silentio praeterire. Cic. — Silentium videtur confessio. Sen. rhet. contr. 10. 2. 6. — Tuta silentio merces. — Tutum silentio praemium.

Silenus Alcibiades.

Silere. A cane muto et aqua silente tibi cave. — Alium silere quod voles primus sile. Sen. Hippol. 876. — Amyclas qui silendo viceris. Auson. — Audi, vide, sile. — Cave tibi a silente aqua et muto cane. — Galli victi silent, canunt victores. Cic. de divinat. 2. 26. — Inter arma silent leges. Cic. — Inter arma silent Musae. — Lingua sile, non est ultra narrabile quidquam. Ov. — Nemo silens placuit; multi brevitate loquendi. Auson. ep. 25. 44. — Prudentis est nonnunquam silere. — Silendo nemo peccat. — Turpe silere, dum loqui oportet. — Umbrae silentes.

Silex. Blanditiis et silices possunt cedere. Prop. 1. 9. 31. — Dentes vel silicem comesse possunt. Catull. 23. 4. — Ex silice natus. — In corde stat tibi silex. — Neque in tenero stat tibi corde silex. Tibull. 1. 1. 64. — Non silice nati sumus. Cic. Tusc. 3. 6. 12. — Tempus silices et adamantia terit. — Vel silicem comesse potest.

Silicernus. Plus sumus alterni quam proprii silicerni.

Siliquiae. Canis panes, sus siliquias somniat. Theocrit. — Succula dum stertit, siliquias per somnia vertit; somniat atque, manus quod baculo det, anus. — Sus siliquias somniat. — Somnia de siliquis sus cernit, quando quiescit.

Silva. Aprum fluctibus appingit, delphinum silvis. Hor. A. p. 30. — Esuriens, silva, patiens lupus, exit opaca. — Frondem in silvis non cernere. — In antiquam silvam itur. Verg. — In silvam ligna ferre. Hor. — In silvam non ligna feras. Hor. sat. 1. 10. 34. — In silvam ligna vehere. — In silvis lepores, in verbis quaero lepores. — Itur in antiquam silvam, stabula alta ferarum. Verg. — Ligna in silvam infert. Hor. — Nec frondem in silvis cernit. Ov. trist. 5. 4. 9. — Non venit ad silvam, qui cuncta rubeta veretur. — Poma et Alcinoi silvae. (Magnae divitiae.) Verg. Georg. 2. 87. — Quando lupus lupulavorat, esurit undique silva. — Qui nil ferre potest, hominum commercia vitet, et solus degat silvis et montibus altis. — Silvis immissum solet echo remittere bombum.

Simia. Asinus inter simias. Gell. noct. 2. 23. 9. — Pingitur in celsa simia sede sedens. — Simia est. — Simia in pelle leonis. Lucian. — Simia purpuram induit. — Simia semper simia etiamsi aurea gestet insignia. Lucian. adv. indoct. 4. — Simiarum pulcherrima deformis est. — Simius vetulus non capitur laqueo.

Similare. Aquilis similes noctuas. Mart. 10. 100. 4. — Si comes esse lupi vis, voce sibi simileris.

Similis. Adulatio quam similis est amicitiae! non imitatur tantum illam sed vincit et praeterit. Sen. ep. 45. 5. — Aqua aquae similis. Plaut. Men. 1089. — Aquilis similes facit noctuas. Mart. 10. 100. 4. — Associat similes natura. Paling. 10. 93. — Compar amat similem; quod amatur amabit amantem. — Cupresso simile. — Fae simile. — Hermae similis. — Hippocratis liberis similis. — Invenit sibi similem. — Nil similius insano quam ebrius. — Non aqua aquae similior. — Non ovum tam simile ovo. — Non tam aqua similis aquae. Plaut. Menaech. 5. 9. 30. — Non tam lac lacti

simile. Plaut. Amphitr. 2. 1. 54. — Non tam ovum ovo simile. Cic. quaest. acad. 4. 18. — Nullum simile quatuor pedibus currit. (Claudicat.) — Omne simile appetit sibi simile. — Omne simile claudicat. — Ovum ovo simile. Cic. Acad. 2. 17. — Simile claudicans. — Simile simili gaudet. Aristot. — Similem habent labra lactucam. S. Hier. ep. 7. 5. — Similibus similia gaudent. Macrobi. 7. 7. 12. — Similis simili gaudet. — Simillima loro inguina. — Tam simile quam lacti lac. — Tam similis, quam ovo ovum. Senec. apoc. 11.

Similitudo. Morum similitudo amicitiam conjugat. — Omnis similitudo claudicat. — Vinculum amicitiae: morum similitudo. Plin. ep. 4. 15. 2.

Simplex. Ad facinus duplex non sufficit ultio simplex. — Cibus simplex homini utilissimus. Plin. — Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae. Ss. Matth. 10. 16. — Non fucata sed est simplex oratio veri. — Praxis est multiplex, qui nescit est simplex. — Quod verum, simplex, sincerumque est, id naturae hominis est aptissimum. Cic. — Simplex oratio veritatis. Cic. de orat. 1. 53. 229. — Simplex ratio veritatis. — Simplex qui apparet, simplicitate caret. Cato. — Simplicibus Deus praesens est, offenditur astu. Mant. Parth. 7. 50. — Veritas: sermo est simplex. Amm. — Veritatis simplex oratio est. Sen. ep. 49. 12.

Simplicitas. Nimia simplicitas facile dolis opprimitur. — O sancta simplicitas! — Simplex qui apparet, simplicitate caret. Cato. — Simplicitas amica legibus.

Simpliciter. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter. Prov. 10. 9. — Qui ambulat simpliciter, salvus erit. Prov. 28. 8.

Simpulum. Excitare fluctus in simpulo. Cic. de leg. 3. 16. 36.

Simul. Hic esse et illic simul non possum. — Inventum simul et perfectum nihil est. — Nihil est simul et inventum et perfectum. Cic. Brut. 18. 71. — Non possunt habitare simul contraria. — Non potes Thetidem simul et Galatheam amare. Lucian. — Qui est actor non simul potest esse iudex. — Simul flare sorbereque haud factu facile est. Plaut. Most. 791. — Simul sorbere ac flare difficile. — Thetidem simul et Galatheam amat. — Vix simul haec quibus, quod nes et cursibus ibis.

Simulacrum. Oratio vitae simulacrum.

Simulare. Cupressum scis simulare, sed quid si his non erat locus. Hor. A. p. 19. — Cupressum simulat. Hor. — Curios simulant et Bacchanalia vivunt. Juv. 2. 3. — In inquieto saepe simulatur quies. Sen. Oed. 684. — Malitia ut peior veniat se simulat bonam. Publ. Syr. — Malus ubi bonum se simulat, tunc est pessimus. P. S. — Mithaecus cum sit aut Thearion, Agamemmona simulat. — Qui omnia scire simulant, nihil sciunt. — Simulare certe est hominis. Terent. Adelph. 4. 7. 16. — Simulata aequitas duplex iniquitas. — Simulatum non potest quidquam esse diuturnum. Cic. de off. 2. 12. 43. — Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. — Stultitiam simula tempore vel loco. Salutar. 72. — Stultitiam simulare loco sapientia summa est.

Simulatio. Diuturna virtutis simulatio difficilis. Cic. — Simulatio amoris peior odio est. Plin. — Simulatio-num involueris tegitur. — Virum bonum non decet simulatio.

Simulator ore decipit amicum. Prov. 11. 9.

Simultas. Intempestiva benevolentia nihil a similitudine differt. — Inter finitimos vetus ac antiqua simultas. Juv. 15. 33. — Simultas Empedoclis.

Sinapi vicitat. (Tristis.) Plaut. Truc. 315.

Sincere et confidenter.

Sinceritas ad perniciem solet agi.

Sincerus. Nulla est sincera voluptas. Ov. met. 7. 453. — Quod verum, simplex, sincerumque est, id naturae hominis est aptissimum. Cic. — Sincerus est nisi vas, quodcumque infundis, acescit. Hor. ep. 1. 2. 54.

Sine qua non. (Conditio.)

Sinere. Ne dii sinent. Plaut. Bacch. 3. 3. 64.

Singuli. Cave multos, si singulos non times. — Quae non prosunt singula, multa juvant. Ov. — Singula quaeque locum teneant, sortita decenter. Hor. — Singulorum vitia nemo urbibus adscribit. Sen. cotrov. 4. 25. 15.

Sinister. Avi sinistra. Plaut. Epid. 2. 2. 2. — Genio sinistro natus. — Sinistras literas edoctus. — Sinistro fato genitus. Juv. 10. 129.

Sinistra (manus.) Dextera nesciat, quod sinistra facit. Ss. — Nesciat sinistra tua, quid faciat dextra tua. Ss. Matth. 6. 3. — Utitur manu sinistra. Catull. 12. 1.

Sinus. Gestare in sinu. — Gaudet in sinu. Cic. — Ignis, serpentis, muris dispendia sentis: dum dant hospitium pera, sinus gremium. — In sinu gaudet. (In silentio.) Tibull. 4. 13. 8. — In sinu manum habet. Theocr. — In sinum suum non sput. Petron. 74. — Sub tunica et sinu. (Clam.) Tertull. de fuga in persec. 12. — In tuum ipsius sinum inspicere. — Viperam in sinu alit. (Vel: fovet.) Cic. de harusp. r. 24.

Siren amicum nuntiat, apud hospitem.

Sirena. Apud Sirenas haeret. Symmach. ep. 7. 16. 3. — Carmen Sirenarum. (Dulce et mortiferum.) S. Hier. ep. 22. 18. — Consenuit ad Sirenarum scopulos. Gell. — Sirenarum cantus

S. Hier. adv. Jovin. 1. 4. — Sirenes praeternavigare.

Sirenus. Scopulos Sirenios transgredi.

Sirius ardor.

Sisaponem tenet. — Tamquam sisapo, communis. — Tamquam Sisaponem tenebas. (Dives.) Cic. Philipp. 2. 19. 40.

Sisyphi prudentia. — Sisyphi saxum volvere. Cic. Tusc. 1. 5. — Ulixi Sisyphique prudentia. Cic. Tusc. 1. 41. 98.

Sitire. A sitiente et esuriente rixam quaerere. — Agros alienos rigasti tuis sitientibus. — Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Ss. Matth. 5. 6. — Cos sitiens rigidum ferrum non reddit acutum. — Fontes ipsi sitiunt. — Fontes jam sitiunt. Cic. ad Qu. fr. 3. 1. 11. — Muscae sitientes importunissimae. — Parthi quo plus bibunt eo plus sitiunt. — Quo plus sunt potae, plus sitiuntur aquae. Ov. fast. 1. 44. — Si esurierit inimicus tuus, eiba illum; si sitierit da ei aquam bibere: prunas enim congregabis super caput ejus. Prov. 25. 21. — Tantalus inter undas sitit.

Sitis. Coronam quidem gestat, ceterum siti perit. — Fodere puteum, ubi sitis fauces tenet. — Major famae sitis est quam virtutis. Juv. 10. 140. — Sed quid hoc ad tantam sitim. — Tum demum fodit puteum, ubi sitis fauces tenet. Plaut. Most. 380.

Sobrius. Nemo saltat sobrius. Cic. — Non est ab homine nunquam sobrio postulanda prudentia. Cic. Phil. 2. 32. 81. — Qui peccat ebrius, luat sobrius. — Quod in animo sobrii, id est in lingua ebrii. — Quod in corde sobrii, id est in lingua ebrii. — Quod in corde sobrius, id in lingua ebrius. — Semper vacuos nox sobria torquet. — Sobrius non saltat. Cic.

Soccus. A socco ad cothurnum ascendere. Apul. met. 10. 2. — Et

hic soccus quem cernitis videtur vobis novus et elegans, sed nemo scit praeter me, ubi me premat. S. Hier. adv. Jovin. 1. 48. — Nemo scit ubi soccus me premat. S. Hier. — Nemo scit praeter me, ubi soccus me premat. S. Hier. adv. Jov. 1. 29.

Sociari. Malo solari, quam perverso sociari. — Pauperior caveat sese sociari potenti. Avian. fab. 11. 15. — Tu perverteris, si perversis socieris.

Societas. Cum fide omnis humana societas tollitur. Liv. 6. 41. 11. — Infida societas regni. Liv. 1. 14. 3. — Leonina societas. Phaedr. — Nulla regni societas. Colum. 9. 9. 1. — Nulla sancta societas nec fides regni est. Cic. de republ. 1. 32. 49. — Nunquam est fidelis cum potente societas. Phaedr. 1. 5. 1. — Societas fide colligitur. — Societatis vinculum est ratio et oratio. Cic.

Socius. Ad malefacta malus socius socium trahit. — Amor non patitur socios. — Consortes conjungit amor, socios idem labor. — Cum tibi vel socium vel fidum quaeris amicum: non tibi fortuna hominis sed vita petenda. — Dum canis os rodit, socium, quem diligit odit. — Ex socio cognoscitur vir. — Impatiens socii est omnis amor. — Nec regna socium ferre, nec taedae sciunt. Sen. Agam. 259. — Nec regna, nec taedae socia ferre queunt. — Non bene cum sociis regna Venusque manent. Ov. art. am. 3. 564. — Non bonus est socius, qui devorat omnia solus. — Non dat tot pugna socios, quot solet mensa convivas. Sidonius. — Non mihi sit socius: medicus, propheta, sacerdos. — Noscitur ex sociis. — Noscitur ex sociis, qui non cognoscitur ex se. — Nulla fides regni sociis. Lucan. 1. 92. — Per pravam socium vir venit in vitium. — Qui fuit in furno, socium sibi quaerit in illo. — Qui non est socius culpa, non est socius poenae. —

Qui socius mensae est, verum ne reris amicum. Owen. Monost. 43. — Quod pudeat socium, prudens celare memento. — Sociorum olla male fervet. (Amici de medio.) Petron. 38. — Socius fidelis ancora tuta est. — Socius fit culpa, qui nocentem sublevat. P. S. — Solamen miseris socios habuisse malorum. Sen.

Socrates. Amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas. — Socratem ad disputandum arcessere.

Socrus. Antequam exstiterit nurus, socrus invida norit. Inf. — Non vult scire socrus, quod fuit ipsa nurus. — Socrum oderunt nurus.

Sodales. Ad commensales se confert tota sodales. — Eligat aequalem sibi prudens quisque sodalem. — Nulli te facias nimis sodalem. Mart. — Nulli te facies semper nimiumque sodalem. Mart. — Pauca dabis caro, sed dulcia dona, sodali. Mart. 7. 84. 5. — Raros tibi quaere sodales. Paling. 4. 739. — Surgit origo mali, de pravo saepe sodali.

Sodalitium fratrum. Catull. 100. 4.

Sodoma. Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, merces detenta laborum. — Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, viduae, pretium famulorum. — Sodoma et Gomorcha.

Sol. A solis occasu, non ortu describe diem. — Adversus solem ne loquitor. — Blandi post nubila soles. — Calente sole tabescunt nives. Prudent. cath. 7. 207. — Caligat in sole. (Caecus.) Sen. de ben. 5. 6. 3. — Conjugium sine prole est quasi dies sine sole. — De sole caecus judicat. — Deus solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super justos et injustos. Ss. Matth. 5. 45. — Die medio non cernit solem. — Ex umbra in solem. — Folia arborum ad solem oscitant. — Gestare solem manibus.

— Heliotropia sponsa solis. — Imber adest soli, comitantur gaudia fletum. — In sole lucernam adhibet. Cic. de fin. 4. 12. 29. — Lamiae turres et pectines solis. — Lucernae lumen luce solis offunditur. — Lumen soli mutuat. Plutarch. — Lychnis contra solis radios pugnat. Ennod. — Meliorem neque sol videt. Plaut. Stich. 110. — Neque compluitur, neque sole aduritur. — Nihil est utilius sale et sole. Plin. H. n. 31. 102. — Nihil novi sub sole. — Nihil sub sole novum. Eccles. 1. 10. — Nondum omnium dierum sol occidit. (Vel: occubuit.) Liv. 39. 26. 9. — Occidit ei sol, cum adhuc dies esset. — Paulum a sole abi. Cic. — Plus adoratur sol oriens, quam occidens. — Post tristia soles. Paling. 4. 46. — Quid vident, qui solem non vident. Lactant. instit. 5. 20. 2. — Si sol apparuerit, stellas disparere necesse est. — Sol decedens crescentes duplicat umbras. Verg. — Sol excidisse mihi e mundo videtur. Cic. ad Att. 9. 10. 3. — Sol niger. — Sol non invidet vesperae. — Sol occaecatus est. — Sol omnia aperit. — Sol omnibus lucet. Petron. 100. — Sole illustrior. — Sole ipso est clarius. Arnob. — Solem adjuvare facibus. Gratian. caus. 6. 9. 1. — Solem e mundo tollunt, qui amicitiam e vita tollunt. — Solem nec occidentem vidit, nec orientem. Cic. de fin. 2. 8. 23. — Solem quis dicere falsum audeat. Verg. — Soli lumen infert. — Unus mundus non potest duos soles ferre. — Velut sol mens celsa fulget lumine propria. Hor.

Solamen miseris socios habuisse malorum. Sen.

Solari. Malo solari, quam perverso sociari.

Solarium. Versari ad solarium. Cic.

Solatium. Commune naufragium omnibus solatium. — Ex praemii spe laboris fit solatium. Publ. Syr. — Grande solatium est cum universo rapi.

Sen. de prov. 5. 6. Literarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium praebent. Cic. p. Arch. 7. 16. — Nihil tam acerbum est, in quo non aequus animus solatium inveniatur. Sen. de tranq. 10. 4. — Saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam. Curt. 4. 10. 26. — Spes est ultimum adversarum rerum solatium. Sen. exc. controv. 5. 1. 2. — Unum est temeritatis solatium, perpetua felicitas. Curt. 9. 9. 3. — Vacare culpa magnum est solatium. Cic. ep. ad fam. 7. 3. 4.

Soleis alienis utitur.

Solemnium. Eleutheria solemnia agere.

Sollertia. Fugienda est talis sollertia. — Miseris venit sollertia rebus. — Nil tam difficile est, quod non sollertia vincat. — Omnia conando docilis sollertia vincit. Manil. Astron. 1. 95. — Quod multorum fugit imprudentiam, unius hominis reperit sollertia. Phaedr. 4. 5. 48.

Solidus Lac infantiae deserentes solidiora capiamus alimenta. S. Hier. ep. 96. 14.

Solitudo. Amicissima semper studiis solitudo et quies. — Nausiclidis solitudo nec ver nec amicos habet. — O beata solitudo! o sola beatitudo. S. Hier. — Scytharum solitudines. Curt. 7. 8. 23. — Solitudo est mater sollicitudinis.

Solium Jovis attingit. Hor. ep. 1. 17. 33.

Solivagus. Damnum solivagum non sive visere pagum.

Sollicite. Quam mater amictum dedit sollicite custodit. (Usum). Quint. 5. 14. 31.

Sollicitudo. Crastinus sine sollicitudine expectandus. Sen. e. 12. — Solitudo est mater sollicitudinis.

Sollicitus. Nolite solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi: sufficit diei malitia

sua. Ss. Matth. 6. 34. Res est solliciti plena timoris amor. Ov. her. 1. 12.

Solon. Expectare Solon finem docet. Auson. sept. sap. 8. 7.

Solstitialis herba. Plaut. Pseud. 38. — Quasi solstitialis herba.

Solum. Natale solum dulce. — Quod in solum venit. — Quodcumque in solum venit. — Quodcumque in solum venit, loquor. Cic. de nat. deor. 1. 23. 65.

Solus. Calamitas nulla sola. — Clausa fides miseris et toto solus in orbe est. Lucan. 9. 246. — Cui advenit unum (sc. malum), non advenit solum. — Donec eris felix multos numerabis amicos, tempora si fuerint nubila, solus eris. Ov. trist. 1. 9. 5. — Homo solus, nullus homo. — Metue senectam, non enim sola venit. — Mulier quum sola cogitat, male cogitat. P. S. — Necesse est cum insanientibus furere, nisi solus reliqueris. Petron. — Non bonus est socius, qui devorat omnia solus. — Non est bonum esse hominem solum. Ss. Genes. 2. 18. — Non tibi soli. — Non tibi hoc soli. (Sc. evenit). Cic. Tusc. 3. 33. 79. — Nulla calamitas sola. — Qui nil ferre potest, hominum consortia vitet, et solus degat silvis et montibus altis. — Raro ulla calamitas sola venit. — Soli sumus. (Aperte dicas). Ter. Phorm. 633.

Solutio diu dilata, tandem urgebitur.

Solvere. A solvente pigri tibi mnas salis elige nigri. — Accipias paleam, si non vult soltolvere nequam. — De male solvente sal nigrum suscipe. Mutua quae debes ridendoolvere debes. — Sal nigrum poscas a quo solvi male noscas. — Si non potest aere, solvat pelle. — Solvere oportet mercedem haud parvam doctoribus. Paling. 2. 296.

Solvere. Fato juguntur, fato solvuntur amores. Paling. 4. 365. — Nodum secuit, non solvit. — Nodum

solvere. — Solvere diffidit nodum, qui diffidit ense. — Qui bene ligat, bene solvit. — Sphingis aenigmata solvere.

Somniare. Amans quod suspicatur, vigilans somniat. Publ. Syr. — Anus quod vult somniat. Fest. — Canis panes, sus siliquias somniat. Theocrit. — Cantherino ritu astans somniat. Plaut. Men. 395. — Qui in pergula natus est, aedes non somniatur. Petron. 74. — Sabini quod volunt somniant. Fest. — Somnias! Plaut. Rud. 1327. — Succula dum stertit, siliquias per somnia vertit, somniat atque, manus quod baculo det, anus. — Sus siliquias somniat. — Vigilans somniat.

Somnium. Adveniunt macrae de pastu somnia scrofae. — Aegri somnia. Hor. — Interdum veram portentunt somnia causam. — Iudiciibus lites, aurigae somnia currus. Claudian. cons. Honor. — Militi tempora somnii arctiora quam noctes. — Multos errare fecerunt somnia. Eccl. 34. 7. — Ne per somnium quidem hoc velim. Lucian. — Non est somnium, sed res vera. — Qui amant, ipsi sibi somnia fingunt. Verg. ecl. 8. 108. — Somnia de siliquis sus cernit, quando quiescit. — Somnia fallaci ludunt temeraria nocte et pavidas mentes vana timere jubent. Tibull. 3. 4. 7. — Somnia ne cures. Cato. — Somnium narrat. Plaut. Amphitr. 738. — Somnium! — Tuum tibi narro somnium — Valere pulchra somnia. — Velut aegri somnia. Hor.

Somnolentior glire.

Somnus. Aurigae somni: currus. — Endymionis somnus (longus.) Cic. de fin. 5. 20. 55. — Epimenidis dormire somnum. S. Hier. ep. 33. 1. — Epimenidis somnus. (Longus.) — Gliris somnus. — Metus quum venit, rarum habet somnus locum. P. S. — Mortis imago juvat somnus, mors ipsa timetur. — Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat. Prov.

20. 13. — Non prius in dulcem declinent lumina somnum, quam tua transacti discusseris acta diei. — Prima somni nebula. Macrobius. — Quandoque in vigilantes expetunt visa in somnis. — Quid est somnus, gelidae nisi mortis imago? Ov. am. 2. 9. 41. — Sepultus somno. — Somno, esca, potu, nemo carere potest. — Somno mollior. — Somnum non vidit. — Somnus parva mortis mysteria. — Stultum est somno delectari, quum somnus assidua sit mortis imago. Sen. mor. 113. — Umbra velut transit transit mundana voluptas: et speciem somni praetereuntis habet. — Ut mors sic somnus miseros felicibus aequat. — Ut somnus mortis, sic lectus imago sepulchri. — Ut stertit somnis, non dormit firmiter omnis. — Vulpi esurienti somnus obrepat.

Sonare. Aliud noctua sonat, aliud coturnix. — Dicta non sonant. (Aurum sonat.) Plaut. Pseud. 308. — Inter indoctos etiam corydus sonat. — Plus sonat, quam valet. Sen. — Vasa vacua plurimum sonant. — Vasa vacua sunt bene sonantia.

Sonipes. Cum dabitur sonipes gratis, non inspicere dentes. — Perfice iter pedibus, sonipes dum fessus anhelat.

Sonus. Altissima quaecumque flumina minimo sono labuntur. Curt. 7. 4. 13.

Sophia. Radix est sophiae, Dominum de mente timere. Columban.

Sophista. Pellicit in fraudem: mulier fallaxque sophista.

Sopor. Cui sopor est tractim, nec edenda lucrabitur auctim. Inf. — Tanto multo multum fluit unda sopore. Inf.

Sorbere. Simul flare sorbereque haud factum facile est. Plaut. Most. 791. — Simul sorbere et flare difficile. — Sorbe, quod ipse miscuisti.

Sordere. Dogma tuum sordet, cum te tua culpa remordet. — Domestica sordent. — Non quisvis sordet, quem columna mordet. — Non quisvis sordet, quem dente calumnia mordet. —

Propria laus sordet. — Scire tuum sordet, si crimen pectora mordet. — Sordet, quae prosunt semper haberi. Paling. 2. 394.

Sordescere. Laus in ore proprio sordescit. — Proprio sordescit in ore gloria. Owen. Mon. 83.

Sordes. Elue sordes animi. — Euclionis sordes. — Nulla unquam sus ex sordibus suis periit. — Setigerum pecus ob sordes non interit ullum. — Sordibus imbuti nequeunt dimittere sordes.

Sordidus. Non habet eventus, sordida praeda, bonos. Ov. am. 1. 10. 48. — Nulla novacula tam duriter radit, quam quum vir sordidus consequitur sublime ministerium. — Patrocle sordidior. — Saepe etiam sub sordido pallio sapientia latet. — Saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia. Caecil. com. fr. 266. — Unguenta vasi sordido ne concredas.

Sorex. Meo indicio quasi sorex perii. Ter. Eun. 1024. — Pro sorice picam. — Sorex suo ipsius indicio noscitur. Ter. — Sorex suo ipsius indicio periit. Ter. — Sorice jam plena contingit amara farina.

Soricina nenia confossior.

Soritae finitorem invenire.

Sors. Aures non claudit mala sors, velociter audit. — Dicitur a multis, quod sors est optima stultis. — In plano frangit, cui sors est invida, planam. — Ferrea sors. — Laetus sorte tua vives sapienter. — Mala est sors, quae invidis caret. — Nemo sua sorte contentus. Hor. — Nescia mens hominum fati sortisque futurae. Verg. Aen. 10. 501. — Os rodito, quod sorte contingit tibi. — Qui sorte sua contentus est, ille beatus. — Qui terret, plus ipse timet: sors ista tyrannis convenit. Claudian. cons. Honor. 290. — Quod sors feret, feremus aequo animo. Ter. — Saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam. Curt. 4. 10. 26. — Si quid sors praebet, sa-

piens homo sumere debet. — Sit asinus quemcunque asinum sors aspera fecit. — Sors aspera monstrat amicum. — Sors bona, nihil aliud. Zrinyi. — Sors domina campi. — Sors est sua cuique ferenda. Manil. 4. 22. — Sors hominem lenit, quando placendo venit. — Sors nulli negata est. — Sors optima stultis. — Sors tua mortalis, non est mortale quod optas. — Sors viri: uxor. — Sorte patet misera quae sit dilectio vera. — Tiresiae sortem patitur.

Sortiri. Quam raro egregrios pauper sortitur honores. Paling. 2. 304.

Sortitus. Singula quaeque locum teneant sortita decenter. Hor.

Soterici lecti.

Spargere. Caecus vim lapidum spargens imprudens aliquando tangit metam. — Messis erit rara, quam dextra spargit avara. — Spargit voces in vulgum ambiguas. Verg.

Sparta. In sola Sparta expedit senescere. — Spartam nactus es, hanc orna. Cic. ad Att. 4. 6.

Spatiosus. Lata porta et spatiosa via est, quae ducit ad perditionem. Ss. Matth. 7. 13.

Species. Fallaces sunt rerum species. Sen. de benef. 4. 34. 1. — Propter speciem mulieris multi perierunt. Sirach. 9. 9. — Specie recti decipi mur. Hor.

Spectaculum. Turpe spectaculum praebet animus aeger. Ps. Sen. mor. 89. — Turpia corrumpunt teneras spectacula mentes. Muret.

Spectare. Cum tibi displiceat rerum fortuna tuarum: alterius specta, quo sit discrimine pejor. Cato. — Dum spectant oculi laesos, laeduntur et ipsi. Ov. rem. a 615. — E terra spectat naufragium. — Ex uno specta omnia. — In coelo nunquam spectati impune cometae. — Longius ille videt, qui multis spectat ocellis. — Ludere qui nescit, ludum spectando quiescit. — Olera spectant, lardum tollunt. —

Praecedenti spectatur mantica tergo. Pers. — Quod est ante pedes nemo spectat, coeli scrutantur plagas. Cic. de republ. 1. 18. 30. — Spectas et tu spectaberis. — Speciatum veniunt spectentur ut ipsae. Ov. art. am. 1. 99. — Spectatum ornatae veniunt spectentur ut ipsae. Ov. — Strabones qui olera spectant, lardum tollunt. Petron. 39. — Suave mari magno turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem. Lucet. 2. 1.

Spectator. Securus ab alto spectator. Lucan.

Speculum. Quid caeco cum speculo? Stobaeus. — Vinum animi speculum.

Sperare. Accidit in puncto, quod non speratur in anno. — Beatus ille, qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Eccl. 31. 8. — Capitolinam quercum sperat. (Coronam scientiarum.) — Contra spem sperare. — Dic homo, quid speres, cum mundo totus adhaeres. — Dum spiro, spero. — Dum spiro, spero, sed dubito deinde quis ero. — Dum vivis sperare decet. Priap. 80. 9. — Ferendum et sperandum. — Grata superveniet, quae non sperabitur hora. Hor. ep. 1. 4. 14. — In te Domine speravi, non confundar in aeternum. Ss. — Inde lupi speres caudam, cum videris aures. — Inesperata accidunt magis saepe, quam quae speres. Plaut. Most. 197. — Magnae indolis signum est sperare semper. Flor. hist. 4. 8. 7. — Melior est certa pax, quam sperata victoria. Liv. 30. 30. 19. — Melior tutiorque est certa pax, quam sperata victoria. Liv. — Miserrimum est timere, quum speres nihil. Sen. Troad. 425. — Multos, qui sperant, decepit spes. Plaut. Rud. 401. — Munera qui mittit, sperat majora remitti. Owen. Monost. 88. — Non est quod speres, aeterni criminis heres. — Non possum togam praetextam sperare, quum

exordium pullum videam. Quint. 5. 10. 71. — Nullus speravit in Domino et confusus est. Sirach. 2. 11. — Omnia homini, dum vivit, speranda sunt. Sen. ep. 70. 5. — Pati et sperare. Macrinus. — Qui nil potest sperare, desperet nihil. Sen. Med. 163. — Qui speraverunt, spes decepit multos. — Qui sperat in Domino beatus est. Prov. 16. 20. — Rebus in adversis melius sperare memento. — Saepe sub quo non speres, gurgite piscis erit. Ov. — Sperant omnes, quae cupiunt nimis. — Sperat quidem animus, quo eveniat diis in manu est. Plaut. Bacch. 144. — Sperate et vosmet rebus servate secundis. Verg. — Sperandum est vivo, non est spes ulla sepultis. — Speremus quae volumus, sed quae acciderint feramus. Cic. — Una salus victis: nullam sperare salutem. Verg. Aen. 2. 354.

Spernere. Amico inimicoque semper bonum praebe consilium; qui amicus accipit, inimicus spernit. Greg. Tur. hist. fr. 6. 32. — Audit carnificem spernens audire parentem. — Cum tumultum cernis, cur non mortalia spernis. — Fabula non omnis spernenda est. Paling. 1. 208. — Gloriam qui spreverit, veram habebit. Liv. 22. 39. 19. — Gloriam qui spreverit, citius habebit. — Nemo viam veterem vel amici spernat amorem. — Qui miseros spernit, sibi callem ad tartara sternit. — Qui modicum spernit, se ditem vix fore cernit. — Qui sapit hic spernit, quidquid mirabile cernit. — Qui spernat munus vix est in millibus unus. — Qui spernit modica paulatim decidet. Sirach. 19. 1. — Qui spernit consilium, spernit auxilium. — Qui petiit spernit, repetit, quod nuper omisit. Hor. — Res male discernit, quisquis coelestia spernit. — Spernens omne datum, non se facit esse ligatum. Cato. — Spernimus in commune omnes praesentia. Auson. id. 15. 18. — Spernitur in patria quivis, licet

ipse propheta. — Spreta in tempore gloria, interdum cumulator redit. Liv. 2. 47. 11. — Vix locupletatur, qui spernere parva probatur.

Spes. Aegroto dum anima est, spes est. Cic. ad Att. 9. 10. 3. — Alternant spesque timorque fidem. Ov. her. 6. 38. — Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra pectora pro facto spem. Ov. — Contra spem sperare. — Credula vitam spes fovet et fore cras semper ait melius. Tibull. 2. 6. 19. — Cum spes frustratur, non spes sed poena vocatur. — Dum anima est, spes est. Cic. — Ego spem pretio non emo. (Certum pro incerto.) Ter. Adolph. 219. — Ex praemii spe laboris fit solatium. Publ. Syr. — Fallitur augurio spes bona saepe suo. Ov. her. 16. (17.) 234. — Gaudia post luctus veniunt, post gaudia luctus: semper in ambiguo spei metusque sumus. Owen. — Improbata nunquam spes laetata diu est. — In mortem alterius spem tu tibi ponere noli. Cato. — Incerta pro spe non munera certa relinque. Avian. fab. 20. 17. — Inter spem et desperationem haesitat. Curt. 4. 15. — Inveni portum: spes et fortuna valete! — Multa praeter spem bona eveniunt. Plaut. Rud. 400. — Multos qui sperant, decipit spes. Plaut. Rud. 401. — Nec res, nec spes. Cic. Verr. 3. 19. 48. — Nihil gravius quam destitutae spes torquent. Quint. decl. 12. 17. — Pro incerta spe, certa praemia. Sall. — Quem spes delusit, huic querela convenit. Phaedr. 5. 6. 7. — Qui spe aluntur, pendent non vivunt. — Qui speraverunt, spes decipit multos. — Rebus in adversis animum submittere noli: spem retine; spes una hominem nec morte relinquit. Cato. 2. 25. — Res, spes. (Divitiae.) — Saepe desperatio spei causa est. Curt. 5. 4. 31. — Spe Croeso ditior, inopia Iro pauperior. — Spem pretio non emo. Ter. Adolph. 2. 4. 11. — Spem retine; spes una hominem nec morte relin-

quit. Cato. — Spem teneo, salutem amisi. Plaut. Merc. 592. — Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. — Sperandum est vivo, non est spes ulla sepultis. — Spes alit. — Spes alit agricolas. — Spes alit et fallit. — Spes bona dat vires, animum quoque spes bona firmat. — Spes cecidit in irritum. — Spes ei haud exigua effulget. — Spes est ultimum adversarum rerum solatium. Sen. exc. contr. 5. 1. 2. — Spes impii lanugo est, quae a vento tollitur. Sap. 5. 15. — Spes impiorum peribit. Prov. 10. 28. — Spes illum fefellit. — Spes in nobis est, in Deo exitus. — Spes in pueris elucet. — Spes mea in prisca virtute. — Spes, quae differtur, affligit animam. Prov. 13. 12. — Spes refecit dominum, fallit et ipsa suum. — Spes saepe fallit augurio. — Spes sibi quisque. — Spes una hominem nec morte relinquit. Cato. — Ubi maxima spes, ibi minima spes. — Ubi omnes peccant, spes querelae tollitur. P. S. — Umbra spei. Varro. — Utendum est animis, dum spe calent. Curt. 4. 1. 29. — Vana spe lactat. — Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

Spheram inter se reddunt.

Sphingis aenigmata solvere.

Spica. E culmo conicere spicam. — E culmo perspicitur spica demessa.

Spicula amoris felle madent.

Spina. Contemnunt spinas cum cecidere rosae. Ov. fast. 3. 354. — Cum parvula est, bona videtur spina. — Inter spinas, per aerumnas, duraturas quaero rosas. — Inter spinas quaere rosas. — Nulla rosa sine spinis. — Rosa de spinis floruit. S. Hier. vit. Hilar. 1. — Spina etiam grata est, ex qua spectatur rosa. Publ. Syr. — Spinās colligere. — Spinās vellere.

Spirare. Dum spiro, spero. — Dum spiro, spero, sed dubito deinde quis ero. — Non semper idem spirat ventus.

Spiritus. Et sanguis et spiritus pecunia mortalibus. — Littera occi-

dit, spiritus autem vivificat. Ss. — Militaris sine duce turba corpus est sine spiritu. Curt. 10. 6. 8. — Spiritus familiaris. — Spiritus inde perit, dum corpus mollia quaerit. — Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Ss. — Spiritus ubi vult spirat. Ss.

Splen. Et musca splenem habet, et formica bilem. — Habet et musca splenem — Muscae quoque splen est.

Splendere. Cum clipeus splendet, super alto fornice pendet; ast cum nigrescit sub scamno saepe quiescit. — Fortuna vitrea est; tum quum splendet, frangitur. P. S.

Splendidus. Aulica vita, splendida miseria. — Nemo propheta sua splendidus in patria. — Virtutes paganorum splendida vitia.

Splendor. Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet. P. S. — Uttere splendore, quam Phoebus tunc micat horae. Inf.

Spoliare. Alium spoliat, ut alium ditet. — Altare spoliat, ut aliud operiat. — Dum dormit felis, spoliant penuaria mures. — Honoribus spoliatus. — Nudus nec a centumviris spoliatur. — Res est difficilis ir spoliare pilis. (Ir-cheir-chir-manus). Inf.

Spondere. Nunquam spondebis, quod non praestare valebis. — Qui cito, qui temere spondet se multa daturum: quae male promisit, turpius ille negat. Owen. — Qui leviter spondet promisso eludit inani. Mant. Parth. ecl. 4. 14. — Sponde, noxa adest. (Vel: praesto est). Cic. — Frustra spondetis, quod non servare potestis.

Spongia. Pro spongia uti.

Sponsa. Cui fortuna favet, sponsa petita manet. (Vel: venit). — Heliotropia sponsa solis. — Sarcina fausta datur, cui coelebs sponsa jugatur. — Sponsa ut nosceretur, cacavit in templo. — Sua cuique sponsa, mihi mea. — Valere sponsam iussit.

Sponsio damna dabit. Agric.

Sponsi vita.

Sponte. Fac tantum incipias, sponte disertus eris. Ov. art. am. 1. 610. — Haud est nocens, quicumque non sponte est nocens. Sen. Herc. Oet. 886. — Polliceor tibi sponte, promitto rogatus. — Sponte oblatum dupliciter gratum. — Sponte qui venit gravior hospes erit.

Sportulam furunculus captavit.

Spuere. Forte lapis madeat, plebs ubi multa spuat. Inf.

Spuma. Cito turgens spuma dilabitur. (Ira). S. Hier. ep. 66. 9.

Squalor. Ferre togae squalor solet intus purpureum cor.

Squilla. Esquilla non nascitur rosa.

Stabulum flagitii. — Stabulum nequitiae. — Triste lupus stabulis.

Stadium. Qui stadium currit niti et contendere debet ut vincat.

Stagnum litus edit, torrens properando recedit. Inf.

Stare. Aliud stans, aliud sedens loquitur. (Vel: sentit). — Omni pede stare. — Post coenam stabis vel passus mille meabis. — Qui stat videat ne cadat. Ss. — Quid stas stipes. — Recto stat talo. Hor. ep. 21. 76. — Stans pede in uno. — Stare diu nescit, quod non aliquando quiescit. — Tempore qui longo steterit, male curet. Ov. trist. 5. 12. 25. — Turpe referre pedem, nec passum stare tenaci. Ov. ex Pont. 2. 6. 21.

Stateram ne transgrediaris. — Verba statera aurea pendere. — Verbum statera auraria pendere. Varro.

Statio. Qua positus fueris in statione, mane. Ov. fast. 2. 674.

Statua. Exigit et e statuis farinas. — Statua taciturnius. Hor. ep. 2. 2. 83. — Vervecea statua. Plaut.

Statuere. Deliberandum est diu, quod statuendum est semel. Publ. Syr.

Status. Flebilis ut noster status est, ita flebile carmen. Ov. — In statu quo. — In statu quo ante. — Omnis homo statui quit faber esse sui. — Quid quid statui placuit, legis habet valo-

rem. — Status quo. — Statum nulum habet.

Stella. Credit se videre stellas in medio meridie. — Putat se stellas dinumerare posse. — Qui ad justitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stella in perpetuas aeternitates. Ss. — Quot coelum stellas, tot habet tua Roma puellas. Ov. art. am. 1. 59. — Si sol apparuerit, stellas disparere necesse est. — Terra prius stellas feret et findetur aratro coelum.

Stemmata quid prosunt, si virtus deficit omnis.

Stentora vincit clamore. Juven. 13. 112. — Stentore clamosior. — Stentorea vox. — Stentoreus clamor.

Stercorare. Non est illa valens, quae nidum stercoreat ales. — Qui arat olivetum rogat fructum, qui stercoreat exorat. Colum. 5. 9. 15.

Stercus. Aurum est stercore colligendum. — Bona pro stercore habet. Plaut. Trucul. 556. — Hoc scio pro certo, quoties cum stercore certo, vinco aut vincor, semper ego maculor. — Maturum sterces intolerabile pondus. — Progenies avium mala foedat stercore nidum. — Qui voluerem nutrit pro munere sterces habebit. — Res satis est nota: foetent plus stercorea mota. — Sabbata cuncta colo, de stercore surgere nolo. — Stercus et urina medicorum fercula prima. — Stercus motum vehementius foetet. — Stercus olet fetidum quo plus vertendo movetur. — Stercus optimum: domini vestigia. — Turpis avis proprium, qui foedat stercore nidum. — Vestigia domini optimum sterces.

Sterilis. Ars sterilis. — Aurea praxis, sterilis theoria. — Est pugnus sterilis, qui non caput armat asilis. — Infelix lolium et steriles dominantur avenae. — Jupiter sterilis. (Nubes.)

Sterilitas. Tria mala aequae nocent: sterilitas, morbus, vicinus. Pallad. 1. 6. 6.

Sternere. Crebro victus erit, alium

qui sternere quaerit. — Saepe subactus erit, alium qui sternere quaerit.

Sterquilinium. Gallus in sterquilinio plurimum potest. Sen. apoc. 7. — Gallus in suo sterquilinio multum potest. — In sterquilinio margaritam invenit. (Vel: reperit.)

Stertere. Non omnes stertentes dormiunt. — Stertere cui carum, marcet huic buligo poparum.

Stesichorus. Ne tria quidem Stesichori nostri.

Stilla. Assidua stilla saxum excavat. — Stilla assidua cavat lapidem.

Stillare. Perpetuo stillans gutta etiam marmor excavat.

Stillicidii casus lapidem cavat. Lucan.

Stilus. Ferreo stilo scribit. — Laconicus stilus. — Saepe stilum vertas. Hor. — Si meus stilus fuisset. — Stilum vertas. Hor. — Stilum vertit. (Aliiter sentit). Tertull. de pudic. 13. — Stilus est ipse homo. — Stilus verum arguit. — Verte stilum!

Stimulare. Multi qui tauros stimulant, sed rarus arator.

Stimulator. Multi sunt boum stimulatores, pauci aratores.

Stimulus. Adversum stimulum calcas. Ter. Phorm. 77. — Adversum stimulum ne calcitres. — Contra stimulum calcitrare. S. Aug. — Durum est contra stimulum calcitrare. Ss. — Parce puer stimulis et fortius utere loris. Ov. — Si meus stimulus fuisset. — Si stimulos pugnibus caedis, manibus plus dolet. Plaut. Trucul. 468. — Stimulos dedit aemula virtus. Lucian. — Stimulus sum tibi. Plaut. Cas. 2. 6. 8.

Stipendia mereri. Cic. — Stipendiis expungi.

Stipes. Quid stas stipes. — Stipite momenta nulla sunt fune retenta. Inf. Tamquam truncus aut stipes. — Tamquam truncus atque stipes stetit. Cic. Pison. 9. 19.

Stips. Stipem colligere. Liv. — Stipem tollere. Cic.

Stipula. Cito ignis stipulae con-
quiescit. S. Hier. ep. 54. 13. — Cor.
incendit oculus, ut stipulam focus.
— De stipula grandis acervus erit.
Ov. am 1. 8. 90. — E stipula cogno-
scere. Lucian. — Flamma de stipula.
Ov. trist 5. 8. 20. — Ignis prope sti-
pulam non est tutum. — In stipulis
ignis. Verg. Georg 3. 99. — Nos solet
immundus promissis fallere mundus:
aurum promittit, stipulas pro munere
mittit. Stipulae ignem admove re non
tutum.

Stolidus. Arripiunt aurae, quid-
quid stolidi sonat aure. — Cum stolidis
risu durum verbisque joculari. — Nul-
lum est hoc stolidius saxum. Plaut.
mil. gl. 1024. — Parisios si quis
stolidum transmittet asellum: non ibi
fiet equus, qui fuit hic asinus.

Stomachari. Cujus curatur nihil
ira, quid (is) stomachatur. Inf.

Stomachus. Acrior in stomacho
furit aegra fames bene sano. — Cum
sale panis latrantem stomachum bene
leniet. Hor. sat. 2. 2. 17. — Difficile
est habere bonum stomachum. Mart.
praef. 12. — E magna coena stomacho
fit maxima poena. — Ebrius atque
satur stomachus male philosophatur.
— Habere bonum stomachum. —
Jejunus raro stomachus vulgaria tem-
nit. Hor. sat. 2. 2. 38. — Latrante sto-
macho omnis mora bilem movet. —
Mactat nil stomachum, visibus aptat
acum Inf. — Magna coena stomacho
magna poena. — Mensuram stomachi
nescire et scire scyphorum: stultitiae
extremum dixeris esse modum. — Mo-
dico vino utere propter debilitatem
stomachi. Ss. — O monachi, vestri
stomachi sunt amphora Bacchi! — O
panis! panis! stomachus te clamat
inanis. — Stomacho suo vivit. — Sto-
machus non fert. — Talmo quam sto-
macho satiari vult prius ambro. Inf.

Strabo. Inter caecos regnat strab-
us. — Malo strabo stare, quam cae-
cutiens titubare. — Strabones, qui

olera spectant, lardum tollunt. Petron.
39. — Quam visu orbum magis ex-
pedit esse strabutum.

Stragulat segetes nimia laetitia
agri.

Stramen. (Stramentum). Antiqua
debita pensat saepenumero stramen.
— Ardet de facili stramen cum jun-
gitur igni. — Asinus stramenta ma-
vult, quam aurum. — Conscia mens
recti scandit bene stramina lecti. —
Protrahit in stramen pulvinar vile ju-
vamen. — Stramen mavult asinus
quam aurum.

Strangulat segetes nimia laetitia
agri.

Stratum. Qui asinum non potest,
stratum caedit. Petron. 45.

Strenuus. Non est vir fortis ac
strenuus, qui laborem fugit. Sen. ep.
22. 6. — Quid prodest foris esse stre-
nuum, si domi male vivitur. Val. Max.
2. 9. — Strenua est ad tristem partem
suspicio. — Suspicio ad tristem par-
tem strenua.

Strepere. Anser strepit inter olores.
Verg. ecl. 9. 36. — De tragico co-
thuro strepens. Amm. Marcell. 20. 1.
2. — Vasa inania multum strepunt.

Strepitus. Incus maxima non me-
tuit strepitus. — Minarum strepitus
asinarum crepitus. — Nequid moveare
verborum strepitu. Aristot. — Thrie-
rum complurium ego strepitum audiui.

Stridere. Rota plaustrum male uncta
stridet.

Strix. De strigibus quae non sunt,
nulla mentio fiat. Colom. rex Hung.

Strigilis. Exigui caballo curta stri-
gilis.

Struere. Pro opibustuis strue moe-
nia. — Qui struit in callem, multos
habet ille magistros.

Studere. Pinguis venter non studet
libenter. — Plenus venter non studet
libenter. — Plus student in calicibus,
quam in codicibus.

Studiosus. Dum liber est novus
scholasticus est studiosus. — Mens

pia, mens hilaris, studiosaque et artis amatrix: hae sunt divitiae, quas studiosus habet.

Studiosae. Felis dum catulos habet studiosissime venatur.

Studium. A studiis venter nimium distentus abhorret. — Amicissima semper studiis solitudo et quies. — Caninum studium. (Advocatorum). — Dimidium studii recte precatus habet. — Dimidium studiorum est oratio. — Est cupidus studiorum quisque suorum. Ov. ex Pont. 1. 5. 35. — Excitat auditor studium. Ov. ex Pont. 4. 2. 35. — Ingenium studio si non acuatur, hebescit. — Laboriosae juventutis studia jucundissima sunt senectutis otia. — Litterarum studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant. Cic. p. Arch. poet. G. 16. — Multitudo aut studio agitur, aut ira. Curt. — Nitere cum studio, si vis aliquando nitere. — Opera et studio. — Quod caput vivunt, totidem studiorum millia. Hor. sat. 2. 1. 27. — Repetio est mater studiorum. — Scilicet est cupidus studiorum quisque suorum: tempus et assueta ponere in arte juvat. Ov. ex Pont. 1. 5. 35. — Scinditur incertum studia in contraria vulgus. Verg. Aen. 2. 39. — Scire volunt omnes, studiis incumbere pauci, si non intendes animum studiis et rebus honestis, invidia vel amore vigil torquere. Hor. ep. 1. 2. 35. — Sublatis studiorum pretiis etiam studia pereunt. Tac. Ann. 11. 7. — Studio culinae tenetur. Cic. — Studio omnia cedunt. — Suo studio unusquisque maxime ducitur. Cic. de fin. 5. 2. 5. — Trahitur quisque laudis studio Cic. — Uxorem nullus ducat me iudice vates: uxor obest studio, sit licet apta toro.

Stulte. Suadela multae fabricabunt atria stulte.

Stultitia. Aliis prodesse et sibi nocere stultitia est, non caritas. — Credere te sapientem primus ad stultitiam gradus. — Dum tacet insipiens,

sapiens tantisper habetur, index stultitiae linguaque voxque suae. — Est enim proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. Tusc. 3. 30. 73. — Hoc pretium ob stultitiam fero. Terent. — In multis sermonibus invenietur stultitia. Eccl. 5. 2. — Mensuram stomachi nescire et scire scyphorum: stultitiae extremum dixeris esse modum. — Meneniae stultitiae. — Ne respondeas stulto juxta stultitiam ejus, ne efficiaris similis ei. Prov. 26. 4. — Non omnis error stultitia est dicendus. — Proprium est stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. — Responde stulto juxta (vel: secundum) stultitiam ejus. Ss. — Sapientia prima stultitia caruisse. Hor. — Senectus non solet pellere stultitiam. — Stultitia est contagiosa. — Stultitia est ei te esse tristem, cujus potestas plus potest. Plaut. Cas. 2. 4. 4. — Stultitia est venatum ducere invitas canes. Plaut. Stich. 139. — Stultitiam aliorum exsorbere oportet. — Stultitiam dissimulare non potes, nisi traciurnitate. — Stultitiam patiuntur opes. Hor. — Stultitiam simulare tempore vel loco. Salutar. 72. — Stultitiam simulare loco sapientia summa est. — Sua cuique nocet stultitia. Plin. ep. 12. 88. — Virtus est vitium fugere et sapientia prima stultitia caruisse. Hor. ep. 1. 1. 41.

Stultus. Arrogantia facit stultum. Chrisosth. hom. 20. ad Rom. — Contra impudentem stulta est nimia ingenuitas. Publ. Syr. — Cum stulto ne multum loquaris. Eccles. 22. 14. — De lingua stulta veniunt incommoda multa. — Demulcet multum dulcis promissio stultum. — Dicitur quod sors est optima stultis. — Dum vitant stulti vitia in contraria currunt. Hor. sat. 1. 2. 24. — Etiam stultis acuit ingenium fames. Phaedr. append. 20. 7. — Eventus stultorum magister est. Liv. 22. 39. 10. — Fa-

cile ad derisum stulta levitas ducitur. Phaedr. 5. 7. 1. — Factum stultus agnoscit. Hor. — Fortuna nimium quem fovet, stultum facit. P. S. — Gloriam sapientes possidebunt: stultorum exaltatio ignominia. Prov. 3. 35. — Infantes perhibent et stultos dicere vera. — Integritas ollae tintu noscitu ipso: stulti quid sapiant, edita verba docent. — Laetificat stultum, qui scit promittere multum. — Laetificat multum dives promissio stultum. — Lapide stultior. — Malo accepto stultus sapit. Hesiod. — Melius est a sapiente corripui, quam stultorum adulatione decipi. Eccl. 7. 6. — Multa licent stultis, pictoribus atque poetis. Hor. — Multo melior est obedientia, quam stultorum victimae. Eccl. 4. 17. — Mundus stultorum cavea. Paling. 3. 44. — Nihil est nec miserius, nec stultius, quam praetimere. Sen. ep. 98. 7. — Nomina stultorum jacent ubique locorum. — Non est consultum nidis imponere stultum. — Non est consultum super ova reponere stultum. — Nudus ad infernas, stulte, vehere rates. Prop. 3. 3. 36. — Nunquam sapiunt stulti, nisi in angustiis. — Ove stultior. — Per risum multum debes (vel: poteris) cognoscere stultum. — Perversi difficile corriguntur, et stultorum infinitus est numerus. Eccles. 1. 15. — Praxillae Adonide stultior. Zenodot. — Primo decipi incommodum est, iterum stultum, tertio turpe. Cic. de invent. 1. 39. 71. — Pro modico multum consumere credito stultum. — Prudentis est mutare consilium: stultus sicut luna mutatur. — Quem fortuna nimium fovet, stultum facit. — Qui cum sapientibus graditur sapiens erit; amicus stultorum similis efficitur. Prov. 13. 20. — Qui multum fatetur, stultissimus esse probatur. — Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat. Prov. 18. 13. — Quid stulti proprium? Non posse et

velle nocere. Auson. sept. sap. 1. 6. — Risus abundat in ore stultorum. — Saepe carent multa responsis verbula stulta. — Sapere more stultorum. — Sapientem apud stultos loqui molestum. — Sapientiam atque doctrinam stulti despiciunt. Ss. — Si stulti mercantur, mercatores faciunt luerum. — Sibi non cavere et aliis consilium dare stultum est. Phaedr. 1. 9. 1. — Sors optima stultis. — Stulta credulitas. Phaedr. 3. 4. 26. — Stulte, stude. Sen. apoc. 8. — Stulti morantur, quocumque sub axe morantur. — Stulti non indigent tintinnabulis. — Stulti timent fortunam, sapientes ferunt. P. S. — Stultior Potitio. — Stultior stultissimo. Plaut. Amphitr. 907. — Stultis clava pediculi sunt quaerendi. — Stulto ne permittas digitum. — Stulto nullus quaerendi finis. — Stulto nullus querendi finis. — Stultorum calami carbones, moenia chartae. — Stultorum incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Stultorum infinitus est numerus. Ss. — Stultorum plena sunt omnia. Cic. ad fam. 9. 22. 4. — Stultorum vota non exaudiuntur. — Stultum caput nec canescit, nec calvescit. — Stultum consilium effectu caret. Phaedr. 1. 27. 1. — Stultum consilium non modo effectu caret, sed ad perniciem quoque mortales devocat. Phaedr. 1. 27. 1. — Stultum est eorum meminisse, propter quae tui oblivisceris. — Stultum est somno delectari, quum somnus assidua sit mortis imago. Ps. Sen. mor. 11. — Stultum est timere, quod vitare non possis. Ps. Sen. mor. 39. — Stultum est vicinum velle ulcisci incendio. P. S. — Stultum facit fortuna quem vult perdere. P. S. — Stultum impetare reliquis, qui nescit sibi. Publ. Syrus. — Stultus cunctorum fit, qui amicus eorum. (Cunctorum.) — Stultus es, qui facta infecta facere verbis postules. Plaut. Truc. 4. 2. 17. — Stultus es, rem actam agis. Plaut.

Pseud. 261. — Stultus est, qui cupida cupiens cupienter cupit. Enn. trag. fr. 337. — Stultus est, qui impossibilia meditatur. — Stultus est, qui patre occiso liberos relinquat. — Stultus in tenebris ambulat. Eccl. 2. 14. — Stultus labiis verberabitur. Prov. 10. 10. — Stultus nil celat, quod habet sub corde revelat. — Stultus omnes stultos esse aestimat. Eccl. 10. 3. — Stultus primus suam sententiam dicit. Cic. ad Att. 7. 1. 5. — Stultus quoque si tacuerit sapiens reputabitur. Prov. 17. 28. — Stultus semper incipit vivere. — Stultus stulta loquitur. — Stultus stultis persuadet. S. Hier. ad Pelag. 3. 14. — Stultus stultis persuadere conatur. S. Hier. — Stultus verba multiplicat. Eccl. 10. 14. — Totum spiritum suum profert stultus; sapiens differt et reservat in posterum. Prov. 29. 11. — Ut stultus primus sententiam dicat. Cic.

Stupere. Curae leves loquuntur, ingentes stupent. Sen. Hippol. 607.

Stupidus. Conditus in palea a stupido comedetur asello. — Nec pagus, nec oppidum, sed aliquid stupidum.

Stygius. Non audet Stygius Pluto, quod anus. — Nunquam Stygius fertur ad umbras inclita virtus. Sen.

Styx. Est via qua petitur Styx atra facillime planè: nam clausis oculis itur ad antra Stygis. — Sunt et spiritibus sub Styge feriae.

Suadelae multae fabricabunt atria stulte.

Suadere. Nox et amor vinumque nihil moderabile suadent. Ov. am. 1. 6. 59. — Nox, mulier, vinum nihil moderabile suadent. — Suadere surdis. Plaut. mil. gl. 799.

Suavis. Decipiuntur aves per cantus saepe suaves. — Non quivis suavia comedit edulia. — Suave est ex magno tollere acervo. Hor. serm. 1. 1. 51. — Suavis laborum est praeteritorum memoria. Cic. de fin. 2. 32. 105. — Te de aliis, quam alios de te sua-

vius est fieri doctos. Plaut. Pers. 540. — Temperatae suaves sunt argutiae, offendunt immodicae.

Suaviter. Fortiter in re, suaviter in modo. — Suaviter in modo, fortiter in re.

Subditorum opibus saginantur principes.

Subdole. Aquam frigidam subdole suffundit. Plaut. Cist. 1. 1. 37. — Clam aquam frigidam subdole suffundere. Plaut.

Subdolos. Quicumque fraudes alii tendit subdolos, timere debet, ne ipse capiatur dolo. Phaedr.

Subire. Sua cuique alea subeunda est.

Subito. Dat quodecunque libet fortuna rapitque vicissim: Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. trist. 3. 7. 41. — Difficile est longum subito deponere amorem. Catull. 76. 13. — Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. — Quae subito veniunt, multo graviora videntur. Columban. monost. 74. — Omnia sunt hominum tenui pendencia filo, et subito casu quae valuerunt ruunt. Ov. ex Pont. 4. 3. 35.

Subitus. Nostra Deus subitis non damnat crimina poenis, compensat longas sed gravitate moras. — O quantum est subitis casibus ingenium! Mart. de spect. 14. 4. — Omnis subita mutatio periculosa.

Subjectio. Protectio trahit subjectionem, et subjectio protectionem.

Subjectus. Omnia quaecunque agimus subjecta sunt mille casibus. Liv. 30. 31. 6. — Parcere subjectis, debellare superbos. Verg.

Sublimis. Impedire ne nimium sublimia petat Icarus.

Sublinit os. (Fallit.) Plaut. mil. gl. 110.

Submergere. A nave, quae submergitur, quodecunque ceperis, est lucrum. — Optimi natatores saepius submergunt.

Submittere fasces. Cic.

Subrepere in tabulas.

Subsellium. Longi subsellii iudicatio. Cic. ad fam. 3. 9. 2. — Res longi subsellii.

Subsidium. Diligentia maximum etiam mediocris ingenii subsidium. Sen. contr. exc. 3 praef. 7. — Hortus altera subsidia. Cic. de sen. 16. 56.

Substantia festinata minuetur. Prov. 13. 11.

Subtilis. Reti subtili haurire cupit aquam. S. Ambros. de Noe. 22. 80.

Subtilitas. Copia ciborum subtilitas animi impeditur. Sen. ep. 15.

Subtractum Christo lucrum fit Ditis averni.

Subula leonem excipis. (Inermis.) Sen. ep. 82. 24.

Subvenire. Ex improvise subvenit ipse Deus. — Iudicis est innocentiae subvenire. — Mos est matris ei, quae subvenit esuriei. Inf.

Subvertere. Calceus si pede maior erit, subvertet, si minor, uret. Hor. ep. 1. 10. 42.

Succedere. Haec tibi succedent, ut gramina pasta catello. — Successit feliciter.

Successio. Impetui propero bona fit successio raro. — Viventis nulla successio. R. j.

Successore novo pellitur omnis amans.

Successus. Fuit-ne felix successus. — Successus ad perniciem multos devocat. Phaedr. 3. 5. 1. — Successus etiam in temerario laudatur. — Successus improborum plures allicit. Phaedr. 2. 3. 7.

Succurrere. Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico. — Miseris succurrere disco. Verg. — Non ignara mali, miseris succurrere disco. Verg. — Rebus in adversis miseris succurrere discite. Cato. — Succurrendum parti maxime laboranti. Cels.

Succum et sanguinem. Cic. ad Att. 4. 18. 2.

Sudare. Clivo sudamus in imo. Ov. her. 20. 41. — Multa tulit fecitque puer sudavit et alsit, abstinuit Venere et vino. Hor. A. p. 413. — Sudat quando vorat, frigescit quando laborat.

Sudor. A te sudor abest, saliva, mucusque. — In sudore vultus tui vesceris pane. Genes. 3. 19. — Nemo athleta sine sudore coronatur. S. Hier. ep. 14. 10. — Sine sudore et sanguine. Cic. de off. 1. 18. 61. — Sudore et sanguine. — Virtus sudore paratur.

Suere aliquid capiti suo. Terent.

Suevorum gens longe bellicosissima. Caes. bell. Gall. 4. 1.

Suffenus. Ne mihi Suffenus essem. Catull. 22. — Suffenus sibi est.

Sufferre. Interpone tuis interdum gaudia curis, ut possis animo quemvis sufferre laborem. Cato. 3. 7.

Sufficere. Avarus est cui Deus non sufficit. — Concupiscentia nunquam dicit: sufficit. — Gallinis gallus ter quinis sufficit unus: ast ter quinque viri vix sufficiunt mulieri. — Nil fit sine ratione sufficienti. — Omnia des cupido, sua non perit inde cupido: cupiditas nunquam dicit: sufficit. — Pauca abunde mediocribus sufficiunt. — Satis quod sufficit. — Sufficit diei malitia sua. Ss. — Sufficit huic tumultus, cui non suffecerat orbis.

Sufflare. Si sufflasset, cecidisset. Petron. 45.

Suffragari. Te suffragante salvaris ab altitonante.

Suffragium. Sine suffragio populi aedilitatem gerit. Plaut. Stich. 353.

Suillus. Absumpta suilla bubulam ne exspecta. (Carnem.) — Praeda suilla valet fore, qui cum furfure squallet. — Suilla harmonia. — Suillus coetus.

Sulcos in pulvere ducere. Juv.

Sulla cruentus. Mart. 11. 5. 9. —

Sullanus. Genus Sullani regni. Cic. ad Att. 8. 11. 2. — Sullae amicitia.

Summa. De minimis granis fit grandis summa. — Ex initiis summa colligitur — Summa summarum. Cic.

Summus. A summis labris. — Ab imis unguibus usque ad verticem summum. Cic. p. Rose. 7. 20. — Ab imo ad summum. Cic. — Feriunt summos fulgura montes. Hor. carm. 2. 10. 11. — Ima summis mutare. Hor. — Intacta invidia media sunt: ad summa ferme tendit. Liv. 45. 35. 5. — Invidia ceu fulmine summa laborant. — Invidia summa petit. — Jus summum saepe summa est malitia. Ter. Heaut. 795. — Livor summa petit. Ov. — Multa cura summo imperio inest. — Mutat ima summis fortuna. — Nemo timendo ad summum pervenit locum. P. S. — Non datum est summis imperiis stare diu. Agric. — Prope ad summum, prope ad exitum. — Summa ima facit. Lucil. — Summa imis, ima summis miscentur. — Summa imis misceat. Vel. Pat. 2. 2. 3. — Summa perfectio attingi non potest. Cic. — Summa petit livor. Ov. rem. a. 369. — Summa potestas non patitur plures. Paling. 8. 54. — Summa rudes asini rerum fastigia scandunt. — Summa sequar fastigia rerum. Verg. — Summis negatum stare. Sen. — Summo pede. — Summum cape et medium habebis. Diogenian. — Summum fastigium imponere. Cic. — Summum jus summa injuria Cic. de off. 1. 10. 33. — Summum jus antiqui summam putabant crucem. Colum. r. r. 1. 7. 2. — Summum jus summa crux. Colum. — Summus ut esse nego, sic ultimus esse recuso, sim medius, mediis gratia major erit.

Sumptuosus est qui succidiam in carnario suspendit ab lanario, quam ex domestico fundo.

Sumptus. Et operam et sumptum perdidit. Plaut. Rud. 24. — Hoc plus salis quam sumptus habet. — Necesse est facere sumptum, qui quaerit lucrum. Plaut. Asin. 217. — Plus salis,

quam sumptus habet. Corn. Nep. — Sumptus census ne superet. Plaut. — Superat quaestum sumptus. — Utere quaesitis parce, quum sumptus abundat.

Supellex. Tecum habita: noris quam sittibi curta supellex. Pers. 4. 52.

Superare. Jus superat vires. — Maleam superavit. (Oblitus suorum). — Materiem superabat opus. Ov. — Multo se ipsum, quam hostem superare operosius est. Val. Max. 4. 1. 2. — Quidquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est. Verg. Aen. 5. 710. — Superat omnes preficas.

Superbe. Multitudo aut servit humiliter aut superbe dominatur. Liv. 24. 25. 8.

Superbia. Capuae superbia. — Contritionem praecedit superbia. Prov. 16. 18. — Fastus inest pulchris, sequiturque superbia formam. Ov. fast. 1. 419. Initium omnis peccati est superbia. Sirach. 10. 15. — Initium superbiae hominis apostatare a Deo. Sirach. 10. 14. — Inquinat egregios adjuncta superbia mores. Claudian. Hon. 305. — Odibilis coram Deo et hominibus est superbia. Sirach. 10. 7. Superbia nunquam sine noxa. — Superbia oriente occidit felicitas. — Superbia vitae. — Superbiam verborum iracundi oderunt, prudentes irrident. Liv. 45. 23. 18. — Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia. Ss. — Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia; ubi autem est humilitas, ibi et sapientia. Prov. 11. 2.

Superbire. Cum faex, cum limus, cum res vilissimus simus, unde superbimus, cum in terram terra redimus. — Unde superbit homo, cujus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori?

Superbus. Campani superbi. Cic. de leg. agr. 35. 95. — Demens superbis invidet felicibus. Auson. sept. sap. 2. 3. — Deus humili et non superbo delectatur corde. — Domum super-

borum demolietur dominus. Prov. 15. 25. — Est certum verbum: frangit Deus omne superbum. — Et calamitas querula est, et superba felicitas. Curt. 4. 10. 26. — Ex paupere factus dives magis superbus. — Ignis probat ferrum durum, vinum corda superbiorum. Eccl. 31. 31. — Inter superbos semper jurgia sunt. Prov. 13. 10. — Laudato pavone superbior. Prop. 2. 18. 59. — Maxima quaeque domus servis est plena superbis. Juv. 5. 66. — Non decet superbum esse hominem servum. — Odivi pauperem superbum, divitem mendacem et senem fatuum. Eccles. 25. 3. 4. — Parcere subjectis, debellare superbos. Verg. — Pone supercilium, frangit Deus omne superbum. — Quem dies vidit veniens superbum, hunc dies videt fugiens jacentem. Hor. — Sequitur superbos ultor a tergo Deus. Sen. Herc. fur. 385. — Superbum sequitur humilitas. Prov. 29. 23. — Victoria natura insolens et superba est.

Superciliosus. Cum cluo lucrosus, fluo mente superciliosus.

Supercilium. Censorio supercilio. — Pone supercilium, frangit Deus omne superbum. — Supercilia ponere. — Supercilium attollit. — Supercilium contrahit. — Supercilium domini induit. — Supercilium salit. Plaut. Pseud. 107.

Superflue. Asino quippe lyra superflue canit. S. Hier. ep. 27. 1.

Superflua cautela nunquam nocuit. Superflua non nocent.

Superi. Bis datur a superis hominum juvenescere nulli. — Demelucrum superos et sacra negabunt. Paling. 5. 602. — Flectere si nequeo superos Acheronta movebo. Verg. — Iter ad superos gloria pandet. Sen. Miseris colendos maxime superos putem. Sen. Agam. 694. — Ne superis ita des, quod calopedum base vades. Inf. — Nec superos moratur, nec inferos. — Sic visum superis. — Sunt superis

sua jura. Ov. — Superis et inferis notum.

Superior (Superius). Amice ascendente superius. Ss. — Dominari ex parte est, cum superior supplicat. Publ. Syr. — Quanto superiores sumus, tanto submissius nos geramus. — Sic cum inferiore vivas, quemadmodum superiorem tecum vivere velis. Sen. — Superior dormiens. — Viribus superior fit quoque jure superior.

Superior dormiens.

Supernatant pingua.

Superstitio. Nulla scabies scabiosior superstitione. — Superstitio religionem imitatur. — Superstitiones aniles. Cic. de nat. deor. 2. 28. 70.

Supervacuus. Diligentiam in supervacuis affectat.

Supinis manibus.

Suppara longa gere, si vis os omne tacere.

Supplicare. Dominari ex parte est, cum superior supplicat. P. S. — Mulier olitori nunquam supplicat, si qua est mala. Plaut. — Potestas etiam si supplicet, cogit. Macrob. sat. 2. 7. 2.

Supplicium. Haud minus turpia sunt principi multa supplicia, quam medico multa funera. Sen. — Lento gradu ad vindictam divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat. — Peccat uterque, pari dignum lex censet utrumque supplicio. Paling. 8. 640. — Supplicium quaerit, qui sibi quaerit opes.

Supra. Nolite supra modum sapere. Ss. — Nulla potentia supra leges esse debet. Ov. — Quae supra nos, nihil ad nos. Aristot. — Quod supra nos, nihil ad nos. (Socrates). Min. Felix. Oct. 13. 1.

Supremus. Omnem crede diem tibi diluxisse supremum. Hor. — Salus populi suprema est lex. — Salus reipublicae suprema lex esto. — Supremum fabulae actum addere.

Supprimere. Bonum quod est sup-

primitur, nunquam exstinguitur. Publ. Syr.

Sura. Genu sura propius. — Intra mensuram lodicis tu porrige suram.

Surcularius. Capram immittere in agrum surcularium.

Surculum defringere. Cic. — Tandem fit surculus arbor.

Surdus. Ad munera surdus. Ov. — Aequare surdior. — Asello surdo fabulam narrare. Hor. — Canere surdo fabulam. Verg. ecl. 10. 8. — Cantare surdo. Prop. 4. 8. 47. — Fabulam surdo narrare. Ter. Heaut. 222. — Frustra narratur fabula surdo. — Narrare asello fabellam surdo. Hor. ep. 2. 1. 199. — Quum in domum alienam veneris et mutus et surdus esto. Omul Antonin. Pius. 11. Scopulis sardior. Hor. carm. 3. 7. 21. — Suadere surdis. Plaut. mil. gl. 799. — Surdior Toronaeo portu. Surdiorturdo. — Surdis auribus dictum. Liv. 3. 70. 7. — Surdis canere. Ov. Am. 3. 7. 61. — Surdus iudex. (Ad munera). — Turpis amor surdis auribus esse solet. Prop. 2. 16. 35. — Vana surdis auribus canere.

Surgere. Ditat, sanctificiat, sanat quoque surgere mane. — Illi surgebant cristae. Inv. 4. 69. — Surgentem auscultare avenam. Surgere mature lucem non promovet ipsam. — Ut jugulent hominem surgunt de nocte latrones. Hor. ep. 1. 2. 32.

Sursum. Nec sursum, nec deorsum. Petron. 58. — Quod sursum est deorsum facere Petron 63. — Sursum corda. Jerem 3. 41. — Surum deorsum. Ter. Eun. 278. — Sursum supina reverti. Lucet. — Sursum versum. Plaut. Capt. 656.

Sus. Agris vix gliscit dissuescere sus quibus iscit. Inf. — Aliter catuli longe olent, aliter sues. Plaut. Epid. 579. — Anima data est suibus proinde ac sal quae servaret carnem. Varro r. r. 2. 4. 10. — Asinus asino, sus sui

pulcher. (Vel. pulcherrimus). — Boeotica sus. — Canis ad vomitum, sus ad volutabrum denuo revertitur. Ss. — Canis panes, sus siliquias somniat. Theocrit. — Canis peccatum sus dependit. — Cum sus lenta piget, ops illi sedulo friget. — Docebo sus, ut ajunt, oratorem. Cic. — Grunit porcellus, ut sus vetus ante, tenellus. — In mensa residens et fercula non benedicens, sedet ibi quasi sus et surgit ut alter asellus. — Ne sus Minervam. — Nihil ad Parmenonis suem. — Nihil cum amaricino sui. Gell. — Nihil cum fidibus graculo, nihil cum amaricino sui. Gell. praef. 19. — Non homines, sed sues. Plaut. Stich. 64. — Non plus sapit, quam occisa sus. Plaut. mil. gl. 2. 6. 4. — Non secus excipitur, quam sus in domo Judaei. — Nulla unquam sus ex sordibus suis periit. — Occisa saepe sapit plus multo sus. Plaut. mil. gl. 586. — Ops sibi frigescit, cum sus torpore pigeat. — Periit sus, talentum et nuptiae. — Proripere quasi occisam suem. — Quasi occisam suem. Plaut. Rud. 660. — Quid sui cum amaricino? Gell. — Quod sus peccavit, sucula saepe luit. — Somnia de siliquis sus cernit, quando quiescit. — Sui anima data est pro sale. Varro. r. r. 24. — Sus acina dependet. — Sus amica luto. Hor. — Sus cum Minerva certamen suscipit. — Sus magis in caeno gaudet, quam fonte sereno. — Sus menstruus anserque trimenstris cibis optimus. — Sus Minervam. Cic. ad fam. 9. 18. — Sus Minervam docet. Cic. Acad. post. 1. 5. 18. — Sus oratorem docet. Cic. de orat. 2. 57. — Sus siliquias somniat. — Sus sui pulcher. — Sus tubam audit. Suidas. — Turpe rosas suibus, sanctum dare turpe catellis. — Veneri suem immolat. — Vescitur assatis gallinis sedulus omnis, cum suibus vero, qui male discit erit.

Suscitare. Lites mortuae non sunt suscitandae.

Suspectus. Pace suspecta tutius bellum. — Suspectus esse debet, qui laesit semel. Phaedr. — Zelotypo conjux semper suspecta marito. Mant. Parth. 6. 71.

Suspendere. Cur non suspendis te, ut apud Thebanos heros fias? — Non opus est follo suspendere tympana collo. (Follus-fou) Inf. — Suspende te. Plaut. Capt. 636. Suspenso nata nato praestat violata. Inf.

Suspiciari. Ut quisque est vir optimus, ita difficillime alios esse improbos suspiciatur. Cic.

Suspisax. Optimus quisque minus est suspicax.

Suspiciatio. Ad tristem partem strenua est suspiciatio. Publ. Syr. — Prona est ad malum suspiciatio.

Suspicio ad tristem partem strenua. P. S. Suspicio sibi ipsa rivalet parit. P. S.

Susque deque Cic.

Sustinere. Abstine, sustine. — Qui ex aliquo auxilio sustinetur, potest cadere. Sen. ep. 92. 2. — Qui sustinere non potest suum malum, alios inspiciat et discat tolerantiam. Phaedr. app. 2. 12. Suis humeris sustinere. Cic. p. Mil. 9. 25. — Sustine et abstine. Epict. Gell.

Suus. Ad suum quaestum callidus est. Plaut. — Ad suum quaestum aequum est quemque callidum esse. Plaut. Asin. 186. — Aliena homines melius vident et dijudicant, quam sua. Ter. — Alieni appetens, sui profusus. — Alterius non sit, qui suus esse potest. Owen. ad Henr. 1. 13. — Bis interimitur, qui suis armis perit. Publ. Syr. — Cuique suus crepitus olet. — Cuique suus crepitus pomo est fragrantior omni. — Cura viris levibus rerum solet esse novarum; cura viris gravibus rerum solet esse suarum. Mant. Parth. ecl. 10. 155. — Domi suae quilibet rex. — Dominus plurimum videt in rebus suis. Phaedr. — Domus suae quisque rex. — Dulcis

amor patriae, dulce videre suos. — Facilius est de alienis judicare, quam de suis. Lactant. inst. 2. 3. 16. — Gladio suo se jugulat. Terent. — Homines plus in alieno negotio vident, quam in suo. Sen. ep. 109. 16. — Id maxime quemque decet, quod est suum maxime. Cic. de off. 1. 32. — Jugulare aliquem suo gladio. Terent. — Longe fugit quisque suos fugit. Petron. 43. — Nemo patriam quia magna est amat, sed quia sua. Sen. ep. 66. 26. — Nemo propheta in patria sua. — Nemo suum putet, quod extra ipsum est. Varro sent. 34. — Optimus interpret verborum quisque suorum. — Pessima sit, nulli non sua forma placet. Ov. art. am. 1. 614. — Quaelibet vulpes caudam suam laudat. — Qui sustinere non potest suum malum, alios inspiciat et discat tolerantiam. Phaedr. — Quilibet in sua domo rex. — Quisque suae trieri solet apta profunda tueri. — Quisque verborum suorum optimus est interpret. R. j. — Rarus amicus erit, qui plus tua, quam sua quaerit. — Rem intra suas praesepes habere. — Spectare animum alterius ex suo. — Sua quisque pericula nescit. Lucan. 7. 133. — Sua regina regi placet: Juno Jovi. Phaedr. — Sua satius est mala, quam aliena tractare. Sen. ep. 118. 2. — Suam quisque homo rem meminit. Plaut. Merc. 1011. — Suo ipsius laqueo capitur. — Suo sibi gladio hunc jugulo. Ter. Andr. 958. — Suum cuique. Cic. ad Att. 14. 20. 3. — Suum cuique placet. Plin. H. n. 14. 71. — Suum cuique pulchrum est. Cic. Tusc. 5. 22. 63. — Suum quemque decet. Plaut. Stich. 693. — Suus cuique attributus est error. Catull. 22. 20. — Suus cuique crepitus bene olet. — Suus cuique ritus. — Suus rex reginae placet. Plaut. Stich. 133. — Suus non est. — Urere suas messes. Tibull.

Sutor. Idem sutor, idem coquus. Petron. 68. — Ne supra crepidam

sutor judicet. Plin. H. n. 35. 84. — Ne sutor ultra crepidam. — Quasi claudus sutor domi sedet. Plaut. Aulul. 73. — Sutor ne ultra crepidam.

Sutorius. Atramento sutorio absolutus est. (Reus ante iudicium se occidit.) — Sutorio atramento absolute.

Sutrium quasi eant. (Bene praeparati.) Fest.

Sybaritae per plateas. — Sybariticus missus.

Sycophanta. Non inest remedium adversus sycophantae morsum.

Symbolum. Charontis symbolum habet. (Moriens.) — Ne symbolum quidem habet.

Syngrapha. Ex syngrapha agere cum populo. (Jure.) Cic. p. Mur. 17. 35.

Syrus. Adversus Phoenices Syri. — Scyrium non Syrium. — Syrus ac mastigias.

Tabellis obsignatis agere. Cic. (A-absolvo; C-condemno; N-non liquet.)

Taberna. Mors aequo pede pulsat pauperum tabernas regumque turres. Hor.

Tabernaculum. Bonum est nos hic esse: faciamus hic tria tabernacula. Ss.

Tabescere. Calente sole tabescunt nives. Prudent. cath. 7. 207.

Tabula. Apelles post tabulam. — Ex naufragio tabula. — Haec est tabula rasa. — Irrepere in tabulas publicas. — Manum de tabula. Cic. ad fam. 7. 25. 1. — Tabula rasa.

Tacere. Audi, cerne, tace, si vis cum vivere pace. — Audi, vide, tace, si vis manere in pace. — Cum loqui nesciant, tacere non possunt. S. Hier. ep. 130. 17. — Cum loqui non possit, tacere nequit. — Dicenda, tacenda (Se: futur). — Dives locutus est et omnes tacerunt. Sirach 13. 28. — Dum tacent clamant. — Dum tacent insipiens, sapiens tantisper habetur, index stultitiae linguaeque, voxque suae. — Est tem-

pus loquendi et est tempus tacendi. — Exigua est virtus praestare silentia rebus: at contra gravis est culpa tacenda loqui. Ov. art. am. 2. 603. — Fallere, flere, nere, et mentiri nihilque tacere: haec quinque vere sunt artes in muliere. — Femina id tantum tacere potest, quod nescit. Flendo puer queritur obverbera, causat tacetur. — Fuge, tace, quiesce, — haec sunt principia salutis. — Imperia solvit, qui tacet, jussus loqui. Sen. Oedip. 526. — Loqui ignorabit, qui tacere nesciet. Auson. sept. sap. 2. 1. — Miserum est tacere cogi, quod cupias loqui. Publ. Syr. — Mulier in ecclesia taceat. Ss. — Nec loqui potest, nec tacere. Gell. 1. 15. 15. — Nil melius vere, quam cum ratione tacere. — Non magnam rem sustinere potest, cui tacere grave est. — Non oculi tacuere tui. — Non ulli tacuisse nocet. — Non unquam tacuisse nocet, nocet esse locutum. — Nulli tacuisse nocet; nocet esse locutum. Cato 1. 2. — Nummus ubi loquitur, Tullius ipse tacet. — Qui dedit beneficium taceat, narret qui accepit. Sen. de benef. 2. 11. 2. — Qui nescit et loqui. Ps. Sen. mor. 132. — Qui tacet consentire videtur. — Qui tacet, fatetur. Paul. Digest. 50. 17. 142. — Quis minor est, quam tacuisse labor? Ov. amor. 2. 2. 28. — Quod boni est, id tacitus taceas tute tecum et gaudeas. Plaut. — Quod reticere voles alios, prius ipse taceto. Muret. — Saepe tacens odii semina vultus habet. Ov. art. am. 3. 512. — Saepe tacens vocem verbaque vultus habet. Ov. art. am. 1. 574. — Saepius locutum, nunquam me tacuisse poenitet. P. S. — Si tacent, satis dicunt. Cic. — Si tacuisset philosophus mansisset. Boëtius. — Stultus quoque si tacerit, sapiens reputabitur. Prov. 17. 28. — Suppara longa gere, si vis os omne tacere. — Tace lingua, dabo panem. Petron. 69. — Tace, vives in pace. Tacendo vinces omnia. — Ta-

cent, satis laudant. Ter. Eun. 476. — Tacere multis discitur vitae malis. Sen. Thyest. 319. — Tacere multis discitur vitae miseriis. — Tacere opinor esse optimum. — Tacere utilius est, quam loqui temere. — Tunc canent cygni, cum tacebunt graculi. — Ubi non licet tacere, quid cuiquam licet? Sen. Oed. 526. — Vere prius volucres tacent, aestate cicadae. Ov. art. am. 1. 271.

Tacite. Invidia tacite, sed inimice irascitur. Publ. Syr.

Taciturnitas. Confessionem imitatur taciturnitas. — Pythagorica taciturnitas. — Stultitiam dissimulare non potes, nisi taciturnitate. Taciturnitas imitatur confessionem. Cic. de invent. 1. 32. 54. — Vestis cunctis mulieribus aptissima: taciturnitas.

Taciturnus. Amyclis ipsis taciturnior. Apoll. Sidom. ep. 8. 6. 9. — Anguibus est furnus quandoque latex taciturnus. — Areopagita taciturnior. Pythagoraeis taciturnior. — Statua taciturnior. Hor. ep. 2. 2. 83.

Tacitus. Anni labuntur tacito pede. Hor. — Demissos animo et tacitos vitare memento. Cate. — Difficile est tacitos naturae occultare mores. — E tacito vultu scire futura licet. Ov. amor. 1. 11. 18. — Expresse tacitum lacrimae testantur amorem; gignit amor lacrimas, quis putet? — ignis aquas. — In lympa tacita truciora latent aconita. — Minus loquax inimicus offendit, quam tacitus. Ps. Sen. mor. 52. — Obstupui tacitus, sustinuique pedem. Ov. — Pede tacito. — Perspicio tacitus, quid quisque loquatur: sermo hominum mores et celat et indicat idem. Dionys. Cato. — Quod boni est, id tacitus taceas tute tecum et gaudeas. Plaut. — Quod tacitum esse velis nemini dixeris. Ps. Sen. mor. 16. — Sed taciti fecere tamen convicia vultus. Ov. — Si corvus posset tacitus pasci! — Solet cibus, quum sumitur tacitos efficere, potus

loquaces. Macrob. 7. 1. 1. — Tacitus loquitur. — Tacitus pasci si posset corvus haberet plus dapis et rixae multo minus invidiaeque. Hor. ep. 1. 17. 50. — Tempora labuntur tacitisque senescimus annis. Ov. fast. 6. 771. — Voluptas tacita metus est magis quam gaudium. P. S.

Tactus. Nec aures me puto habere, nec tactum. — Tactus honoris licitus est.

Taedae. Nec regna socium ferre, nec taedae sciunt. Sen. Agam. 259. — Nec regna, nec taedae socia ferre queunt.

Taedet binorum medio residere rogorum.

Taedium. Admonitio taedium facit, exprobratio odium. Sen. de benef. 2. 11. 6.

Tagus aurifer. Catull. 29. 19.

Talaria videmus.

Talentum. Periiit sus, talentum et nuptiae.

Talionis jus.

Talis. Cum quo aliquis jungitur, talis erit. Arnob. — Fac me talem, talis ero. — Talem te praesta, qualem te poscis haberi. Muret. — Tales simus, quales videri et haberi velimus.

Talpa. Caecior talpa. — In propriis vitiis talpae in alienis lynceis sumus. — In turpibus Argus, in disciplinis talpa. — Talpa loquax. — Talpae oculos possidet. S. Hier. ep. 84. 7.

Talus. Recto stat talo. Hor. ep. 2. 1. 176. — Recto vivit talo.

Talus. Viri jurejurando, pueri talis fallendi.

Tandem aliquando, post tot discrimina rerum. Verg.

Tangere. Extrema se tangunt. — Noli me tangere. — Qui picem tangit, inquinabitur ea. — Qui tangit picem contaminabitur. — Qui tangit picem inquinabitur ab ea. — Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea. Sirach. 13. 1. — Quod te non tangit, non angit. — Rem acu tetigisti. Plaut. — Tange

montes et fumigabunt. — Tetigisti acu. Plaut. Rud. 1306. — Ulcus tangere. Ter. Phorm. 690. — Ulcus tetigisse juvabit. — Ut vites poenas, ne tangas res alienas.

Tantalici cibi, — Tantalica mensa.

Tantalus. Saxum Tantalo impendit. Cic. de fin. 1. 18. 60. — Tantalus e horto fructus colligere. — Tantalus lapis imminet capiti. Suidas. — Tantalus poenam pati. — Tantalus est. — Tantalus inter undas sitit.

Tanti eris alii, quanti tibi fueris. Cic.

Tardare. Bis dat qui cito dat, nil dat, qui munere tardat. Publ. Syr.

Tarde (tardius). Cito decernere, tardius exsequi. — Est tarde nimium post bombum claudere culum. — Quod si non ungitur axis, tardius incoeptum continuatur iter. — Tarde beneficere nolle est; vel tarde velle nolentis est. Sen. — Tarde canis. — Tarde doctus erit, nimium qui ludere quaerit. — Tarde erit. — Tarde, post festa, cantare. — Tarde venientibus ossa. — Unde tam tarde Sancte Bernarde ?!

Tarditas. Lento gradu ad vindictam divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat.

Tarditudo. Vicistis cochleam tarditudine. Plaut. Poen. 532.

Tardus. Corbita tardior tranquillo mari. Plaut. Poen. 3. 1. 4. — Diphilo tardior. — Festinans tardo non se committit asello. — Festinatio tarda est. — Ingenio tardo praeceptum firmius haeret. — Ingratum gratia tarda facit. Auson. epigr. 83. — Natura tamen infirmitatis humanae tardiora sunt remedia, quam mala. Tac. — Tarda solet magnis rebus inesse fides. Ov. her. 17. 130. — Tardiores, quam corbitae sunt in tranquillo mari. Plaut. Poen. 507. — Tardum est differre quod placet. Petron. 10. — Tardum non manet lardum. — Velocem tardus assequitur. Hom.

Tarentum. Molle Tarentum. Hor. sat. 2. 4. 34.

Tartara. Qui miseros spernit, sibi callem ad tartara sternit.

Taurus. Ante fuit vitulus, qui jam fert cornua taurus. — Bella movet citius cui desunt cornua taurus. — Dat Deus omne bonum sed non per cornua tauro. — De tauris narrat arator. Prop. el. 2. 1. 43. — Dum fortuna favet parit et taurus vitulum. — Gallinam dat, ut taurum recipiat. — Magis matella digna fuit, quam taurus jactaret. — Multi qui tauros stimulant, sed rarus arator. — Navita de ventis, de tauris narrat arator, enumerat miles vulnera, pastor oves. Prop. — Neque tauri ducere possent. Lucil. — Non juga taurus amat, quae tamen odit habet. — Parva necat morsu spatiosum vipera taurum. Ov. rem. am. 421. — Parva vipera necat taurum. Ov. — Perillus taurum experitur. — Potest taurum tollere, qui vitulum sustulerit. Petron. 25. — Quem taurum metuis, vitulum mulcere solebas. Ov. art. am. 2. 241. — Qui vitulum tollit, taurum subduxerit idem. — Taurum tollet, qui vitulum sustulerit. Petron. 25. — Taurus draconem genuit et taurum draco. (Zeus + Demeter.) Arnob. adv. nat. 5. 21. — Vel in Phalaridis tauro beatum esse. — Verba ligant homines, tauro. cornua funes.

Taxillus. Jovis taxilli semper feliciter cadunt. — Ludere fas monachi reputant sibi, quando reponit abbas taxillos: alea iacta placet.

Tectum. Capra nondum peperit hoedus autem ludit in tectis. — Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum. S. Matth. 8. 8. — Hirundinem sub eodem tecto ne habeas. (Loquacem.) — Malus paterfamilias est, quisquis interdiu facit, quod noctu posset; pejor qui profestis diebus agit, quod feriat debet; pessimus qui sereno die sub tecto potius operatur,

quam in agro. Plin. H. n. 18. 6. 40. — Proximus a tectis ignis defenditur acre. — Sub tecto imbrem exaudire. Sophocl. — Tectum intuentes. (Magnum quid exspectat.) Quint. 2. 11. 4.

Tectus. Latere tecto abire. — Pejora sunt tecta odia, quam aperta. Ps. Sen. mor. 52.

Tegere. Alitur vitium vivitque tegendo. Verg. georg. 3. 454. — Audendo magnus tegitur timor. Lucan. 4. 702. — Est qui rapta tegit reus ut qui rem metabegit. Inf. — Quod fuit tege, quod ante rege. Beza. — Simulationum involueris tegitur. — Sub nive quod tegitur, dum nix perit, invenietur. — Sub nive quod tegitur, dum nix perit omne videtur. — Virtutem egestas, divitiarum vitium tegunt. Justinian.

Teges. In propria tegete capitur pausatio laete.

Tegula. Asinus in tegulis. (Miraculum.) Petron. 63. — Stat in extrema tegula. — Tegulam non relinquere. — Tegulam ullam relicturus. Cic. ad Att. 9. 7. 5.

Tela. Ea tela texitur. Cic. de orat. 3. 60. — Exorsa est tela. -- Hic telam texnit, ille deduxit. Jul. Pollux. 7. 10. — Penelope telam retexens. Cic. acad. 2. 29. 95. — Quasi Penelope telam retexens. Cic. — Telam retexere.

Tellamonis canere cationem. (Notum.)

Tellus. Linqnenda tellus et domus et placens uxor. Hor. — Nec tellus eadem parit omnia. Ov. art. am. 1. 757. — Non omnis fert omnia tellus. Verg. ecl. 4. 39. — Onus telluris. Quod tellus largitur, idem post illa reposcit. — Telluris inutile pondus. — Tellus dehiscat. — Tellus ima dehiscat. Verg. Aen. 4. 24. — Tellus mihi prius dehiscat. Verg.

Telum. Auctorem feriant tela re-torta suum. Anson. epigr. 68. — Durum telum fames. — Durum telum necessitas. — Eripere telum, non da-

re, irato decet. Publ. Syr. — Et mea tela nocent. — Et meum telum cuspidem habet. — Et mihi sunt vires, et mea tela nocent. Ov. her. 15. 352. — Extra telorum jactum. — Heu, patior telis vulnera facta meis. Ov. her. 2. 48. — In auras tela jacere et sine hoste pugnare. Claud. Mamert. 3. 16. — Ingens telum necessitas. Liv. — Maximum telum necessitas. Liv. 4. 28. — Necessitati quodlibet telum utile est. P. 3. — Nullum frustra cadit telum, quod in confertum agmen immisum est. Sen. ad Marc. 16. 5. — Patior telis vulnera facta meis. Ov. — Procridis telum. — Saepe Jovis telo quercus adusta viret. — Tela feriunt auctorem. — Tela in ventos effundere. Tela nocent levius visa volare prius. — Telo suo pellere. — Ultimum ac maximum telum est necessitas. Liv. 4. 28. 5.

Temerarius. A temerario iudice praeceps sententia. — Successus etiam in temerario laudatur. — Temerarius labor haud currit irritus.

Temere. Facere utilius est, quam loqui temere. — Litigium temere cum iudice linque movere. — Ne temere credas. — Ne temere naviges Abydum. — Ne temere promitte. Ov. art. am. 1. 631. — Nil temere, nil timide. — Non omnino temere est, quod vulgo dicitur. Aristot. — Nunquam temere tinnit tintinnabulum. Plaut. Trin. 1004. — Qui cito, qui temere spondet se multa daturum: quae male promisit, turpius ille negat. Owen. — Sapientis est non temere credere. Qu. Cic. petit. cons. 10. 39. — Temere haud tollas fabulam. Plaut. mil. gl. 2. 3. 22.

Temeritas. Caeca est temeritas, quae petit casum ducem. Sen. Agam. 145. — Non semper temeritas est felix. Liv. 28. 42. 7. — Temeritas est florentis aetatis, prudentia senescens. Cic. de senect. 6. 20. — Temeritas sub titulo fortitudinis latet. Sen.

ep. 45. 6. — Unum est temeritatis solatium, perpetua felicitas. Curt. 9. 9. 3.

Temnere. Discite justitiam moniti et non temnere divos. Verg. Aen. 6. 620. — Incus robusta malleum non temnit. — Jejunus raro stomachus vulgaria temnit. Hor. sat. 2. 2. 38. — Nullius sensum, si prodest, tempseris unquam. Cato. 3. 11. — Temneris multis, si tui amator eris.

Temperare. Difficile est justum temperare dolorem. Papin. Pandect. — Temperariis remediis graves morbi curantur. Sen. exc. contr. 4. 5. 3.

Temperatus. Jocis temperatis delectamur, immodicis irascimur. Sen. de constant. sap. 16. 3. — Temperata fortuna optima. — Temperatae suaves sunt argutiae, offendunt immodicae.

Tempestas grandis est indignatio regis. — In tranquillo tempestatem optat. Cic.

Tempestiva quies, major post otia virtus. Stat. Silv. 4. 4. 33. — Tempestiva sui excusatio est accusatio.

Templum. Antiquus passer novit foramina templi. — Non omnes sunt sancti, qui calcant limina templi. — Non orat semper stans intra templa frequenter. — Sponsa, ut nosceretur, cacavit in templo.

Temporarium ingenium ei est. Curt. 4. 5.

Tempus. Adsentendum est temporibus. — Amici fures temporis. — Consultor homini tempus utilissimus. — Dandum est aliquid quum tempus postulat aut res. Cato. 3. 5. — Distingue tempora et concordabunt jura. R. j. — Est tempus loquendi et est tempus tacendi. Ss. — Etiam veros dolores mitigat tempus. Quint. 6. 1. 28. — Ex tempore. — Fugit irreparabile tempus. Verg. 3. 284. — Historia est testis temporis. Cic. — Laudator temporis acti. Hor. — Lentescunt tempore curae. Ov. art. am. 2. 357. —

Magna res est vocis et silentii tempora nosse. Ps. Sen. mor. 74. — Mores secundum tempus. — Multum in republica valent tempora. — Necessitas est lex temporis et loci. — Nidum ante tempus relinquere. — Nolite ante tempus judicare. Ss. — Non poterit pretio vel breve tempus emi. — Non praetereat nos flos temporis. — Nul- lum ad nocendum tempus angustum est malis. Sen. Med. 292. — Nullus dolor est quem non longinquitas temporis minuat ac molliat. Cic. ad fam. 4. 5. 6. — O nulla longi temporis felicitas! Sen. Agam. 928. — O tempora! o mores! Cic. Catil. 1. 1. 2. — O tempora, o mores, o pecora, o boves. — Omnia fert tempus, pariter rapit omnia tempus. Paling. 6. 344. — Omnia tempus habent. Eccl. 3. 1. — Omnia tempus revelat. Tertull. apolog. 7. — Plus dat, qui in tempore dat. — Prior tempore, potior jure. — Procellae quanto plus habent virium, tanto minus temporis. Sen. — Quac- libet hora monet praesentia tempora labi; una venit serius, quae tibi dicit: abi. — Qui habet tempus, habet vi- tam. — Res cunctas tempus, mors, senium vorant. — Sapienter tempo- ribus uti. — Scilicet est cupidus stu- diorum quisque suorum: tempus et assueta ponere in arte juvat. Ov. ex Pont. 1. 5. 35. — Sicuti aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat. — Suo quaeque tempore facienda sunt. Plin. H. n. 18. 6. 44. — Tanto bre- vius omne, quanto felicius tempus. Plin. ep. 8. 14. 10. — Tempora gau- dendi, sunt tempora certa dolendi. Columb. 2. 68. — Tempora mutantur nos et mutamur in illis. Ov. — Tem- pora ne culpes, cum sit tibi causa doloris. Cato. 2. 30. — Tempora ple- na dolis, tempora plena malis. — Tempora transibunt, sed non bene- facta peribunt. — Tempore ipso ta- men apparet veritas. Phaedr. append. 4. 24. — Tempore si peccata latent,

et tempore parent. Cato. dist. 2. 8. — Tempori aptari decet. Sen. Med. 175. — Tempori parce. Sen. ep. 88. 39. — Tempori serviendum est. Cic. ad Att. 10. 7. 1. — Temporibus sapiens mores sine crimina mutat. — Temporibus servire decet. Lucan. — Temporis atque loci servanda est conditio. Paling. — Tempus arguit amicum. Aristot. — Tempus edax rerum. Ov. met. 15. 234. — Tempus homini consultor. — Tempus in agrorum cultu consumere dulce est. Ov. ex Pont. 2. 7. 69. — Tempus index morum. Manut. — Tempus medicorum primus et optimus. — Tempus omnium explorator. Thales. — Tempus omnium sapientissimum. Manut. — Tempus primus et optimus medicus. — Tempus silices et adamantina terit. — Tempus vulnera sanat. — Utere temporibus. Ov. trist. 4. 3. 83. — Variat omnia tempus. Paling. 10. 305. — Venito in tempore. Auson. — Veritas temporis filia. Gell. 12. 11. 7. — Vigilare addeceat, qui sua vult tempore conficere officia. Plaut. Rud. 4. 2. 16. — Virginitas, tempus, vox, irreparabile damnum. — Vitiat lapidem longum tempus.

Temulentus dormiens non est excitandus. Theogn.

Tenaciter. Inimica tenacius haerent. — Quae a puero discuntur tenacius haerent.

Tenax requirit prodigum. Agricola.

Tendere. Casses tendere. — Funem abrumpere nimium tendendo. — Neque semper arcum tendit Apollo. Hor. — Nimium tendendo funem abrumpis. — Pes sic tendatur, ne lodex praetereatur. (Vel: transgrediat.) — Tendit in ardua virtus. Ov. ex Pont. 2. 2. 113. — Tenduntur casses. Tibull. 1. 6. 5.

Teneates. Felix Corinthus, at ego sim Teneates.

Tenebrae. Audacter cum eo in tenebris micare potes. Petron. 44. —

Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet. Publ. Syr. — Cimmeriae tenebrae. — Cimmeriis tenebris atrior. Lactant. inst. 5. 3. 23. — Dignus quocum in tenebris mices. Cic. de off. 3. 19. 77. — In tenebris micare. Petron. — In tenebris saltat. — More Andabatarum gladium in tenebris ventilat (Caecus.) S. Hier. adv. Helvid. 5. — Non quem velis tibi in tenebris occurrere. Sen. apoc. 13. — Post tenebras lux. — Quis dubiam in tenebris tentet inire viam? — Stultus in tenebris ambulat. Eccl. 2. 14. — Tenebrae tamquam nox. Plaut. Cas. 5. 2. 8. — Tenebras obducere rebus clarissimis. — Tenebras rebus inducere. Quint. — Tenebris nigrescunt omnia circum.

Tenebrosus. Via impiorum tenebrosa, nesciunt ubi corruant. Prov. 4. 19.

Tenedius homo. — Tenedius patronus. — Tenedia securis. (Rigor.) Cic. ad Qu. fr. 2. 11. 2. — Tenedius tibicem.

Tenellus. Grunnit porcellus, ut sus vetus ante, tenellus.

Tener. A teneris assuescere multum est. — A teneris unguiculis. Cic. ad fam. 1. 6. 2. — Altius praecepta descendunt, quae teneris imprimuntur aetatibus. Sen. ad. Helv. 16. 16. — Ante annos robustae aetatis periculosa est teneris abstinencia gravis. S. Hier. — De tenero ungui. Hor. carm. 3. 6. 24. — In teneris consuescere multum est. Verg. Georg. 2. 272. — Tenero lascivior haedo.

Tenere. Auribus tenet lupum. Ter. Phorm. 506. — Cauda tenes anguillam. — I modo venari leporem, nunc itim tenes. Plaut. — I modo venari leporem, nunc cirim tenes. Plaut. Capt. 1. 2. 81. — Quos amor verus tenuit, tenebit. Sen. Thyest. 551. — Tene, quod bene. — Venare leporem: nunc ictim tenes. Plaut. Capt. 184. — Venare leporem, nunc erem tenes.

Tenor. Uno tenore. Cic. orat. 6. 21.

Tentare. Aut non tentaris, aut perforce. — Haud ultra nostras tentant nos numina vires. — Fumantem nasum vivi ursi tentare. Mart. 6. 64. 27. — Ne tentes, aut perforce. — Non sunt tentanda, quae effici omnino non possunt. Quint. 4. 5. 117. — Non tentabis Dominum Deum tuum. Ss. Matth. 4. 7. — Pelasgi tentando venire Trojam. — Restat iter coelo; coelo tentabimus ire. Ov. — Tentantes ad Trojam pervenerunt Graeci. — Tentare vadum.

Tenuari. Assiduo vomer tenuatur ab usu. Ov. ex Pont. 2. 7. 43.

Tenuis. E tenui casa saepe vir magnus exit. — Omnia sunt hominum tenui pendentia filo. Ov. ex Pont. 4. 3. 35. — Perna viri tenuis famosa, dolorque potentis. — Tenuis conamur grandia. — Tenuis fortunae hominibus, dii semper largiuntur tenua.

Tepere. Principium fervet, medium tepet, exitus alget. — Principium fervet, medium tepet, ultima frigent.

Tepidus. Nec calidus, nec frigidus, sed tepidus. Ss. — Quo Romae propiores, tanto christiani tepidiores.

Terere. Calcem calce terere. — Ne Aesopum quidem trivisti. Suidas. Testa terit lapidem, testam lapis, exitus idem.

Tergere. Os tergit et pergit.

Tergum (tergus). A fronte praecipitium, a tergo lapi. — Aliena vitia in oculis habemus, a tergo nostra sunt. Sen. de ira. 3. 28. 8. — Ex alieno tergo lata secantur lora. — Mors prius a tergo, quam sapiamus adest. — Non videmus manticae quod in tergo est. Catull. 22. 21. — Optimus a tergo semper noscendus amicus. — Peras imposuit Jupiter nobis duas, propriis repletam vitii post tergum dedit, alienis ante pectus suspendit gravem. Phaedr. — Pons a tergo abruptus est. — Praecedenti spectatur mantica tergo. Pers. — Sequitur superbos ul-

tor a tergo Deus. Sen. Herc. fur. 385. — Terga dare. Liv. — Terga vertere. Caes. — Tergo suo tutelam dare.

Terminus. Mysorum et Phrigorum termini discreti sunt.

Terra. A terra ad coelum quidlibet. (De controversiis). Plaut. Pers. 604. — A terra dicitur se tollere arbor. (Qualis terra, talis arbor). — A terra fugias, vel morum convena fias. — Ad terrae morem vitae decet esse tenorem. — Artem quaevis alit terra. Sueton. — Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Ss. — Bona terra, mala gens. — Breves dies hominis super terram. — Coelo ac terrae loquitur. — Coelum et terras miscet. Liv. 4. 3. 6. — Coelum non quaeret, qui totus terrae adhaeret. — Coelum sursum et terra deorsum, et cor regum inscrutabile. Prov. 25. 3. — Cujus est terra, illius est regnum. — Fida terra, infidum mare. — Hanc terram neque oculis, neque pedibus usurpavi. — Ille terrarum mihi praeter omnes angulus ridet. Hor. — Inutile terrae pondus. — Jupiter in coelis, nummus regit omnia terris: divisum imperium cum Jove nummus habet. — Me mortuo terra misceatur incendio. — Nec ad coelum nec ad terram pertinet. Petron. 44. — Nec terrae ferre omnes omnia possunt. Verg. Georg. 2. 109. — Neque coelum, neque terram attingit. — Nudi nascuntur nudos quos terra recepat. Columban. 2. 54. — Omne quod exoritur, terra fit et moritur. — Onus terrae. — Quae de terra facta sunt, in terram pariter revertuntur. Eccl. 3. 20. — Quaevis terra alit artificem. — Qui jacet in terra, non habet unde cadat. — Quidquid sub terra est in apicum proferet actas. Hor. ep. 1. 6. 24. — Reddenda est terrae terra. Cic. Tusc. 3. 25. — Sit tibi terra levis. — Terra ferax Cerere, multoque feracior uvis. — Terra incognita. — Terra marique quaerere. — Terra salutiferas herbas eademque

nocentes nutrit et urticae proxima saepe rosa est. Ov. rem. am. 45. — Terra filius. (Ignotus). Min. Fel. Oct. 21. 7. — Terram coelo miscent. — Terram continentem incolentes mare desiderant. — Terram video! (De nautis). Cic. de sen. 19. 71. — Terrarum omnium deflagratio. — Tutior locus est in terra, quam in turribus altis.

Terrenus. De re terrena veniunt quot mille venena.

Terrere. Leonem larva terres. — Nee aspera terrent. — Qui terret, plus ipse timet. Claudian. 8. 290. — Terretur nimio pennae stridore columba, unguibus accipiter saucia facta tuis. Ov. trist. 1. 1. 75. — Vestigia terrent. Hor. ep. 1. 1. 74.

Terrestris. Marinus quum sis, ne terrestris fias.

Territare. Quid nemus intramus, quos territat undique ramus?

Terror. Panicus terror.

Tertius. Duobus certantibus tertius gaudet. — Duobus litigantibus tertius gaudet. — Inter duos litigantes tertius gaudet.

Teruncius. Croesi pecuniae teruncium addere. Cic. do fin. 4. 12. — Ne teruncius quidem. — Non terunci facere.

Tessera. Confregisti tesseram. (Fini amicitiae). Plaut. Cist. 2. 1. 27. — Ita vita est hominum, quasi quum ludas tesseras. — Semper bene cadunt Jovis tesserae.

Testa. Odorem testa servabit diu, quo semel est imbuta. Hor. — Quo semel est imbuta recens, servabit odorem testa diu. Hor. ep. 1. 2. 69. — Quod nova testa capit, inveterata sapit. — Testa colliditur testae. Aristoph. — Testa terit lapidem, testam lapis, exitus idem. — Tota quidem novi: testa plus pars valet ovi.

Testari. Actis testantibus. — Cauda de vulpe testatur. — Nidus testatur

qualis avis hic dominatur. — Vulpes de cauda testatur.

Testimonium. Da mihi muntuum tesimonium. Cic. p. Flacc. 4. 9. — Non opus est verbis, ubi rerum testimonia adsunt. — Ponderanda sunt testimonia non numeranda. — Xenocratis testimonium.

Testis. Absentes deos testes facit. — Apud bonum judicem argumenta plus quam testes valent. Cic. de rep. 1. 38. 59. — Conscientia mille testes. Quint. 5. 11. 41. — Domesticus testis. — Est facies testis, quales estis. — Est facies testis quales intrinsecus estis. — Gravior esse testis solet, qui a reo surgit. Sen. contr. 4. 27. 7. — Historia est testis temporum. Cic. — Illa dolet vere, quae sine teste dolet. Mart. — Nocte dieque tuum gestas in pectore testem. — In ore duorum vel trium testium stet omne verbum. Ss. Matth. 18. 16. — Non bene conducti vendunt perjuriam testes. Ov. am. 1. 10. 37. — Nullum putaveris locum sine teste. Ps. Sen. Mor. 79. — Nullum tam impudens mendacium est, ut teste careat. Plin. H. n. 8. 22. 82. — Per testes binos quivis convicitur aptos. R. j. — Pluris est oculatus testis unus, quam auriti decem. Plaut. Truc. 490. Posteriores dies testes sunt sapientissimi. — Propria oris fassio centum testibus aequivalet. — Res ipsa testis est. Plaut. Aul. 421. — Testis deprehensus. — Testis falsus non erit impunitus et qui mendacia loquitur non effugiet. Prov. 19. 5. — Testis fidelis non mentitur. Prov. 14. 5. — Testis unus, testis nullus. — Tolle mali testes, levius mala cuncta feremus. — Turpe quid ausurus, te sine teste time. Auson. — Unique testi nec Catoni creditum est. S. Hier. adv. Ruf. 2. 24. — Unus testis, nullus testis. Justinian.

Testu. Indignum testu.

Testudineus gressus. Plaut. Aul. 49. — Testudineus gradus. Plaut.

Testudo. Aquilam testudo vincit.

— Ipsi testudines edite, qui cepistis.
— Jam testudo volat. (Incredibile).
Claudian. 18. 352. — Oportet testu-
dinis carnes aut edere, aut non edere.
— Testudinis carnem aut comesse
oportet, aut non comesse. — Testu-
do prius leporem anteverterit. — Te-
studo ubi collecta in suum tegimen,
est tuto (vel: tuta). Liv. 36. 32. —
Testudo volat. — Virtutem et sapien-
tiam vincunt testudines.

Teter. (Taeter.) Efficiunt tetrum
tetricima crimina vultum. — Teter
es ecce lebes! — ait olla, pudescere
debes.

Teucus. Equo ne credite Teucri!

Teutonicus furor.

Textor. Ob textoris erratum sartor
vapulabit.

Textura. Ex fimbria textura ma-
nifesta.

Textum. E fimbria de textu iudico.

Thales. Ille Thalete mihi sapien-
tior esse videtur, qui suus est. —
Plus sapit quam Thales. Plaut. Racc. 122. — Sic Thales in puteum. (Sc.: incidit spectans coelum.) Tertull. de anim. 6.

Thasium vinum.

Theatrum. Nullum theatrum vir-
tuti conscientia majus est. Cic. —
Theatrum simul aperit et claudit.

Thebanus. Cur non suspendis te,
ut aput Thebanos heros fias.

Theologicum vinum.

Theoria. Aurea praxis, sterilis theo-
ria. — Recta praxis est recta rectae
theoriae applicatio. R. j. — Theoria
sine praxi est curus sine axi.

Thericlei amicus.

Therodamas est.

Thesaurus. Amicus fidelis protec-
tio fortis: qui autem invenit illum, inve-
nit thesaurum. Sirach. 6. 14. — Beatus
dives qui inventus est sine macula et
qui post aurum non abiit nec spera-
vit in pecunia et thesauris. Ecl. 31. 8.
Carbonem pro thesauro invenimus.
Phaedr. 5. 6. 6. — Clausis thesauris

incubat. Quint. 10. 1. 2. — Custodit
quasi thesaurum draco. — Domesti-
cum thesaurum calumniatur. Aristid.
— Incubat thesauro, quasi draco. —
Litterae thesaurum est. — Plus probo
thesaurum docti, quam divitis aurum.
— Pro thesauro carbones. — Profert
de thesauro suo nova et vetera. Ss. —
Sapientia abscondita et thesaurum in-
visus, quae utilitas in utrisque. Si-
rach. 20. 32. — Thesaurum in sepul-
chro ponit. Publ. Syr. — Thesaurum
in sepulchro ponit, qui senem heredem
facit. P. S. — Thesaurus carbones
erant. — Thesaurus mali. Plaut. Merc.
163. — Ubi enim est thesaurus tuus,
ibi cor.

Thesalicum commentum.

Theseus. Nihil sine Theseo. — Non
absque Theseo.

Thetidem simul et Calateam amat.

Thronus. Misericordia et veritas
custodiunt regem et roboratur ele-
mentia thronus. ejus. Prov. 20. 28. —
Rana in padulem ex aureo resilit thro-
no. P. S.

Thus vide tus.

Thyestis coena.

Thylacus. Manu serendum non
thylaco.

Thyle (Thule). Ultima Thyle. (Pro-
cul). Verg. Georg. 1. 30.

Thymiamate furtivo deos placat.

Thymo nemo vescitur ubi adest
caro.

Thynnus. (Thunnus). Adnant thyn-
ni. (Occasio). — Plures adnant thynni.
Hor. sat. 2. 5. 44. — Thunno captato
cordylam excludere.

Tibia. Asinus ad tibiam aptus. —
Galeam tibiae aptas. — Genu tibia
propius. — Omnes easdem tibias in-
flant. — Pejus Babys tibia canit. —
Quid opus erat longis canere tibiis?
Tibiam tubae comparat. — Tibiis
apertis.

Tibicen. Arabicus tibicen. (Sine
fine). — Ipse sibi tibicen est. — Sat
facit indoctus tibicen saltare volenti

— Tenedius tibicen. — Tibicen vapulat. — Tibicines mente capti. — Tibicinis vitam agit.

Tigris. Non tigribus agni. Hor. A. p. 13. — Obsequium trigesque domat timidosque leones. — Orba tigride pejor. — Tigride quid pejor? aspis; quid aspide? doemon; doemone quid? mulier; quid muliere? nihil.

Timere. Amor timere neminem verus potest. Sen. Med. 416. — Cave multos, si singulos non times. — Decet timeri Caesarem; at plus diligi. Sen. Octav. 457. — Diligere filiorum est, timere servorum. S. Hier. — Evenisse satius est, quae in te uxor dicit, quam quae parentes timent. — Filius diligit, servus timet. S. Hier. — Fures clamorem timent. — Heu quam est timendus, qui mori tutum putat! P. S. — Igne semel tactus, timet ignem postmodo cattus. — Ignem flamesus timet atque canem cane laesus. — Miserimum est timere, quum speres nihil. Sen. Troad. 425. — Mortem optare malum, timere pejor. Auson. sept. sap. 6. 2. — Mortem timere quam mori crudelius est. P. S. — Mortis imago juvat somnus, mors ipsa timeatur. — Multos timere debet quem multi timent. P. S. — Nec timeat mortem bene conscia vita, nec optet. Auson. ephem. orat. 73. — Necesse est multos timeat, quem multi timent. Sen. de ira 2. 11. 4. — Nemo canem timeat, qui non laedit nisi latret. — Nemo timendo ad summum pervenit locum. P. S. — Nescit plebs jejuna timere. — Nihil est quod timeas, si innocens es. Quint. declam. 294. 154. — Nil timet adversi, quem servat rector Olympi. — Odia qui nimium timet, regnare nescit. Sen. — Parietes arcanorum conscios time. — Quam timidus est is, paupertatem qui timet. P. S. — Quem multi timent multos timeat necesse est. — Qui a multis timetur, multos timet. Ps. Sen. mor. 61. — Qui sceptrum duro saevus imperio regit timet timentes; metus

in auctorem redit. Sen. Oed. 705. — Qui terret, plus ipse timet. Claudian. 8. 290. — Qui timet Deum nihil negligit. Eccl. 7. 19. — Quicumque fraudes alii tendit subdolas, timere debet, ne ipse capiatur dolo. Phaedr. — Quidquid id est timeo Danaos et dona ferentes. Verg. — Quod timet impius veniet super ipsum. Prov. 10. 24. — Quotidie damnatur, qui semper timet. P. S. — Radix est sophiae Dominum de mente timere. Columban. monost. 175. — Ramum quemque timens malus est venator. — Recte faciendo neminem time. — Reginam occidere nolite timere bonum est. (?). — Scire volunt secreta domus atque inde timeri. Juv. — Si vultis nihil timere, cogitate omnia esse timenda. Sen. nat. quaest. 6. 2. 2. — Somnia fallaci ludunt temeraria nocte et pavidas mentes vana timere jubent. Tibull. 3. 47. — Stulti timent fortunam, sapientes ferunt. P. S. — Stultum est timere quod vitare non possis. Ps. Sen. mor. 39. — Timeat maledicere pauper, multaque divitibus non patienda ferat. Ov. art. am. 2. 167. — Timeo Danaos et dona ferentes. Verg. Aen. 2. 49. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas, laesus ab igne puer timet illum postea semper. Ov. — Turpe quid ausurus, te sine teste time. Auson. — Umbras timet. — Unius libri lectorem timeo.

Timide. Nil temere, nil timide. — Qui timide rogat, docet negare. Sen. Hippol. 593.

Timidus. Canes timidi vehementius latrant, quam mordent. Curt. 7. 4. 13. — Effugit mortem quisquis contempserit: timidissimum quemque consequitur. Curt. 4. 14. 25. — Epeo timidior. — Mater timidi flere non solet. Corn. Nep. Thrasyb. 2. 3. — Pericla timidus etiam quae non sunt videt. P. S. — Quam timidus est is, paupertatem qui timet. P. S. — Timida columba. — Timidi nunquam

statuere trophaea. — Timidissima turba; columbae. Ov. art. am. 1. 117.

Timonea coena. — Timonea vita.

Timor. Alternant spesque timorque fidem. Ov. her. 6. 38. — Audendo magnus tegitur timor. Lucan. 4. 702. — Degeneres animos timor arguit. Verg. Aen. 4. 13. — Est laris ordo foris, ubi non est larva timoris. Inf. — Imperitia confidentiam, eruditio timorem creat. S. Hier. ep. 73. 10. — Initium sapientiae timor Domini. Sirach. 1. 16. — Jus est in armis: opprimit leges timor. Sen. Herc. fur. 253. — Magnum timoris remedium clementia est. Sen. Octav. 442. — Nos anxius, omnia cogit, quae possunt fieri, facta putare timor. — Nullus ubi timor est, honor et reverentia cedunt. — Omnis sapientia timor Dei. Sirach. 19. 18. — Pedibus timor addidit alas. Verg. — Pessimus in dubiis augur: timor. — Primus in orbe Deus est timor. — Principium sapientiae timor Domini. Prov. 9. 10. — Prona est timori semper in pejus fides. Sen. Herc. fur. 316. — Quatuor ista: timor, odium, dilectio, donum saepe solent rectos hominum pervertere sensus. — Res est solliciti plena timoris amor. Ov. her. 1. 12. — Timor Domini apponet dies et anni impiorum breviabuntur. Prov. 10. 27. — Timor Domini disciplinae sapientiae. 15. 33. — Timor Domini expellit peccatum. Sirach. 1. 27. — Timor Domini odit malum. Prov. 8. 13. — Timor Domini principium sapientiae. Prov. 1. 7. — Timor offeicit. — Ubi timor, ibi pudor. — Virtus in astra tendit, in mortem timor. Senec. Herc. Oet. 1917.

Tinnire. Aures mihi tinniunt. — Nimium jam tinnis. — Nunquam temere tinnit tintinnabulum. Plaut. Trin. 1004. — Tinniunt aures sono suopte. Catull. 52. 10.

Tinnitus. Integritas ollae tinnitu noscitur ipso: stulti quid sapiant edita verba docent.

Tintinnabulum feli annectere. Phaedr. — Nunquam temere tinnit tintinnabulum. Plaut. — Mulus clarum collo jactans tintinnabulum. Phaedr. 2. 7. 5. — Nemo feli tintinnabulum annectere vult. — Stulti non indigent tintinnabulis.

Tinnulus rhetor.

Tipula (tippula.) Levis tipula frigidus transit lacus. — Tippula levius.

Tiresia vivacior.

Tiro. Bonus vir semper tiro. — Dux leo tirones etiam facit leones. — Semper bonus homo tiro est. Mart. 12. 51. 2.

Tithonus est. Tithoni senecta.

Titio ad ignem.

Titubare. Cum titubet quadrupes, labitur ergo bipes. — Male strabo stare, quam caecutiens titubare.

Titulus. Aliud in titulo, aliud in pixide. — Mundus titulis titillatur. — Tituli sunt quinque bibendi: hospitii adventus, praesens sitis, atque futura, aut vini bonitas, aut quaelibet alia causa. — Titulus bibendi. — Titulus sapientis pulcher. — Titulus sine vitulo. — Vitulum, non titulum.

Toga. A toga ad pallium. (Paxbellum). Tertull. — Cedant arma togae Cic. — Ferre togae squalor solet intus purpureum cor. — Non possum togam praetextam sperare, quum exordium pullum videam. Quint. 5. 10. 71.

Tolerabile. Aequale pondus tolerabilius. — Tolerabilius est alieno gladio, quam nostro perire. S. Ambros. de off. 1. 4. 15.

Tolerare. Injuriae leves toleratae graviores invitant. — Miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Tac. hist. 1. 15. Nobis inter nos vitia nostra toleranda sunt. — Tolerari posse.

Tolosanum aurum habet. (Infelix, injustum). Aurum Tolossanum. Cic. de nat. deor. 3. 30. 74.

Tollere. Abusus non tollit usum — Ancoras tollere. Varro r. r. 3. 17. 1. — Cornu tollere. Hor. — Emtio

locatum tollit. R. j. — Olera spectant, lardum tollunt. — Onus tollenti auxiliare, deponenti nunquam. — Poterat bovem iratum tollere. Petron. 63. — Potest taurum tollere, qui vitulum sustulerit. Petron. 25. — Quae non posuisti, ne tollas. Plato. — Qui vitulum tollit, taurum subduxerit idem. — Quod natura dedit, tollere nemo potest. — Roma manus rodit, quod tollere non valet, odit. — Taurum tollet, qui vitulum sustulerit. Petron. — Usus propter abusum tollere. — Usus propter abusum minime tollendus. — Valet bovem iratum tollere.

Tonare. Eripuit Jovi fulmen viresque tonandi. Manilius. — Jupiter tonans.

Tondere. Asinum tondere. — Bonus pastor tondeat gregem suum, sed non glabret. Tiberius. — Cauponum nullus tondendae nescius artis. — Tondebo usque ad vivam cutem. Plaut. Bacch. 242.

Tonitru. Contra tonitrua oppedere. — Inter tonitrua dormit. — Tonitru imbrems antecedit.

Tonsor. Antiquus bonus est medicus tonsorque novellus. — Lippis et tonsoribus notum. Hor. serm. 1. 7. 3. — Omnibus et lippis notum et tonsoribus. Hor. — Sit medicus senex, tonsor juvenis.

Tonsus. Lanam petierat ipseque tonsus abiit. — Reus tonsus.

Tonus. In fine videbitur ejus toni.

Tormentum. Et loqui poena est et reticere tormentum. Romul. Nilant. 2 fab. 20. — Grave tormentum famas. — Majore tormento pecunia possidetur, quam quaeritur. Sen. ep. 115. 16. — Non loqui poena est, et reticere tormentum. — O tacitum tormentum animi conscientia! Publ. Syr. — Potentes potenter tormenta patientur. Sap. 6. 7.

Torpere. Ingenium longa rubigine laesum torpet et est multo, quam fuit ante minus. Ov. trist. 5. 12. 21. —

Melius est pisciculos cepisse, quam desidia torpere.

Torpescere. Qui torpescit dum calet, frigidus nihil valet.

Torpor. Ops sibi frigescit, cum sus torpore pigescit. Inf.

Torquere jus. — Per quae peccat quis, per haec et torquetur. Sap. 11. 17. — Si non intendes animum studiis et rebus honestis, invidia vel amore vigil torquere. Hor. ep. 1. 2. 35.

Torrens. Contra torrentem niti. — Stagnum litus edit: torrens properando recedit.

Torris. Saepe dat atrocem scintilla minuscule torrem.

Tortella. Quilibet ad propriam tortellam confovet ignem.

Tortus. Lignum tortum nunquam fit rectum. — Lignum tortum haud unquam rectum.

Torus. Non venit ex molli vivida fama toro. — Pausa morosa tori modicum dapis impetrat ori. Inf. — Uxorem nullus ducat, me iudice, vates: uxor obest studio, sit licet apta toro.

Totus. Cujus pluris erat unguis, quam tu totus es. Petron. 57. — De omnibus aliquid, de toto nihil. — Dimidium majus est quam totum. — Dimidium plus toto. Macrobr. 2. 3. 4. — Ex omnibus aliquid e toto nihil. — Fac totum. — Grex totus in agris unius scabie cadit et porrigine porci. Juv. 2. 79. — Grex totus unius scabie cadit et porrigine porci. — In toto et pars continetur. — Lege totum, si vis scire totum. — Manu tota. — Membrum perdere praestat, quam totum corpus. — Morbida facta pecus totum corrumpit ovile. — Nec veteris formae gratia tota perit. Corn. Gall. el. 2. 32. — Pluris est ejus unguis, quam tu totus es. Petron. 57. — Principium dimidium totius. Lucian. — Qui totum vult, totum perdit. — Quidquid est factum, semper est factum totum. — Tota erras via. Ter. Eun. — 245. — Totum laudatur, si finis laude

beatur. — Totus de capsula. Sen. — Unius ovis scabies totum gregem contaminat. S. Ambros. de fide. 5. — Unius pecudis scabies totum commaculat gregem. S. Hier.

Trabalis. Beneficium figere clavo trabali. (Ne obliv.) — Clavo trabali figere. Cic. Verr. 5. 22. 53.

Trabes. Alterius qui vult oculis extergere labem: e propriis oculis eruat ante trabem. — Vides festucam in oculo fratris tui, et trabem in oculo tuo non vides? Ss. Matth. 7. 3.

Tractare. Ex alienis cibariis liberaliter hospites tractare facile. — Molli articulo tractare. Quint. 11. 1. 70.

Tractus. Bos ad aquam tractus, non vult potare coactus.

Tradere. Cursu lampada tradere. Varro. r. r. 3. 16. 9. — De manu in marum tradere. Cic. ad fam. 7. 5. 3. — Nunc cursu lampada tibi trado. — Per manus tradere. — Tradere ventis. Hor. carm. 1. 26. 2.

Tragicus. De tragico cothurno strepens. Amm. Marc. 20. 1. 2.

Tragoedia. E comoedia tragoedia. — Erinnys ex tragoedia. Aristoph. — Quid in tragoedia comici? — Tragoe-dias agere in nugis. Cic. de orat. 2. 51. 205.

Tragoedus. Iliensis tragoedos con-duxit.

Tragulam injicere.

Trahere. Bovem cornu trahit. S. Aug. — Capillis trahere. Plaut. — Currus bovem trahit. — Ducunt volentem fata, nolentem trahunt. — Exempla trahunt. — Facile volentem trahas. — Fata volentes ducunt, nolentes trahunt. Sen. — Lepus leonem trahit aureo laqueo. — Major pars trahit minorem. — Natura plus trahit septem bobus. — Pedibus trahere. — Plerumque res parvae maximas trahunt. — Quo fata trahunt, retrahuntque, sequamur. Verg. Aen. 5. 709. — Trahit sua quemque voluptas.

Verg. ecl. 2. 65. — Uno crine trahitur voluntarius.

Trames. Mantica mole levis, fit longo tramite gravis.

Tranquillus. Ad scopulum e tranquillo auferri. — Huic mandes, qui te ad scopulum e tranquillo auferat. Ter. Phorm. 688. — In tranquillo est. Terent. — In tranquillo tempestatem optat. Cic. — In tranquillo quilibet est gubernator. — Mediis tranquillis in undis. — Oleo tranquillior. Plaut. Poen. 1236. — Rebus in tranquillis metuas adversa sub illis. — Reddam te oleo tranquillior. — Tardiores quam corbitae sunt in tranquillo mari. Plaut. Poen. 507. — Tranquillo (mari) quilibet gubernator est. Sen. ep. 85. 34. — Tranquillas etiam naufragus horret aquas. Ov. ex Pont. 2. 7. 8. — Velificatione tranquilla.

Transactus. Facta transacta. Ter. Andr. 248.

Transcendere. Ab asinis ad boves transcendere. Plaut. Aul. 235. — Postes transcendere.

Transenna. A transenna lubricum petit. — Ab transennis turdus lubricum petit. — Per transennam aspicere. Cic. — Quasi per transennam. Cic. de orat. 1. 35. 162. — Petere lubricum a transenna. Plaut.

Transferre. Vetus arbustum difficile potest transferri. Sen.

Transgredi. Stateram ne transgrediari.

Transilire lineas. Cic.

Transire. Casus quem saepe transit, aliquando invenit. Publ. Syr. — Sic transit gloria mundi. — Transire lineas. Cic. parad. 3. 1. 20. — Transivimus per ignem et aquam. — Ut flos et ventus, sic transit nostra juvenus.

Transmarinus. Nulli consulendum est: ducere uxorem et transmarinam facere peregrinationem.

Transmittere. Irretit muscas,

transmittit araneavespas. — Leo transmittit vitulos.

Transmutare. Fortuna transmutat incertos honores.

Transplantare. Annosa arbor non transplantatur.

Transvolat in medio posita, et fugientia captat. Hor. serm. 1. 2. 108.

Tremor. Ante tubam remor artus occupat.

Trepidare ante tubam. — Divitiae trepidant, paupertas libera res est.

Trepidus. Cum res trepidae, reverentia divum nascitur. — Multa trepidus solet detegere vultus. Sen. Thyest. 330.

Tres. Amor est inter duos et non inter tres. — Est quasi grande forum vox alta trium mulierum. — Ne tria quidem Stesichori nosti. — Post tres saepe dies vilescit piscis et hospes. — Quod tribus est notum, non est a plebe remotum. — Tres faciunt collegium. Neratius Prisc. — Tres feminae et tres anseres: nundinae. — Tres mulieres faciunt nundinas. — Tria verba non potest jungere. Sen. ep. 40. 9. — Tribus bolis. Plaut. Cure. 5. 2. 13. — Tribus verbis.

Triarii. Res ad triarios rediit. (Extremum periculum.) Liv. 8. 8. 11.

Tribunal. A remo ad tribunal.

Tributum. A mortuis tributum exigit. Aristot. — Vel a mortuo tributum aufert.

Tricae. Apinae tricaeque. — Sunt apinae tricaeque et siquid vilius istis. Mart. 14. 1. 7.

Trielinium. In trielinio vola, in cubiculo nola. Quint. 8. 6.

Trieris. Quisque suae trieri solet apta profunda tueri.

Trimestris. Felicibus sunt et trimestres filii. — Felicibus sunt et trimestres liberi. (Per ironiam).

Trinitas. In trinitate robur.

Trinum. Omne trinum perfectum.

Triobolus. Homo non trioboli.

Plaut. Poen. 463. — Plures triobolos, paucos est cernere vates. Zenodot.

Triplex. Funiculus triplex non facile rumpitur. Ss. Predic. 4. 12.

Tripes. De tripode dictum. — E tripode confectum.

Tripudium. Intus tripudium, foris lamentum.

Tristis. Ad tristem partem strenua est suspicatio. P. S. — Auxilium Christi venit ad nos tempore tristis. — Difficile est tristi fingere mente jocum. Tibull. 3. 6. 34. — Interdum miscentur tristia laetis. Ov. fast. 6. 643. — Laeta juvenem frons decet, tristis senem. — Laetitia juvenem, frons decet tristis senem. Sen. Hippol. 453. — Litera tristis. (C. condemnio). — Miscentur tristia laetis. Ov. — Mors optata recedit, at cum tristis erat, praecipitata venit. Corn. Gall. el. 1. 115. — Nunquam animo tristi fer poenam, quam meruisti. — Oderunt hilarem tristes, tristemque jocos. Hor. ep. 1. 18. 89. — Omne animal post coitum triste. — Post tristia soles. Paling. 4. 46. — Qui natus est infelix, vitam tristem decurrit. Phaedr. — Sic est consuetum: comitantur tristia laetum. — Spiritus tristis exsiccat ossa. Prov. 17. 22. — Stultitia est ei te esse tristem, cujus potestas plus potest. Plaut. Cas. 2. 4. 4. — Suspicio ad tristem partem strenua. — Triste lupus stabulis. — Tristius helleboro. — Ver hiemem sequitur, sequitur post triste serenum.

Tristitia. Felices frustra nobis promittimus annos: semper enim curae tristitiaque premunt. Mant. Parth. — Iracundiae comes tristitia. — Multos occidit tristitia et non est utilitas in illa. Eccl. 30. 25. — Tristia et magnos animos prosternere novit. — Tristitia vestra vertetur in gaudium. Ss. — Tristitiam si potes non admisersis, si minus non ostenderis. Ps. Sen. mor. 11.

Triticum. Caro confortat corpus,

vinum calorem refocillat, triticum nutrit. — Mirum lolio te victitare, tam vili tritico. — Non est triticum sine paleis. — Ubi non est triticum, ibi non est placenta. — Vili tritico, lolio, victitat, Plaut. mil. gl. 2. 3. 50.

Tritus. Fores habent tritas, ut pastorum casa. — Trita ad naturam recedunt. — Trita via omnium tutissima. — Via trita est tutissima.

Triumphare. Non vis aut numerus, melior sed causa triumphat. — Odium effugere est triumphare. — Tandem bona causa triumphat. — Virtus triumphat.

Triumphus. Ne canas triumphum ante victoriam. — Pax optima rerum, quas homini novisse datum est: pax una triumphis innumeris potior. Silius. I. — Post pugnam venit triumphus. — Sacrilegia minuta puniuntur, magna in triumphis feruntur. Sen. ep. 87. 20. — Triumphum canit atque victoriam. — Victoriam nondum adeptus triumphum canis.

Trivium. De trivio. — In triviis fixum se demittit ob assem. (Avarus). — Maledictum ex trivio. (Rusticum). Cic. p. Mur. 6. 13. — Sum in trivio. Theognis.

Troja. Conando Graeci Troja potiti sunt. — Hectora quis nosset, felix si Troja fuisset. — Pelasgi tentando venere Trojam. — Tentantes ad Trojam pervenerunt Graeci. — Troja fuit. Lucan.

Trojanus. Intus est equus Trojanus. Cic. p. Mur. 37. 78.

Tros. Fuimus Troes. Verg. Aen. 2. 324. — Tros Rutulusve fuit. Verg. Aen. 10. 108.

Trophaeum. Ignavi nunquam statuere trophaea. — Timidi nunquam statuere trophaea.

Trophonius. Ex antro Trophonii prodit.

Trudere. Cuneus cuneum trudit. — Ebrietas in proelium trudit iner-

mem. Hor. ep. 1. 5. 16. — Fallacia alia aliam trudit. Ter. Andr. 778.

Truncus. Curvatur truncus cito, qui tibi post erit uncus. — Est arbuscula non truncus curvandus in unicum. — Nil nisi Cecropides truncoque simillimus Hermae. — Tamquam truncus aut stipes. Tamquam truncus atque stipes stetit. Cic. Pis. 9. 19. — Truncus iners.

Trux. In lymphata tacita truciora latent aconita.

Tuba. Ante tubam tremor artus occupat. — Ante tubam trepidare. — Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam. Ss. — Fax et tuba. — Sic illius vox crescebat, tamquam tuba. — Sus tubam audivit. Suid. — Tibiam tubae comparat. — Ubi nummus loquitur, Tulliani eloquii tuba raucecit. Alan. — Vox crescit tamquam tuba.

Tuber. Qui ne tuberibus propriis offendat amicum postulat, ignoscit verrucis illius. Hor. sat. 1. 3. 73. — Ubi uber, ibi tuber. Apul. flor. 18. — Verrucis offenditur ac tubera habet.

Tueri. Acrius appetimus nova, quam parta tuemur. — Arbor honoretur, ejus nos umbra tuetur. — Facilius est quaedam vincere, quam tueri. Curt. 4. 11. 9. — Ferrum tuetur principem, melius fides. Sen. Oct. 456. — Majore cura tuenda, quae parta sunt. Cic. — Nec minor est virtus, quam quaerere, parta tueri. Ov. art. am. 2. 13. — Parta tueri. Ov. — Quisque suae trieri solet apta profunda tueri. — Quod fecit quisque, tuetur opus. Ov. ex Pont. 4. 1. 28.

Tullius (Cicero). Nummus ubi loquitur, Tullius ipse tacet. — Ubi nummus loquitur Tulliani eloquii tuba raucecit. Alan.

Tumere. Mente tumens laetor, numismate dum locupletor.

Tumulare. Qui moritur minis, bombis tumuletur asininis. — Terra

omnis patria est, qua nascimur et tumularum. Cato mon. 31.

Tumultus. Post bellum tumultus.

Tumulus. Cum tumulum cernis, cur non mortalia spernis. — Grammaticam didici multos docuique per annos, declinare tamen non potui tumulum. — Sufficit huic tumulus, cui non suffecerat orbis. (Alexander Magnus.)

Tundere. Aquam in mortario tundere. — Dum ferrum candet tundito. — Eandem incudem tundere. Cic. de orat. 2. 39. 162. — Eandem tundere incudem diem noctemque. Cic. — Ferrum, cum igni candet, tundendum. — Ferrum dum calet tundendum est. — Leviter quamvis quod crebro tunditur ietu, vincitur in longo spatio. Lucret. 4. 1283. — Lutum nisi tundatur, non fit urceus. — O miserum bellum, dum tundit asellus asellum! — Quasi palo pectus tundit. Plaut. Rud. 1290.

Tunica pellenaea. — Sub longis tunicis brevis est animus mulieris. — Sub tunica et sinu. Tertull. (occulto.) — Tunica malo lupini. — Tunica propior pallio est. Plaut. Trin. 1154.

Turba. Evolvere se turba. — Linquito ruricolae sua bacchanalia turbae.

Turbare. Circulos meos turbare noli. Archim. — Est captu facilis turbata piscis in unda. — Hedera mentem turbat. (Vinum.) Plin. — Infra quod fluvium turbet, lupus arguit agnum. Phaedr. — Iudicium rectum turbatur amore puellae. — Noli turbare circulos meos. Archim. — Rebus turbatis vel pessimum est in honore. — Turbari sine ventis non solet aequor.

Turbidus. Culpa fontis est, si unda turbida. — In turbida aqua optima est anguillae captura. — Piscari in aqua turbida. — Piscari in turbido. — Turbida servetur aqua, donec vitrea detur.

Turbo. Qui ventum seminat, tur-

binem metet. — Turbine versatilior. — Turbo non aequo citus est. Plaut. Pseud. 745. — Ventum seminabunt, et turbinem metent.

Turca. Si foret argentum atque aurorum milia centum, protinus ad furcas possemus pellere Turcas.

Turdus. Surdior turdo. — Turdus ipse sibi malum cacat. (Viscus.)

Turgere. Cito turgens spuma dilabitur. (Ira.) S. Hier. ep. 66. 9. — Quod turget, urget.

Turpe. Nil non permittit mulier sibi, turpe putat nil. Juv. 6. 457. — Primo decipi incommodum est, iterum stultum, tertio turpe. Cic. de invent. 1. 39. 71. — Quod facere turpe est, dicere ne honestum puta. Publ. Syr. — Turpe est beatam vitam in auro et argento reponere. Sen. ep. 110. 17. — Turpe est doctore, quum culpa redarguit ipsum. Cato. — Turpe est in sua patria peregrinum esse. — Turpe est laudari ab illaudatis. — Turpe est sanctum dare catellis. — Turpe quid ausurus te sine teste time. Auson. sept. sap. 7. 1. — Turpe senex miles, turpe senilis amor. Ov. — Turpe sequi casum, fortunae cedere amicum, et nisi sit felix, esse negare suum. Ov. ex Pont. 2. 6. 23. — Turpe silere, dum loqui oportet. — Turpe tibi mansisse diu, vacuumque rediisse.

Turpis. Ad turpia nemo obligatur. — Cum fortuna manet, vultum servatis amici, cum cecidit, turpi vertitis ora fuga. Petron. 80. 9. 3. — Dissuadet mores commansio turpis honestos. — Dulcia pro dulci, pro turpi turpia reddi verba solent. — Effuge, quem signo turpi natura notavit. — Flagitiorum turpis exitus. — Formosos saepe inveni pessimos, et turpi facie multos cognovi optimos. Phaedr. — Haud minus turpia sunt principii multa supplicia, quam medico multa funera. — Honestas mors turpi vita potior. Tac. Agric. 33. — Id demum

est homini turpe, quod meruit pati. Phaedr. 3. 11. 7. — **In turpem** rem peccare bis delinquere est. P. S. — **In turpibus** Argus, in disciplinis talpa. — Multa dum fiunt turpia, facta placent. Ov. art. am. 3. 218. — Naturalia non sunt turpia. — Naturam turpem nulla fortuna obtegit. — Nemo repente fuit turpissimus. Juv. 2. 83. — Praestat honesta mors turpi vitae. Corn. Nep. Chabr. 4. 3. — Sub facie comta, mens est ad turpia prompta. — Turpe spectaculum praebet animus aeger. Ps. Sen. mor. 89. — Turpia corrumpunt teneras spectacula mentes. Muret. — Turpia ne dixeris. Ps. Sen. mor. 120. — Turpis amor surdis auribus esse solet. Prop. 2. 16. 35. — Turpis est jactura, quae fit negligentia. P. S. — Turpis jactura quae nullis est valitura. — Ubi turpis est medicina, sanari piget. Sen. Oedip. 517. — Turpis causa.

Turpiter. Breve sit, quod turpiter audes. (Vel: ardes) Juv. 8. 165. — Te prodet facies, turpiter cum facies.

Turpitude. Bona turpitude est, quae periculum vindicat. Publ. Syr. — In eadem re utilitas et turpitude esse non potest. Cic. — Liber is est existimandus, qui nulli turpitudini servit. Cornif. rhet. 4. 17. 24.

Turpius. Nihil turpius quam vivere incipiens senex. P. S. — Qui cito, qui temere spondet, se multa daturum, quae male promisit, turpius ille negat. Owen. Monost. 48. — Quid est turpius, quam senex vivere incipiens. Sen. — Turpius eiecitur, quam non admittitur hospes. Ov. trist. 5. 6. 13.

Turris. Celsae graviore casu decidunt turres. — Lamiae turres et pectines solis. — Mors aequo pede pulsat pauperum tabernas regumque turres. Hor. carm. 1. 4. 13. — Saevius ventis agitur ingens pinus et celsae graviore casu decidunt turres. Hor. carm. 2. 10. 9. — Turris fortis-

sima nomen Domini. Ss. — Tutior locus est in terra, quam in turribus altis.

Turture loquacior.

Tus (Thus). Mola salsa litant, qui tura non habent. — Mola tantum salsa litant, qui non habent tura. Plin. H. n. praef. 11. — Offendunt nunquam tura precesque Jovem. Mart. 8. 24. 4. — Thus aulicum.

Tuscum jurgium. (Sine fine). S. Aug.

Tussis. Amor tussisque non celatur. — Haesitantia cantoris: tussis. — Tussis amorque non celatur. — Tussis pro crepitu. Aristot.

Tutela. Majestas imperii salutis est tutela. Curt. 8. 5. 11. — Tergo suo tutelam dare.

Tutius. Latere sub lare privato tutius esse puto. — Potentia cautis quam acribus consiliis tutius habetur. Tac. ann. 11. 29. — Titius est fugere, quam perniciosa videre. — Tutius et geminos anxia mater alit. (Quam unum.) Prop. 2. 22. 42.

Tuto. Cito, tuto, jucundo. — Sat cito, si sat tuto. — Animus vereri qui scit, tuto scit ingredi.

Tutor. An tu mihi es tutor? Plaut. Aul. 430. — Ego jam pridem tutorem meum extuli. (Mortuus est tutor meus non sum puer.) Pers. 3. 96. — Ne sis mihi tutor. Pers. 3. 96.

Tutus. Adam, Samsonem, Lot, Davidem, Salomonem femina decepit, — quis modo tutus erit? — Bona opinio homini tutior pecunia est. — Cavet periculo, qui etiam quum est tutus, cavet. P. S. — Cedit amor rebus; res age, tutus eris. Ov. rem. am. — Contra audaces non est audacia tuta. Deliberare utilia mora tutissima est. P. S. — Errat, si quis existimat tutum esse ibi regem, ubi nihil a rege tutum. Sen. de clem. 1. 19. 4. — Est et fideli tuta silentio merces. Hor. carm. 3. 2. 25. — Fortissimus, tutissimus. Sall. Jug. 87. 2. — Fortuna miserrima tuta est.

Ov. ex Pont. 2. 2. 31. — Grus ne te rapiat tutus in urbe mane. — Haud tutum est cum regibus facetiis ludere. Humillimum, tutissimum. — Humilius sed tutius. — Ignis prope stipulam non est tutum. (Ponere). — In dubiis pars tutior est eligenda. — In medio tutissimus ibis. — Inops audacia tuta est. Lamprid. Alex. Sev. 52. 3. — Justus ubique tutus. — Mala conscientia saepe tuta est, secura nunquam. Ps. Sen. mor. 65. Medio tutissimus ibis. Ov. met. 2. 137. — Mutua depensio tutissima. — Nemo potentes aggredi tutus potest. Sen. Med. 430. — Nihil mihi intra parietes meos tutum. Cic. ad. fam. 1. 14. 3. — Non satis est tutum mellitis credere verbis. — Nullis tutum credere blanditiis. Prop. 1. 15. 42. — Nullum est imperium tutum, nisi benevolentia munitum. Corn. Nep. Dion. 5. 4. — Nusquam tuta fides. Verg. Aen. 4. 373. — Pace suspecta tutius bellum. Per scelera semper sceleribus tutum est iter. Sen. Agam. 115. — Recta linea est brevissima, recta via tutissima. — Regibus arcanum non est indicare tutum. — Silentii tutum praemium. — Socius fidelis ancora tuta est. — Stipulae ignem admovere non tutum. — Trita via omnium tutissima. — Tutior locus est in terra, quam in turribus altis. — Via trita est tutissima. — Tuta conscientia jube convivium. — Tuta silentio merces. — Tutior angustus comitatur vita penates. Muret. — Tutum carpit inanis iter. Nux. eleg. 44. Tutum silentio praemium. — Urum melle fove, tutus adire potes. Salutar.

Tuus. Mors tua, vita mea. — Tu abi tuam viam. Plaut. 4. 3. 88. — Tuam ipsius terram calca.

Tydeus corpore, animo Hercules.

Tympanum. Musae quando sonant, sonitum bene tympana donant. — Non opus est follo suspendere tympanana collo. (Follus-fou, fol-amens).

Tyrannus. Epripuit coelo fulmen, sceptrumque tyrannis. Polignae Antilucet. — Etiam tyrannus vix precario imperat. P. S. — Non vulgi cura tyranno, dum sua sit modo tuta salus. Val. Flacc. Argon. 5. 265. — O Tite, Tute, Tati, tu tanta tyranna tulisti. (Tyrannida). — Qui terret plus ipse timet; sors ista tyrannis convenit. Claudian. Honor. 290. — Usus tyrannus.

Tyria maria. (Periculosa.) Fest.

Uber. Ars est levis portanti, uber ea sed egenti. Inf. — Aliena capella gerit distentius uber. Hor. sat. 1. 1. 110. — Ubi uber, ibi tuber. Apul. flor. 18.

Ubique. Casus ubique valet. Ov. art. am. 3. 425. — Nusquam est, qui ubique est. Sen. ep. 2. 2. — Nusquam habitat, qui ubique habitat.

Ucalegon. Jam proximus ardet Ucalegon. Verg. Aen. 2. 311.

Udus. In udo est. (In lingua.) Pers. 1. 105. — Vulpes uda. Petron. 58.

Ugocea non coronat. (Comitatus in Hungaria.)

Ulcisci. Deus injustas ulciscitur iras. — Inimicum ulcisci vitam accipere est alteram. Publ. Syr. — Qui ulcisci dubitat, improbos plures facit. P. S. — Saepe dissimulare satius quam vel ulcisci fuit. P. S. — Stultum est vicinum velle ulcisci incendio. P. S.

Ulcus. Aliorum medicus et ipse ulceribus scatet. — Incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. ep. 1. 16. 24. — Insano facere ulcus. — Papulas observatis alienas obsiti plurimis ulceribus. Sen. de vit. beat. 27. 4. — Quidquid horum attigeris ulcus est. Cic. de nat. deor. 1. 37. 104. — Stultorum incurata, pudor malus, ulcera celat. Hor. — Ulcus tangere. Ter. Phorm. 690. — Ulcus tetigisse juvabit.

Ulissea peregrinatio. — Ulisseum commentum.

Ulixes Si minus errasset, notus minus esset Ulixes. Ov. — Ulisses pannos exuit. — Ulisses remigium remiges. — Ulisses vinculum. — Ulixis dolus.

Ulmus. Pira desiderans pirum non ulmum adeat.

Ulna. Si (vel: cum) servo nequam palmus datur, accipit ulnam.

Ultimus. Austria erit in orbe ultima. (A. E. I. O. U.) — Mors ultima linea rerum est. Hor. ep. 1. 16. 79. — Mysorum ultimus. — Protinus ad census, de moribus ultima fiet quaestio. Juv. 3. 140. — Proximus ecclesiae semper vult ultimus esse. — Proximus ecclesiae ultimus solet esse. — Summus ut esse nego, sic ultimus esse recuso; sim medius, mediis gratia major inest. — Ultima ancora. — Ultima nos omnes efficit hora pares. — Ultima ratio regum. (Arma.)

Ultio. Ad facinus duplex non sufficit ultio simplex. — Non proderunt divitiae in die ultionis. — Semper et infirmi est animi exiguique voluptas ultio. Juv. 13. 190. — Ultio doloris confessio est. Sen. de ira 3. 5. 6. — Ultionem differt, non aufert Deus.

Ultor. Dii seri saepe ultores. Curt. 3. 13. 17. — Exigit ad dignas ultrix Rhamnesia poenas. — Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor. Verg. — Nascetur ex ossibus ultor. Sequitur superbos ultor a tergo Deus. Sen. Hec fur. 385.

Ultra. Cum distendatur fides ultra vim, laceratur. — Ne plus ultra. — Nec plus ultra. — Non plus ultra. — Ultra posse viri non vult Deus ulla requiri.

Ultro. Bis est gratum, quod opus est, si ultro offeras. Publ. Syr. — Bis gratum, quod ultro offertum. — Boni ad bonorum convivia ultro accedunt. — Bos ultro ad aratrum venit. — Mala ultro adsunt.

Ultronea merx putet. S. Hier. ep. 26. 5.

Ulula. Certent cygnis ululae. Verg. — Fullo ululam timet. Nonius 4. 226. Pejus formidat, quam fullo ululam. Varro.

Ululare. Lupus ululans. Verg. Georg. 1. 486. — Ulula cum lupis, cum quibus esse cupis. — Ululandum cum lupis. — Ululat unisono clamore lupina propago. — Germen patrizat lupus ut resonans ululizat. Inf.

Umbilicus. Ad umbilicum. — Ad umbilicum adducere. Hor. epod. 14. 7. — Carmen deducere ad umbilicum.

Umbra. Arbor honoretur, ejus nos umbra tuetur. — Curva solet claudum umbra sequi. — De umbra asini rixari. Apul. met. 9. 42. — Etiam capillus unus habet umbram suam. Publ. Syr. — Ex umbra in solem. — Fallet vitium specie virtutis et umbra. Juv. 14. 109. — Gloria umbra virtutis est. Sen. ep. 79. 13. — Gloria umbra virtutis est: etiam invitam comitabitur. Sen. ep. 79. 11. — Gloria virtutem tamquam umbra sequitur. Cic. Tusc. 1. 45. 109. — Lumina inter umbras clariora sunt. Quint. 2. 12. — Magni nominis umbra. Lucan. — Melior est umbra senum, quam gladius juvenum. — Ne umbram quidem rei novit. Cic. — Nobilis equus umbra quoque virgae regitur. Curt. 7. 4. 18. — Nos ubi decidimus, pulvis et umbra sumus. Hor. carm. 4. 7. 14. — Prospectus et umbra asini. — Pulvis et umbra sumus. Hor. — Quasi umbra persequi. Plaut. Casin. 1. 1. 4. — Quid valet argentum, quidve annis vivere centum? post mortem fumus, pulvis et umbra sumus. — Sol decedens crescentes duplicat umbras. Verg. — Stat magni nominis umbra. Lucan. — Sub umbra alarum tuarum. — Umbra pro corpore. — Umbra sequitur corpus. — Umbra spei. Varro. — Umbra velut transit, transit munda voluptas, et speciem somni praetereuntis habet. — Umbrae silentes. — Umbram suam metuit. Qu. Cic. de

petit. consul. 2. 9. — Umbras timet. — Umbris non est locus. Hor. serm. 1. 5. 28. — Vel capillus habet umbram suam. P. S. — Velut umbra sequi.

Uncus. Curvatur truncus cito, qui tibi post erit uncus. — Curvum se praebet, quod ad uncum crescere debet. — Est arbuscula, non truncus curvandus in uncum. — Uncum se praebet, quod curvum crescere debet. — Quae uncis sunt unguibus, ne nutrias.

Unda. Curarum undis fluctuat. — Cortex levis innatat undae. — Culpa fontis est, si unda turbida. — Deucalioniae undae. — Est captu facilis turbata piscis in unda. — Mediis tranquillus in undis. — Mediis tua pinus in undis navigat. Ov. art. am. 2. 9. 10. — Ne credas undam placidam non esse profundam. — Non luteam fundam, nisi puram mutuor, undam. — Optimus interdum natitantum mergitur undis. — Prius undis flamma miscetur. Cic. Philip. 13. 21. 49. — Quo minus est murmur, plerumque est altior unda. — Saepius ignotis benenans sepelitur in undis. — Tantalus inter undas sitit. — Tento multore multum fluit unda sopore. Inf.

Ungere. (Unctus.) Canis a corio nunquam absterrebitur uncto. Hor. sat. 2. 5. 83. — Discolor est vetulus si non est calceus unctus. — Rustica gens est optima flens et pessima ridens (vel: gaudens): ungentem pungit, pungentem rusticus ungit. — Utilis ungendis axibus esse potes. Mart. 2. 77. 1.

Unguentum. Asinus in unguento. — In lente unguentum. Gell. 13. 28. 5. — Nec unguenta, aurum et margaritas quaerunt in luto. S. Hier. ep. 98. 22. — Plus apud Campanos unguenti, quam apud ceteros olei. Plin. H. n. 18. 11. 111. — Unguenta vasi sordido ne concedas. — Unguento perungere mortuum inutile.

Unguiculus. A teneris unguiculis.

Cic. ad fam. 1. 6. 2. — Ab unguiculo ad capillum summum. Plaut. Epid. 623. — Usque ex unguiculis.

Unguis. A capillis ad ungues. (Vel: usque ad.) Petron. 102. — Ab unguibus ad verticem. — Ab unguibus incipit. — Ad unguem factus. — Ad unguem politus. — Ad unguem factus homo. Hor. sat. 1. 5. 32. — Arguitur dictis vir, velut ungue leo. — Cujus pluris erat unguis, quam tu totus es. Petron. 57. — Hoc arrosos non sapit ungues. — Leonem vitans ursae unguibus occurrit. — Me unguibus quaeras. (Post mortem meam.) Petron. 74. — Milvo volanti poterat ungues reseccare. Petron. 45. — Novit tamquam ungues digitosque suos. Juv. 7. 231. — Pluris est ejus unguis, quam tu totus es. Petron. 57. — Quae uncis sunt unguibus, ne nutrias. — Transversum unguem non discedere. (Non ungue latius.) Cic. ad Att. 13. 20. — Unguem medium ostendere. — Unguibus quaerere.

Ungula. Aquilinae ungulae. — Aquilinis unguis. (Avide.) Hor. carm. 4. 4. 31. — Milvinis unguis. Plaut. Pseud. 852. — Omnibus unguis. (Vi.) Cic. Tusc. 2. 24. 56.

Unicus. Ipsemet unicus est, sibi soli proximus ipse est. — Multos imperitare malum: rex unicus esto. Hom. — Unica ala plaudere. — Unica prava pecus inficit omne pecus.

Unitas. In certis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas. — In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas.

Unitus. Viribus unitis.

Universum. Grande solatium est cum universo rapi. Sen. de provid. 5. 6.

Unus. Accidunt ex una scintilla incendia passim. Lucret. 5. 609. — Ad unum omnes. — Assuesce unus esse. S. Ambros. ep. 1. 62. — Bajula linguarum non sit faux una duarum. — Cedens in uno, cedit in pluribus. —

Cernere plus uno lumina bina queunt. (Oculus.) — Crimine ab uno disce omnes. Verg. Aen. 2. 65. — Cui advenit unum (Malum) non advenit solum. — Dictum unius, dictum nullius. — Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una. — Dominus unius lacertae. Juv. 2. 231. — Duae me unum expetitis palumbem (amatorem.) Plaut. Bacch. 51. — Duo sunt exercitus uni. — Duos fures non alit unus saltus. — E tribus malis unum. — Ex uno disce omnes. — Ex uno spectata omnia. — Exsiliat reliqua fore clausa questibus una. Inf. — Fac nidum unum in una arbore. Cic. — Facies non omnibus una, nec diversa tamen. Ov. — Flos unus non facit hortum. — Grex totus unius scabie cadit ac porrigine porci. Juv. 2. 79. — Grex totus in agris etc. Juv. — In agone multi quidem currunt, sed unus accipit bravium. Ss. — In publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. — In saltu uno duos capere apros. Plaut. Cas. 2. 8. 40. — Inklusio unius est exclusio alterius. — Ingratus unus omnibus miseris nocet. Publ. Syr. — Malitia unius cito fit maledictum omnium. P. S. — Melius est duos esse simul, quam unum. Eccl. 4. 9. — Milibus e multis unus vix fidus amicus; hic albo corvo rarius esse solet. — Multa novit vulpes, echinus unum magnum. — Multi currunt, sed unus accipit bravium. Ss. — Multis minatur, qui uni facit injuriam. P. S. — Mus aetatem uni cubili nunquam committit suam. — Mus miser antro qui clauditur uno. — Mus miser est antro, qui solum clauditur uno. — Mus non uni fidit antro. — Mus sapiens aetatem non cubili uni unquam committit suam. Plaut. Truc. 868. — Nec facile invenies multis in millibus unum, virtutem pretium qui putet esse sui. Ov. ex Pont. 2. 3. 11. — Nesciebam semel unum singulum esse. — Nil refert uno constringi vel pede bino. — Non omnia

sub unum fortunae ictum conferenda. — Non omnibus unum est, quod placet. Petron. — Non uno ictu arbor cadit. — Pluris est oculatus testis unus, quam auriti decem. Plaut. Trucul. 490. — Praestat uni malo obnoxium esse, quam duobus. — Qui binos lepores una sectabitur hora, non uno saltem, sed saepe carebit utroque. — Qui spernat munus, vix est in millibus unus. — Qui unius culpa ignoscit, suadet pluribus. P. S. — Quod uni dixeris, omnibus dixeris. Tertull. de virg. vel. 17. — Quod uni justum, alteri aequum. — Roma non fuit una die condita. — Si unum noris, omnes noris. — Tantum proficit, quantum in publico incendio aqua unius hominis manu adgesta. Ammian. Marc. 19. 5. 2. — Testis unus, testis nullus. — Una linea geometram non facit. — Una mercede duas res assequi. Cic. p. Rose. Am. 29. 80. — Una salus victis, nullam sperare salutem. Verg. Aen. 2. 354. — Unam tollendo legem ceteras infirmaveris. Liv. 34. 3. 4. — Unique testi, nec Catoni creditum est. S. Hier. adv. Ruf. 2. 24. — Unius dementia mentes efficit multos. — Unius dementia fit multorum opinio. — Unius dominum se facit lacertae. Juv. — Unius libri lectorem timeo. — Unius ovis scabies totum gregem contaminat. S. Ambr. de fide 5. — Unius pecudis scabies totum commaculat gregem. S. Hier. in Galat. 3. — Uno crine trahitur voluntarius. — Uno ore. Ter. Andr. 96. — Unum arbustum non alit duos erithaceos. — Unum incommittam militiam probat. S. Hier. adv. Jov. 2. 34. — Unum noris omnes noveris. Ter. Phorm. 2. 3. 35. — Unum cum noveris, omnes noveris. Ter. Phorm. 265. — Unus contra multos. — Unus e multis. Cic. Brut. 79. 274. — Unus eget, alter vero ebrius est. Ss. — Unus est bonus: Deus. Ss. Matth. 19. 17. — Unus est Deus, unus est Dominus.

Ss. — Unus est pro centum millibus.
 — Unus ex pluribus. — Unus flos non facit ver. — Unus homo, nullus homo.
 — Unus homo veram nunquam facit esse choream. — Unus introitus omnibus est ad vitam, et similis exitus. Sap. 7. 6. — Unus magister est optimus. Cic. — Unus non potest omnia. Rutil. Lup. 2. 8. — Unus pro multis. — Unus quasi animus fiat ex pluribus. (In amicitia.) Cic. — Unus testis, nullus testis. Justinian. — Unus vir, nullus vir. — Unus vir non facit civitatem. — Uxor contenta est, quae bona est, uno viro. Plaut. Merc. 4. 6. 8. — Ver non una dies, non una reducit hirundo. Paling. 5. 322. — Verbum adde unum. Plaut. — Veritas semper una est. — Verum quidem unum. — Vox unius, vox nullius.

Urbs. Bernardus valles, montes Benedictus amabat, oppida Franciscus, celebres Ignatius urbes. (Monachi.) — Concordia civium, murus urbium. — Grus ne te rapiat, tutus in urbe mane. — Hinc totam infelix vulgatur fama per urbem. Verg. — Leones nutrire in urbe. Val. Max. 7. 2. — Non oportet in urbe nutrire leonem. Val. Max. — Orbis in urbe. — Otium beatas perdidit urbes. — Sanum oportet modo ruri esse, modo in urbe, saepius in agro. Cels. — Singulorum vitia nemo urbibus adscribit. Sen. contr. 4. 25. 15. — Tota notissimus urbe. — Urbem latericiam invenit, marmoream reliquit. Sueton. — Urbem prodit, dum castella defendit. — Urbem venalem et mature perituram si emptorem invenerit. Sallust. — Urbi et orbi.

Urceatim pluit. Petron. 44.

Urceus. Amphora coepit institui currente rota cur urceus exit? Hor. — Lutum nisi tundatur, non fit urceus.

Uredo. Post joca pruritus uredo saepe fit multus. (Vel: acris.) Inf.

Urere. Domine hic ure, hic seca, tantum in aeternum parcas. — Ma-

ture urit, quod vult urtica manere. Hor. — Melius est nubere, quam uri. Ss. — Messes uris tuas? Tibull. 1. 2. 98. — Nemo scit ubi calcens urat, nisi qui eum portat. — Quam veniunt hostes, noli prius urere postes. — Urere suas messes. Tibull. — Urit mature urtica vera. — Urit vivendo femina. Verg. Georg. 3. 215.

Urgere. Hac urget lupus, hac canis. Hor. sat. 2. 2. 64. — Inclinant astra, non urgent. — Multa docet urgens in rebus egestas. Verg. Georg. 1. 146. — Necessitas urget. — Omnia vincit duris urgens in rebus egestas. Verg. Georg. 1. 146. — Quanto perditior quisque est, tanto acrius urget. Hor. serm. 1. 2. 15. — Quod turgent, urget. — Solutio diu dilata tandem urgebitur. — Regum ignara solent urere labra dapes.

Urina. Stercus et urina medicorum fercula prima.

Urinari. Docui te urinandi artem et tu me vis demergere.

Ursini foetus joca torva movet catulastris. Inf.

Ursus (Ursa). Coenat tribus ursis, quod satis esset. Hor. ep. 1. 15. 35. — Edebat tribus ursis quod satis esset. Hor. — Fumantem nasum vivi ursi tentare. Mart. 6. 64. 27. — Leonem vitans ursae unguibus occurrit. — Ni satur est ursus, facile haud saltare videbis. — Non facile manibus vacuis occiditur ursus. — Saevius inter se convenit ursis. Juven. 15. 164.

Urtica. Fragrantis vicina rosas urtica perurit. — Primiciis crescens, urtica perurit arescens. — Terra salutiferas herbas eademque nocentes nutrit et urticae proxima saepe rosa est. Ov. rem. am. 45. — Mature urit, quod vult urtica manere. Hor. — Urit mature urtica vera.

Usque ad aras.

Usura. Citius usura currit, quam Heraclitus. — Usuras nauticas im-

nere. (Vel: poscere). — Qui putat usuras peccatum esse, is caret auro.

Usus. Abusus non tollit usum. — Assiduo vomer tenuatur ab usu. Ov. ex Pont. 2. 7. 43. — Confirmat artes usus. Consumitur anulus usu. Ov. art. am. 1. 473. — Cunctorum rerum doctor certissimus usus. — Est rerum omnium magister usus. Caes. bell. civ. 2. 8. 3. — Ferreus assiduo consumitur anulus usu. Ov. — Gutta cavat lapidem, consumitur anulus usu. Ov. ex Pont. 4. 10. 5. — In usum Delphini. (Editio classicorum castigata.) — Intrat amor mentes usu, dediscitur usu. Ov. rem. am. 503. — Mihi sic usus. Mille docent hominem species rerum et discolor usus. Pers. — Nil est tam pravam, quod ad ullum non valet usum. — Optimus rerum magister usus. Parvos usus natura reponcit. Manil. 4. 8. — Per varios usus artem experientia facit. Manil. 1. 61. — Re labor est dulcis, quia non pluit usus hiulcis. — Rerum omnium magister usus. Caes. bell. civ. 2. 8. 3. — Seris venit usus ab annis. Ov. met. 6. 29. — Solus et artifices qui facit usus erit. Ov. art. am. 2. 676. — Tam male nil eusum, quod nullum prosit ad usum. Tollatur abusus, teneatur pristinus usus. — Usu peritus hariolo veracior. Phaedr. 3. 3. 1. — Usum propter abusum tollere. — Usus et experientia dominantur in artibus. Colum. r. r. 1. 1. — Usus est altera natura. — Usus habet laudem, crimen abusus habet. — Usus in alteram naturam vertitur. — Usus magister egregius. Plin. — Usus magister est optimus. Cic. p. Rabir. Post. 4. 9. — Usus promptum facit. — Usus propter abusum minime tollendus. — Usus tyrannus. — Verba valent usu. — Vita mancipio nulli datur, omnibus usu. Lucret. — Vivere mancipio nulli datur, omnibus usu. Lucret. 3. 984. — Voluptates commendat rarior usus. Juv. 11. 208.

Uter. Uter tingeris, sed mergere nemo valebit. — Urem mergis vento plenum. — Utres inflati sumus. — Vinum novum in utres novos mittendum. Ss. Matth. 9. 17.

Uti. Dum primi floret tibi temporis aetas, utere! Tibull. 1. 8. 47. — Frustra habet, qui non utitur. — Me volo uti libere. — Non aqua, non igni pluribus locis utimur, quam amicitia. Cic. de am. 6. 22. — Perdere est dignus bona, qui iis nescit uti. Sen. Hipp. 442. — Qui jure suo utitur nemini facit injuriam. — Quid tibi pecunia opus est, si uti non potes. Publ. Syr. — Quisquis suo jure utitur, injuriam nulli facit. — Scit uti foro. Ter. Phorm. 79. — Senescimus; effugit aetas; utere vere tuo. Auson. epigr. 13. 1. — Si quid novisti rectius istis, candidus imperti, si non his utere mecum. Hor. — Sic utere tuo, ut alieno ne laedas. — Ubi deficiunt vires astu utendum. Phaedr. — Utendum divitiis, non abundantum. Ps. Sen. mor. 78. — Utere quaesitis, sed ne videaris abuti. Cato 3. 22. — Uti foro. — Uti qui nescit nummis, careat simul istis.

Utilis. Cibus simplex homini utilissimus. Plin. — Clementia non minus victori, quam victo semper utilis. — Consilio utilius, quam viribus arma geruntur. — Consultor homini tempus utilissimus. — Deliberare utilia, mora tutissima est. P. S. — In scientiis comparandis primo necessariis, dein utilibus incumbamus. — Magnorum virorum non minus praesentia est utilis, quam memoria. — Miscuit utile dulci. Hor. — Nec sibi, nec aliis utilis. Cic. — Necessitati quodlibet telum utile est. P. S. — Nihil est utilius sale et sole. Plin. H. n. 31. 102. — Nullius est felix conatus et utilis unquam consilium, si non detque juvetque Deus. Melancht. — Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci. Hor. ep. 2. 3. 343. — Pax vel injusta utilior est justissimo bello. Cic.

-- Primum necessaria, dein utilia. — Saepe utile vinci. Ov. met. 8. 56. — Si qui, cum culpa carent, tamen malum metuunt, hi solent esse utiles heris. Plaut. Mostel. 4. 1. 1. — Tacere utilius est, quam loqui temere. — Utile dulci. Hor. — Utile per inutile non vitiatur. — Utilibus monitis prudens accommodat aurem. — Utilis ungendis axibus esse potes. Mart. 2. 77. 1. — Utilis interdum est injuria passis. Ov. heroid. 17. 187. — Utilius homini nihil est, quam recte loqui. Phaedr. 4. 13. 1. — Utilius regno est, meritis acquirere amicos.

Utilitas. In eadem re utilitas et turpitudine esse non potest. Cic. — Ipsa quoque utilitas justis prope mater et aequi. — Multos occidit tristitia et non est utilitas in illa. Eccl. 30. 25. — Patrono debetur honos, onus, utilitasque. — Pullulat herba satis, quae nil habet utilitatis. — Saepe utilitas cum honestate certat. Cic. — Sapientia abscondita et thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque? Sirach. 20. 32. — Tam probus haud quisquam toto reperitur in orbe, officium qui expers utilitatis agat. — Utilitas efflorescit ex amicitia. — Vulgus amicitias utilitate probat. Ov. ex Pont. 2. 3. 7.

Utopia est.

Uva. Hic segetes, illic veniunt felicius uvae. — Patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupescunt. — Siculus acerbam uvam legit. — Terra ferax Cerere, multoque feracior uvis. — Uva acerba. — Uva conspecta livorem ducit ab uva. Juv. 2. 81. — Uva uvam vivendo varia fit.

Uxor. Aequalem tibi quaere uxorem. — Clericus uxorem qui ducit perdit honorem, amittit florem propter mulieris amorem. — Evenisse satius est, quae in te uxor dicit, quam quae parentes timent. — Excidi ab uxore. — Facilius est uxorem ducere,

quam curare. — Forma uxoris. — Homines ipsi hanc sibi molestiam ultro atque aerumnam faciunt: ducunt uxores. Lucil. sat. 21. 1. — I medio uxores et pisces sunt meliores. — Linqenda tellus et domus et placeans uxor. Hor. — Non amatur anus uxor, nisi memoria. Quint. decl. 306. — Nulli consulendum est: ducere uxorem et transmarinam facere peregrinationem. — Prius ovem lupus uxorem. (Sc: ducat.) P. S. — Quamobrem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae, et erunt duo in carne una. Genes. 2. 24. — Qui capit uxorem litem capit atque dolorem: qui caret uxore lite caret atque dolore. — Qui capit uxorem, capit absque quiete laborem. — Qui cupit uxorem, cupit absque quiete laborem. — Qui cupit uxorem, cupit absque quiete laborem, longum languorem, lacrimas cum lite dolorem. — Sat pulehram duxit sibi, cui bona contigit uxor. — Scit quomodo Jupiter Junonem uxorem duxerit. — Si non vult uxor, veniat ancilla. — Sors viri: uxor. — Uxor bona, pars bona, dabitur viro pro factis bonis. — Uxor, equus, vestis et calceamenta inhonestis dum conceduntur, cum damno restituuntur. — Uxor contenta est, quae bona est, uno viro. Plaut. Merc. 4. 6. 8. — Uxor Sabina. — Uxorem cum dote, fidemque et amicos et genus et formam regina pecunia donat. — Uxorem ducturus in vicinos respicias. — Uxorem fato credat obesse suo. Ov. — Uxorem malam obolo non emerem. — Uxorem nullus ducat, me iudice, vates: uxor obest studio, sit licet apta toro. — Uxori nubere nolo meae. (Vir sit caput.) Mart. — Vetulam ob divitiis uxorem ducere, nullum lucrum. — Viri in eo culpa, si uxor modum excedit. Tac. Ann. 3. 34.

Uxorius. Dos est uxoria: lites.

Vacat legere.

Vacca. Inter vacas bos est abbas. — Praebet candoris lac nigri vacca coloris. — Vicini vacca distentius uber gerit.

Vacillare. Tota res vacillat et claudicat. — Vacillat in vetere aere alieno.

Vacunam colit.

Vacuus. Bursa manet vacua, vox licet ampla tua. — Cantabit vacuus coram latrone viator. Juv. 10. 22. — Caput cerebo vacuum. Agric. — Dolia vacua acutius resonant. — Non apparebis ante conspectum Domini vacuus. Eccl. 35. 6. — Turpe tibi mansisse diu, vacuumque rediisse. — Vacuum vas altius pleno resonat. — Vacuus cerebro. — Vacuus venter crepitat. Plaut. Amphitr. 4. 4. 12. — Vasa vacua plurimum sonant. — Vasa vacua sunt bene sonantia.

Vacuum. Horror vacui. — Vacuum habitat.

Vadere. Absque re qui vadit, res sibi nulla cadit. — Qui per ardua vadit, saepissime cadit. — Vade in pace. Ss. — Vade mecum.

Vadimonium. Dignum propter quod vadimonium deseratur. Plin. H. n.

Vadum. Haeret in vado Curt. — In vado est. Plaut. Aul. 893. (Securus est). — Res est in vado. Terent. Andr. 5. 2. 5. — Tentare vadum.

Vagabundus est.

Vagari. Avius a vera longe ratione vagatur. Lucret. — Graeca per Ausoniae fines sine lege vagantur. — Mista cum veris passim commenta vagantur. Ov. met. 12. 54. — Nil miserabilius quam incerta sede vagari. —

Vagina. Gladius plumbeus ineburnea vagina.

Vagire. Vagiebant ambo pariter.

Vagus. Nihil est tam mobile, quam feminarum voluntas, nihil tam vagum. Sen. de remed. fort. 16. 4. — Una avis in laqueo plus valet octo vagis. — Vir vagus in vico viso laetatur amico.

Valedicere. Quilibet invitatus caro valedicit amico.

Valere. Dum valet sentit, sapit. Plaut. — Facile omnes quum valeamus, recta consilia aegrotis damus. Ter. Andr. 309. — Longum valere iussit. — Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. Ss. Matth. 9. 12. — Primum recte valere, proximum forma, tertio loco divitiae. (In sponsa). Plato. — Valeat amicus cum inimico. — Valenti nil insuperabile. Valere malo quam dives esse. Cic. — Valet athleticae. Plaut. — Valet pancratice atque athleticae. Plaut. Bacch. 248.

Valere. Innocentia per se valet. Quint. decl. 268. 89. — Non valet lotium suum. Petron. 57. — Quidquid vales, gratia valebo tibi. — Una avis in laqueo plus valet octo vagis. — Valeat quantum valere potest. — Verba valent usu.

Valetudinarium. In eodem valetudinario jacet. — In eodem valetudinario sumus. (In eodem morbo.) Sen. ep. 27. 1.

Validus. Lex rumpitur a validis, invalidosque tenet.

Vallis. Bernardus valles, montes Benedictus amabat, oppida Franciscus, celebres Ignatius urbes. — Lacrimarum vallis.

Valvae. Assideat valvae non invitatus honeste. — In prima valva haeret. Pompon. — Stabit post valvam non invitatus ad aulam.

Vanitas. Vanitas pulchritudo. — Vanitas vanitatum. — Vanitatum vanitas et omnia vanitas. Ss. Eccles. 1. 2.

Vanus. Insontes vanae ridet mendaciae famae. — Fallax gratia et vana est pulchritudo. Prov. 31. 30. Publica fama, non semper vana. — Quid leges sine moribus vanae proficiunt? Hor. — Somnia fallaci ludunt temeraria nocte et pavidas mentes vana timere jubent. Tibull. 3. 4. 7. — Vana sine viribus ira. Liv. 1. 10. — Vana

spe lactat. — Vana surdis auribus canere. — Vera cantas, vana vellem.

Vapor. Nunquam ubi diu fuit ignis, deficit vapor. Publ. Syr.

Vaporare. Causa vaporare fumum facit ex aliqua re.

Vapulare. Colligit hic virgas, quibus olim vapulet ipse. — Ob textoris erratum sartor vapulabit. — Peribo, si non fecere, si faxo, vapulabo. Gell. 3. 3. 8. Tibicen vapulat. — Vapula, Papiria.

Vara. Sequitur vara vibiam. Auson. id. 12. — Sequitur varam vibia. Auson.

Variare. Circumstantiae rem variant. R. j. — Variat omnia tempus. Paling. 10. 305.

Variatio delectat.

Varietas. Fortuna amica varietati, constantiam respuit. Cic. nat. deor. 2. 16, 43. — Jucundum nihil est, nisi quod reficit varietas. P. S. — Varietas delectat. Phaedr. 2. prol. 10.

Varius. Caecus inops dictus, quamvis variis sit amictus. Eventus varios res nova semper habet. — Lectio certa prodest, varia delectat. Sen. ep. 45. 1. — Per varios casus, per tot discrimina rerum. Verg. — Per varios usus artem experientia facit. Manil. 1. 61. — Variam semper dant otia mentem, Lucan. 4. 704. — Varium et mutabile semper femina. Verg. Aen. 4. 569.

Vas. Confringi vas cito Samium solet. Plaut. Bacch. 202. — Juxta plasma basis solet esse locatio vasis. Inf. — Malum vas non frangitur. — Sapiunt vasa, quidquid primum acceperunt. Sueton. Varron. 58. — Sincerum est nisi vas, quodeunque infundis accescit. Hor. ep. 1. 2. 54. — Unguenta vasi sordido ne concredas. — Vacuum vas altius pleno resonat. — Vas conclamat. — Vasa inania multum strepunt. — Vasa vacua sunt bene sonantia. — Vasis non clamatis abire.

Vastus. Apparent rari nantes in gurgite vasto. Verg.

Vates. Bene qui conjicient, vatem

hunc perhibebo optimum. Cic. de divin. 2. 5. 12. — Genus irritabile vatum. Hor. — Plures triobolos, paucos est cernere vates. Zenodot. — Uxorem nullus ducat, me iudice, vates: uxor obest studio, sit licet apta toro. — Vates secum auferat omen. Theocrit. — Vatum genus avarum.

Vaticinamini vetera. Plaut. Pseud. 363.

Vaticinationes has eventus comprobavit. Cic.

Vatinianum odium.

Vecors. Mulier obcantata, vecors, amens, amans. Apul. de mag. 84. — Nemo celerius opprimitur, quam qui vecordi securitate quiescit. Leo XIII. — Sortitur nullam vecors ignavia laudem.

Vectigal. Magnum vectigal parsimonia. Cic. parad. 6. 3. 49. — Non esse emacem magnum vectigal est. Cic. — Non intelligunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia. Cic. — Parsimonia summum vectigal. — Quale forum, tale vectigal.

Vehementer. (Vehementius.) Canes timidi vehementius latrant, quam mordent. Curt. 7. 4. — Qui vehementer emungit, elicit sanguinem. Prov. 30. 33.

Vehementia Demosthenica.

Vehere. Asino malo vehitur malo astro natus. — Mala asina vehi. Hor. carm. 1. 15. 5.

Vehiculum. Comes facundus in itinere pro vehiculo est. Publ. Syr. — Comes facundus vehiculum est in via. P. S. — Comes facundus in via pro vehiculo est. P. S. — Facetus comes in via pro vehiculo est.

Velat saepe proba membra vetusta roba. (Inf.) — Propter invidiam, vela opulentiam.

Velle. Cui plus licet quam par est, plus vult quam licet. P. S. — Est nobis, voluisse, satis. Tibull. — Femina, quod vult, valde vult. — Idem amici semper velint. Cic. p. Planc. 2. 5. —

Idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est. Sall. Catil. 20. 4. — In magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Ita voluerunt, ita factum est. — Libenter homines quod volunt credunt. Caes. bell. Gall. 3. 18. 2. — Magna pars profectus est: velle proficere. — Multa eveniunt homini quae vult, quae non vult. Plaut. Trin. 361. — Quid nimis miseri volunt, hoc facile credunt. Sen. Herc. fur. 313. — Pars sanitatis velle sanari est. Sen. Hippol. 249. — Quae volumus et credimus libenter. Caes. bell. civ. 2. 27. 2. — Qui non facit quod vult, facit quod potest. — Quod si deficient vires audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Quod volumus, sanctum est. S. Aug. — Quod volunt homines se bene velle putant. — Quod vult habet, qui velle quod satis est potest. Sen. ep. 108. 11. — Quoniam noluit, quod potuit, quod non potest velit. S. Aug. civ. Dei 14. 15. 2. — Quoniam non potest id fieri quod vis, id velis quod possit. Ter. Andr. 305. — Sicut quimus, quando ut volumus non licet. — Ut possumus, quando ut volumus non licet. — Ut quimus, quando ut volumus non licet. Ter. Andr. 805. — Velle licet, potiri non licet. — Velle suum cuique est. Pers. — Velle suum cuique est, nec voto vivitur uno. Pers. sat. 5. 53. — Vivas, ut possis, quando nequis, ut velis. Caecil. Stat. — Vide: volens.

Vellere. Aurem vellere. (Admonere.) Verg. ecl. 6. 3. — Barbam vellere. — Barbam vellere mortuo leoni. Mart. 10. 90. 10. — Calvum vellis. — Noli barbam vellere mortui leoni. Mart. — Vellunt tibi barbam. Hor. sat. 1. 3. 133.

Vellus. Abiit ceu Jason alter aureo vellere ditatus. — Ovis aureo vellere. — Sic vos non vobis vellera fertis oves. Donat. vit. Verg. — Vellera quaerit asini.

Velociter. (Velocius.) Aures non claudit mala sors, velociter audit. — Dum candet ferrum velocius est ferendum. — Fama malum probo, quo non velocius ullum. Verg. Aen. 4. 174. — Fama malum, qua non aliud velocius ullum. Verg. — Fama repleta malis velocius evolat alis. — Nihil est annis velocius. Ov. met. 10. 519. — Parvae crescunt velocius herbae.

Velox. Fama est velox. Symmach. ep. 3. 45. — Motus in fine velocior. — Sit piger ad poenas princeps, ad praemia velox. Ov. — Velocem tardus assequitur. Hom. — Velox accede secundis. Sil. Ital.

Velum. Ad id unde aliquis flatus ostenditur, vela dare. — Dum flavit velis aura secunda meis. — Facile est dare vela secundis. — Facile est ventis dare vela secundis. Manil. 3. 26. — Plenis velis. Petron. 45. — Remigio veloque festina. Plaut. — Remis velisque. — Utcunque in alto (vel: altum) ventus est, exin velum vertitur. Plaut. Epid. 49. — Vela contrahere. Cic. ad Att. 1. 16. 2. — Vela dat indignationi. Plin. ep. 6. 33. — Vela ventis dat. — Vela ventis permittit. — Vela ventis negat. — Vela vertit. — Velis eisque. Cic. — Velis virisque. Cic. de off. 3. 33. — Velis remisque. Plaut.

Venae. Et in sene ludunt venae, etsi raro tamen bene.

Venalis. Auro venalia jura. — Apud caudicos etiam ipsum silentium venale est. Cassian. — Laudat (vel: laudet) venales, qui vult extrudere merces. Hor. ep. 2. 2. 10. — Nil quidquam publicae mercis tam venale, quam advocatorum perfidia. Tac. — Omnia venalia habet. — Omnia venalia Romae. — Pecuniae venalia sunt omnia. — Pelles agninae venales sunt ut ovinae. — Sardi venales. — Sardi venales, alius alio nequior. Cic. ad fam. 7. 24. 2. — Urbem venalem, si em-

ptorem invenerit! Sall. — Venalis populus, venalis curia patrum.

Venari. Difficile est invitis canibus venari. — Felis dum catulos habet, studiosissime venatur. — I modo venari leporem, nunc cirim tenes. Plaut. Capt. 1. 2. 81. — I modo venari leporem, nunc itim tenes. Plaut. — In mari venari. — Invitas canes venatum ducere. Plaut. Stich. 1. 2. 82. — Invitis canibus venari. — Rete ventos venaris. — Stultitia est venatum ducere invitae canes. Plaut. Stich. 139. — Venare leporem, nunc erem tenes. — Venare leporem, nunc icim tenes. Plaut. Capt. 184. — Venari in mari. Plaut. Asin. 1. 1. 87. — Venari reti medio in mari. — Venari reticulo in medio mari. (Impossib.) Plaut. Asin. 100. — Venatur viros.

Venatio. Jucunda post venationem mensa plena.

Venator. Invitis canibus venator nil capit ullus. — Non est venator omnis, qui cornua sufflat, pastores etiam dicuntur cornua flare. — Non est venator quisquis per cornua flator. — Ramum quemque timens malus est venator. — Ut voluerum viscus, venator opum est ita fiscus.

Vendere. Agro empto domus vendenda est Plin. H. n. 18. 6. 35. — Argentum accepi, imperium vendidi. — Bene emo, bene vendo. — Beneficium accipere libertatem est vendere. Publ. Syr. — Carius vendit, quam Achilles ullus. — Carnes carnifices, carnes vendunt meretrices. — Emere caeca die et vendere oculata. (Sine pecunia pro pecunia.) — Emito die caeca, vendito oculata die. Plaut. Pseud. 301. — Fumo pereat, qui fumum vendidit. — Fumos vendere. Mart. 4. 5. — Laboribus dii bona vendunt. — Laboribus vendunt dii nobis omnia bona. Priscian. Hesiod. — Non bene pro toto libertas venditur auro. Oculata die vendere. (Pro pecunia.) Plaut. — Per caliginem vendere. — Quod donare

potes gratis, ne vende roganti. — Vendere fumos. Mart. 4. 5. 7. — Vendit per fumum. Capitol. vit. Antonin. Pii 11.

Vendibilis. Vini vendibili suspensa hedera nihil opus. Hor.

Venditare. Duabus se vendidat partibus. Phaedr. append. 18. 10.

Venenum. Adde potum piro, mox fit medicina veneno. (Vinum.) — Aspis a vipera mutuatur venenum. Terull. adv. Marc. 3. 8. — De re terrena veniunt quot mille venena. — Habet suum venenum blanda oratio. Publ. Syr. — Impia sub dulci melle venena latent. Ov. am. 1. 8. 104. — In cauda venenum. — Latet in cauda venenum. — Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit. — Ne prius antidotum, quam venenum. — Niveo denticulo atrum venenum inspirat. Apul. met. 11. — Omnia blanda cave, latet hoc sub melle venenum. — Prius antidotum quam venenum sumit. S. Hier. adv. Rufin. 2. 34. — Quod cibus est aliis, aliis est atre venenum. — Sub dulci melle venena latent. — Sub Hyblaeo melle saepe venena latent. — Venenum in auro bibitur. Sen. — Venenum sub melle latet, S. Hier. ep. 15. 4.

Venerabilis. Illud amicitiae sanctum ac venerabile nomen. Ov.

Venerari. Alienis copiis deos venerari. — Non jacet in molli veneranda scientia lecto. — Venerari parentes liberos decet.

Venereus jactus. — Venereum iusjurandum non punitur.

Venia. Aequum est peccatis veniam poscentem reddere rursus. Hor. sat. 1. 3. 74. — Da veniam ei qui casu peccat. — Dat veniam corvis, vexat censura columbas. Juv. 2. 63. — Det ille veniam facile, cui venia est opus. Sen. Agam. 267. — Gloria Deo, venia reo. — Primus error veniam meretur. — Quam saepe veniam, qui negavit, petit. Sen. de ira 2. 34. 4. — Scimus hanc veniam, petimusque damusque vicis-

sim. Hor. — Sit venia verbo. Plin. — Venia est tibi prompta fatenti. Muret. — Venia sit dicto. Plin. — Veniam primum delinquenti.

Venire. Mala vel invocata veniunt. — Post festum venire. Plato. — Primus veniens, primus molet. — Qui primus venerit, primus molet. — Sero venientes, male sedentes. — Veniam caligatus. — Veniam caligatus in agros. (Bene prae paratus.) Juv. 3. 332. — Veni, vidi, vici. Sueton. Caes. 37. — Venire depugnato proelio. — Venisti huc sine labore, pergas ad locum sine honore.

Venter. A studiis venter nimium distentus abhorret. — Ad partus ovium noscuntur pondera ventrum. — Aes mihi quando gero, ventre refectus ero. — Bellum indicare ventri. (Jejunium.) — Collativus venter. (Bonus.) Plaut. — Compescas semper linguam, ventrem atque pudenda. — Dum satur est venter, gaudet caput inde libenter. — Ex ventre crasso tenuis sensus non nascitur. Pers. — Galli ventrem habent. — In ventrem insilit. — Ingenium excellens non gignit venter obesus. — Iratus venter. — Magister artis ingenique largitor venter. Pers. sat. prol. 10. — Mentiri ventri nemo valet esurienti. — Molestus interpellator venter. Hom. — Non fames nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Sen. ep. 63. 3. — Obsequium ventris. — Partus sequitur ventrem. R. j. — Perdit confestim venter, quidquid accipit. — Pinguis venter non gignit sensum tenuem. S. Hier. ep. 52. 11. — Pinguis venter non studet libenter. — Plenus venter facile de jejuniis disputat. S. Hier. ep. 58. 2. — Plenus venter non studet libenter. — Purgo neum ventrem et laudo Deum omnipotentem. — Quando tumet venter, prodantur facta libenter. — Qui satur est pleno laudat jejunia ventre. — Quorum Deus venter est, finis: interitus. Ss. — Vecuus venter crepitat.

Plaut. Amphitr. 4. 4. 12. — Venter caret auribus. Plutarch. — Venter cibi avidus praecepta non audit. Sen. — Venter farcitus ludit, non veste politus. — Venter non habet aures. — Venter praecepta non audit. Sen. op. 21. 1. 1. — Ventri operam dat.

Ventus. Alios vidi ventos, aliasque procellas. — Bucca facem vento vix pascit polline tento. Inf. — Cum ventis litigare. Petron. 83. — Cursu praevertere ventos. Verg. — De vento vivere. — Destitutus ventis remos adhibe. — Difflare quasi ventus folia. Plaut. mil. gl. 17. — Facile est ventis dare vela secundis. Manil. 3. 26. — Ima tenent pacem, perfluant altissima venti. Ov. rem. a. 369. — In veto et in in aqua scribere. Catull. — In vento scribit laedens, in marmore laesus. — Juventus, ventus. — Mobilior ventis femina. Calpurn ecl. 3. 10. — Mulier cupido quod dicit amanti in vento et rapida scribere oportet aqua. Cat. 70. 3. — Nauta de ventis, de bobus narrat arator. — Non semper idem spirat ventus. — Non tibi per ventos assa columba venit. — Non ventiles te in omnem ventum et non eas in omnem viam. Sirach. 5. 11. — Pascere ventos. (Vanae cogitationes.) S. Aug. contr. Faust. 15. 6. — Quasi vento vixerit (De nihilo). — Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos. Prov. 10. 4. — Qui observat ventum, non seminat, et qui considerat nubes, nunquam metet. — Ecl. 11. 4. — Qui ventum seminat turbinem metet. — Rete ventos venari. — Saevis ventis agitur pinus et celsae graviore casu decidunt tures. Hor. carm. 2. 10. 9. — Secundis ventis navigat. — Spes impii lanugo est, quae a vento tollitur. Sap. 5. 15. — Suave mari magno, turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem. Lucr. 2. 1. — Tela in ventos effundere. — Tradere ventis. Hor. carm. 1. 26. 2. Turbari sine ventis non solet aequor. — Ut flos et

ventus, sic transit nostra juvenus. — Utcunque in alto ventus est, exin velum vertitur. Plaut. Epid. 49. — Urem mergis vento plenum. — Vela ventis dat. — Vela ventis permittit. — Vela ventis negat. — Veneris perjuria vento dantur. Tibull. 1. 4. 21. — Venti disscerpunt. — Ventis citius. — Ventis verba profundere. Lucret. 4. 980. — Vento secundo fertur. — Vento vivere. — Ventos pascere. S. Aug. — Ventum popularem quaerit. — Ventum seminabunt et turbinem metent. — Ventus mobilitate sua fervescit.

Venus. Abstinet Venere et vino. Hor. — Alea, vina, Venus: tribus his factus sem egenus. — Balnea, vina, Venus, conservant corpora nostra; corumpunt eadem balnea, vina, Venus. — Bella gerant alii, tu felix Austria nube: nam quae Mars aliis, dat tibi regna Venus. Stirling. — Blanditia, non imperio, fit dulcis Venus. Publ. Syr. — Cesto Veniris pellacius. — Cestum habet Veneris. — Gum Venere et Baccho lis est, sed juncta voluptas. — Dives eram dudum, fecerunt me tria nudum: alea, vina, Venus his sum factus egenus. — Est in canitie ridicula Venus. Ov. — Fortes adjuvat ipsa Venus. Ov. — In galea Martis nidum fecere columbae: apparet Marti quam sit amica Venus. — Marti amica Venus. — Mille modi Veneris. — Multa tulit fecitque puer, sudavit et alsit, abstinuit Venere et vino. Hor. A. p. 413. — Nascitur ex Venere et Baccho, solventibus artus, filia, quae perdit membra, podagra, virum. — Non bene cum sociis regna, Venusque manent. Ov. art. am. 3. 564. — Quid facies Veneris si veneris ante? Ne peareas, per eas, ne sedeas, sed eas. — Sed ruit imbelles: Bacchus, Apollo, Venus. — Si quis ad inferni properat descendere manes, huc iter acceleant: balnea, vina, Venus. — Sine Cerere et Libero (Baccho) friget Venus. Ter. Eun. 732. — Ubi Bacchus re-

gnat, Venus saltat. — Veneri suem immolat. — Veneris perjuria venti dantur. Tibull. 1. 4. 21. — Venus te adurit non erubescendis ignibus. Hor. Vincere vult animos, non satiare Venus. Auson. epigr. 39. 2.

Veprecula. Vipera est in veprecula. (Periculum.) Pompon.

Vepres. Etiam inter vepres rosae nascuntur. Amm. Marc. 16. 7. 4. — Rosae etiam inter vepres.

Ver. Nausiclidis solitudo nec ver nec amicos habet. — Senescimus; effugit aetas; utere vere tuo. Auson. epigr. 13. 1. — Sequitur ver hiemem. — Unus flos non facit ver. — Vere calor reddit ossibus. — Ver ex anno tollere. Herod. — Ver hiemem sequitur, sequitur post triste serenum. — Ver non una dies, non una reducit hirundo. Paling. 5. 322. — Ver non semper viret. — Vere prius volucres tacent, aestate cicadae. Ov. art. am. 1. 271. — Veris praenuntia venit hirundo. Ov. fast. 2. 853.

Vere. De mortuis nil nisi vere.

Verax. Condita verax aperit praecordia Liber. Hor. sat. 1. 4. 89. — Omnis homo mendax, Deus solus verax. Ss. Psalm. 116. 11. — Usu peritus hariolo veracior. Phaedr. 3. 3. 1. — Verax aperit praecordia Liber. Her. — Vinum et pueri veraces.

Verber. Nux, asinus, mulier verberare opus habent. — Dormiet illaesus melius quam verberare caesus. — Post verba verbera. — Flendo puer queritur ob verbera, causa tacetur. — Verba verbis, verbera verberibus compensanda. Corp. jur. Hung. — Verbera non metuet, metuit qui verba magistri. Muret. — Nux, asinus, mulier simili sunt lege ligati: haec tria nil recte faciunt, si verbera cessent.

Verberare. Arundo alas verberat. Plaut. Bacch. 51. — Funiculis ligatum vel puer verberaret. — Lapidem verberare. Plaut. Curc. 1. 3. 41. — Phryx verberatus melior. — Pugnis

aërem verberare. S. Paul. Corinth. 1. 9. 26. — Stultus labiis verberabitur. Prov. 10. 10.

Verbum. Absit invidia verbo. — Balbus melius balbi verba cognoscit. S. Hier. ep. 50. 4. — Cum recte vivas, ne cures verba malorum. — Cum stolidis risu durum verbisque jocari. — De verbis quantum vis. — Devorare verba. — Dulcia pro dulci, pro turpi turpia reddi verba solent. — Dulcibus est verbis alliciendus amor. — E verbis fatuos, ex aure tenemus asellum. — Emortuo verba facere. Plaut. Poen. 4. 2. 18. — Esse solent vitae consona verba. — Ex verbis fatuus, pulsu cognoscitur olla. — Facta verbis respondent. — Flumen verborum, gutta mentis. — Huncce virum reputa, qui profert grandia verba. — In herbis, lapidibus et verbis multa latent. — In verba magistri jurare. Hor. ep. 1. 1. 14. — Innocens credit omni verbo. Prov. 14. 15. — Ludicra per verba res saepe notatur acerba. — Magnus es in verbis, in factis nullus habetis. — Mortuo verba fiunt. Ter. Phorm. 1015. — Mulcent delirum verba polita virum. — Multis annis jam peractis nulla fides est in factis, mel in ore, verba lactis, fel in corde, fraus in factis. — Ne verba pro farina. — Ne quid moveare verborum strepitu. Aristot. — Nequam per verba, per odorem noscitur herba. — Noli jurare in verba magistri. Hor. — Non omni verbo credas. Sirach. 19. 16. — Non opus est verbis ubi rerum testimonia adsunt. — Non satis est tutum mellitis credere verbis. — Non verbis at factis opus est. Suidas. — Oderit insipiens sapientis verba magistri. Columban. 5. 164. — Optimus interpres verborum quisque suorum. — Optimus orator est, qui paucis verbis plurima dicit. Sen. — Os castum verbis et candida palma trahuntur. — Peculium re, non verbis augetur. Manut. — Post verba ver-

bera. — Pro rebus verba, haud pro personis accipe. Publ. Syr. — Quisque verborum suorum optimus est interpres. R. j. — Re opitulandum, non verbis. — Rem bene provisam non verba invita sequuntur. — Rem tene, verba sequuntur. — Saepe leonizat verbis, cui cor leporizat. — Saepe tacens vocem verbaque vultus habet. Ov. art. am. 1. 574. — Sapiens in verbis seipsum amabilem facit. Sirach. 20. 13. — Scripta manent, verba volant. — Semel emissum volat irrevocabile verbum. Hor. ep. 1. 18. 71. — Semel emissum volat irreparabile verbum. — Si bene promittant, totidem promittite verbis. Ov. — Si tu recta facis, ne cures verba malorum. Columban. Monost. 90. — Sit tibi credibilis sermo, consuetaque verba. Ov. — Sit venia verbo. Plin. — Stultus es, qui facta infecta facere verbis postules. Plaut. Truc. 4. 2. 17. — Stultus verba multiplicat. Eccl. 10. 14. — Totidem quod dixit, scripta verbis oratio. Cic. Brut. 96. 328. — Tribus verbis. — Ventis verba profundere. Lucret. 4. 980. — Verba cutem non laniant. (Vel : lacerant.) — Verba dare. — Verba dat omnis amans. — Verba facere mortuo. — Verba fides sequitur. Ov. — Verba fiunt mortuo. — Verba lapsantia. — Verba ligant homines, taurorum cornua futes. — Verba non necessitant, civiliter debent intelligi. R. j. — Verba novissima dicit. — Verba nupta. — Verba provisam rem non invita sequuntur. Hor. A. p. 311. — Verba puellarum foliis leviora caducis. Ov. am. 2. 16. 45. — Verba sine penu et pecunia. Plaut. Capt. 472. — Verba statera aurea pendere. — Verba valent usu. — Verba verbis, verbera verberibus compensanda. Corp. jur. Hung. — Verba volant, scripta manent. — Verbera non metuet, metuit qui verba magistri. Muret. — Verbis blandus fraudem celat pectore. Phaedr. —

Verbis opera concordare debent. Sen. ep. 20. — Verbum adde unum. Plaut. — Verbum laudatur, si factum tale sequatur. — Verbum sat sapienti. — Verbum statera auraria pendere. Varro. — Vinum verba ministrat. — Virtutem verba putas. Hor. ep. 1. 6. 31. — Virtutis expers verbis jactans gloriam, ignotos fallit, notis est derisui. Phaedr. 1. 11. 1. — Vitium verbis decoris absolvit. — Volat irrevocabile verbum. Hor.

Verbosus. Contra verbosos noli contendere verbis: sermo datur cunctis, animi sapientia paucis. Cato.

Verecundari neminem apud mensam decet. Plaut. Trin. 478.

Verecundia. Custos virtutum verecundia. — Verecundia inutilis viro egenti. — Verecundia mulierem ornat, non color fucatus.

Verecundus. Decet verecundum esse adolescentem. Plaut. Asin. 5. 1. 6. — Verecundus metui comes est.

Vereri. Animus vereri qui scit, tuto scit ingredi. — Legem nocens veretur, fortunam innocens. P. S. — Non venit ad silvam, qui cuncta rubeta veretur. — Casta est, de qua mentiri fama veretur. Auson. sept. sap. 1. 5. — Vereri perdidit.

Veritas. Amicus Plato, sed magis amica veritas. — Amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas. — Est veritas obvia requirentibus. Minuc. Fel. Octav. 22. 8. — Ex ore parvulorum veritas. — Historia est lux veritatis. Cic. — In vino veritas. Plutarch. — In omni re imitationem vincit veritas. — Lingua fallax non amat veritatem. Prov. 26. 28. — Misericordia et veritas custodiunt regem. Prov. 20. 28. — Multi mensae sed non veritatis amici. — Nihil est veritatis luce dulcius. Cic. — Nimium altercando veritas amittitur. Publ. Syr. — Obsequium amicos, veritas odium parit. Terent. Andr. 1. 1. 41. — Patet omnibus veritas. Sen. ep.

33. 10. — Semper discentes et nunquam ad scientiam veritatis pervenientes. Ss. — Sic est vulgus: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Cic. p. Rosc. com. 10. 29. — Simplex oratio veritatis. Cic. de orat. 1. 53. 229. — Simplex ratio veritatis. — Tempore ipso tamen apparet veritas. Phaedr. append. 4. 24. — Ubi ars ostenditur, ibi veritas abesse videtur. Quint. — Ubique ars ostendatur, veritas abesse videtur. — Veritas attributa vino est. Plin. H. n. 14. 141. — Veritas est certissimum (vel; optimum) vitae viaticum. — Veritas laborare potest, vinci non potest. S. Hier. adv. Pelag. 1. 25. — Veritas laborat nimis saepe, exstinguitur nunquam. Liv. 22. 39. 19. — Veritas nihil erubescit, nisi abscondi. — Veritas nunquam latet. — Veritas nunquam perit. Sen. Troad. 614. — Veritas odit moras. Sen. Oedip. 850. — Veritas odium parit. Ter. Andr. 68. — Veritas saepe laborat, nunquam opprimitur. — Veritas semper praevalet, eique cedunt omnia. — Veritas semper una est. — Veritas: sermo est simplex. Ammian. — Veritas temporis filia. Gell. 12. 11. 7. — Veritas vincit. — Veritatem dies aperit. Sen. de ira 2. 22. 5. — Veritatis simplex oratio est. Sen. ep. 49. 12. — Vincit omnia veritas. — Vulgus veritatis pessimus interpres. Sen. vit. beat. 2. 1.

Veridicus. Femina veridica paucis censetur amica.

Vermis. In molli carne, vermes nascuntur. Petron. 57.

Verna. Verna fit ingratus dum mox opus est operatus. — Vernas morigeros non efficit improbus heros.

Verres est alter.

Verrus. Causa necis verri pingui solet illico ferri.

Verruca. Qui ne tuberibus propriis offendat amicum postulat, ignoscit verrucis illius. Hor. sat. 1. 3. 73.

— Verrucis offenditur, ac tubera habet.

Versare. Fors omnia versat. Verg. ecl. 9. 5.

Versatilis. Cothurno versatilior. — Turbine versatilior. — Versatilis Artemon. Plut.

Versificare. Artes post partes, veteres dixere poëtae: primum dicendo et postea versificando. — Parce pater, quia jam plus nunquam versificabo. Ov.

Versura domi fit.

Versus. Facit indignatio versum. Juv. — Nihil ad versum. — Si natura negat, facit indignatio versum. Juv.

Versutior es, quam rota figularis. (Astutus.) Plaut. Epid. 3. 2. 35.

Vertere. In omnes facies se vertere. — Dii bene vertant! Plaut. — Dii bene vertant, tene crumena. Plaut. — Mens vertitur cum fortuna. — Omnia vertuntur. Prop. 2. 8. 7. — Orbis vertitur tamquam mola. Petron. 39. — Quo me veritam, nescio. Cic. ad Att. 10. 12. — Rastrum vertere. — Utcunque in alto ventus est, exin velum vertitur. Plaut. Epid. 49. — Vela vertit. — Verterat in fumum et cinerem. Hor. ep. 1. 15. 38.

Vertex. Ab unguibus ad verticem. — A vestigio ad verticem.

Vertumno inconstantior.

Verus. Amicitia, quae desinere potuit, nunquam vera fuit. S. Hier. ep. 3. 6. — Amicitia vera in calamitate agnoscitur. — Amicitia vera rara avis in terra. — Amicus verus rara avis. — Amor, odium et proprium commodum saepe faciunt judicem non cognoscere verum. — Apollinis magis verum atque hoc responsum est. Ter. — Beatus qui invenit amicum verum. Ecl. 25. 12. — Dodona verior augur. Prop. 2. 21. 3. — Ebrietas ut vera nocet, sic ficta juvabit. Ov. art. am. 1. 597. — Ebrius et pueri dicent tibi verum. — Emergit verum, licet ex-

stant schismata rerum. Inf. — Est dictum verum: privata domus valet aurum. — Est felicibus difficilis miseriarum vera aestimatio. Quint. decl. 9. 6. — Est phrasis in puero bene consentanea vero. — Fama tam ficti tenax, quam nuntia veri. Verg. Aen. 4. 188. — Fama vix vero favet. Sen. Hipp. 269. — Gloriam qui speverit veram habebit. Liv. 22. 39. 19. — Haustum dulce merum, facit omne expromere verum. — Hic offendit herum, qui vult edicere verum. — Humana nequit mens lucem attingere veri. Paling. 8. 68. — Impedit ira animum ne possit cernere verum. Cato. 2. 4. — In veris sufficit conscientia. Quint. — Infantes perhibent et stultos dicere vera. — Interdum veram portendunt somnia causam. — Laus vera et humili saepe contingit viro; nonnisi potenti falsa. Sen. Thyest. 211. — Licentiam des linguae, quum verum petas. Publ. Syr. — Licet concedere veris. Hor. serm. 2. 3. 305. — Lingua lapsa verum dicit. — Medico, patrono et confessario dic verum libere. — Mendaces etiam quum verum dicunt fidem non inveniunt. — Mendaci homini ne verum quidem dicenti credere solemus. Cic. de divin. 2. 71. 146. — Mista cum veris passim commenta vagantur. Ov. met. 12. 54. — Natura cupiditatem ingenuit homini veri dicendi. Cic. — Non est in pota, vera, salute, salus. (In vino.) — Non est somnium, sed res vera. — Non est vera amicitia, ubi est fallax adulatio. S. Ambros. — Non est vera beatitudo, de cuius aeternitate dubitatur. S. Aug. — Non fucata sed est simplex oratio veri. — Non meretur audire verum, qui fraudolenter interrogat. R. j. — Nulla vis major pietate vera est. Sen. Thyest. 549. — Odit verus amor, nec patitur moras. Sen. Herc. fur. 588. — Ploratur lacrimis amissa pecunia veris. Juv. 13. 134. — Plurima narrat figmenta, simillima veris. — Plus apud

nos vera ratio valeat, quam vulgi opinio. Cic. — Pueritia et insania ejus generis sunt ex quibus saepissime verum invenitur. — Quae nimis est sera, non est confessio vera. — Qui socius mensae est, verum ne reris amicum. Owen. monost. 43. — Qui turpi fraude semel innotuit, etiam si verum dicit amittit fidem. Phaedr. — Quod verum simplex, sincerumque est, id naturae hominis est aptissimum. Cic. — Quos amor verus tenuit, tenebit. Sen. Thyest. 551. — Ridendo dicere verum. Hor. — Ridentem dicere verum, quid vetat. Hor. serm. 1. 1. 24. — Saepe quod falso creditum est, veri vicem obtinuit. Curt. 4. 8. — Sapientem falsa laus increpat, vera ad meliora tendere provocat. — Si secretarum seriem vis noscere rerum: ebrius, insipiens, pueri dicunt tibi verum. — Sorte patet misera, quae sit dilectio vera. — Unus homo veram nunquam facit esse choream. — Urit mature urtica vera. — Vera cantas, vana vellem. — Vera felicitas innocentia est. Ps. Sen. mor. 63. — Vera laus debere virtuti uni putatur. Cic. de orat. 2. 84. 342. — Vera reddit facies, dissimulata perit. Petron. — Vera virtus actibus exhibetur. Phaedr. — Verae amicitiae semperiternae sunt. Cic. de amic. 9. 32. — Veriora sunt, quam quae ad Sagram. — Veros amicos separare difficile est. Sen. — Verum est, quod pro salute fit mendacium. Publ. Syr. — Verum quidem unum. — Verus amicus est, qui est tamquam alter idem. Cic. — Visu carenti magna pars veri latet. Sen. Oed. 295. — Vitam impendere vero. Juven.

Vervecea statua. Plaut.

Vervex. Qualis vervex, talis offa. — Vervicum in patria crassoque sub aëre natus. — Vervex es.

Vesania. Nullum magnum ingenium absque vesania.

Vesci. Glande vesci. — Inventis frugibus glande vesci. — Iisdem vesci

cepis. — Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo. — Thymo nemo vescitur ubi adest caro. — Vescitur assatis gallinis sedulus omnis, cum suibus vero, qui male discit erit.

Vespa. Faciunt favos et vespae. Tertull. adv. Marc. 4. 5. — Irretit muscas, transmittit aranea vespas. — Vespa cicadae obstrepit. Theocrit.

Vesper. De vespere suo vivere. — Diem vesper commendat. — Incertum, quid serus vesper vehat. Verg. — Incertum quid vesper vehat. Liv. — Nescis quid vesper serus vehat. Varro. — Quid vesper ferat incertum est. Liv. 45. 8. 6. — Vespere laudari debet amoena dies. — Vesperi suo vivit.

Vespera. Sol non invidet vesperae.

Vesta pudicior. Priap. 31. 2.

Vestiarius. Calda potio vestiarius est. (Valet vestem.) Petron. 41.

Vestibulum domus ornamentum est.

Vestigium. A vestigio ad verticem. — Leonis vestigia quaeris. — Nec vola, nec vestigium. Varro. — Oculi et vestigia domini res agro saluberrima. Colum. 4. 18. 1. — Stercus optimum domini vestigia. — Vestigia domini optimum stercus. — Vestigia terrent. Hor. ep. 1. 1. 74.

Vestimentum. Hunc hominem honorant, quem vestimenta decorant. — In vestimentis non est sapientia mentis. — Nemo potest nudo vestimenta detrahere. — Nudo detrahare vestimenta. Plaut. Asin. 92.

Vestire. His oculis vidi, tunicis plerosque superbis vestiri, atque foro regali incedere gressu, quos secreta fames premit atque domestica egestas. Mant. Parth. 6. 117. — Vir bene vestitus, pro vestibus esse peritus (Secreditur.)

Vestis. Amphora sub veste raro portatur honeste. — Distincta vestis, distinctus animus. — Est patris: nato vestem praebere cibumque. — Ex veste virum noscito. — Feminea ve-

stis longa et longior amentia. — In vili veste tractatur rarus honeste. — Mutare vestem. — Pelle salit plena puer et non veste serena. — Pro ratione Deus dispartit frigora, vestis. — Quaerens obsonium vestem perdidit. Suidas. — Uxor, equus, vestis et calceamenta inhonestis dum conceduntur, cum damno restituuntur. — Venter farcitus ludit, non veste politus. — Veste occultat ignem. — Vestis non facit monachum. — Vestis virum reddit. Quint. 8. 5. — Vestis virum facit.

Vestitum mutat. Cic.

Vetare. Bursa vacans aere vetat inter vina sedere. — Desperatis Hippocrates vetat adhibere medicinam. Cic. ad Att. 16. 15. — Qui non vetat peccare, quum possit, jubet. Sen. Troad. 291. — Quod non vetat lex, hoc vetat fieri pudor. Sen. Troad. 334. — Ridentem dicere verum, quid vetat. Hor. serm. 1. 1. 24.

Veterascere. Mendacium non veterascit. — Omnis caro sicut foenum veterascet. Sirach. 14. 18. — Vinum sume vetus, si vis veterascere laetus.

Vetitus. Gens humana ruit per vetitum nefas. Hor. — Nitimur in vetitum semper, cupimusque negata. Ov. amor. 3. 4. 17. — Quisquis amat dictis absentum rodere famam: hanc mensam vetitam noverit esse sibi. Inscr. mensae Augusti. — Vetitis potiri dulcius est. Paling. 2. 393.

Vetulus. Cane vetulo latrante prospectandum. — Discolor est vetulus si non est calceus unctus. — Non facile vetulus canis est in fune docendus. — Simius vetulus non capitur laqueo. — Vetuli notique columbi. (Amici.) Hor. ep. 1. 10. 5. — Vetulus cantherius novello non melior. — Vinum miscendum est novo Hymettio et Falerno vetulo.

Vetulae mingunt, ubi nolunt. — Vetulam ob divitiis uxorem ducere nullum lucrum.

Vetus. Amicum veterem ne abne-

gato. — Calles antiquos serves, veteres et amicos. — Calles antiquos, veteres amicos relinquere noli. — Colla canum veterum durum est assuescere loris. — Etiam vetus arbustum transferri potest. Sen. — Grunnit porcellus, ut sus vetus ante, tenellus. — Grunnit sic fetus porcus ut ante vetus. — Laus nova nisi oritur, etiam vetus amittitur. Publ. Syr. — Mos vetus emergit, puer ad puerilia vergit. Inf. — Nec veteris formae gratia tota perit. Corn. Gall. el. 2. 32. — Nemo viam veterem vel amici spernat amorem. — Novos amicos dum paras veteres cole. — Novos parando amicos veterum obliviscere noli. — Pelliculam veterem retines et fronte politus. Pers. 5. 116. — Profert de thesauro suo nova et vetera. Ss. — Quamvis vetus arbustum potest transferri. Sen. ep. 86. 13. — Quasi de halario vetere novus falco prorumpens. — Sapientes sunt, qui vetere vino utuntur. Plaut. Cas. 3. 2. 22. — Vetera quae nunc sunt fuerunt olim nova. — Veterem ferendo injuriam invites novam. P. S. — Veteres avias revellere. — Vetera vaticinamini. Plaut. Pseud. 363. — Veteres migrate coloni. — Veteribus negotiis nova semper accrescunt. Plin. — Veterrimus homini optimus est amicus. Plaut. Truc. 1. 2. 71. — Vetus amor non sentit rubiginem. — Vetus arbustum difficile potest transferri. Sen. — Vetus cicatrix non est refriganda. — Vinum sume vetus, si vis veterascere laetus. — Vulnus vetus non est resecandum.

Vetustas. Odium exolescit vetustate. — Opinio vetustate exaruit. (vel: extabuit.) — Vetustas pro lege semper habetur.

Vetustus. Plus vetustis favet invidia mordax, quam bonis praesentibus. Phaedr. — Velat saepe proba membra vetusta roba. — Vetusta plerumque rudiora sunt novis.

Vexare. Dat veniam corvis, vexat

censura columbas. Juv. 2. 63. — Invidia vexantur opes. Paling. 2. 181.

Vexatio dat intellectum.

Via. Alius alia via. — Capienda rebus in malis praeceps via. — Etiam in obsessa via pauperi pax est. Sen. ep. 14. 8. — Exacta via viaticum quaerere. — Extra viam non deflectas publicam. — Fata viam invenient. Verg. Aen. 3. 395. — Hic locus est partes ubi se via findit in ambas. Verg. — In viam redire. — Lata est via, quae ducit ad perditionem. Ss. Matth. 7. 13. — Mille viae ducunt hominem per saecula Romam. — Mutat via longa puellas. Prop. 1. 12. 11. — Ne irascamini in via. Ss. Genes. 45. 24. — Nec viae, nec semitae. — Nemo ire quemquam publica prohibet via. Plaut. Cure. 1. 1. 35. — Nemo viam veterem, vel amici spernat amorem. — Non est ad astra mollis e terris via. Sen. Herc. fur. 437. 441. — Non ventiles te in omnem ventum et non eas in omnem viam. Sirach. 5. 11. — Pedum visa est via. (Nota.) Ter. Phorm. 326. — Quis dubiam in tenebris tentet inire viam? — Recta linea est brevissima, recta via tutissima. — Rectam instas viam. Plaut. Asin. 54. — Remetiri viam quam remensi sumus. — Respicit Dominus vias hominis et omnes gressus ejus considerat. Prov. 5. 21. — Saepe via, brevior recta, quae flexa videtur. — Saepe via obliqua praestat, quam tendere recta. — Scruposam viam comeare. — Solet sequi laus, quum viam fecit labor. Publ. Syr. — Tota erras via. Ter. Eun. 245. — Tu abi tuam viam. Plaut. Rud. 4. 3. 88. — Una per ambages, altera recta via est. — Undecunque tantundum ad inferos viae. — Via crucis, via lucis. — Via deficiente viaticum augere. (Senex avarus.) Ps. Sen. mor. 18. — Via deficiente viaticum quaerere. — Via trita est tutissima. — Viam deviam sequitur. — Viae dispendium non raro

itineris compendium. — Viro malo ne viae comes fueris.

Viaticum. Ars optimum viaticum. — Ars sua cuique pro viatico est. — Avaritia senilis via deficiente auget viaticum. Ps. Sen. mor. 18. — Exacta via viaticum quaerere. Sen. — Veritas est optimum (vel: certissimum) viaticum.

Vibia. Sequitur varam vibia. Auson. — Sequitur vara vibiam. Auson. id. 12.

Vicis. Plerumque gratiae divitibus vices. (Varietas.) Hor. — Vicem pro vice reddo tibi bone (vel: care) vicine.

Vicinitas mala instar infortunii.

Vicinus. Aliquid mali esse propter vicinum malum. Plaut. Merc. 771. — Angulus vicini nostro pinguior. Pers. 6. 13. — Bonum est erigere domos cum vicinis. — Claudi vicinus claudicat ipse brevi. — Continuis vicina satietas. Quint. decl. 306. 188. — Cui bonus est vicinus, felix illuxit dies. — Dilige vicinum veluti te diligis ipsum. Owen. — Ecce rem vere malam: vicinus mihi malus est. — Et mala sunt vicina bonis. Ov. rem. a. 323. — Fertior seges est alienis semper in agris, vicinumque pecus grandius uber habet. Ov. art. am. 1. 349. — Fragrantes vicina rosas urtica perurit. — Inimicus et invidus vicinorum oculus. — Majorque videtur et melior vicina seges. Juv. 14. 142. — Mala gallina, quae vicinis ova parit. — Mala sunt vicina bonis. Ov. — Mala vicini pecoris contagia laedunt. Verg. ecl. 1. 51. — Malus vicinus: maximum malum. — Melior est vicinus juxta, quam frater procul. Prov. 27. 10. — Ne vicinus quidem proximus sentiat. Cic. Catil. 2. 10. 21. — Stultum est vicinum velle ulcisci incendio. P. S. — Tria mala aequae nocent: sterilitas, morbus, vicinus. Pallad. 1. 6. 6. — Uxorem ducturus in vicinos respicias. — Vicem pro vice reddo tibi bone vicine. — Vicina sunt vitia virtutibus. S. Hier. adv. Lucif. 15. — Vicini oderunt, noti,

pueri atque puellae. Hor. sat. 1. 1. 85. — Vicini vacca distentius uber gerit. Hor. — Vicinum habere malum, magnum est malum.

Vicissitudo. Omnium rerum vicissitudo est. Ter. Eun. 276.

Victima. Multo melior est obedientia, quam stultorum victimae. Eccl. 4. 17.

Victitare lolio. — Mirum lolio te victitare, tam vili tritico.

Victor. Cede repugnanti; cedendo victor abibis. Ov. art. am. 2. 197. — Cedendo victor abibis. Ov. — Clementia non minus victori, quam victo semper utilis. — Flet victus, victor interiit. — Galli victi silent, canunt victores. Cic. de divin. 2. 26. — Parendum victoribus. Cic. ad Att. 15. 3. 1. — Qui vincit non est victor, nisi victus fatetur. Enn. — Quid non argento, quid non corrumpitur auro? qui majora dabit munera, victor erit. — Quodcunque libuit facere victori, licet. Sen. Troad. 335. — Quondam etiam victis redit in praecordia virtus: victoresque cadunt Danaï. Verg. Aen. 2. 367. — Quum victor arma posuit, et victum decet deponere odia. Sen. Herc. fur. 409. — Victorem a victo superari saepe videmus. Cato. dist. 2. 10. — Victrices turbæ victricia signa tulere. — Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni. Lucan. — Victrix fortunæ sapientia. Juv.

Victoria. Absque pugna non est victoria. — Absque victoria non datur corona. — Amat victoria curam. — Bis vincit, qui se vincit in victoria. P. S. — Encomium ante victoriam canere. — Ibi victoria, ubi concordia. P. S. — In fuga foeda mors est, in victoria gloriosa. — Inhonesta victoria est suos vincere. Ps. Sen. mor. 68. — Longa belli praeparatio celerem facit victoriam. Sen. — Melior est certa pax, quam sperata victoria. Liv. 30. 30. 19. — Melior, tutiorque est certa pax, quam sperata victoria. Liv.

— Ne canas triumphum ante victoriam. — Necessitas aucta nonnunquam virtus et causa victoriae fuit. — Nulla est victoria major, quam quae confessos animo quoque subjugat hostes. Claudian. Honor. 248. — Nulla perpetuam gratiam servat nisi modesta victoria. Quint. decl. 9. 19. — Nulla sine adversario corona victoriae. S. Ambros. 18. 28. — Nulla victoria ex femina. — Triumphum canit ante victoriam. — Ubi concordia, ibi victoria. P. S. — Victoria natura insolens et superba est. — Victoria pax, non pactione, parienda est. Cic. — Victoriam exercet. — Victoriam nondum adeptus triumphum canis. — Vincere scis, victoria uti nescis. Liv.

Victus. Clementia non minas victori, quam victo semper utilis. — Crebro victus erit, alium qui sternere quaerit. — Fortuna belli artem victos quoque docet. Curt. 7. 7. 16. — Flet victus, victor interiit. — Galli victi silent, canunt victores. Cic. de divin. 2. 26. — Nobile vindictae genus est: ignoscere victo. — Nullum cum victis certamen. — Proelio victus, non bello. (Non ex integro.) — Qui vincit non est victor, nisi victus fatetur. Enn. — Quid nisi victis dolor? — Quondam etiam victis redit in praecordia virtus. Verg. Aen. 2. 367. — Quum victor arma posuit, et victum decet deponere odia. Sen. — Sancta probis pax est; irasci desine victus. — Vae victis! (Brennus.) Liv. 5. 48. 9. — Victa pugnaci jura sub ense latent. Ov. trist. 5. 7. 48. — Victi vicimus. Plaut. Cas. 2. 8. 74. — Victorem a victo superari saepe videmus. Cato. — Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni. Lucan.

Victus. Daps semel esa parum victum protelat avarum. Inf.

Videre. Aedibus in nostris quae prava aut recta gerantur videndum. Gell. 14. 6. — Aliena homines melius vident et dijudicant, quam sua. Ter.

Heaut. 503. — Alios vidi ventos, aliasque procellas. — Audi, vide, sile. — Credit se videre stellas in pleno meridie. — Cuperem vultum tuum videre. — Dixit ut aliquid dixisse videatur. — Esse, quam videri malim. — Est profecto Deus, qui quae nos gerimus auditque et videt. Plaut. Capt. 2. 2. 63. — Esto, quod esse videris. — Et videt et librat iusta Deus omnia lance. Manut. Parth. — Fide, sed ante vide; qui fidit nec bene vidit, fallitur; ergo vide, ne capiare fide. — Fide, fide, sed cui vide. — Haruspex risit, dum alium haruspicem vidit. — In alio peduculum vides, in te ricinum non vides. Petron. 57. — Insano nemo in amore videt. Prop. 2. 14. 18. — Longius ille videt, qui multis spectat ocellis. — Longius insidias cerva videbit anus. Ov. art. am. 1. 766. — Lupi videre prius. Verg. ecl. 9. 54. — Lupus eum vidit prior. — Miror, quod non rideret haruspex. haruspicem dum vidisset. Cic. de divin. 2. 24. 51. — Multa videntur et non sunt. — Multo plus intelligitur, quod oculis videtur, quam quod aure percipitur. S. Hier. ep. 60. 10. — Nemo in amore videt. Prop. — Oculatae manus, credunt, quod vident. Plaut. Asin. 202. — Oculi plus vident, quam oculus. — Per nebulam videre. Cic. Philipp. 13. — Quid vident, qui solem non vident. Lactant. inst. 5. 20. 2. — Quas tu vides colubras! Plaut. — Quid est fides? credere, quod non vides. — Quod ante pedes est non videt. — Quod non es, non esse velis cupiasve videri, ipse sui nimium caecus amore perit. — Sciens et videns in flammam mitto manum. S. Hier. ep. 54. 2. — Sic vive cum hominibus, tamquam Deus videat, et videt. Sen. — Veni, vidi, vici. Sueton. Caes. 37. — Vide, quid agas. Terent. — Videant consules! Cic. — Videbant, quasi per caliginem. Cic. Philipp. 12. 2. 3. — Videntes non vi-

dent, et audientes non audiunt. Ss. Matth. 13. 13. — Video meliora proboque, deteriora sequor. Ov. met. 7. 20. — Vivus vidensque pereor. Ter. Eun. 73.

Vidua. Clamitat ad coelum: vox sanguinis et Sodomorum, vox oppressorum, viduae, pretium famulorum. — Quaesitus juvenis viduam cur ducere nolle? In qua quis periit, non bibo, dixit, aquam.

Vigere. Juvenilibus annis luxuriant animi corporaque ipsa vigent. Ov. fast. 5. 273.

Vigil. In matutinis vigilem qui se cupit esse, is cum gallinis habet ire cubare necesse. — Si non intendes animum studiis et rebus honestis: invidia vel amore vigil torquere. Hor. ep. 1. 2. 35.

Vigilare. Amans quod suspicatur, vigilans somniat. Publ. Syr. — Jura vigilantibus. — Nisi dominus custodierit domum vestram, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Ss. — Quandoque in vigilantes expetunt visa in somnis. — Surge puer, vigila, canta, lege, disce, labora: fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora. — Vigilandum est semper: multae insidiae sunt bonis. Cic. p. Planc. 24. 59. — Vigilantibus jura sunt scripta. R. j. — Vigilare addecet, qui sua vult tempore conficere officia. Plaut. Rud. 4. 2. 16. — Vigilat justitiae oculus. Amm. Marc. 28. 6. 25. — Vigilate et orate.

Vilescere. Bis repetita vilescunt. — Callis et antiquas tibi non vilescat amicus. — Laus in ore proprio vilescit. — Omne novum carum, vilescit quotidianum. — Post tres saepe dies vilescit piscis et hospes. — Quotidiana vilescunt.

Vilis. Alga vilior. — Cum faex, cum limus, cum res vilissima simus, unde superbimus, cum in terram terra redimus. — Et genus et virtus, nisi cum re vilior alga est. (Divitiae.) Hor. serm. 2. 5. 8. — Exhaustum polidrum

malo, quam vile capistrum. — Pro-
jecta vilior alga. — Miro lolio te vic-
titare, tam vili tritico. — Sub vili pal-
lio latet philosophus. — Sicco vilior
lacu. — Vile cadaver eris, crebro hoc
ergo mediteris — Vile donum, vilis
gratia. — Vilior alga. Verg. ecl. 7.
42. — Vilis amictus saepe abscondit
spirituale jubar. Salubar. 25. — Vilis
coena non gignit debacchationem. —
Vilis saepe cadus nobile nectar habet.
— Vilius argentum est auro, virtuti-
bus aurum. Hor. ep. 1. 1. 52.

Vilitas. Sint sales sine vilitate.

Villanus. Collum curvatur villano,
dum rogatur. (Rusticus superbus.) Est
pax villana melior, quam pugna Ro-
mana.

Villicus. Male agitur cum domino,
quem villicus docet. Colum. 11. 1. 4.
— Praestat villicum magistrum esse
operariorum, quam discipulum. Co-
lum. r. r. 11. 1. 4.

Vimen. Deo volente vel vimine na-
vigabis.

Vinalia sine vino expedire non
possunt.

Vinarius. In cella vinaria sibi
moritur.

Vincere. Amor omnia vincit. —
Amyclas, qui silendo viceris. Auson
prof. 15. 6. — Aquilam testudo vin-
cit. — Aut vincere, aut mori. — Bis
vincit, qui se vincit. Publ. Syr. — Bis
vincit, qui se vincit in victoria. P. S.
— Bono vincere mala est ad coelum
scala. — Cervum cursu vincere. —
Columbas osculis vincere. — Cum
semet vincit sapiens minime vincitur.
P. S. — Diu apparandum est bellum,
ut vincas celerius. P. S. — Divide et
vices. — Est difficillimum se ipsum
vincere. Ps. Sen. mor. 82. — Esto
animo forti quum sis damnatus in-
que; nemo diu gaudet, qui iudice
vincit iniquo. — Eusebiae juncta vin-
cit patientia cuncta. — Fortior est
qui cupiditatem vincit, quam qui ho-
stem subiecit. Ps. Sen. mor. 81. — For-

tuna vincit, nisi si tota vincitur. P. S.
— Haec arma sunt justis, ut cedendo
vincat. S. Ambros. de off. 1. 5. 20. —
Hastis pugna argentatis, atque omnia
vices. — Hoc scio pro certo, quoties
cum stercore certo, vinco aut vincor,
semper ego maculor. — In hoc signo
vices. — In omni re imitationem
vincit veritas. — Inhonesta victoria
est suos vincere. Ps. Sen. mor. 68. —
Iracundiam qui vincit, hostem supe-
rat (vel. vincit) maximum. P. S. —
Labor omnia vincit improbus. Verg.
Georg. 1. 145. — Leviter quamvis
quod crebro tunditur ictu vincitur in
longo spatio. — Malo in consilio fe-
minae vincunt viros. P. S. — Mantissa
obsonia vincit. (Plus valet accessorium
quam principale). Lucil. — Medicina
vinci fata non possunt. Quint. decl.
268. — Merita vicerunt malos. Sen.
Here. Oct. 575. — Mortem ubi con-
temnas, omnes viceris metus. P. S. —
Natura rerum, humana arte non vin-
citur. — Naturam frenare potes, sed
vincere nunquam. Paling. 5. 694. —
Nemo diu gaudet, qui iudice vincit
iniquo. Cato 2. 14. — Nil tam diffi-
cile est, quod non solertia vincat. —
Nobile vincendi genus est patientia:
vincit qui patitur; si vis vincere, disce
pati. — Nunquam periculum sine pe-
riculo vincitur. P. S. — Obsequio plu-
rima vincit amor. Tibull. 1. 4. 40. —
Omnia conando docilis solertia vincit.
Manil. Astron. 1. 95. — Omnia vincit
amor. Verg. ecl. 10. 69. — Omnia
vincit amor, nos et cedamus amori.
Verg. — Omnia vincit duris urgens
in rebus egestas. Verg. Georg. 1. 145.
— Omnibus iudicibus vincit. — Pa-
rium calculus vincit. — Patientia vin-
cit omnia. — Pauci seipsos vincere
norunt. — Pedibus vincere. — Pluri-
morum calculus vincit. — Plus vin-
cit sensus, quam multiplex census.
— Quam miserum est, ubi consilium
casu vincitur. P. S. — Qui stadium
currit niti et contendere debet, ut

vincat. — Qui vincit non est victor, nisi victus fatetur. Enn. — Qui vincitur, vincit. (Cedendo). Petron. 59. — Saepe utile vinci. Ov. met. 8. 56. — Se vincere ipsum longe est difficillimum. P. S. — Si Barach in proelium processisset, Debora non vicisset. S. Hier. — Tacendo vinces omnia. — Tam facile vinces, quam vulpes pirum comest. Plaut. — Veni, vidi, vici. Sueton. Caes. 37. — Veritas laborare potest, vinci non potest. S. Hier. adv. Pelag. 1. 25. — Veritas vincit. — Vieti vicimus. Plaut. Casin. 2. 8. 74. — Vince animum iramque tuam, qui cetera vinciis. Ov. — Vicistis cochleam tarditune. Plaut. Poen. 532. — Vincere scis, victoria uti necis. Liv. 22. 51. 4. — Vincit acanthida cornix. Calpurn. ecl. 6. 6. — Vincit cervum cursu. Plaut. Poen. 530. — Vincit columbas osculis. Lucil. — Vincit omnia veritas. — Vincit sanctos dira libido. Sen. Hippol. 980. — Vincuntur molli pectora dura prece. Tibull. 3. 4. 76. — Vincuntur nummis leges. Paling. 6. 706. — Virtus vincit invidiam. — Virtute vinci quod nequit, vincit dolus. — Virtutem et sapientiam vincunt testudines.

Vinctus. Grata vinctus compede. (Amore.)

Vinculum. E vinculis sermocinatur. Tac. — Fortius adstringunt duo vincula simplici nodo. — Ulisses vinculum. — Vincula da linguae vel tibi vincula dabit. — Vulcanium vinculum.

Vindex. Dii lenti sed certi vindices. Hor. — Grus vindex. (Ibyci.) Auson. — Ibycus ut periit vindex fuit antevolans grus. Auson. — Sunt dii immortales lenti quidem sed certi vindices generis humani. Sen. rhet. contro. 10 praef. 6.

Vindicare. Error repetitus vindicatur. — Error saepe repetitus tandem vindicatur. — In vindicando criminosa est celeritas. P. S. — Qui vin-

dicat pupillum, Deus coronat illum. — Ubi meum invenio, ibi vindico.

Vindicta. Cesset vindicta, donec pertranseat ira. — Lento enim gradu ad vindictam sui divina procedit ira, sed tarditatem supplicii gravitate compensat. Val. Max. 1. 1. — Melius est ignoscere, quam vindictam sumere. — Minuet vindicta dolorem. Ov. am. 1. 7. 63. — Nobile vindictae genus est ignoscere victo. — Saepe vindicta obfuit. Sen. Herc. fur. 1187. Vindicta bonum vita jucundius ipsa. Juv. 13. 180. — Vindicta nemo magis gaudet, quam femina. Inv. 13. 191.

Vinetum. Propria caedit vineta. Hor. ep. 2. 1. 220. — Vineta egomet caedam mea. Hor.

Vinum. Abstinet Venere et vino. Hor. — Acetum vini proles. — Alea, vina, Venus, tribus his factus sum egenus. — Balnea, vina, Venus conservant corpora nostra, corrumpunt eadem balnea, vina, Venus. — Bonum vinum hedera non indiget. — Bursa vacans aere, vetat inter vina sedere. — Caro confortat corpus, vinum calorem refocillat, triticum nutrit. — De vino effuso colligi debet, quod potest. — Deponere aliquem vino. Plaut. Diluere vinum. — Dives eram dudum, fecerunt me tria nudum: balnea, vina, Venus, his tribus factus sum egenus. — Doctus vina, rudis zythum, pecus hauriat aquam. — Facit insanire sanos copia vini. — Faecem bibat, qui vinum bibit. — Faex illi placeat, qui bona vina bibit. — Ignis probat ferrum durum, vinum corda superborum. Eccl. 31. 30. — In vino veritas. Plutarch. — In vino veritas atque sinceritas, quidquid latebit, vino patebit. — Massicum vinum. — Modico vinoutere propter debilitatem stomachi tui. Ss. — Mortates laetos vinum facit atque facetos. — Multa tulit fecitque puer, sudavit et alsit, abstinuit Venere et vino. Hor. A. p. 413. — Multos exterminavit vinum. Eccl. 31. 30. — Nimis

vile est vinum atque amor, si ebrio atque amanti impune facere, quod lubeat licet. Plaut. Aul. 4. 10. 20. — Nox et amor vinumque nihil moderabile suadent. Ov. am. 1. 6. 59. — Nox, mulier. (Periculum adolescenti.) Plaut. Bacch. 88. — Nox, mulier, vinum nihil moderabile suadent. — Nunc vino pellite curas. Hor. — Oblitus est vino, sed non oblitus amoris. — Omne sua retinet vinum de vite saporem. — Omnia praeter vinum cum corpore senescunt. — Opimianum vinum. — Perdere vinum infusa aqua. — Prandium sine vino. — Quando bibo vinum, loquitur mea lingua latinum; si bibo his vel ter, sum qualibet arte magister. — Quod potu peccas tibi ignoscere noli, nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis. Cato. 2. 21. — Ranis vinum praeministrat. — Reddunt delirum femina vina virum. Cato. — Spatientes sunt, qui veteri vino utuntur. Plaut. Cas. 3. 2. 21. Sapientia vino obumbratur. Plin. H. n. 23. 23. 41. — Sepultus vino. — Si quis ad inferni properat descendere manes, huc iter accelerant: balnea, vina, Venus. — Thasium vinum. — Tituli sunt quinque bibendi: adventus hospitis, praesens sitis, atque futura, aut vini bonitas, aut quaelibet alia causa. — Veritas attributa vino est. Plin. H. n. 14. 141. — Vina bibunt homines, cetera animalia fontes. — Vina dant animos. Ov. met. 12. 242. — Vina parant animos. Ov. art. am. 1. 237. — Vina parant animos faciuntque caloribus aptos: cura fugit multo diluiturque mero. Ov. — Vinalia sine vino expedire non possunt. — Vini gutta. (Consilii.) — Vino depore aliquem. — Vino diffugiunt mordaces curae. — Vino intrante foras subito sapientia vadit. — Vino vendibili suspensa hederam nihil opus. Hor. — Vinum acuit ingenium. — Vinum animi speculum. — Vinum bonum laetificat cor hominis. Ss. — Vinum caret clavo. — Vinum dementat sa-

piemtem. — Vinum et argentum mutant mores sapientum. — Vinum et cor laetificant cor. (Amor.) Eccl. 40. 20. — Vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes. Sirach. 19. 2. — Vinum et pueri veraces. — Vinum in jucunditatem creatum est et non in ebrietatem. Eccl. 31. 35. — Vinum lac senum. — Vinum lac Veneris. — Vinum miscendum est novo Hymettio et Falerno vetulo. — Vinum Moslanum fuit omni tempero sanum. — Vinum novum, amicus novus. Sirach. 9. 15. — Vinum novum in utres novos mittunt. Ss. Matth. 9. 17. — Vinum Rhennense decus est et gloria mensae. — Vinum sume vetus, si vis veterascere laetus. — Vinum theoticum. — Vinum verba ministrat.

Viola. Non semper violae, non semper lilia florent.

Violare. Ab omnibus violatur, qui omnibus cedit. — Oblitus decoris violat praecepta decoris. — Qui violare fidem solet, et violetur eidem. — Suspensa nata nato praestat violata. (Filius-filia.) — Violatis condicionibus violantur et pacta. R. j.

Violentia. Tunc jus calcatur, violentia si dominatur.

Violentus. Est rogare ducum species violenta precandi. — Nullum violentum diurnum. — Quod est violentum, non est durabile. — Regnum coelorum vim patitur et violenti rapiunt illud. Ss. Matth. 11. 12. — Violenta nemo imperia continuit diu: moderata durant. Sen — Vis violenta non est diuturna.

Vipera. Aspis a vipera mutuatur venenum. Tertull. adv. Marc. 3. 8. — Enecat ingentem vipera bovem. — Parva necat morsu spatiosum vipera taurum. Ov. rem. am. 421. — Vipera est in veprecula. (Periculum.) Pompon. — Vipera nascitur e vipera. — Viperam in sinu fovet. (Alit.) Cic. de har. 24. — Viperam sub ala nutricas. Petron. 77.

Vir. Adversarum impetus rerum

virī fortis non vertit animum. Sen. de provid. 2. 1. — Aliud legunt juvenes, aliud viri. — Arguitur dictis vir, velut ungue leo. — Aurum probat ignis et miseria bonos viros. S. Hier. — Barba decet virum. — Casta ad virum matrona parendo imperat. Publ. Syr. — Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora — Dignum laude virum Musa vetat mori. Hor. — Equis virisque Cic. — Ferrum virum allicit. Verg. — Forma dat esse viro. — Forma viros neglecta decet. Ov. art. am. 1. 509. — Habitus virum indicat. — Halex viri. — Ignis aurum probat, miseria fortes viros. Sen. provid. 5. 8. — In bonum virum non cadit mentiri. Inf. — In discrimine apparet, qui vir. — In unoquoque virorum honorum habitat Deus. Sen. — Magistratus virum indicat. — Majorem virum cave. — Malum virum vel mus mordet. — Miser dici bonus vir, esse non potest. Publ. Syr. — Moribus antiquis res stat Romana, virisque. S. Aug. civ. Dei. 2. 21. — Multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos: in dolore paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui. Genes. 3. 16. — Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino umquam fuit. Cic. nat. deor. 2. 66. 167. — Nihil est periculosius viro, quam mulier, et mulieri quam vir. S. Hier. reg. monach. 18. — Omnia bonos viros decent. — Potest ex casa vir magnus exire. Sen. ep. 66. 3. — Prout ignis aurum, ita res adversae probant virum. — Qualis vir, talis honos. — Qualis vir, talis oratio. Ps. Sen. mor. 73. — Raris forma viris impunita fuit. (Pulchritudo.) Sen. Hippol. 820. — Respublica virum docet. Plut. — Sermo animi est imago: ut vir, sic oratio. P. S. — Si vir es. Ov. fast. 6. 594. — Si vir es, suspice, atiam si decidunt, magna conantes. Sen. de vit. beat. 20. 1. — Sors viri: uxor. — Unus vir non facit civitatem. — Unus vir, nullus vir. — Uxor contenta est

quae bona est, uno viro. Plaut. Merc. 4. 6. 8. — Venatur viros. — Velis virisque. Cic. de off. 3. 33. — Vir antiquus. — Vir antiquae fidei. — Vir bonus est animal rarum. Mant. Parth. 6. 221. — Vir in necessitate apparet. Manut. — Vir iracundus provocat rixas. Prov. 15. 18. — Vir non videtur, qui irasci nescit. Cic. — Vir probus in pretio est, quocunque sit ille locorum. — Vir virum legit. Verg. — Viri est rem augere domi, rem gnaviter auctam femina conservat. — Viri in eo culpa, si uxor modum excedit. Tac. Annal. 3. 34. — Viri jurejurando, pueri talis fallendi. — Vota senum consilia virorum et facta juvenum.

Virescere. (Virere.) Non cito decrescit mala planta sed usque virescit. — Saepe Jovis telo quereus adusta viret.

Virga. Colligit hic virgas, quibus olim vapulet ipse. — Diligit hic natum, virga qui corripit illum. Columban. Monost. 204. — Est modus in rebus: pomum pater adjice virgis. — Flagellum equo, et camus asino, et virga in dorso imprudentium. Prov. 26. 3. — Nobilis equus umbra quoque virgae regitur. Curt. 7. 4. 18. — Pueris virgae. — Qui parit virgae odit filium suum. Prov. 13. 24. — Virga atque correptio tribuit sapientiam. Prov. 29. 15. — Virgarum tactus pravos eliminat actus.

Virginitas, tempus, vox, irreparabile damnum.

Virgo. Est bonus is ludus, cum virgine ludere nudus. — Formosa virgo dotis dimidium. Afran. v. 156. — In turbam prorepere virginibus inhonestum. — In virgine formam dotis dimidium vocant. — Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria. — Virgines non festinantur. — Virginem post ruinam nemo suscitare potest. — Virgo formosa plus aloës, quam mellis habet. — Virgo pubescens et nux matura rubescens, illa quidem tangi vult, haec de stipite frangi.

Virgula censoria notare. — Virgula divina.

Virilis. Anima virili, praesentique ut sis, para. Terent. — Barba virile decus, quam vix duo puncta notabunt. — Duritia virilis. — Haud est virile terga fortunae dare. Sen. Oed. 86.

Virtus. Allicit homines virtus ad diligendum. — Ambitio possidet omnium virtutum praemia. S. Aug. — Ardua virtus. — Calamitas virtutis occasio est. Sen. de provid. 4. 6. — Canitiei non semper comes virtus. — Cedere majori virtutis fama secunda est. Mart. epigr. 31. 1. — Compendiaria res improbitas, virtus longa. — Crescit in adversis virtus. Lucan. 3. 604. — Custos virtutum verecundia. — Desperatio in virtutem vertenda est. — Deus refugium nostrum et virtus. Ss. — Difficiles aditus virtus habet. Paling. 5. 722. — Dilige virtutem, si vis reperire salutem. — Disce puer virtutem ex me, verumque laborem, fortunam ex aliis. Verg. — Divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur. Sallust. Catil. 1. 4. — Diuturna virtutis simulatio difficilis. Cic. — Dolus an virtus, quis in hoste requirat. Verg. Aen. 2. 390. — Dos est magna parentum virtus. — Dos non facit faustum conjugium sed virtus. — Ducis in consilio posita est virtus militum. P. S. — Emitur sola virtute potestas. Claudian. Honor. 188. — Eripit se aufertque ex oculis perfecta virtus. Sen. de consol. 23. 2. — Est virtus placitis abstinuisse bonis. Ov. her. 17. 98. — Est virtus vere semper malefacta cavere. — Et genus et virtus, nisi cum re, vilior alga est. Hor. serm. 2. 5. 8. — Est vivax scriptis virtus, expersque sepulchri, notitiam serae posteritatis habet. Ov. Ex necessitate facere virtutem. — Exeat aula, qui volet esse pius; virtus et summa potestas non coeunt. Lucan. 8. 493. — Exemplo virtus alibi bene

discitur atque docetur. — Exigua est virtus praestare silentia rebus; at contra gravis est culpa tacenda loqui. Ov. art. am. 2. 603. — Eximia est virtus praestare silentia rebus. Ov. — Fac de necessitate virtutem. S. Hier. adv. Ruf. 3. 2. — Fallit vitium specie virtutis et umbra Juv. 14. 109. — Famam extendere factis, hoc virtutis opus. Verg. Aen. 10. 468. — Felix scelus virtus vocatur. Sen. Here. fur. 251. — Fraude perit virtus. Ov. fast. 2. 227. Gloria umbra virtutis est. Sen. ep. 79. 13. — Gloria umbra virtutis est: etiam invitam comitabitur. Sen. — Gloria virtutem tamquam umbra sequitur. Cic. Tusc. 1. 45. 109. — Gravior est pulchro veniens ex corpore virtus. Verg. Aen. 5. 344. — Haud facile emergunt quorum virtutibus obstat res angusta domi. Juv. 3. 164. — Homines virtute non fortuna metiri. Corn. Nep. — Honos praemium virtutis. Cic. Brut. 81. 281. — In medio sedet inclita virtus. Paling. 4. 852. — In medio stat virtus. — Invia virtuti nulla est via. Ov. met. 14. 113. — Invidia virtutis comes. — Ipsa quidem virtus pretium sibi. Claud. Ipsa quidem virtus sibimet pulcherrima merces. Sil. Ital. 13. 663. — Laudataque virtus crescit et immensum gloria calear habet. Ov. ex Pont. 4. 2. 35. — Licet ipsa vitium sit ambitio frequenter tamen causa virtutum est. Quint. 1. 2. 22. — Linguam compescere virtus non minima est. — Locum virtus habet inter astra. Sen. Here. Oct. 1564. — Macte nova virtute puer, sic itur ad astra. — Magnanima, invidia, virtus caret. Sil. Ital. Punic. 15. 387. — Magno ubique pretio virtus aestimatur. Val. Max. 5. 4. 1. — Major famae sitis est, quam virtutis. Juv. 10. 140. — Major post otia virtus. — Marcet sine adversario virtus. Sen. de prov. 2. 4. — Mea me virtute involvo. — Merces virtutis laus est. — Miser esse, qui virtutem habet,

non potest. Sen. ep. 92. 13. — Natura non dat virtutem. Cic. — Nec facile inveniem multis in millibus unum, virtutem pretium qui putet esse sui. Ov. ex Pont. 2. 3. 11. — Nec minor est virtus, quam quaerere, parva tueri. Ov. art. am. 2. 13. — Nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest. Cic. — Necessitas aucta nonnunquam virtus et causa victoriae fuit. — Nobilitas sola est atque unica virtus Juv. 8. 19. — Non dat natura virtutem, ars est bonum fieri. Sen. ep. 90. 45. — Non est magna domus, quid tum? sub paupere tecto saepe etiam virtus ingeniosa latet. — Non habet commercium cum virtute voluptas. Cic. — Non novit virtus calamitati cedere. Publ. Syr. — Non progredi in via virtutis retrogredi est. — Nulla nisi ardua virtus. Ov. art. am. 2. 537. — Nullum theatrum virtuti conscientia majus est. Cic. — Nunquam potest non esse virtuti locus. Sen. Med. 161. — Nunquam Stygias fertur ad umbras inclita virtus. Sen. — Oderunt peccare boni virtutis amore. Hor. ep. 1. 16. 52. — Omnia compereunt, est sola virtus perennis. — Omnia summa consecutus est, virtute duce, fortuna comite. — Omnis virtus mediocritas. Cic. — Omnia virtuti prona. — Optimum est praemium virtus. Plaut. Amphit. 2. 2. 16. — Parum sepultae distat inertiae celata virtus. — Patientia rara virtus. — Pietas fundamentum est omnium virtutum. Cic. p. Plane. 12. 29. — Principis est virtus maxima: nosse suos. Mart. 8. 15. 8. — Prosperum ac felix scelus virtus vocatur; sontibus parent boni. Sen. Herc. fur. 251. — Quaerenda pecunia primum est, virtus post nummos. (Per ironiam.) Hor. ep. 1. 1. 53. — Qui non adsuescit virtuti dum juvenescit, a vitiis nescit desciscere, quando senescit. — Qui per virtutem perit, non interit. Plaut. — Quid cani sine virtute? — Quondam etiam vic-

tis redit in praecordia virtus, victoresque cadunt Danaï. Verg. Aen. 2. 367. Rara quidem virtus, quam non fortuna gubernet. Ov. trist. 5. 14. 29. — Regula virtutum pulcherrima: vita decentis. — Saepe honorata virtus est et ubi eam fefellit exitus. Sen. exc. contr. 4. 7. 3. — Servare cives major est virtus patriae patri. Sen. — Spes mea in prisca virtute. — Stemmata quid prosunt, si virtus deficit omnis? — Stimulos dedit aemula virtus. Luc. — Sub laceris crebro virtus latet aurea pannis. Muret. — Sunt, qui magnos homines non virtute metiuntur, sed fortuna. Corn. Nep. — Tempestiva quies, major post otia virtus. Stat. Silv. 4. 4. 33. — Tendit in ardua virtus. Ov. ex Pont. 2. 2. 113. — Tota licent veteres exornent undique cerae atria; nobilitas sola est ac unica virtus. — Ubi vitia non sunt, ibi nec virtuti locus est. — Valet ancora virtus. — Vera virtus actibus exhibetur. Phaedr. — Vera laus deberi virtuti uni putatur. Cic. de orat. 284. 342. — Vicina sunt vitia virtutibus. S. Hier. adv. Lucif. 15. — Vilius argentum est auro, virtutibus aurum. Hor. ep. 1. 1. 52. — Vir sine virtute semper manet absque salute. — Virrescit vulnere virtus. — Virtus clara aeternaque habetur. Sall. — Virtus est medium vitiorum et utrumque reductum. Hor. ep. 1. 18. 9. — Virtus est vitium fugere, et sapientia prima stultitia caruisse. Hor. ep. 1. 1. 41. — Virtus et conciliat amicitias et conservat. Cic. de amic. 27. 100. — Virtus etiam in inimico laudanda est. — Virtus hominem jungit Deo. Cic. — Virtus in astra tendit, in mortem timor. Sen. Herc. Oet. 1971. — Virtus in infirmitate perficitur. Ss. — Virtus omni loco nascitur. Sen. ep. 66. 3. — Virtus plus invidiae quam gloriae contrahit. Justinian. — Virtus post funera vivit. — Virtus post nummos. Hor. ep. 1. 1. 53. — Virtus pretium est sui. Ov.

ex Pont. 2. 3. 11. — Virtus repulsae nescia. Hor. — Virtus sine censu lanquet ubique. (Divitiis.) Paling. 6. 834. — Virtus sola nobilitat. — Virtus sudore paratur. — Virtus triumphat. — Virtus vincit invidiam. — Virtus vivax, expersque sepulchri. — Virtute non astucia. — Virtutem et sapientiam vincunt testudines. — Virtute vinci quod nequit, vincit dolus. — Virtutem incolumem odimus, sublatam ex oculis quaerimus invidi. Hor. carm. 3. 24. 31. — Virtutem primam esse puta compescere linguam. Cic. — Virtutem verba putas. Hor. ep. 1. 6. 31. — Virtutes paganorum splendida vitia. — Virtuti et merito. — Virtuti ire retro non licet. Sen. ep. 66. 7. — Virtuti, non armis fido. — Virtuti ubique sua praemia, suus honos. — Virtutis expers verbis jactans gloriam, ignotos fallit, notis est derisui. Phaedr. 1. 11. 1. — Virtutis spolia, quum videt, gaudet labor. Publ. Syr. — Virtutis uberrium alimentum est honos. Val. Max. 2. 6. 5. — Virtutum omnium fundamentum pietas. — Virtutum omnium pretium in ipsis est. Sen. ep. 81. 17. — Vitia nobis sub virtutum nomine obrepunt. Sen. ep. 45. 6. — Vitia virtutibus redimere.

Virus. Est satius vere morsum fugiendo cavere, quam prope serpentem procumbere virus habentem.

Vis. Cedit viribus aequum. Ov. trist. 5. 7. 47. — Certe non parvas animo dat gloria vires et fecunda facit pectora laudis amor. Ov. trist. 5. 12. 37. — Clam, vi ac precario. (Prece.) — Consilio utilibus, quam viribus, arma geruntur. — Consuetudinis magna vis est. Cic. Tusc. 2. 17. 40. — Contra vim non valet jus. — Corporis exigui vires contemnere noli: ingenio pollet, cui vim natura negavit. Cato. 2. 9. — Cui vis est, jus non metuit. Paling. 10. 825. — Dat gloria vires. Prop. 4. 10. 3. — Eripuit Jovi fulmen, viresque tonandi. Manil. — Et mihi

sunt vires, et mea tela nocent. Ov. her. 15. 352. — Fortuna maximam vim habet. — Frangit et attollit vires in milite causa. Prop. 4. 6. 51. — Gutta cavat lapidem non vi, sed saepe cadendo. — Haud ultra nostras tentant nos numina vires. — Ingenii vis praeceptis alitur et crescit. Sen. ep. 94. 30. — Ista quidem vis est. — Jus obruitur vi. Paling. 10. 825. — Jus superat vires. — Melior est sapientia quam vires, et vir prudens quam fortis. Sap. 6. 1. — Non est sat tutum morbum vi pellere acutum. — Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Ss. Levit. 19. 13. — Nulla vis major pietate vera est. Sen. Thyest. 549. — Per vim facta, non sunt rata. R. j. — Plus ratio, quam vis caeca valere solet. Gell. — Plus valet humanis viribus ira Dei. Ov. trist. 5. 12. 14. — Prendere, quod desit, vi, durius est adamantis. — Procellae quanto plus habent virium, tanto minus temporis. Sen. — Quod si deficient vires, audacia certe laus erit: in magnis et voluisse sat est. Prop. 2. 10. 6. — Regnum coelorum vim patitur et violenti rapiunt illud. Ss. Matth. 11. 22. — Spes bona dat vires, animum quoque spes bona firmat. — Ratio contra vim parum valet. — Ubi deficient vires astu utendum. Phaedr. — Ultra vires nihil aggreddendum. — Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. Ov. ex Pont. 3. 4. 79. — Vana sine viribus ira. Liv. 1. 10. — Vim maximam habet fortuna. Cic. parad. 5. 1. 34. — Vim vi repellere. — Vim vi repellere omnia jura clamant. — Vim vi repellere licet. — Vires Hercule dignas! Ov. ex Pont. 4. 13. 11. — Viribus est opus. — Viribus superior fit quoque jure superior. — Viribus unitis. — Vis inertiae. — Vis vi repellitur. — Vis violenta non est diuturna.

Viscatum munus. — Viscatis manibus est.

Viscera. Pecuniae viscera sunt avari.

Visceratio sine amico leonis et lupi vita est.

Viscus. In viscum volucres ducit cum cantibus auceps. — Ut voluerum viscus, venator opum est ita fiscus. — Visco manus tinctas habet.

Visere. Damnum solivagum non sive visere pagum.

Visus. Ex visu cognoscitur vir. Sirach. 19. 26. — Fallitur visus. — Ir petit angorem, cor gazas, visus amorem. (Ir, hir, cheir = manus quaerit ubi dolet, oculus spectat quod amat.) Inf. — Marceat visus. — Nil dictu foedum visuque haec limina tangat, intra quae puer est. Juv. 14. 14. 45. — Non satiatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Eccles. 1. 8. — Tela nocent levius, visa volare prius. — Visu carenti magna pars veritatet. Sen. Oed. 295. — Visus certificat plus, quam vox docta loquentis.

Vita. Ad terrae morem vitae decet esse tenorem. — Alia vita, alia diæta. Zenob. 1. 22. — Alia vita, alii mores. Terent. Andr. 189. — Alia vita alios mores postulat. Terent. — Aqua et panis, vita canis. — Ars longa, vita brevis est. Hippocrat. — Aulica vita splendida miseria. — Aulicorum vita rara concordia. — Aurum destructor vitae princepsque malorum. Ov. — Bellum omnium in omnes est vita hominis. Hobbes. — Bona et mala, vita et mors paupertas et honestas a Deo sunt. Sirach. 11. 14. — Bona mors est omnis, vitae quae exstinguit mala. P. S. — Brevis ipsa vita est, sed malis fit longior. P. S. — Canities, calvities, malae vitae indities. — Conscientia bene actae vitae jucundissima est. Cic. de senect. 3. 9. — Credula vitam spes fovet et fore cras semper ait melius. Tibull. 2. 6. 19. — Cum accusas alium, propiam prius inspice vitam. Cato monost. 41. — Dimidium vitae nihil differunt felices ab infeli-

cibus. (Somno). — Discentis vita deficit. — Discite quam parvo liceat producere vitam, et quantum natura petat. Lucan. 4. 377. — Dum vita grata est, mortis conditio optima est. P. S. — Emergere ad vitam meliorem. — Ephemeris vita. — Esse solent vitae consona verba. — Extra Hungariam non est vita, si est vita non est ita. — Femina cara nimis, curarum copia et auræ pessima tempestas, luxuriansque gula: haec sunt incoepatae quae rumpunt stamina vitae. — Finem vitae specta. — Funera quod huic, aliis dat tempora vitae. — Gaudet vita umbratili. Cic. Tusc. 2. 11. — Haec dies aliam vitam, alios postulat mores. — Historia est magistra vitae. Cic. — Hoc est vivere bis, vita posse priore frui. — Honesta mors turpi vita potior. Tac. Agr. 33. — Honesta vita est beata. — Illos devita, quos denigrat improba vita. — Improbâ vitâ mors optabilior. — In misera vita vita est contumelia. P. S. — In nihil sapiendo jucundissima vita. — Instrue praeceptis animum nec discere cesses: nam sine doctrina vita est quasi mortis imago. Cato. — Ita vita est hominum, quasi quum ludas tesseris. Ter. Ad. 739. — Lacerare reliquias vitae. — Laetitia in vita est rara hora, brevis mora. — Leporis vitam vivit. (Timet.) -- Linque malam Gretam vitam capiesque quietam. — Longa nostra desideria increpat vita brevis. S. Gregor. — Longa vita, longa calamitas. — Magna pars vitae transit male agendo, major aliud agendo, maxima nihil agendo. Sen. — Maxima pars vitae elabatur male agentibus, magna nihil agentibus, tota vita aliud agentibus. Sen. ep. 1. 1. — Melior est mors, quam vita amara. Eccl. 30. 17. — Militia est vita hominis super terram. S. s. — Modice et modeste melius et vitam vivere. Plaut. Pers. 3. 1. 18. — Mors et vita in manibus linguae. — Mors similis vitae: respon-

dent ultima primis. — Mors tua, vita mea. — Multum venturi ne cures tempora fati: non metuit mortem, qui scit contemnere vitam. — Mulorum vitam agit. — Nihil seire est vita jucundissima. — Nil sine laboribus vita debet mortalibus. — Nil sine magno vita labore dedit mortalibus. Hor. sat. 1. 9. 59. — Non potest inveniri vita hominis carens molestia. Priscian. — Non scholae sed vitae discimus. Sen. — O vitam misero longam, felici brevem. P. S. — Omnis vita servitium est. Sen. trang. 10. 3. — Optima conditio est vitae mediocris habenda. — Oratio vitae simulacrum. — Patria dat vitam, raro largitur honores. — Peregrinatio est vita hominis super terram. Ss. — Piscium vita. — Qualis vita, finis ita. — Qualis vita, talis oratio. Sen. ep. 114. 1. — Qualis vita, mors est ita. — Quam est felix vita quae sine negotiis transit. P. S. — Quem mos non rexit, vita non inclitus exit. — Qui habet tempus, habet vitam. Ss. — Qui natus est infelix, vitam tristem decurrit Phaedr. — Quisque suae vitae semina jacta metet. — Quo plus in vita dormio, vivo minus. — Quos edisse pudet, vita molesta gravat. — Ratio quasi quaedam lux lumenque vitae. Cic. — Rebus in angustis facile est contemnere vitam: fortiter ille facit, qui miser esse potest. Martial. 11. 56. 15. — Regula virtutum pulcherrima: vita docentis. — Semel in omni vita cuique arridet fortuna. — Sicut vita, finis ita. — Solem e mundo tollunt, qui amicitiam e vita tollunt. — Sponsi vita. — Sua cuique vita obscura est. — Tempora longa tibi vitae promittere noli. Cato. 4. 37. — Tota flebilis vita est. Sen. cons. Marc. 10. 5. — Totam vitam miscet dolor et gaudium. — Turpe est beatam vitam in auro et argento reponere. Sen. ep. 110. 17. — Tutior angustos comitatur vita penates. Muret. — Unde superbit homo, ejus conceptio

culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori. — Vindicta bonum vita jucundius ipsa. Juv. 13. 180. — Visceratio sine amico leonis et lupi vita est. — Vita amabilior. — Vita brevis est. Hippocr. — Vita brevis est, ars longa. Hippocrat. — Vita est nobis aliena magistra. Cato dist. 3. 13. — Vita hominis incerta. — Vita hominum nil est aliud, quam fabula quaedam. Paling. — Vita inoffensa rara. — Vita ipsa brevis est. Sall. Catil. 1. 3. — Vita mancipio nulli datur, omnibus usu. Lucret. — Vita molita emollit. — Vita nihil aliud quam ad mortem iter est. Sen. cons. Polyb. 11. 1. — Vita peiores sunt, quo Romae propiores. — Vita perit, mortis gloria non moritur. Auson. sept. sap. 7. 2. — Vita quam sit brevis cogita. Plaut. Most. 3. 2. 37. — Vita, si uti scias, longa est. Sen. de brev. vit. 2. 1. — Vita sine litteris mors. Sen. — Vitae dimidio nihil differunt felices ab infelicibus. (In somno.) — Vitae metam tangere. Ov. — Vitae suae spatium alteri transcribit. — Vitae summa brevis. Hor. carm. 1. 4. 15. — Vitam et sanguinem pro rege nostro Maria Theresia. — Vitam impendere vero. Juven. — Vitam regit fortuna, non sapientia. Cic. Tusc. 5. 9. 25. — Vivere tota vita: descendum est.

Vitalis. Frugi, ut vitale putes. — Immaturum magnum ingenium non est vitale. Sen. controuv. 1. 1. 22.

Vitare. Agro quo latitat lupus agnum prendere vitat. — Cane pejus et angui vitare. Hor. — Cane pejus vitare. Hor. ep. 1. 17. 30. — Contagia vites. Ov. rem. am. 613. — Demissos animo et tacitos vitare memento. Cato. — Dum vitant stulti vitia in contraria currunt. Hor. sat. 1. 2. 24. — Dum vitat humum nubes et inania captat. Hor. A. p. 230. — Incidis in Scyllam cupiens vitare Charybdim. Gualtier de Lille Alexandr. 5. 301. — Incidit in Scyllam, qui vult

vitare Charybdim. Verg. — Inimicitiae vitandae cautissime, ferendae aequissime, finiendae citissime. S. Aug. — Iratum breviter vites, inimicum diu. P. S. — Leonem vitans, ursae unguibus occurrit. — Molam qui vitat, vitat farinam. — Multa pars mei vitabit Libitinam. — Non intret molam, qui vult vitare farinam. — Nulla tam modesta felicitas est, quae malignitatis dentes vitare possit. Val. Max. 4. 7. 2. — Puteum vitare. — Quae nimis apparent, retia vitat avis. — Qui nil ferre potest hominum commercia vitet et solus degat silvis et montibus altis. — Qui vitat molam, vitat farinam. — Quum tibi sit conjux, ne res et fama laboreat, vitandum ducas inimicum nomen amici. Cato. — Stultum est timere, quod vitare non possis. Ps. Sen. mor. 39. — Tria vitanda: odium, invidia, contemptus. Sen. ep. 14. 10. — Ut vites poenas, ne tangas res alienas. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites.

Vitiare. Vitiat lapidem longum tempus.

Vitosus. Circulus vitiosus. — Cum tu pravissima tentes, alterius censor ne vitiosa notes. Avian. fab. 3. 11. 12. — Discere non est vitiosum, sed ignorare. — Extrema sunt vitiosa. — Nux vitiosa. — Quae crescentia pernicioiosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia. Cic. — Quod nimium est, vitiosum saepe repertum. — Vitiosa nuce emere. Plaut. mil. gl. 316. — Vitiosum est ubique, quod nimium est.

Vitis. E vitibus non amputatis non libabis diis. — Et e vite nascitur rubus. — Mare prius vitem tulerit. — Omne sua, retinet vinum, de vite saporem. — Vallus vitem decipit.

Vitium. A vitiis nescit desistere, quando senescit. — Aliena vitia in oculis habemus, a tergo nostra sunt. Sen. de ira 2. 28. 8. — Alitur vitium vivitque tegendo. Verg. Georg. 3. 454.

— Altercator bonus vitio iracundiae careat. — Amici vitia si feras, facias tua. Publ. Syr. — Amicus cum vitiis ferendus. — Avaritia omnia vitia habet. Cato de mor. fr. 1. 82. 10. — Cereus in vitium flecti. (Juvenis.) Hor. A. p. 163. — Cetera vitia senescente homine senescunt, sola avaritia juvenescit. S. Hier. — Citius nos corrumpunt vitiorum exempla domestica. Juv. 14. 31. — Consuetus vitiis quisquis juvenilibus annis, crimina non senior linquere posse reor. — Cum tua pervideas mala lippus inunctis, cur in amicorum vitiis tam cernis acutum? Hor. sat. 1. 3. 25. — Diuturna quies vitiis alimenta ministrat. Cato 1. 2. — Dum vitant stulti vitia, in contraria currunt. Hor. sat. 1. 2. 24. — Ebrietas est metropolis omnium vitiorum. — Est enim proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. Tusc. 3. 30. 73. — Aestimat esse caprae vitium, quod scit caper in se. — Ex vitio alius sapiens emendat suum. P. S. — Fallit vitium specie virtutis et umbra. Juv. sat. 14. 109. — Hoc aequale omnium est, ut vitia sua excusare malint, quam effugere. Sen. contr. 3. 4. — Hominem non odi, sed ejus vitia. — In propriis vitiis talpae, in alienis linceus sumus. — In vitium ducit culpa fuga, si caret arte. Hor. ep. 2. 3. 31. — Iniquus est, qui commune vitium singulis obicit. Sen. de ira. 3. 26. 2. — Inscribere sapientiam vitiis. — Ira est janua omnium vitiorum. — Juvenile vitium est regere non posse impetus. Sen. Troad. 250. — Licet ipsa vitium sit ambitio, frequenter tamen causa virtutum est. Quint. 1. 2. 22. — Multa mulierum sunt vitia. Plaut. Poen. 5. 4. 33. — Nam vitiis nemo nascitur sine. Hor. — Nemo paene sine vitio est. Sen. contr. 4. 25. 16. — Nihil tam certum est, quam otii vitia negotio discuti. Sen. ep. 56. 9. — Nobis inter nos vitia nostra toleranda sunt. — Nocte

latent mendae, vitioque ignoscitur omni. Ov. art. am. 1. 249. — Nullum est vitium sine patrocinio. Sen. ep. 116. 2. — Omne animi vitium tanto conspectius in se crimen habet quanto maior qui peccat habetur. Juv. 8. 140. — Omne nimium vertitur in vitium. — Omnibus hoc vitium est cantoribus inter amicos, ut nunquam inducant animum cantare rogati. Hor. — Otia dant vitia. — Per abinentiam non caro, sed carnis vitia exstinguenda sunt. S. Gregor. — Per pravum socium vir venit in vitium. — Peras imposuit Jupiter nobis duas, propriis repletam vitis post tergum dedit, alienis ante pectus suspendit gravem. Phaedr. — Proprium est stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Cic. — Proprium hoc miseros sequitur vitium: nunquam rebus credere laetis. Sen. Thyest. 938. — Quae fuerant vitia, mores sunt. Publ. Syr. — Qui non adsucescit virtutem juvenescit, a vitis nescit desciscere, quando senescit. — Qui vitia odit, homines odit. Plin. ep. 8. 22. 3. — Quod aliis vitio vertis, ipse ne feceris. — Quum vitia prosunt, peccat, qui recte facit. P. S. — Reverentia frenat animos ac vitia compescit. Sen. ep. 94. 43. — Singulorum vitia nemo urbibus adscribit. Sen. contr. 4. 25. 15. — Ubi divitiae carae habentur, ibi omnia vitia bona sunt. — Ubi vitia non sunt, ibi nec virtuti locus est. — Unicuique dedit vitium natura creato. Prop. 2. 22. 17. — Ut sapiens vivas, audi quae discere possis, per quae semotum vitis deducitur aevum. — Utrumque enim vitium est: et omnibus credere, et nulli. Sen. ep. 3. 4. — Vertitur in vitium, omne quod est nimium. — Vicina sunt vitia virtutibus. S. Hier. adv. Lucif. 15. — Virtus est medium vitiorum, et utrumque reductum. Hor. ep. 1. 18. 9. — Virtus est vitium fugere, et sapientia prima stultitia caruisse. Hor. ep. 1. 41.

— Virtutem egestas, divitiae vitium tegunt. Justinian. — Virtutes paganorum splendida vitia. — Vitia erunt donec homines. Tac. hist. 4. 74. — Vitia nobis sub virtutum nomine obrepunt. Sen. ep. 45. 6. — Vitia virtutibus redimere. — Vitia sine praeceptore discuntur. — Vitiis nemo nascitur sine, optimus ille qui minimis urgetur. Hor. sat. 1. 3. 68. — Vitium est et omnibus credere et nihil. — Vitium fuit, nunc mos est assentatio. — Vitium verbis decoris absolvit.

Vitreus. Amicitia inter pocula contracta plerumque vitrea. — Fortuna vitrea. — Fortuna vitrea est; tumquum splendet frangitur. P. S.

Vitrum. Si tanti vitrum, quanti margaritum? — Non valet aequari gemmae vitrum pretiosae. Salutaris. 69. — Fides perlucidior vitro. Hor. carm. 1. 18. 16. — Tantivitrū, quanti verum margaritum? Tertull. ad mart. 4. — Vitro debilior.

Vitulus. Alieno vitulo arare. — Ante fuit vitulus, qui jam fert cornua taurus. — Dum fortuna favet, parit et taurus vitulum. — Ex vitulo bos fit. — Leo transmittit vitulos. — Pelles quot pecorum venduntur, tot vitulorum. — Potest taurum tollere, qui vitulum sustulerit. Petron. 25. — Quem taurum metuis, vitulum mulcere solebas. Ov. art. am. 2. 241. — Qui vitulum tollit, taurum subduxerit idem. — Retroversus crescit, tamquam cauda vituli. Petron. 44. — Taurum tollet, qui vitulum sustulerit. Petron. 25. — Titulus sine vitulo. — Tot fore terga boum, quod habet pelles vitulorum. — Vitulum aureum adorant. — Vitulum, non titulum. — Vitulus anto portam. (Admiratur.)

Vituperare. Coelum vituperat. Phaedr. 4. 7. 25. — Nonnulli ut putentur sapere, coelum vituperant. Phaedr. — Patriam vituperat. — Qui scit laudatur, qui nescit vituperatur.

Vivax. Phoenice vivacior. — Sibylla vivacior. — Tiresia vivacior.

Vivere. Aliena vivit quadra. Juv. 5. 2. — Alieno nutu vivere. — Altari serviens, de altari vivere debet. — Alteri vivas oportet, si vis tibi vivere, Sen. ep. 48. 2. — Audi, cerne, tace, si vis cum vivere pace. — Bene mori est effugere male vivendi periculum. Sen. ep. 70. 5. — Bene orat, qui bene vivit. S. Aug. — Bene qui latuit, bene vixit. Ov. trist. 3. 4. 25. — Bene vivit, qui bene orat; bene orat, qui bene vivit. S. Aug. — Bene vixit is, qui potuit, quum voluit, mori. Publ. Syr. — Cum fueris Romae, Romano vivito more; cum fueris alibi, vivito sicut ibi. — Cum paribus pares habitant vivuntque libenter. Paling. 10. 94. — Cum recte vivas, ne cures verba malorum. — Cunctis qui placeat, non credo, quomodo vivat. — De vento vivere. — Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una. — Divitiae grandes homini sunt: vivere parce aequo animo, Lucret. — Dum fata sinunt vivite laeti. Sen. Herc. fur. 177. — Dum vivimus, vivamus. — Dum vivis sperare decet. Priap. 80. 9. — Ejus ego vellem viventis noscere nomen, qui non feminea lusus ab arte foret. — Ergo vivamus, dum licet esse bene. Petron. 34. — Esse oportet ut vivas, non vivere ut edas. Cornif. rhet. 4. 28. 39. — Est valde insanus, qui non vult vivere sanus. — Exemplo plus quam ratione vivimus. — Fac bene dum vivis, post mortem vivere si vis. — Felix, qui didicit contentus vivere parco. Paling. 2. 471. — Hereditas viventis non datur. Justinian. — Hoc est vivere bis, vita posse priore frui. (Memoria.) — In diem vivere. Cic. Philipp. 2. 34. 87. — In eodem pistrino vivere. — In horam vivere. Cic. Philipp. 5. — In paucis vivit genus humanum. Lucan. — Inaequalis vivit. — Indigne vivit, per quem non vivit alter. — Inter vivos numerare. —

Judaice vivere. — Laetus sorte tua vives sapienter. — Lapsana vivere. Plin. H. n. 19. 41. — Longius invalidae vivunt saepissime feles. — Male vivunt, qui se semper victuros putant. P. S. — Messe tenus propria vive. Pers. 6. 25. — Miseri est nescire sine periculo vivere. P. S. — Miserrimum est arbitrio alterius vivere. P. S. — Modice et modeste melius est vitam vivere. Plaut. Pers. 3. 1. 18. — Modus vivendi. — Molliter vivit. Sen. ep. 82. — Nec sine te, nec tecum vivere possum. Gell. — Nemo ita pauper vivit, quam pauper natus est. P. S. — Nemo sine crimine vivit. Cato 1. 5. — Nihil turpius quam vivere incipiens senex. P. S. — Non ideo vivimus, ut edamus, sed edimus, ut vivamus. — Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Ss. Matth. 4. 4. — Non longe sed multum vixit. (Epitaphium Jos. II.) — Non quam diu, sed quam bene vixeris, refert. Sen. ep. 77. — Non ut diu vivamus curandum est, sed ut satis. Sen. — Non uti libet, sed uti licet, sic vivamus. — Non vivere bonum est, sed bene vivere. Sen. ep. 70. 2. — Nusquam commodius, nusquam liberius vivitur, quam domi. — O amici vivite laeti, at non immemores leti. — Omnia homini dum vivit speranda sunt. Sen. ep. 70. 5. — Oportet esse ut vivas, non vivere ut edas. Auct. ad Herenn. 4. 28. 39. — Optima vivendi ratio est eligenda: eam jucundam consuetudo reddet. Cornif. rhet. 4. 17. 24. — Praestat mori quam male vivere. — Primum est vivere, dein philosophari. — Proinde ut diu vivitur, bene vivitur. — Punctum vivimus. — (Vita brevis.) Sen. ep. 49. 3. — Quam bene vivas refert, non quam diu. Sen. ep. 101. 15. — Quasi vento vixerit. (De nihilo.) — Qui bene latuit, bene vixit. — Qui medice vivit, miserrime vivit. — Qui mortem metuit, quod vivit perdit idipsum. Cato 1. 22. — Qui

nescit dissimulare, nescit vivere. — Qui servit altari, de altari vivat. — Qui spe aluntur, pendent, non vivunt. — Quid est turpius quam senex vivere incipiens? Sen. — Quid prodest foris esse strenuum, si domi male vivitur. Val. Max. 2. 9. — Quid valet argentum, quidve annis vivere centum? Post mortem fumus, pulvis et umbra sumus. — Quo plus in vita dormio, vivo minus. — Quot capitum vivunt, totidem studiorum millia. Hor. sat. 2. 1. 27. — Recto vivit talo. — Rore vixit more cicadae. — Satis vixi, invictus enim morior. Epaminond. — Secum vivere. — Sic cum inferiore vivas, quemadmodum superiorem tecum vivere velis. Sen. — Sine amore jocisque nil est jucundum: vivas in amore jocisque. Hor. ep. 1. 6. 65. — Stomacho suo vivit. — Stultus semper incipit vivere. — Tace, vives in pace. — Tandiu discendum est, quamdiu vivis. Sen. ep. 76. 3. — Tibi mecum in eodem est pistrino vivendum. Cic. de orat. 2. 33. 144. — Tu recte vivis, si curas esse quod audis. Hor. ep. 1. 16. — Ut bene vivitur, diu vivitur. — Ut diu vivitur, bene vivitur. Plaut. Trin. 65. — Ut vivas comede, at non vivas propter edandum. Paling. 3. 644. — Urit vivendo femina. Verg. Georg. 3. 215. — Ut sapiens vivas audi quae discere possis, per quae semotum vitiis deducitur aevum. — Velle suum cuique est, nec voto vivitur uno. Pers. sat. 5. 53. — Vento vivere. — Vivas frugalis ut res est materialis. — Vivas frugalis, ut res est naturalis. — Vive Deo gratus toti mundo tumultus, pectore pacatus, semperque migrare paratus. — Vive Deo soli, quod amat caro quaerere noli. — Vive memor leti! fugit hora. Pers. sat. 5. 153. — Vive memor quam sis aevi brevis. Hor. sat. 2. 6. 67. — Vive tibi. — Viventis nulla successio. R. j. — Vivere in aeterna rosa. Mart. — Vivere mancipio nulli

datur, omnibus usu. Lucret. 3. 984. — Vivere militare est. Sen. — Vivere si laetus cupis atque in pace quietus: certamen, lites, rixas et jurgia vites. — Vivere spe vidi, qui moriturus erat. — Vivere tota vita discendum est. — Vivimus quasi altera die morituri et aedificamus quasi semper in hoc saeculo victuri. S. Hier. ep. 128. 4. — Vivit et regnat. Hor. — Vivit securus paupertas est cui murus. — Vivitur exiguo melius. Claudian in Rufio. 1. 215. — Vivitur ingenio, cetera mortis erunt. — Vivitur parvo bene. Hor. carm. 2. 16. 13. — Vivorum meminerimus. — Vivunt quasi pro opibus suis efficiant moenia. Plaut. — Vixit, dum vixit, bene. Ter. Heccr. 461. — Vox est, quod vivit in illo.

Vivificare. Littera occidit, spiritus autem vivificat.

Vivus. Corso infenso neque vivo, neque mortuo fidendum est. — De vivo resecare. Cic. in Verr. 3. 50. 118. — Detondere usque ad vivam cutem. — Fumantem nasum vivi ursi tentare. Mart. 6. 64. — Melior est canis vivus leone mortuo. Eccl. 9. 4. — Multum viva vox facit. Sen. ep. 33. 9. — Neque vivus, neque mortuus sum. Plaut. Truc. 823. — Non masticetur prius esus, quam tibi detur; nec gula vescetur vivo, quod eundo movetur. — Pascitur in vivis livor, post fata quiescit. Ov. amor. 1. 15. 39. — Pax adsit vivis, requies aeterna defunctis. — Quivis rex, viva lex. — Resecare ad vivum. Cic. de amic. 5. — Sperandum est vivo, non est spes ulla sepultis. — Tondere usque ad vivam cutem. Plaut. Bacch. 242. — Viva vox. — Vivis flamma negatur. Martial. — Vivorum oportet meminisse. Cic. — Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango. (Campana.) — Vivum cadaver. Sophocles. — Vivus, vidensque pereor. Ter. Eun. 73.

Vocare. Abyssus abyssum vocat. — Ad concilium ne accesseris ante-

quam voceris. — Antequam voceris, ne accesseris. Cato dist. 7. — Nunc ipsa vocat res. Verg. Aen. 9. 320. — Si non es vocatus, fac ut voceris. S. Aug. — Vocatus lude.

Vocabulum proprium ignorat. (Nomen suum.) S. Hier. ep. 126. 2.

Vola. Basio saepe volam, cui plagam diligo solam. (Osculum Judae.) — In triclinio vola, in cubiculo nola. Quint. 8. 6. — Nec vola nec vestigium. Varro. — Non vola claudatur, ubi libro strips sociatur. — Volam pedis ostendit.

Volare. Aquilam volare doces. — Fama volando crescit. — Fama volat. — Jam testudo volat. (Incredibile.) Claudian. 18. 352. — Milvo volanti poterat unguis rescare. Petron. 45. — Non volat in buccas assa columba tuas. — Scripta manent, verba volant. — Semel emissum volat irrevocabile verbum. Hor. ep. 1. 18. 71. — Semel emissum volat irreparabile verbum. — Sine pennis volare haud facile est. Plaut. Poen. 871. — Testudo volat. Claudian. — Verba volant, scripta manent. — Volat aetas. Cic. Tusc. 1. 31. 76.

Volatus. Homo ad laborem natus, et avis ad volatum. — Pegaseus volatus.

Volens. Ducunt volentem fata, nolentem trahunt. Sen. ep. 107. 11. — Facile volentem trahas. — Mori volenti deesse mors nunquam potest. Sen. Hippol. 878. — Nemo alteri imperium volens concedit. Ps. Sallust. de ord. republ. 1. 1. 4. — Nil volenti difficile. — Nolens volens. Sen. ep. 107. 11. — Volens nolente animo. — Volenti nil insuperabile. — Volenti nihil difficile. — Volenti non fit injuria. R. j.

Volsellis pugnant non gladiis. Varro.

Volubilis. Fortuna volubilis. Ov. trist. 5. 8. 15. — Fortuna volubilis errat. Ov. — Labitur occulte fallitque volubilis aetas. Ov. amor. 1. 8. 49. —

Passibus ambiguis fortuna volubilis errat.

Volucris. Alta petens volucris, post escam quaerit in imis. — Ex nido plumisque suis noscenda volucris. — Fistula dulce canit, volucrum dum decipit auceps. Cato. 1. 27. — In viscum volucres ducit cum cantibus auceps. — Parva facit parvum nidum quaecunque volucris. — Praevalet in manibus sexcentis una volucris. — Noli homines blando nimium sermone probare: fistula dulce canit volucrum dum decipit auceps. Cato. — Qui volucrum nutrit, pro munere stercus habebit. — Vere prius volucres tacent, aestate cicadae. Ov. art. am. 1. 271. — Volucris laqueo. Ov. her. 19. 13.

Voluntarius uno crine trahitur. — Voluntarius nil fit difficile.

Voluntas. Ad villam bona magna trahit plaustrata voluntas. — Divinare alicujus voluntatem. — Sic volo, sic jubeo, sit pro ratione voluntas. Juv. 6. 223. — Nihil est tam mobile, quam feminarum voluntas, nihil tam vagum. Sen. remed. fort. 16. 4. — Omnia honesta opera voluntas inchoat, occasio perficit. Sen. exc. contr. 4. 7. 3. — Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. Ov. ex Pont. 3. 4. 79. — Voluntas bona pro facto est. — Voluntas impudicum, non corpus facit. P. S.

Voluptas. Continuis voluptatibus vicina satietas. Quint. decl. 306. — Cum Venere et Baccho lis est, sed juncta voluptas. — Curae sua cuique voluptas. Ov. art. am. 1. 749. — Dolor voluptatis comes. — Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Est aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas. Ov. heroid. 12. 21. — Est quaedam flere voluptas: expletur lacrimis egeriturque dolor. Ov. trist. 4. 3. 37. — Juvat inconcessa voluptas. Ov. amor. 3. 4. 31. — Levis ingenii est voluptates mundi quaerere. — Lude, bibe, comede, post mortem nulla voluptas. Epicur. — Mala est voluptas

alienis assuescere. P. S. — Malus cum malo colliquescit voluptate. — Misera est voluptas, ubi periculi memoria est. P. S. — Necessitatis inventa antiquiora sunt, quam voluptatis. Cic. orat. 55. 185. — Nocet empta dolore voluptas. Hor. ep. 1. 2. 55. — Non habet commercium cum virtute voluptas. Cic. — Nulla est voluptas, quae non assiduitate fastidium pariat. Plin. H. n. 12. 17. 81. — Placere multis res est plena fortunae, placere nulli plena doloris, placere bonis plena voluptate. — Plus aegri quam voluptatis. Plaut. — Satietas voluptatibus non deest. — Sperne voluptates: nocet empta dolore voluptas. — Hor. ep. 1. 2. 55. — Sua cuique voluptas. — Trahit sua quemque voluptas. Verg. ecl. 2. 65. — Umbra velut transit, transit mundana voluptas, et speciem somni praetereuntis habet. — Voluptas est esca malorum. — Voluptas passeribus nota. Cic. de fin. 2. 23. 75. — Voluptas plus aloës quam mellis habet. Juv. 6. 181. — Voluptas tacita metus est magis quam gaudium. P. S. — Voluptate homines, ut hamo pisces. Cic. de senect. 13. — Voluptatem moeror sequitur. — Voluptates commendat rarior usus. Juv. 11. 208. — Voluptati indulgere initium omnium malorum est. Sen. ep. 110. 10. — Voluptatibus maximis fastidium finitum est. Cic. de orat. 3. 25. 100.

Volutari in eodem caeno. S. Hier. ep. 1. 24.

Vomer. Argenteo vomere aratum est hoc anno. — Assiduo vomer tenuatur ab usu. Ov. ex Pont. 2. 7. 43.

Vomit. Canis ad vomitum, sus ad volutabrum denuo revertitur. Ss. — Canis revertitur ad vomitum suum. Prov. 26. 11.

Vorare. Hamum voravit. Plaut. — Meus hic est, hamum vorat. Plaut. Curcul. 431. — Sudat quando vorat, frigescit quando laborat.

Vorax. Milone voracior.

Votum. Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora. — Facta sunt juvenum, consilia mediorum, vota senum. Hoc erat in votis. Hor. — Multo melius est non votere, quam post votum promissa non reddere. Eccl. 5. 4. — Omnia quae sensu volvuntur vota diurno, pectore sopito reddit amica quies. Claudian. — Onerare coelum votis. — Parentum votum. — Quid facis infelix? Perdis bona vota. Ov. — Semper avarus eget; certum voto pete finem. Hor. ep. 1. 2. 56. — Stultorum vota non exaudiuntur. — Velle suum cuique est, nec voto vivitur uno. Pers. sat. 5. 53. — Vota non numerantur, sed ponderantur. — Vota non ponderantur, sed numerantur. — Vota senum, consilia virorum et facta juvenum.

Volvere. Adhuc coelum volvitur. — Dolium volvitur. — Non fit hirsutus lapis per loca multa volutus. — Volvitur in caeno. Lucret.

Vox. Ad vocem. Alia voce psittacus, alia voce coturnix loquitur. — Bursa manet vacua, vox licet ampla tua. — Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam. Ss. — Cornu bos capitur, voce ligatur homo. — Dum tacet insipiens sapiens tantisper habetur: index stultitiae linguaque voxque suae. — Et lapis dabit vocem suam. — Fingit vocem. — Interdum lacrimae pondera vocis habent. Ov. ex Pont. 3. 1. 158. — Jamque quiescebant voces hominumque canumque. Ov. — Multum viva vox facit. Sen. ep. 33. 9. — Nescit vox missa reverti. Hor. A. p. 390. — Obstupui steteruntque comae et vox faucibus haesit. — Prima vox hominis plorans. Sap. 7. 3. — Quorum voce audies me. — Saepe tacens vocem verbaque vultus habet. Ov. art. am. 1. 574. — Sic illius vox crescebat tamquam tuba. Petron. 44. — Spargere voces in vulgum ambiguas. Verg. — Stentorea vox. — Virginitas, tempus, vox irreparabile dam-

num. — Visus certificat plus quam vox docta loquentis. — Viva vox. — Vocem distinguere lingua. — Vox amici, vox Dei. — Vox clamantis in deserto. Ss. — Vox et praeterea nihil. — Vox est quod vivit in illo. — Vox faucibus haeret. Verg. — Vox populi, vox Dei. Hom. — Vox postquam est edita, retro haud remeare potest. Paling. 4. 784. — Vox unius, vox nullius.

Vulcanus. Flamma sine Vulcano. — Vulcanium vinculum.

Vulgare. Hinc totam infelix vulgatur fama per urbem. Verg.

Vulgaris. Jejunos raro stomachus vulgaria temnit. Hor. Hor. sat. 2. 2. 38. — Vulgare amici nomen, sed rara est fides. Phaedr. 3. 9. 1.

Vulgus. Ad captum vulgi. — Calcat jacentem vulgus; invisum opprimit. Sen. Octav. 455. — Fallitur aut fallit, qui vulgi pendet ab ore. — Falso plurima vulgus amat. Tibull. 3. 3. — In ora vulgi pervenire. Catull. — In ore vulgi est. Cic. — In vulgus manant exempla regentum. Claudian 21. 168. — Male imperatur, cum regit vulgus duces. Sen. Octav. 579. — Mobile mutatur semper cum principe vulgus. Claud. 8. 302. — Nihil est incertius vulgo. Cic. p. Mur. 17. 36. — Odi profanum vulgus et arceo. Hor. — Plus apud nos vera ratio valeat, quam vulgi opinio. Cic. — Scinditur incertum studia in contraria vulgus. Verg. Aen. 2. 39. — Sic est vulgus: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Cic. p. Rose. com. 10. 29. — Sine nomine vulgus. — Spargere voces in vulgum ambiguas. Verg. — Vulgus amicitias utilitate probat. Ov. ex Pont. 2. 3. 7. — Vulgus mutabile. Tac. hist. 1. 69. — Vulgus veritatis pessimus interpres. Sen. de vit. beat. 21.

Vulgo. Non omnino temere est, quod vulgo dicitur. Aristot.

Vulnerare. Meo mucrone me vul-

nero. S. Hier. ep. 117. 3. — Post vulneratam causam remedium quaerere. — Propriis pennis vulneramus. Casiod. — Suo mucrone se vulnerat.

Vulnus. Amoris vulnus idem sanat, qui facit. P. S. — Causidicus lites, sed vinitor undique vites, vulnus amat medicus, presbyter interitus. — Cicatrix conscientiae pro vulnere est. Publ. Syr. — Clipeum post vulnera sumo. Ov. trist. 1. 3. 35. — Enumerat miles vulnera, pastor oves. — Heu patior telis vulnera facta meis. Ov. her. 248. — Horrent admotas vulnera cruda manus. Ov. ex. Pont. 1. 3. 16. — Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudula oscula odientis. Prov. 276. — Nunquam malum malo curatur, nec vulnus vulnere. S. Ambros. c. Tob. 21. — Saepe solet medici pietate putrescere vulnus. — Tempus vulnera sanat. — Virescit vulnere virtus. — Vulnus vetus non est resecandum.

Vulpecula ingenium suum mutare nescit. Paul. Diac.

Vulpes. Animi sub vulpe latentes. Hor. A. p. 437. — Annosa vulpes haud capitur laqueo. — Bella res est vulpes uda. (Ironice.) Petron. 58. — Benignior pellace vulpe. — Cauda de vulpe testatur. — Contra vulpem vulpinandum. — Cum vulpe prudens vulpinabitur. — Difficile est valde vulpem comprehendere vulpe. — Domi leones, foris vulpes. Petron. 44. — Expedit jubam leonis tenere magis, quam caudam vulpis. — Facile vulpes pirum comest. Plaut. Most. 3. 1. 32. — In cavea fit atrox et aspera vulpes. — Jungere vulpes. Verg. bucol. 3. 91. — Leoni vulpes jungenda. — Multa novit vulpes, echinus unum magnum. — Ovem in fronte, vulpem in corde gerit. — Quaelibet vulpes caudam suam laudat. — Saepe condita luporum fiunt rapinae vulpium. — Semel in laqueum vulpes. — Tam facile quam pirum vulpes comest. Plaut. Most. 559. —

Tam facile vinces, quam vulpes pirum comest. Plaut. — Vulpes aetate fit astutior. — Vulpes bovem agit. — Vulpes cerasa non curat. — Vulpes de cauda testatur. — Vulpes haud corrumpitur munere. — Vulpes imitata leonem. — Vulpes imitatur leonem. — Vulpes pilum mutat non mores. Sueton. Vesp. 16. — Vulpes non iterum capitur laqueo. — Vulpes uda. Petron. 58. — Vulpi esurienti somnus obrepit.

Vulpinus. Si leonina pellis non satis est, assuenda vulpina. — Ubi leonis pellis deficit, vulpina est induenda. Phadr. append. 23. — Vulpina pellis assuenda, si leonina non sufficit.

Vultur. Si vultur es, cadaver expecta. — Profert cornua vultur. (Impossibile.) Claudian. — Vultur est, cadaver expectat. Sen. ep. 95.

Vulturius. Quasi vulturii triduo prius praedivinant, quo die esuri sint. Plaut. Truc. 337.

Vultus. Cuperem vultum tuum videre. — Dat bene, dat multum, qui dat cum munere vultum. — Declarant gaudia vultu. Catull. — Difficile est crimen non prodere vultu. Ov. met. 2. 447. — Dormire non multum, exhilarat vultum. — E tacito vultu scire futura licet. — Ov. amor. 1. 11. 18. — Efficiunt tetrum teterrima crimina vultum. — Fingere ceteros ex suo vultu. — Fingit vultum. — Frons, oculi, vultus persaepe mentiuntur, oratio vero saepissime. Cic. ad fr. Quint. 1. 1. 5. 15. — Imago animi vultus

est, indicesque oculi. Cic. — In sudore vultus tui vesceris pane Ss. Genes. 3. 19. Multa sub vultu odia, multa sub osculo latent. — Multa trepidus solet detegere vultus. Sen. Thyest. 330. — Non pulchrum vultum, sed cor tibi reddito cultum. — Odia multorum sub vultu, multorum sub osculo latent. P. S. — Qui placitum vultum, dat sine munere multum. — Saepe tacens odii semina vultus habet. Ov. art. am. 3. 512. — Saepe tacens voces verbaque vultus habet. Ov. art. am. 1. 574. — Sed taciti fecere tamen convitia vultus. Ov. — Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. — Vultu alterius regitur. — Vultu saepe laeditur pietas Cic. — Vultum demittit ut Thelepus. — Vultus est index animi. — Vultus indicat mores. — Vultus fortunae variatur imagine lunae: crescit, decrescit, in eodemistere nescit.

Xenium. Calabri hospitis xenia. (Vile donum.) — Pro pede xenium.

Xenocratis caseolus. — Xenocratis testimonium.

Zelare. Qui non zelat, non amat. S. Aug. c. Adim. 13. 2.

Zelotypo conjux semper suspecta marito. Mant. Parth. 6. 71.

Zenone continentior.

Zona. Ibit, qui zonam perdidit. — Zonam non habes. (Nil potes perdere.) Plaut. Poen. 1008. — Zonam perdidit. Plaut. Poen.

— Numerus proverbiorum et sententiarum : 13.458.